

МАЛУРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ
С Л О В А Р

УЛОЖИВ

Євгеній Желеховський

ц. к. професор гімназії в Станіславі.

ТОМ I.

(A—O).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
W Ö R T E R B U C H

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

BAND I.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шевченка, | Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під зарядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski.

**ПІДГОТОВКА ЕЛЕКТРОННОГО ВИДАННЯ:
«ІЗБОРНИК» <http://litopys.kiev.ua/>
28.XI.2006**

МАЛОРУСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ СЛОВАР

Том I.

Серед обставин, як мало котра книжка, появляє ся сей Словар; бо коли мав він бути, сказавбим, надгородою за кільканайцятлітні труди автора, являє ся він по смерті автора і, по части бодай, в вишій формі і під чужим именем. Покійний Евг. Желеховский почав працювати над ним вже в раній молодости бо еще в часі своїх студій університецких, і опісля все збирав і доповняв матеріяли, аж в кінци по десяти роках труду рішив ся укладати і видавати. Так отже від 1882. року почав виходити сей „Словар“ випусками, правда поволи, бо покійний автор і сам почав занепадати на здоровю і силах, аж недуга все, хотяй незначно, змагаючи ся, підкосила нарешті єго житє з початком 1885. року. І так лишило ся діло недовершене, бо сам покійний автор встиг ледво цїлий I. том видати а з другого тому приготовив був по части, а навіть почало ся вже було друкованє слів починаючих ся буквою *Л*, — для прочої части діла зібраний був матеріял, але не уложений. За се діло приняв ся я по желаню и порученю покійного Евг. Желеховского, которий на пару годин перед смертію прикликавши мене до себе передав мені всі зібрані матеріяли і просив прочу часть діла уложити і видати завзиваючи однако, щоби в укладі самім ні; их змін не робити. Так отже підняв ся я уложєнє прочої части Словара, а позаяк оставший ся матеріял треба було еще доповнити, то я доповняв користуючи ся еще именно Збірниками слів Закревского, Піскунова, Верхратского (в „Знадобах до словаря южно-русского“, і „Початках до уложєнєя номенклятури и терминологіи природописної, народної.“ I—VI.), Маґури (в Галичанині I. З. 4.), дальше, при букві *Т*, найновїйшим трудом К. Шейковского; крім того було еще много матеріялу незужиткованого в рукописях, які Вл. Земляки з ріжних сторін понадсилали були і пізнїйше все еще надсилали. Як використав я ті матеріяли і о скілько відійшов від методи покійного автора і може погіршив діло — се осудят другі, — бо конечно: *si duo faciunt idem, non est idem...*

Се лише сказати мушу; що з під руки покійного Е. Желеховского діло булоби инше вийшло: покійник задумував додати обширне передне слово і обяснити уклад і засади словаря і ин. — се все мусит тепер конечно відпасти, а що найгірше, то не можу тепер подати того, що конечно повинно було бути і здавалоби ся що моглоби бути подаєе, именно повний спис скорочєнь, при чім особливо належалоби при кождім авторі подати докладно всі твори автора, з котрих винято слова до словаря. Се именно є конечно при именах таких авторів, від котрих посїдаємо по кілька або і більше окремих творів. Але сєго власне я тепер доповнити не можу, позаяк не позїстали по покійнім авторі ніякі записки, з котрих би видно було, які якого автора твори були

через него переглянені. Дякую то я мусів ограничити ся на саме найкоротше объясненє скорочень ужитих в словари, котре в найбільшій часті відносит ся лише до самого имени автора, або до збірників або до одного звичайно одинокого якого твору.

З тої самої причини мусіла вийти і друга недокладність, именно що до спису имен помічників сеї праці, котрого залишити ніяким способом не годило ся, позаяк і з записок таких помічників увійшла до словаря дуже значна часть слів або окремих значінь, призбираних звичайно з уст народа. Остав ся вправді по покійнім авторі спис имен Вп. помічників, але за его повність я ніяк ручити не можу, и протое прошу, еслибим чийого имени не подав, щоби увзглядняючи се мое прикре положенє, ласкаво мені се простив.

Еще мушу згадати словом о доповненнях, котрі обіцяв покійний автор подати а котрих велику потребу і я признаю. Однако тепер не міг я сего доповнити, позаяк бажаючи раз укінчити діло, по при занятях мого уряду не встигавем збирати недостаючі еще слова, окремі значеня і фрази. Належит ся мені еще пояснити, дякого на заголовнім листі II. тому побіч имени п. Желеховского і мое имя уміщене. Се сталося не так з тої причини, що я в більшій часті уложив і видав сей II. том словаря, як що мусівем ту піддати ся воли роднин помершого, котра сповняючи послідну его волю желала собі сего.

Не можу також не згадати з подякою имен тих Добродіїв, котрі будь радою будь материяльною підмогою допомогли до довершеня сего діла. Я именно обовязаний дуже за світлі ради дрови Омелянови Огоновекому, проф. львівского університету, котрий по при численних і ріжних своїх занятях не пожалував труду і мені жаданих пояснень ласкаво уділити, а також п. Остапови Левицкому, проф. реальної школи в Станіславі, як і п. Юліянови Котецкому, проф. гімназії в Станіславі; а в загалі до довершеня діла допомогли материяльно ласкавими жертвами Др Фр. Мікльосіч, б. проф. віденьского університ., котрий на саму вість о маючім ся видавати „*Малоруско-німецкім Словари*“ дарував на цілє видавництва 50 зр., дальше Високий Соїм Галицький, котрий запоміг видавництво два рази ухвалюючи підмогу грошеву (500 и 200 зр.), також Вп. Владислав Федорович, властитель Вікна, як і оо. Стефан Качала з Шельпак і Теод. Стадник з Суцана, Вп. Апольтон Ничай і др. котрі жертвували на цілі видавництва далеко більше понад ціну пренумераційну, а наконець всі Вп. Земляки, котрі поспішили з предлачуванем сего діла, — всім сим Добродіям складає ся ту прилюдна подяка; а признанє належит ся Зарядови друкарні товариства имени Шевченка у Львові за точне і сумлінне виконанє порученої праці.

В Станіславі в вересню 1886.

СОФРОН НЕДІЛЬСКИЙ.

А. Обяснене скорочень і знаків.

a. adj. = adjectivum
adv. = adverbium
aug. = augmentativum
Bein. = Beiname
 bes. = besonders
Bdtg. = Bedeutung
c. = (generis) communis
coll. = collectivum
comp. = comparativus
conj. = conjunctio
d.; dim. = diminutivum
 dadh. = dadurch
 dah. = daher
dgl. = dergleichen
 dh. = durch
cig. = eigentlich
 entspr. = entspricht, entsprechend.
 etw. = etwas
 euphem. = euphemistisch.
f. = (substantivum) femininum
g.; gen. = genitivus
 geh. = gehörig
 gew. = gewöhnlich
gr. = grossrussisch
hucul. = huculisch (Mundart der Huzulen)
imperat. = imperativus
impers. = impersonal.
Inf, (inf.) = infinitivus
instr. = instrumentalis
int. = interjectio
(iron.) = ironisch
 links. = linksseitig
(lemk.) = lemckisch (Mundart der Лемки)
m. (substantivum) masculinum
N. = Name
n. = (substantivum) neutrum
 Nbf. = Nebenfluss
num. = numerale; *num. card.* = numerale cardinale; *num. ord.* = numerale ordinale.
 oh. = ohne
opp. (oppos.) = oppositum

Pfnze, Pflze = Pflanze
pl. = pluralis, plurale tantum
pol. = polnisch
poët. = poëtisch
praep. = praepositio
praeter. = praeteritum
pron. = pronomen
ptc. prtc. = participium
Rdrt. = Redensart
Reimw. = Reimwort
rum. = rumänisch
 s. = siehe; s. d. f. = siehe das folgende; s. d. v. = siehe das vorhergehende...
 sc. = scilicet
 scherzh. = scherzhaft; *Scherzw.* = Scherzwort.
serb. = serbisch
Spitzn. = Spitzname
sprichw. sprichwörtl. = sprichwörtlich
 st. = statt
tatar. = tatarisch
 th. = theils
 u. = und
ungr. = ungarisch, ungarisch-ruthenisch
 übhpt, übrhpt = überhaupt
v. a. = verbum activum
v. n. = verbum neutrum
 verb. = verbunden
 verw. = verwandt
vgl. = vergleiche
 vhg. = vorhergehend
 viell. = vielleicht
Vocat. (vocat.) = vocativus
 Vrbdg = Verbindung
 W. = Wort
 z. = zu, zum, zur
 zsgzg. = zusammengesogen
 Zustzg. = Zusammensetzung
 zw. = zweifelhaft
 § = виражене тривіальне,
 † = слово застаріле,
 * = образowo (переносно).

Б. Обяснене скорочень имен авторів і творів з котрих увійшли слова до словаря.

A-Г. = Артемовский-Гулак Петро, (в: „Руска Библиотека Оныпкевича, I. Львѣвъ 1877).

АД. = Антонович і Драгоманов: „Историческія пѣсни малорускаго народа, Кієвъ 1874. 1875.

- Ал.** = Александрів Степан („Вовкулака“ в „Южный русский Сборникъ, Харьковъ 1848“).
- Аль.** = Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860.
- Б.** = Білик Иван.
- Бор.** = Борковский Олександр; (*Бор.*) = Борковский Ол. з записок з уст народа.
- Біл.** = Біловерский Василь (в: „Основа, южно-рускій литер.-ученый Вѣстникъ, 1861. 1862. С. Петербургъ“).
- В.** = Верхратский Иван.
- Ваг.** = Вагилевич Иван.
- Вах.** = Вахнянин Натал (Анатол).
- ВВ.** = Володимир Барвіньский.
- ВГ.** = Василь Гоголь (в: „Руска Библиот. Онышкевича І. Львѣвъ 1877“).
- Веч.** = „Вечерницѣ“, литературне письмо для забавы и науки, Львѣвъ 1862. 1863.
- Воля.** = Воля Василь.
- ВШ.** = Володимир Шашкевич: „Зільникъ“. Львѣвъ 1863.
- Га.** = Галька Игнатій: „Народні звичаи и обряды надъ Збручемъ“, Часть І. Львѣвъ 1861; часть ІІ. 1862.
- Га.** = „Галичанинъ.“ литературный сборникъ, І. 1—4. 1862—1863
- Гам.** = К. Гамалія.
- Гая.** = Гаякевич Клим.
- ГБ.** = Ганна Барвінок.
- Гл.** або **Гл. б.** = Глібів Леонид: Байки, 1863. 1872. 1882.
- Гн.** = Гной душа въ господарствѣ, въ Вѣднѣ 1848.
- Гол.** = Головацкий Яків; **Гол.** з дописаним числом = Головацкий: „Народныя пѣсни галицкой и угорской Руси“. Часть І. ІІ. ІІ. а. в. С.-Петербургъ 1878; **Гол. гр.** = Головацкий Я.; „Грамматика руского языка“, Львѣвъ 1849.
- Гр.** = Гребінка Е. П. („Полное собраніе сочиненій“ 1862, томъ V.).
- Гуш.** = Гушалевич Иван: „Поезіи“, Львѣвъ 1861.
- ГШ.** = Григорій Шашкевич: „Мала грамматика языка руского“, Вѣднѣ 1865.
- Д. гр.** = Дячан Филип: „Методична грамматика языка малоруского“. Львѣвъ 1865.
- До.** = Добрянский Антін.
- Др.** = Драгоманів Михайло; **Др. с.** = „Малорусскія народныя преданія и рассказы. Сводъ Михаила Драгоманова“, Кієвъ 1876.
- Еф.** = Ефименко: „Сборникъ малороссійскихъ заклинаній, П. Еф.“ — Москва 1874.
- Зак.** = Закревский Николай: „Старосѣтскій Бандуриста. Словарь малороссійскихъ ідіомовъ, составилъ Ник. Закревскій“, — Москва 1861.
- Зап.** = Записки югозападного отдѣла Императ. русск. Географ. Общества, томъ І. за 1873. Кієвъ 1874; т. ІІ. за 1874. Кієвъ 1875.
- Зап. В.** або **Зап. (Вер.)** = Остап Вересай...
- Зар.** = Заревич Федор.
- Зг.** = Згарский Евгений.
- Иг.** = Игнатій з Никлович: „Казки“, збравъ Игнатій зъ Никловичъ, Львѣвъ 1861.
- Ил.** = Ильницкий Василь.
- ІГ.** = Іеремія Галка: „Збірникъ творівъ Іереміи Галки“ Одесса 1875.
- К.** = Куліш Пантелеймон; **К. (Досв.)** = Куліш: Досвідки; **Кч.** = Куліш: „Чорна Рада“; **К.** з дописаним числом = Куліша: „Записки о Южной Руси“ І. ІІ.
- Кв.** = Квітка Григорій Основяненко, (в: Руска Библи. Онышкевича“ т. ІІ.),
- Кл.** = Климкович Ксенофонт.
- Кн.** = Кониський Олександр.
- Кот.** = Котляревский И. П. („— изданіе подъ редакціей С. П. Катранова, Кієвъ 1875“).
- Ков.** = Ковальский Василь.
- Кр.** = Кропивницький: „Збірникъ творівъ М. Л. Кропивницького“, Київ 1882.
- КС.** = „Кієвская Старина“
- КУ.** = Корнило Устиянович.
- Кух.** = Кухаренко.
- Л.** = Лавренко Д: „Пісні про ко-

- ханна", Київ 1864.
- л. с.* = "Про ліки свовнародні", Київ 1875.
- Ласт.* = "Ластівка", збірникъ Е. Гребінки, С.-Петербургъ 1841.
- Л.Д.* = Лука Данкевич, (Лука з Ракова).
- Ле.* = Леонтович Павло.
- Лев.* = Левицкий Юсиф: „Грамматика языка руссого въ Галиціи“, въ Перемышля 1850.
- Левч.* = Левченко Михайл: „Опытъ Русско-Украинскаго Словаря“, составилъ М. Л. Київъ 1874.
- Лір.* = „Лірвакъ въ надъ Сяна“, 1852.
- Лук. п.* = Лукашевич; „Малороссійскія и червонорусскія народныя думы и пѣсни“. С.-Петербургъ 1836.
- М.* = Марко Вовчок. („Оповѣданя, С.-Петербургъ 1861. 1862. 1865. I—III. „Вечерницѣ“ 1863. Ч. 10).
- +*М.* = Мирный.
- Мак.* = Макаровский Михайло, (в: „Южный русскій Сборникъ“, Харьковъ 1848).
- Макс.* = Максимович Михайло.
- Марк.* = Маркевич Николай.
- М+Б.* = П. Мирный та І. Білик; Хиба ревуть воли якъ ясла повні? Романъ в народнаго жита, Geneva, 1880.
- Ме.* = Метлинскій Амвросій, („Южный русскій Сборникъ“, Харьковъ 1848); *Ме.* в дописаним числом = Метл. Амвр.: „Народныя южнорусскія пѣсни“, Київъ 1854; „Думки и пісни зъ замѣтками и словаремъ“, у Харкові 1839.
- Мл.* = Млака Данило, (= Изидор Воробкевич, Демко Маковійчик, Морозенко).
- Мог.* = Могильницкий Антін, (*Мог. Ск.* = Могильницкий: Скит Манявский).
- Мор.* = Мордовецъ Данило, („Малорусскій литературный сборникъ“, изд. Д. Л. Морд. Саратовъ 1859).
- Мх.* = Мох Рудольф.
- МШ.* = Маркіян Шашкевич.
- Н.* = Номис — („Українскі приказки, прислів'я и таке инше...“, С.-Петербургъ 1864).
- На.* = Наумович Иван.
- Нав.* = Навроцкий Володимир.
- Не.* = Нечуй Иван (= Иван Левіцький); *Не. п.* = Нечуй: „Повісті“; *Не. зм.* = Нечуй: „Хмари“; *Не. (Виг.)* = Нечуй: „Українскі гетьмани: Виговский и Юр. Хмельницкий“; *Не. бур.* = Нечуй: „Бурлачка“; *Не. кож.* = Нечуй: „На кожемяках“.
- ОБ.* = Олександр Барвінскій.
- Ог.* = Огоновскій Омелян; *Ог.* в дописаним числом = „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“, von Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.
- Он.* = Опатович Стефан: „Оповідання зъ свят. писання“, І. С.-Петербургъ 1863.
- ОП.* = Олена Пчілка.
- „Оск.“* = „Основа“, южно-русскій, учено-литературный вѣстникъ, С.-Петербургъ 1861. 1862.
- Оц.* = Осадца: Грамматика руссого языка.
- П. п.* = „Пословици и поговорки Галицкой и Угорской Руси“, С.-Петербургъ 1869.
- п. хв.* = „Про хвороби и якъ імъ запомогти“, Київъ 1875.
- Пар.* = Партицкий Омелян.
- Пет.* = Петрушевич Михайл.
- Піс.* = Піскунов Ф. („Словникъ живої народней, письменной і актової мови русских югівцанъ Россійской и Австрійско-Венгерской цесаріи“, изд. 2. Київъ 1882).
- Под.* = Подолинскій Сергій: „Житя и здоровля людей на Україні“, 1879; „Ремесло и хвабрики на Україні“, Женева 1880.
- Пол.* = Полянскій Михайло.
- Пот.* = Потебня.
- „Пр.“* = „Правда“, письмо наукове, літературне і політичне, Львів 1867—1880.
- Пт.* = Петренко Михайло Николаевич.

- Ну.* = Пулюй Иван.
Р. = И. Я. Рудченко („Казки“, I. II.); *Р. ч.* = Рудченко: „Чумацкія народныя пѣсни“, Кіевъ 1874.
Ра. = „Рада“, український альманахъ, I. II. 1883. 1884. Кіевъ.
Равс. = Равский П.
Розм. н. зем. с. = „Розмова про земні сили“, Комаровъ.
Ру. = Руданський Степан.
Рус. Дн. або *Р. Дн.* = „Русалка Днѣстровая“, у Будимѣ 1837.
С. = Стороженко Олекса.
Сб. = „Этнографическій Сборникъ“ С.-Петербургъ 1853—1858.
Св. = Сьвѣнцикий Павлин (= Павло Свѣй, Д. Лозовский).
Сьв. = „Сьвѣтъ“, иллюстрована літературно-політично-наукова часопись, Львів 1881. 1882.
СМ. = Сильвестер Метеля.
„Сн.“ = „Снѣд“, український новорочник, видав Александер Корсун, в Харкові 1841.
Ст. = Старицкий.
Т. = Тянчкєвич Данило.
Те. = Терлецкий Володимир.
Тор. = Тороньский Александер.
У. = Устиянович Николай.
Ф. = Федькович Юсиф.
Фр. = Франко Иван (= Джеджалик, Мирон); (*Фр.*) = Франко, в записок з уст народа.
Це. = Цєльвич Юліян; (*Це.*) = Цєльвич Юл. в записок з уст народа.
Ч. = („Труды этнографическо-статистической экспедиціи въ западно-русскій край, снаряженной импер. русск. географич. обществомъ. Югозападный отдѣлъ. Матеріялы и Изслѣдованія собранныя д. чл. П. П. Чубинскимъ. Томъ I. выпускъ 1. 2; томъ II.—VII. С.-Петербургъ 1872—1877).
Ш. = Шевченко Тарас, „Кобзар“, Прага 1876.
Шар. = Шараневич Изидор.
Шй. = Шейковскій К. „Бытъ Подолянъ“, I. II.; „Опытъ южно-русскаго Словаря“ А—Б. Кіевъ 1862; Т. Москва 1884.
Шл. = Шевченка листи: „Основа“ 1861. X.; „Правда“ 1875.
Шог. = Щоголев Я.
Gr. = Gregorowicz Jan.
Kol. = Kolberg O.: „Pokucie, I. II.
Kst. = „Poezyi Platona Kosteckoho“, Lwiv 1862.
Luts. gr. = Lutskey: Grammatica slavo-ruthena, Budae 1830.
Lw. gr. = Lewicki J.: Grammatik der kleinrussischen Sprache. Przemyśl 1834.
Łoz. gr. = Łoziński: Gramatyka języka ruskiego (małoruskiego), Przemyśl 1846.
Mi. = Miklosich Fr.: Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen, I—IV.
R. = „Ruskoje wesile, opysanoje przez J. Łozińskoho, w Peremyszly 1835.
Term. = Deutsch-ruthenische Terminologie..
TP. = Tymko Padura: „Pyśma“, Lwiv 1874.
W. = „Nowyi poezyi małoruski, Lwa Eug. Węglińskoho, Lwihorod Peremyszyl 1858.
W. gr. = Wagilewicz Jan: Gramatyka języka małoruskiego, Lwów 1845.
Wa. = Waclaw z Oleska: Pieśni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego, Lwów 1833.
Witw. = Witwioki Sofron: O Huculach.
ŻP. = Żegota Pauli: Pieśni ludu ruskiego, Przemyśl 1839.

Спис Вп. помічників, котрі через прислане материялів лексикальних причинили ся до збогаченя „Малоруско-німецкого Словара“ :

Вп. Алексевич Антін,
 „ Базилевич Едмунд,
 „ Барвіньский Іосиф,
 „ Барвіньский Олександр,
 „ Белей Иван,
 „ Бережницький Юліян,
 „ Білецький Василь,
 „ Боднар Гаврило,
 „ Борковський Олександр,
 „ Бурачинський Андрій,
 „ Бучинський Мелітон,
 „ Волчук Иван,
 „ Гарасимович Ілярій,
 „ Гладилевич Даян,
 „ Глодзінський Антін,
 „ Горалевич Лев,
 „ Грушкевич Зенон,
 „ Генік Кирило,
 „ Гургула Андрій,
 „ Давидович Кароль,
 „ Данкевич Одільо,
 „ Дольницький Антін,
 „ Дудрович Омелян,
 „ Дуркот Иван,
 „ Єверський Сидір,
 „ Жегалович Иван,
 „ Желеховський Антін,
 „ Заклинський Корнило,
 „ „ Леонид,
 „ „ Роман,
 „ Зворецкий Н.
 „ Зубрицький Михайло,
 „ Кахникевич Кирило,
 „ Кирчів Богдар,
 „ „ Павло,
 „ Кіс Михайло,
 „ Климкович Володимир,
 „ Кобринський Николай,
 „ Квцуняк Николай,
 „ Ковч Григорій,
 „ Коритко Иван,
 „ Король Петро,
 „ Котецький Юліян,
 „ Кочиркевич Лев,
 „ Крушельницький Максим,
 „ Кузів Иван,

Вп. Кувьма Григорій,
 „ Куліш Панталеймон,
 „ Кумановський Петро,
 „ Куницький Кассіян,
 „ Левицький Иван (Печуй),
 „ „ Николай,
 „ „ Остап,
 „ Лещишак Никифор,
 „ Литвинович Роман,
 „ Лукашевич Николай,
 „ Мандичевський Иван,
 „ Медвідь Семко
 „ Миськевич Філарет,
 „ Мох Рудольф,
 „ Навроцький Володимир,
 „ „ Кость,
 „ Насальський Юліян,
 „ Негребецький Антін,
 „ Павлик Михайло,
 „ Подлуский Николай,
 „ Подляшецький Захарій,
 „ „ Кароль,
 „ Попель Иван,
 „ Порох Василь,
 „ Ревакович Тит,
 „ Рожанський Гнат,
 „ Сельський Юліян,
 „ Смольницький Теодор,
 „ Сосенко Ксенофонт,
 „ Стояловський Иван,
 „ Сумик Андрій,
 „ Устиянович Николай,
 „ „ Корнило,
 „ Федькович Іосиф,
 „ Франко Иван,
 „ Цар Михайло,
 „ Цегельський Богдан,
 „ Целевич Юліян,
 „ „ Теофіл,
 „ Шашкевич Григорій,
 „ Шимчук Д.
 „ Шмериковський Остап,
 „ Шухевич Володимир,
 „ Яворський Вінкентій,
 „ „ Иван,
 „ „ Олександр.

VIII

А з б у к а.

а, б, в, г, ґ, д, е, є, ж, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у,
ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ґ; ґ=г; е=є; є=є, ї=ю, обі м'якчать попередню согласну; и=й,
(на кінці слова по к, х також = е), на початку слова =і; й=і; ї=і
і м'якчить попередню согласну; ю=ю, і я=я, обі м'якчать попередню со-
гласну. Знак ь м'якчить согласні, як: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Знак
' означає що попередня согласна не м'якчить ся а остає ся твердою.

A.

A, erster Buchstabe (Авъ); als Vorschlaglaut u. Anhängepartikel zu verschiedenen anderen Partikeln u. Interjectionen; beim Singen (dsgl. я) zur Ausfüllung der Silbenzahl in Versen *Oz.* 158, 1—9.

I. A! *int.* ah! ach! ei; ha! da! a tak? ah so? so ist es?! das ist was Anderes! a—a! ah ja so! ei! lass! a óa! a o! a was! alles eins!; 2) a—a! лóленьки, — котыно! beim Einwiegen u. Einsingen der Kinder; 3) a вйш! *int.* *Мх.* = а вйдиш!

II. A, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber, hingegen; 3) sondern; 4) а-вжéж *P.* I. 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а так freilich so; 5) а тó sonst, nämlich; da doch *P.* I. 121, widrigenfalls *Oz.* 158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а тáм und weiter, s. А дáльше, а вйдрáк *C.* I. 117; 7) а так *Ч.* V. 963 deswegen, daher, also; 8) а-хйбá-щó? s. Або-щб?

Абáжур, *m.* *He.* abat-jour, Lichtschirm, *m.* [Одвах.

Абáхта, *f.* *C.* Hauptwache, *f.* s.

Аббáт, *m.* Abt, *m.* s. Опат.

Аббáтýса, *f.* Aebtissin, *f.*

Аббáтский, *a.* zum Abte, zur Abtei geh. [tei, *f.* s. Опáцтво.

Аббáтство, *n.* Abtswürde; 2) Аб-А-бé! *int.* pfui!

Абéтка, *f.* das ABC, Alphabet, *n.* 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.* Шб.

Абéтло, *n.* Alphabet, *n.* Шис.

Абéтний, *a.* s. Азбóучний Шис.

Абй, *conj.* dass, auf dass, damit, um zu —; абй не полóудски damit nur nicht so wie es sein soll; абй-м так здорбв був! soll ich so gesund sein! абйх = абй-м, абйх так жыла! so wahr ich lebe! *Oz.* 157, 7; абй й тák, то, — mag es auch so sein, so

doch —; абй щó: най тобй абйщб *euphem.* Fluch „hol dich der —“! абй то вйн шйббв? але дé! was? er sollte hingegangen sein? nicht möglich! Абйяк, *adv.* абй й як, то —, wie immer, mag dem sein wie es will, nichts destoweniger. Абйякий, абй й акйй, *a.* wer immer, wie immer geartet, was immer für einer, *Oz.* 162, 2. 165, 6. *Мi.* IV. 257.

Абйр! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абб, *conj.* oder, entweder — oder; 2) абб щó? nun denn, was nun, was denn doch? абб тй щó, абб й щó, абб тй щó не знáти щó? 3) аббж (= аббж нй?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Аббй, nun denn, à propos.

Абомбвня, *f.* Wiederhall, *m.* *Gr.* 16.

Абрикбса, *f.* *He.* Aprikose, *f.*

Абрюкати, *s.* Аврýкати.

Абсолютизм, *m.* Absolutismus, *m.* Willkürherrschaft, *f.*

Абсолютний, *a.* absolut; unbeschránkt; willkürlich.

Абшит, *m.* Abschied, *m.* Entlassungsurkunde der Soldaten, *f.*

Абшитбваний, *a.* verabschiedet.

Авá! *int.* *ungr.* s. Ов! (bei d. Ve-wunderung); *dav.*

Авáк, *m. gew. pl.* ungar. Ruthe nen - Abart im Tavarnaer Thale.

Авантýра, *f.* aventure, Abenteuer, *n.* 2) Unruhe, *f.*

Авантýрный, *a.* abenteuerlich, reich an Abenteuern, *См.*

Авáч, *m.* rother od. schwarzer Ochs mit weissem breitem Querstreifer

Авдýтор, *m.* Auditor, *m.*

Авдйбрйя, *f.* *Км.* Hörsaal, *m.*

Авдбтка, авдбпка, *f.* s. Гóлиця 3).

Авбб! авббс! *int.* da! da sieh! [girren.

Аврýкати, *v. a.* s. Боркотáти

Австѣрія, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*

Австрáлїя, *f.* Australien, *n.*

Австрáльскій, *a.* australisch.

Австрійецъ, -йця, *m.* Oesterreicher, *m.*

Австрійскій, *a.* oesterreichisch.

Австрія, *f.* Oesterreich, *n.*

Авто-да-фѣ III. II. 102. Auto-dafé, Ketzengericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.*

[Verfasser, *m.*

Автор, *m.* Autor; Schriftsteller,

Авторитѣт, *m.* Autorität, *f.*

Авторитѣтно, *adv.* im hohen Tone der Autorität.

[Ierin, *f.*

Авѣрка, *f.* Autorin, Schriftstel-

Авѣрскій, *a.* Authors-, schriftstellerisch.

Авѣрство, *n.* Autorschaft, *f.*

Авѣ! *int.* vom Heulen.

Авѣл, *s.* Аул.

Авулѣм, *adv.* *s.* Загалѣм, *IIIc.*

Авѣррр! *int.* *v.* Knurren d. Hundes.

Агá! *int.* ja! ja so! nun da! ah so! 2) nun noch das, ah! ara-rá! wie doch sehr, o wie!

[stossen.

Агáкати, *v. n.* „ara“! rufen, aus-

Агѣл, *m.* runde Hürde für Schafe.

Агѣт, *m.* Ч. VII. 574. Gauner, Schuft, *m.*

[über dich!

Агй, агйй, агй — на тѣбе! pfui

Агйкати, *v. n.* „ани“ rufen.

Агйл, *m.* P. II. 129. Teufel, *m.*

Агйля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.

Агйцьскій, *a.* Кв. II. 6. *s.* Англьскій.

Агйвка, *f.* *s.* Гайвка.

Агнець, -нця, *m.* божий, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*

Агѣв, агѣву! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) = а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2) *s.* Агй.

Агѣгу-гу! *int.* vom Girren der Taube;

Агѣш, агѣша-на! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.

[Тйса.

Аг, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der

Агрест, агрус, *m.* Stachelbeere, *f.*

I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!

II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,

Адам, *m.* Adam. [Hölle, *f.*

Адамовий, *a.* Adams; 2) -а голова Feld-Mannstreu, *f.* (Eryngium cam-

pestre); 3) -е реѣрѣ, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia).

Адамашѣк, -шка, *m.* Damast, *m.*

Адамашѣковий, *a.* damasten.

Адѣкѣт, *m.* Advocat, *m.*

Адѣкѣтскій, *a.* Advocaten-.

Адде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da! *Og.* 217. [а+гъ+де].

Аде! *int.* hieher!

Адѣлї, *s.* A und дáлї *M.* I. 43.

Адѣж-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.

Адѣмка, *f.* ungesäuertes Brod [ζυμος].

А-дзѣски! *int.* III. II. 43 *s.* А-зáцї!

Адй, адйт, адйтко, адйтетко! = А дивйно, а дивйт! *Og.* 166.

Адмирáльскій, *a.* Admirals-.

Адрес, *m.* адреса, *f.* Adresse, *f.*

Адресувáти, *v. a.* adressieren.

Адѣй, *adv.* *Гол.* III. 455. *s.* Звйдти.

Адѣкѣт, адѣкѣт, *s.* Адѣкѣт *Gr.* 16.

А-ѣ, а-ѣк *bejah.* *Part.* *s.* Ай.

Аер, аер, *m.* *s.* Шувар.

Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, so dass, dass sogar; ажѣби auf dass, damit *Og.* 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr dass, dass —; аж гѣтъ, так що аж ну ganz und gar, gar sehr; аж-ѣсь, аж-ту да, bis endlich unerwartet; ажѣнь, аж-ѣнже, аж тогдй *Фр.* *Wgr.* 126 erst, dann erst, erst dann; 4) аж, áже *У.* wenn, endlich; *b)* doch *Кн.*

Аз, *n.* kirchenslav. Name des ersten Buchstabens in der азѣка: А; нї 'Аза не тймити в чимѣсь *Кн.* keine Idee, keinen blauen Dunst wovon haben.

Азартник, *m.* *Ко.* 362 Hazardspie-

А-зáцї, *adv.* *s.* Зáцї. [Ier, *m.*

Азѣка, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*

Азѣковѣць, -нця, *m.* ABC-Schüler, ABC Schütz, *m.*

Азѣчний, *a.* alphabetisch.

Азѣчник, *m.* В. Buchstabenheld, *m.*

'Азѣт, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*

Азѣтин, *m.* salpetrige Säure.

Азѣтйнок, -нка, *m.* Stickstoffoxydul, *n.* *Пол.*

Азѣтйстйй, *a.* stickstoffhaltig.

Азѣток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*

I. Ай! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ай, *conj.* *Luts. gr.* 161. Оз. 209. s. 'Але; ай ми ви́бач verzeihe mir doch! 2) ай він er auch; 3) Ай, s. Але und але.

'Айбо, s. 'Або Оз. 159. [гарис].

'Айва, *f.* Quitte, *f.* (*Cydonia vul-*
Айвѡвка, f. Ко. 119. Quitten-
branntwein aus Krim, *m*

Айда́, *int.* III. II. 107. s. Гайда́!

'Айно. *int.* ja! so ist es. Оз. 158,
1. 2) айнож? *Зар.* wohl doch?

'Айкати, *v. n.* „ай“ rufen.

'Аир, *air* s. Аер.

'Аист, *m. He.* s. Бу́злок.

Акаде́мик, *m.* Akademiker; 2) Student, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*

Академіст, *m.* Schüler einer Ritterakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mitglied e. Akademie, *n.* [Universitäts-.

Академічний, *a.* akademisch,

Академія, *f.* Akademie, *f.*

Ака́фист, *m.* kirch. Gottesdienst zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Christi, der. heil. Jungfrau u. mehrerer Heiligen. [Фисти enthält.

Ака́фистник, *m.* Buch, das ака́-

Ака́ция, *f.* (falsche) Akazie (*Robinia pseudoacacia*).

Аквареліст, *m.* Aquarellmaler, *m.*

Аквареля, *f.* Aquarell, *n.*

Акса́міт, *m.* Sammt, *m.* чорний як — sammtscharz.

Акса́мітка, *f.* Sammtband, *n.*

Акса́мітний, *a.* sammeten, sammetartig.

Аксио́мат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*

Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act, Aufzug, *m.* 3) *pl.* акта Acten, Actenstücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*

'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,

Акторка, актріса, *f.* Schauspielerin, *f.* [betreff.

Акторский, *a.* den Schauspieler

Акторство, *n.* Schauspielerwesen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*

Аку́ла жеру́н, *m.* s. Паже́ра людо́д; 2) — велика́н Riesenhai, *m.* (*Selache maxima*).

Акура́т, (акуратнісько) *adv.* акуратний, *a.* accurat, genau, pünctlich.

Акура́тество, *n.* Vollmacht, *f.* *Gr.* 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*

Акура́тність, -ости, *f.* Genau-

Акусти́чний, *a.* akustisch; — рожок Hörrohr, *n.* Пол.

Аку́ш! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.

Акуше́рка, *f.* Hebamme, *f.*

Акуше́рский, *a.* Hebammen-.

Акуше́рство, *n.* Hebammenkunst, *f.* [Betonung, *f.*

Акцентова́не, *n.* Accentuirung,

Акцентува́ти, *v. a.* accentuiren, betonen.

Акци́за, *f.* Accise, Gefälleinnahme, *f.*

Акци́зник, *m.* Accisenbeamter; Finanzwachmann, *m.*

Акцио́нерка, *f.* Кн. Besitzerin der Actien, *f.* [Actie, *f.*

'Акция, *f.*, Action, Handlung; 2)

Аль, s. Але Оз. 209, 3.

Альбі́йка, *f.* s. Корі́тце, (alveus).

Альбо́м, *m.* альбум, *n.* Album, Stamm-, Gedenkbuch, *n.*

'Але, *conj.* aber, allein, hingegen; doch, jedoch; 2) sondern; 3) але-але ah! apropos!; 4) алé? wirklich?; ой алé warum nicht gar, nichtsdestoweniger II.; але-пак *adv.* Пол. doch wohl, fürwahr. [singen.

Алилу́йкати, §. *v. n.* „алилу́я“

Алилу́йко, *m.* Spitzn. der ruthen. Geistlichen. [Gott den Herrn).

Алилу́я, *n.* Hallelujah! (lobet

Аліти, *v. n.* sich röthen, *K.*

Алькі́р, *m.* (d. аалькі́рик), Nebenstube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, *m.*

Алма́з, *m.* III. I. 224 Diamant, *m.*

Алма́заний, *a.* diamanten.

Ало́! *int.* Мх. s. Ано́!

Ало́й, *m.* K. Aloe, *f.* [doch.

Альбо́сь = але-бо́сь da nun, da

Альт, *m.* Alto, *n.* Altstimme, *f.*

Альтана́, (d. аальта́нка), *f.* Gartenhaus, *n.* Laube, *f.*

Альте́мба́с, *m.* Пис. gewisser mit Gold stark durchwebter Stoff.

Алти́н, *m.* Dreikopekenstück, *n.*

Алти́ст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*

Алу́н, *m.* Alaun, *m.* schwefelsaure Kali-Thonerde.

Алу́нка, *f.* Alaunerde, *f.*

Алу́няк, *m.* Alaunstein, *m.*

Алчо́ба, *f.* † V. Dürsten, *n.*

Алчу́щий, *a.* hungrig, *K.*; lungenrd. *He.* [d. Alumnen, *f.*

Алюмініак, *m.* Beisteuer für

Алюминус, *m. pl.* -мни Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.

Алюшки! *int.* Scheuchruf gegen

Аман! *tatar. int.* des Beifalls: „bravo“.

Амбáр, *m.* Niederlage, *f.* Maga-

Амбóтний, *a.* ehrüchtig, ehrgeizig.

Амбóция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehrgeiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*

Амбóна, *f.* Lesepult vor dem Al-

Амбрóсити, амврóзити, *v. n.* den Tag d. h. Ambros. feiern *H. 78. Та. II. 42.*

Аминь, *m.* Amen; так ему бóде — dort wird sein Ende, sein Tod sein.

Амíяк, *Под.* амбóняк, *m.* Амo- niak, *n.* [krugförmiges Fläschchen.

Ампúлка, *f.* Ampel, *f.* kleines

Амрóс, Омрóс, *m.* Ambrosius.

Амунíция, *f.* Munition, *f.* Schiessbedarf, *m.*

Аналíтика, *f.* Analytik, *f.*

Аналítичний, *a.* analytisch, zergliedernd.

Анальбóгия, *f.* Analogie, *f.* [lich.

Анальбóичний, *a.* analog, áhn-

Анабóй, *m.* Analogeion, Lesepult, *n.*

Анархíя, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.

Анархíчний, *a.* anarchisch, ge-

Анатéма, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*

Анатемíзувати, *v. a.* mit dem Bann belegen.

Анатомíя, *f.* Anatomie, *f.*

Анатомíчний, *a.* anatomisch.

Анафóтема, анахтéма, *f.* анафóтм- ский *a. s.* Анатéма.

Ана́ция, *f.* *Gr.* V. 322 Noth, *f.*

Ан-бá! *int.* sieh da! *Og.* 217.

Анбáр *s.* Амбáр. [Würgengel.

Ангел, *m.* Engel, *m.* -губóтель

Ангелик, áнгелчик, *m. dim.* Еп- геlein, *n.* V. [frau.

Ангелíця, *f.* engelgleiche Jung-

Ангельский, *a.* engelhaft, eng- lisch, Engel-. (*n. s.* Ангелик.

Ангелá, -лáти, áнгелáтко, -тка,

Ангíль, *s.* Ангел; він мнярбóго áнгíля er ist weichen Herzens.

Англáець, -áйця, áнглáвín, *m.* Engländer, *m.* [ländisch.

Англáйский, *a.* englisch, engel-

Ангелáния, *f.* *Пис.* *s.* Авлáя.

Ангелáнець, -нца, áнгелáвín, *m. s.* Англáець.

Ангелáнка, *f.* Engländerin, *f.*

Ангелáнский, *a.* englisch *Пис.*

А́нглáя, *f.* England, *n.* [wirten.

Андагúвати ся, einander be-

Андарáк, *m.* *Ч. VII. 439* Unterrock der Frauen aus gestreiftem Wollzeug.

Анде! *int.* sieh da! *Og.* 217.

Андрíй, Андрíйко, *m.* Andreas.

Андрíїв, *a.* des Andreas; — мi- сяць Monat December (am 12. d. M. heil. Andr.)

Андрíян, *m.* Adrian.

Андрóн, *m.* Andronicus; 2) ан- дрóни, *s.* Мандрóни.

Андрúсь, Андрунь, Андру́х, Андру́шко, *m.* Andreas.

Андрусíвщина, *f.* Friedens- vertrag zu Андру́сiv im J. 1667 zwi- schen Polen u. Russland.

Ане тó, geschweige denn, sonst nicht *Og.* 209, 3; 2) а не тó, то — und falls nicht, so —. [anismus).

Аниж, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella

Анi, áни, *conj.* nicht, nicht ein- mal; áни — áни weder — noch; 2) áниж nach Compar.: als, denn; 3) ани же *K.* nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.

Анкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.* Klammer, *f.*

Анна, Аннiця, *f.* Anna.

Анничкiй, *pl.* Tag- und Nacht- kraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*

I. Анó! *int.* *s.* Ану́!

II. Ано, *conj.* aber, sondern; ано- лém nur aber *Og.* 209. *Пис.*

Анонiмний, *a.* anonym.

Анонiмнiсть, -ости, *f.* Anony- мiтáт, Namenverschweigung, *f.*

Антáба, (*d.* антáока), *f.* Hand- habe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Búgel, *m.*

Антáл, (*d.* антáлок, -лка), *m.* Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*

Антáлюв, *m.* *Ч. III. 23, e.* Zau- bermünze. [там.

Антáм, *adv.* *Гол. III. 455. s.* Он- Антерéв, *m.* *Ф.* Art. Kleidungs- stück der Suczawer Zigeuner.

Антик, *m.* Antike, *f.*

Антиквáрня, *f.* Antiquariat, *n.*

Антимiнс, *m.* geweihtes Messtuch auf d. Altare.

Антипа, *m.* Antypas. [III. II. 35.

Антипáпа, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Антипка, (-пко) *m.* — безп'ятый Teufel, *m.*

II. Антипка, *f.* Art Holz zu Pfeifenrohren verwendet. [geh. *Пис.*

Антипк'овий, *a.* zu антипка II.

Антипат'ія, *f.* Antipathie, *f.*

Антипат'ичний, *a.* antipathisch.

Антиукраїнка, *f.* *Км.* nicht national gesinntes Weib. [selgesang, *m.*

Антиф'он, *m.* Antiphonos, Wech-

Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*

Антиципат'ка, *f.* Anticipationschein, *m.* [lich, *К.*

Антич'ний, *a.* antik, alterthüm-

Ант'ин, -'она, Ант'ось, Ант'ох, Ант'ошко, *m.* Anton. [Antonie.

Ант'онія, Антон'іна, Ант'оля *f.*

Антропоморф'ичний, *a.* anthropomorphisch; -морф'ований *He.* personifiziert.

А-ну́, а-ну́же, а-ну́ко, а-ну́но. а-ну́тко! *int.* auf! beda! frisch zu! nun denn. *Оз.* 166; 2) ану-'ак? wie doch? wie denn? ану́ж мен'е пок'ине gesetzt nun den Fall, er verlässt mich unverhofft. [teufel, *m.* *Ос.* (62.) V. 81.

Анци́болот, *m.* Wasser- u. Sumpf-

Анцихр'іст, *s.* Антихр'іст.

Анч'бус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*

Апар'ат, *m.* *s.* Фел'он.

Апет'итний, *a.* appetitlich.

Апельс'ин, *m.* Apfelsine, *f.* (*Citrus aurantium sinensis*).

Аподикт'ичний, *a.* apodiktisch.

Апокаліпт'ичний, *a.* apokalyptisch. [stebuch, *n.*

Ап'остол, *m.* Apostel, *m.* 2) Апо-

Ап'остолован'є, ап'остольство, *n.* Verrichtung des Apostelamtes, Bekehrung, *f.* *ВВ.*

Ап'остольский, *a.* apostolisch.

'Ап'і́пка, (*d.* ап'і́чка), *f.* Apotheke, *f.*

Ап'і́кар, *m.* Apotheker, *m.*

Ап'і́карка, антикар'ова, *f.* Apothekerin, *f.*

Ап'і́карский, *a.* Apothekers-

Ап'і́карство, *n.* Apothekerkunst, *f.* [zubereitet.

Ап'і́чний, *a.* in d. Apotheke

'Араб, араб'ин, *m.* Arab, *f.*

Араб'ія, *f.* Arabien, *n.*

Араб'ка, *f.* Araberin, *f.*

Арабский, *a.* arabisch.

Арава, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.* Rudel, *n.*

'Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*

Араб'ин, *s.* Араб, *Ст.* [г'арба, *pl.*

Араш'і, *pl.* Deichselstangen bei d.

Ара́т, ара́от, *m.* *Рч.* 11. Arbeiter in der та́а, bei dem Fischfange am unteren Dniepr *Пом.* III. 15.; 2) obdachloser Landstreicher.

Ара́та́р, *m.* Arbeitgeber (in dem ара́т), *m.* *Мі.* II. 89. [d. ap.) *Пис.*

Ара́та́рка, *f.* Arbeitgeberin (in

Ара́тний, *a.* zum ара́т geh.

Ара́тниця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in d. ap.) [at verdingen, *Пис.*

Ара́тува́ти, *v. a.* sich zum ар-

Аре́на, *f.* III. II. 184. Kampfplatz, Fechtboden, *m.*

Аре́нда, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.* 2) verpachtete Branntweinschenke, Wirtshaus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*

Аренд'ар, аренд'атор, *m.* Pächter,

Аренд'арка, *f.* des Schenkwirtes Frau; 2) Pächterin, *f.*

Аренд'ний, *a.* Pacht-, *Под.*

Аренд'ован'є, *n.* das Pachten, Verpachten, *n.* [pachten.

Арендува́ти, *v. a.* pachten, ver-

Арет'ій, *m.* Widder, *m.* (aries).

'Арешт, *m.* Arrest, Beschlag, *m.* Haft, *f.* 2) Gefängnis, *n.*

Арешта́нт, *m.* Arrestant, Verhafteter, Sträfling, *m.*

Арешта́нтка, *f.* Arrestantin, *f.*

Арешто́ваний, *ptc.* *АД.* I. 208. ausgerüstet, *s.* Рештува́ти; 2) арестirt, gefangen. [haften.

Арештува́ти, *v. a.* arretieren, ver-

Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*

Аристокра́тка, *f.* Aristokratin *f.*

Аристокра́т'ичний, *a.* aristokratisch.

Аристокра́цтво, *n.* Aristokratie, Magnatenherrschaft, *f.* *К.*

Аритме́тика, *f.* Arithmetik, *f.*

Аритме́т'ичний, *a.* arithmetisch.

Арка́да, *f.* Bogenwölbung, *f.*

I. Арка́н, *m.* Art hucul. Tanz der Männer allein, *Ф.*

II. Арка́н, *m.* Schlinge, *f.* Strick, *m.* (um Pferde zu fangen).

'Аркуш, (*d.* арку́шик), *m.* пан'єру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) бляхи Blechplatte, -tafel, *f.* 3) вати ein Stück Watte; аркушами bogenweise; 4) *s.* 'Артос, *Gr.* 16.

Аркушевий, *a.* Bogen-, Folio.

Армаш, *m.* *Ф.* *Ир.* III. 117. Zigeunerhäuptling, *m.*?

'Армев, *m.* *s.* Армелістий (віл).

Армейский, *a.* Armee-.

Армелістий, *a.* — віл weiss u. roth gestreift.

'Армія, *f.* Armee, *f.*

Армобане, *n.* Armirung, Rüstung, Bewaffnung. *f.* *Иис.* [sten.]

Армувати, *v. a.* armiren, ausrü-

Арнаут, арнавт, *m.* Arnaute, *m.*

Арнаутка, *f.* Spät-Heidekorn, *n.* *H.* 10.; 2) Art Weizen.

'Арніка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).

Аромат, *m.* Geruch-, Gewürzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*

Ароматичний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.

Артель, *s.* Артіль.

Артерийальный, *a.* arteriell.

'Артизм, *m.* Kunstsinn *m.*

Артикул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*

Артист, *m.* Artist, Künstler, *m.*

Артистичний, *a.* artistisch, künstlerisch.

Артистка, *f.* Künstlerin, *f.* *III. л.*

Артіль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумаки, *f.* (*vgl.* Вálка). [артіль.]

Артільщик, *m.* Mitgenoss einer 'Артос, артус, *m.* geweihtes Osterbrod [артос].

Аруля, *f.* Aurlberg; земля перед-аруляньска Vorarlberg, *m.*

'Арфа, *f.* Harfe, *f.*

Арфяр, *m.* Harfenspieler, *m.*

Арфярка, *f.* *Фр.* Harfnerin *f.*

Арх-с. 'Архи-, архи-.

Архаичний, *a.* archaistisch, *K.*

Архалук, *m.* kurzer Sommerrock, *Пет.*

Архани, *pl.* *s.* Оп'ани, *pl.*

'Архи-, архи-, Archi-, Erz-, Ober-
Hohe-. [bischof, *m.*

Архиерей, *m.* Erzpriester; 2) Erz-

Архиерейство, *n.* архиерей-

щина, *f.* *He.* Amt, *n.* Würde der архиерей-en.

Архикнязь, *m.* Erzherzog, *m.*

Архимандричий, *a.* Archimandriten-.

Архистратіг, *m.* Oberfeldherr als Bein. der Erzengel Michaël u. Gabriel. [архистратигос].

Архиділо, *n.* *Ф.* Meisterwerk, *n.*

Аршак, *m.* аршакóm *adv.* im zahlreichen Gefolge, — їхати *vgl.* Вálка.

Аршеник, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum). [Meter.]

Аршин, *m.* Arschine, *f.* = 0'71142

Аршинник, *m.* Ausschnittändler, Ellenreiter, *§.* *m.* *Кч.*

Ар'я! *int.* Ruf gegen Schweine, *Иис.*

Ар'ян, *m.* saure Ziegenmilch.

Ар'яниця, *f.* Fass für den ар'ян *n.*

Аса! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Асаул, асауленко etc. *s.* Осаул etc.

Ась-ёк, *es* scheint. [Wohnsitz, *m.*

Асистерія, *f.* *Иис.* Residenz, *f.*

Аскёт, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*

Аскетичний, *a.* ascetisch, strenggeistlich.

Аскётство, *n.* *K.* Ascetismus, *m.*

Асмодей, *m.* Asmodi, Ehetüfel, Dämon der Unkeuschheit, *m.*

Аснач, *m.* Arbeiter auf Schiffen, *m.* *Ми.* II. 333.

'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss zum Stiefelbeschlagen.

Астатичний, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).]

'Астер, *m.* *pl.* астри, Sternblume,

Ат, ать, *C. I.* 44 lassen's, vom „Dabei bewenden lassen“ *s.* Най, нехай *Wgr.* 130. [ман Зак.]

Атаман, атаманство. *s.* Ота-

Атась! *int.* Scheuchruf gegen Enten.

Атеистичний, *a.* atheistisch.

Атерінка, *f.* *Иис.* *s.* Краснопірка.

'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).

Атласовий, *a.* Atlas-, atlasartig.

Атмосферичний, атмосферный, *a.* *Пол.* atmosphärisch, Luft-.

Ато, *conj.* denn *C. I.* 13; 2) sonst *K.*; 3) und dazu, auch, nunmehr *M. II.* 13; а то вже in der Folge, hernach; 4) атож? атож ні? warum denn nicht? wie anders denn? ja wohl, ja so, ja. (*vgl.* аббж). *Кч.* 72; 5) *Сб.* I. 317. warum nicht gar? nein, mit nichten.

Ато́мецъ, -мця, *m. Ф.* kleinstes
Ато́мний, *a.* Atom. [Atom.
Атпирѹсь! *int.* Scheuchruf gegen
Katzen.

Атра, *f. Пис.* s. Невістка.

Атра́мент, *m.* Tinte, *f.* [petenz, *f.*

Атрибу́ция, *f.* Attribution, Com-

Аул, *m.* tatarische Hütte.

Афи́ни, *pl. s.* Яфи́ни.

Афе́мний, *a.* — день ewig ver-
fluchter Tag *Ф. Пр.* V. 217.

Ах! *int.* ach! oh!

Ахинёя, *f. gr. s.* Дурни́ця.

Ахкати, *v. a.* seufzen, stöhnen.

Аць, in Vrbдg: аць штіри nur
vier, nur etliche.

Аці́ба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.

Аціо́! *int. s.* Аца́!

I. Ач! *int.* = бач! sieh da! da!
II. Schau!

II. Ач, *adv. Л. гр.* 135 s. Аць, nur.

III. Ач, *conj. Гол.* III. 545 s.
Ац, аще; ачѣй, ачѣйже У. vielleicht;
-не doch wohl nicht? *Ог.* 215.

Ачхй! *int.* vom Geräusch beim
Niesen.

Ащ, ащ-би, (аще би) *conj.* wenn,
falls, *Гол.* III. 438. 450. *Ог.* 213, 10.

Ая́, ая́кже, bejah. Partik. ja, so ist
es; 2) warum nicht gar?

Ая́й! *int.* der Furcht.

Ая́йкало, *m.* der „а́й“ ausstösst,
der Furchtsame, *Шд.*

Ая́кати, *v. a.* „ja“ sagen, bejahen,
bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Бу́ки).

I. -б = — би als Bestandtheil des
Conjunctivus (Conditionalis): бу́либ =
бу́ли би sie wären; 2) би, б' auf dass,
damit; angehängt an Partikeln z. B.
коб' (коби́), гдѣб' (гдѣби́), щоб' (щоби́)
Ог. 212, 9. [128. *Ог.* 56.

II. Б=об, о, *praep.* б'лавку *Зан.* II.

I. Ба, ja, ja so. (*vgl.* аббж, атбж
wie nun?); аха! freilich, allerdings;
2) ja sogar; 3) ба й так nun eben,
aber auch so; 4) да aber; 5) ба-ле,
ще и — *Мх.* ja, aber noch dies; 6) от-
тѣм бо й ба! *III.* II. 153 warum nicht
gar! 7) ба-ба! о dass doch! 8) ба! s.
Го́дї *Кч.* 96; 9) ба (й) s. Та *Гол.* II.
29. *Пом.* III. 57 s. Бай III.

II. Ба, *He. Пр.* XII. 608 = бач, ба-
чши, чи ти ба? *Ст.*

Ба́ба, *f.* altes Weib, Vetel, *n.* 2)
Weib niedrigen Standes; 3) Grossmut-
ter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Mem-
me; 6) Babe, eine Art hochgebacke-
ner Osterkuchen, Topfkuchen, *m.*; 7)
Ramme, *f.*; Rammklotz, Rammbar, *m.*;
8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Schneemann, *m.*;
10) Kropfgans, *f.* (Pelecanus onocrotalus);
11) тїсна́ — Art Knabenspiel; 12) *pl.*
ба́би Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*;
13) alte steinerne Mäler in Südrussl.;

14) Art Weisschwämme; 15) Doppel-
schwaden, *m.*

Бабо́йка, *f. He.* Ruder, *n.* [mota].

Бабо́к, *m.* Marmelthier, *n.* (Mus mar-

Бабо́х! *int.* s. Бубу́х.

Бабо́хнути, *v. n.* jäh stürzen.

Бабо́ць, -бця́, *m. s.* Бабо́к.

Бабо́шки, *pl. s.* Бебо́хи, *Шд.*

Бабо́ин, *a.* des alten Weibes; 2) der
Grossmutter; * -а дочка́ verhätschtes
Töchterchen; -е літо́ Altweibersommer;
-і чере́ва *He.* (*Виз.*) 28. Sümpfe, *pl.* -вѣ-
чер *s.* Ще́дрий в. wann die Weiber ще-
дру́ють. -син Kebskind, *n.* Bastard, *m.*

Бабо́йнецъ, -ндя, *m.* Vorhalle, Vor-
laube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der
Ort für Weiber bestimmt ist; (*opp.* чо-
лові́чник.) [menkunst verrichten.

Бабо́ити, бабу́вати, *v. a.* Hebam-

Бабо́иця, *f. s.* Ба́ба; 2) Steinkraut,
n. (Alyssum campestre); 3) Art Krank-
heit. *Мог. Ск.* 56. [Стреко́за.

Бабо́ич, *m. s.* Бабо́й; Männchen der

Бабо́йши́к, *m.* Graukresse, *f.* (Ber-
teroa incana.) [ling, *m.*

Бабо́ий, *m.* Weibernarr; 2) Weich-

Бабо́ити, *v. n.* weichlich, feige Memme
werden *КУ.*

Бабо́ка, *f. dim.* s. Ба́ба; 2) We-
gebreit, *n.* (Plantago); 3) Dengeleisen,

n. Dengelstock, *m.*; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Цет.*

Ба́бковати, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).

Ба́бляти ся, *s.* Ба́брати ся.

Ба́бник, *m.* (*d.* бабничок), *m.* Topf, (Form) zum Backen der ба́бй (Topfenkuchen), *m.*

Ба́бня́, *f. coll.* das Weibervolk.

Ба́боду́р, ба́боду́н Шй, *m.* Weibernarr, *m.* *Левч.*

Ба́брати, *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinpfuschen, в чім.

Ба́брѹн, *m.* ба́брѹнка, ба́брѹська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).

Ба́бскій, *a.* zum (alten) Weibe geh., weibisch; -е літо *s.* Ба́бине л.

Ба́бство, *n. s.* Ба́бня́, *Кч.* 238.

Ба́бу́нечка, ба́бу́ня, ба́бу́ся. *f. s.* Ба́ба З); Mütterchen, *n.*

Ба́бча́р, *m.* Holzklotzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*

Ба́бчика, *f. s.* Ба́бка 1) *У.*

Ба́бчин, *a.* *Wgr.* 52. *s.* Ба́бин.

Ба́бчити ся, *s.* За́бчити ся.

Ба́бчу́к, *m.* rothe Zwergmandel, (Amygdalus nanna).

Ба́бюк, *m.* Gruppe, *f.* (Cottus).

Ба́бячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.

Ба́вина, *f. s.* Ба́вна.

Ба́вити, *v. a.* unterhalten, e.götzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, *s.* amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.

I. Ба́вка, *f. s.* За́бавка.

II. Ба́вка, *f. s.* Ба́лка I.

Ба́вна, *f. s.* Ба́вовна.

Ба́вний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; * mürrisch. *Цет.* [sam, *Левч.*

Ба́вно, *adv.* saumselig, säumig, lang-

Ба́вниця, ба́вничка, *f.* Kopfbinde, *f.*

Ба́вовна, *f.* Baumwolle, *f.*

Ба́вовник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [webe.

Ба́вовня́нка, *f.* baumwollenes Ge-

Ба́вовня́ний, *a.* baumwollen-

Ба́ву́ня, *s.* Ба́вовна. [Цар.

I. Ба́га, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

II. Ба́га, *f.* Welle, *f.*

Ба́габа́ч, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрүдель).

Ба́ган, *m.* *He s.* Возило.

Ба́гатарѹва, *a. f.* *P.* II. 148 багатырша, *f.* Frau eines Helden, *f.* 2) Heldenweib, *n.*

Ба́гате́, *n.* angeschürtes Feuer.

Ба́гате́ний, *a.* überaus reich, *Py.*

Ба́гати, *v. a.* *W. s.* Забагати, бажати *Цет.* [329.

Ба́гаты́р, *m.* reicher Mensch *III. I.*

Ба́гаты́рка, *f.* reiche Frau, *IIIc.*

Ба́гаты́мо, *n.* Menge, *f.* *MI.* II. 233.

Ба́гато́ (богато́), *d.* багатыньо, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?

Ба́гатолі́чний, *a.* vielzählig, zahlreich, *IIIc.* [Anzahl, *IIIc.*

Ба́гатолі́чність, -ости, *f.* grosse

Ба́гацько, багацьо, *s.* Багато́.

Ба́гивні́ці, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*

Ба́гла́й, *m. pl.* напали баглай überkam Faulheit; (*vgl.* Лѣжні). *AP.* 161; -ба́ти faullenzen.

Ба́гла́вий, *a.* faul, träge, *IIIc.*

Ба́гна, *f. N. e.* Berges.

Ба́гна́стий, *a.* sumpfig, kothig *Левч.* [m. III. II. 20.

Ба́гна́ще, *n.* Sumpf, Moorgrund,

Ба́гна́тка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).

Ба́гна́ткови́, *pl.* Kätzchenblüthler

Ба́гна́тува́ти, *v. a.* *K.* vernichten, vertilgen (?).

Ба́гно́, *n.* Sumpf, Morast, *m.*

Ба́гнова́тий, *a.* sumpfig, Sumpf-

Ба́гнови́ця, *f. s.* Ба́гно́.

Ба́гнови́ще, *n.* Sumpfgrund, *m. B.*

Ба́гну́лька, *f.* Udore, *f.* (Udora accidentalis). *Цет.*

Ба́гну́лка, *f. aug. s.* Ба́гно́, Ка́люжа.

Ба́гна́вий, -ня́ний *a.* morastig, sumpfig.

Ба́гна́чка, *f.* Sumpfboden, *m.*

Ба́гови́на, *f.* баговине, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterrolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелене grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*

Ба́гови́новати́, *pl.* Gallerttange, *pl.* (Nostochineae).

Ба́гов́нка, *f.* *Гн.* 57. Pfütze, *f.*

I. Ба́гор, *m. instr.* багором *Ф.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n. K V.*

II. Багор, *m. pl.* багри Radfelge, *f.*
 2) Fischerziehhacken, *m.* [Scharlach, *m.*
 Багрѣць, *m.* М. III. 81 Purpur,
 Багрѣвий, багрѣй, *a.* braunroth.
 Багрѣна, *f.* Sumpf, *m.* quellige
 Stelle *Пем.*; 3) amerikan. Nachtschat-
 ten, *m.* (Phytolacca decandra).
 Багрніти, *v. n.* purpurroth ge-
 färbt sein *Мл.*
 Багрѣти, *v. a.* purpurroth färben.
 Багрѣй, *m.* dunkel braunrother Ochs.
 Багрѣнь, *f.* Purpurroth, *n.* *См.*
 Багровѣць, -вцѣ, *m.* Wiesen-
 knopf, *m.* (Sanguisorba officinalis) *Пем.*
 Багрѣвий, *a.* purpurroth.
 Багрѣвище, *n.* Stange am Ha-
 cken: багор 2), *f.* [purbraun, *B.*
 Багровобрунѣтний, *a.* pur-
 Багрѣля, *f.* Art purpurrother frü-
 her Pflaumen.
 Багрѣя, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
 Багрѣнѣць, -нцѣ, *m. s.* Багрѣць;
 2) *s.* Обѣринок.
 Багрѣний, *a.* purpurn.
 Багрѣнка, *f.* Kieferharz, *n.* 2) -ши-
 рокоуста weitmündige Purpurschnecke,
 (Purpura patula).
 Багрѣл, *m.* Pask. *n.* Ballen, *m.* *Пис.*
 Багрѣльник, багрѣн, *m. s.* Бреду-
 Багрѣй, багрѣй *s.* Багрѣти. [лѣць.
 Багрѣа, *f.* Schmeigel, Tabaksschmad-
 der, *m.* Tunche, *f.*
 Багрѣари, *pl.* breiter Riemengürtel.
 Багрѣнча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
 Багрѣнет, *m.* багрѣнчѣйка, *f.* Bajon-
 nett, *n.* [sehen *T.*
 Багрѣтний, *a.* mit Bajonnett ver-
 Багрѣнчі, *pl.* Art Schuhe.
 Багрѣа, *f.* Hindernis, *n.* *Пис.*
 Багрѣаидѣк, *m.* (?) *Ос.* (61) XI. 32.
 Багрѣлѣ, багрѣлѣ, *n.* багрѣлѣна, *f.*
 Stengel, *m.* (caulis). [minutus).
 Багрѣлѣрка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus
 Багрѣка, (*d.* багрѣчко), *m.* Benennung
 eines an Jahren älteren Mannes, Bruders
 u. A. (bei d. Huzulen). *Пем.*, Hauswirt, *m.*
 Багрѣнѣти, *v. a.* stossen, *C. I.* 235.
 Багрѣнѣя, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle,
f. Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
 Багрѣорѣстий, багрѣорѣний, *a.*
 rasch, flink; 2) geckenhaft.
 Багрѣорѣити ся, sich geckenhaft
 benehmen, *s.* spreizen.

Багрѣга, *f.* Flusswasserschwamm, *m.*
 (Spongilla), *Пем.*
 Багрѣвий, *a.* aus Voi (einer Art lo-
 cker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
 Багрѣня, *f.* *V. s.* Ворѣжка.
 Багрѣжанѣ, *n.* Wunsch, *m.* Begehren,
 Trachten, *n.*
 Багрѣнт, *m.* Fasan, *m.*
 Багрѣти, *v. a.* wünschen, begeh-
 ren, begierig sein.
 Багрѣти, *v. a.* *Тол.* I. 159 [багрѣ,
 -жити, -жить], begehren, lechzen; ба-
 жити ся *impers.* II. 54 *s.* Забагрѣ ся.
 Багрѣти, *v. a. s.* Багрѣти.
 Багрѣий, *a.* begehrlieh, begierig,
 sehnsüchtig, *Пар.*
 Багрѣ-багрѣ! *int.* Lockruf für Schafe.
 Багрѣа, *f.* *Др. с.* 356 *s.* Хлѣв.
 Багрѣлѣчѣ, *n.* III. Gerümpel, *n.*
 Багрѣар, *m.* Bazar, Marktplatz, *m.*
 2) Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.* М. I. 115;
 * 3) —людѣй III. II. 51 *e.* Menge Leute.
 Багрѣарѣнок, (басар-), -нка, *m.*
 Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
 Багрѣарѣско, *n.* Platz eines басар;
 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [вѣти.
 Багрѣарѣвати, *v. a. s.* Ярмарку-
 Багрѣарѣчѣк, *m.* zum басар geh.
 Багрѣйч, *m. s.* Багрѣкало.
 Багрѣй, *pl.* Launen, Grillen, *pl. f.*
 Багрѣкало, *m.* Plauderer, *m.*
 Багрѣкати, *v. a.* plaudern, plauschen.
 Багрѣчнѣя, *f.* Plauderei, *f.* Geplau-
 der, *n.* Plausch, *m.*
 Багрѣзка, *f. s.* Багрѣтка.
 Багрѣкѣй, *a.* wollig, flaumig, *Пем.*
 Багрѣник, *m.* базнѣчѣ, *n.* Hollun-
 dergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n.* *Пем.*
 Багрѣя, *f. s.* Багрѣзка; 2) Schäfchen,
 I. Бай, *m.* Märchenerzähler, *m.* 2)
pl. s. Бог зѣмний. [любѣти ся etc.
 II. Бай, багрѣвати ся *s.* Баль, ба-
 III. Бай, (= ба и), *conj.* und auch,
 und so auch, und dazu; (*s.* Ба = та(й));
 ба и ще що не стало es fehlte noch,
 warum nicht gar! 2) aber.
 Байбагрѣк, *m. s.* Бабагрѣк.
 Байбагрѣра, *f.* Stock, *m.* Stange;
 Peitsche, *f.* Лѣв.
 Байбагрѣрак, *m.* weibl. Oberkleid, *n.*
 III. I. 374. kurzer Oberrock der Huzu-
 len, *Пем.* [selbstsüchtiges Privatleben.
 Байбагрѣцтво, *n.* *Кн.* VIII. 10.

Байбiрство, *n. s.* Знахiрство (до худбiи) *s.* Бай I. 2).

Байда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Байдак, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Байдак, *m.* freier Platz.

Байдара, *f.* III. I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Байдачний, *a.* Schiff-, млин (*f.* C. II. 116) *s.* Байдачник.

Байдачник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Байдачок, -чка, *m.* бородачий gefurchte Käferschnecke, *f.* (Chiton tucatus). [plauschen.

Байдили плести albernes Zeug

Байдик, *m. pl.* байдики бiти мiсиг sich herumtreiben, faulenzен. [бiти.

Байдикувати, *v. n. s.* байдики

Байдрак чортолох *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon asanthium). [tia arvensis).

Байдрачка, *f.* Sternkopf, *m.* (Кнау-

Байдуже, байдуженьки, байдужливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* байдужйше III. I. 274.

Байдужість, -ести, -ости, *f.* Не. Gleichgiltigkeit, *f.* [дуже.

Байдужки, *als pl. adv. s.* Бай-

Байдужливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos M. III. 105. [stoff (*s.* Бая).

I. Байка, *f.* M. II. 77 Art Kleider-

II. Байка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Байкар, *m.* Märchenzähler, *m.*

Байкий, *a.* Лев. *s.* Говіркий.

Байкiвнiця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Байковий, *a. s.* Бавий. [Шис.

I. Байла, байло, *m.* Wahrsager, *m. s.* Бай I. 2).

II. Байла, *m. f. s.* Шутий, *Пет.*

Байлаш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Байлачити, байлувати, *v. a.* versuchen, probieren. [чувати.

Байлувати, *v. a. Рч.* 113 *s.* Би-

Баймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Байно (= ба-айно), *s.* Ба 1); аббж, ай Оз. 158, 1.

Байброк, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umspinnene Saite.

I. Байрак, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gesträuch bewachsen, *f.* 3) coll. geschnittene Holzruthen, *R.* „Хата“ 198 *Зак.*

II. Байрак, *m.* tscherkessisches Sattelzeug.

III. Байрак, *m.* grosser Schäferhund.

Байса, *pl. s.* Балаки.

Байсаміна, бальсаміна, *f.* Balsamine, *f.* [cher Sohn.

Байструк, *m.* Bastard, uneheli-

Байстручка, *f.* uneheliche Tochter.

Байстри, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Байтала, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Байталоватий, *a.* ungeschickt,

Бак, *conj.* doch wohl, nun *K. ч.* 139.; doch, *Лев. s.* Пак, *Пет.*

Бакай, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* III. 5.

Бакаль, *m. s.* 'Озеро Ч. II. 256.

Бакалійщик, *m.* Verkäufer von бакалія, *m.* [keiten *pl. f.*

Бакалія, *f. C.* Leckereien, Süssig-

Бакаляр, *m.* Volksschullehrer, *m.* („bacca laureatus“).

Бакалярство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бакан, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Бакати, *v. n.* на щось die Schuld auf etw. wälzen. [ба-я-ти].

Баки, *pl.* съвітити кому — jmdm sehr schmeicheln, Augendiener sein; забити кому — jmdn übertölpeln, berücken, bethören.

Бакир, на бакир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * піплó на ó. ist zum Verfall gekommen.

Баклагга, *f. s.* Боклаг.

Баклажани, *pl. s.* Помідори.

Баклан, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cormoranus); *Мор.*; 2) Haliaeetus carbo, *Пет.*

Баклуші бiти *s.* Байдики ó. *Зак.*

Бакосвіт, *m.* Schmeichler, Augendiener, Gleissner, *m.*

Бакун, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бакуняр, *m.* Schmuggler des бакун, *m.*

Бакша, *f. s.* Баштан. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* Не. *Пр.* VI. 294 Ballo-

II. Бал, баль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplarr, *n.* Faiselei, Fabel, *f.* II. бали точати *Кн.* Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Бала, *m.* Bengel, *m.*

Балабайка, *f.* Art Instrument Schellen, *pl. P.* I. 18.

Балаба́н, *m. pl.* Art Krapfen, *Kux.*
2) со́кіл — Art Jagdfalke, *m.* (*Falco la-*
niarius).

Балаба́ньскій, *a. H.* 165 вус —
eines Eisenfressers, Bramarbas-. [widder.

Балаба́й *int.* Lockruf für den Stamm-

Балабо́лька, *f.* балабо́нчик, *m.*
kleine Trommel, Schelle, *f.*

Балабу́рка, *f.* s. Мандибу́рка
Гол. I. 199. [kleines Laib Brot.

Балабу́х, балабу́шок, -шка, *m.*

Балага́н, *m.* Barake, Bude auf
Jahrmärkten, *f. Max.*

Балагу́р, *m.* Spassmacher, Possen-
reisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Балагу́рити, *v. a.* Spässe trei-
ben, lustige Dinge zum Besten geben.

Балагу́рний, *a.* -а го́дїна *Ко.*
64 spasshaft, lustig.

Балагу́ла, *m.* jüdischer: 1) Rei-
sewagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Бала́й, на гала́й на — aufs Ge-
rathewohl, blindhin u. schnell, stracks.

Бала́кайло, *m. K.* Schwätzer,
Plauscher, *m.*

Бала́канка, *f.* Geplauder, *n.* Par-
tie Plausch, *f.* [schen.

Бала́кати, *v. a.* plaudern, plau-

Бала́ки, *pl. Ч. III.* 46 leeres Ge-
schwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Балакля́вий, *a.* plauderhaft, ge-
sprächig, geschwätzig.

Балакня́, *f.* s. Бала́ки. [leutselig.

Балаку́чий, *a. Kux.* gesprächig,

Бала́мкати, *v. a.* frei hin u. her
bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Баламу́т, *m.* Futtersack, *m.* 2)
s. Ску́мбрия. *He.* [führer, *m.*

II. Баламу́т, *m.* Betrüger, Ver-

Баламу́тити, *v. a.* irre führen,
verführen, verwirren; faseln, schwindeln.

Баламу́тка, *f.* Verführerin, *f.* 2)
Brantwein, worin Tabak eingeweicht
wurde, *m.* [irre führend.

Баламу́тний, *a.* verworren, confus,

Бала́нда, *m.* langsamer, unbehol-
fener Mensch; 2) fader Plauscher.

Бала́ндати, *v. a.* s. Бала́мкати.

Бала́ндїти, *v. a.* plaudern, *Mx.*

Бала́нці, *pl.* müssige Streiche, *Kл.*

Бала́сїнів, -ова, *m. N. e.* Nebenfl.
des Чéремош чорний; 2) *N.* der entspr.
полонїна.

Баласу́ри, *pl.* Glas-Ohringe *pl. f.*

Балафу́т, *m. s.* Ручник. [kleid *n.*

Балахо́н, *m.* Art weibl. Sommer-
Бала́чка, *f.* Geplauder, Gerede,
Gerücht, *n. Др. s.* 229.

Бальва́н, *s.* Болва́н.

Ба́лда, *f.* s. Ба́лта II.

Бале́рка, *f.* Ort u. Gerüst wo
Bretter gesägt werden.

Бале́тник, *m.* Balletmeister, *m.*

Бале́тниця, *f.* Ballerine, *f.*

Ба́лець, -ляц, *n.* Kopfuch der
Frauen, *n. Гол. III.* 321. *ZP. I.* 115.

Пет. 2) Hochzeitsbrod im Hause der
Braut, *n. s.* Корова́й, *Гол. III.* 369. 395.

Ба́льла, *s.* Белéла.

Ба́лице, *n.* Ort wo eine ба́лка
früher war.

Ба́ля, *f.* Waschtrog, *m.*

I. Ба́лка, *f.* Niederung, *f.* Thal in
d. Steppe, *n.*

II. Ба́лка, *f.* *Левч.* s. Ба́льок.

Ба́лмус, *m. etw.* ungehörig Dich-
tes, (v. Speisen); поба́ти на — tüchtig
zusammenschlagen; * gräulich misshan-

Ба́лмуш, *s.* Ба́муш. [deln.

Ба́льний, *a. He.* s. Бальво́вий.

Ба́льо, *m.* in d. Kinderspr. s. Бу́-
блїк; 2) *ühpt.* Geschenk.

Бальво́вати ся, Tanzfeste mitfei-
ern, Tanzbälle besuchen.

Бальво́вий, *a.* Ball-, ballmässig.

Бальво́ниця, *f. H.* 179. verzoge-
nes, verhätscheltes Töchterchen, Favo-
ritin, *f.* [Ungezogenheit, *f. Левч.*

Баловня́, *f.* баловство, *n.* Unart,

Ба́льок, -лька, *m.* Balken, *m.*

Балове́ць, -вця́, Art zusammen-
gedrehter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Ба́лоцї, *pl.* Verzärtelung, Verzie-
Бальса́мник, -мирове́ць, *m.* Weih-

rauch aus *Boswellia serrata* (*od.* *flori-*
bunda), *m.* [lachen, *pl. Gr.* 16.

I. Ба́лта, *f.* s. Болбо́то; *pl.* Koth-

II. Ба́лта, балта́на, *f.* s. То́пір, то-
поре́ць. [*m.* Gastmahl, *n.* 2) s. Ба́лоцї.

Балува́не, *n. Ч. III.* 5 Schmaus,
Балтаго́н, *N. e.* полонїна.

Балува́ти, *v. n.* Schmaushalten, *Пис.*;

2) s. Песгїти *Цр. II.* 210; чим sich
womit stets abgeben.

Балутабе́ньки, *pl. s.* Бала́ки.

Балѣ́ки, *pl. s.* Бала́ки.

Баяндраси, *pl.* Ко. 13 в. Балѣки.
 Баяндрасник, *m.* Spassmacher, Spassvogel, *m.* Кч. 128.
 Балѣр, *m.* Сб. I. 308 с. Сокѣрник.
 Балѣс, *m.* с. Шум.
 Балѣси, *pl.* Geländer, *n.* Не; 2) Schnörkel, *pl.*; 3)* — точити Narrenpossen treiben, *Пет.*
 Балеувати, *v. n.* ausgelassen froh sein, Sprässe treiben.
 Бам! бам! бам-балѣм! *int.* vom Klingeln u. Läuten.
 Бамбилѣти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*
 Бамбулька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f.* *Пет.*
 Бамбульчник, *m.* — водяній Aldrovanda vesiculosa *B.*
 Бамбурѣ, *m. f.* grosses, grobes Ding.
 Бамкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.
 Бамуш, *s.* Бѣнуш.
 Бан, *m.* Art Wasterlilie.
 Банѣ, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n.* *Зар.* [dummes Zeug.
 Банѣлюки, *pl.* Albernheiten, *pl.*
 Банѣнан, *m.* райскій Paradiesfeige, Adamsapfel, *Banane, f.* (Musa paradisiaca).
 Банѣнда, *f.* Bande, Schaar, *f.* 2) Musikbande, *f.*
 Банѣажувати, *v. a.* handagiren, Verband anlegen, verbinden.
 Банѣдалѣ, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.
 Банѣдз, *m.* с. Бульба. [beiten.
 Банѣдикувати, *v. n.* langsam ar-
 Банѣдбля, *f.* Reimwort zu дбля: böses Schicksal *Н.* 36.
 Банѣдор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*
 Банѣдур, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m.* *Шѣ.*
 Банѣдурѣ, (*d.* банѣдурка) Ziter, Laute, *Mandora, f.* 2) Bengel, Lümmel, *m.*
 Банѣдурѣет, *m.* Sänger u. Spieler auf der банѣдурѣ.
 Банѣдурѣха, *f.* Gattin eines банѣдур; Bordellhälterin, *f.* *Шѣ.*
 Банѣдурѣний, *a.* zur банѣдурѣ 1) geh., Ziter-
 Банѣники, *pl.* gebratene пироги.
 Банѣята, *der* in Bann Erklärte, Geächtete *К.* [baden, ausbrühen.
 Банѣнити, *v. a.* *Др.* с. 356 waschen,

Банѣитувати рѣзумом, *s.* Баламѣтити.

Банѣка, *f.* Guldenbanknote, *f.*
 Банѣнка, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schöpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe дѣлетка; 5) * *pl.* Augen, — витрѣцити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.
 Банѣкѣатий, *a.* банѣкѣч, *m.* mit
 Банѣкѣвка, *f.* Banknote, *f.*
 Банѣковѣатий, *a.* Blasen- *Пол.*
 Банѣковѣць, -вцѣ, банѣковѣк. *m.* Theilnehmer an e. Bankinstitute, *T.*
 Банѣковѣвий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., Bank- [sen, *n.* *T.*
 Банѣковѣвѣсть, -ости, *f.* Bankwe-
 Банѣкротувати, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.
 Банѣкрѣт, *m.* Bankrottirer, der
 Банѣкрѣтство, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [selnsüchtig.
 Банѣлѣвий, *a.* Вах. wehmüthig,
 Банѣнѣвѣсть, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*
 Банѣнно, *adv.* sehnsuchtsvoll, schwer- müthig; менѣ б. ich sehne mich mit Herzeleid nach etw. за чимѣсь.
 Банѣоване, *n.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.* das Sehnen.
 Банѣвѣский, *a.* Salinen-
 Банѣетство, *n.* *См.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*
 Банѣт, *m.* *См.* Schlupfe, *f.*
 Банѣята, банѣтина, *f.* Bandholz, Querholz je zwei Dachsparren verbindend; 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI. 36 с. Вергун.
 Банѣтувати, *v. a.* Querbänder anschlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.
 Банѣувати, *v. n.* за чим sich nach etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen, traurig sein; за дѣдом Heimweh haben; на голову Kopfweh haben.
 * Банѣнуш, *m.* Kukurutzpolenta auf Rahm gekocht, *f.*
 Банѣня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kuppel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube, *f.*; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*
 Банѣя, -нѣти, *n.* с. Зѣванѣя.
 Банѣяк, (*d.* банѣячок) *m.* eiserner Topf.
 Банѣяс, *m.* *КУ.* I. 194 с. Знахѣр.
 Банѣята, *pl.* Банѣники.

Бар, *m.* feuchter Ort zwischen zwei
 Барабан, *s.* Тарабан. [Hügeln.
 Барабанный, *n.* Trommel-; -а бо-
 лонка Trommelfell, *n.*
 Бараблиско, *n.* Feld, wo Kar-
 toffeln angebaut waren.
 Барабóлька, *f.* Knospenzwiebel,
f. Wurzelknöllchen, *n.* В.
 Барабóльчак, *m.* Feigwurz, *f.* War-
 zen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).
 Барабóля, барóбля, барабóль, ба-
 рабóин, барабóня, *f.* *s.* Бóльба.
 Барáк, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*
 Баралéжний, *a.* lose, frei, müssig.
 Барáн, *m.* Widder, *m.* на барáна
 вэйти *s.* На коркóшн; 2) Hirschkäfer, *m.*
 (Lucanus cervus); 3) *pl.* баранí Sturz-
 wellen, *f.*; 4) Wehrpfähle, *m. pl.*; 5) Schaf-
 pelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*
 Баранáр (-нáр), *m.* Widderhändler;
 Баранéць, -нцá, *m. dim.* *s.* Барáн;
 2) Bärlapp, *m.* (Lusopodium complanatum).
 Баранíна, (*d.* баранíнка), *f.*
 Schöpsenfleisch, *n.* [pelz, *f.*
 Баранíця, *f.* Fussdecke aus Schaf-
 Баранíй, *a.* Schöpsen-, -нí рóги,
pl. Art essbarer Schwämme.
 Баранíти, *v. n.* бчи — glotzen.
 Баранковáтíти, *v. n.* sich ver-
 drehen, runzlig, kraus werden.
 Баранник, *m.* Widderhirt, *m.*
 Баранчá, баранчá, -áти, *n.* mánn-
 liches Lamm.
 Баранчик, *m. dim.* *s.* Баранчá;
 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl.
 Schamglied, *n.* 4) Moorschnepe, *f.* (Sco-
 lopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume,
f. (Primula).
 Баранчóк, *m. aug.* *s.* Баранéць 1).
 Баранчáчий, *a.* *s.* баранíй.
 Баранчáчка, *f.* Keulenschwamm,
 Ziegenbart, *m.* (Clavaria flava).
 Барасóла, *pl.* Art grössere gelbe
 Korallen.
 Барактáти ся, sich herumwälzen
 (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben,
s. spreizen.
 Барáшка, *f. gew. pl.* Haarlocke, *f.*
He. n. 137 *s.* Дрiбнiцi; krauses Lamm-
 fell; 3) *s.* Чабарáшка.
 Барашкувáти, *v. n.* nichts thun
 nur plaudern, schwatzen.
 Барбáк, *m. s.* Гáрус(?).

Барбóлькí, *pl.* Brauwurz, *m.*
 (Scrofularia nodosa).
 Барбóля, *s.* Барабóля. [barbatus).
 Барбóун, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus
 Барва, *f.* Farbe, *f.* -цiсáрска Ми-
 литáрок, *m.* Livree, *f.* Зак. 2) Duft,
 Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) *s.* Бóрса.
 Барвiстий, *a.* farbig, bunt *Ф. Пол.*
 Барвiти, *v. a.* färben.
 Барвiн, *m. Мл. s.* Барвiнок; —
 листóк *Га. I.* 100 *s.* Барвiнкóвий.
 Барвiнéць, -нцá, *m.* Bein. des
 вiнéць *s. d. f.* [tergrün.
 Барвiнкóвий, *a.* aus Sinn-Win-
 Барвiнок, -нка, Sinngrün, Win-
 tergrün, *n.* (Vinca pervinca).
 Бáрвiний, *a.* Farben-
 Барвурóсiвáючий, *a.* farben-
 zerstreuend, *Пол.*
 Бард, *m. У.* Barde, *m.*
 I. Бáрда, *f. s.* Брáга.
 II. Бáрда, (*d.* бардiна, бардiчка)
f. breite Axt der Zimmerleute; 2) *s.*
 Бáйда (хлáба). [Барда II. 2).
 Бардiла, *f.* grosse Brotkrumme, *s.*
 Бардинкí, *pl. s.* Остружки.
 Барз *adv. pol. s.* Дóже. [Brust.
 Бáрза, *f.* schwarzes Schaf mit weisser
 Барзiй, *m.* schwarzer Widder mit
 weisser Brust.
 Барiла, бáрила, *f.* Fass, *n.* 2)
 Art ovales Osterbackwerk (штрúцель,
 колáч). [bauchig wie ein Fass, *Левч.*
 Барiлькувати, *a.* voll, dick,
 Барiло, (*d.* барiльце) *n.* Fass,
 Fässchen, *n.* III. II. 227.
 Бáрин, *m. gr.* Herr, Edelman, *m.*
 Бáринiн, *a.* des бáрин, der барiня.
 Барiня, *f. gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*
 I. Барiти, *v. a. Ме.* 8 *s.* Боронiти,
 II. Барiти, *v. a.* aufhalten; себé
 sich u. einander aufhalten *Ме.* 327;
 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.
 Барiш, *m.* Gewinn, *m.* (Agio, *n.*)
 Мáклерiн, *m.* Trinkgeld; 2) *s.* Мого-
 рiч Ч. IV. 649. 675.
 Баришiвнé, *n. a. s.* Мáклерiн *m.*
 Бáришний, *a.* gewinnvoll.
 Баришiвнiк, баришний, *m.* Мáк-
 лер, Faktor; 2) Wucherer, Plusmacher, *m.*
 Баришнийцтво, *n.* Мáклerei, *f.*;
 2) Plusmacherei. [der St. Баришилъ.
 Баришпóлецъ, -лцá, *m.* Einw.

Баришувати, *v. a.* Mäklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Ба́ринє, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Ба́рка, *f.* III. II. 181 Barke, *f.* 2)

Ба́рка́н, *m.* s. Парка́н. [s. Ба́лта.

Ба́рка́є, *m.* III. I. 239 Barkasse, *f.* Boot, *n.* Nachen, *m.* Мор.

Ба́рки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*; 2) gewisse Theile des Webstuhles.

Ба́рліг, -ло́га, *m.* Lager von Wirstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Ба́рло́жити ся, sich lagern (von

Ба́рма, *f.* H. 90. АД. II. 153. Dienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* Гол. I. 150. См. (Зак.).

Ба́рня́, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Ба́рня́к, *m.* Krümmung an der Гирля́га. [braun.

Ба́рня́стий, *a.* -а ко́рова dunkel-

Ба́рнóха, *f.* s. Ба́рня́стий, -а, *f.*

Ба́рок, -рка, *m.* s. 'Орчик.

Ба́рбч́ний, *a.* -і дрóва Scheitholz, *n.* Левч.

Ба́рханóвий, *a.* aus Barchent.

Ба́рхат, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Ба́рхатка, *f.* weibl. Kleidung von

Ба́рхóтний, *a.* aus Sammet, sammeten. [Пані́ч.

Ба́рчу́к, *m.* Sohn des ба́рин, *s.*

Ба́рши́но́лець, -ля́ *s.* Ба́риш-но́лець (aus Бори́шні́ль).

Ба́рщя́на, *f.* Frohdienst, für den ба́рин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Ба́с, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2)

Bassgeige, *f.*

Ба́саврýнок, *s.* Ба́зарýнок.

Ба́саман, *m.* blauer Streif vom Schlage; вбасамані́ ausgestreiftem Tuch.

Ба́самані́ти, *v. a.* басамані́ ма-chen. [s. Стя́жка.

Ба́саму́нка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Ба́сан, *m.* — зе́лений ІГ. Art brei-teres Wollenband; 2) Schafler, *n.* Зак.

Ба́сань, *f.* gedeckte ringsumlaufen-де Gallerien in Dorfkirchen, Зап. II. 143.

Ба́сі́стий, *a. m.* Spieler auf der Bassgeige, *m.* [ten an den цимба́ли.

Ба́ска, *f.* eine von den 6 Basssai-

Ба́ська, *s.* Варва́рка.

Ба́ска́к, *m.* tartarischer Vorgesetzte, Steuereinnahmer.

Ба́скалі́ти, (-лі́чити) ся, Ко. 70

sich reissen, sich überstürzen Зак; 2) sich sträuben, *s.* spreizen, К.

Ба́скій, *a.* muthig, verwegen, un-gestüm, rasch С. I. 243. [tuch.

Ба́сма, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Ба́сня, *f. pl.* Klatsch, *m.* eitles Ge-rede, Gewäsch.

Ба́сок, -скá, *m.* kleine Bassgeige.

Ба́со́ля, *f.* Art Bassgeige, Violin-celle, *f.* Шй.

Ба́сува́ти, *v. n.* Bass spielen, Bass-stimme singen, 2* ко́му́ jndem überall beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren (v. Pferde) III. II. 24.

Ба́сю́ка, ба́сю́ра, *m. aug. s.* Бас 2).

Ба́та́ва, *f. s.* Ба́това, Зак.

Ба́та́вий, *a.* rauflustig, störrig.

Ба́та́лія, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Ба́телє́в, *m.* Stempel, Schlägel im

Ба́тєнько, -нька, *m. dim.* liebes Väterchen.

Ба́тєчко, *m.* Pathe, *m.*

Ба́тєчка́ня, *f.* Pathin, *f.*

Ба́тисто́вий, *a.* aus Battist.

Ба́ты́тель, *m.* Ос. (62) IX. 66 der-jenige, welcher ба́тыє, *s.* Батува́ти.

Ба́тивня́, *f. K. Пр.* II. 320 meh-рere Pferde zusammengekoppelt u. mit Gut, mit Beute beladen.

Ба́тиг, -ога́ (*d.* баті́жок, -жкá) *m.* Peitsche, *f.* 2) *pl.* бато́га́ Knorpelsalat

m. (Chondrilla juncea); 3) баті́жкй́ съва-того Іва́на, — Петро́ви Cichorie, *f.* (Cichorium intybus).

Ба́ті́же, *n. coll.* Ranken, *pl. f.* См.

Ба́тка, *f.* farbiges Feld, Streifen in e. Stoff, *m.*

Ба́тькі́в, -кова, -кове des Vaters.

Ба́тькі́вскій, *a.* väterlich, Vater-.

Ба́тькі́вщина, *f.* väterliches Erb- theil, Vatererbe, *n.*

Ба́тько, *m.* Vater, *m. pl.* -ки. [der, *m.*

Ба́тькобі́йця, *m.* Фр. Vatermör-

Ба́тьковб́йство, *n.* Vatermord, *m.*

Ба́тькогубе́ць, -бця, *m.* Ру. *s.* Ба́тькобі́йця.

Ба́тькува́ти, *v. n.* Vater, Ober-ster sein; 2) Р. II. 7. H. 69 auf den Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Ба́тьво, *dim. m. s.* Ба́тько.

Ба́това, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige Colonne, Phalanx, *f.* Шй.

Бато́вня́, *f. s.* Бати́вня́.
 Бато́жильно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
 Бато́жити, *v. a.* peitschen, geisseln.
 Бато́жник, *m.* der sich nur mit Peitschen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*
 Батра́к, *m. s.* Наймит.
 Батра́чка, *f. s.* Наймичка.
 Батува́ти, *v. a.* К. I. 291 fesseln; peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen machen, *K.*; 3) Pferde zusammenkoppeln; 4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedrige Colonne bilden; 6) *Кв.* II. 46?
 Бату́ра, *f. s.* Батіг.
 Батури́нка, *f.* Weib aus d. St. Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem Baturynerschnitt.
 Бату́сь, *m. s.* Батьо.
 Ба́тчин, *a.* des ба́тько.
 Батю́та, *m. f.* kindischer Jüngling.
 Ба́тюшка, *gr. m.* Pfarrer, *m.*
 Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.
 Ба́ха, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.* *Пем.*
 Баха́нтский, *a. W.* bachantisch.
 Баха́стий, *a.* bauschig, faltig.
 Бахма́т, *m.* Saum-, Lastpferd; 2) Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.
 Бахма́тий, *a.* vom Kleide: bau
 Бахму́тка, *f.* *Ко.* 116 Art Salz.
 Ба́хнути, *v. n.* vom Sohll des Gewehrshusses, *Py.*
 Ба́хра, *f. s.* Багор II. 1).
 Бахра́ма, *f.* — шовко́ва *C.* Art seidener Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f.* *Пем.*
 Ба́хта, *f.* *Ме.* 404. 406 s. Башта.
 Ба́хур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches Kind; 3) Buhler, Geok, *m.*; 4) Landstreicher, *m.*
 Ба́хурка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*
 Бахурува́ти, *v. a.* *Ко.* 42 sich herumtreiben, herumstreichen.
 Бацьку́н, *m.* Spitzn. der Litthauer (*v.* ба́цька, бацо́жно = ба́тько).
 Бацну́ти, *v. a.* losfeuern, einen Puff machen; 2) schlagen.
 Ба́чене, *n.* das Sehen.
 Ба́чити, *v. a.* sehen; на про́сь wо-
 раuf sehen, aufmerken, Acht geben, Rück-
 sicht nehmen; 2) meinen, мені ба́чить ся
 mir scheint; бац! sieh! sieh da!
 Бацля́вий, ба́чний, *a.* umsichtig,
 achtsam, aufmerksam. [*f.* das Aufmerken.
 Ба́чність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,
 Ба́цькати, *v. a.* stossen, stechen.

Ба́ша, (*d.* ба́шенъко), *m.* türk. Pa-
 scha, *m.*
 Ба́шка, *f.* *H.* 217 (*tatar.*) Kopf, *m.*
 Башма́к, *m. gr.* Schuh, *m.*
 Башма́шница, *f.* *Пе.* Schuhma-
 cherin, *f.*
 Башни́к, *m. К.* Thurmwächter, *m.*
 Ба́шня, *f. s.* Башта.
 Ба́шта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wacht-
 thurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.
 Башта́н, *m.* Garten, wo Kürbis-
 früchte, Melonen, Gurken angebaut werd.
 Башта́йна, *f.* Produkte eines
 башта́н, *pl. n.*
 Башта́нный, башта́новий, *a.* zu
 башта́н geh. *Зах.*
 Башта́нник, *m. М.* III. 103 Gärt-
 ner, bes. Melonenzüchter, *m.*
 Башто́вий, *a.* zur ба́шта geh.;
 2) *m. a. s.* Thurmwächter, *m.*
 I. Ба́юр, *m.* Schnurband, *n.* (aus
 Wolle geflochten).
 II. Ба́юр, на ба́юри s. На-
 корко́ши.
 Баю́ра, *f.* Pflanze, Lache, *f.*
 Ба́я, *f.* Art Lodentuch, *n.*
 Ба́яти, *v. a.* erzählen, ба́йки sagen.
 Бга́л, *m.* ausgefaltzer eichener Block,
 worauf die Schlittenkufen gebogen werd.
 Бга́ти, *v. a.* biegen, unterbiegen,
 -schlagen; 2) kneten, zurechtformen (*ко-
 ровий*) *Зах.*; 3) в о́клад — *Пр.* II. 269
 in den Register der Steuerpflichtigen ein-
 tragen lassen; s. Пха́ти.
 Бгачкíй, *a.* biegsam.
 Бджо́ла, *f. s.* Пчолá.
 Бджоля́ник, *m.* Erdgrube, in wel-
 cher die Bienenstöcke überwintern, *f.*
 Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der
 Schafe; ані бе ані ме́ (*невна́е*) er weiss
 weder A noch B.
 Бебе́х, *int.* vom jähen Doppelfall.
 Бебе́хи, *pl.* Gedärme, Eingeweide,
n.; 2) Deckbett u. Kissen.
 Бебе́хнути, *v. a.* dreinschlagen;
 -ся hineinstürzen *C. I.* 144.
 Бебры́ний, *a. s.* Бобровый *III.* I. 362.
 Бевза́, *H.* 122, *III.* I. 86, бевза́нь,
М+Б. 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*
 Бэ́вка, *f.* dünner Mehlbrei.
 Бэ́вкнути, *s.* Бэ́вкнути. [*Фр.*
 Беге́мот, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*
 Бегова́тый, *a.* brummig, auffah-
 rend; grob.

Бегчі Р. I. 39 s. Бігчи, бічи.
 Бѣла, *f.* s. Біла, джапан.
 Бѣларі, в—збрати Geldbeiträge von der Gemeinde beheben.
 Бѣларник, бѣларош, *m.* Vagabund, *m.*
 Бѣлас, *m.* Taugenichts. [gen.
 Бѣлечати, *v. a.* Фр. meckernd sin-
 Белоніти, *v. a.* blöcken.
 Бѣді збівати, *s.* Байдики біти.
 Бѣдра, *f.* s. Коза.
 Бедратий, *a.* mit gut entwickelten, starken Hüften. [ischiacus).
 Бедрениця, *f.* Hüftweh, *n.* (dolor
 Бѣдрик, *m.* s. Бабу́н.
 Бедринсь, -нці, *m.* Bergpeterlein, *n.* Hirschwurzel, *f.* (Peucedanum cervaria). [Кл.
 Бедріця, *f.* Schenkel, *m.* Hüfte, *f.*
 Бедриніць бѣдріч, *m.* gemeine Bibernell (Pimpinella saxifraga).
 Бедроб, *n.* Oberschenkel, *m.* Hüfte, *f.*
 Без, *pra. p. c. gen.* ohne; in Zusammensetzungen: ohn-, un-, -los, bar-, *Oz.* 206; 2) weniger: двацять без двох (=18); 3) не без того ohne Zweifel, gewiss, vermuthlich; без кінця -міри unendlich *Oz.* 184.
 Бѣзбач, *adv.* (= без баченя) ohne zu schauen, blindlings; *s.* По-за-очи (в світ) auf's Gerathewohl.
 Безберіжний (-беріж-) *a.* uferlos, grenzenlos; unermesslich gross und weit *He. Фр.* [Mangel.
 Безбідно, *adv.* ohne Noth, ohne
 Безбілетний, *a.* ohne Billet.
 Безбѣже, безбѣжество, *n.* Gottlosigkeit, *f.* Atheismus, *m.* K.
 Безбѣжний, *a.* gottlos, ruchlos.
 Безбѣжник, *m.* der Gottlose, Gottesleugner, Atheist, *m.* [losen, gottlos.
 Безбѣжницький, *a.* K. der Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*
 Безбѣжність, -ости, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*
 Безбѣжний, *a.* Ч. IV. 60 mit eingefallenen Seiten; mit e. kleineren Seite.
 Безбородий, *a.* unbärtig.
 Безбородько, *m.* Cm. bartloser (junger) Mann.
 Безбѣжно, *adv.* furchtlos.
 Безбулавний, *a.* ohne Feldherrnstab, ohne Hetmansinsignien *Kv.* 345.
 Безважний, unwägbar, imponderabel.

Безважність, -ости, *f.* Unwägbarkeit, *f.* [werthlos, unbedeutend.
 Безвартний, безвартностний, *a.*
 Безвартність, -ости *f.* Werthlosigkeit, Geringfügigkeit, *f.*
 Безверхий, *a.* ohne Gipfel, o. Giebel, o. Dach; — козак III. II. 260 ohne Reitpferd?
 Безвершки, *pl.* Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys).
 Безвещний, *a.* Зг. nicht materiell, abstract. [ний; 2) rücksichtslos.
 Безвзглядний, *a.* s. Абсолют-Безвзглядність, -ости, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.*
 Безвзятно, *adv.* s. Безплатно.
 Безвиглядний, *a.* aussichtslos.
 Безвиглядність, -ости, Aussichtslosigkeit, *f.*
 Безвимино, *adv.* У. unbedingt.
 Безвинний, *a.* unschuld., schuldlos.
 Безвинність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*
 Безвихідний, *a.* He. ohne Ausweg u. Rettung; 2) grenzenlos.
 Безвихідність, -ости, *f.* Lage ohne Ausweg, *f.*
 Безвіде, *n.* Wassermangel, *m.* Wassernoth, *f.* 2) wasserlose Gegend.
 Безвідний, *s.* Безвідний, *K.*
 Безвідно, *adv.* Св. bewusstlos. [вѣд-].
 Безвідрадный, *a.* trostlos.
 Безвідрадность, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.*
 Безвік, *m.* Ewigkeit, *f.*
 Безвіле (-ля), *H.* 29 Mangel der Freiheit, *m.* Sklaverei, *f.* [вол-].
 Безвільно, *adv.* unwillkürlich.
 Безвість, *f.* [вѣд-] unbekanntes Land; в безвісти піти verschollen sein.
 I. Безвістний, *a.* unbekannt, *V.*
 II. Безвістний (-вѣст-), *a.* B. grannenlos, grätenlos. [II. 403.
 Безвітре (-я), *n.* Windstille, *f.* Мз.
 Безвіч, *adv.* [оч-] blindlings, ohne zu schauen *K.* [II. 403.
 Безвіче, *n.* Verstümmelung, *f.* Мз.
 Безвічний, *a.* Py. sehr kurz lebend.
 Безвладний, *a.* kraftlos; 2) unbeweglich; 3) beharrend, träge.
 Безвладність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit; 2) Bewegungslosigkeit; 3) Trägheit, *f.* Beharrungsvermögen, *n.* Пол.

Безвладіє, *n.* *У.* Anarchie, *f.*
 Безводний, (-від-), *a.* *АД.* I. 111
 mit Wassermangel, wasserlos, ohne Was-
 ser; wasserarm.

Безвонний, *a.* geruchlos. [sigkeit, *f.*
 Безвонність, -ости, *f.* Geruchlo-
 Безворотний, *a.* *КУ.* I. 151 ohne
 Rückkehr, nicht zurückkehrend.

Безвременно, *adv. gr.* *Др.* с. 225
 allzu früh, unzeitig. [verschämt.

Безвстідний, *a.* schamlos, un-
 Безвстідник, *m.* schamloser, un-
 verschämter, frivoler Mensch.

Безвстідниця, *f.* schamlose Dirne.
 Безвстідність, -ости, *f.* Scham-
 losigkeit, Unverschämtheit, *f.* [denlos.

Безвтішний, *a.* *М.* II. 198 freu-
 Безвтішність, -ости, *f.* Trost-
 losigkeit, *f.* [ний.

Безгамульний, *a.* *s.* Невгомби-
 Безгар, *m.* Uebermass, *n.*; 2) sehr
 hoher Preis; 3) Uebergewicht, *n.* [plump.

Безгарний, *a.* übermässig gross;
 Безгарність, -ости, *f.* *s.* Безгар.
 Безгласний, *a.* *У.* *s.* Безголосий.

Безглузде, *n.* Unsinn, *m.* Thorheit, *f.*
 Безглуздий, *a.* hirnlos, kopflos,
 unsinnig. [Thor, *m.* *У.*

Безглуздяк, *m.* ein Hirnloser,
 Безгодний, *a.* unzeitig, ungünstig.

Безголів, *m.* *К.* безголове, *n.* Man-
 gel des (Ober)hauptes, *m.* Anarchie, *f.* *К.*;
 2) Tod u. Verderben, Unglück, *n.*

Безголовий, (-глан-) *a.* ohne Kopf,
 kopflos; enthauptet *III.* I. 324. II. 74.

Безголосий, *a.* oh. Stimme, stumm.
 Безгоміне, *n.* Lautlosigkeit, *f.*

Безгріше, [грош-], *n.* Geldman-
 gel, *m.* *Левч.*

I. Безгрішний, *a.* ohne Geld (als
 Wortspiel mit d. f. II.). [Sünden.

II. Безгрішний [грѣх-], *a.* ohne
 Безгрунтовий, *a.* unbefeldert.

Бездар, бездаремне, *adv.* *Зан.* II.
 518 *s.* Дармо, дурно. [unfähig, *Кн.* *Пет.*

Бездарний, *a.* ohne Begabung,
 Бездарність, -ости, *f.* Mangel
 an Begabung, Unfähigkeit, *f.*

Бездемок, -нка, *m.* Tümmel, *m.*;
 2) Bienenbeute ohne Boden, *f.*

Бездержавний, *a.* politisch un-
 selbstständig, *p.* abhängig, *ВВ.*

Бездержавність, -ости, *f.* Man-

gel an politischer Selbständigkeit, poli-
 tische Abhängigkeit, *ВВ.*

Бездиханный, *a.* athemlos *КУ*;
 2) ohne Geist, leblos, todt *III.* I. 239.

Бездійно, *adv.* *ОБ.* unthätig.

Бездійство, *n.* Unthat, *f.* *Ил.*

Безділе, (-ділля), *n.* *Н.* 35. *У.* *V.*
 827 *s.* Бездоле. [*f.* *Ил.*

Безділе [дѣл-], *n.* Unthätigkeit,
 Бездільний, *a.* arbeitsscheu, träge

У. *V.* 1202; 2) *У.* vergeblich, umsonst,
adv. *Ков.* [Gaurer, Stroloh, *m.*

Бездільник, *m.* Missethäter; Lump,
 Бездільничати, *v.* *n.* *Кв.* II. 168

ein бездільник sein. [keit, *f.*

Бездільність, -ости, *f.* Unthätig-

Бездітний, *a.* kinderlos.

Бездітник, *m.* kinderloser Mann;
 Hagestolz, *m.* *B.* [derlose Frau, *Оз.* 98.

Бездітниця, бездіткня, *f.* kin-

Бездітність, -ости, *f.* Kinder-
 losigkeit, *f.*

Бездітский, *a.* *У.* *s.* Бездітний.

Бездна, *f.* bodenlose, grundlose,
 Tiefe, Abgrund. [lich.

Бездобний, *a.* unmöglich, vergeb-

Бездоганный, *a.* tadellos, unbe-
 scholten. [losigkeit, Unbescholtenheit, *f.*

Бездоганність, -ости, *f.* Tadel-
 Бездоле, *n.* *С.* I. 67, böses Schick-
 sal, Unglück, *n.* hartes Loos. [liher.

Бездолець, -льця, *m.* ein Unglück-

Бездольний, *a.* unglücklich, un-
 selig. [Missgeschick, *n.*

Бездольність, -ости, *f.* Unglück,

Бездомівник, *m.* d. Obdachlose *Гол.*

Бездомний, *a.* ohne Haus, ob-
 dachlos. *III.* I. 370. *Фр.*

Бездонний, *a.* bodenlos, grundlos,

Бездорож, *f.* бездороже, *n.* sehr
 schlechter Weg; 2) Unweg, Irrweg, *m.*

Бездрик, *s.* Бедрик.

Бездуме, *n.* *B.* Gedankenlosigkeit, *f.*

Бездумно, *adv.* *См.* gedankenlos.

Бездухий, *a.* leblos, *См.*

Бездүше, *n.* Herzlosigkeit, *f.*

Бездүшний, *a.* geistlos, seelenlos

У. II. 245; sinnlos. [losigkeit, *f.*

Бездүшність, -ости, *f.* Geist-

Безжалісний (-жалостний), *a.*

unbarmherzig; grausam, schnöde.

Безжалісно, *adv.* ohne Leid, o.

Schmerz.

Безжéнецъ, -нца, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Ил.*

Безжéньство, *n.* Ehelosigkeit, f. Coelibat, *n.* *Ил.* [dig.]

Безжéнный, *a.* unverheirathet, leblos, ohne Lebenskraft. [keit, f.]

Безжiвнiсть, -ости, *f.* Leblosigkeit.

Беззавистный, *a.* *KV.* neidlos.

Беззагадбный, *a.* nicht rathselhaft, *Иу.* [los, unbescholten.]

Беззабóрный, *a.* tadellos, verdachtlos.

Беззабóрнiсть, -ости, *f.* Tadellosigkeit, *f.* [gottlos, verrucht.]

Беззакóнный, *a.* ungesetzlich; 2)

Беззакóнный, *m.* *V.* Missethäter, Bösewicht, *m.*

Беззакóнство, *n.* Gottlosigkeit, Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.* Frevel, *m.* [ство.]

Беззакóнщина, *f.* *K.* s. Беззакóнство.

Беззапáшный, *a.* *B.* geruchlos.

Беззапáтный, *a.* ohne Lohn, ohne Entgelt. [Term.]

Беззасáдный, *a.* ungegründet.

Беззáхистный, *a.* obdachlos, schutzlos.

Беззáщитный, *a.* schutzlos. [los.]

Беззáщитнiсть, -ости, *f.* Schutzlosigkeit, *f.* [ний.]

Беззбóрный, *a.* *Мог.* s. Безорýжный.

Беззв'язный, *a.* ohne Zusammenhang, lose, *Фр.*

Безздóровный, *a.* kränklich, *B.*

Безземéльный, *a.* ohne Land, ohne Grundeigenthum, *Ил.* [surdum, n.]

Беззмислиця, *f.* Unsinn, *m.* Ab-

Беззбóрий, *a.* ohne Sterne, sternenleer, *Ст.* [anonym.]

Без'именный, *a.* ohne Namen.

Без'именнiсть, -ости, *f.* Anonymität, *f.* [anspruchslos, ohne Entgelt.]

Безинтересóвный, *a.* selbstlos.

Безиствие, *n.* *V.* s. Нiкчéмнiсть.

Без'iжя, (-е), *n.* Hunger, *m.* (inedia).

Безкалiчити ся, sich zieren, s. stráuben, (*K.* in *d.* *Ausg.* v. *Кв.* II. 18.).

Безкарный, *a.* ungestraft, ungeahndet, strafflos.

Безкарнiсть, -ости, *f.* Strafflosigkeit, Zuchtlosigkeit, *f.*

Безквáсный, *a.* *K.* ohne Sauerteig, ungesäuert. [Бéпкет, Wirrwarr, *n.*

Бéзкет, *m.* *He.* *Ир.* XII. 142 s.

Бéзкiнча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*

Безклобóтв, *n.* *He.* Sorgenfreiheit, *f.*

Безкожýхий, *a.* ohne Pelz.

Безколiнецъ, -нца, Schmiegen-, Blaugras, *n.* (*Molinia caerulea*) *Пет.*

Безкомiрковий, *a.* zellenlos.

Безконéць, -кiнця, *m.* *MIII.* Dasein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*

Безконéчный, *a.* endlos, unendlich, grenzenlos. [lichkeit, f.]

Безконéчнiсть, -ости, *f.* Unendlichkeit, *m.* *He.* — на писанкáх der krumme gewundene Linienzug ohne Ende; безконéчником *adv.* *M. I.* 50 endlos.

Безкóристный, безкористолóбный, *a.* uneigennützig; 2) unerspriesslich, *Иар.* [eigennützigkeit, f.]

Безкóристнiсть, -ости, *f.* Un-

Безкóровáйный, — сын, *a.* безкóровáйчýк, *m.* *H.* 169 unehelicher Sohn, Bastard, *m.*

Безкóролéвв, (-лiвв, -лiвство), *n.* *Ил. K.* Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*

Безкóрбни, *pl.* Kronenlose (*Аре-талае*).

Безкóстий, *a.* ohne Knochen.

Безкрáйный, *a.* *Зар.* s. Безкрáйный.

Безкрáйнiсть, -ости, *f.* grenzenlosigkeit, *f.*

Безкрáйный, безкрáйный, *Ог.* 206 *a.* endlos, grenzenlos, unermesslich, *Ил.* II. 34.

Безкрáйна, *f.* *Ст.* grenzenloses Gebiet.

Безкрáйный, *a.* ohne Flügel, unbeschwingt. [tera.]

Безкрáйный, *pl.* Flügellose, *pl.* (*Ар-*

Безкритiчнiсть, -ости, *f.* Mangel an Kritik, an kritischem Sinn, *K.*

Безлáд, *m.* безлáдв, *n.* *Кв.* 9 Unordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug, *m.* *Term.* [rüttet.]

Безлáдный, *a.* ohne Ordnung, zer-

Бéзлiст накорiнный, Ohnblatt, *n.* Schmeerwurzel, *f.* (*Monotropa hypopitys*).

Безлiстный, *a.* blätterlos.

Безлiчный, *a.* *ГIII.* unpersönlich, impersonell; 2) * *H.* 121. *Ф.* *V.* sohamlos, unverschämt, frech.

Безлiчник, *m.* s. Безлiчный 2).

Безлiчница, *f.* s. Безлiчный, -а, *f.* 2). [schámtheit, Frechheit, *f.*

Безлiчнiсть, -ости, *f.* Unver-

Безлісний, безлісний *См. а.* waldlos, waldarm. [lich, ewig *Гуш.*

Безлітний, *а. Ч. III. 11 unend-*

Безліч, безлічу [лик-], *adv.* unzählig, über die Massen, *К.*

Безлічний, *а. zahllos Зап. К. Фр.*

Безлюде, *п. ТР. 147. Гуш. III. II. 94 Menschenleere, Einöde, f.*

Безлюдько, *т. Menschenfeind, -hasser, т. Левч. [wüst.*

Безлюдний, *а. menschenleer, öde,*

Безлюдніти, *в. п. sich entvölkern.*

Безлюдувати, *в. п. Кч. 63 menschenleer sein, öde bleiben.*

Безмаль, без-мала, *adv.* mit geringer Ausnahme, fast. [Stock.

Безма́ток, -тка, *т. weisseloser*

Безме́жний, *а. grenzenlos, unermesslich, У. КУ. Фр.*

Безме́жність, -ости, *ф. Grenzenlosigkeit, Unermesslichkeit, f. [лостний.*

Безми́лосердний, *а. s. Безмі-*

Безмі́лостний, *а. У. В. КУ. erbarmungslos, unbarmherzig, schonungslos.*

Безмі́сльний (-місний) *а. Фр. gedankenlos. [kenlosigkeit, f.*

Безмі́сльність, -ости, *ф. Gedan-*

Безми́н, (-мін) *т. Schnellwage, f. Desmer, т. [f. Св. Фр.*

Безмі́р, [мір-], *т. Unermesslichkeit,*

Безмі́ре, *п. Grenzenlosigkeit, f. М. II. 403. Ніс. [los; grenzenlos.*

Безмі́рний, *а. unermesslich, mass-*

Безмі́стний, *а. ohne Stelle, ohne Anstellung, См. [stumm.*

Безмо́вний, *а. sprachlos, lautlos,*

Безмо́зкий (-зг-), *а. hirnlos, gehirnlos, unvernünftig, С. I. 147.*

Безмо́стий, *а. ohne Brücken. [lich.*

Безмяте́жний, *а. † У. ruhig, fried-*

Безнаді́йний, *а. hoffnungslos.*

Безнаді́йність, -ости, *безнадія Шл. f. Hoffnungslosigkeit, f.*

Безнапа́стний, *а. М. II. 135 sorglos, sorgenfrei. [тічний.*

Безнап'я́мний, *а. Пол. s. Аста-*

Безнара́емний, *а. КУ. I. 150 leidenschaftslos. [lig.*

Безнаслі́дний, *а. erblos, heimfäll-*

Безнаста́нно, *adv.* ohne Unterlass.

Безнача́ток, -тка, *т. МШ. Dasein ohne Anfang, п.*

Безнев'я́нний, *а. unschuldig,*

schuldlos, unverschuldet *АД. I. 187. М. II. 403. [Нев'я́нність.*

Безнев'я́нність, -ости, *ф. См. s. Безнянто́чний, а. В. ohne Staub-*

фа́ден. [terhosen ist.

Безнога́вичник, *т. der ohne Un-*

Безно́гий, *а. ohne Fuss, ohne Füße, fusslos.*

Безно́сий, *а. ohne Nase.*

Безо́боронний, *а. ohne Befestigung, К. wehrlos. [losigkeit, f.*

Безо́боронність, -ости, *ф. Wehr-*

Безо́бла́чний, *а. wolkenlos, Фр.*

Безо́бла́чність, -ости, *ф. Wolkenlosigkeit, f.*

Безо́во́чний, *а. К. fruchtlos.*

Безо́во́чність, -ости, *ф. Fruchtlosigkeit, f. [los; unverhohlen, Пар.*

Безо́глядний, *а. В. rücksichts-*

Безо́дві́тний, *а. Макс. die Antwort versagend, schweigend; 2) recht-*

ло́с *К. [ohne Wiederhall, dumpf.*

Безо́дго́лобно, *adv. М. II. 199*

Безо́день, *а. безодня, ф. а. s. Ч. I. 40 s. Бездна.*

Безо́дмінно, *adv.* unveränderlich, ohne Abwechslung; ohne Unterlass.

Безо́дмо́вний, *а. ohne Widerrede, sanft.*

Безо́дмо́вність, -ости, *ф. М. III. 80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, f.*

Безо́дній, *а. s. Бездо́нний Ог. 206.*

Безо́дпочі́нно, *adv. М. III. 30 rastlos.*

Безо́кий, *а. eines Auges beraubt.*

Безо́кра́сний, *а. К. ungeschminkt.*

Безо́повідний, *п. unangemeldet.*

Безо́р'у́жити, *в. а. entwaffnen, Др.*

Безосно́вний, *а. unbegründet, grundlos. [т. Grundlosigkeit, f. Пар.*

Безосно́вність, -ости, *ф. Ungrund,*

Безоспо́рно, *adv. Шл. unstreitig.*

Безо́стий, *а. ohne Gräten s. Без-*

ві́стний II. [ermesslich.

Безо́ся́жний, *а. unfassbar, un-*

Безпа́зро́рний, *а. ohne Krallen, Пол.*

Безпа́льок, -лька, *т. безпалький,*

а. ohne eines Fingers.

Безпа́м'ятний, *а. ohne Gedäch-*

ніс, *vergesslich ВВ.; 2) sinnlos; 3) un-*

беда́чт, *sorglos.*

Безпа́м'ятність, -ости, *ф. Ge-*

дächtismangel, *т. Vergesslichkeit, f.*

Безпáрий, *a.* nicht in einem Paar, allein, *См.* ungeraart. [pass.]

Безпáшпóртний, *a.* ohne Reise-
Безпéка, *f.* *Ф.* s. Обезпéка; 2) Furcht-
losigkeit, Verwegenheit, *f.*

Безперевóдно, *adv.* unerschöpflich,
ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*

Безперерýвний, *a.* -а дробь *Кн.*
Безперерýвність, -ости, *f.* Con-
tinuität, *f.* [aufhörlich, *Ог.* 115.]

Безперéстань, (-áнно) *adv.* un-
Безперестáнный, *a.* unaufhörlich,
ununterbrochen, unablässig.

Безперестáнність, -ости, *f.* Un-
aufhörlichkeit, *f.*

Безпéрeч, *adv.* II. unstreitig, un-
bedenklich; *Ог.* 115 widerspruchlos.

Безпéрeчний, *a.* ohne Widerstand;
unstreitig, sicher, unleugbar.

Безпéрeчність, -ости, *f.* Un-
streitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*

Безпéрий, *a.* unbefiedert.
Безпéчити, *v. a.* bürgen, versich-
ern, garantieren.

Безпéчний, (-пéшн-), *a.* sorglos,
rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne An-
stand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*

Безпéчність, -ости, *f.* Sorglosig-
Безписьмéнщина, *f.* *К.* Unge-
reimtheit, *f.*

Безпитя́ (-é), *n.* *А.Д.І.* 335 Durst, *m.*
Безпидстáвний, *a.* s. Безоснóвний.

Безпíхвйчний, *a.* ohne Scheide, *В.*
Безплáтний, *a.* unbezahlt, ohne
Entgelt, *gratis.*

Безплáтність, -ости, *f.* unbe-
zahlter, freier Genuss.

Безплемíнный, *a.* s. Безрідний.
Безплóдный, *a.* unfruchtbar, frucht-
los. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*

Безплóдность, -ости, Unfrucht-
Безплóтний, *a.* *Фр.* körperlos.

Безповéрхий, *a.* ohne Stockwer-
ке, *Фр.* [gleichlich.]

Безподобéнный, *a.* *Кл.* unver-
Безподобíнный, *a.* unförmlich.

Безподобíність, -ости, *f.* Unförm-
lichkeit, *f.* *Пар.*

Безпожитóчный, *a.* nutzlos, *До.*

Безпозвонóчный, *a.* *пл.* -і жи-
вотíни wirbellose Thiere, (Evertebrata),
Пол. [mische Zeit, *f.*

Безпóкій, -кóя, *m.* Unruhe, stür-

Безпокóйний, *a.* ruhelos, unruhig.
Безпоко́йти, *v. a.* beunruhigen,
stören. [dert.]

Безпóльний, *a.* ackerlos, unbefel-
Безпомóче, *n. Т.* s. Безпомóч-
ність. [мог-]

Безпомóчний, безпомóгий *См.*
безпомóшний, *a.* *Кв.* II. 104. hilflos.

Безпомóчність, -ости, *f.* Hilflo-
sigkeit, *f.* hilfloser Zustand.

Безпопівский, *a.* *Др.* ohne Pfaffen.
Безпопúстный, *a.* unnachsicht-
lich, *Term.*

Безпорóчний, *a.* s. Непорóчний.
Безпóрткий, *a.* ohne Hosen, *Фр.*

Безпорóдно, *adv.* ordnungslos,
verworfen.

Безпосáжний, *a.* ohne Mitgift.
Безпосерéдный, *a.* unmittelbar.

Безпосерéдность, -ости, *f.* Un-
mittelbarkeit, *f.*

Безпощáдный, *a.* schonungslos.
Безпощáдность, -ости, *f.* scho-
nungsloses Verfahren.

Безпáве, *Term. К.* безпáрeство *Ф.*
n. Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззакóнство.

Бéзпáвильний, *a.* regellos, *Гол.*
Безпáвний, *a.* widerrechtlich,
ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt,
Term.; 2) rechtlos.

Безпáвність, -ости, *f.* Ungesetz-
lichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Recht-
losigkeit, *f.* [los, schrankenlos.]

Безпредéльный, *a.* *Зг.* grenzen-
Безпредметóвий, *a.* gegenstand-
los, *ВВ.* [accentuirt, accentlos.]

Безпризвúчный, *a.* *Гол.* nicht
Безпримíрный, *a.* beispiellos.

Безпристрáстный, *a.* leiden-
schaftslos, ruhig, neutral.

Безпристрáстність, -ости, *f.*
Leidenschaftslosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*

Безпристрóвий, *a.* *В.* unorga-
nisch. [ний, *a.* obdachlos.]

Безпригúлий, *См.* безпригúль-
Безприхýльний, *a.* *К.* ohne Zu-
flucht, obdachlos.

Безпричáстний (-чáсн-), *a.* *М.*
II. 199. III. 29. theilnamlos, gleichgiltig;
2) unversehrt.

Безприýтний, *a.* *Ко.* 316 ohne
Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zuflucht-
stätte; hilflos, III. I. 386.

Безпробудний, *a.* *K.* nicht aufzuwecken, *n.* zu erwecken.

Безпромінно, *adv.* unabänderlich, unfehlbar, unwiderrufflich. [tet, dunkel.

Безпросвітний, *a.* *П.* unerleuchtet.

Безпротівний, *a.* unweigerlich, *Пар.*

Безпуте, безпутство, *K. n.* Irrweg, *m.*; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*; безпутя, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпутиця, *Марк.* 105. schlechter Weg, Unweg, *m.*

Безпутний, *a.* unwegsam; 2) * ausschweifend, liederlich.

Безпятий, *a.* ohne Ferse.

Безрадний, *a.* rathlos, unberathen.

Безрадність, -ости, *f. s.* Непорядність.

Безрахунковий, *a.* ohne Rechnung, ohne Buchführung, *ВВ.*

Безребрий, *a.* ohne Rippenknochen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безрелігійний, *a.* irreligiös.

Безрелігійність, -ости, *f.* Irreligiosität, *f.*

Безрйбс, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безрйбний, *a.* ohne Fische, fischarm. [Безрйга.

Безрйг, -рйга, *m.* ohne Hörner, *s.*

Безрйдний, *a.* ohne Familie, verwaist, verlassen, *МШ.*

Без-рйк, на-бёз-рйк, *adv.* (= на через рйк) über ein Jahr, *Ог.* 230; *гев.* = niemals, *s.* Беввйк, *Мі.* II. 403.

Безробітс, *T. n.* безробітниця, *f.* *Под.* Arbeitsmangel, *m.*

Безробітний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безробітниця, *f.* *Фр.* *s.* Безробітс.

Безрйга, *f.* Schwein, *n.*

Безрйда, *m.* безрйдний, *a.* *ВВ.* *s.* Безрйдний.

Безрйжець, -жця, *m.* Ohnsporn, Ohnhorn, *n.* (*Aceras anthropophora*).

Безрйжий, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозлийний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсвітний, *a.* lichtlos, lichtleer, von undurchdringlicher Finsternis, *Фр.*; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсудний, *a.* unüberlegt.

Безрозсудність, -ости, *f.* Unüberlegtheit, *f.* *Пар.*

Безрозумний, *a.* unverständlich, *До.*

Безрйбт, *m.* Ohnmund, *m.* (*Phascum*).

Безрукавий, *a.* ohne Aermel, aermellos. [schuhe tragend, *Зз.*

Безрукавичний, *a.* keine Hand-

Безрукавка, *f.* *Ч.* IV. 702 Jacke ohne Aermel, *f.*

Безрукий, *a.* ohne Hände, ohne eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безрйдність, -ости, *f.* *Тв.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамовіжий, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсвйдомий, *a.* bewusstlos, ohne Bewusstsein, unbewusst.

Безсбйлий, *a.* bewusstlos, *vgl.* Обезсбйтий, *Gr.* 17. [m. Einöde, *f.* *K.*

Безсбйда, *f.* Platz ohne Ruhestätte,

Безсердечний, *a.* herzlos, ohne Gemüth, gefühllos, *Фр.* [Herzlosigkeit *f.*

Безсердечність, -ости, *f.* *Фр.* *K.*

Безсерёжний, *a.* III. I. 376. ohne серёжки?

Безсилс, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f.* *Т.* [kraftlos.

Безсйлий, безсйльний, *a.* schwach,

Безсйльність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit, Schwäche, Indolenz, *f.* [den.

Безсйльнйти, *v. n.* schwächer werden,

Безсйлок, -лка, *m.* Schwächling, *ГВ.* [ganz schwaches Mägdelein.

Безсйлочка, *f.* *дйм.* *М.* III. 144.

Безсистемний, *a.* ohne System.

Безсистемність, -ости, *f.* Systemlosigkeit, *f.* *Т.* [ohne Befruchtung.

Безсйменний, *a.* ohne Samen,

Безслава, *f.* *ТР.* 265; безславе, *n.* III. II. 76. Ruhmlosigkeit, Schmach; Entehrung, *f.*

Безславий, *KV.* безславний, *a.* III. I. 58 ruhlos; 2) ehrlos, ruchlos.

Безслих, пітй в бёзслихи verschollen sein. *На.*

Безслйдно, *adv.* *Кн.* spurlos.

Безслйзний, (-слз-), *a.* thränenlos, *Не.*

Безсловний, *a.* ohne Worte, *ВВ.*

Безсловно, *adv.* *Ру.* *s.* Безусловно.

Безсмёртис, *n.* *V.* безсмёртність, -ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсмёртки, *pl.* Immortellen, *pl.* (*Xeranthemum*).

Безсмёртний, *a.* unsterblich.

Безоблазний, *a.* unanständig.

Безоблазність, -ости, *f.* Unanständigkeit, *f.* *Пар.*

- Безсѳвіотный, *a.* gewissenlos.
 Безсѳвіотність, -ости, Gewissenlosigkeit, *f.*
 Безсогласність, -ости, *f.* Ков. Missklang, *m.* Disharmonie, *f.*
 Безсонна, *n.* ТР. 169 wacher, schlafloser Zustand.
 Безсонный, *a.* schlaflos.
 Безсонница, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f.* Под.
 Безсоромітно, *adv.* schamlos.
 Безсоромный, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit, *f.*
 Безсоромність, -ости, *f.* Schamlosigkeit, *f.* Под.
 Безспрорный, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*
 Безсребреник, *m.* der Uneigennützig (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) безсребники польскі, Tag Allerheiligen (1. November).
 Безстыда, безстыдница, *f.* Кс. II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Безст- s. Безвет-.]
 Безсторонный, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.
 Безсторонність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [срастный.
 Безстрастный, *a.* V. s. Безпристрастный, *a.* furchtlos, *Py.* [м.
 Безсуде, *n.* К. rechtlose Zustände, *pl.*
 Безсумлінный, *a.* бесушливність, *f.* s. Безсѳвіотный etc. [II. 179.
 Безсумный, *a.* ungetrübt, froh *M.*
 Безсумнівість, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f.* Пар. [heit, Sorgenfreiheit, *f.*
 Безсумність, -ости, *f.* Ungetrübt-Безсущество, *n.* У. das Nichtsein. [Безсч- s. Безщ-.] [schick, *n.*
 Безталане, *n.* Unglück, Missge-
 Безталанниый, *a.* unglücklich.
 Безталанница, *He.* д. безталаночка, *f.* М. I. 71 die namenlos Unglückliche.
 Безтінный, *a.* ohne Hürde.
 Безтілесний, *Пар.* безтільний, *He.* *a.* körperlos, unkörperlich.
 Безтілесність, -ости, *f.* Körperlosigkeit, Unkörperlichkeit, *f.* Пар.
 Безтолковий, *a.* sinnlos, unsinnig, *He.* [heit, *f.*
 Безтолоч, *f.* Ungereintheit, Dumm-
 Беатраве, *n.* безтравица, *f.* Grassmangel, *m.*
 Беатравный, *a.* graslos, unbegrast.
 Беатрепѳтний, *a.* ohne Furcht, *К.*
 Беатямный, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermögen.
 Беатямність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*
 Безувати ся s. Бізувати ся.
 Безувірний, *a.* s. К. s. Бузувірний.
 Безугавно, безугаву, *adv.* Под. ohne Unterlass, ununterbrochen, *Лев.*
 Безуздний, *a.* К. V. zügellos.
 Безулька, *f.* Nebenfl. d. Рибница.
 Безум. *m.* Thor, *m.* Фр.
 Безумє, *n.* Ч. II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verführung, *f.* (vgl. збезумити ся).
 Безумен, безумный, *a.* unvernünftig, unsinnig, thöricht, toll.
 Безумиця, *B.* безумница, *f.* II. 247 Thorin, die Thörichte, 2) bethörend.
 Безумовно, *adv.* T. s. Безусловно.
 Безумство, *n.* К. Thorheit, *f.*
 Безумствувати, *v.* *n.* sich thöricht, verrückt zeigen. [erstem Kalb.
 Безушка, *f.* zweijährige Kuh mit
 Безупинный, *a.* ohne Unterlass, unablässig.
 Безурядный, *a.* anarchisch, wüst, *К.*
 Безусий, *a.* ohne Schnurrbart.
 Безусипливо, *adv.* М. III. 30 schlaflos, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.
 Безусловный, *a.* unbedingt, bedingungslos. [dingtes Verhältnis.
 Безусловність, -ости, *f.* unbedingt, erfolglos.
 Безуспішний, *a.* U. vergeblich, fruchtlos, erfolglos.
 Безуспішність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*
 Безухий, *a.* ohne Ohren.
 Безучастный, *a.* theilnahmslos, *Фр.*
 Безформный, *a.* formlos, unförmlich, ungestaltet.
 Безхатник, *m.* der Obdachlose, *К.*
 Безхатний, *a.* ohne Hütte, obdachlos.
 Безхвостий, *a.* ungeschwänzt, schwanzlos. [(Ecaudata).
 Безхвостки, *pl.* Froschlurche, *pl.*
 Безхитрий, *a.* ohne List, arglos, *См.*
 Безхлібе, (-я), *n.* Brotmangel, *m.* Hungernoth, *f.*
 Безхлібный, *a.* АД. I. 111 Brodmangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.
 Безцърный, *a.* ohne König, *Др.*

Безцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* ВВ.

Безцільність, -ости, *f.* Zweck-Бѣзцін, за — um den Spottpreis, spottbillig.

Безцінний, *a.* werthlos.

Безцінність, -ости, *f.* Unschätzbarkeit, *f.* Term.

Безчасу, *adv.* unzeitig, zu früh.

Безчелувати, *v. a.* Га. II. 54 unmässig sein.

Безчерешковий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).

Безчесте, *n.* Кв. II. 34 III. II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* Ос. (61) VI. 166.

Безчестити, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.

Безчестний, (-чєст-) *a.* ehrlos, unehrlich; -є дєрево *s.* Топля.

Безчєстник, *m. d.* Ehrlose, Nichtswürdige, Schurke, *m. Ф.* [lichkeit, *f.* Пар.

Безчєстність, -ости, *f.* Unehre-Безчїне, *n.* Макс. Unthat, Missethat, *f.*

Безчїнний, *a.* unthätig, arbeitslos.

Безчїнність, -ости, *f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.

Безчинівний, *a.* Біл. ohne ämt-

Безчинувати, *s.* Дармувати.

Безчоловіче, *n.* Ко. 139 Entmenschung, *f.* [lich, КУ.

Безчоловічний, *a.* unmensch-

Безчувствєнний, До. безчуйний, Т. безчутівний, К. безчутний, *a.* gefühllos, empfindungslos.

Безчувствєнність, До. безчуйність, безчутність, -ости, (-чувн-) *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*

Безшабєльний, *a.* ohne Säbel Кв. 226.

Безшєлєстно, *adv.* В. geräuschlos.

Безшапковий, *a.* ohne Mütze.

Безштєнько, *m. C. I.* 185 der Hosenlose, Sansculotte, *m.*

Безшумний, *a.* ГШ. geräuschlos.

Безщєсний, *a.* unglücklich; elend.

Безщєсниця, *f.* Ч. V. 473 ІГ. die Unglückliche. gemach, *n.*

Безщєсте, *n.* М. I. 44 Unglück, Un-

Безщотокрєтно, *adv.* КУ. unzählige Male.

Без'язїкїй, *a.* ohne Zunge, III. II. 22.

Без'язїчник, *m.* Einblatt, *n.* Nat-terzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).

Бѣйбас, *s.* Бѣльбас.

Бѣйканє, *n.* das Schreien „а бий!“ zum Verscheuchen des Raubthieres.

Бѣйкати, *v. a. e.* Raubthier durch Schreien versoheuchen.

Бѣкас, *m.* лісний Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*

Бєкасїнник, *m. C. I.* 237 Wald-

Бѣкати, бѣкнути, *v. a.* blöcken, mucksen.

Бєкет, *m.* Кв. 308 Vorposten, vorgeschobener Wachposten.

Бєкєша, бєкєшка, *f.* Pekesche, *f.* weibl. Pelzkleid; eng anliegender Überrock mit Schnüren u. Quasten besetzt.

Бѣкса, *m. f.* Greiner, Heulmeier, *m.*

Бѣльбас, *m.* feistes, bausbackiges Kind; Bengal, *m.*

Бѣльбахї, *pl. s.* Бебєхи. тєльбухи.

Бѣлєбєнь (-бїнь), -бня, *m.* höher gelegener Platz; Бїхєл, *m.* Anhöhe, die dem schlechten Wetter ausgesetzt ist, Левч.; 2) das Ende, der Ausgang eines Dorfes.

Бєлєса, *f.* Viehkoth, *n.* Gr. 17.

Бєлєлюга, *f. s.* Сукровиця.

Бєлєлюжити, *impers.* vom garstigen Wetter.

Бєлєна, (— барабля), *f.* knolliger Nachtschatten (Solanum tuberosum).

Бєлєндїти, *v. a. s.* Баландїти.

Бєлєноватї, *pl.* Nachtschatten-Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (Solanaeae).

Бєлєх, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*

Бєлєзє, *adv.* Ч. III. 399. ?

Бєлькотун, *s.* Лєпєтун, Левч.

Бєльмєс, *m. s.* Бовван.

Бємул, *m. H.* 122 *s.* Дурєнь, Lüm-mel, *m.* [nedict.

Бєнєдєо, Бєнєгда, Бєнько, *m.* Ве-

Бєнєрєя, *f. H.* 280 *s.* Лїхо, трїєтє ?

Бєндїюги, (*d.* бєндїюжкї) *pl.* Art niedriges Fuhrwerk mit zwei Rädern; 2) Last-, Streifwagen, *m.*

Бєндїюжнїй, *a.* aufgespreizt.

Бєнзїна, *f.* Benzolbaum, *m.* (Benzoin officinale). [собї.

Бєнїтуватї, *v. a. s.* Марїкуватї

Бєнкарт, *m. s.* Байструк.

Бєнкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.* Schmaus, *m.*

Бенкетар, *т. К. Zecher, т.*
 Бенкетоване, *н. das Schmausen,*
 Zechen. [gelage halten, schmausen.
 Бенкетувати, *в. а. Festmal, Fest-*
 Бенкетник, *т. Schmauser, т.*
 Бентежити, *в. а. К. beunruhigen,*
 behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
 Бер, *т. Steig, Fussteg; Fussteg, т.*
 Беробіця, *ф. Fass, н. (bes. für*
 Käse). [101. 102.
 Бёрва, *ф. Stegbrücke, ф. Гол. III.*
 Бервенб, *т. Гол. гр. 79 Stamm,*
 Block, Balken, *т.*
 Бервінок, *с. Барвінок. [Wacht, ф.*
 Бёрда, бёрдбв, бёрдба, *ф. s. Bärta,*
 Бёрдеш, -ит, *т. Streitaxt, ф. Св.*
 Бёрдінка, *ф. dim. s. Bärda.*
 Бёрдш, *т. Art Weissfisch (Leucis-*
 cus cultratus). [berkammen, *т.*
 Бёрник, *т. Verfertiger von We-*
 I. Бёрдо, (*д. бёрдечко*), *н. Weber-*
 kamm, *т. Weberblatt, н.*
 II. Бёрдо, *н. Ч. II. 93 todte Hand*
 od. todter Fuss.
 III. Бёрдо, *н. pl. бёрдъ Abgrund, т.*
 tiefe Schlucht; 2) Steile, Jähe, *ф.*
 Бердулэць, -лца, *т. — рійий,*
 rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *ф. (Rho-*
 dodendron ferrugineum).
 Бёрдя, *ф. Stegbrücke, ф. Balken, Пет.*
 Бёрбійка, *ф. s. Беробіця.*
 Береборчастій, *а. Сб. I. 357 -а*
 скатерть gemustert. (?)
 Бёрвна, *ф. Кл. Pfahl, т.*
 Бёрег, (-ріг, *д. беріжбк*), *т. Ufer,*
 Gestade, *н. Strand, т. Küste; 2) Rand,*
 Saum, *т.; 3) Hügel, * берега пустіги ся*
 das Ufer verlassen: allen Halt u. alle
 Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren,
 ausser Rand u. Band gehen. [göttin, *ф.*
 Берегіня, *ф. Не. Пр. IX. 499 Ufer-*
 Берегівка, *с. Берегулька.*
 Берегівий, *а. s. Березній.*
 Береговіна, *ф. Uferstich, т. Ufer-*
 landschaft, *ф. Не. [stelze, ф. (Motacilla).*
 Берегуля, берегулька, *ф. Vach-*
 Берегтій, *с. Беречій, (беречій).*
 Береза, *а. ф. s. s. Жерёбна, trächtig.*
 Березанка, *ф. Strändling, т. (Li-*
 torella), *Пет.*
 Березе, *н. coll. II. die Ufern, pl.*
 Березина, *ф. s. Бёрег; 2) s. Зарінок.*
 Березистий, *а. mit wohl entwi-*

ckelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч. IV.*
 438 *К.* [samkeit, *ф.*

Березіне, *н. Hut, Abwehr, Acht-*
 Березній, *а. vom Ufer, vom Rand;*
 -ёсіно von trockener, sonniger Wiese, Hü-
 gelheu; -а вода *МІІІ. Trink- Land-Süss-*
 wasser, *н.*

Березнік, *с. Поберезнік. [gel.*
 Березбк, -жка, *т. bewaldeter Hü-*
 I. Бёрза, *ф. Birke, ф. Birkenbaum,*
т. (Betula alba). [лядникій, *т.*

II. Бёрза, *т. Anführer der ко-*
 Бёрзень, -зня, *т. Monat April.*
 Бёрзина, *ф. Birkenholz, н.*

Березівка, Березова, *ф. Гол. Ne-*
 benflüsschen der Бачка u. Стур; b)
 Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *т.*
 worin Birkenknospen eingethan worden
 (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte
 die im Mon. Бёрзень laichen.

Берэка, *ф. Zaunwinde, ф. (Convol-*
 vulus sepium) *II.*

Березнік, (*д. березничбк*), *бер-*
 резнік, *Ч. III. 429 т. Birkenhain, т.*
 Birkengehölz, *н. [lern, pl. (Betulaceae).*

Березоваті, *pl. Birkenartige, El-*
 Березовень, -вня, *ТР. 55 Берез-*
 озбл, *т. s. Бёрзень. [des Стрий.*

Березовець, -вця, *т. Nebenfl.*
 Березовий, *а. birken.*

Березовіця, *ф. Birkensaft, т. Bir-*
 kenwasser, *н.*

Берэзо, *н. Birkenrinde, ф. Пет.*
 Березтінка, *ф. Heideerde, ф. Пет.*

Берэка, *ф. s. Богорбжнік 2).*
 Бёрлік, *т. kleiner Bohrer.*

Беремінний, *а. s. Бремінний, Пар.*
 Бересклёт, *т. warziger Spindel-*
 baum (Evonymus verrucosus).

Бёррест, *т. langsticlige Rüster (Ul-*
 mus effusa). [holz, *н.*

Берестіна, *ф. s. Бёррест; Rüster-*
 Берестник (-нік), *т. Rüsterwald,*
т. Rüstergehölz, н. [rüstern.

Берестовий, *а. aus Rüsternholz*
 Беречёска, *ф. N. e. полоніна.*

Беречій, беречій, [берегу, бере-
 жеш], *в. а. hüten, bewahren, bewachen*
 — ся sich hüten s. Стеречій.

Бержуля, *ф. Веи. einer Kuh.*
 Берихвіст, -бса, *т. Glareola me-*
 lanoptera.

Беріг, *с. Бёрег.*

Беріжно, *adv.* s. Оберёжно.
Берізка, *f.* M. I. 157 Flachsseide,
f. (*Cuscuta epilinum*).

Беркяць, *int.* beim jähen Falle
kopfüber: ritsch! [10 Pud.

Берковець, -вця, *m.* Gewicht von
Беркут, *m.* Steinadler, *m.* (*Aquila*
fulva), *Пем.*

Берлик, *m.* Mütze, *f.* У.

Берлін, *m. gr.* Eilwagen, Omnibus, *m.*

Берло, *n.* Stab, *m.* Scepter, *n.* [ліг.

Берлога, *f.* III. II. 27 *См.* s. Бар-

Берлонбсець, -ця, *m.* Scepter-

träger, *m.* Кл. [гати ся.

Бергати ся, Ч. III. 7 s. Обер-

Берганска ріка, *Пол.* nördl. Ne-

benfl. der Tüca.

Беручкий, *a.* Лев. s. Ёмкий.

Берфелб, *n.* берфеля, *f.* durchlö-

cherter Halter des Kessels am Henkel

in d. Schmütte (коліба).

Берг, ё, *n.* дим. *Wgr.* IX. s. Бер-

Берги, берёги, *pl.* Doppelsack,

Quersack, *m.* (bisaccium).

Бесёда, *f.* herumziehendes u. schmau-

sendes Hochzeitsgefolge, III.

Бесёдувати, *v. n.* P. I. 170 schmau-

sen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бе-

сёдувати, *Кс.* II. 150.

Бесёкур, *m.* Art Pflanze. [n.

Бесёда, *f.* Spraohe, Rede, *f.* 2) Casino,

Бесёдиця, *f.* s. Бесёда.

Бесёдка, *f.* дим. s. Бесёда; 2) klei-

nes Schreiben, Liebesbrief, *m.* [lig.

Бесёдливиий, *a.* gesprächig, redse-

Бесёдувати, берёдити, *v. a.* spre-

chen, reden.

Бесёжнік, *m.* Einbeere, *f.* (*Paris*

quadrifolia); — огородний, *Malve*, *B.*

Бескёди, *pl.* C. II. 182 Felsen, Berge,

Bergklüfte, *pl.* [Лев.

Бескёдина, *f.* schroffer Bergabhang,

Бескид, *m.* Beskid, *m.*; Gebirge

bhpt, *n.*

Бескёдский, *a.* Beskiden-, Bes-

ids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.

Бескидувати, *v. n.* im Beskid,

Беспёка, *Ф.* Пр. III. 278 s. Без-

ёка 2).

Бестійский, *a.* bestialisch, *Фр.*

Бёта, *f.* s. Кёбёта. [Бётиог.

Бетёга, *f.* Krankheit; *f.* 2) *pl.* s.

Бетёжний, *a.* krank.

Бёти, *s.* Бічи, бігати *R.* 138.

Бётка, *f.* Об. I. 300 s. Гриб.

Бётюг, *m.* Kehrlicht; Kaff, *n.* Auswurf
vom Getreide, *m.*

Бех, *m.* s. Бешаха; 2) Wasserschier-
ling, *m.* (*Cicuta virosa*). [II. 143.

Бёхати, *v. a.* wuchtig schlagen, *Кс.*

Бецькём, *adv.* — поспути fest,
stark einschlafen.

Бецман, *m.* s. Байтала.

Бёцок, -цка, *s.* Бёльбас 1).

Бечівка, *f.* К. Seil, *n.* grober Spagat.

Бёчка, *f.* aufgeblühete Weide, Wei-

denreis, *m. s. d. f.* (s. Бичик, бйчка).

Бечкёвий, *a.* -а недёля Palmsonn-
tag, *m.* (s. Бичковій). [heistsstoffe.

Бешёги, *pl.* ansteckende Krank-

Бешаха, *f.* Rothlauf, *m.* Пом. III. 15.

Бешішник, *m.* Heilkraut gegen

бешаха: *Chenopodium hybridum*.

Бёшкет, *m.* К. böser Streich; Un-

ehre, Unbill, *f.* Leid, *n.* Пем. Пом. II. 29.

Бешмёт, *m.* Art Oberkleid, C. II. 18.

Бештаніна, *f.* Schelten, *n.*

Бёштати, *v. a.* schelten.

Бжук, бжун, *m.* Rosskäfer, *m.*

Бжуніти, *v. n.* summen.

Бжур, *m.* Zwergattich, *m.* (*Sambu-*

cus ebulus). [ker, *m.*

Бздик, *m.* старій — Farzer, Stän-

Бздіни, *pl.* бздо, *n.* Farz, Furz, *m.*

Бздірка, *f.* s. Здірка.

Бздіти, бзднути, *v. n.* farzen, Winde

lassen, fisten.

Бздёба, *f.* Pferde-Laussfliege, *f.*

Бздун, *m.* s. Бздик; 2) Blatt-

wanze, (*Cimex baccarum*); 3) Land-

wanze, *f.* (*Geocoris*). [coperdon), *Пем.*

Бздунка, *f.* Stäublingpiz, *m.* (Ly-

Бздюх, *m.* бздюха, *f.* s. Бздун 2), 3).

Бзенёць, -нця, *m.* N. e. Berges.

Бзик, *m.* Biesfliege, *f.* [nigra).

Бзинá, *f.* Hollunder, *m.* (*Sambucus*

Bziok, *m.* s. Бжур.

Би [бы], *conj.* s. Шобій; 2) -би (-б)

als Bestandtheil des Conditionalis: давби

würde geben; angehängt anderen Con-

junctionen u. Partikeln: коліби, сліби,

якби, бодáйби, чомуби, се-б, щёби u.

A. Og. 212, 9. 213, 10.

Бйвний, *a.* im Ueberfluss, reichlich.

Бивнувати, *v. n.* чимось *B.* Ui-

berfluss an etw. haben.

Бѣга, *f.* Lüsternheit, Leidenschaft, *f.*
 Бѣгар, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
 Бѣгасень, -сня, *m.* Bengel, Trottel, *m.*
 Бѣги збивати с. Бѣйдки бѣти.
 Бѣдзати, бѣдзати ся, с. Гѣдзати ся.
 Бѣдзень, *m.* с. Кѣдзень.
 Бѣдкавка, *f.* Bremse, *f.* (Oestrus);
 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippoboscæ equina).
 Бидляна, *f.* с. Товари́на, Horn-
 vieh, *n.* (Schaf, *n.*)
 Бидлячий, с. Товарячий. [рина.
 Бидляч, -ячи, бидлятко, *n.* с. Товá-
 Бѣзбач, с. Бѣзбач.
 Бивівно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
 Бик, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Pon-
 ton, *m.*: мѣст на биках; 3) на бика,
Зам. I. 326 Art Fesseln.
 Биль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit,
 Geschichte, *f.* У.
 Бильс, *n.* coll. Stengeln, *pl.*
 Бильень, -ля, *m.* с. Бѣяк.
 Биленець, -ця, *m.* острогáстий
 fliegenblüthiger Nacktstándel (Gymnaden-
 ia conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pflänzchen, *n.*
 Бильна, (*d.* бильнка, бильночка),
 Бильско, *n.* Ort wo Unkraut wächst,
 Ч. III. 77 ЗР. I. 21. [dern.
 Бильти, *v. a.* Зг. plauschen, plau-
 I. Бильця, *f.* III. I. 328 wahre Be-
 gebenheit; (*opp.* небильця).
 II. Бильця, *f.* Stengel, *m.* с. Билó,
 Гол. I. 211; 2) с. Чорнобиль.
 Бильчий, *a.* Ваг. aus wirklicher
 Begebenheit.
 Бильняк, *m.* Rechenbohrer, *m.*
 Билó, *n.* Stengel, *m.*; 2) К. Klöppel, *m.*
 Бильцё, *dim.* с. Билó, *pl.* Ос. (61)
 V. 58. [Band.
 Бинда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
 Биндék, биндюг (-юк), *m.* Hum-
 mel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
 Биндерево, *n.* brauner Steinkrie-
 cher (Lithobius forficatus).
 Бинджу́к, *m.* Faulenzer, *m.*
 Биндочкóвий, *a.* zur бинда und
 кіня́к geh.
 Биндюги, с. Бендюги.
 Бѣнька, *f.* Elisabeth. [Вреніти.
 Бѣнькати, *v. n.* Гол. III. 349 с.
 I. Бѣньо, *m.* Liebkosungsn. eines
 Ochsen. [(„Bebe“).
 II. Бѣньо, *m.* Wgr. 26 с. Пля́кса
 Бир! бир! *int.* Lockruf der Schafe,

Бѣрва, с. Брová.
 Бѣржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
 Бѣржéвий, *a.* Börsen-. [scher.
 Бѣржовійк, *m.* moskowitzscher Kut-
 Бѣрив, -ова, *m.* с. Вѣйт; *pl.* бирóве
 Gemeindebeamten, *pl.*
 Бѣрка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell,
n. ша́пка - Schafpelzmütze, *f.*
 Бѣркати, *v. a.* die Schafe mit
 („а-)бир!“ locken, treiben.
 Бѣрѣи, *pl.* Leitersprossen, *pl.*
 Бѣрче, *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
 Бѣркувати́й, *a.* misstrauisch,
 versteckt.
 Бѣрjóчина, бирjóчка, *f.* Rainwei-
 de, *f.* (Ligustrum vulgare).
 Бѣря, *f.* с. Бѣрка 1).
 Бѣса́ги, с. Бѣса́ги.
 Бѣсер, (*d.* бѣсерок), *m.* Perle, *f.*
 Бѣсѣрник, *m.* — серебрѣнецъ,
 Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis
 Paphia).
 Бѣсѣрниця, *f.* — річнá Flussperl-
 muschel, *f.* (Margarita margaritifera).
 Бѣсерóвий, *a.* perlen; -а гóлка
 См. sehr fein.
 Бѣсѣ́ти, *pl.* с. Бѣсѣ́ди.
 Бѣсѣ́нка лускáта, *f.* schuppige
 Steckmuschel (Pinna squamosa); 2) — зна-
 менáта (P. nobilis).
 Бѣстрень, *m.* reissender Strom К;
 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
 Бѣстри́й, *a.* reissend schnell; scheu,
 wild; heftig, schnell; feurig; * scharf-
 sinnig.
 Бѣстри́на, бѣстри́нь, *f.* Schnel-
 ligkeit eines Stromes; Stelle wo die
 Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*;
 2) Fahrwasser, *n.* С.
 Бѣстри́ня, *f.* К. с. Бѣстрень.
 Бѣстри́ця, *f.* Wildbach, Wildrie-
 sel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.*
 ungarische Pflaumen.
 Бѣстри́сть, -ости, *f.* с. Бѣстротá;
 2) Schnelligkeit, *f.*
 Бѣстрóвди́й, (-вóдний) См. Макс
a. schnell u. reissend, fluthend, strömend.
 Бѣстрогáдний, *a.* scharfsehend,
 scharfsichtig, Т. [Scharfsichtigkeit, *f.*
 Бѣстрогáдність, -ости, *f.*
 Бѣстроидúчий, *a.* schnell ver-
 gehend, Макс. [Schwingen, Flügeln.
 Бѣстрóкрýлий, *a.* mit schnellen

Бистробкий, *a. s.* Бистроглядный. [schwimmend.
 Бистроплав, *m.* sehr schnell
 Бистропобдний, *a.* schnellfahrend, *Kl.* [sinnigkeit, *f.*
 Бистротá, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-
 Бйстра, *f.* *Ст.* s. Бистрина.
 Бистрянкa, *f.* Art Fisch: Alburnus Baldneri.
 Бистряночка, *f.* Bein, der рiчка
dim. reissend schnell fliessend, *Ч. V.* 577.
 Бит, [бы-], *m.* *Ч. IV.* 657 Stand, Zustand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n. pl.*
 Бить, *f.* *V.* Dasein, Leben, *n.*
 Бйтва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*
 I. Битé [бы-], *n.* *M.* III. 19 Zustand, *m.* Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* s. Бйти.
 II. Битé, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*
 Битёвний, *a.* робклад— *V.* Schlachtordnung, *f.* [breche, *f.*
 Битёльня, *f.* *He.* Hanf- Flachs-
 Бйти, [бю, беш, бё], *v. a.* schlagen, stossen, prügeln; на корó auf jmd. losschlagen, losstürmen; в двóни die Glocken läuten; напйток бё до головй steigt in den Kopf; бйти товáр Vieh schlachten; — ся sich schlagen, kämpfen, raufen.
 Битлйвий, *a.* raufflustig, händelsüchtig, kriegerisch, *He.* stössig, *Левч.*
 Бйтка, *f.* *Luts. gr.* 158 *MIII.* s. Бйтка, бйтва; 2) бйтка-шйло *Ос.* (61) XII. 31 s. Пйтка. [*H.* 110.
 Битькó, *m.* Schläger, Raufbold, *m.*
 Биткóм, *adv.* ganz voll, gedrängt, *Пет.*
 Битовйй, *a.* *He.* Lebens-, Zustands-
 Битóк, -тка, *m.* Alles womit man schlägt, Art Spiel mit Nüssen, *Ч. IV.* 43.
 Битóпись, *f.* *Kk.* Geschichte, Lebensschilderung, *f.*
 Битувáти ся, im Glück, im Wohlstand leben. [Böses (?).
 Битянцина, *f.* etw. Unseliges
 Бицмáн, *H.* 178 s. Бецмáн.
 Биç, *m.* Peitsche, Geissel, *f.*; 2) Stock, *m.* Ruthe, *f.* *P. I.* 6. [sen.
 Биçá, -áти, *n. pl.* биçáта kleine Och-
 Биçáр, *m.* II. *n.* 121 s. Бич.
 Биçáчий, бйчий, *a.* des Stieres.
 Бйчик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*
 Бйчинá, *f.* Ochsenziemer, *m.* *Рч.* 233;
 2) Ochsenhaut, *f.*

Бичинй, -áти, *n.* Бичивнó.
 Бичívка, *f.* Fangriemen, *m.*
 Бичívник, *m.* Stange, woran das Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft wird, *f.* Ziehseil, *n.*
 Бичívнó, *n.* Peitschenstiel, *m.*
 Бйчка, *f.* s. Бáзька, шýтка.
 Бичкóвий, *a.* s. Бечкóвий, недáля Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*
 Бичнй, *f.* *Ко.* 64 Ochsenstrif, *f.*; 2) *coll.*
 Бичóва, *f.* s. Бичívка, *Др. с.* 68.
 Бичовйй, *a.* — кйнь beigepanntes Pferd, Beipferd, *n.*; 2) -i корáлi e. Korallenschnur mit gleichgrossen Korallen.
 Бичóк, -чкá, *m.* *dim.* junger Ochs; 2) Art Fisch: Gobius; -гоуёць; -круглйш; -ковáль *B. 3) Ос.* (61) *V.* 35 gerösteter u. gestampfter Hanfsamen.
 Бичувáти, *v. a.* *Me.* 460 beim Fahren bergauf od. auf schlechtem Wege zum Pferde- od. Ochsespann noch mehr Zugthiere zuspannen; — ся einander also beim Fahren helfen; 2) geiseln, peitschen.
 Бйшва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren u. oben dhlöcherten Dauben, *n.* [ник.
 Бишйшник, *Др. с.* 27 s. Бешйш-
 Биýк, *m.* kürzerer Theil des Dreschflegels, Schlägel, *m.*
 Би, *s.* Бйгмé.
 Бйó, *g.* бóбу, *m.* Bohne, Saubohne, Bohnenwicke, *f.* (*Viola faba*); *дáти кому бóбу jmdn tüchtig abprügeln; 2) s. Барáбля. [Днйстер; 2) e. Stádchen in Gal.
 Бйберка, *f.* linker Nebenfl. des Бйóки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2) Schafunrath, *n.* [*n.* heil. Schrift, *f.*
 Бйблéйщина, *f.* *Ku.* Bibelwesen,
 Бйблиця, бйбля, *f.* s. Бублиця.
 Бйблййний, *a.* biblisch.
 Бйблйóтека, *f.* Bibliothek, *m.*
 Бйблйóтéчний, *a.* aus, von der
 Бйблйя, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.
 Бйбнйк, *m.* -трилйстник, Sumpf-
 Фieberklee, *n.* (*Menyanthes trifoliata*).
 Бйбр, *g.* бóбрá, *m.* (Castor fiber); бóбрá для сéбе вййти *Мак.* gutes Geschäft worin machen, sich viel einbringen.
 Бйбула, *f.* Fließpapier, Löschpapier, *n.* [licher Stoff.
 Бйбулййна, *f.* dem Fließpapier áhn-
 Бйбулйстий, *a.* wie Fließpapier aussehend.

Бів, *т. Зап.* II. 380 с. Лєбідь.

I. Біг, *г.* бѣга *с.* Бог; біг дав es ist da; дасть біг es ist nicht da.

II. Біг, [бѣг-], *г.* бігъ, *т.* Lauf, *т.* das Laufen, Rennen; бігом, бігцем im vollen raschen Lauf, eilend; на бігу mitten im Laufe; у бігах *Кв.* II. 309 fort auf der Flucht.

Біганіна, *ф.* das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.

Біганя, *ф.* *N. e.* Berges.

Бігати, *в.п.* laufen, rennen; 2) (—ся) läufisch sein, rindern, stieren.

Бігачка-кривавиця, *ф.* *Ст.* с. Бігунка 1), червінка.

Бігкій, *а.* leicht beweglich, leicht rasch gehend, *Левч.* [Flüchtling, *т.*

Бігльць, *т.* *Кл.* der Flüchtige,

Біглий, *а.* flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, *Мор.*

Бігльк, *т.* с. Бігльць.

Бігмá, *adv.* schnell laufend.

Бігмати ся, *с.* Божити ся *с. д. ф.*

Біг-мє! *int.* bei Gott! ja so mir Gott! *Пом.* III. 15.; Бігмєж-то-ну!

Бігвіско, *п.* Laufbahn, *ф.*

Біготня, *ф.* с. Біганіна.

I. Бігун, *т.* с. Богун I. (сальцесон).

II. Бігун, *т.* Ansatzstück, *п.* Zapfen, *т.* worauf sich etw. drehtz. B. die Thür; Thürangel, *ф.*; 2) Pol., Erdpol, *т.*; 3) Laufer, Läufer, Renner, *т.* *Гол.* I. 376 *ан е. Schnellwage, *Пол.*; 4) Flüchtling, *т.* *Др.*

Бігунєць, -ня, *т.* *dim.* с. Бігун; 2) *P. I.* 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісочник Feldsandläufer, *т.* (Cincidela campestris).

Бігунка, бігучка, *ф.* rothe Ruhr; 2) schütte Naht.

Бігунвий, *а.* Polar-.

Бігцем, бігці, *adv.* в бігці бічи schnell laufen.

Бігчи, бігти, бічи *с.* Бігати 1).

Біга, *ф.* Pickelhaue, *ф.* Spitzhammer, *т.*

I. Біда, (*д.* бідка) zweirädiger Karren zum Wasserholen.

II. Біда [бѣд-], *ф.* Elend *п.* Noth, Armut, *ф.* Trübsal, *п.* *pl.* біди böse Leute.

Бідага, *II.* бідáха *Кв.* 404, *т.* armer Mensch, *а.* Schlucker, *а.* Tropf; Unglücklicher, *т.*

Бідацький, *а.* armselig, *Зап.*

Бідашний, *с.* Бідолáшний.

Бідýло, *т.* scherzh. Name eines Armen.

Бідýти, *в. а.* schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.

Бідканє, *п.* *K. Noth, ф.* Bedrängnis, *п.*

Бідьканий, *а.* gequält, geplagt.

Бідкати ся, бідкувати ся, *P. I.* 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, *III. II.* 12. 2) unglücklich.

Бідний, *а.* arm, elend, dürftig;

Бідник, *т.* armer Schlucker, der Dürftige.

Біднити, *в. а.* bedrücken, quälen, *К.*

Бідниця, eine Arme, arme Frau.

Біднівство, *п.* с. Бідність.

Бідність, -ости, *ф.* Armut, Dürftigkeit, *ф.* Elend, *п.*

Біднѣта, бідночя, бідѣта, *ф.* grosse Armut; 2) *coll.* die Armen.

Бідня, бідняга, (*д.* бідняжка), *т.* *III.* Armer, Unglücklicher, *т.*, -яти, *п.* *Гол.* III. 364. 368.

Бідвий, *а.* gefährlich.

Бідолáйчик, *т.* Reimw. zu зайчик *с.* Бідолáха.

Бідолáка, бідолáха, бідолáшечка *III. т. ф.* armes, verlassenes, unglückliches Wesen.

Бідолáшний, *а.* arm, elend.

Бідѣма, *ф.* *Гол.* III. 469 с. Бідá II.?

Бідонька, бідочка, *dim.* с. Бідá II.

Бідорáка, *с.* Бідолáка.

Бідрѣ, *п.* с. Бедрѣ.

Бідýшка, *ф.* venerische Krankheit, Lustseuche, *ф.* *Пет.*

Біданий, *а.* с. Бідний.

Біжакій, *pl.* Läufer, *pl.* (Cursoria).

Біжбá, *с.* Божбá *Кв.* II. 34.

Біждєрко, *п.* *V.* Götterbaum, *т.* (Ailanthus glandulosa).

Біждєрник, *т.* Tamariske, *ф.* *B.*

Біжкій = чибєрáчки, *Ч.* III. 478 Trippeln u. Schäckern, *п.*

Біз, *Др. с.* 1 с. Без, ohne.

Бізѣвно, *adv.* gewiss, wahrlich, *Пет.*

Бізувати, *в. а.* [bizony] *с.* Потверджати: behaupten; не бізýю ся ich kann nicht versichern, i. k. n. einstehe; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; — дарáбою, *е.* Floss regieren, *Пет.*

I. Бізу́н, *m.* Steuermann eines Kahnens, Flösser, *m.*

II. Бізу́н, *m.* Ochsenziemer, Knüppel, *m.* го́лий як — ganz nackt, *Item.*

I. Бі́й, *gen.* бо́ю, *m.* Schlacht, *f.* Kampf, *m.* [Furcht, Respect.

II. Бі́й, *gen.* бо́я: має бо́я er hat Бі́йво, *adv.* s. Бо́яво.

Бі́йний, *a. s.* Буйний, *Ог.* 47.

Бі́йся, бі́йтеся *imperat.* zu Бо́йти ся.

Бі́к, *gen.* бо́ку, *m.* Seite, Flanke, *f.*

* вийшло єму на оден бік, лізе єму бо́ком ist ihm schlecht bekommen, hat genug an dem (auszustehen, zu leiden); 2) бік, *praep. c. gen. s.* По́біч, *Ст.*; 3) на сім бо́ці diesseits, на тім (тамтім) бо́ці jenseits.

Бі́ка, *m.* Zuchtstier, *m.*

I. Бі́ль [бол-], *gen.* бо́лю, *m.* Schmerz, *m.* Weh, Leid, *n.*

II. Бі́ль, [бѣл-], *f.* Weisszeug, *n.* Wäsche; 2) Leinwand, *f.*; 3) Flachs-garn, *n.*; Ч. III. 113; 4) Splintholz, *n.*; 5) *m.* Pfefferschwamm, *m.* (*Agaricus piperatus*).

Бі́лавий, *a. s.* Білявий.

Бі́лавка, *f.* біолого́вець, -вця, *m. s.* Мброн.

Бі́лан, бі́лаш, *H.* 90 *m. s.* Білий.

Бі́ланий, *a.* weisslich fahl.

Бі́ле, *n.* Weisszeug, Linnen, *n.* Wäsche, *f.*; 2) *s.* На́біл.

Бі́лень, *m.* Monat Juli, *Gr.* 17.

Бі́ленє, *n.* das Weissen, Tünchen; 2) das Bleichen.

Бі́леник, *m.* gebleichte спідніця.

Бі́ленький, бі́лесенький, *a. dim.* sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а (горі́вка) reiner Brantwein.

Бі́лий, *a.* weiss; 2) — день heller Tag; 3) -а неді́ля *Марк.* 4 Charwoche, *f.*; 4) Бі́ле мо́ре † Name des Archipelagus; 5) = сніг der Schnee: бі́лий розболі́в ся der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zehnkreuzerstück.

Бі́лязна, *f. s.* Біль II. 1) u. Бі́ле; 2) *s.* Білина 2).

Бі́лик, *m.* Weissling, *m.* (*Pieris*); — глоди́нець Heckenweissling; — ріпа́чник Rübenweissling; — ріпа́чник Grünader; — ріжу́шник Aurorafalter.

Бі́ло, (*d.* білі́мечко) *n.* weisse Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Бі́ляна́, *f.* weisse Haut; 2) Rappe, *f.* (*Aspius rapax*).

Бі́ляти, *v. a.* weissen, weiss über-tünchen; 2) bleichen.

Бі́ляця, *f. s.* Бі́лка 2); 2) Laube, *f.* Uklei *m.* (*Aspius lucidus*); 3) землі́я — Art weisslicher Kreideboden; 4) Haus-marder, *m.* (*Mustela foina*).

Бі́лі́нка, *f. s.* Бі́лослі́ва.

Бі́лість, -ости, *f.* die Weisse, das Weiss, das Weisssein. [schimmern.]

Бі́літи, *v. n.* weiss werden, weiss

Бі́лка, *f.* weisse Hornhaut im Auge C.; 2) Eichhörnchen, *n.*

Бі́лка́тий, *a.* mit grosser weisser Hornhaut im Auge.

Бі́лко, бі́лько, *n. s.* Бі́лб́чниця.

Бі́лковий, *a.* eiweissartig.

Бі́лковина, *f.* Eiweiss, *n.* eiweiss-artiger Körper, (*albumen*) *Вол. Фр.*

Бі́льма́к, бі́льма́ч, *m.* Starblinder, *m.*

Бі́льма́тий, *a.* starblind.

Бі́льма́чок, ма́чок — чка, *m.* Ackermohn, *m.* (*Paraver Argemone*).

Бі́льма́б, *n.* der graue Star.

Бі́льний, *a.* schmerzhaft; бо́лі -і heftige, quälende Schmerzen, *Py.*

Бі́лба́, *f.* Bleiweissen, *n.* *Вол.* [пбле.

Бі́лобере́же, *n. k. s.* Кили́мске Бі́лобо́кий, *a.* weiss an beiden

Seiten. [Bart.

Бі́лобо́рб́дий, *a.* mit weissem

Бі́лобо́рб́вий, *a.* mit weissen Brauen.

Бі́лова́сти́й, *a. s.* Бі́лявий. [alba.]

Бі́ловє́рба, *f.* weisse Weide (*Salix*

Бі́ловє́рники, *pl.* Art Winteräpfel.

Бі́ловє́с, *s.* Бі́лоґє́с.

Бі́логлі́няний, *a.* kreiden.

Бі́лого́лівий, *a.* weissköpfig.

Бі́лого́лівка, *f.* mit weissem Kopf;

2) Schwanzmeise, *f.* (*Parus caudatus*).

Бі́логриве́ць, -вця, *m.* weissmä-nig; 2) Ringdrossel, *f.* (*Turdus torquatus*).

Бі́логру́д, (-гру́дець, -гру́дик),

m. mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *f.*,

3) Eisvogel, *m.* (*Alcedo ispida*).

Бі́логуби́й, *a.* mit weissem (un-behaartem) Gesicht, Mund, *Кух. Ос.* (61) XI. 20.

Бі́лода́нчик, *m.* in den га́вкы: wahrsch. N. eines heidn. ruthen. Gottes.

Бі́лоду́пець, -пця, *m.* Braunkehl-

chen, Pfäffchen, *n.* Todtenvogel, *m.*

Білозárка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Anthericum). [funkelndes Sternlein.

Білозірочка, *f.* *dim.* *Me.* 121

Білозёр, (*d.* білозірець -рця), *m.* Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Білозёрний, *a.* *Левч.* *s.* Яснобкий.

Білозуб, *m.* Leucodon, *B.*

Біло́к, -лка́, *m.* Eiweiss, *n.*

Білокля́н, *m.* weisser Ahorn.

Білокопй́тий, *a.* weissshufig.

Білокбе́, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зах.*

Білокря́лий, (*dim.* *f.* білокрілонька) *a.* mit weissen Flügeln.

Білокря́лець, -льця, *m.* -кря́лка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Білоку́рий, *a.* blond, *Левч.* *Пет.*

Білоли́кий, білолицьий, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.

Білома́ймурний, (-мармуровий), *a.* aus weissem Marmor.

Білому́ха; (*d.* -му́шка), *f.* Blaukehlchen, *n.* (Lusciola svecica).

Білоні́г, -о́га, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).

Білоно́гий, *a.* *f.* *dim.* білоно́жка, mit weissen Füßen. [mis Sara].

Білоок, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Abra-

Білоо́лчий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*

Білорі́зець, -зця, *m.* Weltprie-

Білоро́гий, *a.* mit weissem Ge- weih, *Kч.* 213.

Білороже́вий, *a.* weisslich rosa.

Білору́дь, *f.* Weissbleierz, *n.* *Вол.*

Білорука́вичний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зг.*

Білору́кий, *a.*; *f.* *dim.* білору́чка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städ- lern u. A.) [braun, *K.*

Білору́мянний, *a.* weiss und roth-

Білосла́ва, *f.* weissfrüchtige Pflaume.

Білосні́жний, *a.* schneeweiss, *Пу.*

Білотá, *f.* *s.* Білість.

Білотáрчик, *m.* *s.* Білодáнчик *Гол.* III. 156. [Schnurrbart.

Білоу́с, білоу́сий, *a.* mit weissem

Біло́ха, біло́шка, *f.* weisses zart- häutiges weibl. Wesen, *Пет.*

Білохáтий, *a.* mit weissen Hütten, III. I. 263.

Біло́чник, *m.* Gänse- Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).

Біло́чниця, *f.* weisse od. harte Augenhaut, (sclerotica).

Білошй́ка, *f.* mit weissem Hals.

Білува́нє, *n.* *s.* Біль II. 1).

Білува́ти, *v.* *a.* *P.* II. 150 die Haut abziehen, schinden.

Білу́га, *s.* Білю́га.

Білу́жина, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Білу́н, *m.* *Вол.* *s.* Біль II. 5); 2) Stech- apfel, *m.* (Datura stramonium).

Білу́ха, *f.* *s.* Білоли́цей, -я, *f.*

I. Більце́, *n.* *Kч.* *Пр.* IX. 814. 815. Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильце́).

II. Більце́, *n.* Art Leinenstickerei.

Більце́, *pl.* weisses Baumwollengarn.

Більша́к [бол-], *m.* der Aeltere an Jahren. [grösser werden.

Більша́ти, більшіти, *v.* *n.* *МШ.*

Більшеба́рвність, -ости, *f.* *Вол.* Polychroismus, *m.*

Більшелі́тний, *a.* mehrjährig.

Більши́й, *a.* *сoppar.* zu Вели́кий.

Більши́на, *f.* *Kч.* Majorität, Mehr- zahl, *f.*

Білю́га, *f.* Hausen, *m.* (Accipenser huso); 2) *s.* Біле 1).

Білю́х, *m.* *s.* Білик. [an *Оз.* 184, 2.

Бі́я, *praep.* *s.* *gen.* neben, bei, nahe

Бі́явий, *a.* weisslich.

Бі́явка, бі́явина, *f.* blondes Mäd- chen, Blondine, *f.*; 2) * *m.* *f.* Geliebter, Geliebte; 3) — голова́та Schwamm- Ro-

сенси́ннер, *m.* (Liparis dispar); — зо- лотогу́зка, Goldaster, *m.* (L. chrysorrhoea.

Бі́явша, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).

Бі́як, *m.* *АД.* I. 219 козак — in weisser Kleidung von Leinweind, dah-

niederer Ranges (*opp.* кармази́нник), *Шд.*; 2) Art Hasen; 3) *s.* Біль II. 5).

Бі́янка, *f.* *Ч.* 59 weisser, feiner Teint (*opp.* весня́нка 4.); 2) *s.* Біль II. 5)

Agaricus subdulcis.

Бі́яр, *m.* Bleicher, *m.*

Бі́ястий, *a.* *B.* *s.* Бі́явий.

Бі́бува́ти, *v.* *n.* sich stolz geberden.

Бі́р, *gen.* бо́ру, *m.* Wald, bes. Na- delwald, *m.* II. 299.

Бі́ржани́к, *m.* *s.* Збі́ржани́к, *Кч.*

Бі́рува́ти, *v.* *a.* *s.* Бізува́ти, (бєз-).

Бі́рчий, *a.* *m.* *s.* † Abgabeneinneh- mer, *m.* *K.*

Біріч, *т. К. (Мета V. 25) Aufrufer, Verkünder, т (?)* [fel, P. I. 3.

Біс, *т. Teufel, т. з біса zum Teufel*

Бісерний, бісеровий, *а. КУ. Perlen: — не дерево Tamarix tetrandra, s. Бісеровий.*

Бісик, *т. дїм. s. Біс; бісики пукати С. I. 53. Ко. 9* verführen, bethören.

Бісити, *в. а. ärgern; — ся rasen, toben, toll sein.*

Бісний, *а. II. н. 13 s. Біснв́атий.*

Біснв́атий, *а. vom Teufel besessen, rasend, toll.* [Raserei; Wuth, *f.*

Біснв́атість, *-ости, f. Tollheit,*

Біснв́ати ся, *rasend werd., rasen.*

Бісовий, бісовский, *а. teuflisch, dämonisch; Бісова Ара́нія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, н. teufl. Sippe, f.*

Бісовщина, *f. teuflisches Handwerk,*

Бісурман, *т. Bisurman, Muselman, Ungläubiger, т.* [geh. s. Турецкий.

Бісурманський, *а. zu Bisurman*

Бісурка, біска, *т. С. I. 243 s. Біс.*

Біта, *f. Gerber, т. Ос. (61) 219. ?*

Бічний, *а. von, an der Seite, seitig, Seiten-*

Блава́нка, *f. Ч. IV. 434. ?*

Блава́т, блава́тень, *-тня, т. blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) gew. pl. blaues Seidenzeug.*

Блава́тас, *т. ІГ. s. Блава́т 2).*

Блава́тний, *а. blau; 2) склеп — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, f.*

Блаву́чити, *в. н. müssig sitzen, faulenzen.*

Блага́не, *н. das Flehen, К. [bitten.*

Благáти, *в. а. flehen, flehentlich*

Благáч, *т. благáщий, а. М. II. 117* inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.

Благéнький, *а. дїм. zu Благій: nichtig, unbedeutend.*

Благій, *а. gütig, gutherzig, nachsichtig; Бла́го, adv. wenigstens, zum Wenigsten (-добре и то): — мені тільки ich bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому́ то́то́ бла́го? wem kommt das zugut?*

Бла́гість, *-ости, f. Güte, Gnade, Nachsicht, f. Ко. 344 К.; 2) Wohlfahrt, f. Gedeihen, н. У.*

Благоба́т, *т. КУ. s. Доброба́т.*

Благова́дний, *а. Пар. scheinbar gut.*

Благова́ст, *т. grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schaft.*

Благова́ствованє, *н. frohe Botschaft*

Благова́стувати, *благова́стити, в. а. frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, III. II. 139.*

Благова́ститель, *III. II. 221, благава́стник, т. У. Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel Марк. 3) * Blumenkranz als Bote des Frühlings, т.*

Благова́стний, *а. heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariä Verkündigung (благова́щенє) Geborenen: schadhaf, unbrauchbar, fatal, unglücklich, III.*

Благова́щенє, *н. Verkündigung der h. Jungfrau Maria, н.*

Благова́щний, *(-вісн-), а. zu Благава́щенє geh. II. 9.*

Благова́ленє, *н. † Wohlgefallen, н. Gunst, Gnade, f. III. II. 245 К.*

Благова́бники, *pl. Buccogewächte, pl. (Diosmeae).*

Благова́йно, *adv. † К. mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [дáтний.*

Благода́йний, *а. КУ. s. Благава́рєники, pl. Reimw. zu*

ва́рєники *Н. 237 s. d. f.*

Благода́рїти, *благава́рєтувати, в. а. † s. Дякувати.*

Благода́рний, *а. † s. Ва́дчний.*

Благода́рність, *-ости, † f. s. Ва́дчність.*

Благода́ть, *благава́тність, -ости, f. Gnade, Wohlthat, f.; 2) Segen, т.*

Благода́тка, *f. Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, н. (Gratiola officinalis).*

Благода́тний, *а. segenvoll, gesegnet, holdselig. [гүнстїген Tage, В.*

Благоде́нно, *adv. vom glücklichen, Благода́ш, т. Bartgras, н. (Andropogon) В. [308, т. s. Доброда́ї.*

Благода́ї, *У. благава́дїтель, Кв. II. Благода́їє, н. s. Благода́ть.*

Благода́їя, *f. s. Доброда́їство.*

Благода́уше, *н. † Макс. Gnade, f. Благода́ушне, adv. III. II. 166 gutherzig. [keit, f.*

Благоли́не, *н. К. † Pracht, Herrlich-Благоно́сний, а. КУ. Wohlthat, Rettung bringend.*

Благопо́добно, *adv. † К. ganz entsprechend, schicklich, correct.*

Благополучно, *adv. gr.* glücklich.
 Благопристойний, *a. Пол.* wohl-
 anständig. [* edel, hochherzig, III. II. 25.
 Благородний, *a. edel*, freigeboren;
 Благородність, -ости, *f. Adel*,
 Edelmuth, *m.*
 Благословенє, (-ниє), *n.* das
 Segnen, Weihen; 2) der Segen.
 Благословити, *v. a.* segnen, wei-
 hen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітці и
 до матері, *Га. I. 9* den Vater u. die
 Mutter um den Segen zum Kranzwinden
 für die Braut bitten; 4) благословить ся
 на сьвіт es dämmert der Tag, der
 Morgen.
 Благостійний, *a. K.* segenreich.
 Благостія, *f. K.* Gnade, Gunst,
f. gutes Werk, Wohlthat, f. Ч. V. 1167.
 Благотворитель, *ш. He. s.* До-
 бродій.
 Благотворний, благотворящий,
K. a. wohlthuend, segenvoll, segnend.
 Благоуханний, *a. † III. II, 217*
 wohlduftend.
 Благочестє, *n. s.* Православіє.
 Благочестівий, *a. s.* Право-
 славний; 2) gottesfürchtig, fromm, III.
 II. 251. [ehrlich.
 Благочестно, *adv. K.* ehrwürdig,
 Благочинний, *a. m. s. gr.* Aufse-
 her über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*
 Благувати, *v. n.* helfen (in der
 Krankheit).
 Благутити, *v. n.* irre reden.
 Благущий, *a. s.* Благущий.
 Блаженний, *a. † selig, glücklich-*
 lig, glücklich.
 Блаженність, -ости, *f.* блажен-
 ство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. У.*
 Блаженствувати, *v. n. † III.*
 glücklich sein.
 Блаживка, *f. Nbf.* des Стривігор.
 Блажко, *m.* Blasius.
 Блажкувати, *v. n.* leichtlebig sein.
 Блазен, (-ень), *g.* -зня, -а, *m.* Narr,
m. Кч. 139. [ти ся.
 Блазнити ся, *Мх. s.* Соблазня-
 Блазнувати, *v. n.* den Narren spie-
 len, närrisch Zeug machen, Possen spielen.
 Блазнюк, *m. s.* Блазен; 2) Min-
 derjähriger, *m.*
 Блакіть, *f.* блакіте, *n. Ст.* Bläue
 (des Himmels), *f.* Azur, *m. Левч.*

Блакітний, III. I. 58, блакітний
Ст. a. blau, himelblau, azuren, *Левч.*
 Блам, блан, *Wgr. IX. m.* zwei Häl-
 ten Pelzwerk; 2) Sack eines Rauch-
 werks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.
 Бланєний, *ptc.* сердак, *Ф.* mit
 Бланар, *s.* Болонкар.
 Блання, *f. Ф.* Pelzverbrämung; hucul.
 Pelzkleid, *n.*; 2) блана, *Пет. s.* Бо-
 лона; 3) Waldanflug, *m.*
 Блат, *m. В. s.* Булат. [шнанин.
 Блах, *m. gen. pl.* Блэхи *s.* Доли-
 Блеватіни, *pl. II. 14* das Ausge-
 worfene, Ausgespieene, Auswurf, *m.*
 Блевузнити, *v. a. H. 256 s.* Вар-
 някати.
 I. Блєкіт, -оту, *m.* Gleisse, Hunds-
 petersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethu-
 sa cynarium).
 II. Блєкіт, -оту, *m.* Geblöcke, *n.*
 Блєкітниця, *f. s.* Гадючка бор.
Вол. [(Carex pallescens), *B.*
 Блєкній, *a.* -я осбка bleiche Segge,
 Блєкнути, *v. n.* verbleichen, ver-
 schiessen. [cyamus niger), III. II. 27.
 Блєкотá, *f.* Bilsenkraut, *n.* (Hyos-
 Блєкотáти, *v. n. s.* Белкотáти;
 2) *s.* Блєяти.
 Бленá, *f. s.* Блєкотá.
 Блєнда, *s.* Блїнда.
 Блєндати, блєндитáти, блєнькати,
v. n. s. Блудити; — сьвітом; 2) ногáми
 schlendern.
 Бленовина, *f.* Hyoscyamin, *n.*
 Блеск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*
 Блєскавий, (-лиск-), *a.* leuchtend,
 funkelnd, glänzend. [Flitterkram, *m. ВВ.*
 Блєскит, -оту, *m.* Glanz; Flitter,
 Блєстáти, блєстити, *v. n. s.* Бли-
 стáти etc.
 Блєстєнци, *pl. Вол. s.* Блиці.
 Блєстний, *a.* funkelnd, *B.*
 Блєт, *m. Зап. II. 428 s.* Блат, тóшп.
 Блєховáти, *v. a. Гол. III. 60. ?*
 Блєшнáвий, *a.* на бчи, *Гол. III.*
 220 bléndend, flimmernd (?)
 Блєяти, *v. n.* blöcken, möckern.
 Блїдити, *s.* Белєндити.
 Блїжнь, *f. TP. 45 s.* Близнá.
 Блїжній, *a.* nahe anliegend, sich
 nahe befindend, *C. II. 138;* der Nächste,
сотпар. ближнійший, *R. 99; superl. Ч.*
 II. 532. 533.

Бліжчати, *v. n. Левч.* Близити ся.
Близ, -зу, *m. Nähe, Nachbarschaft,*
f. Ч. III. 159 Мог.

Близь, блізень, *adv. s. Блізько.*
Блізень, -зня, *m. Schmeichler,*
Schwindler, *m.*

Блізець, -зя, *m. s. Близюк.*

Близина, *He. блізкість, -ости, f.*
Nähe, *f.*

Близити, *v. a. Ко. 324 nähern,*
nahe bringen; — ся *С. II. 239 sich nähern.* [barlich; *adv. блізько.*

Блізький, (-зкий), *a. nahe, nach-*

Блізнá, *f. Narbe, Wunde, f. B.*
КУ. Пет. Зак.

Близити, *v. n. Zwillinge gebären.*
Близниця, *f. Ф. Doppelgewehr,*
n.; 2) Zwillingsschwester, f.

Близновáтий, *a. narbig, mit Narben*
bedeckt, *B.*

Близюк, *m. s. Близня.*

Близня, -я́ти, *n. gew. pl. близнята,*
(*d. twa*), Zwillinge, *pl.; 2) alles Zweifache,*
Doppelte: Doppeltopf, *m. zwei*
zusammengewachsene Früchte u. А.

Близозі́ркий, *a. s. Близору́кий.*

Близобмі́й, *a. Н. 223 М. s. Близький.*

Близору́кий, *a. kurzsichtig, Пол.*

Близору́кість, -ости, *f. Kurz-*
sichtigkeit, *f. das Kurzsehen.*

Блізці́, *pl. s. Близнята.*

Блікати, блікнути, *v. n. schwach*
flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чи-
мось winken. [котóра.

Блікотóря, *f. Melkziege, f. s. Пле-*

Блімавка, *f. Irrlicht, n. Фр.*

Блімати, блімнути, *v. n. blin-*
zeln, glupen, finster u. versteckt bli-
cken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*

Блин, (*d. блинець, -нця*), *m. Plinse,*
f. Pfann-, Waffelkuchen, m. Ог. 81.

Блиндá, *f. starker Hautausschlag.*

Блиндáр, *m. He. Bettler.*

Блик, *m. Glanz, Schimmer, m.*

Бліскавиця, *f. Blitz, Wetter-*
leuchten, *n.* [wetterstrahlend.

Бліскаві́чний, *a. К. Blitzes-*

Бліскавка, *f. s. Бліскавиця;*
2) Laube, *f. (Alburnus lucidus); 3) Jo-*
hanniswürmchen, *n. (Lampyrus nocti-*
luca); 4) silbernes Zehnkreuzerstück;
5) *pl. бліскавки* silber od. goldfarbige
Glaskorallen.

Малоруско-німецький Словар.

Бліскавник, *m. Blitzschleuderer,*
m. Ру. [ter, *m.*

Бліскальце, *n. Blendwerk, n. Flit-*

Блісканка, бліскавка, *f. Bach-*
stelze, *f. (Motacilla).*

Бліскати, *v. n. blitzen; wetter-*
leuchten; 2) glänzen, funkeln, schim-
mern. [Auge, *Фр.*

Бліско́бкий, *a. mit funkelndem*

Бліско́нѳти, *v. n. М. II. 76 s.*

Бліснути. [schimmernd.

Бліскотлі́вий, *a. glänzend,*

Бліснути, блиско́нѳти, *v. n. bli-*
tzen, erglänzen, *С. I. 147.*

Блі́тва, *f. Runkelrübe; 2) Erd-*
beerspinat, *m. (Blitum), Пет. [den, (Ф.)*

Блі́хавиги, *v. n. die Zeit vergeu-*

Бліща́к, *m. Левч. falsches Gold*
od. Silber, Flittergold, *n.*

Бліща́ти, *v. n. glänzen, funkeln.*

Бліще, *n. N. e. Berges. [(бліско́нка).*

Бліщя́ця, *f. s. Бліскавка 2)*

Бліщі́, *pl. Glanze, Glanzerze, pl.*

Блі́г, *gen. блогá s. Обліг.*

Блі́день, -дня, *m. Borax, m. Вол.*

Блі́дій, (-дній), *a. blass, bleich.*

Блі́дість, -ости, *f. Blässe, f.*

Блі́дниця, *f. Bleichsucht, f.; 2)*
Knotenblume, *f. (Leucojum vernum).*

Блі́дніти, (-дну́ти), *v. n. blass*
werden, verbleichen.

Блі́довáтий, *a. etwas blass.*

Блі́долицьий, блі́долицький *Кч.*
211 *a. weiss od. blass im Gesicht, bleich.*

Блі́ма, *f. blinzelnde Dirne.*

Блі́х, *m. Bleiche, f. Bleichplatz, m.*

Блі́ха́р, *m. Bleicher, m. [chung, f.*

Блі́ховáне, *n. das Bleichen, Blei-*

Блі́ховáти, *v. a. bleichen.*

Блі́ховня, *f. Bleicherei, f. Пол.*

Блі́яти, *s. Бляти.*

Блок, *m. Rolle, f. Пол. [Spitzen, He.*

Бло́нда, *f. pl. Bocken, (seidene*

Бло́на, *f. Stück Aclons, n.*

Бло́ска, *f. s. Блощя́ця.*

Блоха́, *f. Floh, m. (Pulex irritans);*
2) — вредна Sandfloh, (*P. penetrans*);
3) *Ч. IV. 40 Art Fangspiel.*

Блоха́р, *m. der viele Flöhe hat.*

Блохо́вник, *m. Polei-Minze, f.*
(*Mentha pulegium*).

Бло́шка, *f. водна Wasserfloh, m.*
(*Daphnia pulex*); 2) — зéмна s. Козя́вка.

Блошник, *m.* Flohkrout, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блошніця, — особка, *f.* B. Floh-Segge, *f.* (Carex pulicaris).

Блощва, *f.* Wanzentod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блощійник, блощійчик, *m.* — багніник, *m.* Sumpf-Porst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блощійця, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia lectularia); 2) — красива gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягідна (Cimex baccarum); 4) — чортополоща (Tingis Echii); 5) — сіра graue Baumwanze (Pentatoma grisea); 6) — підкорниця (Aradus); 7) — щітник (Scutellera); 8) — водна Wasserwanze (Corypha striata), *pl.* — і водні (Hydrocoeres); — земні Landwanzen (Geocoeres).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; — ом ходіти, в блуді *x.* Unzucht treiben; — ом повісти коб імдн irre führen; блудом піти auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудати, *s.* Блудіти, блукати. Блуден, (-ень), *a.* *Ф.* ein Verirrter, Irrender, *ТР.* 199. [с. Блуд.

Блудець, -дя, *dim. m.* *Ч.* III. 419

Блудяло, *n.* Irrlicht, *n.* [2] fehlen.

Блудіти, *v. n.* irren, fehlgehen; Блудній, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzüchtig, unkeusch, III. II. 253.

Блудник, *m. K.* der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula); 3) Labyrinth, *n.* *Ил.*

Блудниця, *f. II.* unzüchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодійство, блудодієнє, *K.* блудство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m. f. P.* I. 86 Landstreicher; пішов у блудяги er wurde L. s. Бродяга.

Блудяжка, *f. Max.* с. Блудниця.

Блуканє, *n.* блуканіна, блуканка, *f. Ил.* das Irren. [hen.

Блукати, *v. n.* — ся irren, irre gehen. Блущка, *f. s.* Волічка.

Блювак, *m.* Art giftiger Schwämme.

Блюванє, *n.* Erbrechen, Vomieren, *n.* напірає на — reizt zum —.

Блювати, *v. n.* sich erbrechen, s. übergeben, *чим.*

Блювачка, блювотá, *f.* das Erbrechen, *B.* [ГШ.

Блювне средство, Brechmittel, *n.*

Блювнійк, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipesacuanha). [brochene, Auswurf, *m.*

Блювотйна, *f.* -нє, *n.* das Er-

Блюдо, (*d.* блудечко), *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m.*, *H.* 29 *Kv.* II. 46.

Блюдоліз, (-лізець), *m.* Teller-lecker, Schmarotzer, *m.* III. II. 21.

Блюзаниця, *f.* Weib das Garstiges spricht, Zoten reisst.

Блюзнути, *v. n.* im Strahl hervorschiessen, -brechen, *Гол.* III. 20.

Блюнути, *v. n. s.* Блювати.

Блюса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzen.

Блюститель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m. K.*

Блюти, *s.* Блювати.

Блютовйна, *s.* Блювотйна.

Блюхнути, *v. n. B. s.* Блюзнути, бўхнути. [dulcamara).

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum

Блющ, *m.* Ephen, *m.* [pl. (Araliaceae).

Блющниковати, *pl.* Ephenartige,

Бля, *Ос.* (62) IV. 75. 78. 82 *s.* Дя.

Блявкнути, *v. a. Kv.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Блявзкати, *v. a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Км.*

Блякіт, -оту, *m. Св. s.* Блякіть, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) *s.*

Обух, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m. V.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den верховинці; *pl.* Wlachen *s.* Блах. [Blech, *n.*

II. Бляха, блєха, (*d.* бляшка), *f.*

Бляхар, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхарня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхарский, *a.* Klempner-.

Бляхарство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхман, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; — а пускати, — ом бчи занести

кому blauen Dunst machen, vorschwindeln, mit Vorspiegelungen hintergehen.

Бляхований, *a. Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувати, *v. a.* mit Blech bedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Blech, blechern.
Бляшанка, *f.* Blechdose, *f.* Napf,
m.; Art Geräth zum Fischfang im Winter.

Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; бо инш',
— не *K. V. I. 172* denn anders, — nicht;
3) doch; але-ж бо aber doch.

Бобавецъ, -вця, *m.* Art *Fabaria*, *B.*

Бобайка, *f.* *N. e.* Berges.

Бобак, *m. s.* Свищ. [aus Hafermehl, *pl.*

Бобальки, (-альчакъ), *pl.* Klösse

Бобачик, *m. s.* Дівунка.

Бобер, бобир, -бра, *m.* Art Jagd-
spiel *Ч. IV. 40*; 2) Kaulbars, *m.*

Бобирецъ, -рця, *dim. s.* Бобир;
2) *Squalius borysthenicus*.

Бобивик, *m.* кружалетий, dol-
denblüthige Blumenbinse, Wasserviole,
f. (*Butomus umbellatus*); 2) Bitter-Bi-
berklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*); 3)

Bachbunge, *f.* (*Veronica beccabunga*);
4) Zwergmandel, *f.* (*Amygdalus nana*).

Бобковецъ, -вця, лавр —, *m.* edler
Lorbeer, (*Laurus nobilis*).

Бобковий, *a.* vom бобковецъ.

Бобовий, *a.* Bohnen-; -е дерево
Bohnenbaum, *m.* (*Cytissus laburnum*).

Бобовина, *f.* бобовине, *n. coll.* бо-
бовинка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnensteng-
eln, *pl.* [feld, *n.*

Бобовско, (-вище), *n.* Bohnen-

Бобона, *f.* Забобона, *Chem.*

Бобровий, *a.* Biber-. [storeum).

Бобровина, *f.* Bibergeiß, *n.* (са-

Бобровник, *m.* Biberjäger, -фан-
гер, *m. K.*

Боброїд, *m.* Biberesser, *m.*

Бобрунця, *f. s.* Бабрун. [geläute.

I. Бов! *int.* vom dumpfen Glocken-

II. Бов, *m.* tiefe Grube im Flusse.

Бовван, *m.* grosse Masse ohne deut-
lichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Rie-
sige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlach-
ter Mensch, Lümmel, Bauerklotz, *m.*

Бовваніти, *v. n.* als grosse Masse
undeutlich heranziehen, herabdrehen (von
Wolken). *Зах. Пом. II. 25.*

Бовгар, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*

Бовгарка, *f.* Hürde, Stallung für
Ochsen, *f.*

Бовдрик, *m.* *N. e.* Berges.

Бовдур, *m.* *P. I.* Raichfang, *m.*;
2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * s.
Бовван 3).

Бовдурити ся, in hohen Säulen
(Wolken) sich erheben, *Фр.* [лэмкати.

Бовкати, бовкнуги, *v. n. s.* Ба-

Бовкун, *m.* Zugochse im Einspä-
ner, *m.* бовкуном mit einem Zugochsen;
einzeln, Solo-. [scherstange, *f.*

Бовт, *m.* бовта, *f.* Störstange, Fi-

Бовтати, *v. a.* schütteln, schlagen,
umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся
sich plätschern.

Бовтач, *m. s.* Бовт.

Бовтиці, *pl. s.* Дармовіси (auch
vorne u. aus der Wolle); 2) Metall-
knöpfe, *pl. m.* [Wasser, *m.*

Бовтнене, *n.* Schlag od. Fall ins

Бовчити ся *impers.* von umwöl-
ktem Himmel u. thauigen Wetter; 2) vom
nahenden Ungewitter.

Бовфа, *s.* Больфа.

I. Бог, *m. s.* Богу 1).

II. Бог, *m.* Gott, *m.* бога ради, б.

діля, *III.* um gotteswillen; 2) зёмний —
Wahrsager, Zauberer als Heilkünstler,
Wunderdoctor, *m.* бог-да-пробети Gott

vergelt's! бог має Gott hat es, wir nicht:
ist nicht da; (*praeterit.* бог мало *He.*

д. *m.* 138); 3) *pl.* боги, *Ч. I. 23* Heiligen-
bilder, *pl. C. I. 144.*

III. Бог, (Буг, *Leuch.*) Fluss Boh.

Богад, *m.* *Ч. IV. 143 s.* Посад, посад.

Богатство, *n.* *Гол. III. 269 s.*

Богатство, [bar.

Богатий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-

Богатня, *m. s.* Богатир 1).

Богатир, (бар-), *m. e.* Reicher;
2) Held, *K. II. 52*, Ritter, *m. s.* Лицарь.

Богатирство, *n.* *Фр.* Reichthum, *m.*

Богатити, [богачу, -тиш], *v. a.* reich
machen. [reich werden, sich bereichern.

Богатити, [богатію, -тієм], *v. n.*

Богатка, пшениця —, *f.* englischer
Weizen, (*Triticum turgidum*), *B.*

Богато, *s.* Барато.

Богаткий, *a.* des Reichen.

Богатство, *m.* Reichthum, *m.* Wohl-
habenheit, *f.*

Богач, *m.* der Reiche; 2) *s.* Косач, *B.*

Богачий, *a.* *Ч. V. 1194 s.* Богаткий.

Богачице, *m. aug. s.* Богач.

Богачка, *f.* die Reiche, reiche Frau.

Богдан, *m.* Theodor, Theodat; 2)

богдан, богданчук uneheliches Kind,
Mi. II. 390.

Богданка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Mz.* II. 271.

Богыла, *f.* III. I. 215 s. Бугыла (?).

Богыня, *f.* Göttin, *f.*

Богынин, *a.* der Göttin.

Богобойный, *Эг.* богобоязливый, III. II. 11, богобоязний, богобойщий, *a.* gottesfürchtig.

Богобойність, *Эг.* богобоязність, V. -ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Боговаты, *v. n.* Гол. III. 225 als Боговыйтий, *a.* gottähnlich, göttlich, göttergleich, *Kz.* КУ.

Боговиц, *m.* V. Verkünder Gottes, *m.*

Боговязний, *a.* *Bil.* gottesfürchtig, fromm.

Богодавец, -вця, *m.* Ч. II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богоданный, *a.* II. gottgegeben, göttlich. [geistlich, von Gott eingegeben.

Богодухновенный, *a.* gotthe-

Богозневѣга, *f.* К. Gotteslästerung, *f.* [ний, К.), *a.* ОВ. gotteslästernd.

Богозневажливый, (-зневѣж-

Богомаз, богомазник, *m.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmutter, *f.*

Богоматы, *f.* (-мáтп), *g.* -мáтери

Богомслий, *a.* gottberathen, *Py.*

Богомиле, [мол-], *n.* das Beten, Andacht. *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *He.* [fromm.

Богомільный, *a.* Gebet- К.; 2)

Богомільниця, *f.* Betschwester, bigottes Weib, *Mx.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Вейт.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомѣлка, *f.* fromme Pilgerin, *He.*; 2) — хѣща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (Mantis religiosa). [in Gott.

Богомудрецъ, -дрця, *m.* der Weise

Богоневѣстная, *a.* *f.* s. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *m.*

Богоненавидник, *m.* К. Gottes-

Богоносецъ, -сця, *m.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *m.*

Богоотступник, *m.* Gottesleugner, Abtrünniger, *m.*

Богоподобный, *a.* gottähnlich.

Богоподобність, -ости, *f.* Gottähnlichkeit, *f.* Фр. [rung, *f.*

Богопочитане, *n.* Gottesvereh-

Богоприятный, *a.* gottgefällig.

Богопротивный, *a.* gotteswidrig.

I. Богородица, *f.* s. Бородица.

II. Богородица, *f.* Muttergottes, Gottesgebälerin, *f.*

Богородичный, (= родицкий), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава Thymian, *m.* (Thymus Serpyllum).

Богородный, *a.* gotterzeugt, *Kz.*

Богородник, *m.* Mehlbeerbaum, *m.* (Crataegus aria, Sorbus a.); 2) Elsbeerbaum, (Pyrus torminalis).

Богоробтка, *f.* Traganth, *m.* (Astragalus glycyphyllus).

Богослов, (-овець, -вця,) богословник, *m.* Theolog, Hörer der Theologie, *m.*

Богословіе, (-словство), *n.* Theologie, *f.* Curs des theol. Studiums, *EB.*

Богословский, *a.* theologisch. [lich.

Богослужбный, *a.* gottesdienst-

Богослужене, *n.* Gottesdienst, *m.*

Богостыный, *a.* gottähnlich, *Kz.*

Боготворити, *v. a.* vergöttern, *К. He.*

Боготочный, *a.* von Gott fliessend.

Богоубийник, *m.* II. Gottesmörder, *m.* [АД.

Богохранимый, *a.* gottgeschützt,

Богохульба, *f.* богохульство, *n.*

Пар. Gotteslästerung, Blasphemie, *f.*

Богочестіе, *n.* † Religion, *f.*

Богочоловик, *m.* Gottmensch, *m.*

Богоявленіе, *m.* Erscheinung Gottes, *f.*; 2) Fest der Taufe Christi, *n.*

Богоявленський, *a.* zum Feste der Taufe Christi geh.

Богумильный, *a.* gottgefällig, Gott angenehm, III. [ство geh. *He.* Пр. IX. 607.

Богумильский, *a.* zu Богумиль-

Богумильство, *n.* e. Art religiöser Sekte, *He.* (Пр. IX. 892).

Богун, *m.* Magen, Pansen, *m.* (rumen); 2) — боровий душистый Art Seidelbast (Daphne Sneorum).

Богуславе, *n.* Stadt Богуслав mit Umgebung, *He.*

Бодь! *int.* vom Stechen.

Бодай, [бог+дай], *conj.* dass doch, wenn doch, soll- (v. Finch); 2) wenigstens doch, *Oz.* 200.

Бодак, *m.* Distel, *f.*

Боданути, *s.* Боднути.

Бодаче, *n.* coll. Distelgewächse, *pl.*

Боденка, *f.* боденчик, -ати, *m.* Fässchen, *n.*; 2) s. Масвѣчка.

Бóдець, -дця, *т.* *Ил.* Motiv, *н.* Antrieb, *т.*

Бодлайвий, *а.* stössig.

Боднар, *т.* Böttcher, Fassbinder, *т.*

Боднарийн, *н.* Sohn des боднар.

Боднарина, боднарина, *ф.* Tochter d. боднар. [Böttcherhandwerk treiben.

Боднарити, боднарювати, *в.* *н.*

Боднариха, боднарчучка, *Гол.*

III. 213 Gattin des боднар.

Боднарский, *а.* Böttcher.

Боднарство, *н.* боднарка, *ф.* Ha. Böttcherhandwerk, *н.* [nern).

Боднути, *в.* *а.* stossen, (mit d. Hör-

Бодня, *ф.* grosses Fass, grosser Bottich (mit Verschluss).

Бодрий, *а.* wacker, rüstig, *Кв.* II. 59.

Бодрити ся, muthig, rüstig, wacker auftreten.

Бодристь, -ости. бодротá, *ф.* Wachsamkeit; Rüstigkeit, Lebhaftigkeit, *ф.* Mutb,

Бодяк, *т.* *с.* Бодяк. [m.]

Бодян, *т.* spitzhörniger u. stössiger Ochs; 2) Stern-Anis, *н.* (Pimpinella Anisum).

Бодянівка, *ф.* Anis-Branntwein, *т.*

Боеване, *н.* Turnier, *н.*

Боевий, *а.* Schlacht-; 2) vom Schlagen, *Кв.* II. 333. [feld, *н.* *Кч.* 173.

Боевище, *н.* Kampfplatz, *т.* Schlacht-

Боець, *ген.* боїця, *т.* Kämpfer, Duellant, *т.* *Кч.* 298. [erung, *ф.*

Божба, *ф.* Eid, Schwur, *т.* Bethen-

Божевілє, *н.* *Зар.* Wahnsinn, *т.* [вол-]. [sinnig.

Божевільний, *а.* irrsinnig, wahn-

Божевільник, *т.* der Wahnsinnige, Verrückte, Narr, *т.*

Божевілля, *ф.* *Ил.* Irrenhaus, *н.*

Боженник, *т.* Gehilfe eines Dorfschulzen. [s. Бог II.

Боженька, *ф.* боженько, *т.* *dim.*

Боженькати ся, *с.* Божити ся; 2) zu Gott seufzen. [lich, Gottes-

Божеский, божественный, *а.* göttlich-Божественність, -ости. *ф.* Göttlichkeit, *ф.* [keit, *ф.* göttliche Natur.

Божество, *н.* Gottheit; 2) Göttlich-

Божий, *а.* göttlich, Gottes-; 2) heilig; — чоловік blinder, singender Bettler; — вóлок Hirschkäfer, *т.* (Lucanus cervus); -а дорóга Milchstrasse; 3) на бо́жий дорóга in der Sterbestunde; -а

корóвка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer; Maiwurm, *т.* -а росá Sonnenthau, *т.* (Drosera); -а трава Bookhorn, *н.* (Fae-num graecum); Bandgras, *н.* (Phalaris plicata); -а трийця (крóвця) Berg-Johannisblut, *н.* (Hypericum montanum); -е дéрево Nabwurz, *ф.* (Artemisia Abrotanum); -е тéло Christophskraut, *н.* (Actaea spicata); 4) на Бóже дáти zu Kirchenzwecken opfern.

Бóжник, *т.* *Зг.* *с.* Бóжок.

Божити ся, betheuern, Gott zum Zeugen anrufen, schwören.

Божийстий, *а.* весь день — *Фр.* den ganzen Tag hindurch.

Бóжичка, *ф.* Gottes-, Heiligenbild, *н.*

Божиче, *н.* *До.* *с.* Бóжок.

Боживний, *т.* *с.* Присяжний (in d. Gemeinde).

Бóжість, -ести, *ф.* *Ру.* *с.* Бóжествó.

Бóжка, *ф.* *с.* Богиня; 2) Fasten, *н.* *Gr.* 17.

Божкар, божкодайло, *т.* Frömmeler, Mucker, Scheinheiliger, (*Ф.*).

Божкорóдити, *в.* *н.* Hokus Pokus treiben, (*Ф.*).

Бóжкувати, *в.* *н.* fasten.

Бóжник, (*д.* божничок, -чка), *т.* der Winkel im Hause, wo die Heiligenbilder stehen, Glasschrank mit Heiligenbildern, *т.*

Божниця, (*д.* божничка), *ф.* *Ч.* IV. 420 *с.* Бóжник; 2) jüdisches Tempelhaus; 3) Mythologie, Götterlehre, *ф.*

Бóжо, *adv.* *Н.* 64 = по бóжому glimpflich.

Бóжок, -жка, *т.* Götze, heidnischer Gott; 2) — свинний *с.* Богун 1) (*В.*).

Боз, *т.* Hollunder, Holler, *т.* (Sam-bucus); 2) — турецкий Flieder, *т.*

Бозина, *ф.* *с.* Бзина. [(Syringa).

Бозинóвий, *а.* aus Hollunder.

Бозна-що, „Gott weiss was“.

Бозник, *т.* *с.* Базник.

Бóзя, *ф.* *dim.* in d. Kinderspr. *с.* Бóженька oder Бог; 2) Feuer, *н.*; Sonne, *ф.* *Фр.* [*Св.* (81) 129].

Бой-дівка, *ф.* Jungfrau mit männlichem Sinn, *ф.* Mannweib, *н.*

Бóйє! *int.* (= Бóгу єй, єй-Бóгу) wirklich bei Gott, *Ог.* 160, 4 (*В.*).

Бóйка, *Зг.* боїкня, *Зар.* *ф.* Weib eines Бóйко.

Бойкий, *a.* tüchtig, wacker, kampflustig, tapfer, kriegerisch; 2) kühn, keck; 3) flink, *Пет.*

Бойківскій, *a.* zur Boyko. (*pl.*) geh.

Бойківщина, *f.* Wohnsitz d. Бойки.

Бойко, *m.* Name der Ruthenen im Gebirgsstrich zwischen den Flüssen Стрий und Лімниця.

Бойкун, *m.* драчливий Kampfahn, *m.* (Machetes pugnaх) *Пол.*

Бойний, *a.* Kampf, Kriegs-, Schlacht.

Бойниця, *f.* Schiesscharte, *f.*, *K.*

Бойня, *f.* Schlachthof, *m.* -haus, *n.*

Бойскій, *a.* s. Бойківскій.

Боиско, боище, (боиско, боище), *n.* Dreschtemne, *f.*; 2) Kampf, *m.* Fehde, *f.* das Ringen, *M.* II. 81. [кий, III. I. 396.

Бойчийший, *a.* *сррар.* zu Бой-

Бойчук, *m.* junger Бойко.

Бойчиха, *f.* s. Бойка.

Боіти, *v. n.* sieden, (*B*).

Бокань, *m. s.* Повнобокій.

Бокаса піти, *Гр.* seitwärts treten (*v.* störrigen Pferde).

Боката, *f.* s. Буката. [Berglehne.

Бокач, *m.* *Ф.* зелений bewaldete

Боки, *pl.* скіки й боки ausgelassenes frohes Springen u. Hüpfen.

Боківні, *f.* Zahl von 500 zusammengepackten Fischen.

Бокла, *f.* Schwimwanze, *f.* (Corixa).

Боклава, *f.* *Wgr.* XI. s. Боклаг.

Боклаг, боклай, *Др. с.* 232, (*ауг.* боклажйце, *d.* боклажбк), *m.* Wasserschlauch, *m.*; 2) Fässchen, tellerförmiges hölzernes Geschirr.

Боклажка, *f. s.* Боклаг; 2) *pl.* ähnlicher Form Winteräpfel.

Боклатий, *a.* bauchig, *Зг.* [spiel.

Бокло, *n.* *Га.* I. 138 e. Art Oster-

Бокорбди, *pl.* Backenbart, *m.* *Пол.*

Боковій, *a.* Seiten-, seitlich; на бокову auf die Seite sich zum Schlafen legen, *Км.*; 2) von Aussen.

Боковія, *f.* Begleitung, Accompagnement der Bassgeige u. A.

Бокоплавеці, *pl.* Seitenschwimmer, *pl.* (Pleuronectae). [(Gammarus), *Пет.*

Бокоріжка, *f.* Flohkrebs, *m.*

Бокори, *pl.* Flösse, *pl. n.*

Бокорійка, *f.* schmaler Riemen.

Бокорід, -ода, павук — *m.* seitwärts laufende Spinne (Thomisus).

Бокрѣйда, (-та), *f.* *Гол.* III. 400 s. Покрѣята.

Бокүри, *pl.* Riemenгürtel, *m.*

Бокша, *f.* Kuh von solcher Farbe wie Бокшій, *s.* Бочүля.

Бокшій, *a.* mit weissem Fleck auf der Seite.

Бокшій, *m.* schwarzer od. brauner Ochs mit weissen Seiten, od. weiss mit schwarzen od. braunen Seiten.

Боль, *f.* *Кн.* s. Биль, *m.*; 2) боль, *m.* *Ф.* (*Дов.* 65) der Kranke, Sieche.

Болá, *f.* schwere Krankheit, *f.*; 2) Geschwür, *n.*; 3) Typhus, *m.* [derer, *m.*

Болбот, *m.* *He.* Mauldrescher, Plau-

Болботати, *v. a.* undeutlich sprechen, plappern. [chend, plapperhaft.

Болботливий, *a.* undeutlich spre-

Болван, *s.* Бовван.

Болванооклобньство, болвохвальство, *K. n.* Götzendienst, *m.*

Болгар, Болгарин, *m.* Bulgare, *m.*

Болгаровітій, *a.* *K.* mit bulgarischem Gegräge.

Болгарскій, *a.* bulgarisch.

Болгарщина, *f.* Bulgarismus, *m.*; 2) Bulgarien, *n.* [Gott sei Dank!

Боле, боли, *adv.* *Гол. s.* Дóбре; 2)

Боледь, *adv.* *Ф.* *Пр.* III. 120 s. (?) Либонь; — цо, gottlob dass —.

Болезний, болесний (-естн-), *a.* *M.* I. 100 schmerzlich, schmerzhaft.

Болезность, (-лест-), *f.* *Др. с.* 29 Krankheit, *f.*; 2) Schmerz, *m.*

Болеснійця, *f.* *У.* s. Больница.

Болещі, *pl. M.* Leid, Weh, *n.* Schmerzen, *pl.* [mal, ebengut, dass —; dennoch.

Болі, боле, *adv.* *Га.* II. 54 doch ein-

Боліголов, *m.* (-ва, *f.*) Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa); 2) Tammeloh, *m.* (Lolium temulentum); 3)

Stechapfel, *m.* (Datura stramonium.)

Болімұха, *f.* бодяца, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [s. Birme!

Болів-бим! *int.* der Bethuerung,

Боліжно, *adv.* müssig; nutzlos.

Болівько, *adv.* s. Болесно, (-ий).

Болівнь, *f.* Krankheit, *f.* [ний.

Болівний, *a.* kränklich, s. Болес-

Болівнувати, *v. n.* viel leiden, siehen.

Боліне, *n.* Schmerz, *m.* Weh, *n.* *Ст.*

Боліти, *v. a.* [болію, боліш, бо-

лѣтъ] wehe thun, schmerzen; болѣть мене головá der Kopf thut mir weh; тóб менѣ б. das schmerzt mich; 2) *v. n.* [болѣю, болѣеш] Schmerzen leiden, dulden, krank sein, siechen; 3) над ким мitleiden.

Болітцѣ, *n. dim.* s. Болото.

Бóлѣчь, *f.* Schmerz, *m. Cm.*

Бóлько, *adv.* Ч. V. 442 s. Болесно.

Болкун, *m. N. e.* полонїя.

Бóльница, *f.* Krankenhaus, *n.*

Бóльно, *adv.* s. Болесно, *Л.* 94.

Бóльность, *f.* Schmerz, *m.* Leiden, *n.* Krankheit, *f.* *Л.* 80.

Бóлоз, *m.* grosse Schlange, *Gr.* 17.

Боломѣтня, *f.* Ч. IV. 204 Betrügerei, *f.* s. Баламѣтити.

Болóна, *f.* Haut, *f.* Häutchen, *n.*; 2) Pergament, *n.*; 3) Papierbogen, *m.* *МШ.*

Болонáстий, болонїстий, болонковáтий, *a. B.* häutig.

Болóне, *n.* Blachfeld, *n.* Ebene, *f.*; 2) Ау, Trift, Weide, *f.*; 3) Glacis, *n. s.* Оболóне. [chen, *n.*

Болóнка, *f.* Membrane, *f.* Häut-

Болонкáр, *m.* Glaser, *m.*

Болонкокрьлѣцї, *pl.* Hautflügler, *pl.* (Hymenoptera).

Болóньскїй, *a.* Bologneser.

Болончáтїй, *a.* dünnhäutig, *Пол.*

Болонячка, *f.* Hauttang, *m.* (Ulva).

Болотáвка, *f.* s. Берегýлка.

Болоткувáтїй, *a.* Под. s. Болóтний.

Болотнѣча, болотнѣ, *f.* tiefer Koth.

Болóтний, болотнїстїй, *a.* sumpfig, kothig, Sumpf.

Болóтник, *m.* sumpfige Trift; 2) болотнїк, Pfuhschnepfe, *f.* (Limosa).

Болóтнїця, *f.* Blumensimse, *f.* (Scheuchzeria), *Пем.*

Болóто, *n.* Koth, *n.*; 2) Sumpf, *m.*; 3) sumpfige Wiese.

Болотюк, *m.* ставовїй, Schlamm-schnecke, *f.* (Limnaeus stagnalis).

Болотнїк, *m.* Sumpfteufel, *m.*

Болохóвецъ, -вця, *m.* Ч. IV. 84 Jäger, Weidmann, *m.*

Болувáти бокáми, *Гол.* III. 221 s. ? Носїти бокáми.

Бóльфа, *f.* s. Болячка 1).

Болóчий, (-щїй), schmerzhaft, wund, *Фр.*

Бóля, *f.* in d. Kindersp. s. Барабóля.

Боляк, *m.* s. Болячка 1).

Болярїн, s. Боярїн.

Болячка, *f.* Geschwür, *n.* schwárige Beule; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) mehrere innere Krankheiten.

Болящїй, *a.* krank, leidend; der Kranke, *III.* I. 152.

Бóмба, *f.* Bombe, *f.*

Бомбáр, *m.* Maikäfer, *m.*

Бомбардувáти, бомбувáти, *v. a.* bombardieren, beschiessen.

Бóмбелъ, -бля, *m.* Bläschen, *n.* Zitterperle, *f.*

Бомбóвий, *a.* Bombeu.

Бомбóшка, *f.* — росї Tropfen, *m.* У.; 2) *pl.* Stecknadeln in d. Haube.

Бóмкати, *v. n.* summen.

Бóмок, *gen.* бóмка *m.* Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus). [s. Бóднаръ etc.

Бóндар, *n.* alle Wortbildg. бонд-,

Бонк, *m.* s. Бѣнкарт.

Бонтóжок, -жка, *m.* Ч. IV. 534 ein Theil der weiblichen Bekleidung.

Боняк, *m.* s. Повяк.

I. Бор, s. Борг.

II. Бор, *gen.* бору, прóсо — Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).

Бóра, *f.* s. Бóрва.

Борбá, *f.* Kampf, *m.* das Ringen.

Борборóси, *pl.* Ф. mürrische Reden, böse Grillen.

Борборóсити, *v. n.* plärren.

Бóрва, *f.* борвїй, *m.* B. Nordwind, Sturmwind, Orkan, *m.* [1048.?

Борговѣнькїй, *a.* вїл — Ч. V.

Борг, *m.* Borg, *m.* das Borgen.

Бордюк, (-юх) *m.* Schlauch; Sack aus Ziegenhaut, *m.*

Бóре, *adv.* *Wgr.* IX. s. Бóле, бóльше.

I. Бóрець, -рця, *m.* Kämpfer, Ringger, Faustkämpfer, *m.*

II. Борéць, -рця, *m.* Trichter, *m.*

Боржáва, *f.* нóрдл. Nbf. der Тїса.

Боржї, боржїй, *comp.* zu Бóрзо.

Бóрвїй, á бóрзо *adv.* schnell, geschwind, rasch, flink.

Борвинá, *f.* s. Бистрїнá.

Бóрвїеть, -ости, *f.* Schnelligkeit, Munterkeit, *f.* [derschösse, *pl.*

Бóри, *pl.* Falten, Runzeln; 2) Klei-

Боривітер, -тра, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Борика́ти, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся з ким mit jmdem ringen, sich hernmschlagen.

Борисла́в, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Борите́ль, *m. s.* Бо́рецъ.

Бори́ш, *s.* Бары́ш.

Борише́нный, *a.* Mehl-.

Борі́дка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew. pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; *dgl.* Бородця.

Бо́ркати, *v. a. s.* Підобркати.

Бо́рки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Борла́к, *m.* борла́нка. *f.* Kehlkorf, *m.*

Бормота́ти, *v. a.* murmeln, brummen.

Бормоту́н, *m. s.* Бурма́ло.

Борня́, *f.* *Шис.* *s.* Борба́.

Борове́ць, -вця́, — бу́рий, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (*Hyllobius pini*).

Борови́й, *a.* Wald-, bes. Nadelwald; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Борови́к, (-вня́к), Edelpilz, *m.* (*Boletus edulis*); 2) wohlriechender Seidelbast (*Daphne sneorum*).

Борови́на, (-вня́ця), *f.* Ч. IV. 596, 389 *s.* Бір, *g.* бору.

Борода́, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) * лядька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спáсова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спáсови на бóроду.

Борода́вка, *f.* Warze, *f.*

Борода́кня, *f. s.* Ропу́ха.

Борода́вник, *m.* Waldrebe, *f.* (*Clematis*); 2) Löwenzahn, *m.* (*Leontodon taraxacum*); 3) Knäuel, *m.* (*Scleranthus annuus*). [*warzig, Пол.*

Борода́вча́тий, борода́вятий, *a.*

Борода́нь, борода́й, борода́ч, *m.* der Bärtige. [*sem Bart.*

Борода́тій, *a.* bärtig; mit gros-

Борода́ця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) *s.*

Борі́дка. [*pogium Gmelini*].

Борода́ш, *m.* Uiberbart, *m.* (*Epi-*

Бороду́ха, *f.* Bartflechte, *f.* (*Usnea barbata*).

Борода́, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Борода́ти, *v. a.* Furchen ziehen; 2) * кому́ II. *n.* 11 jmdem in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Бо́родка, борова́нка, *f. dim. s.* Бо́рода.

Борова́дквани́й, *Пол.*; борова́дча́стий, *B. a.* gefurcht.

Борова́дний, *a. s.* Борова́ний; 2) der jmdm böswillig in die Quere kommt, schadet. [*chen.*

Борова́дува́ти, *v. n.* Umwege ma-

Борова́енний, борова́ний, *a.* der in der Furche gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechtseitig eingeschrirt (*opp. підру́чний*).

Борова́на, *f. s.* Борова́.

Борова́нюк, (-вня́к), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Борова́йлик, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Борова́к, бiрoк, *g.* -рoк, *m. dim. s.* Бір Wäldchen *n.* [*раліжний.*

Борова́їжний, (-лізний), *a. s.* Ба-

Борова́на, *f.* Egge, *f.* [*Борене.*

Борова́не, *n.* Кч. 168 das Ringen, *s.*

Борова́нене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [*Vertheidiger, m.*

Борова́нець, -нця, борова́нтель, *m.*

Борова́йти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, Кс. II. 19; 3) eggen.

Борова́вати, *v. a.* eggen.

Борова́як, *m.* кiнь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [*wie bei einer Egge.*

Борова́няний, *a.* zur Egge geh.,

Борова́статися, sich herumwälzen.

Борова́тьба́, *f. s.* Борба́.

Борова́ти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Борова́енний, *a. s.* Мучний, *Левч.*

Борова́шнo, *n.* Mehl, *n.* Poudre, III.

Борова́шняк, *m. s.* Хруща́к мучний.

Борова́ти, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *He.:* * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Пет. b)* *s.* Нива́ти, сила́ти, *Gr.* 17.

Борова́к, *m.* Dachs, *m.* (*Meles Taxus*).

Борова́чий, *a.* Dachs-.

Борва́, *m.* борва́. *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) Ч. III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furche, Rinne, *f.*

I. Бо́рва, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Бо́рва, *f.* Borte, *f.* *Мог.*

Борва́йти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Пет.*

Борва́ти, *v. a.* II. *n.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бортник, *т. Н.* 138 Bienenzüchter in den бóрти 2); 2) — мѣдвѣдъ brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *т. Пет.* [Holz.

Бóртиця, *f.* ausgemeisseltes Stück

Бортнякъ, мѣдвѣдъ — *С. С.* Бортник 2).

Бортяний, *а.* -е дерево, *К.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Борухатий, *а.* wirr, struppig. [Betten.

Борухи відправляти vom jüdischen

Борчастий, *а.* mit бóрки, behaart.

Борчѣвка, боршѣвка, *f.* Bärenkraut, *н.* (Heracleum sibiricum).

Боршан, *т. Гол.* III. 253?

Борщ, *г.* борщу, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пот.* III. 116.

Борщівка, *f.* Grübchen am Bart, *н.*

Борщівник, *т. с.* Щербач.

Борюкане, *н.* Rauferei, *f.*

Босак, на босакá, босакóм, босиком, босячкóм, *adv.* barfuss.

Бóсий, *а.* barfüssig; -ий виз nicht mit Eisen beschlagen; бóсой ногý сáд пáше er geht barfuss einher.

Бóсийни справляти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *Н.* 219.

Босовыки, *pl.* *Левч.* s. Пантóфлї.

Босоніг, (-ніж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *Н.* 207.

Босоніжка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele“, *М.* III. 135.

Босонóгий, *а.* barfüssig.

Босóрка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f. Пет. Пот.* II. 31; 2) босоркánя s. Ропуха, чарівка; 3) s. Опиріця.

Босоркун, *т. с.* Опір.

Босотá, *f.* Blösse der Füsse; 2) Armuth, *f.* [нóти.

Бостій, [бодý, бодѣш], *в. а. с.* Бод-Босятник, *т.* Art Pflze.

Ботáник, *т.* Botaniker, *т.*

Ботанізувати, *в. а.* botanisieren.

Ботанічний, *а.* botanisch.

Бóтва, ботвіна, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (Beta vulgaris und B. cicla).

Ботвіне, *н. coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Ботілий, *а.* dick, fett, wohlbeleibt.

Ботіти, *в. н.* fett, stark, dick, derb werden, *Пот.* III. 38.

Ботюк, *т.* Stamm zum Sägen bestimmt, *т.*

Бóхи, *pl. с.* Околїт, *pl.*

Бóхон, бóхонець, -нця, *т.* (*dim.* бóхоня, -ята, бóхонятко, *н.*) Laib, *н.* (Brod).

Бочánка, *f. В.* Tonnenschnecke, *f.*

Бочáстий, (-чїстий) *а.* -а корóва s. Бочуля.

Бочїти, *в. н.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на кóго auf jmdn scheel, missgünstig blicken.

Бочїй, *т. с.* Бокшїй.

Бочїлка, (-чáлка), *f.* бочóнок, -нка, *т. Др. с.* 253 Fass, *н.*

Бóчка, *f.* Fass, *н.* Tonne, *f.*

Бочкóвийй, *а.* Fass-.

Бóчок, -чка, *т. дев. pl.* бóчки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочуля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бóцїй, бóцянїстий, *а. с.* Бочáстий.

Бóювáне, *н.* Kampf, *т.* Schlacht, *f. Ст.*

Бóюрок, -рка, *т.* schmaler Gürtel.

Бóягуз, *т.* § der Furchtsame, Feigling, *т.*

Бóязкїй, *с.* Бóязлївий.

Бóязлївець, -вця, *т.* бóязлївий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Бóязлївість, бóязнїсть, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaft.

Бóязнь, *f.* Furcht, *f.* [тігкїсть, *f.*

Бóязно, *adv.* III. I. 200 ängstlich.

Бóяк, *т.* Fechter, Kämpfe, *т. Ст.*

I. Бóян, молочáк — *т.* aufrechte Wolfsmilch, (Euphorbia procerá).

II. Бóян, *т.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Игор.

Бóянство, *н.* Ф. Dichterkreis, *т.*

Бóярїн, *т. pl.* бóярї(-е) Edelmann, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiersmann, Brautwerber, *т.*

Бóярїнувати, *в. н.* als бóярїн bei d. Hochzeit sein. [Н. 175 s. Пáнї.

Бóярїня, *f.* Frau eines Bojaren,

Бóярїшник, *т.* einsamiger Weissdorn, (Crathaegus monogyna).

Бóярство, *н.* бóярщина, *f.* Stand—, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *т.*; 3) бóярщина Frohndienst, Robot, *т.*

Бóясть, *Левч.* s. Бóязнь.

Бóяти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра, бря! *vocat.* zu Брат=брате!
А-Г. I. 155, 162 s.

Бра́га, (*d.* бра́жка), *f.* Maische zum Branntweinnachen, Branntweinspülicht, *n.* Schlempe, *f.*; 2) Branntwein, *m.*; 3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*

Брагова́р, *m.* Kessel für die Maische, *m.* *Пис.*

Бра́вий, *a.* wacker, tapfer, brav.

Бражні́й, *a.* zur бра́га geh.

Бражні́к, *m.* Maischkufe, *f.*; 2)

* Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Пис.*

Бра́зда, *f.* *Ф. Пр.* III. 117 s. Борозда́.

Бразі́лецъ, -ця, *m.* s. Блоці́нник.

Бразо́лійний, *a.* in Bresil be-
malt, gefärbt.

Бразо́лія, *s.* Бразі́лія.

Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen
der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Hand-
ramme zum Festschlagen, *f.* [Lung, *f.*

I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-

II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Aus-
wurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, As-
sentirung, *f.*: до браку́ йти, в браку́
бу́ти. [Ehe, *f.*

III. Брак, *m.* † III. II. 222 Heirat,

Бра́клен, *m.* s. Чорно́клен, *Лет.*

Бракові́тий, *a.* mit e. Gebre-
chen behaftet.

I. Бракува́ти, бра́кнути, *v. n.*
fehlen, nicht vorhanden sein.

II. Бракува́ти, *v. a.* bracken, aus-
wählen, ausschessen. [die Hanf reisst etc.

Бра́льниця, бра́ля, *f.* Arbeiterin,

Бра́ма, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*

Бра́мний, *a. m.* s. Thorwächter, *m.*

Бра́мурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зак.*

Брань, *f.* † Krieg, *m. K.*; 2) Kriegs-
macht, *f.* *Ф. пекельні* — (?)

Брандебу́ри, *pl.* Schnüre bei d.
Husarenuniform, *pl. C.*

Бра́ндзя, (-жа), *f.* Branche, Art, *f.*

Брандихві́ст, -хвоста, *m.* Nie-
derträchtiger, *m.*

Бранду́шки, *pl.* білі — Milchstern,
m. (Ornithogallum umbellatum).

Бранé, *n.* das Nehmen, Greifen,
Lesen, Reissen s. Бра́ти.

Бра́нець, *g.* бра́нця, *m.* Recrut;
2) Kriegsgefangener, *m.*

Бранзо́лета, *f.* s. Браслét.

Бра́ник, *m.* B. Wappenträger, *m.*
(Pugaera bucephala).

Брані́ти, *s.* Ворони́ти, *L.* 89.

Бра́нка, *f.* die Kriegsgefangene;
2) Recrutirung, Assentirung, *f.*

Бра́ньскій, *a.* стáроста *R.* 2 (51)
s. Стáроста Брау́тführer, *m.*

Бра́нтка, *f.* Gewehrzündloch, *n.* *Пол.*

Бра́нь-трава́, *f.* Sperrkraut, *n.* (Po-
letonium coeruleum).

Бра́скіт, бра́ско́тис. Бра́скіт etc.

Браслét, *m.* *He.* Armsprange, *f.* Bra-
celet, *m.*

Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат
unsereiner, unser Landsmann, u. Stan-
desgenosse; за па́я(е)-брат in zunaher-
tretender Vertraulichkeit; чоло́вік не
нашого брата, *Кч.* 124 nicht unsereiner;
3) брат з сестро́ю dreifarbiges Veilchen,
Stiefmütterchen, *n.* (Viola tricolor), *s.*
Бра́тки; 4) * *s.* Че́рево.

Бра́так, бра́тач, *m. s.* Друг.

Бра́тан, -а́нець, (-ня), -а́нич,
-а́нок, (-нка), *m.* Brudersohn, Nefte, *m.*

Бра́танé, *n.* Verbrüderung, Freund-
schaft, *f.*

[ter, Nichte, *f.*

Бра́таниця, -а́нка. *f.* Brudertoch-

Бра́тати́ся, sich verbrüdern, fra-
ternisieren. [pfanne, *f.*

Бра́тван, *m.* бра́тванка, *f.* Brat-

Бра́те, *n. coll. Me.* 465 s. Брат
pl. бра́та́, бра́та́ *gen.* бра́ті́й, бра́ті́в.

Бра́те́рскій, *a. s.* Бра́тній.

Бра́те́рство, *m.* Brüderschaft, in-
nige Freundschaft, *f.*

Бра́ти, [беру, берéш], *v. a. s.* Взя́ти;
nehmen, fassen, greifen, fangen; — ко-
но́плі Hanf reissen; 2) на ро́зум über-
legen, beherzigen; 3) — ся до чо́го, за
що sich an etw. machen, sich worüber
hermachen; б) кудáсь sich wohin rich-
ten, wenden, *s.* wohin begeben; *m. d. inf.*
im Begriffe sein, sich aufmachen; c) III.
I. 173 heiraten, sich vermählen; d) берé
ся в зелéне hat einen Stich ins Grüne,
zieht ins Gr.; e) нічо́ е́го не берéє
каñ es verfañgt bei ihm gar nichts, kann
ihm nichts anhaben; 4) берé мене охóта,
страх überkommt mich die Lust, die
Fürcht u. s. w.; f) з відки — ся woher
kommen, herrühren.

Бра́тигу́бля́чий, *a. KV.* bruder-
mordend.

Бра́тик, бра́ті́ня, бра́ті́й (*d.* бра-
ті́чко), бра́тко, бра́ток, бра́тчик, бра-

тѣха, *m. s.* Брат, Brüderchen, *n.* lieber Bruder. [тичків, *a.* des Bruders.

Бр а т и н, братини *II.*. братів, братівця, *pl. coll.* Brüder, *II.*; *sing. coll.* *Kc.* 352.

Б р а т і в с т в о, *n. coll.* *K.* Brüder, *pl.* Б р а т і в ш л и в и й, *a.* wählerisch im Essen.

Б р а т і в щ и н а, *III.*. братовізна, *Зах. f.* Nachlass des Bruders, *m.* Brudersvermögen, *n.* *Лис.* [derlich.

Б р а т н і й, *a.* des Bruders; 2) бр а т о б і й, -боя, *KV.* братобійця (-товобійця), *m.* Brudermörder, *m.* *Фр. V. III.*

Б р а т о в а́, *s. a. f.* des Bruders Gattin, *f.* [mörder, *m.* *KV.*

Б р а т о г у б е д ь, -бця, *m.* Bruder-Б р а т о л ю б і є, *n.* Bruderliebe, Nächstenliebe, *f.* *III. II.* 173.

Б р а т о л ю б н и й, *a.* bruderliebend. Б р а т с т в о, *n.* братчина, *f. s.* Брацтво.

Б р а т с к и й, *a.* brüderlich; 2) з у Б р а ц т в о г е h.

Б р а т ч и к и, *pl.* (братки), *s.* Брат з сестрою, *s.* Перестріч, *B.*

Б р а т ц я (братця), *pl.* з у Брат.

Б р а ц ь к а т и с я, *sich* plätschern.

Б р а ц т в о, *n.* Bruderschaft, bes. Kirchenbruderschaft, *f.*

Б р а ш е н ь, -шня, *m. s.* Брат.

Б р а ч н и й, *a. † K.* Ehe-

Б р а ч н і я, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f. B.*

Б р е, брєе, *Фр. Полт. III.* 15 *vocat.* з у Б р а т, = бр а т е, *s.* Бра! бря!

Б р е в к а л о, *m. s.* Прожора, *Лис.*

Б р е в к а т и, *v. a.* viel u. schnell fressen. [Wahnwitz, *m.* *Под.*

Б р е д, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn,

Б р е д а, *f. KV.* böse Göttin des Träumens, der Träumerei.

Б р е д е н ь, (*d.* бреденьок), *m.* Art Fischernetz mit dem man watet, *Левч.*

Б р е д н і я, *s.* Бريدня.

Б р е д у́, 1 *sgl. s.* Вресті. [ник.

Б р е д у л е ц ь, -лця, *m. s.* Блоцїн-

Б р е з, (без) *s.* Чрез, *Oz.* 184.

Б р е з г а т и, *v. n.* чимбось *B.* verachten.

Б р е з і л і я, *f.* Brasilienholz, Fernambukholz, *n.*; 2) Brasilienspäne, *pl.* Bre-

sil, *n.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata).

Б р е з и л ь к о в і, *pl.* Caesalpinieae.

Б р е з к у л ь к а, *s.* Брякїлка.

Б р е м я, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*

Б р е м е н н и й, *a.* trächtig, schwanger.

Б р е м е н н і с т ь, -ости, *f.* Trächtigkeit, Schwangerschaft, *f.*

Б р е н д о б л и т и с я, putzsüchtig sein.

Б р е н д у́ л я, (-дўша, -дўшка), *f.* Frühlingssaffran, *m.* (Crocus vernus);

2) putzsüchtiges Weib.

Б р е н е н е, *n.* das Summen.

Б р е н і ц я, Wiesenmücke, *f. B.*

I. Б р е н і т и, *v. n.* fah, reif werden; 2) sich bereifen, schimmelig werden; 3) strotzen, schwellen; prangen.

II. Б р е н і т и, *v. n.* summen.

Б р е н ь к а, *f. B.* Xylota pipiens.

Б р е н ь к а т и, брєнькнуги, брєньчати, *v. n.* klimpern, klingen.

Б р е н ь к а ч, *m.* klingende Münze.

Б р е н ь к і т, -оту, *m.* das Klimpern, Geklimper, *n.*

Б р е н н и й, *a. † Гол.* vergänglich.

Б р е с к и н о в и й, *a.* Pfirsich-

Б р е с к і н я, *f.* Pfirsich, *f.* [Holz.

Б р е с к л и, *pl.* nicht ausgetrocknetes

Б р е с т і я, [брєдў, брєдєш, брєдє], *v. n.* waten, hin-eingehen (ins Wasser, dh. e. Sumpf); 2) * phantasieren, ohne Sinn reden, schwatzen.

Б р е т н а л ь, *m.* Brettnagel, *m.*

Б р е у с, *m.* vierschrötiger Mensch, plumper Bengel.

Б р е х а, *s.* Брєхачка.

Б р е х а т и, [брєшу, брєшєш], *v. n.* bellen, belfern, klaffen; 2) * lügen; verleumden.

Б р е х а ч, брєхўн, брєхуняка, *Др. c.* 167 Lügner, Verleumder, *m.*

I. Б р е х а ч к а, брєхля, брєхўха, *III.* брєхўнка, *f.* Lügnerin, Verleumderin, *f.*

II. Б р е х а ч к а, *f. s.* Мброн, *B.*

Б р е х е н ь к а, *f. s.* Побрєхєнька.

Б р е х і т, -оту, *m.* Gebelle, Geklāff, *n.*

Б р е х л і в и й, *a.* viel bellend; 2) lügnerisch, lügenhaft, verlogen.

Б р е х л і в і с т ь, -ости, *f.* Lügnerhaftigkeit, Verlogenheit, *f.*

Б р е х н і я, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.*

Б р е х у н е ц ь, -нця, *m. s.* Брєхўн; *Wein.* der Handlungscommis. [Зах.

Б р е х у н і в к а, *f.* „Lügnerdorf“, *Kc.*

Б р е ц ь в і н о к, -нка, *m.* Kugelranunkel, *m.* (Trollius europaeus), *Пет.*

Б р е ш к о, *m. s.* Брєхўн.

Брид, *m.* брьдъ, *f.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *H.* 171, *Мог.*; 2) Absoheu, Ekel, *m.* Canaille. *f.* КУ. IГ. Ф.

Брьджий, *a.* weiss gefleckt.

Брьдтити, *v. a.* комуъсь щось ekelhaft machen; — ся чимось sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.

Брьдйй, *m.* unflätiger, garstiger Mensch. [abscheulich.]

Брьдкйй, *a.* garstig, hässlich; 2)

Брьдкйсть, брьдлйвйсть, -ости, *f.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *f.*

Брьдлйвий, (-днйвий), *a.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht ekelt, *Левч.*

Брьднй, (*d.* брьдёнъка), *f.* Geschwätz, *n.* Plauderei, *f.* Grillen, *pl.* lustige Unterhaltung, *Гл. б.* 76.

Брьднйвий, *a. s.* Брьднйвий.

Брьжа, *f.* ein Theil des Papierdrachens; 2) *pl.* брьжи Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *m.*

Брьженйта, *pl. n. s.* Брьжа, *pl.* 2),

Брьжик, *m.* Wein, des чйжик, ЧIV 37.

Брьжка, *f.* Schnalle, *f. s.* Прйжка.

Брьжовати, *v. a.* kräuseln, falten; брьжоватити, *v. n.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).

Брьжоватйй, *a.* gekräuselt, gerüllt; -е полотно ungleichmässig gewebene Leinwand. [xotes].

Брьзлун, *m.* Schützenfisch, *m.* (То-

Брьзк, брьзкъ, *m.* Spritzstrahl des Wassers, *m. K.*; 2) Fleck, *m.* — грйзи, *He.*

Брьзкавецъ, -вця, *m.* Spritzfisch, *m.*

Брьзкати, брьзнути, (-злати), *v. n.* spritzen, sprengen.

Брьзлелйна, *s.* Брусльна.

Брьк! *int.* zu Брькати.

Брька, *f.* grosse Fuhr, Lastwagen, *m.*

Брькар, *m.* Lastwagenfuhrmann, *m.*

Брькарскйй, *a.* zur брька geh.

Брькати, *v. n.* muthwillig herum-springen, -laufen; * übermüthig werden, sich überheben; — ся III. I. 380 sich spreizen, störrisch sein.

Брьклйвий, брькучйй, *a.* störrig; *v.* Mädchen: spröde, wild, muthwillig, launig.

Брькнути, *v. n.* aufspringen.

Брькци, *pl.* Розйгри.

Брькуча, *f.* munteres Mädchen, *Левч.*

Брьль, (*d.* брьлик, III. II. 217), *m.* Hut, *m.* Hütlein, *n.* -невидйм, P. I. 98 unsichtbar machender Hut, Zauberhut.

Брьла, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.*

Брьлйве, *n.* grobes Gestein.

Брьлка, *f. dim.* Klümpchen, *n.* брьлька, C. II. 123 Erdaufwurf, *m.*

Брьлковатйй, *a.* derb, *Пол.*

Брьловатйй, *a.* in Klumpen, in Schollen. [(Entimus imperialis).]

Брьлннтиця, *f.* Brillantkäfer, *m.*

Брьлнтовйй, *a.* Brillant-.

Брьмйти, *v. n.* dröhnen.

Брьнйвйти, (Ф.) Брьнйти I. 2).

Брьндзър, брьндзёй, Hummel, *m.* (Bombus).

Брьндзйти, *v. a.* Brinse machen.

Брьндзя, *f.* Schafskäse, Schmierkäse, *m.* Brinse, *f.* eig. u. * бйти брьндзю in Dürftigkeit leben.

Брьндуватися, *Гол.* III. 143 sich stattlich kleiden.

Брьндушка, *f.* Брьндуля 1).

Брьндйк, *m.* Пр. XII. 453 Finanzwachmann, *m.*

Брьнйти, *s.* Брьнйти II.

Брьнтало, *m. s.* Брьналь; 2) Glockenschlägel, *m.* [II. 447, 464 *Og.* 90.

Брьстрий, *a. s.* Бйстрий, *Зан.*

Брьт, *m.* Stück, Theil des Stoffes woraus die спйднйця zusammengenäht wird.

Брьть, *f.* Schärfe, Schneide, *f.*

Брьтан, *m.* Dogge, *f.* (Canis mast.).

Брьтва, *f.* Rasirmesser, *n.*

Брьтвйник, *m.* Trollblume, *f.*

Брьтвати, брьти, брьтити, Ф., *v. a.* rasieren.

Брьтйнь, *Art* Pflze.

Брьтькйй, *a.* scharf, haarscharf.

Брьцарй, *pl.* Hemdmanschetten, *pl.*

Брьця, *f.* Borstenfennich, *m.* (Setaria glauca).

Брьч, *m. s.* Брьтва.

Брьчка, брьчйна, брьчечка, *dim.* leichter ungedeckter Reisewagen.

Брьшка, *s.* Брьжка.

Брьшкати, *v. n.* Кв. II. 9 *s.* Брькати sich viel ausnehmen, sich gebahren, muthwillig ausgelassen sein.

Брьвка, брьвонька, *f. dim. s.* Брьва.

Брьд, *gen.* брьду, *m.* Furt, Untiefe, *f.* Watt, *n.* [sumpfig, kothig.]

Брьднйвий, *a.* -а дороба *Ваз.*

- Брінній, *a.* -á каша aus Бор II.
 Бріх, *m.* (*летк.*) *s.* Живіт.
 Бріч, *g.* брочá, *m.* — красильний
 Färberröthe, *f.* Krapp, *m.* (*Rubia tinct.*).
 Брвá, *f.* Braue, Augenbraue, *f.*
 Брвáн, брвáч, *m.* mit grossen
 Brauen. [erei, *f.*
 Брбáвар, *m.* Bräuhaus, *n.* Bierbrau-
 Брвáрник, *m.* Bierbrauer; 2)
 Браукнеcht, *m.* [вар.
 Брвáрниця, брвáрня, *f.* *s.* Брб-
 Брвáтий, *a.* mit dicken Augen-
 brauen.
 Брвкб, *m.* Mensch od. Thier mit
 grossen Augenbrauen; 2) Name e. Hundes.
 Брбвник, *m.* Ragwurz, *f.* (*Orchis*);
 Insectenstendel, *m.* (*Ophrys*).
 Бродíло, *n.* Ferment, *n.* Gährungs-
 stoff, *m.* Шод. [Herumstreichen.
 Брбдженe, *n.* das Herumwaten,
 Бродíти, [брбджу, брбдиш]. *v. n.*
 waten, herumwaten; 2) herumschlen-
 dern; -streichen.
 Брббк, брббчок, -чка, *m. dim. s.*
 Брід; 2) Bächlein, *n.* [bund, *m.*
 Брбдáга, *m.* Landstreicher, Vaga-
 Броіти, *v. a.* — злое Böses thun,
 Unheil stiften; — игрí Possen treiben,
 Unfug machen, scherzen. [Mühleisen, *n.*
 Брок, *m.* Stück Eisen unter dem
 Брбмка, *f.* Mittelborte in d. Lei-
 nenstückerei, *f.*
 Брбна, *f.* Waffe, *f.* ? *K. II. c. LXVIII.*
 Брбдáти, *v. a.* kneten.
 Брбнз, *f.* Bronce, *f.*
 Брбнзвій, *a.* bronce.
 Брбнзвник, *m.* Broncearbeiter, *m.*
 Брбнич, *m. B.* Mannschild, *n.* (*Androsace septentrionalis*).
 Брбня, *f.* Panzerhemd, *n.* Harnisch,
m.; 2) Rüstung, *f.* C. I. 119; 3) Pfer-
 degeschirr, *n.* Ч. III. 296.
 Брбсінка, *f.* Spore, *f.* Пол.
 Брбсíti, *v. a.* wegwerfen; ver-
 schleudern.
 Брбсквіня, *f.* *s.* Брескіня.
 Брбсня, *f.* Sporengehäuse, *n.* (*spon-*
rangium), *B.*
 Брбсть, *f.* Ч. V. 509 Schössling,
 Reiser, *m.*; 2) Knospe, *f.* Пол. III. 116.
 Брбстáти (-тíti) ся Knospen trei-
 бен, Zweige bilden.
 Брбсте, *n. coll. s.* Брбсть, *pl. bes. 2).*
- Брбстбк, -тка, *m. K.* Baumstamm,
 Porst, Fruchtzweig, *m. Zak.* [nähren.
 Брбствуáти, *v. n.* sich mit брбсте
 Брбтáти, *v. a.* zügeln, zäumen, *s.*
 Набрбтáти, брбтáнка.
 Брбхáти ся, *Др. c. 3 s.* Ббвтати ся.
 Брбхнути, *v. a.* wuchtig werfen;
 — ся hinabfallen, *Py.*
 Брбч, *s.* Бріч.
 Брбчевáти, *pl.* Krapppflanzen, *pl.*
 (*Rubiaceae*).
 Брбчíti, *v. a.* färben, röthen.
 Брбчка, *f.* Ackerröthe, *f.* (*Scherardia*).
 Брбчок, -чка, *m.* Blutthierchen, *n.*
 (*Haematococcus*).
 Брбшeнe, *n.* Bersten, Sprossen, *n. B.*
 Бруд, *m.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, *f.*
 Брудíти, *v. a.* beschmutzen, be-
 sudeln.
 Брудній, *a.* schmutzig, unrein.
 Бружмeль, *m. s.* Бруслина.
 Брузумeнт, *m.* Possament, *n.*
 Брук, *m.* Stein-Pflaster, *m.*
 Брукáр, *m.* Pflasterer, *m.*
 Брукáти, *v. a. f.* Брудíти.
 Брúква, брúков, *f.* Kohlrübe, Steck-
 rübe, *f.* (*Brassica oleracea napobrassica*).
 Брукувáти, *v. a.* pflastern.
 Бруль, *m.* bewaldeter Gebirgsrücken.
 Брунáтка, *f.* Art Erdäpfel mit
 dunkler Hülse.
 Брунáтий, *a.* braun, rostbraun.
 Брунáтно-синявосíрий, *a.* bräun-
 lich-schiefergrau, *Пол.* [nella vulgaris].
 Брунeлькa, *f.* Brunelle, *f.* (Pru-
 Брунет, *m. s.* Чорнобрeвeць.
 Бруне́тка, *f. s.* Чорнобрéвка.
 Бру́нькa, *f. He. s.* Брбсть 2);
 Kätzchen an Pflanzen, *n. Пет.*
 Брус, *m.* Balken, Block, *m.*; 2) Wetz-
 Schleifstein, *m.*; 3) Felsklippe, *f.*; 4)* ro-
 her ungeschlachter Bengel.
 Брусáк, бруцáк, *m.* Brotsack, *m.*
 Bündel, *n.* [вáти.
 Брусáти, *v. a.* *Wgr.* 80 *s.* Паку-
 Брусáчя, -яти, (-чáтко), *n. dim.*
s. Брусáк. [Брус 2).
 Бру́сик, брусбк, -скá, *m. dim. s.*
 Брусéти, брусувáти, *v. a.* wetzen,
 schleifen, schärfen; 2) *Kv. II.* 46 essen.
 Бруслeнáна, *f.* das Wasser un-
 ter dem Wetzsteine (in d. Schleifma-
 schine); 2) *s.* Бруслина.

Бруслик, *т.* брусле, *н.* Brustlatz, *т.* armellose Leibjacke, Weste, *ф.*

Бруслина, бруслевина, *ф.* Spindelbaum, *т.* Pfaffenhütlein, *н.* (Evonymus europaeus u. verrucosus).

Бруслинчик, *т.* В Нуронотеа evonymella. [Бруснчка.

Бруснакй, *пл.* Aepfel Früchte der

Бруснати, *а.* *Не. Пр.* XI. 168 -а борода wie е. брус 1)aussehend, struppig.

Бруснчка, *ф.* Art Apfelbaum mit süßsen Früchten. [ник.

Бруснця, *ф.* борівка — с. Голба-

Брусовати, *в.* а. дерево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Нем.*; 2) с. Бруснати. [roh, bengelhaft, grob.

Брусоватий, *а.* ungeschlachtet,

Брустурник, *т.* Art Pflze; (Blatt der Tabakspflanze, *н.* *Gr.* 17).

Бруховщина, *ф.* Zeit u. Geschichte des гетьман Бруховецкий, *К.*

Бручйха, *ф.* *N. e.* Berges.

Брушляк, *т.* с. Бруслик.

Брухатий, *а.* *gr.* grossbäuchig.

Брухатки, *пл.* В. Bauchpilze, Balgpilze, *пл.* (Gasteromycetes). [Днистер.

Бряжка, *ф.* rechter Nebenfl. des

Брязкало, *н.* Klapper zum Rasseln, *ф.*; 2) Thürhammer, *т.*

Брякйти, *пл.* *К. I.* 178 Schellen, *пл.*

Брякйлка, *ф.* бряккотало, *н.* Schelle, Klingel, *ф.* Schellenglocklein, *н.*

Брякотине, *н.* с. Брякит.

Брякун, *т.* *Кч.* 68 der klingt, klirrt, rasselt. [rende Geissel.

Брякутка, *ф.* *Ч. III.* 112 schwir-

Брянцти, *в.* а. *P. I.* 34 stark schlagen; 2) с. Брянцти; 3) klirren, *М. I.* 108,

Бряулець, *т.* с. Бредулець, *Лет.*

Бряк, *т.* Geklirr, *н.* Klang, *т.*

Брякйня, орябина-, *ф.* Els-Vogelbeere, *ф.* Elsbeerbaum, *т.* (Sorbus torm.).

Бряма, *ф.* с. Бряма, *Кч.* 5.

Брямка, *ф.* *Зан. I.* 345 Rundung, Zarge bei der Бандура 1).

Брянщина, *ф.* *К. I.* 56 = Браничина Epoche der Theilungen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte, *АД. II.* 32. [с. Добсьвт.

Бряк, *т.* Glanz, Schimmer, *т.* *У.*

Брякит, -оту, *т.* Gerassel, Geklirr, *н.*

Брякотати, *в.* *н.* rasseln, klirren.

Брячка, *ф.* с. Спряжка.

Бряцати, (браса-). *в.* *н.* klirren, rasseln, rauschen, *Ваз. МIII.* [klinge, *ф.*

Бряцот, *т.* Schwert, *н.* *Кч.* Schwert-

Буба, (*д.* бубка). *ф.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; на-трафити комусь на бубку *У.* jmds schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бубар, бубарчук, *т.* с. Байструк.

Бубати, *в.* *н.* schmerzen (Kindrspr.).

Бубачка, *ф.* Geschwür, *н.*

Бубен, -бна, *т.* с. Бубон; 2) der kleine Junge, Knirps, *т.* [melschläger, *т.*

Бубенак, *т.* *Гол. III.* 124 Trom-

Бубенець, нця, *т.* Trommelchen, *н.* Schelle, *ф.* *М. II.* 190.

Бублейниця, бублейниця, *ф.* Semmelverkäuferin, *ф.* [ниця sein.

Бублейничати, *в.* *н.* бублей-

Бублик, *т.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *т.*

Бубликовий, бублишний, *а.* zum бублик geh. [ciscus rutilus).

Бублиця, *ф.* Art Weissfisch (Leu-

Бубник, *т.* Wiedehopf, *т.* с. Вудвуд.

Бубнити, *в.* а. trommeln.

Бубнова гора, *Н. e.* Berges.

Бубнявити, *в.* а. näseln.

Бубнявити, *в.* *н.* an- aufschwellen, gequellt werden. [len, *Б.*

Бубнястий, *а.* voll, aufgeschwol-

Бубовник, *т.* Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Бубок, -бка, *т.* *Н. e.* Berges.

Бубкало, *т.* с. Бубник.

Бубон, -бна, *т.* Trommel, Pauke, *ф.* „славні бубни за горами“ wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубонний, *а.* Trommel-, -а їма с. Бубонниця. [melhöhle, *ф.*

Бубонниця, *ф.* Paukenhöhle, Trom-

Бубонити, *в.* а. trommeln; 2) undeutlich, dumpf himurmeln.

Буботати, *в.* *н.* *В. с.* Бубонити 2).

Бубурити, *в.* а. 2) -ся с. Бурити.

Бубух! *int.* vom jähen Sturz.

Був, *praeterit. sgl.* von Бути, (бу, беш, бе, бем(ь). бете, бут = б́уду etc. *Оз.* 148); бувá, *Оз.* (61) *V.* 21 с. Буде; може бувá зайдете до церкви vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бувáе

von Бувати; бувайте, будьте здорові!
seid, bleibt gesund, lebt wohl!

Буваль, *f. s.* Бувальщина.

Бувала, *f. Иг.* 58 s. Булава.

Бувалець, -льця, *m. s.* Бувалий.

Бувалий, *a.* der lange gelebt u.
in der Welt sich viel herumgeschaut hat,
dah.: erfahren, weltkundig.

Бувальці, бувальці, *C. I.* 131 *pl.*
бувати в бувальцях vielgeist sein u.
dah. reiche Erfahrung haben.

Бувало, *бубо, neutr. praeter. v.*
Бувати, es geschah oft; 2) ehemals,
vormals, *Ог.* 204, 3. [klugheit, *f.*

Бувалость, *f.* Vielgeisttheit, Welt-
Бувальщина, *f.* Vergangenheit;
2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit,
III. I. 328 *vgl.* Билія, *He.*

Буваніти, *v. n. s.* Бовваніти.

Бувати, *v. n.* oft sein, geschehen, sich
zutragen, vorkommen; у коро́ з jmdm
oft zum Besuch kommen; 2) s. Бути.

Буван, *m. Py.* Altar, *n. II. p.* V. 100.

Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.

Буга, буга, *m. s.* Бугай; 2) с. Плакса.

Бугай, *m.* Stier, Zuchtstier, Stamm-
ochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse,
m. (*Ardea*, [*Botaurus*] *stellaris*); 3) Art
Kinderspiel s. Вовчок.

Бугайнік, *m. s.* Королиця, ко-
ролька (Pflze). [s. Бугай.

Бугало, *m.* огненний, *Ч. I.* 1, 92

Бугаш, *m.* wüster Wald, (*Ф.*).

Бугиль, бугіла, *f.* Kubpetersilie,
f. (*Anthriscus silvestris*).

Бугір, -го́ру, *m. Фр.* Sturmwind, *m.*;
2) Hügel, *m. Ко.* 242.

Буглав, *m. B. s.* Боліголов.

Буговий, *a. K.* des Flusses Буг.

Бугорчатка, *f.* Tuberculosis, Lun-
gensucht, *f.* [га́й (*Ardea stellaris*).

Бугу, *int.* vom Geschrei des Бу-

Бугун, *s.* Бору́н.

Буда, *f.* Bude, Hütte; Pottasche-
hütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem
Wagen, *n.*

Будара, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*

Бударажити, *v. a. K. I.* 178 Bar-
ken, Kähne ausrüsten.

Буддень, *gen.* б́дня, *m.* Werkel-
tag, *m. s.* Б́дний, *pl.* б́дні, *C. II.* 30.

Будженіна, (-ніця), *f. s.* Бу-
женіна.

Будженка, *f.* (einjährige) kleine
geräucherte Zwiebel.

Буджулів, *m.* Gefäß für die Salz-

Будз, *m. s.* Бундз 1). [sohle, *n.*

Будильник, *m.* Wecker, *m. Кл.*

Будило, *n. У.* Triebfeder, *f.* Reiz-
mittel, *n.* [d. Raths.) *III. ъ.*

Будимір, *m.* Name d. Hahnes (in
Будинковий, *a.* des Gebäudes.

Будінок, -нка, (*d.* будіночок),
m. Gebäude; 2) Haus, *n.*

Будительний, *a.* erregend, *B.*

I. Будіти, *v. a.* wecken, aufwek-
ken; erregen. [chern.

II. Будіти, *v. a. s.* Вудіти, гäu-

Будіще, *n.* Ort wo eine Б́да
(Pottaschehütte) gestanden, *m.*; 2) Бу-
д́ва, *Левч.*

Будівля, *f. s.* Буд́ва.

Будівний, *a.* Bau-

Будівничий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*

Будка, *f. dim.* s. Б́да; 2) Jahr-
marktsbude, Krambude, *f.*; 3) Wächter-
haus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter
Passagierwagen. [Б́дка, bes. 4).

Будкар, *m.* Eigenthümer einer

Будько, *m. H.* 110 der zu lange
wo aufbleibt, verweilt, der viel in der
Welt sich herumgetrieben hat u. viel von
sich spricht; 2) der Vielgeiste, Er-
fahrene, *C.*

Будь-коли, *adv.* wann immer.

Будь-куда, *adv.* wo und wie im-
mer, *У.* [so gütig.

Будь-ласка, habe die Güte, sei
Будлі-де, *adv. He. Пр.* XII. 415
wo immer.

Будляче, *n. coll.* Disteln, *pl.*

Будний, *a.* — день gewöhnlicher
Arbeitstag, Werkeltag s. Б́ддень.

Буднік, *m.* Bewohner einer Б́да;
2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*

Буд́ва, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*;

2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*

Будовець, -вця, *m.* Baumaterial, *n.*

Будовник, будовничий, *m.* Bau-
meister, Baukünstler, *m.*

Будра, *f. s.* Розхідник, (*Glechoma*).

Будьсім, *Ос.* (61) VII. 119 s. Б́-
цім *Ос.* 200. [*Ос.* 200.

Будьто, *conj.* als ob, wie wenn, als.

Будувати, *v. a.* bauen, einen Bau
ausführen.

Буду́лка, *f.* Fass, *n.* Gr. 17.
 Буду́чина, буду́чність, -ости, *f.*
 Zukunft, *f.* [ГШ. *a.* künftig.
 Буду́чий, буду́щий, буду́чний,
 Бу́вствъ, *f.* II. бѣство, бѣство, *n.*
 КУ. trotziger Muth, Uebermuth, *m.*
 Vermessenheit, *f.*
 Бужа́ннн, *m. pl.* Бужа́не Einwohner vom Flusse Буг. [fliessen.
 Бужбо́ннн, *v. n.* geräuschvoll
 Бужде́лрня, *f.* grosses, unförmiges Gebäude.
 Буженна́, -нця, *f.* geräuchertes Schweinefleisch, *n.* Пом. III. 99.
 Бу́за, *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl, *n.*; 2) Bodensatz, *m.*
 Бу́зьдеревѡ, *s.* Дѣвдеревѡ.
 Буждѣ́лн, *m.* Streitkolben, *m.*
 Бу́зимок, -мка, *m.* He. junger einmal überwinterter Stier; 2) noch nicht überwinterter Kalb, (В.)
 Бузина́, *f.* *s.* Базна́, боз. [Бузина́.
 Бузи́ннн, бузи́нннн, *a.* aus, von
 Бузи́нннн, *m.* säuerliches Getränk aus Hollunderbeeren. [den.
 Буви́рува́ти, *v. a.* Knaben schön-
 Бу́зѡвѡк, -вка, *m. s.* Бу́зимок.
 Бу́зькѡв, *a.* Storch; — о́гнѣ Кук-
 куксblume, *f.* (Lychnis flos cuculi).
 Бу́зькѡ, *m. s.* Бу́зимок.
 Бузко́внн, *a.* Flieder-, *M.*
 Бузи́к, *m. s.* Базнѣк. [на geh.
 Бузи́чнн, *a.* zu бузи́к, бузи́-
 Бузо́ва́ти, *v. a.* schelten; 2) prü-
 гeln, *Пет.*
 Бузо́вн, бусовн, *m. s.* Ungläu-
 biger, Ketzner, *m.* [lose; *s.* Бузо́вн.
 Бузо́внрка, *f.* Кс. II. 111 die Ruch-
 Бузо́внровнн, (-рскнн), *a. s.* Би-
 сурма́нскнн. [losigkeit, *f.*
 Бузо́внрство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
 Бузо́к, -зка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
 Бу́зѡк, -зѡка, *m.* Storch, *m.* (Ci-
 conia alba).
 Бузу́в-, *s.* Бузов-.
 Бузу́н, *m.* Salz aus Salzseen, *n.* Пет.
 Бу́зя, -нця, *n.* junges Störchlein.
 Буй, † Пом. III. 38 *s.* Бѣнн, бѣн-
 ннн; буй-голова́, *m.* III. II. 102 tapferer Kämpfer. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
 Бѣнвал, бѣнвал, -ола́, бѣнвал, *m.*
 Бѣнвалннн, (-лннця), *f.* Büffel-
 weibchen, *n.*

Буйво́лнн, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
 Бѣнн, *a.* † Кс. 130 thöricht, ausgelas-
 Буйко́, *m.* Name des Hundes.
 Бѣнло, *m. s.* Бѣнвал.
 Буйнннн, *a.* üppig, üppig empor-
 schiessend; 2) geil, ausschweifend; 3)
 übermüthig; 4) von „fetten“ grösseren
 Lettern, *K.* [wind, *m.*
 Буйнннстер, (-нестер), *m.* V. Nord-
 Бѣннннннн, -ости, *f.* Uppigkeit,
 Geilheit, *f.*; 2) Uebermuth, *m.*; 3) Aus-
 gelassenheit, *f.* [den, *См.*
 Буйннннннн, *v. n.* heftiger, stärker wer-
 Буйно́снлнн, *a.* stolzend von
 Kraft, *KУ.*
 Бѣннрнн, *m.* Ф. *s.* Бурнн. [m.
 Бѣннтур, *m. K.* wilder Stier, Auerochs,
 Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fa-
 gus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *gew.*
pl. Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
 Бу́ка, *f.* (бу́лка), 30 Klafter des
 Strohgeflechtes für Hüte in Form des
 länglichen Semmels aufgewunden.
 Бука́та, (*d.* бука́тка), *f.* Stück, *n.*
 Schnitt, *m.* (des Brodes).
 Бука́шка, *f.* Blattlauskäfer, *m. Кн.*
 Бу́ква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.*
 Samen der Buche, Bucheckern.
 Бука́льнннн, *a.* buchstäblich, von
 Wort zu Wort.
 Бука́внр, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
 Бука́внрннн, *a.* zum бука́внр geh.
 Бука́вннннн, *a.* выраз Buchsta-
 бен-, algebraischer Ausdruck.
 Бу́квиця, *f.* Zehrkrant, *n.* (Beto-
 nica officinalis); 2) — біла Schlüssel-
 blume, *f.* (Primula).
 Бу́кель, *m.* He. *s.* Пу́кель.
 Бу́кн, *pl.* Name des Buchst. Б (6).
 Букѡ́вка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs). [Harpysia fagi).
 Букѡ́внннннн, *f.* Buchenspinner, *m.*
 Бука́лн, *m.* Krug, *m.*
 Бука́лнн, *f.* Га. I. 107 Гол. III. 685 ?
 Буко́внн, *a.* Buchen-; -а щѣтка
s. Їжовѣць к. [Buchenbaume.
 Буко́внннннн, *a.* Ч. III. 459 vom
 Буко́вѣць, -вцѣ, *N.* mehrerer Berge.
 Буко́внннн, *f.* Buche, *f.*; 2) Bu-
 ченнннн, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*;
 4) *N. e.* Berge. [Einwohner v. Bukowina.
 Буко́вннннннннн, -нннця (*d.* -вннчнн),
 Буко́внннн, *m. s.* Буко́внннн 2).

Буколічний, *a.* bukolisch, idyllisch.
 Букорія, *f.* weibl. Riemengürtel an den Enden mit angenäheten Nägeln.
 Букът, *m.* s. Боріок.
 Букш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.
 Букшувати, *v. a.* mit Büchsen die
 Букшпан, *m.* — всезелений Buchsbaum, *m.* (*Buxus sempervirens*).
 Букшпановий, *a.* aus Buchsbaum.
 Букштєлі, *pl.* Bogengestell, Bogengerüst, *n.* [herrnstab, *m.*
 Булава, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-
 Булавенний, *a. m. s.* Keulenschwinger, *m.* *Py.* [Шпилька.
 Булавка, *f.* *dim.* s. Булава; 2) *s.*
 Булавний, *a.* Stab- [(Clavicornia).
 Булавник, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*
 Буланний, *a.* falb, fahl.
 Булат, *m.* Stahl, *C. II.* 255; *Schwert, *n.*
 Булатка, *f.* блідна blasser Kopf-
 стінде, (*Cephalanthera pallens*).
 Булатний, булатовий, *a.* stählern.
 Булахівка, *f.* *Зан. V. I.* 17 Gasse, *f.*
 Гау, *m.?* [f. Erdäpfel, *m.*
 Бульба, бульбега, бұля, *f.* Kartoffel,
 Бульбанька, бульбашка, *f.* Wasser-
 blase, *f. C. I.* 103 Glasbläschen, *n.* *Пол.*
 Бульбиско, *n. s.* Бараблisko.
 Бульбўки, (-бўчки), *pl. e.* Pflanzen-
 art. [chen, plätschern.
 Бульбўлькати, *v. n.* Blasen ma-
 Бульбяник, *m.* Tottenkopf, *m.* (*Ache-
 rontia Atropos*).
 Бульбянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2)
 Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*
 Бульвінка, *f.* s. Барабўлка, *B.*
 Бульвонсний, *a.* *B.* knollentragend.
 Бульвіниця, *f.* s. Бўльбиско.
 Буддїмок, -мка, *m.* kurzes Ge-
 wehr, Stutzgewehr, *n.* *III.*
 Бўльдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2)
pl. Art stumpfende Stiefel.
 Бульжник, *m.* Kieselschiefer, *m.* *Вол.*
 Бўлка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*
 Бўлька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*
 Бўлькнути, *v. a.* herausplatzen (im
 Reden).
 Булькотїти, *v. n.* dh. das Springen
 der Blasen ein Geräusch verursachen,
 Бульб́ан, *s.* Бовв́ан. [brodeln.
 Бўлочка, *f.* *dim.* s. Бўлка.
 Бум! бум! *int.* bum!

Малоруско-німецкий Словар.

Бумага, *f. gr.* Papier, *n.*; 2) Schrift-
 stück, *n.*
 Бумажка, *f.* *dim.* s. Бумага; 2) Pa-
 pierrubel, *m.*; glatte Stelle bei бильце.
 Бумажний, *a.* papiieren; 2) aus
 feiner Leinwand.
 Бумкати, *v. n.* klimpern.
 Бўнда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch,
n.; 2) kurzes Pelzkleid.
 Бунджўлів, *m.* lange Pfeife ohne
 Bodenansatz, u. ohne Löcher.
 Бундз, süsslich schmeckender Schafs-
 käse, woraus Brinse gemacht wird; 2)
 kurz geschorener Knabe.
 Бундўжити (-дўчи-) ся, sich stolz
 spreizen, s. geberden.
 Бундўжний, бундўчний, *a.* von
 Stolz aufgeblasen, hoffärtig.
 Бунїти, *v. n.* summen, schwirren.
 Бўнкош, ф́окош, *m. ungr.* s. Кёлев.
 I. Бунт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.*
 бўнти, *Зан. I.* 345 sechs gröbere Saiten
 der бандўра. [Empörung, *f.*
 II. Бунт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*
 Бунт́ар, *m.* *Па.* Aufwiegler, Stören-
 Бўнтик, *m.* *dim.* s. Бунт I. [fried, *m.*
 Бунтиковий, *a.* in Bündeln.
 Бунтивий, *K. V.*; бунтливий, *См.*;
 бунтовливий, aufständisch, aufführe-
 risch, sich empörend, rebellisch, unruhig.
 Бунтовати, aufwiegeln, zum Auf-
 stande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand
 machen, sich empören.
 Бунт́вник, *m. II.* Aufwiegler, Auf-
 рührer, Empörer, Rebell, *m.*
 Бунт́вниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*
 Бунт́вство, *n. s.* Бунт.
 Бўнчик, *m.* s. Бунт I. бўнтик, *III.*
 Бунчўжний, *a. m. s.* Träger des
 Бунчўк, Fahrenträger, *m.*
 Бунчўк, *m.* der Rossschweif als Kriegs-
 fahne, *III.*; 2) s. Зух; 3) s. Урвїтель.
 Бунчуковенко, *m.* Sohn des Бун-
 чукóвий товариш.
 Бунчукóвий, *a.* — товариш, Stabs-
 officier, Gardeofficier, *m.* *III.*
 Буняк, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (*Bom-
 Буняс, m.* Баняс, *K. V.* [bus).
 I. Бўра, *f.* s. Бўря.
 II. Бўра, *f.* s. Бўрда II. 2).
 Бурак, (-ряк), *m.* rothe Rübe; на
 догад буряків anspielend, das Gespräch
 hinlenkend, *Кв. II.* 20.

Бураковій, *a.* aus rother Rübe.
 Бурачине, *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
 Бурачинка, *f. s.* Бураковій борщ.
 Бурачкій, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art
 rother Aepfel.

Бурачковій, *a.* dunkelroth.

Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (Borrago officinalis).

Бурачок, -чка, *m. dim. s.* Бурак.

Бурбулянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*

Бурва, *f. s.* Борва, *Шв.*

Бург, бургі *pl. Ос.* (62) VIII. 30?

Бург, бургувати, *s.* Борг etc.

Буріш, *m. s.* Буркът.

I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenspiel, Matsch (Kartenspiel), *Ием.*

II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* виправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schmähung, *f.*; 3) *m.* Händelmacher, *m. Ием.*

Бурдэй, бурдэй, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f.* *ГШ.*; 2) *s.* Бурдель.

Бурдэйка, *f.* die Prostituirte.

Бурдель, *m.* Bordell, *n.*

Бурдюг, *s.* Бордюг.

Буревістник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* vogel, *m.* (Thalassidroma, Procellaria).

Бурей, *m.* Sturmwind, *m. Кв.* II. 151.

Бурёки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*

Бурій, *a.* graubraun.

Бурійтель, *m.* Ruhestörer, Aufwiegler; 2) Zerstörer, *m.*

Буріти, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufrühren, aufwiegeln; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напикток — gährt, arbeitet.

Буріч, *m.* Bärenfenchel, *m.* (Meum Mutellina) *B.*

Бурішка, бурочка, *f. s.* Бўльба.

Бурішкати, *v. a.* *Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintfragen. [chen, *m.*

Бурішяник, *m.* Kartoffelku-

Буріще, *n. aug.* grosser Sturm.

Буріник, *m.* буріниця, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (Accentor modularis u. Sylvia). [braun werden.

Буріти, *v. n.* braun schimmern, graubruk, *m. s.* Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.

I. Бўрка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kaputze.

II. Бўрка, *f. s.* Мандибўрка.

Буркалі, *pl.* glotzende Augen.

Бўркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) *s.* Буркотіти.

Бўркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *He.*; 2) loschiessen.

I. Бурковати, *s.* Бруквати.

II. Бурковати, *v. n. К.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.

Бурковина, *f. Ме.* 82 *К.* II. 246 *s.* Бўрка I.

Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.

Буркотлівий, *a.* viel girend.

Буркотня, *f.* Gemurmél, Geplarr, *n.*

Буркўк! *int.* vom Giren der Tauben.

I. Буркўн, *m.* unwillig girender Tauber; Holztaube, *f.* (Columba oenas); 2) Murrkopf, *m.*

II. Буркўн, *m.* — окладник Honigklee, Steinklee, *m.* (Melilotus officinalis); 2) — зіле Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (M. coerulea). [II. 2).

I. Буркуніна, *f. Л.* 93 *s.* Буркўн

II. Буркуніна, *f. s.* Бурковина.

Буркўт, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*

Буркотівий, *a.* vom буркўт. [Ием.

Буркутати, буркотіти, *v. a.* giren (v. Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.* [Буркўн I. (?)

Буркутонець, -ниця, *m. Н.* 290 *s.*

Буркўха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f. Мз.* II. 291.

I. Бурлак, *m. s.* Борлак.

II. Бурлак, (-ака), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Tagelöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*

Бурлакувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.

Бурлацкій, *a.* des Бурлак.

Бурлацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl.* v. Бурлак.

Бурлачка, *f.* alleinstehende, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f. He.*

Бурлівий, *a. s.* Бурній. [літи.

Бурлідіти, *v. n. Ч.* II. 249 *s.* Бур-

Бурлії, *m. Кч.* 311 Raufbold, Renom-

mist, *m.*

Бурліти, *v. a.* brausen, tosen, (v. Sturmwind) *Кв.*; 2) wühlen, *К.*; 3) spruken, *Фр.*

Бурляк, *m.* -ом літи *Ф. He.* (65), 199.

- Бурма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m.* *Пис.*
 Бурмак, бурмій, *m.* Revolutionär, *m.*
 Бурміло, Brummbär, Tölpel. [*Пис.*
 Бурмбсита ся, *v. n.* schmolten.
 Бурмотати, -іти, murmeln; murren.
 Бурній, *a.* stürmisch, ungestüm, ge-
 waltig, heftig; — дух *K.* Sturmwind, *m.*
 Бурнуе, *m.* III. II. 216 Art Oberkleid.
 I. Бурса, *f. s.* Бұра, бұрда II. 2).
 II. Бурса, *f.* Erziehungsanstalt für
 arme Schüler, *f.* [gling einer Бұра II.
 Бурсак, *m.* бурсаченá, -áти, *n.* Zö-
 Бурсацкий, бурсовий, *a.* zur Бұра
 II. geh.; 2) scholastisch.
 Бурсацтво, *n. coll.* Zöglinge einer
 Lehranstalt, einer Бұра II. III. I. 225.
 Бурт, *m.* P. I. 29 III. II. 44 Haufen,
 Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n.* *Зак.*; 2) *s.* Брус,
 Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бұрти
 Salpeterhütte, -siederei, *f.*
 I. Бұрта, *f. Ос.* (61) VI. 38 Abthei-
 lung der Колядників.
 II. Бурта, *f.* Wasserstrudel, *m.*
 Буртись! *int.* vom geräuschvollen
 Hinstürzen, *Шд.*
 Буртіти, *v. n.* sprudeln, fluten.
 Буртувати, *v. a.* wühlen.
 Бурўлька, бурўльбашка, *f.* Eiszar-
 fen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білко-
 вата куліста, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
 Бурўн, *m.* Welle, Woge, Brandung,
 Brandwelle, *f.* *Др.* с. 289. *Зак.*
 Бурўндук, *m.* Sichelklee, *m.* deut-
 sche Luzerne (Medicago falcata).
 Бурўнка, *f.* лўлька- aus wellenähn-
 lich fladerhafter Baumwurzel gedrechselt.
 Бурх, *m. K.* = Петербурх (-бург).
 Бурханіна, *f. s.* Бұря, *Ст.*
 Бурхати, *v. n.* III. sprudeln, fluten.
 Бурхавий, *a.* *Ру.* *s.* Бурайвий,
 бурній.
 Бурховець, -вця, *m. K.* Einwohner
 des Бурх (= Петербурх). [(=на бұрку).
 Бурховий, *a. Н.* 201 *s.* Буркóвий
 Бурчак, (*d.* бурчачок), *m. Н.* 268 *s.*
 Бұркұт; 2) reissender Bach, *Лев.* III.
 Бурчалó, *n.* Brechfliege, *f.* (Musca
 vomitoria).
 Бурчати, *v. n.* murren; murmeln.
 Бурчимұха *f.* Biesfliege, *f.* (Oestrus).
 Бурчын, *m. Ч.* V. 884. 885. ?
 Бурштін, *m.* Bernstein, *m.*
 Бурштінка, *f.* Cigarrenspitze aus

- Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
 Бұря, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
 Бұрян, *m.* буряніна, *f. P.* I. 208
 Unkraut, *n.* *Пом.* III. 89.
 Буряніти, буряновáти, *v. n.* ver-
 wildern (*v.* Pflanzen), *Гол.* I. 197, mit Un-
 kraut verwachsen.
 Бурянійк, *m.* Art kleiner Bären,
 der von Beeren lebt. [verwachsen.
 Бурянуватий, *a. K.* mit Unkraut
 Бўсель, -ся, бўсько, *m.* Storch, *m.*
 Бусь! *int. v.* Fallen! bauz!
 Бўльки, *pl.* schierlingsblättriger Rei-
 herschnabel, (Erodium cicutarum).
 Бўсти, *v. a. s.* Босій.
 I. Бут, *m.* rothe Rübe (Beta vulgaris);
 2) Blattgemüse, *f.* *Пет.* [Пет.
 II. Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
 Буть, *v. n. s.* Бўти.
 Бутá, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth,
m. Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
 I. Бутáти, *v. n. s.* Бўяти. [len.
 II. Бутáти, *v. n.* „Буті“ (бутив) spie-
 Бутвіна, *f.* бутвіне, *n.* Blätter der
 rothen Rübe, *pl. Нс.* Weisskohl, *m.*
 Бутвіне, *n.* Vermoderung, *f.* *Пол.*
 Бутвіти, *v. n.* faulen, modern.
 Бутвóра, *f.* *Пу.* wüstes Gebahren,
 Verbissenheit, *f.*
 Бутé, *n. T.* das Sein, Dasein, *n.*
 Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f.* *Лев.*
 Бутéй, (*d.* бутéець), *m.* Schafhirt, *m.*
 Бутéйти, *v. a.* Schafe mischen.
 Бўтель, -тя, *m.* grosse Flasche.
 Бутелька, Bouteille, Flasche, *f.*
 Бутелькóвий, *a.* Flaschen-
 Бутéя, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od.
 mehr Stück Rindvieh.
 Бутій, *pl.* Art Knabenspiel.
 Бўти, [бўти], *v. n.* (*sgl.* був; *pl.* бўли:
 war, waren) sein, werden, existieren,
 leben, fristen, bleiben; — *з* ким на рé-
 чax Unterredung haben; она бўла *з* ним
 sie war ihm willfährig; нехáй бўде як
 бувáло soll bleiben beim Alten; бўде
 (бувá) vielleicht, es trifft sich, dass —;
 б) бўде wird genug sein.
 Бутін, *m.* бутіна, *f.* dicker abge-
 schälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.*
 Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
 Бутінáр, бутінник, *m.* Arbeiter im
 Бутінок, -нка, (*d.* бутіночок), *m.*
 Halbstiefel, *m.*

Бутирине, *n.* Schutt, *m.* с. Хмиз, *Plc.* Gerümpel, *n.* III ъ.

Бути́ти, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Plm.* [benspiel Бути́.

Бути́вка, *f.* dünner Stab beim Кна-

Бути́ль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*

Бути́ти, *s.* Бути́ти; 2) sieden, brodeln; gähren; 3) *ausgelassen sein.

Бути́нка, *f.* Flaschenmonade, *f. B.*

Бути́ля, *f. s.* Бути́ль.

Бути́й, *a.* ausgelassen, muthwillig, trotzig, keck, stolz.

Бути́нсть, -ости, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, unbändiger Sinn, Uebermuth, *m.*

Бути́к, -ка, *m. Ф.* Leben, Fristen, *n.*

Бути́ра, бу́тра, *f. C. II.* 162 Reisegeräth, *n.* Speisevorrath, *n. Plm.*

Бути́рине, *n. coll. s.* Бути́ра; Einrichtungsstücke, *pl.*

Бути́к, *s.* Бути́к.

Бути́ран, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.

Буфалува́ти, *v. n.* Unwahres vor-

Бути́н, *m. aug. s.* Бо́хон, бо́хонецъ.

I. Бути́хонецъ, *m. s.* Бо́хонецъ.

II. Бути́хонецъ, -нця, *m.* Schlag, Streich auf den Rücken, *m.*

Бути́стый, *a.* bauschig.

Бути́хати, бути́хати, *v. n.* knallen, plätzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) по́ломить auflodern, prasseln; 4) mit Gewalt ausbrechen, aussprudeln.

Бути́кати, *v. n.* keuchen.

Бути́нка, *f. s.* Бо́хонецъ; кола́ч.

Бути́коти, *v. n.* vom Dröhnen der Trommel, *B.* [ohne Hausflur.

Бути́ня, *f.* armselige (baufällige) Hütte

Бути́т, *m. gew. pl.* Pfannennudeln, *pl.*

Бути́та, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.*; 2) Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*

Бути́чити, *v. a. s.* Бути́хати.

Бути́гарня, *f. C. I.* 140 Stadtwachstube, *f.* Arrest, *m.*

Бути́ван = марабу́, *m.* Marabu, *m.* (Ciconia Marabu). [рижкі]. *Зак.*

Бути́ци, *pl.* Art Mehltäschchen (ш-

Бути́цм, бути́цм-то, *conj.* als ob, als wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Oz.* 200.

Бути́цкати, *v. a. s.* Тути́цати, *Зак.*

Бути́ман, *m.* бути́мантій, (-аністий), бути́мей, бути́мло, *m. a.* bausbackig.

Бути́цо, *m. in d.* Kinderspr.: Apfel, *m.*; 2) Rind, *n.* Ochс (бінью).

Бути́ча, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* Anfechtung, Fehde, *f. P. II.* 22; -у збу́ти, підня́ти Hader machen, Heidenlärm machen.

Бути́вити, *v. n. s.* Бути́ти.

Бути́вина, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*

Бути́йна, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-

Бути́ний, *a. s.* Гучний; 2) tüchtig; 3) *s.* Бути́й, *Plm.* III. 38.

Бути́чок, -чка, *dim. s.* Бу́к, *m.* Knüttel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bienenstock, *Левч.*

Бути́чля, *s.* Бочу́ля.

Бути́дерево, *n.* Korbweide, *f. Gr.* 17.

Бути́шля, *f.* Storch; 2) Fischreiher, *m.*

Бути́шник, *m. BB.* Plünderer, *m.*

Бути́шати, *v. a.* stöbern, wählen.

Бути́вити, *v. n.* sich frei erstrecken, *s.* hinziehen, *M.* [ра́к, буера́к, *Me.* 92.

I. Бути́к, бути́рок, -рка, *m. s.* Бай-

II. Бути́к, *m. s.* Бути́й, *Plm.*

Бути́ине, (*d.* бути́нечко) *n.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f. He.* Schwärmerei, *f.*

Бути́нствувати, *v. n.* ausgelassen sein, Unfug treiben, Händel suchen, *He.*

Бути́ти, *v. n.* üppig wachsen; wuchern; 2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.

Бути́циця, бути́ниця, *f.* Schlagader, Arterie, *f. Пол.*

В.

В, dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ]; 2) als gehauchter Einsatz z. В. во́ко, вѣвѣзъ, *Oz.* 59, 60. Daher das in diesem Bereiche unter В Fehlende s. uuter entsprechenden reinen Vocalen; 3) zur Vermeidung des Hiatus, z. В. така вѣтанова = т. установа, *Oz.* 62.

В, [вѣ. во, вѣ], *praep.* 1) mit *d. Accus.* *Mi.* IV. 395—402, *Oz.* 116: in, nach; а) von der Richtung u. vom Zwecke: в село́ піти́, иди́ в бо́жу цу́ть geh' in Gottes Namen; ви́брати́ ся в до́рогу auf Reisen gehen; в Де́лятин nach der St. Delatyn, *B.*; в по́жѣток zum Nutzen;

в примір пітї кому́ zum Beispiel, zur Nachahmung für jmdn dienen; β) von Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день, bei Tage, в сѣреду am Mittwoch, раз в рік einmal im Jahre, в рік потόму ein Jahr darauf, в той час damals, в хлѡпа (завѡльшкїй) mannshoch, в два лікті zwei Ellen, в однѡ з ним, оба в однѡ beide zusammen, zugleich; в сей (тот) час allsogleich; в брїд so viel dass man darin waten kann, в міру im rechten Masse; в-зад rückwärts; γ) bei Verben u. verbalen Subst.: вірувати (віра) в Бѡга an Gott glauben, грати (гранѣ) в картї Karten spielen, — в кѡбзу (на кѡбзі); удѡв ся в бѡтька ist dem Vater nachgeschlagen, хрестїти (у) в унїята К. I. 138 als Unirten taufen lassen, в сїдлѡ сїдлати коня́ satteln; дзвонїти в дзвѡни Glocken läuten, приїхати в гѡстї (als—); брати в друзки (zur —); итї в після (als—); пітї в опрїшкї (unter die —, zu —); вдавѡти ся в тѣгу, в розпѣку; в нѡги пѡдати (до нїг.п.) s. В-, s. V. *Mi.* IV. 402; 2) *mit d. Local. Mi.* IV. 656—661, *Og.* 116 von Ort, Zeit, Art, Weise u. Umstand: in, *vgl. V.* вї [во]. *Og.* 81, 176—177, 194—195: в рѡнці, в вѣчерї, в зѡрах mit Anbruch der Morgenröthe, в тайнї im Geheimen, в двох beide, в гѡстях als Gast; в недѣзї, в дѡбрїм здорѡвлю, в страху́; в якїх грѡшех? в якїй цїнї? zu welchem Preise? s. В-; 3) *in Zusammensetzg.:* ein., hinein- *Mi.* IV. 198.

Ваб, *m.* вабь, *f.* V. Köder, *m.* Lockspeise, Aetzung, *f.* Lockherd, *n.* *Item.*

Вабѡ, *f.* Lockung, Verlockung, Täuschung, *f.*; 2) Reiz, *m.* *Mi.* II. 46 *cm.*

Вабѡець, -бця, вабик, *m.* Locker, Anlocker, Lockvogel, *m.*; 2) Lockspeise, *f.*; 3)

Lockpfeife, *f.* *Item.*

Вабїло, *n.* вабка, *f.* s. Вабь.

Вабїти, *v. a.* locken, anlocken, ködern, reizen. [reizend, anmuthig.

Ваблївий, вабїй, *B. a.* verlockend, Ваблїти, *s.* Вабїти, *Plc.*

Вава-вурп! *int.* vom Girren der Taube.

I. Вѡвка, *f.* *Gr.* s. Вѡлка; 2) s. Лѡвка,

II. Вѡвка, *f.* Geschwür, *n.* [*Og.* 69.

Вѡврїти, *v. a.* verwöhnen; 2) Aergerniss haben.

Вѡврик, Вѡврѡ, *m.* s. Лѡврѡ.

Вавцїр, вавчѡр, *m.* N. e. alten Katers.

Вѡвчїти, *v. n.* miauen.

Варѡ, *f.* Wage, *f.* Hebebaum, *m.*; 2) Schwere, Last, *f.* Gewicht, *n.* у вѡзі стѡгнї schwanger werden; * Bedeutung, *f.* Belang, *m.* за велику варѡ стѡвїти щѡсь, *C.* etw. hoch schätzen; 3) Rück-sicht, Schonung, *f.* Rückhalt, *m.* жалѡ варѡ не знѡє; не мѡєм варѡ wir ken-nen kein Pardon, *III.* I. 14; взїти варѡ на одїн бїк, *s.* Переважѡти.

Вѡгавїй, *a.* wankelmüthig, unentschlossen. [schirr, Trog, *m.*

Вѡгѡн, *m.* *Ko.* 31 hölzernes Essge-

Вѡгѡнїна, *f.* Belästigung, Schere-rei, *f.* *cm.*

Вѡгѡнїцї, *pl.* Ч. I. 132 s. Нарѡвїцї.

Вѡгѡнѡк, -нѡкѡ, *m.* *dim.* s. Варѡн; 2) Waffelkuchen, *m.* [ken tragen.

Вѡгѡти ся, unschlussig sein, Beden-

Вѡгѡ, *pl.* Zügel, *pl.* Ф. s. Важкїй, вїжкїй.

Вѡгѡвнїк, *m.* Wagbalken, *m.*

Вѡгѡвнїця, *f.* Wage, *f.* *K.* [trächtig.

Вѡгїтнїй, *a.* schwanger, *P.* I. 209;

Вѡговѡ, *n. s. a.* Art Abgabe, *K.*

Вѡговїй, *a.* nach dem Gewicht ver-

käuflich, *Зѡк.*; 2) — друк, *Ч.* V. 1052,

VII 404 Hebestange, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*

Вѡгѡвїстїй, *Фр.* ваговїтїй, *a.*

gewichtig, *T.*; 2) schwerfällig, wüchtig.

Вѡгом, *adv.* *Ks.* II. 157 nach Gewicht,

abwägend; 2) варѡм = повѡли langsam,

gemach, *Фр.* [ren.

Вѡгонїти, *v. a.* *KV.* II. 103 erschwe-

Вѡгонїти, *v. n.* lasten, *KV.*; 2) schwanger

gehen, *K.*

Вѡготѡ, *f.* *AD.* I. 334 Last, Schwere,

f. *K.*; 2) Gravitation, *f.* *Фр.*; 3) — пї-

тїма specifisches Gewicht, *B.*

Вѡготїти, *v. n.* lasten, *Фр.*

Вѡготнїй, *a.* Gewichts-, *B.*

Вѡгувѡти, *v. a.* щѡсь Leid um etw.

haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen

sein, *s.* Вѡжїти ся.

Вѡдѡ, nun, am Ende. [*m.* Wunde, *f.*

Вѡдѡ, *f.* Gebrechen, *m.* Fehler, Schaden,

Вѡдѡс, *m.* Weidmann, Jäger, *m.*

Вѡдїти, *v. n.* кому́сь schaden, schä-

digen, hindern; 2) на когѡсь gegen jmdn

aufwiegeln, hetzen, *M.*; 3) — ся sich zan-

ken, hadern.

Вѡдкїй, *a.* до чѡгѡсь fertig, geneigt

zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вѡдко

мені, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*
 Вадлівий, *a.* *Пет.* s. Звадлівий.
 Вадно, *s.* Ладно, *Ог.* 69.
 Вадьовати, *v. n. s.* Бізувати.
 Вадрó, *n.* *Ф.* s. Ведрó.
 Вáє, *n. coll.* Weidenreiser, *pl.* вáї, *pl.*
 geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [βαίς].
 Важевніця, *f.* Hebebaum, *m.*
 Вáженє, *n.* das Wägen; 2) Wanken;
 3) Wagen, *n.* [pressend.
 Вáжєнный, *a.* *K.* schwer, drückend,
 Вáжити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen;
 3) *v. n.* своїм житєм sein Leben wägen;
 ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v.*
a. durch's Ueberzeugen bewegen, *K. I.* 178;
 5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, wo-
 rauf erpicht sein; — *ся* wanken, schwan-
 ken, überlegen; б) sich unterstehen, wägen.
 Вáжка, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Важкí 1).
 Важкáти, *v. a.* Pferde zügeln, lenken.
 Важкí, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im
 Pferdegeschirr); 2) *s.* Короміслиці.
 Важкíй, *a.* schwer, schwerwiegend,
 gewichtig; 2) schwanger, *Левч.* Важко, *adv.*
 Важкó, *m.* *N. e.* Hundes. [2] * wichtig.
 Важлівий, *a.* *M.* schwer drückend;
 Вáжний, *a.* schwer; 2) wichtig, ge-
 wichtig; bedeutend; 3) ernst. Вáжно,
adv. *C. I.* 6 s. Тáжко.
 Важнік, *m.* Salzwäger, *m.* *B.*; 2)
 Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*
 Важніця, *f.* das Hebezeug, die Stütze
 für die Hebestange (beim Schmieren der
 Wagenachsen); 2) Wage, *f.* *K.*; 3) *m. f.*
 * der sich wichtig macht, *Grossthuer, H.*
 107; 4) *Grossthueri, f.* *Левч.*
 Вáжність, -ости, *f.* Wichtigkeit,
 Ernsthaftigkeit, *f.* [steht, *Зак.*
 Важнія, *f.* Ort, wo die Magistratswage
 Важчáти, *v. n.* schwer werden, *Левч.*
 Вазь, *f.* das Trachten, das Erpichtsein,
vgl. Вáжити на щось б). [колядникí, *m.*
 Вáйда, *m.* Anführer der Gesellschaft
 Вáйка, *pl.* s. Яйці.
 Вáйкати, *v. n.* kläglich schreien.
 Вáйло, *int.* *Ф.* о Weh!
 Вак, *m.* abgestecktes Ziel, *Kol. I.* 197.
 Ваканцьóвий, *a.* *Кол.* 68 vacant,
 dienstfrei.
 Вакáр, *m.* Kuhhirt, *m.* [vacca].
 Вакáти ся, *s.* Вáжити ся б), (*Ф.*).
 Вакáційний, *a.* die Ferien betref-

Вакáції, *pl.* Ferien, *pl.*
 Вакéлия, *s.* Векéлия.
 Вакирíстий, *a.* vom Schafe: weiss,
 rings um die Augen m. schwarzen Flecken.
 Вáкса, *f.* Haarwiche, *f.* *C. II.* 167.
 Вакувáти, *v. n.* *Зан.* II. 523 müssig
 liegen, m. hängen etc. unbeschäftigt blei-
 ben, земля вакýє bei zu schüterer Saat;
 2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein;
 3) unschlüssig sein (*Ф.*); 4) *v. a.* *Зан.*
 (*Вер.*) I. 8 s. Гаїти.
 Вакýла, *m.* *Bucolus.* [Сýвій.
 I. Вал, *m. s.* Валовíна, *K. I.* 15; 2) *s.*
 II. Вал, *m.* Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2)
 Welle, Meereswelle, *f.* *II.*; дощ паде
 валáми in Strömen; 3) Schwaden, *m.*
s. Рúчка; 4) *s.* Вáлиско.
 Вáлал, *m.* *ungr.* s. Селó.
 Валáндати, (-ангáти) ся, з кимóсь
 mit jmdem sich herumschleppen, sich plag-
 en, *Ки.* [C. *Пис.*
 Валáнтанє, *n.* Säumen, Zögern, *n.*
 Валантíрош, *m.* Faulenzer, *m.*
 Валасáти ся, *pol.* *K. I.* 10 s. Во-
 лочíти ся. [Schmerz winden, (*Ф.*).
 Валаструвáти, *v. n.* sich vor
 Вáлах, *m.* Entmanner, Verschneider;
 2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes
 Pferd; 3) Hammel, *m.*
 Валашáйник, *m. s.* Вáлах 1). [den.
 Валашáти, *v. a.* wallachen, verschnei-
 Валашка, *f.* verschnittene Sau.
 Валашóк, -шкá, *m. s.* Вáлах 3).
 Вальбóйка, *f.* s. Валовéць II.; Hun-
 denapf, *m.* [ний, *pol.*
 Валéбний, *a.* *Wgr.* VI. s. Велéб-
 Вáледжи, *conj.* *Лоз. gr.* 122 doch.
 Валéжник, *m. coll.* gefallene u. von
 der Erde bedeckte Baumstämme, *Ос.* (61),
 X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*
 Вáлєра ходíти, (*Ф.*) ruhelos wie ein
 Verdammter umhergehen.
 I. Вáлець, -ля, *m.* Walze, *f.*
 II. Вáлець, -ля, *m.* Walzer (Tanz), *m.*
 Вáливо, *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*
 Валивóкий, *a.* mit weit aufgeris-
 senen, gaffenden Augen.
 Вáлик, *m.* Walze, *f.* *Ом.*; [2] Bengel.
 Вáлýло, *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*
 Вáлíньска гора, *N. e.* Berges.
 Вáлиско, вáлище, *n.* harte An-
 schwellung des Euters bei der Kuh.
 I. Вáлýти, *v. a.* umwerfen, nieder-

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen, zuhauen, prügeln; а пушóк tüchtig канонieren; 3) на що hinauflegen, laden, schieben, viel werfen; — ся (валѣти ся Р. II. 16) einfallen, einstürzen; б) umzufallen drohen, baufällig sein; в) sich wälzen. [дáтschen bereiten.

II. Валѣти, *v. a.* das Tuch zum Kar
Валѣбка, *f. s.* Затýла.

Вáлѣв, -лова, *m. s.* Вáливо.

Валѣвнѣця, *f.* Regenschauer, *m.*;
2) *s.* Валовнѣця. [müller, *m.*

Валѣй, *m.* *Зан.* I. 286 Walker, Walk-

Вáлка, *f.* Partie, Compagnie der Arbeiter, bes. der чумака́й, *f.* [fahren, *Зак.*

Вáлкою не́сти ся ungestüm rasch
Валкѣй, *a.* *Левч.* schwankend, wackelnd, hinfällig.

Валкѣвнѣця, *f.* Rolle, Mangel, *f.*;

2) Walkerholz, Walkerbrett, *n.* *Пет.*

Вáлько, *m.* Valentius.

Вальковáтий, *a.* walzig.

Валковѣць, -вцѣ, *m.* Walzenrüs-
selkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*

Вальковѣвий, *a.* валькований, *pte.*
s. Валькувáти 2).

Валькувáти, *v. a.* Wäsche rollen; walken; 2) сгнѣу aus Klumpen von Stroh u. Lehm bauen. [с. Павáльний.

Вáльний, *a.* tüchtig, gross; schwer,

Валобѣк, -бѣка, *m. etw.* Ausgehóhltes.

Валобѣй, *m.* Wellenschlag, *m.* Brandung, *f.* *KV.* [land, *n.*

Валовáтий, *a.* -а землѣ Wellen-

I. Валовѣць, -вцѣ, *m. s.* Валовѣна;

2) Stráhn, *m.* [лѣв, вáливо.

II. Валовѣць, -вцѣ, *m.* kleiner Bá-

Валовѣвий, *a.* aus Валовѣна, вал I. 1).

Валовѣна, *f.* grobes Gewebe, Sack,
leinwand, *f.* Packtuch, *n.* [Ochsen).

Валовѣтий, *a.* sehr faul, träge (*v.*

Валовѣця, *f. s.* Валовѣна.

Валовѣще, *n. s.* Вáлиско.

Валовнѣця, *f.* Neuschwaden in klei-
ne Haufen zusammengeharkt; 2) grober

Валовѣний, *a.* aus Валовѣна. [Faden.

Вáлок, -лка, (*d.* вáлочок -чка), *m.*
Walze, Rolle, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3)

übht Stück Rundholz.

Вáлок, -лька, *m.* Klumpen Bund-
stroh mit Lehm eingemacht zum Aus-
flechten der Wände in Gebäuden, *m.*

Вальбѣрний, *a.* giltig.

Валочковáтий, *a.* walzenförmig,
Валбѣчний, *a.* gewandt. [Пол.

Вальс, *m.* III. I. 71 *s.* Вáлець II.

Валуванѣ, *n.* Gebell, Gebelfer, *n.*

Валувáти, *v. n.* stark bellen; 2) — ся
(вѣця) *s.* Відбѣркати ся, *Gr.* 29.

Валѣу́йко, валѣу́н, *m. s.* Скрипѣх, *Пет.*

Валѣун, *m. s.* Облѣм, *Пол.* Geschiebe,
n. erraticus Felsen, *Пет.*

Валѣуша, валѣуша, *f.* Walkmühle, *f.*

Вальцьовáтий, *a.* walzenförmig, *B.*

Вальчáтий, *a.* -і рукавцѣ Puffár-
melchen, *pl. n.*

Валѣюга, валѣюка, *m.* Faulpelz, *m.*
валѣюкою müssig, faul liegend.

Вáлюш, *m.* *gew. pl.* C. II. 116 *s.* Ва-
лѣуша, Фблѣуш.

Вáлява, *f.* grosser Haufen; 2) Schutt,
Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit
Gefallenen bedeckt, *n.*

I. Валѣти, *v. a. s.* Валѣти zum Fal-
len bringen, umstürzen, з нѣг — *A. D.* I.
117; 2) конѣ — umstürzen zum Zwecke
des Verscheidens, wallachen.

II. Валѣти, *v. a.* beschmutzen, besu-
deln; — ся sich beschmutzen; 2) sich
wálzen, по пѣд лáви, п. п. плѣти — ся in
d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.

III. Валѣти, *v. a.* не валѣйте собѣ
сьмѣх з мѣне! wollet ihr nicht über
mich lachen! [V. 473.

Ванберѣць, -рцѣ, *m. s.* Имбѣр, *Ч.*

Вандáк, *m.* Reisesack, *m.*

Вандзáр, *m.* kleines gefülltes Ge-
bäck, Törtchen, *n.* [pláren.

Вандзáрити ся, weinen, greinen;

Вáндри, *pl.* Wandern, Reisen, *n. s.*

Мандрѣвка.

Вандрѣвнѣй, *a.* Wander-, reisend.

Вандрѣвнѣк, вандрѣвѣць, вцѣ, *m.*

Левч. Wanderer, *m.*

Вандрувáти, *v. n.* wandern, reisen.

Ванѣльбѣвий, *a.* Vanillen-.

Ванкѣр, *m. s.* Алькѣр.

Вáнна, *f.* Wanne, *f.* [laria majalis).

Ваннѣк, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Conval-
Váньо, Váня, *m. s.* Иван, *Тор.*

Вантáжити, *v. a.* einpacken; auf-
laden, belasten.

Вантѣх, *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.)

B.; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*

Вáнцин, *m. N. e.* Berges.

Вáпень, -пня, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m. Пол.* [haltig.
 Вапністый, *a.* Kalk-, kalkig, kalk-
 Вапнёць, *m. Kali, n. Пар.*
 Вапніти, вапнуваці, *v. a.* kalken,
 Вапнё, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
 Вапновід, *m. Skalenöeder, m. Вол.*
 Вапнёк, *m. Calciumoxyd, n.*
 Вапня, *f. s.* Вапнё.
 Вапняк, *m.* kohlsauerer Kalk. [*Пар.*
 Вапнянець, -нця, *m.* Kalkspath, *m.*
 Вапняр, *m.* Kalkbrenner, *m.*
 Вапнярка, *f.* Kalkgrube, *f.* [стий.
 Вапняній, вапнястый, *a. s.* Вапні-
 Вапорёць, -рця, *m.* Süssholz, *n.*
 Вапріни, *pl. s.* Венпріни.
 Вар, *m.* ausgekochter, ausgesottener
 Saft aus gedörretem Obst; 2) *s.* Вярка
 (пйва), *Зан. II. 505*; 3) *s.* Квас 2);
 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze,
 Schwüle, *f. Ку.* [рїти.
 Варá, *f. Н. 210* Köchin, *f. vgl.* Ва-
 Варатін, *m.* Nbl. d. Черемош, *Gr. 7.*
 Варатінниця, *f. s.* Голіця 3).
 Варба, *f.* das Auskochen, *B.*
 Варвара, Варварка, *f.* Barbara.
 Варварити, *v. n. Н. 78. Га. II. 42*
 den Tag der heil. Варвара feiern.
 Варвідня, *f.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
 Варвідувати, *v. n. III. 2.* heulen;
 2) варвідити, Wirrwarr anstiften.
 Вардзель, *m.* birkene Einfassung
 des Mühleisens im unteren Mühlsteine.
 Вярга, *m. Гол. III. 251 ungr.?*
 Вярла, *f.* Lippe, *f. s.* Губа.
 Вярлатий, *a.* варлác, *m.* mit gros-
 sen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
 Варлўля, *f.* Weib mit schwulstigen
 Вярё, *s.* Вёре; вярё?! ist das mög-
 lich? ist das denkbar?!

Вярёне, *n.* das Kochen; 2) варёне, *n.*
 варёне, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früh-
 те), *He.* [Kuchen, *m.*
 Варёник, *m.* варёница, *f.* Klösse, *f.*
 Варёнуха, *f.* Art gekochter Brannt-
 wein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein, *m.*
 Варёся, Варішка, *f. s.* Опіся.
 Варёха, варёшка, *f.* Kochlöffel, Schöpf-
 löffel, *m.* [learia officinalis).
 Варёшниця, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
 Вяриво, *n. Ч. I. 10* etw. Gekochtes,
 Speise, *f.*; 2) Küchenvorrath, *m.* (mit
 Ausnahme d. Fleisches) *Ч. VI. 326*; 3)
 das Kochen, Kochkunst, *f. Фр.*

Варїти, *v. a.* kochen, brauen; sie-
 den; варїть es ist sehr heiss; — ся*
 М. II. 9 sich langweilen. [*Под.*
 Варїмість, -ости, *f. s.* Стравніеть,
 Варїстый, -а піч Kochofen, *m.* Kü-
 che, *f.*
 Варївкїй, (-внїй), *s.* Варкїй 2).
 Вярїй, *m. s.* Вяриво 1).
 Варїйник, варїнник, *m.* Kochtopf, *m.*
 I. Вярка, *f.* Gebäude, *n.* (soviel Bier
 als auf einmal gebraut wird); 2) Siede-
 rei, Bräuerei, *f.*
 II. Вярка, Варвара, *f.* Barbara.
 Варкїй, *a.* zart, weichlich, schwäch-
 lich; 2) Vorsicht erheischend, gefähr-
 lich, gebrechlich. [scheinlich.
 Вярко, вяркось, *adv.* vielleicht, wahr-
 Вярмія, *f. Левч. s.* Армія.
 Варнák, *m.* nach Sibirien verbannter
 Züchtling, Stráfling, *m. III. I. 237 II. 116.*
 Варнїй, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
 Варня, *f.* Küche, *f.*; 2) Salzsiede-
 werk, Salzsudwerk, *n. B.*
 Варнякати, *v. a.* näselnd, undeut-
 lich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
 Варняній, *a.* Koch-, *B.*
 Варовїна, *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
 Варовїтий, *a.* Leistenbruch leidend;
 2) *s.* Варкїй. [Branntwein, *Ч. IV. 466.*
 Варбха, *f.* mit Honig gekochter
 Варстáт, *m.* Werkstätte, *f.* — ткац-
 кїй Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — то-
 карскїй Drehbank, *f.*
 Варстáтoвїй, *a.* auf, in einer
 Werkstätte ausgeführt, gefertigt.
 Варт, *m. Ку. Пр. IX 192* Wert, *m.*
 Варт, вартїй, *a.* wert; würdig;
 вярта щось es ist was wert; 2) genug
 wozu stark, fähig.
 Вярта, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
 Вартáрка, вартáрня, *f.* Wächter-
 Вартївнїк, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
 Вартївня, *f.* Wachzimmer, *n.*
 Вартїість, -ости, *f.* Wert, *m.* Gel-
 tung, *f.*
 Вартовїй, *a.* wachthabend, Wacht-
 Вартовїк, *m.* Wachposten, Wach-
 mann, *m. Левч.* [tig, *He.*
 Вартóвнїй, *a.* bedeutend, wich-
 Вартовнїчїй, *s. m. a.* Wächter, *m. К.*
 Вартостнїй, *a.* wertvoll, bedeu-
 tend, Wert. [haben, gelten, kosten.
 I. Варгубаці, *v. n.* einen Wert

II. Варгубати, *v. a.* bewachen, hüten.
 Варгуба, *f.* Bande (der Räuber), *f.*
 У.; 2) Herde (von Schafen), *f.* У.
 Варгубок, -нку, *m.* Wert, *m.* Ф.
 Варубати, *v. a.* hüten; собі що бдин-
 гини; 3) — ся sich hüten, Acht ha-
 ben, sich wahren, *M.* II. 20; Bedenken
 tragen, *Me.* 329. *Пем.*
 Варубок, -убку, *m.* Wasserwehre
 an den Ufern, *f.* (від воді).
 Варубкати, *v. a.* besudeln.
 Вархляк, *m.* wildes Ferkel, Mittel-
 schwein, *n.* [Zank, *m.*
 Вархолá, вархольня, *f.* Hader,
 Вархоблти, *s.* Верхоблти II. [pict.]
 Варцáб, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio
 Варцáби *pl.* Wälle vom zusammenge-
 harkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl. m.*
 Варцáбниця, *f.* Damen-Schach-
 brett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пем.*
 Варяг, *m.* *H.* 273 vom starkgebauten,
 Васáг, (*d.* васажок, -жкá) *m.* Kutsch-
 kasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.
 Васáч, *m.* Ч. II. 14 ein Wagen mit
 Васíль, Васíлько, Вáсько, Васóта,
m. Basilus. [льок.
 Василéнчик, *m.* *dim.* Ф. *s.* Васí-
 Васи́лими, *pl.* Gebirgszug hinter
 der Чóрна Горá, *m.*
 Васи́лна, Васи́лица, *f.* Basilissa.
 Васи́льк каптурáсний, Hauben-
 basilisk, *m.* (Basiliscus mitratus).
 Васи́льок, -лька, васíльчик (гай-
 зуб —), *m.* В. Basiliakraut, *n.* (Ocimum
 basilicum). [Васíльок, von В.
 Васи́льчий, *a.* *M.* III. 138 des
 Вáськийй, *a.* eurem Lande angehö-
 rig, euer Landsmann, *s.* Ваш, *Oz.* 72.
 Васнь, *f.* Zank, Zwist, *m.* (В.).
 Вать, *conj. ungr.* У. entweder — oder.
 I. Вáта, *f.* Art Fischernetz mit klei-
 neren Maschen, *m.* Wate, *f.*
 II. Вáта, *f.* Watte, *f.* Steppfutter, *n.*
 Ватáг, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2)
 Räuberhäuptling, *m.*
 Ватáга, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.*
 Haufen, *m.* Rotte, Bande, *f.* III. II. 119;
 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fischer, *f.* Fi-
 scherdorf, *n.* *He.*
 Ватáже, (-я), *n.* *coll.* *s.* Ватáг; 2)
 * Schlagwörter, *pl.* *H.* VI. [ба.
 Ватажéла, *m.* älterer, oberer Дрúж-
 Ватáжка, (-жко, -жок), *m.* *s.* Ватáг.

Ватажкубати, *v. n.* Ватáжко sei
 Ватáжнийй, *a.* der ватáг ist.
 Ватáжник, *m.* *s.* Ватáг. [Schar,
 Ватажóк, -жкá, *m.* *Ke.* II. 10
 Ватáство, *n.* Anführung, Ober-
 fehl eines Ватáг 2).
 Ватáсь, *m.* Schütze, *m.* *vgl.* Вáдас
 2) *s.* Ватáг. [Hütte,
 Вáтерь, вáтра, *f.* Ф. *Пр.* X. 125 huzu
 Вáтлиги, *v. a.* mit Heisshunger etw
 Вáтнийй, *a.*? [fresser
 Вáтра, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m.*
 Ватрáк, *m.* Ф. improvisirte Sommer-
 küche, Feuerstelle; 2) Lycæna Hippo-
 thoë, *B.*
 Ватрáн, *m.* ватрáлка. *f.* Schürstock, *m.*
 Вáтрище, *n.* Feuerherd, *m.* [Пем
 Ватрíти, *v. n.* verbrennen, veraschen
 Ватýйка, (-ýлька), *f.* Ziege auf der
 Vorhut, *f.* [die noch nicht gelammt
 Вату́ляник, *m.* *coll.* Schafe, Ziegen
 Вату́ля, *f.* Mutterschaf mit erstem
 Lamm, *n.*
 Ватушáрка, *f.* *N. e.* полонíна, *Gr.* 6.
 Вахлáй, *m.* Trottel; Pfluscher, *m.*
 Вахлакувáтийй, *a.* trottelhaft.
 Вахлúк, вахлúк, *s.* Верхлúк.
 Вахлýр, *m.* Fächer, *m.*
 Вахляровáтийй, *a.* fächerförmig, *B.*
 Вáхня, *f.* Schellfisch, *m.* (Gadus aegl.).
 Вáхта, *f.* Wacht, *f.* III. I. 326.
 Вахцýмóра, *f.* Wachzimmer, *n.*
 Ваць! *int.* Lockruf für Schweine.
 Ваш, -а, -е, вáшийй, *pron.* euer, der
 Eurige. Вáше, Вашéцї Ihr, Euerehren;
 в вашéцї v. Bürgerstande. [Ваша честь].
 Вáшин, вашíнеця, -нця, *m.* der
 Eurige, *Пем.* [sprechend, *H.* 50.
 Вáшеськийй, *a.* dem Вашéцї ent-
 Вó-, *s.* unter Уó-, Оó-.
 Вóавити, вóавляти, *v. a.* vermin-
 dern, schädigen: здрóвля *s.* Зóавити.
 Вóагнúти, *v. a.* begreifen.
 Вóаришувáти, *v. a.* gewinnen,
 profitieren, *Кн.*
 Вóачáти, *v. a.* einsehen, bemerken;
 вóачáе ся комýсь jmd glaubt zu sehen,
 jmdm scheint, kommt vor.
 Вóачлúвийй, *a.* Т. до когóсь auf-
 merkсам, rúcksichtsvoll.
 Вóгáти, *v. a.* hineinlegen, -stecken,
 -setzen, III. II. 79. [v. a. *s.* Уóбезпечáти.
 Вóезпечáти, (-чýти, -чнýти, Т.)

Вбезпеченє, *n.* Sicherheit, *f.* К.
Вби, *сонт.* *s.* Обидбій. *Гол.* III. 241. 242.
Вбидліти, вбидліти ся, *sich wo angewöhnen, einleben.*

Вбиральник, *m.* Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut, *n.*

Вбёрка, *f.* Stutzerin, *f.* putzsüchtig.
I. Вбётки, *pl.* Art Spiel. [ges Weib.
II. Вбётки, *на* — *s.* На-збётки.

Вбётток, -тку, *m.* М. II. 75 Verlust, Schaden, *m.*

Вбиточити ся, *ГБ.* Verlust, Schaden leiden, verlieren, *sich in Unkosten setzen.* [fen, tadellos.

Вбій, *не на* — *Ф.* nicht zu verwer-
Вбійно, *adv.* воббрі — *Гол.* III. 37 reichlich zum Schlachten.

Вблаганє, *n.* К. Versöhnung, *f.* [350.

Вбогодѣхий, *a.* arm im Geiste, III. I.

Вбогше, *сонт. adv.* М. *s.* Убожше.

Вбожати, *v. n.* Лев. *s.* Убожити.

Вбоще, *n.* Н. 59.? [*s.* Уболівати.

Вболівати, *v. n.* над кимось, К.

Вболбна, *f.* Гол. III. 232 *s.* Оболбна.

Вбёркати, *v. a.* Не. zähmen; zahm, kirre machen.

Вбрєтї, *v. n.* hineinwaten.

Вбрєхати ся, *sich hineinlügen, sich hineinschmuggeln, КУ.*

Вбрїкнути, *v. a.* Н. 65 *s.* Кбпнути.

Вбриндувати ся, *У* III. 319 *sich ankleiden.*

Ввага, *f.* Не. *s.* Увага. [verstehen.

Вважити, *v. a.* Кв. II. 160 begreifen,

Вважливий, *a.* aufmerksam; rück-sichtsvoll, Не; *важливо, adv.* М. II. 153 mit Obacht.

Ввалиско, *n. s.* Валиско.

Ввернути ся, *sich Rath schaffen; 2) fertig werden.*

Ввертати, *v. a.* Ме. 30 einwickeln.

Ввертїти, *v. a.* hineinbohren; 2) hi-neinwickeln. [aufwärts, С. II. 146.

Вверх, *adv.* Кн. in die Höhe, hoch,

Ввідїти ся, *ввижати ся, кому, s.*
Привїджувати ся.

Ввилїти, *ввилнїти, ввилїти, v. n.* *sich herauswinden und sich fort machen, verschwinden; *Ausflüchte machen, sich entziehen.*

В-вїскоки, *adv.* in weit ausgehohl-ten Sprünge, im Gallop. [her tummeln.

Ввихати ся, *geschäftig sich hin u.*

Ввїбрати ся, *s.* Скінчити ся, М.

Ввідати, *v. a. s.* Увідати, М. II. 130.

Ввїжлівий, *a.* aufmerksam, Зг.

Ввїйти, *v. n. s.* Уйти, уходїти.

Ввїрити ся, *s.* Навїрити ся.

Ввїтхненє, *Фр. s.* Вітхненє. [вий etc.

Ввїчлівий, *Ввїчлівість, s.* Вічлі-

Ввбдини, *pl.* Ч. VI. 20 *s.* Ввїд (der полїжнїця).

Вволїти, *ввольнїти, Ч. V. 161 v. a.* — *волю den Willen erfüllen, МIII. Л. 17, 15 zu lieb thun.*

Вворожїти, *v. a. Ф.* hineinzaubern.

Вгав, -ву, (угав), *m.* Н. 229 das Auf- hören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.; 2) Ruhe, Rast, f.* М. II. 88.

Вгавати, *v. n.* sich legen, aufhören, Кв. II. 160 *не* — ohne Unterlass etw. thun; *нїжкї не вгавают, Ме. 85 tanzen rastlos.*

Вгадати, *вгадувати, v. a.* errathen, ahnen, III. I. 142; 2) *e.* (gute) Wahl treffen.

Вгаджувати, *v. n. s.* Вгодїти.

Вгядливий, *a.* scharfsinnig, mit Be- obachtungssinn, Кн. [sinn, *m.* Klugheit, *f.*

Вгядливість, -ости, *f.* Лев. Scharf-

Вгядно, *adv.* errathbar; 2) *на тїм* — es ist das sicher, zutreffend.

Вгайка, *f.* К. *s.* Гайка.

Вгаладїти, *v. n.* *з чим womit gut treffen, gut auskommen.*

Вгамбва, *f.* Beschwichtigung, Be- zähmung, Beruhigung, *f.* Лїс. [нати ся.

Вгараждати ся, *з чим, s.* Упоми-

Вгараздїти, *v. a.* gutheissen, ge- wahren, Ру.

Вгаяти, *v. a.* verzögern, versäumen.

Вгилїти, *v. a.* Не. (*n.*) 139 verschaf- fen, einschmuggeln. [meiden.

Вгинати, *s.* Угинати; *від когб jmdn*

Вгїддя, (-є), [= Угдіє], *n.* guter, günstiger Platz. [2) emsig.

Вгїдний, *a.* entsprechend, genügend;

Вглублівий, *a.* sich gern vertie-

Вгляд, *m.* Einsicht, *f.* Св. [fend, В.

Вглядати, *вглянути, v. n.* *вщось einsehen, Einsicht nehmen; — ся взер- калі sich im Spiegel beschauen.*

Вгнївїти ся, М. I. 30 *s.* Загнїса- ти ся (на когб).

Вгнїжджувати ся, *sich einuste sich bequem im Sitzen machen.*

Вгнутий, *a.* — кут hohler Winkel

Вгов, *s.* Вгав.

Вговкати, *s.* Уговкати.

Вговорювати, *v. a.* über jmdn Rede führen, jmdn anklagen. [angewöhnen. Вговтати ся, *sich* einleben, *sich* Вгода, *f.* Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.* *M. II.* 109, 111 на вгбду кому́ jmdm zu Gefallen, 85.

Вгбден, *a. P. I.* 125 tauglich, fähig.

Вгодіти, *v. n.* кому́, на корб, *Kn.* jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-

Вгодівлє, *n.* Mastung, *f.* [digen.

Вгодлівий, *a.* willfährig.

Вгодний, *a.* gefällig, beliebt.

Вгосіти ся, *KV. II.* 171 *s.* Обивати ся. [das Einullen, Einschläfern.

Вгонба, *f. K.* Beschwichtigung, *f.*

Вгнобіти, (-нобіти), *v. a. K.* jmdn für sich willfährig machen, gewinnen; beschwichtigen.

Вгорбд, *m. s.* Горбд Garten, *III. I.* 53.

Вгородіти, вроджувати, *v. a.* hineinstossen, schlagen, *III. II.* 81; 2) hineinflechten.

Вгорекій, *s.* Угорекій. [I. 95.

В-гбстєх, als Gast, zum Gaste, *АД.*

Вгрожєний, *pte.* mit Gewalt, Zwang gekommen, eingeführt.

Вгрузнѹти, *v. n.* einsinken. [ти ся.

Вдавнїти ся, *H.* 132 *s.* Задавнї-

Вда́ка, *f.* на вда́ку, чи *Ос.* (62) II. 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.

В-да́лі, *adv.* in der Ferne, *Лр.* [Т.

Вда́лощі, *pl.* Fähigkeiten, Vorzüge, *pl.*

Вда́ля, *f. Cm. s.* Да́лечинь Entfernung, *f.* Abstand, *m.*

Вданя́, (-б), *n. s.* Да́ванє.

Вда́рити, *s.* Уда́рити; вда́рати ся вту́гу, *Ч. V.* 402 in Verzweiflung stürzen.

В-дарміцю, *adv. s.* На-да́рмо, *Сє.*

Вда́ти, *v. a. s.* Уда́ти, vermögen, können, treffen; 2) — ся в що sich ins Mittel legen; б) в корб, на корб jmdm nachschlagen, ähnlich werden; в) gelangen, gerathen.

Вда́тний, *a.* gelungen; 2) günstig.

Вда́ха, *f. s.* Вда́ча; не-вда́ха, *Кє.* 140 Misslingen, *n.*

Вда́ча, *f.* das Gelingen, guter Erfolg, Glück, *n. Kn.*; 2) Eigenthümlichkeit, *f.* Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*

Вда́чність, -ости, *f.* Güte, *f.* günstige Ertragfähigkeit.

В-двійню́, *adv.* zwei zusammen.

Вдвіре́, *n. Ф. s.* Подвіре; на — *s.* На-двір, *Кє. II.* 27.

В-двох, *adv.* beide zusammen.

В-дво́ю, *adv. Мх.* doppelt.

Вден, *Гол. s.* Оден.

Вдерати́, вде́рти, *v. a. s.* Уде́рти; 2) *v. n.* Reissaus nehmen, ausreißen; 3) — ся sich hineindrängen, einbrechen.

Вде́ржливий, *a.* enthaltsam; 2) nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*

Вде́ржливість, -ости, *f. K.* Rück-

Вдивіти, *v. a.* zum Staunen bringen, staunen machen, verwundern, *Кє.* — ся в корб seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen; dadch einer Gesichtstäuschung unterliegen.

Вдівлюванє, *n.* Beschauung, Einsichtnahme, *f. ОБ.*

Вдивові́жа, на-вдивові́жу zum Erstaunen, staunenswert, wunderbar, sonderbar, seltsam.

Вдигну́ти, [вди́жу, -жєш], *v. a.* einfädeln, (нітку до гб́лки).

Вдівствб́, *n. М. На.* Witwenstand, *m.*

Вдільність, -ости, *f. Зє. Пр. II.* 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*

Вдіяти, *v. a.* anrichten, verursachen.

Вдобарити, *v. a. § s.* Второпати.

Вдобний, *a.* passend, entsprechend.

Вдобрѹхати, *v. a.* gütig machen, beschwichtigen, besänftigen, *Зє.* [Witwe, *f.*

Вдова́, вдові́ця, (*d.* вдові́чка), *f.*

Вдовець, *g.* вді́вця, *m.* Witwer, *m.*

В-довж, *adv.* der Länge nach.

Вдовін, вдові́чин, *a.* der Witwe, Witwen-.

Вдовівна, *f.* Tochter der Witwe, *f.*

Вдовіренє, *n. ВВ. s.* Удові́ренє.

Вдовіти, *v. n.* Witwer, Witwe werden.

Вдво́ль, (-віль, *Фр.*) *adv. С. II.* 171 reichlich, im Ueberfluss, satt.

Вдовбленє, *n.* Befriedigung, *f.*

Вдоволіти, вдовольніти, *v. a.* befriedigen, zufriedenstellen, genügen, Genüge leisten.

Вдовобльно́, *adv.* genügend, zufriedenstellend, befriedigend.

Вдову́шки, *pl.* Sternkopf, *m.* (Knaulia, Scabiosa arvensis). [gnädig, *Зє.*

Вдогідний, *a.* gewogen, günstig,

Вдоліти, *v. a. Др. с.* 172 schlecht machen?

Вдомашнити, *v. a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*

Вдопта́ти, *s.* Удопта́ти.

Вдоробжувати ся, *den Weg an-treten, aufbrechen, ankommen; дощ до-робжує ся beginnt zu regnen.*

В-досьвіта, *adv. s.* Досьвіта.

Вдоскона́ленє, *n.* Vervollkomm-nung, *f.* *Фр.* [М+Б. 267.

В-добстала, *adv.* zur Genüge, satt,

Вдохати ся, *ausser Athem kommen.*

Вдохнове́нє, *n.* Begeisterung, *f.*

Вдохнове́нний, *a.* (-єнно, *adv. C.*

II. 263) begeistert; *pathetisch. [geistern.*

Вдохнове́ти, вдихновля́ти, *v. a.* be-

В-дру́ге, *adv.* zum zweiten Male, *abermals.*

Вдума́ти ся, вдумувати ся *в що* sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*

Вдунути, *v. a.* einhauchen, -blasen,

В-дух, *adv.* allsogleich, *Мх.* [geben.

Вдухо́вленє, *n.* Vergeistigung, *f.* 32.

Вдухопéлити, *v. a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *T.*

Вдушлівий, *a.* lungenschwach, *asth-*

Вдяга́ти, вдягну́ти, *v. a.* anziehen, ankleiden.

Вдя́ка, *f. s.* Вдя́чність; 2) Dank, *m.*

Вдя́чен, дя́чний, *a.* dankbar; дя́чо-но, *adv.* dankbar; 2) willkommen.

Вдя́чити ся, *gelingen, gerathen.*

Вдя́чність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Велéра, (-ря), *f.* Art Tanz, *Ко.* 97 *Кв.* II. 197. [T. vegetabil, vegetativ.

Велетабiльний, велета́твний, *a.*

Ведерко́ве, *n. s. a.* Accise vom Eimer, *f.* *Зак.* [ten.

Ведова́ти, *v. a.* die Gebühr entrich-

Ведмеденя́, -яти, ведмедча́-яти, *n.* Junges vom Bären. [s. Медведик.

Ведме́дик, *m.* junger Bär, *III.* II. 28

Ведме́дский, *a.* Bären- *III.* II. 28.

Ведмедчу́к, *m.* Rossameise, *f.* (*Formica herculanea*); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulgaris*).

Ведми́дь, (медві́дь), *m.* Bär, *m.*

Ведми́жна, *f.* Brombeer-, Himbeer-strauch, *m.* (*Rubus corylifolius*).

В'една́ти, *v. a.* für sich gewinnen, gewogen machen.

В'едно, *adv.* ineinemfort.

I. Вéдро, *n.* heiteres Wetter, *IIem.* V.

II. Ведро́, *n.* Eimer, *m.*

Ведрoвий, *a.* einen Eimer fassend.

Веду́, ведеш, ведé etc. *praes. s.* Вéсти.

Веду́та, *f.* *ТР.* 155.?

Вéжа, *f.* Thurm, *m.* Gefängniss, *n.*

Ч. VI. 105; 2) Wagen, *m.* Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *IIom.* III. 41. 42.

Вéжастий, *a.* *Og.* mit Thürmen versehen, thurmformig, thurmhoch.

Вежні́ця, *f.*—гладка kahles Thurm-kraut, Waldkohl, *m.* (*Turritis glabra*).

Вéжочка, *f.* *dim.* kleiner Thurm;

2)—сверликовата, вежа́лька, *B.* Thurm-schnecke, *f.* (*Turritella terebra*).

Вéза, *f. s.* Вéжа, *Зак.*

Веверу́нок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Ab-bildung, *f.* *III.* II. 105, *pol.*

Вéзти, [везу́, везеш], *v. a.* fahren, führen; — ся *s.* Їхати.

Вéкати, *v. n.* „Be!“ schreien.

Векéлия, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.

Вéкла, *f. s.* Тéкля. [selrechtlich.

Вексельoвий, *a.* Wechsel, wech-

Вéкша, *f. s.* Вiвiрка, *IIol.*

Велблю́д, *m.* Kameel, *n.*

Велéбний, *a.* *Ф.* „würdig“, „d.grosse“

Велéбність, -ости, *f.* *К.* Hochwürden,

Велегласний, *a.* † sehr laut, *К.* [f.

Веледу́шний, *a.* *Кл. s.* Велико-ду́шний.

Велелі́пний, *a.* † prächtig, *К.*

Велелю́дний, *a.* menschenreich, volkreich, *III.* II. 64 *К.*

Велері́бок, -бка, *m.* *N. e.* Berges.

Велері́чйвий, *a.* mit Wortgepränge, hochtrabend, *III.* I. 349.

Велері́чйти, *v. a.* *T.* grossrednerisch auftreten, hochtrabend sprechen.

Велесла́вний, *a.* *B.* hochberühmt.

Вéлетень, *s.* Вéлитень.

Вéлетній, *a.* gross, riesig, *Ст.*

Вéлеч, велі́чень, *m.* etw. sehr grosses.

Велéць, -льця́, *m.* Art Fisch.

Вели́дан, *m.* grosser Bengel.

Велижiрувати, *v. n. s.* Розкошу-вати, *Ч.* VII. 575.

Велика́н, *m.* Riese, *m.* [gantisch.

Велика́нський, *a.* riesenhaft, gi-

Велі́к-день, *g.* велико́дня, *m.* Oster-sonntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *pl.*

Велі́кий, *a.* gross; bedeutend, wichtig, besondere, schwer.

Велі́кість, -ости, *f.* Grösse, *f.*

Велі́ко, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.

Великовельмѳжний, *a.* hoch-
Великовѳн, *m.* P. II. 185 grosser
Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.

Великовчѳеній, *a.* gross-, hoch-
Великѳдний, *a.* Oster-

Великѳдниця, *f.* strenges Fasten
in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.

Великодѳшнѳе, *n.* великодѳшнѳсть
-ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hoch-
herzigkeit, *f.* [hochherzig, edelm thig.

Великодѳшний, *a.* grossherzig,
Великоземѳльній, *a.* K. Gross-
grund-.

Великоименѳтий, *a.* hochgeprie-
sen, hochberühmt, hochgeboren, C. II. 206.

Великоклѳви, *pl.* Grossschn bler,
pl. (Magnirostros).

Великолѳпний, *a.* † пр chtig, *Пол.*
Великолѳс, *m.* Hochwald, *m.* *Зар.*

Великолѳтний, *a.* langdauernd,
viel-, langjährig, alt, III. I. 240, K.

Великолѳюде, *pl.* Riesen, *pl.* Rie-
sengeschlecht, *n.* [spr chig, M. II. 34.

Великомѳвний, *a.* redselig, ge-
Великомѳвнѳсть, -ости, *f.* Red-
seligkeit, *f.* *Иис.* [tyrer.

Великомѳченик, *m.* grosser M r-
Великомѳчениця, *f.* grosse M r-
tyrerin. [mächtig.

Великѳнный, *a.* MIII. riesig, gross-
Великопѳтний, (-пѳтний), *a.*

zum великий пѳст geh.

Великорѳб, *m.* s. Кит.

Великорѳдний, *a.* hochgeboren, M.

Великорозѳмний, *a.*  bergebildet,

Великорѳс, *m.* Grossrusse, *m.* [He.

Великорѳский, *a.* grossrussisch,
russisch.

Великоѳмний, *a.* ГIII. genial.

Великоѳхий, *a.* grossohrig.

Велѳнный, *n.* sehr gross, (B.)

Велѳт, велѳтень, -тня, *m.* H. 113 He.

Рiese, *m.*; — зѳвр ein riesiges Unthier,
Ungeheuer.

Велѳтѳньский, He., велѳтский,
Гол. Кл. *a.* riesig, riesenhaft, ungeheuer.

Велѳцѳзний, (-цѳзний, Фр.) *a.*
s. Величѳзний.

Вѳлич, *f.* Grösse, etw. Grosses; -рѳѳа
sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Er-
habenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*

Вѳличавѳй, *a.* grossartig, herrlich,

prachtvoll, C. II. 142.

Вѳличавѳсть, -ости, *f.* Grossar-
tigkeit, Herrlichkeit, *f.* Kk.

Вѳличавѳко, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*

Вѳличавѳний, *a.* prahlerisch, ruhm-
süchtig.

Вѳличавѳти, *v. a.* lobpreisen, mit Lob
erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich
rühmen, prahlen, sich brüsten.

Вѳличавѳе, (-чѳе), *n.* Pracht, Herr-
lichkeit, *f.* K. *Марк.* 139.

Вѳличѳзний, величѳенний, K. *a.*
 beraus gross, sehr gross, bedeutend.

Вѳличѳенький, M. величѳкий, *a.* (B.)
(sehr) gross; ziemlich gross.

Вѳличѳество, *n.* Majestät, *f.* [n. III.

Вѳличѳина, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,

Вѳличѳити, *v. a.* *Мог.* s. Величавѳти.

Вѳличѳный, *a.* grossartig, erhaben;
2) пр chtig, prachtvoll; majestätisch, III.

II. 219; ansehnlich; твоѳ такѳ велѳчне
das Deine hebst du so sehr hervor, lobst
 berm ssig.

Вѳличѳнѳсть, -ости, *f.* Grossartig-
keit, Erhabenheit; Majestät, *f.* K.

Вѳлѳние, велѳне, *n.* Kв. II. 161. C.
I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*

Вѳлѳти, *v. a.* gebieten, befehlen, auf-
tragen; 2) s. Волѳти. [nehmend, hoch-.

Вѳльми, *adv.* sehr, überaus, aus-
Вѳльмѳсльный, *a.* hochherzig, *Пол.*

Вѳльмѳжа, *m.* der mächtige Herr,
Herrscher; Magnat, *m.* [nehmes Fräulein.

Вѳльмѳжанка, *f.* hochadeliges, vor-
Вѳльмѳжество, *n.* Herrenleben, *n.*

Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *pl.* Kk. 199.

Вѳльмѳжнѳсть, -ости, *f.* macht-
volle Stellung, Macht, *f.*

Вѳльѳ, *adv.* ungr. viel.

Вѳна, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Вѳнно, (d. вѳнночко) *adv.* s. Вѳдно,
завѳдно, Og. 87. [Иод.

Вѳнозний, *a.* venös, der Blutadern,
Вѳпер, -пр , *m.* Eber, *m.* m nnli-
ches Schwein; 2) rechts. Nbl. der Вѳсла.

Вѳприк, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.*
Frischling, *m.* [(Ribes grossularia).

Вѳпрѳна, *f.* gew. *pl.* Stachelbeere, *f.*

Вѳпрѳница, *f.* Stachelbeerspan-
ner, *m.* (Zerene grossulariata). [f. B.

Вѳпрѳняк, *m.* Stachelbeerblattwespe,
Вѳпрѳвий, *a.* Eber-, Schwein-.

Вѳпровѳна, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, s. Вир.
 Вербá, *f.* Sahlweide, Buschweide, Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*;
 3) *He.* Palmsonntag, *m.* на вербѹ ам Р.
 Вѣрбе, *n. coll. s.* Вербá.
 Вѣрбѣнонька, *f. dim. s.* Вербá.
 Вѣрбѣрецъ, -рця, *m. s.* Имбѣрецъ, Ч. V. 761. [bebezirktes, *n.*
 Вѣрбѣдрка, *f.* Amtsgebáudee. Wer-
 Вѣрбѣдрник, *m.* Schriftfúhrer bei d. Assentirungscommission, *Ф.*
 Вѣрбѣйна, вербѣйна, *f.* Weidegebúsch;
 2) Weidenholz, *n.*
 Вѣрбич, *m. s.* Вѣрбница, Ч. I. 237;
 2) der Frost am Samstag vor dem Palmsonntage, Ч. III. 12. [holz, *n.*
 Вѣрбѣвка, *f.* Gefáß aus Weiden-
 Вѣрбѣвник, *m.* Weiderich, *m.* (Лувѣрблѹд, s. Вѣлблѹд. [simachia).
 Вѣрблѹдка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.* (Rhaphidia), *B.*
 Вѣрблѣница, *f. s.* Вѣрбница. [*m.*
 Вѣрбний, *a.* -а недѣля Palmsonntag, Вѣрбний, *m.* Weidegebúsch, *n.*
 Вѣрбница, *f.* Vorfrúhlingszeit, wann die Weiden blúhen u. es noch schneit u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*
 Вѣрбняжбк, вербѣняк, *m.* Weidengehólz, *n.* [tanz, *ЗР.* II. 156.
 Вѣрбѣвонецъ, -нця, *m.* Art Volks-
 Вѣрбѣвати, *pl.* Weidengewáche, *pl.* (Salicineae). [holz.
 Вѣрбѣвий, *a.* Weiden-, aus Weiden-
 Вѣрбѣвина, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*
 Вѣрбѣлѣст, *m.* омáн — weidenbláttiger Alant (Inula salicina).
 Вѣрбѣлиз, -лбáу, *m.* Lorberweide, *f.* (Salix triandra); 2) Korbweidengehólz, *n.*
 Вѣрбѣотѣрнь, *f.* Sanddorn, *m.* (Hirporphaë rhamnoides).
 Вѣрбѣотѣчник, *m. B. s.* Вѣрбѣяк.
 Вѣрбѣвати, *v. a.* werben. [geh.
 Вѣрбѣвнѣвий, *a.* zum вербѣвнѣюк
 Вѣрбѣвнѣюк, -нѣюк, *m.* Werbung, Anwerbung, *f.*; 2) s. Вѣрбѣвнѣецъ.
 Вѣрбѣяк, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cosus ligniperdæ). [(Cerambyx moschatus).
 Вѣрбѣянка, *f.* Пол. Weidenbock, *m.*
 Вѣрвѣчка, *f. dim. s.* Вѣрѣвка, *H.* 245; 2) Schlinge, Thierfalle, *f.* *Пет.*
 Вѣрг, *m.* — Гбнтѣв Schichte von fünf Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, Anschub, *m.*
 Вѣргати, верѣчи, *v. a.* werfen, schleu-

dern, *Кн.*; * schaudern, *Gr.* 29.
 Вѣрглѣик, *m.* Werkzeug zum Flechten der лáптѣ. [Art Zuckerbackwerk.
 Вѣргѹн, *m. gew. pl. Oc.* (61) VI. 36
 Вѣре, als Einschiebsel gebr. wie das deut. halt; 2) wahrlich? unmóglich! (*B.*); 3) ist es wahr?
 Вѣрѣбѣй, *m. Ч. II.* 15 s. Воробѣй.
 Вѣрѣвка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*
 Вѣрѣвчник, *m.* Seiler, *m.* *Пет.*
 Вѣрѣвчати, *a.* strickähnlich, *Пет.*
 Вѣрѣдѣти, *v. n.* *МШ.* schaden; 2) — ся stolzieren, hoffärtig sein (*B.*); *b*) вѣрѣдѣнѣти ся laut schreien.
 Вѣрѣдѣлѣвий, *a.* keiflustig; schädlich, *Зг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig, grillenhaft, launig, barock, *He. Пет.*
 Вѣрѣдѣник, *m.* Ackertáschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense). [чиця.
 Вѣрѣдѣница, *f. М. I.* 26 s. Вѣгáд-
 Вѣрѣдовáне, *n.* Eigensinn, *m.* Caprize, *f.* [(Thalictrum flavum).
 Вѣрѣдѣвецъ, -вця, *m.* Wiesenraute, *f.*
 Вѣрѣдѣвати, *v. n.* sich unaussetzlich gebáren, viel auszusetzen haben, eigensinnig, launig sein, „Grillen fangen“; 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.
 Вѣрѣй, *m. † R.* Riegel, *m.*
 Вѣрѣмѣ, (-я, *dim.* верѣмѣнце), *n.* günstige Witterung, schönes Wetter; Wetter úbhpt. [мѣнный.
 Вѣрѣмѣнный, *a.* -а *Gr.* 29 s. Бре-
 Вѣрѣмѣя крутѣти кому́ hart jmdm zusetzen, *Кн.* 13.; hie u. da plótzlich anfallen, angreifen, *Пом.* III. 67.
 Вѣрѣнѣва, *f.* Garbenschichte im Scheunenraume, *f.* Ч. VII. 575.
 Вѣрѣнѣце, *n. s.* Вѣрѣнѣце. [рѣта.
 Вѣрѣнка, (-рѣнка), *f.* kleine верѣ-
 Вѣрѣнтѣюх, верѣнчѹк, *m. Зг. s.* Вѣрѣнѣянка.
 Вѣрес, вѣрис, *m.* Besenheide, *f.* (Calluna vulgaris); 2) — мѣчир, *m.* Sumpfeheide, (Erica tetralix). [Heidefeld, *n.*
 Вѣресáч, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*
 Вѣресѣнь, -сня, *m.* Mon. September, *m.*
 Вѣресѣнь, *m. s.* Вѣрес 1).
 Вѣреск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlárm, *m.* das Kreischen, *Лѣви.*
 Вѣрескѣд, (-кѣн), *m. s.* Брусѣлина.
 Вѣрескѣлѣвий, *a.* schreiend, kreischend, *ВВ.*
 Вѣрескѹн, *m. s.* Крикѹн, *Пет.*

Верёсло, *n.* *Luts. gr.* 154 Stengel des Kürbis, *m.*

Вереснік, *m.* *Pomatia ericetorum, B.*
Вересну́ти, *v. n.* *Др. с.* 76 gellend aufschreien. [*saxeaе, Ericineae*].

Вересова́ті, *pl.* Heidenartige (*Eri-*
Вересовійско, n. Heidegrund, Heideboden, *m.* *Пол.*

Вересча́г, *m.* *Левч. с.* Вереса́ч.

Верёга, *f.* grobes breites Sacktuch, Bettdecke, *f.* верёгами літають шпáки in ausgebreiteten Schaaren.

Веретельчик, *m.* Dorngrundel, *f.* (*Cobitis taenia*).

Веретеністий, *a.* spindelförmig. *B.*

Веретённица, *s.* Веретільница.

Веретёно, (*d.* вереті́нцє), *n.* Spindel, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*; 3) Aehrenspindel, *f.*; 4) Achse der Töpferscheibe, *f.* [(*Veretillum cynomorium*).

Веретёнце морске, *n.* Meerspule, *f.*
Веретеніти, *v. n.* drehen, Ausflüchte machen. [слóго — в. !]

Вереті́ння? *II.* 135 нї з того, нї з
Вереті́ль, *f.* Meerspule, *f.* (*Veretillum*), *B.*

Вереті́льник, *m.* вереті́льниця, *f.*
Blindschleiche, *f.* (*Anguis fragilis*). [netz.

Верёто, *n.* Art kleines dichterес Fisch-
Веретя́жъ, *f.* Thürkette, *f.* Kettenhákchen an d. Thür, *n.* *Пет.*

Веретя́нка, *f.* Oberkleid aus größter Leinwand, *n.* grober Kittel.

Верёчи, *v. a. s.* Вергáти.

Веречковáтий, *a.* *Кн.* („*Рус*“ 23)?

Верещáти, *v. a.* stark schreien, kreischen. [рiкá links. Nbf. des Днiстёр.

Верещі́ця, (-щíця), *f.* Верещі́цка

Верёя, вері́я, *f.* *Wgr.* 26 Thorflügel; 2) Thürpfosten, *m.*

Вёрженє, *n.* Wurf, *m.* *Пол.*

Верзiне, *n.* Traumgebilde, Hirngespinnst, Märchen, *n.* *M.* III. 130.

Вёрзти, *v. a.* albernes, loses Zeug sprechen, faseln; 2) верзє ся в снi vom unruhigen Schlaf, schreckhaftem Träumen.

Верзун, *m.* *Ко.* 246 C. Art Fussbekleidung, *s.* Лáптi. [ren, *Кч.* 67.

Верзя́канє, *n.* das Plauschen, Plá-
Верівні́чий, *a.* Seiler- *B.*

Верлáнь, *m. s.* Горлáнь, горлáч. *Зак.*

Вермáвка, *f.* Geliebte, Geliebteste, *f.* [врѣл + мiлка ?]

Вермáнка, *f.* *Марк* 104.?

Вермáний, *a.* *Зак. с.* Румáний.

Верні́вода, *m.* *Ч. II.* 266 fabelhafter Riese der das Wasser hin u. her rückt.

Верні́гора, *m.* Berggeist, Bergriese,

Верні́на, *f.* *Срау, m. B.* [Rübezahl, *m.*

Вёрно, Stabreimwort zu перовёрнено.

Верну́ти, *v. a. s.* 1) Вергáти; 2) *v. n.* wirbeln, пóлем *III.* I. 39; wälzen, *K.*

Верня́кати, *s.* Варня́кати.

Верпiна, *s.* Вєрпiна; вєрпiнкiй, *pl.* Stachelbeeren, *pl.*

I. Версть, *f. s.* Верствá.

II. Версть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, (*B.*)

Верстá, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*; 2) Werstpfehl, *m.* Meilensäule, *f.*

Верстáти, *v. a.* допóгу, *K.* den Weg zurücklegen; Feldzug machen.

Верствá, *f.* Schicht, Lage, *f.*

Верствáк, *m.* Altersgenosse, *m.*

Вёрстний, *a.* *V.* -i лiтá von gleichem Alter. [gemessen, *III.* I. 351.

Верстóвий, *a.* nach Wersten (official)

Верстóк, -ткá, *m.* з молóкá, *He.* „Oberes“, obere Sahne. [Umkehren.

Верть, *int.* *M.* I. 134 vom schnellen
Вертáк, *m.* Drehtanz, „Dreher“, *m.*

Вертáти, *v. n.* zurückkehren, -kommen; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbrechen. [Hohlbohrer, *m.*

Вёртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,
Вертёлка, *f.* *Зар. (Рус. 3)* s. Вертiлка?

[redo].
Вёртень, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Те-

Вёртєн, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Puppenspiel, Marionettenkasten, Dreh-Schaukasten, (um Weinachten): крúтити ся як лiлька в вёртєні, *Пет.* [klüftet, *Пет.*

Вёртєпiстий, *a.* höhlenreich, zer-

Вёртєпити, *v. n.* *Зар.* sich herum-drehen. [ken; (вертопiти, *Пет.*)

Вёртєпити, *v. n.* *V.* rasen, toben, zan-

Вёртєпний, *a. z.* вёртєн 2) geh. *Др.*

Вертiголов, *m.* (-вка, *m. f.*) der den Kopf dreht s. Вертопiйка.

Вертикáльний, *a. s.* Прямовiсний, *Пол.* [Roller, *m.*

Вертiлецъ, -ля, *m.* Rollmuskel, *f.*

Вертiпорох, *m. s.* Гонiмiтер, (*B.*)

Вертiшив, -ова, *m. N. e.* Berges.

Вертiлка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunststück, *n.*

Вертіти, *v. a.* bohren; 2) *s.* Крутіти; 3) wedeln.

Верткій, *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, *s. d.* folg. [drehbar, munter.

Вертлівий, *a.* leicht sich drehend, Вертло, *n.* *Оц.* 55 *s.* Вертель.

Вертлюг, *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, *s.* Коліворіт; Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.*

Вертьога, *f.* Ч. II. 407 Art Gefäss.

Вертобла, *f.* Pfluscher, Stümper, *m.* *Пет.*

Вертобити, *v. n.* pfluschen. [rin, *f.*

Вертолиця, *f.* Pfluscherin, Stümpe-

Вертопрах, *m.* *Фр. Св. s.* Вертіпорох.

Верточина, *f.* Bohrmehl, *n.* *ГШ.*

Вертошійка, *f.* Wendehals, *m.* (Lynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, *s.* Вятр.

Вертрах, *m.* Art Fangvorrichtung für

Верту́н, *m.* *II.* 293 in d. Räthsel: Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Geck, Stutzer, *m.* *He*; 3) *s.* Завертка яблочна; 4) Drehwurm, *m.* Schafsquese, *f.*

Верту́нка, *f.* Kokette, *f.*

Вертюх, (*d.* вертюшок), *m.* Reibkeule, *f.*; 2) *s.* Насад (ввобі); 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt; Dreher, *m.* *Пол.* [terebrans), *B.*

Вертяк, *m.* Bohrrassel, *f.* (Limnoria

Вертючий, *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.

Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.* Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein, *m.* *Esse, f.* *P. I.* 30; 3) *вєрхі, adv.* *P. I.* 69 *сїв* *вєрхі* stieg zu Pferde; *вєрхіми, III. I.* 41; *сїли* на два *вєрхи* zu Pferde von zwei Reitern; *вєрхіми* іхати zu Pferde reiten; — *итї* *Зар.* an der Spitze gehen; — *плїсти* auf der Oberfläche schwimmen; *вєрхім* über voll, bis zum Rand; *по вєрхім* oberflächlich, *K.*; *вєрх праєр.* mit *d. genit.* 2) über, auf, oberhalb, auf dem Gipfel. *Ог.* 204. 2. 3) darüber, über das Mass *s.* Повєрх; 4) * *вєрх вєсти* в чім *Зг. s.* *Перєд вєсти*; чий *тўтка вєрх*? wer hat hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer ist hier tonangebend? [fel, *m.*

Верхівк, *m.* oberer Schössling, Wip-
Верхівє, *n. coll.* das Obere, die oberste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2) Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des Flusses). [ten, Reiter, *m.*

Верхівній, *a. pl.* *Др. с.* 305 berit-
Верхівнійця, *d. ob.* Fläche (d. Ofens).

Верхівочка, *f. dim.* Spitze, Krone, *f.*
Верхівчобий, *a.* -а кошўля, *Гол.*
III. 493 *ungr.* ?

Верхівщина, *f.* Art Abgabe, *K.* [(*B.*)

Верхлюк, верхляк, *m.* Wildferkel, *n.*

Вєрхний, *a.* ober, von oben, oberst; oberhalb gelegen.

Вєрхник, *m. s.* Вєрхнік.

Вєрхніна, *f.* „Oberes“, Rahm, *m.*

Вєрхніця, *f.* *Гуш.* Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*

Вєрхність, -ости, *f.* *Пет. s.* Вєрхоність.

Вєрхнік, *m.* *Зан. I.* 345 das obere Gewölbe, das Dach bei der бандура; Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein, Läuferstein; 3) übht oberer Theil einer Vorrichtung, der Töpferscheibe, des Butterfasses u. dgl. [rock, *m. B.*

Вєрхнінка, *f.* Oberleid, *n.* Ober-
Вєрхоблачний, *a.* -а горя über die Wolken ragend. [Вєрблюд, (*B.*)

Вєрхоблуд, (-блюд), *m.* *МШ. s.*

Вєрхованє, *n. Гуш. s.* Вєрховодство.

Вєрховати, *v. n. Ф.* на когó über jmdn Oberhand gewinnen, herrschen, над ким, *Гуш.* [хóm (v. Schüttmass).

Вєрховатий, *a.* hoch; 2) = *v. вєр-*

Вєрховій, *a.* vom Gipfel, v. Wipfel, v. Giebel, von der Spitze, oberst;

2) — *кїнь* Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) *s.* Вєр-

Вєрховік, *m.* Reiter, *m. K.* [хóвний.
Вєрховіна, *f.* Hochland, Gebirgs-

land, *n.*; 2) Gipfel, *m. P. I.* 4.
Вєрховінець, -нця, *n.* Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — *окатець*

Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).

Вєрховінцина, *f.* Gebirgerthum, *n.*

Вєрховіці, *pl. N. e.* Berges.

Вєрховіте, *n. АД. I.* 121 die obersten Zweige, Wipfel des Baumes, *K.*

Вєрховладний, *a.* die Oberherrschafft habend.

Вєрховладність, -ости, *f. Кл.*

Oberherrschafft, Hegemonie, *f.*

Вєрхóвний, *a.* der Obere, Ober-.

Вєрхóвник, *m.* der Obere, Oberhaupt, *n. K. Фр.* [Oberhoheit, *f. Пет.*

Вєрхóвність, -ости, *f.* Obrigkeit;

Вєрховод, вєрховода, (-вóдець, -дця, *Фр.*), *m.* Anführer, Führer, Tonangeber, *K. He.* Häuptling, *m. C.*

Верховода, верховодиця, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius lucidus).

Верховодитель, *м.* Т. oberster Leiter, Director, *м.*

Верховодити, *в. н.* над ким, кому, кимось an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds. Oberhaupt sein, *М. II.* 78. [Hauptling, *м.*

Верховодник, *м.* III. Anführer, Верховодство, *н.* (-водність, -ости, *f.*), Oberherrschaft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* У. К. *Пет.*

Верхогляд, *м.* eitler, oberflächlicher Mensch.

Верхоглядка, *f.* М. I. 27 Weib von eitler, oberflächlichem Sinn, *н.*

I. Верхола, *м.* Pfuscher, Stümper, *м.*

II. Верхола, *f.* Handel, *м.* Affaire, *f.* Hader, *м.*

I. Верхолити, *в. н.* pfuschen.

II. Верхолити, *в. а.* aufreizen; 2) forren, (*B.*); 3) *в. н.* zanken.

Верхолудия, *f.* с. Верховодиця.

Верхосунник, *м.* gipfeldürre Bäume, *pl.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit), *f.* *Пет.*

Верхотворець, -рця, *м.* Schöpfer des Weltalls, *м.* III. II. 168.

Верхоумка, *f.* М. I. 27 с. Верхоглядка; 2) Klüglerin, *f.*

Верч, (*d.* верчик), *м.* верча, -ати, *н.* Ч. IV. 221 Verzierung aus Teig am коровай; kleinerer коровай 236.

Верша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*

Вершава, *f.* К. л. с. Вершина, вершок.

Вершак, *м.* Baumstamm vom dünneren Ende, *м.* [felröhren.

Вершва, *f.* ordinäres Leder für Stie-
Вершений, *а.* К. vollkommen.

Вершина, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* С. II. 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, *А. Д. I.* 244.

Вершинний, *а.* End- *Пол.*

Вершити, *в. а.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: стижок in eine Spitze aufschichten; 2) — суд К. ein Rechturtheil bestätigen; 3) *в. н.* над ким с. Верховодити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, *С.*

Вершил, *м.* Oberschwelle, *f.*

Вершка, *f.* *dim.* с. Верша; 2) * breites Maul: наставляла вершку vom zudringlichen Weib. [kel, *м.*

Вершквий, *а.* — кут Scheitelwin-

Вершлял, *м.* Gr. V. 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *м.* *Пом.* II. 30.

Вершний, *а.* nicht voll.

Вершник, *м.* Reiter, *См.* Vorreiter, Berittener, *м.* С. II. 57.

Вершнюк, *м.* Baumpieper, *м.* Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus).

I. Вершок, -шка, *м.* К. 1^г des Аршин.

II. Вершок, -шка, (*d.* вершечок), *м.* Ч. IV. 22 с. Верхина; 2) Gipfel, *м.*

oberste Spitze, с. Верх. [fläche, *f.* *Пол.*

Вершочний, *а.* End-, -а площа End-

Верюга, *f.* Н. 246 с. Дерюга. [ний.

I. Весь, *g.* вёсю, *м.* В. с. Укріп вода-

II. Весь, вся, все aller, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.

Весдушно, *adv.* aus ganzem Herzen,

Весела, *f.* с. Веселиця.

Веселечко, *н.* *dim.* с. Весло.

Веселий, *а.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [равель 1) и ж. selbst.

Веселик, *м.* Ч. III. 7 Bein. des жу-

Веселики, *pl.* Kst. Freudenschreie, -rufe, *pl.* *м.*

Веселити, *в. а.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.

Веселиця, веселичка, веселивка, I. весёлка, *f.* Regenbogen, *н.* [сіле.

Веселійко, весельце, *н.* *dim.* с. Весельність, -ости, *f.* Fröhlichkeit,

f. Frohsinn, *м.* [werden, sich aufheitern.

Веселіти, веселішати, *в. н.* fröhlich

II. Весёлка, *f.* — vonюча Eichelpilz, Ruthenpilz, *м.* (Phallus impudicus); 2) — чортová Ph. caninus. [froh wehend?

Весельне-буйний, *а.* вітер, *Д.* 125

Весельний, *а.* Ruder- *Py.* [gend.

Веселозвучний, *а.* Ле. frohklin-

Веселощі, *pl.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreungen, freudige Weilen.

Веселуха, (-люх, *м.* -люха), *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *м.*

Весельчак, *м.* Spassvogel, Lustigmacher, *м.* *Пет.*; „lustige Person“, *Фр.*

Веселчин, *а.* der весёлка I., Regenbogen-.

Весенний, *а.* Лір. с. Весняний.

Весівка, *f.* с. Веселиця, весёлка I.

Весілля, *н.* Hochzeit, *f.*

Весільний, *а.* Hochzeits-; весільно, *adv.* Лх... III. 3^г в дом^у - кел Hochzeit feiernd.

Весіиний, *a. He. s.* Весняний, *K. Г. Б.*
 Вєський, *a. МШ. s.* Вєсь, вєякий.
 Вєслєник, *m. Пет. s.* Вєслєр.
 Вєслєб, *n. Ruder, Steuerruder, m. Ru-*
 Вєслєвєти, *v. n. rudern.* [derstange, *f.*
 Вєслєвїй, *a. Steuer-, Ruder-*.
 Вєслєун, *m. Ruderwanze, f. (Velia), B.*
 Вєслєр, *m. Oz. Ruderer, Schiffer, See-*
 фєхр, *m. TP. 25.* [*n.* (Argonauta Arge).
 Вєслєрка папїрнєта, *f. Papierboot,*
 Вєсьмїр, (-мїр), *m. Пет. Вах. Welt-*
 гєбєдє, Weltall, *n.* [jahr, *n.*
 Вєснє, *f. Frühling, Lenz, m. Früh-*
 Вєснєвнїй, *a. W. s.* Весняний.
 Вєснїк, *m. шафрєн — Frühlings-*
 сєфрєн, *m.* (Crocus vernus).
 Вєснївкє, *f. Primel, Schlüsselblume,*
f. (Primula veris); 2) Feldlerche, f. (Alau-
da arvensis). [lingszeit gehalten.
 Вєснєвєнїй, *ptc.* durch die Früh-
 Вєснєвїй, *a.* im Frühling.
 Вєснєвєтї, *v. a. vєснє* (und *v. n.*) den
 Frühlings zubringen, Frühlingsarbeiten
 auf dem Felde verrichten.
 Вєснєвєтїй, *a.* — вїл beim Früh-
 лїнгсплїгєн schwach, hinfällig (schlecht
 überwintert). [temporaria).
 Вєснєхє, *f. Grasfrosch, m. (Rana*
 Вєснєшкє, *f. s. Вєснєякє 4).*
 Вєснєнїй, *a.* Frühlings-.
 Вєснєякє, *f. s. Вєснївкє 1); 2) Früh-*
 лїнгсфлїгє, *f. (Primula phrygena); 3) Früh-*
 лїнгслїд, *n.;* 4) *gew. pl.* вєснєякї Som-
 мєрсрєсєн, *pl.*
 Вєсєсвїт, *m. W. Weltall, n.*
 Вєстї, *v. a.* [вєдє, вєдєш], führen,
 лєїтє; jmdm den Weg weisen.
 Вєтїтї, *v. a. Wgr. 94* übertreffen;
 2) *s. Вєрхєвєдїтї.*
 Вєтлїнє, *f. вєрєбє — Korb-, Band-*
 вєїдє, *f. (Salix viminalis); 2) Dotter-*
 вєїдє, (S. vittelina); 3) вєтлїнєкє, *f.*
 (Gorgonia viminalis), *B.*
 Вєтлїнєкє, *f. Nbf. des Сян.*
 Вєтєшє, *f.* das Alte, Alterthümliche,
 Veralte, *H. 95.*
 Вєтєшнїй, вєтєшнїй, *a.* veraltet,
 алт (*B.*); abgetragen (бдїж).
 Вєтєшкє, *f. K. 83. 135 s. Вїтєшкє.*
 Вєтєхїй, *a. † alt, Ш. II. 219, K. 160*
 ь дєнємї hochbetagt. *Зєк.* abgenutzt,
 лєрєш [ten Testament).
 Вєтєхєвєтїнїк, *m. K. V. vom Al-*

Вєтєшєтї, *v. n.* veralten, *K.*
 Вєх, *m. H. 106 s.* Пєлємєрє; 2) Frosch-
 єрїч, *m.* (Sium latifolium).
 Вєхє, *f. Oc. (61) VI. 19.* Wiesenraute,
f. (Thalictrum flavum).
 Вєчєр, (-їр, -єр), *m.* Abend, *m.* дєбєрїй
 в. ! und вєчєр д. ! guten Abend ! *P. I. 14;*
 вєчєрєм, abends. [essen, *n.*
 Вєчєрє, (-рє), *f.* Abendmal, Abend-
 Вєчєрїнєкє, *f. He. Abendunterhal-*
 тєг, *f. Soirée; 2) s. Вєчєр.*
 Вєчєрїтї, *v. n.* Abend werden, dām-
 мєрн (вєчєр -їє).
 Вєчєрєкє, *f.* — гєспєжєякє, *f.* Nacht-
 вїє, *f.* Frauenvelchen, *n.* (Hesperis ma-
 tronalis). [puscularia), *B.*
 Вєчєрнїкї, *pl.* Abendfalter, *pl.* (Cre-
 Вєчєрнїцї, *pl.* s. Вєчєрїнєкє 1).
 Вєчєрнїчїтї, *v. n.* Abendfeste fei-
 єрн; lustig leben. [dienst, *m.*
 Вєчєрнє, вєчїрнє, *f.* Abendgottes-
 Вєчєрєтї, (-рє), *v. n.* Abendmal
 єїннємє, зє Abend essen.
 Вєчїрєкє, *f. K. V.* Abendstern, *m.;* 2)
pl. s. Вєчєрнїцї.
 Вєчїрнїй, *v. a.* abendlich, Abends-.
 Вєчїрнїцє, *f.* Abendstern, *m.;* 2) *gew.*
pl. s. Вєчєрєкє гєспєжєякє.
 Вєчїрнїйєкє, *m. dim. (Вєч. I. 215)*
 Abend, Sonnenuntergang, Westen, *m.*
 Вєчєрїнє, *f. Ч. IV. 596 s. Вєчєр.*
 Вєшє, *f. s. Вєрєшє.* [jahr geht, *Лєсє.*
 Вєшєякє, *m.* Mühle die nur im Früh-
 вєшєтєнє, *n.* das Herumschwefen.
 Вєшєтєтї сєя, herumschwärmen,
 -schwefen; *s. Скїтєтї сєя.*
 I. Вєщє, *f. Sache, f. Ч. V. 482. K.*
 II. Вєщє, Art Fisch.
 Вєщєсєтєвє, *n. Пол. Stoff, m. Materie, f.*
 Вєжєлєвєтїсє, Пєжєлєвєтї. *Лїр. 21.*
 Вєжєрнїтї, *v. a. Ч. V. 739 s. Впє-*
 вєжєх, *m. s. Жєх, M.* [лїтї.
 Вєжє, *adv.* schon, bereits.
 Вєжєстєчїтї сєя, — сєрєцєм *Мєкє.*
 сєїн Нєрз вєрхєртєн. [bendig werden.
 Вєжївїтї сєя, Лєбєн бєкємєн, лє-
 Вєжївєк, *s. Вєжїтєк.*
 Вєжїлїй, *a.* nicht mehr jung, ältlich.
 Вєжїлї сєя, вєжївїтї сєя, *P. II. 177*
 сїч hїнєїлєбєн, -fїndєn; 2) зєм Gєдєї-
 нєн кємєн.
 Вєжїтнїй, *a. s.* Рєкїшнїй; вєжїтнє,
adv. Cm. genussvoll, angenehm.

Вжиток, -тку, *т. с.* Пожиток, *С. I.* 229; *рл.* вжитки *с.* Достатки, *Левч.*

Вжиточність, -ости, *ф. с.* Ужиточність. [*weich, nachgiebig machen.]

Вжува́ти, *в. а.* *КС. IX.* 585 zerkaueu; В-забрóд ходи́ти, *Рч.* 11 zum Fischfange an den Don als Arbeiter gehen.

В-за́ величя́ собі́ що́ ма́ти, sich etw. zur Ehre anrechnen.

Вза́ величний, *а.* Ehrgefühl habend. В-за́вíd, *Гол. I.* 110, в-за́води, *Ф. adv.* *с.* На-в-за́води. [III. 46.]

Взага́ряти, *в. н.* sich anzünden, *Гол.* Вза́д, вва́дгу́зь, вва́дусь, (-сть), *adv.* Вза́ем, *adv.* *У. с.* Поспо́лу. [rückwärts. Вза́имний, *а.* gegenseitig, Gegen- Вза́имність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocity, *ф.* [nahme.]

Вза́мит, *adv.* ohne Wahl, ohne Aus- В-за-óчи, *adv.* *Левч. с.* По-за-óчи. В-за́перті́, *adv.* im Gefängnisse, *III.* I. 222. [men.]

В-за́-спі́л, *adv.* insgemein, zusam- В-за-трóе. *нум. с.* В-трóе, *В. Фр.*

Вза́більшкí, *adv. с.* За́вбільшкí. Вза́бу́джене, *н.* Erregung, *ф. Пол. [т.*

Вза́будíteль, *т.* Erwecker, Erreger, Вза́будíти, вва́буджа́ти, вва́буджу-

вати, *в. а.* wecken, erwecken, erregen. Вза́бу́хане, вва́бу́хнене, *н.* das Ver-

Вза́бу́ха́ти, *в. н.* verpuffen. [puffen, *Пол.* Вза́бу́хуючий, *а.* schlagend, — газ

schlagendes Wetter. Вва́ра, *с.* Ува́р. [чити.]

Вва́ди́ти, *в. а.* *АД. II.* 123 *с.* Ба- В-зва́ж, *adv.* *Ма. с.* Зва́ж, *Ми. IV.* 403.

Вва́ичений, *а.* gewohnt. Вва́ів, *ф.* вва́о́зу, *т. Ос.* (61) *V.* 72

Auffahrt, *ф. с.* Вва́ів. [nach aufwärts, *т.*

Вва́гíн, *г.* вва́гíну, *т.* Auftrieb, Druck Вва́гляд. *т.* Blick, *т. Гр.; 2)* das Aus-

sehen; 3) Rücksicht, Beziehung, *ф.* Вва́глядíти, *в. а.* erblicken, zu Ge-

sichte bekommen, *Ми. IV.* 200. Вва́глядний, *а.* bezüglich, relativ,

respectiv; specifisch; *adv.* вва́глядно́ бе- зва́жungsweise, respective, *Ог.* [träг.

Вва́глядно́-суперечний, *а.* *Ил. con-* Вва́гíнка, *ф.* Sublimation, *ф. Пол.*

Вва́гíнність, -ости, *ф.* Steigkraft, *ф. Пол.* Вва́горди́ти, *в. н.* *Тор.* stolz, *н.* sch-

lúthig werden. [beim Pflügen, *Ми. II.* 286. Вва́грíх, *т.* ausgelassene Ackerstelle

Вва́грíнiче, *н. с.* Узгрíнiче, *К.* Вва́двіре́, *н. М. с.* Подвіре́.

Вва́дма́не, *н. с.* Зду́ванє. Вва́дма́ти ся, sich aufbláhen; *с.*

Зду́ва́ти ся, зду́ти ся, *Ми. IV.* 200. Вва́диха́ти, вва́дóхнути, *в. н.* seufzen,

Ми. IV. 200. [längs, entlang, *Ми. IV.* 199. Вва́довж, (-ш), *adv.* der Länge nach,

Вва́дрíти, *с.* Ува́рíти. Вва́дро́гане, *н. Пол.* Zuckung, *ф.*

Вва́дрогáти, *в. н. с.* Здрíгáти ся. Вва́дрíчка, во вва́дрíчку сказа́ти

щось ins Gesicht offen sagen. [blasen. Вва́ду́тий, *рл.* aufgetrieben, aufge-

Вва́йване́, *с.* Зава́иванє. Вва́ивáти, *в. а. с.* Називáти; 2) auf-

fordern, aufrufen. Вва́игрáти, *в. н. †* aufhüpfen, jubeln; *взигравáти ся кому́,* *Лр.* 12. jmdn ver-

höhnern? Вва́ирáти, *в. н.* на корóсь Rücksicht

nehmen, worauf schauen, achten, *Ст. К.* Вва́йрíти, вва́дрíти, *в. а.* erblicken.

Вва́йскане́, † *н.* Gewinnung, *ф. Пол.* Вва́йскáте́ль, *т. гр.* Forscher, *т.*

Вва́йскáти, *в. а. †* suchen, nach etw. trachten, *III. II.* 267; 2) да́ни на кимóсь,

КУ. von jmdm Tribut fordern. В-ва́ймку, *М. I.* 102 *с.* В зимí.

Вва́ір, *г.* вва́ору áusseres Ansehen, das Aeussere *с.* Пóзор, *Левч.; 2)* Muster, *н.*

Vorlage, *ф.* Вва́лёт, *т.* Ausflug, *т.* [den.]

Вва́лiти ся, böse, erbost, zornig wer- Вва́лич, *adv.* ins Gesicht; — менє́,

in meiner Gegenwart, *Ми. IV.* 199. Вва́лiсе́, *н. Кв. II.* 254. 264 *с.* Ува́лiсе́.

Вва́лiтáти, *в. н.* auffliegen, sich auf-

schwíngen. Вва́магáти ся, вва́мочí ся máchtiger werden, an Kraft zunehmen, sich

Вва́мiцнiти, *с.* Змiцнiти. [steigern. Вва́нак, за-вва́накí, *adv.* *Левч.* zum

Andenken; да́ти ся кому́сь вва́накí, sich jmdm fühlbar machen.

Вва́на́не, *н.* Erkenntnis, *ф. Св.* Вва́на́ти, *в. а.* erkennen, erfahren, zur

Kenntnis von etw. gelangen. [f. *Тор.* Вва́несє́н, *н.* Erhöhung; Erhabenheit,

Вва́неслiй, *В.* вва́несений, *Тор. а.* erháhen, héhr, gehoben. [mich in Arsch!

Вва́ни, вва́ний ма́ (— в гуа́йцю)! leck Вва́ор, *т. W.* Blick, *т.*

Взорéць, -рця́, *m.* Muster, Beispiel, Вáбрник, *m.* Modell, *n.* [н. Vorlage, *f.* Вáровзír, -бру, *m.* Muster, *n.* Вáровзírний, *a.* He. musterhaft; 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Le.* Вáорóвий, *a.* Muster-, musterhaft, Вáорóдум, *m.* К. Ideal, *n.*; 2) Аúschauung, *f.* [genróthe, *Oz.* 195. В-збáрах, *adv.* mit Anbruch der Мор- Вáрив, *m.* Пол. Explosion, *f.* Вáривáти, *v. n.* explodieren. Вáрид, плáкати на — лant schluchzen. Вáрйти ся сá. Вáглянути ся. Вáрид, *g.* взрóду, *m.* Wiedergeburt, *f.* das Aufkommen, *Св.* [mögen, *n.* Вáрóк, *m.* Gesichtssinn, *m.* Sehver- Вáрóквий, *a.* Gesicht-, Seh-. Вáрóст, вáрист, *m.* das Gedeihen, Wachsen, *Пол.* Вáрóстáти, *v. n.* aufwachsen, gedei- Вáрóщенє, *n. s.* Взрід. [hen. Вáрушенє, *n.* Rührung, *f.* Вáрушити, *v. a.* rühren, *Тор.* [Stiefel). Вáувáти, вáути, *v. a.* anziehen (die Вáутє, *n.* das Anziehen (der Stiefel). Вáзня́ти, *v. a.* einhauchen, *B.* Вáяти, [вóзьму (вíзьму), вóзьмеш], *Мi.* IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, grei- fen — когóсь по сóбi jmdn unter seine Bot;mässigkeit bringen; — сáлу an Stärke zunehmen; вáло емý нещáстє *P. I.* 81 das Unglück begann ihn zu verfolgen; чий вíзьме? wer gewinnt die Wette, die Oberhand? вáля менє думкá про когóсь der Gedanke an jmd beschäftigt mich, *K.*; 2) — сá: з вáдки von woher kommen; — кудáсь: (на прáво nach rechts) die Richtung, den Weg einschla- gen; *b)* eintreten: як зймно сá вóзьме wann die Kälte eintritt; *c)* werden: снiг вэв сá водóю ward, schmolz zu Was- ser, *vgl.* Понáти сá, брáти сá; слóво вáло сá плáменем, *III.* das Wort ward zur Flamme; *d)* вэв сá вчáти begann zu lernen; вэáli кричáти begannen zu schreien, *vgl.* Стáти; 3) das *Imperf. de co- natu* ausdrückend: вэв тáй (и, да) пiшóв er machte vóllig auf *Св.* *Wes.* *Oz.* 144. 200. Вáзáха, *f.* взáхár, *m.* Н. зó² Nehmer, *m.* Ви [вы, вас, вам], *pron. pers. 2 pl.* ihr; 2) Sie (*pl.*): Ви пáне Sie, mein Herr. Ви- [вы-], in Zusammensetzungen: aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-: bei

Verben von vollendeter, perfecter Hand- lung, *Мi.* IV. 201.

Вибáвитель, *m.* Retter, *m.*

Вибáвити, вибáвляти, *v. a.* erret- ten, retten; 2) дeтiну такó велику gross warten, pflegen, aufziehen.

Вибáганкá, *f.* launiger, sonderbarer Wunsch, Laune, *f.*

Вибáгáти, вiбáгнути, *v. a.* aus-, er- sinnen; begreifen, errathen; 2) tolle, ei- gensinnige, grillenhafte Wünsche haben, sich gebaren. [rische, Launige.

Вибáгливeць, -вця, *m.* der Wähle-

Вибáдувати, *v. a.* ausfragen.

Вибáжний, *a.* mit launigen Wún- schen; вiбáжно, *adv.* *Зар.* ausgesucht, mit Comfort.

Вибáйкувати ся, *М.* III. 50 sich aus den Fluten herausarbeiten, auftauchen.

Вибáлушити, вiбáлушувати, *v. a.* § — óчи die Augen aufreissen, glotzen.

Вибáндурити, *v. a.* ausweiden (das Wild); auswaschen, *Пис.* [лэяти.

Вибáнтувати, *v. a.* *H.* 74 s. Вi- Вибáрянчáвий, (-чє—), *a.* wáh- lerisch, launig, capriziös.

Вибáрянчáти (-чє-), *v. a.* сóбi wáh- lerisch, launig sein.

Вибáтькувати, *v. a.* когó (jmdm seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen.

Вибáчáти, вiбáчити, *v. a.* прось кому entschuldigen, verzeihen, vergeben, nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. beque- men. [zeihung, *f.*

Вибáченє, *n.* Entschuldigung, Ver- Вибáчний, *a.* бóдьте вiбáчнi ent- schuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr).

Вибéль, -бля, *m.* runder Balken, s. Вiбáлáк. [wahlberechtigt, wählbar.

Вибéрáльний, вiбéрáтельний, *a.* Вибéрáти, *v. a.* s. Вiбóрати. [fen.

Вибéштáти, *v. a.* ausschelten, schimp- Вибéшванкá, *f.* s. Вiбiбáкá.

Вибiвáти, вiбiбити, *v. a.* ausschla- gen, -stossen, -prügeln; einschlagen, -wer- fen (вiкна); erbrechen (двéрi); вiбiбiти сi тóв з голóвий schlage dir das aus dem Kopfe; 2) — дiмку Leinwand für die d farbig drucken; 3) пeклóни tiefe Bücklin- ge machen; 4) — сá з сáли *P. II.* 193 sich einkräftigen, an Kraft sich erschöpfen, er- matten; — сá зi сну schlaflos werden. Вибичувáти, *v. a.* durch Vorspaß

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken.

Вібіжка, *f.* В. Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — луговá Wiesen-Rispen-gras, *n.* (Poa pratensis).

Вібіій, *g.* виббію, *m. gew. pl.* s. Виббіна; 2) das Aufsteigen des Terrains.

Вібіійка, вибойка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ко.* 14. *К.*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand.

Вібіліти, вибілювати, *v. a.* хату weiss tünchen; 2) шмáте s. Віпрати; 3) полотнó bleichen.

Вібір, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* вибб́ри die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.*

Вібірка, *f. К.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m.* *Н.* 90. *Ос.* (61), *Х.* 63. [ereinnehmer, *m.*

Вібірчий, *a. m. s.* до подáтків, Steuer-Вібірний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl-*Не.*; auserlesen, *Нав.* s. Чільний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. Не.*

Віблеск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зар.* Glanz, Schimmer, *m. М.* III. 68.

Вибліскувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen).

Віблювати, *v. a.* von sich wiederge-

Виббіна, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse s. Вібіій.

Виббістий, *a.* -а до́бра mit ausgefahrenen Gruben; -а землі́ Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n. (B.)*. [mann, *m.*

Виббрець, -рця, *m.* Wähler, Wahl-

Виббрний, *a.* вибб́рно, *adv. М.* III. 76 gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich.

Вібороздити, *v. a.* Furchen machen.

Віборсати, виборсувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend.

Виббрчий, *a.* Wahl-, die Wahlen

Виббрáнець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *К.* [pl. 2).

Виббрáнство, *n. coll.* s. Виббрáнець,

Виббрáнчик, *m. s.* Виббрáнець 2).

Вібрати, вибрати, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — селó vom Tatareneinfall: menschenleer machen, entvölkern, *К.*; — óчи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся sich herausarbeiten, *P. I.* 41; б) — в до-

пóгу sich auf den Weg machen; c) schön aufwachsen, gedeihen; d) sich treffen, щаслива година, день, *К. I.* 280.

Вібрик, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; виб́риком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen.

Вібрікувати, lebensfrisch hüpfen,

Вібрічитися, *Ф.* sich glatt rasieren.

Віброст, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz.

Вібрудок, -дка, *m.* kothiger Vo-

Вібрязкувати, *v. n.* klirren, rasseln.

Вибувати, *v. n.* ausgehen, ermangeln; 2) ausdienen, aushalten, s. Вібути.

Вібутіти, *v. n. s.* Постуденіти (на дворі). [sturz, *m.*

Вібух, *m.* Ausbruch; — крóви Blut-

Вібухати, вибухнути, вибуху-

вати, *v. n.* ausbrechen, hervorplatzen.

Вібучкувати, *v. a.* ausprügeln.

Вібуялий, *a.* üppig aufgeschossen.

Вібуяти, *v. n.* üppig aufschliessen,

aufwachsen.

Вівабити, *v. a.* herauslocken. [ung, *f.*

Вивага, *f. Пис.* Rettung, Hilfe, Befrei-

Виважати, виважувати, *v. a. s.* Ві-

важити; 2) *v. n. М.* II. 34 hin u. her den-

ken, erwägen, unschlüssig sein, zögern:

дóвго виважáла пóки звáжилась —

bis sie sich entschloss.

Віважити, виважувати, *v. a.* aus-

heben; двéри — aus den Angeln h.; 2) *

retten, helfen, *Пис.*

Виваливóкий, *a. s.* Валивóкий.

Вівалити, вивáлювати, *v. a.* aus-

heraus- durch- einschlagen; -reissen; 2)

heraus- ausstrecken, -langen язýк.

Вівар, *m.* віварка, *f. В.* das Aus-

kochen; Absud, *m.*

Виварчáти, *Фр. s.* Вибаранчáти.

Віварити, *v. a.* auskochen, absieden.

Вивáрянь, *n. Пол.* das Versieden,

Вивáча, *N. e.* Berges. [Absieden.

Вівернений, *ptc.* umgekehrt, ver-

kehrt; * -а кішка verkehrter, verrück-

ter Kopf.

Віверненийця, *f. s.* Вівертень.

Віверт, *m.* Stelle, wo ein Baum vom

Winde ausgerissen wurde, *pl.* umgestürz-

te Bäume.

Вивертати, вівернути, *v. a.* umkeh-

ren, umwerfen, umstossen, umstürzen; 2)

verkehren, über den Haufen werfen; — ся umstürzen, umfallen. [m. Rahne, f.]

Вівертень, *m. coll.* Windbruch, Вівертіти, вивёрчувати, *v. a.* heraus-ausböhren; 2) herauswickeln; — ся *Kв. II. 330* sich herauswinden.

Вівертка, *f. B.* Korkzieher, *m.*; 2) вівертки, *pl.* Bohrspähne, *pl. ГШ.*

Вівершити, вивёршувати, *v. a. s.* Вершіти; 2) ausführen, vollenden, *K.*; 3) — ся почёраз верх überlaufen (водá).

Вівести, виводіти, *v. a.* ausführen; 2) *s.* Вівід (дáти) *I. 4*; 3) — в по́ле hinters Licht führen, hintergehen; — з рóзуму berücken; 4) ausbrüten; 5) — ся ausgebrütet, geboren werden; vorkommen; *b)* nicht mehr da sein, schwinden; *c)* sich rechtfertigen, sich ausweisen, sich legitimieren; — ся слóшним свідáтством (свьідóцтвом) *АД. I. 233.*

Вівинути, вививáти, *v. a.* herauswickeln, losmachen, herauswinden; 2) нóгу, *H. 226 s.* Вівихнути; 3) чим womit umher schwingen.

Вивиспáти, вівиспити. (-вишп-) *v. a.* erhöhen, erheben, höher stellen, vorziehen. [Auszeichnung, *f.*

Вівисшенє, *n.* Erhöhung, Erhebung, Вівити, *s.* Вівинути. [*f. Св.*

Вівих, *m.* Ausrenkung, Verrenkung, Вівихнути, вивихáти, *v. a.* рýку, нóгу verrenken, verstauchen.

I. Вівід, -воду [вед-], *m.* Ausführung, Deduction, *f.* Schluss, *m.* Resultat, *n. He. Фр.*; 2) Ableitung, Deduction, *f. Ил.*; 3) *s.* Вівод 1); 4) — поліжнійці Führung der Wöchnerin nach 2 Wochen in die Kirche u. Verrichtung des reinigenden u. segnenden Gebetes daselbst dh den Geistlichen; — молодóй áhnliches Ceremoniell in Bezug auf die Braut nach der Hochzeitnacht: до віводу привести, бóти, вівід дáти.

II. Вівід, -áду, [вѣд-], *m.* Auskunft, Erkundigung, *f.*

Вівідати, вівідіти, вивідувати, *v. a.* aus- erforschen, versuchen, probieren; kennen lernen; — ся sicherkundigen. [спáшер, Spion, Kundschafter, *m. Зак.*

Вивідáч, вівідець, -дця, *m.* Aus- Вівідка, *f.* Untersuchung, Studie, *f. K.*

Вівідний, *a.* Auskunfts-. [her, *m.* Вівідник, *m. Ог.* Kundschafter, Spá-

Вівідниця, *f.* Auskunftsbureau, *n.*

Вівіжати, *v. a.* kennen lernen. [*m.*

I. Вівіз, -возу, *m.* Ausfuhr, *f.* Export,

II. Вівіз, -возу, *m.* Hohlweg, Eng- Вивільга, *f. s.* Вільга. [rass, *m. Мог.*

Вивінóванє, *n.* Ausstattung, *f.* Вівинувати, *s.* Відвинувати.

Вівірка, *f.* Eichhörchen, *n.* (Sciurus). Вивіряти, вівірити, *v. a.* — правди

у корó *He.* die wahre Stimmung erforschen, jmdn auf die Probe stellen.

Вівісити, *v. a.* aushängen.

Вівіска, *f.* Aushängeschild, *n.* Вівістувати, вівістити, *v. a.* auf-

decken, *a.* Tageslicht bringen, offenbaren.

Вивітрувати ся, пам'ять люд-ска: schwinden. [(Geum urbanum).

Вівішник, *m.* Benediktenkraut, *n.* Вівіщувати, *v. a.* vorhersagen, ver-

künden, *M.* Вивіяси, *pl. s.* Викрутáси.

Вівіяти, *v. a.* auswehen, -schwingen, auswurfeln.

Вівластити, вивлáщувати, вивлáснювати, *Фр. v. a.* expropriieren, *ГШ.*

Вівлащенє, *n.* Expropriation, *f. Терм.*

Вівод, *m.* Rauchfang (als Ableitungsröhre), *m. He.*; Ausweg, *m.*; 2) das Aus-

brüten, Aushecken, *K.*; 3) віводом, *adv.* gedehnt, gestreckt.

Виводіти, *v. a. s.* Вівести; aus-

führen, ableiten, *Ил.*; 2) звичáй abschaffen, aufheben, *He.* [liges Ausbrüten.

Віводок, -дку, *m.* Brut, *f.* einma-

Вивóженє, *n.* Ausfuhr, Ausführung, *f.* Вивóжечка, *f. дим. Гол. III. 121*

Art Vogel.

Вивозній, *a. pl. -í* волі ein über-

aus starkes Ochsenpaar, das die grösste Fuhre von der Stelle rückt, *K.*

Вивозóвий, *a.* Ausfuhr-, Export-.

Виволáник, *m.* Raufbold, *m.* Виволáкати, *s.* Віволокти.

Вивольнáти, *v. a.* Под. frei machen.

Віволожити, *v. a. s.* Воложáти, *Зак.* hin u. her (bei der Nase) führen.

Віволока, *f.* Schindmähre, *f.*

Віволокти, віволочи, *v. a.* heraus-

ziehen, -schleppen.

Віволочка, *f.* das Herausziehen, das zutage Fördern, *Под.*

Віворіт, -ору, *m.* das Umstürzen, Umwerfen, Umstossen; 2) Kehrseite, *f.*

на — umgekehrt, verkehrt, von der Kehrsseite; 3) s. Вйвертень.

Виворічати, *v. a.* на когб Унавресgegen jmdn vorbringen, aussinnen.

Вйворотний, *a. Км.* — і підходи verkehrt proportionirte Verhältnisse; вйворотно *adv. ТР.* 5 verkehrt; schwankend, hinfällig. [kämpfen, erbeuten.

Вйвовати, *v. a.* im Kriege er-Вйвчас, *m.* das Ausruhen, Erholung, *f.*

Вйвчасувати ся, sich gut ausschlafen, ausruhen, sich erholen.

Вйвчити, *s.* Вйучити.

Вйвшина, *f. N.* e. Berges.

Вйвзати, вйвзувати, *v. a.* heraus- hervorbinden, -lösen; рахунок ausführen, auflösen; — ся das Kopftuch schön umbinden (*v.* Frauen); *b)* з чоб sich herausbringen, *Тор.*, seine Aufgabe lösen; *c)* sich entwickeln, *Пол.* [gemergelt.

Вйвляий, *a.* abgewelkt, welk, ab-Вйвляити, *v. a.* ausmergeln, trocken, siech machen. [reiben.

Вйгабати, *v. a.* misshandeln, auf-Вйгад, *m. См.* Erfindung, Phantasie, *f.*

Вйгадати, вйгадувати, *v. a.* aus-, ersinnen, erdenken, erfinden; Witze, Spässe zum besten geben.

Вйгадка, *f.* Erfindung, *f.* Phantasienspiel, *n.* Witz, Spass, *m.* [geistreich.

Вйгадлиий, *a.* spitzfindig, witzig, вйгадниця, *f.* Spassmacherin, Witzlerin, *f.* [ling, *m. Кч.* 94.

Вйгадчик, *m.* Spassmacher, Witz-Вйгадчиця, *f.* übertrieben mäkelndes, tadelsüchtiges Weib.

Вйгажати, вйгоджати, *v. n.* на когбс з чим auf jmdn mit etw. zuwarten.

Вйгаїти, *v. a.* anfräumen, ausleeren; Вйганяти, *s.* Вйгнати. [ordnen.

Вйгар, *m.* вйгариско, *n.* Brandstätte, *f.* Вйгарбувати ся, sich mit Mühe

herausarbeiten, *Фр.*

Вйгибати, *v. n. s.* Вйгнути.

Вйгикнути, вйгикати, *v. a. s.* Гй-кнути; *s** gesundgeniessen, wohlgespeist zu haben. [mung, Windung, *f. Левч.*

Вйгин, *m.* Bug, *m.* Bengung, Krüm-Вйгиня, *f.* Beuge, Biege, *f.* [biegen.

Вйгинати, вйгнути, *v. a. ver.*, aus-Вйгйнистий, вйгйчастий, *a.*

biegsam, geschmeidig.

Вйгнути, *v. n.* umkommen, gänz-

lich (nach einander) verloren gehen, verschwinden. [samkeit, Geschmeidigkeit, *f.*

Вйгинчастість, -ости, *f.* Biege-Вйгидь, -годи, *f. s.* Вйгода. [fertig.

Вйгидлиий, *a.* hilffertig, dienst-Вйгидний, *a.* bequem; gelegen.

Вйгін, -гону, *m.* Trift, *f.* Viehweg, *m.* Вйгінне, *n. s. a.* вйгінщина, *f.* Hut-

geld, *n.* Hutlohn, *m.* (beim ersten Austreiben des Viehes auf die Weide).

Вйглада, *f.* Schriff, *n.* Ausfeilung, *f.* Вйгладжувати, вйгладити, *v. a.*

ausglätten, glatt machen. [den.

Вйгладіти, *v. a.* *Гуш.* glatt wer-Вйгляд, *m.* Aussicht; 2) Ansicht;

3) Gestalt, Form, *f. Др. с.* 94. *Фр.*; 4) *s.* Вйзір. [rausgucken, *n.*; 2) Aussehen, *n.*

Вйглядане, *n.* Hinausschauen, He-Вйглядати, *v. a.* ausersuchen; 2)

jmdm entgegensehen, ersehen; 3) *v. n.* aussehen, heraus- hinaussehen; hervor-

scheinen, hervorragen; aussehen, das Aussehen (Ansehen) haben, scheinen.

Вйглядити, *v. a.* *Фр. s.* Вйглядати 1); aussuchen, herausfinden.

Вйглядіти, *v. a. s.* Вйглядити; 2) діти, *He.* warten, aufziehen, pflegen.

Вйгляти, *v. n. s.* Вйляти, ввйляти, *II. (II.)* 126.

Вйгйнець, -нця, *ГШ, К.*, вйгйник. *Це. m.* der Verbannte, Exilirte.

Вйгнати, *v. a.* aus- vertreiben, fort- jagen, verbannen; 2) — ся в гору hoch im Wuche aufschiessen.

Вйгнути *s.* Вйгинати; вйгнутий кут erhabener Winkel.

Вйговорити, вйговбрувати, вйговбрувати, *v. a.* aussprechen, -sagen; вй-

говорити ся з чим unachtsam, unwillkürlich beim Sprechen ein Wort fallen lassen; * herauslocken, -rufen, *P. I.* 30;

2) vorwerfen, aussetzen.

Вйговір, -ору, *m.* Aussprache, *f.* Вйговщина, *f.* Zeit u. Geschichte

des гетьман Вйговський, *K.*

Вйгода, *f.* Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.* вйгбду комуьс зрбїти jmdm

e. Gefälligkeit, einen guten Dienst erweisen, leisten; 2) Gelegenheit, *f.*

Вйгодити, *v. n.* кому чим jmdm womit aushelfen. [Sohn, *Kz.* Pflegesohn, *m.*

Вйгодованець, -нця, *m.* Zögling, Вйгодовка, *f.* вйгбдуване, *He. n.*

Aufziehen, *n.* Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*

Вігодувати, *v. a.* aufziehen, gross pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.

Вігоїти, *v. a.* heilen, ausheilen. [den.

Віголодати ся, ausgehungert wer-

Віголожений, *a.* ausgehungert.

Віголось, *m.* Verlautbarung, Aussage, *f.*; 2) Ausdruck, Accent, *m. T.*

Віголосьитель, *m.* Ausrufer, *m.*

Віголосьити, виголосьувати, *v. a.* verlaublichen, aussprechen; — бєсїду, слєво, річ eine Rede halten, vortragen.

Віголосьенє, *n.* Vortrag, *m.* Pronuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*

Вігонистиый, *a.* -е поле Viehtritt, die dem Viehwege am nächsten gelegen ist; 2) hoch aufgewachsen.

Вігорїти, *v. n.* ab, ausbrennen.

Вігорлати ся, auslärmen.

Вігородити, *v. a.* *себє sich frei machen, sich losmachen.

Вігорувати, *v. a.* дорóгу das Terrain der Strasse erhöhen.

Віготов, *m. Др.* виготовленє. *n.* das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung, Ausführung, *f.*

Віготовити, виготовляти, *v. a.* fertig machen, *f.* stellen, ausarbeiten, ausführen. [sikalischer Vortrag, *Ст.*

Вігра, *f. Ру.* Kampfpfeis, *m.*; 2) му-

Вігра́ни, *pl.* Musikinstrument des mythischen Donnerfürsten in d. колядкї *Пр. IX.* 175, VIII, 26; 2) *s.* Орґани.

Вігра́ти, виграва́ти, (-грив-) *v. a.* ausspielen; (lange u. schön) spielen: на дудці, на скрипці; 2) Oberhand gewinnen, das Spiel gewinnen; 3) сонце віграло. (*v. n.*) *Ст.* die Sonne ist schon hoch aufgegangen. *s.* Гра́ти.

Вігра́ш, *m. Кн.* Gewinnst, *m.*

Віграшка, *f. Ш. II.* 117 Spiel, *n.* Unterhaltung, *f.*

Вігрива́ч, *m.* Gewinner, *m.*

Вігрива́ти, вігрїти. *v. a.* auswärmen;—ся на сонці. досонця sich sonnen.

Вігрівки, *pl.* das Sichsonnen.

Вігуба, *f.* вігубленє, *n.* Vertilgung, Vernichtung, Ausrottung, *f. B.*

Вігубити, вігубляти, *v. a.* vertilgen, ausrotten.

Вігук, *m.* lauter, gellender Schrei, *M. III.* 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2) Ausruf, Zuruf, *m.*

Вігу́кувати, *v. n.* laut schreien, lärmern, rufen.

Вігу́лити, *v. a.* Ф. ent-, -auslocken, erlisten; 2) вігу́лювати ся sich aufheitern, *Пар.* [vortauschen.

Вігу́лькнути, *v. n.* plötzlich her-

Вігу́ляти ся, sich satt austanzen.

Ві́лвінчувати, *v. a.* mit Schraubengang, mit Gewinde versehen.

Вігу́лярї, *pl. P. I.* 18 *s.* Окуляри.

Вид, *m.* Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f.* Schein, Aussehen, *m.*; 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.*

C. I. 48 *II.* 189; 3) корóткий вид Kurz-

sichtigkeit, *f.*; 4) вид подава́ти, *Ч. II.*

21 den Schein geben, zeigen, zu erkennen geben; 5) на вид beim Anblick;

ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на два види der Ausgang, das Resultat ist ungewiss (*B.*); для виду, *K.* pro forma,

äusserlich; з виду, *Лєв.* äusserlich, von aussen.

[данє.

Вида́ванє, *n.* Herausgabe, *f. s.* Від-

Видава́ти, *s.* Відати.

Вида́вець, -ця, *m.* Herausgeber; 2) Auszahler, *m. K.*

Віда́вити, вида́ляти, *v. a.* auspressen, -drücken; 2) aus-erwürgen.

Вида́вник, *m. Кн.* Herausgeber, Verleger, *m.* [Видавник.

Видавни́цтво, *n.* Verlag, *m.*; 2) *s.*

Вида́вниця, *f.* Verlegerin, Herausgeberin, *f.* [leger-.

Видавни́чий, *a. К.* Verlags-, Ver-

Видавство, *n. T. s.* Видавни́цтво.

Віда́вцем, *adv. Нє.* theilweise (nach Art des Schaffuers), in Portionen.

Вида́вця, *m. ungr. Гол. III.* 414 Hochzeitsvater der Braut, *m.*

Віда́кати, *v. a.* durch unablässiges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, abdringen. [fung, *f.*

Віда́ленє, *n.* Ausweisung, Abschaf-

Віда́ленець, -ця, *m.* ein Abgeschaffter, *m. Term.* [sehen hat.

Вида́лець, -ця, *m.* der Vieles ge-

Вида́лий, *a. M+B.* 358 der Vieles in der Welt gesehen hat, kundig.

Віда́лити, *v. a.* ausweisen, abschaffen.

Вида́льщина, *f.* (gesehene) bekannte Sache.

Віда́нє, *n.* das Ausgeben, Ausliefern; 2) Ausgabe (кнїжки); Ausliefe-

гung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка́ на віданю heiratsfähige Tochter.

Ві́дати, видава́ти, [ви-], *v. a.* ausgeben, verausgaben, ausliefern; * verrathen; — дочку́ (за-муж) zur Gattin geben, verheiraten; — книжку́ herausgeben; — розказ ерlassen, geben; — квит ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich verrathen, herauskommen, sich zeigen, ans Licht kommen; *b)* — на по́ле sich ins Freie begeben; *c)* за ко́гось sich für jmdn ausgeben; sich ausnehmen; вида́є ся мені es scheint, kommt mir vor.

Видáти. [вид-], *v. a.* sehen, zu sehen bekommen; — ся (з ким) sich oft sehen; відано, чи то —?! war es je möglich (zu sehen)?! *P. I. 2.*

Видатко́вий, *a.* Ausgabes-.

Видáтний, *a.* -е збі́же reichlichen Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die Augen fallend; видáтно, *adv.* *ГШ.* mit Hervorhebung, mit Nachdruck, nachdrücklich, genau.

Видáтність, -ости, *f.* Ertragsfähigkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*

Видáток, -тку, *m.* Ausgabe, als Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2) Ausgabe, Publication, *f.* *См.* [*f.* *Левч.*]

Видáча, *f.* Ausfolgung, Auslieferung,

Видвигáти, відвигнути, *v. a.* hervorschieben, emporheben.

Видвигне́нє, відвигуване, *n.* *Фр.* das Hervor-, Emporheben.

Видáлити, *v. a.* *Ос.* (62) VIII. 14 jmdn an einem besonderen Erbstück an-

I. Віден, *a. s.* Видний, *К.* [setzen.

II. Віден, *s.* Вінен schuldig.

Видепутувати, *v. a.* als Deputirten aussenden.

Відержали́й, *a.* ausdauernd, *B*

Відержали́сть, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *Шар.*

Відержати́, відержувати, *v. a.* und *v. n.* ausdauernd, aushalten, ertragen.

Відержимий, *a.* *Пол.* aushaltend, ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*

Відержи́мість, -ости, *f.* Aus-

Відержка́, *f. gr.* correcte Ausführung, Vollendung.

Відержка́си, *pl. s.* Дра́ча.

Видиба́ти, *v. a.* *T. s.* Надіба́ти.

Видибуля́ти, *v. n.* wankend hingehen, hintrotteln.

Видивити ся на ко́го (щось) jmdn verwundert anschauen.

Види́мий, *a.* sichtlich, augenscheinlich, *М. Кч.* 40; *adv.* zusehends; відимо-невидимо unübersehbar viel, *P. I.* 75.

Види́ханє, *n.* Athmen, Leben, *n.*

Види́хати, *v. a.* щось здоро́во etw. wohl genießen, gut bekommen.

Види́ще, *n.* сонне, *Св.* Traumge-

sicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*

Виді́дичити, *v. a.* enterben.

Виді́й, -дью, *m.* Gemelke, *n.* (soviel auf einmal gemolken wird).

Виді́йник, *m.* Milchpächter, *m.*

Виді́л, *m.* Abtheilung; 2) Facultät, *f.*;

3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zuthellen.

Виді́лити, віділювати, *v. a.* aus-

Виді́ловий, *a.* Ausschuss-; -а шкó-

ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *ОБ.*

Виді́люване, *n.* Ausscheidung, *АБ-*

Виді́не, *n.* das Sehen, *Пол.*

Виді́ти [віджу, видиш], *v. a.* se-

hen; — ся з ким sich (einander) sehen;

2) *s.* Пові́дити ся; *impers.* відить ся

мені mir scheint, mich dünkt; відиш

adv. wohl, augenscheinlich (eig. du siehst

es) *vgl.* Відáй, бачиш, *Мі.* IV. 154.

Видкíй, *a.* *Пет. В. s.* Відний;

відко, — ся *s.* Зда́є ся; 2) man sieht,

ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.

Відкíв, *s.* Відки.

Відло, на-відлі, *adv.* *Левч. s.* На-

видно́ці, Відно. [ziehen, *См.*

Видля́ти, *a.* часу́ in die Länge

Відма́, *f.* — пісковá Sanddüne, *f.*

Відьми́ще, *n.* *Кл.* Gespenst, *n.*

Відмо́, *n.* *V.* Erscheinung, *f.* Ge-

spenst, *n.* [durchwehen.

Відму́, -дмеш, -дме *s.* Відути;

Відний, *a.* sichtbar; licht, *М. ТР.*

185 відно, *adv.* mit d. Accus. man kann

sehen, ist ersichtlich, es erhellt (з того

daraus); що тільки — *P. I.* 25 ist kaum

noch zu sehen. [днійшого бка.

Видний, *a.* gut, scharf sehend: ви-

Видні́ти, *v. a.* бочку́ das dno he-

rausnehmen.

Відни́ха, *f. s.* Відра, *С. II.* 165.

Видні́вка, *f.* bodenloses Fass.

Видні́й, *compar. adv.* zu Відно *st.*

видні́ше. [ganz sichtbar.

Видні́сенько, *adv. dim.* ganz hell,

Видні́ти ся, *He.* (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchscheinen; видне der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort. [locker werden.

Видобри́ти, *v. n.* vom Acker: gar, **Видобува́ти**, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f. Пол.*

Видобува́ти, **видобути**, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Видовжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, *Пол.*

Видови́ско, *Ст.* видовище, *Біл.* *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n. K.*

Видозмінний, *a.* veränderlich.

Видоптати, **видоптувати**, *v. a.* mit Füßen austreten. [ren, hinfallen.

Видохнути, *v. n. P. I.* 194 crepie-

Видочок, -чка, *dim. s.* Вид. [ris).

Видра, *f.* Fischotter, *f.* (Lutra vulga-

Видра́нїя, *f. s.* Дра́чка.

Видробець, *s.* Вїступець; вїдробцем in kleinem, zierlichem Schritt.

Вїдрочити ся, *s.* Гїдзити ся, абїдзити ся.

Вїдрустїти ся, *s.* Вїспати ся, (*B.*).

Вїдужати, **вїду́жувати**, *v. n.* Reconvalescent sein, genesen.

Вїдум, *Св. m.* вїдумка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Вїдумати, **вїду́мувати**, *v. a.* eraussinnen, erdichten, ausdenken, [sinnt.

Вїдумця, *m.* Erfinder, *m.* der aus-

Вїдумщик, *m. Др. c.* 208 toller Spassmacher. [доптати.

Вїдупкати, *v. a. Ч. IV.* 225 *s.* Вї-

Вїдуплатити, *v. a.* hohl machen *Пол.*

Вїдурити, **вїду́рювати**, *v. a.* erausschwindeln, entlocken.

Вїдуркати, **вїдурняти**, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Вїдути, **вїдува́ти**, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — гу́би die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Вїдюк, мак —, **вїдю́х**, *m.* вїдю́ха, *f. s.* Зїрка́тий мак, *Зс. Ч. III.* 225.

Вїдю́щий, **вїдю́чий**, *a.* sehend, *III. II.* 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, *Кс. II.* 136. [Grabe, *f.*

Вїдякуване, *n.* Abschiedsrede am

Вїдякувати, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Вїжадати ся на що, чо́го sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw.

Вїжадний, *a.* чо́го sehnüchtig nach

Вїжвати, *v. a.* auskauen, aussaugen.

Вїжга, *f.* ausgebrannter Ort, *Mi. II.* 27; 2) das Ausbrennen, *Пис.*

Вїжевий, *a.* Гранат, *Ф. (Веч. I.* 85.)?

Вїжел, -жла, (**вїжлець**, *Вол.*), *m.* Spürhund, *m.* (Canis sagax).

Вїже́н, (-жїн), -єну, Schnitterarbeit, Ernte, *f.* [жа́ти].

Вїжива́ти, **вїжити**, *v. n.* neu aufwachsen, verharschen (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го вїжити

ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся

He. schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a. P. I.* 60

jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му ко́гось vom picken-

den Spechte *Ос. (62) X.* 17 jmdm vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Вїживити, **вїживля́ти**, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Вїживлене, *n.* Ernährung, *f.*

Вїживне, *n. s. a. s.* Стра́вне.

Вїжига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Вїжида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́те).

Вїжима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Вїжимки, *pl. ГIII.* ausgepresstes Zeug.

Вїжки, *adv. s.* За-ввишкїй, *Wgr.* 160.

Вїжлик, *m. dim. s.* Вїжел; 2) flinker Bursche. [schlürfen, -saufen, *Кс.* 216.

Вїжлоктїти, **вїжльо́пати**, *v. a.* aus-

Вїжмок, *m. Зак. s.* Вїжимки.

Вїжний, *a.* ober.

Вїжмякати, *v. a. s.* Жмяка́ти.

Вїжоване, *n. s. a. †* Beschaugeld, *n.*

Вїжолобати, *v. a.* aushöhlen, -falzen, -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Вїжолобок, -бка, *m. Вах.* Aushöh-

Вїжче́нько, *adv. Др. c.* 216 *dim. s.*

Вїжше, **вїжче**.

Виз, *m.* Hausen, *m.* (Accipenser huso).

Виза́нтия, *f.* Byzantium, Constan-

tinopel, *n.*

Виза́нтійський, *a.* byzantinisch.

Виза́нтійство, *n.* Byzantinismus;

m. III. II. 211.

Визáряне, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*

Визарáти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*

Візбрати, визб́рувати, *v. a.* ganz sammeln, nach-lesen. [одб́рний.

Визб́рний, *м.* Лесч. *s.* Відб́рний,

Визв́атель, *м.* Herausforderer, *т.*

Визвати, визв́ати, *v. a.* heraus- hervor- aufrufen; heraus- ausfordern; — ся hervor- auftreten, *Кс.*; *b)* sich anmelden, sich er bieten, *Кс.* 127.

Визв́дане, *n. s.* Вісл́джене.

Визв́жити, *v. a. s.* Зв́жити.

Визв́зидити ся, *с.* mit Sternen beset sein; sich aufheitern, *Пар.* [*s.* Візволев́.

Визв́лок, -лку, *т.* (від май́стра)

Визв́ирити ся на когось wie ein Thier böse werden, ergrimmen.

Визвол, *т.* Aushilfe, *f.*; 2) Ertrag, *т.*; 3) Befreiung, *f.* *ОБ.*

Визволене, (-ліне), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*

Визво́литель, *т.* Befreier, Erlöser, *т.* *П.*

Визво́лити, визво́лити, *v. a.* frei- losmachen, *р́ку, М.* I. 142; befreien, er- auslösen: з нево́лі; — з терміну,

з науки einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeits-

geselle werden; визво́лений, *р́тс.* be- freit, freigelassen; лісти визво́лені, *АД.*

I. 209 Freiheitsbrief, Freibrief, *т.* *К.*

Визво́лка, *f.* gelöstes Geld, *Лесч.*

s. Віручка.

Визво́рка, *f.* Aufsuchung der Mit- tel bei Verlegenheit wegen Zahlung; Ausflucht, List, *f.* *Лесч.*

Визгати, *v. n.* knirren, *М.* III. 81.

Виздоровіти, *v. n.* виздоровлю- вати ся, *Т.* genesen, gesund werden.

Виздрі́вати, *v. n.* reif, zeitig werden.

Визна́, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Визна́не, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.

Визна́ти, *v. a.* und *v. n.* визирну- ти, *v. a.* herausschauen, -blicken, her- vorgucken; — ся sich beschauen (im Spie- gel), *К.* [nutzen, ausbeuten, exploitiieren.

Визискати, визіскувати, *v. a.* aus- Визіскувач, *т.* Aussauger, Ex- ploiteur, *т.* *ВВ.*

Визів, *т.* *В.* Ausdünstung, *f.*

Визівати, визівну́ти, *v. a.* ду́ха

den Geist aushauchen, ausathmen, auf-

Візір, -ору, *т. s.* Вікно́. [geben, *К.*

Визна́вець, -вця, *т.* Bekenner, *т.*

Пар. Фр. [weis, *т.*

Визна́к, *т.* Verzeichnis, *n.* Aus-

Визна́ка, *f.* *Ст.* Abzeichen, Merk- mal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *т.*; визна́ку вчиніти Erwähnung thun, *Фр.*

Визна́мок, -мка, *т.* Gepräge, *n.* *Пар.*

Визна́не, визна́те, *n.* Bekennen, Bekenntnis, Geständnis, *n.*

Визна́ти, визна́ти, *v. a.* kennen lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2) gestehen, bekennen, *М.*; 3) когось angeben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *У. III.* 327; — ся bekannt werden, *М. II.* 118. *Ф.* [Bedeutung, *f.*

Визнача́не, *n.* *Под.* *s.* Значіне,

Визнача́ти, визначити, *v. a.* be- stimmen, anweisen, zuthellen. [бар.

Визначи́ний, *а. В.* merklich, bemerk- Візов, -зову, *т.* Herausforderung, *f.*

Визори́ти ся, *Пар. s.* Візв́зидити ся.

Визрі́ти, *v. n.* reif werden, reifen, *С.*

Визуби́ти, *v. a.* schartig machen.

Визув́ати, визу́ти, *v. a.* ausziehen (чоботи). [Pneumodermon) *В.*

Визяво́к, -вка, *т.* Hautkreme, *f.*

Визяну́ти, *v. a.* aushauchen, *Ф.*

Війманка, (*д.* війманочка), *f.* *Гол.*

III. 214. ? [rausnehmen, hervorziehen.

Війма́ти, *s.* Віняти, *v. a.* aus-, he-

Війна, *f.* *Н.* 181 *s.* В́йна.

Війо́мка, *f.* *Кс.* II. 255 Confiscirung, Contrebande, *f.* [Виходіти 1—5).

Війти, [війду, війдеш], *v. n. s.*

Війсте, *n.* *Не.* Aufgang, *т.* Erhe- bung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *т.* *Лесч.*

Війшлий, *s. a. т.* Auswanderer,

Війшов, *т.* Nbl. der Тіца 6.

Війзд, *т.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt, *f.*; Ausflug, *т.* Auffahrt, *f.*

Візджа́ти, ви́здіти, *v. n.* oft aus- fahren, verreisen, *s.* Віїхати.

Віздка, *f.* Ausfahrt; на селó Land- partie, *f.* Ausflug, *т.*

Віімко́вий, *а.* річ -а *Т.* Ausnahme; exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Це.*

Віімок, -мка, *т.* Ausnahme, *f.* *Пол.*

Віісти, ви́діти, *v. a.* heraus-, aus- fressen; ganz verzehren.

Віїхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen, verreisen; — з чим womit ausfahren,

ausrücken, на торг etw. auf den Markt bringen; * etw. zum Besten geben.

Віка, *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (*Vicia sativa*). [richten.

Вікабанти ся, § sich stolz auf-

Вікабужати, *v. a.* ausmischen.

Вікадити, *v. a.* ausräuchern.

Віказати, віказувати, *v. a.* aussagen, nachweisen, ausweisen, darlegen; на ко́го, ко́мує, *He.* gegen jmdn eine Anzeige machen; — ся чим sich womit ausweisen, *s.* bescheinigen.

Віказити ся, *M.* nacheinander allesammt wüthend werden u. dadurch zu Grunde gehen.

Віказний, *a.* Ausweis-, Legitimations-

Віказчик, *m. He.* Spion, Kundschafter; Berichterstatte, *m.*

Віканючити, *v. a.* dh. zudringliche Belästigung etw. erreichen.

Вікапати, *v. n.* tropfenweise auslaufen; *v. a.* auströpfeln; вікапаній тато, -а ма́ла, wie zwei Tropfen einander ähnlich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar ähnlich. [ся mit Mühe aufklimmen.

Вікарабкати ся, вікара́бувати

Вікарати, *v. a.* strafen, züchtigen *Ч.* IV. 56; вікараний 555 gestraft, gewizigt.

Вікати, *v. n.* до ко́го mit „Ihr“ anreden, ihrzen, *Oz.* 111. 2) mit „Sie“ anreden, siezen. [sich begleichen.

Віквітувати ся, *T.* quitt werden,

Викида́ти, вики́дувати, вики́нути, *v. a.* hinaus-, herauswerfen; 2) викину́ло кому jemd bekam einen Hautausschlag; 3)* — шту́ку якуєє *e.* Kunststück machen, einen Streich spielen; 4) вікидати кирни́цю einen Brunnen reinigen (*v.* Schlamm); 5)* щоб́ ты з па́м'яті викину́ло! sollst das Bewusstsein verlieren.

Викиди́ш, *m.* Auswürfling, *m. Пол.*

Вики́дка, *f.* Spass, *m.* Posse, *f.*

Вики́чувати, *v. a.* *P.* II. 120 *s.* Вікочувати.

Вики́шкати, *v. a.* austreiben §.

Вики́шувати, *v. a.* dh. Gährung hervorbringen. [2) verbrauchen.

Вики́льтувати, *v. a.* ausfolgen (*B.*);

Вики́нчати ся чим, *Пол.* in etw. enden, ausgehen, sich endigen; ви́кинчити, *v. a.* vollenden, beendigen. [den.

Вики́нчити, *v. n.* crepieren; verschei-

Віклад, *m.* Auslage; Gebühr, *f.* 2)

Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викла́дати, *v. a.* auslegen; erklären; vortragen; викла́даний, *ptc.* *s.* Віл́ожистий. [Vorstellung, *f.* *M+Б.* 201.

Вікладка, *f.* Auseinandersetzung,

Вікладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Викладча́стий (-ча́гий), *a.* Auslege-, zum Auslegen, -ко́мір *He.*

Вікладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Викла́жа, *f.* Ausladung *f.*

Віклик, *m.* *M.* III. 56. Ruf, *m.*

Викли́канє, *n.* Aufruf, *m.* Proclamation, *f.*

Викли́кати, ви́кликувати, ви́кликнути, *v. a.* herausrufen, *M.* II. 188.

Викли́нати, *v. a.* in den Bann thun, bannen; verwünschen.

Віклі́т, -оту, *m.* das Sichausbrüten.

Викл́очувати ся, ausgebrütet werden. [picken, aushacken.

Віклюва́ти, ви́клюнути, *v. a.* aus-

Віключа́ти, (-ча́ти), *v. a.* auswickeln; ausschliessen; — ся sich aus der Schlinge (кля́чка) auswickeln, sich herauswinden. [clusiv.

Віклучний, *a.* ausschliesslich, ex-

Віклучні́сть -ости, *f.* Exclusivi-

Вікля́ти, *s.* Викли́нати. [tät, *f.* *ВВ.*

Вікну́ти, *s.* Зві́кнути. [nen, *S.*

Викове́рзувати, *v. a.* listig ersin-

Викови́ряти, *v. a.* ausscharren.

Віколи́сати, *v. a.** erziehen.

Вікомпо́нувати, *v. a.* verfassen, ausfertigen, *K.*

Вікон, *m.* Leistung, *f.* *Пол.*

Викона́вець, -ця, *m. ВВ.* Vollzieher, Vollstrecker, *m.*

Віко́нати, *v. a.* vollziehen, vollstrecken, ausführen, leisten. [ausgraben.

Віко́пати, ви́копувати *v. a.* heraus-

Віко́питити, *v. a.* nóгу im Hufgelenk verrenken.

Віко́псти, *v. a.* *Luts gr.* 158. 163. ausstechen. [decken.

Віко́питити ся sich mit Russ be-

Віко́рени́ти, ви́коренувати (-ко́рнюв-), *v. a.* mit der Wurzel ausreissen, entwurzeln, ausroden; * völlig ausrotten; — ся *C.* II. 77. die Lebenswurzeln verlieren. [hacken, abholzen (*ліє*).

Віко́рчува́ти, *v. a.* ausroden, aus-

Віко́сяти, ви́кошува́ти, *v. a.* ausabmähen.

Вікот, бчи на вікоті, *Кн.* herausstehende, grosse Augen.

Вікотець, -тя, *м.* † Entführer der Leibeigenen, der der geheimen Flucht Vorschub leistet. [rauswälzen, -rollen.

Вікотити, ви́кочувати, *в. а.* he-
Вікоханець, -нця, Pflegesohn, Zögling, *м.* [ziehen, pflegen, warten.

Вікохати, ви́кочувати, *в. а.* auf-
Вікочелати. *в. а. с.* Вікотити.

Вікочене, *н.* † Entführung, *ф.* Raub eines Leibeigenen, *м.* [klimmen, ersteigen.

Вікочувати, *в. н.* eine Höhe er-
Вікнити, *в. а.* ablocken, abschwindeln.

Вікрадати, ви́красти, *в. а.* weg-
Вікрапати, *в. н.* zu träufeln anfangen.

Вікрасити, *в. а.* anfärben, ausmalen.

Вікрасок, -ска, *м.* водяній Aquarell, *н.* *Пар.*

Вікресити ся, Muth fassen, *Кн.*

Вікрив, *м.* *Св.* -уєг Verziehen des Mundes, schiefes Maul. [ken, abdecken.

Вікривати, ви́крити, *в. а.* entdec-
Вікривити, ви́кривляти, *в. а.*

krumm, schief machen, biegen; krümmen; verziehen, verdrehen; чо́боти — schief treten; 2) — ся кому́ jmds Worte höhnisch nachsprechen.

Вікрик, *м.* *Фр.* Aufschrei, *м.*

Вікрикати, ви́крикнути, *в. а.* laut ausrufen, lärmeln, jauchzen, johlen.

Вікрикник, *м. пол. Не.* Ausrufungswort, *н.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вікроїти, ви́крювати, *в. а.* aus-
Вікруглити, *в. а.* *Левч.* *с.* Заокруглити.

Вікрут, *м.* ви́крутка *ф.* Entwinden, *н.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik. *ф.*

Вікрутасом, *adv.* schwenkend, rings um sich drehend (beim Tanz).

Вікрутень, -тя, *м.* *Н.* 60. der sich herauswindet, abgefemter, pffigger Kerl, Rabulist, *м.*; 2) *пл.* ви́крутні 18. 22. *Не.* Kniffe, listige Ausreden, pffigge Behelfe, *пл.*

Вікрутити, ви́кручувати, *в. а.* aus-herausdrehen, -winden, -ziehen, шма́те ausringen; — ся sich rings drehen; з чо́го sich herauswinden, -wickeln.

Вікрятати ся, sich herausarbeiten, sich herauswinden, *У.*

Вікулений, *а.* stark gewölbt.

Вікуп, *м.* Loskauf, *м.* Loskaufung, Einlösung, *ф.* Lösegeld, *н.* [Вікупити.

І. Вікупа́ти, *в. а.* *Кв.* *П.* 161. *с.*

ІІ. Вікупати, *в. а.* baden: — ся sich baden.

Вікупити, ви́купувати, *в. а.* auskaufen, loskaufen; alles nach u. nach wegkaufen.

Вікупний, *а.* zum Loskaufen bestimmt, zum Loskaufgeh.; einlösbar.

Вікурити, ви́курювати, *в. а.* ausräuchern; лю́льку eine Pfeife ausrauchen.

Вікурувати, *в. а.* *У.* *П.* 334. *с.* Вілічити.

Вікусити, ви́кушувати, *в. а.* he-
Вікутати, *в. а.* mühsam erwirken, an-

Виль, *int. Ко.* 161. *с.* Гульк. [schaffen.

Віла, *пл.* grosse Gabel.

Вілабудати ся, sich mühsam herausarbeiten, з чо́гось. [stellen.

Вілагодити, *в. а.* bearbeiten, fertig
Віладити, *в. а.* zu Stande bringen, fertig machen; 2) ко́рб abordnen, beordern.

Вілазїти, *в. н.* на дере́во heraufsteigen, -klettern; 2) hervorkriechen;

3) ausfallen, ausgehen (во́лосе).

Вілазка, *ф. К.* Ausfall, *м.* (aus e. Festung); 2) Oeffnung, *ф.* Loch zum Durchkriechen, *н.* *Левч.*

Віла́ні, *пл.* eiserne Mistgabel, (*В.*)
Вілатати, *в. а.* ко́рб, кому́ скіру durchprügeln.

Вільгота, *ф. с.* Во́хність.

Вілет, *м.* *П.* *н.* 71. Ausfliegen, *н.* Ausflug, *м.* на вілеті́ бу́ти im Sprunge begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вілечко, *н.* *дїт.* *с.* Вільце.

Вілив, *м.* Ergiessung, *ф.* 2) das Ausgiessen.

Віливанє *н. с.* Вілив 2).

Віливати, *с.* Віляти.

Вілизати, ви́ляувати, *в. а.* auslecken; — ся sich heil lecken.

Вілиняти, *в. н.* *П.* 28. *с.* Полиня́ти; ausgehen, ausfallen (у. Наарен).

Вілисїти, *в. н.* ganz kahl werden.

Вілиск, *м.* *В.* Glanz, *м.*

Віляско, *н.* Gabelstiel, *м.* [mern.
Віляскувати ся, glänzen, schim-
Вілятель, *м.* *В.* Giesser, *м.*

Віляти, *с.* Вілляти; ви́литий ausgegossen; 2) *с.* Вікананий. [Unterkiefer, *м.*

Вілиці, *пл.* Unterkieferknochen, *пл.*

Вілицювати, *v. a.* tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.

Віляти, *v. n. s.* Вилаяти.

Вілім, -лому, *m.* Ausbruch, *m.* Breche, *f.* *МШ. Нар.* ausgebrochenes Loch.

Вілінити ся, *s.* Лініти ся. [fliegen.

Вілітати, вілетіти, *v. n.* aus-heraus-

Вілітка, *f.* Flugloch, *n.* Пол.

I. Вілічити, *v. a. Нс. Пр. XI.*, (1), 85. von einer Summe abrechnen, abziehen.

II. Вілічити, *v. a.* heilen, curieren.

Вілка, ви́лкй, *pl.* kleine Gabel; Tischgabel, *f.*; 2) gabelförmige Doppelkeimlappen; *pl.* 3) *N. e.* Berges.

Вилковатий, *a.* gabelig, gabelförmig.

Вілляти, віляти, *v. a.* ausgiesen, vergiessen; — ся sich ergiessen.

Вилб, в вилба с. З-лба, Лоо.

Вилватий, *a.* gabelig. [*m.* Patte *f.*

Вилба, (*d.* віложка) *f.* Aufschlag,

Вілжистий, *a.* — ко́мір geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.

Віложити, *v. a. s.* Викладати.

Вилжник, *m.* Exponent, Potenzexponent, *m.*

Вилжничий, *a.* Exponential-.

Віломити, ви́лмлювати, *v. a.* heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; з чо́го sich etw. abgewöhnen.

Вильоти, *pl.* aufgeschlitzte Aermel des kунтуш.

Вилохвостець, -тя, *m.* пушистий haariger Springschwanz, (*Podura villosa*).

Вилохвостий, *a.* gabelschwänzig.

Вілощити, *v. a. М. II.* 31. glätten, einen Glanz geben.

Вільта, віля солбмяна, *Ф. (Новобр.)?*

Вілубити, *v. a.* луб das Bast abschälen, abbasten, *Gr.* 55.

Вілудити, *v. a. s.* Лудіти, heraus- hervor- entlocken, *Ф.*

Вілужковане, das Auslaugen, *Пол.*

Вилуавати ся, sich herausschälen,

Вилуковатий, *a.* ausgebogen. [*B.*

Вілупити, ви́лпювати, *v. a.* aus- hüllen, ausschälen, ausklauben; aus- hacken, *Пол.* [seweises Bübchen.

Вілунок, -нка, *m.* klügelndes, па-

Вілуєк, *m. Ст.* Knall, *m.*

Вілуєкувати, *v. n.* knallen. poltern.

Вилучати, вілучити, *v. a.* aus-

schliessen, ausscheiden; — ся *М. II.* 128. frei, erübrigt werden.

Вилучати ся, *Ч. IV.* 1. krummen Rücken bekommen s. Лукувати ся.

Вілущити, *v. a.* aushüllen, ausklauben, auslösen.

Вілушок, -чка, *s.* Луцк. [(vigilia).

Вілуя, *f.* *Ч. III.* 2. verdorb. s. Вілія

Вильце, *n.* junges Bäumchen, welches in das Hochzeibrot (корова́й) eingesteckt wird, *Марк.* 106. [rispig.

Вильчастводільний, *a. B.* gabel-

Вілюднити, вилюдняти, *v. a.* ent-

völkern; вілюдняти *v. n.* menschenähn-

lich werden, ordentlicher Mensch werden,

Н. 286. *Кн.* 2) mannbarg werden,

gross aufwachsen, *Ч. VII.* 575. [*m.* Левч.

Вілюга, *f.* Левч. Krümme, *f.* Bug,

Вілюк, *m.* *Ч. I.* 90. ?

Віля, *f.* *serb.* s. Ручалка, *Ф.*

Вілягати, *v. n.* massenhaft auftreten, sich ausbreiten, sich setzen; 2) (збіже)

sich lagern.

Віляєки, *pl.* Schall, *m.* — розда-

ють ся vom Wiederhall des Klatschens,

des lauten Küssens.

Віляти, ви́ляти, ви́лнути, *v. n.*

Ме. 123 ausweichen, Ausflüchte machen,

„um den Brei herumgehen“; 2) *Ч. I.* 67

sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, *К.*

(*Нс.* 84). [(Perla), *B.*

Вілячка, *f.* Afterfrühlingsfliege, *f.*

Вімагане, *n.* Forderung, Anforderung;

Erpressung, *f.* [erheischen.

Вімагати, *v. a.* fordern, verlangen,

Вімазати, ви́мазувати, *v. a.* aus-

streichen; 2) anstreichen.

Віманити, ви́маначити, ви́ман-

тити, *v. a.* betrügerisch entlocken, ab-

schwindeln. [zehrt, elend aussehen.

Вімарніти, *v. n.* abmagern; abge-

Вімацяти, *v. a.* herausfühlen; — ко-

го jmdn auf den Zahn fühlen, *ГШ.*; * ent-

decken, herausbringen. [citieren.

Віменити, *v. a. Н. V.* anführen,

Вімерати, ви́мерти, *v. n.* ausster-

ben, erlöschen. [frieren.

Вімерзати, ви́мерзнути, *v. n.* aus-

Вімерхати ся, hungrig, durstig,

ausgemergelt werden.

Вімести, *v. a.* ausfegen, auskehren.

Віместити, ви́местати, *v. a.* щось

на ким, кому, *Кн.* sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Виминати, вимняти, *v. a.* auskneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Виминати, виминути, *v. a.* aus-
Вимисл. *m.* Erdichtung, *f.* etw. Ausgedachtes; Einfall, *m.*

Вимисливий, *a.* *M. I.* 122 wählerisch, mäklerisch, übertrieben tadel-süchtig; 2) überdelicat.

Вимислити, вимисляти, *v. a.* aus-sinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aus-setzen, mäkeln, *Me.* 370. [lich.

Вимисльно, *adv.* *Пол.* sinnig, künst-
Вимівка, *f.* Ausrede, Ausflucht, *f.*

Вимізерніти, *v. n. s.* Вимарніти.

Вимізувати, *v. a.* herausdenken.

Виміа, *m.* *Мі.* II. 8 ausgewaschene
Stelle.

Вимілити, *v. a.* schlämmen, *Пар.*

Виміна, *f.* Austausch, Tausch, *m.*

Вимінити, виміняти, *v. a.* ans-, um-tauschen; 2) wechseln, umwechseln.

Вимінка, *f.* *У.* *B.* Bedingung, *f.*

Вимір, -іру, *m.* [мѣр-] Ausmass, *n.*
Ausmessung, Dimension, *f.* *Ил.*; 2) Ge-treide, das man in der Mühle kauft u.
dortselbst mahlt; 3) G. als Mahlmetze.

Виміренє, *n.* Ausmessen, *n.*

Вимірити, виміряти, вимірювати,
v. a. messen, bemessen, ausmessen; 2)
v. n. genau hinzielen.

Виміркувати, *v. a.* ermessen; — ко-
гó jmdn durchschauen, jmdm etw. ab-
merken.

Вимірний, *a.* Mass-, Ausmass-.

Виміт, -ету, *m.* Auswurf, *ГШ.* — мѳр-
ский Seewurf, *m.* *Term.*

Вимітати, *s.* Вимести.

Вимітáč, *m.* Feger, *m.*

Вимітити, вимітувати, *v. a.* weg-
schaffen, eliminieren.

Вимітка, *f.* ein Gespenst, das sich
nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf
hintragen lässt, (*B.*). [tionsmethode.

Вимітний, *a.* — спѳсѳб Elimina-
Вимічати, *v. a.* *M.* auszeichnen,
ausnehmen. [етити.

Виміщати, виміщити, *s.* Виме-

Вимкнутити, вимікати, *v. a.* heraus-
ziehen, -reissen; — ся entschlüpfen.

Вимѳва, *f.* Aussprache; 2) Bered-
samkeit; 3) Bedingung, *f.* [*Term.*

Вимовитель, *m.* Ausgedinger, *m.*

Вимовити, вимовляти, *v. a.* aus-
sprechen; 2) кому́сь щось jmdm etw.
vorhalten; 3) собі що sich etw. ausbe-
dingen; 4) — ся s. entschuldigen; b) — ся
з чим unwillkürlich ein unstatthaftes
Wort fallen lassen.

Вимѳвний, *a.* beredsam, beredt,
Ва. 16; 2) mit Vorwürfen verbunden,
Ч. *V.* 1020.

Вимѳвина, *f.* Ausgedinge, *n.* *Term.*

Вимѳга, *f.* Erfordernis, Postulat, *n.*
T. Anforderung, *f.*

Вимѳгчи, *v. a.* щось від ко́го ab-
нѳтиgen, erzwingen, *Пар.*

Вимѳклий, *a.* ausgewässert; bleich.

Вимѳкнути, *v. n.* durchweicht,
durchnässt werden.

Вимѳлити, *v. a.* erbeten, erflehen.

Вимѳлодніти, *v. n.* *He.* zum Jüng-
ling werden.

Вимѳлот, *m.* Ausdrusch, *m.*

Вимѳлотити, *v. a.* ausdreschen.

Вимѳоргати, *v. a.* dh das Winken,
Blinzeln mit den Augen etw. sich ver-
schaffen, jmdn sich erobern.

Вимѳрдувати, *v. a.* alles ermor-
den, dh Morden ausrotten.

Вимѳорити, *v. a.* lange hungern,
aushungern lassen.

Вимѳстити, вимѳщувати, *v. a.* aus-
legen, auspolstern, *Ш.* *П.* 198.

Вимѳтати, вимѳтувати, *v. a.* aus-
abwinden, abhaspeln; * entwenden.

Вимѳудрішки, *pl.* *Нав.* *Пр.* III. 311
Schnörkel, *pl.* Zierat, *m.*

Вимѳдрувати ся, mit List sich
herausmachen; вимѳдруваний, *ptc.* *K.*
erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Вимѳул, *m.* Bachfahrt, *f.* *ГШ.* [spülen.

Вимѳулити, вимѳлювати, *v. a.* aus-

Вимѳус, *m.* вимѳушенє, *n.* Abnѳthi-
gung, Abmüssigung, *f.* *Пар.*

Вимѳусити, *v. a.* щось від ко́го s.
Вимѳудити, *Пар.*

Вимѳучити, *v. a.* quälen; щось від
ко́го mit Pein von jmdm etw. abnѳthigen.

Вимѳя, -меня, *n.* Euter *n.*

Вимѳяти, *s.* Виминати I., вимняти;
вимѳята (вѳвчѳ) mit verdorbenem Euter.

Винá, *f.* Schuld, Verschuldung, *f.*;
2) вини, *pl.* Strafgeld; винѳ брати з ко́-
го exequiren; — звалити на ко́го die
Schuld auf jmdn wälzen.

Вінагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* Гол.; Vergeltung, *f.* С. I. 192 Entschädigung, *f.*

Вінагородити, (-ріджувати), *v. a.* belohnen, vergelten, entschädigen.

Вінаєм, -найму, *m.* Гол. *gr.* 215 Vermiethung, *f.* [ter, *m.*

Вінаємник, *m.* Vermiether; Пач-Вінайдене, *n.* Пар. Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* ОБ.

Вінаймати, (-мити), *v. a.* vermieten; miethen, in Pacht nehmen.

Вінаймлене, *n. s.* Вінаєм.

Вінаййти, вінаходити, *v. a.* erfinden; aufsuchen.

Віна́р, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.*

Віна́рня, *f.* К. Weingarten, Weinberg, *m.* [lisirung, *f.*

Вінародовлене, *n.* Entnationala-

Вінародовити, (-вляти), *v. a.* entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen. [Фр.

Вінату́жити ся, sich anstrengen,

Вінахід, -ходу, *m.* Св. На. вінаходка, *f.* Фр. Erfindung, *f.*

Вінаходець, -дця, (-ходник, -ходчик), винашелець, -лця, *m.* Erfinder, *m.* Пар. Пол. ОБ.

Ві́нен, ві́ннен, ві́нний, *a.* schuldig.

Віндіюк, *m.* Magen, *m.*

Віне́ць, -ця, *m.* Weinbergslauch, *m.* (Allium vineale).

Ві́никати, *v. a.* ausschnüffeln.

Ві́нити, *v. a.* beschuldigen, anklagen; — ся в чимось, *Кн.* seine Schuld

Ві́ни́ця, *f.* Ч. I. 110? [gestehen.

Ві́нищене, *n.* Vernichtung, Ver-tilgung, Auszehrung (тіла), *f.*

Ві́нищити, ві́нищувати, *v. a.* ver-nichten, vertilgen, auszehren.

Ві́нівка, *f.* Weinfass, *m.*

Ві́ніжéночка, *f.* М. III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdelein.

Ві́ніжити, *v. a.* verzärteln, verzie-hen, verweichlichen.

Ві́нісний, *a.* kostspielig.

Ві́нний, *a.* Wein-, Ч. IV. 178 wei-nig, angenehm säuerlich, weinhaft.

I. Ві́ннийк, *m.* Branntweinbrenner, Arbeiter in der Branntweinbrennerei, *Кн.* 187; 2) Saufer, *m.* Гол. III. 393.

II. Ві́нник, *m.* Schuldner, *m.*

Ві́ннийцкйй *a.* Branntwein, *Кн.* 258.

Ві́ннийця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweinbrennerei, *f.*; 3) s. Парічка; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Ві́нничкйй, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel. [dig.

I. Ві́нно, *neutr. a.* von Ві́нен schul-

II. Ві́нно s. Ві́дно, *Ог.* 87.

Ві́но́вий, *a. s.* Ві́нний.

Ві́ногоро́дець, -дця, *m. dim. s.* Виногра́д 3).

Ві́но́жвтий, *a.* weingelb. [fel.

Ві́ню́ха, *f. pl.* Art weinsauerer Aep-

Віно́, *n.* Wein, *m.* [ОП.

Віно́ва́р, *m.* Branntweinbrenner, *m.*

Віно́ва́т, віно́ва́тий, *a.* schuldig, schuld (— то́му да́рап —).

Віно́ва́тець, -тця (віно́валець), *m. К.* der Schuldige, Beschuldigte; 2)

Schuldner, Schuldenmacher, *Ос.* (61) X. 38; 3) Verbrecher, *m.*

Віно́ва́тниця, *f.* die Schuldige, *Левч.*

Віно́ва́цтво, *n. К.* Schuld; An-klage, *f.* [віно́вний.

Віно́вен, *a.* Гол. I. 357 s. Ві́нен,

Віно́вий, *a.* Wein-, *Ме.* 354; 2) s. Виногра́дний, Ч. IV. 71; weintragend, *В.*

Віно́вний, *a.* schuldig, *Зг.* (то́му — да́рап —).

Віно́вник, *m.* der Schuldige, *Нав.*

Віно́вниця, *f.* die Schuldige, *Вах.*

Віно́вність, -ости, *f.* Schuld, *f.*

Віно́бреска, *s. a. f. N. e.* Berges.

Віногра́д, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Wein-

garten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst, Ч. IV. 12.

Віногра́да́р, *m.* Weingärtner, *m. К.*

Віногра́дина, *f.* Weinstock, *m. К.*

Віногра́дний, виногра́довий, *a.* des Weingartens, Weinberg-, der Wein-

traube; 2) reich an Weinstöcken, re-beereich, *Ру.* [ten, Weinberg, *m.*

Віногра́дник, *m. К. Нс.* Weingar-

Віногра́дньова́ті, *pl.* Rebenar-tige, (Ampelideae). [ногра́д.

Віногра́дячко, *n. dim. s.* Ви-

Виноді́л, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.*

Винозо́р, —сокіл, *Др. с.* 170? [Под.

Винокі́л, -ко́лу, *m. s.* Виногра́д 3).

Виноку́р, *m.* *Др. с.* 167 Brannt-

weinbrenner, *m.* [дець, виногра́д 3).

Віно́нька, *f. dim. s.* Виногоро́б-

Винорóдний, *a.* weintragend, *B.* Винорáти ся, *Зг.* hervorquellen, ausströmen. [нóс, прáхíд, *Под.*

Вíно́с, *m.* Leichenfeier, *f.*; 2) *s.* При-
Вино́сити, ві́нести, *v. a.* aus-, he-
raus- hinaustragen; * ertragen, erdulden; 2) * erheben, sehr rühmen, preisen; 3) *v. n.* betragen: кiлькó бóде вино́сити? wie viel wird es betragen, zu stehen kommen? 4) — ся з ві́дки sich davon machen, sich aus dem Staube machen; *b)* sich überheben, hochmüthig, stolz sein; *c)* з чим *s.* Ві́рвати ся (з пустíм слóвом). [leidlich.

Вино́сливо, *adv. M.* erträglich,
Вíно́сок, -ска, *m.* der in zarter Kindheit ins Kosakenlager Сiч gebrachte *n.* darin erzogene Kosak.

Вино́тка, *f. K.* Kelter, *f.*
Винохóд, *m. Ос.* (61) X. 27 Pass-
гánger, Zelter, *m.* кiнь — *s.* Инохóдець *K. II.* 50. [schenk, *m.*

Виночérпий, *m.* Schenk, Wein-
Вíночувати ся, *d.* Nacht zubringen.

Вино́шувати, *s.* Вино́сити.

Вíну, *adv. † K.* stets, immer.

Винувáтель, *m. K.* Kláger, An-
kláger, *m.* [dig erklären, *K.*

Винувáтити, *v. a.* anklagen, schul-

Вíнудити, *v. a.* abnöthigen, er-
zwingen; вíнуджений, *ptc.* erzwungen,
gezwungen, affectirt, *Пар.*

Винштáк, *m.* Schuster, *m.* (?)

Виня́тє, *n. B.* *s.* Вáймок.

Вíняти, винимáти, виймáти, *v. a.*
aus- herausnehmen, hervorlangen, he-
rausziehen; 2) вíняти гóрод, *Ос.* (61)
II. 7 mit Sturm einnehmen, erstürmen;
3) — ся, *K. II.* 31 sich losmachen, sich ab-
sondern, *e.* Ausnahme machen; *b)* aus-
fallen, vorfallen, sich ereignen; erschei-
nen, sich zeigen, (mit *d. Nom. des*
Praedic.), *Kn.*

Виняткóвий, *a. T.* Ausnahms-.

Вíняток, -тку, *m. s.* Вáймок.

Вíобiськати, *v. n. s.* Ськáти.

Вибрaжáти, вiобразити, *v. a.*
собi щось sich etw. vorstellen, sich
wovon einen Begriff bilden.

Вiобразене, *n.* Vorstellung, Dar-
stellung, *f. Ил. Ган.*

Вiобрáзниця, *Ил.* виобрáзня, *K. f.*
Vorstellungsvermögen, Wahrnehmungs-

vermögen, *n.* Phantasie, *f.*; — твiрча
Einbildungskraft, *f.* [dern, Abscheidung, *f.*

Вiосiбненє, *n.* Фр. das Sichabson-
Вiострити, *v. a.* scharf machen,
schleifen.

Вiпад, *m.* Los, *n. K.* *Пр. II.* 341.

Вiпадáти, *I.* вiпасти, *v. n.* ausfal-
len; — з пáмяти entwischen, dem Ged-
ächtnisse entfallen; 2) vorfallen; 3)

вiпадáс менi steht an, ziemt, schickt
sich für mich, ich soll; — на мéне fällt
auf mich zu, entfällt *s.* Припадáти. [*He.*

Вiпадкóвий, *a.* zufällig, jeweilig,
Вiпадóк, -дку, *m.* Fall, Zufall, Vor-
fall, *m.* Ereignis, *n. M. II.* 166; 2) Re-
sultat, *n.* вiпадком, *adv. He.* zufälli-
ger Weise, — вiпасти, *Kn. Пр. XI.* (2) 101.

Вiпаддерити, *v. a.* tüchtig prügeln,
durchhecheln, (*B.*)

Вiпалити, вiпáлювати, *v. a.* aus-
brennen; знак einbrennen; цéглу, горш-
кiй brennen, ausbrennen; 2) зóстрiльóй
abfeuern, abschliessen, losschiessen.

Вiпар, *m.* Dunst, Dampf, *m.* Aus-
дiünstung, *f. Зг.*; 2) Sublimat, *n. Пол.*

Вiпараїти, *v. a.* zudringlich etw.
verlangen.

Вiпарити, *v. a.* ausbrühen, aus-
báhen; 2) * durch-, ausprügeln, *III. II.* 53.

Вiпарованє, *n.* Ausdünstung, *f.*
Вiпарувати, *v. n.* ausdünsten, ver-
dampfen.

Вiпасáти, *II.* вiпасти, *v. a.* weiden,
hüten; 2) fettmästen, ausmästen.

Вiпачесувáти, *v. a.* aushecheln.
Вiпеленити, вiпеленувати, *v. a.*

Ha. aus den Windeln heben, auferzie-
hen; — ся sich auswickeln, hervorge-
hen, *Зг.*

Вiперáти, вiперти, *v. a.* heraus-
drängen; 2) — ся когóсь, чогóсь jmdn
verleugnen, einer Sache entsagen.

Вiпередити, вiперéджувати, *v.*
a. когóсь jmdm zuvorkommen, jmdn
(weit) hinter sich lassen; *v. n.* voranei-
len, Vorsprung gewinnen.

Вiпередки, бiрати на — um die
Wette laufen.

Вiпестити, *v. a.* mit Zärtlichkeit
grossziehen, zärtlich auferziehen.

Вiпивка, *f. He.* Zechgelage, *n.*

Вiпинáти, вiпняти, *v. a.* heraus-
recken, -spannen; 2) — ся sich ausspan-

nen; sich aufblähen, stolz werden.

Віпис, *m.* Auszug aus e. Schrift, *m.*
2) Verzeichnis, *n.*

Віписати, виписувати, *v. a.* auf-, ausschreiben, ausziehen, Auszüge machen; 2) — ся viel u. pikant schreiben; *b)* sich ausschreiben (ausstreichen, ausschliessen) lassen (aus einem Verzeichnisse, III. I. 392).

Віписка, *f.* (ausgeschriebene) angeführte Stelle, Citat, *n. K.*

Віписчик, *K. s.* Випищик.

Віпит, *m.* das Ausfragen, Erkundigung, *f. Sic.*

Віпитати, випитувати, *v. a.* ausfragen; — ся Nachfrage anstellen, sich erkundigen.

Віпити, випивати, *v. a.* austrinken, ausleeren; 2) auslesen (weiche Getreidesaat von Spatzen).

Віпищик, *m. K.* der aus dem Kosakenregister Ausgeschriebene, Gestrichene, Ausgetretene.

Віпикати, *v. a.* ausbrennen.

Віпір-ору, *m.* Lohkuchen, Lohkäse, *m.*

Віпірний, *a.* Loh-, Gerb-. [ти сн.]

Віпіряться, випірити ся *s.* Піри-

Віплавити, виплавляти, *v. a.* aus-schmelzen.

Віплавка, *f.* Schmelzen, *n.*

Віплакати, *v. a.* durchs Weinen erbitten, erlangen; 2) бчи sich die Augen ausweinen, sich müde weinen; — ся sich ausweinen, sich satt weinen.

Віплат, *m.* на виплат, gegen Ratenzahlung. [Gebühr, *f.* Lösegeld, *n. Kk.*

Віплата, *f.* Bezahlung, Auszahlung,

Віплатити, виплачувати, *v. a.* auszahlen. [zahlungs-]

Віплатний, *a.* auszahlbar, Aus-

Віплатник, *m.* Auszahler, *m. Пар.*

Віплекати, *v. a.* gross-, aufziehen.

Віплести, *v. a.* ausflechten.

Віплив, *m.* Ausfluss, *m.*

Віпливати, вплисти *v. n.* heraus-hervorschwimmen, auftauchen; 2) ausfliessen, auslaufen; 3) entspringen, hervorgehen.

Віплітати, *s.* Виплести.

Віплітка, *f. pl.* enge Streifen, Bänder an den Enden der Haarflechten.

Віплодити, виплоджувати, *v. a.* aushecken, ausbrüten.

Віплодок, -дку, *m.* Ausgeburt, *f.* Ausbund, *m. Зах.* [herausspucken, -speien.]

Віплювати, виплюти, *v. a.* aus-

Віпляшувати, *v. n.* tanzen.

Віпнути, випнати, *s.* Випинати, випнутий, *psc. He.* convex.

Віповідати, виповісти, *v. a.* aus-sagen, Alles hersagen; 2) kündigen, aufkündigen: помешканє. [digung, *f.*

Віповідженє, *n.* Aussage; 2) Kün-

Віповітрити, *v. a.* Левч. durch Pestluft vertilgen.

Віповнити, виповняти, виповнювати, *v. a.* ausfüllen, erfüllen; — ся sich ausfüllen, voll, glatt werden.

Віпогодити ся, heiter werden, sich aufheitern. [bibliothek, *f.*

Віпозичальня, *f.* книжок Leih-

Віпозичати, (-жич-), випозичити, *v. a.* ausleihen; комфсь, у когось.

Віпользувати, *v. a.* Под. *s.* Вй-лчити, heilen.

Віполікувати, виполокати, (-лоск-), *v. a.* auswaschen, -spülen.

Віполонити, *v. a.* ausrotten, ver-tilgen, *M+B.* 41; 2) gefangen nehmen, *K.*

Віполоти, виполовати, *v. a.* aus-jäten. [Stelle, Lache, *f.*

Віполоч, (-чина), *f.* ausgespü-

Віполювати, *v. a.* erjagen.

Віпопередити, *v. a.* коро über-holen, jmdm zuvorkommen. [machen.]

Віпорожнити, *v. a.* ausleeren, leer

Віпорок, -рка, *m. s.* Віпорток 2).

Віпороти, *v. a.* auftrennen; dh Auf-trennen, Aufschlitzen herausnehmen.

Віпорохити, *v. n.* hohl werden.

Віпорпати, *v. a.* ausscharren.

Віпорпнути, *v. n.* herausfallen.

Віпорток, -тка, *m.* missrathenes We-sen, gemeiner Taugenichts; 2) Früge-burt, *f.* [stäuben, -stöbern.]

Віпорхати, *v. a.* Ме. 464 heraus-

Віпостити, *v. a.* ausfasten.

Віпочати, (-чати, -чивати), *v. n.* ausruhen, rasten. [s. Вйлицювати.]

Віпочлюстковати, *v. a.* Пар.

Віправа, *f.* Zurichtung, Verbesse-rung, Bearbeitung, *f.*; 2) — скіри Le-dergare, Gerber-, Kürschnergare, *f.* das Ausgerben; 3) — стіни der Anwurf des

Mörtels an die rohe Wand; 4) — дочка Ausstattung einer Tochter (noch aussef

der Aussteuer), *f.*; 5) Expedition, Absendung, *f.*; 6) Feldzug, *m.* Campagne, *f.*

Виправка, *f.* *M.* II. 15 Übung, *f.* (im Militär), das Exercieren; Abrichtung, *f.*; 2) *s.* Виправа 1) и 2).

Виправляти, виправити, *v. a.* zu recht machen, auswirken, *P. I.* 37; zu richten, zubereiten; (скіпу) gerben; (стїну) mit Mörtel anwerfen; (корó в дорóгу) mit allem Nöthigen auf den Weg zur Reise versehen, equipiren; abschicken, abordnen, abfertigen; (зобїтки) Streiche spielen, Unfug treiben; aufführen, anstellen, ausrichten; —ся sich rechtfertigen, sich entschuldigen, *M+B.* 202.

Виправотити, виправувати, *v. a.* durch Process erlangen. [rectur-]

Виправщизкий, *a.* *H.* II. Сор-

Вїпати, *v. a.* aus-, reinwaschen.

Вїпужки, *f.* Sporenschleudern, *pl.* (Elateres), *B.*

Вїприскованє, *n.* das Ausspritzen.

Вїприщити, *v. n.* sich aussetzen, ausschlagen (*v.* Geschwür) *C. I.* 146.

Вїпрївати, вїпрїти, *v. n.* durch Erhitzung wund werden.

Вїпробувати, *v. a.* erproben, prüfen, als bewährt finden.

Вїпровадити, випровáджувати, випровóдити (-ваджáти), *v. a.* heraus-

führen, -bringen; корó в блóду jmdn auf den rechten Weg führen; в дорóві geleiten, begleiten; щось з чогóсь herleiten, ableiten; 2) —ся ausziehen, in

e. andere Wohnung ziehen.

Вїпродати, випрóдувати *v. a.* gänzlich ausverkaufen; —ся alle seine Habe ausverkaufen.

Вїпросити, випрóшувати, *v. a.* aus-er-losbitten; корó за двєри zur Thüre hinausbitten-, weisen; —ся sich freibitten, *s.* losbitten, *s.* befreien.

Вїпростати, вїпростувати, вїпрóстити, (*K. H.* 288) *v. a.* gerade, aufrecht

machen, stellen; дорóгу *K.* den Weg bahnen, ebnen; 2) —ся gerade aufrecht

stehen, sich stellen, sich aufrichten u. sich losmachen, *M.*; вїпростовано *adv.* *Пол.* wagerecht.

Вїпростник, *s.* Вїпручник.

Вїпрохати, *s.* Вїпросити.

Вїпрощений, *a.* *s.* Півпóвний.

Вїпруга *f.* Kiel, *n.* *B.*

Вїпруговáти *й, a.* kielartig, gekielt.

Вїпружниця, *f.* Kielschnecke, *f.* (Cavinaria) *B.*

Вїпрудити, випрúджувати, *v. a.* austreiben, verjagen, *C. I.* 56. [bar-]

Вїпручáльний, *a.* spannbar, streck-

Вїпручáти, *v. a.* ausrecken, aus-

strecken, -spreizen; *III.* I. 142; aus-

winden, *C.* випрúчувати ся, sich —.

Вїпручник, *m.* Streckmuskel, *f.* Strecker, *m.* [spannen, ausschirren.

Вїпрягáти, вїпрягчи, *v. a.* aus-

Вїпрýжний, *a.* *А. Д.* I. 144. кóнї

ausgespannt u. frei weidend. (?).

Вїпрямити, вїпрямляти, *v. a.* und

v. n. s. Вїпростати. [spinnen.

Вїпрýсти, вїпрýдáти, *v. a.* aus-

Вїпрýтати, *v. a.* aus-, wegräumen.

Вїпукати, *v. a.* корó, jmdn aus-

trommeln.

Вїпúклий, *a.* *Пол.* gewölbt, convexer-

haben; вїпúкло-вогнúтий convex concav.

Вїпуклýстий, *a.* [*Сьв.* (81.) 123].

plastisch, sich abhebend.

Вїпулити, *s.* Вїпучити 1).

Вїпурнугти, *v. n.* *Ос.* (61) III. 24.

herausspringen.

Вїпурхнути, *v. n.* weg- heraus-

ausflattern, *M.* II. 20.

Вїпуск, *m.* Lieferung, *f.* Heft, *n.*;

2) † Abtragsquote des зáкупень.

Вїпукáти, вїпугтити, *v. a.* aus-

lassen, heraus- hinauslassen, los-

freilassen; 2) *v. n.* von der Pflanze: aus-

schlagen, hervorsprossen, treiben; 3)

—ся з ким, з чим (в дорóгу) sich

auf den Weg machen, eine Reise zu un-

ternehmen wagen. [zum Auslassen, *f.*

Вїпуст, *m.* Weidetrift, *f.* 2) Oeffnung

Вїпустка *f.* Vorstoss, *m.* (am Rocke).

Вїпучáти, вїпучити, вїпúчувати,

v. a. nach vorne richten, herausbeu-

gen, vorstrecken; 2) aufreissen, heraus-

ziehen, entkernen (ягоди); 3) — бчи

P. I. 128. die Augen weit aufreissen,

grosse Augen machen на корó, jmdn

starr ansehen; —банькї glotzen III. II. 28.

Вїпучистий, *a.* *Ваз.* erhaben, auf-

gebauscht, convex.

Вїпучний, *a.* *Ков.* ausgebuchtet.

Вїпушок, -шка, *m.* Weichkäfer, *m.*

(Malachius), *B.*

Вїпхати, *v. a.* ausstossen; 2) ausstopfen

Віпяляти, *v. a.* ausrecken, -strecken.
 Вир, *m.* Strudel, *m.* [spannen].
 Віраженє, *n.* B. Redensart, Redewendung, Ausdrucksweise, *f.* [Ч. IV. 219].
 Віраз, *m.* Ausdruck, *m.* 2) Wort *n.*
 Виразїєтий, *a.* ausdrucksvoll, sich merklich abhebend, *ВВ. Гол.* deutlich *Ил.*
 Виразїєстїсть, -ости, *f.* Deutlichkeit, *f.* *Ил.*
 Віразити, виражати, *v. a.* ausdrücken, aussprechen; — ся sich ausdrücken.
 Віразка, *f.* Schramme, Wunde, Verletzung, Narbe, *f.* *НЗЗ. Нс.* Geschwür, *n.*
 Віразний, *a.* ausdrücklich, deutlich, bestimmt, klar.
 Віразність, -ости, *f.* genauer Ausdruck, *K.* Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
 Віразня, *f.* B. Terminologie, *f.*
 Вирастати, *s.* Виростати.
 Віратувати, *v. a.* erretten.
 Вірахувати, *v. a.* ausrechnen.
 Вірва, в три вірви *Кол.* 10. *s.* Вірва 1) (*Н. 93*). 2) *N. e.* Flusses bei Добромилъ.
 Вірвати, виривати, *v. a.* herausaus- hervorreißen, entreißen; щось з відкись ergreifen, erwischen; — ся sich losreißen, losmachen; herausfahren, hervorplatzen, loskommen.
 Вірей, *m.* warmes, glückliches, keinen Winter kennendes Land, Südländ; südliche paradiesische Gegend.
 Вирезуб, *s.* Віриз.
 Вірескати ся, aufkommen, auftauchen, sich losmachen, losgehen.
 Віречє, *n.* Ausspruch, *m.*
 Віречи, *v. a.* aussprechen, heraussagen; — ся когось, чогось jmdn verleugnen, sich von jmdm lossagen, einer Sache entsagen.
 Вірив, *s.* Вібух, *Пар.*
 Віригати, *v. a.* auswerfen, -kotzen.
 Віриз, виризуб, *m.* C. II. 25. Wirisob, *m.* (Leuciscus Friesii, Gardonus).
 Віринь, *f.* Wasserschlauch, *m.* (Utricularia vulgaris).
 Виринати, віринути, *v. n.* aufhervortauschen, -kommen, plötzlich zum Vorschein kommen.
 Віринка, *f.* *Гол.* III. 262. *pl.* віринки, *Н.* 158.? [(Callitriche).
 Віринниця, *f.* Wasserstern, *m.*
 Віриньовати, *pl.* Schlauchkrautar-

tige (Utriculariae).

Вірипати, *v. a.* хату, тепло durch häufiges Oeffnen der Thüre die Wärme entfliehen lassen.

Вірискати, *v. a.* auffinden. [prügeln].

Віриськати, вірищити, *v. a.* durch-

Вірити, *v. a.* ausgraben, auswählen; 2) eingraben, * tief einprägen.

Віриб, -робу, *m.* das Formen der Brotdlaibe; 2) *s.* Віроб.

Вірівнанє, *n.* Ausgleichung, *f.*

Вірівнати, вирівнувати, *v. a.* gerade machen, *g.* stellen, ausgleichen, glatt, eben machen; 2) *v. n.* кому́ jmdm gleich kommen.

Вірид, -роду, *m.* *Н.* 180. ein Ausgearteter, der aus der Art schlägt; Unart, Abart, Afterbrut, *f.*; 2) Ausartung, *f.*

Віридний, *a.* *Зар.* entartet, missrathen.

Віриженє, *n.* das Sichunterscheiden, *Фр.* [von Anderen unterscheiden].

Вірижнити, виріжнювати, *v. a.* *Фр.*

Вірижок, -жкя, *m.* *Ме.* 294. ?

Віризати, (-изувати) *v. a.* herausausschneiden; schnitzen; 2) niedermachen, -metzeln; 3) — ся (зуби) durchbrechen.

Віризка, *f.* Ausschnitt, *m.* 2) flacherhabene Bildhauerarbeit, Schnitzwerk in Basrelief, *n.* C. II. 110.

Віризний, *a.* C. II. 155. geschnitzt.

Віризок, *зка, m.* Ausschnitt, *m.*

Вірик, -року, *m.* *Ос.* (61) IX. 42. Ausspruch, *m.* [machen, *Ф.* 2] *s.* Віречи (сн).

Вірика́ти, *v. a.* кому́сь Vorwürfe

Вірискати, *v. a.* *s.* Броїти, (зброїти щось). [II. 15.

Вірист, -осту, *m.* Wuchs, *m.* *М.*

Вірла, *pl.* *s.* Бяньки 5).

Вірлятий, *a.* — і бчи *К.* (*Мем.* V. 31) *s.* Валивкий.

Вірник, *m.* wirbelnder Scheibenkopf, *m.* (Euplotes rotatorius), *B.*

Вірниути, *v. n.* *s.* Виринати.

Віроб, *m.* віробка, *f.* *Иод.* Ausführung, Ausarbeitung, Erzeugung, Production, Hervorbringung *f.* *См.*; 2) Erzeugnis, Product, *n.*

Віробити, виробляти, *v. a.* ausverarbeiten, verfertigen, erzeugen; 2) що ти не виробляєш? was für Streiche machst du doch? was stellst du an? 3) — ся, сіла виробила ся, die Kraft hat sich ausgearbeitet, ausgebildet; *b)*

d. Kraft hat sich erschöpft, verbraucht.

Виробник, *m. T.* Handwerker, Verfertiger, *m.*

Виробня, *Fabrik, f. Пар. Пис.*

Виробщик, *m. Fabrikant, Пис.; 2) Papierglätter, m. [bund, m. Gezücht, n.*

Вирода, *f. ЛД.* Ausgeburt, *f. Aus-*

Виродити ся, ausarten, entarten, missrathen. [Вирода, вірид.

Виродник, віродок, -дка, *m. s.*

Виродниця, *f. s. Вирода.*

Вирозумілий, *a.* billig denkend, vernünftig, nachsichtsvoll.

Вирозумілість, -ости, *f.* billige, verständige Einsicht, Rücksicht, *f.*

Вирозуміти, *v. n.* verstehen, begreifen; вирозуміти sich vorstellen (in Gedanken).

Вироїти ся; ausschwärmen; при-казка вироїлась, *C. I. 8.* herausgehen u. sich verbreiten. [dina), *B.*

Виромір, *m. Räderer, m. (Philo-*

Вірок, -оку, *m.* richterlicher Ausspruch, *Term.*

Виромішки, *pl.* Wirbelmoosthierchen, *pl. (Dinobryon), B.*

Віросити ся, вирісшувати ся, früh auf bethautem Grase einhergehen.

Віроств, -сту *m.* reifere Jugendzeit, das Erwachsensein, Mannbarkeit, *f.*

Віроствати, віросути, *v. n.* aufwachsen, *III. I. 43;* aus-herauswachsen.

Віроствовий, *a. Под.* von ge-gerbter Ochsenhaut.

Віроствок, -тка, (*d.* вирісточок, *M.) m. K.* Aufschössling, Schössling; 2) junger Bursche, *K.; 3)* gegerbte Haut vom jungen Ochsen.

Віроствічки, *pl. N. e.* Berges.

Віроствня, *f. ббжа — Кл.* göttlicher Ausspruch; Orakel, *n.*

Віроствель, -тля, *m. Wirtel, f. (an d. Spindel) K. Пр. II. 339.*

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* aus-gehen; 2) *v. n.* *Ляхом *K.* als Pole auftreten.

Віроствіти, *f.* Ausstossung, Vertreibung, *f.*

Віроствіувати, віроствіувати *v. a. (pol.)* jmdn aus seinem Besitze vertreiben; entfernen, forträumen.

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* befreien, loshelfen; Entsatz leisten, loskaufen, erlösen; 2) vertreten, aushelfen; 3) einlösen, erwerben, erringen *Кв. II 154.*

einbringen; 4) — ся ким sich durch jmdn vertreten lassen. [Порўка.

Віроствіти, *f.* Erlös, Gewinn, *m.; 2) s.*

Віроствіти, *s. Верх, Ог. 49. (B).*

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* ab-ordnen, abschicken, abfertigen; когь в допору mit allem Nöthigen auf den Weg, zur Reise versehen, ausrüsten, equipiren.

Віроствіти, *v. a.* бчи die Augen weit aufreissen.

Віроствіти, *a.* mit weit aufgerissenen, glotzenden Augen.

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* aus-setzen, ans Land setzen; 2) когь verdrängen; 3) цось в вьдух sprengen; 4) цось чим womit besetzen; допору bepflanzen; 5) — ся на цось sich hinauf-machen, sich worauf setzen; 6) з чим sich hervorthun. [aufs Land, *n.* Landung, *f.*

Віроствіти, *f. C. II. 166.* Aussetzen

Віроствіти, *m. Rhodites, B.*

Віроствіти, -дка, *m. gew. pl.* віроствіти Setzpflanze, Samenpflanze *f. s.* Садженіця.

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* krumm wie eine Schlittenkufe (сінка) werden; 2) satt in Schlitten fahren.

Віроствіти, *n.* Werbung, *f. s. d. f.*

Віроствіти, *v. a.* werben, (um eine Person für einen Anderen), den Freiwerber machen; 2) *s.* Оженіти: я тебе віроствіти за царську дочку *P. I. 32. [Лев.*

Віроствіти, *v. a.* ausbohren,

Віроствіти, *v. a.* auspfeifen.

Віроствіти, *m.* Bein. des батіг.

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* *s.* Свідіти; 2) erklären, (*B*); 3) — ся einen entlastenden Beweis führen.

Віроствіти, *v. a.* klar machen, beleuchten, *Це.* aufhellen.

Віроствіти, *v. v.* viel leuchten lassen; — ся erglänzen.

Віроствіти, *f.* Befreiung, Emancipation, *f.* [lassung, *f.*

Віроствіти, *n.* Befreiung, Frei-

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* befreien; aus- ab- erlösen, losmachen, frei machen, emancipieren.

Віроствіти, віроствіти, *v. a.* die Priesterweihe geben, ausweihen.

Віроствіти, *n.* Priesterweihe, *f.*

Віроствіти, -нця, віроствіти, -лка, *m.* Auswanderer, *m.* [auswandern lassen.

Віроствіти, -лїти, *v. a.* übersiedeln,

Вісеп -спу, *т. См.* s. Віспа, острів.
 Вісидіти, висиджувати, *v. n.* sitzen, aussitzen; нічого ту не висиджу hier werde ich durchs Sitzen (Warten) nichts ausrichten; eine Zeit lang sitzen (в арешті); 2) *v. a.* Junge ausbrüten (v. Vögeln).
 Висика́ка, *т. Ко.* 120. Raufbold, *т.*
 Вісикати, *v. a.* ausspritzen.
 Висила́ти, віслати, *v. a.* ausschicken, aussenden, senden.
 Вісиле́нь, *n.* völlige Erschöpfung.
 Вісилити ся, alle Kräfte aufbieten, anstrengen, matt werden, sich entkräften.
 Вісилка, *f.* Sendung, *f.*
 Вісилок, -лку, *т.* Anstrengung, *f.* Aufwand, *т.* Erschöpfung der Kräfte, *Фр.*
 Висила́ти, віслити, *v. a.* ausfädeln; 2) ausschöpfen (віпір з при́кадка).
 Вісиновити, *v. a.* aus der Familie ausschliessen, enterben.
 Вісип, *т. Пар.* s. Насип.
 Вісипати, *v. a.* ausschütten; — ся ausgeschüttet werden; *b)* (збіже) Aehren bekommen; *c)* (вус) durchbrechen; *d)* ausschlagen.
 Вісипка, *f.* Hautausschlag, *т.; 2)* Wasserrispengras, *n.* (Роа aquatica).
 Висипа́ти ся, s. Віспати ся.
 Висиса́ти s. Віссати. [*т. ВВ.*]
 Висиса́ч, *т.* Aussauger, Exploiteur, I. Вісити ся, sich erheben, *М. III.* 64.
 II. Вісити ся, віснути, *v. n.* III. II. 247 jmdm nicht von der Seite (vom Halse) gehen, sich an jmdn hängen.
 Висиха́ти, s. Вісхнути.
 Вісїв, *т.* Aussaat, *f.* [2] aussieben.
 Висїва́ти, вісїяти, *v. a.* aussäen;
 Висївка, *f.* N. e. Berges.
 Вісївки, *pl.* das Ausgesiebte vom Korn, vom Mehl, Kaff, *n.*
 Висїда́ти, s. Вісїти.
 Вісїдка *f.* das Ausbrüten, *Пол.*
 Висїдуванє, *n.* Brütezeit, *f.* V.
 Висїканка, *f.* H. 246 das Auspeitschen. [*zen.*]
 Вісїкати (-сяк-) ся sich ausschneuen.
 Висїльниця, *f.* У. s. Шабниця.
 Вісїнь, *f.* Höhe, *f.* (В).
 Вісїсти, *v. n.* звоза absteigen, aussteigen; 2) s. Вісидіти 2). [*gen.*]
 Вісїти, hängen, von etw. herabhängen.
 Вісїчи, *v. a.* aushauen; auspeitschen, stäupen.

Вісказ, *т. Це.* Aeusserung, Behauptung, *f.* Ausdruck, *т. Пар.*
 Вісказанє, *n.* Пол. s. Вісказ.
 Вісказати, висказувати, *v. a.* ausdrücken, -sagen, -sprechen.
 Виска́кувати, *v. a.* munter springen, hüpfen; 2) ausspringen.
 Віскаліти, вискарати, *v. a.* зуби die Zähne fletschen, — zeigen.
 Віскати, *v. a.* s. Віпати II.
 Віскеп, *т.* (-па, *f.*), Schinderei; Anfechtung, Beunruhigung, *f.* Angriff, *т.*
 Віскепати, *v. a.* herausspalten; ent-, ausreissen, austilgen; entwenden; 2) anfechten; 3) necken; 4) — ся entschlüpfen, entwischen, sich befreien, sich losmachen. [*auswinden.*]
 Віскованути, *v. n.* ausgleiten, sich
 Віскок, *т.* Sprung, Vorsprung, *м.; 2)* на віскоки, з віскоком mit grösser Bereitwilligkeit, mit Lust; 3) * Verirrung, *f.; 4)* — вічний Weingeist, *т.*
 Віскорити, *v. a.* s. Віскаліти, *Не. Пр.* IX. 607. [*Kreischen.*]
 Вискотня́, *f.* gellendes Schreien,
 Віскоцень, -ця, *т.* Kanglein, *т.*
 Віскочити, *v. n.* herauf, hinaufspringen; 2) herausspringen. [*dh Springen.*]
 Віскочки, на — гра́ти ся Art Spiel
 Віскребки, *pl.* ausgeschabter Teig, *ч. А.* [*kratzen.*]
 Віскробати, *v. a.* ausschaben, aus-
 Віскубати, *v. a.* auszupfen, herausrupfen.
 Вісла, *f.* Fluss Weichsel, *f.* II. n. 70: місли по за Вісли а смерть за плечіма.
 Віславити, виславляти, *v. a.* preisen, lobpreisen, rühmen; 2) berüchtigt machen. [*sen.*]
 Віславний, *а. Ф.* berühmt, gepriesen.
 Віслане́ць, -нця, *т.* Aussending, *т.; Emissar, т. ГШ.*
 Висла́ти, *т.* Sendbote, *т. У.*
 Віслати, s. Висила́ти. [*ausstammeln.*]
 Віслебізувати, *v. a.* K. auslallen,
 Віслизнути ся, entschlüpfen, herausgleiten, sich herauswinden.
 Віслий, *а.* herabhängend, *Кч.* 214.
 Віслїд, *т.* Resultat einer Forschung, *н. Т.; 2)* Folge, *f.* Шл.
 Вислїджуванє, *n.* Erforschung, *f.*
 Віслїдити, вислїджувати, *v. a.*

untersuchen, erforschen, *He.* aufspüren.

Віслідка, *f.* Untersuchung, *f.*

Вислідливість, -ости, *f.* Forsch-

Віслідний, *a.* Folge-. [begierde, *f.*

Віслідник, *m.* Forscher, *m.*

Вислідованє, *n.* *Пар.* Untersuchung, Forschung, *f.*

Вислідівник, *m.* Ausspürer, *m.* *Пар.*

Віслідок, -дка, *m.* Resultat, *n.* Ausgang, *m.*; 2) Folgesatz, Folgerungssatz, *m.*

Вісліпити, *v. a.* *Н.* 289 бчи *V. s.* Вітрити.

Віслов, *m.* *B.* Ausdrucksweise, *f.*

Вісловити, висловляти, висловлювати, *v. a.* mit Worten ausdrücken, aussprechen, auslegen, *Ч. V.* 570; — ся sich — —; прётно висловляти einschärfen, aussetzen, vorwerfen.

Висловіне, *n.* *Пол. s.* Віслов.

Віслок, *m.* links. Nebenfl. des Сян (bei Peshiv). [сла (bei Pilsno).

Вислока, *f.* rechts. Nebenfl. der Ві-

Вислоухий, *a. s.* Клапоухий, *Мі. II.*

Вислобя, *f.* Erosionsthal, *n.* (*B.*). [398.

Вислуга, *f.* Dienst, *m.*; 2) Dienstzeit, *f.*; 3) Avance beim Dienen, Dienst für e. bestimmte Zeit behufs Erlangung der Freiheit; 4) Pension, *f.*

Вислугувати, вислужити, вислужувати, den Dienst leisten; 2) ausdienen, abdienen; 3) durch Dienste erwerben, erlangen; 4) — ся кому́сь jmdm Dienste thun, leisten; вислужити ся на щось zu etw. im Dienste bringen.

Вислуженець, -нця, *m. Term.*, вислужений, *a.* der Ausgediente, Emeritirte.

Вислуженна, *f.* вислужне, *n. s. a.* Emeritur, *f.* *ГШ.* Pensionsgehalt, *m. Term.*

Віслухати, вислухувати, *v. a.* aushören; 2) erhören; 3) aushorchen, vernennen. [hört, erhört.

Вислухлящій, *a.* *АД. I.* 199 der Вісляний, *a.* Weichsel-(Fl.).

Вісмажити, висмажувати, *v. a.* ausschmorren, ausprägeln.

Вісмаркати, *v. a.* nie ausschneuzen.

Вісмарувати, *v. a.* ausschmieren; einreiben. [lachen, verspotten.

Вісмівати, висміяти, *v. a.* aussaugen.

Вісмотрити, *v. a.* ausspähen; 2) — грошій aufreiben, verschaffen, he-

rausbringen, aufbringen.

Вісник, *m.* Galgendieb, *m.*

Виснбуванє, *n.* das Ausspinnen, Abwicklung, *f.* *ОБ.*

Виснувати, виснути, *v. a.* aus-, herausspinnen, herauswickeln, -fädeln, herleiten; — ся sich entwickeln, s. entspinnen. [Schläfe, *f.*

I. Висок, -скá, *m. gew. pl.* вискій

II. Висок, *a.* *Ч. V.* 101 s. Високій.

Високій, *a.* hoch, hochgewachsen; 2) erhaben, hehr. [benheit, *f.*

Високість, -ости, *f.* Höhe; Erha-

Високовельмобжний, *a.* grossmächtig, *ПГ.* [fel, hochgeschieitelt, *M.*

Високовёрхий, *a.* mit hohem Wip-

Високовоспйтаний, *a.* † hochgebildet. [fart, *f.* Hochmuth, *m.*

Високоглядність, -ости, *f.* Hof-

Високодуостойний, *a.* hochgehrt, hochzuverehrend, hochwürdig, *Пол.*

Високодум, *m.* *См.* eitler Tropf.

Високодумний, *a.* hochtrabend, hoffärtig, hochmüthig, *He.*

Високодумство, *n.* Hochmuth, *m.* hochtrabender, eitler Sinn.

Високоименитий, *a.* hochgeboren, berühmten Namens, *Кв.* 218.

Висококрійлий, *a.* schwingvoll, *V.*

Високолётний, *a.* *Фр. Вах.* hochfliegend, hochtrabend. [müthig klügeln.

Високомудрувати, *v. n.* *К.* über-

Високоосадний, *a.* *M.* mit hohen Stockwerken. [hochfliegend.

Високопарний, *a.* hochtrabend, Високоповажний, (-почтєний), *a.* hochgeachtet, hochgehrt.

Високопокладений, *a.* — via *M.* III. 93 hochgeladen. [gestellt.

Високопоставлений, *a.* hoch-

Високопереподбний, *a.* hoch-

Високопівня, високорівень, *f.* *Цс.* Hochplateau, *n.* Hochebene, *f.*

Високорбгий, *a.* *M.* II. 134 mit hoch aufgerichteten Hörnern.

Високорбдний, *a.* hochgeboren.

Високославний, *a.* hochberühmt, glorreich.

Високостанний, *a.* hochgewachsen. [schiessend, schlank, *ВБ.*

Високострімкий, *a.* hoch auf

Високочётний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend.

Висолопити, висолблювати, *v. a.* язык herausstrecken, jmdm die Zunge zeigen. [sehr hoch.

Висоцьобзний, висоцьобстий, *a.*

Височённий, *a.* sehr hoch.

Височина́, *f.* Hochebene, *f.* Це.; 2) Höhe, *f.* Gipfel, *m.* ТР. 77.

Висобчати, *v. a.* Ч. III. 158 hoch erheben, h. machen, erhöhen.

Височинь, *f.* Höhe *f*; Höhen, *pl. f.*

Височний, *a.* Schläfen-, *Пол.*

Висна, *f.* Insel, *f. s.* Острів.

Виспати ся, sich ausschlafen.

Виспилати, *v. a.* ausschöpfen.

Виспитати, *v. a.* М. ausfragen, vernehmen. [sanges, *m.* poetisches Sujet.

Виспів, *m.* К. Gegenstand des Ge-

Виспівати, виспівувати, *v. a.* etw. aussingen können; 2) fröhlich singen; singend vortragen.

Виспіти, *v. n. s.* Наспіти, *Кв.* II 213, 227; 2) reifen, zur Zeitigung gelangen, *Не.*

Висповідати, *v. a.* когб jmds Beichte hören; — ся beichten.

Виспочиваний, *a.* -е поле das längere Zeit ruhete, brach gelegen ist.

Виспух, *m.* unehelicher Sohn, Bastard, *m.* [Tochter.

Виспушка, *f.* uneheliche, natürliche

Виспушя, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Виспяток, *m. s.* Зпяток, *Цр.* VI. 546; виспятками (копнути) *Др. с.* 18 e. Fausttritt geben.

Виссати, *v. a.* aussaugen.

Виссон, *m.* Byssus (seidenartiger Flachs bei d. Alten u. Zeug davon), *m.* III. II. 233.

Виста́ва, виставка, *f.* Ausstellung, Auslage, *f*; 2) Benehmen, das Aeussere, *К.*

Виставати, *v. n.* від когб, з чогбсь *Га.* I. 56 abstehen, abfallen; (*орр.* приставати до когб).

Виставити, виставляти, *v. a.* ausstellen; 2) будинок ausführen, errichten, erbauen; 3) кому́ щогбь vorstellen, darstellen; 4) когб на щогбь aussetzen; — на дурня, на кпи jmdn zum Narren machen; 5) на прбдаж feilbieten.

Виставний, *a.* Auslage-, -е вікно́ Зг. Schaufenster, *n*; *adv.* mit Gepränge, *К.*

Виставник, *m.* —вексл Aussteller,

Acceptant des Wechsels.

Вісталити, *v. a.* stählen.

Вистанова, *f.* Лев. s. Виста́ва.

Вістановити ся, austreten, sich loslösen. [etw. verschaffen.

Вістарати ся о щогбь, чогбсь,

Вістарчати, *v. n. s.* Вістати.

Вістати, виставати, *v. n.* auslangen, ausreichen, hiureichen; 2) austreten.

Вістачати, вистачувати, *v. a.* veran- herbeischaffen, liefern, *Кв.* II. 339.

Вістелити, виселювати, *v. a.* auspolstern; weichen Bettstatt geben, ко́мфьс.

Вистеляк, *m.* Cteniza caementaria, *B.*

Вистерігати ся, *s.* Стеречі ся.

Вистивати, *v. n. s.* Вистигати II.

I. Вистигати, вістигити, вістигичи, *v. n.* zeitig ankommen, sich einstellen, *Ч.*

V. 1046; ausrücken, anlangen, *Зан.* I. 320.

II. Вистигати, вістигнути, *v. n.* kühl werden, auskühlen; 2) *s.* Встигнути *КС.* III. 612.

Вістинати, *v. a.* niederhauen, köpfen.

В-істину, *adv.* *У.* wahrhaft, gewiss.

Вістілка, *f.* Auspolsterung, Wat- tierung, *f.* [auslegen *s.* Віправити.

Вістінкувати, *v. a.* mit Mörtel

Вистлівий, *a.* М. Ос. (62) I. 75. ?

Вістогнати, *v. a.* ausstöhnen.

Вістоюванє, *n.* müssiges u. erniedrigendes Stehen, Aufwarten.

Вістоювати, вистояти, *v. n.* eine Zeit lang ausstehen, aufwarten, *Кч.* 100.

ausharren; 2) — ся dh. langes Stehen sich abklären, ablagern. [насто́йка, *Лев.*

Вісто́йка, *f.* Ст. s. Настоя́лка.

Вистра́вний, *a.* schnell sich abnutzend, verbrauchend.

Вистра́вно, *adv.* kostspielig.

Вістра́даний, *ptc.* муками і тры́дами *Фр.* erkauf durch Qualen u. Mühen; viel ausgelitten. [verseuchen.

Вістрашити, вистрашувати, *v. a.*

Вістрибом, *adv.* forthüpfend, *Зак.*

Вістрибувати, *v. n.* springen, hüpfen.

Вістригнути (вістрих-), *v. a.* ausführen, verfertigen; — на дурня когб jmdn zum Narren machen.

Вістричи, вістригити, *v. a.* mit der Scheere herausausschneiden, ausscheren.

Вістри́ -ою, *m.* Gala. *f.* Galakleid, *n.* Шар.

Вистрійний, *a.* -а бдіж, *s.* Вистрій.

Вістріл, *m.* Schuss, *m.*

Вістріляти, *v. a.* herauschiessen, wo hinein schiessen, abfeuern, abschiessen; 2) дах, крѣкву, лѣгу vorstossen, vorschliessen, hervorrage lassen.

Вістріляти, *v. a.* niederschliessen; 2) verschliessen.

Вістріляти, *v. a.* ausfasern.

Вістрічки, *pl. s.* Мѳрон.

Вістроїти, *v. a.* bauen, auszimmern; — міст в. Brücke schlagen; 2) обїтки, фїлі Streiche spielen, Spässe machen; 3) ausschmücken, ausputzen; 4) — ся *M. II.* 95. sich ausbilden, zu Stande kommen. [*rie, f. Пар.*

Вістроїність, -ости, *f.* Galante

Вістромити ся, gerade, stramme Stellung nehmen.

Вістропати, *v. a.* ausherausfasern.

Вістругати, *v. a.* glatt schneiden, -graben; ausschnitzeln.

Вістудити, вістуджувати, *v. a.* abkühlen, kühl machen.

Віступ, *m.* Auftritt, *m*; 2) Ausmarsch, *m.* Ausrücken, *n.* *II.* Austritt, *m.*

Віступати, (-пити), *v. n.* vor-, vorantreten, auftreten, debutieren; 2) austreten; 3) * sich vergehen, überschreiten, sich versündigen. [Віступець 1).

Віступень, -ня, *m.* *Пр.* IX. 217. *s.*

Віступець, -щя, *m.* Art Frühlingspiel in Reigen, *Ч.* III. 85., *АД.* II. 54.; 2) Vorsprung, Vorstoss, Rand, Saum, *m.* *C. II.* 29; 3) Beinschiene, *f.* Bein-harnisch, *m.* *Ру.* 4) Pantoffel, *m.* *K. I.* 69.

Віступка, *f.* Tritt, Gang, *m.* *M. I.* 108.; 2) *s.* Покритка (die aus dem Mädchenstand austritt: віступак) (*B.*)

Віступленє, *n.* das Auftreten, Auftritt, *m.* Debut, *n*; 2) Austritt, *m.*

Віступливий *a.* *Пар.* aggressiv auftretend, angreifend.

Віступцем, *adv.* mit grossem weit ausholendem Schritt; 2) kokett, niedrig auftretend. [*vorschnellbar.*

Висувальний, *a.* *Пол.* ausstreckbar,

Висувати, *v. a.* herausauschieben, -ziehen, hervorziehen; — ся sich herausziehen lassen; sich wegschleichen.

Висувка, *f.* Vorschieber, *m.*

Висудити, *v. a.* bestimmen (судьбою); в рѣю *Гол.* III. 521. *dh.* Rechtspruch ausschliessen; щось на когь er-

sinnen, erdichten.

Вісунь, *f.* Nebf. des Ингулецъ.

Вісунути, *s.* Висувати. [*Мх.*

Вісус, *m.* Lotterbub, Galgenstrick, *m.*

Вісушити, *v. a.* austrocknen; auszehren. [*werden.*

Вісхнути, *v. n.* austrocknen, trocken

Вісність, *s.* Вішність. [(—ся).

Вісякати, *v. a.* nie sich ausschneuzen,

Вісякиванє, *n.* *Пол.* Exosmose, *f.*

Вить, *adv.* *Wgr.* XV. *s.* Відь, відай, а прѣїж.

Вітальниця, *f.* Hospital, *n.* *C. II.* 136.

Вітанє, *n.* Begrüssung, Bewillkommnung, *f.* [*aufschaffen.*

Вітарабанити ся, sich wo hin-

Вітаскати, вітасити, *v. a.* herausbringen; 2) hinaufbringen, -schaffen.

Вітати, *v. a.* grüssen, willkommen heissen: вітай! sei willkommen! 2) *v. a.* *s.* Вітати. [*Streich, m.*

Вітвар, (-твор), *m.* *Мл.* Spass,

Вітвердити, *v. a.* на пам'ять auswendig lernen; 2) — ся *Др.* sich als sicher herausstellen.

Вітверезити ся, nüchtern werden.

Вітворати, *Зан.* I. 58., витворати, вітворити, *v. a.* ausführen, ausbilden, hervorbringen, erzeugen; 2) wunderliches Zeug treiben, machen; 3) Ungerechtes aussinnen. [*sterhaft, Св.*

Вітворний, *a.* ausgesucht, mei-

Вітвірнісь, -ости, *f.* Pracht, Luxus, *m.* *У.* [*langen.*

Вітекати, *v. n.* *Ф.* ausreichen, aus-

Вітєнь, — яляна, *m.* Jalapenwinde *f.* (*Convolvulus jalapa*). [*Termité.*

Вітепки, *pl.* Ausgebräuche, *n. s.*

Вітерача, *pl.* Bestandtheil des підкоша, womit das Getreide in den Mühlstein geschüttelt wird.

Вітерєбіж, *f.* Abholzung, *f.* *Пар.*

Вітерпіти, *v. a.* auserleiden, erdulden, aushalten, ausstehen; не — etw. über sich nicht bringen können, über sich nicht vermögen, sich nicht bezwingen.

Вітерти, вітерати *v. a.* ausreiben, auswischen; кóмни fegen; 2) abnützen, abtragen (одѣжу); 3) чужі кутї sich in der Fremde herumtreiben, unter fremdem Obdach wohnen. [*rinnen.*

Вітечи, *v. n.* ausfliessen, heraus-

I. Віти, [*вю, вш, вє*], *v. a.* winden,

flechten, wickeln; 2) гніадб — Nest anlegen; 3) — ся sich winden, sich schlingen, (в горѣ) sich aufranken; вужом sich schlängeln.

II. Віти, [вію, віеш, віє] heulen.

Витіканє, *n.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Витікати, *v. a.* herausstrecken, -langen, -stecken; 2) кому щось jmdm womit Vorwürfe machen, Fehler vorhalten, ausstellen, Ausstellungen machen, rügen; *s.* Віткнути.

Витинати, віяти, *v. a.* aushauen; дєрева Bäume fallen; щось в пень alles niedermachen; 2) ausschneiden, ausza-cken; 3) schlagen; * — гопакá, tüchtig

Вітинка, *f.* * Streich, *m.* [tanzen.

Вітирители, *v. a.* ausstrecken, *B.*

Вітирка, *f.* Fegewisch, *m.*

Витискати, вітиснути, *v. a.* auspressen, ausdrücken, ausprägen; erpres-sen; печатъ aufdrücken; 2) verdrängen.

Вітисненє, *n.* das Auspressen; 2) Verdrängung, *f.*

Вітиця, *f.* Ф. (Веч. I. 76) doppelt gewundene dünne Wachskerze.

Вітичити, витічувати, *v. a.* ab-stecken, markiren.

Вітишити, *v. a.* дєтїну durchs Stüllen u. Warten aufziehen.

Витівати, *v. a.* Unfug treiben, Strei-che spielen; 2) aussinnen, ausspinnen, an-stellen, *Ос.* (62.) V. 48; 3) verlangen.

Вітївки, *pl.* Anschläge, Ränke; Strei-che, *pl.* Заг. [Beredsamkeit, *f.*

Вітїйство, *n.* † Wohlredenheit,

Вітїк, -теку, *m.* Ausflussrohr, *n.* Пол.

Витікати, вітїкнути, *v. n.* *s.* Витікати; 2) im Stande sein (mit d. *Inf.*) я не витікаю —; 3) folgen, daraus-gehen, gebühren; 4) *s.* Вітєчи. [effusus].

Вітїчка, *f.* flatterige Simse (Juncus

Вітїяти, *v. a.* К. II. 288. *s.* Витівати.

Вітка, *f.* *s.* Ужєвка; 2) *s.* Обрўч (В); 3) *s.* Тязь; 4) Wickellappen, *m.*

Віткати *v. a.* ausweben.

Віткнути, *v. a.* *s.* Витікати; 2) нóгу verrenken; 3) — ся hervorkom-men, sich heraus-hervorneigen, auftauchen.

I. Віток, -тка, *m.* Windung, *f.* Пол.

II. Віток, -току, *m.* Ausfluss, *m.*, Folge, *f.* В. [rauswälzen.

Вітокомити ся, *Иг.* 94. sich he-

Вітолкованє, *n.* Erklärung, *f.*

Вітолкувати, *v. a.* erklären, klar, begreiflich machen. [treten, zerstampfen.

Вітолочити, *v. a.* mit Füßen zer-

Вітончений, *v. a.* verfeinert, *Ос.*

Вітончити, *v. a.* fein, dünn ma-chen; verfeinern.

Вітопити, витоплювати, вита-плїти, *v. a.* allesamt ertränken; 2) ausschmelzen; 3) durchheizen; verbrennen.

Віторгувати, *v. a.* abhandeln.

Віторопити, *v. a.* — бчи auf-reissen (im Schreck).

Віторочити, *v. a.* ausfasern, Fran-sen machen; 2) Вітришити.

Віточити, *v. a.* abzäpfen; 2) ab-schleifen; 3) процес einen Process an-hängig machen. [Веробний (В).

Віточний, *a.* abgetragen, detrit *s.*

Вітравити, *v. a.* verwüsten, ver-heeren, *K.*; 2) auslaugen.

Вітравка, *f.* Beize, *f.* III.

Вітравленє, *n.* das Auslaugen, *Пол.*

Вітраскати, *s.* Траскати; 2) *v. a.* ohrfeigen. [geuden.

Вітратити, *v. a.* vertilgen; 2) ver-

Вітратувати *s.* Стратувати.

Вітрафити ся, sich zutreffen; 2) *v. n.* *s.* Трафити. [Launen.

Витребєньки, *pl.* Spässe, Grillen,

Витребєнькуватий, *a.* *s.* Пе-ребірчивий. [lich.

Витревáлий, *a.* ausdauernd, beharr-

Витревáлість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* das Ausharren.

Вітревати, *v. a.* ausdauernd, aus-halten, ausharren. [бєньки.

Витребáси, *pl.* Не. *s.* Витре-

Вітрибки, *pl.* H. 90. Abfälle, *pl.* Auswurf, *m.* Gemülle, *n.* [s. Паламáр.

Витрикуш, *m.* Lichtauslöcher, *m.*

Витримáлий, *a.* Лєв. enthaltsam.

Витриманці, *pl.* Scherzw.: тер-пичї тай — vom gedulichen Abwarten.

Вітримати, *v. a.* aushalten, ertragen.

Вітрих, *m.* Dietrich, *m.*

Вітришки, *pl.* *s.* Вітрибки.

Вітришок, -шка, *m.* Gaffer, *m.* H. 128.

Вітрибувати, *v. a.* versuchen, auf die Probe stellen, probieren. [prügeln.

Вітрипати, *v. a.* ausklopfen; aus-

Витрискобкий, *a.* *s.* Валивбкий.

Витрискувати, *v. a.* viel poltern.

Вітришки, *pl.* — купувати gaffen.

Витрішкуватий, mit glotzen-
den Augen, Maulaffen feil habend.

Витріщак, *m. s.* Страхопуд.

Вітріщити, (-щати), *v. a.* очи
weit aufreissen, aufthun, aufsperrern; an-
glotzen; — ся на ко́го. [hetzen.

Вітровити, *v. a.* когò пе́рами fort-

Вітрудити, *v. a.* рýки in schwe-
rer Arbeit abmühen.

Вітрут, *m. s.* Підойй (на носі).

Вітрутити, витручати, *v. a.* hinaus-
ausstossen; 2) *s.* Відшибну́ти (з пла́ти).

Витряса́ти, вітрасти, *v. a.* aus-
schütteln, ausleeren; 2) *s.* Счиня́ти,
щиня́ти грабля́ми.

Вітужене, *n.* *Ил.* Anstrengung, *f.*

Вітурити, (-турити, -туряти)
v. a. heraustreiben, -stossen, *ВГ.* 142.

Виту́шка, *f.* Ч. VII. 410 kreuzförmige
Haspel, Weife, Zwirnster, *m.* 2) *s.*
Веретено *Н.* 300. [schal.

Вітхлий, *a.* verdunstet, vercohen,

Вітхнути, *v. a.* aushauchen, *См.*
2) *v. n.* sich ausschnauben, Athem holen,
sich erholen; — ся sich verdunsten, ver-
rauchen, verfliegen. *Лев.*

Витчак, *m.* Micryphantes, *B.*

Вітютень, *m.* Ringeltaube, *f.* (Co-
lumba palumbus). [Excerpt, *n.*

Вітяг, *m.* Auszug, Extract, *m.*

Витяга́ти, вітягнути, *v. a.* aus-
ziehen, -strecken, -dehnen; — ся sich
recken, sich ausdehnen, sich ausstrecken.

Витяга́чка, *f.* поза плéчи ходитè
Gliederreissen, *n.*

Вітягом, *adv.* auszugsweise.

Вітяжка, *f.* Ко. 197. ввітяжку ить
stramme Stellung nehmen; 2) Extract *m.*

Вітяжний, *a.* Под. Extractiv-

Вітяжно, *adv.* — співа́ти *Не.* gedehnt.

Вітязь, (*d.* витязе́нько *Тол.* I. 169).
m. Held, Kriegsheld, *m.* 2) ласовець
Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon);
вітрілець (плавáч) Segelfalter, *m.*
(*P. podalirius*).

Вітязкий, *a.* Те. ritterlich, Helden-

Вітязюва́не, *n.* Heldenlaufbahn.
Ritterlichkeit, *f.* К.

Вітяги, *v.* Витина́ти.

Віудити, *v. a.* *См.* angeln, fischen.

Віфайніти, *v. n.* schön werden.

Віфатень, -тня, *m.* leicht zugäng-
liche Stelle, woraus man sich leicht los-

machen od. auf die man leicht hinein-
kommen kann.

Віфатниця, *f.* Semmel aus übrigge-
bliebenem Teig des Osterbrodes, *m.* *Gr.* 29.

Віфляскати, *v. a.* abohrfeigen.

Віфуняти, *v. n.* schwinden.

Віфурдіти, *v. n.* в печі́ аусбрен-
нен u. mit dem Winde fortgehen; -ло
молоко́ ist überlaufen.

Віфутрувати, *v. a.* ausfüttern.

Віхарити, *v. a.* säubern, reinigen.

Виха́ти, *v. a.* bewegen, schwingen,
wiegen. [Prahlerci, *f.*

Вихва́ла, *Мл.* віхвалка, *Ру.* *f. pl.*

Вихва́лець, -ця, *м. См.* Lobpreiser, *m.*

Вихва́лювати, віхвалити, *v. a.* prei-
sen, lobpreisen, loben, rühmen, erheben.

Віхвaтити, віхвáчувати, *v. a.* he-
rausgreifen, -reissen; — ся *s.* Віхопи-
ти ся. [sund machen.

Віхворувати, *v. a.* Ф. heilen, ge-

Віххилити ся на ким, sich über-
beugen, -neigen.

Вихи́ляси, *pl.* verschiedene ver-
schobene Stellungen des Körpers, *III.* I.
256; вихи́лясом, *adv.* ausneigend, schwen-
kend, heraussteckend.

Вихітувати, *v. a.* wackelnd machen.

Віхід, -ходу, *m.* Ausgang; Aufgang;
Absatz (der Waare), *m.* Ausgabe, Aus-
lage, *f.*; 2) Genesung, *f.*, не ма́ ємý
віходу́ wird nicht genesen; б) hat kei-
nen Ausweg.

Віхідний, *a.* Фр. Ausgangs-, *adv.*
-но на грóмі у когò bei jmdm geht
viel Geld aus, jmd hat grosse Auslagen.

Віхованє, *n.* Erziehung, Pflege, *f.*

Віхованець, -нця, віхованок,
-нка, *m.* Pflegekind, *n.* Pflegesohn, Zög-
ling, *m.* [ховáночка], *f.* Pflegetochter, *f.*

Виховáниця, виховáнка, (*d.* ви-

Віховати, виховувати, *v. a.* erzie-
hen, auferziehen, die nöthige Pflege u.

Erziehung geben; 2) (товáр) züchten;
3) — ся erzogen werden; б) geborgen,
aufgehoben werden.

Виховáти ся, віховвнути ся,
ent-ausgleiten, entschlüpfen; віховзати
ся viel Schlittschuh laufen. [pädagogisch.

Виховніцкй, *a.* *См.* erziehend,

Виховок, -вку, *m.* Zucht, Zuzucht, *f.*

Віховстаній, *a.* zügellos, ausge-
lassen, *ВВ.*

Виход, *m.* Product, *n.* (in d. Mathematik) *Кн.*

Віходений, *ptc.* aufgezogen, gezüchtet, *М.* [*He. m.* Auswanderer, Emigrant, *m.*

Віходець, -дця, *С.* Мор. виходько,

Віходіти, вийти, *v. n.* aus- heraus- hinausgehen, herauskommen; -steigen, wohin gehen, на щоді hinaufgehen; 2) вийшов на чоловіка hat zum ordentlicheñ, achtbaren Menschen gebracht (ist e. solcher geworden); 3) — на сво́а auf das Seinige auskommen; д́обре на чім — bei etw. gut wegkommen; вийшло на д́обре hat zum Guten ausgeschlagen; guten Ausgang nehmen; — на одно́ auf eins hinauskommen; 4) zum Vorschein kommen, ans Licht kommen, erscheinen; — в відкись herrühren, entspringen; 5) verbraucht werden, ausgehen; 6) — ся viel gehen; б) genesen, sich erholen; такий на́рубок виходив ся ist rüstig aufgewachsen; 7) виходити *v. a.* щось (durch Herumgehen) erwirken.

Виходовий, *a.* Ausgangs-. [*Term.*

Виходство, *n.* Auswanderung, *f.* Пап.

Вихо́ла, *f.* s. Віхор.

Віхолоштати, *P. I.* 56, вихолощувати, *Др. v. a.* entmannen.

Віхону́ти, *v. n.* *P. I.* 1 ausschlagen; schwenken, heben.

Віхон, *m.* das Herausgelangen, Losmachen, *n.* Rettung, *f.* Т.

Віхопити, вихопляти, *v. a.* herausgreifen; — ся entgehen, entkommen, entschlüpfen; б) herausfahren, hervorspringen, (з чимось womit); с) sich hinaufschwingen.

Віхор, *m.* вихо́ра, *f.* Sturmwind, *m.*

Вихорóшувати ся, *Ос.* (61) II. 189 schön werden; sich zieren.

Віхорувати, *v. n.* genesen.

Віхрамати ся, hinken aber dann hergestellt sein.

Віхрест, *m.* getaufter Jude.

Віхрестити, вихрещувати, *v. a.* einen Juden taufen.

Віхрестка, *f.* getaufte Jüdin.

Віхрити, *v. a.* bei den Haaren rauhen, *Др. c.* 214; 2) wuchtig schlagen, *Кс.* 114; — ся sich krümmen, s. крауселн, krummlaufen; б) sich tummeln, *Л.* 29.

Віхрити, *v. n.* *Н.* 49 sich überheben u. Aufruhr erregen.

Вихровáтий, *a.* nicht glatt, krumm, verbogen, geworfen, -а гóнта; 2) *голо́а störriger, unbeugsamer Kopf.

Вихровій, *a.* zum Sturmwind geh.

Віхудати, (-діти), *v. n.* hager werden.

Віхрякнути, *v. a.* aushusten, *Ч. II.* 295. [stellen.

Віхторити, *v. a.* щось eilig an-

Віцвисти, вицьвісти, *v. n.* die Farbe verlieren, verschossen, verblassen, verbleichen, *М.* [in Blüten prangen, *Н.* 141.

Вицві́тати, *v. n.* вицьві́тати ся,

Віцьві́т, *m.* вицьві́тина, *f.* Ausblühung, Efflorescenz, *f.* Вол. Пол.

Віцьвягати, *v. a.* auspeitschen.

Віцьвяхувати, *v. a.* mit Nägeln beschlagen, *ІГ.*

Віцеркати, *v. a.* abmelken.

Віцик, *m.* Auszahlung in kleinen Posten; віциком платіть er läppert seine Schuld ab.

Віцикати, *v. a.* s. Віцяпати; 2) läppern, nach u. nach in kleinen Posten auszahlen. [ziehen.

Віцу́пити, *v. a.* ausklauben, aus-

Віцяпати, *v. a.* tröpfeln lassen, die wenige Milch ausmelken.

Вічапарати ся, з бідá sich aus der Noth heraushelfen.

Віча́хнути, *v. n.* abmagern, schwind- süchtig werden, *С. I.* 19.

Вічванка, *f.* Prahlerei, *f.* [ОП.

Вичва́ри, *pl.* Spässe, Streiche, *pl. m.*

Вичва́рувати, *v. n.* Streiche spielen, Unfug treiben, *P. I.* 77.

Вічвати, *v. a.* aufhetzen.

Вичекóвзути, *v. n.* ausgleiten, entgleisen, (Ф.) [trünnige.

Виче́пе́нець, -ця, *m.* der Ab-

Виче́пу́рювати, виче́пурити, *v. a.* schmücken, ausstaffieren, ordnen, aufräumen, *К.*

Вічерети, *v. a.* ausschöpfen, erschöpfen, aussaugen; вічеретий, *ptc.* В. erschöpft, ausgesogen. [streichen.

Вічеркнути, вічеркати, *v. a.* aus-

Вічерпати, вичерпувати; с. Вічерети. [kämmen.

Вічесати, вичісувати, *v. a.* aus-

Вичі́на, *f.* *Др. c.* 363 s. Віка.

Вічинити, *v. a.* s. Віправити (скіру); 2) abscheiden, *Пол.*, reinigen (збіже решетом).

Вичинка, *f. H.* 203 s. Виправа (скри); 2) *m.* eigensinniger Prahler.

Вичинки, *pl.* Auswurf vom Getreide, Gemülle, *n.* Kaff, *m.*

Вичиняти ся, sich absondern, *V.*; sich offenbaren, auftreten; — чим womit prahlen, sich brüsten.

Вичистити, вичищувати, *v. a.* reinigen, säubern.

Вичисток, -тка, *m. s.* Корчунк.

Вичитаме, *n.* -е число s. Одлічаме.

Вичитанє, *n. s.* Одліч, *Kn.*

Вичитати, вичитувати, *v. a.* durch Lesen etw. erfahren, herauslesen, etw. wo lesen; 2) abrechnen, abziehen. [ся §.

Вичікурнути, *v. n. s.* Віхопити

Вичубити, вичубувати, *v. a.* beim Schopf nehmen u. reissen. [sein, *Пол.*

Вичувати ся, hörbar, vernehmbar

Вичуняти, вичунювати, *v. n.* genesen, *III. I.* 27. [rieseln.

Вичурити, вичурувати, *v. n.* aus-

Вичухати (-чухрати) ся, sich genug kratzen, reiben (u. dadh glatt aufwachsen: паці).

Віша, *f.* Höhe, *f. Mi.* II. 80.

Вишарбувати, *s.* Вишурувати.

Вишатрити, *v. a.* ausstöbern, ausfreschen.

Вишвікувати, *v. a.* schwingen, *He.*

Вишенька, *f.* rechts. Nebenfl. d. Сян.

Вишенник, *m. s.* Вишник, *M.*

Вишеупомянутий, *a.* *Гол.* oben-erwähnt. [IV. 475 ausslossen.

Вішибнути, вішибети, *v. a.* Ч.

Вішибок, -бка, *m.* Vorsprung, Vorstoss, *m. Вах.* (in d. Geogr.).

Вишивальниця, *f.* Stickerin, *f.*

Вишиванє, *n.* Ausnähen, Sticken, *n.* Stickerei, *f.*

Вишиваний, *ptc.* gestickt, gewirkt.

Вишиваник, *m.* mit bunter Wolle gesticktes Kleid u. A.

Вишивати, вишити, *v. a.* ausnähen; 2) sticken, wirken (in Mustern).

Вишинá, *f.* Höhe, *f.* hoher Wuchs, *Kn.*

Вішинк, *m.* Ausschank, Schank, *m.*

Вишинé, *n.* Weichselpflanzung, *f.*

Вішка, *f.* Boden unterm Dache, Dachboden, *m.*

Вішкварок, -рка, *m. s.* Шкварок; вишкварки в когось зробити jmdn zu To-

de verbrennen, weidlich abprügeln, *C.I.* 57.

Вішкирити, *v. a.* зуби Zähne fletschen; око d. Auge verdrehen; — ся grinsen.

Вішкирка, *m. f.* der Zähne fletscht.

Вішкробати, *s.* Віскробати.

Вишневий, (*d.* вишневецький), *a.* aus Weichselholz; 2) — сад Weichselgarten; 3) weichselroth.

Вишневецьчина, *f. K. C.* Güter-complex der Fürsten Вишневецькі.

I. Вішник, *m. Ч. III.* 45 Obermann, der Obere, Oberste, Vorstand, Vorsteher; *H.* 22 der Ober (Kartenfigur zwischen dem König u. dem Buben [sog. Unter]): Dame. [Weichselpflanzung, *f.* garten, *m.*

II. Вишник, (*d.* вишничок), *m.*

Вішнимпорити, *v. a.* ausschnüffeln, -flunkern, *V.*

Вишніна, *f. coll.* Weichselbäume, *pl.*; 2) Weichselholz, *n.*

Вішниця, *f.* Oberin, Vorsteherin, *f.*

Вішнів-град, *m. ЗР.* I. 94 s. Вишник. [II. 314; 2) höher gelegen.

Вішній, -ий, *a.* hoch, höchst, *M. Ke.*

Вішність, -ости, *f.* Hoheit, *f.*

Вішня, *f.* Weichselbaum, *m.* Sauerkirsche, *f.* (*Prunus cerasus*); 2) Nbf. d. Сян.

Вишняк, *m.* Weichselgeist, Kirschwein, *m.*

Вишова, *f.* nördl. Nbf. der Тіса.

Вішок, -шку, *m. M.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*

Вішук, *m.* das gesuchte Resultat.

Вішукати, вишукувати, *v. a.* aus-hervorsuchen.

Вішумити, *v. n.* ausschäumen, ausgähren; 2) austoben; 3) wieder nüttern werden. [rein scheuern.

Вішурувати, *v. a.* aus-scheuern,

Вішшиий, віший, *a. compar.* zu Ви-

Вишинá, *f. K. s.* Вишинá. [сбкий.

Вішшиєть, -ости, *f.* höhere Lage;

2) Vorrang, *m.* Uebergewicht, *n.* Ueber-

legeueit *f.*; Höhe, Erhabenheit, *f.*

I. Віщати, [вищáo, -áш] *v. n.* *Др. с.*

99, *Ст.* höher werden.

II. Вищати, [вищú, вищáш], *v. n.*

gellend schreien, kreischen, lärmern, *Левч.*

Віщеканий, *a.* loses Maul habend.

Віщерб, *m. Вах.* Scharte, *f.*

Віщербити, *v. a.* schartig machen.

Віщибати, *v. a.* abkneipen, -reissen,

herausrupfen.

Вицина́, *f.* *Ст.* *s.* Вишина́.

Вицирати́, вицирити, *v. a.* blossstellen, entblößen, aufmachen; — зуби *d.* Zähne fletschen.

Вици́тувати, вицитати, *v. a.* *C. I.* 240 aufzählen.

Вици́пувати ся, sich sehr sorgfältig kleiden, ausputzen, *s.* Ци́пати.

Ви́яв, *m. T. He.* Ausdruck, Erguss, *m.* Aeusserung, *f.*; 2) Veröffentlichung, Bekanntmachung, *f.* 3) Bekenntnis, Geständnis, *n.* Aussage, *f. M.* 4) Erscheinung, *f. He.*

Ви́ява, *f.* das Erscheinen, Hervorkommen; 2) *M. III.* 9. Aussage, Mittheilung, *f.* Aufschluss der Gefühle, *m.*

Ви́явитель, *m.* Offenbarer, *Иу.* 2) Darsteller, Repräsentant, *m. He.*

Ви́явити, виявляти, *v. a.* enthüllen, entdecken, an den Tag bringen; ко́гось jmdn überführen, überweisen (einer Schuld).

Ви́явка, *f. Иг.* 48. меч гей — ?

Ви́ясненє, *n.* Erklärung, Aufklärung, *f.* Aufschluss, *m.*

Ви́яснити, вияснити, *v. a.* aufklären, erklären, Aufschluss geben; — ся sich aufklären; *s.* aufheitern, licht werden.

Ви́, *s. В.* *праер.* [бѣль.

Ви́блѣк, *m.* runder Baumklotz, *s. Вѣ-*
Ви́блей, *a.* [обл-] *Wgr.* 176. länglich rund. [friedung aus Rundholz, *f.*

Ви́блѣнє, *n.* ви́блѣць, *pl.* Hürde, Um-
Ви́блѣнка, *f.* Seewalze, *f.* — сикўнка Spritzwurm, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria tubulosa).

Ви́блѣ, *n.* Bogen, *m.* Wölbung *f. ГИШ.*

Ви́блѣвати́й, *a.* walzenförmig dreh-
rund, *Пол.*

Ви́блѣвѣк куклѣстий, Walzenthier-
chen, *n.* (Encheilus pupa) *Вол.*

Ви́бче, *n. f.* Ви́бчына, (-нка) *f. N.*
d. Berge und polonijna, *Gr.* 6.

Ви́ват, *m.* Vivatruf; 2) Toast; 3) Sa-

Ви́вдя, *f. s.* Явдѣка. [lutschuss, *m.*

Ви́вк, *s.* Вовк, *Ч. II.* 297.

Ви́вканє, *n.* вѣкоти, *pl.* Gejohle, *n.*
Ви́вкати, вѣкнути, *v. n.* lose auf-
schreien, johlen.

Ви́вса (-я) *pl.* Hafersaaten, *pl.*

Ви́всик, *m. s.* Вѣвсѣг; 2) Art Weiss-
fisch (Aspius delineatus).

Ви́всикѣ, *n.* Haferstoppelfeld, *n.*

Ви́всѣг, *m.* вѣвсѣга, *f.* Windhafer, *m.*
(Avena fatua).

Ви́всѣний, *a.* von Hafer, Hafer-

Ви́всѣниця, *f.* Haferstroh. [Вѣвсик2].

Ви́всѣнка, *f. s.* Вѣвсѣниця; 2) *s.*

Ви́втар, *m.* Altar, *m.*

Ви́втѣвна, *s.* Вѣвтѣвна. [*m. Oz.* 54.

Ви́втѣрок, *g.* вѣвтѣрка, *m.* Dienstag,

Ви́вця́, *f.* Schaf, *n.* (Ovis).

Ви́вчѣр, *m.* Schafhirt, Schäfer, *m.*

Ви́вчѣрик, *m.* Schäferjunge, Schaf-
hirt, *m.*; 2) *s.* Овчѣрик; 3) Art Melo-
die, *M+B.* 44. [Schafhirt, Schäfer sein.

Ви́вчѣрити, *v. n.* Schafe weiden,

Ви́вчѣрка, *f.* Schafhirtin, Schäferin *f.*

Ви́вчѣрня, *f. s.* Вѣвчѣнецъ.

Ви́вчѣрскій, *a.* Schäfer-; — пєс
Schäferhund, *m.* (Canis pastoreus).

Ви́вчѣнець, -ниця, *m.* Schafstall, *m.*

Ви́вчѣра, *f.* Wolfspelz, *n. V.* [Wiar].

Ви́гор, *m.* rechts. Nfl. des Сан (*pol.*

Ви́горлєт, *m.* Gebirgsarm des Бєскѣд.

Ви́грѣни, *pl. АД.* I. 8. *Ир.* VIII. 26.
Art Musikinstrument.

I. Від, *праер.* *s.* Ид (до) *Oz.* 190.

II. Від [отъ, од], *праер.* mit d. Ge-
nit. 1) bez. d. Ursprung einer Sache,
den Urheber, die Ursache eines Zu-
standes: von, von Seite, seitens; від
мєне, від тєбе etc. von mir, meinerseits
etc. від людѣй сѣмѣх von d. Leuten Spott;
кључ від комбри Kammer Schlüssel;
драбѣна від стрѣху *Ми.* IV. 559. Bei
passiv., reflex. u. neut. Verben mit pas-
siver Bedtg: побѣгтий, вѣбраний від
кѣго; вмєрти від сраху́, горѣти від
вєтѣда: aus, vor, wegen, in Folge,
durch; лѣкарство від кашлю gegen,
für den Husten; від єтѣрєсти vor Al-
ter, in Folge des Alters; 2) von Zeit
u. Ort: von, seit, binnen; від малѣ дѣ-
тѣни von Kindesbeinen, von zarter
Kindheit an; від рѣна до нѣчи, від
нѣни за тѣждєнь; від Кѣєва von K.
her, aus der Gegend von K.; від єхѣду
єнѣця, від пѣвночи von Norden; хѣта
від єнѣця vom Sonnenlichte abgewandt,
von der Sonne unbeschienen; від чѣго
не дєсѣть? unter welchem Preise
werden Sie das nicht verkaufen? * я не
від тѣго бин nicht fern davon, bin nicht
dagegen, bin dabei; 3) von Art u. Weise:
від рѣзу allsgleich, від ѣка nach dem

Augenmass, від не́хочу ungeru, само́ від себе von selbst; 4) bei *Compar.* більший від мене grösser als ich. *Mi.* IV. 547—559.

Від- (од-), untrennbare Partikel in Zusammensetzung mit Verben u. Adverbien: ab-, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-, los-, weg-, ver-, genug-, *Mi.* IV. 223, 224.

Die fehlenden Wörter unter Від- s. unter Од-, u. unter einfachen Wörtern + від-.

III. Від [вѣд-], *g.* віду, *H.* 39: відом s. Вид, відом.

В'їдь, *f.* Typhuskrankheit, *f.*

Віда [вѣд-], *f.* *M.* I. 89. II. 190 Kunde, Nachricht, Anzeige, *f.* das Wissen, *Mi.* II. 36.

В'їда, *f.* s. Врѣки, (vgl. В'їдь).

Відав, відай, *adv.* vermuthlich, wahrscheinlich, vielleicht, *Oz.* 204.4.

Віданє, (*d.* віданечко), *n.* das Wissen, Kenntniss, *f.* *Левч.* — дати Nachricht geben.

Відати, *v. a.* wissen; — ся sich erkundigen; за чим s. Глядати.

В'їдати ся, в'їсти ся sich hineinbeissen, -fressen, -zehren, -drücken; 2) *v. a.* s. Уречі. [пайку — s. Батувати.

Відбатувати, *v. a.* *Ч.* V. 1173 свою

Відбивати, відбійти, *v. a.* zurück schlagen, -stossen; rück-, abschlagen, abprallen, reflectieren; 2) *v. n.* abstechen, sich abheben; 3) gewaltsam abnehmen, abringen, befreien, wiedererobern; 4) — ся sich abtrennen, verschlagen werden; *b)* sich vertheidigen; *c)* aufstossen (von Magengasen) кому́сь чим.

Відбійвач, *m.* vom Zurückgeschlagenen, Abgestossenen, Vereinsamten.

Відбиратель, *m.* Abnehmer, Kunde; 2) Empfänger, *m.*

Відбирати, відіорати, *v. a.* zurück-, abnehmen, übernehmen, empfangen; 2) детяну Hebammendienst verrichten.

Відбіркати ся, vom Belegtwerden des Schafes dh den Widder.

Відбит, *m.* Absatz, Abgang, *m.* *ГШ.*

Відбігати, відбічи, *v. n.* weglaufen; * abschweifen від річи; hineilen кудась;

2) von der läufischen Kuh, die vom Stiere belegt wurde.

Відбіжний, *a.* Flieh-, -а сіла Fliehkraft, Schwung-, Centrifugalkraft, *f.* *Пол.*

Відбій, -бійу, *m.* Abprall, *m.* *Пол.*

Відбір, -бору, *m.* Abnahme; 2) Aus-

hebung, Recrutirung, *f.* *Зар.*

Відборона, *f.* Vertheidigung, *f.* *M.*

Відбрехувати, *v. n.* entgegen bel-len, klaffen; відбріхувати ся sich herauslügen. [messen.

Відбродити, *v. a.* mit Schritten ab-

Відбуванє, *n.* s. Відбуток; 2) Abhaltung, *f.*

Відбудованє, *n.* Wiederaufbau, *m.*

Відбудувати, *v. a.* wiederaufbauen.

Відбути, відбувати, *v. a.* abmachen, leisten; — своє seine Pflicht thun; 2) abhalten; 3) abbüssen; 4) — ся stattfinden, vor sich gehen.

Відбуток, -тку, *m.* Dienstleistung, Servitutspflicht, *f.* *K.*

Відвага, *f.* Muth, *m.* Kühnheit, *f.*

Відвадити, *v. a.* abrathen, abwendig machen, die Lust benehmen.

Відважити, відважувати, *v. a.* abwägen, abwägen; darwägen; 2) abheben; 3) — ся sich an etw. wagen, es wagen, sich erkönnen, на щось.

Відважний, *a.* muthig, kühn.

Відважність, -ости, *f.* s. Відвага.

Відвалати, *v. a.* s. Одволати, від-володати. [wälzen, abwälzen.

Відвалити, відвалювати, *v. a.* weg-

Відвар, *m.* Absud, Abguss, *m.* *Пар.*

Відварити, *v. a.* absieden, abkochen; 2) s. Відпустити 3) *Пол.*

Відвдяка, *f.* *Ф.* Dank, *m.* Vergeltung, *f.*

Відвдячити, відвдячувати, *v. a.* dankbar vergelten; — ся sich dankbar erweisen. [abwerfen, ablehnen, abweisen.

Відверєчи, відвергати, *v. a.* ver-,

Відверже́нець, -нця, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.* *T.* [ter Brachacker.

Відверть, *f.* das zweite Mal gepflüg-

Відвертати, відвернути, *v. a.* abwenden, wegwenden; 2) den Acker zum zweiten Male stürzen.

Відвєсти, відводити, *v. a.* weg-, abführen, abbringen: ко́гось від чо́гось; 2) — ся verschoben werden.

Відвика́ти, відвикнути, *v. n.* sich entwöhnen, sich abgewöhnen.

Відвілювати, *v. a.* auf die Seite schwenken, abwenden; — ся sich entfernen, sich abwenden, від ко́гось.

Відвинути, відвивати, *v. a.* abwinden, abwickeln, aufrollen; 2) відвинути рю́ку, руко́ю auf die Seite schwenken;

3) — ся sich abwenden, sich entfernen.

I. Відвід, [вед-], язніми на відводі ich halte mich abseits von ihnen.

II. Відвід, [вѣд-], *м. М.* I. Einsicht, Kenntnis, *ф.* — *вѣсти* Erkundigung einholen. [АД. I. 82 sich erkundigen.

Відвідати, *в. а.* besuchen; 2) — ся Відвідини, *рл.* Besuch, *м.* Abstattung eines Besuches, *ф. Т.*

Відвідний, [вед-, вод-]. *а.* — час Zeit, welche verschoben werden kann.

Відвіз, -возу, *м.* Abfuhr, *ф.*

Відвінувати, *в. а.* ausstatten, Ausstattung, Mitgift geben.

Відвічний, *а.* uralt; althergebracht.

Відвлечений, *а.* abstract, *Тор.*

Відводич, *м.* Zieher, *м.* Ableitungsapparat, *м. Пол.* [pratensis].

Відводник, *м.* Abbiskrant, *н.* (Succisa)

Відводок, -дка, *м.* Absenker, *м. Пар.*

Відволгати, *в. н.* vom Thauwetter.

Відволікати, відволічати, *в. а.* verziehen, verschieben.

Відволога, відволож, *Гол.* відволода, *Gr.* 29. *ф.* Thauwetter, *н.*

Відволодати, *в. а.* *Кв.* II. 61. zur Besinnung, zum Bewusstsein bringen.

Відволоднути, *в. н.* sich erholen, *Ф.*

Відволока, *ф.* Aufschub, Verzug, *м.*

Відвонючене, *н.* das Entziehen von übelriechenden Gasen, Desinfection *ф.*

Відвонючити, *в. а.* desinficieren.

Відворкувати, *в. а.* mürrisch u. zänkisch entgegenen.

Відворот *ф.* Rückseite, *ф.* Revers, *м.* на-відворить vice versa, *Фр.*

Відворотний, *а.* Gegen-, gegenseitig; rückseitig; 2) rückgehend, umgehend.

Відворотність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *ф.* [тати ся.

Відворочувати ся, *с.* Відвер-

Відгадати, відгадувати, *в. а.* errathen, enträthseln; — *сагадку* das Räthsel lösen; 2) ahnen. [then, *ВВ.*

Відгадливий, *а.* leicht zu errathen.

Відгадуване, *н.* das Errathen; 2) Ahnen, *н.*

Відгадувач, *м.* *Га.* I. 141 der erräth.

Відгаль, *м.* *М.* I. 47. без відгалою ohne Unterlass, ohne nachzulassen, rastlos.

Відганяти, *с.* Відігнати.

Відгинати, *в. а.* s. Відогнути.

Відглаблений, *а.* deverbativ, *Ог.*

Відглядати, *в. а.* aufsuchen, *До.* Відговорити, *в. а.* abreden, zu Ende herunterplappern.

Відгодити ся від дому sich vom Hause entfernen, verreisen, nicht zu Hause sein, *Ф.*

Відголос, *м.* Wiederhall, *м.* Echo, *н.*

Відгомон, *м.* s. Відголос, Nach-

Відгоріти, *в. н.* abbrennen. [hall, *м.*

Відгорнути, відгортати, *в. а.* auf die Seite schargen, -schieben, -bringen.

Відобити, *рл.* Gegenbesuch u. Gegenbewirtung. [statten.

Відгостити ся, Gegenbesuch ab-

Відгражати ся, відгрожувати ся кому, на кого drohen, androhen (jmdm) *Тор.*

Відграничати, (-нічити), *в. а.*

Відграничене, *н.* Abgrenzung, *ф.*

Відгребати, відгребувати, *в. а.*

aufgraben; d. Verschollene heraufbringen.

Відгривати, *с.* Відграти. [nung.

Відгризка, *ф.* *Лс.* bissige Entgeg-

Відгрізти, *в. а.* abbeissen, -nagen.

Відгрівати, *в. а.* s. Відгукати 4).

Відгүзний, *а.* vom After; -а кішка

Enddarm, Mastdarm, *м.* [Entgegnung, *ф.*

Відгук, *м.* s. Відгомон, Zuruf, *м.*

Відгүкнути ся, відгүкувати ся,

den Zuruf entgegenen, zurückschallen lassen; 2) s. Гукати ся.

Відгүлень, -ля, *м.* s. 'Одгүлень.

Відгүлювати, *в. а.* abwendig machen. [abhalten — *всцїлє*, *Р.* I. 129.

Відгүляти, *в. а.* abtanzen, festlich

Віддаване, *н.* Abgabe, Abstattung, *ф.*; das Erweisen; 2) s. Відданє.

Віддавати, віддати, *в. а.* abgeben,

zurück-, wiedergeben, -erstatten; ver-

geltен, відданий хлїб verdiente Ver-

geltung, Strafe; — *візиту* den Besuch

abstatten; — *поклін* entgegengrüssen;

— *чесь* кому Ehre bezeugen, vereh-

ren; 2) — ся sich widmen, s. hingeben;

s. empfehlen, s. ergeben; б) — ся (vom

Weibe) heiraten, sich vermählen; 3) *в.*

н. віддало му er ist genesen; сїно від-

дає wird wieder feucht.

Віддавляти, *в. а.* ab-, auspressen.

Віддажа, *ф.* *Wgr.* 146 Vermählung,

Heirat, *ф.*

Віддаль, *ф.* *Фр.* Entfernung, Ferne, *ф.*

Віддалене, *н.* Entfernung, Weite, *ф.*

Віддаленій, *a.* entfernt, fern.
 Віддаленість, -ости, *f.* Entfernung, *f.*
 Віддалечити ся, *W.* sich weit entfernen.
 Віддалити, віддаляти, *v. a.* entfernen.
 Віддане, відданіна, (*Рус. Дн.* 42), *n.*
 Heirat, *f.* [дочка на відданю heiratsfähig.
 Відданиця, *f.* heiratsfähiges Mädchen; 2) Braut, *f.* [ger, *m.* III.
 Віддатель, *m.* Abgeber, Ueberbringer.
 Віддати, *s.* Віддавати.
 Віддача, *f.* *Кс.* II. 161 Zurückgabe, Zurückerstattung, *f.*
 Віддвірний, *a.* von, nach Aussen.
 Віддільник, *m.* *Др. с.* 30 Arzt, *m.*
 Віддёрти, віддирати, *v. a.* abreissen.
 Віддих, *m.* Athem, *m.* das Athemholen; віддиху не дати кому *s.* Віддихнути не дати.
 Віддихати, віддихнути, *v. n.* athmen, Athem holen, schöpfen; не дасть віддихнути lässt nicht zu Athem kommen, heisst rastlos arbeiten.
 Віддихоць, *m.* *Зг.* нажидати віддиху schwer, lange ausathmen.
 Відділ, *m.* Abtheilung; 2) Theilung, *f.*
 Віддільний, *a.* trennbar, *Пол.*
 Відділяти, відділювати, *v. a.* abtheilen, absondern, scheiden, trennen.
 Віддільний, *a.* abgesondert, abgetheilt, abgeschieden; 2) abtheilbar, trennbar. [Getrenntheit, Abgeschiedenheit, *Пол.*
 Віддільність, -ости, *f.* Absonderung, Rückwirkung, Reaction, *f.* *Пар.* [ken, reagiren, *Пар.*
 Відділювати, *v. a.* rück-, einwirken.
 Віддувати, віддуть, *v. a.* abwehen, abblasen; — ся sich aufblähen, bauschig werden.
 Віддубарити, віддубасити, *v. a.* abprügeln.
 Віддяка, *f.* *Левч.* *s.* Відвдяка.
 Віддякувати ся, *Ф.* *s.* Відвдячи.
 Відельга, *s.* Відліга. [ти ся.
 Від'емник, *m.* Subtrahend, *m.*
 Відеречко, *n.* *dim.* *s.* Відро.
 Відёрний, *a.* ein Eimer fassend.
 Віджалувати, *v. a.* не могу того — ich kann mich dessen gar nicht genug gereuen lassen.
 Віджахнути, *v. a.* abschrecken. [ben.
 Віджерати ся, bissige Antwort geben.
 Відживити, відживляти, *v. a.* be-

leben; — ся дóбре sich gut nähren.
 Відживний, *a.* Nahrungs-.
 Віджинати ся від ко́го von jmdm weiter hin Getreide schneiden.
 Віджити, відживати, *v. n.* aufleben, neues Leben bekommen.
 Віджувати, *v. a.* wiederkauen.
 Відзаде, *n.* *Гол.* III. 31 *s.* Позаде, visade.
 Відзадний, *a.* von hinten, vom After.
 Відзарок, -рку, *m.* *V.* Abglanz, Nimbus, *m.* [entwöhnen.
 Відзвичайти, *v. a.* abgewöhnen, Відзволити, *v. a.* befreien; від чогось jmdm etw. erlassen, *K.* [ende.
 Відземковий, *a.* Stamm-, *v.* Stamm-
 Відзёмок, -мка, *m.* Stamm, *m.* Stammende, *n.*; 2) Ausläufer, *m.* (stolo), *B.*
 Відзивати ся, відзівати ся sich hören lassen, sich vernehmen lassen; entgegen-, zurückrufen.
 Відзимки, *pl.* Nachwinter, *m.*
 Відзисканє, *n.* das Wiedererlangen, Wiedergewinnen.
 Відзискати, відзискувати, *v. a.* wiedergewinnen, wiedererlangen. [*n.* *B.*
 Відзнака, *f.* Kennzeichen, Merkmal,
 Відзначати, (-чити, -чувати), *v. a.* kennzeichnen, ein Abzeichen machen, unterscheiden; — ся sich auszeichnen.
 Відзначенє, *n.* Unterscheidung; 2) Auszeichnung, *f.* [земковий.
 Відзніковий, *a.* *Ч. V.* 675 *s.* Від-
 Відзів, *m.* *ВВ.* — совісти Laut, *m.* Stimme, Regung des Gewissens, *f.*
 Відзволити, *v. a.* auslaugen.
 Відзипити, *v. a.* двєри von der Klinke loslassen.
 Від'именний, *a.* denominativ, *Оз.*
 Відігнати, *v. a.* abtreiben, wegjagen, davon treiben, -jagen.
 Від'їзд, *m.* Abfahrt, Abreise, *f.* [ren.
 Від'їздити, від'їзжати, *v. n.* abfahren.
 Від'їздний, *a.* zur Abfahrt geh., на від'їздім bei der Abfahrt, *b.* Abschied.
 Відійма, [-доим-], *f.* Abbruch, Verlust, *m.* *T.*
 Відійти, відходити, *v. n.* abgehen, davon-, ausgehen, sich entfernen; 2) zu Ende gehen: вечера відійшла; verenden: товари́на; 3) wieder feucht werden (сі-
 Відімкнути, *s.* Відомкнути. [но).
 Відпінати, *s.* Відпинати.

Відіпрати, *v. a.* abwaschen.

Відіпхну́ти, *s.* Відпихати.

Відірва́ти, *s.* Відорвати.

Відісла́ти, *s.* Відсилати.

Від'їсти, від'їда́ти, *v. a.* abfressen; від'їсти ся не мо́гу ich kann mich nicht satt essen; 2) *s.* Відпа́сти ся; 3) від'їда́ти ся *s.* Відже́рати ся. [verlassen.

Від'їхати, *s.* Від'їздити; ко́го jmdn В'їдка ла́сцівця, *Stenopterix hirundina*, *Пол.* [zucht, *m.* *Пар.*

Відка́з, *m.* Absage, Absagung, *f.* Вер-
Відкава́льний, *a.* -а присяга
rück-schiebbarer Haupteid, *ВВ.*

Відказа́ти, відказува́ти, *v. a.* ant-
worten, erwiedern; 2) ко́му щось jmdm
etw. vermachen; прися́гу рückschieben;
3) absagen, abschlagen, *Пар.*; 4) від-
казува́ти на ко́го *s.* На́рікати. [*Пол.*

Відкаламуче́нє, *n.* Entfärben, *n.*
Відкара́скати ся, від ко́го von
jmdn sich losreissen. [welcher Stelle?

Відки, *adv.* woher? von wo? von
Відкида́ти, відкину́ти, *v. a.* weg-
abwerfen; verwerfen; abweisen; 2)* —
но́ги verenden; 3) *v. n.* відкину́ло ко́му
es widert jmdn an, ist zuwider; 4) — ся від
ко́го von jmdm abfallen, jmdn verlassen; від
чо́го auf etw. entsagen. [gen, рукáv.

Відкідний, *a.* zum Zurückschla-
Відкідне́нє, відкину́те, *K. n.* Ab-
weisung; Verwerfung, *f.* [*Пол.*

Відкисля́ти, *v. a.* desoxydieren,
Відкіль, відкіль? *adv.* von woher?
[отъ-ко-лѣ], *Ог.* 162, 1. відкільсь, *Кн.*
von wo; von- aus irgend woher, aus irgend
einem Orte. [Aufschieben, Aufschub, *m.*

Відкля́данє, *n.* Weglegung *f.*; 2) das
Відкляда́ти, відложи́ти, *v. a.* bei
Seite legen, weg- ablegen; 2) aufschie-
ben, verschieben; aussetzen, verlegen.

Відкля́дниця, *f.* Streichbrett, Rüs-
ster, *n.* (в плу́зі).

Відклеї́ти, *v. a.* aufheimen, abkle-
ben; — ся aus dem Leime gehen.

Відклепа́ти, *v. a.* abklöpfen.

Відклик, *m.* відкликанє, *n.* *Term.*
Berufung, *f.* Anruf, *m.* Appellation, *f.*
2) Abberufung, *f.*

Відкля́кати, відкля́кувати, *v. a.*
до, на ко́гось, auf jmdn sich berufen,
an jmdn appellieren; 2) abberufen, wi-
derrufen.

Відкля́чний, *a.* Appellations-, Be-
rufungs-. [Appellant, *m.* *Term.*

Відкля́чник, *m.* der Berufende,
Відкля́чність, відкликальність,
-ости, *f.* Appellabilität, *f.* *Term.*

Відкля́н, -ону, *m.* Gegengruss, *m.* *Пар.*

Відкля́нне, *n. a.* *s.* das Werfen
der Erde in den Grab (при по́хороні)
Кол. I. 220. [хувати, (*v.* Hunde).

Відкля́снюва́ти ся, *s.* Відбре́-
Відкля́ненє, *n.* Abweichung, De-
clination, *f.* *Пол.*

Відкля́юти, відкля́яти, відкля́-
нювати, *v. a.* abwenden, abwendig ma-
chen; verabschieden; — ся sich abwен-
den, den Gruss erwiedern, entgegen-
grüssen; * відкля́ювати ся verenden,

Відкля́юця, *f. s.* Зákолісник. [sterben.
Відкля́ло, *adv.* abstehend, divergi-
rend (in Halbkreis).

Відкопа́ти, відкопува́ти, *v. a.*
herausgraben, aufgraben.

Відко́си, *pl.* das Eis an den beiden
Seiten des Flusses. [abmähen.

Відко́сити, відко́шувати, *v. a.*
Відкра́вувати, *s.* Відкрати́ти.

Відкрапа́йти, *v. a.* ausziehen,
anspressen. [verblühen.

Відкрасува́ти ся, in Schönheit
Відкрива́ти, відкря́ти, *v. a.* auf-
decken; 2) entdecken, erfinden; 3) da-
hinter kommen, erfahren; 4) зобри́ о́с-
сідю eröffnen; 5) — ся sich entblößen.

Відкря́льщик, *m.* Flügelmann;
m. Коє.

Відкря́те, *n.* Entdeckung, *f.* 2) das
Aufdecken, Erfahrung, *f.* 3) Eröffnung, *f.*

Відкря́тель, *m.* *Ил.* Entdecker, *m.*
Відкря́тість, -ости, *f.* *Фр.* [*Сьв.*
(82)318] offene umfassbare Aussicht, Lage.

Відкря́ти, *v. a.* abschneiden.

Відкру́ти́ти, відкру́чувати, *v. a.*
auf, zurückdrehen. [Ablösung, Abolition, *f.*

Відкуп, відку́пленє, Abkauf, *m.*
Відку́пйти, відку́пйати, *v. a.* ab-
kaufen, wiederkaufen; 2) erlösen.

Відкус, *m.* відкуска, *f.* Abbiß, *m.*
Відкуси́ти, відку́шувати, *v. a.*
abbeissen.

Відлє́жати, відлє́жувати, *v. n.* ab-
liegen (krank, bettlägerig); liegend ab-
büßen; 2) sich wundliegen; 3) *v. a.*
о́боки die Seiten wundliegen.

Відлет, *m.* das Abziehen der Zugvögel, Wegflug, *m.*

Відлетіти, відлітати, *v. n.* weg-, fortfliegen; abspringen. [guss, *m.*

Відлив, *m. s.* Відплив, *Пол.*; 2) Ab-

Відливати, відліти, *v. a.* abgießen; 2) когось водою jmdn mit dem W. begießen u. dadh zum Bewusstsein bringen; відливаний *птс.* і б'юки tüchtige Prügel, wobei das відливати 2) stattfindet. [süchtig; 2) zudringlich, lästig.

Відливий, *a.* bissig, böseartig, streit-
Відливість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f. K.*

Відліг, відліж, *f.* Thauwetter, *n.*

Відліток, -тку, *m.* Abguss, *m. Пол.*

Відлі, на-відлі. на відлі б'ити, удари-
ти mit der Oberfläche der Hand, linksseitig von sich schlagen.

Відліпати *v. a.* abkleben.

Відлічити, відлічувати, *v. a.* abrechnen, abzählen.

Відлота, *f.* Aufschlag, Mantelkragen, *m. 2) s.* Відліг. [werden.

Відлогнути, *v. n.* aufthauen, feucht

Відломати, відломлявати, *v. a.* abbrechen. [Trümmer, *pl.*

Відломок, -мку, *m. У.* Bruchstück, *n.*

Відлупати, відлупувати, *v. a.* abspalten. [am Rande.

Відлутка, *f.* schmales Ackerbeet

Відлучати, (-чити), *v. a.* abtrennen, absondern, scheiden; 2) детіну von der Brust entwöhnen.

Відлучений, *a.* abstract, *K.*

Відлучно, *adv.* besonders, abge-
sondert, getrennt, *Фр.*

Відлюб'яти, *v. a.* ког'ю когось jmdm eine Person untreu machen u. für sich gewinnen. [scheu.

Відлюдний, *a.* einsam; menschen-

Відлюдник, відлюдок. -дка, *m.* der Menschenscheue, Menschenfeind, *m.*

Відлюдність, -ости, *f.* Menschenleere, Einöde, *f.* [kitten.

Відлютувати, *v. a.* ablöthen, ab-

Відля, *adv.* mit d. *Genit. Пол.* I. 150. не-

Відляск, *m.* Wiederhall, *m.* [ben, s. Біля.

Відьма, [в'д-], *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Відмавляти, *s.* Відмовляти.

Відмагати ся, sich weigern, sich sträuben, від чогось.

Відьмак, відьмач, *m.* Hexenmei-

ster, Zauberer, *m.*

Відмакати, *v. n.* weich, gar, mürbe durch Nässe werden. [schildern.

Відмалювати, *v. a.* abmalen,

Відмастка, *f.* Mehlschichte, Schlichte *f. 2)* Zurichtung des Viehfutters mit Mehl, Kleie u. A.

Відмах, *m.* на — рубати ся *Ф.* duelliren; на — молотити mit seitlicher Abschwenkung des Flegels, daher langsam dreschen.

Відмахнути ся, відмахувати ся, den Schlag u. Hieb parieren.

Відьмачий, відьмин, *a.* Hexen-, *He.* -eзіл Hexenkraut, Waldkletten, *n.* (*Circaea lutetiana*).

Відмек (-як), *m.* Thauwetter, *n.*

Відмерзати, відмерзнути, *v. n.* aufthauen; abfrieren. [-kehren.

Відмести, відмігати, *v. a.* abfegen,

Відмет, *m.* Rückschlag, *m.*

Відмикати, *s.* Відомк'юти.

Відмити, відмивати, *v. a.* wegwaschen, reinwaschen.

Відьмище, *n. aug. s.* Відьма.

Відьміство, *n. Фр.* Hexenheit, *f.*

Відмізгавити, *v. n.* neuen Bast bekommen.

Відміл, *m.* відміла, *f.* [м'єл-] das Abtreten des Wassers, seicht gewordenes Wasser, seichte Uferstelle.

Відміна, *f.* Abwechslung, Abänderung; neue Phase; Abwandlung, *f. Уар.* 2) Abart, Varietät; 3) Missgeburt, Monstrum, *n.* unterschobenes Kind; 4) engl. Krankheit: Rhachitis, *Еф.* 4.

Відмінити, відміняти, відмінювати, *v. a.* ändern, abändern, abwechseln; unterscheiden; 2) aussetzen, bestimmen; 3) loskaufen, lösen, *АД.* I. 100.

Відмінний, *a.* veränderlich; verschieden; abweichend.

Відмінник, *m. s.* Одмінюк.

Відмінність, -ости, *f.* Veränderlichkeit; Verschiedenheit, *f.*

Відмінчя, -аги, *n. s.* Відміна 3) u. ein an Rhachitis krankes Kind.

Відмірити, відмірювати, *v. a.* abmessen, zumessen.

Відміток, -тку, *m. s.* Відлутка.

Відмітувати, *v. a. s.* Відкидати.

Відмова, *f.* Absage, abschlägige Antwort, Abweisung; 2) Entgegnung, *f. Под.*

3) das Abrathen.

Відмовити, відмовляти, *v. a.* her-sagen; молитву ein Gebet sprechen, verrichten; 2) aus- abschlagen, versagen, absagen, nicht gewähren, sein Wort zurücknehmen; 3) abreden, widerrathen, abwendig machen (від когось во служ-би); 4) на місці на горі ver-bannen, wegzaubern; 5) — ся sich weigern.

Відмовний, *a.* abschlägig.

Відмовка, *f. K.* Entschuldigung, *f.*

Відмочка, *f. He.* Wasser, worein die Wäsche zuerst gelegt wird, dass der Schmutz sich löse.

Відмочнути, *s.* Відмакати.

Відмолодніти, *v. n.* sich verjün-ger, wieder jung werden.

Відмолотити, *v. a.* abdröscheln.

Відморозити, відморозувати, *v. a.* er-frieren lassen; abfrieren.

Відмотань, *n.* Herauswiring, Auf-lösung, *f.* [rauswickeln, entwirren.

Відмотати, відмотувати, *v. a.* he-

Відмочити, відмочувати, *v. a.* an-durchfeuchten, einweichen, einnässen.

Відмувати, *v. n.* hexen, zaubern.

Відмякати, відмякнути, *v. n.* weich werden; aufthauen. [frieren lassen?

Віднайти, *v. a.* від морозу er-

Віднаймати, (-міти), *v. a.* abmie-then; (als Subarendator).

Віднайти, віднаходити, *v. a.* wie-derfinden; — ся wiedergefunden, -auf-gesucht werden.

Відневага, *f. KV. III. 11.* Frechheit, *f.*

Віднести, *s.* Відносити. [zwungen.

Від-нехочу, *adv.* unfreiwillig, ge-В'ідний, *a. s.* В'єний.

Відник, (*d.* відничок), водник, *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, *U. V. 522. M.*

Віднова, *f.* відновлене, *n.* Erneue- rung; Reproduction, *f. Il.* Wieder-herstellung, *f.* [derhersteller, *m.*

Відновитель, *m.* Erneuerer, Wie-

Відновити, відновляти, *v. a.* er-neuern, reproducieren, wiederherstellen; — ся sich erneuern, erneuert werden, wieder erscheinen. [Trieb, Schössling, *m.*

Відновок, віднівок, -вка, *m.* neuer Ast; 2) Arm eines Flusses, eines Ge-birges, *m.* [her, *Oz. 57. 169.*

Віднон, *adv.* von dorten, von dort-

Відносінни, *pl. He. Top.* Beziehung, Beziehungen, *pl.* Verhältnis, *n.*

Відносінник, *m.* Verhältniszahl, *f.*

Відносительність, -ости, *f.* Ver-hältnis, *n.* Beziehung, Relation, *f. Гуш.*

Відносити, відношувати, *a. a.* ab-, zurück-, davontragen; — ся до когось worauf Bezug haben, sich beziehen, sich datieren, zurückgeführt werden. [Фр.

Відносний, *a.* bezüglich, betreffend,

Відносність, -ости, *f. Relation, f. Il.*

Відняти, віднимати, *v. a.* weg-, abnehmen; *s.* Відоймати.

Відобріти [обрѣт-], *v. a.* das Er-worbene verlieren, (*B.*)

Відовати, *v. a. s.* Видати, sehen.

Відованути, *v. n.* sich erfrischen, *Ф.*

Відогніти, *v. n.* abfaulen, abschwä-ren. [eine Rolle spielen.

Відограти, *v.* abspielen; — роло

Відогрівати, *v. a.* aufwärmen; abgewinnen; відогріти, — сыр geron-nene Milch dh Aufwärmen zu Käse ma-ohen, käsen. [3) Sendschreiben, *n.*

Відова, *f.* Anrede, *f.* 2) Aufruf, *m.*

Відозвати ся, *s.* Відзивати ся.

Відознати, *v. a.* за когось *Ф.* sich nach jmdm erkundigen; erfahren; — ся sich gegenseitig besuchen.

Відоймати, відняти, *v. a.* abnehmen, benehmen, abziehen; відоймало, відняло сму руку, ist an der Hand gelähmt; як рукою відняло von schneller u. leichter Heilung.

Відокремити (-крóm), *v. a.* ab-sondern, selbständig machen.

Відом, *m.* відома, *f. K. I. 71.* Kennt-nis, *f.* Wissen; nemá відома *Др. c. 86.* ist nicht bekannt. [bekannt.

Відомий, (*d.* відомісенький, *M.*) *a.*

Відомість, -ости, *f.* Kunde, Kennt-nis, Nachricht, *f.*; *pl.* Wissenschaften.

Відомкнути, відмакати, *v. a.* auf-thun, -schliessen, -sprengen, -machen; öffnen.

Відомразний, *a.* was gegen das Unreine (омраза) u. Böse helfen soll.

Відомство, *n. B.* Wissenschaft, *f.*

Відомститель, *m. K. s.* Мєстник.

Відомстити, відомщати, *v. a.* щось, за когось, rächen. [tragen.

Відомчати, *v. a.* rasch laufend weg-

Відорвати, *s.* Відривати; відорва-ний, *ptc. Il.* abstract.

Відосіблений (-бнен-), *verein-*
zelt, einzeln genommen. K.

Відосібнене, *n. Abgeschlossenheit,*
Isolirung, Isolirtheit, f. T. [ти ся.

Відосібняти ся, *s. Відокреми-*

Відосіяти ся, *zu saugen aufhören.*

Відосіди, *adv. von allen Seiten.*

Відотавити ся, *B. s. Відчунювати.*

Відоткати *s. Відтикати.*

Відохтіти ся, *комусь чогось (від-*
хочуєсь, відохтілось), die Lust zu etw.
verlieren, nicht mehr wollen.

Відпадати, *відпасти, v. n. ab-, weg-*
fallen; 2) від кого abtrünnig werden;
3) від чого verlieren. [abweisen.

Відпалити, *v. a. кого jmdn womit*

Відпар, *m. відпароване, n. Ver-*
dampfung, f. Пол. [wund reiten.

Відпарити, *v. a. коня abdrücken,*

Відпарувати, *v. a. verdampfen,*
verunsten lassen. [s. Відпадати.

I. Відпасти, [-паду, -падем], *v. n.*

II. Відпасти, *відпасати, [-пасу,*
-пасаю; -пасеш, -пасеш], v. a. dh gute
Weide u. Futter fett machen, abfüttern;
2) dh nachlässiges Hüten verlieren.

Відпéкувати ся, *відпéкати ся,*
від чого sich von etw. lossagen; від
кого, чого jmds, einer Sache loswerden.

I. Відперати, *відперти, v. a. zu-*
rückstossen, -treiben, -weisen, wegdrän-
gen; 2) aufschliessen, öffnen, II.; 3)
— ся sich weigern, sich entschuldigen,
АД. I. 134; (die Schuld) leugnen.

II. Відперати, *s. Відіпрати.*

Відпечати, *(-чатувати), v. a.*
abdrücken, abdrucken lassen; 2) ent-
siegeln, das Siegel aufbrechen.

Відпéчаток, *-тка, m. Abdruck, m.*
Abbild, n. Гол. [лювати, ab-, wegfeilen.

Відпилити, *v. a. absägen; відпій-*

Відпинати, *відпінати, v. a. auf-*
knöpfen, abschnallen, losbinden.

Відпис, *m. Abschrift, Copie, f.; 2)*
Antwort, f. Antwortschreiben, n.

Відписати, *відписувати, v. a. ab-*
schreiben, copieren; 2) schriftlich Ant-
wortgeben, zurückschreiben; 3) abschrei-
ben, in Abzug bringen, abrechnen: по-
дток; 4) на кого щось schriftlich auf
jmdn übertragen, jmdm abtreten.

Відпихати, *v. a. weg-, abstossen.*

Відпичнути, *s. Відпочивати.*

Відплата, *f. Vergeltung, f. Entgelt, n.*

Відплатити, *відплатувати, v. a.*
*abzahlen; 2) * vergelten, entgelten.* [ten.

Відплести, *відплітати, v. a. aufflech-*

Відплив, *m. Abfluss, m.; 2) Ebbe, f.*

Відпливати, *відплисти, v. n. ab-*
fließen, ablaufen; 3) wegschwimmen;

3) *abschiffen, absegeln.*

Відповідь, *f. Antwort; 2) Verant-*
wortlichkeit, f. Фр. [vanche, *f.*

Відповідє, *n. K. Entgelt, n. Re-*

Відповідний, *a. entsprechend.*

Відповісти, *відповістити, Ф.* *від-*
повідати, v. a. antworten, erwiedern;

v. n. за щось wofür verantwortlich sein;

2) *entsprechen; 3) — ся від чого s. Від-*
речи ся.

Відпокутувати, *v. a. abbüssen.*

Відполшити, *v. a. weg-, verscheu-*

Відпомстити, *v. a. rächen, См.* [chen.

Відпорний, *a. Gegendruck leistend;*
defensiv.

Відпорність, *-ости, f. ВВ. Ver-*
theidigungsfähigkeit, Wehrhaftigkeit, f.;

2) *Gegendruck, m. Abstossung, f.;* 3) *Spon-*
taneität, f. Ган. [trennen, abtrennen.

Відпороти, *відпорувати, v. a. auf-*

Відпоручати, *(-чати), v. a. ab-*
ordnen. [Delegat, *m.*

Відпоручник, *m. Abgeordneter,*

Відпосажити, *v. a. ausstatten, die*
Ausstattung, d. Mitgift geben, aussteuern.

Відпослання, *m. За. der Dele-*
gierte, Abgesandte.

Відпочиванє, *відпочине, n. II.;*

відпочинок, *-нку, m. Ruhe, Rast, f.*

Відпочивати, *v. n. ausruhen, rasten.*

Відпотаракати, *v. a. § verlieren.*

Відправа, *f. Abfertigung; 2) Ab-*
dankung; Verabschiedung; 3) Abhal-
tung des Gottesdienstes.

Відправити, *відправляти, v. a. ab-*
fertigen; 2) danken, entlassen, verab-
schieden; 3) abhalten (den Gottesdienst).

Відпразникувати, *v. n. ein Fest,*
eine Feier abhalten.

Відприсягнути, *v. a. abschwö-*
ren, eidlich widerrufen.

Відпровадити, *відпроваджати, v.*
a. abführen; 2) begleiten, geleiten.

Відпровізийний, *a. — рахуюнок*
Zinseszinsrechnung, f. [verkäufer, *m. Пар.*

Відпродавець, *-вця, m. Wieder-*

Відпрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
Term. [abverkaufen, wiederverkaufen.

Відпрóдати, відпрóдувати, *v. a.*

Відпрóтòрити, *v. a.* auf die Seite schieben, *Кв.* II. 324; — ся від кóгось sich entfernen, sich entfremden.

Відпрáгáти, відпрáчýти, *v. a.* aus-, abspannen, ausschirren. [vom Gespinnst, *pl.*

Відпрáядки, *pl.* *Гол.* III. 31 Abfälle
Відпрáтрусáти, *v. a.* II. н. 92 abtreiben §.

Відпóскáти, відпóстýти, *v. a.* frei, los-lassen; 2) erlassen, vergeben, verzeihen (*грíхý*); 3) anlassen, minder hart machen (*v.* Metallen); 4) від пристáні *АД.* I. 209 weit vom Hafen auf die hohe See ausfahren.

Відпóст, *m.* Ablass, *m.*; 2) Wallfahrt, *f.* итý на в. е. W. antreten, unternehmen. [fahrts-; -и люде Wallfahrer, *pl.*

Відпóстóвий, *a.* Ablass-; 2) Wall-

Відпóщáне. (-щене). *n.* Freilassen, Vergeben, Verzeihen, *n.*; 2) Anlassen, *n.*

Відрáда, *f.* Trost, *m.* [Abmahnen.

Відрáджуванє, *n.* das Abrathen,

Відрáдити, відрáджувати, *v. a.* abrathen.

Відрáдісно, *M.* II. 79 відрáдостно, *adv.* freudig, lieblich, angenehm; tröstlich, trostreich.

Відрáдник, *m.* der abrath.

Відрáдниця, *f.* die abrath.

Відрáдність, -ости, *f.* Ч. V. 361 s. Відрáда.

Відрáжáти, відрáзýти, *v. a.* zurückwerfen, -schlagen; 2) abschrecken.

Відрáженє, *n.* Zurückwerfung, Reflexion, *f.* *Пол.*; 2) Abbild, *n.* *Фр.*

Відрáжка, *f.* Zurückstrahlung, *f.* Reflex, *m.* *Кл.* [neigung, *f.*

Відрáза, *f.* Abscheu, Ekel, *m.* Ab-

Відрáзлýвий, *a.* widerlich, ekelig, abstossend, *Фр.*

Відрáйти, відрáяти s. Відрáдити.

Відрáстáти, s. Відрóстáти.

Відрáяне, *n.* s. Відрáджуване.

Відречýся, відрíкáти ся s. Відречýся. [wegziehen; 2)*abstrahieren, *Ил.*

Відривáти, *v. a.* ab-, losreißen, ab-

Відрívний, *a.* fragmentarisch, *Пар.*

Відрívок, -вка, *m.* Fragment, Bruchstück, *n.* *ГШ.* [3) *c).*

Відрívувати ся s. Відóивáти ся

Відрисувáти, *v. a.* abzeichnen; schildern.

Відрíd, -роду, *m.* Species, *f.*

Відрíжніти. (-ніти), *v. a.* absondern, unterscheiden; — ся, sich —.

Відрízати, відрízувати, *v. a.* abschneiden. [*m.* Unterscheidung, *f.*

Відрízнь, -розни, *f.* B. Unterschied,

Відрíшáти, (-шіти), *v. a.* Ч. III. 20 lostrennen; von der Theilnahme ausschliessen.

Відрóбýти, відрáблýти, *v. a.* abarbeiten, abverdienen. [gehámt.

Відрóбитний, *a.* *Фр.* dh Arbeit ab-

Відрóбок, -бку, відрóбиток, -тку, *m.* das Abarbeiten, das Abdienen dh Arbeit; 2) das Abgearbeitete.

Відрóдженє, *n.* Wiedergeburt, *f.* das Wiederaufleben.

Відрóдити ся, відрóджувати ся, wiederaufleben, wiedergeboren werden, 2) aus der Art schlagen.

Відрóдóвувати ся, sich als besonderes Geschlecht unterscheiden: нóмж всіми йншими, *Зг.*

Відрóдок, -дка, *m. s.* Вáродок.

Відрóсть, *f.* Zweig, *m.* V.

Відрóстáти, відрóстýти, *v. n.* wieder wachsen, von neuem wachsen.

Відрóсток, -тка, *m.* Ableger. Absenker, *m.* (propago). [nen.

Відрубáти, *v. a.* abhauen; *abtren-

Відрúбний, *a.* *Фр.* abgesondert; gánzlich verschieden.

Відрúбність, -ости, *f.* Abgesondertheit, Verschiedenheit, *f.* [*Term.*

Відсáда, *f.* Abstiftung, *f.* (з грýнту)

Відсáдýти, відсáжáти, *v. a.* absetzen; 2) entwöhnen; 3) abstiften.

Відсáдник, *m.* Schaechtumpf, *m.* B.

Відсáдок, -дка, *m. s.* Відрóсток, B.

Відсáхнýти ся від кóго sich von jmdm zurückziehen, s. Пóнехáти.

Відсєвíжити, *v. a.* auffrischen, frisch

Відсєи, von hier. [machen, erfrischen.

Відсєдýти, відсєдýвати, *v. n.* ab-

sitzen; *v. a.* кáру eine Strafe sitzend abbüssen. [2) verweisen, hinweisen.

Відсємáти, *v. a.* zurück-, abschicken;

Відсємýти, відсємýвати, *v. a.* losbinden, ablösen.

Відсєпáти, *v. a.* abschütten. [den.

Відсєтýти ся, *Фр.* wieder fett wer-

- Відсівати, відсіяти, *v. a.* absäen; 2) *s.* Відпасті II. 2).
- Відсіль, -сіля *s.* Відси.
- Відсісти ся, *s.* Відстати; хліб відсів ся die obere Rinde ist abgesprungen.
- Відсіч. *f.* Entsatz, *m.* Befreiung. *f.* ОВ.
- Відсічій, *v. a.* abhauen, -schneiden.
- Відскáкувати, відскóчити, *v. n.* abspringen.
- Відскок, *m.* Absprung, *m.* Фр.
- Відсланяти, відслоніти, відсло́нювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.
- Відслуга, *f.* Гол. I. 158 das Ende des Dienstes, Gegendienst, *m.*
- Відслужіти, відслугувати, *v. n.* abdienen, ausdienen; 2) кому́ Gegen-dienste leisten, vergelten; 3) — службу́ Божу die heil. Messe abhalten; 4) — ся від ко́го bei jmdm den Dienst verlassen.
- Відсмарувати, *v. a.* abschmieren; 2) * abschinden.
- Відсбувати, *s.* Відсувати.
- Відсонє, *n.* sonnige Lage; 2) von der Sonne abgekehrte, schattige Lage, *vgl.* Від I. u. II. [дес von neuem aufnehmen.
- Відсотáти, *v. a.* abwickeln; * — прó-Відсóтний. *a.* in Percenten. [singen.
- Відспівати, *v. a.* absingen, zu Ende Відсърубувати. *v. a.* abschrauben.
- Відста́ва. *f.* Ablieferung, Abführung, *f.*
- Відста́вити. відставáти, *v. a.* wegstellen, bei Seite stellen; 2) ко́го до чо́го eigens jmdm wozu aufstellen, bestimmen; 3) abliefern, abführen; 4) — ся sich absondern.
- Відста́вний. *a.* zum Abliefern, Absatz; 2) abgesondert; eigens wozu aufgestellt. [ниця.
- Відста́йниця, *f.* Фр. *s.* Відступ-
- Відстань, *f.* Entfernung, *f.* Abstand, *m.* Distanz, *f.* Вах. [schälen lassen.
- Відстановіти, *v. a.* ко́білу be-
- Відстановленє, *n.* Beschälung, *f.*
- Відста́рїти, *v. a.* — ум durch das Alter die Vernunft verlieren, *Кв.* II. 162.
- Відста́ти, відставáти, *v. n.* abstehen, sich ablösen, *s.* absondern, *s.* trennen; — від ко́го von jmdm abfallen, sich los-sagen; 2) не мо́же ся відста́ти kann nicht ungeschehen werden. [мен.
- Відстеречій ся, sich in Hut neh-
- Відсторонь, *f.* Einöde, *f.* У.
- Відсторонєнє, *n.* Нав. Entfernung,
- Abgeschlossenheit, *f.*
- Відстрах, *m.* das Abschrecken, Ф.
- Відстра́шити, відстра́шувати, *v. a.* ab-zurückschrecken, verscheuchen.
- Відстрі́лити. відстрі́лювати, *v. a.* weg-, abschliessen; — ся zurückschiessen.
- Відстрóювати, *v. a. s.* Відбудувати.
- Відстрóчити, *v. a.* auf e. späte Zeit verschieben, *Ал.*; 2) ко́го від ко́гось abwendig machen. [tretung, *f.*
- Відступ. *m.* В. Abstand, *m.*; 2) Ab-
- Відступáти, відступáти. *v. n.* zu-rück-, abtreten, abstehen; abweichen; 2) *v. a.* abtreten, ко́му́ що́сь; aufgeben, verlassen, ко́гось.
- Відсту́плєнє. *n.* das Abstehen (vom Prozesse); 2) Abtretung, *f.* das Verlassen; Abweichung, *f.* Фр.
- Відсту́пне. *n. a. s.* Abstandsgeld, *n.*
- Відсту́пник, *m.* der Abtrünnige.
- Відсту́пниця. *f.* Фр. die Abtrünnige.
- Відступні́цтво, *n.* Abtrünnig-keit, *f.* Abfall, *m.* Топ.
- Відсувати, відсунути. *v. a.* abrücken, zurückschieben, (Riegel &); auf-machen; — засло́ну den Vorhang auf-ziehen; bei Seite schieben, entfernen, * verwerfen; abweisen. [sprechung, *f.*
- Відсудженє, *n.* Aburtheilung; Ab-
- Відсудіти, відсуджувати. *v. a.* ab-urtheilen; 2) ко́го від чо́го durch ge-richtlichen Spruch jmdm etw. abspre-chen, es ihm entziehen. [frisch, roh werden.
- Відсуровіти, *v. n.* wieder feucht,
- Відта́вати, відта́ювати, *v. n.* auf-thauen. [nach, nun.
- Відта́к, *adv.* hierauf, darauf, her-
- Відтам, *adv.* von dort.
- Відтановіти, *v. a.* wieder beleben.
- Відтепéр, *adv.* von nun an.
- Відтерпіти, *v. a.* abbüssen, ка́ру; ausleiden, ausstehen.
- Відте́рти, відте́рати, *v. a.* dh Rei-ben e. Ohnmächtigen wieder zum Le-ben bringen.
- Відти, *adv.* von hier; von dort, *Оз.* 161. 1. відти-невідти *v. h.* und von dort.
- Відтикáти, *v. a.* öffnen.
- Відтинáти. *s.* Відтяти.
- Відтинок, *m.* Segment, *n.*
- Відтиск, *m.* відтіскуванє, *n.* Др.
- Відтиск, *m.* Abformung, *f.* Терм.
- Відтискáти, відтисну́ти, *v. a.* zu-

rückdrücken; 2) hinwegdrängen; 3) abziehen, abdrucken (в друкáрни).

Відтіль, відтіля, відтіль, *adv.* von da, von hier aus, *Ог.* 161. 1.

Відтінковане, *n.* Nuancierung, Schattirung, *f.*

Відтінок, -нка, *m.* Schatirung, Nuance, *B.* Abstufung, *f.* *Пол.* [Zeit.

Відтогда, *adv.* von der Zeit, seit der

Відточити, відточувати, *v. a.* abzapfen, abheben; 2) abschleifen; abdrehsehn; 3) wegwälzen. [abstossen.

Відтрутити, відтручати, *v. a.* weg-

Відтужити, *v. n.* за кимось genug nach jmdm trauern.

Відтягати, відтягнути, *v. a.* abziehen, wegziehen; subtrahieren (в раху́нку); 2) abbringen, ко́го від чо́гось; 3) — ся Verzug erleiden.

Відтяти, *v. a.* abhauen, abschneiden; abbrechen; entziehen; 2) * відтінати ся derb antworten, sich tüchtig wehren.

Відумерати, відумерти, *v. a.* jmdm absterben, jmdn verwaisen.

Відумерщина, *f.* Nachlass eines Verstorbenen, *m.* Verlassenschaft, *f.*

Відун, *m.* *Еф.* 60. s. Відміч.

Відусіль, *Гр.* відусіля, *Кс.* II. 158. відусюди, *adv.* von allen Seiten.

Відутіля, *adv.* s. Відтіль.

Відучати, відучити, відучувати, *v. a.* abgewöhnen, entwöhnen, ко́го чо́гоб, від чо́го.

Відущий, *a.* Эг. bewusst, einsichtig.

Відхилити, (-літи), *v. a.* ein wenig öffnen, aufmachen, -heben.

Відхід, -оду, *m.* das Abgehen, Weggehen; Abgang, *m.* [Höhle, *f.* *Це.*

Відхлянь, *f.* Abgrund, *m.* Schlucht,

Відхлянути, *v. n.* nachlassen, *К.* *Пр.* II. 353. [ziehen.

Відховати, *v. a.* grossziehen, auf-

Відходити, відходжувати, відійти, *v. n.* ab, weggehen; 2) від себе ausser sich werden, von Sinnen werden; 3) heilen, *Еф.* 30.

Відходний, *a.* Abgangs-, на відходнім beim Abgang, beim Weggehen.

Відходовий, *a.* After-.

Відхобжий, *a.* beim Abgehen, Abgangs-; грати відхобжою *Кух.* e. Marsch spielen. [Erholung *f.*

Відхолода, *f.* Erquickung, Labung,

Відхорувати, *v. a.* dh eine Krankheit genug büssen.

Відхрестити ся, відхрещувати ся, — від ко́го vor jmdm sich bekreuzigen, von sich bannen, mit jmdm nichts zu thun haben wollen.

Відхухати, *v. a.* dh. warmen Hauch wieder beleben. [ver-, ausblühen.

Відцвісти, відцвітати, *v. a.* ab-,

Відцьвіт, *m.* das Abblühen, *B.*

Віцёркнути ся, im Unwillen auffahren.

Відциркуляти, *v. a.* abzirkeln.

Відцідіти, відціджувати, *v. a.* absehen; 2) * —йці Wasser abschlagen.

Відцяпити, *s.* Відаяпити.

Відчалити, *v. n.* vom Lande abstossen; absegeln, *К.*

Відчаса, *f.* frühe Apfelart.

Відчакнути, *s.* Відчимнути.

Відчепити, відчепляти (відчип-), *v. a.* lostecken, abstecken, losmachen; — ся від ко́гось, sich vom jmdm losmachen, jmdm^е Ruhe geben, in Ruh lassen.

Відчинити, (-няти), *v. a.* aufthun, aufmachen, öffnen.

Відчит, *m.* Vorlesung *f.* [sung, *f.*

Відчитанє, *n.* das Verlesen, Verle-

Відчитати, відчитувати, *v. a.* ab-, vor-, verlesen; 2) hersagen; 3) *P.* II. 29 bei Verstorbenen nachts Psalmen ablesen.

Відчитач, *m.* *Кл.* Prelegent, *m.*

Відчікати, відчікнути, *v. n.* від ко́гось vom jmdm abtreten, sich entfernen (auf e. Augenblick). [cken.

Відчимнути, *v. a.* abreißen, -ha-

Відчипний, *a.* — e, *n. a. s.* відчипного дати ко́мує das Geld womit man sich von jmdm losmacht.

Відчувати, відчути, *v. a.* herausfühlen, mitfühlen.

Відчужати, відчуженити, відчужувати, *v. a.* entfremden.

Відчуженє, *n.* Entfremdung, *f.*

Відчутити, *v. a.* den Ohnmächtigen zum Bewusstsein bringen, wecken.

Відшаркувати, *v. a.* *Фр.* weg-scharren.

Відшибати, відшибнути, відшибсти, *v. a.* abschlagen, abziehen, abrechnen, in Abzug bringen. [e.Zahlung). *m.*

Відшибка, *f.* Abschlag, Abzug (bei

Відшибник, *m.* Schachtengang, *m. B.*

Відшкробати, *v. a.* ab-, wegkratzen.
Відшпиляти, *v. a.* die Stecknadel herausziehen, losstecken.

Відшпінкати, *v. a.* *V.* aufschnallen.
Від'яріти ся, sich erneuern, sich erholen u. freudig gedeihen.

Ві́е, *n.* Deichsel beim Ochsenwagen, *f.*
Ві́єля, *f.* verdorrter Baum, *Gr.* 29.

Ві́єрниця, *f.* Fächelpalme, Weinpalmе (Borassus flabelliformis). [*Пис.*

Ві́ж, *m.* † Commissär; 2) *s.* Во́зьний,

Ві́жа, *f.* 3а. Kenntniss, *f.* Wissen, *n.*

Ві́жди, *pl.* † *KU.* Augenlieder, *pl.*

Ві́жечки, *pl. dim.* *s.* Ві́жкй, важкй; 2) *s.* Корбмесо, *III.* I. 338.

Ві́жка, *f.* *s.* Лице́, *H.* 107.

Ві́жкати, *v. a.* das Lenkseil an den Zügel anbinden.

Ві́жкй, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügel, Zaum, *m.*

Ві́жлийвий, *a.* kundig, *Пис.*

Ві́з, *g.* воза, *m.* Wagen, *m.* возом zu Wagen, per Achse; 2) der grosse Bär (als Sternbild); * своїм возом їхати nach eigenem Gutdünken handeln.

Ві́ворот, *m.* Левч. *s.* По́ворот.

Ві́згряк, *s.* Ві́скряк.

В'і́зд, *m.* Einfahrt, *f.* Einzug, *m.*

В'і́здити, в'і́зджати, в'і́хати, *v. n.* hinein fahren, -reiten; 2) *s.* У́здити.

В'і́здний, (у́здний), *n.* двір Einkehrhaus, *n.* *Ос.* (61), IX. 41. 42.

В'і́здовий, *a.* Einfahrt-, *Фр.*

Ві́зита, *f.* Besuch, *m.* Visite, *f.*

Ві́зиті́рка, *f.* Oeffnung in der Thür (in Arresten), Guckfenster, *n.*

Ві́зити́рувати, *v. a.* visitieren, beschauen, untersuchen, revidieren.

Ві́зля, *praep.* mit d. *Genit.* neben, an *Гол.* I. 83. [въз-ль] *Оз.* 178, 2.

I. Ві́зній, *Ч.* IV. 313. ві́зній, 442. *Га.* I. 86. -ого, *s. a. m. s.* Ві́знік.

II. Ві́зній, *a.*, -а́ стéжка schmaler Fahrweg.

Ві́зник, ві́знік, *M. m.* Fuhrmann, Wagen-, Pferdelenker, *m.* *АД.* I. 86.

Ві́зо, *m.* linker Nbf. der Ті́са.

Ві́зок, -зк, *m.* kleiner Wagen; d. ві́зочок Wägelchen, *n.*; 2) Art Kartenspiel; *ві́зкй підвэсти кому́сь, jmdm etw. vorplauschen, jmdn prellen.

I. Ві́й, *m.* *Др.* с. 13. *pl.* ві́й, Augenwimpern, *pl.*; 2) Geisterkönig mit sehr langen ві́й, *Пис.*

II. Ві́й, *gen.* во́ю [ві́ти], *m.* Zaun-Ві́йва, *f.* *s.* Ма́йва. [schichte, *f.*

Ві́йлóк, *m.* (*aug.* ві́йлочйще, *Гол.* I. 121). *m.* Filz- Satteldecke, *f.* [У́ймйти.

Ві́ймйти, *v. a.* *Гол.* III. 274. *s.*

I. Ві́йна́, d. ві́йно́нька, *f.* Krieg, *m.* иті́ з ві́йно́ю против ко́го, gegen jmdn feindlich, mit Krieg ziehen; -у вэ́сти, тримати́ з кйм́ Krieg führen.

II. Ві́йна, *pl.* *Кн.* *Пр.* XI. (2) 104 *corr.* *s.* Заві́йна, *f.* ?

Ві́йник, *Gr.* 29. *s.* В́йник, ві́йник.

Ві́йниця, *f.* *s.* Пові́ка. [hauchen.

Ві́йну́ти, *v. n.* д́ухом anwehen, an-Ві́йско, ві́йскóвий, etc. *s.* Во́йско etc.

Ві́йт, *m.* Gemeindevorstand, Dorfschulze, Vogt, *m.*

Ві́йтéнко, *Кч.* 297 ві́йтóвич, (*d.* ві́йтовичéнько), *m.* Sohn des Ві́йт.

Ві́йтй́, *v. n.* Вхóдити.

Ві́йтй́ха, *f.* Gattin des Ві́йт.

Ві́йтів, ві́йтовий, *a.* des Ві́йт.

Ві́йтівна, *f.* Tochter des ві́йт.

Ві́йтівство, *n.* Amt eines Ві́йт; 2) *s.* Ві́йтівщина.

Ві́йтівщина, *f.* Haus u. Hof des Ві́йт.

Ві́йтува́ти, *v. n.* Amt u. Dienst eines Ві́йт versehen.

Ві́йце́, *m. dim.* *s.* Ві́е; Deichsel beim Pflug, woran man Ochsen spannt.

Ві́йщина, *f.* Heer, *n.* Armee. *f.* *Ми.* II. 138. *Пис.*

Ві́к, [в'ѣк-], *m.* Alter, Leben, *n.* Lebenszeit, *f.*; 2) Zeitalter, Jahrhundert, *n.*;

3) на ві́ки, во в. auf ewig, ewig; 4) на ві́кй́ im Leben; ві́к ві́кувати́ das ganze Leben verleben, an das Ende der Lebenszeit kommen; ві́к (по ві́к) двй́сти, *Кч.* ewig, immerwährend blühen; поки мо́го ві́ку́ solange meine Lebenszeit reicht, solange ich lebe; кому́ на ві́к, то́му на лй́к wer leben soll, dem hilft gut das Heilmittel; 5) чолові́чий — Tagblume, Taglilie, *f.* (Hemerocallis fulva).

I. Ві́ка, *pl.* Augenlieder, *pl.* ві́ка звэ́сти *M.* I. 57 die Augen schliessen.

II. Ві́ка, *f.* Mass Getreide, *n.*

Ві́ка́р, *m.* Kuchen aus Schafskäse, *m.*

Gr. 29 gepresstes u. mit Schnitzerei verziertes Käselaiбchen. [operator, *m.*

Ві́ка́рий, -ого, *s. a. m.* Vicar, Со-Ві́ка́рй́вка, *f.* Wohnhaus d. ві́ка́рий.

Ві́кно́, *n.* Fenster, *n.*; 2) Sohlen-

- schacht, *m. B.* [2] *s.* 'Око.
 Віко, *n.* Deckel, *m.*; Scheibe, *f. K.*
 Віковий, *a.* bejahrt, alt III. I. 167.
 Віковичний, віковистий *a.* ewig
 dauernd, ewiglich; 2) uralt.
 Віковичність, -ости, *f. Cm.* Ewig-
 keit, *f.* [von altersher.
 Віковщина, *f.* Alterthum, *n.* з-ни
 Вікодávвий, *a. K.* alt, uralt.
 Віко́нне, *n. coll.* Fenster. *pl. Ks.* II. 130.
 Віко́нниця, *f.* Fensterladen, *m.*
 Віко́нце, віко́нечко, *dim. n.* Fen-
 sterchen, Fensterlein, *n.*
 Вікопо́мний, *a.* ewig denkwürdig,
 unvergesslich, unsterblich, *K. BB.*
 Вікт, *m. s.* Харч Kost, *f.* Unterhalt, *m.*
 Вікту́али, *pl.* Lebensmittel, *pl.*
 Віктува́ти ся, sich be-, verköstigen.
 Вікува́ти, *v. n.* (lange Zeit) leben.
 Віл, *m. gen.* во́ла, Ochs, Zugochse, *m.*;
 2) Art Osterspiel der Burschen: во́ла
 заводіти *Га. I.* 143.
 Вільго́та, *f. Ч. II.* 18 Erleichter-
 ung, Erlaubniss, Freiheit, *f.* Erlassen,
n. Nutzen, Vortheil, *m. Oc.* (61) VIII. 88.
 Кн. *s.* Пільга. [Вогкий.
 Вільго́тний, *a. pol. M.* III. 58 *s.*
 Вільго́тно, *adv. Oc.* (61) VIII. 93
 frei, bequem, vortheilhaft.
 Вільний, (во́льний), *a.* frei; віль-
 ного ста́ну, ledigen Standes; вільно,
adv. frei, unverwehrt; 2) *s.* Лівко.
 Вільник, *m. R.* 6. Freibauer, *s.*
 Дідич; Insasse einer „во́ля“ od. сло-
 бо́да Freisas, *m.*
 Вільність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
 Вільно́вірів, *n. V.* Freidenkerei, *f.*
 Вільно́зави, *pl.* Nacktkiemer, *pl.*
 (Nudibranchia), *B.* [freiheitlich.
 Вільнолю́бвий, *a.* freiheitsliebend,
 Вільха, *f.* Erle, Schwarzerle, *f.* (Al-
 nus glutinosa). [(Phoxinus rivularis).
 Вільхі́вка, *f.* Pfrille, Ellritze, *f.*
 Вільхо́вий, *a.* erlen, aus Erlenholz.
 Вільчу́ра, *s.* Вівчу́ра. [lenholz, *n.*
 Вільце́, *s.* Війце́, віе.
 Вільша́на, *f.* Erlenbaum, *m.*; Ер-
 Він, вона́ (она́), воно́ (оно́), *pron.*
 Віна, *pl.* віни, *Гол.* III. 241. ?[er, sie, es.
 Вінба́р, *s.* Амба́р.
 Віне́ць, -нця́, *m.* Kranz, *m.*; 2) Кро-
 не, *f.*; 3) *s.* Крїса, *He. Ур.* XII. 274
bes. pl. вінці u. вінця, *Зак.*; 4) * позба-

- вити вінця́, розві́ти вінце́ць entjung-
 Віник, *s.* Вішник. [fern.
 Віника́р, *m.* Besenbinder, *m.*
 Віні́че, віні́чине, *n. s.* Мітлі́чина;
 віні́чка, *f.* Staudenkoralle, *f. B.*
 Віні́чкы́, *pl.* Wermuth, *m.* (Arte-
 misia scoraria).
 Вінокбра́ни, *pl.* die Annahme der
 kleinen Kränzchen durch den Bräutigam
 u. seinen Brautführer. [kränzte.
 Віноксе́ць, -ця́, *m.* der Be-
 Вінокплéтини, *pl.* Windung des
 Brautkranzes, (als Hochzeitsfeier abends
 vor dem Trauungstage), *f.* [gehörig.
 Ві́нний, *a.* zum віно (Aussteuer)
 Ві́нник, *m.* (ві́тник). *R.* 82, *Wa.* 14
 Laub, *n.*; Zweige, Reiser, *pl.*; 2) Besen, *m.*
 Віно́, *n.* Mitgift, *f.* Aussteuer, *f.* Hei-
 ratsgut, *n.* [pique (in Karten).
 Віно́вий, *a. K.* des Weinstocks; 2)
 Віно́вка, віні́вка, *f.* Karte: pique.
 Віно́к, -нка́, *s.* Віне́ць (*d.* вінчо́к,
 вінчик). [ern, (*s.* віно).
 Вінува́ти, *v. a.* ausstatten, aussteu-
 Віну́ти, *v. n. K.* I. 39 wehen, sausen.
 Ві́нценосни́й, *a.* kronetrageud, ge-
 krönt, *III. II.* 249.
 Ві́нча́к, *m.* горба́-, *Гол.* III. 100 wo
 Kränze geflochten werden; 2) Kranz-
 spinne, *f.* (Theridium redimitum), *B.*
 Ві́нча́льний, (*d.* альне́нький),
 вінча́нний, *a.* Trau-, Trauung-, Hoch-
 zeit-, *У. K.* — кум *s.* Дру́жба; -а кума́
s. Дру́жка, *Kol. I.* 253. [ung, *f.* (B.).
 Ві́нча́не, *n.* (*d.* вінча́ннє́ко) Trau-
 Ві́нча́нка гла́диця, *f.* glatte Natter
 (Coluber laevis), *B.*
 Ві́нча́нки, *pl.* *Гол.* III. 458?
 Ві́нча́ти, *v. a.* kränzen, krönen;
 2) trauen, Trauung geben.
 Ві́ншува́ти, (ві́нч-), *v. a.* ко́б
 чим, ко́му щось wünschē, gratulieren,
 beglückwünschē.
 Ві́нса, *f. H.* 284 у ві́нсу поверну́ти
 verderben. [Че́ремош.
 Ві́нчий, *m.* Ві́нча́нка, *f.* Nbf. des
 I. Ві́р, *gen.* во́ру, *coll. m.* Ч. I. 274
s. Тріскы́, (*pl.*), *Оц.* §. 31.
 II. Ві́р, *m.* на ві́р бра́ти, дава́ти
 auf Borg nehmen, geben, *s.* Ві́ра.
 III. Ві́р, *m. Oc.* (61) XII. 55 *s.* Ві́рян?
 Ві́ра, [вѣр-], *f.* Glaube, *m.*; 2) Re-
 ligion, *f.* Glaubensbekenntnis, *n.*; 3) * Volk,

n. Glaubensgenossen, *pl.*; 4) Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* віру (-и) поніти, йміти в. дати Гlauben schenken; — учиніти † schwören; на віру сидіти (з ким) in wilder Ehe leben; на віру, до віри взяти auf Borg nehmen; 5) *s.* Вірка.

Вірачуватий, *a.* *H.* 243 mit aufgerissenen Augen, glotzend. [des Wirbels.

Вірбель, -бля, *m.* *Ф.* das Schlagen Вірва, *f.* *H.* 93 Schlag auf den Nacken, *m.* *s.* Вірва; 2) Beutelschneider, *m.*

Вірвати *s.* Урвати; 2) — ся plötzlich einfallen, -dringen, -reissen.

Вірвечка, вірєвка, *s.* Верєвка (*d.* верєвочка).

Вірисний, *a.* glaubwürdig, *Паp.*

Вірітель, *m.* Gläubiger, Creditor, *m.*

Вірітелька, *f.* Gläubigerin, *f.*

Вірити, вірувати, *v.* *a.* glauben, щось, в щось, в кого; кому jmdm Glauben beimessen; jmdm etw. borgen; у когó щось von j. etw. b. [(Ф.)

Вірити ся, *s.* Пачити ся, (дошка), Вірка, Вірочка, *f.* Wjera: weibl.

Name [Пісти]. [лїтій.

Вірлїтій, *a.* *K.* *Пр.* II. 337 *s.* Вир-

Вірли, *pl.* *Not.* *s.* Орєл, брли.

Вірлївий, *a.* *Фp.* voll Vertrauen, zuversichtlich, getrost.

Вірлїне, *n.* *s.* Ворїне.

Вірлб, *n.* *Иг.* 84 *s.* Орєл. [tig.

Вірний, *a.* gläubig; 2) treu; 3) rich-

Вірник, *m.* der Gläubige, Bekenner, Anhänger, *T.*; 2) treuer Diener, der Vertraute, Commissär; 3) Liebling, Günstling, *m.* *Лев.*

Вірниця, *f.* vertraute Freundin, Günstlingin, Favoritin, *f.* *Лев.* [tigkeit, *f.*

Вірність, -ости, *f.* Treue; 2) Rich-

Вірówka, (*d.* вірówka) *s.* Верєвка.

Віродостойний, *a.* glaubwürdig.

Віродостойність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.*

Віроисповідний, *a.* das Glaubensbekenntnis betreffend, confessional, *ВВ.*

Віротєрпність, -ости, *f.* Toleranz in Glaubenssachen, *f.* *Кн.* *s.* Терпїмність.

Віроятний, *a.* glaublich. [keit, *f.*

Віроятність, -ости, *f.* Glaublich-

Вірт, *m.* Art Münze.

Вірувати, *s.* Вірити, *v.* *n.* wert sein, gelten, kosten: кїлько то вірує? wie viel kostet es.

Вірутний, *a.* *pol.* *s.* Справдєшний. Вірутник, *m.* *K.* *Пр.* II. 144 der Vertraute, Bevollmächtigte.

Вірутно, *adv.* *Гол.* glaublich.

Вірш, *m.* вірша, *f.* Gedicht, *n.* [cher, *m.*

Віршаник, *m.* *Кв.* II. 262 Versma-

Віршний, *a.* in Versen, *Зах.*

Віршнік, *m.* III. I. 389 Versmacher, Dichterling, Poëstaster, *m.*

Віршомаз, *m.* III. II. 21 *s.* Віршнік.

Віршувальник, *m.* der Vortragende der Verse, des Gedichtes, Declamator, *m.*

Віршувальниця, *f.* die Vortragende des Gedichtes.

Віршувати, *v.* *a.* Verse machen, dichten; in Versen schildern; 2) Verse vortragen (von d. zu Neujahr wünschenden Dorfknaben, *ZP.* I. 1).

Вірщик, *m.* *Лев.* *s.* Вірітель.

Вірян, *m.* *Ос.* (61) XII. 49 *s.* Сватяч.

Вісь, [ос-], *gen.* (вбси, *f.* Achse, *f.*

Віса, *f.* *Зс.* Тягар. [orientalis).

Вісак, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta

Вісєн, *a.* *s.* Вісєн.

Вісєнь, *f.* *s.* Осїнь, *Ос.* (61) III. 26,

M. вісїню, *adv.* *Ч.* II. 495 = в осєнї, бсєнїю (бсєнев).

Вісилїця, *f.* *Гум.* *s.* Шїбєниця.

Вісїм, *num.* acht.

Вісїмдєсїть, *num.* achtzig; вісїмдєсїтїй, *a.* der 80-ste; вісїмсот 800; вісїмсотїй der 800-ste, *Ос.*

Вісїмка, *f.* die Acht.

Вісїмнаїцїть, (-наїц-, -наїсїть), *num.* achtzehn; вісїмнаїцїтїй *d.* achtzehnte; 2) scherzh. тумане — ! *Фp.*

Вісїмнаїцїтка, *f.* minderfeine Leinwand.

Віск, *g.* вбску, *m.* Wachs, *n.* тїлько свїчки і вбску das ist Alles was man hat, das ist das Letzte.

Віскресний, sehr ähnlich, leibhaft.

Віскрївий, *a.* *He.* *s.* Соплївий,

Віскрївка, *f.* *N.* *e.* Berges. [rotzig.

Віскрїк, *m.* *He.* *s.* Соплїк.

Віслїк, *m.* *s.* Ослїк.

Вісмерїк, *m.* grosser Mühlstein (8 вершкїв в прбмїрї); 2) Gespann von acht Ochsen; 3) übhpt etw. von 8 Einheiten. [demünze, *s.* Грївенник.

Вісїмгрївенник, *m.* Art Schei- В'існїй, *a.* zudringlich, lästig; verbissen, bissig.

Вісній, *a.* ніж; вісник *s.* Віснґк.
Віснґк, *m.* Schnitzmesser, *n.* (um *e.*
viсь *u.* A. glatt zu schneiden).

Вісбчок, *m. dim.* *s.* Вісбк, (*pl.* вискі).

Віспа, *f.* Pocken, Blattern, *pl.* — щеплена *s.* Щеплене.

Віспар, *m.* Impfarzt, *m.*

Вісповатий, *a.* pockennarbig.

Вість, [вѣд-], *f.* Kunde, Nachricht, *f.* Gerücht, *n.* виходить така вість *es* verlaudet; на вістях держати когось, *K.* jmdn als Kundschafter halten.

Вісьга! *int.* zum Lenken der Pferde nach links. [der Häute, *n.*

Вісьгак, *m.* Stab zum Ausdrehen

Вістє, *n.* weibliches Schamglied.

Вістєн, вістна, -тнє, *a.* — бґти о чім, чогось von *etw.* wissen, *Par.*

В'істи, *v. a.* *s.* Укусїти; 2) — ся *s.* В'ідати *св.*

Вістїмий, *a.* bekannt, bekanntlich, ausgemacht, allbekannt, *H.* 199, *Ks.* II. 327.

Вістїтель, вістник, *m.* Verkünder, Prediger, *m.* *V.*

Вістїти, вісати, *v. a.* verkünden, offenbaren, *TP.* 158, *Lip.*

Вістка, *f.* *s.* Вістє.

Вістниця, *f.* *W.* Verkünderin, *f.*

Вістнїчий, *a. m. s.* *Ст.* Verkünder, Herold, *m.* [вати *св.*

Вістовати *св.*, ким *У.* *s.* Опїку-

Вістовий, *a.* вістовик, *m.* *Ч.* II. 21 Verkünder, Bote; Eilbote, *m.*

Вістовниця, *f.* Verkünderin, *f.*

Вістовщик, *m. s.* Вістовий; 2) Reporter, *m.* *K.*

Вістрє, -стри, (-е, -стра), *n.* Schneide, Schärfe, *f.*; 2) Klinge, *f.*

Вістрїв, -ова, *m. s.* Острїв.

Вістґн, вістґнець, -нця, *m.* *KV.* *s.* Вішґн; 2) Bote, *m.* *K.*

Вісхбд, *m.* Aufgang, *m.* *II.*

Віть, *M.* I. 144 віта, *f.* Zweig, *m.*

Віть за віть оддати кому, *Мак.* *etw.* wett machen, Gleiches mit Gleichem vergelten, niemandem eine Antwort schuldig

Вітальний, *a.* Gast-, *Ст.* [bleiben.

Вітальня, *f.* *s.* Гостїнниця, *Ст.*

Вітати, *v. n.* sich aufhalten, weilen, wohnen.

Вітьва, *f.* *Гол.* *gr.* 48 *s.* Віта, віть.

Вітвістий, *a.* *Левч.* *s.* Вітлґтий, вітїстий.

Вітє, *n. coll.* Zweige, *pl.* Laub, *n.*

Вітер, -тру, (*d.* вітерєць, -рця, вітербчок, -чка), *m.* Wind, *m.* — робїти die Luft anfachen, Wind machen; * на вітер in den Wind hinein, vergeblich, umsonst; пішло з вітром *ist* zerrennen; вітер має der Wind hat *es* = *es* ist nicht zu haben.

Вітїстий, *a.* ästig, zweigreich.

Вітївка, *f.* Haarflechte, *f.*

Вітїк, *m.* Loch, *n.* Höhlung, *f.* (in der Erde, im Stroh).

Вітлґтий, *a.* *Біл.* *s.* Вітїстий.

Вітлґвий, *a.* *Гр.* *s.* Привїтний.

Вітлячкї, *pl.* Geissel-Infusorien, *pl.*

Вітрґк, (-як), *m.* Windmühle, *f.*

Вітреник, *m. s.* Навїтреник; 2) *s.* Медґниця.

Вітрениця, *f.* Wetterfahne, *f.*; 2) Sturmwind, *m.*; 3) * unbeständiges, leichtfertiges Weib, *Зар.*; 4) *s.* Літавиця.

Вітренність, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *T.*

Вітрик, *m. dim.* *s.* Вітер. [*m.* *Пол.*

Вітрїлєць, -лця, *m.* Segelfalter,

Вітрїльний, *a.* Segel-, *Ил.*; вітрїльний, *m.* Segelqualle, *f.* (Velella), *B.*

Вітрїло, *m. III.* I. 359, *Lip.* *s.* Вітер; 2) *n.* Segel, *m.*

Вітринятко, *n. dim.* *Ст.* Kindlein des Windes, der Luft, *n.* [2] windig.

Вітрїстий, *a.* windschnell, *Py.*

Вітрити, *v. a.* durchlüften, *Ф.* (*PX.* 102)

Вітрїв, -ова, -ове, *a.* Winds-

Вітївка, *f.* Windbüchse, *f.* *Пол.*; 2) Nervenfieber, *n.*

Вітрїти, *v. n.* wittern, verwittern.

Вітровий, *a. s.* Вітрїв; -ий млин Windmühle, *f.* [Windbeutel, *m.*

Вітрогбн, *m.* flatterhafter Mensch,

Вітрогбнка, *f.* flatterhaftes, leichtsinniges Weib, *He.*

Вітродґй, *m.* *Ч.* I. 32 Winddämon, Schaffner der Winde, *m.*

Вітролбв, *m.* *Зар.* *s.* Вітрогбн.

Вітролбм, *m.* Sausewind, *n.*

Вітромір, *m.* Windmesser, *m.* *Пол.*

Вітроскґз, *m.* Windfahne, *f.* *Пол.*

Вітрнїий, *a.* *M.* II. 187 Windes-, windig, stürmisch.

Вітрнґнка, *f. s.* Вітрениця 2), *Ліс.*

Вітхненє, *n.* *Ог.* Begeisterung, *f.*

Вітхнґти, *v. a.* eingeben, begeistern.

Вітцєвий, *a.* des Vaters.
 Вітцївський, *a.* des Vaters, väterlich; -а дєтина wohlgezogenes Kind.
 Вітцївщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbtheil, *n.* Фр.
 Вітчійм, *m.* Stiefvater, *m.* [Stiefvaters.
 Вітчіймів, -ова, -ове, (-овий), *a.* des Вітчїна, *f.* Vaterland, *n.* Heimat, *f.*
 Віха, *f.* Ч. I. 18 Laubbündel, *n.* Bierwisch, *m.*; 2) віхá, Komet, *Gr.* 29; 3) Art Flechtwerk um Fische an einem Orte einzudämmen, zu umhürden u. zu fangen; 4) віха Wasserschieferling, *m.* (Cicuta virosa). [gymbus), *B.*
 Віхóвка, *f.* Doldentraube, *f.* (со-Віхоть, (*d.* віхтик), *m.* віхóтка, *f.* Левч. Strohwich, Scheuerwisch, *m.*
 Віхтити, *v. a.* Ку. mit dem віхоть ausscheuern. [ting, *n.*
 Віче, *n.* Volksversammlung, *f.* Мее-Вічєвий, *a.* das віче betreffend.
 Вічєнный, *a.* на вік —, Фр. fürs ganze Leben.
 Вічи, (*d.* вічка), *pl. s.* 'Очи. око (*gen. pl.* віч). [віки -і ewig, auf immerdar.
 I. Вічїстий, *a.* Кл. unsterblich;
 II. Вічїстий, *a.* zum віче geh.
 Вічко, *n.* Deckel, *m.* (operculum), *B.*
 Вічлївий, *a.* höflich, artig.
 Вічлївість, -ости, *f.* Höflichkeit, Artigkeit, *f.*
 Вічний, *a.* ewig; вічним рóдом von altersher, angestammt, ganz und gar; вічно, *adv.* ewig, immerfort.
 Вічність, -ости, *f.* Ewigkeit, *f.* в вічність купити щось für ewige zeiten, als Erbgut.
 Вічнодержáвний, *a.* Т. ewig bindend, e. geltend, закóн. [irrende, Ф.
 Вічноблúд, *m.* прочан- der Ewig-Вічнодївїчий, *a.* ewig jungfräulich.
 Вічнозавїтний, *a.* Т. für ewige Zeiten vermachend, aufgetragen. [mergrün.
 Вічнозелєн, II. -зелєний, *a.* im-Вічóк, -чка. *m. dim. s.* Вік1). Кол. I. 103.
 Вішáлка, *f.* Hängegestell, *n.* Не.; 2) в. Гóйдавка, *Зал.*
 Вішáльник, *m.* der Gehenkte.
 Вішáло, *n.* Kleiderrechen, *m.* Пол. III. 386. *Тор.*; Hängestock, *m.*
 Вішати, *v. a.* hängen, henken.
 Віштя! *int. s.* Вісьтя.
 Віштáк, *m.* Spitzn. der Einwohner

um Каменєць (vom Zuruf віштá).
 Віщ, *m.* Ру. Seher, Weissager, *m.*
 Віщáне, *n.* Aussage, *f.* wörtlicher Ausdruck, *K.*; 2) Verkündung, *f.* [m. К.
 Віщáтель, *m.* Verkünder, Prediger,
 Віщáти, віщувáти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, vorherhersagen, prophezeien; 2) dichten.
 Віщий, *a.* чомýсь etw. vorhersehend, vorherwissend, ahnend; 2) wahrsagerisch, prophetisch.
 Віщївїк. (*d.* -вїчок), *Гал.* I. 170 вїщник, *Luts. gr.* 156. *m. s.* Віщýн.
 Віщлївий, *a.* См. verkündend, wahrsagend. [gen, weshalb.
 Віщó, на-віщó, worauf; 2) weswe-Віщóвий, *a.* zum Verkünden geh. (in einer Versammlung etc.: бýбон, дзвїн, *Ку.* 268); 2) zur Versammlung geh. е-кóлесо 270 Rathsversammlung im Kreise, *f.* [sterung, *f.* К.
 Віщувáне, *n.* das Dichten, Begei-Віщýк, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
 Віщýн, *m.* Verkünder; Wahrsager, Weissager; 2) Dichter, *m.* [gerin, *f.* W.
 Віщýнка, *f.* Verkündigerin, Wahrsá-Віщýньство, *n.* Prophezeiung, Wahrsagerei, *f.* Ил.
 Вія, *f.* КУ. I. 190s. Віячка. [верýха.
 Віялиця, *Ков.* віянь (снїжнá), *s.* За-Віялка, *f.* Getreidereinigungsma- schine, *f.*
 Віяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* schwingen, worfeln (зóйже), 3) * — ся sich formachen, s. aus dem Staube machen.
 Віяч, *m.* Getreidereiniger, Worfler, *m.*
 Віячка, *f.* Schaufel zum Worfeln des Getreides, *f.*
 Віяшки, віядла, *pl.* Werkstück beim Aufwickeln des Gespinnstes auf Spulen.
 Вкáз, *s.* Укáз: ніхтó менї не —.
 Вкáзник, *m.* II. 4 Anzeiger, Deu-ter; 2) Befehlshaber, *m.*
 Вкáпати, вкáпувати, *v. n.* ein-трópfeln, hineintráufeln.
 Вквїчáти ся, *s.* Уквїчáти ся.
 Вкїдки, на — *Марк.* 53. ?
 Вкїдáти, вкїнути, *v. a.* hinein-, herein-, -einwerfen; 2) anbringen (jmdm Prügel). [werden.
 Вкїсáти, вкїснути, *v. n.* sauer В-кїнцїй, *adv.* zuletzt.
 Вклáд, *m.* К. Beitrag, *m.* Beisteuer, *f.*

s. Вкладка; 2) Auslage, *f.* Aufwand, *m.* s. Наклад.

Вкладати, вкласти, *v. a.* ein-, hineinlegen; 2) niederlegen, zu Boden werfen, besiegen, s. Вложити.

Вкладка, *f.* Einlage, *f.* Beitrag, *f.* Вкладковий, вкладний, *a.* Einlage-, Beitrag-; Einlags- *Term.*

Вклеїти, вклеювати, *v. a.* einleimen, einkleben.

Вклепати, *v. a.* lügnertisch anklagen, verleumden; 2) — ся *Ос.* (61) II. в щось sich einer Sache wefleissen, sich woran heften, machen; einer Sache nahhängen; auf etw. losgehen; *b)* fehlgreifen, sich täuschen *K. I.* 161 *Кч.* [hinein-, zurufen.

Вклякати, *v. a.* *M. II.* 187 herein-, Вклинованє. *n.* Einkeilung, *f.*

Вклиноватий, *v. a.* einkeilen.

Вклоныти, *v. n.* sich beugen, sich senken, *II.* [dringen.

Вкљнути ся, sich einnisten, ein- Вклящити, *v. n.* plätschern.

Вковати, s. Заковати.

Вкогтити ся, die Krallen, die Nägel einschlagen, einlassen.

Вколиця, s. Обколиця *H.* 149.

Вкобло, s. На-обло. [schlagen. *§.*

Вколбшкати, *v. a.* lahmlegen, todt-

Вколупити, вколупнути, *v. a.* *M. I.* 152. abspalten, klauben, -zwicken, *Кч.* 174.

Вкопати, вкопнути, *K.* вкопувати, *v. a.* ein-, hineingraben; — ся über die Grenze (über den Rain) graben; вкопаний *ртс.* eingegraben; * як — fest wie eingewurzelt, unerschütterlich, unbeweglich, betroffen, befremdet, stutzig.

Вкорінити, *v. a.* einwurzeln lassen; — ся einwurzeln, tief Wurzel schlagen.

Вкоротити, вкорочати *A-G. I.* 170 kürzer machen, verkürzen.

Вкобькати, *v. a.* kirre machen, besänftigen (коня і * чоловіка). s. Кобю.

Вкобом, *adv.* schiefe, schief.

Вкоби — втоби, *adv.* dann — wann.

Вкряпка, *f.* eingesprengtes Korn, *Пол.*

Вкритонасінні, *pl.* Bedecktsamige, od. Einfrüchtige (Angiospermae).

Вкрівля, *f.* Bedeckung, *f.* Dach, *n.* Decke, *f.* bes. Bahrendecke.

Вкруг, *adv.* ringsum, *Ч.* IV. 78.

Вкрутити, вкручувати, *v. a.* ein-

drehen, einschrauben; — ся sich eindrängen, einschleichen.

Вкуляти, *v. a.* *Фр.* lähmen, krümmen, s. Покривити, Відойміти.

Вкуп, *m.* право купу Einstandsrecht, *n.* *Term.* чогось miethen.

Вкупити ся, sich hineinkaufen; до В-купі, *adv.* zusammen. [geld, *n.*

Вкупне, *n. a. s.* Einstands-, Einkaufs- Вкус, *m.* Geschmack, —. 2) Geschmacksinn; 3) Appetit, *m.* *ГШ.*

Вкусити, *v. a.* beissen, anbeissen; hineinstechen.

Вкусний, вкусний, *a.* geschmackvoll; 2) schmackhaft, appetitlich. [nerv, *m.*

Вкусовий, *a.* — нерв Geschmacks-

Вкучити ся, кому́ jmdn langweilen, jmdm lästig werden.

Вкучно, *adv.* кому́, langweilt sich.

Влага, *f.* Feuchtigkeit, *f.* [feucht.

Влагкий, Не-влаговатий, *B. a.* nass,

Влагкість, -ости, *f.* s. Вогкість.

Влад, *adv.* мені йде щось влад es geht mir vonstatten; не-влад passt mir nicht in den Kram, ist ungelegen.

Влада, *f.* Macht, Botmässigkeit, *f.*

Владар, *m.* *TP.* 185 *Py.* Herr, Gebieter, Herrscher, Lenker, *m.*

Владати, s. Володіти.

Владика, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; 2) Bischof. *m.*

Владикувати, *K.* владицествувати, *Ф.* *v. n.* Владика sein:

Владіцтво, *n.* Bisthum, *n.*

Владичний, *a.* des Bischofs, bischöflich; 2) s. Владичній.

Владичній *a.* *Ос.* (61), XI. 50 gebieterisch, imponierend, imposant; 2) Herrscher-, des Oberherrn, *Пу.*; 3) allmächtig; владично, *adv.* *K.* als Herr, als Gebieter.

Владільниця, владителька, *f.* Beherrscherin, Gebieterin, Herrin, *f.*

Владитель, *ГШ.* *Фр.* s. Володітель.

Владіти, *Фр.* s. Володіти.

Владувател, *m.* *МШ.* Herrscher, Lenker, Leiter, *m.*

Владувати, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen, (не)лад *См.*

Влажний, *a.* s. Воложний.

Влазити, s. Влізти.

Влазливий, *a.* Влізливий.

Влаки, *pl.* Bestandtheil der Schlit-

ten; 2) s. Підволок.

Вла́пати, вла́пати, *v. a.* ergreifen, erfassen.

Вла́скавити ся, *M. II.* 112 gnädig, gütig werden. [machen.

Вла́скати, *v. a.* bezähmen, zahm

Вла́сний, *a.* eigen; вла́сне, *adv.* s. Ма́йже. [Eigenschaft, Eigenheit, *f.*

Вла́сність, -ости, *f.* Eigenthum, *n.*;

Власнопра́вний, *a.* eigenberechtigt, sui juris. *Term.* [genberechtigung, *f.*

Власнопра́вність, -ости, *f.* Ei-

Власноору́чний, *a.* eigenhändig; *adv.* : -но und власно́руч.

Власноору́чність, -ости, *f.* — підпису eigenhändige Unterschrift.

Вла́сть, *f.* Macht, Gewalt, Herrschaft, *f. III.* I. 156.

Вла́стувати, *v. n.* над ким Macht haben, herrschen *Kч.* 398.

Вла́стен, *a.* mit Macht ausgestattet, *II.*; 2) mit *d. Infin. C. II.* 252 freie Hand, freien Willen haben etw. zu thun; der, dem es zusteht, der es kann, darf, *Kч.*

Вла́стивий, *a.* eigentlich, *III.* вла́стиво, *adv.* eigens, eigentlich, *II.*

Вла́стивість, -ости, *f.* Eigenthümlichkeit, *f. O.B.* [ний.

Вла́стий, вла́стний, *a.* Под. *s.* Вла́с-

Вла́ститель, вла́стивець, -вця *(вла́ститель, -ця, Т. Фр. Под. т.*

Eigenthümer, Besitzer, Inhaber, *m.*

Вла́стителька, вла́стниця, *II.* *f.* Eigenthümerin, Besitzerin, *f.*

Вла́стість, Под. вла́стність, -ости, *III.* *s.* Вла́сність.

Вла́стник, *m.* Ч. I. 121 Machthaber, Herr; 2) Vollstrecker *e.* Macht-

spruches, *Еф.* 18; 3) Besitzer, Eigenthümer, *m. Кч. II.*

Вла́стода́вець, -вця, *m.* Vollmachtgeber, *m. ВВ. Тест. III.*

Вла́стоде́ржець, -жця, *m.* Gewalthaber, Bevollmächtigter, Machthaber, *m.*

Вла́столю́б, *m. Пол.* вла́столю́бний, *a.* Фр. herrschsüchtig.

Вла́столю́біє, *n.* У. Herrschsucht, *f.*

Вла́сянийця, *f.* † härenes Gewand, *III.* II. 241.

Вле́жати, *s.* Уле́жати, вялґчи.

В-ле́жку, *adv.* Ос. (61) V. 27 liegend.

Вле́ковати, *pl.* Serpentariae, *B.* [stig.

Вле́сливий, *a.* einschmeichelnd, li-

Вле́сливість, -ости, *f.* См. List, *f.*

Вле́стятти, вле́щати (ул-). *v. a.* когo dh Schmeichelei jmdn überreden, jmdm schmeicheln; erschmeicheln, erlisten, *P. I.* 97; — ся *Кч.* sich verlocken, sich verführen lassen.

Вле́тїти, вле́тати, *v. n.* hinein-, einfliegen, hineinfallen-, stürzen. [204.

Вле́щанє, *n.* Schmeichlerei, *f. C. II.*

Влі́ва, *f. К. s.* Злі́ва. [sen, s. Облі́ване.

Влі́ванє; *n.* das Hinein-, Eingies-

Влі́вати, влі́ти, *v. a.* ein-, hinein- giessen; влі́ваний, *ptc.* eingegossen; 2) s. Облі́ваний. [sion, *f.* — права, *II.*

Влі́вок, -вку, *m.* † Abtretung, Ces-

Влі́знути, *v. n.* Ко. 36 entkommen, entwischen, -schlüpfen, sich entwenden, *Кч.* 205. [leimen; tief eindringen.

Влі́пати, влі́пнути, *v. n.* sich ein-

Влі́зливець, -вця, *m. Пол.* Ein-

dringling, *m.*

Влі́зливий, *a.* zudringlich, lästig.

Влі́зти, *v. n.* hineinkriechen, einschlei-

chen, sich hineindrängen; — ся hinein-

gehen, Platz finden; влі́зло му до го-

лови ihm ist etw. in den Kopf gefah-

ren, geht im Kopfe herum; набів го

що ся влі́зло hat ihn tüchtig, vollauf

geprügelt.

Влі́пїти, *v. n.* einkleben, -leimen; 2)* applicieren (кому́ eine Tracht Prügel).

В-лі́ткѹ, *adv.* Lebenslang, *n. II.*; 2) in der Sommerzeit.

Влов. (улов, *m.* Fang, Fischfang, *m.*

Не.; 2) Jagdbeute, *f. К.*; 3) *pl.* s. Лови,

Не. (*d.* вловоньки).

Влові́ти, *s.* Улові́ти.

Влож, *f.* Schaft, Flintenschaft, *n.*; 2) Sippschaft, Nation, *f.*

Вложі́ти, вкла́дати, *v. a.* hineinle-

gen, -thun, -stecken; 2) anlegen, auf-

setzen; 3) auferlegen, auflegen; 4) — ся до чо́гось sich an etw. gewöhnen, sich Fertigkeit, Routine in etw. erwerben.

Вло́жник, *m.* Exhibit, *m. III.*

Влок, *m.* Wald-Wicke, *f.* (Vicia silva-

Вломати, *s.* Уломати. [tica.

В-ло́ни, *adv.* im vorigen Jahre.

Влу́кий, *a.* Ф. s. Ласка́вий.

Влу́пїти, *v. a.* abbrechen.

Влу́чати, влу́чїти. (ул-). *v. a.* tref-

fen, das Ziel nicht verfehlen. [fend.

Влу́чен, *a.* Н. 2 richtig, sicher tref-

Влу́ченє, -чня, *m. См.* gut geführ-

ter, g. getroffener Stoss, Schlag.

Влѣчність, -ости, *f.* Fertigkeit gut zu treffen, *B.*

Влѣщити, *v. a.* derb schlagen.

Влюбѣти ся, sich verlieben, в когось in jmdn.

Влюблене, *n.* das Sichverlieben.

Влюбчѣвий, *a.* leicht zum Verlieben. [brennen in Jähzorn.

Влѣтити ся, *T.* ergrimmen, ent-

Влѣгати ся, *s.* Улѣгати ся, улѣжати ся. [säubern.

Влѣкати ся, *Гол. I.* 235 zögern.

Влѣпати ся, *Кух. Ос. (61) XI.* 15 *

s. Влюбѣти ся §.

Влѣти, *v.* Вливати.

Влячѣ ся, влячѣ ся, *s.* Укладати, уложити ся sich legen, sich beruhigen

Вмаѣти, *s.* Замаѣти. [(Фѣля).

Вмалѣти, (умалѣти), *v. a.* kleiner machen, verkleinern, vermindern; * verkürzen; schädigen, beeinträchtigen: кому вдбровля, *Ч. V.* 367.

Вманѣ, *f.* Лѣр. *s.* Манѣ, обманѣ.

В-мах, *adv. m.* in Augenblick, *Левч.*

В-мент (= в мѣмент), *adv. Др. с.* 253 in einem Nu, *s.* В-мах, В-мѣть.

Вменшати, (-чати) *s.* Уменшати.

Вмерати, (вмир-) вмѣрти, *v. n.* sterben; вмерлий, *s. ptc. m.* der Verstorbene, Todte. [gen.

Вмѣртвѣти, *v. a.* tödten, todtschla-

Вмѣсти, *s.* Замѣсти.

Вмѣщати ся, *s.* Обѣти ся.

Вмивальний, *a.* К. Wasch-.

Вмивати, вмѣти, *s.* Умивати.

Вмѣкати, вмѣкнути, *v. a. s.* Мѣкати.

Вмилосердѣти ся, sich erbarmen; над ким. [нути, поминѣти.

Вминѣти, *v. a.* *M. II.* 149 *s.* Оми-

Вмир, лѣяти ся на — *Ос. VI.* 73 einander in den Tod hineinfluchen.

Вмѣслити, *v. a.* den Beschluss fassen, auf den Gedanken verfallen, *K.*

Вмѣсне, *adv. s.* Нѣрошно. [Мѣтю.

Вмѣть, *adv.* allsogleich, schnell *s.*

Вмѣливий, вмѣлий, *a.* fähig, vermögend, *K.*; kundig, *T.*

Вмѣлѣсть, -ости, *f.* Kenntniss, *f.*

Вмѣнне, *n.* Zurechnung, *Term.*; 2) Zurechnungsfähigkeit, *f.* *Ган.*

Вмѣнѣти, вмѣнѣти, *v. a.* комуѣсь

щѣсь jmdm etw. zurechnen, beimessen, zuschreiben, imputieren, *Term. Ган.*

Вмѣрати *s.* Вмерати.

Вмѣршый, *a.* *Ос. (61) VI.* 22 *s.* Помѣршый; 2) *d.* Sterben nahe, sterbend.

Вмѣст, *m.* *He.* Inhalt, *m.*

Вмѣстѣтель, *m.* *Пу.* Behälter, *m.*

Вмѣстѣти, вмѣщати, *v. a.* hineinlegen, anstellen, lociren; — ся Platz genug finden.

Вмѣстѣ, (ум-) *adv. gr. s.* Рѣзом, в-кѣпѣ.

Вмѣсто, вмѣсть, *adv.* statt, anstatt.

Вмѣтати, вмѣсти, *v. a. s.* Замѣтати (до середины); вметѣний, *ptc.* rein gekehrt. [nis, *n.*

Вмѣтѣ, *n.* *T.* Kenntniss, *f.* Verständ-

Вмѣтѣнѣнько, *n. dim. Гол. III.* 14 = Вметѣне подвѣренько.

Вмѣти, *s.* Умѣти.

Вмѣтувати, *v. a. s.* Вкѣдати.

Вмѣчати, *v. a.* bemerken, *M. II.* 174.

Вмѣшати, вмѣшувати, *v. a.* einmischen, einmengen.

Вмѣщане, *n.* das Enthaltensein.

Вмѣкѣти, *s.* Вмѣкати.

Вмѣлѣвий, *a.* *K. Зак. s.* Вмѣлий.

Вмѣлѣти, *s.* Умѣлѣти. [Ueberredung, *f.*

Вмѣва, *f.* *M. I.* 152 das Zureden.

Вмѣвини, *pl.* Verabredung, *f.* Vertrag, *m.* [в когѣ jmdm etw. einreden.

Вмѣвити, вмѣвлѣти, *v. a.* щѣсь

Вмѣвкати, вмѣвчати, вмѣвкнути, *v. a.* verschweigen; in der Rede einhalten; 2) Maul halten, still bleiben.

Вморѣти (ум-) *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen; 2) vernichten, tilgen; amortisieren; 3) abtödten, abschwächen; — ся sich zu Tode abmühen.

Вморѣханий, *a.* *Ос. (61) IX.* 43 zu Tode gehetzt, ermüdet, geplagt.

Вмотѣти, *v. a.* ein-, verwickeln.

Вмотѣкати, *v. a.* ermüden.

Вмудрѣти ся, kluge, listige Massregeln ersinnen, *Кч.* 12.

Вмурувати, *v. a.* einmauern.

Вна, *s.* Вона (она), *Вн.*

Внѣдити ся, in Folge der Verwöhnung öfters wohin kommen, mit Lust nachgehen; der Lockung, dem Köder folgen. [lichkeit, *f.*

Внѣдливѣсть, -ости, *f.* Zudring-

Внѣдник, *m.* Schmarotzer, Parasit, *m. B.*

Внамовляти ся когось, viel be-
reden, *Ф.*

Внёсенє, внёсок, -ску, *т. Term.*
Antrag, Vorschlag; 2) Schluss, *т. Schluss-*
folgerung, *ф. Вах.*

Внескодатель, *т. с. Вноситель.*
Внести, *с. Вносить.*

Вни, *с. Воні (оні), Він.*

Внивати, (ун-), *в. п. verzagen,*
kleinmüthig werden, *КУ.* [gen.

Вникати, вникнути, *в. п. eindrin-*

Вникливий, *а. Пол. eindringlich.*

Внимати ся, schüchtern sein, sich
schämen, Bedenken tragen.

Вні, *adv. на-вні, Wgr. 128 äusser-*
lich; von, nach aussen.

В-нівець, *adv. in Nichts, zunichte.*

Внішний, *а. Пол. äusser, äusser-*
lich, von aussen, auswendig, an der
Oberfläche.

Внішність, -ости, *ф. Ч. III 18 das*
Äusserliche, Äussere, *п. Aussenseite, ф.*

Вноситель, *т. Antragsteller, т.*

Вносить, *в. а. ein-, hineintragen,*
beitragen; beibringen, zu wissen geben
комусь; 3) antragen, den Antrag stel-
len; з чогось schliessen, folgern.

Внёсок, -ску, *т. das von der Gattin*
dem Manne eingebrachte Gut, das Einge-

Внувати, *в. п. с. Skučати. [brachte.*

Внук, *т. Enkel, т.*

Внука, *ф. Enkelin, ф.*

Внуків, -ова, -ове, *п. des Enkels.*

Внурити, внуряти, *в. а. tief ein-*
tauchen, untersenken; * — ся Kopfhän-
ger sein. [ner, innerlich, inwendig.

Внутренний, внутрішний, *а. in-*
Внутренність, -ости, *ф. das Inne-*
re, die Innenseite, *пл. Eingeweide, п. Пол.*

В-нутри, *adv. im Inneren, innen, В.*

Внутрь, *п. das Innere, ОВ. Eingewe-*
ide; 2) Eingerichte, *т. (в замку), Цар.*

Внуча, -чати, *п. пл. внучата die En-*
kelkinder, Enkel.

Внушати, внушити † *в. а. комусь*
щось eingeben, beibringen, einflössen,
III. II. 267. КУ.

Вняти, *в. п. слово, III. II. 234 hören,*
vernehmen; 2) — ся *Не. Пр. XI. (2) 21*
aufkommen, erstehen, sich geltend ma-

Воба, вобі с. Оба, бобі. [chen.

Вобгати, *в. а. hineinbiegen, -stecken,*
-setzen, *С. I. 109.*

Воблад, *с. 'Облад.*

В-обліг, *adv. Ме. 437 с. Поколом.*

Вова, *ф. Kinderpropanz, т.*

Воведєнь, *п. Пол. Einleitung, ф.*
с. Введєне; 2) Воведєние, Fest Mariä
Tempelgang am 3. Decemb. (п. St.).

Вовисєнь, вовісєнь, -сня, Erzsputz-
bube, Galgenstrick, Schlingel, *т. Цар.*

Вовк, *т. Wolf, т. (Lupus); вóвком*
дівить ся macht ein Wolfsgesicht, blickt
grimmig u. tückisch wie ein W.; 2) Was-

серреіс, Räuber, Klebast, wilder Trieb
an Gewächsen, *т.; 3) с. Вовчїця 2);*

4) Bestandtheil der Tuchspinnerei, *Не.*
(*бур. 114*); 5) (*хм. 229*).?

Вовкán, *т. N. e. Berges.*

Вовкїня, *ф. В. с. Лубін.*

Вовкївнїя, вовковїна, *P. I. 20 ф.*
Wolfsgrube, *ф.*

Вовкови́я, *а. Wolfs-; -а, вóвча вода*
das Wasser, worin der Wolf badete u.
welches den dasselbe Trinkenden in ei-
nen Wolf verwandelt.

Вовкодáv, *т. Wolfshund, Bullen-*
beisser, *т. См.* [sinn, *т.*

Вовкодѹх, *т. М. Mensch mit Wolfs-*

Вовкозубий, *а. mit Wolfzähnen,*
wolfzahnig.

Вовконóг, *т. с. Вовч҃г; 2) Wolfs-*
trapp, Wolfsfuss, *т. (Lycopus exaltatus).*

Вовкорїба, *ф. Seewolf, т. (Anarrhi-*
chas lupus). [der Frohnaufer.

Вовкотрѹби, *пл. Zan. I. 59 Wein.*

Вовкулáк, (-лака), *т. Werwolf, т.*

Вовкѹн, *т. Мо҃. с. Вовкулáк, Ф.*
Пр. III. 195.

I. Вóвна, *ф. Wolle, ф.*

II. Вовнá, *ф. Welle, Woge, ф.*

Вóвник, *т. Vibrio undula, В.*

Вовнїстий, *а. wollig; 2) wollreich.*

Вовнїця, *ф. с. Вóвна; 2) — ши-*
роколыста Wollgras, *п. Binsenseide, ф.*
(*Eriophorum latifolium*). [чий.

Вовноїда, *т. с. Кровосїсєнь вóв-*

Вовнїяк, *т. с. Баранїчка.*

Вóвнїний, *а. wollen, aus Wolle.*

Вовнїнка, *ф. Ч. V. 1183, Кн. Пр.*

XI. (2) 102 с. Баранїчка; 2) Mord-

schwamm, Saubrätling, *т. (Agaricus ne-*
cator). [jederzeit

Вовсєчáсний, *а. immerwährend,*

Вóвся, *adv. Ко. 288 с. Зóвсєім.*

Вовтузати (-зити) ся, з ким sich

mit jmdm herumalgen, -schlagen, -werfen, -ziehen, -zerren, viel zu schaffen haben; 2) zappeln, *A-G.* 168.

Вовхура́нецъ, -нца, *m.* zur Kriegsschar des Вовгур Лисенко (1648) geh.

Вовцебѣйк, *m.* Bisamthier, *n.* Schafochs, *m.* (*Bos meschatus, Ovibos*), *Пол.*

Вовцюга́н, *m.* s. Вовчы́ско.

Вовча́к, вовчівнік, *m.* вѣче зїле *B. s.* Ковлі́нник; 2) Waldameise, *f.* (*Formica rufa*).

Вѣвчачи́й, *a.* Wolfs-, wolfsähnlich; — холодо́к Spargel, *f.* (*Asparagus officinalis*).

Вовченя́, -няти, *n.* Junges vom Wolf.

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkapplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Вовчу́г, *m.* Науе́чел, *f.* Ochsenbrech, *m.* (*Ononis hircina*).

Вовчу́га, *f.* s. Вовчу́г; 2) Wolfsspinne, *f.* (*Lycosa*).

Вовчу́ра, *f.* Wildschur, *f.* Wolfs-Вовча́, -яти, *n.* s. Вовченя́.

Вогкі́й, во́гкість, *s.* Вохкі́й &

Воглу́блене́, *n.* Vertiefung, *f.*

Вогневі́й, *a.* (-нѣов-) Feuer-, *См.*

Вогник, во́гничок, *s.* 'Огник &

Вогні́вка, *f.* Feuernelke, *f.* (*Lychnis Chalcedonica*).

Вогну́тий, *a.* hohl eingebogen, hohl, concav; во́гнуто-ви́пуклий, concavconvex, *Пол.*

Вогні́ница, *f.* *Ф. Пр.* 215 Art Natter (*Pelias*); 2) Art Pflze.

Вогонь, во́гень, *s.* Огонь &

Вогу́л, *m.* Erntearbeit für einige Schock Getreide, *f.*

Вогу́льник, *m.* Arbeiter im вогу́л, *m.*

Вогу́льница, *f.* Arbeiterin im вогу́л, *f.* [lohnung, *f.* für den вогу́л.

Вогу́льщина, *f.* Lohn, *m.* Ет-Вод, в рѣду и з водо́ nach dem Geschlecht u. nach der Sitte, nach dem Herkommen.

Вода́, *f.* Wasser, *n.* пл. водо́ die Gewässer; — вели́кі hochgehende Fluthen.

Вода́вий, *a.* wässerig.

Вода́вця, *f.* Pustel, *f.* Bläschen mit wässerigen Eiter, *n.*

Водворі́ти, † *v. a.* Гол. einführen, einbürgern; — ся, *K.* sich wo ansiedeln, Wohnung beziehen.

В'одежі́ти, *v. a.* einkleiden, *Зг.*

Водень, -еня, *m.* Wasserstoff, *m.* (*Hydrogenium*), *Пол.*

Воденні́й, *a.* Wasserstoff-; -а ки-слота́ Wasserstoffsäure, *f.*

Водя́ло, *n.* Zügel, *m.* Leitseil, *n.*

В-одино́чку, *adv.* einzeln, einzelnweise. [Пиж.

Водя́р, *m.* *Ч. IV.* 30 Leiter im Spiele

Водя́ти, *v. a.* führen, umher-herumführen; 2) — з ким хлі́б-сі́ль mit jmdm in Freundschaft (in Gastfr.) leben; — ся з ким im üblen Sinne: sich mit jmdm herumtreiben, mit jmdm umgehen; 4) *impers.* водить ся ist zu Lande, ist Brauch, *vgl.* Вод.

Водя́ця, *f.* *dim.* s. Вода́; 2) Weihwasser, *n.*; 3) Erdöl, Naphta, *n.*

Водиченька, водичка, *f. dim. s.*
Водій, *m. s.* Вожатий, вожій. [Водя.
Водний, *a.* Wasser, -е крещенне,
Wassertaufe, *f.*; im Wasser lebend,
wachsend, sich befindend.

Воднік, *m.* Wasserkrug, *m. K.*; 2)
водничок, -чка, *m.* Krystalltierchen, *n.*
(Hydatina) *B.*

Водністий, *a.* wässerig.
В'одно́, *s.* Оден. [drocanthari].

Воднякій, *pl.* Wasserkäfer, *pl.* (Hy-
Водняній, *a.* Wasser-, *He.*

Воднячка, *f. s.* Водоміляга.

Водобий, *a.* -а вівна Wasserfa-
den, *n.* (Conferva).

Водограй, *m.* Springbrunnen, *m. Cm.*

Водозбір, -ору, *m.* Wasserbehäl-
ter, *m.* Bassin, *n.* Це.

Водознак, *m.* Wasserdruck, *m.*

Водойма, Wasserbehälter, -reser-
voir, *m.* Bassin, *n.*

Водоліз, *m.* Taucher, *m.*

Водолізний, *a.* Taucher-. [rius] *Пол.*

Водолій, *m.* Wassermitt, *m.* (Aqua-
Водолюбка, *f. s.* Калужниця.

Водомёт, *m.* Springbrunnen, *m. C.*

Ведоміляга, *f.* Wasser-, Weiher-
milbe, *f.* (Hydrarachna), *B.*

Ведомірка, *f.* — багбнна Was-
serläufer, *m.* (Hydrometra stagnorum).

Водомороз, *m.* Eisvogel, *m.* (Al-
Водоніска, *f. s.* Ковівка. [oedoispid].

Водонос, *m.* Wasserträger, *m.*

Водоносний, *a.* wassertragend,
-führend, -reich, mit Wasser gefüllt, *Зг.*

Водопад, *m. K.* Wasserfall, *m.* [ке, *f.*

Водопій, -пю, *m.* водопійло, *n.* Trän-
Водопійв, *m. Py.* *s.* Водопрійк.

Водопотопляне, *n. He.* das Er-
trinken.

Водопрійк, *m.* Springquell-, brun-
nen, *m.* Fontane, *f.* [tung, *f. Пол.*

Водопривід, -воду, *m.* Wasserlei-
Водопроче, *m.* die Sitte nach jmds

Tode u. dgl. ein Gefäss mit Wasser un-
ter einen Baum zu stellen, womit die

Vorübergehenden ihren Durst stillen.

Водорівний, *a.* wasserrecht, wa-
gerecht, *Пол.* [stanie, *f.* (Trapa natans).

Водорішник, *m.* Wassernuss, -ка-

Водород, *m. s.* Водень, *Пол.*

Водоробсти, *pl.* Tange, Algen, *pl.*
(Algae, Alginae).

Водорщаний, *a.* -і пієни, *s.* Водо-
хрестний, *Ф.*

Водорщі, *pl. s.* Водохрещі.

Водосвятий, *n.* Wasserweihe, *f.*

Водосвятий, *a.* zur Wasserwei-
he gehen. [sin, *n.* 2) Wasserfall, *m. Ф.*

Водосток, *m. Пол.* Flussgebiet, Bas-

Водотеча, *f. M. III. 62* Springquelle. *f.*

Водотік, -оку, *m.* Wasserleitung, *f. БО.*

Водоток, -оку, *m. Фр.* Wasserströ-
mung.

Водотоп, *m.* niedrig gelegenes Feld,
das v. Wasser leicht überschwemmt wird.

Водотопля, *f.* Wasserfluth, *f.*

Водотрійск, *m. Пол. s.* Водопрійск.

Водоцвіт, *m.* Palingenia, *B.*

Водохрестний, *a.* -і пієни, *Ф.*

zur Zeit der водохрещі 2) gesungen.

Водохрещі, *pl.* Weihe, Einwei-
hung des Wassers, *f.*; 2) Fest der Er-
scheinung (Taufe Christi), am 18. Jänn. n. St.

Водоцельний, *a. B.* wasserdicht.

Водружити, водружати, † *v. a.* До-
einstecken, -heften, -schlagen.

В-одсторонь, *adv.* abseits, entfernt.

Водян, *m.* Wasserkäfer, *m.* (Hydro-
philus), *B.*

Водяна, *f. Под.* Wassersucht, *f.*

Водянець, -ниця, *m.* Wasserspinne, *f.*

Водяній, *a.* Wasser-; * -і слова
wässerig, leer, *M. III.*

Водянік, (*d.* водяничик), *m.* Wasserbe-
hälter, *m.* -fass, *n. Кв. II. 134*; 2) Was-
sergeist, Wasserteufel, *m. s.* Топельнік.

Водяністий, *a.* wässerig, dünn.

Водяніця, *m.* Wassernixe, Unde-
ne, *f. Фр.*; 2) *pl.* Wassersterne, *pl.*

(Aquaticae, Hippuridaceae); 3) übht
Wasserthiere, *pl.*

Водянка, *f.* Affenbeere, *f.* schwar-
zes Gichtkraut (Empetrum nigrum); 2)

Wasserschlange, *f.* (Tropidonotus natrix).

Водяр, *m.* Wassermann, *m. s.* Водолій.

Воеване (вою-), *n.* Kampf, *m. ЗР. I 88.*

Воевідський, *a.* des Wojwoden.

Воевідк, (воів-), *m.* Krieger, Käm-
pe, *m. M. II. 15.*

Воевніця, *f.* Kämpferin, Kriegerin, *f.*

Воевнічий, (воюв-, воів-К.), *a.*
kriegerisch. [Kriegsherr, Herrführer, *m.*

Воеввід, воеввіда, *m.* Wojwode, *m. Ф.*

Воеводич, *m.* Sohn eines Wojwo-
den, *m. К.*

Воєвѣдство, *n.* Wojewodschaft, *f.*
Воєвѣдствувати, *v. n. K.* Woj-
wode sein. [*f. Ф.*]

Воєвѣжа, *f.* Frau eines Wojwoden,
Воєнный, *a.* Kriegs-, Soldaten-.

Воєн-цар, *m. Ч. III.* 270 kriege-
rischer König. [Soldatenfach, *n. K.*

Воєнщина, *f.* das Soldatenmässige,
Вожак, жо́ака, *m. H.* 225 Führer,

m. K. [Wgr. 25 s. Провідник, проводатор.

Вожатий, *a. m. s.* жо́акъ, жо́акъ, *m.*

Вожді́й, *m.* Führer eines Blinden,

Воживо, *n. Мак. 32* [*m. ГИИ.*

Возарня, *f. s.* Возівня [schaft, *f. Term.*

Воза́йство, *n.* Fuhrwesensmann-

Возьба́, *f. s.* Вово́ця. [pfer, *K.*

Возбра́нный, *a.* † kriegerisch, та-

Возбуді́тель, *m. Моэ.* Erwecker, *m.*

Возвелича́ти, (-велича́ти), *v. a.*
Кв. 113 auszeichnen; preisen, lobprei-
sen, berühmt machen, mit Lob erhe-
ben, *III.* I. 349.

Возвеличе́нє, *n. s.* Звелича́нє.

Возверга́ти, (-верза́ти), † *v. a. K.*
werfen, ausstosen.

Возвиси́ти, возви́шати, *v. a.* erhö-
hen, hocheheben, *III.* II. 349.

Вові́з, -во́за, *He. (бур. 204), д. м.* 140.?

Вѣзворот, *m. V. s.* Пѣворот.

Возгласи́, *pl. Ст.* Grosssprecherei, *f.*

Возгласи́ти ся, † *K.* laut wer-
den, sich kundgeben.

Возгрі́вий, *a.* (-йвець, *m.*, -йвка, *f.*)
s. Віскривий. [дава́ти.

Воздава́ти, *a. v. H.* 326 *s.* Від-

Воздвига́ти, *s.* Здви́гати 1).

Воздвиже́нє, *a.* Чѣстного Креста́
Кру́зєса Erhöhung, *f.* (am 26. Sept. *n.*
St.) *s.* Здви́женє.

Воздвиже́ньскій, *a.* erbaut zur
Ehre der Kreuzes-Erhöhung.

Воздві́жник, *m. s.* Подві́жник.

Возде́ржний, *a.* enthaltsam, *Тор.*

Возде́ржність, -ости, *f.* Enthaltensam-
keit, *f.*

Вѣзди́х, *m. V.* Seufzer, *m.* [heben, *n.*

Возді́яніє, *n. K.* Aufheben, Епар-

Возді́яч, *m. He. Пр. XI.* (2) 14 der
die (Gegen)wirkung übt, der beeinflusst,
rückwirkt. [geschmückt, schön, zierlich.

Воздѣ́бний, (-дѣ́бний *K.*) *a. АД. I.* 112

Вѣзду́х, *m.* Luft, *f.* на вѣзду́хи in

Вѣзду́ховий, *a. K.* Luft- [die Lüfte.

Вѣзду́ховина, *f. ГИИ.* Gas, *n.*

Вѣзду́хови́нный, *a.* gasförmig,
gasartig, *Пол.* [lon, Aërostat, *m.*

Вѣзду́хопла́в, *m.* Luftschiff, *n.* -ба-

Вѣзду́хопла́вецъ, -вця, (-плава́-
тель), *m.* Luftschiffer, -segler, Aëro-
naut, *m. В. Пол.*

Вѣзду́шка, *f.* Luftmotor, Luftma-
schine, *f.* [Luftpumpe.

Вѣзду́шний, *a.* Luft-, -а по́мпа

Вѣзду́шок, -шка, *m.* kleine, vier-
eckige, gestickte Decke des Messkelches.

Вѣзжада́ти, *a. v.* † inbrünstig
wünschen.

Воззиви́ти, *v. a.* † aufrufen, zu-
rück-wiederrufen *III.* I. 349; 2) anru-
fen, *s.* Узива́ти, *Кв.* II. 58.

Возы́ло, *m. Gr.* 29 *s.* Вози́ця; 2) Gott

Вѣлес(на Полю́ю. [führer, Fuhrmann, *m.*

Возы́льник, возы́льник, *m.* Wagen-

Вѣзик, вѣзѣк, вѣзѣк, (*d.* вѣзичок,
вѣзѣчок) *dim. m. s.* Bis, Wägelchen, *n.*

Возы́ти, *v. a.* führen, fahren, (auf

e. Fuhrwerk od. Fahrzeug; verführen

(сіно, гнѣй); 2) * — ся з ким sich

viel mit jmdm zu schaffen geben; *b)* sich

ungezogen benehmen, verzo-gen sein, *IG.*

Возівня́, *f.* Wagenschoppen, *m.*

Возі́й, *m. He. s.* Возы́льник. [Remise, *f.*

Вѣзъкати ся, stets hin und her

fahren. [giessen.

Возлива́ти, *v. a.* † *Me.* 440 auf-

Вѣзлі́, *праер.* mit *d. Genit.* nehen,

bei; an *Oz.* 178, 2. *s.* Уз.

Возлі́се, *n.* Waldrand, *m. III.* I. 43.

Возлюбле́нник, *m.* † Lieb-ling, *m.*

III. II. 166.

Возмы́тель, *МШ.* *s.* Грабі́тель.

Возмо́га, *f. K.* Vermögen, *m.* Mög-
lichkeit, *f.*

Возмо́ра, *n. Др. с.* 133 Insel, *f.*

Возму́жати, † *v. n. K.* Mann wer-
den, mannbar werden, reifen.

Возмуті́ти ся, † — душе́ю, *K.*
unruhig, gestört werden.

Возму́щати, † *v. a. Кв.* 200 auf-
rühren; in Aufruhr, in Wallung brin-
gen; aufregen. [pört, ungehalten.

Вознегодува́ти, † *v. n. K.* em-

Вознесе́нє, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*

Вѣзъный, *a. s. m.* Gerichtsbote,

Amstdiener, *m.*

Возни́к, (*d.* возни́ченько), *m.* воз-

нічий *s. a. m. См. s. Візнік.*

Возніця, *f. Darrhaus, n.*

Возно́бити, *v. n. sich erkälten.*

Возно́вити, возно́вляти, *v. a. †*
Гол. s. Відно́вити, обно́вити.

Возно́сити, возне́сти, *v. a. erheben, erhöhen; loben, preisen; — ся sich emporschwingen; sich erheben, hochmüthig werden.* [wand, *m. Кн.*

Возня́, *f. Schererei, Plakerei, f. Auf-*

Возовий, *a. Wagen-, -а доро́га*

Возові, *m. wozové, n. s. a. Fahrge-*

Возовік, *m. He. s. Візнік. [bühr, f.*

Возовіця, *f. das Schaffen, das Ein-*

heimsen des Getreides bei der Ernte

vom Felde.

Возок, *m. возітко, n. s. Возік.*

Возре́внувати, †. *v. n. K. eifrig*

werden, sich hingehen. [Vegetation, *f.*

Возро́слина, *f. Pflanzenwuchs, m.*

Возсе́дати, *v. n. † K. sich setzen.*

Возста́вати, *v. n. † K. aufstehen,*

I. Вой, *дво́я, m. Geheul, n. [erwachen.*

II. Вой, *m. Ч. III. 43 Zan. (Bep.) I. 14*

s. Війна́; 2) *pl. во́і Krieger, m. III. I. 359.*

Войдува́не, *n. das Hin- u. Herzerren.*

Войдува́ти ся, in Zerwürfnis, in

Войе́, *n. s. Віе. [Fehde leben, hadern.*

Война́, *f. s. Війна́.*

Войова́й, *a. zum Zaunflechten geh.*

Войско, *n. Heer, Militär, n. Militä-*

dienst, *m.*

Войско́вий, *a. militärisch, Militär-*

Войско́вік, *m. Militärist, m. Пис.*

Войско́віця, *f. Armee, f. Пис.*

Войту́л, *m. Nbf. des Прут.*

Во́ївний, *a. kampfesmuthig, tapfer, Py.*

Во́водя́нка, *f. K. Tochter eines*

Wojwoden, *f.*

Во́їн, *m. Krieger, Kämpfe, Soldat, m.*

Во́їньский, *a. K. militärisch.*

Во́їнствува́ти, † *v. n. als Sold-*

dat dienen, *K. [kämpfend.*

Во́їнству́ючий, *a. -а це́рков.*

Во́итель, *m. Krieger, Kämpfer, m. II.*

Во́йти, *v. a. den Zaun flechten.*

В-о́кіл, в-о́кбо́, *adv. rings, ringsum,*

rundum.

Во́ко, во́чи *s. 'Око &*

Во́крижем, *adv. — ста́ти mit aus-*

gestreckten Armen in Kreuzesform sich

stellen.

Во́ль(то), — во́ль(то), *conj. sei es*

dass, oder dass, entweder — oder, so-

wohl — als auch, *Лгр. 139, Ос. 209, 2.*

У. [vel — vel].

Во́ла́р, *m. Ochsenhirt, m.*

Во́ла́рити, *v. n. Ochsenhirt sein.*

Во́ла́рня, *f. Ochsenstall, m. У.*

Во́лаєа́ти ся, *МШ. s. Волочіти ся.*

Во́ла́стий, *a. mit grossem Kropf, Левч.*

Во́ла́ти, *v. a. pol. H. 144. До. s. Клі-*

Во́льга, *f. s. 'Ивола, (В.). [кати.*

Во́льго́та, *f. Левч. s. Пільга.*

Во́ле, *n. Kropf, m.*

Во́лен, *a. gewillt, willens, Шл.*

Во́лене, *n. Шл. das Wollen.*

Во́ленька, во́лонька, *f. dim. s. Вбля.*

Во́леню́к, Во́лянйк, Во́лінець, -нця,

Во́ліня́к, Во́ліняйін, *m. Bewohner von*

Wolynien.

Во́лик, *n. dim. s. Віл; 2) Blattsteng-*

gel; 3) Hirschkäfer, *m.; 4) Wein. d. Fi-*

solen, *Ос. (61) IV. 34.*

Во́линь, *f. Wolynien, n.*

Во́линьский, *a. wolynisch.*

Во́літи, — во́лю с. Во́літи, *Ме.*

462; 2) wollen, wünschen, *Кч. 264; 3)*

— ся *s. Во́літи.*

Во́ліця, *f. s. Слобода́ 2), К. I. 86.*

Во́лиш ягдо́ро́дний, beerentragen-

der Taubenkropf (*Cucubalus baccifer*).

Во́ліще, во́ліско, *m. aug. s. Віл.*

Во́лі — во́лі, *s. Воль — во́ль.*

Во́лі́вка, *f. Wamme, f.*

Во́лі́вня, *f. Ochsenstall, m.*

Во́лі́к, -локу, *m. die Spur, welche*

nach dem hingeschleppten Heu sich hin-

zieht.

Во́лі́ти, *v. a. wollen, II. 7; 2) lieber,*

eher wollen; — ся *s. Во́літи ся. [garn, n.*

Во́лі́чка, *f. Stückwolle, f. Wollen-*

Во́лі́чківий, *a. aus во́лічка.*

Во́льний, *a. (вільний), frei, unab-*

hängig; — хлоп Bauer mit dem Rechte

der Freizügigkeit, *m.; -а ко́рчма mit*

freiem Schankrecht, *C. I. 88. Кв. II. 130.*

404; во́льно, *adv. frei; 2) langsam.*

Во́льник, *m. s. Вільник.*

Во́льниця, *f. Gegend, die an Allem*

Ueberfluss hat.

Во́льнодо́уме́ць, -мця, *m. во́ль-*

нодо́умий, *a. Freidenker, freidenkerisch,*

Freigeist.

Во́льнодо́умство, *n. Freidenkerei, f.*

Во́льнодо́умствувати, *v. n. III. I.*

254 freisinnig sprechen, den Liberalen spielen.

Вольнозвичайність, -ости, *f.* Freiheit, Ungebundenheit der Sitten, *f. K.*

Вольнолюбство, *n.* Anlage zur Freiheit, Freiheitsliebe, *f.*

Вольность, *s.* Вільність; по вольности, *P. I.* 64 aus freien Stücken, von selbst, freiwillig.

Волнувати, волніти, *Зар. v. a.* bewegen; in Wallung bringen, Unruhe erregen, beunruhigen; 2) -ся, *s.* Хвилювати ся.

Воловар, *m.* Гол. III. 417 s. Волар.

Воловецъ, -вця, кремяник, *m.* Ochsenauge, *n.* (*Bupthalmum cordifolium*), *B.*

Волвий, *a.* Ochsen; Rind; 2) — побступ, *K.* sehr langsamer Schritt, Schnecken-schritt; -е бчко Заункониг, *m.* (*Troglodytes parvulus*).

Воловик, *m.* Ochsenbesitzer, *K.*; 2) Wagen, mit Ochsen eingespannt, *m.* Зак.; 3) *s.* Волове бчко.

Волвина, *f.* Ochsenhaut, *f.*; 2) волвина Rindfleisch, *n.* [sam.

Воловятий, *a.* schwerfällig, lang-

Воловід, (вал-), -вда, *m.* Seil zum Lenken der Ochsen; 2) Ochsenführer, -treiber, *m.* КС. III. 600.

Вблово, *s.* Олово.

Воловдяти, *v. a.* Ч. IV. 438 hinführen, lästig hinhalten; — ся з ким mit jmdm sich herumhalgen.

Воловщина, *f.* Abgabe vom Vieh, *f.*

Воловяний, *a.* Др. с. 44 s. Олвяний. [ge, *f.* (*Achusa officinalis*).

Вологбдка сѣнька, *f.* Ochsenzun-

Вологость, -ости, *f.* Кч. 400, Feuchtigkeit, Nässe, *f.*

I. Володар, *m.* Ч. III. 38 Art Frühlings-spiel, *n.* Lied der Mädchen (in d. гаївкѣ) *s.* Воротар.

II. Володар, *m.* Herrscher, Beherrscher, Gebieter, *m.*; 2) Name ruthen. Fürsten.

Володрити, *v. n.* s. Володѣти. Пар.

Володрка, *f.* Herrscherin, Eigenthümerin, *f.* См.

Володрність, -ости, *f.* ВВ. володрство, *n.* ОВ. Machtgewalt, Herrschergewalt, *f.* Regime, *n.* Cäsarismus, *m.*

Володрский, *a.* Herrscher-, des regierenden Fürsten.

Володѣти, *v. n.* чим etw. zu ge-

brauchen, zu regen vermögen, рукою.

Володимир, Володкб, *m.* Wladimir.

Володимирский, *a.* aus der St. aus dem Fürstenthume Wladimir.

Володислав, *m.* Wladislaw, Ladislaus. [Verwaltung, *f.* Лесч.

Володѣне, *n.* Herrschaft, Regierung;

Володѣтель, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; Verwalter, *m.*

Володѣти, *v. n.* чим beherrschen, regieren, verwalten, von etw. Herr sein, über etw. herrschen, Лесч.

Волога, *f.* fette Feuchtigkeit.

Воложѣти, *v. a.* Ал. über jmdn herfallen u. ihn reissen, zerren.

Воложний, *a.* Лесч. s. Вохкѣй.

I. Волок, -лка, *m.* збіжвий, Korn-, Rüsselkäfer, *m.* (*Calandra granaria*), Пол.

II. Волок, -бкы, *m.* Grünzeug, Grünes, *n.*; 2) Speise vom Grünen, *f.*

III. Волок, -ока, *m.* Holzblock, *m.*

IV. Волок, -ока, *m.* grosses Fischnetz, Zugnetz; 2) Stange mit e. Seil zum Schleppen der Heuhaufen, *f.*; 3) *m.* Bauer der die Egge führt; 4) *pl.* s. Облаки, Wolken.

Волока, *f.* Grundstück eines Frohnbauern von 30 Joch u. 2100 □ Klafter, *n.*; 2) Гол. III. 113. ?

Волокѣнце, (-кѣнце), *n.* dim. s. Волокнѣ1). [die (Bast)schuhe zu zubinden.

Волокѣи, *pl.* Schuhbänder, Riemchen,

Волокѣта, *m.* Landstreicher, Vagabund, *m.*; 2) Besuchsweise, *f.* (*Atta caecephalotes*); пустѣти ся на волокѣту Л. werden; 2) Landstreicherei, Vagabondage, *f.*

Волокѣтний, *a.* Wander-, streichend.

Волокѣвий, *a.* viel herumstreichend.

Волокнѣна, *f.* Под. Faserstoff, *m.* Fibrin, *n.*

Волокнѣстий, *a.* faserig, *B.*

Волокнѣстѣсть, -ости, *f.* faserige Beschaffenheit.

Волокнѣці, *pl.* s. Пліснѣці.

Волокнѣ, *n.* Faser, *f.*; 2) Gewebe. Garn, Gespinst, *n.*; 3) Art Fingergeschwür;

4) Wasserkalb, *n.* (*Gordius aquaticus*).

Волокнѣник, *m.* чотирелѣстий vierblättrige Einbeere, (*Paris quadrifolia*); 2) Fingerwurm, *m.* (schwellende u. eiternde Eatzündung, *panaritium*).

Волоктѣ, *s.* Волочѣ, волочѣти.

Волокúша, *f.* Art grosses Zugnetz, Zuggarn der Fischer. [tragende (Milo).

Волонбсець -сця, *m.* der Stiertra-

Волонцюгува́ти, *v. n.* Landstreicher sein, sich herumtreiben.

Волобчок, -чка, *m.* Гол. III. 519. *s.* Волобе-бчко.

В́ло́с, *m.* Haar, *n.*; *pl.* во́лоси bestimmte Anzahl; волб́с, (*d.* волб́сечко) *n. coll.* unbest. Anz.; во́лос, волб́с стаё до горí, д́б́ом становíть ся *P. I.* 74 die Haare stehen zuberge; на во́лос, о в. um ein Haar, es fehlte nur sehr wenig, knapp; 2) *s.* Підб́й Др. *c.* 24. Еф. 8.; 3) пёс́й — Straubfuss (у кон́я), *m.*; 4) — підсќрник Гаденвурт, *m.* (Filaria medinensis). [Berges.

Волоса́нь, *f.* *s.* В́лосíнь; 2) *N. e.*

Волоса́нийстий, *a.* haarartig.

Волоса́ти ся, *Фр. s.* Волосува́ти ся.

Волоса́тий, *I III.*; волоси́стий. *B. a.* haarig. [Comatula]; 2) Nbf. des Сян.

Волоса́тка, *f.* Haar- Stopfstern, *m.*

Волоса́на, (-я́нка), *f.* Hürchen, *n.*; 2) *s.* В́лосíнь. [(Cyclidium pantotrichum) *B.*

Волоса́нок, -нка, *m.* Muffthierchen, *n.*

Волоса́чка, *f.* Trichine, *f.* (Trichina spiralis). [Mähne u. dem Schweife, *pl.*

В́лосíнь, *f.* Pferdehaare von der

Волоса́нка, (-я́нка), *f.* Dorngrasmücke, *f.* (Sylvia cinerea).

Волоса́ня, *f.* *Py. s.* Волоса́ница 1).

Волб́ский, *a.* welsch; 2) wallachisch, rumänisch; 3) — наву́к Lycosa singoriensis (ucrainensis).

Волоскова́тий, *a.* haarförmig; -а цівочка *s.* Волоси́ця 1).

Волб́сний, *a.* Haar-, Capillar-, -а рурка Haarröhrchen, *n.*

Волоси́к, *m.* *s.* Волокóбник 2); 2) *s.* В́лос 2) Др. *c.* 25; 3) Blutwurz, *f.* Nabelkraut, *n.* (Geranium sanguineum).

Волоси́ця, *f.* Haargefäß, Capillargefäß, *n.*; 2) härenes Gewand, *K.*; 3) Hainrispengras, *n.* (Poa nemoralis).

Волб́сність, -ости, *f.* Capillarität, *f.*

Волоси́я, *f.* *s.* В́лосíнь. [ГШ. Пол.

Волосожа́р, *m.* Oriongestirn, *K.* Plejadengestirn, *n.*

Волосб́к, -ска, *m.* *dim.* Hürchen, *n.*

В́лосіть, *f.* Amt, *n.* Amtsbezirk, *m.*;

2) Land, Gebiet, *IT.* Complex der Land-

güter, Latifundium, *n. K.*; 3) *s.* Власть (= вла́сність), *Под.*

Волосте́ль, *m.* † *K.* fürstlicher od. bischöflicher Commissär, Procurator.

Волб́сний, *a.* zum Amtsbezirk geh., Gemeindef.

Волосува́ти, *v. a.* bei den Haaren reissen, rauhen; — ся sich — sich balgen; 2) *v. n.* Haare bekommen: vom Kukurutz am Kolben (stylus), *vgl.* Пря́сти.

Волоса́к, *m.* Trichodectes, *B.*

Волоса́нийця, *f.* härenes Gewand, Haarhemd, *n.* ГШ.; 2) — овб́чна Art Fadenpilz: Sporotrichum fructigenum, *Вол.*

Волоса́янка, *f.* Haartuch, *n.* ГШ.; 2) *s.* Волоса́нка. [nes leichtes Tuch.

Волоса́ньський, *a.* -е сукно fei-

Волб́ть, волб́та, волб́тка, *f.* Rispe, *f.* (panicula). [рнб́нд, *n.*; 2) *s.* В́лосіть.

Волб́те (-тя), *n. coll.* *Me.* 206 Ris-

Волотвова́тий, *a.* *B.* rispenförmig.

Волотво́га, *f.* *s.* В́лок (Speise aus grünzeug); 2) *s.* Підволока. [mäne, *m.*

В́лох, Волб́шин *m.* Wallache, Ru-

Волоха́тець, -тця, *m.* Bienenwolf, *m.* (Trichodes). [zöttig.

Волоха́тий, *a.* zaserig, rauh, haarig,

Волоха́тість, -ости, *f.* Zottigkeit, Rauheit, *f.*

Волоха́ч, *m.* Störsaat, *f.* Fuchschwanz, *m.* (Amaranthus retroflexus)

s. Волоха́тий. [streicher, Vagabund, *m.*

Волоцю́га, волоцю́жник, *m.* Land-

Волоцю́жниця, *f.* Landstreicherin, *f.*

Волоцю́жество (-цтво), *n.* Landstreicherei, *f.* Vagabondieren, *n.* *Фр. Ст.*

Волб́чене, *n.* Schleppen; 2) Eggen, *n.* *Kol.* I. 81.

Волочи́, волочи́ти, *v. a.* schleppen, ziehen, schleifen; 2) eggen; 3) — ся umherziehen, -streichen, vagabundieren;

— ся з ким mit jmdm sich herumtreiben; — ся за ким jmdm nachgehen, -folgen, -ziehen.

Волочи́льниє волочи́льщик, *Левч. m.* Egger, Eggenführer, *m.*

Волочи́ща, *pl. aug. s.* В́локи, *pl.*

Волочи́не, *n.* *He. Пр.* IX. 19 der Gang kleiner Bauernknaben an den Ostertagen mit Lobgesängen auf Christus.

Волочи́льнеє, *s. n. a.* das Geschenk bei wlochíne am Ostermontag, *Ч. III.* 24 [włóczebne].

Волочільник, -чїнник, Ч. III. 24, *m.* Einsammler des Ostergeschentes, *m.* ; 2) *Beim.* des Ostermontags.

Волочівний, *a.* -і пісни Osterlieder in Weissrussland; *s.* Волочїне, *He.* Волочниця, *f.* Raubfliege, *f.* (Asilus), *B.* [es sein, *Gr.* 29.

Волочно, Verbalausdr. *adv.* so soll
Волочок, -чка, *m.* К. I. 156 rundes Trinkglas auf e. Schnur.

Волошин, *m.* *s.* Влох.

I. Волшкa, *f.* wallachisches, rumänisches Weib.

II. Волшкa, *f.* haariger Klee (Trifolium alpestre); 2) *pl.* *M.* *s.* Блават, Суане.

Волщина, *f.* Wallachei, Moldau, *f.* Rumänien, *n.* [ricus foetens).

Волуй, *m.* stickender Eierpilz (Agar-Volуйко, (вал-) *m.* *Beim.* eines Ungeschickten, Schwerfälligen; *Ochsenkopf, *m.*

Волуйковатий, *a.* ochsendumm.

Волхв, *m.* † Magier, Weise, Zauberer, *m.* III. I. 181.

Волхвіля, *f.* КУ. I. 222 *s.* Чарів-

Волшебний, *a.* У. Zauber-, feenhaft. [sagerin, Hexe; Fee, *f.*

Волшебниця, *f.* P. II. 90 Wahr-
Волюваня, волювака, *f.* (-ваха, -вак *m.*), Fischreiher, *m.* (Ardea).

Волюська, *s.* Олюська.

Волюшка, *f.* *s.* Вленька.

Воля, *f.* Wille, *m.*; 2) freier Wille, Freiheit, *f.* вже не наша — es steht nicht mehr in unserer Macht; 3) до-
воблі nach Belieben, zur Genüge; по-
его воблі nach seinem Willen, nach *s.*
Wunsch; по-воблі gemach, langsam,
gelassen; дати кому воблю jmdm Frei-
heit geben, Alles erlauben; добра воля
guter Wille, gute Absicht; * Fröhlichkeit;
3) Freigrund, *m.* Freicolonie, *f.*

Воляк, *m.* Kropftaube, *f.* [вoлe].

Воляка, *m.* К. *s.* Волище.

Волянюк, волянюк, *m.* Гол. I. 684
s. Волинець.

Волярня, *f.* *s.* Волівня.

Вомєна, *f.* (В.) *s.* Омєла.

Вомїга, *f.* *s.* Бєх.

Вомїсто, *s.* Вмїсто. III. II. 139.

Вомптити, *v. n.* Ко. 33 anstehen, säu-
men; вонтптити, *Кч.* 136 zweifeln, [wätríc].

Вон! з відси fort von hier!

Вонь, *f.* Тор. *s.* Воня.

Вонá, (онá) *s.* Він; вонї (онї), *pl.*
Вонка, *adv.* Wgr. 128 *s.* Внї; draus-
sen, Гол. III. 486.

Вонькир, *m.* — підняти на корó,
gegen jmdn Groll u. Hass aufnehmen, §.

Вонїти, *v. n.* duften, У. ГIII. [chend.

Вонний, *a.* duftend, duftig, wohlrie-

Вонність, -ости, *f.* Cm. Duft, Wohl-

Вонто́ри, *s.* Вто́ри. [geruch, *m.*

Вонючий, *a.* übelriechend, stinkend.

Вонючка, *f.* *s.* Хрїниця пєся.

Воня, *f.* Geruch, Duft, *m.* ГIII.; 2)
Gestank, *m.* *Кч.*

Воняти, *v. n.* übelriechen, stinken,
(üblen) Geruch verbreiten.

Воображати, *v. a.* собі що, ГIII.
sich etw. einbilden.

Воображенє, *n.* Einbildung, *f.* ГIII.

Вообра́зня, *f.* ГIII. Einbildungs-
kraft, *f.*

Вопал, *m.* harter Stuhlgang, Obstruc-

Вопари, *pl.* *s.* 'Опарі, за́ди.

Вопити, *v. n.* † jammern, ІГ.

Вопіючий, *a.* rufend; — до неба
himmelschreiend. [ruf, *m.*

Вопль, *m.* † К. Klagen, Schmerzens-

Воплотити, *v. a.* † Leib geben, ver-
körpern, III. II. 212; — ся Mensch werden.

Вопло́щенє, *n.* Menschwerdung,
Incarnation, *f.* [geworden.

Воплощєний, *a.* verkörpert, Mensch

Вор, *m.* junger Hengst, (Ф.).

Вораль, *s.* Воляр.

В'орати, *v. a.* einpflügen; — ся sich
in fremdes Feld hineinpfügen. [бина.

Ворбіна, воріб, -рби, *f.* *s.* Оря-

Ворвіль, -воля, *m.* Hautblase, *f.*

Ворволинець, -нця, *m.* Wurzel-
blasenqualle, *f.* (Rhizophysa), *B.*

Ворєнька, *f.* Stange, *f.* *s.* Ворїна.

Ворє, ворїне, *n.* ворїна, *f.* Zaun,

m. Hürde, Umfriedung aus Latten, *f.*

Ворїняний, *a.* zum Lattenplanke,

zur Umfriedung geh. [len; diebisch.

Ворівський, *a.* Кв. II. 317 gestoh-

Ворітєнний, *s. m. a.* Py. Thor-

schliesser, *m.*

Ворітний, *a.* zu vorо́та geh.

Ворітнік, *m.* К. Thorwächter, *m.*

Га. I. 127.

Ворітніця, *f.* eine Latte von vor-

рóта; 2) kleines Lattenthor; *pl.* А.Д. I. 41.

Воріх, ворїшина, *s.* Оріх, орішина.

Ворішинка, *f.* Ackerschottenklee, *m.* gelbe Vogelwicke (*Lotus corniculatus*).

Ворка́, *f.* Ос. (61) II. 94 das Murren.

Воркові́на, *f.* Ч. V. 77 Art Pflze.

Ворко́бт, *m.* *Vein.* des Katers: Murrer, Schnurrer, *m.* [Katze.

Ворко́ба, *f.* Schnurren, Spinnen der

Ворко́тати, (-тіти), *v. n.* schnurren; 2) unwillig murren; 3) girren, gurren (*v.* Tauben); 4) в животі im Bauche knurren. [Lärm, *m.*

Ворко́тня́, *f.* das Murren; Hader,

Ворко́тун, *m.* Murrkopf, Griesgram, *m.*

Ворко́тха, *f.* mürrisches, zänkisches Weib, С. II. 204.

Ворко́уня, *f.* — костолічка Knurrhahn, *m.* (*Trigla hirundo*).

Воробі́йник, *m.* Ackerhirse, Schminkwurz, *f.* (*Lithospermum arvense*).

Воробі́ць, -бця́, (-бель, -бля́), *m.* Sperling, Spatz, *m.* (*d.* воробчик); 2)

Art га́вка, *Kol.* I. 154. 157. [lings.

Воробі́ний, воробачий, *a.* Sper-

Воробі́нка, *f.* сові́нка- Zwergkauz, Käuzlein, *n.* (*Surnium passerina*).

Воробі́ця, воробча́ха, *f.* Sperlingsweibchen, *n.* [tzenvolk, *n.*

Воробі́я, *f.* *coll.* Sperlinge, *pl.* Spa-

Воробі́чка, *f.* zottige Wicke (*Vicia villosa*); 2) Sperlingsdreck, *n.*

Воро́г, *m.* Feind, Widersacher, Todfeind; 2) * Dieb, *m.*

Воро́га, *f.* *s.* Ворожі́ця. [seligkeit, *f.*

Ворого́ванє, *n.* Feindschaft, Feind-

Ворогу́вати, *v. n.* на ко́го feindlich gegen jmdn gesinnt sein, jmdn anfeinden. [phezeiung; Vorbedeutung, *f.*

Ворожі́ба, *f.* *Пар.* Weissagung, Pro-

Ворожі́йт, *m.* Wahrsager, Weissager, *m.*

Ворожі́йтка, *f.* Wahrsagerin, *f.*

Ворожі́йтний, *a.* wahrsagend. [Тор.

Ворожі́йтство, *n.* Wahrsagerei, *f.*

Ворожі́да, *f.* *Ст.* *s.* Вржа́да.

Ворожі́дувати, *v. n.* *Гол.* I. 116 *s.*

Вржа́дувати (на ко́гось). [gegnerisch.

Ворожі́ий, *a.* feindlich, feindselig,

Ворожі́ля, *f.* *V.* *s.* Ворожі́ка.

Ворожі́ти, *v. a.* weissagen, wahr-

sagen, prophezeien; 2) beschwören, zaubern, на щось. [dersacherin, *f.*

Ворожі́ця, *f.* arge Feindin, Wi-

Ворожі́чка, *f.* Wahrsagerin, Weissa-

gerin, Prophetin; 2) Zauberin, *f.*; 3) ворожі́ розкінути, *Кух. Ос.* (61) XI. 21 Karten aufschlagen, legen. [sein.

Ворожі́кувати, *v. n.* *Зар.* ворожі́ка

Ворожі́вий, *a.* *Гуш.* wahrsagend.

Ворожі́ета, ворожі́я, *f.* *coll.* *K.*

Feinde, Widersacher, *pl.* [121.

Ворожі́еча, *f.* Feindschaft, *f.* *M+Б.*

Ворожі́чин, *a.* der Wahrsagerin.

Воро́за, воро́зка, *f.* Leine, Schnur;

Schlinge, *f.* (у батога́).

Воро́зькій, *a.* кінь ein feuriges

Ross, *B.*; flink. [рох.

Воро́к, -ока, *m.* Sack, *m.* *H.* 28 *s.* Во-

І. Воро́н, *a.* *s.* Воробі́ий (кінь).

II. Воро́н, *m.* — істий, Rabe, Kolk-

rabe, *m.* (*Corvus corax*), (крук).

Воро́на, *f.* чо́рна. Rabenkrähe, *f.*

(*Corvus corone*); 2) — сі́ра. Nebelkrähe,

(*C. cornix*); 3) Nebenfl. der Бі́стриця.

І. Воро́нець, -нця́, *m.* кінь-, *Ме.*

339. Ч. III. 275 *s.* Воробі́ий.

II. Воро́нець, -нця́, *m.* Pfingstrose,

Ря́оніє, *f.* (*Paeonia tenuifolia*); 2) Nbf.

des vereinigten Че́ремош.

Воро́ний, *a.* rabenschwarz, schwarz;

— кінь Ра́пе, *m.* [-є ма́сло *s.* Підво́я.

Воро́ній, *a.* der Krähe, Krähen-;

Воро́нійло, *n.* *Пол.* Bronzirsalz, *n.*

Spieglanzbutter, *f.*

Воро́нка, *f.* Trichterloch, Spund-

loch, *n.* (в бочці́); 2) Loch in e. Flöte.

Воро́нне, *n.* *coll.* Raben u. Krähen, *pl.*

Воро́няки, *pl.* *N.* *e.* Gebirgszuges.

Воро́нячка, *f.* чо́рна Rausch- Krä-

henbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*).

Воро́зка, *f.* Ч. V. 339 *s.* Ворожі́ка.

Воро́ський, *a.* überflüssig; 2) lä-

stig, *Gr.* 29. [f. *Пол.*

Воро́т, -отá, *m.* Cylinder, *m.* Welle,

Воро́та, (*d.* воро́тонька, воро́тця́та),

pl. g. ворі́т Thor, *n.* Thorflügel, *pl.* gew.

aus Latten gemacht.

Воро́та́р, *m.* Thorschliesser, -wäch-

ter, *m.*; 2) Art га́вка, *АД.* I. 38—42.

Воро́тати, *v. a.* *Ф.* herumbewegen,

-wenden; 2) про́со — enthülsen; ду́-

бе — stampfen.

Воро́тіло, *n.* *s.* Веретено́.

Воро́тич, *m.* Reinfarren, *m.* (*Tanacetum vulgare*), *Вол.*

Воро́тій, *m.* (-те́, *n.*), Anfahre, *f.*

Angewende, *n.* *vgl.* Су́головки.

Ворóтка, *f.* Räderthierchen, *n.* (Rotifer), *B.*

Ворóтник, *m.* Га. I. 127 s. Воротá.

Воротá (-é), *n.* III. II. 108 Rückkehr; Rettung, *f.*

Вóрох, *m.* ворóха, *f.* М. III. 94 Haufen, *m.*; 2) Getümmel, Wirrwar, *n.* P. I. 4 * Unruhe, Intrigue, *f.*; 3) в вóросі zusammen, gehäuft; вóрохи, вóрохом *adv.* haufenweise, in Haufen, zusammen. Вóрохóбити, *v. a.* aufrühren, aufwiegheln. [risch.

Ворóхóблívий, *a.* Це. aufrühre-

Ворóхóбник, *m.* Aufwieghler; 2) der Aufständische, Empörer, Insurgent, *m.*

Ворóхóбница, *f.* Aufwieghlerin; *f.* Kupplerin, *f.* (Ф.)

Ворóхóбня, *f.* ворóхóбство, *n.* Фр. Aufruhr, Aufstand, Tumult, *m.*; 2) Kupp-
lerei, *f.*

Ворóхóль, *m.* Nbl. des Прут.

Ворóчáти, *v. a.* wenden, kehren; 2) s. Котáти, Др. с. 125; 3) — ся s. Вертáти ся.

Ворóшýти, *v. a.* aufscheuchen; 2) *v. n.* словáми, Ф. (Веч. I. 65) dicht häu-
fen (?); 3) — ся до кóгось, Ф. sich in
den Haufen einmengen.

Вóрошний, *a.* gemeinschaftlich, Mas-
sen-; haufenweise, allgemein, Кл.; вó-
рошно, *adv.* Зар. zusammen.

Вóрса, *f.* Haar auf d. Tuche od. Wol-
lenzeuge, *n.*; 2) * вóрсу вóтерти кому́
jmdn abwalken, ihm tüchtig zusetzen,
Кл. 218.

Ворóянка, *f.* Zotte, *f.* Под. [ся.

Вóрсити ся, на кóгось s. Навóрсити

Ворóянка, *f.* Kardendistel, Weber-
karde, *f.* (Dipsacus fullonum).

Ворухáлívий (-рушл-), stürmisch,
aufgeregt, Зг. aufregend.

Ворушýти, *v. a.* rühren, stöbern;
bewegen, aufregen; — ся sich —.

Ворушнá, *f.* Aufruhr, Tumult, *m.* Ог.

Ворóюга, ворóяга, Левч. ворáк, *m.* s.
Злодюга; 2) ворáга, s. Вóрог 1).

Ворáбка, *f.* Lats. gr. 157 s. Орябок.

Воскáрка, *f.* Frau, die mittels Wachs-
guss wahrsagt, Ф. [Haut, Пол.

Воскáвка, *f.* Wachsbaud, schwielige
Вóскáлик, *m.* † Anruf, *m.* Apostro-
phe, *f.* (mit Pathos), Кл. 228.

Воскáликновéнь, воскáликáнь, *n.*

† К. Jubelklang, *m.*

Воскóбóйна, *f.* Wachsträbern, *pl.*
Wachskeule, *f.* (Rückstand beim Aus-
pressen der Wachswaben); 2) — золó-
тáчка, *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virg-
aurea).

Воскóбóйник, *m.* Wachssieder, -bos-
sierer, *m.*; 2) Aufkäufer d. воскóбóйна 1).

Воскóбóйница, *f.* Wachspressе, *f.*
Wachsiedergeráth, *n.* [presse, *f.*

Воскóбóйна, *f.* Wachsiederei; Wachs-
Воскóбóй, *a.* Wachs-, wächsern.

Воскóвйця, *f.* s. Воскáвка.

Воскóлáйник, *m.* Wachszieher,
-bossierer, *m.* Пар.

Воскрéс, *m.* Lebensfrische, *f.* Le-
ben, *n.*; 2) Jerichorose, *f.* (Anastatica
hierochuntica).

Воскресéнье, *n.* Auferstehung, *f.*

Воскресéньский, *a.* храм zur
Ehre der Auferstehung Christi erbaut,
gëweiht.

Воскресýтель, *m.* Erwecker, Wie-
dererwecker, Wiederhersteller, Beleger, *m.*

Воскресýти, воскресáти, *v. a.*
aufwecken, wiederbeleben; herstellen.

Воскрéсний, *a.* Auferstehungs-.

Воскрéсник, *m.* Schüler der Sonn-
tagsschule, *m.*

Воскрéснýти, *v. n.* auferstehen,
(vom Tode); wiederhergestellt werden.

Воскувáти, *v. a.* wachsen.

Восьмá, *adv.* achtmal, Кл. (зр. 107).

Вóсмеро, *s.* Осмеро.

Восмерувáти, *v. a.* in 8 Theile
theilen, hauen, С. I. 257.

Восьмíловáти, *pl.* Mistelartige, *pl.*
(Loranthaceae). [dungsanstalt, *f.*

Воспитáлище, *n.* Erziehungs-, Bil-

Воспитáльница, воспитáтельница,
f. † Erzieherin, *f.* Кл.

Воспитáние, *n.* (-áность, *f.*) † Er-
ziehung, Bildung, *f.* Кл. [ger, *m.*

Воспитáтель, *m.* † Erzieher, Пфе-

Воспитáти, воспитáтувати, *v. a.* er-
ziehen, bilden. [II. 182.

Восприянýти, *v. n.* † erwachen, III.

Восьтильбóзний, (-льбóстий), *a.*
so sehr gross, §. [III. 36.

Востáк, *m.* scharfer Ostwind, Пол.

Востáкáти, востáкáти, *v. a.* stáу-
pen, züchtigen.

Востóк, -тóку, *m.* † s. Вехíд; Osten, *m.*

Востоко́вецъ, -вця, *т. У.* Ostwind, *т.*

Во-стокрѣт, *adv.* hundredmal.

Востѣрк, *т.* Entzücken, *т.* Begeisterung, *ф.* Enthusiasmus, *т.*

Восторгáти, (-торгнѹти) ся, чим *К.* sich womit begeistern, wovon entzückt werden; восторжѣний, *pte. К.* entzückt.

Восторжествовáти, *в. н. †* Triumph feiern, *К.*

Востѣчнийй, (-топний *Др. с. 75*), *а.*

Восхѣт, *т. с.* Востѣрк, *В.* [гáти.

Восхитѣти, восхитáти, с. Востор-

Вѣсход-сѣнця, *Р. I. 35 s.* Вхѣд-

Вотѣньскій, *а. с.* Отѣцький [сѣнця.

Вотѣлене, *н.* *Пар. s.* Воплѣщене.

Во-трѣйци, *adv. Га. I. 9* zum dritten Male.

Вотхновѣне, *а. Гол. s.* Вдохновѣне.

Вохкѣй, *а.* feucht, nass; *adv.* вохко.

Вѣхкѣсть, -ости, *ф.* Feuchtigkeit, Nässe, *ф.*

Вохкомѣр, *т.* Hygrometer, *т. Пол.*

Вохчáтка, *ф.* Wasserbärthierchen, *н.*

Вохчáти, с. Звохчáти [(Emydium), *В.*

Воцарѣти ся, †, seine Herrschaft gründen, den Thron besteigen.

В-очевѣдь, в-очѣх, *adv.* vor aller Augen, öffentlich. [glotzend ?

Вочкѣстий, *а.* -і бчи *Ч. V. 39*

В-очѹ, *adv. М. II. 98. s.* В-очевѣдь.

Вошь; воша, *Ч. III. 108 f.* Laus;

Kopflaus, *ф.* (Pediculus capitis); 2) — вшáвка Läuse suchtlaus (P. tabescensium); 3) — одѣжна, Leib-, Kleiderlaus

Вошѣви й, *а.* läusig. [(P. vestimenti).

Вошѣнок, -нка, *т.* Polypenlaus, *ф. В.*

Вошѣбѣй, -боѣ, *т.* Lausbub, *т.*

Воцáна, (восчáна) *ф.* wachsgelber Rost.

Воцáнка, *ф.* Wachstuch, *н. Пар.*

Воцáтка, *ф.* Wachsbblume, *ф.* (Cerinthe minor), *В.*

Вошѣна, *ф.* Wabe, Wachswabe, *ф.*

Вошѣти, *в. а.* wachsen.

Воювáти, *в. н.* Krieg führen; 2) Auftritte machen, toll treiben; 3) — ся kämpfen, *Р. I. 53.* [Soldat, *т.*

Вѣѣк; воѣка, *Кн. т. (д. воячѣк), т.*

Воѣцкѣй, *а.* Soldaten-.

Впад, *т. М. II. 83. Fall, т.* до впадѹ bis zum Niederfallen; 2) Wasserfall, *К.*

Впадáти, впасти, *в. н.* hinein-, einfallen; 2) einbrechen, eindringen; 3)

wohin kommen (на хвѣлю), на конѣ sich auf's Pferd werfen; 4) на гáдку auf den Gedanken verfallen; 5) — вѣчи auffallen; 6) fallen, sich ergiessen; 7) fallen, spielen ins (о бáрви); 8) — ся на щѣсь auf etw. vertrauen; як ся впаде wie es sich trifft; впадáе, *К.* es schickt sich, ziemt, *с.* Випадáе.

Впадина, *ф. Под.* Vertiefung, Grube, *ф.*

Впадница, *ф.* Loth, Einfallslloth, Senkblei, *н.* [einstopfen.

Впакувáти, *в. а.* einpacken, hin-

Впаркáти, *в. а.* mit dem Plancken umgeben, *Ф.* [Хрань Б.!

Впасѣ Бѣже — ! *Ч. II. 357 s.*

Впаскѹдити ся, Unrath machen, scheissen.

Впáтрєн, *а.* він свѣму не — er weiss für das Seinige weder Rath noch Ordnung.

Впатрѣне, *н. н. с.* Оглáднѣсть.

Впевнѣти ся, ким, sich auf jmdn verlassen, *К.*

Впеленѣти ся, eindringen, seine Státte finden, Wurzelschlagen, в чи-

Впелес, *т.* Echthrus, *В.* [мѣсь, *Зг.*

Впелесѣти ся, Впелѣскати ся, с. Впадáти ся, вчєпѣти ся.

Вперáти, вперѣти, *в. а.* hineindrängen; 2) с. Вмѣвити; 3) — ся eindringen, einstürmen, *III. I. 246; б) с.* Оперѣти ся, *К.*

В-перѣе — на-перѣе, *adv.* zum allerersten Male. [2) вперѣд zuerst.

Вперѣд, *adv. гр.* künftighin, *Ме. 48;*

Вперезáти, с. Оперезáти.

Впечалáти, с. Опечалáти.

Впечатлѣне, *н. Зг.* Eindruck, *т.*

Впечѣй, с. Упечѣй; — ся кому *М. II. 7* jmdm überaus lästig werden.

Впин, -у, *т.* Einhalt, Rückhalt, *т.* Abwehr, *ф.* Schranken, *pl.*

Впнѣти, с. Спннѣти.

Впнѣр, вупнѣр *Н. 33 s.* Опнѣр.

Впирáти, с. Вперáти.

Впис, *т.* вписане, вписуване, *н.* Einschreibung; Eintragung, *ф.*

Вписáти, вписувати, *в. н.* einschreiben, eintragen; — ся sich —.

Вписовѣй, *а.* вписовѣ, *с. н. а.*

Впихáти, упхнѹти, впхнѹти, hin-

einstossen, -stecken. [in der Mitte, mitten.

В-пів, *adv.* zur Hälfte, halb entzwei;

В-півавно, *adv.* Ваг. сніти, halb wirklich. [mit vielen Fächern, fächerig. Впівпереград, *adv.* В. поділений mit vielen Fächern, fächerig.

Впіляти ся, *s.* Впяляти *Др.*

Впірнути, *v. n.* hineintauchen.

В-плав, schwimmend. [chen, *Зг.*

Впленичити ся, sich wo breit ma-

Вплести, влітати, *v. a.* ein-, hin- einflechten, -winden.

Вплив, *m.* Einfluss, *m.* Wirkung, *f.*

Впливати, вплинути, *v. a.* hinein- fließen, einströmen, einlaufen; 2) — на когб auf jmdn einwirken, Einfluss aus- üben; 3) до каси, — einlaufen, einkommen.

Впливобвий, *a.* Einfluss habend, einflussreich. [245; 2)* im freien Fluss, *K.*

Вплинь, *adv.* *s.* В-плав, *Зак. Др. с.*

Вплітка, *f.* das Band am Ende d. Haar- flechte eingeflochten, *Нав. Пр. III.* 271 *s.* Вплітка.

Вповажніти, *v. a.* *K.* кого jmdm Ansehen, Achtung verschaffen; ehren, *Ру.*

Вповівати, повівати, *s.* Повивати,

Вповивач, *m. s.* Повивач. [повіти.

Вповівати ся, sich in Schmerz winden, sich unruhig wälzen.

В-подвійні, *adv.* zweimal.

Вподобба, *f.* до -би мені (мої) nach meinem Gefallen, *n. m.* Sinn. [Ог. 196.

Вподобний, *a.* кому, lieb, gefällig,

Впоіти, впоювати, *v. a.* кому, в когб щось einflößen, einprägen.

Впокій, -бою, *m.* Ruhe, *f.* *Кч.* 390.

Впокійний, *a.* *K.* *s.* Спокійний.

Впольнути, *v. a.* *s.* Впірнути, *Зак. II.* 459. [Junge werfen (корова).

Вположити ся, *s.* Положити ся,

В-поперек, *adv.* quer, in die Quere; 2) *s.* В-пів: mitten.

Впопереначку, *adv.* abwechselnd.

В-попихахъ, *adv.* hinstossend, stoss- weise. [od. Fracht; frei; müssig.

В-порожні, *adv.* leer, ohne Ladung

Впопружити, *v. a.* (коня) den Schattelgürt festschnallen, *Кол. I.* 101.

Впоробти, *v. a.* *s.* Вдарити.

Впоруч, *s.* Поруч.

Впоручний, *a.* gleichlaufend, parallel.

В-поблід, (-ди) *adv.* *Ф.* hernach, zuletzt; найупоблід allerzulezt.

Впослідити, *v. a.* *K.* hintaуsetzen. zurücksetzen.

В-побтайці, *adv.* im Geheimen.

Впотіти, *v. n.* *Ч. IV.* 14 *s.* Впріти.

Впотрійні, *adv.* dreimal.

Впотужніти, *v. a.* когб, kräf- tigen; zu jmds Macht beitragen.

Вправа, *f.* Uebung, Einübung, Ab- richtung; Fertigkeit, Geläufigkeit, Rou-

В-правді, *adv.* zwar. [tine, *f.*

Вправити, вправляти, *v. a.* когб до чогб jmdn einüben, dh Uebung zur Fertigkeit bringen, einschulen; — ся ein- —; 2) *s.* Упорати ся.

Вправний, вправлений, *a.* *Г. III.* geübt, eingeübt, gewandt, geschickt, geschult. [Fertigkeit, Gewandheit, *f.* *Г. III.*

Вправність, -ости, *f.* Geübtheit,

Вправовувати ся, *Под.* sich verwalten, eine Verfassung haben. [Hand.

Вправоруч, *adv.* rechts, zur rechten

Впридбати, впридбати, *v. a.* *М. II.* 194 in Ordnung bringen, ein- richten; 2) versehen, versorgen, *Левч.*

В-пріпуст, *adv.* in Fülle und Hülle, satt. [sprengen.

Впріскати, *v. a.* bespritzen, be-

В-пріявки, *adv.* *См.* in der Vor- stellung, in d. Erscheinung, als Vorspielung.

Впріти, *s.* Упріти. [s. Введене.

Впроваджене, *n.* Einführung, *f.*

Впроваджати, впровадити, *v. a.* ein-, hineinführen, installiren; — ся einziehen, eine Wohnung beziehen.

В-продовж, *praep.* mit d. *Gen. См.* — сьогб während dem, unterdessen.

Впросіти ся, впрощувати ся, sich einbitteln. [s. Впрям.

Впрост, *adv.* *И.* gerade, geradezu,

Впрост-суперечний, *a.* *И.* contradictorisch. [Reihen hintereinander.

В-пробтяж, *adv.* *К. I.* 266 in (zwei)

В-пробчим, *adv.* im übrigen, übrigens.

Впрягати, впрячі, *s.* Запрягати.

Впрядіти, впрячі, *s.* Запрядіти.

Впрям, *adv.* gerade, gerade aus *М;* 2) wirklich, gewiss, fürwahr, *Др. с.* 295.

Впрямий, *a.* *s.* Упрямий; 2) zu- dringlich. [Kleider auf sich nehmen.

Впугати ся, в одеж — *Не.* viel

Впускати, впустити, *v. a.* ein- hineinlassen; 2) *s.* Упустити.

Впускне, впустне, *n. a.* *s.* *Ч. IV.* 186 Einlassgeld, Einlassgebühr *n. R.* 51.

Впутати, *v. a.* verwickeln, einmi-

schen; verwirren; — ся sich —.

Впхнѹти, впхати, s. Впхати.

Впялѣти, v. a. einspannen; stecken, schlagen; — ся sich — — einflechten.

Враг, m. † s. Вѳрог; до врага, P. I. 63 zum Henker viel, überaus viel.

Врагѳвий, a. s. Врѳжий.

Врад, врѳд, s. Урѳд.

Врѳдити, M. s. Урѳдити, n. Порѳдити, ausrichten, zuwege bringen, Kc. 159. M. [Heerführer, m. Py.

Врѳдник, врѳдник, m. s. Урѳдник;

Врѳжба, Py. врѳжда, f. Feindschaft, Feindseligkeit, f.

Врѳждѳти, K . II. 265, врѳждувѳти, v. n. feindlich gesinnt sein, f. handeln, на когѳ gegen jmdn.

Врѳждний, a. Лр. s. Ворѳжий.

Врѳженний, a. Wgr. XIV. sehr feindlich.

Врѳжий, a. s. Ворѳжий; 2) böse, schlimm; — син Sohn des Feindes; Feind.

Врѳжинѳ, врѳженѳ, n. Eindruck, m. ГШ. [die Eindrücke aufnehmend.

Врѳжливий, a. empfindlich; leicht

Врѳжливѳсть -ости, f. die Eigenschaft, Eindrücke, Einflüsse aufzunehmen, auf sich wirken zu lassen, Receptivit t, f. Gan.

Врѳжнѳ, врѳжнѳ, f. s. Ворѳжнѳ, Лр.

I. В-раз, adv. auf einmal, zugleich, sammt; 2) gleich viel. [Verletzung, f. M.

II. Врѳз, m. Schlag, Stoss, Stuch, m.

Врѳза, f. Cm. Wunde, f.

Врѳзе, врѳзѳце, Vocat. in der Formel der Hebamme beim Vergraben des Mutterkuchens, Ч. IV. 5.

Врѳзѳти, врѳзѳти, (ур-). v. a. durch Stoss, Berührung an einer kranken (schmerzhaften) Stelle Schmerzen verursachen; * schmerzlich berühren, treffen; 2) beleidigen, kr nken; 3) einprägen в пѳмѳть; Eindruck machen; — ся Лр. c. 92 sich beleidigt sehen, s. verletzen, s. anstossen; s. einprägen.

Врѳзливий, a. (adv. M. III. 106) empfindlich treffend, schmerzlich, hart;

2) s. Врѳжливий, Фр.

Врѳзний, врѳзний, a. gleichm sig, von gleichem Mass.

Врѳнѳний, a. Гр. s. Рѳвѳнѳний.

В-рѳнѳцѳ, adv. früh, in der Frühe.

Врѳтик, m. N. e. Berges.

Врахувѳти, s. Вчислѣти.

Врѳцѳти, v. n. sich erbrechen.

Врѳцовѳни, pl. das dh Erbrechen Herausgespiewene.

Врѳчити, H. 231 s. Урѳчити.

Врѳчувѳти, v. a. † heilen, curieren, III. II. 270. [Beschädigung, f.

Вред, m. † Schaden. Nachtheil, m.

Врѳменний, a. † K. zeitlich.

Врѳменѳщик, m. K. II. 288 seltener, ungewöhnlicher Mensch, (v. Опѳр).

Врѳмѳзувѳти, v. a. künstlich verfertigen, ausführen.

Врѳмѳе, Ч. IV. 594. врѳмѳя, -мени, n. АД. I. 260 rechte, passende Zeit.

Врѳвѳти, v. a. s. Урѳвѳти, врѳвѳти; рѳки dh allzu schwere B rde müde reissen, lähmen; — ся gewaltsam eindringen, einreissen, einfallen; в чужѳ прѳва in fremde Rechte eingreifen. [stück.

Врѳвок, -вка, m. abgerissenes Seil.

Врѳѳти ся, sich ein-, hineinw hlen, sich eingraben. [adv. missliebzig.

Врѳтний, s. Влѳзливий; врѳтно,

В-рѳвень, Km. в-рѳвнѳ, adv. стоѳти auf gleicher Stufe stehen.

Врѳз, m. Einschnitt, m. Шар.

Врѳзѳти, врѳзувати, v. a. s. Урѳзѳти; 2) einschneiden; 3) * штѳку, — ся § von e. ausserordentlichen (ungeheuerlichen, lächerlichen, dummen) Leistung.

Врѳзний, a. B. spaltig. [darauf.

В-рѳк погѳму, adv. ein Jahr hernach,

Врѳкѳти, v. n. комѳсь, Ф. s. Дорѳкѳти. [* ungehalten sein, hassen.

Врѳти, v. n. ВШ. kochen, brodeln;

Врѳда, f. s. Урѳжай; 2) s. Урѳда.

Врѳджениий, a. angeboren.

Врѳдливий, (ур-), a. schön, hübsch, anmuthig, wohlgestaltet; 2) на все — чоловѳк, P. I. 74 schöpferisch, productiv; geschickt, anstellig.

Врѳднѳсть, -ости, f. B. s. Урѳжайнѳсть. [Врѳдливий.

Врѳдовѳтий, a. gebürtig; 2) s.

В-рѳзвѳжки, adv. in die Höhe, in die Lüfte.

Врѳзкѳшити ся, Зг. zum rechten, immerwährenden Genusse der Lust u. Wonne gelangen, in Wollust aufgehen.

В-рѳзѳи, adv. M. I. 72 auseinander, in die Flucht.

Врозумѣти, врозумѣти, v. a. III.

I. 376 belehren, überzeugen.

Вроніти, *s.* Уроніти, *У.*

Врбслий, *a.* eingewachsen.

Вростати, *врастаги, вростя, v. n.* einwachsen. [Flucht gejagt, zerstreut.

В-рбстич, *adv.* auseinander, in die

Врбчисть, *f.* Fest, *n.* Feier, *f.*

Врочістий, *a.* einmal im Jahre, jährlich, -е свята Jahresfest, *n. s.* Урочістий. [Holzung, *f.* Term.

Вруб, *m.* Recht des Holzschlages, *n.*

Врубати, *врубнѹти, врѹбувати, v. a.* einhauen, -hacken; — ся в чийсь лѣв. unrechtmässigen Holzschlag. [чик.

Врублик, *m. pol. Ч. V. 273 s.* Вороб-

Вручати, (-чати) *v. a.* einhändigen; anvertrauen, empfehlen.

Вручисть, -ости, *f. Te.* Tüchtigkeit, *f.* wackerer Sinn.

Вряд, *m. pl.* чи́ ту вря́ди (-ре-)? wer herrscht, befiehlt, ordnet hier an?

Вряди-годи, *adv.* von Zeit zu Zeit, zeitweilig, dann u. wann, selten wann.

Врядіти, *s.* Урядіти, *зарядіти; 2)* — ся, *Рч. 112* sich ankleiden, *Gr. 56.*

Всаджати, *всадіти, v. a.* ein-, hineinsetzen, aufsetzen, wohin setzen; *всадіти в тбє такі гроші* viel Geld (fruchtlos) hineinlegen. [reis, *n.*

Вса́дник, *m.* Steckling, *m.* Stecklich beleuchten.

Все, (всьо), *neutr.* zu *Весь*, alles, ganz, *всьо́го на-всьо́го* Alles in Allem (лише тільки); 2) *adv.* immer, immerfort, forthin; *всьо́би* immer doch.

Всебітє, *n.* [бы-], *У.* Allsein, *n.*

Всеблагій, *a.* allgütig.

Всеблагість, -ости, *f.* Allgüte, *f.*

Всевидіне, *n.* das Allessehen, *n. Top.*

Всеви́дщій, *a.* allsehend. [(Gott).

Всеви́шний, *a.* der Allerhöchste

Всеви́да, *m.* Alleswisser, *m. K.*

Всеви́ду́щий, *a.* allwissend.

Всеви́ду́щість, -ости, *f.* Allwissenheit, *f.* [(81) 132.]

Всеви́чний, *a.* ewig lebend, [Св.

Всева́дний, *a. K.* Alles beherrschend, viel vermögend, allmächtig.

Всева́дство, *n. Фр.* Despotismus, *m.*

Всево́лд, *m.* Name ruthen. Fürsten.

Всегосві́тний, *a.* das Weltall betreffend, weltlich.

Вседе́ржітель, *m.* Allerhalter (Gott) *m. III. I. 335.* [rer, *m.*

Всежи́витель, *m. Пар.* Allernäh-

Все́зелень, *f.* Wintergrün, *n.* (Pyrola).

Все́зелєний, *a.* immergrün, *B.*

Все-злє-лихе, *n. K. Eßf. 24* alles Böse, Tod u. Verderben.

Все́знайко, *n.* Alleswisser, *m.*

Все́знає, *n.* das Alleswissen, *K.*

Всеї́дна, *f. a. s. Зан. I. 324 s.* Загальниця, *III. I. 175.* [unfehlbar.

Всеко́нєчно, *adv.* 'nothwendigst,

Все́лєнна, *f.* die ganze Welt, Erdkreis, *m.* Weltall, *n.*

Все́лєньский, *a.* kosmisch, im Weltraume entstanden; 2) allgemein, ökonomisch. [Manifest, *n. Др.*

Все́лю́дний, *a. Це.* öffentlich; лист

Все́лю́дно, *adv.* öffentlich, *См.*

Все́лю́дский, *ВВ. Фр.* вселю́дский, *Та.* allgemein menschlich, absolut human.

Все́лїти ся, Wohnsitz aufschlagen, *K.; 2)* ко́го *s.* Веи́лїти ся.

В-се́ме, *adv.* zum siebenten Male, *K.*

В-се́меро, *adv.* siebenfach.

Все́ми́лостивий, (-стний, *У.*), *a.* der allernädigste.

Все́ми́рний, *a.* Welt-, der ganzen Welt, Universal-, allgemein.

Все́мо́га, *f. II. n.* 121 Allmöglichkeit, Allmacht, *f.* [gewaltig.

Все́могущий, *a.* allmächtig, all-

Все́могущєство, *n.* всемогущість, -ости, *f.* Allmacht, Allgewalt, *f.*

Все́нь, *Ч. IV. 467* все́нький, *a. s.* *Весь*, *Др. c. 177.*

Все́на́родний, *a. K. ВВ.* das gesammte Volk betreffend, allgemein, öffentlich, *Кн.* [unvermeidlich.

Все́непре́мїнно, *adv. Кс. II. 314*

Все́но́чне, (-но́шне), *n. a. s.* Gottesdienst ehemals die ganze Nacht hindurch vor einem hohen Feste während, jetzt gew. sehr früh abgehalten, *n.*

Всео́бщїти, *v. a.* generalisieren, *ГIII.*

Всео́днак, *adv.* immerhin, nichtsdestoweniger, *Тор.* [überwindend.

Всеодо́лїва́ющий, *a. K.* alles

Всео́живля́ющий, *a.* Alles belebend, *До.* [te Scharen; 2) volle Rüstung.

Всео́руже, *n. coll. K.* alle bewaffne-

Всепа́ленє, *n. Пш.* Brandopfer, Holo-

Всеі́тїий, *a. †* allgepriesen. [kaust, *n.*

Всепоборяющий, *a.* alles besiegend, allsiegend. [zehrend, *Фр.*

Всепожиряющий, *a.* alles ver-
Всепрáведный, *a.* *KV.* allgerecht.

Всепрóщенє, *n.* *Kn.* das volle Ver-
zeihen, Vergessen aller Unbilden, Amne-

Всердити ся, zornig werden. [*stie, f.*

Всерóдний, *a.* *ЛД.* s. Всенáродный.

Всеcвѣтлйй, *a.* hochgelehrt.

Всеcвѣтнйй, *a.* Welt-, Universal; *Гл.б.* 19 — кум aller Welt, s. *Громáдекий.*

Всеcвятйй, *a.* allerheiligst.

Всеcильный, *a.* allgewaltig, all-
мáchtig.

Всеcлáв, *m.* *N.* der ruthen. Fürsten.

Всеcлáвнйй, *a.* hochberühmt, glor-
würdigst. [*visch.*

Всеcлáвнъскйй, *a.* gesammtsla-

Весоожжѣнє, *n.* † *K.* s. Всепáленє.

Всеcправедлйвий, *a.* *KV.* all-
gerecht. [*sum, n. Cc.*

Вествѣр, -твóру, Weltall, Univer-

Вествóренє, *n.* Erschaffung des
Weltalls, *f.* *СМ.* [*schaffend, erzeugend.*

Вестворящйй, *a.* *III.* II. 189 alles

Вестерпíне, *n.* Duldung, *f.* *III.* II. 240.

Вееучылйце, *n.* Universität, Hoch-
schule, Akademie, *f.* [*gelehrt, Лвр.*

Вееученнййшйй, *a.* *comp.* hoch-

Веехвáльнйй, *a.* (höchst) löblich,
wohllöblich, lobenswert, *МШ.* [*ganz, K.*

Веецѣло, *adv.* *Фр.* völlig, vollends.

Веецѣлющйй, *a.* alles heilend, *KV.*

Веечѣстнйй, (-чѣсн-), *a.* allehr-
würdig, *II.*; hochwürdig; geehrt.

Веечóднйй, *a.* höchst wundervoll.

Веецѣдрйй, *a.* allgütig, höchst gná-
dig, *Ш.* I. 358.

Веекáти ся, dem Bettpissen, dem
nächtlichen Einpissen unterliegen.

Веелáйти, *v. a.* an-, verbinden, an-
knüpfen; — ся кóбєє an jmdn sich hef-
ten u. ihn belástigen. [*werden, Др.* c. 202.

Вееильнййти, *v. n.* erstarken, stark

Вееилóвувати ся, *K.* eifrig trach-
ten, sich anstrengen. [*zucht, f.*

Веейлѣство, *n.* Gewaltthat; Noth-

В-сеялу, *adv.* *М.* I. 151 s. На-сеялу.

Веейнóвйти, *v. a.* an Sohnes- (Kin-
des-) statt annehmen, adoptieren, *Term.*

Веейнóвлєнє, *n. K.* Annahme an
Sohnesstatt; Kindschaft, Adoption.

Веейпати, веейпувати, *v. a.* einschüt-

ten, eingiessen. [*chen, m.*

Веейпище, *n.* Behälter für Schüttsa-

Веейплывйй, *s.* Усеиплывйй.

Веейротйти, *v. n.* *М.* II. 105 s. Оси-
ротйти. [*resorbieren.*

Веейсáти, веейсувати, *v. a.* einsaugen,

Веейсыванє, *n.* *Пол.* das Einsau-
gen, Resorbtion, *f.*

Веейгда, веейгди, *adv.* immer, *Ф.*

Веейгдйшнйй, *a.* immerwährend,
ununterbrochen.

Веейдáти, *v. n.* s. Усейдáти.

Веейлáкйй, *a.* mannigfach, verschie-
den, allerlei; *adv.* веейлáко s. Веейкóво

Веейлáчина, *f.* *ВВ.* s. Веейчина.

Веейнóчна, *f.* *С.* I. 203 s. Всенóчне

Веейести, *s.* Веейдáти. [*Mathem.*

Вееказ, *m.* Zeiger, Index, *m.* (in d.

Вееказáти, вееказувати, *v. a.* andeu-
ten, zeigen; на щòєь auf etw. hindeu-
ten, hinweisen.

Вееказник, *m.* Zeiger, *m.* (an d. Uhr).

Веекач, *adv.* im Anspruch, im Ga-
lorp, *Кó.* 208; hüpfend, *He.* [*werfen.*

Веекйнути, *v. a.* *ТР.* 63 in die Höhe

Веекйпйти, *s.* Скйпйти, aufwallen.

Вееклезь, на — *adv.* durch u. durch,
gradaus, stracks.

Веекóбйти, *v. a.* in Klammer setzen,
einklammern; einschalten, *Пар.*

Веекóблйти, *v. a.* бóльбу abschá-
лен s. Веекрóбати.

Веекóчити, *v. n.* herauf-, hinauf-,
hineinspringen; sich hinaufschwingen;
— ся einlaufen; eingehen (сукнó).

Веекрáй, *adv.* am Rande.

Веекóрати, *v. a.* § *пол.* etw. ausrichten.

Веекóс, *m.* *Н.* 126 s. Вкóс.

Веекóю? † warum? *Ш.* II. 266, *К.*

Вееслáвити, *v. a.* berühmt machen;
— ся sich berühmt machen, b. werden.

Вееслóга, *f.* *М.* II. 33 *II.* s. Усеслóга,
прислóга. [*108.*

Вееслóжлйвий, *a.* dienstfertig, *С.* I.

В-смак, *adv.* schmackhaft; не —
nicht genehm.

Веемирйти, *Др.* s. Уемирйти.

Веесьожѣрчйй, *a.* allesfressend.

Веесьой, *s.* Веесь II. [*s. Внáдйти ся.*

Веесьóти, *v. a.* einwickeln; * — ся

Веесьóтка, *f.* s. Веесьóтка.

Вееспинáти ся, *s.* Спинáти ся.

Вееспынятки, на-ках auf den Fuss-

spritzen sich streckend, *M+B.* 193. [tzen.]

Вспира́ти, вспе́рти, *v. a.* unterstü-

Вспі́в- *s.* Спі́в-.

Вспі́ти, *s.* Успі́ти.

Вспли́вий, *a.* *Под. (ж. з. 41)?*

Всповне́нє, *n.* *Св.* Ergänzung, *f.*

Вспоко́н, *adv.* sejtjeher, *Oz.* 116.

Вспомага́ти, вспомо́чїс. Запома-

Вспомина́ти, *s.* Зга́дувати. [га́ти.]

Вспоминка, *s.* Зга́дка; вспо́минки кому́сь буде щось, *Ст.* jmd wird lange Zeit etw. gedenken (im üblen Sinne).

Вспомо́га, *f.* *s.* Запомо́га.

Вспо́рхнути, вспо́рхати, *v. n.* *Wgr.* 113 entfliehen, entwischen, sich aus dem Staube machen, davoneilen. [mit Recht.

Вспра́жки, на — *adv.* *IT.* wahrlich,

Вспя́тний, *a.* Rück-; вспя́тно, *adv.* *B.* im Rückschritt.

Вспа́ти ся, [всє́ру, -реш], scheissen.

Встава́ти, вста́ти, *v. n.* aufstehen, sich erheben.

Вста́вити, встава́ти, *v. a.* hineinsetzen, -setzen, hereinstellen, einschalten; но́гу — einrenken; 2) — ся за ким sich für jmdn verwenden.

Вста́вка, *f.* Einschiebsel, *n.*; *s.* Уста́вка, *Einsatz, m.* Bördüre, *f.*

Вста́вленє, *n.* das Einstellen, Einsetzen; Einschaltung, *f.*

Вста́вний, встава́чний, *a.* zum Einschalten; erenthetic, *Гол. гр.* 32.

Вста́нє, *n.* *He. s.* Повста́нє.

Вста́рчити ся в сло́ві Wort halten.

Вста́ти, *s.* Встава́ти.

Всте́клий, *a.* *Ф.* ветеклизна, *Пол. s.* Скаже́ний, скаже́нина.

Встеречі́, *s.* Устеречі́.

Встечі́ ся, *s.* Всти́кати ся.

Встига́ти, (не) встигну́ти, *v. n.* mit *d. Inf.*; не встиг отвори́ти konnte (vermochte) kaum öffnen, konnte nicht mehr —; (з роботою) встига́ти rechtzeitig fertig werden, *He. (Пр. XII. 275).*

Всти́д, *m.* Scham; 2) Schande, *f.*; то́бі не всти́д—? du schämst dich nicht—?

Встида́ти ся, sich schämen.

Всти́длий, *a.* schamhaft.

Всти́дливість, -ости, *f.* Schamhaftigkeit. [jmd schämt sich.

Всти́дно, *adv.* Verbalausdr. кому́сь

Всти́бати, всти́бнути, *v. a.* hineinstecken §.

Всти́ж, *adv.* *W. s.* На-стижа́р.

Всти́кати ся, toll, rasend werden,

Всти́ч, *f.* *Ф.* Wuth, *f.* [wüthen.

В-сторони́ці, *adv.* seitwärts, abseits, *M.* [s. Усто́яти ся.

Всто́яти, *v. n.* rubig stehen; — ся

Встра́мити, *v. a.* *Л. 33 s.* Осоро́мити.

Встра́пати, *v. a.* коло ко́го, *Др. с. 45?*

Встрима́ло, *adv.* *Левч.* zurückhaltend, enthaltsam.

Встри́мати, *s.* Стри́мати.

Встри́т, *m.* *Py.* Zufall, *m.* Gelegenheit, *f.* до чо́гось.

Встри́ти, *s.* Стри́ти.

В-стри́ть, *Ф.* на-встри́ч, *adv.* *А. Д. II.* 149 entgegen. [sammenkommen, *n.*

Встри́ча, (стри́ча) *f.* Begegnung, *f.* Zu-

Встри́чний, *s.* Стри́чний.

Встромі́ти, встромля́ти, *v. a.* hineinstecken, -schlagen, -geben; einheften, einlassen.

Встругну́ти, *v. a.* — шту́ку ein Kunststück ausführen, etw. klug ersinnen, einen Streich spielen, *He. §.*

Встрява́ти, встрягну́ти, встряну́ти, *v. n.* hineinstecken bleiben, sich einmengen.

Встряса́ти, встряса́ти, *v. a.* щось, чим erschüttern, aufrütteln, wankend machen.

Вступ, *m.* Eintritt, Zutritt; 2) Antritt, *m.*; 3) Einleitung, *f.*

Вступáти, вступі́ти, *v. n.* до ко́го bei, zu jmdm eintreten; до служ́би in den Dienst eintreten, den D. antreten;

вступі́в в мене́ дух meine Lebensgeister kehrten wieder; 2) aufsteigen, на щобє́ль auf die Sprosse treten; на трон den Thron besteigen; 3) — ся abtreten, weggehen, sich fortmachen, *s.* Уступáти;

b) за ким für jmdn einstehen, sich verwenden; 4) *v. a.* сукно́ einlaufen lassen.

Вступле́нє, *n. s.* Вступ.

Вступі́ний, *a.* Eingangs-, Eintritts-; 2) Antritts-; 3) Einleitungs-; -е сло́во Vorwort *n.*; Einleitung; Vorrede; -ий бі́й Angriffskrieg, Offensivkrieg, *m.* *К.*

вступі́не, *n. a. s.* Eintrittsgeld, *n.* -preis, *m.*

Встяга́ти, встягну́ти, *v. a.* zurückhalten, zügelн.

Встя́жка, *f.* *Лє.* *s.* Стя́жка.

Встя́жний, *a.* enthaltsam.

Вста́мити ся, *W. s.* Ста́мити ся, схамену́ти ся, *ЗР.*

Всува́ти, всу́нути, *v. a.* ein-, hineinschieben, -einstecken; * *комусь* jmdn tüchtig abprügeln; — *ся* sich hineinschleichen.

[осудіти.

Всу́да, *f. Ру.* всудіти, *s.* Осуда, *Всу́є, adv.* †vergebens, eitel, III. II. 32.

Всу́міш, *adv. Фр. s.* Пóмш.

Всу́мніти *ся, s.* Усу́мніти *ся.*

Всупоко́їти *ся, s.* Успоко́їти *ся.*

Всхíд, (схíд) *g.* всхóду (схóду), *m.* Aufgang; Osten, *m.* до, на всхíд-сонця, gegen Sonnenaufgang, gegen Osten; vor Sonnenaufgang, früh; на всхóді im Orient, im Osten.

Всхíдний, всхóдóвий, *Га. I. 14a.* von Osten her, von Osten-, östlich.

Всхíдниця, *f.* Steigrohr, *n.* Пол.

Всхóдіти, (взі́йти), *s.* Схóдіти

Всця́ти *ся, harnen, einpissen.* [(взі́йти).

Всчáти *ся, anfangen, beginnen, M.*

Всю́да, всю́ди, всюденька, *adv.* überall, allenthalben.

Всю́сенький, *a. H. s.* Всень. *Ог. 108.*

Вся́где, *s.* Всю́да. [während, *K.*

Всядóбóвий, *a. K.* allezeit, immer-

Всякáти, всякнóти, *v. a.* ein- hineinsieckern, verlaufen; 2) *v. a.* в себе einziehen, in sich ziehen, einsaugen.

Вся́кий, *a.* jeder, jeglicher, jedweder; allerlei, verschieden.

Вся́киване, *n.* Endosmose, *f.* Пол.

Вся́ко, вся́ково, *adv.* verschieden; das eine Mal so, das andere Mal wieder anders; mannigfach, *Нис.*

Вся́чина, *f.* Allerlei, Verschiedenes, *n.* Mannigfaltigkeit, *f.* [gen.

Вта́бóрити *ся, ein Lager aufschla-*

Вта́йнéний, *a. Лс.* in das Geheim-

Вта́їти, *s.* Ута́їти. [nis eingeweiht.

Вталува́ти, *s.* Пóталува́ти.

Втанцюва́ти, *v. a.* * *s.* Упóрати *ся.*

Втвэ́рджене, *n.* Ил. das Einprägen, Einprägung, *f.*

Втевелі́ти, *s.* Тэ́вкнути.

Втэ́ки, *pl. K.* Втэ́ча. [flüchtig.

Втэ́клий, *a.* entlaufen, verlaufen, Втэ́ком, *adv.* пі́ті — die Flucht ergreifen, *s.* Вті́к.

Втелю́щити, *v. a.* — гарбуза́ *Кч.* 297 davontragen; телю́щувати, einprägen, eintrichtern, *K. §.*

Втерéбїти, *v. a.* hineinstecken, III. I. 186; *s.* Обтэ́ребити.

Втерпíти, *s.* Утерпíти; не втэ́рпíти nicht aushalten, nicht über sich bringen können.

Втэ́рти, втерáти, *s.* Утэ́рти.

Втэ́рхати, *v. a.* коня́ beladen.

Втэ́ча, *f.* Flucht, *f.*

Втэ́чи, *s.* Вті́кати.

Втэ́чище, *n.* Zufluchtsort, *m. K.*

Втикáти, *v. a.* hinein-, einstecken.

Втинáти, *s.* Втáти.

Втирáти, *s.* Втэ́рти, втерáти.

Вті́рити, *v. a. Кс. II.* 289 hineinstopfen, -stecken, -schieben.

Втиркáти, втиркнóти, *v. a.* свівічку за Licht putzen; 2) — *ся* до чогóсь sich in etw. unberufen einmischen.

Втиркнóн, *m.* sich gern miteinander, Naseweis, *m. B.*

Вті́ск, *m. Кч.* Druck, *m.*

Втискáти, втисну́ти, *v. a.* ein-, hineindrücken, ein-, hineinpresse, -drängen; — *ся* sich —; eindringen. (chus).

Втискнóн, *m.* Grabkäfer, *m.* (Pterostii-

Втихáти, втихнóти, etc. *s.* Утихáти, etc. [still, *M. II.* 139.

Вті́хлий, *a.* in Ruhe versunken,

Вті́к, *g.* втэ́ку, *m. Пол. s.* Втэ́ча.

Вті́кати, уті́кнути, *v. n.* ent-, weg-, fort-, davonlaufen; sich flüchten, entweichen.

Вті́кач, *m.* der Flüchtige, Flüchtling, *m.* Ausreisser, *m.* пусті́ти *ся* на вті́кача, die Flucht ergreifen, davonlaufen.

Вті́качка, *m.* der entläuft, Ausreisser, *m. C. I.* 150.

Вті́лесіти *ся, sich verkörpern, Эг.*

Вті́ляти, вті́лювати, *v. a. Пар. s.* Вполóгати; 2) einverleiben, *ГШ.*

Вті́шити, *s.* Уті́шити; вті́шати *ся* чимóсь sich einer Sache erfreuen, Freude woran, worüber haben, genießen.

Вті́шний, *a. C. I.* 89 freudig, erfreulich; *s.* Уті́шний. [* eintrichtern, *K.*

Втовкáчити, *v. a.* hineindrücken;

Втóвкити *ся, Нс.* sich hineindrängen, -zwängen.

Втовчáй, втовкáти, *s.* Утовчáй &

Втогáй, *s.* Тогáй. [зр. 18.

Втогáд, *adv.* in vorigen Jahre, *Гол.*

Вто́й, *s.* О-тóй, отсéй.

Втолóчити, втолóчувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; festschlagen, *s.* Втолóчити.

[ма &

Втóма, *f. C. II.* 28, втомі́ти, *s.* Утó-

Втонати, *v. n. s.* Поринати.
 Втонути, втопати & *s.* Утонути.
 Вторак, *s.* Другак. [утопати &.
 Втори, *pl.* die Rinne der Fassdauen für den Boden, Gergel, *m.*
 Вториый, *a. s.* Другий.
 Вториати, *Св.* вторувати, *v. n.* begleiten (beim Gesang). [abermalig, *У.*
 Вторичний, *a.* zum zweiten Male,
 Вторичний, *a. s.* Торичний.
 Вторлиый, *a. H.* 259 gewöhnt, *gerieben, ?
 Второбразный, *a. secundär, Ог.*
 Второпати, *v. a. §.* begreifen, verstehen. [ти ся.
 Второпити ся, *Зг. s.* Надоуми-
 Второпний, *a. klug, В.*
 Второродство, *n. Term.* Secundogenitur, *f.* [fen.
 Второхрестити, *v. a.* wiedertau-
 Второхрещенець, -нця, *m.* Wiedertäufer, Anabaptist, *m.*
 Второхрещі, *pl.* Wiedertaufe, *f.*
 Вточити, *s.* Уточити.
 Втравити ся, *s.* Внайти ся.
 Втрапити, *s.* Трафити, потрафити.
 Втрага, втрагний & *s.* Утрага &
 Втримати, *s.* Утримати. [sammen.
 Втрийню, втрийку, *adv.* drei zu-
 Втрипати, *v. a. s.* Трипати; 2) *auswendig lernen; 3) e. grossen Weg zu Fuss zurücklegen. [sich einarbeiten.
 Втровити ся, sich angewöhnen,
 Втрое, *adv.* zu drei, dreifach.
 Втроити, *s.* Строити.
 Втроювати, *v. a.* verdreifachen, *Ст.*
 Втрутити, *v. a.* hineinstossen, -werfen, einstecken, eindringen; — ся sich einmischen, *s.* einmengen.
 Втручарний, *a. Зак.* durch-, eindringend, zudringlich. [Втрутити.
 Втручати, втручити, *М. Ст. s.*
 Втрясати, втрясти, *v. a.* hinein streuen; 2) schütteln.
 Втрячати ся, *s.* Тратити ся, vergebliche Kosten tragen.
 Втуліти, *v. a.* hineinstecken.
 Втулка, *f.* das engere Ende der Radnabe.
 Втуניתи, *v. a.* очи в землю den Blick zu Erde senken, auf den Boden heften. [хо, *М.* unterdrücken; dämpfen.
 Втушити, *v. a. s.* Потушити; лі-

Втягальний, *a.* zurückziehbar, *Пол.*
 Втягати, втягнути, *v. a.* ein-, hineinziehen; hinaufziehen; 2) до книги eintragen; 3) — ся до чогось sich worin einarbeiten, sich wozu angewöhnen.
 Втяжний, *a.* der Länge nach.
 Втямати, *v. a. Гл. б.* 84 wissen.
 Втямити ся, *impers. s.* Навтямити ся. [nere mich, *III. I.* 393.
 Втямки мені — ich gedenke, erin-
 Втяти [втну, втнеш]. *v. a.* abschneiden, abhauen; 2) plötzlich abbrechen (бесіду); *etw. Tüchtiges leisten; *vgl.* Вризати; 4) *begreifen, auffassen, vermögen, treffen, *II. s.* Утяти; не втну більше ich bin nicht mehr im Stande —.
 Вувязь, *f. s.* Увязь.
 Вугіля, *n. s.* Вугля.
 Вугля. *f.* Sammetente, *f.* (Anas fusca).
 Вуглєць, -ця, *m.* Kohlenstoff, *m.*
 Вуглиско, *n.* Kohlenstätte, *f.*
 Вуглова, *f. s.* Увязь (до ціпа).
 Вугловий, вугольний, *s.* Угольний.
 Вугляний, *a.* Kohlen-
 Вугляр, *m.* Köhler, Kohlenbrenner; Kohlenbauer, *m.*
 Вуглярка, *f.* Gattin des Köhlers; 2) Kohlenbrennerei, *f.*; 3) Kohlenpfanne, *f.*
 Вуглярство, *n.* вугольня, *f.* Kohlenbrennerei, *f.*
 Вуголь, -гла, *s.* Уголь, Еске, *f.*
 Вуголь, -гль, *m.* вугля, *n. coll.*
 Көhle, *f.* Kohlen, *pl.*
 Вугольна, *f. Др. с.* 130 angebrannter, verkohlter Stock.
 Вугнавець, -вця, *m.* вугнавий, вугнотавий, *a.* der Näselerde.
 Вугнавка, *f.* die Näselerde.
 Вугнати, вугнотати, *v. a.* näseln, näselnd sprechen.
 I. Вугор, вугр, -гра, *s.* Угор.
 II. Вугор, -гра, *m.* Finne, *f.* (Cisticercus cellulosa).
 Вуграк, *m.* Dasselbeule, *f.*
 Вугроватий, *a.* finnig, voll Finnen.
 Вул, *m.* Ungh. rechts. Nbl. der Тиса.
 Вудалий, *a.* Ч. V. 514 *s.* Удалий.
 Вудвуд, вудвудок, -дка, *m.* Wiedehopf, *m.* (Урура ерор). [вудвуд-
 Вудвудя, -яти, *n.* das Junge des Вудженія, *f.* geräuchertes Fleisch, *Пол. vgl.* будженія.
 Вудило, вудлиско, *n.* Angelruthе, *f.*

Вудити, (будити), *v. a.* räuchern.
 Вудка, *f.* Angel, Fischangel, *f.*
 Вудкало, вудко, вудок, -дка, *m.*
 в. Бѣдвуд.
 Вудол, *m. s.* Ідол, *Пр.* IX. 220.
 Вуж, (*aug.* вужака, вужіско), *m.*
 Schlange, Natter, *f.*
 Вужва, *f.* Kettrenning an der тязь.
 Вуждѣй, *m.* *Wgr.* XV. s. Хлѣв.
 Вужѣвець, -вця, *m.* Ring, *m.* Schlinge, *f.* an den Enden des воловід.
 Вужѣвка, *s.* Ужѣвка.
 Вужіще, *n. s.* Ужіще (Tau).
 Вужоватий, *a.* Schlangen-, schlangenförmig, -artig. [*Пар.*]
 Вужобник, *m.* Schlangenstein, *m.*
 В-узголовіх, *adv.* unter dem Kopfkissen, *Гол.* [*Zügel, m.*]
 Вудѣла, *pl.* Halfterband, *n.* Zaum,
 Вувина, *f.* Ог. Enge, Schmalheit, *f.*
 Вузкій, *a.* schmal, eng, enge; sehr beschränkt.
 Вузкість, -ости, *f.* Enge, *f.*
 Вузкоглядство, *n.* Kurzsichtigkeit, Engherzigkeit, *f.* *Фр.*
 Вузкобгий, *a.* engbeinig
 Вузкобсый, *a.* schmalnasig, Schmalnas, *Пол.*
 Вузовіто, *adv.* -*Фр.* bündig.
 Вузній, *f. s.* Гудимець; 2) Підбій.
 Вузол & *s.* Узол &. [*den.*]
 Вузчати, *v. n.* enger, schmaler werden.
 Вуй, вуйко, *m.* Oheim, *m.*
 Вуйна, вуйнка, *f.* des Oheims (Mutterbruders) Gattin, *s.* Дядина. [*her.*]
 Вулешний, *a. Cm.* von der Gasse
 Вулька, вулька, *f.* K. I. 86 s. Волиця; 2) *s.* Юлька. [*der Berg.*]
 Вулькан, *m.* Vulkan, feuerspeien.
 Вулканічний, *Пол.* вулкануватий, *K. a.* vulkanisch.
 Вурда, (ур-), *f.* gekochter Rahm aus Schafs- od. Ziegenmilch; 2) milchiger Saft (u. Brei) von gequetschten Mohn- od. Hanfsamen.
 Вурдяний, *a.* aus Вурда.
 Вурвечка, вурвеченька, *f. dim. s.* Веревка.
 Вус, *m. pl.* вуси, u. вуса, (*aug.* вусіска, -сища), Schnurrbart, *m.*; 2) Granne, *f.*; 3) die Ranken an Pflanzen.
 Вусатий, *a.* mit grossem langem Schnurrbart; schnurrbärtig; 2) mit Gran-

nen, begrannt: -а пшениця.
 Вусач, *m. s.* Вусатий 1).
 Вусачка, *f.* пшениця Bartweizen.
 Вусельник, вусень, *m.* Raupе, *f.* (eruca), *s.* Усільниця.
 Вустє, *n. s.* Устє, ұйстє.
 Вустілка, *s.* Устілка.
 Вустріця, *f.* Auster, *f. Cm.*
 В-(у)тім, *conj.* iudem; 2) übrigens, *V.:* а в тім незнаю.
 Вутлий, *s.* Утлий. [кчатко.
 Вутя, -яті, (*d.* вутятко), *n. s.* Кача,
 Вутячий, *a.* *Др. с.* 375 s. Качачий (der ұтка).
 Вухналь, *m. s.* Ухналь.
 Вушівець, -вця, *m.* Läusekerl, *m.*
 Вушівий, *a. s.* Вошівий.
 Вушійок, -йка, *m.* Schlag auf den Nacken, *m.*
 Вущінка, *f. s.* Застяжка. [*men.*]
 Вхєкати ся, § aus dem Athem kommen, entweichen, *v. n. M.* III. 62 entkommen, entweichen, unversehrt mit Heil davonkommen.
 В-хил, *adv.* geneigt, sich absenkend.
 Вхиляти ся, від чогось, *ГБ.* etw. meiden, vermeiden, sich wovon entziehen.
 Вхистіти, *v. a.* umzäunen, einfrieden; *s.* Захистіти. [*anwenden.*]
 Вхитрувати ся, *Др. с.* 225 List
 Вхід, *g.* входу, *m.* Eingang, Eintritt, *m.*; 2) *pl.* входи: знає всі — ihm sind alle Schliche u. Tritte bekannt; 3) *pl. s.* Уход, *K.* Nutzgebiete, Jagdreviere, *pl.*
 Вхідний, входовий, *a.* Eingangss.
 Вхідчини, *pl. Oc.* (61) I. §22. M. II. 96 festliche Bewirtung bei feierlicher Weihe u. Eröffnung eines neuen Hauses &.
 Вхіте, (-я) *n. Cm.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*
 Вхитний, *a.* M. II. 132 s. Охочий; коли — wenn u. wie jmd will, wenn's beliebt; вхітно, *adv.* angenehm, will.
 Вхідини, *s.* Вхідчини. [*kommen.*]
 Входити, *v. n.* ein- hineingehen; 2) *s.* Уходити 2).
 Вхобжай, *m.* Nachstellung, Jagd, *f. K.*
 Вхобжий, *a.* до когó zu jmdm Zutritt habend, jmds Gast sein, *Cm. Ку.*
 Вхорошити, *v. a.* verschönern, zieren, *Фр.* [*влучіти.*]
 Вцілити, *v. a.* treffen *s.* Поцілити.
 В-цілові, *adv.* im Ganzen; 2) noch nicht entbunden, жінка ходит ще —

Вчадіги, *v. n. s.* Загоріти (чад), *Шл.*
Вчасний, *a.* zeitig, frühzeitig, bei-
zeiten; Früh- (z. B. горіх).

Вчастіти ся, *K.* öfter werden, sich
wiederholen.

Вча́сток, *s.* Уча́сток, Ortschaft, *f.*

Вча́ханє, *n.* *ВШ.* das Pflücken.

Вчаха́ти, вчахну́ти, *v. a.* pflücken.

Вчаща́ти, *s.* Учаща́ти.

Вчень, вчений & *s.* Ученик, (учень),

Вченіти, *s.* Ученіти. [учений &

Вче́ра, вче́рака, (-ки), *adv.* gestern.

Вчерáшний, *a.* gestrig, von gestern.

Вчеса́ти, вче́увати (уч-), kämmen;

2) * *etw.* gut ausführen, zurechtmachen.

Вчині́ти, *v. a. s.* Учині́ти; 2) — ся
leihen; 3) — ся werden, entstehen.

Вчині́ня (-є), *n. s.* Ча́ри, данє (по-
чиніти).

Вчйнок, *s.* Учйнок; *gew. pl.* вчйнок
schriftstellerisches Werk, Schrift, *f.*
B.; 2) Behexung, *f.*

Вчиня́ти, *v. a. s.* Рєвчиня́ти. [пєн.

Вчислі́ти, вчисля́ти, *v. a.* einrech-

Вчйстити, *v. a.* nett ausführen,
ausstellen; 2) einschlagen, *P. I.* 2.

Вчита́ти ся, sich hineinlesen, sich
im Lesen vertiefen.

Вчйти, *s.* Учйти.

Вчймхну́ти, *v. a.* abpflücken.

Вчп, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus).

Вчобвати, *s.* Второбвати.

Вчоловіченє, *n.* Vermenschlichung,
f. Anthropomorphismus, *m.*

Вчоловічати, *v. a.* vermenschlichen.

Вчу́нє, *n.* *Ст.* *s.* Чувствó.

Вчу́ти; *s.* Уччу́ти; вчува́ти ся hör-
bar werden; вчу́хах — in den Ohren
klingen; вчу́ло ся мені, *P. I.* 4 ich
glaubte zu hören, es kam mir vor als
hörte ich (причу́ти).

Вшáди, *adv.* *Wgr.* XVIII. *s.* Ве́юда.

Вшак, *conj. pol. Ф.* *s.* Так, таке.

Вшатрити, *v. a.* собі sich *etw.*
merken. [Blösse geben.

Вшелєпати ся, *Нє.* (*ам.* 169) § sich

Вшеметáти ся, *Ч. IV.* 7 *s.* Одяг-
ну́ти ся.

Вше́сте, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*

Вшир, *adv.* der Breite nach.

Вши́рність, -ости, *f.* *Вє.* I. 215
reichliche Ernte? [2) *s.* Ушйти.

Вшй́ти, вшивáти, *v. a.* einnähen;

Вшй́ткий, *a. s.* Вєсь II. (*лємк.*).
Вшицегубка воню́ча, Florfliege, *f.*
(*Heimerobius perla*).

Вшй́ця, *f.* Blattlaus, *f.* (*Aphis*) — по-
пильця Kohl-Blattlaus (*A. brassicae*),
Mehlthau, m. s. Мшй́ця.

Вшквáрити, *s.* Ушквáрити.

Вшквє́ркати, *s.* Зчвє́ркати.

Вшкóдити, *v. n.* чо́го, чо́му *etw.*
schädigen, *K.* [kommen, merken.

Вшолбати, *v. a.* § auf die Spur

Вшпатй́ти, *v. a.* schneiden, stechen.

Вшугну́ти, *v. n.* rasch hineinlaufen.

Вштонь, (уш-), *adv.* Либóнь. [*Кл.*

Вшчерть, *adv.* зчим, *Нє.* *s.* Рівно.

Вщастй́ти, *v. a.* Макс. *s.* Ущасли-
вй́ти.

Вщáти, вчáти *s.* Счáти beginnen, *Піє.*

Вщєлчáти, *v. n. s.* Підсто́яти ся.

Вщєпй́ти, вщпльáти, *v. a.* einpfrop-
fen, einimpfen, einpflanzen.

Вщпбну́ти, вщпбáти, *v. a.* abschür-
fen, -quetschen, -reissen. [мен, *Кч.* 373.

Вщухну́ти, *v. n.* inne halten, verstum-

Вю́ки, *pl. K. I.* 156 Gepäck, Bagage,
n. Me. 443. [fisch, *m.* (*Cobitis fossilis*).

Вю́н, *m.* Schlammbeiser, Wetter-

Вю́нкй́, *a. КУ.* geschmeidig.

Вю́нок, -нкá, *m.* Bärwinde, Hecken-
winde, *f.* (*Convolvulus sepium*).

Вю́рòк, -рка, *m. Ч. VII.* 409 *s.* Юрòк;

2) Bergfink, *m.* (*Fringilla montifringilla*).

Вю́тка, *f.* Sandkäfer, *m.* (*Cicindela*), *B.*

Вю́ха, *f.* Wüthschierling, *m.* (*Cicuta*
virosa). [165.

Вю́чити, *v. a.* eine Last laden, *С. II.*

Вяз, *m.* Band, *n.*; 2) Glockenstuhl, *m.*;

3) *pl.* вязи Genick, *n.* Wirbel, Nacken,

m. — скрутй́ти den Hals brechen;

4) Rüster, *f.* (*Ulmus*), *II.*

Вязь, *f.* Bandholz, *n.* (у санй́й); 2)
das Binden (снопів). [(*Cuscuta*).

Вязалець, -лца, *m.* Kleeseide, *f.*

Вязáльник, вязáльник, *f.* Garben-

binder, *m.* [Garbenbinderin, *f.*

Вязáльниця, вязáльниця, *f.*

Вязанє, *n.* das Binden; 2) Dach-

werk, *n.* Dachstuhl, *m.* Gebälk, *n.*

Вязанка, *f.* Bund, Bündel, *n.*

Вязанковáто, *adv.* *B.* büschelweise,
gebüschtelt.

Вязáти, *v. a.* binden, knüpfen; fes-
seln; ineinander verschlingen, verein-

gen; *в'язані ноти* gestrichene Noten; 2)* — ся *с'л'овом* sich binden, s. verpflichtet; — ся *ц'віт*, *овоч* die Blume, die Frucht setzt an. [*Term. I Ш.*]

В'язба́, *f.* — самотна Einzelhaft, *f.*
В'язе, *n. s.* Увязь, *в'у́глова*.

В'язе́нь. -зня, *m.* Gefangener, Verhafteter; *Стра́фли́нг*, *m.*

В'язи́ло, *n. К.* Band, *n.* Fessel, *f.*

В'язи́ль, *f.* rauhhaarige Linse (*Eryum hirsutum*); 2) Geisklee, Kleber, *m.* (*Trifolium flexosum*).

В'язка, (*д.* *в'язочка*), *f. s.* *В'язанка*.

В'язки́й, *a.* bindig, zähe.

В'язни́к, *m. К.* *Тор.* s. *В'язе́нь*.

В'язни́ти, *v. a.* gefangen halten.

В'язни́ця, *f.* Gefängnis, -haus, *n.* Kerker, *m.*

В'язни́чний, *f.* Gefängnis-, Kerker-
В'язну́ти, *v. n.* до *когò* *Б.* an jmdn sehr nahe treten, au ihn losgehen, sich andrängen; *зудри́нгли* sein.

В'язня́, *f. s.* *В'язни́ця*. [*сеае*].

В'язова́ти, *pl.* Rüsterartige (*Ulma-*

В'язови́й, *a.* von *Ulmen*. [*тен*].

В'язо́к, -зка, *m. s.* *В'язь*, bei d. Schlit-

В'язи́, *f. Ф.* (*Пр. V. 213*) s. *В'язь*.

В'язи́й, *a.* getrocknet, gedórrt; * trocken, *fad*. [*heit*; *Гад*heit, *f.*

В'язи́сть, -ости, *f.* Trockenheit, Welk-

В'язли́й, не-, *a. II.* unverwelklich.

В'язну́ти, *v. n.* welken, verwelken.

В'язте́р, (*д.* *в'язтрак*), *m.* *в'язти́рна*, *f.* *Н. 14* Fischfanggeráth áhnl. der Reuse, *n.*; *Стромко́р*, *m.* Reuse, *f. s.* *В'язте́р*.

Г.

Г, vierter Buchstabe (*Глаго́ль*, -гиль); als gehauchter Einsatz im Anlaute (mit *В* wechselnd): *гінчий*, *горіх*, *го́стрий* *Оз. 59. Mi. IV. 81.* Manches unter *Г* fehlende s. unter *Г*.

Га! *int.* vom Lautgeben: *ha!* 2) mit *Resignation*: *magsein*, *leider nun*; 3) *га?* *was?* *was denn?*

I. Га́ба, *f.* Woge, Welle, *f. (B.) Gr. 20.*

II. Га́ба, *f.* Art weisses grobes Tuch; 2) weisse Decke.

Га́бати, *v. a.* beanstanden, behelligen, *Пом. III. 27* etw. jmdm anhaben.

Габе́лько́вий, *a.* vom jungen Rindviehleder. [*junger Ochs*].

Габе́льок, -елька, *m.* junges Rind,

Габе́льовани́й *a. Ос. (61) VIII. 16?*

Га́бка, *f. He.* weibl. Oberkleid, *n. s. Га́ба II.* [*ger Rinder*].

Габо́лина, *f.* *габлі* *pl.* Fleisch jun-

Габо́р, *m. N. e.* Berges. [*s. Гаври́ло*].

Габо́рик, *Габо́ро*, *Габру́к*, *m. Mi. II 250*

Габо́йк, *m.* Rock aus *габа*-stoff, *m.*

Гав-гав. *int.* vom Bellen des Hun-

Га́ва, *f. s. Га́ва*. [*des; 2) гав, m. Gebell, n.*

Га́вась, *m. s. Са́ва*.

Га́вда, *f. N. e.* Berges.

Га́ведни́й, *a. s. Га́взя́ний*.

Га́ведня, *f.* loses Gesindel, *n. Pöbel, m.*

Га́видни́й, *a. s. Самолю́бни́й*, (*vgl.*

за́видни́й).

Га́вин, *a.* der *га́ва*, *См.*

Га́вка, *s. Га́лка I*).

Га́вкати, *га́вкнути*, *v. n.* kláffen, bellen; *на когò* jmdn anbellen. [*Ochsen*].

Гав-ке́, *int.* zum Zurücktreiben der *Гавко́тія*, (-тня́) *f.* Gebell, *n. Mi. II. 71* *Пис.*

Гавку́н, *m.* Kláffer; 2) * *Advocat*, *m. §.*

Гаволо́виця, *f. Ф.* die müssig gafft.

Га́вра, *f.* — паску́дна garstiges Wetter

Гаври́ло, *Гаврик*, *m.* *Gabriel*. [[*ауга*]]

Га́вряхъ, *m. Др. с. 241* s. *Оврах*.

Га́ввяжи́й, *a.* vom *га́взя*.

Га́ввяз, *Hundszunge*, *f.* *Venusfinger*,

m. (*Cynoglossum officinale*).

Га́ввя́зний, *a.* ungeheuer gross.

Га́вяр, *m. s. Лене́х*, *аер*; 2) *Ufer-*

Segge, *f.* (*Carex riparia*).

Гага́к, *m.* *гага́ра*, (*д.* *гага́рка*), *f.*

Seetaucher, *m.* (*Colymbus*).

Га-го́в! *int.* beim Anhalten: langsam!

Гад, *m.* Schlange, *f. He.*

Гада́й-зі́ле, *n.* Einblatt, *Studen-*

tenröschen, *n.* (*Parnassia palustris*).

Гада́не, *n. M. I. 49* (*карта́ми*) *Кар-*

tenschlagen, *Wahrsagen* aus d. *Karten*, *n.*

Гада́ти, *v. a.* denken, meinen; 2)

wahrsagen; 3) — ся s. *Жури́ти* ся

Mi. IV. 718.

Гадé, *n. coll.* Schlangen, *pl.* 2) Gewürme, *n.*

Гáдерно, *adv.* s. 'Ядерно, охóчо.

Гаджýга, *f.* junge Rothtanne.

Гáдина, *f.* Schlange, *f.*

Гадýнник, *m.* s. Дівýна; 2) Si-
нау, *m.* (Alchemilla vulg.).

Гадýнниця, *f.* (Primula offic.).

Гадýти ся, *s.* Гидýти ся; 2) *im-*
pers. s. Млоúти.

Гáдка, *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.*
Ermessen, *n.*; 2) Entschluss, *m.* Ab-
sicht, *f.* máю гáдку bin gesonnen; má-
ти г. за когó ан jмndu denken; скý-
нути г. за когó vergessen; нý-гáдки
емý denkt nicht daran, ist ihm gleich-
giltig; в гáдки емý не ýдé kommt ihm
nicht aus dem Sinn; 3) s. Зáгáдка.

Гадкувáти, *v. a.* s. Гадáти, У.

Гадýк цýлолýстий Rúс Драченкорп,
m. (Dracoscephalum Rússchiana), В.

Гáдовый, *a. Ко.* 121 s. Гадýчий.

Гадовýше, *n.* Aufenthaltsort der
Schlangen, *m.* [Furie.

Гáдра, *f.* hadersüchtige Weibsperson,

Гадськýй, *a.* s. Гадýчий.

Гадýга, *m. f.* гадýк, *m.* гадýка, *f.*
s. Гáдина; 2) * Hundskerl, *m.*

Гадýцкýй, гадýчий, *a.* Schlangen-.

Гадýчиця, *f.* Weibchen der Nat-
ter, *n. КУ.*

Гадýчка, *f.* бородавчáта Schier-
lingsblatterschwamm, *m.* (Agaricus phal-
loides od. verrucosus); 2) — сорокáта
Króтenschwamm (A. pantherinus); 3)
— червонýва Perlenschwamm, (A. ru-
bescens), *Вол.*

Гадýчник, *m. He.* Schlangenhöhle, *f.*;
2) Erdeichel, Tropfwurz, *f.* (Spiraea
filipendula). [645 s. Сорокýля?

Гадýрка, *f.* — капáнцета, Ф. Пр. IX.

Гадýчий, *a.* Schlangen; 2) — чес-
нóк Schlangenknolauch, *m.* (Allium

Гадýчка, *s.* Гадýчка. [victoralis).

Гаевýй, *a.* im Haine befindlich.

Гаевýк, *m.* Waldhüter, *m.*

Гай, гай! *int.* Ф. ja! ja! schon gut!
nun weiter, wohlan; гáйже! auf!

I. Гай, *g.* гай zeittödtender Mensch;
гай часý Zeitverlust, *m.* — робóти Ver-
sáumnis der Arbeit, *n.*

II. Гай, *g.* гáю, *m.* Hain, *m.* klei-
ner Wald; * гай розвýв ся емý es grünt

ihm der Hain — ihm geht's sehr wohl.

Гáйвор, гáйворон, *m.* Saatkráhef.
(Corvus frugilegus).

Гáйворýн-ронн, *f. coll.* Raben-
kráhen, *pl. f.*; 2) * Narren, *pl. m.*

Гáйдá, *int.* marsch! vorwärts!

Гáйдабýра, *m.* s. Гáйдамáка.

Гáйдабýрити, *К.* s. Гáйдамакy-

Гáйдáй, *m.* s. Гáйдéй. [вáти.

Гáйдамáка, (-маха, *d.* гáйдамá-
чок, -шок, гáйдамáшка) *m.* Hajdemak,
Krieger in den Steppen, Freibeiter;
2) Räuber, Strassenräuber, *m.*; 3) †
frohnflüchtiger u. aufständischer Bauer.

Гáйдамáцкýй, гáйдамáчий, *a.* des
гайдамáка.

Гáйдамáцтво, *n. coll.* гáйдамач-
чина, *f.* s. Гáйдамáки. (*pl.*); 2) Zeit u.
Geschichte der гáйдамáки um d. J.
1768. Bauernkrieg, *m.*; 3) Freibeiterei, *f.*

Гáйдáр, *m.* Ч. V. 951 s. Гóйдáр.

Гáйдéй, *m.* Ochsenhüter, Ochsen-
treiber; 2) Vagabund, *m.*; 3) * rüsti-
ger, grosser Bengel, *А.* 54.

Гáйдýк, (*aug.* гáйдучýше), *m.* Haj-
duke, Bediente, Scherge, *m.*; 2) Art Tanz

Гáйзуб, *m. s.* Васýльок, В. [ЗР. II. 153.

Гáйка, *f.* Verzug, Zeitverlust; *m.*

Гáйлýвий, *a.* zeitraubend. [Sáumen. *n.*

Гáйма, *s.* Гáльма.

Гáйна. (гайна), *f.* s. Гай II. Гол. I. 386.

Гáй-нá! *int.* Scheuchruf gegen d.
Nacht.

I. Гáйнýй, *a. К.* II. 251 zeitrau-
bend; saumselig, (*opp.* негáйнýй, спýр-
нýй; 2) *adv.* гáйно мýssig *Кл.*; 3)
s. Порóжнýй.

II. Гáйнýй, *a. Гол.* III. 78 s. Гóрдýй.

Гáйнýк, *m.* Hegebereiter, *m. s.* Гаевýк.

I. Гáйнó, *n. s.* Гнýдó. *Gr.* 20.

II. Гáйнó, *n. s.* Гнýнó.

Гáйнóванé, *n. МШ.* s. Марнóванé.

Гáйнувáти, *v. a.* vergeuden.

Гáйнýти, *v. n.* rasch fortlaufen.

Гáйнýнýй, *a.* dreckig.

Гáйстéр, -тра, *m. Ко.* 220 s. 'Астер;

2) schwarzer Storch (Ciconia nigra).

I. Гáйтá, *f.* liederliche Dirne, *f.*

II. Гáйтá! *int.* beim Lenken des
Pferdes nach rechts, (ввáти —).

Гáйтáн, *m.* Gürtel mit benagelter
Tasche, *m.* (worin Ahle, Messer, u. Wurm-
zange für чабанý).

Гайтів, -ова, Feldhüter, -Wächter, *m.*
 Гайтіванс, *n.* das Jagen, Jagd, *f.*
 Гайтівé, *n. a. s.* Зар. Durchsuchung; 2) Jagd, *f.* [ня, *m.*
 Гайтón, *m.* Schulterriemen der двьоб.
 Гайтувати, *v. n.* jagen (mit Jagdhunden; 2) lauern.
 Гайтусь, *adv.* *H.* 164 draussen; — ходити auf den Abort gehen.
 Гаївка, гаїлка, *f.* Frühlingsspiel, u. Lied der Mädchen in den Ostertagen.
 Гаїти, *v. a.* jmdn in der Arbeit durch müssige Sachen aufhalten, unterbrechen; unnöthigerweise Platz einnehmen; — ся sich aufhalten (in d. Arbeit), säumen.
 I. Гак, *m.* † der 30 ste Theil: als Erwerb des лічман das 30 ste Schaf.
 II. Гак, *m.* Haken, *m.*; 2) *s.* 'Ости.
 Гаківніця, *f.* Hakenbüchse, *f.* (Art alter Feuegewehre die an e. Klotz festgeschraubt u. mit Luntен losgebrannt)
 Гаклове, *s.* Готлове. [wurden).
 Гаксьо, *int.* Scheuchruf für Ferkel.
 Гал, *m.* Summe, *f.* *Цар.* *vgl.* Загал.
 Галабурда, Händel, Streit, Wirrwarr, *m.*; 2) *u.* галабурдник, *m.* Raufbold, Polterer, *m.*
 Галабуга, Uebermuth, *m.* (*B.*)
 Галаган, *m.* *He.* *s.* Поблавок, *Цр.*
 Галагівка, *s.* Гаївка. [XI. (1) 107.
 Галадун, галадущик, *s.* Гладущик.
 Галай, *m.* *s.* Галайко; на — на балай ohne Bedacht, überstürzt, nachlässig.
 Галай, галайко, галагін, *Цар.* *m.* Brausekopf, eitler Schreier, Schreihals, Heisssporn, *m.*
 Галайкати, (-котати, -котіти), *v. n.* wirr durcheinander schreien u. singen, lärmén. [mend, schwatzhaft.
 Галайоватий, (-коватий), *a.* ляр-Галайсьвіта, в — пітї, *Ф.* in die weite Welt sich fortmachen.
 Галайстра, *f.* Haufen des Pöbels, der Kinder u. *A. m.*
 Галамбѣць, -бѣцї, *m.* Habermus, *n.*
 Галамбувати, *v. a.* durcheinander verwirren. [гліійский?
 Галаньскій, *a.* *C.* II. 160 *s.* Ан-Галанці, *pl.* *Ко.* 107 enge, knappe Hosen.
 Галапас, *m.* Schmarotzer, *m.* *B.*
 Галапасний, *a.* schmarotzend, parasitisch, *B.*; 2) Heisssporn, *m.*

Галапун, *m. s.* Голопунець; 2) *pl.* *s.* Голопузіта, (*pl.*)
 Галас, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.*
 Галасайко, *m.* Schreier, *m.*
 Галасайвий, галасний, *a.* lärmend.
 Галаслівість, -ости, *f.* Lärm, *m.*
 Галасувати, *v. n.* lärmén, schreien; галаснути комуьс, *МШ.* schreiend zuzufufen. [atropoides.
 Галасовѣлє, Scopolia (Scopolina)
 Галатиноватий, *a.* voreilig, ungestüm, *Цар.*
 Галацюцько, *m. s.* Голоцюцьок.
 Галачістий, *a.* *Зап.* II. 473, -а телїця?
 Галвашка, *f. s.* 'Играшка.
 Галда, *f. B.* Halde, *f.* taube Erde.
 Галем, -льма, *m. s.* Гальма.
 Галенї, -їти, *n.* junge Dohle.
 Галилїйскій, *a.* galiläisch.
 Галилїйство, *n.* grosser Lärm, *n.* Verwirrung, *vgl.* Галай.
 Галїти, *v. a.* *Ко.* 66 *s.* Нагліти; 2) *s.* Раїти, нараїти; 3) — ся sich tummeln, *s.* sputen, *Пом.* III. 25.
 Галицький, *a.* von Halitsch, Halitscher; 2) galizisch.
 Галиця, *f. H.* 186 *s.* Галїч.
 Галїч, *m.* St. Halitsch; 2) * *s.* Галичинї; 3) *N. e.* Berges.
 Галичанїн, *m.* Bürger v. Halitsch; 2) Bewohner v. Galizien, Galizier, *m.*
 Галичанка, *f.* Galizierin, *f.*
 Галїчий, *a.* *s.* Галицький 1); галїч, *a.* *МШ.* der Dohlen (галка).
 Галичинї, *f.* Galizien, *n.*
 Галїч, *f. coll.* Dohlen, *pl.* *Мі.* II. 336.
 I. Галка, (*d.* галочка), *f.* Dohle, *f.* (Corvus monedula); 2) schwarzes Eichhörnchen; чѣрна-галочка schwarzes Käferchen, *Wa.* 38.
 II. Галка, *f.* Kugel, *f.* *Лев.*
 Галька, Галочка, Гальшка, Галїя, Галїюня, *f.* Elisabeth, Lieschen; 2) Anna, Аннchen; 3) Helene. [kette, *f.*
 Гальма, *f.* Hemmschuh, *m.* Hemm-Гальмазї, *pl.* Kleinodien, *pl. s.* Альмаз.
 Гальмоб, *n.* *Ос.* (61) XII. 49. 50 *s.* Ганьмоб.
 Гальмувати, *v. a.* hemmen (mit d. гальма); 2) *s.* Галїти 1); 3) *s.* Гайнувати.
 Гальний, *a.* *Л.* 150 *s.* Гайний I. 1).

Гало, *n. B.* (Шр. VII. 657) Kugel, *f.*
 Галочка, *s.* Галка, *n.* Галька.
 Галбчница, *f. s.* Галаясвіка; — шип-
 шачка Rosengallwespe, *f.* (Rhodites rosae).
 Галузь, галуза; галузка, *f.* Ast;
 Zweig, *m.*
 Галу́зэ, *n. coll.* Zweige, Aeste, *pl.*
 Галузі́стый, *a.* vielästig. *W.*
 Галу́зованэ, *n.* loses Treiben, Un-
 fng, *m. Sic.*
 Галу́зоватый, *a.* muthwillig, *Sic.*
 I. Галу́н, *m. АД.* I. 256 *s.* Гальон.
 II. Галу́н, *m.* Alaun, *m.*
 Галуні́ти, *v. a.* mit Beimischung
 des Alaun färben, bes. Ostereier malen.
 Галу́нка, *f.* einfarbig bemaltes Osterei
 Галу́шка, *f. pl.* -шкі Mehlklösschen,
n. Ном. III. 27. [Галька 1) у. 2) *Зак.*
 Гальшка, Галюто́нька. Галю́, *f. s.*
 Галю́ва, галю́вина, *f.* Lücke, Licht-
 гung; Waldblösse, *f.* freier Raum.
 Галю́кати, *s.* Гулю́кати.
 Галю́чий, *a.* Dohlen-.
 I. Гам, *int.* vom Verschlucken.
 II. Гам, *m.* Lärm, *m.*
 III. Гам, *m. s.* Гальма.
 Гамазе́й, *m.* гамазія, *f. s.* Малазі́н.
 Гамазе́йцкік, *m. s.* Малазі́нер.
 Гамалі́к, *m. s.* Карк. [гамалі́к, *Зак.*
 Гамалікува́тій, *a.* mit grossem
 I. Гаман, (*d.* гамане́ць, -ня), *m.*
 lederne Geldbörse; Beutel, Sack zum
 Aufbewahren des Feuerzeuges, *m.*
 II. Гаман, *m.* jüd. Hamansfest; 2)
 die Person, welche den Juden bei die-
 sem Feste angeblich als Gegenstand des
 Spottes u. der Misshandlung dient.
 Гаманува́ти, *v. a.* jmdn so arg
 schlagen u. missbandeln wie es die Ju-
 ден angeblich dem Гаман II. thun.
 Гаманці́к, *m.* Beutelschneider, Та-
 schendieb, *m. Sic.*
 Гамарні́й, *a.* sich härmend, kum-
 мерvoll, trübselig, (*Ф.*) [senhammer, *m.*
 Гамарня́, *f.* Hämmerwerk, *n.* Ei-
 Гамати, *v. a.* essen (in d. Kinderspr.)
 Гамела́, *m. f.* e. plumpe Person.
 Гаме́ра, гаме́рка, *f. s.* Ма́сэрка.
 Гаме́рскі́й, *a.* = америка́нскі́й.
 Гамі́в, *f.* (*B.*) *s.* Гальма.
 Гамі́р, -ору, *m.* Lärm, *m.* Geschrei, *n.*
 Гамі́рні́й, *a.* lärmend, brausend,
 laut.

Гамі́шні́й, *a. s.* Лакомі́й, *Gr.* 20.
 Гамкнуті, *v. a.* verschlucken, *H.* 25.
 Гаморы́ти, *v. a.* murmeln, plaudern.
 Гамсемі́ти, *v. a.* М+Б. 196 *s.* Гом-
 сону́ти. [— ся sich mässigen.
 Гамува́ти, *v. a.* hemmen, aufhalten;
 Гаму́з, на — збі́ти zu Brei schla-
 gen, in kleine Stücke zerschlagen, zer-
 brechen.
 Гаму́рити, *v. n.* böse sein (?).
 Ган, *m. s.* Хан; ганьскі́й, *s.* Ханьскі́й.
 Гань, *f.* КУ. I. 234 *s.* Ганьба.
 Гана́, *f.* Гол. *s.* Dorána.
 Ганаві́ці, *pl. s.* Ногаві́ці.
 Ганьба́, *f.* Schimpf, *m.* Schmach,
 Schande, *f.*; 2) Verkommenheit, *f.* на
 ганьбу́ пі́ці verwahrlost werden.
 Ганьбі́ти, ганьбува́ти, *v. a.* schim-
 pfen, schmähen, schelten, verunehren;
 tadeln, rügen; — чым, *K.* Schande an-
 thun, der Schmach preisgeben; — ся
Luts. 154 sich schämen, Schmach fühlen.
 Ганьблыві́й, *a.* schimpflich, schmäh-
 lich, *MIII.* [II. 217. 218.
 Ганго́ль, *m. s.* 'Ангел, я́нгол, *У.*
 Ганде́вері, *pl. s.* Састо́ві штані́.
 Ганде́ль, -длю, гандэ́бвий, ган-
 длюва́ти. *s.* Торговля́, торговельні́й &
 Гандэ́жа, *f.* Art Gefäss.
 Гандэ́ян, *a.* der Гандэ́я.
 Гандэ́я, Гандэ́ўня. Ганця́, *f.* Anna,
 Hanna, Hannchen. [Ба́ўдыкі бі́ти.
 Гандри́ бі́ти, *Ф.* гандрити ся, *s.*
 Гане́бні́й, *a. K.* *Sic.* schändlich,
 schmachvoll. [*s.* Ганьба.
 Гані́ба, *f. M.* II. 43 Erniedrigung, *f.*
 Гані́ж, *s.* 'Аниж.
 Гані́ти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) ver-
 schmähen, *III.* I. 307. [bedeckt.
 Гані́бні́й, *a. M.* entehrt, mit Schmach
 I. Ганка́, *f.* *Luts. gr.* 164 *s.* Зга́дка.
 Ганько́, *m.* Eugenius.
 Ганьмо́, *n.* Tadel; Fehler, Mangel, *m.*;
 Ausstellung, *f. Sic.* [Гану́ся, *f. s.* Гандэ́я.
 Ганна́, Ганка́ II., Ганька́, Га́ня,
 Ганбо́нний, *a.* *Kl.* schimpflich.
 Гантелі́ти, *§. v. a. s.* Ганьбі́ти.
 Гану́с, гану́ш, *m.* *Зан.* 288 *s.* 'Аниж.
 Гануо́івка, *f.* гану́сна горі́вка Anis-
 brandtwein, *m.*
 Гану́ська, *f. s.* Ганна.
 Ганца́, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*
 Ганца́ні́я, *f. s.* Гарка́ні́я.

Ганчър, ганчърство & s. Гончър & Ганчърка, *f. s.* Гончърка; 2) *Thon, m. Гн. 77.*

Ганчирка, *f. s.* Лах, онучка. [Krim. Ганци на. *f.* Land des tartar. Хан, *gew.* Ганяти, *v. a.* treiben, hetzen, III. II. 18; — ся за чим wornach jagen, nachlaufen, etw. verfolgen.

Ганпалом, *adv.* flugs, rasch, *Иар.*

I. Ганка, Гануня, *f.* Agathe.

II. Ганка, *f. s.* Гантка.

Ганлик, *m. gew. pl.* Heftel, *m. s.* Гантка, вгати до ганлика, до -ив, *C. I. 54* vom albernem Reden u. Handeln.

Ганликóвий, *a.* mit Hefteln versehen, *Иис.*

Ганбон, *m.* Agathon. [(ганар) & Зак.

Гантър, — гантувати & s. Гантър

Гантовальний, *a.* -а голка Stickenadel, *f.* [dampf, *m. Py.*

Гар, *f. K.* Schlacke, *f.*; 2) Fett-

Гарабакати, *v. n.* mit roher Stimme sprechen od. singen; Kauderwelsch sprechen.

Гаразд, -ду, *m.* Glück, Wohlergehen, *n.* Inbegriff alles Glückes, *m.*; 2) гаразъ, гаразенько, (*comp.* гаразнійше, *Зар.*) *adv. Кс. II. 56* gut, glücklich; entsprechend, sehr gut, sehr schön; tüchtig, wirklich; майте ся —, оеравайте ся в гараздí bleibt gesund, le-

Гарай, *N. e.* Berges. [bet wohl.

Гарап, гарапник, *m.* geflochtene Biemenpreitsche, Hetzpreitsche, *f.*

Гарас, *m. s.* Гарус.

Гарасім, Гараскó, *m.* Gerasimus.

Гарасівка, *f.* rothe schmale Binde

aus grober Wolle od. Kameelgarn. [ten.

Гарасіковати ся, §. zanken, strei-

Гаратати, *v. a.* wuchtig schlagen; grob zerschlagen. [s. Гаразд 2).

Гарашо, *adv. He. Пр. XII. 607. 680*

Гарба, *f. Др. с. 256* Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.*

Гарбане, *n.* Raub, *m.* Plünderung, *f. K.*

Гарбати, *v. a.* raffen, rauben, III. I. 378.

Гарбачий, *s. a. m.* Verweser einer гарба bei d. nomad. Schafherde, *m.*

Гарбуз, *m.* Kürbis, *m.* (Cucurbita pepo); * гарбузá піднести, прикотати кому „einen Korb geben“: von abschlägiger Antwort beim Werben, — дичрати від ко́го — bekommen.

Гарбувіне, *n. coll.* Kürbisstengel, *pl.*

Гарбузовий, *a.* des Kürbisses.

Гарвѣда, *f. Hader, m.* Zänkerei, *f. §.*

Гаргара, *f.* etw. sehr Grosses, plumpe; grosses, schlecht eingerichtetes Zimmer; 2) *Bein.* e. keiflustigen, bösen Weibes, *H. 267.*

Гард, *m.* [gardé], *Рч. 246* Aufsicht, Wacht, *f.*; 2) e. Ort zum Fischfange bes. abwärts hinter der Mündung der Синюха in d. Бор (bei d. Запорóжці); 3) quergelegte Wasserwehre aus Steinen.

Гардаман, гардеман, *m. Гол. III. 205* Art hitziges Getränk, *Ч. IV. 513.*

Гардий, *a. s.* Гарний; *adv.* гарді.

Гардовати, *v. n. Ко. 150* lustwandeln, spazieren.

Гардовина, *s.* Гордовина.

Гардовничий, *s. a. m.* Oberaufseher in e. гард 2).

Гарем, *m.* Harem, *n.*

Гаремний, *a. Py.* vom Harem.

Гаремник, *m.* Haremhalter, *m.*

Гарен, *a. Ф.* fähig, mächtig; unfähig, unvernünftig.

Гарець, -рця, *m.* Flocken-, Blumenblume, *f.* (Phlox), *B.*

Гарікати, *v. a. P. I. 179* anherrschen, anschreien, antreiben; з со́бою щось, *Пр. VI. 547* unter der Nase brummen.

Гаріль, *m. Ко. 91, H. 39* s. Горіле.

Гаркан, *m. s.* Аркан I.

Гаркане, *n.* das Knurren; Hadern, *n.*

Гарканйна, *f. Hader, m.* Zänkerei, *f.*

Гаркати, *v. n.* на ко́б jmdn anknurren; — ся з ним hadern, zanken.

Гаркебуз, *m.* arquebuse, Feuerwaffe, schwere Büchse, *Кч. 38.* [* Hader, *m.*

Гаркит, огу, *m.* Geknurre, *n.*; 2)

Гарманувати, *v. a. He. Пр. XI. (1) 101* mittels Pferden od. Ochsen durchs Treten das Getreide dreschen.

Гармасар, *m.* Hengst, *m.*

Гармата, *f.* Kanone, *f.* Geschütz, *n.*

Гармати, *s.* Грабати 2).

Гарматій, гармаш, *m.* Kanonier, Artillerist, *m. Иис.*

Гарматний, *a.* Kanonen-

Гарматня, *f.* Kanonengiesserei; 2) Batterie, *f. Иис.*

Гармідер, *m.* Lärm, Geräusch, *m.* III. I. 147; 2) Крам, Habe, *f. (iron.), He.*

Гармонізувати, *v. n.* harmonie-

ren, übereinstimmen.

Гармоні́йний, *a.* harmonisch.

Гармоні́йка, *f.* Harmonika, *f.*

Гармоні́я, *f.* Harmonie, Uebereinstimmung, *f.*

Гарму́в, *m.* *Зап.* II. 411. ?

Гарна́лати, *v. n.* §. s. Гаморі́ти.

Га́рний, (*d.* гарне́нький), *a.* schön, hübsch, nett, *Пом.* III. 14.

Гарні́к, *m.* Arbeiter bei e. Ochsenfuhre, *m.* *Левч.* [солиця.

Гарни́ліця, (гарно́л-), *f.* s. Кра-

Гарні́ти, гарні́пати, *v. n.* schön, schöner werden, *Левч.*

Га́рт, *m.* Abhärtung, Härtung, *f.* да́ти кому́ га́рту, *P.* II. 123 jmdm tüchtig zusetzen, ihn derb zurichten.

Га́ртванє, *n.* Härtung, Abhärtung, *f.*

Га́ртос, *int.* *Га.* I. 144 Zigeunerzuruf im Osterspiel Ці́ган.

Га́ртува́ти, *v. a.* härten, abhärten; 2) *v. n.* landen, das Ufer zu erreichen suchen.

Га́ртулець, -ля, *m.* Pflock, *m.* zum Anbinden des Flosses an der Ufer.

I. Га́рува́ти, *s.* Гайнува́ти.

II. Га́рува́ти, *v. n.* viel mühselig arbeiten, sich placken. [Mensch.

Га́ру́ка, *m.* Streitmaul, zänkischer

Га́ру́кати ся, (гару́к-, *He.*) zan-ken, hadern, (*vgl.* га́дра, га́ркати ся).

Га́рус, *m.* Kameelgarn, *n.*

Га́русовий, *a.* von Kameelgarn.

Га́рці́вний, *m.* Spassmacher, lustiger Gesell. [frohes Weib, *Max.*

Га́рці́внийця, *f.* fröhliches, lebens-

Га́рцю́ванє, *n.* das Herumtummeln des Pferdes.

Га́рцюва́ти, *v. n.* ко́вєм e. Pferd im Kreise herumtummeln; scharmützeln, *s.* Герць; — гопакá den r. tanzen, *Кс.* 48.

Га́рча́ти, *v. n.* s. Га́ркати 1); röcheln.

Га́рч, *m.* га́рче, *n.* (B.) Höllennatter, (Pelias Prester); 2) Kreuzotter, *f.*

Га́са́ти, *v. n.* springen; herumstreifen; 2) die Salzmasse zerbröckeln, *B.*

Га́сай́льник, *m.* Löschhacken, *m.*

Га́сай́тель, *m.* Löscher, *m.* *T. K.*

Га́сай́ти, *v. a.* löschen, auslöschen.

Га́ска, *f.* Hammer zum Zerbröckeln der Salzmasse, *m.*

Га́ська, *f.* Johanna. [*Оу.* §. 277, 1.

Га́сло, *n.* Losung, Parole, *f.* *Кс.* 397;

Га́снѹ́ти, *v. n.* verlöschen, erlöschen,

auslöschen, (*v. n.*). [fel, *m.* s. 'Япед.

Га́спед, (-під), *m.* Schlange, *f.* Teu-

Га́спедский, *a.* teuflisch.

Га́ся, *f.* Schlange, *f.* s. Га́шка.

Га́ть, *f.* s. Га́тка.

Га́тала́й! *int.* vom Galopp e. Gauls.

Га́талець, -нця, *m.* Allgut, *n.* Dorf-
gänsefuß, *m.* (Chenopodium bonus Hen-
ricus).

Га́тї́ти, *v. a.* dämmen; e. Weg von
Faschinen über morastigen Boden machen.

Га́тї, *pl.* *N.* e. Berges.

Га́тка, (*d.* га́точка), *f.* Damm, Deich;
Faschinenweg, *m.* [aufe. Haufen werfen.

Га́тля́ти, *v. a.* eine Wust von etw.

Га́тьма́н, *m.* *Ме.* 413 s. Гетьма́н.

Га́тьта́, гетьта́, *int.* s. Гайта́ II.

Га́фа́р, га́фа́р, *m.* s. Шмѹ́клер;

Га́фт, *m.* Stickerarbeit, *f.* [Sticker, *m.*

Га́фтарка, *f.* Stickerin, *f.*

Га́фтка, *f.* Heftel, *m.*

Га́фтува́ти, *v. a.* sticken. [tummeln.

Га́ца́ти, *v. a.* hüpfen, tanzen, sich

Га́цмо́ляти, *v. a.* § schlagen; Ba-
ckenstreiche austheilen.

Га́ча, -яти, *n.* s. Лоша́. [ken.

Га́чик, *m.* Hákchen, *n.* kleiner Ha-

Га́чикова́тий, *a.* hakig, wiederha-
kig, *Пол.*

Га́чити, *v. a.* § ко́го за́ що́ jmdm
wegen etw. zur Rede stellen, rügen.

Га́чі, *pl.* s. Нора́вці. [кѹр bei Га́чі. *f.*

Га́чник, *m.* Einfassung für den оч-

Га́чур, *m.* s. Лоша́к.

Га́чу́ра, *f.* s. Лоши́ця.

Га́шенє, *n.* das Auslöschen, Löschen.

Га́шка, (*d.* га́шечка), *f.* Natter,
Kreuzotter, *f.* [Zögern, *n.*

Га́яня, *n.* гая́нка, *f.* *Пис.* Säumen,

Га́яти, *v. n.* *K.* müssig bleiben; — ся
s. Га́йти ся, *Кс.* 158.

Га́ба́ти, *Ч.* IV. 231 s. Бга́ти, *Ог.* 95.

Гва́рити, *v. a.* s. Говорі́ти, гуторі́ти.

Гвѹ́здь, *g.* гвѹ́дя, (*d.* гвѹ́док -дка),
m. Nagel, *m.*; 2) Fischergabel, *f.* s.

'Ости. [ввѹ́дне).

Гвѹ́дне, *adv.* (*Лемк.*) bei Tage (=

Гвѹ́дник, *s.* Звѹ́дник. [beschlagen.

Гвѹ́дї́ти, *v. a.* *n.* nageln, mit Nageln

Гвѹ́дя́нка, *f.* Benediktenkraut, *n.*

Nelkenwurz, *f.* (Geum urbanum).

Ге, *s.* Ге́й I. u. II. [(Diospyros Ebenum).

Ге́бан, *m.* Ebenholz, *n.* Dattelpflaume, *f.*

Гѣбановій, *m.* aus Ebenholz.
 Гѣбанок, -нка, *m.* grosser Hobel.
 Гев, гѣвсадий, *adv.* *ingr.* s. Сюда
 Гевал, *s.* Гевал. [Мі. IV. 81.
 Гѣвде, гѣвдечка, (-ки), *s.* 'Озде,
 овьде, Мі. IV. 81.
 Гей! *int.* ha! na! holla! auf! гѣй-
 бри, гѣй-еми als Aufruf *gebr.* (В.); гѣй-
 аба! У. *s.* Гіяба; гей-лѣю о weh!
 Гей, гѣйби, гей коліи *conj.* wie,
 gleichwie, gleichsam, wie wenn, als wenn,
 gleichsam als.
 Гѣйканѣ, *n.* das Zurufen гей! I.
 Гѣйкати, гѣйкнути, *v. n.* гей! dem
 Zugvieh znrufen, es antreiben.
 Гѣйки, *int. adv.* vom Fortfahren.
 Гейма, *int.* beim. Spiele Бобер.
 Гѣйса, *int.* *s.* Соб.
 Гейта! *s.* Гайта II.
 Гѣйтати, *v. n.* dem Zugvieh гейта!
 Гейя, *f.* *Luts. gr.* 157? [zurufen.
 Гѣла! *int.* *s.* Гіяля!
 Гѣлиха, *f.* N. e. Berges.
 Гѣлкій, *m.* *s.* Пярубок, *Gr.* 20.
 Гельот, *m.* Helot, *m.*
 Гельотизувати, *v. a.* Зг. zum He-
 геман, *m.* Teufel. [loten machen.
 Гѣманів, гемоньскій, *a.* II. teu-
 flisch, Teufels-. [zeug zu Wasser,?
 Гемія, *f.* *Ос.* (61) I. 230 Art Fahr-
 Гемоллобин, *m.* *Иод.* Globulin,
 Hämatin, Blutroth, *n.*
 Гемоняка, *m.* *aug.* *ОП.* *s.* Гѣман.
 Гемпель, -пля, гемпѣнник, *m.* Ве-
 трюгер, *m.* [IV. 81.
 Ген-ген, — там, *adv.* dort weit Мі.
 Гѣнде, гѣндека, (-еньки, -ечка),
 гѣнька (-ай) *s.* Онтам, *Ос.* 167.
 Гѣнто, гѣнтова (-олі), гѣнякъсь,
s. 'Оногда, позавчѣра, недѣвно, *Ос.* 172
 гѣнто = колісьто бувало.
 Гѣнтоватішній, (-вашний), гѣ-
 някъсѣшній, *a. s.* Оногдашній. [вѣстий.
 Гѣнцинатій, *a.* — кінъ с. Норо-
 Гѣпа, *f.* §. II. 189 *s.* Потилія, го-
 лова; 2) N. e. Berges.
 Гѣпати, гѣпнути, *v. n.* §. derb
 schlagen; -нути ся schwer fallen, stürzen.
 Гѣрб, *m.* Warpen, *n.*; Stempel auf
 d. Papier, *m.*
 Гѣрбввій, *a.* Warpen; 2) Stempel.
 Гѣрбовік, *K.* гербуляк, *m.* Edel-
 mann mit e. Warpen.

Гѣрбввник, *m.* Warpenbuch, *n.*
 Гѣрлев, *m.* *s.* Колемѣник.
 Гѣрэва, гѣрэзия, *f.* Ungemach, Uebel,
m., Verwirrung, *f.* Hader, *m.*
 Гѣрець, -рця, *m.* *s.* Герц.
 Гѣрѣтик, *s.* Брѣтик. [dicht.
 Герметичний, *a.* hermetisch, luft-
 Гѣрнад, *m.* Nbf. des Шайо.
 Гѣрой, *m.* Heros, Held, *m.* [thig, У.
 Геройний, *a.* heroisch, heldenmü-
 Геройство, *n.* Heroismus, Helden-
 muth, *m.* [ros, e. Helden spielen, ВВ.
 Геройствувати, *v. n.* einen He-
 Героїня, *f.* Heroine, Heldin, *f.*
 Герѣйти, *v. n.* Ко. 177 sich hero-
 isch zeigen. [mer, *f.* Wappenwesen, *n.* К.
 Гербальдія, *f.* Heroldie, Wappenkam-
 Герсонуті, *v. n.* ungestüm dahin-
 eilen, *Ос.* (62) VII. 38.
 Герц, -рцю, *m.* Scharmützel, Vor-
 spiel einer Schlacht, *n.* Zweikampf, *m.*
 * Bravour, Verwegenheit, *f. C.* [kämpft, *См.*
 Герцовнік, *m.* der im Zweikampf
 Герцувати, *v. n.* den герц aus-
 führen, bestehen.
 Герштикати ся, гѣршкати ся,
 герцикати ся, schäckern; sich balgen
 з ким. [Geflügel.
 Гесюгѣ, *int.* e. Scheuchruf gegen
 Гет, геть, *adv.* weg, fort; геть-там
 dortweiter; 2) ganz, völlig, vollstän-
 dig, gänzlich. [Brettsäge, *m.* *Gr.* 20.
 Гетавъ, *m.* Arbeitsgeselle bei d.
 Гетѣра, *f.* Hetäre, Buhldirne, *f.*
 Гѣтка, *f.* *s.* Ытка. [III. II. 174.
 Гетман, гетьман, *n.* Hetman, *m.*
 Гетманець -нця, *m.* Bürger, Ein-
 wohner der гетманщина 2).
 Гетманич, *m.* Sohn des Hetman, *f.*
 Гетманівна, *f.* Tochter d. Hetman, *f.*
 Гетманія, *f.* *Иис.* Мі. II. 71 гет-
 мановане. *n.* eines Hetman Anführung,
f. Oberbefehl, *m.*
 Гетьманка, *f.* Bürgerin. Einwoh-
 nerin der гетманщина 2), *Иис.*
 Гетманова, *s. f. a. s.* Гетманша 1).
 Гетманство, *n.* Hetmanswürde, *f.*
 Гетманувати, *v. n.* Hetman sein.
 Гетманша, *f.* Frau des Hetman;
 2) Tochter des H.
 Гетманщина, *f.* Zeit, Periode der
 ukrain. Hetmanen *f.*; 2) Theil der Ukrai-
 na unter der Verwaltung der Hetmanen.

Гётте! *int. (pl.)* macht euch fort!
 Гец, підвести когò під геца *Кн.*
 jmdn hinter's Licht führen, ihn prellen.
 Геца, *f. Hetz, f. [кн, (РДн. 18).*
 Гёшки, (*d. гёшечки*), *pl. s. Гиж-*
Гий, гий, гий, s. Гей. [s. Бгати, мичти.
 Гибáти, *v. a. Ч. IV. 225. VII. 551.*
 I. Гибель, -бля, *m. Nobel, m.*
 II. Гибель, гібіль, -ели, *f. Unter-*
gang, m. Verderben, n. II.; гібель
чогò s. Пронасть чогò eine Unzahl, К.
 Гибельний, *a. Ч. III. 25. ver-*
derblich, Verderben bringend.
 Гибіти, *v. n. verloren gehen, un-*
tergehen, sterben.
 Гибкій, *n. 3g. biegsam, geschmeidig.*
 Гиблївкї, *pl. Nobelspähne, pl.*
 Гиблювáти, *v. a. hobeln.*
 Гибляк, (обляк, вібляк), *m. Rund-*
holz, n. Og. 59 1.
 Гібнути, *v. n. Л. 51 s. Гїнути.*
 Гибчáстий, *a. Ч. IV. 378 — ко-*
 Гїва, *f. s. Їва, ёва. [ровáй rundlich.*
 Гївер (-ip), *m. s. Ївер.*
 Гївир, гївинь, *f. s. Ївола, В.*
 Гиготáти, *v. n. wiehern.*
 Гид, *m. H. 65 das Abscheuliche,*
 Schmutzige, Garstige; Ekel, *m. на гід*
 переходїти zu Ekel werden; verab-
 scheut, verachtet werden, *Иом. III. 26;*
 2) гид, *a. TP. 11. s. Гїдкий.*
 Гидж-га, *int. s. Гїджа.*
 Гїдити ся, гідкувáти, *v. n. чим*
 sich vor etw. ekeln, менї щось гї-
 дить ся etw. widert mich an, habe Ekel
 vor etw. [empfindend.
 Гидлївий, *a. Др. с. 35 Abscheu*
 Гидлївість -ости, *f. He. Abscheu,*
 Ekel, *m. [derwärtig, ekelhaft, garstig.*
 Гидкїй, гїдний, *a. widerlich, wi-*
 Гїдкїсть -ости, *f. Garstigkeit, Ekel-*
 haftigkeit, Abscheulichkeit, *f. [behaglich.*
 Гїдно, гїдостно. *adv. zuwider, miss-*
 Гїдостний, *a. s. Гидкїй, Пис. Левч.*
 Гїдостність, -ости, гідбá, *f.*
Пис. s. Гїдкїсть.
 Гїдра, *f. Hydra, Wasserschlange, f.*
 Гидувáти, *v. n. ким К. Др. с.*
 362, s. Гїдити ся.
 Гїлка, *gen. pl. Гижкїй, s. Гижкїй.*
 Гїва, *f. Schieler, m.*
 Гївнути, *v. n. geschwüurig eitern.*
 Гик, *m. гїкане, n. Geschrei zum*

Aufscheuchen, *n.*

Гїкавець, -вця; гїкавцун, гї-
 кало, *m. гїкавий, гїклївий, a. Stot-*
 terer, stotternd.

Гїкавка, *f. В. s. Шїкавка.*

Гїкати ся, stottern; *v. n. schlucksen.*

Гикїцькати, hinkend dahin trotteln.

Гїлечко, *n. s. Гильцё.*

Гїлї, *pl. Кух. Albernheiten, pl. Ge-*
 wäsch, *n. повёсти — [Иом. III. 25 He.*

Гїлка, *f. Ballspiel mit Laufen verb.*

Гїлька, гилїна. *f. Zweiglein, n.; 2)*

Stabheuschrecke, *f. В. [лївий, a. ästig.*

Гилнїстїй, гилїстїй, *Фр. ги-*

Гилнїтїти ся, in Rudeln umher-

laufen (v. Wölfen zur Brunstzeit).

Гилнїя, *f. Rudel Wölfe, n. vgl.*

Тїчка; Meute, *f. [füllte Klösse (пирогї).*

Гилџн, *m. gew. pl. mit Fleisch ge-*

Гильцё, *n. Сб. I. 257 s. Вильцё.*

Гїлї! *int. Scheuchruf gegen Gänse,*

Иом. III. 15.

Гилїра, *f. Др. с. 186 s. Галар.*

Гилїрко, *m. Hilarion.*

Гїмбїль, s. Гїндель; гимблювá-

ти, s. Гиндлювáти.

Гименéй, *m. III. II. 174 Hymen, m.*

(Gott der Ehe b. Griechen u. Römern).

Гимзїти, *v. n. гим — wimmeln*

Иом. III. 28.

Гимн, *m. Hymnus, Lobgesang, m.*

Гин-гїн, *adv. s. Ген-ген, Лев. гр.*

133. *Мі. IV. 81. [Гинцувáти.*

Гиньбувáти ся за ким (Ф.) s.

Гїндель etc. s. Гандель, гандлю-

вати etc. [s. Герштикáти ся.

Гиндувáти, гєндрилáти ся, §.

Гїндик, *m. s. Їндик.*

Гїндри, *pl. loses Schäckern.*

Гїней, *m. s. Їней. [Левч.*

Гинкїй, *a. biegsam, geschmeidig.*

Гинтóв, *Гол. III. 503 Kutsche, f. ?*

Гїнути, *v. n. zu Grunde gehen, un-*

kommen, verderben, vergehen; schwinden.

Гинцувáти, *v. a. когò jmdn ausser*

Athem hetzen, todthetzen, (Ф.).

Гинч, *m. Гол. I. 208, Schlange, f. ?*

Гїнчїй, *a. s. Їнчїй, Мі. IV. 81. Og. 60.*

Гинчáти, *v. n. wimmern, winseln;*

2) s. Ревáти.

Гир, *m. за гир, Ф. s. На дїво, на*

слáву; 2) Spur, *f.; гир би ти ся за-*

гїрив! soll jede Spur nach dir ver-

schwinden; гіром ходити ganz verkommen, sittlich verfallen.

Гіра, *f.* §. Kopffhaare, *pl.* Schopf, *m.*

Гіравець, -вця, *m.* Art Pflze.

Гирбёт. *s.* Хребёт.

Гірдев, *m.* §. Колешёрник. [Wagen].

Гирди́лати, *v. a. s.* Трясті (vom

Гирді́ль, *m. s.* Гряді́ль.

Гирешний, (-рш-) *a. ungr. Др. с.* 405 *s.* Славний; — злодій ein Dieb von den wahren! non plus ultra, (*Ф*).

Гірити, *v. a. s.* Загірити.

Гирівка, *f.* struppiges Kopffhaar; 2) Schopfstern, *m.* (*Сematula*).

Гирішлівий, *a. s.* Гирешний; 2) гриб—Щирак; 3) berüchtigt, verrufen.

Гірка, *f.* das obere Ende Kopfstück, *n. s.* Гічка.

Гирканя, (-кня), *f.* Art Bitterpilz.

Гіркий, *s.* Гіркий.

Гірло, *v.* Гірло.

Гирміти, *Ог.* 49 Гриміти. [Pranger, *m.*

Гирвище, *n.* öffentliche Schande,

Гирбчик, *m.* Boretsch, *m.* (*Borago officinalis*), *B.*

Гирувати, *v. a.* aufregen, aufheben, *Гр.*; mühevoll wohinziehen, schlep-

Гірці, *pl. s.* Герць [ren, zerren, *Шл.*

Гирчина, *f.* Beinwurz, *f.* (*Symphytum cordifolium*) *B.*

Гіря, *f. s.* Гіра, *II.*; 2) mit kurz geschnittenen Haaren, *Ко.* 3 (*vgl.* стріга); 3) *s.* Канчук, *Др. с.* 305; 4) Gewicht bei d. Uhr, *Ос.* (62) II. 83 *Иом.* III. 28.

Гірявець, -вця, mit sträubigem Haar; гірвий, *a.* geschoren, gestutzt, *Ко.* 73.

Гитала, *f.* Art Heidekorngraupen.

Гитіна, *f.* Spleisse, *f. s.* Гінтіна, *vgl.*

Гитінка. [Theile gespaltener Holzblock.

Гитінс, ein dh die Mitte in vier

Гитовій, *a. s.* Гінтовій.

Гиц! *int.* gapps! (*v.* Hüpfen).

Гицель, -цля, гиціль, *m.* Abdecker, Wasenmeister, *m.* [цель; Schindanger, *m.*

Гицлівка, *f.* Wohnstätte des гі-

Гицнути, гицкати, *v. n.* aufhüpfen, springen.

Гич, *m.* Etw. ohne allen Wert, etw. Nichtiges: і гич не до річі, *III. I.* 270, 88 ні гич ні гариля пилянки ganz u. gar nichts, *Зак.* [f. Stengelblätter, *pl.*

Гиче, *n. coll.* гічка, гичина, *Гл.* 75

Гичка, *f. N.* e. Berges.

Гишкй, *pl.* kalte Füße als Gallertspeise.

Гишковé пущенé, *s.* Мяснé, *n.*

Гивнó, Dreck, Menschenkoth, *m.*

Гивно́їд, гивнорій. (-рійка, *f.*), Rosskäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*).

Гивня́к, *m. s.* Лайня́к. [2] *s.* Гивно́їд.

Гивня́р, *m.* Dreckkerl, Sudler, *m.*;

Гігієна, *f.* Hygiene, *f.*

Гігієнічний, *a.* hygienisch.

Гід, *g.* годá, *m.* Jahr, *n.* * кому́сь чóрний год сирáвити jmdm e. unglückliches Jahr bereiten, drohen Schlechtes zuzufügen.

Гідь, як-гідь (é-г.) собі гадáш? wie denkst du halt in dieser Sache? (*Ф*).

Гідний, *a.* würdig, wert; brav, gut, bieder; 2) jährlich, Jahres; 3) genug gross.

Гідність, -ости, *f.* Würde, *Тор.* Bravheit, *f.*

I. Гій! *int.* гій на тебе! pfui über dich, hol' dich der — *Ос.* (61) XII. 39.

II. Гій, *g.* гою, *m.* Heilmittel, *n.* Arznei, *f.* *Мі.* II. 4, *Піс.*

Гійкати, гійну́ти, *v. n.* на когó jmdn dh lautes Schelten einschüchtern.

Гійня́, *f.* *Фр.* *s.* Гильня́.

Гіле, *m. coll.* Zweige, *pl. m.*

Гілька, гілечка, *f.* kleiner Zweig, Zweiglein, *n.*

Гільнува́ти, *s.* Гайнува́ти.

Гільта́й, (*d.* гильта́енко), *m. s.* Гульта́й, *Ог.* 47.

Гільта́йский, *a.* liederlich.

Гільта́йство, *n.* liederliches Leben; 2) *coll.* loses, liederliches Gesindel, Landstreicher, *pl.* [Ast, *m.*

Гіля́, гіля́ка, (-ю́ка), *f.* starker Zweig,

Гіля́стий, *a.* astreich, ästig.

Гімнó, гімня́к, *s.* Гивнó, гивня́к, *Ог.* 80.

Гін, *g.* го́ну, *m.* *Макс.* Lauf, *m.* Rennen, *n.*; 2) Eile, Schnelligkeit, *f.* *Ке.* II. 178; Strömung, *f.*; 3) Trieb, *m.* *Шл.*; 4)

гін, *g. pl.* двóв. трóв гін, *s.* Гóни, *pl.*

Гінé, [гон-]. *n.* Brunst, Geilheit, *f.*

I. Гінкй́й, [гон-]. *a.* *H.* 279 hurtig, schnell laufend, geschwind strömend.

II. Гінкй́й, (гин-), *a.* *Гр.* schlank, hoch wachsend; — стан.

Гінний, *a. s.* Гідний, *Ог.* 78 (*B.*).

Гінта́й, гінта́й, *Гол.* *s.* Гильта́й.

Гінтіна, *f.* centrifugal (schindel-förmig) gespaltener Holzstamm, *vgl.* Гóнта.

Гінтовій, *a.* -á дошка, von dem Viertel eines Baumstammes seitwärts gesägtes Brett. [s. Згінчик; 2) Jagdhund, *m.*
 Гінчій, гінчий. *a.* Schweinetreiber,
 Гіперболя, *f.* Hyperbel, *f.*
 Гіперболічний, *a.* hyperbolisch.
 Гіпотека, *f.* Hypothek, *f.*
 Гіпотетичний, *a.* hypothetisch.
 Гіржá, Гіржати, *s.* Иржá, Иржати.
 Гірка, *f.* dim. *s.* Горá kleine Anhöhe; 2) Neuboden, *m.* [(Pucedanum cerv.).
 Гіркан оленьчий, Hirschwurzel, *f.*
 Гіркий, *a.* bitter; arg, heillos, versessen, verrucht (— пняця, вópor).
 Гіркийня, *f.* Art Bitterpils.
 Гіркість, -ости. *f.* Bitterkeit, *f.*
 Гіркотá, *f.* Bitterkeit; Erbitterung, *f.*
 Гірлó, [гор-], *n.* *А. Д. I.* 186 Mündung, *f.* (ркі), *Мі. II.* 99.
 Гірний, *a.* Berg-, *Пар.* 2) allein, nur: — сидить в хáті er wohnt allein; — з душею mutterseelen allein; маю гірних пять грéйцарів habe nur die letzten fünf Kreuzer: гірнеський раз das letzte Mal. [betrieb, *m.*
 Гірництво, *n.* Bergbau, Bergwerks-
 Гірниця, *s.* Горніця.
 Гірничий, *a.* bergmännisch, Berg-
 (уряд, шкóла &).
 Гірнюк, *m.* Bergknappe, *m.* *Пар.*
 Гірняк, *m.* Bergmann; 2) Gebirgs-
 bewohner, Gebirgler, *m.*
 Гірнячка, *f.* Gebirglerin, *f.*
 Гірóчок, -чка, *m.* *Л. 8.* s. Огирóк.
 Гірóшник. *m.* Blutkrautwurz, *f.*
 Geissfuss, *m.* (Spiraea ulmaria).
 Гірський, *a.* gebirgig, Berg-.
 Гірчáк, *m.* Torfruhgras, Mariengras, *n.* (Hierochloa borealis); 2) scharfer Knöterisch (Polygonum hidropiper); 3) Bitterling, *m.* Dürnkraut, *n.* (P. persicaria); 4) Hederich, *m.* (Raphanus raphanistrum). [bittern.
 Гірчийти, *v. a.* bitter machen; * ver-
 Гірчийця, *f.* Ackersenf, Senf, *m.* (Sinapis arvensis). [ter werden, *M.*
 Гіршіти, *v. n.* schlimmer, schlech-
 Гірший, *a.* comp. schlechter, schlim-
 mer, ärger; 2) mehr, *P. I.* 1.
 Гіршіти, *v. a.* schlechter, ärger machen, verschlimmern; — корó jmdm Aergernis geben; — ся Aer. nehmen.
 Гірянін, *m.* s. Гірняк 2).

Гість, *g.* гóстя, *m.* Gast, *m.* в гóстї прийті als Gast kommen, в гóстях бóгти zu Gaste sein; * vom neugebor. Kind.
 Гістьбá, *f.* Гол. — купéчка Reisen, *f.* *pl.* Verkehr, *m.* Wanderung, *f.* *Мог.*; 2) *s.* Гостіна. [гитіна.
 Гітінка, *f.* junge Tanne, *s.* Гінтіна,
 Гіцáш, *m.* Leiter e. Brettsäge, Brett-
 schneider, *m.*
 Гіщійця, *f.* гіщóвáнець, -нця, *m.*
 Art Heilkraut gegen den гостéць.
 I. Гія. *f.* Ф. Schreck, *m.*; 2) *s.* Гáйка. (B.).
 II. Гія, не рія Вам мáсла? ist Ihnen nicht Butter nöthig.
 Гіяба, — дíло! *adv.* leider, umsonst, vergebens; unmöglich, (B.), *Зар.* (Вен. I. 334), *s.* Гóді bis hier n. nicht weiter!
 Гла, *s.* Иглá. [(Вер.) I. 36.
 Глáбці. *pl.* Art kleiner Schlitten, *Зан.*
 Глáбчэстий. (глоб-), *a.* — виз *Ос.* (61) I. 229 mit den оглóбі.
 Глáва, *f.* Capitel, Hauptstück, *n.*
 Главівна, *f.* † K. Buchrolle, *f.*; 2) Capitel, *n.*
 Главівця, *f.* *s.* Головá, *Гол.* III. 17.
 Главний, *a.* *gr.* *s.* Головний.
 Главосіки. *pl.* *s.* Уеікновéні глави *Св. Іоáна.* [tigen.
 Глагоїти. *v. a.* beruhigen, beschwich-
 Глагол, † *m.* Wort, *n.*; 2) Verbum, Zeitwort; 3) глаголь (-гіль) † Name des Buchstabens G.
 Глáдик, *m.* Xestomyza, *B.* [holz, *n.*
 Гладільце. *n.* Werkzeug zum Glátt-
 Гладільниця, гладжениця, *f.* feinere Hechel, *f.* (zum Flachs od. Hauf.).
 Глáдити, *v. a.* glätten; glatt, eben machen; 2) streicheln; 3) прóчо ent-
 hüllen; дуб die Eichenrinde stampfen.
 Гладішка, *f.* *Км.* *s.* Гладушик.
 Гладішник, *m.* Ackermennig, Be-
 erkraut, *n.* (Agrimonia Eupatoria); 2) *A.* odorata; 3) *s.* Глекóпáр.
 Гладій, *m.* *s.* Гладун.
 Гладінка, *f.* = глáдка, глáдкий (*opp.* zu Рябінка), *Га.* II. 40.
 Глáдкий, *a.* glatt, platt, eben; 2) fein, gefeilt, polirt; 3) einfach gemacht, einfarbig (*v.* Kleidungsstücke); 4) glatt, fett, gut aussehend (*v.* Vieh); glatt, schmeichelnd (*v.* Worten); fliegend (*v.* Schreibart u. Vortrag); глáдко брéше er lügt leicht; глáдко му йде das geht

ihm leicht vonstatten.

Гладківщина, Zeit u. Wirken des Гладкий Степан (1741) u. dessen S. Данило, *Біл.* [ganz, f.]

Гладкість, -ости, f. Glätte; Ele-Гладконбсий, a. ohne Nasenblatt, *Пол.* [Пол.]

Гладкоплбщий, a. glattflächig, Гладница, s. Гладильница.

Гладбня, f. schmuckes, schönes, „fisches“ Weib.

Гладун, m. wohlbeleibter, feister Mensch; 2) —, гладунка, f. s. Веретильница; 3) Blattlos, kahles Bruchkraut (Herniaria glabra). [Гладущик.]

Гладунець, -нця, гладуничик, m. s. Гладуш. гладущик, m. irdener Topf; *gew.* Milchtopf.

Гладушник, m. s. Ростопасть 2).

Гладчати, (-дш-), v. n. feister, glatter, voller werden, *He.*

Глаза, s. Лораза. [set, n. C. I. 88.]

Глазет, m. Silber, Goldstoff, Глазетовий, a. aus glasét.

Глаіти, v. a. besänftigen, beruhigen; —ся übereinstimmen.

Глас, † m. s. Гблос.

Гласіти, v. a. † verkünden, *K.*

Гластівка, f. s. Ластівка.

Глевіти, v. n. s. Зглевіти.

Глевкий, глевковатий, a. lettig, bindig, *Гл.* 41: земля; 2) feigig, klebrig, wasserstriemig (хліб), *Н.* 43.

Глевтук, (-тук), m. *Гл.* 39 lettiger Boden; 2) s. Закалець, *Ко.* 75.

Гледіти, s. Глядіти; гледіть ся, *М. I.* 75 s. Видає ся es scheint.

Глеівий, a. schlammig, *Ст.*

Глезень, -зня, m. Art Pflze.

Глезна, f. † Knöchel, m.

Глей, m. Bodenschlam, m.; 2) blau-grauer Lehm. [bifex], *B.*

Глейник, m. Schlammwurm, m. (Ту- I. Глек, m. s. Підпущник.

II. Глек, m. Topf, m. steinerner Krug.

Глекопар, m. Odernennig, n. (Agrimonia pillosa); 2) Schölkraut, n. Schwalbenwurz, f. (Chelidonium majus).

Глекушник, m. s. Підпущник.

Глембей, pl. monatliche Reinigung (menstruatio), (*B.*).

Глембіза, f. Unterhaltung beim Besuche der Verstorbenen, wobei einer

mit e. Stecken die Ausweichenden zuschlagen sucht, *Gr.* 20.

Глечик, глечичок, *dim.* s. Глек II.; 2) pl. глечики жовті gelbe Kannenblume, Wassertulpe, f. (Nuphar luteum).

Гліб, m. Tiefe in der Erde u. im Wasser, *Др.* c. 83. 88; 2) Gelass, m. Erdhöhle, f.

Гліба, f. — землі Erdscholle, f.

Глибина, глібінь, глібочинь, s. Глубина &. [nis, *II.*

Глібка, f. unterirdisches Gefäng-Глибнути, глібніти, v. n. *W. ZP.* die Kraft verlieren. [ббкий, &.

Глибкий, глібоченний, & s. Глу-Глибококруглий, a. *He.* tiefgrund, kesselförmig.

Гліва, f. Leberschwamm, -pilz, Rinds- zunge, f. (Boletus hepaticus), *Вол.*; 2) Art Birnbaum, *Ос.* (61) X. 27.

Глівий, a. fahlgelb; hellkastanien- braun, rothgelb, gelbbraun.

Гливіця, — волотанка, f. rispiger Hohltdotter, (Neslia paniculata).

Гливіти, s. Глевіти.

Глівка, f. gelbbraune Ameise, f. *B.* Гливкий, гливтяковатий, s. Глев- кий, &. [bercularia, *Вол.*

Гливничка, f. Art Staupilz: Ту- Глій, m. s. Глей.

Глімати, v. a. *Ст.* s. Глотати, *Н.* 19.

Глинь, глинць, -нця, гліній, *Пол.* m. Aluminium, n. *Ніс.*

Гліна, f. Lehm, Thon, m.

Гліник, m. *N.* e. Berges.

Гліниско, глінище, n. глівница, f. Lehmgrube, f.

Глиноміс, m. Lehmknetter, m. [174.]

Глинути, v. a. s. Пролигнути, *Ч. II.* Гліняк, m. Thonstein, m.; 2) s. Глі- няник 2).

Гліняний, a. thönerн, irden, Lehm- Глінянік, m. irdener Topf; 2) Ge- fäss mit Lehm zum Verstreichen, n.

Глінянка, f. s. Гліниско.

Глінястий, (-истий), a. *B.* lehmig, thonig; lehmfarbig.

Гліпати, гліпати, v. n. blinzen, matt blicken; 2) kümmerlich sein Leben fristen, dahinsiechen, kränkeln, *Моз.*; 3) s. Гліпнути. [blicken, den Blick werfen.

Гліпнути, v. n. на корó auf jmdn

Гліста, f. Eingeweidewurm, Spul-

wurm (*Ascaris lumbricoides*); — дитяча *Kinderwurm*, *m.*

Глісти, *v. a. Wgr.* IX. s. Грїзти.

Глістник, белéна — *m. Bittersüss*, *n. Alpranken*, *m. (Solanum dulcamara).*

Глістюк, *m. ekelhafter Sudler, Cm.*

Глістюк, *Нс. Пр. VI. 423 Wurm, m.*

Глітáня, *f. Schlund, Rachen, m.*

Глітáти, глітнѹти, *v. a. ver-, schlucken, verschlingen, Кс. II. 59 С. I. 59.*

Глі́ця, *f. s. Яглі́ця.*

Гліг, *g. глбгу, m. Weissdorn, n. (Crathaeus oxyacantha).* [s. Гліг.

Глід, *g. глбду; глій, g. глбю; m.*

Гліжé, *n. coll. dorniges stacheliges Gesträuch.*

Гліпкати, *v. n. — дідькáми fluchen.*

Гліг, *g. глбгу, m. s. Глотá.*

Глітно, *adv. dicht, vom Gedränge.*

Глобá, *f. Kummer, Gram, m. Sorge, f.; 2) Angriff, Zank, m. (B.).*

Глобувáти, *v. a. корó jmdn kränken, ungerecht herabsetzen, verunglimpfen; 2) auszanken.* [Вѹглова.

Гловá, *f. Др. с. 300 Riemzeug, n. vgl.*

Глогóвий, *a. vom гліг.* [гліг.

Глоговáтий, *a. dornig, stachelig wie*

Глод, глот, *m. s. Гліг.*

Глодáвка, вїбїжка — *f. scharfes Rispengras (Poa trivialis), B.*

Глодáти, *v. a. nagen, benagen; 2) wundreiben (чббїт).* [cker, *m.*

Глодїтель, *m. Мх. Nager; Bedrü-*

Глодовїнець, -нця, *m. Heckenweissling, m. (Pieris Crathaei), B.*

Глодѹн, *m. s. Гривѹн.*

Глоб́вий, *a. s. Глогóвий.*

Глоїна, *f. s. Гліг.* [den (v. Vieh).

Глондáти, *v. n. frei streifen u. weisenweise, s. Лóком.*

Глот, *m. Schluck, m.* [Schar.

Глотá, *f. Gedränge, n. (людїй), dichte*

Глотáвий, *a. Ч. V. 347.?*

Глотáти, *v. Глітáти.*

Глб́тка, *f. s. Прб́лик, С. I. 23.*

Глуб, *f. Фр. Tiefe, f.*

I. Глѹ́бий, *a. s. Голѹ́бий, Оз. 57.*

II. Глѹ́бий, *a. Н. 141 s. Глу́бкий.*

Глубинá, -бїнь, (-бїч, *g. -бочи*), -бочїнь, -бїзна, *Левч., f. Tiefe, f.*

Глу́бїнка, *f. s. Голубїнка.*

Глу́бкїй, *a. tief — вік hohes Alter.*

Глу́бкїсть, -ости, *f. Tiefe, f.*

Глу́боковмі́слий, *a. tiefen Sinn enthaltend, T.* [zelnd.

Глу́бококорї́нний, *a. tief wur-*

Глу́бокомислє́ний, *Гол. (-мїсний, Фр.), a. tief durchdacht, gründlich erwogen; tief Sinnig.* [tiefsinnig.

Глу́бокоѹ́мний, *a. tiefdenkend,*

Глу́бокоѹ́мнїсть, -ости, *f. tiefes Nachdenken, Scharfsinnigkeit, f. Ган.*

Глу́бокочувствї́тельний, *a. V. mit tiefem u. innigstem Gefühl.*

Глу́бочє́ний, *a. sehr tief.*

Глѹ́бочїнь, *f. s. Глубинá.*

Глуз, *m. Spott, Hohn, m. Ку.*

Глузáвцї, *pl. Rhizoboleae, B.*

I. Глу́зд, *m. s. Глуз, II.*

II. Глу́зд, *m. pl. -и und -а, Sinn, m. Begriffsvermögen, n. Verstand, m.*

з глѹ́зду зї́ти, зсѹ́нути ся von Sinnen kommen, verrückt werden; — по-му́тїв ся, der Sinn, d. Geist wurde gestört; зáбїти кому́ глѹ́зда jmdn dh. Schlagen (auf den Kopf) stumpfsinnig machen. [249.

Глѹ́здівний, *a. höhnisch, adv. Ко.*

Глу́здовáтий, *a. глѹ́здїк, m. stumpfsinnig.*

Глу́здувáти, *v. n. s. Глузувáти, III.*

Глу́злївий, *a. Ко. 388 spottstüchtig.*

Глу́збáнє, *n. Verspottung, f. das Höhnen.* [zosporium, *Вол.*

Глу́зомбр, *m. s. Шлудї́вка (Rhi-*

Глу́зувáти, *v. n. з корó über jmdn spotten, jmdn verhöhnem, mit jmdn Spott treiben.*

Глу́зувї́тий, *a. spöttisch, höhrend, К.*

Глу́м, -му, *m. Scherz, Spass; 2) Spott, Hohn, m. Schande, f.*

Глу́мїтель, *m. Spassmacher; 2)*

Verhöhnem, Spötter, *m.*

Глу́мїти, *v. a. Мс. 437 misshandeln, plagen; 2) — ся spassen, scherzen; кому́*

сїх über jmdn lustig machen, (jmds) spotten, jmdn verhöhnem, jmdm Hohn sprechen.

Глѹ́млє́нє, глумувáнє, *К. n. s. Глум.*

Глу́млївий, *a. spöttisch, höhnisch; schnöde.* [schmählich.

Глѹ́мно, *adv. höhnisch; schnöde;*

Глѹ́пий, *a. thöricht, dumm; 2) глѹ́пна нїч, бсїнь s. Глухїй.*

Глу́пáк, *s. Дура́к.* [(Sula alba).

Глу́пéй, — бїлий, weisser Tölpel

Глуноватий, глупавий, *a.* tölpelhaft, dumm, blöde, blödsinnig; einfältig; thöricht, albern.

Глу́поші, *pl.* *s.* Ду́роші.

Глу́пта́к, *m.* *s.* Глупа́к.

Глуха́вка, *f.* *s.* Глуши́ця.

Глуха́н, *m.* Auerhahn, *m.* [*Зар.*

Глухановий, *a.* des Auerhahnes,

Глуха́ня, (-а́чка), *f.* Typhus, *m.*

Глухий. *a.* taub; -а́ ніч. -а́ бсінь, *späte*, stockfinstere Nacht, Spätherbst; -а́ ўлиця Sackgasse, *f.*; 3) -а́ кропи́ва *s.* Глуши́ця; 4) dumpf, hohl, dunkel: шум, бóлос, слух; 5) -е́ місце, Поді́лє still, wenig belebt; — коне́ць (у двері́й, у ворі́т) bei den Angeln: „todter“ Punkt. [(*Vaccinium uliginossum*).

Глухи́ня, *f.* Morastheidelbeere, *f.*

Глухма́н, *m.* der Taube, Schwerhörige.

Глу́хо, *adv.* taub, dumpf, hohl.

Глуховатий, *a.* schwer hörend, harthörig, etw. taub; 2) dumpf, *II.*

Глуховатість, -ости, *f.* geringe Taubheit, Harthörigkeit, *f.*

Глухо́мóre, *n.* *KU.* fabelhaftes Meer; *vgl.* Луко́мóre, пра́море.

Глухо́та, *f.* Taubheit, *f.*

Глухува́ти, *v. n.* *Зг.* in Taubheit verharren, taub bleiben.

Глуш, *f.* abgelegene u. abgeschlossene einsame Gegend, Einöde, *f.*; 2) Dickicht, *n.*; 3) *s.* Глуха́ня; 4) *s.* Лі́па (великолі́ста), *B.*; 4) *m.* *s.* Глуха́н.

Глу́ша, глу́шка, *f.* *s.* Глуха́ня.

Глуши́ня, *f.* Dickicht von Unkraut. *n.*

Глуши́ти, *v. a.* taub machen; * be-та́убен; 2) дәм́пен (бу́бон, давін); 3) ersticken (*v.* Pflanzen); 4) у́бертө́нен, у́бершчә́лен (*v.* starken Geräute).

Глуши́ця, *f.* Taubnessel, *f.* (*Lamium*), *B.*

Глуши́ти, *v. n.* mit wüstem Unkraut verwachsen.

Глушкó, *m.* *Левч.* *s.* Глухий.

Глушко́ве бэ́ро See im Stromgebiete der Самара. [*ман, Ог. 97.*

Глушме́нь, *m.* *Ми. II.* 237 *s.* Глух-

Глюбо́кий, *s.* Глубо́кий.

Гля, *s.* Дя, *Шс. Ог. 77.*

Гля́ба, *adv.* *s.* Гя́ба. [*Вид; B.*

Гля́д, *m.* Blick, *Лір.*; *Ausblick, m. s.*

Гляди́ти, [гляджу́, гляди́ш], *v. a.* sehen, hin-schauen; nach etw. sehen,

suchen; того́ і гляди́ що — kannst ge-wärtig, sicher sein dass —, *III. I.* 379.

Гля́дка бояри́нка, *f.* Christauge, *n.* Virgils-Sternblume, *f.* (*Aster amellus*).

Гля́дний, *a.* *Зг.* sehend, beobach-tend, einsichtsvoll.

Гля́к, *m. s.* Підду́щник.

Гля́нути, *v. n.* на ко́го einmal an-sehen, auf jmdn blicken. [*нути.*

Гля́ти, *v. a.* *Ф.* [*Поез. (67) 66*] *s.* Гля-

Гм! *int.* der Unschlüssigkeit, des Zwei-fels.

Гма́тати, *v. a.* kneten, verbiegen, (*B.*)

Гма́ткій, *a.* knetbar, biegsam. [*чі, m.*

Гна́п, *m.* Fabrikant der сі́раки, опан-

Гна́т. Гна́тко. *m.* Ignatius.

Гна́ти́шин, *a.* der Гна́ти́ха (des Гна́т Frau) Sohn.

Гна́ти, [жну́, жне́ш], *v. a.* treiben; * — слі́д die Untersuchung weiter führen; *v. n.*, — ся за ким jmdm nacheilen; eilen.

Гне́ний, *ptc.* gebogen, gekrümmt.

Гне́сти, [гнету́, гнетеш], *v. a.* drü-cken, pressen, kneten; * drücken, be- drücken, verfolgen; — ся im Gedränge gepresst werden.

Гне́ть, гне́тько, *Кл. (superl. гнеті- сінько), adv.* allsogleich, baldigst.

Гне́тар, *m.* karger Filz, Knicker, *m.*

Гне́тене, *n.* das Pressen, Drücken.

Гне́тінка, *f.* — сі́ра *s.* Плє́сканка.

Гне́ту́ха, *f.* *Вем.* des Fiebers.

Гни́да, (*d.* гни́дка), *f.* Nisse in d.

Haaren, *f.*; 2) * vom unansehnlichen

aber sich lästig anhaftendem Menschen.

Гни́давець, -вця, *m.* Nissekerl, *m.*;

2) Bettlerläuse, Borstendolde, *f.* (*Torilis*).

Гни́давий, (-дв́вий), *a.* mit Nissen.

Гни́дник, *m.* Pferdebremsfliege, *f.*

(*Gastrus equi*).

Гниль, гни́лина, *B. f.* Fäulnis, *f.*

das Verfaulte, Faule. [*unreinen Säften.*

Гни́лавець, -вця, *m.* Mensch mit

Гни́лець, -лця, *m.* Art Bauchpilz:

Aethalium, Вол.; 2) Faulbrut, *f.*

Гни́лий, *a.* faul, verfäult; 2) * faul,

träge; -а Лі́па *Nbfl.* des Дні́стрé.

Гни́лиця, *f.* *Ст.* *s.* Порохно́; 2)

gew. pl. leicht faulende, weich werdende

Birnen.

Гни́лич, *m.* *Ф.* гни́личе, *n. coll.* an-

gefaulte, vermoderte Baumstämme, -zwei-

ge, *pl.*

Гнилічити ся, v. Birnen: angefault, weich, gar werden.

Гнилічка, гнілка, f. d. s. Гнильця 2). [stalis), B.

Гнілька, f. Schlammfliege, f. (Eri-Гнилобобкий, a. III. I. 105 faul an Гниловбди pl. Morast, m. [den Seiten. Гниловубий, a. mit Zahnfäule behaftet. [ser, m.

Гнилоїд, (-їда, -їдник), m. Кнау-Гнилоїдити, (-їсти), v, n. knausern; v. a. durch Knauserei vergeuden.

Гнилоша, f. faules, träges Weib. Гнилуша, f. Bein. des Neumondes, Ч. I. 11. [(Hister), B.

Гнилюк, m. Schildkrötenkäfer, m. Гниляк, m. der Faule, mit faulen verdorbenen Säften; faulendes Holz; * der Träge.

Гнилятина, f. faules Fleisch, Aas, n. Гниляча, (-че), n. coll. faule Baumstrunke, pl. [fleischfäule, f. B.

Гнилячка, f. Scorbut, m. Zahn-Гнипіти, v. a. Мх. s. Гнобіти.

Гнигавий, a. einwenig faul; * träge. Гнигэ, n. Fäulnis, Verwesung, f.

Гниїти, v. n. faulen, modern, verfaulen; im Fäulnis übergehen.

Гниїти ся, versthohlen sich an etw. schleichen, gleisen.

Гнів, m. Zorn, Grimm, Groll, m. за те гнівү нема deswegen braucht man nicht zu zürnen.

Гнівати, гнівати, v. a. erzürnen, aufbringen, ärgern; — ся sich erzürnen, in Zorn gerathen, zornig aufgebracht werden; зким mit jmdm зürnen, gegen einander grollen; schmollen; на корó jmdm зürnen. [geneigt; hitzig.

Гнівлявий, a. II. zornig, zum Zorn Гнівлявість, -ости, f. Zornmüthigkeit, f. Jähzorn, m. [bracht, jmdm grollend.

Гнівний, a. zornig, erzürnt, aufge-Гнівний, m. (гнівничка, f.): він мій — er ist mit mir entzweit.

Гнідан, m. гнідай, a. braun (кінь). Гнідіти, s. Гнітіти II.

Гнідуля, f. braune Kuh.

Гніздїти ся ein Nest bauen, ni-sten; v. Raubvögeln: horsten.

Гніздівка, Nestzeit, f. B.

Гніздний, гніздвий, a. zum Ne-сте geh.; Nest-

Гніздó, (aug. гніздїще), n. Nest, n. Brutstätte, f. Horst, m.; 2) jedwede Vertiefung, Aushöhlung, Pfanne, Loch, z. B. d. Vertiefung in d. Oelkelter, n. * Räubernest, n. Räuberhöhle, f.

Гніздюх, m. B. Nesthocker, m.

Гній, g. гною, m. Dünger, Mist, Un-rath, m.; 2) Eiter, n.; 3) Ohrschmalz, m.

Гнійний, a. -é поле gedüngt, gut gemistet.

Гнійнік, m. Mist-, Rosskäfer.

Гнійніця, f. Düngerleiter, f.

Гніпїти, v. a. M. II. 80 s. Гнипіти.

Гність, m. Oc. (61) XII. 62 s. Пáг-ність, пáність.

I. Гніт, g. гно́та, s. Гніт.

II. Гніт, гнет, g. гне́ту, m. K. Druck, m. Bedrückung, f. [Mісіти.

I. Гнітіти, v. a. s. Гне́сти; 2) s.

II. Гнітіти, v. a. bräunen: das Brot im Ofen dh das Anfachen einer Flamme auf d. Vorderraume (прїнічок); — ся sich bräunen, braune Färbung bekommen.

Гнічєний, ptc. Ч. II. 29 getrocknet, gedórrt. [plagen.

Гнобіти, (гноб-), v. a. bedrücken,

Гновій, a. zum гній geh. [phagus).

Гно́вда, f. Pillenkäfer, m. (Ontho-Гно́вка, гно́вка, f. Düngerjauche, f.

Гно́вня, f. s. Гно́ще.

Гно́їти, v. a. düngen, misten; 2) fau-len, eitern lassen; — ся sich eitern.

Гно́ще, n. Misthaufen, m. Dünger-stätte, f.

Гно́тар, гно́те & s. Гно́тар, гно́те &

Гно́яний, a. Mist-, kothig, He.

Гно́янка, f. Eiterblase, Pustel, f. Под.

Гнуздáти, v. a. den Zaum anlegen, zügeln.

Гнуздéчка, f. He. s. Уздéчка, Me. 74.

Гну́ти, v. a. biegen, beugen, krüm-men; * hart bedrücken; 2) alberne Pos-sen schwatzen; — ся sich biegen, s. krümmen; перед ким sich vor jmdm krümmen; kriechen; sich beugen.

Гнуткі́й, гну́чий, гну́чий, a. III. I. 236 biegsam, geschmeidig; 2) schlank.

Гню́павий, a. gebeugt, §.

Гню́пити ся, s. Похню́пити ся.

Гбóзик, m. Ballota nigra, B.

Гобáувáти, † v. n. K. чим überaus womit reich sein; 2) s. Глузу́вати, III.

Гоблáти, v. a. s. Скоблáти.

Гѡбля, *f. s.* Гѡголя.
 Гѡббй, *m.* Новое, *f.*
 Гѡбоіет, *m.* Hoboist, *m.*
 Гѡбортка, *f. s.* 'Обортка.
 Гов! *int.* beim Anhalten der Pferde.
 Гѡвад, *m. s.* 'Овад, вѡвад.
 Гѡвда, *f. s.* Горá.
 Говдувати, *v. a.* Пол. III. 224?
 Гѡвдя, *f.* wüster Grund; 2) * faules Weib.
 Гѡвѡдо, *n. (B)* s. Говáдина 1).
 Говѡрля, *s.* Говірля.
 Говінє, *n.* das Fasten.
 Говірка, *f.* Gespräch, *n.* Unterredung, *f.* М. III. 31; 2) Redeweise, Sprechart, *f.* II. 31.
 Говірканє, *n.* Plaudern, *n. B.*
 Говіркій, говірлівий, *a.* gesprächig, redselig.
 Говірля, *f.* N. e. Berges.
 Говірній, *a.* -á трубá Sprachrohr, *n.*
 Говіти, *v. n.* fasten; sich zum Empfang des heil. Abendmals vorbereiten, seine Andacht halten.
 Говія, *f. Gr.* 20 die Fasten.
 Говѡр, *m. Ks.* üble Nachrede; 2) Dialect, *m.* Idiom, *n.* [den, *Cs.*
 Говорáло, говорá —! hast gut re-
 Говорáти, *v. a.* reden, sprechen; — бáйку sagen, erzählen; от говорáт er redet ins Gelag hinein, er plauscht.
 Говорáнка, *f.* mürrischer Wortwechsel, *Фр.*; 2) Plauscherei, *f.*
 Говорáвий, *s.* Говіркій.
 Говорáун, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.*
 Говорáуха, *f.* Schwätzerin; von d. summenden Fliege, *H.* 79.
 Говорáшки, *pl.* das Lallen, *Me.* 2.
 Гѡвтати, *s.* Угѡвтати, угѡвкати.
 Гѡвтва, Гѡвтвин, *K. s.* Гѡлта & Гѡвáдина, *f.* Vieh; 2) Fleisch, *n.*
 Гогѡв, *m. s.* Гѡгѡви.
 Гогѡль, *m.* Klangente, Quakerente, *f.* (Anas clangula). [2] Kokette, *f.* (Ф.).
 Гѡголя, *f.* hochgewachsenes Weib;
 Гогѡтало, *m. n.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus). [tern, Geschrei, *n.*
 Гѡгогень, -тня, *m. Зг.* das Schnat-
 Гоготáти, *a. n.* laut schallen, ertönen; von d. Flamme: flackern.
 Год, *m.* Jahr, *m. pl.* гѡди, III. I. 251 Jahre, Zeiten, *pl.* (gen. *pl.* nach *num. card.* год, *P. I.* 20); з-гѡдом nach eini-

ger Zeit; год за год Jahr für's Jahr, *Мор.*; в рядй-гѡди dann und wann, zeitweilig, manchmal, nicht oft.

Гѡден, гѡдна, гѡдно, *a.* МШ. wert, würdig; він не гѡден тоє зробіти er vermag nicht, ist nicht im Stande das zu thun, *adv.* гѡдно, *V.* gut, tüchtig.

Гѡдйна, *f.* schönes Wetter, *He. Пр.* XI. (2) 30; гѡдйна, гѡдинця Stunde; колра —? wie viel Uhr istes? 3) * гірка лихá мені гѡдйна, (d. гѡдинонька) з тобѡю es ist mein Unglück, *m.* Kreuz mit dir.

Гѡдіний, *a.* Кн. heiter, klar, licht; 2) von einer Stunde, einstündig, *Под.*; гѡдінно, *adv.* *He.* stündlich, chronisch(?).

Гѡдінник, *m.* Uhr. *f.*

Гѡдінникáр, *m.* Uhrmacher, *m.*

Гѡдїти, *v. a.* vergleichen, aussöhnen; 2) dingen, miethen; — ся sich vermietten; б) einig leben; 3) *v. n.* warten s. Погодїти, перекодїти; б) — комý jmdm zuwillen sein, gewärtig sein, willfabren, wohl thun; гѡдїть ся тоє робіти? ist es erlaubt, ziemt sich dies od. jenes zu thun? то не гѡдїть ся es ist nicht erlaubt, es geziemt sich nicht; ist unpassend, unbillig.

Гѡдї, *adv.* ist unmöglich, es geht nicht weiter, hört alles auf; ist genug davon, *C. II.* 178; 2) leider, *Oz.* 197.

Гѡдівляє, *n.* гѡдівля, *f.* das Ziehen, Aufziehen, Zucht, Ernährung, *f.*; 2) Viehfutter, *n.* [ведлівість.

Гѡдлівість, -ости, *f.* Ш. s. Спра-
 Гѡдѡванець, -нця, гѡдѡванок, -нка, *m.* Pflegesohn, Zögling, *m.*; 2) der Wohlgenährte; Mastochs, *m.* Mastschwein, *n.*

Гѡдѡванка, *f.* III. I. 264 Pflagetochter, *f.* Mündel, *n.* [Jahres-, jährlich, *ВВ.*

Гѡдовій, *a.* порá -á Jahreszeit, *f.*
 Гѡдовік, (d. гѡдовичѡк), *m.* einjähriges Kind.

Гѡдовіще, *n.* K. I. 46 s. Год.

Гѡдовній, *a.* einmal im Jahre, *s.* Роковій.

Гѡдѡвник, *m.* Züchter, Pfleger, *m. B.*

Гѡдѡк, -дка, *m. dim.* s. Год.

Гѡдувати, *v. a.* er-nähren; 2) aufziehen, züchten; 3) mästen.

Гѡдящій, *a.* zweckmässig, entsprechend, *Ks.* 5. [Ks. II. 32; *Reimw* zu Бѡже.

Гѡже, *adv.* entsprechend, geziemend.

Гóжий, *a.* frisch, lebhaft, munter; anmuthig, stattlich; -а вода *s.* Погóжий-Гóжити, *v. n. s.* Годити; 2) glücken, gönnen, jmdm gut gewogen sein. *Щар.* [terlass, (*Ф.*).

Гóжма, *adv.* ineinemfort, ohne Unterlass. Гóй, *m. Oc.* (61) XII. 40 *s.* Гій II. II. Гій! *int.* oh! ha! ah! гой чи! holla ha! III. I. 14; гой та дана! beim Singen.

Гóйда, *f.* § grossgewachsenes Weib. Гóйдалка, (-авка, -анка), *f.* Schau-Góйдáр, *m.* Schäfer, *m. Plc.* [kel, *f.* Гóйдáрювáти, *v. n.* frei herumstreifen; 2) Schäfer sein, *Plc.*

Гóйдати, *v. a.* schaukeln. [len. Гóйкати, *v. n.* гой! schreien; joh-Гóйкий, *a.* Py. heilbar.

Гóйний, *a.* freigebig, honett. Гóйник, *m.* Arzt, Chirurg, *m. Plc.* Гóйниця, *f.* Chirurgie, *f. Plc.*

Гóйність, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.* I. Гóйса! *int. s.* Соб. II. Гóйса, *f. s.* Гóйда.

Гóїне, *n.* das Heilen, Zuheilen. Гоїти, *v. a.* heilen; — ся heilen, heil werden.

Голь, *f.* Blösse, Nacktheit, *f.*; 2)* *coll.* arme Leute; Bettelpack, *m. H.* 32.

Гóла, *f. s.* Голова. Гóлáльня, *f. s.* Горáльня. Гóлвóта, *f. H.* 7 Osterbrod, *n.*

Гóлдувáти, *v. n. Me.* 393 huldigen, *Пом.* II. 28. [180.

Гóлейко, *n. dim. coll. s.* Гіле, *Ч.* IV. Гóленця, *f. s.* Гóлїнка.

Гóлець, -ця, *m.* nackter Hafer (Avena nuda), *B.*; 2) Lederkarpfen, *m.*; 3) Schmerle, *f.* (Cobitis barbata).

Гóлече, *n. N. e.* Berges. Гóлий, *a.* nackt, bloss, entblösst; -а горá kahler Berg; під гóлим небом unter freiem Himmel.

Гóлїк, *m. s.* Гóлїш; 2) Brandstätte, *f.* [Roggen, Weizen. Гóлїна, *f.* harte Getreidegattung.

Гóлїнка, *f. B.* Früchtchen des Riedgrases, *n.* Гóлїти, *v. a.* rasieren; scheren.

Гóлїця, *f.* nackter, unbewaldeter (u. unbegraster) Berg; 2) Weissgerberleder, *n.*; 3) Steinbeisser, Dorngrundel, *m.* (Cobitis Taenia).

Гóлїш, *m.* Habenichts, *m.* armer Schlucker; 2) Art Salbei (Salvia nutans). Гóлїшниця, *pl.* Nackt-, Blatterschwämme, *pl. Vol.*

Гóлївний, *a.* Kopf-, *Ст.* Гóлїй, *m. Ст.* Barbier, *m.* Гóлїнатий, *a.* langfüssig; mit langen (starken) Schienbeinen.

Гóлїнка, *f.* Schienbein, *n.* Гóлїнный, *a.* wacker, tapfer, herzhafte, *сонтр.* гольнїйший, *Зак.*

Гóлїруч, *adv.* mit leeren, mit blossen Händen. [nackt.

Гóлїсїнький, гóлїський, *a.* ganz Гóлка, *f.* Nadel, *f.* [mig, *Plc.*

Гóлковáтий, *a.* Nadel-, nadelförmig. Гóлїник, *m. s.* Иголїник.

Гóлобель, гóлобелець, -ця, *m.* das in die гóлбáлї eingespannte Pferd, *Plc.* *Гол. гр.* 50; *adj.* гóлобелїй.

Гóлобїти, *v. a.* keilen, einkeilen. Гóлобїсь, гóлобїски, *adv.* in Stiefeln ohne Socken (o. Fusslappen); *adj.* гóлобїський. [Огóлбáлї-

Гóлбáлї, (*d.* гóлобелїки), *pl. s.* Гóлобрáш, *m.* Gauner, Schelm. 2) Proletarier, *m.*

Гóловá, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*; 2) *Obmann, Vorstand, Präses, *m.*; 3) *s.* Прáшва, Vorschuh, *m.*; 4) Radnabe, *f.*

в гóловáх beim Kopfe, zu den Håuptern; з гóловá собї вїбїти sich etw. aus dem Sinne schlagen; прїшлó до гóловá ist eingefallen; заходїти в гóлову sich den Kopf zerbrechen (mit vielem Denken); пїтї до гóловá по рóзум sich besinnen; мáти в гóловá ein Råuschehen haben; за мої гóловá bei meinen Lebzeiten; по моїй гóловá nach meinem Tode.

Гóловáй-ковáн, *m.* Mond-Kopffisch, *m.* (Orthogoriscus mola).

Гóловáйчик, *m.* Jasion montana. Гóловáнчик, *m. K. Пр.* IX. 465. ?

Гóловáтень, -тя, *m.* Gebirgskuppe, -koppe, *f.* -kopf, *m.*; 2) Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).

Гóловáтий, *a.* grossköpfig; 2)* klug, weise, *Кч.* 131. [Conops), *B.*

Гóловáтка, *f.* Dickkopffliege, *f.* Гóловáч, *m.* Grosskopf, *m.*; 2) *tüchtiger Kopf; 3) Kaulquappe, *f.*

Гóловáчик, — бáбка, Kaulkopf, *m.*

Groppe, *f.* (Cottus gobio).

Головѣчка, *f.* Art Strohбундѣл zum Dachdecken, *s.* Стрѣхѣч.

Головѣй, *m. s.* Головѣч 1) 2), *Фр.*

Гѣловень, -вня, гѣловль, *m.* Altel, Döbel, *m.* (Squalius dobula).

Головѣнник, *m.* Heizer, *m.* [ня.

Головѣнка, головѣшка. *f. s.* Голѣв-

Головѣчити, *v. a.* auf den Kopf schlagen. [stück vom Schweine, *Зах.*

Головѣзна, *f.* geräuchertes Kopf-
Головѣн, *a.* des голова 2).

Головѣнѣ, -ѣти, *n.* Köpfchen, *n.*

Головѣстий, *a.* stark u. grossköpfig, *He.* [ert).

I. Головѣця, *f.* Maische, *f.* (gesäu-

II. Головѣця, *f.* рікѣй, *Ф.* Quelle, Ursprung, *f.*; 2) —, головѣч. *m.* Hu-

chen, *m.* (Salmo hucho).

Головѣчний, *a.* -водѣ Quellen-, *Ф.*

Головѣнка, *f.* Flockenblume, *f.*

(Centaurea jacea). [lius eurapaeus).

Головѣчка, *f.* Trollblume, *f.* (Trol-

Голѣвка, *f.* Köpfchen, Kopfstück, *n.*

— маку, часникѣ, капѣсти & Mohnkopf,

-kapsel, Zwiebel, Kopf &; 2)* то голѣвка

das ist ein kluger gescheidter Kopf; 3) am

männl. Gliede: die Eichel; 4) das Stück

Vieh, welches dem Pfarrer für die Beer-

digung bestimmt ist u. hinter dem Sarge

getrieben wird, *Gr.* 20. [sächlich.

Головнѣй, *a.* Haupt, Ober-, haupt-

Головнѣк, *m.* Todtschläger, Mör-

der, *m.* (B). [lichen Sammelkapseln.

Головнѣстий, *a.* льѣн mit reich-

Головнѣцтво, *n.* Todtschlag, *m.*

Мордверbrechen, *n.*

Головнѣця, *f.* Oeffnung im Ge-

stein, woraus das Wasser quillt, *f.* (B).

Голѣвня, *f.* Feuerbrand, *m.*; 2) -трѣх-

лица, *f.* Faul-, Stein-, Schmierbrand, *m.*

(Tilletia caries); Kornfäule, *f.* (Ustilago

Maydis); 3) *pl. s.* Снѣтиці.

Головогрѣдь, *f.* Cephalothorax, *m.*

Головогѣд, *m.* *Гол.* III. 40 s. Людогѣд.

Головокрѣцѣ, -жця, *m.* Eu-

plotes discocerphalus, *B.*

Головокрѣт, *m.* Immortellenblume,

f. (Helichrysum arenarium).

Голѣвѣнѣка, *f.* *dim. s.* Головѣ;

pl. -и моѣ! ihr geliebten Häupter, meine

Lieben.

Головосѣка, *f.* *Ф.* Enthauptung, *f.*

Головувѣти, *v. n.* Vorstand einer

Dorfgemeinde sein. [phalopoda).

Головѣхи, *pl.* Kopffüßler, *pl.* (Ce-

Головѣчѣк, *m.* Dickkopffalter, *m. B.*

Голѣвѣчина, *f.* † s. Поголѣвѣчина;

2) Strafgeld entrichtet vom Grundhern

für den durch dessen Frohnbauer voll-

brachten Mord, *n.*

Головѣний, *a.* Kopf.

Гологолѣв, *adv.* barhaupt.

Гологѣри, *pl. N.* eines Gebirgszu-

ges u. e. Dorfes.

Гѣлод, *m.* Hunger, *m.* Hungersnoth, *f.*

— пѣд себѣ вѣзти wohlgenährt werden.

Голодѣти ся, verzehrt, genagt wer-

den, *Ф.*

Голодѣць, -дцѣ, голоднѣк, *m. B.*

Hungerblümchen, *n.* (Draba verna).

Голодѣвка, *f. s.* Лѣсѣвка; 2) „ein

Hungerdorf“.

Голоднѣча, *f.* Hungerstätte, *f. T.*;

2) hungeriges Gesindel, *Ж.*; 3) s. Гѣлод, *От.*

Голѣдний, *a.* hungrig; — кутѣк,

Ко. 7 Magen, *m.* -ї злѣднѣ годувѣти,

III. I. 332 unablässliche Wehstage ver-

leben; -а смерть, Hungertod, *m.* — тѣѣ

Hungertyphus, *m.*; -а кутѣ s. Щѣдрий

вѣчер, водохрѣці 2).

Голоднѣця, голоднѣвка. голоднѣн-

ка, *f.* Vertiefung beim Widerriste am

Bauche des Viehes, Weiche, Bauchflanke, *f.*

Голоднѣя, *f.* Hungersnoth, *f.*; 2)

coll. die Ausgehungen.

Голодѣвий, *a.* Hunger-, -а запо-

мѣга Unterstützung während der Hun-

gerszeit, *f.*

Голодрѣбѣць, (-дрѣнець), -бѣця, *m.*

голодрѣбий, *a.* halb nackter, zerlumpter

Kerl, Haderlump, *m. C. I.* 192.

Голодрѣла, *m.* Lump, Halunke, *m.*

Голодувѣти, *v. n.* hungern, Hun-

ger leiden, darben.

Голодѣха, *f.* из голодѣхи vor Hun-

ger, mit starkem Appetit.

Голодѣхий, *a.* geistesarm, *Кн.*

Голоколѣнець, -нця, *Н.* 26, го-

локолѣнок, -нка, *Ч. V.* 583 *m.* mit nack-

ten Knien, mit zerrissenen Hosen, San-

scullote, *m.* [Glatteis, *n.*

Гололѣдѣця, гололѣдѣ, -лѣди, *f.*

Голѣм, *m.* *Wgr.* IX. s. Глум.

Голомѣзій, *a.* голомѣзѣк, *m.* mit

einer Glatze, kahlköpfig.

Голомбзина, *f.* Glatze am Kopfe, *f.* Шл.

Голоморбжа, *f.* голоморбъз, *n.* (-морбъзця, *f.*) trockener Frost ohne Schnee, Barfrost, Blachfrost, *m.*; 2) *s.* Гололѣдця, (*B.*) [kelweizen, *m.*

Голбмша, *f.* Dünkel, Spelt, Dün-
Голомшійвий, *a.* schundig, zer-
schlissen, dem die Haare stellenweise
ausgegangen, abgeschabt, fadenscheinig,
Ф. Нс. [machen; 2) *s.* Заголбмшити.

Голбмшити, *v. a.* bloss od. nackt
Голоніж, *adv.* *s.* Голббіє.

Гольбпа, *f.* das Hintere des Pferdes.
Голопáшній, *a. s.* Горопáшній 2).

Голопáтий, *a.* голопáтник, *m.* mit
nackten Fersen: Haderlump, *m.*

Голорúчно, *adv.* *Мх.* *s.* Голрúч.

Гблос, (*d.* голосбк, -скá, голосб-
чок), *m.* Stimme, *f.* Laut, Klang, *m.* * Ruf,
m. Wort, *n.* не на той гблос nicht nach
dieser Melodie, взáти пiсню на — ein
Lied vorsingen; фáйна пiсня на —
schön zu singen, melodiereich; не тим
гблосом nicht auf diese Weise; на-гб-
лос, *adv.* laut; 2) Wahlstimme, *f.*

Голосеня, -яти, *n.* zarte Stimme
des Vögleins. [starke Stimme hat.

Голосйна, *m.* Ч. II. 581 der eine sehr
Голосйстий, *a.* mit lauter, weit
schallender Stimme, *Py.*

Голосйтель, *m.* Verkünder, *m.* *Ог.*

Голосйти, *v. a.* verkünden, verlau-
ten lassen; 2) по вмерлím einen Tod-
ten mit e. Todtenklage ehren, beklagen,
beweinen.

Голосйльник, (-сйль-, *См.*) *m.* *К.*
der e. Todten beklagt, beweint.

Голосйне, *n.* das Beklagen, Bewei-
nen; Todtenklage, *f.*

Гблосній, *a.* tönend, *ГШ.*; laut,
volltönend; * berühmt, berüchtigt, *Ш.* I.
274; *adv.* гблосно.

Голосйк, *m.* *s.* Голосйця 3);
2) Art zäher Gummisaft im Inneren des
Buchenstammes.

Голосйця, *f.* Kehlkopf, *m.* Luft-
röhre, *f.* *У.*; 2) Stimmritze, *f.* (glottis),
Шол.; 3) Schalloch, *n.*; 4) Pulsschlag
beim Menschen, *m.*; 5) Knochen hinter
dem Ohre, *m.*; 6) Klageweib, *n.* *s.* Плáчка.

Голосйчий, *a.* Stimm-, -іболонкй
Stimmbänder, *pl.* *Шол.*

Голоснiвка, *f. s.* Голоснiця 1), 2).

Голоснiюк, *m.* Klaffer, *m.* klaffen-
der Hund od. Mensch. [Stimmenabgabe, *f.*
Голосбванє, *n.* das Abstimmen,
Голосбвий, *a.* — мiхур. *Шол.* Schall-
blase, *f.* knöcherne Trommel.

Голосувáти, *v. n.* stimmen, abstim-
men, на кого jmdm seine Stimme geben.

Голбта, голотвá, *Ог.* 155, *f.* Gesin-
del, *n.* Pöbel, *m.* [nackt.

Голотѣка, *f.* Nacktheit, *f.* в-цi ganz
Голотѣча, (-тѣчина, -тiяка). *f.* на
голотѣчи, (= *adv.* голотiч) auf offenem

Orte, ohne Anlehnung u. ohne Schutz,
frei, lose, entblösst.

Голоцiюцьок, -цька, *m.* nacktes,
noch nicht flügges Junge der Vögel;
* kleines Kind.

Голочерѣвки, *pl.* Kahlbäuche, *pl.*
(Malacopteri). [ha'sig.

Голошййка, голошйя, *m. f.* nackt-
Голошйне, *m.* *Ф.* *s.* Голосйне.

Голошбк, *m.* der Bartlose, *Пiс.*

Гблтвa, *f.* links. Nbf. des Псоль:
Гблтвин, *a.* zu Г. geh. [fenes Gesindel.

Гольтiпá, *f.* coll. zusammengelau-

Гольтiй, гольтiпáк, *m. s.* Гiль-
тiй. Landstreicher, *m.*

Гблуб, (*d.* голубенько, голубчик),
m. Taube, *f.* Tauber, *m.* [chen.

Голубáся, *f.* Liebkosungsw.: Täub-
Гблубель, -бля, *m.* Döbel, Häss-
ling, *m.* (Leuciscus dobula).

Гблубець, -бця, *m. dim. s.* Гблуб;
2) *gew. pl.* in Sauerkrautblätter (u. dgl.)
gefüllte Grützen u. A. und zu Klössen
eingewickelt; 3) Sprung beim Tanzen
mit taktmässigem Zusammenschlagen der
Absätze, *m.*; 4) Moor-, *f.* Heidelbeere,
f. (Vaccinium uliginosum). [melblau.

Голубий, (*d.* голубенький), *a.* him-
Голубйний, *a.* Tauben-.

Голубити, *v. a.* liebkosen, herzen.

Голубйця, голубка, *f.* Täubin, *f.*;
2) голубiця, *Ме.* 190 blaues Zwirn.

Голубiне, *n.* das Kosen, Herzen.

Голубiнка, *f.* iдовiта (червона)
rother Täubling (Agaricus integer); 2)

румiяна Honigtäubling (A. russula). *Вол.*

Голубнiк, *m.* Taubenschlag, *m.*

Голубок, -бка, *m.* Schopphyacynthe, *f.*
(Muscari comosum), *B.* [Farbe, himmelblau.

Голубцьвiтiвий, *a.* von blauer

Голубця, *f. s.* Голубиця 1).
 Голубяк, *m.* Lysaena Cyllarus, *B.*
 Голубяр, *m.* Taubenkrämer, *m.*
 Голубячий, *a.* Tauben-
 Голун, голук, *m.* nackter Wicht,
s. Голиш, *Ч. V.* 584.
 Голюкати, *v. n.* на когò jmdn an-
 herrschen, barsch antreiben, anrufen.
 Голюра, *f. P. II.* 184 Requisiten zum
 Rasiren, *pl.* [Vögel, *B.*
 Голя, -яти, *n.* nacktes Junge der
 Голяк, *m.* halbnackter Mensch, *H.*
 32 *s.* Голиш; 2) *s.* Брїтва.
 Голянища, *f. K. II.* 70 Schienbein, *n.*
 Голянча, -ати, *n. s.* Паленїця
 (з кислого тіста).
 Голяр, *m.* Barbier, *m.* [гарис].
 Гомар, *m.* Hummer, *m.* (Astacus vul-
 Гомжа, *f.* Schlangenstein, *m.* (Ophio-
 дерма), *B.* [liquaria], *B.*
 Гомжїця, *f.* Schotenschnecke, *f.* (Si-
 Гомзик, *m.* Alcyonella repens, *B.*
 Гомзїти, *impers.* мене гомзїти ich
 fühle *v.* unangenehmen Kitzel im Gau-
 men vor dem Erbrechen. [*Mi. II.* 427.
 Гомзонути, *v. a.* wuchtig schlagen,
 Гомїця, *f.* elendes, kriechendes We-
 sen (amphibium), *B.*
 Гомївка, гомїлка, *f.* Schienbein, *n.*
s. Голинка, *Левч.*; 2) Unterarm; Ell-
 bogenröhre, *f.* [mel eingemacht.
 Гомїлка, *f.* Käseläibchen mit Küm-
 Гомїн, -ону, *m.* Schall, Lärm, *m.*;
 2) Wiederhall, *m.* das Hallen, Lärmen.
 Гомїниця, *f.* Resonanzboden, *m. B.*
 Гомїт, -оту, *m. s.* Гомїн.
 Гомонїти, *v. n.* *Гол. гр.* 46 lauten,
s. Звучати, schallen, lärmten. [вий.
 Гомонївий, *a.* *Левч.* *s.* Балаклї-
 Гомонїха, *f.* die viel lärmt [ren.
 Гомоти, *pl.* das Erbrechen, Vomitie-
 Гомотїти ся, *impers.* aufstossen
 zum Erbrechen.
 Гонá, *f.* *Wgr. VI.* *s.* Ганá.
 Гонéвиє, *f.* Verfolgung, *f.*
 Гонéць, -нїця, *m.* Eilbote, Courier,
m.; 2) Fetthenne, *f.* Mauerpfeffer, *n.* (Se-
 dum acre).
 Гони, *pl. gen.* гин und гоней, Ge-
 wende, *n.* ein Stück Feld soweit es der
 Länge nach ohne nmzuwenden gepflügt
 wird; Strecke als Längenmass (*v.* 120
 Klafter), *Зак.*; 2) Feldweg, *m.*

Гонївїтер, *m.* Windbeutel, *m.* flot-
 ter Bursche.
 Гонїна, *f. s.* Верховодиця.
 Гонїтва, *f.* Verfolgung, Hetze, *f.*
 Гонїтель, *m.* *Kв. II.* 196 Verfolger,
 Widersacher, *m.*
 Гонїтелька, *f.* Verfolgerin, *n.*
 Гонїтельство, *n. K. Бл.* arge Ver-
 folgung.
 Гонїти, *v. a.* treiben, vertreiben;
 nach-jagen, hetzen; 2) * verfolgen; — ся
 кудась wohin stürmen, sich wogend be-
 wegen; б) *v.* Thieren: sich begatten;
 в) з ро́зумом, що робити? im Geiste
 herumtreiben, erwägen was zu thun wäre?
 Гонїця, *f. B.* Taumelkäfer, Rad-
 schläger, *m.* (Gyrinus natator); 2) gei-
 les, lüsternes Weib.
 Гоничи, *Ч. V.* 1122.?
 Гонка, *f. KV.* Hetze, Hatz, Verfol-
 gung, *f.*; 2) *s.* Гони, (*Веч. I.* 334).
 Гонкїй, *a.* stark treibend, üppig
 schiessend, wachsend; *K. I.* 172 gross,
 erwachsen, schwächig, schlank *s.* Гін-
 кїй I.
 Гонóба, *f.* Belästigung, Plage, *f. B.*
 Гонобїти, *s.* Гнобїти.
 Гнобичевáти, *pl.* Hundswürger-
 Gewächse (Arosyneae). [de, *f.*
 Гно́ор, (гонїр) -ору, *m.* Ehre, Wür-
 Гонóрний; гонорвїтий, *He. Um.*
a. stolz, ehrsüchtig.
 Гонорóвий, *a.* ehrenhaft; -е слово
 Ehrenwort, Verbum nobile, *n.*
 Гонорувáти ся, sich brüsten.
 Гончáр, *m.* Töpfer, Hafner, *m.*
 Гончáрик, гончáрин, *m.* Sohn des
 Töpfers, *n.* junger Töpfer.
 Гончáрити, *v. n.* das Töpferhand-
 werk betreiben.
 Гончáрїха, гончáрка, *f.* des Töp-
 fers Gattin, Töpferin, *n.*; 2) Трупохylon, *B.*
 Гончáрївка, *f.* Töpferdorf, *f.*
 Гончáрскїй, *a.* des Töpfers, Töpfer-
 Гончáрство, *n.* Töpferhandwerk, *n.*
 Гóнчїй, *a.* nec Hetz-, Jagdhund, *m.*
 (Canis venaticus).
 Гóнцїк, *m. s.* Пóгóнцїк.
 Гоню́х, *m.* Treiber, *m.* [heisa-juchhe!
 Гоп, гопчүк, гопá-гопáшєнькї! *int.*
 Гопáдрáл, *m.* Windbeutel, *m. Ф.*
 Гопáк, *m.* Art Tanz.
 Гóпати, *v. n.* hüpfend tanzen,

Гопачок, -чка, *m.* пестрий Tiger-spinne, *f.* (*Salcticus scenicus*).

Гопки, гопки, *pl.* lustige Sprünge, Hopsasa (— витинати).

Гопкало, *m.* *s.* Гупало.

Гоптáр, гоптарюва́ти, *Plac.* *s.* Гаф-тáр, гаптува́ти & [с. Гопáк.

Гопцюва́ти, *v. m.* hüpfend tanzen,

Гор, *m. s.* Горн 1), Esse, *f.*

Горá, *f.* Berg, *m.* Anhöhe, Höhe, *f.*; 2) Dachboden, *m.*; до горá *adv.* in die Höhe; під горú bergauf; в горí bergab vom Berge; набра́ти ко́гá горí jmdn (rügend) herunternehmen; в горú йти hochfahren, hochmüthig werden; *b*) im Preise steigen; горú бра́ти Oberhand nehmen; — взя́ти *O.* bekommen, gewinnen; — над ким jmdn überflügeln.

Гораб, *m. s.* Рябина (орябина).

Гораец, -айця, *N. e.* Berges.

Горазд, *s.* Гарáзд. [Eid, *m.*

Горамéнт, *m.* † *Зак.* juramentum, *n.*

Горане, горáти & *s.* Оране & *Oz.* 60.

Горб, *m.* Hügel, *m.* Anhöhe, *f.*; 2) Höcker, Buckel, *m.* [gen.

Горба́, *f.* *Wgr.* X. *s.* Орба́ das Pfii

Горба́стий, *a.* hügelig, *H.* 273.

Горба́т, *m.* *TP.* 37 *s.* Карпáт.

Горба́тий, *a.* buckelig; höckerig.

Горба́ч, *m.* *gew. pl.* Stechmücken, *pl.* (Culices).

Горба́на, *f. s.* Горб, *K.*

Горба́ти, *v. a. T.* buckelig machen; — ся *s.* Згóрбити ся.

Горбова́тий, *a.* hügelig; wellenförmig; 2) gewölbt; -а робба́ Buckelbrut, *f.* (у пчл).

Горбова́тина, *f. s.* Горбова́на 2).

Горбова́на, *f.* Hügelland, *n.* Hügelgegend, *f.*; Heu von hochgelegener Wiese, Hügelheu, *n.*

Горбо́ий, го́рбого носá, го́рбоно́сий, *a.* mit krummer, gebogener Nase.

Горбу́н, *m.* buckeliger Mensch; 2) Garnat, *m.* (Palaemon elegans).

Горга́ч, *m.* Art essbarer Schwämme.

Горда́, *f. s.* 'Орда; горди́нець, горди́ньский *s.* Горда & [stolz, übermüthig.

Горделáвий, *T.* гордáвий, *У. a.*

Горди́й, *a.* (горди́ло, *dim.* горди́ленько, *m.* *Гол.* III 255 *ŽP.* I 79), stolz, hoffärtig, hochfahrend, hochmüthig; *s. m. a. N. e.* Berges.

Горди́ня, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* III. II. 182.

Горди́тель, *m.* Verächter, *m.*

Горди́ти, *s.* Гордува́ти; 2) — ся чим auf etw. stolz sein, sich womit

I. Горди́й, *m.* Gordius. [brüsten.

II. Горди́й, *m.* der Stolze, Hoffährtige.

Горди́ти, *v. n.* stolz werden.

Гордова́тий, (-ови́тий, *d.* -овá-тенький), *a. M. I.* 139 stolz, vornehm; schneidend in Worten, *M.*

Гордови́й, *a. Ч. I.* 92 -é ка́мня? I. Гордови́на, *f.* дивчи́на- stolzes

Mädcben.

II. Гордови́на, *f.* Bandstrauch, Schneeball, *m.* (*Viburnum lantana*); 2)

Rappelkraut, *n.* (*Malva crispa*) *s.* Гордови́на 2), *B.*

Гордóвля, *f.* Eibisch, *m.* Sammetpappel, *f.* (*Althaea officinalis*). [ter, *m.*

Гордо́внйк, *m.* der Stolze; Veräch-

Гордо́внйця, *f.* die Stolze, die Spröde *W.* [Schwingen, *Мл.*

Гордо́кря́лий, *a.* mit stolzen

Гордо́та, *f.* Stolz, *m. B. Фр.*

Гордо́шйка, *f.* mit stolzem Nacken, *У.* [Hoffahrt, *f.* Hochmuth, Stolz, *m.*

Гордо́щ, *f. gew. pl.* -щй, *АД.* I. 179

Гордува́ти, *v. n.* ким (чим), jmdn verachten, verschmähen, gegen jmdn stolz sein.

Горду́н, *m. s.* Горди́й II.

Го́ре, *g.* го́ря, (*d.* горéнько), *n.* Unglück, Wehe, bitteres Leid, *n.* Noth, *f.*

Drangsal, *n.*; 2) als *adv.* schwerlich, kaum; нмóглич; áле го́ре! aber leider!

Горе́жний, *s.* Горе́жний.

Го́рен, *m. s.* Горн, *K.*

Горенíти, *v. a.* bitter machen, *Plac.*; 2) *v. n. impers. M.* bitter werden, b. schmecken; горенíти. *Ч. V.* 614?

Го́ресть, *f.* Kummer, *m.* Herzeleid, Elend, *n.* Trübsal, *f.* [kummervoll.

Го́рестний, *a.* bitterlich, kläglich,

Горецьвít, *m.* schwarze Nieswurz, Weinachtrose, *f.* (*Helleborus niger*).

Го́реч, *f.* *Гол. гр.* 49 го́речисть, -ости,

f. Bitterkeit, *f.* bitterer Geschmack.

Горва́ти ся, *Plac.* sich werfen, *s.* spreizen. [bündel, *pl.*

Горва́на, *f. K.* Faschine, *f.* Reis-

Го́риво, (-ево), *n.* gutes, lodernes Brennen; 2) Brennstärke, *f.*

Горизонтальный, *a.* horizontal, wagrecht.

Горинь, *f.* rechts. Nbf. des Дніпро.

Горина, *f.* Ч. V. 223 s. Ворина?

Горинёчок, *m. dim.* s. Горнятко, *Кн.*

Гориньж, *adv.* mit den Füßen nach

Гористый, *a.* bergig, gebirgig. [oben.

Горихвост, -оста, *m.* Rothschwänzen, *n.* (*Lusciola phoeniceus*).

Горичьвіт, *m.* Adonisröschen, Blutauge, *n.* (*Adonis aestivalis*).

Горичник, *m.* Quassienbaum, *m.* (*Quassia amara*). [biferum].

Горіш, *m.* Feuerlilie, *f.* (*Lilium bulb-*

Горіще, *n.* Dachboden, *m.*

Горі, *adv.* in die Höhe, nach oben, obenauf; — пікюю stromaufwärts.

Горівка, (-ріл-), *f.* Branntwein, *m.*

Горіжний, *a.* *А. Д. I.* 50 s. Гороіжний, *Wgr.* XV.

Горіздра, *m. K.* der Hoffahrtige.

Горізнач, *adv.* s. Горілиць.

Горіш, *adv.* s. Гірше, ще — noch ärger, noch mehr, *Ос.* (61) VIII. 31.

Горіле, *n. K.* etw. Verkohltes; Schlacke, *f.* Abfälle, *pl.* das kleinste Theilchen.

Горілий, *a. s.* Обгорілий; 2) brennend, *С. I.* 247.

Горілиць, (-лицю), *adv.* mit dem Antlitz nach oben, rücklings.

Горілки, *pl.* Art Fangspiel.

Горільковий, горільний, *Пис.* (горільчаний), *a.* Branntwein-, mit *V.* aufgegossen.

Горільня, *f.* *Рч.* 124 s. Горільня.

Горілиць, (-лиці), *adv.* s. Горілиць, *Ос.* 70.

Горіський, *a. s.* Горішний, *Кол. I.* 92.

Горіти, *v. n.* brennen; 2) * funkeln;

3) робота горять ему в руках er thut alles feurig, blitzschnell.

Горіх & s. Оріх &.

Горічеревом, *adv.* nach oben mit dem Bauch, rücklings. [Höhen, *pl.* *Gr.* 70.

Горіше, *n.* *Гол.* Gebirgslandschaft, *f.*

Горішки, *v.* — кидати möglichst hoch werfen. [Obere, Ober-

Горішний, *a.* höher gelegen, der

Горішняк, горішнянин, (-річн-), *m. s.* Гірняк; 2) Bewohner des oberen

Theiles von *e.* Dorfe. [Theile *e.* Dorfes.

Горішнянський, *a.* vom oberen

Горілань, горілач, *m. Ко.* 150 Schreier,

Krakehler, Schreihals; 2) Ausrufer, *m.*

Горластый, *a.* laut schreiend, gelend, *Ст.* [ren, *Vax.*

Горлати, *v. n.* schreien; 2) gir-

Горлатий, *a.* mit Schlünden, mit verschlingenden Abgründen, *Ф.*

Горлаха, *f. Ко.* 131 Erdgrube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*

Горлачі, *pl.* Alpenmullkraut, *n.* (*Verbascum nigrum*).

Горлачка, *f.* Kehlkopf, *m.* [taube, *f.*

Горлиця, (*d.* горічка), *f.* Turtel-

Горличко, *n.* *Левч.* s. Шійка (флішка). [roler.

Горлівка, *f. W.* das Jodeln der Ti-

Горло, *n.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*

Горловий, *a.* Kehl-; то такé горловé das ist so dringend, pressant.

Горлоріз, *m. Ко.* 5 Kehl-, Gurgelabschneider, *m.*

Горлява, *f. N. e.* Berges.

Горляк, горляч, *m.* Kropftaube, *f.* (*Columba gutturosa*).

Горляний, *a.* Hals-, Kehl-

Горлянка, *f. С. I.* 3 s. Горлянка;

2) Prunella, *f.* (*Brunella grandiflora*); 3) Engelblümchen, Ruhrkraut, *n.* (*Filago arv.*).

Горн, *m. К. II.* 30 Esse, *f.* Herd, *m.* Feuerbecken, *n.*; 2) Schmelzofen; 3) Töpferofen, *m.* (горна, *f.*); 4) Ofenkappe, *f.*

Горнада, *f.* Hernad rechts. Nbf. der Тиса.

Горнар, *m.* Ofenheizer, *m.* *Ф.*

Горненя, -яти, *n. s.* Горня.

Горнець, -нця, (*гев. g.* горшкá v. горщóк), *m.* Topf, *m.* [2] Berges-, *Рч.*

Горний, *a:* *B.* hoch, hehr, erhaben;

Горніло, *n.* Esse der Schmiede, *f.*;

2) Schmelzofen, *m.* *III.* I. 350.

Горніця, *f.* Zimmer, *n.* [ser, *m.*

Горніста, *m.* *Ф.* Hornist, Hornblä-

Горновé, *n. s. a.* Hanssteuer, *f.*

Горностай, (-сталь), *m.* Hermelin, *n.* (*Foetorius ermineus*).

Горнути, *v. a.* scharren, schüren, raffen; сіно zusammenharken; — са до кобó an jmdn sich anschliessen, anschmiegen; до чо́гось sich an etw. machen.

Горня, -яти, горнятко, *n.* kleiner Topf; 2) bei *e.* Art гаївка 3 kleine Kinder, *Кол. I.* 159.

Горняка, *f. Ч. V.* 734?

Горобейник, горобель, (-бець),

горобонька & s. Воробейник, воробець &, *Ог.* 60.

Горобіна, *f.* *М.* I 156 s. Орябіна.

Горобінець, -нца, *m.* Spitzkiel, Wirbelkraut, *n.* (*Oxytropis pilosa*).

Горобіний, *a.* zum Sperling geh.; 2) -а ніч überaus stürmische Nacht im Juli u. August, *Марк.* 15; 3) горобок, *М.* I. 140 Vogelwicke, *f.* (*Vicia angustifolia*).

Горобцюване, *n.* das leichte frivole Leben eines Gecken, *Кв.*

Горовати, *s.* Горювати.

Горовесенька, *Ч.* IV. 216? [Berg-.

Горовій, *a.* *М.* II. 159 der Berges,

Горовітий, *a.* gebirgig, (*B*).

Горбд, *m.* Garten, *m.*; 2) гóрод, *m.* Stadt, *f.* [germeister, *m.*

Горобар, *m.* *Ог.* (61) XII. 56 Búr-

Горобьба, *f.* das Flechten der Hürde, der Hecke; das Umzäunen.

Горбдець, -дця, горбдчик, горбдонько, *m.* городіна, *f.* *P.* I. 52 kleiner Garten; Blumengarten, *m.*

Горбжене, *n.* s. Горобьба.

Горбдин, *m.* *Марк.* 105 s. Горбд.

Горбдина, *f.* Gemüse, *n.* Gartenproducte, *pl.*

Горобінець, -нца, *m.* *K.* Stadtbewohner, Städter; 2) von städtischen Kosaken.

Горобіти, *v. a.* zäunen, einen Zaun machen, e. Hürde flechten; 2) * plauschen, schwatzen, *Кв.* 24.

Горобіще, *n.* Ort wo ehemals ein гóрод (befestigte Stadt) gelegen; 2) = Градижск, *gr.* im Poltow. Gouvern. *Левч.*

Горобільник, *m.* Zaunflechter, *m.*

Горобний, *a.* Garten-, *М.* I. 18.

Горобник, *m.* Gartenspaten, *m.*

Горобничий, *s. a. m.* Stadtvogt, Platzhauptman, *m.* *Зак.*

Горобня, *f.* Gartenwesen, *n.* *B.*; 2) s. Горобьба; 3) городня—голодня, *Н.* 264 theueres Städteleben unter Entbehrungen. [Städten verweilend, Stadt-.

Горобвий, *a.* zur Stadt geh.; in Городовина, *f.* Gartengemüse, *n.*; s. Гордовина II. 2).

Горобянин, *s.* Горожанін.

Горобянка, горожанка, *f.* Städterin; e. Bürgerliche, *f.* [gerlich.

Горобяньский, *a.* städtisch, bür-

Горобяньство, *n.* городянцина, горожанство, *Ос.* (61) II. *f.* Städteswesen, Bürgerthum, *n.*

Горобжа, *f. s.* Огоробжа. [Bürger, *m.*

Горожанін, *m.* Stadteinwohner;

Горожанський, *a.* bürgerlich,

Staats-, *Term.* [-ства Bürgerrecht, *n.*

Горожанство, *n.* VIII., право

Горобьба, *f.* *Мх.* s. Горобьба.

Горобіти, *s.* Грозіти.

Горобіти ся, *sich* stolz gebahren; stolz u. herausfordernd auftreten.

Горобітний, *a.* sich stolz gebahrend, stolz drohend; kampfbereit.

Горобітник, *m.* Prahler, *m.*

Горобітниця, *f.* Prahlerin, *f.*

Гóрон, *m.* *Др. c.* 126 Schlund (Loch) des Blasebalges in e. Schmiede, *m.*

Горобяха, *m. K.* armer Wicht, *a.* Schlucker, ein Unglücklicher.

Горобяшити, *v. a.* habsüchtig sein.

Горобяшливий, горобяшний, *a.* *ВВ.* (*Пр.* X. 133), *a.* unglücklich, elend;

2) habgierig. [gieriger Mensch.

Горобяшник, *m.* (-иця, *f.*) hab-

Горобяшба, *f.* erhabene Arbeit an Bildwerken, Relief, *n.* *C.* II. 110.

Горобх, *m.* Erbse, *f.* (*Pisum sativum*).

Гороховатка, *f.* Erbsenmuschel, *f.*

(*Pisidium*), *B.* [(-вянка, *f.*) Erbsenstroh, *n.*

Гороховіни, *pl.* гороховіне, *n.*

Гороховий, *a.* wild in den Bergen hausend, *Ру.*

Гороховіник, *m.* s. Акація.

Гороховець, -вця, *m. N.* e. Berges.

Гороховляний, *a.* aus Erbsen,

Erbsen. [gross; wulstig.

Гороховатий, *a.* *Не.* erbsenähnlich,

Горохоїд, *m.* Erbsensamenkäfer, *m.*

(*Bruchus pisi*), *B.*

Горохоблиско, *n.* Erbsenfeld, *n.* [*m.*

Горошінець, -нца, *m.* Erbsenstein,

Горошіна, (-інка), *f.* eine Erbse,

ein Erbsenkorn; Erbsenfrucht, *f.*

Горобшко, *m.* fabelh. Zwerg, *m.*

Горобшкватий, *a.* ремінь Leder, das e. erbsenähnliche Aussenseite hat, rundgerippt. [cher, *f.* (*Lathyrus*).

Горобшок, -шку, *m.* Platterbse, *Ki.*

Горобина, *f.* Agrippina. [VIII. 69.

Горобський, *a.* s. Угорський, (*Пр.*

Гореть, горетка, *f.* eine Handvoll

(*bes. d.* gerissenen Leines, Hanfes); 2)

pl. Art Pflaumen. [Gurgel; 2] Luftröhre, *f.*
 Гортань, *Кч.* 122 гортанка, *f.* Kehle,
 Гортан, *т. с.* Вібій.
 Горувати, *v. n.* sich nach oben he-
 ben, wölben; 2) * vorherrschen. [amarus].
 Горюля, *f.* Bitterling, *т.* (Rhodeus
 Горунка, *f.* Winterreps, -kohlereps, *т.*
 (Brassica napus); 2) Ackersenf, *т.* (Si-
 naris arvensis). [kraut, *n.* (Barbaraea).
 I. Горюшка, *f.* Barbarakraut, Senf
 II. Горюшка, *ані* -ки, *Шж.* (б. *n.*
 I. (2) 61) *s.*? Горіле.
 Горшá, (-я, -е, -áти, *n. с.* Горня́.
 Горшкар, *т.* *Нав.* *s.* Гончар.
 Горшкодра́й, горшкола́т, *т.* Тө-
 пферфлєкер, Drahtbinder, *т.*
 Горщá, -áти, *n.* горщик. (*d.* гор-
 щачок), *s.* Горня́; 2) Art Mädchen-
 spiel (гаївка), *Кол.* I. 176.
 Горщóк, *g.* горщик, *т.* Topf, *т.*
 Горюване, *n.* Herzeleid, Wehklá-
 gen, *n.* Kummer, Gram, *т.*
 Горювати, *v. n.* traurig, bekümmert
 sein; sich kránken, *s.* grámen; wehklagen.
 Горю-дуд, *т.* Artgesellschaftl. Kín-
 derspiel, *n.* [Uchten Ufers des Сейм, *т.*
 Горюн, *т.* *Лєвч.* Bewohner des hohen
 Горюшний, *a.* *Гр.* unglücklich.
 Горяній, *т.* *Wgr.* 32 *s.* Гірняк.
 I. Горянка, *f.* Gebirglerin, *f.*
 II. Горянка, *f.* *s.* Горлянка 2).
 Горяньский, *a.* *Ст.* воок Gebirgs-.
 Гбряч, *f.* *Зап.* B. Hitze, Erhitzung, *f.*
 Горячий, *a.* heiss, glühend; 2) * hi-
 tzig, eifrig; auffahrend; feuerig, inbrün-
 stig; за-гбряча bei frischer That u. fri-
 schem Andenken.
 Горячина, *f.* Todtenmal, *n.*
 Горячїти, *v. a.* erhitzen, *К.*
 Гбрячїсть, -єсти, *f.* Hitze, *f.* Eifer, *т.*
 Inbrunst, *f.* [2) * Hitzkopf, Heisspohn, *т.*
 Горячка, *f.* Hitze, Fieberhitze, *f.*;
 Горячєрдий, *a.* heissblütig, feu-
 Гбєца, *f.* *Пєс.* *s.* Госпóжа. [erig.
 Госпéць, *т.* *Пєс.* *s.* Господін.
 Гбєподь, *g.* -да, *т.* der Herr, Gott, *т.*
 —знáв, —вїдїв der Herrgott mag es
 wissen, Gott weiss (wer, was, ob —). [90.
 Господєвий, *a.* Gott des Herrn, *Ш. II.*
 Господїн, *т.* *Ш. I.* 360, *В.* 22, 197
 Herr, Herrscher, Regierer; Herrgott, *т.*
 Господїнóва, *f.* *Ш. n.* 27 Frau e.
 Pfarrers?

Господїти, *v. n.* *Ст.* herrschen.
 Госпóдній, *a.* göttlich, des Herrn,
 Gottes-; Бгоявлєніє -не Erscheinung
 Christi (Fest), *f.*
 Госпóдство, *n.* † Herrschaft, *f.*
 Госпóжа, (*d.* госпóжєнька), *f.* ГБ.
 М. III. 105 Vorsteherin, Vorgesetzte, *f.*;
 2) Frau, Herrin, *f.* *Нє.*: Пречїста —
 Гостáр, *т.*? [Богорóдїця.
 Гостéбний, гостєлївий, гостєлю-
 бївий, *a.* gastfreundlich, gastlich, *Зап.*
 Гбєстєнько, *dim.* lieber Gast.
 Гостéць, -єцá, *т.* Rheumatismus,
т. Gicht, *f.*
 Гостéчник, *т.* Art Pflze?
 Гбєстин, *т.* *N. e.* Berges.
 Гостїна, *f.* Bewirtung, *f.* Besuch,
 Aufenthalt als Gast, *т.*; 2) Gastmal, *n.*
 пітї в -ну zu Gast gehen.
 Гостїнець, -нця, *т.* Heerstrasse,
 Landstrasse, Chaussée, *f.*; 2) Geschenk,
 das man jmdm von auswärts bringt;
 Gastgeschenk, *n.*
 Гостїнный, *a.* gastlich, gastfrei,
 gastfreundlich; — покїй Gastzimmer, *n.*
 = гостїнна (кімнáта).
 Гостїнник, *т.* Gastwirt, *т.* *Кос.*;
 2) *s.* Гостїнець, *Т.* [hof, *т.*
 Гостїнниця, *f.* Gasthaus, *n.* Gast-
 Гостїннїсть, -єсти, *f.* Gastfrei-
 heit, Gastfreundschaft, *f.* [feierlich.
 Гостїньский, *a.* *Гол.* III. festlich,
 Гостїти, *v. n.* reisen, wandern, ge-
 hen; кудá гбєтиш? wohin des Weges?
 2) sich als Gast wo aufhalten, Gast sein;
 3) *v. a.* *s.* Пгостїти; 4) — ся einan-
 дер als Gast bewirten; Gastgelage halten.
 Гбєстих, *т.* *N. e.* Berges.
 Гбєстїя, *f.* Hostie, *f.* geweihte Oblate.
 Гостївній, *a.* der gerne den Gast-
 gelagen nachgeht. [(Geranium sanguin.).
 Гостївнїк, *т.* Bergschnabelkraut, *n.*
 Гбєстний, *a.* *Лєвч.* *s.* Гостїнний.
 Гостовéць, -вцá, *т.* *N.* einer pol-
 лонїна [rühung den гостéць beibringen.
 Гостовый, *a.* -і рўки die dh Be-
 Гостовїтий, *a.* gastlich, *Б.*
 Гостовїцтво. *n.* *Ст.* *s.* Гостїн-
 Гостовнїця, *f.* Gasthaus, *n.* [нїсть.
 Гбєстрий, & *s.* Острий &.
 Гострїця, *f.* Horn, Zahn, *n.* Nadel, *f.*
 (v. Gipfel e. Berges), *Ваз.* [*a.* spitzig.
 Гостроватий, гострòвувастий,

Гострогляд, *m. Vein.* der горівка.
Гострокід, *m. pl. K.* hingeworfene
witzige Ausdrücke. [строумний.

Гостророзумний, *a. K. s.* Би-
Гострянщина, *f. K.* Zeit u. Ge-
schichte des гетьман Остряниці.

Гостцьоватий, *a.* rheumatisch,
gichtisch. [Gast.

Гостюване, *n.* das Verweilen als
Гостювати, *v. n. C. I.* 190 s. Го-
стиги 2), 4). [scher, *m.*

Государ, *m. gr.* Monarch, Kaiser, Herr-
Государиня, *f.* Monarchin, Kaiserin,
Königin; 2) Herrin, f. Fräulein, *n.*

Государник, (-дарственик), *m.*
K. Herrscher; Staatsmann, Politiker, *m.*

Государність, -ости, *f.* Staats-
wesen, *n. K.* [staatlich.

Государствєнный, *a.* Staats-
Готар, *m. rum.* Grenzraum, *m.*

Готарити, *v. n.* grenzen.

Готівка, готовізна, *K. f.* bares Geld,
Barschaft, *f.* [Haken zum Holzführen, *f.*

Готлова, *f.* готлове, *n.* Kette mit
Готвий, *a.* bereit, fertig; -i готви
bares Geld; -a річ же — es liegt auf der
Hand, ist augenscheinlich dass —

Готвити, *v. a.* zubereiten, bereiten,
fertigen; — ся sich fertig machen.

Готовість, -ости, *f.* Bereitschaft, *f.*
Готвлєне, *n.* Zubereitung, *f.* [Ф. В.

Готувати, *v. a.* bereiten, (вечєру &),
I. Готца, готца-драла! *int.* hopsasa!

II. Готца, *f.* liederliches Weib.

Готак, *m.* Art Tanz, C. I. 88.

Готцул & s. Гўцул &.

Готця, *f.* in d. Kinderspr. = жабѧ.

Гошїти, гошїти, *v. n.* на кобѧ, на
що lauern, worauf erpicht, versessen
sein; 2) — ся sich vorbereiten; 3) *v. a.*
aufstacheln. [sterwurz, *f.* (Astrantia major).

Гоючий, *a.* heilend; -e зіле Меї-
Готя! *int.* juchhe! hussasa!

Гра, *f. s.* Игрѧ. [(Carpinus betulus).

Граб, *m.* Weissbuche, Hagebuche, *f.*

Грабѧля, *m. f. s.* Гребѧльник.

Грабанє, *m.* — грядки das Eggen;
2) — сіна das Harken, Rechen.

Грабар, грабарник, *m.* Todtengrä-
ber, *m.*; 2) der einen Graben gräbt, *K.*

Грабарити, *v. n.* Todtengräber sein.

Грабарка, *f.* Gattin des грабар;
2) Schindanger, *m.*

Грабарский, *a.* Gräber-; 2) Gra-
ben-, *Zuk.* [m.; 2) das Graben.

Грабарство, *n.* Todtengräberdienst,
Грѧбати, *v. a.* грядку s. Погрѧ-

бати; 2) сіно harken, rechnen, scharren.

Грѧбѧжа, *f.* Plünderung, *f.* Raub,
m.; 2) Pfändung, *f.*

Грѧбежливий, грѧбежний, *a.* гра-
бѧжник, *m.* Пол. Raub.

Грѧбелькїй, *pl.* kleiner Rechen.
Грѧбельний, *a.* zum Rechen, zur

Harke geh.; — свѧрлик womit man
Löcher für die Pflöcke (Zähne) des Re-
chens bohrt.

Грѧбельно, *n. s.* Грѧблиско.

Грѧбївий, *a. B. s.* Грѧблївий.

Грѧбїна, *f. s.* Граб; 2) Weissbn-
chengehölz, *n.*

Грѧбїтель, *m.* Ränber; Bedrücker, *m.*
Грѧбїти, грѧбувати, *v. a.* plündern,
rauben, ergressen; 2) pfänden.

Грѧбїж, *m.* Pfand, *m.* gepfändeter
Gegenstand.

Грѧбїжка, *f. H.* 236 s. Грѧбѧжа.

Грѧбїжний, *a.* Pfand-, vom Ge-
genstande der Pfändung.

Грѧбкїй, *pl.* Sensenreff, *m.*; 2) klei-
ner Rechen; 3) — свѧ. Івана Wald-
storchschnabel, *m.* (Geranium silvaticum).

Грѧблєне, *n.* das Plündern, Räu-
berei, *f.*; 2) Pfändung, *f.*

Грѧблївий, *a.* räuberisch.

Грѧблиско, (-ище), *n.* gabelförmig-
es Rechenstiel; грѧблицем стѧти die
Füsse aneinander stellen, spreizen.

Грѧблї, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*

Грѧблїник, *m. s.* Грѧбельний
свѧрлик.

Грѧбнїк, *m.* Gehölz der Weissbuche, *n.*
Грѧбвїй, *a.* von Weissbuche; -i

дрѧва Weissbuchenholz, *n.* [gierig.

Грѧбовїтїй, *a.* raubsüchtig, hab-

Грѧбовїця, *f. s.* Гребѧвїця. [173.

Грѧбунок, -нку, *m. s.* Рабунок, C. II.

Грѧбѧ, грѧбѧя, *g.* грѧбїого, *m. s.* Граф.

Грѧвѧти, *v. n.* Ф. oft spielen.

Грѧд, *m.* Hagel, *m.* Schlossen, *pl.*

Град, *f.* Вєч. I. 231 Reihe, *f. ?*

Градѧр, *m.* Winzer, Weingärtner, *m. Ф.*

Градїна, *f. s.* Градовїна 1).

Градївка, *f.* Rollstein von gewöhnl.

Hagelgrösse, *m.*

Градївнїк, *m.* Hagelbeschwörer, *m.*

Градобій, *m.* vom Hagel geschla-
genes Getreide.

Градобійт, *m. s.* Градовійця.

Градобійтв, градобійц, *m. Шар. n.*
Hagelschlag, -schaden, Wetterschaden.

Градovій, *a.* Hagel. [*m. Term.*

Градovійна, *f. s.* Град; Hagel-
korn, *n.*; 2) *s. d. f.* [Hagelwetter, *n.*

Градovійця, *f.* Hagelwolke, *f. B.*

Грѣва, *f. s.* Грѣлі. [tryllus), *B.*

Грѣвлик, *m.* Traubenscheide, *f.* (Во-
гравліна, *f.* blasentragender Bee-
rentang (Sargassum bacciferum).

Гравлінок, -нка, *m.* Traubenmo-

Грѣвло, *s.* Грѣзло. [nade, *f.* (Uvella).

Грѣйворон, *s.* Гѣйворон, *Ми. II. 374.*

Грѣйка, *f.* (*B.*) das Spielen, Spiel-
partie, *f.*; 2) *pl.* stark im Fluge sum-
mend od. biesende Fliegen.

Грѣйливий, *a.* spielend; schim-
mernd; -е сонечко, *М. II. 113.*

Грѣйморе, *a.* hohes stürmisches Meer.

Грѣйний, *a.* музика, *Га. I. 72* kun-
dig im Spiele, kunstfertig.

Грак, *m.* 292 *Др. c.* 413 *s.* Гѣйворон.

Гракувати, *v. n.* Герцувати. *Зак.*

Грѣлка, (*d.* грѣлочка), *f.* Spieldose,
f. Musikinstrument, *n.* [tung, *f.* Spiel, *n.*

Грѣло, *n.* *Ос. (61) XII. 30* Unterhal-

Грама́та, *s.* Грамота́.

Грама́тик, *m.* Schüler der 3. Cl.
im ehem. geistl. Schulen u. Seminarien.

Грама́тика, *f.* Grammatik, *f.*

Грама́тикар, *m.* Grammatiker, *m.*

Грама́тичний, *a.* grammatisch.

Грама́тка, *f.* Verzeichnis der Ver-
storbenen e. Familie; 2) ABC-Buch, *n.*

Fibel, *f. K.*; 8) Taschenbuch, *m. См.*

Грама́тний, *s. a. m.* Nbfl. des Че-
ремош 6.

Гра́мосити, *s.* Обгра́мосити.

Гра́мота́, *f.* das Lesen u. Schrei-
ben; 2) alte Urkunde, Diplom, *n.* Con-
tract, *m.* Testament, *n.* Brief, *m.*; 3) -лиця́,
V. Gesichtszug, -ausdruck, *m.*

Гра́моты́ка, *f.* gestossener Kno-
blauch mit Salz u. Wasser.

Гра́мотій, *m.* *Оз.* der Gelehrte;
2) Schriftsteller, *m.*

Гра́ботник, *m.* Archivar, *m.*

І. Грѣнь, *f. КУ.* Grenze, *f.*; 2) Rand,
m. Л. 9; 3) Еске; 4) Zeile, *f.*; 5) (u.

гран, *m.*) Kante, *f.* 6) Легковецъ іс-

ландский, *Gr. 20*; грѣнь opixiv meh-
rere zusammenwachsende Haselnüsse.

II. Грѣнь, *f.* glühende Kohlen, *pl.*
Грѣна, *f. s.* грѣнь 5). [Glut, *f.*

Грѣна́точка, *dim. f. АД. I. 300 s.*
Кватіра (Fenster). [sicieren, *n.*

Грѣне́, *n.* das Spielen, Spiel, *n.* Му-

Грѣнѣстий. *a.* kantig, *Шар.*

Грѣнѣця, *f.* Grenze, *f.* Grenzstein,
Markstein, *m.*

Грѣнѣчний, *a.* Grenz-

Грѣнѣчник, *m.* der Angrenzende;
Grenzenbewohner, *m.*

Грѣнѣчити, *v. a.* abgrenzen; — ся,
К. I. 106 Grenzen setzen, die Grenzen
des Reiches bestimmen (u. zu dem Zwecke
Krieg führen), *К.*; 2) *n.* it Worten streiten.

I. Грѣнка, *f. dim. s.* Грѣ.

II. Грѣнка, *f.* Zeile, *f.* (an d. Ger-
stenähre); 2) Kante, *f.*

Грѣнокіпчик, *m.* Kegel, *m.* [le, *f.*

Грѣнокслуп, *m.* Prisma, *n.* Ecksäu-

Грѣнок, -нку, *m.* Ast, Zweig, *m.*?
Gr. 69. [Birnen.

Грѣнушки́, *pl.* Art grosser harter

Грѣнчѣк, *m.* sechs-, vierzeilige Gerste.

Грѣнчѣстий, *a.* kantig; 2) gezeilt,
Zeilen; ячмінь *s.* Грѣнчѣк.

Грѣня́, *f.* *Мак. s.* Грѣнь 1). [sma, *n. B.*

I. Грѣнѣк, *m.* eckiger Körper; Pri-

II. Грѣнѣк, *m.* glühende Kohle.

Грѣнѣстий, *a.* eckig, *Пол.*

Грѣп, *s.* Грѣп.

Грѣти, *v. n.* spielen; *v.* jeder sicht-
baren materiellen od. geistigen regen

Bewegung: — на скрипці́ auf der Geige
sp.; в карті́ — Karten sp.; — конѣм
das Pferd tummeln; рѣба грѣв піною

macht das Wasser schäumen u. spielt
im Schaume; кров, горівка, море *u. А.*

грѣв: wallen, wogen, gähren, schäumen,
schwingen &; 2) tanzen; 3) tönen, schal-
len, krächzen, kreischen: галок гѣмор

грѣв, *МШ. (vgl. гѣйворон)*; 4) грѣ-
ші грѣють = г. горѣть; сонце грѣв

schillert, flimmert; 5) — ся spielen (mit
Gespielen); шѣккєрн; б) sich begatten.

Грѣч, *m.* Spieler, *bes.* Kartenspieler,
m.; 2) *s.* Грак, *К.*

Грѣшка, *f. М. III. 32 s.* 'Игрѣшка.

Грѣбѣти, *v. a. s.* Грѣбѣти; 2) чим

(погрѣбѣти) etw. verschmähēn.

Грѣбѣлка, *f. dim. s.* Грѣбля.

Гребенѣць, -нцѣ, *m. dim.* Kammchen, *n.*; 2) — богомолчий Jacobs-Pilgermuschel, *f.* (Pecten jacobaeus).

Гребеніще, *n.* *N. e.* Berges.

Гребеніч, гребенір, *m.* Kamtmacher, *m.* [stern, *m.* (Asteropecten), *B.*

Гребеньозвѣздник, *m.* Kamm-

Гребеньокрѣжка, *f.* Kammrädchen, *n.* (Cristellaria), *B.* [losia cristata).

Гребенюшка, *f.* Nahnenkamm, *m.* (Se-

Гребенястиий, *a.* kammähnlich, -artig, zackig, *Pol.* [nosurus cristatus).

Гребенячка, *f.* Kammgras, *n.* (Су-

Гребѣць, -бцѣ, *der* das Heu zusammenscharrt, *der* heut, *s.* Громадильник, *A-G.* 159; 2) Ruderer, *m.* *C. II.* 138.

Гребіш, *m.* болотяний Sumpf Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris).

Гребіжка, *f.* *Vein.* der kůrочкаwelche scharrt (гребѣ). [Гребѣць 1).

Гребіальник, *m.* гребіля, *m.* *f.* *s.*

Гребінь, -бня, *m.* Kamm, *m.*; 2) *s.* Гребінка; 3) First, *m.* (стріхи).

Гребінка, *f.* Hechel, *f.* Wollkamm, *m.*; 2) kammartige кужілка; 3) hölzernes kammförmiges Werkzeug, womit man Heidel- u. Preiselbeeren sammelt, (*B.*).

Гребінний, *a.* -е полотно, гребіниця, *f.* grobe Leinwand.

Гребітник, *m.* Benediktenkraut, *n.* Garaffel, *f.* (Geum urbanum).

Гребіньовяві, *pl.* Kammkiemer, (Pectinibranchia), *B.* [бенѣць 1).

Гребішбк, -шкѣ, *m.* *Ч. III.* *s.* Греб-

Гребліця, *f.* гребло, *n.* Striegel, *f.*

Гребля, *f.* Damm, Deich, *m.*; 2) Dammweg, *m.* Land-, Heerstrasse, *f.*; Bergücken, *m.*; 4) Schneewall, *m.*; 5) das Rudern, *Ko.* 75.

Гребній, *a.* -і ноги Grabbeine, *pl. B.*

Гребовіця, *f.* Harken, Zusammenrechen der Heues; 2) Zeit dieser Arbeit, *Ч. VII.* 419.

Гребок, -бкѣ, *m.* *He.* Ruder, *n.*

Гребстїя, гребтїя, *v. a.* graben: яму; 2) scharren, harken, rechen: сїно; 3) rudern.

Гребѣн, *m.* Grabheuschrecke, *f. B.*

Гребчик, *m. s.* Гребѣць.

Греготїти, *v. n.* brausen, *Ku.*

Греветовий, *a.* von Griset, *s.* Пар-Грек, *m.* Grieche, *m.* [чевий.

Грѣка, *f. s.* Гречина.

Грекїня, *f.* Griechin, *f.*

Грель, *m. N. e.* Berges.

Гремїти, *v. n.* donnern; 2) erschallen, ertönen; * менї тїя погрѣза десь

грѣмит (ї в головї не —) ich achte darauf ganz u. gar nicht.

Гремотїти, *v. n.* *U.* donnern, erschallen. [tönend; — газ Knallgas, *n. Пол.*

Гремучий, *a.* donnernd, sehallend,

Грѣна, *f. s.* Грїна, *Зак.*

Гренѣха, (-ѣшка), *f. s.* Русальний (-а пієня).

Грѣнути, *v. n. s.* Гѣпнути ся.

Грѣсько, *m. s.* Гринько.

Грѣхїт, -хоту, *m. III.* Schutt, *m.*

I. Грѣць, *m. s.* Игрѣць.

II. Грѣць, *m. Kч.* 166 *s.* Герць.

III. Грѣць, *m.* Apoplexie, *f.* Schlaganfall, *m. H.* 286.

Грѣцкій, *a.* griechisch.

Грѣчїний, (-їнный), *a.* aus Buchweizen od. Heidekorn.

Грѣчїник, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl; 2) *s.* Грѣчѣх. [zenstroh, *n.*

Грѣчїниця, грѣчїнка, *f.* Buchwei-

Грѣче, *adv.* brav, recht gut, recht wohl, *Пис.*

Грѣчїна, *f. N. e.* Berges.

Грѣчїй, *a. K. I.* 204 *s.* Грѣчїний, грѣчїний. [chische, *Бор. Тор.*

Грѣчинѣ, (-еччина), *f.* das Grie-

Грѣчїско, *n.* Feld, worauf Buchweizen angebaut wurde.

Грѣчка, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.* (Polygonum fagopyrum); 2)

dem Heidekorn ähnliche braune Tüpfel auf d. Felle alter weisser Pferde; 3)* скакати в грѣчку, *Kч.* 274 sich in verbotene Liebschaften einlassen; Unzucht treiben. [ниця.

Грѣчкївка, *f. Ч. IV.* 524 *s.* Грѣч-

Грѣчкосїй, *m.* Buchweizensäer, Landmann, Ackersmann, *m. III. II.* 178; 2) *s.* Грѣчѣх.

Грѣчѣх, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisoplia fruticosa); 2) Kuchen, Nupfen aus Buchweizenmehl; 3) wilder Buchweizen.

Гриб! *vocat.* statt Грицю! (*v.* Гриць).

Гриб, (*d.* грибочок, -чка), *m.* Pilz, Schwamm, *m.*; 2) Hausschwamm (Merulius); 3) гриб щирѣк Bilzling, Edel-

pilz, (Boletus edulis).

Грибár, *m.* Pilzsammler, *m.*
 Грѣбиця рижиковáта Pilzkoralle, *f.*
 (*Fungia agariciformis*).
 Грибкóва, *f.* *N. e.* Berges.
 Грибнѣй, *a. líc.* wo Pilze reichlich wachsen: колѣ грибно, тогдѣ хлѣбно wann es viel P. giebt dann ist reichliche Getreideernte.
 Грибóвий, *a.* -а зупа Pilzsuppe, *f.*
 Грибóвиско, грибóвице, *n.* Ort wo reichlich Schwämme aufkommen, Fundort von Pilzen, *Mi.* II. 276.
 Грѣва, (*ung.* грѣвище), *f.* Mähne, *f.*; 2) der nicht glatt abgemähete Grasstreifen.
 Гривák, гривáч, *m. s.* Гривнák.
 Гривáстий, *a.* *Ry.* starkmähig.
 Грѣвенник, *m.* silbernes 10 Kopekenstück.
 Грѣвий, *a. s.* Глѣвий, *Wgr.* IX.
 Гривѣця, *f. s.* Грѣва. *Др. с.* 243.
 Грѣвна, (*aug.* гривнѣка), *f.* ehem. Gewichtseinheit von verschied. Gehalte: 1 Pf. $\frac{1}{2}$ Pf. Silber; jetzt = 10 Kopeken; † — срѣбла = 16 Loth Silber, (7 грѣвен кун); — зóлота = 56 Ducaten.
 Гривнák, *m.* Ringeltaube, *f.* (*Columba palumbus*).
 Грѣвно, *n.* *H.* 93 s. Грѣмно.
 Гривенýк, *m. gew. pl.* Abart der Ruthenen um Peremysh u. Ярослав.
 Григóрий, *m.* Gregorius, „Григоря“ клѣкати, *Ф. Пр.* III. 204 „den heiligen Ulrich rufen“: stark erbrechen s. Рѣгати.
 Грѣдь, грѣдевь, -дня, *m. †* Leibwächter bei d. ruthen. Fürsten, *K. m.*
 Грѣди, (грѣди), *pl.* über dem Ofen hervorstehendes Gerüst (Bretter, Geflecht) zum Aufbewahren des Geschirres u. zum Dörren mancher Früchte.
 Грѣдка, *f. s.* Жѣрдка, *Ч.* VII. 400.
 Грѣдня, грѣдниця, *f. †* Empfangszimmer in fürstlichem Palaste, *n.*; 2) Kaserne, *f.*; 3) Garnison, *f. líc.*
 Грѣднák, *m. líc. s.* Грѣдь.
 Грѣднякувáти, грѣднѣчити, *v. n. líc.* грѣднák sein. [geh.]
 Грѣднѣчий, *a. líc.* zum грѣднák
 Грѣжá, грѣзá, *f.* nagender Kummer, Gram, *m.* [etw. erwerben.
 Грѣжити, *v. a.* mit Kummer u. Mühe
 Грѣжник бѣлонѣг, *m.* kahles Bruch-

kraut (*Herniaria glabra*).
 Грѣзь, грѣзá, Magen-Bauchschmerz, *m.* Leibschneiden, *n.*; 2) Diarrhöe, *f.*
 Грѣзáлка, *f.* грѣзáло, *n.* beissendes Mundwerkzeug, Kauwerkzeug, *n.*
 Грѣзáлчий, *a.* Nage-
 Грѣзáчка, грѣзýчка, *f. s.* Рѣна.
 Грѣзьбá, *f. s.* Грѣжá.
 Грѣзький, empfindlich gegen Kummer, *B.*; 2) грѣзько, *adv. Фр.* hämisch, spottweise, beissend.
 Грѣзнý, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*
 Грѣзотá, *f. s.* Грѣжá.
 Грѣзати, *v. a.* nagen; ätzen; — орѣхи, aufbeissen, knacken; * nagen: сóвѣсть, quälen, kränken, grämen; — ся sich grämen; б) sich beissen, * sich zan-ken; грѣзýчий, *ptc.* ätzend; -е кáлѣ Aetzkali, *n. Пол.* [Пол.]
 Грѣзýн, *m.* Nager, *m.* Nagethier, *n.*
 Грим, *m.* Gepolter, *n.*
 Гримák, *m. gew. pl.* Eisstücke zum Schlittensfahren zubereitet, *pl. Oc.* (61) V. 60 *líc.*
 Грѣмане, *n.* das Poltern, * das Rügen.
 Грѣмати, *v. n.* poltern, derb schlagen; * на корó hart jmdn mitnebmen; rügen, poltern.
 Грѣмити, грѣмотѣти, *s.* Грѣмити &.
 Грѣмно, *n.* Fuz, *m.* бáбине — всѣм людем дѣвно.
 Грѣмнyти, *v. n.* wuchtig einschlagen, werfen; 2) mit Wucht fallen, stürzen.
 Грѣнѣха, Грѣцѣха, *f.* Gattin des Гринь, Грѣць.
 Грѣнѣвка, *N. e.* Berges.
 Грѣнѣкó, Грѣнь, *m.* Gregorius.
 Грѣп, *m. Ч.* 327 s. Грѣф.
 Грѣпа, *f.* plumper Mensch.
 Грѣнь, Грѣцькó, *s.* Грѣнѣкó.
 Грѣцѣки, *pl.* Zackenschotte, *f.* (*Bunias orientalis*); 2) Ranke, *f.* (*Sisymbrium pannonicum*).
 Грѣцѣло, *n. s.* Галýн.
 Грѣчáк, *m.* Art Pilz.
 Грѣще, *n.* Unterhaltung, Lustbarkeit, *f.* piquenique; 2) Verschwendung, *f.* Luxus, *m.* Spiel, *n. III.* II. 100; 3) Tummelplatz, Spielort, Anger, *m. II.* 237.
 Грѣщовѣй, *a.* zum грѣще geh., *líc.*
 Грѣщовѣк, *m.* Theilnehmer, *m.* Mitglied *n.* eines грѣще, *Mi.* II. 249.
 Грѣб, *g.* грóбу, *m.* Grab, *n.*

Гризьба́, *f. Кв. s. Грозба́, грозба́.*
Гризьний, *a. drohend, dräuend; streng, hart, trotzig; schrecklich, furchtbar.*

Грім, *g. грóму, m. Donner, m. Gewitter, n. грóмом, adv. urplötzlich.*

Грімач, *m. Polterer, Brummbar, m.*

Грімкий, *a. laut, tönend, schallend, weit erschallend; *glänzend, stark.*

Грімотати, (-тіти), *II. s. Гремотати &.*

Грінка, *f. II. n. 17 geröstete Scheibe des Weissbrodes; 2) s. Купка; 3) * Gewinn, m. Einkünfte, pl. грінку уба́ти в ко́сь, Ко. 16 gewinnen (bei jmdm).*

Гріти, *v. a. wärmen, erwärmen.*

Гріх, *m. Sünde, Schuld, f. гріхóм ся дїе es wird sündhaft verfahren. [III. I. 265.*

Гріхóвний, *a. sündig, sündhaft,*

Гріхóвда, гріхóвдник. *m. Кв. 278. 279 Verführer zur Sünde; 2) Sünder, Bösewicht, m. [Ilic.*

Гріхóвдниця, *f. Verführerin, f.*

Гріхóвдство, *n. Кв. sündhaftes Treiben. [chen, schuld bewusst sein.*

Гріхувати́ся, *sich Vorwürfe ma-*

І. Гріш, *g. грошá, m. ein Stück Geld, Münze, f. pl. грóші das Geld, Gelder; грóші Münzen, ГIII. (ep. 50.)*

ІІ. Гріш, *m. s. Гріх.*

Грішїти, *v. n. sündigen: Бóгу, пéред Бóгом vor Gott; sich irren, fehlen.*

Грішка, *f. dim. in d. Kinderspr. s. Гріх.*

І. Грішний, *a. begeldet, reich.*

ІІ. Грішний, *a. sündlich, sündhaft; schuldig. [dige.*

Грішник, *m. Sünder, m. der Schul-*

Грішниця, *f. Sünderin, f. die Schul-*

dige. [der Sünder, Sünden-

Грішницький, грішничий, *a. К.*

Грób, *m. Art Frühlingsspiel, Ч. III. 89.*

Грóbак, *s. Хрóbак, С. II. 204 Кух.*

Грóbівий, *В. грóбніця, К. f.*

Grabmal, Mausoleum, *n.*

Грóbкї, *pl. Gottesacker, Friedhof, m.*

Грóbковїй, *a. Ст. s. Мога́льний.*

Грóbний, *a. Grabes-, Ф. Лір.*

Грóbовїк, *m. М+Б. 321. ?*

Грóbовїще, *n. s. Грóbкї.*

Грóbокопáтель, *m. Todtengrä-*

ber, *m. III. I. 291.*

Грóbжно, *Фр. s. Грóbно.*

Грозá, грóзба́, *f. Drohung, Strenge,*

f. drohendes, ernstes Auftreten u. Ver-

fahren, Wa. 2; 2) Grauen, Entsetzen, n.;

3) ungeheuer Grosses, (B.).

Грозóвaтїй, *a. traubig, Пол.*

Грозенцé, -нцá, *n. dim. s. Грóbно.*

Грозїти, *v. a. ко́му drohen, dräuен;*

ко́б ermahnen, wehren; — ся, Эг. s.

Відгражáти ся.

Грóbло, *s. Грóbно.*

Грóbний, *a. s. Грізьний.*

Грозністїй, *a. mit grosser reich-*

blütiger Traube.

Грóbно, *n. Traube, f. (racemus).*

Грознінка, *f. Mondraute, f. (Bo-*

trychium lunaria).

Громáда, *f. Gemeinde, f. Gemein-*

wesen, n.; Gesellschaft, f. Verein, m.;

2) Haufen, m. Menge, f.

Громáдити, *v. a. häufen, sammeln;*

2) zusammenhaken (сіно). [Под. Др.

Громáдївство, *n. Socialismus, m.*

Громáдїлка, *f. Pferderechen, m. Зак.*

Громáдїльник, *m. Arbeiter, der*

das Heu auf der Wiese zusammenscharrt,

Harker, m. [kleine Gesellschaft.

Громáдка, грóмáдочка, *f. dim. sehr*

Громáдний, a. T. das Gemeinde-

wesen betreffend; bürgerlich; -е ка́міне

Geröll, n. Кв. II. 329; грóмáдно, adv.

Пол. К. gesellschaftlich, truppweise, ge-

meinschaftlich, im Vereine.

Громáднїсть, -ости, *f. Gesellig-*

keit, Gesellschaftlichkeit, f. T.

Громáдскїй, *a. Gemeinde-; 2) gemein-*

enschaftlich; 3) öffentlich [meinwesen, n.

Громáдскїсть, -ости, *f. Под. Ge-*

Громáдянін, *m. Gemeindeglied,*

Vereinsmitglied, n.;

3) Bürger, m.

Громáдянка, *f. Bürgerin, f. Ilic.*

Громáдяньскїй, *a. gemeinschaft-*

lich, gemeinsam; 2) bürgerlich, Bürger-

Громáдяньство, n. громадянь-

щина, f. Gemeinwesen, n. Gemeinde-

autonomie, f. Oeffentlichkeit, f. Volk, n.

He. (Пр. XI. (2) 40). [Besieger, m.

Громїтель, *m. КУ. Bekämpfer,*

Громїти, *v. a. wuchtig schlagen, К.;*

*2) * überwältigen; 3) ausschelten.*

Грóbмїш, *m. В. s. Рóмуш.*

Громкїй, *a. s. Грімкїй.*

Громніця, *f. Kirchenkerze, f. (als*

Talisman gegen den Blitzschlag); 2) don-

nernde Kanone, КУ.

Громобій, -бѣя, *т. Ру.* Donnerer, *т.* Громовѣрзецъ, -раця, *ш. К.* Blitzschleuderer, *т.*

Громовій, (*д.* громовѣнький), *а.* Blitz-, Donner-; -е съвѣто, *Зам.* II. 358 am 8. 13. 20. 22. 24. Juli u. am 1. August; *дѣм* пшѣвъ громовѣм огнем, *КС.* IV. (82) 503 das Haus wurde vom Blitze verbrannt. [Donnergott, *т. Нѣ.*

Громовѣк, *т.* Gott des Donners, Громовѣна, *ф.* Elektrizität, *ф.* Громовѣця, *ф.* Donnerwetter, Gewitter, *н. В.;* 2) Donnerkeil, *т.* (Bellenmites). [ter, *т.*

Громовѣд, -звѣду, *т.* Blitzablei- Громовѣдѣти ся, *МШ.* 64 aufgehäuft liegen. [Donners u. Blitzes, *т.*

Громоковаль, *т. КУ.* Schmied des Громонѣсний, *а.* Og. den Donnerkeil tragend. [Kraftausdruck, *т.*

Громослѣв, *т. ВВ.* Donnerwort, *н.* Громостаг, *т. W.* s. Громовѣд.

Громотати, *в. а.* Ч. V. 579 s. Гро-мадити сѣно. [wolken.

Громохмарний, *а. К.* mit Donner-Громохтати, *в. н. М.* stark dröhnen.

Гронати ся, *Ме.* 176 Trauben bilden.

Грѣно, (*д.* грѣночко, *Ме.* 176), *н. с.* Грѣно. [нѣ)?

Грот, *т. Гол.* III. 252 s. Kinn (в мли-Грѣхит, -оту, *т. Donner, т. Geras- sel, Gepolter, н. Фр.*

Грѣхнути ся, грохотати, *в. н. Фр.* stürzen, fallen mit Gewalt an etw. an- stossen, *P. I.* 23; 2) *в. н.* rasseln, rollen.

Грошѣвий, *а.* Geld-.

Грошѣво, *Мх.* грошиствѣ, *н.* „viel gut Geld“, *е.* Menge Geldes.

Грошѣлюб, *н.* der Geldsuchtige, *Зѣ.*

Грошенята, *пл.* kleine Summe Geldes.

Грошина, *ф.* kleine Münze, *См.*

Грошивка, *ф. N. e.* Berges; 2) Helicostegia numulina, *В.*

Грошовий, *а. К.* fürs Geld; — жѣв- нѣр besodet; — люд Söldner, *пл.*

Грошовийтѣ, *а.* geldreich.

Грошоваплѣд, *т. Н.* 143 *Гр.* von e. bestechlichen Richter, der nur auf die Vermehrung seines Vermögens ausgeht.

Грошолѣв, *т.* Geldhascher, *т.*

Грѣба, (*д.* грѣбка), *ф.* Ofenloch, *н.* Ofen, *т. Хот.* II. 28.

I. Грѣбар, *т. с.* Грѣбник.

II. Грѣбар, *т.* Dickbauch, Gross- bauch, *т.*

Грѣбарка, *ф.* dickbauchiges Weib. Грѣбѣзний, *а.* sehr dick.

Грѣбѣий, (*д.* грѣбѣнький, -бнѣнь- кий), *а.* dick, grob; хѣдитъ грѣба § ist schwanger; * grob, roh, rauh, ungesittet.

Грѣбѣити, *в. а. М.* II. 43 jmdn grob behandeln, jmdn grob begegnen; jmdn barsch anfahren; *в. н.* sich grob, unge- sittet, roh zeigen, *IG.*

Грѣбѣствѣ, -оствѣ, *ф.* Dicke, *ф.;* 2) * Grobheit, Rohheit, *ф.*

Грѣбѣити, *в. н.* dick, grob werden.

Грѣбник, *т.* Ofenheizer, *т.*

Грѣбоватий, *а.* gröblich, derb, *К.*

Грѣбовѣинь, *ф.* grosse Dicke.

Грѣбоволѣсий, *а.* grobhaarig, mit strafem Haar.

Грѣбовернѣстий, *а.* grobkörnig.

Грѣбодюб, *т.* (Fringilla cocco- thraustes). [Шо.х.

Грѣбоскѣрцѣ, *пл.* Dickhaute, *пл.*

Грѣбослѣстий, *а.* mit dickem Geader; dickschiefrig, *Шо.х.* [pulvert.

Грѣбонорѣшкѣваний, grob ge-

Грѣбствѣ, *н.* etw. sehr Dickes.

Грѣбчастий, *а.* dicklich.

Грудь, *ф.* und *пл.* грѣди Brust, (Brüste, *пл.*) *ф.* Busen, *т.* (sternum, *В.*)

Грѣда, *ф. Ос.* (61) IX. 179 Masse, *ф.* Klumpen, *т.* Scholle, *ф.* Kloss, *т.* Stück, *н.;* 2) ausschlagartige Fusskrankheit der Pferde, Mauke, *ф.*

Грѣде, грудѣле, *н. coll.* Erdkloss, Erdklumpen, *т.;* 2) holprige, gefrorene Erde; 3) *с.* Грѣдъ, *Ос.* (61) VI. 30.

Грѣдень, -днѣ, *т.* Monat Decem- ber; 2) bei d. Huzulen: November.

Грѣдна, *ф. Н.* 219 *Кч.* 397 s. Грѣдъ.

Грѣдѣстий, *а.* mit starken Brüsten.

I. Грѣдка, *ф. с.* Грѣда 1)

II. Грѣдка, *ф. Ру.* Brustwarze, *ф.*

Грѣднѣвий, *а.* December-.

Грѣднѣий, *а.* Brust-; 2) -а транка Filago arvensis.

Грѣдник, *т.* Brustkasten, *т.* (tho- rax), Brust, *ф.* Bruststück, *н.* [stück, *н.*

Грѣднина, *ф. с.* Грѣди; 2) Brust-

Грѣдница, *ф.* Brustblatt, *н.* Brust-

kasten, *т.* Brustbein; Bruststück, *н.;*

2) Goldschopf, *т.* Leinkraut, *н.* (Lino- syris villosa).

Груднівка, *f.* Decemберverfassung, *f.* Кл. [mit Schollen.]

Груднястий, *a.* holperig, rauh, Грудовий, *a.* -é сіно gemäht auf feuchten Wiesen mit Erdhügeln.

Грудок, грудочок, -чка, *m.* АД. I. 146 s. Горбок.

Гружавина, *f.* Untiefe, *f.*

Гружало, *n.* s. Грязовина.

I. Грузь, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*

II. Грузь, *f.* s. Болото 1).

Грузд, грудць, *m.* s. Рунатка, Вол.

Грузило, *n.* Senkblei, *n.* Bleiknoten, *m.* [2] auf-laden, *K.* (e. Schiff).

Грузити, *v. a.* Ч. 410 s. Місити;

Грузіль, *m.* s. Грузд.

Грузкий, *a.* sumpfig, morastig, (*vgl.* грувнути); *adv.* гру́ко. [drüsig.]

Грулятий, *a.* Пол. mit Drüsen,

Грувало, *a.* der Theil Thones der zur Verfertigung eines Töpfergeschirres bestimmt ist. [e. Sumpf].

Грувнути, *v. n.* ein-, versinken (in

Грузовина, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Груїти, *v. n.* Мор. kreischen, krähen.

Грукати, грукнати, грукотіти, *v. n.* s. Гуркати, Кч. 6. [Гуркотні.]

Грукотні, грукотнява, *K. f.* s.

Грукучий, *a.* rauschend; polternd,

М. III. 124.

Грумотіти, *v. n.* s. Греміти.

Грунище, *n. coll.* В. Felsen, *pl.*

Грухане, *n.* das Krähen, *K.*

Грувнути, *v. n.* poltern, М. III. 31;

2) К. krähen. [f. (als Frucht).]

Груша, *f.* Birnbaum, *m.*; 2) Birne, *f.*

Грушанка, *f.* Birnmus, *n.* Birnsuppe, *f.* [Birnbaumholz.]

Грушевий, грушківий, *a.* aus

Грушевіна, *f.* s. Груша 1).

Грушіна, *f.* Birnholz, *n.*

Грушиця, *f. Me.* 251 Wald- od.

Holzmandel, *n.* (*Pyrola rotundifolia*).

Грушка, *f.* s. Груша; * показує

грушки на вербі will weiss machen, hinter's Licht führen; 2) s. Глембіза, Gr. 20.

Грушник, *m.* Birnwein, *m.*

Грущанник, *m.* mit gehackten, gedörrten Birnen gefüllter pиріг. [baum.]

Грушіна, *f.* unansehnlicher Birn-

Грюк, *m.* Фр. das Dröhnen. [feuer, *n.*

Грюкава, *f.* s. Гуркотні, Schnell-

Гряд, *m.* Н. 269 s. Град Hagel.

I Грйда, *f. gew. pl.* s. Грїди; гряд-ка, *f.* Top. s. Грїлар.

II. Грйда, грядка, (грїдка). *f.* Beet, *n.*; 2) грядá- verengtes Flussbeet, wo das Wasserspringend plätschert; 3) seichte Stelle wo das Floss strandet.

Грядїти шапку на голову aufsetzen.

Грядїль, *m.* Grendelbaum, Pflug-

balken, -baum, *m.*

Грядбшник, *m.* Gemüsegarten, *m.*

Грядущий, *a.* kommend, künftigt,

III. II. 167. [Schlamm, *m.*

Грязь, *f.* грязиво, *n.* К. Koth, *n.*

Грязький, *a.* s. Грузкий.

Грязніти, *v. a.* mit Schmutz erfüllen.

Грязнути, *s.* Грузнати.

Грязовина, *f.* s. Грузовина.

Грязота, *f.* s. Грязь.

Грязюка, *f.* Pfütze, *f.*; 2) s. Грязь.

Гряк, стук-гряк! *int.* von гряк-

нути, *Plc.*

Грякнүти, грякотіти, *v. n.* mit

Getös herunterfallen; tosen; poltern.

Грянь, *f.* Lichtnelke, *f.* (*Lychnis*

chalcedonica).

Гряна, *f.* гряна недїля Pfingstsonn-

tag, *m. Me.* 309 Зак. [as, *B.*

Грянець, -ця, *m.* Lysaena Phlae-

Грянїшник, *m.* К. s. Гранїчник.

Гряннути, *v. n.* mit Wucht einschla-

gen, schmettern, Ф. [ich fallen, bauen.]

Гряннути, грянснути, *v. n.* plötz-

Грясть, *f.* Inhalt, *m.*

Грястиця, *f.* Knäuelgras, *n.* (*Dac-*

tylis glomerata).

Грянстий, *a.* Эз. inhaltsvoll, -schwer.

Гряхнути, *v. n.* чүтка — laut wer-

den, erschallen.

Гряхотіти, *v. n.* klappern.

I. Гүба, *f.* Lippe, Lefze, *f.*; 2) Mund,

m. надүти гүби schmolten. [Pilze, *pl. m.*

II. Гүба, *f. gew. pl.* гүби Schwämme,

I. Губаня жвѣта Goldnessel, *f.* (*Ga-*

leobdolon luteum), *B.*

II. Губаня, *f.* slovakische Kleidung.

Губастий, (-стий), *a.* mit dicken,

wulstigen Lippen, III. I. 195; — мед-

видь Lippen, Lefzenbär, *m.*; губати, *pl.*

Lippenblüthige, *pl.* (*Labiatae*).

Губітель, *m.* Verderber, Vertilger,

III. II. 272 Mörder, *m.* [störerin, *f.*

Губітелька, *f.* Verderberin, Zer-

Губітельний, *a.* Шар. vernich-

tend, verderblich.

[*n. Pest, f.*

Губительство, *n. Te.* Verderben, Губити, *v. a.* verderben, zu Grunde richten, zerstören; ins Unglück stürzen; — а сего свѣта hinrichten; 2) verlie- ren, verschleudern.

[*s. Губа I.*

Губище, *n. aug.* губонька, *f. dim.* Губійка, *f.* Süßwasserschwamm, *m.* (Spongilla), *B.*

Губка, *f.* Baumschwamm, *m.* — модринова Lärchenschwamm, (Polyporus officinalis); -чирівка Zunderschwamm, Buchenpilz, *m.* (P. fomentarius); 2) — морска Badeschwamm, (Spongia officinalis).

Губковатий, *a.* schwammig.

Губниий, Lippen-, labial.

Губоватъ *f.* Pilzsternkoralle, *f.* (Fungia), *B.* [zähnen, *n.* (Chilodon), *B.*

Губозубецъ, -бця, *m.* Lippen-

Губолюб, *m.* Mucetochares, *B.*

Губчака, *pl.* Seeschwämme, *pl.* Amorphozoa, *B.*

Губчарка, *f. s.* Біліявка головата.

Губчастий, *a.* schwammig.

Губяк, *m.* Boletophagus, *B.*

Гүгнавецъ, -вця, *m.* гүгнавий, гүгнївий, гүгнївий, *a.* näselnd, stammelnd, *Kc.* 395.

Гүгнати, гүгнїти, гүгнївити, *v. n.* näseln, stammeln, *Kc.* II. 135.

Гүгнїти, гүгонїти, *v. n.* dumpf schallen, *Пис.*; 2) girren.

Гүгон, *m.* dumpfer Schall, *Пис.*

Гуд, *m. s.* Гук 3).

Гудак, (*d.* гудачок, -чка), гудецъ, -дця, *m.* Musikant, *m.*

Гудьба, *f.* Musik, *f.*

Гуджа! *int.* zum Hetzen der Hunde.

Гүдик, *m.* Junikäfer, *n.* (Melolontha solstitialis), *B.*

Гүдина, *f. s.* Огүдина.

Гудило, *m.* Immertadler, *m.*

Гудїти, [гүджу, гүдиш], *v. a.* tadeln, verunglimpfen, herabsetzen, *Пот.* III. 26.

Гудїти, [гүджу, гүдиш, *Оц.* §. 201. 211] hallen, schallen; brausen; 2) gur- ren (гблүб); 3) brummen, *vgl.* Густї.

Гудкувати, *v. n.* einander erzäh- len, plauschen, plärren.

Гуж, *m.* Seil, *n.* Schnur, *f.*; 2) Kum- metriemen, *m. A. D.* II. 147* в еден гуж во мною тягнїте wirket mit mir einig zusammen zu einem u. demselben Ziele;

2) Zug, Strich (*v. Vögeln*); гужем in e. langen Reihe hintereinander *s. Ключем, Левч.*

Гүжва, гүжэвка, гүжов, -жви, *f.* *Ф.* *s.* Ужэвка, вужэвка; 2) Zugkette,

Гүзар, *m.* Husar, *m.* [*f. s.* Тязь.

Гүзати ся, säumen, *§.*

Гүзэр, *m.* гүзэро, *n.* гүзэп, (*d.* гу- зирецъ, *P.* II. 30) der untere Theil des Garbens, des Baumstammes; Koben- holz, *n.* Boden, Grund, *m.*

Гүзэрувати, *v. a.* von unten e. Stamm abschneiden. [Gesäss, *n.*

Гүзїця, *f.* das Hintere, Arsch, *m.*

Гүзирине, *n.* das mit Gras unter- mischte Stroh vom unteren Theile des Garbens, das beim Dreschen sich loslöset.

Гүзак, *f.* das hintere (breite, stumpfe) Ende des Eies.

Гүзакати, *v. n.* ungefüge hinhüpfen, *B.*

Гүзали, *pl.* Unterhosen, *pl.*

Гүзно, *n.* das Hintere, Gesäss, *n.*; 2) *pl. s.* Гүзали.

Гүзобїй, гүзовал, *m.* Arschpauker, *m.*

Гүзок, -ака, *m.* der hintere, stumpfe Theil.

Гүйц! *int.* Scheuchruf gegen Ferkeln.

Гук, *m.* Knall, Schall, Donner, *m.* Gepolter, *n.*; 2) гук, гүком, *H.* 274

grosse Masse, Wust, *m.*; 3) rauschen- der Wasserfall; 4) Rohrdommel, *f.*; 5) гук, гүкало, *s.* Гүпало; 6) Bassgeige, *f.*; 7) lederner Dudelsack.

Гуканїна, *f.* гүкане, *n.* laute Rufe, *pl.* das Schreien.

Гүкати, (гүкнүти), *v. a.* корó, *M.* nach jmdm laut rufen; *v. n.* dumpfen Laut geben, laut zu-rufen; 2) на корó jmdn schelten; 3) — ся (von der Sau) rauschen, brünstig sein.

Гүкля, *f.* liederliches Weib, Hure, *f.*

Гукотїя, *Mi.* II. 71, гукотнїя, *f.* öfteres starkes Rufen, *n.* Lärmen, Lärm, *m.*

Гул, *m.* fernes dumpfes Getöse, Nach- hall, *m. II.*

Гуль, *m. A. D.* Tölpel, Dummkopf, *m.*

Гүлавиий, *a.* verrückt, wahnsinnig:

Гүлатїий, *a.* aufgeblasen, aufgedun- sen, *Пол.*

Гульба, *f. M.* Unterhaltung, *f.* Fest- gelage, *n.* Tanzunterhaltung, *f.* Tänze, *pl. Вах.*; 2) Spaziergang, *m.* Prome- nade, *f. RC.* (82) V. 355.

Гульбище, *n.* Unterhaltungsort, Spazierort, *n.* [М. II. 83.]

Гульбоші, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*

Гульвіса, *m. s.* Гультай, III. I. 311.

Гулий, *s. a. m.* Rothkehlchen, *n.* (*Lusciola rubecula*).

Гуліти, *v. a.* III. tadeln, bespötn, zum Besten haben; 2) *Ф.* verlocken, verführen; mit falschem Versprechen hinhalten.

Гулиця, *f. s.* Вулиця. [Ст.]

Гулі, *pl. Ч. V. 454 Bein.* der гóлуби,

Гульк! *int.* vom plötzlichen, unerwarteten Erscheinen, Ankommen, *Ог. 217, 9.*

Гулькати, гульнути, *v. n.* aufhüpfen; 2) schnell untertauchen. [2] flottes Leben.

Гульки, гулі, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*;

Гульня, *f. s.* Гульба; 2) Zechgelage, *n.* Sauferei, *f. Кв. II. 135*; 3) Musse, Mussezeit, *f. Пр. II. 223.*

Гультай, *m.* Schwelger, *m.* liederlicher Kerl; 2) Schlingel, Kujon, Lump, Gauner, Halunke, *m.* [Lumpen.]

Гультайти, *v. n.* Ст. flott leben,

Гультайство, *n. s.* Гильтайство.

Гулюкати, *v. n.* на когó jmdn schreiend tadeln.

Гуляй-город, *m.* -городина. *f.* wandelnde Stadt; ehem. bedeckte Schlitten mit Kanonen u. Schiessscharten; beweglicher Thurm.

Гуляка, гуляко, *m.* Lebemann, *m.* flotter Bursche; der Liederliche.

Гулянка, *f.* Tanzunterhaltung, *f.*; 2) Schmaus, Gastmal, *n.*; 3) гулянками, *adv.* in freien, müssigen Stunden.

Гулярка, *f. Ф. (Веч. 21)?*

Гуляти, *v. n.* tanzen; sich unterhalten, sich ergötzen; 2) spazieren gehen, müssig lustwandeln; 3) leben, III. I. 128 bes. liederlich leben, ausschweifen; — в карги, *P. I. 107 s.* Грати вк.; — ся чим, *К. (Ц. 92)* womit spielen.

Гулящий, *a.* lustig, flott lebend; müssig gehend; — хлопецъ tüchtiger Tänzer; 2) — кінєць, *Ч. III. 99* freihängendes Ende; frei, lose, müssig 104; — день geschäftsfrei, Feiertag, *m.*

Гуманізм, *m.*; гуманність, -ости, *f.* Humanismus, *m.*; Humanität, *f.*

Гуманний, *a.* human, menschenfreundlich.

Гумєне, *H. 50 vocat. v.* Игумєн.

Гумєнный, *s. a. m.* гумєнник, *m.* Кн. Tennenwächter, *m.*

Гумєнцє, -нцї, *n.* поповє Pfaffengöhrlein, *n.* Butterblume, *f.* (*Taraxacum officinale, T. dens leonis*); 2) Tonsurglatze, *f. Левч.* [т. Пом. III. 29.]

Гумно, *n.* Scheunen-, Schoberplatz,

Гумотїти ся *s.* Гомотїти ся.

Гунá, *f. К. s.* Лунá, *Піс.*

Гунáти, *v. n.* wiederhallen, stark schallen, *Піс.*

Гуньбá, *f. s.* Буркун-зілє.

Гунька, *f. s.* Гуня 1).

Гунство, *n. coll.* гунцвот, *m.* Hundsfott, *m.* Пом. II. 28.

Гунути, *v. n.* ТР. 9. 23 schallen; 2) *v. a.* einstürzen, wuchtig stossen; 3) *s.* Шугнути, *Піс.*

Гуня, *f.* grober Tuchrock; 2) kleine Sippe der Auerhähne, *B.*; гунєв лігáти scharenweise.

Гуняник, *m.* in гуня Gekleideter, *V.*

Гуп-гуп! *int. v.* Schlagen u. Hüpfen.

Гупало, *n.* Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (*Ardea stellaris*).

Гупати, гупнути, гупотїти, *v. n.* stark niederfallen; 2) poltern, polternd

Гупко, *m. s.* Оуд. [gehen.]

Гупонїти, *v. n.* dumpf schallen.

Гуррр!-гур! *int. v.* Kollern u. Dröhnen; гурра! hurrah!

Гурáк, *m. s.* Угрáк.

Гурбá, *f.* Haufen, *m.* Schar, *f. М.*

Гурда, *f. s.* Вурда.

Гурїти, *s.* Гуліти.

Гурка, *f.* Guria (weibl. *N.*).

Гуркало, *n.* Art schwirrendes Spielzeug; 2) *m.* Poltergeist, Tumbler, Schwätzer, *m.*; 3) *n.* kleiner Wasserfall, (*B.*)

Гуркати, *v. n.* poltern, klopfen, schlagen.

Гурко, *m.* Gurius (männl. *N.*).

Гуркїт, -оту, *m.* гуркóта, гуркотїя, *Мі. II. 71*, гуркотнїя, *f. Мс. 3* Gepolter, Getöse, Gerassel, *n.*; 2) Lärm, *m.*

Гуркотáти, *v. n. s.* Гуркати; 2) girren. [taube, *f.* (*Columbus oenas*).

Гуркотáйвєць, -вця, *m.* Holz-

Гуркотáйвочка. *f. М. II. 114* голубонька-Turteltaubchen, *n.* [(гóлубó).

Гурлáкати, *v. n.* girren, gurren

Гурма, *f. s.* Гурбá.

Гурман, *m.* Fuderl, *n.* — соли; 2)

гурманом, в-гурман, *Эг.* auf ein Mal, haufenweise.

Гурманка, *f.* grosser Ballen zusammengekneten Schafkäses; 2) *s.* Топка (сбли).

Гурный, *a.* stolz, hoffärtig.

Гурок, -рка, *m. s.* Огирок.

Гурт, *m.* Gesammtheit; Gesellschaft, *f.* гурт грошей *e.* Menge Geldes, viel Geld; на гурт, гуртом купувати *im* Grossen, *en* gros ohne Auswahl auf, einkaufen; в гурті, в гурт, *adv.* zusammen, *P. I.* 22; 2) Rindviehherde, *f.* *C. I.* 18. 91.

Гуртовá, *f.* Mass, *n.* — горівки. (*B.*)

Гуртовий, гуртовний, *a.* zum гурт geh., collectiv, in Massen, Massen-, *en* gros; 2) öffentlich, Gemein-; 3) *Ко.* 69 *v.* natürlichen Kindern. [Grosshändler, *m.*

Гуртовник, *m.* Aufkäufer *en* gros, Гурток, (-чок), *m. dim. s.* Гурт, kleine Gruppe, Truppe, Sippschaft.

Гуртоправ, *m.* Hüter od. Züchter des гурт Viehes, *m.*

Гуртувати, *v. a.* zusammen machen, -treiben (nach gewissem Plan) *s.* Згруппувати. [Wildgans.

Гусь, *f.* Gans; — сіра (дика) Grau-

Гусак, *m.* Ganser, Gänserich, *m.* гусаком hintereinander (wie eine Reihe Gänse); 2) Art Tanz; 3) Hohlziegel, *m.*

Гусар, *s.* Гусар. [4) Art Fussfessel.

Гусарин, *m.* Husar; 2) Husarensohn, *m.* [nes Husaren.

Гусарка, *f.* Geliebte, das Weib ei-

Гусаш, *m. ungr. s.* Сороковець, *Гол.* III. 431.

Гусевки, (-сів-), гуселки, *Ал.* 407 *pl. dim. s.* Гусли, *АД. I.* 37, *Гол.* III. 57.

Гусевниця, *f.* *АД. I.* 37 die Kammer wo die гусевки aufbewahrt werden, *Гол.* III. 57. [*s.* Вусельниця.

Гусень, *f. coll. R. Gr.* гусениця, *f.*

Гусеничник, *m.* Raupenschlupfwespe, *f.* (*Microgaster*). [*f.* (*Chenopus*), *B.*

Гусенижка, *f.* Gänsefusssschnecke,

Гусеня, -яти, *n. s.* Гуся.

Гуси́мець, -мця, *m.* Gänsekresse, *f.* (*Arabis hirsuta*). [святник 3).

Гусин, *a.* Gänse-; -а ланка *s.* Гу-

Гусинець, -нця, *m.* Sternlauch, *n.* (*Gagea pusilla*).

Гусильниця, *f. s.* Гусень.

Гусір, *m.* Ganszwitter, *m.*

Гуска, (*d.* гусочка), *f.* Gans, *f.*; 2) — сбли *s.* Топка; 3) längliche Semmel; 4) *pl.* гуски *s.* Латате; 5) — прядива *e.* Gebinde von Gespinnst. [жём.

Гуськом, *adv.* *Левч. s.* Гуж 2): гусель, *f. pl.* гусли, гуслі Gussli, *e.* Saiteninstrument, wo die Saiten mit den Fingern gegriffen werden, liegende Harfe, Zither, *f.* [nene Milch.

Гуслянка, *f.* eingekochte gerong. Гусляр, *m.* Lautenspieler, Gusslispieler, Harfner, Harfenspieler, *m.* III. II. 247.

Гуснік, *m.* Gänsestall, *m.* Пар.

Гуснути, *v. n. s.* Густийшати.

Густавий, *a.* genug dicht.

Гуственьский, *a.* -а душа, *Пом.* II. 28 *v.* Гундвобкий.

Густий, [гуду, гудеш, гуде, *Оу. §.* 201] musicieren, spielen; 2) summen; 3) brausen (вітер).

Густий, *a.* dicht; 2) dick, grob; *Не.* — голос grobe Stimme; 3) Гусе́ N. *e.* Berges.

Густыра, (-ырка), *f.* Güster, Zobelpleinze, *f.* (*Abramis blicca*).

Густительний, *a.* Verdichtungs-, Compressions-, *Пол.*

Густити, *v. a.* verdichten, verdicken.

Густийшати, *v. n.* dichter werden, sich verdichten.

Густість, -ости, *f.* Dichte, Dichtigkeit; — людности Bevölkerungsdichte, *f. Це.* [teren, sehr oft.

Густо, *adv.* dicht; -часто des Oef-

Густоволбий, *a.* dichtbehaart.

Густокру́тий, *a.* dicht gewunden, *MIII.*

Густолистий, *a.* dichtblättrig.

Густоніжка, *f.* — зёмна Schnurassel, *f.* Tausendfuss, *m.* (*Julus terrestris*).

Густомір, *m.* Dichtigkeitsmesser, *m.*

Густота, *f.* *Ог. s.* Густість. [*Пол.*

Гуся, -яти, гусятко, -тка, *n.* ganz junges Gänschen, Güssel, *n.*

Гусятина, *f.* Gänsefleisch, *n.*

Гусятник, *m.* Gänse-, Fingerkraut, *n.* (*Potentilla anserina*); 2) *s.* Гуси́-

мець; 3) Gänsehirt, *m.* [etc. (*Fabrik*).

Гута, *f.* Hütte, *f.* Eisen-, Glashütte

Гутати, *v. a. s.* Гаїти.

Гути, *v. n. s.* Гудити, girren. [Klumpen.

Гутыра, *aug.* -ирька), *f.* grosser

Гутиско, гутіще, *n.* Ort wo e. гута war.

Гутір, *Max.* гутірка, гуторка, *f.* Spruch, *m.* Anekdote, *f.* *Kc.* 381; 2) Gerede; Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*

Гутіти, *v. n.* brausen, (*B.*).

Гутній, *a.* Hütten-.

Гутник, *m.* Hüttenarbeiter, *m.*

Гутніцтво, *n.* Hüttenwesen, *n.* *Тсrm.*

Гуторити, *v. a.* Gespräch führen, plaudern. [*готлаве.*]

Гуфлінка, *f.* Haken an der Kette

Гуфналь, (*d.* гуфналик), *m.* Hufnagel, *m.*

Гуц, гүці, гүца, гүцюцю! *int.* hopsa!

Гүцати, гүцкати, гүцифати, *v. a.* nach oben schaukelnd werfen, hätscheln.

Гүцул, *m.* ruhen. Einwohner der Flussgebiete von oberer Бистриця, vom Прут, Чéремош, Серёт u. einem Theile v. mittlerem Двiстрéр. [*lenland, n.*]

Гуцуля, гуцүльщина, *f.* Huzul-

Гуцүлка, *f.* Huzulin, *f.*; 2) Art

Volklied u. Volksweise zum Spielen, Singen od. Tanzen. [*lenpferd*]

Гуцүлок, -лка, *m.* kleines Huzul-

Гуцүльський, *a.* Huzulen-, huzulisch.

Гуцуляк, (*d.* -улячок), *m. s.* Гуцүлок; 2) sehr kurzes huzul. Pelz.

Гүця, *f.* Wiege, *f.* (in d. Kinderspr.)

Гучати, гучіти, *v. n.* dumpf dröhnen, schallen; schreien.

Гүчка, *f. coll.* Treiber bei d. Jagd, *pl.*; 2) *sgl.* Tachina fera, *B.*

Гучлійвий, *a. B.* weithinschallend; 2) *M. II.* 78 summend.

Гучній, *a.* überaus laut, schallend; там бұло гүчно dort gieng's hoch.

Гүчність, -ости, *f.* Fähigkeit zum Klingen, zum Schallen, *f.*; 2) Getöse, Saus u. Braus, *n. Plc.*

Гүчóк, -чка, *m.* Kreisel, *m.*; 2) Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*); 3) Krippe, Gosse beim Brunnen.

Гүшлї, (*d.* гүшэльки), *pl.* Geige, *f.* (*vgl.* Гүслї)

Гушма, *adv.* im Haufen, *Gr.* 20.

Гушнийк, *m.* колосатий Federkraut, Tausendblatt, (*Muriophyllum spicatum*).

Гущ, *m. s.* Гущавник.

Гүща, *f.* Dichteit, *f. übhpt.* alles Dichte, Massive, Compacte, *He. H.* 29;

2) Brei, *n.* dicker eingekochter Saft, *Kc.* 308; 2) Bodensatz, *m.* Hefen, *f. pl.*

Гущавина, *f.* Dickicht, *n.*

Гущавник, гущак, *m.* dichtes Gebüsch, Gestrüpp, *Зар. Фр.*

Гущавникова віка Heckenwicke, *f.* (*Vicia dumetorum*).

Гүщинь, гүщина, (-їня), *f. P. I.* 133. *III. C. I.* 98 s. Гущавина.

I.

І, fünfter Buchstabe (Іама). Manches unter І Fehlende s. unter Г.

Іаб, *m. gew. pl.* Teichmuscheln, *pl.*

I. Іабати, s. Габати.

II. Іабати, іабнүти, *v. a.* die Hand in etw. Flüssiges stecken; 2) s. Габати.

Іабівка, *f.* Erastria, *B.*

Іабовéць, -вці, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (*Aglaja*).

Іабóрцьо, *m.* Teufel, *m.*

Іáva, *f.* Nebelkrähe, *f.* (*Corvus cornix*); * іави ловити zerstreut hingaffen, Allotrien treiben. [2) s. Кванькати.

Іавати, *v. n.* den Mund aufmachen;

Іавеня́, -яти, *n.* *Др. с.* 272 Junge

Іаваўн, *m.* grosser Topf. [einer Іава.

Іавóра, *f.* Loch, *n.*

Іávaра, *f.* winterliche Lagerstätte des Bären; 2) § Schlund, *m.*; loses Maul

розпустити іавру s. d. f. [schreien.

Іаврати, *v. n.* maulen, sehr laut

Іаврач, *m.* Maulmacher, Plauscher, *m.*

Іавуля, *f.* s. Іайса.

Іагарáдз, *m.* Schaf, Ziegenkoth, *n.*

Іадатéуш, *m.* § Wortführer, Redner, *m.*

Іаджáла, *f.* Knöchel, *m.*; 2) s. Іáла.

Іаджала́лати, *v. n.* Kauderwelsch sprechen.

Іаджéло, s. Качéло, качáло.

Іаджїна, *f.* *N.* e. полонїна.

Іаджуля́ти, s. Качуля́ти.

Іадаи́лати, s. Скобога́ти. [*us*].

Іадауля, *f.* Rosskäfer, *m.* (*Scarabae-*

Іаа, *m.* Gas, *n.*

Газа, *f.* Gaze, *f.* Flortuch, *n.*
 Газа́, (*d.* Га́здик), *m. s.* Господар.
 Газди́ня, (*d.* Газди́нька), *f. s.* Господи́ня. [дари́й.
 Газди́вний, газдови́тий, *s.* Госпо-
 газди́вство, *s.* Господарство.
 Газдува́ти, *s.* Господарува́ти.
 Газета́, *f.* Zeitung, *f.*
 Газетний, *a.* Zeitungs-.
 Газетник, газетар, *m.* Zeitung-
 schreiber, Journalist, *m.*
 Газетярство, *n.* Journalistik, *f.*
 Газовий, *a.* Gas-; gasartig, *Пол.*
 I. Га́йда, *f.* Га́лѹх, *m. s.* Бу́льба.
 II. Га́йда, *m. f.* (schlechter) Hund;
 Taugenichts, *m.*
 III. Га́йда, га́йдиця, га́йдичка, *f.*
 Art Hirtenflöte, *f.*; 2) *pl.* Dudelsack, *m.*
 Га́йдар, *m.* Dudelsackspieler, *m.*
 Га́йса, *f. s.* Мёрша.
 Га́ла, *f. gen. pl.* Га́лаи § Füße, *pl.*
 Галава́н, *s.* Галадза́н.
 Галага́н, *m.* grosser (kupferner Topf;
 2) Kupfermünze: Vierkreuzerstück, *n.*;
 3) *K.* (Досв. 219) verloschener Feuer-
 Галаго́да, *f. s.* Барабо́ля. [brand.
 Галаго́дати, *v. n.* schnattern.
 Галадза́н, *m.* grosser Topf.
 Галама́га, *f.* loses Maul.
 Галама́гати, галагахати, *v. n.* plau-
 schen, plärren.
 Галанди́ти, *s.* Беленди́ти.
 Гальва́нізм, *m.* Galvanismus, *m.*
 Гальвані́чний, *a.* galvanisch.
 Га́лга, *f.* Meeräsche, *f.* (Mugil chelo).
 Га́лган, *m.* Lump, *m.*; 2) Lumpen,
 Гале́ра, *f.* Galeere, *f.* [Haderн, *pl.*
 Гале́рія, *f.* Gallerie, *f.* (галере́я, *III.*).
 Гале́рний, *a.* Galeeren-.
 Га́лиця, *f.* Ungeziefer; 2) Hausge-
 фугел, *n.* (Ф.); 3) *s.* Довжнік 2), *B.*
 Га́лір, *m.* viereckige Capuze, Pelerine
 an der чу́га.
 Галия́рд, *m.* Art italieu. Tanz, *C.*
 Га́лка, *f. s.* Га́лка.
 Га́льон, *m.* Tresse, Borte, *f.* [chen, *m.*
 Га́льонка, *f.* Kopfschmuck der Mäd-
 Га́лунок, -нка, *m.* buntes Band.
 Галю́га, *f. s.* Га́лиця, *B.*
 Галя́ня, *f.* putzsüchtiges Weib, Ko-
 кette, *f.* [riehandlung, *f.*
 Галянте́рийний склеп Galante-
 Галянтні́сть, -ости, *f.* Galante-

rie, Courtoisie, *f.*

Га́ляр, *m.* Flussboot, *n.*
 Га́лярник, *m.* Zimmerer od. Füh-
 rer eines Га́ляр. [2) Gallapfel, *m.*
 Га́лясівка, *f.* *Пол.* Gallwespe, *f.*;
 Га́ма, *f.* *N.d.* Buchst. Г, (*r*); in *d.* Musik:
 Tonleiter, *f.*
 Га́мба, *f.* *ungr.* grosser Knopf.
 Га́млати, *v. a.* langsam, ohne Lust
 fressen.
 Га́млявий, *a.* ohne Lust zu fressen.
 Га́мнути, *v. a.* § aufessen, verschlin-
 Га́на, *s.* Гана́. [gen.
 Га́нат, *m.* Stück Leinwand; Гана́-
 те=шма́те.
 Га́нла́бни, *pl.* Ganglien, Nerven-
 knoten, *pl.* [d. Felle des Viehes), *pl.*
 Га́нфу́лики, *pl.* Mistklümpchen (an
 Га́нок, -нка, (*d.* Га́ночок), *m.* Gang,
 Vorbau, Auftritt vor dem Eingange ei-
 nes Hauses, *m.* Freitreppe, *f.* *Пол.* II. 28.
 Га́нч, *m.* Tadel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.*
 Га́нча́вий, ганчова́тий, *a.* fehler-
 haft, mit e. Fehler behaftet.
 Га́нчува́ти, *v. a.* tadeln, an etw.
 Мängel entdecken.
 Га́ня, *f. s.* Ка́ня.
 Га́ра, *f.* Falze, Rinne, Hohlkehle, *f.*;
 2) Wagenkiste zum Verführen der Kar-
 toffeln; 3) etw. Schwerfälliges. [бу́рка.
 Га́рабо́ля, гардибу́рка, *s.* Манди́-
 Гарла́ра, *f.* Polar-Ente, *f.* (Colym-
 bus arcticus). [га́нка.
 Гарла́чка, гарла́нка, (гир-), *s.* Гор-
 Га́рда, *f.* Schmúк, *m.* Zierrat, *n.*
 Гарда́н, *m. s.* Тарга́н.
 Га́рдий, гарди́стий, *a.* stolz.
 Га́рдити ся stolz den Kopf hoch-
 halten (*v.* Pferden).
 Га́рува́ти, *v. a.* ausfalzen, e. Rinne
 machen; 2) zerwühlen, zerstampfen.
 Га́тра, *f.* Gatter in d. Brettmühle, *n.*
 Га́тунок, -нку, *m.* Gattung, Art, *f.*
 Га́тункува́ти, *v. a.* *III.* specialisi-
 sieren. [*f.*; 2), *s.* Дерка́ч 2).
 Га́цик, га́цок, -цка, *m.* Fledermaus,
 Га́х, *m.* Geck, *m.*
 Го́бол, *m. s.* Коре́ць.
 Гва́дати, *s.* Місйти.
 Гва́лт, *m.* (Gewalt), Gewaltthat, *f.*
 Sturm, *m.* на — двоні́ти d. Sturmglo-
 cke läuten; Schmerzensschrei, Aufruf,
m. III. I. 65. 79. 82.

Гвалтовний, *a.* Gewalt, gewalt-
sam, *Me.* 373; unruhig, *K.*

Гвалтувати, *v. n.* протів когò.
He. gegen jmdn *e.* gewaltigen Lärm
erheben; um Hilfe rufen.

Гвардэйский, *a.* zur Garde geh.

Гвардія, *f.* Garde, Leibwache, *f.*

Гвардійон, *m.* Gardist, *m.* *Ст.*

Гвінт, *m.* Гвинтівня, *f.* Schrauben-
gewinde, *n.* -gang, *n.* [Schliessgewehr.

Гвинтівка, *f.* gezogenes Rohr, *g.*

Гвинтівник, *m.* Schraubeneisen, *n.*

Гвинтувати, *v. a.* den Гвнт aus-
führen.

Ге-ге-ге! *int.* vom Schnattern d. Gänse.

Гевал, *m.* gemeiner Bauer; 2) Land-
streicher, *m.* *C.*

Гевкнути, *v. n.* im Inneren erdröhnen.

Гелавка, *f.* *s.* Гоголь.

Гелати, *v. n.* schnattern (v. Gänsen).

Геллик, *m.* *s.* Гетель.

Гедз, гедзель, гедзик, *m.* Rinder-
bremse, (Oestrus bovis); 2) Pferdebrems-
fliege, *f.* (Gastrus equi); * гедза пій-
маги (з стакана) *e.* tüchtigen Schluck
machen; гедзика вкіннути einen Streich
spielen, ein Schnippchen schlagen.

Гедзан, *m.* *s.* Тарган.

Гедзати — гедзелити — гедзити ся
toben; herumlaufen (vom Vieh, wenn
es von гедз gestochen wird); sehr un-
ruhig werden, *C.*

Гедзула, *f.* *Мх.* grosses Fass.

Гедло, *n.* *Зан.* II. 558 *s.* Рбзкаа.

Гев, *m.* *Пол.* *s.* Гедз.

Гел! *int.* vom Schnattern d. Gänse.

Гелавець, -вця, *m.* Hauben-, Koth-

Гелавий, *a.* *s.* Келавий. [lerche, *f.*

Гелеватий, *a.* Гелевач, *m.* §. ein
Dickbauch.

Гелево, *n.* §. dicker Bauch.

Гелета, Гелетка, *f.* Fass, *n.* *gew.* ¼
Scheffel = чвѣртва. [gefäss.

Гелетя, -яти, *n.* hölzernes Milch-

Гелка, *f.* *Зан.* II. 381 *s.* Гўля, Beule.

Гелтунок, -нку, *m.* *s.* Старунок,
Gr. 19. [кувати.

Гембарувати, Гембати *s.* Паще-

Генлорити ся sich stolz spreizen.

Генлорний, *a.* *s.* Голорний.

Генерал, *m.* General, *m.* *s.* Генерал.

Генеральний, *a.* allgemein; -а
рада козака, *Кч.* 182.

Генеральша, *f.* *s.* Генералова.

Гензўра, *f.* Gentiana, (*B.*).

Геній, *m.* Genius, *m.*; 2) Genie, *n.*

Генійальний, *a.* genial.

Генійальність, -ости, *f.* Geniali-
tät, *f.* Genie, *n.*

Геогрaфія, *f.* Geographie, *f.*

Геогрaфійний, *a.* geographisch.

Геольогія, *f.* Geologie, *f.*

Геольогічний, *a.* geologisch.

Геометрія, *f.* Geometrie, *f.*

Геометрічний, *a.* geometrisch.

Геоморфійний, *a.* *He.* geomorphisch.

Гер, *m.* Giersch, Zipperleinkraut, *n.*
(Aegopodium).

Герлавка, *s.* Гарлачка.

Герелійця, *f.* Kogawurm, *m.*

Герлотати, *v. n.* schnarren, kullern,
A.-P. 156; 2) röcheln.

Гердан, *m.* mit Glaskorallen benö-
hetes od. gesticktes Band als Kopfbinde
od. um den Hut fürBurschen, *Kol.* I. 38. 40.

Герела, *f.* Kreisel, Brettrud zum Kna-
benspiel geh. *Lgr.* 6 *gew. pl.*; 2) Art
Wurfspiel; Damenspiel.

Гереліця, *f.* *TP.* 63 Umzug hal-
tender lärmender Haufen.

Гетель, -тля, *m.* *s.* Дятель.

Геш, *m.* Schöpfflöfel, *m.*

Гейворонок, *s.* Жайворонок.

Гзи, *pl.* Schäckerei, *f.* Muthwille, *m.*

Гзик, *m.* *s.* Сліпень бійчий.

Гзимс, *m.* Gesimse, *n.*

Гзіти ся, *s.* Гедзати ся; 2) *e.* ким
mit jmdm schäckern, muthwillig scherzen.

Гілацки, *pl.* *s.* Алрест.

Гісла, *f.* *s.* Игла.

Гілнути, *v. n.* §. crepiereu, *P.* I. 6.

Гиран, *m.* tatarischer Kriegsmusiker.

Гіраа, *f.* grosses Erdloch, Erdspalte,
f. (*Ф.*). [Wgr. XI. Oz. 77.

Гід, Гідько, Гіліти & *s.* Дід, Дідько &

Гілик, *m.* *s.* Илько (?)

Гімназія, *f.* Gymnasium, *n.*

Гімназіяльний, *a.* Gymnasial-.

Гімнастик, *m.* Gymnastiker, *m.*

Гімнастика, *f.* Gymnastik, *f.*

Гімнастичний, *a.* gymnastisch.

Гіндзўра, *f.* Art Gebirgspflanze.

Гінекей, *m.* III. Gynäkeion, Frauenge-
mach, *n.* [(= ангидрит) wasserfreier G.

Гіпс, *m.* Gips, *m.*; 2) — безводний

Гіпсовий, *a.* aus Gips.
 Гіпсовиця, *f.* Mauer-Gipskraut, *n.* (*Gypsophila muralis*). [(пóле).
 Гіпсувати, *v. a.* mit Gips bestreuen
 Гірля́ла, *f.* oben gekrümmter Hirtenstab, *IF.* [ва́ти.
 Гіцòк, гіцкувати, *s.* Діцòк, діцку-
 гія, *f.* Branntwein, *m.*
 Глє́л, *m.* Kälberlab, *m.* (als Gärstoff der Schafsmilch).
 Глє́й, Глєйова́тий, *s.* Глє́й &
 Глємє́й, *m.* *s.* Дє́бра. [*Ми.* IV. 526.
 Глї́, Гля́, *s.* Длї́, для́, *Ос.* 77; за́-Гля́,
 Глòбє́, *m.* kleiner Käseballen, -klumpen.
 Глòндї́ти, (-нї́ти), *v. a.* Хлєп-
 Глòудати, *v. n.* *s.* Углòудати ся.
 Гля́л, *s.* Глє́л, Гля́лати (Гля́джити) *s.* За́Гля́лати.
 Гмї́рати, Гмї́рати, *v. n.* grübeln, wühlen; Гмї́рати pantschen, flau arbeiten.
 Гнес, Гнеска, *s.* Днесь &. [тен.
 Гнї́ра, *m.* Grübler, *m.*
 Гни́п, Гни́пець, -ця, *m.* Schusterkneif, *m.* *Пом.* II. 28.
 Гнї́т, *g.* Гнòга, *m.* Docht, *m.*
 Гномі́чний, *a.* gnomisch, Gnomen-, *K.*
 Гнотáр, *m.* Dochtmacher, *m.*
 Гнòтє́, *n.* *coll.* Dochte, *pl.* *Lumpen *pl.*
 Гòвдаш, *m.* armer Schlucker.
 Гòвї́ти, *v. n.* *s.* Нї́дїти (*v.* Vieh).
 Гòвтиця, *f.* Knopf, *m.*
 Гòла, *f.* Kreuzotter, *f.* (*B.*)
 Гòлòдзи, (-òзи). *pl.* Frucht der Preisbeerstrauches, Preisselbeeren, *pl.*
 Гòлòзник, *m.* Preisselbeere *f.* (*Vaccinium vitis idaea*).
 Гòломáн, *m.* Dummkopf.
 Гòлòрний, *a.* stolz, sich brüstend.
 Гòлòтї́ти, *v. n.* zwitschern, glucken.
 Гòдза, *f.* ansteckender Hautausschlag,
 Гòй, *m.* *s.* Бєвєзь *Ос.* (61) XII. 39. [*Gr.* 19.
 Гòлдувати, *v. a.* *Др.* с. 223 verwalten.
 Гòльфа, *f.* Wunde *f.* [ner Knopf (*B.*)
 Гòмбичка, *f.* *dim.* kleiner metallener
 Гòндволя́к, *m.*, *s.* Гуда.
 Гòнта, *f.* (*d.* Гòнти́на) Schindel, Dachschindel, *f.*
 Гòнтáль, *m.* Schindelbagel, *m.*
 Гòнтáр, Гòнтáр, *m.* Schindelspalter, *m.*
 Гòнтáрка, *f.* Schindelwerkstätte, *f.*
 Гòнтї́на, *f.* schindeldicke Holzsplesise, -platte, *f.*

Гòнтї́ти, *v. a.* mit Schindeln decken.
 Гòнтї́ти, *v. n.* angenehm plaudern.
 Гòнтòвий, *a.* — дах Schindel-.
 Гòрáльник, *m.* Werkführer in. *e.*
 Гòрáльня.
 Гòрáльня, *f.* Branntweinbrennerei, *f.*
 Гòрáн, *m.* Berggipfel, *m.* (*B.*); *N.* *e.*
 Гòрдзòля, *f.* *s.* Бўльба. [*Berges.*
 Гòспòда, *f.* Gasthaus, Wirtshaus, *n.* Herberge, *f.*
 Гòспòдар, (*d.* -áренко, -áрєтьò, *Гол.* III. 3), *m.* Hausherr, Herr, Wirt; Landwirt, Landmann, *m.*
 Гòспòдáрити, (-áрувати), *v. n.* Hausherr sein; wirtschaften, die Landwirtschaft betreiben.
 Гòспòдáрка, *f.* Wirtschaft, Landwirtschaft, *f.*; 2) *He.* (*n.* 307) *s.* Гòспòдї́ня; дї́вчина- *Г.*, *K.* *s.* *d.* folg.
 Гòспòдáрний, *a.* wirtschaftlich; emsig u. sparsam in d. Landw.
 Гòспòдáрник, *m.* *K.* Reichsverweser, Staatsmann, *m.*
 Гòспòдáрський, *a.* des Hauswirtes; wirtschaftlich, Wirtschafts-.
 Гòспòдáрєтьò, *n.* *s.* Гòспòдáрка 1); Haushalt, *m.* [schaftsliebend.
 Гòспòдáрювати, *a.* *K.* wirt-
 Гòспòдї́ня, (*d.* -йвї́ка), *f.* Hausfrau; Wirtin; Wirtschaftlerin; 2) Her-
 Гòтї́цький, *a.* gothisch. [*nesse, f.*
 Гòтка, *f.* Auerhenne, *f.*; 2) Art wilde Ende. [*gallus*]; 2) Federbusch, *m.*
 Гòтур, *m.* Auerhahn, *m.* (*Tetrao uro-*
 Грáбулє́ць, -ля́, *m.* das Feuer v. Holzspáhen im Töpferofen.
 Грáвї́тація, *f.* *s.* Тяготї́не, *Пол.*
 Грáвїтувати, *s.* Тяготї́ти, gravitieren. [rauf die Zimmerdecke ruht.
 Грáлар, *m.* der mittlere Balken wo-
 Грáдусник, *m.* *Под.* Thermometer, *m.*
 Грáжда, *f.* *s.* Кáйтка, *Gr.* 19; 2) Schuppen, *m.*
 Грáйлáрник, *m.* Greisler, *m.*
 Грáйлáрня, *f.* Greislerei, *f.* Frag-
 нергє́шáфт.
 Грáлї́, *pl.* Mistgabel, *f.*
 Грáмáтика. & *s.* Грáмáтика.
 Грáнат, *m.* Granate, Art Sprengbomben, *f.*; 2) Granat, Granatstein, *m.*; 3) Granatbaum, -apfel, *m.* (*Punica granatum*); 4) dunkelblaue Farbe, -es Tuch.

Гранатный, Гранатовый, *a.* Granat.
 Гранит, *m.* Granit, *m.* [niten.
 Гранитовый, *a.* aus Granit, гра-
 граца, *f.* Gärtnerkarst, *m.* Jäthacke, *f.*
 I. Грасувати, *v. a.* стѣжку aus-
 karsten, ausjäten; копѣтами зѣмлю,
 А.Д. I. 77 treten, zerstampfen.
 II. Грасувати, *v. n.* grassieren, wü-
 then, hausen.
 Грѣта, *f.* (*d. pl.* грѣтки) Gitter, *n.*
 за грѣтами hinter den Gitterfenstern,
 d. i. im Gefängnis.
 Гратувати, *v. a.* vergittern, *IIIc.*
 Гратулювати, *v. n.* gratulieren.
 Гратуляційний, *a.* Gratulations-
 Гратчѣстий, *a.* vergittert; 2) git-
 терфörmig. [fin, *f.*; графскій, *a.* gräflich.
 Граф, *m.* Graf, *m.*; графиня, *f.* Grä-
 грашпан, *m.* s. Сїній камінь (Grün-
 span). [Feld, kahler, felsiger Berg.
 Грѣгіт, (-хит), -оту, *m.* steiniges
 Грѣлати, *v. n.* quaken.
 Грѣлорний, *a.* s. Моторний.
 Грѣжда, *f.* grosses Gebäude, *vgl.*
 Гражда; 2) s. Орѣжда.
 Грѣйцар, *m.* Kreuzer, *m.*
 Грѣче, *s.* Грѣче. [tet, artig.
 Грѣчний, *a.* wohlanständig, -gesit-
 Грѣчність, -ости, *f.* s. Чѣмність.
 Грїнда, *f.* s. Поличка; 2) (Grendel).
 Грїнджа, *f.* Schnee mit Regen, *m.*
 Грїнджобли, *pl.* kleine Schlitten,
 Пот. III. 99; 2) breitsohlige Holzschuhe
 zum Waten im Schnee.
 Грис, (*d.* грїсочок), *m.* Gries, *m.* B.
 Гриф, *m.* Ч. I. 210 Greif, *m.* (fabelh.
 Vogel). [ніна.
 Грѣпа, *f.* N. e. Berges u. e. поло-
 Грос, *m.* Herde der trächtigen Mut-
 Грѣля, *f.* s. Бѣльба. [terschafe, *f.*
 Грунь, грѣник, грѣнок, -нкѣ, *m.*
 Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* (B.) Berggipfel, *m.*
 Грундаювати, *v. a.* H. VI. verschro-
 ben, verzwickelt machen §.
 Грѣнт, (*d.* грѣнтик, грѣнтичкѣ), -ту,
m. Grund u. Boden; Grundstück, Feld, *n.*
 Грѣнтѣля, *f.* Flechtwerk aus дер-
 пѣза od. свид ам четѣн. [Grundbesitz, *n.*
 Грѣнтівка, *f.* Weib mit eigenem
 Грѣнтѣвий, *a.* Grund; *He.* zu Grunde
 gelegt.
 Грѣнтовік, *m.* Grundeigenthümer, *m.*
 Грѣнтувати, *v. a.* etgründen; * auf

den Grund gehen; 2) gründen, die Grund-
 farbe auftragen.

Грѣпа, *f.* Gruppe, *f.*
 Групувати, *v. a.* gruppieren.
 Губатий, *a.* s. Кудлатий.
 Губѣрець, -рця, *m.* Ко. 357 Ве-
 амте vom Gouvernement, *m.* [ment, *n.*
 Губѣрнїя, *f.* Gubernin, *n.* Gouverne-
 Губѣрнїяльний, *a.* Gubernial-
 Гувернувати, *v. n.* BB. Gouver-
 nante sein. [Пѣндик.
 Гѣлель, -сля, *m.* Gngelhupf, *m.* s.
 Гѣль, *f.* huzul. Mantel mit Kapuze.
 Гѣловник, *m.* Kapuze, *f.* [treiben.
 Гѣдати, *v. n.* sich allerorts herum-
 Гѣджулай, (-лѣй, *m.* -лѣйка. Гѣ-
 джѣлка, *f.*) Mist-, Dungkäfer, *m.* (B.).
 Гѣдз, *m.* Knoten, *m.* Beule, *f.* * Гѣдз.
 собї шукати Händel suchen. [Knopf, *m.*
 Гѣдзик, Гѣвик, (*d.* Гѣдзичок), *m.*
 Гѣдзоватий, *a.* s. Гузатий.
 Гѣдзѣк, Гѣдзѣк, -дзкѣ, *m.* s. Гѣдз.
 Гѣдзѣлв, *n. coll.* Knoten, Knorren, *pl.*
 Гѣдзувати, *s.* Загѣдзувати.
 Гузь, *f.* гузѣ, *n. coll.* Knöpfe; 2)
 Knorren, *pl.*
 Гузатий, *a.* B. knotig, knorrig.
 Гуздрати ся, trödeln, nicht fertig
 werden können.
 Гѣлий, *a.* s. Шѣтий, *Leeu.*
 Гѣльний, Гѣнный, *a.* — раз einzig,
 das einzige Mal.
 Гулюватий, *a.* mit Beulen.
 Гѣля, *f.* Beule, *f.*
 Гѣраль, *f.* Keule, *f.*
 Гуральня, *s.* Горальня.
 Гургулат, *m.* N. e. Berges.
 Гургулиця, *f.* Gräberwurm, *m.* (Ф.).
 Густ, *m.* Geschmack, *m.* Belieben,
n. Ч. II. 160. 163 до густу nach dem B.
 Густѣвний, *a.* geschmackvoll.
 Гутаперхѣвий, (-перчѣвий), *a.*
 aus Gutta serena, aus Kautschuk; so
 elastisch wie G. od. K.
 Гутѣя, *f.* Quittenstrauch, *m.*
 Гуцькїй, *pl.* geringelte Erdäpfel;
 2) *sgl.* гуцьѣк s. Гѣдзик. [ritis, *f.*
 Гѣши, *pl.* Beulen, *pl.*; 2) Diphthe-
 Гушкїр, *m.* das Niesen, *s.* Чїхавкѣ;
 2) Schnupfen, Katarrh, *m.*
 Гушоватий, *a.* mit Beulen bedeckt.
 Гущѣр, *m.* Hitzfieber wegen Verkäl-
 tung, *n.*

Д.

Д, sechster Buchstabe (Добро).
 I. 'Д=од, s. Від: менé 'д смёрти одборóнив P. I. 71. Оз. 56, 2. [Оз. 59, 6.
 II. Д'=до mit d. *Dativ*: д' мѣні zu mir Да, *conj.* s. Та und, und auch; 2) да-ба! *int.* umsonst! leider doch.
 Дабѣло *m.* (?) s. Податок, *Gr.* 18.
 Дав, *m.* Gedränge, *n.* Druck, *m.* Св.
 Давань, *n.* das Geben, Darreichen; 2) Stelle wo das Vieh auf d. Felde
 Давати *s.* Дати. [gefüttert wird.
 Давач *m.* *Пис. Ми.* II. 330 s. Датель.
 Давець, -впя, *m.* H. 208 Geber; 2) Schuldenzahler, *m.*
 Давимўка, *m.* Knicker, Geizhals, *m.*
 Давина, *f.* s. Давнина *Гол.* III. 385.
 Давитель, *m.* Erdrücker, *m.*; 2) боа-Риесenschlange, *f.* (*Boa constrictor*).
 Давити, *v. a.* drücken, pressen; 2) er-würgen; 3) klemmen; kelttern; 4)* drücken, plagen, verfolgen; 5) — ся sich — 1); б) ersticken.
 Давиця, *f.* s. Задавка.
 Даві, давіда, давіки, *adv.* früh, heute in der Früh (*B*); 2) ehemals, einst; в-давішня *s.* З-раня. *Ми.* II. 376.
 Давлянка, *f.* Art harter in d. Kehle drückender Birnen. [ganger, *III.* I. 363.
 Давне-колішній, *a.* längstver-
 Давненезний, *a.* uralt, K.
 Давній (-ній), *a.* alt, ehemalig 2) lange vergangen; з давніх давен seit uralter Zeit; давно, *adv.* in alter Zeit, lange her, längst; з давна, з давен давна, від давна von altersher, seit jeher, seit lange; vor Alters.
 Давнина, *f.* alte Zeit; Alterthum, *n.* давня — P. I. 59, graues Alterthum *C.* II. 15; 2) *pl.* давнині *B.* Alterthümer, Antiquitäten, *pl.*
 Давність, -ости, *f.* Vorzeit, *f.* *Гол.*; *pl.* *Пр.* II. 247 alte Zeiten, alte Begebenheiten. [alt, ehemalig, älter.
 Давнішній, давнішний, *K.* *a.*
 Давновіковий, *a.* aus d. Vorzeit *ВВ.*
 Давнотá, *f.* Alterthümlichkeit, *f.* *Пар.*
 Давну́ти, *v. a.* stossen, *III.* II. 23 s. Давити. [2) s. А чи?
 Дáгде, *adv.* hie und da, *Оз.* 163;
 Дадій, *m.* Geber, *m.* *Пис. Ми.* II. 64.

Дадійка, *f.* Geberin, *f.* *Пис.*
 Дáдний, *a.* einer von —, ein gewisser, etwelcher, *Оз.* 56, 2. (*bande m.*
 Дáдос, *m.* Haupt einer Zigeuner-
 Дáжбог, *m.* altsl. Gottheit; Sonnengott, *m.* *Ми.* II. 371.
 Дажбóжий, *a.* des Дáжбог, *II.* — внук: Володимѣр Вел.
 Дáже, *adv.* sogar P. I. 176.
 Дáзь бi г = дасть Бiг (бог), *A-Г.* 161: Gott giebt, wir nicht = ist nichts was zu geben (als Abfertigung des Bettlers); ist nicht da, nein; mit d. *Genit.* = немá; 2) vielleicht *Оз.* 117.
 I. Дáй *s.* Таї [та+и (+i)] P. I. 5.
 II. Дáй егó кáту, hol' ihn der Henker *Gr.* 63; дáй-ко! gieb her! *Оз.* 165. s.
 Дáк, *s.* Так, also, nun, daher *Ми.* IV. 260; — щож, нуж *Ме.* 5 warum denn nicht, wohl denn, wohl nun.
 Дáкий, *a.* s. Дéкий.
 Дáколи, *adv.* s. Дéколи, дéсь-колись.
 Дáкто, *pron.* s. Дéкто, дéкто.
 Дáкус, *adv.* ein Bischen.
 Дáль, *f.* *Кв.* II. 319 weite Ferne, weite Strecke; Weite, *f.* *Пол.*
 Дáламáн, *m.* langer (schlechter) Rock (der Juden). [óбгу! *Оз.* 94.
 Дáлé-би, далі-би *int.* s. Бiрме, ей-
 Дáлевід, *m.* Fernrohr, *n.* Teleskop, *m.* *Пол.* [далéко, *adv.* weit; viel.
 Дáлéкий, *a.* weit, entfernt, fern;
 Дáлéкість-ости, *f.* *М.* I. 78. Ferne, *f.*
 Дáлскогáд, далекóбор, *Ст. m.* s. Дáлевід.
 Дáлеко́вдний, *a.* -і шкла Fernglas, *n.* Вах. [Tragweite; beträchtlich.
 Дáлеконóсний, *a.* von grosser
 Дáлекопiсець-ся, *m.* Telegraph, *m.* *Пар.* [telegraphisch.
 Дáлекопiсний, *a.* Telegraphen-,
 Дáлекопiсник, *m.* Telegraphist, *m.* *Тест.*
 Дáлень, *f.* *Ос.* (62) I. 75 Hintergrund.
 Дáленя, дáлеч, *He.* далечинá, дáлинá, (-иня), *H.* 148. *М.* III. 55. *f.* Weite, Entfernung, Ferne, *f.*
 Дáлестрiлий, *a.* weittreffend, *Кл.*
 Дáльний, (-ній), *a.* *М.* I. 109 s. Дáлéкий.

Дальновидный, *a.* Гол. weitsehend, mit weitem Blick, *K.*

Дальноворкий, *a.* weitsichtig, *Пол.* Дальноворкість, -осга, *f.* das Weitsehen, *Пол.*

Далус, *m.* Unordnung, *f.* 2) Elend, *n.* Далш, *Гр. adv.* = дальше; дальший, *a. compar.* zu Далекый.

Дамма, *f.* Dame, *f.*

Дамаска, дамасценка, дамашівка, *f.* Damascenersäbel, *m.* III. I. 96. *Ст.*

Дамки, *pl.* Ко. 15 Damenspiel, *n.*, Steine im D.

Дамныйця, *f.* Damenbrett. *n.* Зак.

Дамский, *a.* Damen-, Frauen-.

Дамьянъ, *s.* Демко.

Дан, *m.* *s.* Стови, *Ч.* VII. 575.

Дань, *f.* Abgabe, *f.* Tribut, *m.*

Дана, *f.* Göttin der Wasserkraft, vorgestellt als lebensvolles, wunderschönes Mädchen, *f.* Зг. Пр. II. 147; 2) in den Liedern oft als Refrain od. Schaltvers: дана-ж моя дана, дана! (*B.*)

Данáва, *f.* *N. e.* Berges.

Данáкати, *v. n.* дана singen.

Дане, *n.* Зг. das Gegebene, Data (Daten), *n. pl.* 2) данé, *n.* Gift; *n.* Zaubertank, *m.* — емý дала gab ihm G., Z.

Данецъ, *Wgr.* X. *s.* Тәнець.

Данýло, Данькó, *m.* Daniel.

Данýна, *f.* *s.* Дань. [(Cervus dama).]

Данýель, *m.* *Пол.* Damhirsch, *m.*

Данýя, *f.* Dänemark, *n.*; 2) *N. e.* Berges.

Данник, *m.* der Tributpflichtige, Vasal, *Гол.*; Steuerzahler, *m.* *K.*

Данóк, -нка, *m.* Gabe, *f.* Зак.

I. Данýский, *a.* староста *R.* 7. Hochzeitvater, *m.*; 2) Steuer-, наставъ Ф?

II. Данýский, *a.* dänisch, von Дя-

Данцувати, *s.* Танцювати. [nemark.

Дар, *m.* Gabe, *f.* Geschenk, *n.* природный, — Naturgabe, Begabung, *f.* Talent, *n.* — óбжий bes. Brot, Getreide, *n.*; 2) *pl.* дари съвятí die heiligen Sacramente.

Дáра, *f.* *Ч.* III. 270 *s.* Дар; 2) дарá, *f.* das geweihte Brod im Abendmahl (bei d. heil. Messe), *Зак.* [n. Klumpen, *m.* (*B.*)

Дáраб, дарабів, (-óчик), *m.* Stück,

Дарáба, *f.* *s.* Трáтва, сплав.

Дарáбан, *m.* zerschlagener Topf.

Дараданýский, *a.* осёл *s.* Дардан.

Дардан, *m.* *Мх.* Töpel. *m.*

Дарéвный, *a.* *H.* 30. *s. d. folg.?*

Дарéмний, *a.* vergeblich, umsonst; erfolglos; дарéмно, *adv.* *s.* Дáрмо.

Дарéмщина, *f.* unentlohnte Arbeit, Frohndienst, *m.* [рувати.

Дарýти, *v. a.* *Ч.* III. 294 *s.* Дарýця, *f.* *Ч.* III. 210 *s.* Дар.

Дармá, *adv.* schade, umsonst, vergeblich; 2) — що ungeachtet, wiewohl. *Оз.* 114. [2) müssig.

Дармýй, *a.* *Фр.* gratis, geschenkt;

Дармýця, *f.* unwichtige Sache; 2) ungerechte Beschuldigung.

Дáрмо, *adv.* *s.* Гóдно Ф.; 2) gratis, umsonst, ohne Entgelt; 3) *s.* Дармá u. дарéмно.

Дармовіси, *pl.* zwei schmale Riemen mit Quasten hinter dem Pelz (кожýх) herabhängend (zum Schmuck).

Дармогрáй, *m.* der umsonst spielt, Stadtpfeifer, *III.* II. 187.

Дармоїд, *m.* unnützer Esser, Parasit, Faulenzer, *m.*

Дармоїдка, *f.* unnütze Esserin.

Дарморóс, *m.* *s.* Дерéза.

Дармохід, -хóда, *m.* *Кл.* Müssig-gänger, *m.*

Дармувати, *v. n.* müssig gehen, *m.* sitzen, *m.* liegen, ohne Arbeit bleiben.

Дарнýй, *a.* fehlerlos, -frei (bei d. Juden: kosher); 2) дáрна недéля *s.* Провідна *n.* wann der Apтос vertheilt

Дарнýк, *m.* *s.* Apтос. [wird.

Дарóванé, *n.* Begabung, *f.* Talent, *n.*

Даровýй, *a.* *K.* geschenkt, unentgeltlich, Gnaden-.

Даровýтий, *a.* begabt, talentirt, *Зг.*

Даровýще, *n.* *N. e.* Berges.

Дáрок, -рка, *m.* *ТР.* 21 Geschenk, *n.*

Дáром, даромá, *adv.* *s.* Дáрмо.

Дарувáти, *v. a.* когó чим beschenken; кому́ щось schenken.

Дарýнок, -нку (*d.* -уненко), *m.* Geschenk, Angebinde, *n.*

Дáскал, *m.* *s.* Дяк. [διδάσκαλος.]

Дáта, *f.* Datum, *n.*; 2) Portion Futter für Melkkühe, *f.*

Дáти, давáти, *v. a.* geben, liefern; lassen; (на) добрый-день дáти, guten Tag sagen, wünschen *P. I.* 14. *M. I.* 14.

Л. 6. — в лицé Ohrfeige geben, ins Gesicht schlagen; — на рóзум *P. I.* 77. be-lehren, eingeben; 2) (дáй) дáйте

мі спокій! lasst, mich in Ruh! дай ім напіти ся lasse sie trinken; не да́ти ко́го́ jmdn. nicht herausgeben, ihn vertheidigen; до́бре му дав hat ihm tüchtig zugesetzt; (дава́й) дай, піду, побачу́сь *He. xm.* 262 nun denn, wohlan! da mache ich mich auf —; дава́й гна́ти ся *P. I. 4.* sie stürzten fort, machten sich auf zu verfolgen *Оз.* 198; 3) — ся sich ergeben; не да́ти ся Stand halten, sich nicht überwältigen lassen; — ся в зна́кі кому́ sich jmdm. fühlbar machen; — ся на пересторо́гу *Ф.* sich warnen lassen; — на підмо́ву sich bereuen, verführen lassen; да́ла ся я вам на сьміх sie haben gut lachen über mich; б) да́ло ся *K. I. 47.* es begab sich, es ereignete sich.

Да́тель, *m.* Geber, Spender, *m.*

Да́тельний, *a.* (на́деж) Dativus.

Да́ток, -тку, *m.* *H.* 207. Gabe, Spende *f.* Geschenk, *n.* Beitrag, *m.*

Да́точник, *m.* Rekrut. *m.* *K.*

Да́тува́ти, *v. a.* datieren.

Дах, *m.* Dach, *n.*

I. Да́ха, *f.* kurzes Pelzkleid mit d. Pelz nach aussen, *K. I.* 175. [Да́тель.

II. Да́ха, *m. f.* даха́р, *m.* *H.* 208. s.

Дахе́ра, *f.* die sich ekelt *Gr.* 18.

Дахи́вка, *f.* с. Черепи́ця.

Дахо́вий, *a.* Dach-.

Дахти́льний, *a.* Dattel.

Дахти́льний, *m. B.* Dattelpalme, *f.*

Да́ч, *m.* *Эг. Пр.* II. 43. Drache, *m.?*

Да́ча, *f.* *Кс.* II. 163. Schenkung, *f.;*
2) Landgut, *n. gr.* III.

Да́чка, *f.* Steuer, Abgabe, *f.*

Да́шко, *m. s.* Дёмко.

Да́шок, -шка́, *m.* Dächelchen; kleines Wetterdach; 2) Mützenschirm, *m.*

Да́що, *pron. s.* Дёмцо. |einsig, *K.*

Да́йливий, *a. M.* III. 79. fleissig,

Да́лий, *a.* fürsorglich, einsig.

Да́лість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Sorgsamkeit, Fürsorge, *f.*

Да́ти, *v. a.* auf etw. achten, sich um etw. kümmern, sorgen, etw. zu erwerben trachten; я не да́ю о то́с es ist mir daran nicht gelegen.

Да́ач, *m. Пис. М.* II. 330 Erwerber, *m.*

Да́ва, *m. n.* дві, *f.* дві, *n. num.* zwei.

Да́вжди, *num. K.* † с. Двічі.

Да́вій пять, (двадс-, двадц-) *num.*

zwanzig.

Да́вій п'яти, *num.* der zwanzigste.

Да́вій п'ятипятилі́ток, -тка, *m. Кс.* 25 jähriger Jüngling.

Да́вій п'ятка, *f.* feinere Leinwand (20 па́сем на 1 мо́ток). [*num.* zwölf.

Да́вана́й п'ять, (-на́дсять, -на́дцять),

Да́вана́й п'ятиго́лови́й, *a.* zwölfköpfig.

Да́вана́й п'яти, *num.* der zwölfte.

Да́вана́й п'ятни́й, *a.* Duodecimal.

Да́вана́й п'ятот, -тка, *m.* Dutzend, *n.*

Да́ва́річний, *a.* -ого ро́ку vor zwei Jahren.

Да́ве́рі, *pl gen.* двері́й, Thür *f.* und *pl.*

Да́ве́рник, *m.* Thürhüter, Pförtner, *m.*

Да́ве́рці, *pl. gen.* двере́ць *n.* двере́ць, *dim.* kleine Thüre, Thürochen *n.;*

2)* Art Fisch. (леш).

Да́виг, *m.* Bewegung, Hebung, *f.* *K.*

Да́віга, дві́гна, *f.* *Эг.* дві́гало, *n.* *K.* Hebel, *m.* Triebfeder, *f.*

Да́вига́р, *m.* Heber, *m.* *Цар.* [Förderer, *m.*

Да́вигате́ль, *m.* Beweger, Anreger,

Да́віга́ти, дві́гну́ти, *v. a.* heben, emporheben; e. Last tragen; — ся sich bewegen.

Да́вига́ч, *m.* Hebel, Träger, *m.* *Фр.*

Да́вігне́нє, *n.* Hebung, *f.* *ГШ.*

Да́вігне́ний, *a.* ха́ра́ктер *Ф.* gehoben, höher, edler.

Да́вігну́те, *n.* das Heben, *Пч.*

Да́віготи́ти, дві́гати, *v. n.* Ч. III. 377. bewegt, erschüttert werden; erzittern; 2) sich bewegen; schwärmen; 3) erdröhnen *Др. с.* 82.

Да́віже́нє, *n.* Bewegung, *f.*

Да́віжи́мий, *a.* beweglich. *Цар. ГШ.*

Да́віжи́мість, -ости, *f.* Beweglichkeit, *f.* *ГШ.*

Да́віжни́й, *a.* beweglich, *Пол.* [*f. Пол.*

Да́віжник, *m.* Hebel *m.* Hebestange,

Да́віжня, *f.* *ТР.* 185. s. Дві́га. дві́гна?

Да́візи́ти, (-зі́ти), *v. a.* vorsichtig etw. spannen, anstrengen; — ся sich leidlich aufrecht halten; sich erholen.

Да́віло, *n.* *АД.* II. 27. s. Дві́ло?

Да́віну́ти, *v. n.* sich fortbewegen, *K.;* wohin aufbrechen, *s.* Дві́гну́ти ся *Оз.* 93.

Да́вічі, дві́чі, *s.* Дві́чи *Оз.* 137.

Да́вігна́, *s.* Дві́гна́.

Да́ві́йга, *f.* в дві́йга́ zu Zweien *Оз.* 137.

Да́ві́йка, *f.* Zweier, *m.*

Двійло, *n. K. I. 76.* Deichsel beim Ochsenwagen; angesetzt zweite Deichsel beim Viergespann.

Двійний, *a. Ч. V. 776.* doppelt, zwei-; -é число numerus dualis *Бор.*, двійно, *adv.* doppelt *ГШ.*

Двійник, *m.* Doppelgänger *m. ГШ.*; 2) — істи doppelzünftig sein, zweideutig sprechen. [*Пар.*

Двійність, -ости, *f.* Zweiheit *f.* Двійновипуклий, *a.* biconvex, *Пол.*

Двійновогнутий, *a.* biconcav. Двійня, *f. K.* Paar, *n.* Zwillinge, *pl.* в двійно zwei zusammen; 2) Dualismus, *m.* Zweitheiligkeit, *f. З.*

Двійняк, *m.*-ячмінь zweizeilige Gerste (*Hordeum distichon*); 2) с. Двійнята. Двійнята, *pl.* Zwillingstopf, *m. s.*

Двійця, *f.* Zweiheit, *f.* [Близнята. Двійчастий, *a.* doppel-, zweifach, gespalten, *K.* mit zwei Sprossen od. Zinken, zweitheilig. [*Ochs.*

Двіліток, -тка, *m.* zweijähriger Двір, *m. gen.* двора́ Hof; Edelhof, *m.* Schloss, *n.* Burg, *f. 2)* *gen.* двору Wohngebäude, *n.*; 3) з-на-двору von aussen, von draussen; на-двір вийти hinausgehen; на дворі draussen; на-двір ходити Stuhlgang verrichten.

Двіре, *n. B. s.* Подвіре. [Двір 1). Двіренний, *a. Ч. II. 575.* vom Двірка, *f. Под. s.* Дверці *pl.*

Двірний, *a.* Hof; 2) viel Burgen u. Gemächer enthaltend, *Py*; 3) с. Дворовий 2).

Двірник, *m.* Schlossherr, *Ф.*; Ortsvorstand; 2) Hausknecht, *m. C. I. 152.*

Двірня, *f. Ос. (61) VIII. 23.* с. Двір; 2) двірня, *coll.* Hof, Hausgesinde, *n. Кв. II. 220.*

Двірняк, *m. s.* Дворовий 2). Двірок, -рка, *m. dim. s.* Двір; 2) Villa *f.*

Двірецький, *a.* Hof, vom Herr-Двірці, *pl. s.* Дверці. [schaftshof. Двіста, (-ті) *num.* zweihundert.

Двічи, двійчи, двійки *num.* zweimal. *Ог. 75.* [unter Дву-Дво-; die unter Дво- fehlenden *W. s.*

Двогласна, *s. f. a.* Doppellaut, Diphthong, *m. ГШ.* Двогодінний, *a.* zweistündig. Двоголовий, *a.* zweiköpfig; —

орел Doppeladler, *m.*

Двоголовий, *a.* zweistimmig, *Пар.* Дводневий, *a.* zweitägig.

Двоє, *num.* zwei, ein Paar: — люда (людий.) — чобіт; в двоє zweimal so viel; на двоє in zwei Theile; *zweideutig (ворожати); по — zwei und zwei, paarweise.

Двоєдушний, *a. K.* zweierzig. Двоєкінний, *a.* mit zwei Pferden, zweispännig.

Двоєжєнець, -нця, *m.* Bigamist, *m.* Двоєжєнство, *n.* Bigamie *f.* doppelte Ehe *ГШ.*

Двоєморський, *a.* -е місце *K. e.* Stelle wo zwei Strömungen sind.

Двоєсічний, *a. У.* zweischnedig. Двоєслов, *m. Н. 135* doppelzünftig, falsch.

Двожїлий, *a.* кїнь, скотїна, mit e. gewissen Fehler behaftet, *Ч. I. 50.* Двозвук, *m. s.* Двогласна *Дер.*

Двозначний, *a.* zweideutig, dopselsinnig. [tigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.* Двозначність, -ости, *f.* Zweideu-

двозуб, *m.* Zweizahn, *m.* Двозубий, *a.* zweizackig, zweizinkig, mit Doppelzahn, zweizählig.

Двоїка, *f.* Doppelgewehr, *n.* [137. Двоїко, двійко, im Ganzen zwei *Ог.* Двоїство, *n. Ш.* Dualismus, *m.*

Двоїчастий, (-тїй) *МШ.*, *a.* zu zwei Stücke getheilt, zusammengewachsen, doppelt, zweifach.

Двоїти, *v. a.* verdoppeln *ГШ.*; 2) *v. n.* zweifeln; 3) с. Вікати; 4) двоїть ся в очєх man sieht etw. doppelt.

Двокінчастий, *a.* zweispitzig, *Пар.* Двокрátний, *a.* zweimalig.

Двокрїлий, *a.* zweiflügelig. Дволястий, *a.* zweiblättrig. Дволітний, *a.* zweijährig.

Двомісячний, *a.* zweimonatlich. Двоногий, *a.* zweifüssig.

Двоповєрхий, *a.* zweistöckig. Двопоставка, *f.* двопоставний рахунок Zweisatzrechnung, *f.*

Дворак, *m.* Höfling; Diener vom Herrschaftshof, *m.* Дворамєний, *a.* zweiarmig.

Дворець, *gen.* двірця, *m. dim. s.* Двір; 2) Bahnhof, *m.* [Двірок. Дворик, дворичєнко, *m. dim. s.*

Дворяти, дворувати, *v. n.* hofieren; schmeicheln; prangen *ГШ*.

Дворище, *n.* Дыр *H.* 43; geräumiges Gehöfte; 2) Ort wo ein Hof, *e.* Gehöfte stand. [vem Herrschaftshof, *n.*

Дворка, *f.* Weib, Dienstmädchen

Дворкїня, *f.* Hoffräulein, *n.* *Ст.*

Дворний, *s.* Двїрний, herrschaftlich; дворно, *adv.* nach Art der Herren, elegant.

Дворник, *s.* Двїрник 2). [*Зар.*

Дворовий, *a.* Hof; Haus; — пес

Hofhund, *m.* (*Canis villaticus*) *C. I.* 173;

2) — а свиня frei im Hofe umhergehend (*орр.* в кармнику).

Дворовїк, *m.* *Ст.* *s.* Дворак.

Дворожий, *a.* zweihörnig, *Гуш.*

Дворозговр, *m.* Zweigespräch, *n.*

Дворукий, *a.* zweihändig. [*Пар.*

Дворучки, Пресвятї — gefleckte Ragwurz (*Oorchis maculata*).

Дворучний, *a.* zweiarmig, *У.*

Дворянин, *m.* Edelmann; Hofmann,

Hofcavalier *m. pl.* дворяне Edelleute;

Hofleute, *pl.*

Дворянка, *f.* adelige Dame.

Дворяньский, *a.* zum Adel geh.

Дворяньство, *n.* Hofwesen, *n.*; 2)

Adel, Adelstand (sämmliche Edelleute), *m.*

Двоскладний, *a.* zweiseibig.

Двосотний, (двохс- *Оу.* §. 179)

der zweihundertste. [*vers, m.*

Двостих, *m.* Distichon, *n.* Doppel-

Двостїшний, *a.* in Distichen; 2)

zweizeilig. [beiderseitig, gegenseitig, *Кл.*

Двосторбний, *a.* zweiseitig, *Пар;*

Двострїчний, *a.* zweizeilig, *Пар.*

Двотїнный, *a.* zweischattig, *Пар.*

Двоушний, *a.* mit zwei Henkeln, Hal-

Двохтижневий, *a.* von zwei

Wochen.

Двощоголовий, *a.* *Др.* zweimastig.

Двоцалевий, *a.* zweizöllig. [*tern.*

Двоцївка, *f.* Doppelflinte *f.* *ГШ.*

Двочлен, *m.* Binom, *n.*

Двочлєнный, *a.* zweigliederig.

Двоязычний, *a.* двоязычник, *m.*

doppelzünftig, Doppelzüngler, *m.* *ГШ.*

Двояк, *m.* *s.* Двїяка. [*doppelt.*

Двоякий, *a.* zweierlei, zweifach;

Двоянка, в двоянци in zwei Klei-

дунгstücke derselben Art gekleidet,

im Doppelanzuge. [*unter Дво-*

Дву-: die unter Дву- fehlenden *W. s.*

Двубарвний, *a.* zweifarbig.

Двугранный, *B.* двугранный, *a.* zweikantig; zweischneidig.

Двужбн, *m.* *M. + B. s.* Двожбенець.

Двузборчі, *pl.* Zweimaskler. *pl.*

(Dimyaria) *Пол.* [(cremocarpium) *B.*

Двузернак, *m.* Spaltfrucht, *f.*

Двузявні, *pl.* Zweikiemer, *pl.* (Dibranchiata) *B.*

Двукляпний, *a.* zweiklappig, *B.*

Двукрїльці, *pl.* Zweifügler *pl.*

Двуличний, *a.* mit zwei Gesich-

tern, *m. z.* Seiten *H.* 60; 2) Doppelspiel

treibend, falsch, verstellt *Ш.* *I.* 378.

Двумязовї, *pl.* *B. s.* Двузборчі.

Двуплавчатий, *a.* Fischeänge-

thier, Fischzitzthier, *n.* *Пол.*

Двулаткатий, *a.* zweilappig.

Двупрозябцевї, *pl.* zweisamen-

lappige Gefässpflanzen (mit zwei Keim-

lappen): Dicotyledoneae, *B.*

Двурічний, *a.* zweijährig.

Двурогий, *a.* mit zwei Hörnern.

Двусильні, *pl.* zweimächtige (vier-

früchtige) Pflanzen, (Didynamia) *B.*

Двусічний, *a.* zweischneidig. *Ст.*

Дмусмуговий, *a.* mit zwei Strie-

men, *B.*

Двубчка, *f.* Doppelpunkt *m.* *Пар.*

Двухколєсний, *a.* zweirädrig.

Двуцвітний, *a.* zweiblütig, *B.*

Д-гбрі, *adv.* = до горї *Оз.* 59. 6.

Де (где), *adv.* wo; 2) wohin; де-б

їного нам купїти детянку *P.* *I.* 19.

wo könnten wir doch —; де-де-де

und da *Ш.* *I.* 18; kaum wohl, etwa:

залєдво де-сотий, *Фр.*, якїх-де-двох;

де-як irgend wie; ungefähr; де-де-де!

де-то-то-де! о-гар nicht, nicht im min-

desten; 4) де, (дей) *s.* Дї *Гол.* *I.* 275.

Дебелєзий, *a.* riesig, ungeheuer, *Зг.*

Дебєлий, *a.* kräftig, stark, fest *Ш.*

I. 357. [täglich, gemein, geringe Sache.

Дебїла, дебїлиця (-бе-). *f.* all-

Дебєлїсть, -ости, *f.* Kraft, Stärke,

Дебєлїти, *v. n.* starren. [Festigkeit, *f.*

Дебєнький, дебїцький, *a.* *s.* Ма-

лєнький. [Schlucht, *f.* Thal, *m.*; 2) Gehölz, *n.*

Дєбр, *Ш.* *I.* 351, дєбра, дєбрїця, *f.*

Дєбрїнець, дєбрянець, -ця, *m.*

Wildbach, Waldbach, *m.* *B.*

Дебушїрити (-шувати), *v. n.* de-

bouchiren, streifen.

Девіденник, *s.* Девятьдѣнник.
 Девідкіля, *adv.* hie und dort *H. I.*
 Девніця, *s.* Денніця.
 Девяносто, *num. s.* Девятьдесять;
 девянобѣтий, *s.* Девятьдесятиий.
 Дѣвять, *n. num.* neun. [wert.
 Девятьволбвий, *a.* neun Ochsen
 Девятьдѣнник, *m. II. n.* 67 vom
 Thiere, das dh. 9. Tage nach der Geburt
 blind bleibt, *Пом. III. 70—73. 2)** Leu-
 teschinder, Blutsauger, *m.*
 Девятьдѣсять, *num.* neunzig.
 Девятьдѣсятиий, *num. d.* neunzigste.
 Девятѣрний, *a.* neunfach, neunnerlei.
 Девятѣрник, *m. s.* Підвоя.
 Девятидѣшній, *a.* neun Seelen,
 neun Köpfe enthaltend.
 Девятиий, *num.* der neunte.
 Девятилітник, *m.* Sussblatt, *n.*
 (Astragalus glycyphyllus).
 Девятини, *pl.* Todtenfeier am neun-
 ten Tage nach jmds Ableben.
 Девятнаїцять (-надсять, -над-
 цять), *num.* neunzehn; девятнаїцят-
 тий, der neunzehnte.
 Девяторбгий, *a.* mit neun H r-
 nern, mit neunzackigem Geweih.
 Девятосїя, девятисельник, *m.*
 stengellose Eberwurz, (Carlina acaulis)
B.; 2) *s.* Дивосїяль. [літник.
 Девятосїяльник, *m. s.* Девято-
 девятотисїяна, *f. s.* Девятосїя.
 Девятьсбтний, *num.* der neunhun-
 dertste. [Neth u. Mühe.
 Дегбді, *adv.* *Фр.* kaum mit grosser
 Деготъ, дегтър, etc. *s.* Дбготъ etc.
 Де-дالی (тим —) je weiter, je mehr
 (desto —) *Под;* 2) immermehr *III. I. 398,*
 Дѣдва, *f.* magere, schlechte Kost,
 alles was roh gegessen wird *Га. II. 54;*
 2) *Kaff, n. s.* Бѣтюг, (*B.*)
 Дѣдѣ, дѣдо, *m.* Vater, *m. (B.)* *Ог. 45, 4.*
 Дѣдіна, *f. ungr. s.* Селб.
 Дезелювати, *v. a.* desolieren. [ser, *m.*
 Дезертър, *m.* Deserteur, Ausreis-
 дезертирувати, *v. n.* desertieren.
 Дей, *s.* Дай, дати *Ог. 44, 2. 2) s.*
 Дѣяти: дей-дей!
 Дѣйнек, *m.* Art Fusssoldat (des пол-
 ковник Пущкар) *К. Зах.* [geh.
 Дѣйнецкий, *a.* zu дейнеки (*pl.*)
 Дѣйнецтво, *n.* Anwerbung der Sol-
 датен aus den niedrigsten Schichten der

Bevölkerung; solcher Art Truppen, *К.*
 Дѣйсус, *m. Ос. (61.) I. 221.* Gemalde,
 das den Heiland zwischen der heil. Jung-
 frau *n.* Johann dem Täufer vorstellt.
 Дѣка, *f. s.* Верхняк; bei der Geige:
 Деcke, *f.;* 2) *Deka* = 10 Gramme.
 Декабрїст, *m.* Verschwörer in d.
 Decemberrevolution.
 Дѣкан, *m.* Decan, Dechant, *m.*
 Деканат, *m.* Decanat, Dechants-
 sprengel, *m.* [den Decan, *f.*
 Деканатик, *m.* Gebuhrenquote für
 Деканатский, *a.* das Dechantsamt
 betreffend.
 Деканівна, *f.* Dechantstochter, *f.*
 Деканова, *f.* Dechantsfrau, *f.* [de, *f.*
 Деканство, *n.* Dechantsamt, *n.* -w r-
 декільки, *adv.* wenig; einige.
 Декотрий, *pron.* mancher.
 Дѣкохт, *m.* *Др. с. 27.* Decoct, Absud, *m.*
 Дѣкрет, *m.* Decret; 2) Urtheil; 3)
 Diplom, *n.* [Auffangen der Baumstämme, *n.*
 Дѣльгів, -ова, *m.* Werkzeug zum
 Делїна, *f.* Diele, Bohle, *f.;* делїна,
n. coll. Dielen, *pl.*
 Делїкатний, *a.* delicat, fein; zart.
 Делїкатність, -ости, *f.* Feinheit,
 Zartheit, *f.*
 Делїкація, *f.* *Ф.* Delicatesse, *f.*
 Делованє, *n. Me. 259.* [lein, (*B.*)
 Делобна, *f.* delicates schönes Fr u-
 делбний, *a.* schön.
 Демгати ся, sich aufrichten, *§.*
 Демєн, *m.* демєна, *f. АД. I. 244.*
 Ruderbank, *f.;* 2) *Nachen, m.* Boot, *n.*
 Деменїти, *v. n.* lange wo säumen.
 Деменєно, *n.* Steuerruder *n. С. II. 125.*
 Деменбвий, *a.* des Демєно.
 Дементїй, Демко, *m.* Dometius.
 Демїд, *m.* Diomedes.
 Демїкат, *m.* *Гол. III. 404?*
 Демїкати, *v. a. s.* Рвати.
 Демїкотонбвий, *a.* aus e. Art
 Tuch, baumwollen [coton]. [Демєн 2).
 Демїн, *m. Ос. (61.) VIII. 99. s.*
 Демко, Демян, *m.* Damianus.
 Демнати, *v. a. Ф.* (zum Essen die
 Gäste) aufrufen, bitten, bewegen; an-
 spornen; jmdm. Muth zusprechen, den
 Verzagenden aufrichten.
 Демня, *s.* Дїмня.
 Демон, *m.* Dämon, *m.*
 Демонїчний, *a.* dämonisch.

Демоніанія, *f.* Glauben an Dämonen, *m.*

День, *g.* дня, *m.* Tag, *m.* день одо дня *Ос.* (61.) I. 320, день-денічки *v.* дня-на-день von Tag zu Tag; Tag für Tag, tagtäglich; день-денський, *accus.* des Masses: *Ос.* (61) VIII. 16. den ganzen, geschlagenen Tag *Н.* 149; день-добрый-день, день-доброчки! guten Tag, gut Morgen! по (пі) дніви bei Tage; je einen Tag.

Деніжка, *f. gr.* kleine Kupfermünze.

Деніжний, *a. s.* Грошовий.

Деніжний, *a.* mancher; -і *pl.*

Деніжко, *dim. s.* Дно. [einige.

Деніжний, *a. Gr. s.* Деніжний.

Деніс, Деніско, *n.* Dionysius.

Деніти *s.* Дніти.

Денічний, *a.* vom Tag-.

Денічка, *f.* Kothlache, *f.*

Денічки, на—піти, на денічках б́ути vom gesellschaftlichen Spinnen: Spinnstube, Spinnichte halten (auch tagsüber).

Деніний, *a.* Tages, Tag-; денно, *adv. Me.* 429 bei Tage; 2) per Tag.

Деніник, *m. K. s.* Денічник; 2) *pl.* Tagfalter (Diurna), *B.*

Деніце, *n. dim. s.* Дно. [gedeckte P.

Денічка, *f.* Pfeife mit dem denце:

Деніжний, *pron. Гол. gr.* 30 einiger, mancher. [genthümer eine Alpe, *m.*

Деніжний, *n.* Abgeordneter; 2) Еі-Деніжний, *a.* als Deputirter abgeordnet, *Зах.* [lauf, *n.*

Дер-дер, *Марк.* 76 Spiel im Kreis-

Дер-дер, *m.* Taugenichts, Krüppel, *m.*

Дер-дер, *m.* сокіл — Merlin, *m.*

(Falco aesalon).

Дерв'ян, *m. s.* Дерв'янка *Еф.* 55.

Дерв'яний, *v. n.* holzig werden;

Дерв'яний, *pl. N. e.* Berges. [erstarren.

Дерв'яний, *f. s.* Деліна, *Гол.*

Дерв'яний, *f. s.* Довб'яч, дзюб-

Дерв'яний, *f.* grobe Wolldecke. [дерево.

Дерв'яний, дергун, *m.* Küchenschabe, *f. s.* Тарган. [Hecheln.

Дерв'яний, *n.* Zuckung, *f. Ку.* 2) das

Дерв'яний, *v. a.* raufen, hecheln.

Дерв'яний, *m.* Hechler, *m.*

Дерв'яний, *f.* Hechel, Raufe, *f.*

Дерв'яний, *f.* Hechel, *f.*; Rechenbrett, *n.* [2) *N. e.* Berges.

Дерв'яний, *m.* Nyctropes bajulus; *Малоруско-німецкий Словар.*

Дерв'яний, *f. Me.* 16. ?

Дерв'яний, -вця, *m.* Nylobius, *B.*

Дерв'яний, *f. s.* Дерево 1).

Дерв'яний, *a.* holzig, *B.*

Дерв'яний, *n.* hölzerner Handgriff,

Halter, *m.*; 2) Sarg, *m.*

Дерв'яний, дерев'яний, *m.* Schafgarbe,

f. (Achillea millefolium). [wein.

Дерв'яний, *f.* Art gewürzter Brannt-

Дерв'яний, *v. n. s.* Здерв'яний, er-

starren (сёрце).

Дерв'яний, *f.* Holzleule, *f.* (Xylina) *B.*

Дерв'яний, дерев'яний, *a.* höl-

zern, aus Holz. [(Lonicera nigra).

Дерв'яний, *m.* schwarzes Geisblatt

Дерв'яний, *pl.* Holzgewä-

chse, *pl.* (Lonicera).

Дерв'яний, *f.* Holz, Holzmaterial,

Bauholz, *n. P. II.* 120 *He.*; 2) viel Holz;

3) *f. gr. M.* III. 2. 5. *s.* Селó.

Дерв'яний, *n.* Baum, *m.*; 2) Holz, *n.*

Дерв'яний, *n. dim.* Bäumchen; 2)

Hochzeitbäumchen, *n. s.* Вильце. [віна.

Дерв'яний, *f. aug. Ч. II.* 424. *s.* Дре-

Дерв'яний, -ости, *f.* Erstarrung *f.*

Дерв'яний, *f.* hölzernes Bein, Holz-

stelze, *f. K.*; 2) Holzschüssel; 3) Holz-

hütte *f.*

Дерв'яний, *n.* Gehölz, *n.*

Дерв'яний, дерезина, *f.* Teufelzwirn,

n. (Lycium barbarum); 2)* streitsüchtige

Person.

Дерв'яний, *m.* Hartriegel, *m.* (Cornus

mascula); *coll.* Kornelkirschen, Dirndel, *pl.*

Дерв'яний, (-новий) *a.* aus Har-

triegel. [р'ен 2) aufgegossen.

Дерв'яний, *f.* Branntwein auf де-

Дерв'яний, *pl.* Hartriegelartige *pl.*

(Corneae). [(Polygomun).

Дерв'яний, -еня, *m.* Knöterich, *m.*

Дерв'яний, *pl.* Knöterich-

gewächse, *pl.* (Polygoneae).

Дерв'яний, *m. H.* 275. *s.* Дранак 2).

Дерв'яний, *f. s.* Дереза, *B.*

Дерв'яний, *m.* дерешоватий, *a.* кінь

dunkler Honigschimmel. [*m. Ф.*

Дерв'яний, *f.* Handhabe, *f.* Griff, Handgriff,

Дерв'яний, *f.* Herrschaft, Regierung,

Verwaltung, *f.* 2) Reich, *n.* Staat, *m.*; 3)

Lebzeiten, *pl.*

Дерв'яний, -вця, *m.* Beherrscher,

Verweser, Verwalter, *m. Ку.* 10. *См.* [*n. См.*

Дерв'яний, *n.* Herrschaft, *f.* Reich,

Державка, *f.* Staatsnote, *f.*
 Державный, *a.* Regierungs-; 2) Staats-, Reichs-, пан *Wa.* 16.
 Державність, -ости, *f.* ВВ. *Пр.* VII. 601. Souveränität, *f.* [lich, Herren-].
 Державський, *a.* Кч. 5. herrschaft-
 Держак, держан, *Kst. m.* держально-но, (-ало), *n. s.* Держа, Stiel, Halter, *m.*
 Держанє, (-инє, *d.* держанєчко), *n.* das Halten, Auf-, Zurückhalten.
 Держатель †, держитель, *m.* Erhalter; Herrscher, *m.* III. II. 236.
 Держати, *v. a.* halten, haben; verwahren; auf-, anhalten; — віру кому́ jmdm. Glauben schenken; — всю правду ehrsam leben, Treue bewahren; — одвітverantworten; — ся sich halten, fest stehen; *чогось sich an etw. halten, beobachten, befolgen. [Statthalter, *m.* КУ.
 Держикра́й, *m.* Landesverwalter,
 Держитель, *m.* Erhalter, *m.* Шар.
 Держкий, *a.* fest haltend; standhaft: у слові.
 Держук, *s.* Держак.
 Держати ся, (*Ф.*) sich zusammennehmen, *s.* aufrichten, *s.* aufraffen, Kräfte sammeln.
 Держкий, *a.* *Ф.* stramm, kräftig; — дід е. schneidiger Greis; 2) verwegen, muthig *K.* *Пом.* III. 4.
 Держость, *f.* Muth, *m.* Kühnheit *f.* *Ф.*
 Держун, *m.* Зг. Wagehals, *m.*
 Дерикучник, дериліко, дерилця, дерій, *m. s.* Дерун.
 Деркавий, *a.* stotternd.
 Деркач (-ачко), *m.* Art Klapper; 2) Wachtelkönig, *m.* (Rallus orex); 3) *He. Пр.* XII. 676 alter Besen; 4) Fuss eines Huhns; 5) Art Knabenspiel.
 Деркачасти, *a.* bunt, gescheckt.
 Деркий, *a.* rauh.
 Деркотіти, *v. n.* klappern, schnarren.
 Дерленкотіти, *v. n.* W. vom weinerlichen Glockengeläute der Dorfkirche.
 Дерлюга, *f. coll.* Lumpen, *pl.* *Ф.*
 Дермó, *n.* leichter schlechter Kleiderstoff. [*m.* (*instr.* дерном III. I. 127).
 Дэрне, *n. coll.* Rasenstücke *pl.* Rasen,
 Дэрніва, *f.* P. I. 68. *s. d.* folg.
 Дэрніна, дэрнік, *m. s.* Дэрне.
 Дэрніця, *f.* Ч. V. 428. *s.* Дэрніця.
 Дэрнівка, *s.* Тернівка.
 Дэрновати́й, *a.* rasenbildend.

Дэрну́ти, *v. n.* Reissaus machen P. I. 3.
 Дэрню́ка, *f. s.* Дэрніна.
 Дэрнінка, мура́шка — *f.* Rasenameise, *f.* (Myrmica caespitum). *Пол.*
 Дэрпак, *m. s.* Драпак. [*Зак.*
 Дэрріна, *f.* stacheliges Gestrüppe,
 Дертъ, *f.* grob geschrotenes Mehl, Getreide.
 Дэрти [деру́ (дру), дэреш (дреш)]
v. a. reissen, in Stücke reisen; 2) schinden; 3) — гóрло sich den Hals ausschreien; нірє — Federn schleissen; 4) óчи кому́ — zudringlich betteln, jmdn. um etw. angehen; 5) — ся P. I. 41 sich herausreissen, -arbeiten; — з ким sich in den Haaren liegen; над чим — um, über etw. raufen u. sich reissen um es zu bekommen; anhaltend schreien (*v.* Kindern); ліко дре ся der Bast löst sich ab; *sprchw.* ліко дэрти, пóки ся дає, п. час den Gewinnst ziehen so lange es geht, die rechte Zeit nicht verpassen.
 Дэрун, *m.* Schinder, Leuteschinder; Bedrücker, Erpresser, *m.*
 Дэрю́ба, *f.* kletterndes Labkraut (Galium aparine).
 Десь, *adv.* irgendwo; мені тóв десь (грэмать) das kümmert mich blutwenig.
 Десь -біч, *adv.* rechts. [rechtseitig.
 Десьбічний, *a.* von rechter Seite,
 Десь, десья, *Oz.* 163. *s.* Десь.
 Десіторіти, *v. a.* zehnmal (vielmals) dasselbe sagen.
 Деськолись, *adv.* hin und wieder, dann u. wann, manchmal.
 I. Десьна, десніця, *f.* КУ. *Тор. s.* Правіця, права рука. [*прó.*
 II. Десьна, *f.* linker Nbf. des Дні-
 Деспєрáство виробляти, toben.
 Деспóт, *m.* Despot, Gewaltherrscher, *m.* III. II. 176.
 Деспотічний, *a.* despotisch.
 Деспóтство, *K. n.* деспотизм, *m.* Despotismus, *m.*
 Дестильювати, *v. a.* destillieren.
 Десья, *num.* zehn. [227. †.
 Десятеріцею, *adv.* zehnfach *Кч.*
 Десятєрний, *a.* zehnfach.
 Десятий, *num.* der zehnte.
 Десяти́на, *f.* Zehent, *m.*; 2) Stück Land von 2400 □ Klafter.
 Десяти́нный, *a.* — мід der Zehent vom Verkauf des Honigs, *Зак.*; -а цєр-

ков mit Zehenteinkünften ausgestattet.
 Десятиріжний, *a.* zehneckig, *Ст.*
 Десятислівів, *n.* Dekalog, *т.* *Тор.*
 Десятичний, *a.* -а дроб Decimalbruch, *т.* *Кн.* [Zehne in d. Karten.
 Десятка, *f.* Zehnguldennote, *f.*; 2)
 Десятківий, *a.* dekadisch.
 Десятний, *a.* Decimal-
 Десятник, *т.* Zehentmann, Gehülfe des Dorfschulzen; Gerichtsdienner als Aufseher über zehn Häuser, *т.*
 Десяток. -тка, *т.* Dekade (decuria), Zehn. *С. I.* 186. з на́мого десяти́ка aus unserer Mitte, *a.* u. Sippschaft *К.*
 Десятолі́тє, *n.* Decennium, *n.* на десяти́літх *М.* in dem Jahrzehente, im zehnten Jahre.
 Десятолі́тний, *a.* zehnjährig.
 Десяту́ха, *f.* 10-ter Freitag nach Ostern *Лис.*
 Деся́цкий, *s. a. т.* *КС.* *s.* Десятник.
 Деталь, *Не.* деталі́чність, -ости, *f.* Detail, *n.* Einzelheit, *f.*
 Де́-там, *adv.* gar nicht, keineswegs.
 Де́тня, *f.* Kind, *n.*
 Де́тний, *a.* Kindes-, kindlich; 2) де́тнячий, kindisch.
 Дешéва, *f.* *P. I.* 215. Tanzboden, *т.?*
 Дешéвий, (-вній). *a.* wohlfeil, billig.
 Дешеві́ти, *v. n.* wohlfeil werden.
 Дешевня́, *f.* *Гн.* 81. дешевина́ *Левч.*) wohlfeile Zeiten.
 Дéщия, *f.* irgend Etwas, dies und jenes *Кух. Ос.* (61.) *XI.* 23 ein gewisses Quantum *Н. I.*
 Дéщо, *g.* дéчого Etwas; ein wenig.
 Дéякий, *a.* *P. II.* 159. *s.* Декóтрий.
 Дéяти, *s.* Діяти; дéйко-дей, thu' nur Джáрпти, *s.* Жáрпти, *Фр.* [weiter!.
 Джáрка, *f.* *s.* Чáрка *Оз.* 75.
 Джв́ндати, *s.* Жв́ндати.
 Джлут, *т. К.* zusammengewundenes Tuch zum Schlagen im Spiele: Plumpsack.
 Джéли. *pl.* Spiess mit Widerhaken zum Fischfang, *т.*
 Джелі́тний, *a.* *s.* Чепу́рний.
 Джембра, *f.* Eichelhäher, *т.*
 Джемра, *f.* dunkler Wald.
 Дженджеру́ха, *f.* *s.* Жеру́ха.
 Дженджеру́ристий, *a.* *s.* anspruchsvoll, geckenhaft *Ч. V.* 105.
 Дженя́к, *т. II.* *n.* 28? [Зак.
 Джер, *т. s.* Джур, чир (Art Getränk)

Джéрга, *f.* *Ф. s.* Обинка; 2) *s.* Дéрга.
 Джересéлі, джересéлі, *pl.* *Ко.* 97.
 Haarflechte kranzweise auf den Kopf
 Джерелó, *n. s.* Жерелó. [aufgelegt.
 Джéркаги, джеркотіти, *v. n.* zwitschern; zirpen; schnattern.
 Джермáла, *pl.* Zange zum Herausziehen der Würmer u. des Ungeziefers bei Schafen, *f.*
 Джéря, *f.* *s.* Джер.
 Джилі́ря, *f.* Schlundröhre mit Lunge u. Leber, *f.* (der Schafen).
 Джугу́н. (д. -у́нчик) *т.* Geck, eitler Tropf; 2) Saufer, *т.*
 Джилуновáтість, -ости, *f.* das Wesen eines Gecken, *Кн.*
 Джиджулі́ти, *s.* Приджиджулі́ти; — ся *Н.* 218. stolziren.
 Джиджулу́ха, *f.* *e.* Weib, welches in ihrem Hause u. in ihrer Kleidung auf Vortrefflichkeit u. Nettigkeit viel hält.
 Джинджилі́ястий, *a.* mit geziertem Betragen, kokett.
 Джинджиру́ха, *f.* Art lustigen Tanzes *С. I.* 220. [wählerisch.
 Джі́нькашливий, *a.* на іду́
 Джиркоті́ти, *v. n.* *Др. с.* 346. rasseln. [tiana).
 Джінджу́ра, *f.* Enzian, *т.* (Gen-
 Джміль, *т.* Hummel, *f.* (Bombus).
 Джмольá, *f.* Holzbiene. *f.* (Xylocopa), *B.*
 Джбáйка, джбáя, *f. s.* Сбáка, сбáя.
 Джоломáя, *f.* *Зан.* (Верес.) *I.* 35. *e.* Art Musikinstrument.
 Джолóнка, *f. s.* Дя́тель *Ч. VII.* 575.
 Джóва, *f. s.* Жóвна, Sprech, *т.*
 Джóрини, джóрин, *pl. s.* Шквáрки.
 Джу́лас, *т.* Spitzhammer, *т.*
 Джу́ля, *f.* Wintermütze, *f.*
 Джук, *т. s.* Жук *Wgr.* XVI.
 Джу́лий, *a.* ohne Ohren (*e.* Art *ч.*
 Джу́ма, *f. s.* Чу́ма. [Schafen).
 Джумáра, *f.* Lammfellmütze hinten ein wenig aufgestülpt, *f.*
 Джунджóвий, *a.* *Гол.* III. 39. *s.*
 Джур, *т. s.* Жур. [Дюндьóвий.
 Джу́ра, *т. s.* Чу́ра.
 Джурбáн, *т.* Jagdhorn, *n. B.*
 Джу́рга, *f.* Viehherde, *f.* *Gr.* 19.
 Джурі́ло, *т. s.* Чу́ра, чурáло. *Пот.* II. 18. [Дніетéр.
 Джурі́нка, *f.* linker Nbl. des
 Джурі́ти, *v. n.* strömen; rieseln *s.*

Чуріги.

Джуркало, *n. Gn.* 39. *s.* Жерелó?Джурчанечко, *n. dim.* Журчане.Джуб, *m. s.* Джўра; 2) Bursche, *m.*Дзбанк, *m. Os.* (61.) VIII. 89. 91.Bankinstitut, *n. s.*Давеніти, (дзвн-) *v. n.* schallen, tönen; schnurren; schwirren.Дзвенкач, *m.* Дзвонець.Дзвінінэ, *n. He.* heller Schall.Дзвіньнкнути, *v. a. Ф.** хату nett ausbauen; ausführen.Дзвон, *g.* дзвона, (д. дзвіночок), Glocke, *f.* (d. Glöcklein, *n.*); 2) Schelle, *f.*; 3) Radfelge, *f.* [Careau, *n.*Дзвінка, *f.* Schellen in Karten, *pl.*Дзвінкіі, дзвінній, *a.* klingend, schallend *M. II.* 202, klangreich.Дзвінкость, *f. K.* Klang, Wohllaut, *m.*Дзвінник, *m. s.* Дзвонар. [thurm, *m.*Дзвінніця, (д. -ічка), *f.* Glocken-Дзвіновік (д. -ичок), *m.* Glockengeist, Kircheng Geist, *m. Cm.*Дзвіно́к, -нка́, *m. dim. s.* Дзвін; 2) *s.* Дзвонік; 3) *s.* Дзвонець.Дзвінята, *pl. s.* Дзвінята. [ter, *m.*Дзвонар, *m.* Glöckner, Glockenläu-Дзвонець, -нця, *m.* Grönlung, *m.* (Fringilla chloris).Дзвонік, *m. dim.* Glöcklein, *n.*Дзвоністыі, *a.* -е колесо aus Felgen zusammengefügt (*opp.* ободіте).Дзвоніти, *v. a.* läuten; klingen;2)* — ліхо *III. I.* 27. üble Nachrede führen; 3) — зубамі die Zähne klappern jmdm. vor Kälte.Дзвяк, *m.* Geklirre, *n.* Klang, *m.* [ohen.Дзвіньгати, *v. n.* weinerlich spre-Дзэка́ти, дзэкну́ти, *v. n.* von d. Aussprache der Weissrussen u. Litthauer *H.* 97. [Art Brei *m.* Jauche *f.*Дзэ́ма, *f.* (d. -мка) dicker Saft; Eiter,Дзёмбро́я, *f.* Nbl. des Чэремош ч. *u. N. e.* полонянаДзёмфу́рний, *m.* Nbl. d. Чэремош ч.Дзелёнь, дзень -дзелень! *int.* vom Glocken- u. metallischem Klang: klinglingling. [klingen.Дзелёнькати, (-енькотіти), *v. n.*Дзелёсель, *s.* Дягиль.Дзэнда́лія, *f. s.* Центу́рия.Дзэ́ня, *f.* in d. *Kinderspr.* Scheidemünze, *f.*Дзер. *m.* Gemelke, *n.* Melke, *f.*; 2) *s.* Сірватка.Дзе́рдзик, *m. s.* Мересніця.Дзеренча́ти, *v. n.* klingeln.Дзерка́льня, *f.* Ч. V. 1163?Дзе́ркало, *s.* Зе́ркало.Дзі́га, *f.* Kreisel *m.* [fuss, *m.*Дзі́глик, *m.* kleiner Stuhl; Drei-Дзидзі́кати, дзижча́ти, *v. n.* zischeln; *s.* Шенеля́ти.Дзизну́ти, *v. n.* schwirren, *M.*Дзі́нсель, *m. s.* Шы́гол.Дзі́ндра, *f. coll. s.* Жўжелиця.Дзіндрі́вка, *f.* sehr gut ausgebrannter Ziegel.Дзіркоті́ти, *v. n.* rasseln, zirpen, *C.*Дзі́ворон, *m. s.* Красоворон.Дзі́герай, *m. s.* Не́жит.Дзі́гітний, *a. s.* Мотóрний. [He.Дзі́лорити, *v. n.* plappern, zwitschern,Дзі́льнй-котóра, Ч. III. 457; дзінькато́ра, *Os.* (61.) XII. 65. Klingbeutel, Geldsäckel, *m. s.*Дзі́нь! *int.* kling!Дзі́ндзі́вер, *m.* Malve, *f.* Pappelkraut, *n.* (Malva mauritiana); 2) -зухС. I. 184. *s.* Зух, хват, *Os.* 72.Дзі́ндзóra, *f. s.* Дзі́нджу́ра.Дзі́нькува́ти, *pol. s.* Дя́кувати.Дзі́міі, *m. Dr. c.* 300. *s.* Змі́й; дамі́іха, *f.* 305. *s.* Змі́іха. [(Picus).Дзёба́к, дзёба́ло, *m.* Specht, *m.*Дзёба́ти (дзёб-), *v. a.* mit dem Schnabel picken; — ся sich schnäbeln.Дзёбе́нка, дзёбле́ня, дзёбля́нка, *Ф. f.* Umhängetasche, *f.*Дзё́га, *f. s.* Дзі́га, *Зак.*Дзойк, *m. Ф. s.* Зойк.Дзёрка́ч, *m. s.* Дзвонець.Дзёрок, -рка, *m. coll.* die besten (gesundesten) Getreidekörner. [II. 43.Дзус, дзусь, дзўски! *s.* Зась, за́сі! *III.*Дзюб, *m.* Schnabel, *m.*; 2) Blatter-Pockennarbe, *f.* [ben; 2) ühpt: Mädchen.Дзю́ба, *f.* Mädchen mit Pockennar-Дзюба́й, *m.* дзюба́тый, *a.* blatternarbig.Дзюба́к, *m.* Schnabelthier, *n.* (Ornithorhynchus paradoxus); 2) Spitzhammer, *m.* Bicke, *f.*Дзюбе́рево, *m.* Specht *m.* [singen.Дзюбо́ніти, *v. n.* fallen; klangvollДзюбо́рик, *m.* Vogelklaue, *f.*Дзю́дзя, *m.* Gott des Winters (in

Weissrussl.) *Пр.* IX. 257. [цюркѡм течій.
 Дзюрігі, дзюркотігі, *v. n.* rieseln.
 Дзюркотлйвій, *a.* rieselnd; водд-
 дзюркотонька *К.*
 Дзявеля, *m.* langhörniger Ochs.
 Дзявір-ору, *m.* *Ф.* Gebelle, Gebelfer, *n.*
 Дзяволіти, дзявкотіти, *v. n.* win-
 selnd bellen. [schreien; gellen.
 Дзякотіти, *v. n.* *М.* schrillend
 Дзяпка, *f.* Tüpfel, *n.*; дзяпочка, *dim.*
 Tüpfelchen, *n.* *vgl.* Цяпка.
 Дзяпканійстий, *a.* getüpfelt.
 Дзяпкати, *s.* Подзяпкати.
 Дзярати, *v. n.* schreien; zanken.
 Дябати, *v. n.* hintroteln.
 Дяби, дыбіці, *pl.* Banden, Fuss-
 Fesseln, *pl.* забіти когѡ в дыби in
 Fesseln legen, in Ketten schliessen.
 Дябки, на — спясти ся sich auf d.
 Hinterfüsse stellen, sich bäumen; дыбки-
 дыбки *int.*; Art hüpfenden Tanzes.
 Дибуль-дыбуль, *int.* *v.* trottellndem
 Дибулйти, *s.* Дябати. [Gang.
 Див, *m.* † böse Gottheit der Finster-
 nis; Wunderthier, *n.*; 2) дывом дыву-
 вати sich überaus wundern, als grosses
 Wunder ansehen; wie über ein Wun-
 der staunen *АД.* I. 187.
 Дивак, *m.* Sonderling, *m.*
 Дивало, *n.* *Зар.* *s.* Дыво.
 Диван, *m.* Teppich, *m.*
 Дивань пестра, *f.* buntblumige Kron-
 wicke, Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*).
 Дивацтво, *n.* Sonderbarkeit, *f.* wun-
 derliches Wesen.
 Дивдур, *n.* Tölpel, *m.*
 Дывень, -вня, *m.* *s.* Коровай, *Зак.*
 Дывенний, *a.* *Ру.* *s.* Дывний.
 Дивеса, *pl.* *s.* Дыво; launige wun-
 derliche Einfälle, Grillen, *Пар.*
 Дивесний, *a.* launig, wunderbar,
 grillenhaft. [derling, *m.*
 Дивесник, *m.* Grillenfänger, *Сон.*
 Дивесність, -ости, *f.* *s.* Дивеса,
 Дивець, *g.* дивця, *m.* *dim.* *s.* Дыво
Ос. (62.) X. 31.
 Дивидло, *n.* *Лук.* *n.* 54?
 Дывий, *a.* *ШМ.* *s.* Дакый.
 Дывина, *f.* *Н.* 290. *з.* Дывенна.
 Дывина-казка, *f.* *Пар.* Wunder-
 märe, *f.* *Зак.*
 Дывити, *v. a.* когѡ *М.* III. 19. *s.*
 Дывувати ся; 2) — ся schauen; б) чо-

мусь etw. bewundern, anstaunen III.
 II. 269; дывить ся з него man sieht
 es ihm an.

Дивкоріне, *n.* Zauberwurzel, *f.* *КУ.*
 Дывку би не було такому що —,
 а то — wäre — nicht zu verwundern,
 wenn einer —, aber —. [wunderbar.
 Дывний, *a.* wunderbar, sonderbar,
 Дывнійця, то не-дывнійця das ist
 kein Wunder, darob braucht man sich
 nicht zu verwundern. [derbarer Kraft.
 Дивносйльний, *a.* *КУ.* mit wun-
 дыво, (*д.* дывенько), *n.* Wunder,
 Wunderding, *n.* то дыво das ist sonderbar.
 Дивоване, *n.* das Staunen; ким die
 Bewunderung jmds. [ке, *pl.* *Мл.*
 Дивовйди, *pl.* Kunst, Wunderwer-
 Дивовйжа, (-вйжа *Р.* II. 172) wun-
 derliche, seltsame Geschichte, seltsamer
 Vorfall; 2) Phantasiespiel, *n.* *Ст.* на
 (в-) дивовйжу всім Allen zum Erstau-
 nen; 3) Scene, Schaubühne, *f.*
 Дивовйна, *f.* *pl.* *Гр.* *s.* Дивовйди.
 Дивовиско, *n.* *s.* Дыво.
 Дивогласний, *a.* wunderbar, wun-
 derlich, seltsam klingend, *КУ.*
 Дивогляд, *m.* Wunderthier, Mon-
 strum, *n.* Missgeburt, *f.*
 Дивоглядний, (-гляденний) *a.*
 sonderbar, wunderbar, monströs.
 Дивозйрка, *f.* *s.* Рывидок, *Пол.*
 Дивозний, *a.* wunderbar, wunder-
 voll, *Ст.* [des Kometen, *f.* *КУ.*
 Дивокоса, *f.* Haarflechte (Schweif)
 Диволйций, *a.* wunderbar, *Кст.*
 Дивобобразний, *a.* grotesk.
 Дивосйл, девясйл, *m.* echter Alant
 (*Inula Helenium*). *Пом.* I. 134.
 Дивосон, *m.* *КУ.* *s.* Чаросон.
 Дивотá, *f.* *s.* Дывнійця. [К.
 Дивотвѡрний, *a.* wunderwirkend,
 Дывощі, *pl.* das Staunen, Verwun-
 derung, *f.*
 Дывувати ся sich wundern, stau-
 nen; не — емь, що — man soll sich
 nicht wundern, dass er —; з когѡсь
 über jmdn. staunen III. I. 241; 2) на щось
s. Дывити ся (schauen) I. 22. 214. 250.
 Диготáти, дигтйти, *v. n.* zucken, *Пар.*
 Дилнйтар, *m.* *К.* Würdenträger, *m.*
 Дидйлькати, *v. n.* wanken vor
 dem Falle, schwanken.
 Дидлавий, *a.* der das „д“ für „р“

wegen organ. Gebrechens ausspricht.

Дидорця, *pl.* s. Придорожник.

Дійма, *f.* *W.* s. Десятина 1).

Диздар, *m.* tatar. Finanzbeamter.

Дий, дей s. Дай II. *Ог.* 44, 2.

Дик, *m.* Wildschwein, *n.*

Дика́р, *m.* der Wilde, *He.* III. II. 57.

Дика́рка, (*d.*-а́рочка *He.*) die Wilde, die Schüchterne.

Дика́рство, *n.* wildes rohes Wesen; 2) Barbarenthum, *n.* Wildheit, *f.* *BB.* *He.*

Ді́кий (дик *Мог.*), *a.* wild, wildwachsend; * roh, menschenfurcht; 2) -е про́со rother Fuchsschwanz (*Amaranthus caudatus*); 3) -а грéчка Hirtenfäselkraut, *n.* (*Capsella bursa pastoris*); 4) -е м'ясо wildes Fleisch; 5) -а ба́рва Eisenfarbe, *f. b.* Ді́кі поля Steppenengefelde von Neurussland, *pl.*

Дикобу́йний, *a.* wild, unbändig, *V.*

Дикові́сний, *a.* sonderbar, seltsam, *КС.* (82) IV. 57.

Дико́вина, *f.* ein Wunder, *n.* eine Seltenheit, *H.* 107; etw. Unerhörtes II; 2) Wildnis, *f.* *BB.*; 3) s. Пустар.

Дикто́вка, *f. gr.* під -ку dictirt, als Dictando, *He.*

Дику́в, *m.* s. Дик; 2)* wilder, roher menschenfurchter Mensch. [*f.* *КУ,*

Дикунство, *n.* Wildheit, Rohheit,

Ді́ле, *n. coll.* Dielen, Bohlen, *pl.* s. Деляне. [*tern,* wanken; 2) klimpern.

Ді́лькати, дилькотіти, *v. n.* zitzdильовати, *v. n.* auszimmern, auslegen mit ді́ле.

Дим, *m.* Rauch, *m. pl.* (*poët.*) димове Rauchwolken, *pl.*; 2) Rauchfang, *m.* *Кч.* 198. *He.*; з ді́мом пустати корó jmds Gehöfte in Brand stecken.

Ді́ма, *f.* Canevas, *n.*

Ді́мавка, *f.* Hebelarm bei der Was-serpumpe am Brunnen, *m.* *Фр.*; 2) дима́вка Art Zwiebel, welche geräuchert u. dann versetzt wird.

Ді́мало, *n.* Blase *f.* (*mixyp*) *Gr.* 19.

Диман, *m.* Betonie, *f.* (*Betonia offic.*)

Димань, (*Демань*) *m.* s. Демко.

I. Димар, *m.* Rauchfang, Schorn-

II. Димар, *s.* Димкар. [*stein,* *m.*

Димарка, *f.* Schmelzofen, *m.* *Пол.*

Ді́мати, *v. a.* *Фр.* *B.* pumpen.

Димач, (*d.*-а́чок) *m.* Blasebalg, *m.* *Пол.*

Димашка, димівка. *f.* Rauchschal-

be, *f.* (*Hirundo rustica*).

Ді́мен, *a.* II. *n.* 14. Вітер, *s.* Дімний?

Димидіти, *v. n.* sich verflüchtigen, schwinden.

Диминéць, -нця, *m.* Rauchfang, *m.*

Димінник, *m.* Windbeutel, *m.* loser Schlingel. [*Haut,* *n.*

Ді́миниця, *f.* Geschwür unter der Диминіти, *v. n.* *M.* rauchen.

Димістий, *a.* rauchig; димісто-бу́рий, *a.* rauchbraun, *Пол.*

Диміти, (*димлю,* *диміш*) *v. n.* rauchen, Rauch lassen.

I. Ді́мка, *f.* s. Димавка 2).

II. Ді́мка, *f.* weibl. Unterrock aus grober gedruckter Leinwand.

Димка́р, *m.* Leinwanddrucker, *m.*

Ді́мний, *a.* rauchig; 2) rauchfarbig;

ді́мно, *adv.* voll Rauch, rauchig.

Димнік, *m.* Rauchfang, *m.*

Ді́мниця, *f.* Art Pflaumen.

Ді́мня, *f.* III. Rauchfang, *m.* Esse, *f.* (der Schmiede). [*maria offic.*]

Димня́нка, *f.* Erdrauch, *m.* (*Fu-I.* Димовий. *a.* Rauch-, *Кл. s.* Курний).

II. Димовий, *a.* -а на́мітка *M. I.* 89. aus Canevas.

Димок, -ка, *m.* *dim.* s. Дим.

Димувати, *v. n.* rauchen, *Гр.*

Димурка, *s.* Димавка 2).

Димущий, *a.* rauchend; -а піч schadhaft u. daher *r.* *Mi.* II. 204. [*Щс.*

Димчанка, *f.* s. Вітренниця, *Зак.*

Димчастий, *a.* rauchig, rauchfarben, *M.* (*che* ді́мка II.

Димчя́на, *f.* *dim.* schlechte, ärmliche, *s.* Оді́н *Ог.* 56.

Династія, *f.* Dynastie, *f.*; династичний, *a.* dynastisch.

Ді́вдерево, *n.* Ді́вдерево. [*ти ся.*

Диндиліндати, *v. n.* s. Телена-

Диндурити, *s.* Дудурити.

Ді́нька, *f.* Kürbissamen, *m.*

Диня́че, *n. coll.* Kürbisblätter u. Stengel, *pl.*

Ді́но, *s.* Диві-но *Оу. р.* §. 122. *Ог.* 59.

Динбз, *m.* s. Деніс. [(*Cucurbitaceae*).

Диньовати, *pl.* Kürbisgewächse, *pl.*

Диньоносні, *pl.* Kürbisfrüchüge (*Peroniferae*).

Ді́ня, *f.* Art länglicher Kürbis.

Диня́чий, *a.* vom Kürbis (ді́ня).

Диня́чка, *f.* динячо́к, *m.* *B.* Kür-

bisfrucht, *f.* (перо).

Діплик, *m. s.* Дубельт, (*B.*)

Диптам ясеніць, *m.* Diptam, *m.* (*Dictamnus fraxinella*) *B.* [abprügeln.

Діптію доброго діти *H.* 77. tüchtig

Диптіянка, *f.* Ко 81. feile Dirne.

Дирва́, *pl.* Гол. III. 235 s. Дрова́

Ог. 37. (IV).

Дірдати, *v. n.* trippeln, hüpfen.

Дирдо́ха, *f.* muthwilliges Mädchen

Mi. II. 289. [knarren.

Діркати, дирчати, *v. n.* schnarren,

Дирка́тий, *a.* schorfig wie дерка́ч?

Дирча́тка, *f.* Wimperfliege, (*Trichopoda*) *B.* [Детіна etc.

Дитіна, (-нка) дитинний etc. *s.*

Дитиня́, дитинча́ *Др.* с. 356. -я́ти

n. s. Дитя́, Kindlein, *n.*

Дитя́, -я́ти, *n.* Kind, *n* (*pl.* діти).

Дитя́ток, дитя́тучно, *Ч.* IV. 132,

дитя́ти *Ос.* (61) III. 53. *s.* Дитя́.

Дитя́цтво, *m.* Kindheit, *f.* *См.*

Дитя́чий, *a.* kindlich.

Дих, *m.* Athemzug, *m.* ні сліху ні

діху за ко́го не́ма́ ist ganz verschollen;

діхи, *pl.* eingefallene Stellen zwischen

den Widerristknochen bei dem Vieh.

Діхави́ця, *f.* Engbrüstigkeit, Däm-

пфігkeit, *f.* Asthma *n.* [asthmatisch.

Діхави́чний, *a.* engbrüstig, dämpfig,

Діхало́, *n.* Athmungsorgan, -werk-

zeug, *n.* Пол. [† Ко II. 18. alles Lebende.

Діхане́, *n.* das Athmen; ди́хание

Діхати, *v. n.* athmen; (*Imperat.* диши́

III. I. 112); * leben; со́пілка, цибу́х

не діхає ist verstopft.

Дихови́й, *a.* -е́ го́ло *s.* Дішник.

Дихти́нець, -нця́, *m.* *Nbsl.* des

Че́ремош.

Дичи́ти ся (*См.* 153), дичи́ти, *v. n.*

wild werden, menschenscheu sein; ver-

wildern, *Фр.* [ling, *m.*

Дичка́, *f.* wilder Obstbaum, Wild-

дичок, -чка́, *m.* wildes Fohlen,

(Füllen).

Дішель, -шля, *m.* Deichsel, *f.*

Діши́ця, *f.* Luftröhre, *f.* Пол. (trachea).

Дішка́, *f.* Luftröhrenast, *m.* Bronchie *f.*

Дішлик, *m. dim.* Deichsel am Pfluge *f.*

Дишльови́й, *a.* кінь, Deichselpferd,

n. -дішлий, in Wagen eingespannt?

Дішник, *m. s.* Дішиця. [КС. IV. 499.

Дияволі́нний, *a.* teuflisch, *Ог.*

102. *s.* Ді́вол. Дия- *s.* Дія-.

Ді, *s.* До *праер.* *Ог.* 35, 10.

Ді́, [дѣй]. *adv.* nämlich, wohl, nun

also *Wgr.* 126. *Ог.* 109. 1.

Дібра́ти, *s.* Добра́ти.

Дібро́ва, *s.* Дубро́ва. [Maria, *f.*

Діва́, *f.* Jungfrau; *bes.* heil. Jungfrau

Діва́ти, *v. a.* auf- wegräumen, fort-

schaffen, aufheben; *ся s.* Подіти *ся.*

Дівенна́, *f.* Königskerze, *f.* (*Ver-*

bascum thapsus) *B.*

Дівер, дівир, (*d.* -ёрчик), *m.* ді́вере,

n. coll. des Mannes Bruder [δερῆρ].

Діви́й, *a.* thätig *Mi.* II. 13.

Діви́йн-, діви́ч- в́ечер, *m.* Abend-

gesellschaft der Mädchen vor der Hoch-

zeit bei der Braut, Polterabend, *Me.* 156.

Діви́ця, *f.* Jungfrau, *f.*

Діви́ще, *n. s.* Дівчи́ско.

Діви́йн, *m. s.* Козлі́нник, *B.*

Ді́вка, *f.* Mädchen, Mädel, *n.* *Toch-

ter; 2) Magd, *f.*; 3) **pl.* *s.* Кля́цки, *Фр.*

Ді́вми́вати *ся*, ді́вми́ти *ся*, erfah-

ren; sich wovon *e.* Begriff bilden; ver-

nehmen, können lernen, verstehen, *Фр.*

Ді́во́ване́, *n.* jungfräulicher Stand,

Jungferschaft, *f.*

Ді́во́йник, *m.* сі́йний angebaute

Esparsette, spanischer Klee (*Onobry-*

chis sativa). [IX. 375)?

Ді́во́кий, *a.* -а́ я́года *Км.* (*Ир.*

Ді́во́нка, *f.* Köcherfliege, *f.* (*Phry-*

ganea). [і́вка spielen.

Ді́вороюва́ти, *v. n.* *Кол.* I. Art га-

Ді́вослю́би, (-слю́би), *pl.* *Ч.* IV. 658.

s. Злю́бини, Brautwerbung, *f.*

Ді́воснубо́, *m.* *Ч.* IV. 56. Braut-

werber; Brautdiener, *m.* [dziewosłab].

Ді́воснубни́й, *a.* zur Brautwer-

bung geh. *Ч.* IV. 64. [с. 306.

Ді́вота́, *f. coll.* die Mädchen *pl.* *Др.*

Ді́во́цкий, ді́во́чий, *a.* Mädchen-;

-ча крoв *s.* Бабчу́к.

Ді́во́цтво, *n.* Mädchenjahre, *pl. n.*

Ді́во́чити *ся*, zu früh als reife Jung-

frau auftreten, erwachsene *J.* spielen.

Ді́вочка́, *f. s.* Дівчи́нка. [(*xm.* 120).

Ді́встві́нниця́, *f.* alte Jungfer, *He.*

Ді́вство́, *n.* До. Jungfräulichkeit,

Jungferschaft, *f.* [vermählt leben.

Ді́вувати́, *v. n.* als Jungfrau un-

Ді́вунка́, *f.* Labkraut, *m.* (*Galium*).

Ді́вуся́, *f.* *Тор.* *s.* Дівчи́на,

Дівча́, -ати, *n.* Mädchen, *n. pl.* дівчатá, (*d.* -дочка); дівчатко, *n.* kleines Mädchen.

Дівча́чий, дівчи́нин, *He. a.* Mädchen, *f.* Mädchen, *Mädel, n.*

Дівчи́нсько, (-чискó) дівчи́ще, *n.* unschönes, ungebildetes Mädchen.

Дівчу́к, *m.* junges Mädel.

Дівчу́р, *m. s.* Дівчи́нсько; 2) Hermaprodit, *m.* (*Фр*); 3) Mädchenjäger, Weibernarr, *m.*

Дівчу́рка, *f.* Art kleiner rothe Dігнáти, *s.* Догавáти, догонíти (*кому*).

Дід, [дѣд-], *m.* Grossvater, *m. pl.* дідá Voreltern, Ahnen, *pl.*; 2) Шѣ. Todtenamt, Seelenamt, *n.* vier Aller-Seelensamstage, *Có. I.* 325; 3) Greis, *m.*; 4) alter Bettler; 5) Bund aus Stroh, aus Schilf u. A.; 6) *pl.* dunkle Schatten in den Hauswinkeln bei d. Abenddämmerung, *He. (d. m.)* 112. 139; 7) Art Speise aus Roggenmehl. [Дідівщина.

Дідівна, дідина, *K. f. АД.* II 48. *s.* Дідівний, *a.* vom Grossvater geerbt; 2) hochbetagt, greise *C. I.* 228.

Дідик, *m.* Kreuzkraut, *n.* (*Senecio*); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulg.*).

Дідина, *f.* erbärmlicher Greis.

Дідівнець, -ця, *m.* Schlossplatz, Vorhof, *m.*

Дідіха, *f.* Bettlerin, *f.*

Дідіцтво, *n.* Erbe, Vatererbe, *n.*

Дідич, *m.* Erbe; 2) Gutsherr, freier Gutsbesitzer, *m.*

Дідичáнка, *f.* Tochter eines Guts-Дідичене, *n.* das Erben.

Дідичити, *v. a.* erben.

Дідичка, *f.* Erbin; 2) Gutsbesitzerin, Frau eines Gutsherrn, *f.*

Дідичний, *a.* erblich.

Дідичність, -ости, *f.* Vererbung, Erblichkeit, *f. Фр.* [erbliche Herrschaft.

Дідичня, *f. C. II.* 133. Erbgut, *n.*

Дідиччук, *m.* Sohn e. Gutsbesitzers, eines Edelmannes, *m.* [Bettlers-Дідівський, *a.* grossväterlich; 2)

Дідівщина, *f.* Grossvatererbe, Ahnenerbe, *n.*

Дідько, *m.* (*dim.* zu Дід, *Lgr.* 66. Greis); Bergmännchen, *n.* Teufel, *m.*

Діднина, *f.* Erbtheil, *m.* Erbgut,

n. s. Дідівщина. [zum *T. s.* Ді-

Ді-дня, *adv.* vor Tagesanbruch; bis Дідó, *m. s.* Дід 1). [2] des Bettlers.

Дідовий, дідів, *a.* grossväterlich; Дідовін, *a. Ga. I.* 111. aus der

Bettlerfamilie, Bettler, *m.*

Дідівник, *m. s.* Лоуфх.

Дідовод, *m.* Bettelführer, *m.*

Дідоводиця, *f.* Bettelführerin, *f.*

Дідóра, *m. f. Гол. гр.* 43; дідóга, *m.* erbärmlicher Greis, Bettler, *m.*

Дідувáти, *v. n.* als Greis leben (die letzten Tage ableben). [Greis.

Дідугáн, *m.* rüstiger, vierschrotiger

Діду́ник-діду́сь, *m. dim. s.* Дід 1), 3), 4).

Діду́х, *m.* der Garben Getreide beim Weinachtsfest; 2) Frühlingsknotenblume, *f.* *Leucosium vernum*); 3) *s.* Taprán.

Дідчий, *a.* des Teufels, Teufels-, teuflisch; -e реорó Baldrian, *m.* (*Valeriana offic.*). [leumderin, *f.* Зак.

Дідчи́ця, *f.* teuflisches Weib; Ver-

Дієвій, *a.* handelnd.

Дієпíсь, *f.* дієпíсане, *n. ГШ. К.* Geschichtschreibung, *f.*; 3) *s.* Літóпись.

Дієпíсáтель, дієпíсець, -ця, *m. TP.* 5. Geschichtschreiber, Historiograph *m. OB.*

Дієпíсний, *a.* geschichtlich, histo-Дієта, *f. Гол. III.* 261. *ungr.* Land-

tag, Reichstag, *m.*; 2) Diät; *pl.* Diäten, Taggelder, *pl.*

Дієць, *gen.* дієця, *m. T. s.* Діятель.

Діжá, *f.* Bactrog, *m.*

Діждáти (дож-), *v. n.* mit d. *genit.* warten (bis zu —), erwarten, gewärtig, sein; erleben; діждáвши неділі nachdem man bis zum Sonntag gewartet hat, am *S.* nun.

Діжечка, *f. dim.* Fässchen, *n.*

Діжка, *f.* Fass, *n.*; 2) — пікна Ч. IV. 561. *s.* Діжá; 3) *s.* Чвєртка (als Schüttmass).

Діжма, *f. s.* Діжма. [im Gehalt, *n.*

Діжні́ця, *f.* Fass mehr als 1 Eimer.

Діздріти, *v. a. s.* Допильнувати.

Дізнавáти, дізнáти, *v. a.* und — ся erforschen, erproben; erfahren щось о чім; *erleiden, bekommen.

Дій, (дій) егó чєсти! *Кс. II.* 315.

Дійвó, *n. s.* Дóене. [Art Fluch?

Дійка, *f.* Melkwarze, Zitze, *f.*

Дійло, *n.* das Gemelke, *U.* Melkstätte, *f.*

Ді́йма, (дій-); *f.* Ahnung, Hoffnung, *f.* лишé — nur ein Schein; ді́йму ро́біти nur für den Schein, zum Scheine etw. thun; *adv.* ді́йма — ді́йма entweder — oder. [zusetzen, *s.* Ді́йняти.

Ді́йма́ти, *v. n.* кому́ jmdm. hart ді́ймаю́чий, *a.* empfindlich schmerzlich, *arg.* [Kühe gemolken werden.

Ді́йна́рка, *f.* Hürde in der Schafe u.

Ді́йний, *a.* -а корова Milchkuh, *f.*

Ді́йник, [дѣ-]. *m.* *He.* *s.* Ді́ятель.

Ді́йнік, ді́йняк *O.A.* 35. *m. coll.*

Kühe, Schafe welche gemolken werden;

Melkkühe, *pl.* [*n.* Gelte, *f.*

Ді́йніця, *f.* ді́йник, *m.* Melkfass,

Ді́йняти, *v. n. impers.* ді́йняло *Пр.*

VII. 165; дойма́є е́му: rühren, ergreifen,

zusetzen, zu fühlen bekommen.

Ді́йений, *a.* wirklich, factisch; ді́й-

сно, *adv.* in der That. [*f.* *Цар.*

Ді́йеність, -ости, *f.* Wirklichkeit,

Ді́йствéнный, *a.* wirkend, sich

bethätigend, *до.*; wirksam, *K.*

Ді́йстві́тельний, *a.* wirklich,

actuell. [lichkeit, *f.*

Ді́йстві́тельність, -ости, *f.* Wirk-

ді́йство, *n.* *Цу. Egf.* 54. Wirkung,

f.; 2) Handlung, *f.*; 3) Act, Aufzug, *m.* *ГШ.*

Ді́йство́ванє, *n.* Einwirkung, *f.* *ГШ.*

Ді́йствува́ти, *v. n.* на ко́го, на

що einwirken, auf jmdn, auf etw. *ГШ.*

Ді́йти, *s.* Доходити.

Ді́йшлість, -ости, *f.* *He.* (*Пр.* II.

359) das Zeitgemässe; Reife, Vollkom-

menheit; 2) Verwirklichung, *f.* [*ТР.* 5. *Ил.*

Ді́я, *pl. s.* Дія, Thaten, *pl.* Geschichte, *f.*

Ді́кати, *v. a.* лю́де ді́кают man

spricht, man munkelt, (*Фр.*).

Ді́кірй, *m.* Doppelkerze, *f.* [*δικήρων*].

Ді́л, *gen.* до́лу, *m.* Boden, Fussboden,

m.; 2) niedrig gelegener Ort; *pl.* до́ли,

на до́лах in flach gelegenen Gegenden,

in Ebenen, Thälern; з до́лу von un-

ten; до́лом unterwärts, *s.* До́лі.

Ді́л, (*d.* ді́лок) *m.* Gebirgsrücken,

-zug, *m.*; 2) — во́дний Wasserscheide,

f. *Це.* *s.* Розто́че.

Ді́лальний, *a.* *Св.* thätig, sich be-

thätigend, handelnd, wirksam, *Цар.*

Ді́лальність, -ости, *f.* *Св.* Thätigkeit,

Handlung, Wirksamkeit, Action, *f.* *Цар.*

Ді́ланє, *n.* das Wirken, Wirkung, *f.*

Ді́латель, *m.* Arbeiter, *m.*

Ді́ла́ти, *v. a.* thun, handeln, wirken.

Ді́льба́, *f.* Vertheilung, Division, *f.*

f. das Dividieren.

Ді́ле, (-я), *n. coll. s.* Ді́ле, делінє.

Ді́лень, *m. s.* Ді́лімок. [2] Scheiden.

Ді́ленє, *n.* das Theilen; Dividieren;

Ді́лені́на, ді́лені́ця, *f.* Theilung

der Habe nach dem Tode.

Ді́лець, -ця, *m.* Kelchblatt, (sepa-

lum); Blättchen, *n. B.*

Ді́лечко, (-енько), *n. dim. s.* Ді́ло.

Ді́лі́мий, *a.* theilbar; 2) -є число́

K. Dividend, *m.*

Ді́лі́мок, -мка, *m.* Dividend, *m.*;

2) das Eintheilungs ganze, der einzu-

theilende Begriff (totum divisum, divi-

dendum) *Ил.*

Ді́ліні́ця, *f. s.* Ді́лені́ця, Theilung, *f.*

Ді́лі́тель, *m. K.* Divisor; 2) Erb-

theiler, *m.* [2] absondern, scheiden.

Ді́лі́ти, *v. a.* theilen; dividieren;

Ді́лка, *f.* *Зан.* II. 356. Halsdrüse,

Mandel, *f.*; Gekröse, *n.*

Ді́льма, *adv.* theilend *Мі.* II. 235;

2) *s.* Для́ (ді́ля), через *Ис.*

Ді́льний, *a.* *Пол.* *T.* thätig, be-

trebsam, wacker; 2) Arbeits-, -е вре́мя.

Ді́льнік, *m. H.* 203. der tüchtige,

wackere Arbeiter; — ді́ла *Ру.* Verrich-

ter, Vollbringer, *m.*; 2) Divisor, *m.*

Ді́льні́ця, *f.* äussere Einfriedung

od. Umzäunung eines Gehöftes, Dorfes;

2) Grenze, *f.*; 3) Antheil, *m. K.*

Ді́льність, -ости, *f.* *Ил.* Energie;

2) Tapferkeit, *f.* *Фр.*

Ді́льні́я, *f.* Laboratorium, *n. Пар.* *B.*

Ді́ло, *n.* Werk, *n.* Arbeit, That, *f.*;

2) Angelegenheit, Sache, *f.*; ді́ла не

скі́льки *Мор.* nicht viel zu thun; по

ді́лу *P.* II. 144 in Geschäften; ма́ю

ді́ло до ко́гоє *s.* Ору́дка; до ді́ла;

отса́ річ — das ist das rechte Wort,

d. i. wohlgesprochen; без ді́ла erfolg-

los, müssig, vergeblich; ді́ло *adv.*

wirklich, wahrhaft, *Гр.*

Ді́лова́нє, *n.* *C. I.* 26. Haus-, Wirt-

schaftsgeräth, *n.*; 2) II. 162. Verschlag,

m. Hürde; Planke *f.* *Кв.* 62. feldwär-

tiger Zaun *Ч. V.* 468. *Зак.* [mann, *m.*

Ді́ловій, *a.* чоловік *Фр.* Geschäfts-

Ді́лові́гость, -ости, *f.* *Ст.* Geschäfts-

fähigkeit, *f.* [Leiter, Meister, *m.*

Ді́лові́дець, дя, *m.* Werkführer,

Ді́льскій, *v.* von Thälern, von Ebenen, *У.* [erhaltene Verschreibung. Ді́льчій, *a.* лист † durch Theilung Ді́ля, *s.* Дя, *КУ.* II. 85. 91; ді́ля про von wegen за-для; wegen, -halber. Ді́м, *gew.* до́му, *m.* Haus; Heim, *n.* туга за до́мом Heimweh, *n.*; до́ма zu Hause, до́мів nach Hause; від до́ма privatim; за до́мом ausserhalb des Hauses; без до́му і ло́му ohne Dach u. Fach. Ді́мо́к, *dim.* *s.* Домо́к. Ді́н, *gew.* до́ну, *s.* Дон. Ді́ну́ти, *v. a. s.* Подо́йти, ді́ти. Ді́пра́вди, *adv.* *Ф.* *s.* Спра́вді. Ді́ра́, *f.* Loch, *u.* Lücke, *f.* Ді́ра́вий, *a.* löcherig, mit Löchern. Ді́ра́вити, *v. a.* löchern, Löcher Ді́ра́вка, *f.* (*lenk*)? [machen. Ді́ра́ти, дорива́ти, *v. a.* alles ausreissen; — ся (до) чо́гось etw. erschessen, erwischen, erschnappen. Ді́рганий, *pte.* gestickt. Ді́рка́, ді́рочка, *f.* kleines Loch, Löchelchen, *n.* Pore *f.* Ді́рка́тий, ді́ркова́тий, ді́рчистий *Пар. a.* porös, *Пол.* [*f.* Porosität, *f.* *Пол.* Ді́рка́тість, ді́ркова́тість, -ости, Ді́робо́й Ива́нок, *m.* Hartheu, Johanniskraut, -blut, *n.* (*Hypericum perforatum*), *B.* Ді́робо́єва́ті, *pl.* Hypericineae, *B.* Ді́рочні, *pl.* Rhizopoda — Foraminifera, *B.* [*М.* + *B.* 292. Ді́рча́вити, *v. n.* Löcher bekommen? Ді́рча́тий, *a.* *Пол.* porös. [ме, *m.* Ді́рче, *n.* Auswuchs am Baumstamm Ді́ськи, та — *Ф. Пр.* V. 212? Ді́сний, (ді́йсний, -стний), *a.* *М* II. 89. sicherlich, in Wirklichkeit, gewiss, sicher, wirklich, wahrhaftig, то ді́сна пра́вда das ist wirklich, wahr; ді́сне, *adv.* Ді́става́ти, ді́ста́ти, *v. a.* bekommen, „kriegен“, erhalten, erreichen; — язика *П. n.* 80 Kunde bekommen, erfahren; — ся кудá wohin kommen, gelangen. Ді́ста́ток, *s.* Достáток *М.* III. 103. Ді́сті, *adv.* wirklich, in der That (*Фр.*). Ді́тва́. ді́тва́га, ді́тво́ра, *f. coll.* Kinder, *pl.* Kinderwelt, *f.* *Э.* *Мі.* II. 219. Ді́тва́к, *m.* Bübchen, Bublein, *n.*; 2) Aufschössling, *m.* (*B.*).

Ді́тва́че, *n. coll. s.* Ді́тва́к 2) *pl.* Ді́тва́чий, *a.* kindisch. Ді́теро́дний, *a.* kindererzeugend, *He.* I. Ді́ти, ді́вати, *v. a.* *P.* I. 14 aufheben, unterbringen; 2) — ся *s.* Подо́йти ся. [на *s.* Ді́тіна). II. Ді́ти, *pl.* Kinder, *pl.* (*sgl.* ді́ті- Ді́тіне́ць, -нця, *m.* † innere Stadtbefestigung. Ді́тіньскій, *a.* *Гол.* III. 702. Kindes-, бі́ль Geburtswehen, *pl.* [Ді́ті. Ді́титі́чко, *n. dim.* *ZP.* I. 106. *s.* Ді́тки, *gen.* ді́то́к. ді́то́чкі, -очо́к, *pl. dim.* Kinder, Kinderchen, *pl.* Ді́тменто́вий, *a.* *P.* I. 84. *s.* Ді́яменто́вий. [Kindern. Ді́тній, *a.* kinderreich, gesegnet mit Ді́толю́бний, *a.* die Kinder liebend, kinderfreundlich, *IT.* Ді́топродáвець, -вця, *m.* Kinderverkäufer, *m.* III. I. 384. [kindlich, *Э.* Ді́то́чий, *a.* Kinder-, der Kinder-, Ді́тський, *a.* *Кс.* II. 117. Kinder-, kinderhaft; 2) *s. a. m.* † Executor, *m.* *Ліс.* Ді́тство́, *M.* I. 14. ді́цтво, *n.* *He.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.* -jahre, *pl.* Ді́тьтьо, *m. s.* Ді́дько (ді́тько). Ді́фтері́тний, *a.* diphtheritisch. Ді́цкува́ти, *v. a.* pfänden, *Пом.* III. 48. Ді́цо́к, -чка, *m.* Pfand, *n.* Ді́я, *f.* Drama, *n.* III. I. 372; 2) Act, Aufzug, *m.* *К;* 3) Thätigkeit, Beschäftigung, *M.* III. 38; Handlung, That, *f.* III. 53; 5) *Кл.* Geschichte, *f.* *bes. pl.* ді́ї (*vgl.* Подо́ія). [con *m.* Ді́яко́н, (дя́ко́н), *m.* Diaconus, Ді́яко́нник, *m.* Messbuch für die Diaconen, *n.* Ді́яко́нство, *n.* Diaconen-Weibe, *f.*; 2) -amt, *n.* -dienst *m.*; 3) *coll.* Diaconenstand, *m.* Ді́яко́нува́ти, *v. n.* als Diaconus beim Gottesdienste thätig sein. [ний, etc. Ді́яльній, ді́яльни́сть, *s.* Ді́ятель- Ді́ялекті́чний, *a.* dialectisch. Ді́ямагні́тний, *a.* diamagnetisch, *Пол.* [Kleinod, *n.* Ді́яме́д, *m.* *P.* I. 83. -ді́яде́м Diadem, Ді́яме́нт, *m.* Diamant, *n.* Ді́яме́нто́вий, *a.* diamantен. Ді́яна, *f.* Diana, Mondgöttin, *f.* Mond, *m.* III. I. 325. [handelnde Person. Ді́яте́ль, *m.* der Thätige, Wirkende;

Діятельний, *a.* thätig, thatkräftig, betriebsam. [keit, *f.* Wirken, *n.*

Діятельність, *-ости, f.* Thätig-

Діяти, *v. a.* thun, handeln, machen; —ся geschehen, sich zutragen; dauern,

Левч. най ся з тим часом діє es soll

Дійч, *m. s.* Дійтель. [vorübergehen.

Дливі, *f. gr.* Länge, *f. Под.*

Длі, *праер.* с. Для; *звлі Ф.* = за-для.

Для, *праер.* mit d. *Genit.* für jmdn;

2) wegen jmds. halten; *для угоди свята-тих III. I. 385.* um den Heiligen ge-

fällig zu sein; *для-чого* weswegen, wes-

halb; *для-того* (того для) deshalb, des-

wegen, darum; 3) *біляво* для — neben, neben an; 4) *для* свого звичаю

gemäss, nach *Mi. IV. 526.* [Гаїти ся.

Дліяти ся, *Ч. IV. 556.* säumen s.

Дмітрів, Дмітрик, Дмітрівсь, *m.*

Demetrius.

Дму, дмеш, дме etc. с. Дути.

Дмухати, дмухнути, *v. a.* blasen, wehen, pusten; *v. n.* mit Windeseile

davonstürmen.

Дмухача діти, *H. 85.* sich eilig

aus dem Staube machen, entfliehen.

Дна, *f.* Gebärmutter, *f.*

Днівний, *a.* Tag-, Tages-.

Днівник, *m.* Tagesblatt, Journal,

n.; 2) Tagfalter, *pl.* (Diurna).

Днедавний, *a.* alt, aus der Vor-

zeit *III. II. 151.*

Дненце, *n.* *Ч. V. 110.* Art Trink-

geschirr; 2) денцьє, денцьє *dim.* с. Дно.

Днесь, днеська, *adv.* heute, *Og. 167.*

Днешній, *a.* с. Нанішний, *До.*

Дніна, (*d.* днінка), *f.* с. День.

Дніні, *adv.* с. Ніні *Гол.*

Дніньськи, дніньць и, *adv.* mit

jedem Morgen *Фр.*

Дніти, *v. a.* с. Задніти.

I. Дніще, *m. II. n. 78.* (*aug.* v. день)

ein Unglückstag.

II. Дніще, *n.* Sitzbrett des Spinnrok-

kens, *n.*; 2) чайки Höhlung des Bootes, *Др.*

Дні, *праер.* *Wgr. 128.* innerlich, innen,

im Inneren.

Днівка, *f.* Tagarbeit, *f.* [fluss, *m.*

Дніпер, *-пра, Дніпрів, m.* Dnieper-

Дніпра, *f.* Dniepernixe, *f. Пис.*

Дніпрівий, дніпрівський, *a.*

Dniepr- [perfluss, *n.*

Дніпрівщина, *f.* Land am Dnie-

Дністер, *-стра, m.* Dniesterfluss, *m.*

Дністра, *f.* Dniesternixe, -nymphé,

f. Пис.

Дністрик, *m.* Nbl. des Дністер.

Дністрівка, *f.* Art Stockente, *f.*

Дністрованка, Дністрівка, *f.* Be-

wohnerin des Dniesterufers; 2) s. Дністра.

Дністрівий, дністрівський, *a.*

Dniester- [Dniesterfluss, *n.*

Дністрівщина, *f.* Land am

Дніти, *v. n.* tagen; *дніє* es däm-

mert der Tag.

Дно, *n.* Boden, Grund, *m.* (in e. Fass,

Geschirre, Flüsse, Meere). * Boden, un-

terste Schichte (Hefe) der Gesellschaft;

2) Grund eines Gewebes, e. Teppichs.

Дновати, (дную, днуєш), дновати

(днюю, днюєш) *III. I. I.* den Tag hin-

durch verleben.

Днівка, *f. gr. C. I. 215.* Rasttag, *m.*

Днука, *adv. ungr.* innen, nach innen,

hinein *Гол. III. 426. Mi. IV. 525.*

I. До, с. То *P. I. 59. A. 118;* доб=

тоб=тобі *A. 25. 52.*; 2) с. Та; 3) дой=

той, то и (і).

II. До (ді), *праер.* 1) mit d. *Genit.*

Mi. IV. 519—525. zu, an; nach, bis,

hin; до Бога молити ся, рўки взно-

сити, до когів лісти писати; до міся-

ця, bis zu Ende des Monats; косити до

місяця (при місяці) beim Mondlicht;

до вірніці, (до) ді-дня vor Tagesan-

bruch, bei Morgenröthe, до міста nach

der St. in die St. до-в-міста, до-в-селі

bis in die Stadt, in das D. hinein; до

тїсяч etc. gegen Tausend etc.; до волі

genug *Og. 115.* не до міслоньки мені

Me. 285. nicht nach meinem Sinn; мені

не до того тепер ich habe jetzt dazu

keine Lust; ласкавий до мене, gegen

mich, mir gegenüber freundlich; лі-

нївий до роботи; не до смїху було

war nicht zu lachen! до чого? wozu?

до чого то йде? wohin geht das, wo-

rauf zielt das ab? що тобі до того?

was geht das dich an? до року три

рази dreimal im Jahre; добув (до) ро-

ку er blieb bis zu Ende seines Dienst-

jahres im Dienste; 2) in *Zusammensetzun-*

gen mit Verben zeigt es an eine Richtung

wohin, (zu welchem Ende, Ziele) u. die

Vollendung der Handlung, die das Ver-

bum ausdrückt: zu Ende, ganz, vol-

1 e n d s, (vgl. недо-) *Оз.* 206: hinzu-, heran-; ab-, aus-, er-, ver-, zu. *Мі.* IV. 202—205.

Добá, *f.* bestimmtes Zeitmass: Tag u. Nacht: 24 Stunden; 2) Zeitpunkt; Zeitraum, *m.* Periode, *f.* [gen, vern. ehren.

Добáвити, (-вляти), *v. a.* hinzufügen.

Добáвка, *f. s.* Додáток, *Леву.*

Добáг, *m. gew. pl.* seltsame Wünsche, Launen.

Добáгáти, *v. n.* собі launige Wünsche haben. [voll, distinguirt, *Зар.*

Добáжний, *a.* ausgesucht; geschmack-

Добáлáкати, *v. a.* zu Ende das Gespräch führen.

Добáчáти, добáчити, *v. a.* bemerken, wahrnehmen; не — nicht genau, nicht gut sehen u. daher nicht erkennen, *Ш.* I. 195. nicht bemerken, kaum sehen. [aufmerksam. *T.*

Добáчливий, *a.* scharf sehend, Добáчний, *a.* bemerkbar, wahrnehmbar, *T.*

Доберáти (-бир-), дiбáти, *v. a.* zu-, hinzunehmen; zuwählen; aussuchen, aussuchen; собі *v. n.* wählerisch, ver-zogen sein; 2) — ся gut zu einander-passen; б) дочогó sich an etw. machen, eingreifen; gelangen; einbrechen: до комóри. [gezeichnet.

Добéрський, *a.* vorzüglich, aus-Добýраний, *a.* eigens wozu ge-wählt; *s.* Добiрний.

Добýти, добивáти, *v. a.* noch mehr schlagen, vollends schlagen; корó jmdn todtschlagen, ihm den Rest, den Todesstoss geben, den Garaus machen; *jmdn gánzlich ins Verderben stürzen, ruini-ren; — торгý einen Kauf abschliessen; — вiкý вiковóго *Ш.* I. 167. zu Ende des Lebens sich hindurchschlagen, mühse-lig durchleben; — до бéрага ans Ufer stossen; 2) — ся sich den letzten Stoss geben; чогó etw. erkämpfen, erfechten; mit Mühe erlangen; кудáсь, до мiста mit Mühe sich wohin durchschlagen; добивáти ся о що um etw. kämpfen, nach etw. trachten, streben.

I. Добýток, -тка, — смéртний *М.* III. 57. tödlicher Schlag, Todesstoss, *m.*

II. Добýток, -тку (-бы-), *m.* Habe an Vieh, *f.*; 2) Menge, Fülle, *f.* щось добýтком máти wovon Ueberfluss haben.

Добýтча, -áти, *n.* Vieh, *n.*

Добýч, добýча, *f.* Beute, *f.*; 2) Vieh, *n.* Добýчник, *m.* Freibeuter, Räuber, *m.* Ч. V. 1052.

Добiгáти, добiгти, добiчи, *v. n.* im Laufe erreichen, einholen; 2) her-zulaufen. [das Beste.

Добiр, *g.* добору, *m.* Auswahl, *f.* Добiрний, *a.* ausgewählt, auser-lesen, der beste.

Добiрчивий, *a.* wählerisch.

Добóлесть, -ести, *f.* † schöner Vor-zug, Tugend *f.* [*Оз.* 115.

Добóльзька, *adv.* Под. annähernd,

Добóвий, *a.* eine добá fassend.

Добóш, *m.* Добóшáнка *f.* N. der Berge.

Добóре (добiрi добрó), *adv.* gut, wohl, *Оз.* 114. добóре máш hast Recht добóре тобі так! geschieht dir recht; добóре єму з тим er befindet sich wohl dabei; добрó менi й тiлько ich nehme Vor-lieb schon damit; добóре му дав hat ihn tüchtig, weidlich abgeprügelt.

Добóремислячий, *a.* gutgesinnt, wohlmeinend. [brav.

Добóрєний, *a.* sehr gut, bieder, Добóрєхáти ся, mit dem Lügen an ein (schlimmes) Ende kommen.

Добрiй-дєнь! = Добрiй дєнь *s.* Дєнь; добрá-нiч! gute Nacht! добрiй-вечер! = добрiй в.! *Оз.* 94. 3.

Добрiдник, *m.* H. 230. Zecher, *m.* Добри-дóсєвiток, *m.* *Ос.* (61.) V. 51. als Gruss: gut Morgen!

Добрiй, *a.* gut; bieder, gutherzig, gütig; 2) echt; tüchtig, до чогó wozu tauglich; 3) чогó добóрого! *Ш.* I. 377. da fehlte noch das! по добóрому in Güte, gütlich.

Добрiнь, *m.* Nbf. d. Чéремом ч. Добрiти, *v. a.* begütigen; 2) gut-heissen, loben *М.* II. 171; glücklich preisen; segnen I. 44.

Добрiйший, *compar. v.* Добрiй, *s.* Лучший; 2) sehr gut (*B.*)

Добрiнiця, *f.* „ein gutes Herz.“ Добрiнкий, *Wgr.* XX. добрiнький *a.* gutherzig. [gut (erhalten).

Добрiський, *a.* ще — noch ganz Добрiста, -ости, *f.* *Кв.* II. 148. *s.* Добóротá, *ГШ.* [figer Mensch.

Добрiтка, *m. f.* scheinheiliger, píff-Добрó, *n.* etwas Gutes; Tugend, *f.* корó добру нáвчáти, jmdm. den Weg

zum Guten weisen; 2) Gut, *n.* Hab' u. Gut, Eigenthum, *n.* Habseligkeit, *f.*; 3) Wohltat, *f.* за моє добрѣ штовх менѣ в ребрѣ (vom schönen Undank); 4) Glück, *n.* Wohlstand, *m.* в добрѣ ся не чѣс lebt sorglos im Genusse des vollsten Glückes; а добра-міру заслаб erkranke ohne dass man die Ursache weiss; а добра-дѣва unvehofft. 5) Buchst. *d.* Добробит, (-бут *K.*) *m.* Wohlstand, *m.* Довровільний, *a.* freiwillig; 2) *Me.* 147. gutwillig, gutmüthig *Ч.* IV. 86. Довровільність, -ости, *f.* Gutwilligkeit, *f.* *Пар.* [-duftend *III.* II. 270. Довровѣний, *a.* wohlriechend, Довродзійка, *f. pol.* Pfarrersgattin *Ч.* III. 436. Довродѣй, *m.* Wohlthäter, Gönner, *m.*; 2) „gnädiger Herr.“ Довродѣйка, *f. M.* „gnädige Frau.“ 2) *s.* Довродѣлька, [thätig *MIII.* Довродѣйний, *a.* wohlthätig, mild-Довродѣйство, *n.* Wohlthat, *f.*; 2) *coll. Cm.* die Herren, geehrte Herren die Herrschaften, geehrtes Publicum. Довродѣтель, *II.* (-дѣтель *MIII.*) *m. s.* Довродѣй 1); 2) *f. Oc.* (61) VIII. 91. Tugend, *f.* [Wohlthäterin, *f.* Довродѣтелька, *f.* *Др. с.* 297. Довродѣтельний, *a.* *Нр.* II. 269. wohlthätig, gutthätig; 2) tugendhaft, *K.* Довродѣтельность, -ости, *f.* Gutthätigkeit *f. Пар.* [Довродѣйство 1). Довродѣтельство, *n.* *MIII.* *s.* Довродѣшній, *a.* gutherzig; gemüthlich. [herzigkeit; Einfalt, *f.* Довродѣшність, -ости, *f.* Gut-Доврожичливий, *a.* wohlmeinend, gutgesinnt; gewogen, wohlwollend, *Kl.* Доврозирающий, *a.* † Gutes schaffend *III.* II. 239. [licher Apfel (*B.*). Доврокваска, *f.* angenehm säuer-Довромислячий, *a.* gutgesinnt, *ГIII.* [redt, *K.* Довромовний, *a.* gut redend, be-Довропладний, *a.* gute Frucht hervorbringend, *Пу.* Довросердний, *a.* *MIII.* gutherzig, barmherzig; hochherzig *III.* II. 240. Довросердність, -ости, *f.* Gut-herzigkeit, *f. Пар.* Довротá, *f.* Güte; Gutheit, *f.* —

сѣрця Gutartigkeit *f. Пар.* [Rechtschaffene. Довротворець, -рця, *m. K.* der Довротворити, *v. n.* wohlthun *ГIII.* Довротворний, *a.* gut wirkend, Gutes stiftend, heilsam, erspriesslich. Довротливий, *a.* gütig, *Тор. ГIII.* Довротний, *a.* (*Сн.* 214) guter Sorte. Доврохить, *adv.* gutwillig *M. I.* 73. freiwillig, *Oz.* 115. [trefflich. Доврочесний, *a.* *Рy.* untadelig, Доврочінний, *a.* wohlthätig, mildthätig, *Cm.* [thätigkeit, *f.* Доврочінність, -ости, *f.* Mild-Доврошин, *m. N. e.* Berges. [I. 253. Доврѣга, *m.* herzguter Mensch *III.* Доврѣчий (-ящий *He.*), *a. s.* Доврѣчий: tüchtig, gut gezimmert: лѣвка; 2) gutherzig, herzensgut. [2) *s.* Добувати. Добуване, *m.* Gewinnung, *f. Пол.*; Добувати, добúти, *v. s.* erstürmen, einnehmen: мѣста; 2) herausnehmen, ziehen, zücken: меч; 3) hervor-, herausbringen, gewinnen; 4) *v. n.* до якогось часу bis zu einer gewissen Zeit wo bleiben; тáжня, рѣку bis zu Ende der Woche, des J. verbleiben (im Dienst); 5) — ся до чогось mit Gewalt eindringen, einbrechen; з чогось sich herausarbeiten. Добутковане, *n.* Erwerb, *m. K.* Добúтний, *a.* erwerbbar. Добúток, -тка, *m.* Product, Resultat, Ergebnis, *n.* Дѣбуш, дѣбош, *m. s.* Довбáш. Довбушівка, *f.* Axt mit schmaler Schneide, *f.* Доварити, (-рувати), *v. a.* gar kochen; 2) heiss schmieden, *Ks.* II. 415. Дѣвбавка, *f. s.* Дѣвбало, довбáч, дѣвбуш, *m.* Specht, *m.* (*Picus*). Дѣвбане, *n.* das Meisseln. Дѣвбаня, *f.* Klauberei, *f.* Дѣвбати, *v. a.* stochern, meisseln, höhlen; 2) * viel vergeblich sprechen. Дѣвбáчка, *f.* Zahnstocher, *m.* Дѣвбѣнка, довбѣшка *f. dim. s.* Дѣвбня; 2) Trommel-, Zitherstäbchen, *n.* Дѣвбѣш, дѣбуш, *m.* Trommel-, Paukenschläger, *m.* Дѣвбня, *f.* Handramme, *f.* Schlägel, *m.* (aus Holz); Todtschläger, *m.* Довг, *m.* Schuld, *f.* Довгаль, (-гáнь), *m.* Langmann, *m.*

Довганастий, *a. St.* länglich.
 Довганя, *f. s.* Веретільниця.
 Довгастінки, *pl.* längliche Pflaumen, (*B.*)
 Довгастка, *f.* Paramecium, *B.*
 Довгалезний, (-енезний), *a.* sehr lang, überaus lang.
 Довгий, *a.* lang; langdauernd, langwierig; 2) — а лоза, скакати в довгої лозі Art gymnastisches Spiel *He.*; 3) довга *Umsprechung st.* Гадина, (*vgl.* довганя). [lang, genug lang.
 Довгесько, довгенько, *adv.* sehr
 Довгість, -ости, *f.* Länge, *f.*
 Довгобразий, *a.* -е лице länglich, oval, *He.*
 Довговатий, *a.* länglich, oval.
 Довговіий, *a.* mit langen Augenwimpern.
 Довговічний, *a.* langjährig, langlebend; 2) altehrwürdig; 3) dauerhaft; *Kv* 41.
 Довговолбсый, *a.* langhaarig.
 Довгогрівець, -вця, *m.* довгогравий, *a.* langmähnig; langhaarig.
 Довгоклягий, *a.* — епіс *K.* mit langer Spitze. [oval, *He.*
 Довгокругий, *a.* länglich rund,
 Довголітє, *a.* lange Jahre, *pl.* hohes Alter. [Jahre lebend.
 Довголітний, *a.* langjährig, lange
 Довгомйна. *f. Dr.* с. 305б. Домовина?
 Довгомуд, *m.* Ч. II. 95. Art Ungehum, Halbmann, Werwolf, *m.*
 Довгоногий, *a.* довгоножка, Ч. IV. 136. langfüssig, Langfüssler, *m.*
 Довгоносий, *a.* mit langer Nase, langnasig.
 Довгоносик. -ика, *m.* -берези-нець, *m.* Reben-Birkenstecher, *m.* (Rhynchites betuleti); 2) -сливочник, Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis pruni); *Зах.*
 Довгобстий, *a.* langbegrannt, *B.*
 Довгопбий, *a.* mit langen Rockschössen, III. II. 246.
 Довгорюка, *m. f.* довгорюкий Langhand, Langfinger, *m.* (Dieb); 2) langarmig.
 Довготá, *f.* Länge, *f.* [Gesicht.
 Довготварий, *a.* mit länglichem
 Довготелесий, *a.* mit langgestrecktem Leibe, *Гл. б.* 20; 2) hochgewachsen, schwächig. [thig, *Пар.*
 Довготерпелівий, *a.* langmü-

Довготерпелівість, -ости, *f.*
Пар. (-терпине, *n. K.*) Langmuth, *m.*
 III. Langmüthigkeit, *f.* [*Пар.*
 Довготривалий, *a.* langwierig,
 Довгоухий, *a.* langhörig, Langohr.
 Довгохвостий, *a.* langgeschwänzt.
 Довгочерешковий, *a.* langgestielt, *B.*
 Довгоший, *a.* *He.* langhalsig.
 Довгошийка, *f.* -каченятко entenartiges Halsthierchen, (Trachelius anas) *Пол.*; 2) Otion *B.*
 Довгоязикий, *a.* mit langer Zunge.
 Довгуля, *f.* Langfliege; (Longina), *B.*
 Довэсти, *s.* Довозити.
 Дóверг, *m. Пар.* Wurfweite, *f.*
 Довергáти, доверечи, *s.* Докидáти.
 Довередувáти ся, durch вередованє etw. erlangen.
 Довершєний, *a.* vollkommen, *Зар.*
 Довершáти, (-шáти), *v. a.* vollständig ausführen; vollbringen, vollenden; ergänzen.
 Довэсти, доводáти, *v. a.* hin-, zuführen, dazu-, dahinbringen; доводить ся es trifft sich, es kommt dazu, dahin; мені не довело ся побáчити ich vermochte nicht zu sehen, hab'es nicht erlebt; 2) er-, beweisen, darthun; begreiflich machen *M. II.* 26.
 Довж, *M. II.* 166. *Кл.* довжинá, довжинь, довжєнь, довжєвнь, *f.* (beträchtliche) Länge, *f.*
 Довжáстий, *a.* sehr lang.
 Довжєн, *a.* *s.* Дóвжний.
 Довжєнний, довжєнний, *a.* довжєзний *С. II.* 18. sehr lang. *Пом. III.* 108.
 Довжикóві ягоди *H.* 275. *s.* Дереч.
 Довжáти, *v. a.* verlängern, in die Länge ziehen; рáлом der Länge nach das Feld bearbeiten; вiкy комуць — lange leben lassen; — ся sich lange ziehen, lang wáhren; *Лєвч.*
 Дóвжний, *a.* schuldig, verschuldet.
 Дóвжник, *m.* Schuldner, *m.*; 2) Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.).
 Дóвжниця, *f.* Schuldnerin, *f.* *Вax. K.*
 Довжнá, *f.* Länge *f.*
 Довжбн, *a. gr. Кв.* II. 385. я — ich muss, ich soll, bin verpflichtet.
 Довідний, *a. T.* sichtbar, bemerkbar, merklich.
 Довідність, -ости, *f.* Ansicht, *f.*

Einblick, *m.* Evidenz, *f.* T. Sichtbarsein, *n.*
Довішний, (-ній), *a.* Ме. 89. si-
cher, untrüglich in der Wirkung, — її
чари Л. 17.

І. Довід, -воду, довідок, -дку *m.*
[вед-, вод-] Beweis, *m.* Begründung,
Argumentation, *f.* с. Дбказ; ГШ. Ил;
2) Ursache, *f.* Grund, *m.*

ІІ. Довід, -віду, довідь-иди, *f.*
Зак. [вѣд-] Erkundigung, Kundschaft,
f. Мак. за довідом К. mit Vorwissen.

Довідати, *v. a.* корб sich nach
jmdm erkundigen III. I. 289; (довіду-
вати) — ся за кого (що), о ким er-
fahren; Kunde erhalten, sich erkun-
digen nach jmdm.

Довідний, *a.* В. wirksam; довідно
(-е) *adv.* beweislich, sicherlich, gewiss,
sichtlich, *Кн.*

Довідця, *К. ОВ.* довідчик, *С. ІІ.*
146. *m.* Anführer, Führer, *m.* [vermuthen.

Довіжувати ся, *М* muthmassen,
Довіз, -озу, *m.* Zufuhr, *f.*

Довіле, *n.* Zufriedenheit, *f.* Фр.

Довільний, *a.* М. III. 126. — на
все mit Allem zufrieden, genügsam; in
Allem willig; довільно *adv.* genug.

Довільність, -ости, *f.* Zufrieden-
heit, *f.* Пар. [Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Довіра, *f.* Не. довіре. довірене, *Ле.*

Довірénний, *a.* довірénник, *m.*
У. der Vertraute, Vertrauensmann; 2)
Bevollmächtigter.

Довірénність, довірність, *Пу.*
-ости, *f.* Vertrauen, Zutrauen; 2) Voll-
macht, *f.* С. II. 102.

Довірка, *f.* Vertrauen, *n.* Пар. Ог.;
2) Credit, *m.* Пар. Term.

Довірити ся кому́, *Кн.* Zutrauen
zu jmdm fassen; довіряти кому́ jmdm
trauen.

Довірбчий, *a.* Credit. Term.

Довірчвий, *a.* leichtgläubig; *adv.*
mit Zutrauen, vertraulich.

Довірчвість, -ости, *f.* Leicht-
gläubigkeit, *f.* У.

Довічний, (-вішн-). *a.* ewig, ewig-
lich, immerwährend АД. I. 334. Н. 31.

Довічно, *adv.* с. Добчно (В.).

Довміти, *v. a.* Ру. с. Надоумити.

Доводити, *v. a.* с. Довести; ким
jmds Anführer sein; etw. befehligen.

Довбаниця, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Доводнічий. *a.* zur Blutader geh.,
Venen.

Довозити, довезти, довбжувати,
v. a. herbeizuführen, (mit d. Fahr-
werk); 2) zu Ende fahren.

Довблі, *adv.* genug, hinreichend.

Довбльний, *a.* М. II. 196. с. До-
вільний.

Довольніти ся, zufrieden sein,
sich zufrieden stellen, Vorlieb womit
nehmen, *Зак.* [ність; 2) Willkür, *f.* Гау.

Довбльність, -ости, *f.* с. Довіль-
Довбльство, *n.* У. Willkür, *f.*

Довбля, *f.* М. + Б. 345. Ueberfluss, *m.*

Довоміна, *f.* Ч. II. 541. с. До-
мовіна Ог. 95.

Довпорати, *v. n.* Зг. с. Упбрати ся.

Довстотку, с. Достотку.

Довтіпний, *a.* М. с. Дотепний;
aufgeweckt; С. II. 155. gescheidt, klug
С. II. 155. [u. Liebeln zum Ziele gelangen.

Довуркотати ся, durch's Girren

Довшати, *v. n.* länger werden, *Левч.*

Довшки, *pl.* N. e. Berges.

Добгад, *m.* Vermuthung, Muthmas-
sung, Annahme, Conjectur, *f.* не в до-
гад кому́ jmd vermag nicht zu begrei-
fen, zu errathen, *Кн.* 26; 2) Zweifel,

m. Bedenken, *n.*: без догаду *Гол.*; 3)
с. Згадка *W.*

Догадати ся, догадувати ся ver-
muthen, muthmassen; 2) sich besinnen,
auf den Gedanken kommen, endlich;

Догаджати, с. Догодити. [merken.

Догадка (д догадочка) *f.* с. Добгад 1).

Догадливий, *a.* einer der alles
ohne (ausdrücklichen) Befehl, auf ei-
genen Antrieb thut, der leicht von selbst
alles weiss, erräth: zuvorkommend; 2)
muthmasslich.

Догадливість, -ости, *f.* Eigen-
schaft des Догадливий: Zuvorkommen-
heit, Feinheit. *f.* Scharfsinn, *m.*

Догадний, *a.* ГШ. zu ergänzen,
hinzuzudenken. *Tabak, ГШ.*

І. Доган, (д. доганець), *m.* Art

ІІ. Доган, *m.* К. с. Догана.

Догана, (д. доганочка), *f.* Vorwurf,
Tadel, *m.* Rüge, *f.*

Добганка, *f.* У. с. Добгадка.

Доганний, *a.* voll Tadel, rügend,
vorwurfsvoll, *Кл.*

І. Доганяти, догоняти, *v. n.* кому́

an jmdm etw. aussetzen, jmdn tadeln, rügen; jmdm lästig werden, arg zusetzen.

II. Дога́нати, догоні́ти, дігна́ти, *v. a.* einholen; nachteilen um zu ereilen, erreichen.

[нати I.

I. Дога́рати, *s.* Догорі́ти; дога-
II. Дога́рати, догорі́ти, *v. n.* zu Ende ver-brennen, erlöschen; 2) * seinem Ende nahen.

Догі́дний, *a.* bequem, angemessen.
Догі́дність, -ости, *f.* Bequemlichkeit; 2) Befriedigung, *f.*

Догі́н, догінь *Ф.* -бу, *m.* на-адогін, в догінь -ити *Ф.* forteilend um einzuholen, в ким — um die Wette.

Догля́діти, *v. a.* und — ся *s.* Догля́діти.

Догло́тити ся, durch e. Menge (гло́та) Leute sich durchdrängen.

Доглу́пати ся до чо́го etw. mit Mühe begreifen, dahinterkommen, *§.*

Догля́дати, догля́нути, *v. a.* nach etw. nachsehen, auf etw. ein wachsam Auge haben, Acht geben; 2) pflegen, warten; — ся *M. II.* 102. на щось *s.* Пригля́дати ся чо́му́сь, до чо́гось; *b)* sich gutpflegen.

Догля́дачка, *He.* догля́дниця. *f.* Aufseherin, Beobachterin; 2) Pflegerin, Wärterin, *f.*

Догля́діти, догля́нути, *v. a.* wahrnehmen; — ся чо́го etw. auffinden.

Догля́дчик, *m.* *Левч.* Aufseher, Wärter, *m.*

Дого́вір, -бу; *pl. III. II.* 77. *m.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.*; Verbindlichkeit, *f.* Friedensbedingungen, *pl.* 2) Vorwurf, *m.* *Me.* 47.

Догові́рний, *a.* *K.* den Vertrag betreffend, Vertrags-, vertragsmässig.

Догово́рне, *n.* *Пол.* Redeschluss, *m.* (peroratio).

Догово́ріти, догово́рювати, *v. a.* zu Ende reden, sagen, erzählen; ein Gespräch endigen; die letzten Silben aussprechen; 2) ко́го *Ко.* 31. bestellen, dingen; 3) ко́му́ zureden; *b)* mit harten Worten jmdm zusetzen, jmdn reizen; 4) — ся до чо́го das Gespräch auf etw. bringen, lenken; *b)* sich (*Dat.*) durch Reden Ungelegenheiten zuziehen; *c)* о чо́м worüber einig werden, übereinkommen, etw. verabreden *P. II.* 149.

Догóда, *f.* Annehmlichkeit, Bequemlichkeit, *f. pl.*: Genüsse, *pl. Ф.*; в догóду *T.* zu Gefallen, zu Nutz und Frommen, zum Besten, zu Gunsten, im Interesse.

Догóдіти, дога́джувати, *v. n.* ко́му́ jmdm willfahren, recht thun; jmdn befriedigen; 2) jmdm arg zusetzen.

Догóдливий, *a.* dienstfertig, zuvorkommend, *Левч.* [fertigkeith, *f. Левч.*

Догóдливість, -ости, *f.* Dienst-
Догóдне, *adv. M. I.* 25. genügend; befriedigend. [ernähren, pflegen; mästen.

Догóдувати, *v. a.* zu Ende, völlig,
Дóгонь, до́гня, *f. P. I.* 86. Einholung, *f.* das Ereilen; пі́шов у до́гонь machte sich auf um zu ereilen, setzte nach.

Догоні́ти, *s.* Дога́нати II.

Догóнка, *f. gr. Ко.* 217. das Nachlaufen, Nachsetzen; в догóнку um zu ereilen, um die Wette. [oben.

До-горі́, *adv.* in die Höhe, nach,
Догорі́ти, *v. n.* ко́му́ viel Leid, Ungemach (го́ре) jmdm bereiten, arg zusetzen *II. n.* 33. [рати II.

Догорі́ти, догóрювати, *s.* Дога-
Дóготь, *g.* ді́гтя, *m.* Birkentheer, *m.*
Дóграбок, -бу, *m.* Ende der Ern-
tezeit, der Heumahd.

Догра́нчувати ся, die Grenzen auf dem Rechtswege zu bestimmen suchen.

Догта́р, *m.* Theerbrenner; Theer-
verkäufer, *m.*

Догта́рня, *f.* Theerbrennerei, *f.*

Догу́ляти ся чо́го, до чо́го *dh.* unordentliches Leben sich Ungemach zuziehen.

До́гли, *pl.* Fassdauben, *pl.* [degi].

До́гмат, *m.* Dogma, *n.*; до́гматіч-
ний, *a.* dogmatisch.

До́гнати, *v. n.* *§.* stechen, stossen.

До́даване, до́данє, *n.* das Hinzu-
geben, -thun, -fügen; Addieren, *n.* Ad-
dition, *f.*

До́давати, до́дати, *v. a.* hinzu-,
bei-, zugeben, -setzen, fügen; 2) addie-
ren; 3) * охóги ко́му́сь jmds Lust stei-
gern, mehren. [satz-, Supplement-.

До́датковий, *a.* nachträglich, Zu-
до́датний, *a.* positiv, *Пол.*

До́датник, *m.* Addend, Summand, *m.*

До́даток, -тку, *m.* Beigabe, Zulage,
Beilage, *f.* Zusatz, Nachtrag, *m.*

До́дато́чний, *a.* -а ва́ртість Mehr-

wert, *m.* — — праці *M.* der Arbeit, *Под.*
 Додáча, *f.* Zugabe, Zufügung, *f. He.*
 Додбáти, *v. a.* hinzuerwerben, vermehren *III. I.* 155.
 Додéржанє, додéржуванє, *n.* das Behalten, Aufbewahren, Einhalten.
 Додержáти, додéржувати, *v. a.* aus-, hinhalten, aufbewahren; слова sein Wort halten.
 Додивíти ся, до чо́го genau zu sehen, einblicken, wahrnehmen. [*hen, T.*
 Додíвлюванє, *n.* fleissiges Zusehen.
 Додíвáти, *v. n. s.* Докучáти *Тор.*
 Додóльний, *a.* bis nach unten; -а сорóчка *H.* 263 aus einheitlicher Leinwand *b. n. u.* [*ziehen, Зак.*
 Додлýти ся, sich zu Ende (lange)
 Додмíрáти, *v. n.* до хáти *M.* (*Веч.* *II.* 74) sich in der Richtung der Hütte nähern, sich dahin richten.
 Додóднованє, *n. T.* (*пр. поч.* 39) Ergründung, *f.*
 Додóмати, *v. a.* hinzudenken, ausdenken *III. I.* 367; — ся до чо́го etw. begreifen, worauf kommen; 2) muthmassen. [*kommen, Durchdrängen.*
 Додóра, *f. He. n.?* 157? das Durch-
 До-душí, *adv.* всі — alle bis auf die letzte Seele, den letzten Mann.
 До-éден, *a.* jeder bis auf den letzten всі до éднóго.
 Дóенє, *n.* das Melken. [*Ог.* 75. 76.
 I. Дóж, дождж *т.Зак.* *II.* 410 *s.* Доц,
 II. Дóж, дóжа, *т. Дóже, т. ГШ.*
 Дóжáрувати, *v. a. МШ.* *s.* Дóпíкáти.
 Дóжáти, *v. s.* Дóжинáти.
 Дóждéвий, *a. Левч.* *s.* Дощíстий.
 Дóжджáнка, *f.* Regenwurm, *т.* (*Lumbricus agricola.*) [*дувати ся.*
 Дóждовáти ся, *H.* 197 *s.* Дóжí-
 Дóживáти, дóжити, *v. a.* zu Ende leben: вікú den Rest seiner Tage, seine Lebenszeit verleben, *P.I.З.*; 2) erleben.
 Дóживóтє, *n.* Leibgedinge, *n.* Leibrente, *f.* lebenslängliche Pension; -er Besitz, *He. Пар.*
 Дóживóтний, *a.* lebenslänglichlich.
 Дóжíданє, *n.* das Erwarten, Erwartung, *f.* [*erwarten; warten, zuwarten.*
 Дóжидáти, дóжíдувати (*ся*) *v. a.*
 Дóжин, *a. Ф.* des Dogen. [*(жéнци).*
 Дóжинáти, *v. a.* zu Ende abernten
 Дóжíток, -тку, *т. пр.* дóжíтки

Erlebnisse, *pl. Зар.*
 Дóжка, *f. Об.* *I.* 341. Wasserfass, *n.*
 Дóзвídати ся до когóсь *Гол.* *III.* 391. *s.* Дóвídати ся.
 Дóзвíле, *n. Ко.* 100. Musse, Musse-Ruhezeit, *f.* Feierabend, *т.*; 2) Wohlhabenheit, *f.*
 Дóзвóлити, (-лýти), *v. a.* bewilligen, erlauben, gestatten; — ся Erlaubnis nehmen.
 Дóзвóленє, (-лýнє), *n.* Erlaubnis, *n.* Gestattung, *f.*; Fügung, *f.* [*Fülle.*
 Дóзвóлу, *adv.* nach Belieben; in
 Дóзвук, *т. Зг.* (*Пр.* *II.* 43) Accord, harmonischer Ton; *pl.* 77. Harmonie, *f.*
 Дóзémний, *a.* tief bis zur Erde (reichend), niedrigst, *K.*; fussfällig *III. II.* 240.
 Дóзимувáти, *v. a.* durch-, überwintern. [*überwachen; 2) pflegen.*
 Дóзирáти, *v. a.* beaufsichtigen.
 Дóзír, -ору, *т.* Aufsicht, Pflege, *f.*
 Дóзírлýвий, дóзírний, *ОП.*: -не бóко *a.* fleissig beaufsichtigend, einsehend, scharf sehend. *ВВ.*
 Дóзírний, *a. He.* -я росá vor Tagesanbruch *vgl.* Дóзóри.
 Дóзнáванє, дóзнáнє, *Левч. n.* Erkenntnis, Erfahrung; Ueberzeugung, *f.*
 Дóзнáкí, *adv.* кому́сь jmd weiss, ist ihm bekannt.
 Дóзнáлíсть, -ости, *f. ОП.* Verständnis, *n.* Sachkenntnis, *f.* [*vollends.*
 Дóзнáкú так, *adv. Ф.* ganz so,
 Дóзнатé, *n.* Untersuchung, Erkundigung, *f.* [*III. I.* 246. *s.* Дíзнáти ся.
 Дóзнáти, дóзнавáти, *v. a.* erfahren,
 Дóзолíти, (-лýти) *v. n.* кому́ *s.*
 Дóгорíти, *M.+B.* [*sehen, т.*
 Дóзóрець, -рця, дóзóрця *т.* Auf-
 Дóзóрí, *adv.* vor Tagesanbruch.
 Дóзорувáти, *v. a. s.* Наглядáти.
 Дóзрíváти, дóзрíти *v. n.* völlig reifen, reif werden; 2) mannbar werden.
 Дóзрíлий, *a. s.* Зрíлий.
 Дóзрíлíсть, -ости, *f. s.* Зрíлíсть.
 Дóзхíдний, *a.* vor Tagesanbruch, *III.* (до схóду сóнця). [*Зак.*
 Дóйда, *т. f.* Jagd-, Spúrhund, *т.*
 Дóйка, *f.* Melkschaf, *n.*
 Дóймáти, *v. a.* ergreifen, erfassen; — до живóго jmdm bis ans Leben kommen, tief, schwer treffen *Кч.* 55.

Доіменний, *a. T. s.* Дісний, -а правда. [Lied.]

Добйна, *f.* — волоска moldauesches
Добиск, *m. Vax.* Resultat der For-
schung, der Untersuchung, *n.*

Добйшик, *m. s.* Добщик, дощ.
Доїдати, доїсти, *v. a.* vollends auf-
essen, aufzehren. [zu essen.]

Доїжно, *adv. H.* 203. genug, satt
Доїзд, *m.* Zufahrt, *f.*

Доїзджати, доїздити, *v. n.* bis wo-
hin fahren, zu- auffahren; Доїзджачий,
s. a. m. der den Jagdhunden nachsetzt
u. ihnen das gefangene Wild abnimmt,
C.; Aufseher über die Jagdhunde.

Доїльниця, *f. s.* Дійниця.
Доїсторичний, *a. s.* Передісто-
доїти, *v. a.* melken. [річний.]

Доїхати, *v. n. s.* Доїзджати; —
кому кінця hat ihm den Garaus ge-
macht, hat ihn völlig ruinirt.

Добка, *m.* Sachkenner, Kenner, *m.*
der Gescheite, *Zax.*

Добказ, *m.* Beweis, *m. Ks.* II. 315.
Доказати, доказувати, *v. a.* zu
Ende sagen; 2) beweisen, erweisen; *
— своєю etw. durchsetzen; 3) доказу-
вати, *v. n.* ausgelassen sein, böse Strei-
che spielen; — серденьку *Me.* 264.
hart zusetzen.

Добказка, *f.* Erörterung, Ausführung,
f.; 2) доказка Liquidation, *f.*

Доказний, *a.* beweisend, *K.*; до-
казно, *adv. B.* mit Beweis, ad oculos;
2) ausführlich, eingehend, *B.*

Доказчик, *m. Ks.* II. 314. Beweis-
führer, Ankläger, *m.*

Добкаль, *adv. s.* Добки. [вати *.]

Доканати, *III. II.* 24. *s.* Доко-
до-канора, (-ну-) *adv. L. sp.* 134.
шдрав ся — bis zum letzten Lumpen,
bis auf das letzte Ueberbleibsel.

Добки, добкіль, добкія, *adv. Oz.* 162.
bis, bis so lange; wie lange; 2) bis wie weit.

Доківати ся чого *s.* Доторкати ся.
Докидати, докинути, *v. a.* bis
wohin werfen; (mehrals) zuwerfen; 2)
— ся когб jmdn anrühren, *Ф.*

Докисати, докинути, *v. n.* ge-
nug sauer werden.

Докінченє, *n.* Beendigung, *f.*

Докінчїти, *v. a.* enden, beendi-
gen; * — ся verenden, sterben.

Докіптїти, *v. a. s.* Дослїдїти.

Добкір, -обру *m.* Vorwurf, Tadel, *m.*
Rüge, *f.*

Докірливий, *a.* vorwurfsvoll, *He.*
Докірно, *adv. T.* rügend, *OP.* em-
pfindlich, anzüglich; gehässig.

Добкія, *f.* Eudokia.
Добклад, *m.* Zusatz *m.*; Zugabe, Zulage,
f. на-добклад (*Фр.*) *s.* Докладно, genau.

Докладати, докласти, *v. a.* zu-
setzen, zugeben, zulegen; — хати zu
Ende ausbauen; 2) *gr. P. I.* 105. Be-
richt erstatten. [Вігадка *H.* 254.]

Добкладка, *f. s.* Добклад; 2) * *s.*

Докладний, *a.* vollständig, aus-
führlich; 2) genau.

Докладність, -ости, *f.* Vollständig-
keit, Ausführlichkeit; 2) Genauigkeit, *f.*

Докладчик, *m. gr.* Berichterstatter,
Referent, *m.* [fen, bis er hört.]

Доклікати ся когб jmdm zuru-

Добкля, *adv. II. n.* 72. *s.* Добки *Oz.* 162.

Докмітїти, *v. a.* (*Ф.*) auf die Spur
von etw. kommen, etw. wahrnehmen.

Докозакувати ся, als козак (etw.
Schlimmes) erleben.

Доббла, *s.* Дооббла.

Добблик, *m.* Wirtel, *m. B.*

Доколічний, (-йшн-) *a.* umliegend.

Доколінницї, *pl. s.* Поколінницї.

Докобти, докобювати, *v. a.* zu
Ende stechen; abschlachten; den Todes-
stoss versetzen. [*f. Gol.*]

Доконале, *n.* Vervollkommnung.

Докональний, (-лий *Пар.*) *a. s.*

Докональний. [kommenheit, *f. Gol.*]

Докональність, -ости, *f.* Voll-

Доконати, докобювати, *v. a.* voll-
bringen, vollenden; * völlig verderben,
den Todesstoss versetzen; 2) beweisen;
3) — ся *s.* Перекопати ся.

Доконечний, *a.* durchaus noth-
wendig; unfehlbar, unwiderruflich; до-
конечно, доконче, *adv.*, не — далєко
nicht so sehr weit. [Nothwendigkeit, *f.*]

Доконечність, -ости, *f. Св. Пар.*

Докопати, *v. a.* zu Ende graben;
— ся чого auf etw. beim Graben kom-
men, stossen.

Доббра, *f. M.+B.* 269. *s.* Добкір.

Докоритель, *m.* der jmdn einer
Schuld überführt, der rügt, *Пу.*; 2) Im-
mertadler, *m. K.*

Докорáти, *v. n.* кому́ чим jmdm Vorwürfe machen, jmdn rügen.

Докосну́ти ся *berühren*, чо́б.

Докоха́ти ся, *bis zum Ziele*, zu (unseligem) Ende lieben.

Докро́їти, докря́увати, *v. a.* völlig zuschneiden. [völlig winden; *v.* zwirnen.

Докруті́ти, докру́чувати, *v. a.*

Докторáльно, *adv.* wie *e. Doctor*, im akademischen, kathedermässigen Ton, *Km.* [ctorat, *n.* Doctorgrad, *m.*

Докто́рат, *m.* докто́рство, *n.* До-

докторизува́ти ся, *sich doctorisieren.*

До́кторка, *f.* Weib das curiert.

Докторо́ва, *s. f. a.* Doctorsfrau, *f.*

Докто́рский, *a.* Doctor-.

Доку́ди, *adv.* *Левч.* *s.* До́ки, до́кіль.

Доку́ка, *f.* *Гр. С. II.* 133. *s.* До-

до́бу́ка, *m. s.* Да́тель. [куча́ливість.

До-кучи́и, *adv.* *zusammen.*

Докупі́ти, докупля́ти, докúпувати, *v. a.* noch zukaufen; не могу́ чо́г докупі́ти ся *ich kann nicht wegen hohen Preises zum Kauf kommen.*

Докурі́ти, *v. a.* ausrauchen, (лю́ль-

до́кус, *adv.* ganz, vollends. [ки].

Докуча́ти; докучі́ти, *v. n.* кому́ jmdm lästig sein, jmdn belästigen, jmdm arg zusetzen.

Докучла́вий, докучни́й, *a.* lästig, beschwerlich zudringlich *III. I.* 377; langweilig.

Докучла́вість, -ости, *f.* Belästigung, Zudringlichkeit, *f.* schwerer Druck.

Доку́чна, *f. M.* *III.* 67. Art Kinderspiel, *n.*

Дола́дити, *v. n. s.* Догоді́ти.

Дола́дний, *a.* *Макс.* zutreffend, trefflich, richtig, *K;* 2) prächtig, wohlgeordnet *Макс.* [ма́цати ся.

Дола́пати, *v. a.* *Др. с. 2 s.* До-

до́лгоде́ньствіє, *n. †* langes Leben *III. II.* 240. [pfindlich, drückend *KV.*

Долегла́вий, *a.* schmerzhaft, em-

Долегла́вість, доле́жність, -ости, *V. f.* Leid, Drangsal, *n.*

Доле́жати, *v. n.* bis zu *e.* gewissen Zeit, zu Ende liegen bleiben.

До́ленька, до́лька, *f. dim. s.* До́ля.

До́лець, -ля, *m. B.* Vertiefung, Furche, *f.* [Zugießen, *n.* Zugus, *m.*

До́лив, *m.* до́ливка, *f.* до́ливане, *n.*

До́лива́ти, до́ляти, *v. a.* zugießen; 2)* ergänzen, *Km.*

До́ливіна, *f.* *Пар.* Zugusseisen, *n.*

До́лин, *a. Km.* des Loses, Schicksals-

До́ліна, *f.* Thal, *n;* до́лінка, *dim.* kleines Thal.

До́лінний, *a. s.* До́лшний.

До́літи, *s.* До́лива́ти.

До́лишня́нн, (-лішн-) *m.* Bewohner der Ebene, der Thäler, *m.*

До́лище, *n. aug. s.* До́ля *H.* 43.

До́лі, *adv.* unterwärts, auf der Erde, nieder auf dem Boden; — рі́кою stromabwärts; до́лів hinab *Oz.* 113.

До́лі́вка, *f.* Boden, *m.* Estrich, *n.* *C. I.* 27.

До́лі́вка, *f.* Handmühlgestell, *n.*

До́лі́жно, *adv.* *H.* 203 genug satt zu schlafen.

До́лі́нці, до́лі́нці, *adv.* mit dem Gesichte zu Boden gerichtet, *Oz.* 115.

До́лі́ский, *a.* *Kol. I.* 92 *s.* До́лшний.

До́лі́тний, *a.* volljährig, *Km.*

До́лі́чїти, до́лі́чувати, *v. a.* zu Ende rechnen; 2) zuzählen, zurechnen.

До́лі́шний, *a.* unter, unterwärts, niedrig gelegen.

До́лішня́нн, *s.* До́лишня́нн.

До́лобкува́ти, *v. a.* reifen.

До́лобня, *f.* *C.* das Einfangen, Fang, *m.?*

До́ложі́ти, *s.* Докла́дати.

До́лок, -лка, *m.* Erdgrube, *f. K.*

До́ломáн, *m.* Dolman, ungar. Waffenrock, *m.* [ві́на *Oz.* 80.

До́ломі́на, *f.* *Ч. II.* 69. *s.* До́мо-

до́лоні́стий, *a.* handförmig, *B.*

До́ло́нний, *a. s.* Среде́рчний.

До́ло́ня, *f.* die flache Hand.

До́лоті́ти, *s.* До́во́ати.

До́лотковáтий, *a.* meisselähnlich, förmig; keilförmig; *Пол.*

До́лото́, *n.* Meissel, *m.* Stemmeissen, *n.*

До́лочок, -чка, *m.* Grübchen, *n.*

До́ло́шка, *f. Ф.* *s.* До́ло́ня.

До́льчи́ця, *f.* in Zucker eingemachtes Obst [dolce].

До́люба́ти, *v. a.* *He.* 127 не — nicht gern wollen, *n. g.* haben.

До́ля, *f.* Theil, *Кс.* *II.* 144. 157. Antheil, *m. C. I.* 19; 2) Los, Schicksal, *n;* 3) * Lebensgefährte, -in; 4) Haus-

латіч) *m.* (Sempervivum globiferum).

До́лягáти, *v. n.* кому́ hart drücken, sehr schmerzen.

Доляглівістьъ. *До. s.* Долегливістьъ.
Доляннн, долянець, -нца, *т. s.*
Долишняннн.

Доба, добаки, *adv.* zu Hause, daheim.

Домавлѣти, *v.* Домовити.

Домагане, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Prätension, *f.*

Домагатель, *m.* der die Ansprüche erhebt, Prätendent, *m.*

Домагати ся fordern, beansprechen; trachten, (чогось).

Домаз, *m.* zu Hause gemästeter Ochs.

Дома́р, *m.* Hauswirt, *m.*

Дома́рство, *n.* das Bleiben zu Hause, bei der Haushaltung, на -ві. [*м. Ф.*

Дома́тар, (-тор), *m.* Hausherr, Wirt,

Дома́тáрствовати, *v. n. K.*: дома́тар, дома́тáр sein.

I. Дома́ха, *f. He.* (*Пр. XI. 1.*) 122. то́ня — nahe am Hause liegend, Haus; 2) die gern zu Hause sitzt.

II. Дома́ха, До́мка, До́мна, *f.* Dominica, Domicella

Дома́цати (-цяти) ся er ausfühlen, tastend u. fühlend entdecken, ausspüren.

Дома́шний, *a.* häuslich, Haus-.

Дома́шність -ости, *f. У.* Häuslichkeit, *f.* [*Lgr. 67.*

До́мик *m.* до́міна, *f.* kleines Haus,

До́мисл, *m.* Muthmassung, Vermuthung; вна́сти на — auf den Gedanken verfallen.

До́мислити ся, домисля́ти (-шля́ти) ся muthmassen, vermuthen, чогось auf den Gedanken gerathen, errathen.

До́мів, *adv.* nach Hause, heim; до́мій *Ог. I. 88.*

До́мівка, *f.* Haus; *n.* Hütte, *f.*; 2) Haushaltung, *f.* Haushalt, *m. P. I. 64;* 3) Vaterhaus, *n. K.*

До́мівнйк, *m.* Hausgenosse, *m. ГШ.*

До́мівнйця *f.* Hausmagd, *f. Бор. Левч.*

До́мівскй, *a.* häuslich, *Бор. [Hof, m.*

До́мівствó, *n.* Haushalt, *m.* Haus, *n.*

До́мівці, *pl. Пис.* Hausleute, *pl.* Hausgesinde, *n.* [*вѣти ся.*

До́мікува́ти ся *B. s.* До́мірку-

До́мінія, *f.* † Gutsherrschaft; Gutsherrkanzlei, *f.*

До́мірити, (-ривати), *v. v.* zu messen, gehörig (voll) messen.

До́міркува́ти ся *s.* До́мислити ся.

До́мітіти, *v. n. B.* wahrnehmen.

До́мітува́ти, *s.* Метикува́ти, ме- дитува́ти. (*Фр.*)

До́міша́ти, *v. a. bei-,* hinzumischen.

До́мова, *f. s.* Умова, *Пис.*

До́мовець, -вця, *m.* — слезавий („гриб“), zerstörender Hausschwamm (Merulius lacrymans).

До́мовйк, *a.* Haus-, häuslich.

До́мовйк, *m.* (böser) Hausgeist, Poltergeist, Lemur, *m. He.*

До́мовйна, *f.* Sarg, *m.*

До́мовини, *pl. Ч. IV. 560* Besprechung, Uebereinkunft, *f.* (bei d. Heirat); Theil des Hochzeitsfestes *Me. 165.*

До́мовити, домавлѣти (-мавл-), *v. a.* ausreden, vollends zu Ende sprechen, das Sprechen ergänzen *III. I. 13;* 2) кому́ *M.* jmdm vorwerfen e. (rügende) Bemerkung machen; — ся з ким sich verabreden, mit jmdm übereinkommen,

III. I. 391 Левч.; б) dh Reden zuwege bringen, erlangen; *с)* — чогó um etw. durch Umschweife ansprechen, wot-

rauf anspielen, etw. fordern.

До́мовйтий, *a. He.* haushälterisch, häuslich, sparsam. *ГШ.*

До́мовйтість, -ости, *f.* Sinn für Häuslichkeit, *f. ГШ.*

До́мовйще, *n.* Gebäude, *n.*

До́мовля́нка, *f. Пис.* Bedingung, *f.* Vertrag, *m.*

I. До́мовнйй, *a.* aus dem Vertrage hervorgehend, *Пис.; 2)* Bedingung-, *Левч.; 3)* beredt.

II. До́мовнйй, *a.* Heimats-, *Term.* До́мовність, *f.* Heimat, *f.* пра́во -ости Heimatrecht, *n. ГШ.,* вйка́рка -ости Heimatschein, *m. Term.*

До́мово́дство, *n. K. ГШ.* Haushalt, *m.* häusliche Einrichtung, *f.*

До́могті ся, *K. s.* Домагати ся.

До́моде́ржа́вець, -вця, *m. Me. 395. s.* Господар.

До́мока́ти, *s.* Відмикати.

До́монтáр, до́моту́р, *m.* einer der immer zu Hause sitzt, der das Zuhause bleiben liebt. [zurückgezogene Leben-]

До́монтáрство, *n.* das häusliche, До́мопра́вйтель, *ГШ.* До́морядник, *K. m.* Hausverwalter, Haus-

hälter, Haushofmeister, *m.* [tigt, Haus- *ГШ.*

До́морóбнйй, *a.* zu Hause verfer-

До́моряднйцтво, *n.* Hausverwal-

tung, Anordnung, *f. K.*

Домосіда, *m. V. s.* Домонтар.

Домотканий, *a.* zu Hause gewoben, (v. der Handarbeit) *K.*

Домочадець, -дця, *m. gew. pl. †* ein im Hause geborener u. auferzogener Knecht; *pl. s.* Челядь, *K. Бил.*

Домощувати ся до ко́го in die Nähe, in Berührung zu kommen trachten.

Домување, *n.* Haushalt, *m. K.*

Домувати, *v. n.* zu Hause bleiben, *Me. 318*; wirtschaften. *Kn.*

Домудрувати ся до чо́го klügelnd worauf, wozu kommen.

Домурувати, *v. a.* zu Ende mauern, — до то́го mit dem Mauern so weit bringen *P. I. 6. 2)* hinzumauern.

Домчати, *v. a.* geschwind wohin tragen.

Домчин, *a.* der Домка (Домаха).

Дон, *m.* Fluss Дон; 2) *pl.* Дони *K. I. 259 s.* Дбнець 2).

До-на-пра́ху, (*Фр.*) до-на́щаду 2) *adv.* bis auf den Grund ganz und gar, gänzlich. [*richt, f.*

Донесе́нє, *n. s.* Дбнос; 2) Nach-

Дбнець, -нца, *m. Nbf.* des Дон; 2) Einwohner vom Don, donischer Kosak.

Дбнечка, *dim. f. s.* Донька́.

Дбнечко, *n. dim. s.* Денце́. [*zur Erde.*

До-ни́зу, *Ч. III. 159* tief zu Boden,

Донима́ти, *v. n.* МIII. *s.* Дійня́ти.

Дбнин, дбнчин, *a.* der Tochter.

До-ни́ні, *adv.* bis heute, bis jetzt.

Донька́, (*d.* дбня, дбнця, дбня), Tochter, *f.* Тöchterchen, Тöchterlein, *n. Oz. 65.*

Дбнный, *a.* -а вудка Grundangel, *f.*

Дбнос, *m.* Angebung, Anklage, Anzeige, Denuntiation, *f.*

Доносітель, дбнщик, *K. m.* Anzeiger, Angeber, Denuntiant; Spion, *m.*

Доносіти, дбншувати, *v. a.* bis wohin; bis so lange tragen; hinzu tragen; 2) *benachrichtigen, anzeigen.

Дбньский, *a.* donisch, vom Don.

Донча́к, *m. s.* Дбнець 2).

Дбнщина, *f.* das Land der donидбня, *f. s.* Донька́. [*schen Kosaken.*

Доня́ти, *v. a. s.* Донима́ти, дійма́ти; 2) *H. 147* hinzunehmen, -fügen; 3) begreifen, verstehen, muthmassen.

Дообі́д, *adv. H. 47.* bis zum Mit-

tagsmahle.

[herum.

Доокóла, *adv.* ringsum, im Kreise

Доора́ти, добувати *v. a.* zu Ende pflügen. [*sicht, bei der Confrontation.*

До́бчє, (-но), *adv.* offen ins Ge-

Допада́ти, допа́сти, *v. n.* bis wohin fallen; genau anschliessen; auf jmdn zuspringen, herfallen u. ihn fassen; schnell erreichen, ereilen, treffen.

Допанува́ти ся mit seinem herrischen Benehmen zum unseligen Ende kommen.

Допе́внє, *adv.* gewiss, sicherlich.

Допевня́ти ся чо́гось auf etw. Ansprüche erleben; fordern. [*eben jetzt.*

Допе́рва, дои́ро, *adv.* eben erst,

Доперебе́ра́ти ся wählerisch sein u. damit schlecht auskommen.

Допечі́, допика́ти, *v. a.* ausbraten; gut ausbacken; со́нце допика́є die Sonne sticht; 2) *кому́ jmdm arg zusetzen.

Дбпик, *m. Zan. II. 501.?*

Допильнува́ти чо́го fleissig beobachten, besorgen, abwarten; ein wachsaues Auge auf etw. haben.

Допі́лювати, *v. a.* zu Ende feilen, sägen; 2) *кому́ *s.* Докуча́ти.

Допина́ти ся, *K.* чо́го darauf dringen, nach etw. trachten; 2) *Лєв. s.*

Допомина́ти ся.

Допира́ти, *v. n.* gut schliessen, * — сво́го пра́ва протів ко́го sein Recht gegen jmdn verfolgen, *Term.*; *до ко́го: то до мене не допирас das tritt nicht an mich heran, berührt mich nicht.

Допирува́ти, *v. n.* das Gastgelage zu Ende bringen.

Дбпись, *f.* Zuschrift, Correspondenz, *f.*

Дописа́ти, дописувати. *v. a.* hinzuschreiben; zu Ende schreiben; — ся

в лі́стї до ко́го paar Worte hinzufügen; дописувати до часо́ни Correspondent einer Zeitung sein.

Дбписка, *f.* schriftlicher Zusatz.

Дописувате́ль, дописник, *Пр. XIII. 38 m.* Correspondent (einer Zeitung), *m.*

Дбпит, *m. gew. pl.* Nachfrage, Erkundigung, Kundschaft, Nachforschung, *f.*

Допита́ти ся, допита́увати ся erfragen, nachfragen, erforschen, sich erkundigen, за ким. (чим); не — з ким

у ко́го aus jmds confusen Antworten

у ко́го aus jmds confusen Antworten

nichts erfahren können.

До́пити, до́пивати, *v. a.* zu Ende, ganz austrinken, ausleeren; до́пив ся до того, що — er kam durch das Saufen dahin, dass —.

До́питка, *f. K.* Frage, *f. s.* До́пит.

До́питли́вий, *a.* fragend, forschend, prüfend; fragselig, neugierig *He. Ku.*

До́питли́вість, -ости, *f.* Wissbegierde; Fragseligkeit, Neugierde, *f. Te.*

До-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

До́пикли́вий, *a. T.* schmerzlich, stechend; unerträglich. [Zuschuss, *m.*

До́плáта, *f.* Zuzahlung, Zulage *f.*

До́плáтити, до́плáчувати, *v. a.* zuzahlen. [пéсти ся *s.* До́плугáнити ся.

До́плéнтати ся *III. II. 13.* до-

До́плив, *m.* Zufluss, *m.*

До́плива́ти, до́плисти, *v. n.* bis wohin schwimmen; 2) zufließen.

До́плугáнити ся, лéдвi — mit Mühe kaum hinschlendern, sich hinschleppen.

До́повідáти, до́повісти, *v. a.* vollends, zu Ende erzählen; 2) wissen lassen, hinterbringen, melden 3) beweisen.

До́повідне, *adv.* (*Фр.*) *s.* До́відне (-о).

До́пода́ти, *v. a.* чо́гось hinzugeben, *Маж.*

До́помага́ти *s.* До́помочі.

До́помі́нанє, *n.* Forderung, *f. He.*

До́помі́нати ся чо́го, о що, *etw.* fordern; за ким jmds Recht fordern.

До́помо́га, *f.* Unterstützung Nachhilfe, *f.* Beistand, *m. Ku. 398.*

До́помочі́, *v. n.* ко́му́ jmdm Hilfe leisten, helfen, jmdn unterstützen.

До́помочни́й, *a.* Hilfs- *ГШ.*

До́пото́пний, *a.* vor der Sündflut, antediluvianisch; uralt, altmodisch, *He.*

До́правдо́вувати ся, до́правдувати ся у ко́го von jmdm die Wahrheit ungestüm fordern; für sein wirklich od. angeblich verletztes Recht heftig eintreten.

До́правля́ти ся, до́право́вувати ся, *H. 180* rechtlich wofür einstehen; чо́го *etw.* beansprechen, auf *etw.* Anspruch erheben.

До́правува́ти ся, verlangen, fordern; 2) ans schlimme Ende sich prozessieren. [lig, früher, *Ру.*

До́прéжний, *a.* vormalig, ehema-

До-прі́кладу, *adv.* angemessen, schicklich.

До́прі́к, *m. M. II. 144* Vorwurf, *m.*

До́прі́кати, *v. n.* ко́му́ vorwerfen, Vorwürfe machen. *Шс.*

До́провáдити, (-ва́джáти), *v. a.* bis wohin führen; es bis zu *etw.* bringen.

До́прóс, *m. gr.* gerichtliche Befragung, Verhör, *n.*

До́прóсити ся, до́прóщувати ся ко́гось о що *um etw.* dringend bitten, erbitten. [im Untersuchungsprotocoll, *pl.*

До́прóсний, *a.* -і рéчи Aussagen

До́пускáльний, *a.* angenommen, muthmasslich *Нав.*

До́пускáти, до́пустáти, *v. a.* zulassen, zugeben, verstatten, stattfinden lassen; *annehmen; — ся чо́го *etw.* begehnen, verüben.

До́пуст, *m.* бóжий Heimsuchung, Zulassung, Fügung, *f.*; Verhängnis, *m.*

До́пусті́мий, *a.* zulässig.

До́пусті́мість, -ости, *f.* Statthaftigkeit, Zulässigkeit *f. Term.*

До́пу́стний, *a.* -а про́садина Eben-schurf, *m. B.*

До-пу́тá, *adv.* *II.* gehörig.

До́пу́щенє, *n.* Zulassung; 2) An-nahme, Voraussetzung, Hypothese, *f. Пар.*

До́бра, *f.* in Stücke geschnittenes, ge-weihetes Osterbrod (*B.*) [*ἀντίδορον*].

До́бору да́ти §. *Кв. II. 204* weglau-fen, reisaus nehmen.

До́ра́дити, до́ра́джувати, *v. a.* ra-then, zu -anrathen, Rath geben.

До́ра́дник, до́ра́дець, *ВВ.* до́ра́дця, *К. m. s.* По́ра́дник.

До́ра́дни́ця, *f. Ч. V. 729s.* По́ра́дни́ця.

До́раз, до́разу, *adv.* auf einmal, mit einemmal, alsogleich; 2) ganz, völlig, (*Фр.*)

До́ра́зка, *f. Зг.* Unbill, Verletzung, *f.*

До́ра́зкий, *Зг. (Пр. II. 260)* до-ра́зливий, *ОП. a.* schlagend, treffend, entscheidend; sinnlich.

До́ра́зни́й, *a.* Вах. schlagend, ent-schieden; prägnant; 2) pünktlich, *Ст.*

До́раста́ти, *v. n.* heranwachsen.

До́ра́хува́ти ся, *dh* langes Rech-nen *etw.* herausbringen, ausrechnen.

До́орде́і, *pl. rum. Ф.* zur weibl. Klei-duug geh.

До́орда́н, *m. s.* Герда́н. [etc. *К.*

До́река́не, до́река́ти *s.* До́ріканє

До-рєчи, *adv.* III. II. 221 schicklich, geziemend.

Дорідливий, дорідний, *a.* schön gerathen, gewachsen; wohlgestaltet.

Доріжка, доріжчина, *f.* schmaler Weg; Fusspfad, *m.*

Дорізати, дорізувати, *v. a.* zu Ende schneiden; — до крєви bis aufs Blut schneiden; — товар abschlachten (damit es nicht von selbst crepiert).

Доріканє, *n.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Дорікати, дорікнути, *v. n.* кому чимось *M.* II. 120 rügend sagen, vorwerfen. [sachlich, objectiv.]

Дорічєвий, *a.* zur Sache geh., дорішити, *v. v.* *M.* die letzte Entscheidung fällen.

Дорко, *m.* s. Сидір. [wagen, *m.*

Дормєза, *f.* Dormeuse, *f.* Schlaf-Доробайло, *n.* alte Schachtel, *f.* 2) s. Обичайка.

Доробіти, доробляти, *v. a.* чогось zu Ende arbeiten, enden; 2) щось etw. wozu anfertigen; дороблений, *ptc.* angesetzt, angestückt; 3) ся чогось etw. durch Arbeit erwerben, verdienen.

Доробкєвич, *m.* der sich erst ein Vermögen erarbeitet, Parvenu, *m.*

Доробок, *g.* доріоку, *m.* erworbenes, erarbeitetes Vermögen; Verdienst, Erwerb, *m.* він на доріоку er ist Anfänger, (der einen Erwerbszweig begonnen hat); 2) *pl.* доріоки s. Обжинки, Дороб, s. Здороб *Oz.* 91, 4. [зріоки.]

Дороба, *f.* Weg, *m.* Strasse *f.* 2) Reise *f.* щаслива д! glückliche R!; 3) — в Брусалим Milchstrasse, *f.*; в доробі unterwegs, auf der Reise, auf d. Wanderung; кудá тобі — ? wohin des Weges; по доробі im Vorbeigehen.

Дорогий, *a.* theuer; kostbar; 2) lieb; з доробю душею *Kz.* 297 vom ganzen Herzen, bereitwilligst; *adv.* дорого theuer.

Дорогітня, *f.* s. Дорожнєта.

Дороговий, *a.* Strassen- Weg-; дороговє s. n. a. Strassenzoll, *m.* Wegegeld. *n.*

Дорогоскв, *m.* Wegesäule als Wegweiser, *Term.* [Verkauf, ?]

Дороготова, *f.* *H.* 205 theurer

Дорогоцінний, *a.* kostbar, wertvoll, hochschätzbar.

Дорогоцінність, -ости, *f.* Kostbarkeit, *f.* hoher Wert; Kleinod, *n.*

Дорожба, *f.* Licitation, Versteigerung, *f.* *Term.*

Дорожєнка, дорожїна, дорожївка Ч. IV. 280, *f.* *dim.* s. Дороба 1) 2); доріжка.

Дорожїти, *v. a.* *Гол.* III. 249 theuer machen, vertheuern; чим etw. hochachten, wert halten; — ся zu viel fordern; * spröde thun.

Дорожнєта, *K.* (-нєча), дорожня, *f.* Theuerung, theuere Zeit.

Дорожний, *a.* *R.* 91 s. Подорожний; 2) Weg-, Strassen-, Reise.

Дорожник, *m.* s. Подорожник.

Доробець, *s.* Доробець, *Oz.* 95.

Дорозуміти ся, дорозумовати ся auf den Gedanken kommen, zum Verständniss gelangen; merken; muthmassen, errathen; hinzudenken. [mannbar.]

Дорослий, *a.* *M.* I. 18. erwachsen; 2)

Доростя, *s.* Дорастати.

Доробта, *f.* Dickdarm, *m.* (bes. des Schweines). [ges.]

Дорош, *m.* Dorotheus; 2) *N.* e. Ber-Дорошєквщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьман Дорошєнко, *K.*

Дортуар, *m.* *He.* Dortoir, Schlafsaal, *m.* [lends, zu Ende hauen.]

Дорубати, дорубувати *v. a.* voll-До-рукї, *adv.* *M.* II. 114 bei der Hand. [händigen, reichen.]

Доручати, доручити, *v. a.* ein-Дорученє, *n.* Einhändigung, *f.*

Доручитель, *m.* Einhändiger, *m.*

Дорщ, дорщик, *m.* *Oz.* (62) VII. 40. s. Дощ, дощик, *H.* 13. *Oz.* 90.

Досада *f.* Verdruss, Aerger, Unwille, *m.*

Досадити, *v. a.* zu Ende pflanzen, setzen; 2) * s. Досадувати.

Досадливий, *a.* ärgerlich, ungehalten, missmuthig, *K.*; 2) mit scharfem, beissendem Witz, *Зар.*

Досадний, *a.* genug gross, kräftig; prägnant; ansehnlich: -є місце; 2) s.

Досадливий, stark zusetzend, empfindlich; *adv.* мені досадно es ärgert mich; ist für mich verdrisslich, unerträglich.

Досадник, *m.* Peiniger, Widersacher, *m.* *V.* [f. Kraftausdruck, *m.*

Досадність, -ости, *f.* *B.* Prägnanz,

Досадувати, досадити, *v. n.* s.

Докуча́ти; 2) jmdm Vorwürfe machen, ungehalten sein gegen jmdn, jmdn rügen; sich über etw. ärgern *He.*

До́сьві́д, *т. с.* Досьві́дчене.

До́сьві́дити, *с.* Досьві́дчити.

До́сьві́дний, до́сьві́дчений (-ча́ний *М. III. 111*), *а.* erfahren.

До́сьві́дча́ти, до́сьві́дча́ти, *в. н.* bezeugen, beweisen, кому́ щось *Ст. Левч.*; 2) erfahren, erleiden.

До́сьві́дчене, *н.* Erfahrung; 2) Versuch, *т.* Experiment, *н.* *Пол.*; 3) Uebersetzung, *ф.* *Левч.*

До́сьві́т, *III. I. 361.* до́сьві́ток, -тка, *т.* Morgendämmerung, *ф.* Tagesanbruch, *т.* Morgensonne, Morgenstunde, *ф.* до́сьві́та, *adv.* früh, in der Frühe; 2) *pl.* до́сьві́тки gesellige Arbeit u. Unterhaltung in der Frühzeit, (Spinnstube); 3) Nachricht, Kunde, *ф.*

До́сьві́тній, *III. I. 285. 157;* до́сьві́тко́вий, *Ст. He.* in früher Morgenstunde; Morgen- der Tagesdämmerung; -ня зоря́ Morgenstern, *т.* Morgenröthe, *ф.*

До́сьві́тча́ний, *а.* für od. von до́сьві́ток u. до́сьві́тки; -а ма́ти Frau in deren Hause die до́сьві́тки gehalten werden. [*Frühspinnerin, ф.*

До́сьві́тча́нка, (-віч-), *ф. Н 272*

До́се́го́дні́шний, *В.* до́се́дні́шний, *У. а.* bis auf den heutigen Tag, bisherig. [*рішний.*

До́се́лі́шний, *а.* *ЛД. с.* До́ре́не-

До́се́редо́чний, *а.* centripetal, *Пол.*

До́сеи, до́сеі *adv.* bis nunzu, bisher, bislang, bis jetzt.

До́сеі́діти, до́сеі́джува́ти, *в. н.* mit Sitzen aushalten, sitzen bleiben bis.

До́сеі́ла́ти, до́сеі́ла́ти, *в. а.* zusenden, zuschicken. [*dung, ф.*

До́сеі́лка, *ф.* до́сеі́лане, *н.* Zuseu-

І. До́сеіпа́ти, до́сеі́пува́ти, *в. а.* hinzuschütten, -giessen. [*schlafen.*

ІІ. До́сеіпа́ти, до́сеі́пляти, *в. н.* noch

До́сеіть, до́сеіти *Ф. (Взч. 39.) adv.* genug, genügend viel.

До́сеітіша́ти, *в. н.* fetter werden.

До́сеіпати, *в. а.* чо́го́сь erraffen, *ф.*

До́се́ька, *ф.* Teodosia.

До́сеі́пати ся до́ чо́го́сь *с.* Чи́па́ти ся; до́ чо́го́сь *В.* sich zu etw. mit Mühe hindurcharbeiten.

До́сеі́ць *adv.* в — бі́чи *Фр.* in wei-

ten Sprüngen, hinuschend. [*rhythmisch.*

До́сеі́дний, *а.* *ТР. 236* gereimt,

До́сеі́на́льний, (-на́ний), *а.* vollkommen, ausgezeichnet, tüchtig; до́сеі́на́льне, *adv.* *III.* ganz gut.

До́сеі́на́льство, *н. Т.* до́сеі́на́льність, -ости, *ф.* Vollkommenheit, *ф.* Gipfel, Höhepunkt, *т.* [*haschen, erraffen.*

До́сеі́чити, *в. н.* чо́го́ *К.* etw. er-

До́сеі́ула, *ф.* arge Belästigung; Ве́дря́нсьи́, Ungemach, *н.* *Зг.*

До́сеі́лити, до́сеі́люва́ти, *в. н.* кому́ чим sehr belastigen, arg zusetzen.

До́сеі́ла́ти, до́сеі́ла́ти, *в. а.* zusenden, zuschicken; — ся чо́го́сь *Н. 212* durch abermaliges Schicken u. Entbieten jmdn endlich zum Kommen bewegen.

До́сеі́д, *т.* Forschung, Untersuchung, *ф.*

До́сеі́діти, до́сеі́джува́ти, *в. а.* nach-, erforschen, aufspüren, untersuchen.

До́сеі́дний, *а.* *До.* bemerkbar, merklich, wahrnehmbar; zu finden, vorkommend.

До́сеі́дник, *т.* Forscher, *т. К.*

До́сеі́лова, *Кн.* = зго́во́ривши ся; à propos. [*für Wort, wörtlich.*

До́сеі́вний, *а.* wortgetreu, Wort

До́сеі́вність, -ости, *ф.* Wörtlichkeit, *ф.*

До́сеі́гува́ти, до́сеі́жу́ти, *в. н.* ausdienen; — ся чо́го́ *dh.* Dienen etw. erhalten, im Dienste erwerben, sich aufdienen. [*до кінця С. I. 35.*

До́сеі́хати, *в. а.* zu Ende hören —

До́сеі́ртний, *а.* bis an den Tod, lebelang, *Иу;* 2) tödtlich zehend *М. III. 36.*

До́сеі́тріти, *а. а.* erblicken, *До.*

До́сеі́вати ся, dahinschlendern.

До́сеі́лити, *в. а.* vollends einsalzen;

2) * кому́ tüchtig, arg zusetzen.

До́сеі́в, *т.* до́сеі́не, *н. В.* Reife, *ф.*

І. До́сеіва́ти, до́сеі́ти *в. н.* reifen, zeitig werden.

ІІ. До́сеіва́ти, *в. а.* zu Ende singen.

До́сеі́лий, *а.* reif.

До́сеі́лість, -ости, *ф.* Reife, *ф.*

До́сеі́ху, *adv.* eilig.

До́сеі́та, *adv.* *Ф.* *с.* До́сеі́ть.

До́сеі́ва, *ф.* до́сеі́влене, *н.* Zufuhr, Lieferung, Zustellung, *ф.*

До́сеі́ва́ти, до́сеі́вля́ти, *в. а.* ха́ти́и zu Ende bauen; 2) liefern, verschaffen, zustellen.

Доставник, *m.* Lieferant, *m.* *Term.*
 Доставбчній, *a.* -і гроші Liefergeld, *n.* *Term.* [verschaffen.
 Достарчати, (-чити), *v. a.* liefern,
 Достаткувати, *v. a.* *K.* sich in reichlicher, Fülle ergiessen.
 Достатний, *a.* wohlhabend, reich;
 -а одѣжа stattlich, *III.*
 Достатність, *Важ.* достатечність,
II. 29. -ости, *f.* Fülle, Wohlhabenheit,
f. Reichthum, *m.*
 Достаток, -тку, *m. s.* Достатність.
 Достатбчий, *a.* genügend; hinreichend.
 Достатчити, *v. a.* beweisen, *Фр.*
 Достача, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Lieferung, Ration, *f.* *M.+B.* 158. [чати.
 Достачати, достачити, *s.* Достар-
 достемѣнно, *adv.* ganz ebenso *III.*
 Достерегальний, *a.* *Пол.* erkennbar, wahrnehmbar.
 Достерігати, достеречі, *v. a.* erblicken, wahrnehmen, gewahr werden;
 2) bewachen, hüten, *Иг.* 47.
 Достигати, достигнути, достягати *Не. v. a.* erreichen, einholen; до-
 ціля das Ziel zu erreichen streben, an-
 streben; 2) *s.* Досівати *I.*
 Достігнене, *n.* Erreichung, *f.* *Цар.*
 Достіжний, *a.* erreichbar, *III.*
 Достійний, *a.* standhaft, beharr-
 lich, ausdauernd fleissig, *Gr.* 18.
 Достланий, *pte.* zu достлати be-
 decken, *s.* Застелений.
 Достовірний, *a.* glaubwürdig.
 Достовірність, -ости, *f.* Glaub-
 würdigkeit, *f.* [-но mit Würde, ernst.
 Достойний, *a.* würdig, wert; *adv.*
 Достойник, *m.* Würdenträger, *m.*
Term. [Würdigkeit, *f.*
 Достойність, -ости, *f.* Würde,
 Достойнопітий, *a.* † würdig be-
 зungen *III.* *II.* 215. [stelle, *f.* Rang, *m.*
 Достойнство, *n.* Würde, Ehren-
 достомѣнно, *adv.* *s.* Достемѣнно;
 2) *См.* *s.* Именно.
 Достота, *f.* *См.* Eigenschaft, Eigen-
 тһümlichkeit, Originalität, *f.* Vorzug, *m.*
 Достотний, *a.* *См.* *s.* Благорбдний.
 Достоту, до-стотку (-стотку), до-
 стотне, *adv.* ganz genau so, gar ähnl-
 ich, *Ог.* 115. [löblich, würdig, *K.*
 Достохвальный, *a.* lobenswert,

Достобяти, достобувати, *v. n.* bis
 zu Ende stehen; unversehrt verbleiben,
 ausharren; 2) reif werden; 3) слова
 Wort halten, treu bestehen, *Зар.*; —
 права sein Recht wahren, durchsetzen;
 чогось etw. fordern. [gneu, finden.
 Достритіти, *v. n.* чогось bege-
 Достроїти, достроювати, *v. a.* den
 Bau vollenden; 2) zubauen.
 Достукувати, достукати ся mit
 endlichem Erfolg anklopfen, erpochen.
 Доступ, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* в
 доступ сгупати?
 Доступати, доступіти, *v. n.* hin-
 zutreten, näher treten; чогó zu etw.
 gelangen, etw. erreichen; — ся hinein-
 gelangen, reichen, *K.*
 Доступний, *a.* *M.* zugänglich; * ge-
 sellig, herablassend, leutselig. [lichkeit, *f.*
 Доступність, -ости, *f.* Zugang-
 Достягнути, *v. a.* *s.* Досягнути.
 Досудіти ся, *T.* gewürdigt werden.
 Досхóчу, *adv.* satt, vollauf.
 Досяг, *m.* під досягом *V.* in der
 Schussweite, im Bereiche.
 Досягати, досягнути, *v. n.* reichen
 bis an etw.: до землі; berühren; er-
 reichen; * ergründen.
 Досягльвий, *a.* *ВВ.* erreichbar.
 До-так, *adv.* *Фр.* bisher, bis nunzu.
 Дотатарский, *a.* час Zeit vor dem
 Tatareneinfalle.
 Дотекач, *m.* *Зг.* *s.* Дослідник.
 Дотеп, *m.* Witz, *m.*
 Дотѣпа, *Ко.* 56. дотѣпність,
 -ости, *II.* Einsicht, *f.* verständiger Sinn,
 Geschick, *n.* *Бор.* Witz, *m.* [bisher.
 Дотепер, *adv.* bis jetzt, bis lang,
 Дотеперішній, *a.* bisherig, bis jetzt.
 Дотѣпний, *a.* witzig, sinnreich; wak-
 кер *ВВ.*
 Дотѣпник, *m.* Witzler, Witzbold, *m.*
 Дотѣпувати, *v. n.* *B.* sich im Witz
 ergehen, witzeln. [пóки so lange, bis.
 Дóти, *adv.* bis da, bis hieher; дóти,
 Дóтик, *m.* дотікане, *n.* das Tasten,
 Anföhlen; Berührung, *f.* змисл дóтику
 Tastsinn, *m.* [greiflich.
 Дотикаемий, *a.* *Др.* fühlbar, hand-
 Дотикальце, *n.* *s.* Щупальце.
 Дотикати, *a. a.* berühren, anföhlen.
 Дотиковий, *a.* Gefühls-, -е тільце
 Tastkörperchen, *n.* *Ил.*

Дотирáти, дотéрти, *v. a.* vollends zerreiben. [rühren, leicht berühren.

Дотиркáти, дотиркнúти ся ан-Дотискáти ся, дотиснúти ся, sich bis wohin durchdrängen.

Дóтисок, -ску, *m.* Druck, *m.* Berührung, *f.* Фр.

Дотихчасóвий, *a. pol.* bis jetzt, *K.*

Дотýчити, *v. a.* mit Stangen bestecken: фасóлю; 2) *jmdn, etw. betreffen, anlangen, Bezug haben auf — корó, чогó.

Дóтичка, *f.* Zubehör, *n.* Zugabe. *f.* Дотýчний, *a.* betreffend, Bezug habend; einschlägig, *Term.*

Дóтýк, *m.* Ф. на — сокóли пускáти zum Erreichen, z. Erhaschen, z. Erjagen; 2) * Tragweite, Wichtigkeit, *f.*

Дотикáти, *v. n.* до чогóсь erteilen, erreichen; * чогóсь Зг. erforschen, untersuchen. [гиль *Ог.* 161.

Дóтýль, дóтýля, *adv.* т. Дóти, дó-Дотклýвий, *a.* schmerzlich, stehend *Ос.* (61) III. 28. [gänzlich.

До-тлá, *adv.* bis auf den Grund, Дотлíváти, дотлívти, *v. n.* zu Ende glimmen, verlöschen. [Дóти.

Дóтля, дóтоль, *adv.* Гол. III. 410. s. Дóтовц, *m.* das Hinzudrängen, Möglichkeit sich hinanzudrängen, *Kв.*

Дотовпýти ся, *H.* 177 sich herandrängen, mit Mühe erreichen.

Дотопýти, дотоплóвати, *v. a.* zu Ende schmelzen; 2) die Feuerung, d. Heizung versehen.

Дóторк, *m.* В. Berührung, *f.*

Доторкáти, доторкнúти, -торокн-*Левч.*) *v. n.* — ся, s. Дотиркáти; anstossen.

Доточýти, доточóвати, *v. a.* hinzuwälzen; 2) zudreheln; 3) hinzusetzen, anfügen, anstücken. [Lehren.

Доóука, *f.* Мí. II. 46 das zu Ende Доучýти, доучóвати, *v. a.* bis zu Ende lehren; — ся auslernen, noch etw. dazu lernen. [them, *m.* Св. s. Дих.

Доx, *gen.* тху, *m.* Hauch, *MIII.* А-Дóхíд, -оду, (*d.* дóхíдок, дохóдець,) *m. pl.* дóходи, Einkommen, *n.* Einkünfte, *pl.* Ertrag, *m.* [Einkünfte einbringend, *M.*

Доxíдний, *a.* grossen Ertrag, grosse Дóхлий, *a.* s. Здóхлий, *C.* I. 66. Доxовáти, доxóвувати, *v. a.* be-

wahren, erhalten, — ся (красного то-вáру) aufziehen, grossziehen, züchten.

Доxóвок, -вку, *m.* Anwachs, Zu- wachs, *m.* (bes. an Vieh) s. Прихóвок. Доxóженє, *n.* Untersuchung, Nach- forschung, *f.*

Доxодýти, дýтýти, *v. n.* bis wohin kommen gelangen, anlangen; bis wohin reichen, erreichen; менé всьо (лýсти, чутка etc.) доxóдит mir geht (kommt, gelangt an mich) alles zu, ich bekomme, erhalte alles; до царá то дойшлóсь *P.* I. 82 die Kunde davon gelangte zum Czar; 2) zur Reife kommen, reifen; 3) verenden; 4) — чогó nach etw. for- sachen, etw. erforschen, ergründen, un- tersuchen, zu erlangen suchen.

Доxоднýйший, *a. contrar.* *Ос.* (61) V. 21 von доxодний der wohin besser gelangt, dringt. [trágnis.

Доxодóвий, *a.* Einkommen-, Er- Доxожáлий, *a.* überreif, verblüht, alternd *He.* [rücktes Alter, *He.*

Доxожáлiсть, -ости, *f.* vorge- Доxожáти, *v. n.* *M.* II. 104 vor- beigeben s. Доxодýти.

Доxрáпати ся чогó etw. mit gros- ser Mühe erwerben.

Дóхтýр, *m.* = дóктор. I. Дóця, *f.* *dim.* s. Дóчка, *Кв.* II. 122. II. Дóця, s. Дóкiя *Ha.*

Дóч, *f.* s. Дóчка.

Дóчаклóвати, s. (до)Чарувáти. Дóчалáпати, дóчáпати, *v. n.* *M.* mit Mühe dahin trabend gelangen.

Дóчáсний, дóчасóвий, *a.* zeitlich, endlich, *M.* nur bis zu einer Zeit, pro- visorisch. [*f.* *Пар.*

Дóчáснiсть, -ости, *f.* Zeitlichkeit, Дóчéканє, *n.* не — твоé! sollst nicht erleben!

Дóчинýти, дóчинáти, *v. a.* hinzu- thun, bei-, zugeben, zufügen. [that, *f.* *B.*

Дóчýнка, *f.* дóчýнок, -нку, *m.* Zu- Дóчитáти, дóчýтувати, *v. a.* zu Ende lesen; — ся чогó beim Lesen auf etw. kommen, durchs Lesen etw. erfahren.

Дóчкá, (*d.* дóчечка), *f.* Tochter, *f.* Дóчувáти ся, дóчýти ся, *MIII.* zu hören bekommen, erfahren; vom Hö- rensagen wissen *BB.*; 2) не-дóчувáти

schwerhörig sein.

Дочудати ся чомусь *St. wovüber staunen*, aber das Wunderbare begreifen.

Дочумакувати ся, als чумак erleben, dazu kommen.

Дошатріти ся чого auf die Spur von etw. kommen, §.

Дошвандяти, *v. n.* hinzutroteln, §.

Дошймати ся §. ergrübeln, aus-schnoffeln.

Дошка, *f.* Brett, *n.* * трётёю дошки в голові не має — нема всіх в дома, бракує п'ятої клепки.

Дошкуліти, *s.* Доскуліти.

Дошмигати, *v. a.* *IT.* mit dem Schlag erreichen. [nehm, *Пом.* II. 30.

До-шмиги, *adv.* не — nicht ge-

До-шніру, *adv.* *s.* До-нащадку.

Дошпётний, *a.* *IT.* ordentlich, wohlanständig.

Дош, *g.* дош, *m.* Regen, *m.*

Дошанний, дошатиий *M. a.* bret-tern, aus Brettern, aus Latten.

Дошанік, *m.* Brettvorschlag, *m.* gehäuse, *n.*

Дошевий, *ВВ.* дошовий, дошй-стий *Левч. a.* vom Regen, regnerisch; düster, trübe. [*dim.* *s.* Дош.

Дошченько, дошечок, дошчик, *m.*

До-шенту, *adv. pol. C.* II. 95 *K. s.*

До-нащадку.

Дошйна, (-йнка), дошечка, *f. dim.* Brettchen, *n.*; 2) -йна *Nbf.* der Бі-стриця срібна.

Дошципками брати abkneipend.

Дошівка, дошовиця, *f.* Regen-

Доюн, *m.* *He.* 34. 269? [wasser, *n.*

Доява, *f.* *Пис.* *s.* Обявлено, донесено.

Дояви́ти, *v. a.* *Пис.* *s.* Обявити, до-неси.

Драб, (*aug.* -йско, -йще), *m.* Lump, lumpiger Kerl, Halunke, *m.*; 2) be-waffneter Knecht; 3) *Viola arenaria.*

Драбáнт, *m.* Trabant, *m.* *Гр.*

Драбáня, драбáха, *f.* lumpiges Weib; Bettlerin, *f.*

Драбáстий, *a.* кинь von hohem Mass.

Драбáи́а, (*d.* -йнка), *f.* Leiter, *f.*

Драбáнча́стий, *C. I.* 39. драбáнча́-

стий, драбáний, *a.* Leiter, — viz mit gros-

sen Sprossenleitern, Leiterwagen; * einer

Leiter ähnlich: so schwächting, hager.

Драбáня, *f. coll.* Lumpen-, Bettelvolk, *n.*

Драбáскій, *a.* lumpig, bettelhaft;

* драбэско́го хлі́ба дэ́рти гау́fen.

Драбóга, (-бюга) *aug. s.* Драб 1).

Драбáлий, (*d.* драбáленький) *a.* *M.* zitternd; locker.

Драбáлий, *v. n.* *M.* II. 121 sich regen u. herabhängen, hereinzubrechen drohen (хмáри); zittern; 2) gerinnen, erstarren, *St.*

Драбóвина, *f. C. s.* Драбóвина.

Драбóлюб, (-бчик), *m.* *Ч.* V. 34. Art Liebeskraut; Christuslampe, *f.* Was-

serandern, *m.* (*Lycopus europaeus*); 2) Feldmünze, *f.* Kornpolej, *m.* (*Mentha*

arg.); 3) *Salvia nemorosa.* [гоці́нний.

Драбóці́нний, *Кч.* 111 *s.* Доро-

Драбóун, *m.* *Ч.* III. 102?

Драбóон, драбóун, *m.* Dragoner, *m.*

adv. -бньский, -уньский.

Драбáжка, *f.* *ung.* *s.* Дорáжка.

Драбáнийк, (-знійк) *m.* Brombeere, *f.* (*Rubus*).

Драбáнийти, драбáнити, *v. a.* reizen; 2) neunen, heissen mit e. Spitznamen

III. I. 381, чимбсь.

Драбáні́не, *n.* *Кч.* das Kitzeln, Kosen.

Драбáні́ти, *v. a.* дош драбáні́ть vom Fallen eines leichten Regens.

Драбáлівий, драбáлівий, *a.* reizbar, *s.* Разній; kitzlich, heiklich.

Драбáйка, *f.* e. dralle Dirne.

Драбáк, *m.* *Иг.* 37 Drache, *m.*

Драбáка, *f.* Schlägerei, Rauferei, *f.*

Драбáкати, (дрек-) *s.* Деркоти́ти.

Драбáль, *m.* Drillbohrer, *m.*

Драбáла, *int.* husch! fort! *a.* він тоді — (дав) er machte nun Reisaus. *P. I.* 4;

Мі. IV. 511; 2) драбáли, *pl.* Füße des Hasen, (*B.*).

Драбáлува́ти, *v. n.* sich flott herum-treiben. [schleisst.

Драбáля, *f.* Arbeiterin die Federn

Драбáма, *f.* драбáмат, *m.* Drama, *n.*

Драбáмáтик, *m.* Dramatiker, *m.*

Драбáмáти́чний, *a.* dramatisch.

Драбáмáтурáчний, *a.* dramatur-gisch. [matisch dargestellt.

Драбáмóвани́й, *a.* *K.* als Drama, dra-

Драбáмува́не, *n.* *K.* das Verfassen

von Dramen. [zerrissen, lumpig; ärmlich.

Драбáн, драбáний, (*d.* драбáньский) *a.*

Драбáнджóбли, *pl. s.* Гренджóбли

Ч. VII. 575.

Драбáні́ця, *f.* dünnes spleissenähn-

liches Brett, Daubenbrett *n.*; 2) Raubbiene, *f.* (Ф.)

Дра́нка, дра́нтіна, *f.* zerrissenes, zeretztes, abgetragenes Kleid, Hemd.

Дра́нкавий, дра́нтівий, *a.* zeretztes, lumpig, schäbig. [tig schlagen.

Дра́нтавити, *v. a.* zeretzten; *түч-

Дра́нте, *n.* Lumpen, *pl.* * Lumpen-, Bettelvolk, *n.* Schund, *m.*

Дра́нтавець, -вця, дра́нтогүз, дра́нтох, *m.* Haderlump; armer Wicht in zerlumpten Kleidern. [Sense, *f.*

Дра́ншіна, *f.* *H.* 304 in d. Räthsel,

Драпа́к, *m.* Wald-Brombeere, *f.* (*Rubus fruticosus*); 2) драпака́ даги *s.* Дра́пнути 2); 3) Клауенвеһе, *f.* (beim Horn- u. Borstenvieh).

Драпа́ти, дра́пнути, *v. a.* kratzen, scharren; 2) * Reisaus nehmen, entwischen; 3) — (драпаніти) ся на щось etw. erklimmen, ersteigen.

Драпа́ч, *m.* Gruber, Extirpator, *m.*; 2) alter Besen.

Драпа́чна, *m. f.* armer Wicht.

Драпа́чка, *f.* Werkstück zum Abschürfen der Leinkapseln, *n.*

Драпа́жка, *f.* böses Thierchen, *См.*

Драпа́жник, *C.* (Фр.), дра́ніка, *K.* *m.* Räuber, Raubritter, Buschklepper, *m.*

Драпу́стан, *m.* *Azalea pontica.*

Драпа́цём, дра́пци (-ці), *adv.* побічи sich rasch aus dem Staube machen, Reisaus nehmen.

Драпа́цювати, *v. n.* entlaufen.

Драпа́частий, *a.* nicht gut mit dem Fuss auftretend, (*B.*).

Драстува́ти, *P. I.* 42 s. Здраству-

Дра́та, *f. s.* Дра́тіваля. [ва́ти.

Дра́тва, *f.* Pechdraht, *m.*

Дра́та, *s.* Де́рги.

Дра́тка, *f.* *Др.* *s.* 406. *s.* Стéжка.

Дра́тіваля, *f.* Bedrückung, Schinderei; Qual, Marter, *f. См.*

Дра́тніця, *f. s.* Дра́тва?

Дра́тувати, *v. a. s.* Дра́жніти; — ся hadern.

Дра́хлавий, *a.* *Зс.* *s.* Дра́хлівий.

Дра́ч, дра́чка, *m.* raufstiger Bube.

Дра́ча, дра́чка, *f. s.* Дра́ка; 2) Erpressung, Schinderei, *f.* Steuerdruck, *m.*

Дра́члівий, *a.* драчу́н, *m.* rauf- lustig, händelsüchtig, *Пол.*

Дра́члівість, -ости, *f.* Reizbar-

keit, Stössigkeit, *f. Пол.* [zahn, *m. Пол.*

Дра́чний, *a.* зуб Reisszahn, Hunds-

Дра́шинґти, дра́шпати, *v. a.* ritzen,

Дра́шпак, *m.* alter Besen. [verletzen.

Дра́шпанка, *f.* vergoldete aus Fe-

derfahne gemachte Blumen (in Grün-

span gefärbt).

Дра́бота́ти, *v. a.* schnell sprechen.

Дра́бота́га, *f. s.* Цоко́туха.

Дре́віна, *f. III. I.* 240 s. Дре́віна.

Дре́весний, *a.* Baum-, *M. III.* 28.

Дре́віночка, *f.* hölzernes Schlüssel-

chen. [gelass, *n.*

Дре́вітня, *f.* Holzstall, *m.* Holz-

Дре́вле, *adv.* † in der Vorzeit.

Дре́вній, *a.* † alt, uralt.

Дре́вніти, *s.* Дре́гна́вити.

Дре́вно, *n.* faules Holz. [mer, *pl.*

Дре́вность, *f.* † *III. II.* 46. Alterthü-

Дре́во, *n.* † *M. II.* 144. *Кн. Фр. s.*

Древо́ру́б, *m. s.* Древо́ру́б. [Дре́во.

Дре́гот, *m. V.* Zuckung, *f.* Дре́готá

f. Дре́готіти *s.* Дри́готá etc.

Дре́звіне, *n. coll.* Gerümpel, alter

Plunder, altes Geräthe.

Дре́ліх, *m.* Drillich, *n.* [dler, *m. T.*

Дре́ліха́р, *m.* Drillicherzeuger, -hän-

Дре́ліхо́вий, *a.* aus Drillich.

Дре́ма, *f. M.* Schlummer, *m.*

Дре́менґти, *v. n.* sich aus dem Stau-

be machen, hastig entfliehen, entwischen.

Дре́мехну́ти, *v. a.* derb schlagen.

Дре́нький, *a. Me.* 235?

Дре́нькіт, -оту, *m.* Gerassel, *n.*

das Zirpen. *OH.* [dröhnen.

Дре́нтіти, дре́нчати, *v. n.* klirren,

Дре́сыва́ти, *v. a.* dressieren, ab-

richten. [primulus europ.).

Дри́глик, *m.* Ziegenmelker, *n.* (Ca-

Дри́гли́, *pl.* Sulz, *f.* gallertartige Lake

od. Masse. [rinnen.

Дри́гли́ти, *v. n.* zu Gallerte ge-

Дри́гльові́на, *f.* Gallerte, *f. B.*

Дри́гна́вити, *v. n.* moderig u. dadh-

brüchig werden. [лі́ти, *v. n.* zittern.

Дри́го́ніти, dríго́тіти, dríгу-

Дри́готá, *f.* das Zittern; 2) * Un-

gemach, *n.* [zuckt, zappelt.

Дри́ґа, *m. f.* der (die) mit Füßen

Дри́ґавка, *f.* das Schlottern, Zit-

tern der Füße.

Дри́ґати, *v. n.* zucken, zappeln.

Дри́ґотлі́вий, *a.* -а по́го́да Gru-

sel verursachend, kühl, kalt.

Дригúлька, *f.* trippelnder Gang, *Зак.*

Дриж, *m. pl.* дрижі Fieberfrost.
-schauer, *m.*

Дрижавка, *f. s.* Дриготá 1).

Дрижáк, (-жик), *m.* das Zittern;
pl. -кú їети vor Kälte zittern *H.* 14;
схóплять тебе — das Zittern, d. Gru-
sel wird dich befallen.

Дрижáти [дрижú, -жúш, жúть],
v. n. zittern *s.* Дрожáти. [на, *f. s.* Дриглí.

Дриженéць, -нця, *m.* дриженí-

Дрижйфíст, -фоста, *m.* Wippsterz,
e. mit d. Schwanze (Sterze) wippender
Vogel: Rothschwánzchen, (Phoenicurus)
Mé. II. 370.

Дризнуги, *v. n. §. s.* Дременúти.

Дрик, *m.* — жóвтий, Pferde-Magen-
fliege, *f.* (Gastrus equi); 2) *s.* Гедз. *Пол.*

Дрилити, *s.* Дрúлити.

Дрилювáти, *v. a.* drillen, bohren,
drieseln; 2) *s.* Вúпучати.

Дриймба, (-ля), *f.* Brummeisen, *n.*
Maultrommel, *f.*; 2) * grosse Magd.

Дриндати, *v. n.* trippeln. [pler, *m.*

Дриндик, *m.* *Вет.* des Индик, Трип-

Дриня́ти, *v. n. §. s.* Жúти: про-
живáти (*Фр.*).

Дриску́ля, дріслявка, *f.* Art Pflau-
men von früher geringer Sorte.

Дрисливі́ці, *pl.* дрісла, *f. s.* Сир-
ливі́ці, *Зак.*

Дрислі́вці, *pl. s.* Дриску́ля (Obst).

Дристáти, [дри́щу, дри́щем], *v. a.*
laxiren. [eus reticulatus].

Дристокóз, *m.* Saffran, *m.* (Cro-

дри́шні, *pl. s.* Дриглí.

І. Дриб, дриб (дриб), *int.* vom zier-
lichem Trippeln *Кс.* II. 90.

II. Дриб, *g.* дрóбу *m. coll.* Hausgeflügel,
n.; 2) junge Schafe *Мог. s.* Дриботá 1).

Дрибен, *a. s.* Дрибний.

Дри́бка, *f.* дри́бок, -бка, (*d.* дри́б-
чок, -бóцчок) *m.* Etwas; Kleinigkeit, *f.*
Фр.; Brocken, *m.* дри́бок, *adv.* ein wenig,
ein Bischen, ein Stückchen.

Дри́бний, (*d.* -бнéнький, -бóнький)
a. klein; kleintheilig, kleingemacht; -i
грóшні kleines Geld: не маю дри́бних
habe kein Kleingeld; unansehnlich, ge-
ring, geringfügig; fein, schwach, kraft-
los; dünn; — дощ mit kleinen aber
dichten Tropfen; -i слóзи, reichliche

Thränen; -á шляхта niedriger, kleiner
Adel; 2) дри́бнійше *compar. adv.* Ч.
II. 577 *s.* Подри́бнійше.

Дри́бник, *m.* Verfertiger kleiner Sa-
chen in Glashütten.

Дри́бни́ця, *f.* Kleinigkeit, wertlose,
Sache, Geringfügigkeit; 2) sehr fein ge-
sticktes Kleid (плáхта) *Л.* 162; 3) *pl.*
Art weibl. Haarfrisur in feinen, schma-
len Flechten. [wörter gebrauchen.

Дри́бни́чити, *a. a.* Verkleinerungs-

Дри́бни́ти, *v. n.* kleiner, winziger
werden *III.* II. 247.

Дри́бновíд, *m.* *Пар.* Mikroskop, *n.*

Дри́бновíдний, *a.* mikroskopisch
Пар. [schwachköpfig, bornirt

Дри́бногóлóвий, *a.* kleinköpfig,

Дри́бноземéльний, *a.* zum Klein-
grundbesitz geh. *К.* [*Пол.*

Дри́бнозерні́стий, *a.* feinkörnig,

Дри́бнокучері́стий, *a.* feinge-
kräuselt.

Дри́бноли́стий, *a.* kleinblättrig.

Дри́бнома́ляр, *m.* *Пар.* Miniatur-
maler, *m.* [gemálde.

Дри́бноо́браз, *m.* *Пар.* Miniatur-

Дри́бно́та, *f. coll.* die Kleinen, die
Geringen. [geld.

Дри́бняк, *pl.* kleines Geld, Klein-
дри́бостка, *f. He.* Einzelheit, *f.*
Detail, *n. s.* Подри́бність.

Дри́ботá, дри́бщина, *Ваз. f.* alles
Kleine, *s.* Дри́бни́ця 1); 2) *H. V.* Petit-

Schrift, *f.* [traben; 2) plärren, plauschen.

Дри́ботíти, *v. n.* trippeln, zierlich

Дри́ботúч, *m.* Plauscher, Plauderer, *m.*

Дри́бу́шка, *f. gew. pl.* дри́бушки *s.*

Дри́бни́ця 3), *sgl. Ke.* II. 4.; 2) Art
trippelnder Tanz der Mädchen *Кс.* II.

8. 48.; 3) дри́бушкí (хлíба), Brocken, *pl.*
Дри́бязок, -зку, *m.* Kleinigkeit; 2)
Einzelheit, *f. K.* [не́ць.

Дри́бча́стий, *a.* -е зiле *s.* Бедри́-

дри́вця, *g.* дри́вeць *pl. dim. s.* Дрóва, *Ф.*

Дри́жáти, *s.* Дрижáти, *Ог.* 59.

Дри́ждже́вий, *a.* Hefen-. [ster, *pl.*

Дри́жджé, -джий, *pl.* Hefen, Tre-

Дри́жля́вий, *a.* zitternd, bange.

Дри́жуч, *adv. partic.* = дри́жучи *Ф.*

I. Дри́к, *m. s.* Дрок I. [zitternd.

II. Дри́к, *m.* gewisser Theil des Hemdes.

Дри́ковíця, *f.* *Пис. s.* Дроковíця
(*vgl.* Дрик).

Дрімáйло, (-мáка) *m.* schläfriger Mensch, *Schlafmütze, *f.*

Дрімáти, *v. n.* schlummern.

Дрімки, дрімливíці, *pl.* дрімлá

Щис. f. s. Дрімотá 1). [Гол. III. 456.

Дрімко, *m.* Gott des Schlummers

Дрімотá, *f.* Schlummer, Schlaf, *m.*;

2) *s.* Дрімко.

Дрімóтний, *a.* Schlummer-*Ст.*;

schlummernd, einschläfernd, *У.*

Дрімýх, *m.* Nachtschwalbe, *f.* Tag-

schläfer, *m.* (Caprimulgus europ.).

Дріпа, *f.* H. 163schäbige, lumpige, gar-

Дріпá, *n. s.* Дрáнте, *Зах.* [stige Person.

I. Дріт, *g.* дротá, *m.* Pferdelausflie-

ге, *f.* (Hippobosca equina). [Stricknadel, *f.*

II. Дріт, *g.* дрóту, *m.* Draht, *m.*; 2)

Дріта, -ой тай —! *s.* Дáна 2).

Дрічний, *a.* (=до річи) anständig,

ordentlich, artig *Luts. gr.* 168. *ZP.*

Дріще, *n. s.* Болóто, (*vgl.* трістé).

Дріщі *pl. s.* Дріждж.

Дрób, *m.* Bruch, *m.* (in d. Mathem).

Дрóbен, *a. s.* Дрібен, дрібний.

Дрóbяна, (д.; -бáнка) *f. s.* Дріб;

2) *coll.* dünne junge Bäumchen; 3)

Brocken, *m.* (хлáба); 4) kleingedruckte

Stelle im Buche *Kв. II.* 137; 5) Kleinig-

keit, *f. 6) s.* Дріб. [sorgung des Geflügels, *f.*

Дрóbяниця, *f.* *He.* Magd zur Be-

Дрóbити, *v. a.* in kleine Stücke

theilen, bröckeln, zerstückeln, klein-

brechen; *verkleinern *s.* Дрібнáчити.

Дрóbюк, -бáк, *m.* Ч. IV. 593 *s.* Дріока.

Дрóbцювáти, *v. n.* trippeln.

Дрóbята, *pl. coll.* Schafe *pl.*

Дрóbвá, *g.* дров, *pl.* Holz, Brennholz, *n.*

Дрóbвáрня, *n. f.* Holzhof, Holzplatz,

m. Пар. [Holz, *n.* Holzstange, *f.*

Дрóbвєняка, (д. -нáчка), *f.* Stück

Дрóbвон, *n.* (лємк.) Holz, *n.*

Дрóbворýб, *m.* Holzhauer, -hacker, *m.*

Ст.; 2) Block zum Holzhacken; 2) *s.*

Дрóbвїтня.

Дрóbвосік, *m.* сірий, Zimmerbock-

кáфер, *m.* (Lamia aedilis); *pl.* Bockkáfer,

(Longicornia). *Пол.* [Holz-

Дрóbвоній, *a.* *Пол. s.* Деревлáний,

Дрóbвонкій, *pl.* Pflanzenwespen, *pl.*

pl. (Phytospecees) *Пол.*

Дрóbганє, *Пол.* дрóгнує, *Пл. n.*

Schwingung, Oscillation, Vibration, *f.*

Дрóbгáти, *v. n.* schwingen, vibrieren.

Дрóbгáвїти, *v. n. s.* Дрóbгáвїти.

Дрóbготá, *f.* *Пол. s.* Дрóbготá.

Дрóbж, дрóbждж, *f.* Schauer; Schau-

der, *m.* das Zittern, Frösteln. [tern, beben.

Дрóbжáти, (дрібж-, дріж-) *v. n.* zit-

Дрóbжáчка, *f.* Zittergras, *n.* (Brizia

media). *B.* [Kutsche, *f.* Ч. II. 598.

Дрóbжка, *f.* *Кв. II.* 301 Droschke,

Дрóbзд, *m.* -бóзьянй Weindrossel, *f.*

(Turdus iliacus); 2) — камінний (ру-

дохвóстик) Steindrossel, (T. saxatilis);

3) -омельник (дерáба) Mitteldrossel,

(T. viscivorus); 4) -рáбáтник Wach-

holderdrossel (T. pilaris); 5) -рáжнопі-

вєць Spotteddrossel (T. polyglottus); 6)

— чóрний (кic, кoc), Schwarzdrossel,

Amsel, *f.* (T. merula); дрóbздця Weibch.

I. Дрóbк брїч, *m.* Färber- Ginster, *m.*

(Genista tinctoria).

II. Дрóbк, *m. s.* Гєдз. [в- дрóbки.

Дрóbки, *pl.* Ф. Spass, böser Scherz,

Дрóbковїця, *f.* heisse Zeit, wann

das Vieh herumtobt, da es von Vieh-

bremsen (дрóbк, дрібк, дрік) gestochen

wird. [*m.* Ritze, *f.* 2); Splitter, *m.*

Дрóbска, *f.* Sprung (auf d. Leder),

Дрóbскати, дрóbнути, *v. a.* ritzen,

verletzen; — ся rissig werden „spring-

gen“, sich splittern. [zieher, *m.*

Дрóbтáр, *m.* Drahtbinder; 2) Draht-

Дрóbтівкa *f.* Art Fischangel mit Draht.

Дрóbтовій, дрóbтяній, *a.* aus Draht,

drähtern. [überziehen.

Дрóbтувáти, *v. a.* mit Draht binden,

Дрóbтянка, -нáгáйка, *f.* drahtge-

flochtene Peitsche, Geißel.

Дрóbфа, дрáфа, дрóbхва, *f.* Treppe,

f. (Otis tarda). [ре, *n.* C. II. 23.

Дрóbхвич, *m.* Männchen einer Trap-

Дрóbчáти, *v. a.* reizen, necken, ärgern.

Дрóbчáлийвий, *a.* Ч. I. 50 *s.* Дрá-

чáлийвий; 2) *s.* Дрáжлївий.

Дрóbщ, *m. s.* Дрóbж.

Дрóbшка, *f.* Л. 116 *s.* Дрóbжка.

Дрóbг, *m.* Freund; Nächste, Gefährte, *m.*

Дрóbгáк, (-анєць) *m.* Zweitschwarm, *m.*

Дрóbгїгий, *a.* der zweite; -i півні

das zweite Hahnengeschei; der andere.

Дрóbгїня, *f.* Freundin, *f.* К. Бїл.

Дрóbгобіч, *adv.* von anderer Seite.

Дрóbгорáдний, (-рóдний), *a.* К.

zweitgeboren. [ges.

Дрóbгорáдний, *a.* *He.* zweiten Ran-

Другосьвітний, *a.* -а формація
Secundärzeit, *f.* Фр. [т.]

Дру́галъ, *m.* Querbalken beim Floss,
Дру́гачка, *Зак.* II. 590?

Дру́гар, *m.* junges Kieferbäumchen;
2) Ruder, *n.* Gr. 18.

Дру́гати, *v. a.* flechten, winden, (*B.*);
2) *s.* Усука́ти. [Gemahlin, *f.*

Дру́жба, *f.* Freundin, Geliebte; 2)
Дру́жба, *f.* K. II. 61 *s.* Дружина;

2) *m.* Brautführer, Hochzeitsbitter, *m.*;

3) дружба́, *f.* Freundschaft, *f.*
Дружба́ти, дружикува́ти *Кн.* (*Рус.*

91) Brautführer (дружба, дру́жко) sein.
Дружелю́бий, (*-любний*), *a.*

Ко. 129 freundschaftlich, leutselig.
Дру́жене, *n.* (freundschaftliche) Ver-

einigung, Verbindung, *f.*
Дружи́на, *f.* Gesellschaft, Kame-

radschaft; *f.*; 2) *coll.* Gefährten, Beglei-

ter, *pl.*; 3) Gatte, *n.* Gattin, *f.*; 4) —
* кидро́ва Pfeilgeschoss aus кедрі́на.

Дружи́нний, *a.* дружинник, *m.*
Kriegsgefährte, *m.*

Дружи́ти, *v. a.* (als Freunde) ver-

einigen, verbinden; — *ся* з ким jmds
Freundschaft suchen, mit jmdm Fr.

schliessen.
Дру́жка, *f.* Brautjungfer, Kranzel-

jungfer, *f.*; 2) дру́жка-дру́жку einer
den anderen, einander, *КС.* IV. 506.

Дру́жко, *m.* Lebensgefährte, *m.* Ge-

mahl, *s.* Подру́же *Л.* 27.; 2) Braut-

führer, Bräutigamsführer, *m.*
Дру́жник, *m.* Trabant, Satellit, *m.*

Дру́жній, (*ний*), *a.* Freundes-; 2)
freundschaftlich, vertraulich; 3) wacker,

tüchtig: *adv.* дру́жно.
Дру́жочок, *-чка, dim.* *s.* Друг.

Дру́жчини, *pl.* Festmal u. Tanz bei
der дру́жка. [(дру́жка) sein.

Дру́жити, *v. n.* Brautjungfer
Дру́жати, *v. a.* §. schneiden.

Друзі́я *pl.* = дру́ги (*s.* Друг).
Друзі́яка, *m. aug.* guter, alter, bie-

derer Freund, Camerad.
I. Друк, *-ка, m.* Stange, *f.* Stock, *m.*;

2) Hebel, Hebebaum, *m. Пол.*; 3) * Тау-

genichts, Bengel, *m. Ф.*
II. Друк, *-ку, m.* Druck, Buchdruck, *m.*

Друка́р, (*-арщик, Зак.*) *m.* Drucker,
Buchdrucker, *m.*; 2) *s.* Коро́їд рі́тник.

Друка́рник, *m. s.* Гуля́ка *Gr.* 19.

Друка́рня, *f.* Druckerei, Buch-

druckerei, *f.*
Друка́рський, *a.* Buchdrucker-

Друква́не, *n.* das Drucken.
Друкува́ти, *v. a.* *n.* drucken, drucken

Друл, *m.* Schiebkarren, *m. B.* [lassen.
Дру́ле, *n. s.* Делі́не, Фр.

Дру́лити, друля́ти, *v. a. s.* Тру́-

тити, труча́ти. [VIII. 9)?
Друмекува́ти, *v. n.* *Кн.* (*Пр.*

Дру́мхати *ся* sich kratzen.
Друхні́ти, *v. n.* ver-mordern, *B.*

Друхно́, *n. B. s.* Порохно́.
Дру́хнути, *v. n.* prasseln; knar-

ren; dröhnen.
Друхота́ти, *v. a.* zerschmettern.

Дру́цкати, *v. a.* zu Brei schlagen;
zerstossen.

Дру́че, *n. coll.* Stangen, Stöcke, *pl.*
Дручи́на, (*дрю-*), *f. s.* Дручо́к;

2) Schaft, Stiel, *m. III. I.* 166.
Дручові́й, *a.* кінь *s.* Бичові́й.

Дручні́я, *f. B.* Pumpgestänge, *n.*
Дручо́к, *-чка, m.* Stock, *m.* Stange, *f.*

I. Друшла́к, *m.* Durchschlag, *m.*
II. Друшла́к, *m. s.* Кипра́л.

Друхо́, *m.* Schnellkäfer, *m.* (*Harpalus*), *B.*
Дрябча́к, *m.* Kratzdistel, *f.* (*Cirsium*

lanceol.); 2) *s.* Диві́на. [т. C.I. 1.51.
Дрягові́на, *f.* Morast, Moorgrund,

Дрянь, *f. coll.* *He. s.* Драні́ця,
ло́нта; 2) *gr. s.* Дра́нте. [ritsch!

Дряп, (*драп*), *int.* beim Kratzen:
Дряпичка, *m. Ко. 6.* der Sporteln ein-

treibt. [schwach, siech.
Дряхла́й, (*-лівий Фр.*), *a.* zitternd,

Дряхла́ість, *-ости, f.* *Пр.* II. 246
Schwäche, Hinfälligkeit, *f.*

Дряхла́к, *m.* Trogulus, *B.*
Дуб, *-ба, m.* Eiche, *f.* Eichenbaum,

ш.; 2) *g.* дубу́ Eichenrinde, *-лохе, Ger-*

berlohe, *f.*; 3) Kahn, *n. K. I.* 249. *C.*

II. 129; 4) * ста́ти дуба́ sich bäumen
(*v.* Pferde); дубом ста́ло волосе, die

Haare standen zu Berge; да́ти дуба́
C. I. 106 sterben. [geln *C. II.* 83.

Дуба́сити, *v. a.* §. schlagen, prü-

Дуба́ти, дубну́ти, *v. a.* mit Füßen
anschlagen, stampfen; *s.* Ту́пати.

Дубе́, *n. s.* дубо́л. [орях major).
Дубе́льт, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (*Sco-*

Дубе́льтівка, *f.* Doppelflinte, *f.*
Дубе́ць, *-бця, m. dim.* *s.* Дуб 1).

Дубиліст, *m.* weisse Hirschwurz, (Laserpitium latif).

Дубіло, *n.* Gerbestoff, *m.*

Дубіна, *f.* Eichenwald, *m.* Eichengehölz, *n.*; 2) Eichenholz, *n.*

Дубиняк, *m.* Eichenruthe, *f.* ПГ.; *pl.* Stockstreuiche, *pl.*

Дубіти, *v. a.* gerben; 2)*erpressen ПГ.

Дубівка, *f.* Art дїня (Kürbis); *Ke.* 2) Branntwein auf Eichenknospen aufgegossen.

Дубівнік, *m.* Gerber, *m.*

Дубінка, *f.* Galläpfel, Knopper, *m.*

Дубінковий, *a.* Galläpfel-.

Дубіти, *s.* Задубіти; Дублєнный, *ptc.* Ко. 222 starr vor Kälte.

Дубкати, *s.* Дубіти.

Дубле, (-бе), *n.* Partie von Eichenstämmen; 2) *s.* Дубіло.

Дубіло, *m.* N. e. Berges.

Дубній, *a.* zur Geberlohe geh.; Loh-.

Дубнік, (-ичок), дубняк, *K. II.* 37. *m.* Eichenwald, *m.*

Дубіти, дубоніти, дубнути (тупн-), *v. n.* mit dem Fuss stampfen; traben; Getöse verursachen. [N.e.Berges.

Дубніця, *f.* Lohbeizwasser, *n.*; 2)

Дубоване, *n.* *K.* das wilde Schweifen; Bivouakieren. [cus, *B.*

Дубовець, -вця, *m.* Lysaena quer-

Дубовий, *a.* Eichen, aus Eichenholz; — рак Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Дубовік, лящ — *m.* Bley (Abramis brama), der damals leicht gefangen wird, wann die Knospen an d.Eiche sich öffnen.

Дубовина, *f.* *K. II.* 286 Sarg aus Eichenholz, *m.*

Дубовник, *m.* *s.* Дубівнік.

Дубок, бка, *m.* junge Eiche; 2) Stock, *m.* 3) дубчок, вовчинець — *m.* Kellershals, *m.* (Daphne sneorum).

Дубрак, *m.* Günsel, *m.* Ajuga) *B.*

Дубричка, *f.* Gilb Weiderich, *m.* (Lysimachia).

Дубрівка, (-вонька, дубров-), *dim.* *s.* Дубрѳва; 2) Eichelmaus, *f.* (Mus ox nitela).

Дубрівний, *a.* zur дубрѳва geh., darin lebend; Wald-. [Оц. §. 344.

Дубрѳва, *f.* Eichenwald, Wald, *m.*

Дубрѳвник, *m.* *s.* Гриб щирак.

Дубувати, *v. n.* im wachen Zustand

de verweilen; wild schweifen, bivouakieren *K. I.* 180.

Дубурити, *v. a.* *s.* Бурити, stöbern.

Дубчак, (-чик), *m.* *dim.* *s.* Дубок.

Дубяк, *m.* Ч. V. 97. *s.* Будяк?

Дувало, *n.* Gebläse, *n.* гремучо-сазове — Knallgasgebläse, *Пол.*

I. Дуванити, *v. a.* theilen; — ся аким mit jmdm th. *K.* [prahlen *C. II.* 180.

II. Дуванити ся sich aufblähen,

Дувка, *f.* Blaserohr, Löthrohr, *n.* (B.).

Дуга, *f.* Bogen; 2) Regenbogen *m.*;

3) gebogener Henkel am Kessel; 4) Krummholz am Kummel, *n.*

Дуган, *s.* Доган I.

Дуганяр, *m.* Tabakschmuggler, *m.*

Дугастий, *a.* bogenförmig, gebogen, *Пол.* [haut, *f.*

Дугівка, *f.* *Ил.* Iris, Regenbogen-

Дуда, *f.* Rohrpfеife, Schalmel, *f.*

Дудар, (d. дударик, -арчик) *m.* Pfeifenmacher, *m.* Зак.

Дудва, *f.* Schierling, *m.* (Conium macul.); 2) Kälberkropf, *m.* (Chaerophyllum). [tel, *m.*

Дудзуман, *m.* Ф. *s.* Туман, Trot-

Дуди, *pl.* Ochsenlunge, *f.* 2) Aermelleisten am Hemd, *pl.* [Abgrund?

Дудина, *f.* Зан. II. 595 bodenloser

Дудиця, *f.* *s.* Дуда; *pl.* -дуди 2);

3) Strohhalm, *m.* (zum Hutflechten) *s.* Стрілка.

Дудич, *m.* Hohlrüsselkäfer, *m.* *B.*

Дудіти, *v. n.* tönen, schallen, *Пис.*

Дудка, *f.* *s.* Дуда; 2) Tute, *f.* *Пол.*

Дудла, *f.* *s.* Дупло; дудлавий *s.*

Дудлик, *m.* *s.* Дудар. [Дуплавий.

Дудлити, дудіти Ч. VII. 575. *v. a.* durch die Gurgel jagen, schlürfen, saufen.

Дудник, (d. -ничок), *m.* Pfeifenspieler, *III.* I. 309.

Дудніти, *v. n.* dumpfes Geräusch von sich geben; rollen, dröhnen.

Дудок, -дка, *m.* ehem. Scheidemünze (2 Nkr.); *pl.* *Geld, *n.*

Дудочка, *f.* *dim.* *s.* Дудка, Pfeifchen, *n.* 2) Art Tanz *III.* I. 250.

Дуду, дні (ні) — gar nicht im Sinn.

Дудурити ся, §. sich sträuben; 2) vor Schreck zittern; erschrocken zurückfahren (B.); 3) *v. a.* nachlässig etw. hintragen. [f. (Anemone prat.) *B.*

Дудурка, *f.* Wiesen-, Küchenschelle,

Дуж, чим дуж, *adv.* = чим дужше, *s.* Дужий. [sche Uebung, *Bor.*

Дужане, *n.* Ringen, *n.* gymnastische Übungen, *v. n.* genesen, sich erholen, *Ф.* — в сілу an Kraft gewinnen, erstarcken; — ся seine Kräfte messen, sich messen *Lgr.* 148.

Дуже, *adv.* sehr, überaus; (*d.* дуженько, genug kräftig).

Дуженний, *a.* sehr stark; mächtig, gewaltig *Wgr.* 46 *Зар.*

Дужечка, *f. dim.* *s.* Дуга.

Дужий, *a.* gesund, rüstig, stark.

Дужинь, -ени, *f.* Stärke *f.* 2) * ein starker Mann.

Дужинники, *pl.* Art kleiner Kuchen, gegessen am 1. Tage der Fasten.

Дужість, -ести, *f. s.* Видержимість 2) *Пол.*

Дужка, *f. s.* Дуга *He.*; 2) — залізна *He.* Art Riegel od. Schloss; 3) Henkel an der Мазниця.

Дужч *compar.* zu Дуже *Kv.* II. 151, що на- дужч möglichst stark.

Думбом, *adv.* flugs, geschwind, (*B.*), *s.* Думти 2). [stark wehend.

Думний, *a.* *Гол.* III. 3 — вітер *Думнугти, v. n.* *Гол.* III. 17 *s.* Дунути, дмухнути; 2) forthuschen, entwischen.

Дужка, дугар, дукасар, *m.* Magnat, der Reiche; *pl.* дуки -срібляники Geld.

Дужат, *m.* Ducat, *m.* [aristokraten.

Дукатвий, *a.* Ducaten-.

I. Дужач, (*d.* -ачик), *m.* III. I. 104 Ducat, *m.* grosse Gold- od. Silbermünze; 2) *Lusaena virgaurea.* [*Vein.* zu богач.

II. Дужач, *m.* Ч. V. 957 *s.* Дук;

Дуківський, *a.* zum дужа geh. *Лис.* Дуківство, *n.* Stand, *m.* Würde eines дужа, *Лис.*

Дужбня, *f.* *N. e.* полоніна.

Дужба, *m.* дурний — *s.* Нагугла.

Дужвина, *f.* III. I. 233? *vgl.* дужба (*gr.* дужбина)? [Schafhund, *n.*

Дужей, *m.* Lagerplätzchen für d.

Дужета, *f.* *Ko.* 84 Art Weiberkleid [douillete].

Дужляти, §. *s.* Смократи, schlürfen.

Дужівка, *f.* Branntwein aufgegossen auf Birnen думлі.

Дужоб, *n.* Schmiedebalg, *m.*; 2) Lauf *m.* Mündung e. Feuerwaffe *Kv.* 190.

Дужовати, *v. a.* думлі 2) ertheilen. Дужля, (*d.* дужька), *f.* Art grosser Birnen, *f.*; 2) Knippschen, *n.*

Дум, *m.* *M.* das Nachdenken, Sinnen.

Дужма, *f.* *He.* (*Bug.* 43) *s.* Дужма (гудка); 2) epischer Volksgesang; 3)

— державна Reichsrath, *m.* [hängler *m.*

Дужайло, *m.* Grillenfänger, Kopf-

Дужати, *v. a.* denken, erwägen, sinnen; meinen, glauben.

Дужець, -ця, *т.* *S.* Мислитель.

Думіти, думитувати, *v. n.* *R.* 109 sich bedenken, anstehen, zweifeln.

Дужма, *f.* Gedanke, *m.* Idee, *f.*; 2) Absicht, *f.* Sinn, *m.*; 3) Sehnsuchtslied, *n.*

Думлівий, *a.* *OII.* in Gedanken vertieft.

Дужний, *a.* denkend, (*Фр.*); gedankenvoll, tief sinnig, *M.* II. 39.; 2) *gr.*

† — дворянин Mitglied des Staatsrathes; — дяк Geheimschreiber des St.

Дужовини, (дом-). *pl. s.* Умовини Ч. IV. 95. *Og.* 43.

Дужця, *m.* *H.* 21. *s.* Порадник.

Дужчий, *a.* *Макс.* Ideen-, der Phantasie [мыслен]. [нау-, aus der Donau.

Дужевий, дужейский, *a.* До-

Дужай, (*d.* дуженько), *m.* Donau, *f.*; 2) *übht.* jedes grosse Wasser, grosser Strom.

Дужук, *m.* *Ko.* 72 vom Halsstarrigen u. Ernsthafte; 2) Hagestolz, *m.* *Kv.* 380.

Дужька, дужька, *f. s.* Плотія.

Дужьский, *a.* *s.* Даньский, dänisch.

Дужугти, *v. a.* blasen, ab-, anhauen, -wehen.

Дужа, *f.* linker Nbl. des Дністер *Гол.*; 2) *pol.* Steiss, *m.* das Hintere.

Дужак, *m.* Bube in d. Karten.

Дужька, *f.* в дужьку чесати ся Art weibl. Haarfrisur; 2) *s.* Віддупок.

Дужавий, дужелавий, *Гол.* III. 502. дужелавий. (-авий), дужавий *a.* hohl, mit Höhlungen.

Дужавина, *f.* *MIII.* *s.* Дужоб.

Дужати, *v. a.* *Га.* II. 54 betäubt werden, stutzen. [f. hohler Baum.

Дужоб, *n.* Höhlung eines Baumes,

Дужьянка, *f.* — йста Drehling, *m.* (*Agaricus ostreatus*) *Вол.*

Дужнястий, *a.* *s.* Дужавий.

Дужнів, *m.* *N. e.* Berges.

Дур, *m.* дуря, *f.* Betäubung, *f.* Тау-

mel, *m*; Irrsinn, Wahnsinn, *m*. Albernheit, Thorheit, Ausgelassenheit, *f*. dummer, närrischer Einfall III. I. 380; дур голові берé ся, в дѹру; дурá *Bein.* des sinnberaubenden Branntweins, *Kч* 139.

Дурáк, дуралéй *Ко.* 97 Narr, Thor, Tropf, Tölpel, Dummkopf, *m*.

Дураналéси, *pl.* Dummheiten, Thorheiten, Narrenprossen, *pl.* *P.* I. 75 — виправляти — treiben.

Дурáция, *f.* Wahnsinn, *m*.

Дурáчество, *n.* etw. Thörichtes, Thorheit, Dummheit, *f.* [242; 2] *s.* Дурбáр.

Дурбáк, *m.* Wetzstein, *m.* *Ми.* II.

Дурбáр, дурбáс, *m.* *s.* Дурáк.

Дѹрень, -ря, *m.* *s.* Дурáк.

Дуреніця, *f.* Kokkelskörner, *pl.* (B.).

Дуренство, *n.* *Фр.* Thorheit, *f.* Blödsinn, *m*.

Дурéць, -рця, *m.* *s.* Дурійка 1).

Дурзілэ, *n.* *s.* Дівдерев.

Дурібаба, (-бабка), дѹрик, *m.* дуріпоця, -яги, *n.* Zaunkönig, Zaunschlüpfer, *m.* (*Troglodytes parvulus*).

Дурілюд, дурілюдок, -дка, (-людка, *f.*) eig. der die Menschen narret: Rothkelchen, *n.* (*Lusciola rubecula*); *Ми.* II. 370.

Дурісвѣт, *m.* Betrüger, Gaukler, Schwindler; 2) *s.* Дурілюд.

Дурісвѣтка, *f.* Betrügerin, Gauklerin, Gaunerin, *He.*; Verführerin, *f.* *См.*

Дуріти, *v. a.* кого jmdn narren, zum Besten haben, mit leeren Versprechungen hinhalten; anführen, betrügen, beschwindeln.

Дурійка, *f.* Taumelolch, Schwindelhafer, *m.* (*Lolium temulentum*).

Дуріти, дурніти, *v. n.* zum Narren werden, verrückt werden, den Verstand verlieren, toben, ausgelassen sein.

Дѹрка, (*d.* дѹрочка III. I. 376) *f.* Närrin, *f.* [kopf schelten; 2) *s.* Надѹркати.

Дѹркати, *v. a.* jmdn einen Dumm-

Дурковáтий, *s.* Дурновáтий.

Дурмáн, *m.* *s.* Дурзілэ; 2) *s.* Дівдерев; (Alles Betäubende).

Дурмáнити, *v. a.* bethören, betäuben. Дурнэча, *Ч.* II. 491 дурніна, *Зак.* *m. f.* *s.* Дѹрень.

Дурній, *a.* thöricht, dumm; einfältig, närrisch, verrückt, він не — тóс зробіти wohlweislich thut er es nicht; тóне — чоловік das ist ein gescheiter,

gelehrter Mensch; 2) eitel, nichtig; 3) — Ромáн geruchlose Wucherblume (*Chrysanthemum inodorum*).

Дѹрник, *m.* alberner Tropf, Einfallspinsel, Thor, *m*.

Дурніця, (дурнічка), *f.* Albernheit *f*; eitler Tand, Kleinigkeit, Nichtigkeit; трафілася емѹ —, жие дурнічков: weiss manchen Profit aufleichte pfiffige Weise zu erhaschen; дурничкй *adv.* *He.* *s.* Дѹрно.

Дѹрно, *adv.* umsonst, gratis; vergebens, vergeblich, fruchtlos.

Дурновáтий, *a.* verrückt, närrisch.

Дурновáтість, -ости, *f.* Verrücktheit, *f.* närrisches Wesen.

Дурновіч, *m.* ewiger Dummkopf.

Дурногловій, *a.* dummköpfig, thöricht, *K.*

Дурнопя́н, *m.* *s.* Дурмáн.

Дурно́слов, *m.* Wortkrämer, *m.* *См.*

Дѹрность, *f.* *s.* Дуровáне.

Дурно́ха, дурнічка, *f.* Nervenleber, *n.* Typhus, *m.* (B.). [*См.*

Дурношмі́га, *m.* dummer Gimpel,

Дурня́к, *m.* *s.* Дурáк.

Дуровáне, *n.* H. 136. *He.*, дѹрость, *f.* B. дѹрощі, *pl.* (*Ир.* II. 420) thörichtes Handeln, Narrheit, *f.* Thorheiten, *pl.* Unverstand, *m*.

Дуросвѣ́цтво, *n.* K. Verdummung, Spiegelfechtereі; Schwindelei, *f.*

Дусі́ти, *v.* Душáти.

Дѹскати, (душáти), *v. a.* quetschen.

Дѹте́ль, -еля, *m.* §. *Иис.* Verderben, *n.* Untergang; -еля з'істи *Ко.* 209 sterben, *C.* I. 53. [gefährlich.

Дуте́льний, *a.* §. *Иис.* verderblich,

Дѹти, [дѹю (дму), дѹш, (дмеш), дѹс, (дме, дмит)]. *v. n.* wehen, hauchen, blasen; *windschnell eilen; —

на щось anhauchen, anschnauben; — ся sich aufbláhen; *schmollen, maulen; дме ся на тебе *Св.* er verachtet dich, faucht dich an.

Дѹти́й, *a.* *s.* Духóвий 2) *Пол.*; 2) geblasen, Blase-; 3) -а земл́я nasser lettiger Boden.

Дѹтик, *m.* M. III. 139. was hohl ist (von Metall od. Glas); ein aufgedunsenes Gesicht. [Дѹдка.

Дѹтка, *f.* Düse, Tute, *f.* *Пол.*; 2) *s.* Дурчáстий, *a.* hohl, B.

Дуфати, *v. n.* hoffen, vertrauen; на щось auf etw. bauen, sich verlassen, *s.* Вповати.

Дух, *g.* дѣху und тху, *m.* Hauch, Athem, Odem, *m. K.* перевести дух Athem schöpfen; Gas, *n. Пу.*; (*vgl.* дих). 2) eingehaueses Loch im Eise, Wuhne, *f.*; 3) Hitze, *f.* *s.* Духота; 4) *g.* дѣха Geist, *m.* Seele, *f.* * Muth, *m. pl.* дѣхи Geister, Gespenster, *pl.*; — спустити den Geist abgeben, die Seele aushauchen; * дѣха дати комѹ (чомѹ) jmdn (etw.) tüchtig bearbeiten, на-дѣх, дѣхом (зробити що) in einem Athem, geschwind; 5) на духу *He.* (*z. n.* 302) in der Beichte; Святий Дух heil. Geist.

Дѣхив день, der zweite Pfingsttag.

Духнѹти, *v. n.* an-, einhauchen.

Духовенство, *n.* geistlicher Stand, Geistlichkeit, *f.* Clerus, *m.* [den.

Духовина, *f.* leichter, lockerer Bodendampf; — день в Дѣхив день; 2) Blase; — інструмент Blase-Instrument, *Пол.*

Духовість, духовність, -ости, *f.* Geistigkeit, *f.* das Geistige, *Фр. He.*

Духовний *a.* geistig, unkörperlich, immateriell; 2) geistlich; отець — der Geistliche, Seelsorger; Beichtvater, *m.*;

-а семінарія геистliches Seminar.

Духовник, *m.* der Geistliche, *МШ.* Beichtvater, *He.* Pater spiritualis, *m.*

Духопелик, *m.* Stoss, Schlag auf d. Schultern. [*f.* erst. Luft; Dunst, *m.*

Духота, *f.* erstickende Hitze, Schwüle, Дѹцкати, *s.* Тѹцати.

Дуч, *m. H.* 260?

Дуча, *B.* дѹчка, *f.* Loch, *n.* Kluft; Vertiefung, Aushöhlung, Oeffnung. *f.*

Loch im oberen Mühlstein, in e. Fass; Naphtagrube, *f.* [Дѹчка (*B.*).

Дучей, *m.* дучейка, (-йка *f.* *s.*

Душá, *f.* Seele, *f.*; 2) Herz, *n.* в души-сърца vom ganzen Herzen; души в собі не чути ausser sich sein, verzückt sein, *C. I.* 3; дѹшу згубив: vom Selbstmörder; до души прийти (приходити) ся комѹ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в душi менi сидить hab ihn im Magen; моá душá не вiнна ich (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собі самá душeю *M. Oc.* (62) *I.* 81.

mutterseelen allein; по душi дзвонять vom Glockengeläute nach dem Verstorbenen; 3) übhpt. das Innere, der inwendige Theil: Stimmstock, *m.* Stimme, *f.* (bei d. Geige); Einsatz, Mittelstück im Klavier etc.; 4) Mund, *m. C. I.* 63 (als Oeffnung für den „дѹх“); 5) Latz bei der Schürze, *m.*; 6) * Leben, *n.* без души ohnmächtig, leblos; 7) Halsgeschwulst, *Зан. II.* 390. *vgl.* Гѹши.

Душá р. *m.* душáрка, *f.* *Зан. II.* 389. in der Zauberformel gegen души, *s.* Душá 7).

Душевний, *a.* die Seele angehend, Seelen-; herzlich, Herzens-; innerlich.

Душевність, -ости, *f.* *He.* (*Пр. XI.* (2) 32) Geistigkeit, *f.* 2) Gemüthsstimmung, *f.* Gefühl, *n.* Innigkeit, Innerlichkeit, *f.* [lenverderber, Mörder, *m. Ку.*

Душегуб, (-губець, -бця), *m.* Seelenschändender.

Душегубний, *a.* *IT.* seelen-, menschenverachtend. [derin, *f.*

Душегубниця, *f.* *T.* Selbstmörderin, *m.*

Душегубство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* [aschfleisch, *n.*

Душенйна, *f.* Schmorbraten, *m.* Goldbraten, *m.*

Душенница, *f.* zum Ersticken enge Räumlichkeit. [Дѹшка.

Душенька, дѹшечка, *f.* *dim.* *s.* Seele, *m.* Seelentödter, Mörder, *m. III.* II. 222. [muthlos *III.* II. 235. 240.

Душеубогий, *a.* arm im Geiste, arm, *m.*

Душець, -щя, *m.* Stickstoff, *m. Пол.*

Дѹшин, *a.* *KU.* *s.* Душевний.

Душити, *v. a.* würgen, ersticken; 2) drücken, pressen; quetschen; schmoren.

Душиця, *f.* *У.* *s.* Душá.

Душити, *v. a.* stark duften, *M.*

Дѹшка, *f.* *dim.* (liebe) Seele, liebes Herz; моá — meine Liebste.

Душкувати, *v. n.* von Schafen, wenn sie, sich zusammendrängend, gegen den Boden hin schnauben (gegen d. Bissfliege).

Душливий, *a.* erstickend, *BB.*

Душман, *m.* Würger, Bedrucker, Tyrann, *m. Пот.* III. 15.

Дѹшне, *adv.* eben (nicht), just (nicht).

Дѹшний, *a.* *ГР.* 73 *s.* Душевний; 2) warm zum Ersticken, heiss, schwül, dunstig; *adv.* дѹшно.

Дѹшник, *m.* Luftloch, *n.* Luftfang, Ventilator, *m.* Ventil, *n.* *Кс.*

Дѹшність, -ости, *f.* *s.* Душота.

Душóвий, *a.* jede Seele, jedermann betreffend.

Душогу́б. etc. *s.* Душегу́б etc.

Душогу́бка, *f.* Mörderin, *f.*; 2) * leichter unsicherer Kahn aus Lindenholtz *Oz.* (61) *V.* 55.

Дуя́вка, *f. n.* Sturmwind, *m.*

Дчині́ти, *s.* Відчині́ти *Oz.* 56.

Дщер, *f.* † *III. II.* 272 Tochter, *f.*

Дюг, *m. II. n.* 75. *Luts. gr.* 165? *s.* Дюк.

Дюк, *m.* Schwärmer, *m.* (Sphinx) *B.*; 2) Wolfsmilchraupe, *f.* (*Eruca euphorbiae*). [*Halicore cetacea*].

Дюгонь, *f.* Dügong, Seemaid, *f.*

Дюгати, *v. a.* stossen, schlagen §.

Дюдя, *f.* свистіть — в кешени von leeren Taschen, *He.*; 2) *s.* Дзюдя.

Дюндóвий, *a.* -а кошу́ля *Гол. III.* 493. *ungr.*?

Дюндвя, *f.* *s.* Дзіндзівер.

Дюра, *f.* *s.* Діра. [Danken].

Дя! in *d. Kinderspr.* = Па! (beim

Дяволéнный, *a. s.* Діавольский, *Зак.*

Дяга, *f.* etw. Unbestimmtes: Gros- ses, Schweres, Böses: нарва́ло на но́зі

таку́ дягу; як ту мені́ таку́ д. зро- біти? (*Фр.*) [(*Angelica silv.*, *A. archang.*)]

Дягель, дягиль, *m.* Engelwurz, *f.* Дядик, дядичок, дя́до, (дядьо) *m.* Vater, *m.* [Base, Muhme, *f.*

Дядина, *f.* der Mutter Schwester,

Дядинки, *pl. s.* Прóводи, *pl. Зак.*

Дядько, *m.* Vatersbruder, Onkel, *m.*

Дяк, *m.* Kirchensänger, *m.*; дяків,

-ова, -ове, *a.* des дяк.

Дяка, *f. II. n.* 42. *У.* Dank, *m.* Dan-

kesbezeugung, *f.* дяку зроби́ти кому́

Me. dankbar jmds gedenken; 2) — на

корбéс der Wille zu jmdm, Neigung, *f.* Gefallen, *n.* щось припадáє до дя́ки

кому́ jmdm ist etw. lieb, gefällt ihm.

Дяківна, *f.* des дяк Tochter, *f.*

Дяклик, (дя́тель). *m.* Specht, *m.*

(Picus). [in natura, *f. Hom. III.* 99. 133.

Дякло, *n.* † Abgabe der Feldfrüchte

Дякованє, *n.* Danksagung, *f.*

Дякованець, -нця, *m.* *ZP.* I. 86

zum Hochzeitgefolge (beim Danken) geh.

Дяко́льний, *a.* † zu Дякло geh.

Дякон, *m. s.* Діакон. [Дякон.

Дяко́ниха, *f.* Frau od. Witwe eines

Дяко́нєнко, *m.* Sohn —; дякон-

ча, -ати, *n.* Kind eines дякон.

I. Дякува́ти, дя́чити. *v. n.* дяк

sein, dessen Dienste verrichten.

II. Дякува́ти, *v. n.* danken, Dank

sagen: сві́тови von den Lebenden

scheiden, verscheiden; 2) само́му со́бі *Кє.*

II. 27. seine That selbst billigen, gutfinden,

anerkennen; 3) *v. a.* ко́б *III. I.* 1.

jmdm etw. Angenehmes u. Erfreuliches

bereiten od. erzeugen; Gunst, Wohl-

wollen, Verehrung beweisen, gefällig

sein, zu Willen sein. *Hom. II.* 28.

Дяра, *f. s.* Діра (дюра́).

Дя́тель, *m.* *Пол. s.* Дяклик.

Дятинкі́, *pl.* das Vertheilen der:

geweihten Essartikel am Osterfeste an

Arme. [Iium pratense].

Дятлові́на, *f.* rother Klee (*Trifo-*

Дя́чий, *s. a. m. Ф.* (*Husa* 1865. 9.)?

Дя́чити, *v. a. У.* со́бі щось sich

nicht worin gefallen, kein Gefallen fin-

den; 2) *v. a. s.* Дякува́ти 3).

Дячя́ха, *f.* Weib od. Witwe des дяк.

Дячя́шин, *a.* der дячя́ха geh.

Дя́чний, *a.* genehm, willkommen.

Е. Є.

Е, und Є, siebenter Buchstabe (єсть, Е). Infolge der Lautwandlungen ist єна́кше=ина́кше; єней=іней; єскра=іскра etc.; єдєн (їден) = одін; єщє=іщє (ищє); єгб = йогб; єї=її; єсаул=осаул; Єрина=Орина (Ирина) etc. єйце = яйце, etc. *P. I.* 188. *Oz.* 32. 37. 42. 43. 46. *Oz.* §. 26. 23.

Е! *int.* beim Zureden, Gefasstsein,

Sträuben, Lachen und Spotten.

Є, 3. *pers. sg.* von бути: ist, *s.* Єсьм, єсть. *Mi.* IV. 763.

I. Єва, Євка, *f.* Ева. [ивóлга.

II. Єва, євола, *f.* євник, *m. s.* Ивола,

III. Єва, *f. s.* Ива. [ction und Buch].

Євангéлик, *n.* Evangelium, *n.* (Le-

Євангéлик, *m.* Evangelischer (Pro- testant) *m. Це.*

Евангеліст, *m.* Evangelist, *m.*
 Євангелський, євангелічний,
 ГШ. *a.* evangelisch; євангеліцький
 (protestantisch) ГШ. Цє. [*f.* Eugenia.
 Євгеній, *m.* Eugenius; Євгенія,
 Євграф, *m.* Eugraphius.
 Євін, *a.* von Eva abstammend, Evas.
 Євнѣх, *m.* Eunuch, Verschnittener, *m.*
 Єврах, єврашок *s.* Оврах etc. Цис.
 Єврей, *m.* Hebräer.
 Єврейський, *a.* hebräisch. [erthum.
 Єврейство, *n.* єврейзм, *m.* Hebrä-
 єврейст, *m.* Hebräist, *m.*
 Європа, *f.* Europa, *n.*
 Європéець, -пéйця, *m.* Europäer, *m.*
 Європéйський, *a.* europäisch.
 Євсéвій, *m.* Eusebius *s.* Овсій.
 Євтѣх, *m.* Eutychius, *s.* Явтѣх.
 Євѣня, *f.* dim. *s.* Ева I. Evchen. *n.*
 Евхарістія, *f.* Eucharistie, *f.*
 Євя, (євня), *f.* † *s.* Сушарня, Brach-
 stube, *f.* Цот. III. 135.
 Ег, eré (eré) *int.* ja, ja wohl, so ist
 es; 2) warum nicht gar! [Аякати.
 Егékати, *v. n.* oft eré sagen, *s.*
 Егéра, *f.* *s.* Яга, язя, Цис.
 Егйпет, *m.* Aegypten, *n.*
 Егйпетник, *m.* „aegyptischer“
 Zwingherr, Verfolger, *m.* [Aegypten.
 Егйпетський, *a.* aegyptisch, aus
 Егйпта, *f.* coll. Feldplage: Mäuse,
 Insecten und nach irriger Volksansicht
 auch Frösche (wie ehem. in Aegypten).
 Египтянін, *m.* Aegypter, *m.*;
 Египтянка, *f.* Aegypterin, *f.* [etc. Ог. 43.
 Еглá, егліця МШ. *f.* *s.* Иглá, игліця
 Елáмін, *m.* Examen, *n.* Prüfung, *f.*;
 елáминувати, *v. a.* examinieren, prüfen.
 Елэелéт, *m.* Exeget, Erklärer, *m.*
 Елэелéтика, *f.* Exegetik, *f.* [tieren.
 Елэеквувати, *v. a.* exequiren, ехесу-
 Елэекўтник, *m.* Executor, *n.*
 Елэекўция, *f.* Execution, *f.*
 Елэецьрка, *f.* das Exercieren.
 Елэемплярвати, *v. a.* exercieren.
 Елэемпляр, *m.* Exemplar, *m.*
 Елэом, *adv.* allsogleich, dringend.
 Елбізм, *m.* Egoismus, егоістичний,
a. egoistisch; егоіст, *m.* Egoist, *m.*
 Елбмость (-оць), *d.* єломбстик, *m.*
 Herr Pfarrer (so betitelt der Bauer sei-
 nen Pfarrer). [Jego Mośé].
 Елбмбстевий, *a.* des єломбсть.

Егурдáти ся, по чéсти мóйй ver-
 unglimpfen, mit Füßen treten.
 Едамáшок, єдемáн; єдамáшковий
 Цис. *s.* Адамáшок etc. [кбвий etc.
 Едвáb, єдвábний etc. *s.* Шовк, шов-
 Едém, *m.* Eden, Paradies, *n.*
 Едén, єдін, єдинáцять. (-ятий) *s.*
 Оден. (одін) etc.; в єдін раз *P. I.* 32
 einmal; єднїх два три лóда etliche
 (Leute), *pl.* [richt, *n.* *P. I.* 75.
 Едéне, *n.* Essware, Speise, *f.* Ge-
 Едерний, *a.* muthig, stolz, selbst-
 bewusst, gehoben, (Ф.) пáрубок, кінь.
 Единак, *m.* einziger Sohn.
 Единáчка, *f.* einzige Tochter.
 Едінний, *a.* einzig; * allerliebst.
 Единíteль, *m.* Vereiniger, *m.* К.
 Единíteти, *v. a.* vereinigen; — ся
 Единіця, *f.* *s.* Одиніця. [sich — К.
 Единічний, *a.* des Einzelnen, in-
 dividuell К. Ил. число -e Einzahl, Sin-
 gularis, *Par.*
 Едйно-, єдно- *s.* Одно-, єдно-.
 Единовлáдний, *a.* alleinherrschend.
 Единодўшність, -ости, *f.* Ein-
 müthigkeit, Einigkeit, *f.*
 Единовўчний, *a.* eintönig, У.
 Единовéмець, -мця, *m.* КС. IV.
 108. Landsmann, *m.* [Mutter geboren.
 Единомáтерній, *a.* von derselben
 Единомáсліє, *n.* † Ш. II. 239.
 Gleichheit der Denkungsart, gutes Ver-
 nehmen. [mesverwandte, *m.* Гол.
 Единоплемéнець, -нця, *m.* Stam-
 Единокóдний, *a.* eingeboren, einzig.
 Единосóбний, *a.* Einzeln-; — сў-
 дия Einzelnrichter, *m.* Term. [machend.
 Едйноспасáючий, *a.* alleinselig-
 Единосўщний, *a.* gleiches Wesens.
 Единосўщність, -ости, *f.* Einig-
 keit des (göttlichen) Wesens.
 Единоутрóбний, *a.* † С. von der-
 selben Mutter geboren, leiblich ver-
 schwistert.
 Единьствó, *n.* Einheit, Einigkeit, *f.*
 Едйничк, *m.* *s.* Единак. КС. IV. 513.
 Еднак, *conj.* *s.* Однáком.
 Еднáкий, єднáків, Гол. I. 364. *a.*
 einerlei, immer ein und derselbe; *s.*
 Однáкий; єднáко, *adv.* *s.* Однáково.
 Еднáнка, *f.* Ersatz, *m.* Schmerz-
 geld, *n.* Ф.
 Еднáти, *v. a.* vereinigen (zu einer

gemeinsamen Unternehmung *Кч.* 299); einigen, gewinnen; dingen *Оз.* 37.; 2) jmdn um Verzeihung bitten.

Єднѣч, *т. Пис.* Vereiniger, Vermittler, *т. Оз.* 97.

Єднѣчи, по — *adv. II. n.* 128.?

Єднѣсѣнькиий, *а.* до -кої коноплї bis auf den letzten Hanfstengel.

Єднѣсть, -ости, *ф.* Einigkeit, *ф.* — маѣти fleischlichen Umgang haben.

Єднѣдуш, єднѣдушець, -щя, *т.* Seelenfreund, Busenfreund, *т.*

Єднѣслѣвний, *а.* der sein gegebenes Wort od. Versprechen hält, Worthalter, *т.* [gleichförmig, einförmig.

Єднѣсталь, *ф.* Einförmigkeit, *ф. в.* —

Єднѣстальковець, -вця, *т.* Gabelpferd, *п.*

Єднѣстальковиий, *а.* einspännig.

Єднѣстальний, -стальнисть *с.* Одностальний etc. [Gabelwagen, *т.*

Єднѣстало, -лка, *т.* Einspanner,

Єднѣстний, *а.* einig, vereinbart; * gleichgesinnt; vereinigt, verbündet *Пис*

Єднѣста, *ф. Шу. Ле.* Einheit, *ф.* einheitliche Form; 2) Verein, *т. Term.*

Єднѣс, *т.* Ring an der Korallenschnur, *т.* Дукѣч.

Єжевиѣка, єжѣна, *ф. гр. с.* Ожѣна.

Єй, *int.* ei! ei sieh! єйже! ei doch! 2) *с.* Алѣ либѣнь: єй даш! wirst doch wohl geben; єй-вѣ, єй де там aber gar nicht.

Єк, єкѣй, *с.* Як, якѣй, *Ч. V.* 578. *Р. II.* 173. *I.* 74. *Оз.* 45. 4. [tropisch.

Єкваторѣкий, *а.* *Не.* aequatorial,

Єквѣрта, *ф.* Exhorte, *ф.*

Єквѣрцизм, *т.* еквѣрдия, *ф. Не. Пр. XI.* (1) 149. Teufelsbeschwörung, -ban-

nung, -аустreibung, *ф.* [*а.* ökonomisch.

Єкѣном, *с.* Окѣман; економѣчний, Єкспльоатувати, *в. а.* exploi-

tieren. [ploitation, *ф.* Єксплюатѣторѣтво, *п. Не.* Ек-

Єктѣнѣя, *ф.* Gebet welches der Priester singend liest u. worauf nach Absätzen des Gebetes der Chor antwortet: Гѣспѣди помѣлуй! od. подѣй Гѣспѣди!

Єль, єлка, *ф. с.* Яліна.

Єле, *adv.* † kaum, *Р. II.* 175. *С. I.* 173; єле — єле *Кч.*

Єлѣант, *т.* Statzer, ein Putzsüchtiger.

Єлѣантнѣсть, -ости, *ф. Не.* Ele-

ganz, *ф.*

Єлѣантувати сѣ, sich fein, nett Eleгѣйний, *а.* elegisch. [kleiden.

Єлѣгѣя, *ф.* Elegie, *ф. III. II.* 152.

Єлѣй сѣвятѣй — Chrisam, *т.*

Єлеосѣвящѣнѣе, *с.* Маслосѣвятѣе.

Єлѣктризм, *т.* електрѣика, електрѣичнѣсть, -ости, *ф.* Elektrizität, *ф.*

Єлѣктризувати, elektrisieren.

Єлѣктрѣичний, *а.* elektrisch; -а маѣшина Elektrisirmaschine, *ф.*

Єлѣктродѣржець, -жця, *т.* Elektrizitätsträger, Elektrophor, *т.*

Єлѣкѣця, *ф.* Wahl, *ф.*

Єлень, *т. с.* Ивѣла, єволѣ.

Єлѣчко, *п. Ме.* 134. 136. *с.* Вѣлѣчко.

Єлѣзавѣт = Єлѣсавѣтград.

Єлѣко-мѣга, *adv.* † *III. I.* 314 wie viel vermögend. [Ялібно.

Єлѣбно, *adv.* zierlich, schmuck, *с.*

Єлѣкѣй, *а.* ranzig, *Зак.*

Єломѣк, -мѣка, *т.* Art Mütze.

Єлѣ, *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Єлѣстѣчний, *а.* elastisch, federnd.

Єлѣстѣчнѣсть, -ѣсти, *ф.* Elastizität, *ф.* Email, *т.* Smalte, *ф.* [cität, *ф.*

Ємалѣювати, *в. а.* mit Email versehen, emaillieren.

Ємблѣма, *ф. Не.* Emblem, Sinnbild mit e. Wahlspruche verbunden.

Ємкѣй, *а.* zugreifend, fassend; * unternehmend, energisch, wacker, tüchtig, rasch handelnd; merklich; ємко (*adv.*) їсти gierig. [tigkeit, *ф.*

Ємкнѣсть, -ости, *ф.* Energie, Tüchtigkeit, *а.* *Пар.* umfassend, reich-

haltig; *с.* Обѣмний.

Ємнѣсть, -ости, *ф.* das Vermögen aufzunehmen; сѣльнѣ — Salzgehalt, *п. В.*

Ємпѣрѣичний, *а.* empirisch, erfahrungsmässig.

Єнѣк, єнѣкшиий, *с.* Инѣкшиий.

Єнѣй, *т. с.* Инѣй, *Оз.* 43.

Єнѣма, *ф.* Klystier, *п.*

Єнѣрѣл, єнѣрѣлѣский, єнѣрѣлѣство etc. *с.* Генѣрѣл etc. [*а.* energisch.

Єнѣрѣгѣя, *ф.* Energie; енерѣгѣичний,

Єно, *с.* Инѣ. [klorädisch.

Єнциклѣопедѣичний, *а.* encyclopädisch.

Єнѣчий, єнѣшиий, *с.* Инѣчий etc.

Єнѣрѣхѣя, *ф.* Eparchie, *ф.* Sprengel eines Bischofs.

Єнѣрѣхѣльниий, *а.* zur Eparchie geh.

Бі́йскою, *m.* Bischof, *m.*
 Бійсько́пскій, *a.* bischöflich.
 Бійсько́пство, *n.* еписко́пія, *f.* Biscshofswürde, *f.*; 2) Bisthum, *n.*
 Епідемі́чний, *a.* epidemisch, ansteckend (v. Krankheiten).
 Епі́к, *m.* Epiker, *m.*
 Епіле́птичний, *a.* epileptisch.
 Епіта́фія, *f.* Grabinschrift, *f.* Кч. 101.
 Епітрахі́ль, *f.* Epitrachilion, Schultertuch der Geistlichen, *n.*
 Епі́чний, *a.* episch. [derstoff.
 Епо́йкбвій, *a.* С. I. 92. Art Klei-
 Епопе́я, *f.* е́пос, *m.* Еро́пое, *f.* Epos, Heldengedicht, *n.*
 Епо́ха, *f.* Epoche, *f.* Zeitpunkt, *m.*
 Епоха́льний, *a.* *Нав.* epochema-
 Ера, *f.* Aera, Zeitrechnung, *f.* [ehend.
 Ерлі́ня, *f.* s. Гео́рліня.
 Ердек, *m.* *ung.* с. Чорт.
 Ере́й, *m.* Opferer, Priester, *m.* [ερεός].
 Ере́йка, *f.* Priesterin, *f.* ОБ.
 Ере́йскій, *a.* priesterlich.
 Ере́йство, *n.* Priesterstand, *m.*
 Ере́нтій, *s. a. s.* Реэ́нтій.
 Ере́пеніти ся, *M.+B.* 195 sich sträuben, *s.* spreizen. §. [довий.
 Ере́пудній, *a.* ВГ. 147 s. Яре́пуд-
 Ересь, *f.* Häresis, Ketzerei, *f.*
 Ере́тик, *m.* Häretiker, Ketzер, *m.*
 Ере́тичій, (-чний), *a.* häretisch, ketzerisch; *verflucht. [ner Bach.
 Ерик, *m.* *Не.* (Ир. XI. (1) 115 klei-
 Ерма́к, *m.* Ermolaus.
 Еро́дула, *f.* К. griech. Hierodule, Tempeldienerin, *f.*
 Еро́тик, *m.* Erotiker, *m.*
 Еро́тичний, *a.* erotisch.
 Еро́ха, *m.* Hierotheus, *Зах.*
 Ерува́ти, *v. a.* кожухъ steppen.
 Ерусалі́м, *m.* Jerusalem, *n.* до -му іади тави vom Pferde geschleift werden zur Strafe für das Verschlafen der Wacht bei der nächtlichen Hutweide der Pferde, *К.*
 Ерш, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cer-
 ца). [ти: du bist.
 Есь, есі, 2. *pers. sg. praes.* von б́у-
 Есау́л, есау́ленко *pl.* есау́лці etc. s. Осау́л etc.
 Есе́нція, *f.* Essenz, *f.* [wesentlich.
 Есе́нциона́льний, *a.* essentionell,

Ески́з, *m.* К. esquisse, Skizze, *f.*
 Еськó, *m.* с. Юсько, *Зах.* [Entwurf, *m.*
 Еслі́, *conj.* wenn, wofern.
 Есьм, 1. *pers. sg. praes.* von б́ути: ich bin (-ем, -ех, *Ог.* 145); есьмо́ wir sind; есть (е) (sie, es) er ist, есьте́ ihr seid.
 Есмáнь, *f.* rechter Nbl. des Сейм.
 Есовáто, *adv.* *Пол.* in der Gestalt eines S.
 Еспарвэ́та, *f.* s. Дівóйник, *B.*
 Естестве́нный, *a.* *Пол.* natürlich; wesentlich.
 Естество́. *n.* *Пол.* Naturproduct, *n.*; 2) Natur, *f.* Wesen, *n.* К. wesentliche Eigenschaft. [ний, *a.* ästhetisch.
 Есте́тика, *f.* Aesthetik, *f.*; есте́тич-
 Ет! *int.* des Wegwerfens, Absprechens, Sträubens, des Unwillens: lass mich!
 Етере́ичній, *a.* ätherisch.
 Ети́ка, *f.* Ethik, Sittenlehre, *f.*; ети́чний, *a.* ethisch.
 Етике́та, *f.* Etikette, *f.*; етикетáль-
 ний *a.* etikettenmässig.
 Етимоло́гія, *f.* Etymologie, *f.*; етимоло́гічний, *a.* etymologisch.
 Етноѓрафія, *f.* Ethnographie, *f.*; етноѓрафічний, *a.* ethnographisch.
 Етю́да, *f.* К. étude, Studienzeichnung, *f.* Studium, *n.*
 Ефе́ктовний, *a.* effectvoll.
 Ефиме́рія, *f.* Т. ephemerische Erschei-
 нung, Eintagserscheinung; ефе́мер-
 ний, *a.* ephemerisch. [[εφίμερος].
 Ефі́рний, *a.* *Не.* s. Етері́чний
 Ефі́р, *m.* Altvater, der von den beiderseitigen Eltern zur Leitung der Hochzeitsgebräuche bestellte Ceremoniär.
 Ех, *int.* der Sehnsucht, der Wehmuth, der Begeisterung *ТР.* III. II. 3.
 Еха́вку, ой —! hol' ihn der —! potz tausend!
 Ехидко́вти́й, *Гр.* ехідний, *a.* Eidechsen-, Natter-; *boshaft, heimtückisch, schadenfroh, *Не.*
 Ехідна, *f.* Natter, Eidechse, *f.*
 Ехо, *n.* с. Відголос, луна́.
 Еч! еч як! еч якій! sieh doch! schau! schau! wie — (mit Vorwurf).
 Ещэ́, *adv.* noch, annoch.

Ж.

Ж, achter Buchstabe (Живіте).
-ж. *conj.* s. Же; коли-ж wenn (wann) nun aber, під-ж бо я aber da werde ich gehen; робі-ж! *imperat.* mache doch! а вже-ж nothwendigerweise, ja; та вже-ж dennoch, *Ог.* 208—215 як же-ж wie denn? *Ог.* 59. 7. 159 8. що-ж ти такé? ja, was bist denn du? *P. I.* 1.

Жа́ба, *f.* Frosch, *m.* * — ціцьки дасть тобі wirst „in's Gras beissen“, w. enthauptet werden, w. sterben *Гр.* V. 336. *Пом.* II. 10.

Жаба́к, *m.* Schwanen-Teichmuschel *f.* (*Anodonta cygnea*). [Жабу́р.

Жаба́р, *m.* Froschtümpel, *m.*; 2) s.

Жаберна́тий, жабе́рний, *a.* Kiemen-, mit Kiemen (*branchiae*) versehen.

Жа́бин, жа́бій, жа́бінський Ч. II. 40. *a.* des Frosches, Frösche-; -ні́бчка Ackervergissmeinnicht, *n.* (*Murosotis intermedia*).

Жа́біна, (жэб-) *f.* grünlicher Schleim (*Answurf*) beim Erbrechen.

Жа́бка, *f. dim.* s. Жа́ба; 2) * Art Doppelnagel zum Beschlagen der Галыри.

Жа́бнік, *m.* s. Лобгаш; 2) s. Жа́бянік.

Жа́бовіна, *f. coll.* Frösche, *pl. M.*

Жа́боїд, *m.* Froschfresser, *m.* [II. 138.

Жа́боко́блець, лця, *m.* Froschstecher, *m.* (*scherzh. W.*).

Жа́бокрю́калка, *f. Plac.* s. Жаба́р.

Жа́бокрю́кань, *n.* Froschgequack, *n. Plac.* [mäusekrieg, *m.*

Жа́бомишо́дракі́вка, *f.* Frosch-

Жа́боріа, *m.* Froschmörder, *m.*

Жа́бра, *f. gew. pl.* жа́бри, Kiemen, (*branchiae*). *Пом.* III. 110.

Жа́брéй, жа́брік, *m.* s. Жебрі́й.

Жа́бскі́й, *a.* *Лг.* 84 s. Жа́бячий.

Жа́бу́н-рибо́лов, *m.* Froschfisch, Seeteufel, *m.* (*Lophius piscatorius*).

Жа́бу́р, *m.* жабу́рінь, *n.* Laichort der Frösche, Froschtümpel, *m.*; 2) Bach-Wasserfaden, *m.* (*Conferva rivularis*).

Жа́бу́рнік, *m.* кучеря́вий krauses Laichkraut, (*Potamogeton crispus*).

Жа́бяни́й, В. жа́бячий, *a.* des Frosches, Frosch-; -а цибу́ля Binse, *f.* (*Scirpus tabernaemontani*); -і мици́нкі, ко́лискі́й s. Жаба́к; -а зеле́нина

s. Жабу́р 2).

Жаба́чка, *f.* s. Жаба́к; 2) Perlfluss-
muschel, *f.* (*Unio margaritana*).

Жава́льскі́й, *a.* Javellisch, -а лу-
жинá Я. Lange *Пол.*

Жа́воронок, etc. s. Жа́йворонок etc.

Жа́вра, *f.* Hund, *m.*

Жавра́тий, *a.* s. Крикля́вий.

Жа́га, *f.* s. Зга́га; 2) Gier, *f.* Be-
gehren, *n.* *M.+B.* 122. *ОП.*

Жа́глик, *m.* *M.* *Кн.* kleines Segel.

Жа́гля́вка, *f.* s. Жу́лявка.

Жа́да, *f.* Begierde, Gier, *f.* *ЛД.*

Жа́да́нь, *n.* *M.* II. 164 das Begeh-
ren, Verlangen, *n.* Wunsch, *m.*

Жа́данча́, -а́ти, *n.* ersehnter Gast
(*iron.*). (*Фр.*). [wünschen, fordern.

Жа́да́ти, *v. a.* begehren, verlangen,
I. Жа́де́н, -на́, -дне́ *a.* s. Жа́дний II.

II. Жа́де́н, -на́, -дне́ kein (жа́дний).

Жа́ди́бка, *f.* *M.* II. 94 *H.* 20 s. Жа-
до́ба; ко́му́сь що́сь не в -о́ку́ jад
hat kein Verlangen nach etw.

I. Жа́дний, жа́де́н, *a.* *K.* I. 105. s.
Кожли́й, вся́кий. [etw.

II. Жа́дний, *a.* чо́го́сь begierig nach
Жа́дні́сть, -о́сти, *f.* Begierde, Sucht,

f. Пар. [süchtigem Blick, *KV.*

Жа́дно́ккі́й, *a.* mit gierigem, eifer-

Жа́до́ба, *f.* das Begehren, Verlau-
gen; Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* *Кн.*
186. *Зак.* про жа́до́би auf dringendes
Verlangen.

Жа́до́бе́н, жа́до́бні́й, *a.* gierig, be-
gierig, habstichtig, lüstern *He. Пол.*;
2) durstig, *Ст.*

Жа́ду́чий, *a.* *K.* s. Жа́жду́щий.

Жа́жда, *f.* Gier, *f.* heftige Begierde;
2) Durst, *m.* [harrend; sehr durstig *Ог.* 102.

Жа́жде́нний, *a.* *Ру.* sehnsüchtig

Жа́жді́вий, жа́ждля́вий, *v. a.*
gierig, begehrlieh, unersättlich, *Luts. Гр.*
170. *Гол.* III. 523. [dürsten, *K.*

Жа́ждува́ти, *v. n.* Durst leiden,

Жа́жду́щий, *a.* dürstend, durstig,
lechend. [*Ст.* s. Жижкя́й.

Жа́жкя́й, *a.* brennend, flammend,

Жа́йві́р, -ора, *K.* жа́йвороно́к,
-нка, *m.* Lerche, *f.* [der Leroche, Lerchen-
Жа́йвороно́чий, (-рончий), *a.* *На.*

Жайворончиха, *f.* Lerchenweibchen, *n.*

I. Жак, *m. H.* 110 *Др. с.* 243 Arbeit um die Wette zum Zwecke grösseren Erwerbes, *f.* [wespe, *f.* (Sphex), *B.*

II. Жак, *m. (B.)* s. Бомок; 2) Мord-Жакувати, *v. a.* vernichten, verderben, zerstören; plündern; — тіло zerfleischen.

Жаль, *m. (und f. Ф.)* Leid, Herzeleid, *n.* wehmüthiger Schmerz, Wehmuth, *f.* жалі виводити за чим етв. beklagen; жаль мені когось es thut mir leid um jmdn; — чо́гось um етв.; 2) Reue, *f.* Leid, Bedauern, *n.*; 3) — и. жалá, *f.* Mitleid, Erbarmen; *n.*; 4) das Gefühl einer von jmdm erfahrenen Kränkung: на, до когось; жаль ему на когось er beklagt, beschwert sich über jmdn.

Жальворонок, *s.* Жайворончок.

Жалыва, *f. II. n.* 49 *с.* Кропыва, Brennessel, *f.*

Жалыти, *v. a.* stechen, brennen; 2) * когó jmdm Herzeleid verursachen, jmdn grámen, betrüben. [хус].

Жалыця, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys).

Жаліб, -обу (-лі-) *m. Ч. V.* 238 *с.* Жалоба 2). [лбоний].

Жалібливий, *K.* Жалібний *s.* Жалібник, *m. Пр. II.* 247 der Mitleidige, Wohlthäter, *m.*; 2) брáтик — *Ч. V.* 799 der Trauernde, *d.* Bemitleidenswerte; 3) — нашо́ї мови *Ос.* (61) IV.33 Liebbling? 4) Kláger, (actor) *Term.*

Жалібниця, *f. feminin.* Form *s.* Жалібник 4).

Жалібщик, *m. B.* Kláger, *m.*

Жаліне, *n.* das Mitleiden, Bedauern, Erbarmen; 2) Betrübnis, *f.*; 3) Klage, *f. Кв. II.* 269.

Жалісливий, жалісливий, (-лістн-) *a.* barmherzig, mild; kláglich.

Жалыти, *v. n.* bedauern, Leid um етв. haben — чо́гось; 2) * ванно́ жаліе (перегоріт) der Kalk zerfällt zu Staub wegen Feuchtigkeit.

Жалкый, *a.* stehend; 2) klagend, kláglich, mitleidregend; жалко, *adv.* *Ос.* (61) V. 21 stehend, empfindlich; schmerzhaft; jämmerlich, — мені тебé ich fühle mit dir Mitleid, es dauert mich deiner. [Trauer, Sohweremuth, *f.*

Жалість, жалість, *У.* -ости, *f.*

Жалькотіти, (жарк-), *v. n.* vom Gesang des жальворонок. [dauern, *n.*

Жалкуваня, *n.* Leid, Mitleid, Ве-Жалкувати, *v. n.* за ким, по ким sich nach jmdm sehnen, mit jmdm Leid haben, um jmdn trauern, jmdn beklagen, beweinen, betrauern *АД. I.* 161.

Жалля, (-е), *n. Ч. V.* 653 *с.* Жаль.

Жальний, *a.* wehmüthig, traurig *B.*; 2) — четвѣр *s.* Страстний *ч.*; *adv.* *compar.* мені жалнійше es thut mir mehr leid, ich bedauere mehr.

Жалнощи, *pl.* Mitleid, *n.* Condolenz, *f.*

Жалб (же-), *n.* Stachel, *m.*

Жалоба, *f.* Mitleid, *n.* Sympathie, *f. K.*; 2) Trauer, *f.* Leid, *n.* Traueranzug, *m.*; 3) жалоба Klage, *f.* (vor dem Amte: querela). *Term.*

Жалобець, -оця, *m.* Trauermantel, *m.* (Vanessa Antiora) *B.*

Жалобний, *a.* *Пр. II.* 247 mitleidig, barmherzig, mitleidvoll, sympathisch; klagend, wehmüthig, Trauer-.

Жалованник, *m. gew. pl.* *Ч. III.* 8. ungesäuertes Kornbrod als Fastenspeise.

Жаловасний, *a.* wegen eines Leids leicht in Thränen ausbrechend.

Жалосливість, (-лісл-), -ости, *f. BB.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Жалосник, *m. H.* 94 der sich u. den man beklagt. [trauernd.

Жалостивий, *a. III.* klagend,

Жалостонька, *f. dim. s.* Жалість.

Жалощи, *pl.* Trauer, *f.* Gram, Schmerz, *m.*

Жалуване, *n.* das Bedauern, Mitleid, *n.*; 2) Gehalt, *m. Term. II.* 53.

Жалувати, *v. a.* jmdn bedauern, Mitleid mit jmdm haben; 2) jmdm Rücksicht, Pflege, Unterhalt angedeihen lassen, *II.* 53. *P. I.* 13; 3) lieb- kosen, lieben *M.*; 4) чо́гó, за чим, (гріхів, за гріхі) Reue empfinden; *s.* Жалкувати. [Жалб.

Жальце, *n.* Nadelspitze, *f.*; 2) *s.*

Жалá, *f.* Schnitterin, *f.* [жати].

Жалáчка, *f. s.* Жалыва.

Жандáр, *m.* Gendarme, *m.*

Жандáрик, *m.* *s.* Вудвуд, *Gr.* 30.

Жар, -у, *m.* жар, -и, *f.* glühende Kehlen, *f.*; 2) *W. II.* 81 Alpen- glühen (Pflze).

Жарá, *f.* *Glut, Hitze, f. Кв. II.* 328.

Жараннік, *т. с.* Яловець.
 Жарина́, *ф. М.* II. 174. *Ме.* 364
 glühende Kohle.
 Жаристий, *а.* glühend, *У.*
 Жарити, *в. а.* rösten, braten, bren-
 nen; 2) * schlagen.
 Жарище, *н. Зар.* Herd, Brennpunkt, *т.*
 Жарівка, *ф.* Feuerbecken, *т.* Koh-
 lenpfanne, *ф.*
 Жарівниця, *ф.* Feuegewehr, *н.?*
 Жаріне, *н.* das Glühen, *Пол.*; 2)
coll. glühende Kohlen *Ч.* III. 315.
 Жаріти ся, glühen, funkeln.
 Жарка, *ф.* -середушник Tausend-
 güldenkraut, *н.* (*Erythraea centaurium*).
 Жаркй, *пл. Н.* 50 *с.* Жарок.
 Жаркйй, *а.* brennend heiss, glü-
 hend; schwül; 2) glutroth *Л.* 1.
 І. Жарлявий, *а.* вовк *Мл.* *с.* Па-
 жерливий.
 Жарнівки, (жер-) *пл.* Krebssteine,
 -ауен, *пл.* (*Lapides cancerorum*) *Кв.*
 Жарну́ти, *в. н.* *М.* * rasch ankom-
 men (*Нув.* 164).
 Жаровня, *ф. С.* *с.* Жарівка; Fleisch-
 bank, *ф.* Hackbrett, *н.* *Ру.?* [*Пфед.*
 Жароїд, *т. Н.* 199 vom tragen
 Жарок, -рка, *т.* glühende Kohle.
 Жаромір, *т.* Hitzemesser, *т.* *Ру-*
roskop, н. Пол.
 Жарота, *ф.* Hitze, Schwüle, *ф. С.*
 Жароцьвіт, *т.* Feuerblüthe, *ф.* Name
 der Молья *КУ.* [*Вогел.*
 Жар-птіця, *ф. Др.* *с.* 286 fabelh.
 Жарт, (*д.* жартик), *т.* жарта, *ф. Мор.*
 Scherz, Spass, *т.* жартом, жартиком
 scherzweise, zum Scherz; *пл.* жарти *Га.*
 I. 101. 102.?
 Жартівлий, (-тлий-тобл-, -товл-)
а. scherzhaft, spasshaft; lustig.
 Жартоблівість, -ости, Scherz-
 haftigkeit, *ф.*
 Жартувати, *в. н.* scherzen, spas-
 sen, spielen, Spass machen; schäckern.
Пом. II. 28.
 Жартушки, *пл. с.* Жарт, *пл.*
 Жаруха, *ф. с.* Жйгавка, *В.*
 Жас, *т. Ф.* Schrecken, *т.* Entse-
 tzen, *н. с.* Жах.
 Жасмін, *т.* жасминний *М.* III.
 52. *а. с.* Ясьмін, Ясьмінівий.
 Жасній, *а. Ф.* schrecklich, grauenvoll.
 Жасну́ти, *в. а.* schrecken,

Жатва, *ф.* Ernte, *ф. Кв.* II. 158.
 І. Жати, [жну, жнеш] *в. а.* ernt-
 ten, Getreide schneiden.
 ІІ. Жати [жму, жмеш], *в. а.* drü-
 cken, pressen; серце жметь ся das Herz
 wird gepresst, beklommen, *Мак.* I. 27.
 Жатка, *ф. Ос.* (61) IX. 178 *с.* Жни-
 вярка. [*т. Зак.*
 Жатний, *а.* — козак Gutsbesitzer,
 Жах, -ху, *т. С.* II. 256 Schrecken,
 Schauer, *т.* das Betroffensein, Stau-
 nen, *н.* жахом *adv.* ІІ. schrecklich,
 waghalsig; *Пом.* II. 10.
 Жахане, *н. К.* Furcht, Angst, *ф.*
 Жахати ся, vor Schreck schaudern,
 sich ängstigen, fürchten. [*фurchtsam, scheu.*
 Жахлівий, *а.* жахлік, *н. Пис.*
 Жахлівість, -ости, *ф.* Furcht-
 samkeit, *ф. Пис.* [*Вікапаній.*
 Жхлівий, *а.* wahr, lauter, echt; *с.*
 Жхно, *adv.* bange, mit Furcht.
 Жахну́ти ся, *с.* Зжахну́ти ся *Пис.*
 Жахтіти, *в. н.* *ГВ.* *с.* Жахати ся.
 Жбан, жбанок etc. *с.* Збан, збанок
 etc. *Ос.* 75, 2. [*stossen.*
 Жбевхнути, жбихну́ти, *в. а.* stark
 Жби, жбихи, *пл.* Sturzwellen, *пл.* (*Фр.*)
 Жбир, (*д.* жбйрик), *т.* Wiese mit
 Gesträuch; ganz magerer Weideplatz;
 3) Flussinsel, *ф.* [*wellen herausbrechen.*
 Жбириліти, *в. н.* in grossen Sturz-
 Жбурити, жбурну́ти. *в. а.* hin-
 schleudern, kimbось; *с.* Шпурити.
 Жбуртіти, *в. н.* rauschend anpral-
 Жбух! *int.* zu Жбухнати. [*len, За.*
 Жбухати, жбухнути, *в. а.* heftig
 ausgiessen: водй, водбю; schiessen,
 strahlen lassen.
 Жввий, жввийй, *а.* munter, flink,
 behend; жваво, *adv.* mit Lust, frisch.
 Жввість, -ости, *ф.* Munterkeit,
 Behendigkeit, Raschheit, *ф.*
 Жввка, жвчка, *ф.* das zum zweiten
 Male gekaute Futter; 2) Tabaksblätter
 zum Kauen, *пл.*; Art rothes Baumharz
 zum Kauen.
 Жвати, жвкати, жвкати, *с.* Жүти.
 Жвчний, *а.* -а повёрхність, Kau-
 фäche, *ф. Пол.*
 Жвиканіна, *ф.* das Gekaute.
 Жвиндіти, (-дати), *в. н.* undeut-
 lich sprechen; plärren.
 Жв'яка, жв'ячка, *с.* Жвака, жв'ячка.

Жвяхтіти, *v. n.* Ко. 178 plätschern, des Geräusch von sich geben.

Жгут, *m. s.* Джгут.

Жгучка, *f. s.* Жгавка *Mi. II.* 271.

Жданé, *n.* das Warten, Erwarten.

Жданок, -нка, *m. M. II.* 133 Erwartung, *f. pl. H.* 109 мені не дожданків ich habe nicht wie zu warten, ich mag nicht länger warten.

Ждати [жду, ждеш], *v. a.* когó, на когó (що) warten, erwarten, кого, на когó (що).

Ждяхнути, *v. a. s.* Жобвхнути.

Же, *conj. declar. dass; 2) advers.* -же aber, hingegen, doch; 3) ja, *s.* -ж. In Verbdg. mit anderen Partikeln Conjunctionen u. Imperativen: nun denn, *Og.* 208—215.

Жебій, *s.* Щобій, абій *Og.* 212. 9.

Жебін, -ону, *m.* das Lallen, Lärmen; Gesumme, *n.* [summen, lärmén.

Жебоніти, *v. n.* lallen, *M. III.* 94;

Жебрак, жебран *Ч. V.* 433, *m.* Bettler, *m.*

Жебраніна, *f.* жебрацтво, *n.* Bett-
Жебрати, *v. n.* betteln; піті за жебрачим хлібом betteln gehen.

Жебрацкй, жебрачй, *a.* Bettler-, bettelhaft. [weib, *n.*

Жебрачка, *f.* Bettlerin, *f.* Bettel-

Жебри, на — піті, по жебрах ходіти betteln gehen, Bettler werden.

Жебрій, *m.* дрібноцвітий, Daun, Hohlzahn, *m.* (*Galeopsis tetrahit*); — польовий Ackerhohlzahn, (*G. ladanum*).

Жебром жити vom Betteln leben *KV.*

Жебрувати, *s.* Жебрати, жебрущй, bettelnd, Bettel- *Og.* 102. 2.

Жевемъ, *АД.* I. 121, жевкйй *s.* Живем, живкйй. (*B.*)

Жевра, *s.* Жерва, жавра. [feuer, *n.*

Жевриво, *n. Kn.* Glut, Lohe, *f.* Loh-

Жевріти, *v. n.* glühen, glimmen.

Жеглій, *a.* пісок? *Госн.* 21.

Жегло, *n.* Brenneisen, *n. ГШ.*

Жегун, *m.* Blitzbube, *m.*

Жегунка, *f.* уха́та, Ohrenqualle, *f.* (*Aurelia aurita*).

Жегті, жегчі, жечі, [жегү (гу), жжеш (жжеш)] *Оц.* §. 204 brennen.

Жежко. *adv. Ч. II.* 403 brennend, heiss, *s.* Жжкйй. [Scepter, *n.*

Жезл, *m.* † bischöflicher Hirtenstab; Жекнути, *v. n.* до когó ungestüm,

hitzig gegen jmdn dringen.

Желанé, *n.* Wunsch, *m.*; Gratulation, *f.*

Желати, *v. n. Me.* 68 wünschen, begehren; Wünsche darbringen, gratulieren; желанный, *a.* У. erwünscht.

Желв, *m.* Schildkröte, *f.* (*Testudo*) *Пол.*

Желвак, *m.* Beule, *f.* Auswuchs, *m.*

Желвобий, *a.* Schildkröten-

Жельворонок, *s.* Жальворонок; жел- *s.* жал-.

Желетка, *f.* gilet, Weste, *f.*

Желі, *conj. s.* Гелі [jželi].

Желізе, *n.* Eisenoxydul, *n.*

Желізак, *m.* Abscess mit Verhärtung der Oberfläche, *m.*

Желізінець, -нца, *m.* Eisenspath *m.* kohlenaueres Eisenoxydul.

Желіако, *n.* Platteisen, Biegeleisen, *n.*

Желізний, *a.* eisern, Eisen-; eisenfarbig; 2) * — дощ *s.* Ожелéда (nach e. Regen) *KV.*

Желізниця, *f.* Ч. I. 57 Art (eisenfarbige) Geschwulst am Gesichte; 2) veränderliche Kröte (*Bufo variabilis*); 3) Eisenbahn, *f.*

Желізничий, *a.* Eisenbahn-, Bahn-

Желізняк, *m.* Eisenstein, *n.*; 2) Eisenkraut, *n.* Eiserich, *m.* (*Verbena offic.*)

Желізо, *n.* Eisen, *n. Og.* 71—72.

Желізок, -зка, *m.* Eisenoxyd, *n. Пол.*

Желізоносний, *a.* eisenhaltig, eisenschüssig, *Пол.* [fen *M. + B.* 129.

Желіпнути, *v. a.* klagend ausru-

Жемері, *pl.* Walddickicht, *n.*

Жемоїдь, *m. f.* Fresser, *m.*

Жемчуг, *m.* Perle; *coll.* Perlen, *pl.*

Жемчужйна, *f.* С. II. 225 *s.* Жемчүг; 2) Perlmutter, *f.*

Жемчужний, *a.* perlen.

Жемчужниця, *f.* — йста echte Perlmuschel (*Meleagrina margaritifera*).

Жень, *m.* Bastleiter der Bienenzeidler, *f.* (*B.*).

Женá, *f. s.* Жінка, *R.* 86.

Женавий, *a.* (Ф). *s.* Побігүщйй.

Женé, женéш, etc. *s.* Гнáти, гонит гонит etc.

Женепін (-пир), *m.* Zwergwachholder, *m.* (*Juniperus comm.*) *B.*

Женіло, *m. P. II.* 108 heiratsfähiger junger Mann; grosser Bengel.

Женітьба, *f.* Heirat, Verhehlung, *f.*

Женіти, *v. a.* сйна den Sohn hei-

raten lassen; — ся heiraten, sich ver-
ehelichen а ким, (на ким); * toben.

Женіх, (*d.* женишок, -ишенько; *aug.* женишіще), *m.* Freier, Bräutigam, *m.*

Женихане, *n.* Кв. II. 35 Liebes-
händel, *pl.* Liebelei, *f.* [einlassen.]

Женихати ся, sich in Liebschaften
Женихівский, *a.* Кв. II. 91 zu
женихане geh.

Женихлівий, *a.* Гол. III. 254 der
Liebeleie ergeben; liebeslustig; дурень
— Weibernarr, *m.* Ф.

Женихлівість, -ости, Unbestän-
дигkeit in der Liebe, *f.* Ф.

Женіцький, *a.* Braut-, bräutlich,
Trauung, *Зг.* [liebte, *f.*; 2) *s.* Женіх. Л. 32.

Женишіна, *f.* Ме. 98 Braut, Ge-
Женкїня, *f.* Schnitterin, *f.*

Женник, *m.* с. Жнець.
Женський, *a.* weiblich, Frauen-.

Женскість, -ости, *f.* Weiblichkeit, *f.*
Жентїця, *f.* Käsewasser, *n.* Molke, *f.*

Жентїчник, *m.* Molkencurgast,
Badegast, *m.*

Женчуг, *m.* *Wgr.* IX. с. Жемчуг.
Женчик, *m.* Schnitter, *m.*

Женщинá, *f.* Frau, *f.* Weib, *n.*
Женятїн, яловець-, *m.* Alpen-
Wachholder, *m.* (Juniperus nana).

Жербій, *m.* Haferdistel, *m.* Acker-
scharte, *f.* (Cirsium arv.).

Жерва, жїрва, *f.* (bissiger) Hund.
Жердїти, *v.* а. mit Stangen zäunen.

Жердка, (*d.* жердочка, (*aug.* жер-
дюга), *f.* Holzstange, *f.* — поля (прут
ц.) gewisses Feldmass.

I. Жереб, *m.* с. Жереп.
II. Жереб, жеребен Ф. *m.* Los, *n.*
Würfel, *m.* Не. Левч.

Жеребець, -бця (-бчик), *m.* junges
Pferd; 2) Nbf. des Донець bei d. St.
Славянське. [Stute].

Жеребїти ся, fohlen (von der
Жеребїя, *m.* ein bestimmtes Stück

Жеребїнь, *f.* с. Розвора. [Feldes.
Жеребїнка, *f.* Schneckenmuschel, *f.*

Жеребком, *adv.* durchs Los, Ч.
III. 103.

Жеребний, *a.* von e. Stute: trüchtig.
Жеребоване, *n.* Losung, Verlosung,
Жердєла, *f.* Aprikose, *f.* Левч. [f. Гуу.

Жеревник, *m.* Speiseröhre, *f.*
Жерелїнець, -нця, *m.* Sprudel-

stein, *m.* Пол.

Жерелїний, *a.* Quell-.

Жерелоб, *n.* Quelle, *f.* Born, *m.*; 2)
s. Жиробиско 2) (В.).

Жерелїстий, *a.* quellenreich, ГЕ.
Жеренкотїти, жеренчати, *v.* n.

Зар. tönen, schallen, schrillen.
Жереп, *m.* Zwergkiefer, *f.* krumm-

holz, *n.* (Pinus mughus): 2) s. Яловець.
Жерепнийк, *m.* mit Krummholzkie-

fer bewachsene Stelle in d. Gebirgen.
Жерети, *v.* а. s. Жерти, *Пом.* I. 154.

Жеретїя, *f.* Baumschlange, *f.* С.
Жерянка, *f.* ?

Жерло, *n.* с. Жерло Ле. Urquell,
m. Stammnest, *n.* злодійске — Diebs-

nest, *n.* Räuberhöhle, *f.* (Ф.). [Жобно etc.
Жерно, *Wgr.* 174; жерновати etc. s.

Жерновець, -вця, — павїнь, *m.*
Besenstrauch, *m.* (Sarthamnus scorarius).

Жерсть, *f.* Blech, *n.* Oz. 90. 2.
Жерстко, *adv.* вода йде — reissend

schnell.
Жерстяній, *a.* а. а. s. (Messing-) Blech,

blechern, *Me.* 436. КУ. I. 286.
Жерстянка, *f.* Blechbüchse, *f.* Под.

Жертва, *f.* Opfer, *n.* безкровна —
unblutiges O. Messopfer, *n.*; Spende, *f.*

Beitrag, *m.*; 2) gefrässiges Unthier,
Drachen, *m.* Из. 18.

Жертвений, *a.* zum Opfer bestimmt,
Opfer- Кл; 2) opferwillig, selbstlos У.

Жертвенник, *m.* Opferaltar, Altar, *m.*
Жертволюбний, В. жертвний,

a. opferwillig.
Жертвувати, *v.* а. opfern, Не.

Жерти [жру (жеру)], жреш (же-
реш) *v.* а. verzehren, fressen; * — ся

межи собою bissig hadern, sich zanken.
Жертівня, *f.* К. жертвник, *m.* В

Opferaltar, *m.*
Жерун, *m.* Vielfrass, *m.*

Жеруха, *f.* с. Жерявка; 2) Bitterling,
m. (Cypripus amarus). [zehrend, К. См.

Жеручий (-ущий), *a.* zehrend, ver-
Жерць, *m.* жерця, *f.* Пис. с. Жрець,

жрїця.
Жерцем пожирати Ч. V. 448 gie-

rig auffressen, verschlingen, Oz. 192.
Жерюшник, *m.* Kressenweissling,

m. (Pieris cardaminis).
Жерявка, *f.* Kapuzinerkresse, *f.* un-

echte Kappern, (Tropaeolum majus).

Жес, жесати, жесний etc. s. Жас, жаснути etc.

Жест, *m. K.* le geste, Geberde, declamatorische Bewegung, *Vau.*

Жесткий, *a.* -мова s. Храпливий.

Жестóкий, *a. H.* 65 grausam, gräulich, grausenhafte, schrecklich, grimmig, *III. I.* 348. [кiсть.]

Жестóкiсть, -ости, *f. s.* Жорстó-

Жехувати, *v. a. (Ф.)* plündern s. Жакувати. [schön.]

Жехлий, *s.* Жахлий; 2) reizend

Жи, *s.* Же- (жа-).

Живати, *v. a. Ко.* 91 leben,

Живець, *вцї, m. Мак.* (II. 35) Le-

benskraft, *f.*; 2) der Lebende, *У.*; 3)

Alburnus (Aspius) lucidus; übht klei-

ner Fisch als Köder an die Angel auf-

gespiesst; 4) *pl.* живці *He.* (Ipr. XI.

(1) 120 Gurt (Riemen) mit hölzernen

Schlägeln bei der ляма; 5) Knoten, *m.*

Живжик, *m.* Geck, Fant, *m. Ке.*

Живий, *a.* lebendig; lebhaft, aufge-

weckt; -а рїба (*opp.* сушена); 2) -вó-

лос Fadenwurm, *m.*

Живило, *n. P.* II 183 das was Le-

ben schafft, was belebt; Lebenselixir,

m.; 2) Element, *n.* Lebensstoff, *m. Зг.*

Живина, *f. У.* lebendiges Wesen,

bes. Insect. [живителька *f.* Ernährerin, *f.*

Живитель, *m. Пар.* Ernährer, *m.*;

Живїти, *v. a.* ernähren.

Живїця, *f. Нарз, n.*; 2) ледащця-

живїця (живїти) *Вейн.* des Brannt-

weins (Aqua vita) *III. I.* 87.

Живичний, *a.* harzig; bituminös *Пол.*

Живїйка ловимїха (держимїха),

f. Venus-Fliegenfalle, f. (Dionaea musci-

pula).

Живїсть, -ости, *f.* Lebendigkeit.

Lebhaftigkeit, *f.* Leben, *n.* Munterkeit, *f.*

Живїт, -вотá, *m.* Bauch, *m.* (d. жи-

вóтик, -отóчок).

Живїте, *n. N.* des Buchstabens Ж.

Живїте, *n. H.* 79 s. Жигé.

I. Живкий, *a.* lebhaft, rasch han-

delnd; живко, *adv.* *Гол.* s. Жїво.

II. Живкий, *a.* bitter. [*n. Cm.*

Живляна, *f.* belebtes Wesen, Thier,

Живло, *n. М.+Б.* 39 Element, al-

les Lebende, Wesen, *n. Св. Ил.*

Живловий, *a.* elementarisch, *Пар.*

Живлющий, *a. М.* III. 44 am Le-

ben erhaltend.

Живнеча, *f. coll.* Thiere, *pl. Cm.*

Живний, *a.* nahrhaft, *Зг.*; 2) leben-

spondend; 3) — четвёр der grüne Don-

nerstag (Страстний ч.)

Живника, *f. Пис.* Balsam, *m.*

Живність, -ости, *f.* Nahrung, *f.*

Nahrungsmittel, *n.*; 2) всáка — (*n. xv.б.*)

alles Lebende.

Живо, *adv.* lebendig; lebhaft; 2) wohl,

gut; 3) viel; 4) schnell, geschwind.

Живобитé, *n.* das Ersten.

Живóкiсть, гáвяз —, -óту, *m.*

Beinwurz, Schwarzwurz, *n.* (Symphy-

tum offic.).

Живокóтник, *m.* verschiedenblü-

thiges Veilchen (Viola mirabilis).

Живолік, *m.* Lebenselixir, *n.*

Живонóсний, *a.* lebenspendend,

belebend.

Живóпись, *f.* живописане, *n.* Ma-

lerei, *f.* bildliche, malerische, lebendige

Darstellung [Жураф-].

Живóписець, -ця, *m.* Maler, Dar-

steller der Zeichnung u. Malerei, *m.*

Живóписний, *a.* malerisch; pla-

stisch. [*f.* malerisches Aussehen, *He.*

Живóписність, -ости, *f.* Malerei,

Живóписувати, *v. a.* malen, zeich-

nen, *K.* [Zaun, Heckenzaun, *B.*

Живопліт, -плóта, *m.* lebendiger

Живорідник, *m.* Polygonum vivi-

parum *B.* [plätschernd, *Пис.*

Живорóбкий, *a.* потік rieselnd,

Живорóбок, -óка, *m. P.* I. 130

belebt, lebend.

Живорóдний, *a.* lebendig gebärend.

Живосїлом, *adv. М.* II. 111 mit

Gewalt, gewaltsam; plötzlich, unverhofft.

Живóт, *n.* Leben, *n.* к животу зво-

лїти *P. I.* 134 das Leben schenken;

2) *pl.* живóти, *Пис.* s. Пожиток.

Животáтий, *a.* mit grossem Bauch,

bäuchig. [All, Element des Lebens, *n. K.*

Животвїр, -óру, *m.* das belebte

Животворїти, *v. a.* beleben, *K.*

Животвóрний, *a.* Leben spendend,

belebend, schöpferisch. [*s.* Живїт.

I. Животїна, *f. дїм.* Ч. V. 1167

II. Животїна, *f.* Thier, *n. Кч.* 91 *Пол.*

Животїне, (*d.* -тїнячко), *n. ПГ.*

— золотé goldgelber Fruchtboden sammt

den Staubgefássen bei d. Rose.

Животинний, (-тинський *Кн.*),
a. dem Thierreiche geh., Thier-, -е ве-
щество *Пол.* Thierstoff, *m.* thierisch.

Животинник, *m.* Viehhändler, *m.* Гр.

Животиньство, *n.* Thierreich, *n.*
Пол. [merliches Dasein.

Животине, *n.* das Vegetieren; küm-

Животити, *v. n.* vegetieren; am
Leben sein, sein Dasein (kümmerlich)
fristen; 2) *s.* Жити *Кв.* II. 55. 196.

Животковий, *a.* -а горівка *Ст.*
„Magenbitter“, *n.*

Животний, *a.* Lebens-, physich,
sinnlich, vital, *Не;* materiell *К.* (*гр.* 46).

Животність, -ости, *f.* Lebenskraft,
f. vitales Vermögen.

Животно, *n.* das Lebendige, *К.*;
das Thier (animal) *Вол.* [misch *ВВ.*

Животвий, *a.* Bauch-; gastrono-

Животочвий, *a.* lebenströmend,
-spendend, *К.*

Живочіти, *s.* Животити, глипити.

Живу, живеш, живе etc. *s.* Жити.

Живучий, *a.* lebend, belebt, *Вол.*

Живучість, -ости, *f.* Lebensener-
gie, Vitalität, *f.* *ВВ.*

Живушка, *f.* *Др. с.* 345 *Reimw.*
zu Шушка-Марушка.

Живущий, *a.* lebend, lebenbrin-
gend, -spendend; вода -а Lebenswasser, *n.*
Lebenselixir, Nervensaft, *m.*; kräftigend.

Живцем, живци, *adv.* lebendig, le-
bend; schnell *Оз.* 114. [*Щи.*

Живчик, *m.* Schlagader, *f.* Puls, *m.*

Жйгавка, жйгучка, *f.* kleine Bren-
nessel, *f.* (Urtica urens).

Жйгало, *n.* *У.* II. 666 alles Spitze
u. Scharfe; 2) glühender Draht zum
Durchschlagen des Pfeifenrohres.

Жйгкий, *a.* brennend, glühend.

Жйгород, *m.* Björneborg, *Щи.*

Жид, *m.* der Jude.

Жиденя, жидівленя, -яти, жидовча,
-ати *Кч.* 67 *n.* kleines Judenkind.

Жйдик, *m.* Judenjunge, *m.*; 2) *s.*
Тйжик (*В.*).

Жидівка, *f.* Jüdin, *f.*; 2) viele Arten
von Glanzkäfern, (Carabus, Cetonia etc.).

Жидівочка, *f.* jüdisches Mädchen.

Жидівский, *a.* jüdisch, Juden-; 2)
-а лене́ха *s.* Лене́х; 3) -і грүмі Вла-
сенкirsche, *f.* Judendeckel, *m.* (Physalis
Alkekengi); 4) -а кўкавка *s.* Вўдвуд.

Жидівство, *n.* Judenthum, *n.* jü-
dische Nationalität.

Жидовин, *m.* III. I. 92 *s.* Жид.

Жидовіти, *v. n.* verjuden, Jude
werden.

Жидок, -дка, *m.* (unansehnlicher)
Jude; 2) Rothhorn, *n.* (Harpalus ruficornis).

Жидолубець, -бця, *m.* Judenfreund.

Жйжа, *f. in d. Kinderspr.* Feuer,
n. das Brennende, *Н.* 84. [Spatzen.

Жйжйв! *int.* vom Zwitschern der

Жйжка, *f. s.* Жйгавка.

Жйжкй, *pl.* Sehnen, Flechsen unter
den Knieen, Wadenmuskeln, *pl.*

Жйжкйй, *a.* brennend.

Жйзвйй, *a.* 3g. lebhaft, frisch.

Жйзнь, жйзь, жйздь *Ч. I.* 165. III.
25. *f.* Leben, *n.*; жйзь молочакова Ae-
dium euphorbiae, *B.*

Жйзненйй, *a.* zum Leben geh.,
Lebens- *s.* Жйзвотний. [kraft, *f.*

Жйзненність, -ости, *f.* Lebens-

Жйзнобсний, *a.* lebenspendend,
Гуш.

Жйзность, *f.* *К. I.* 272 *s.* Жйзнь.

Жйла, *f.* Ader, *f.*; 2) Nerv, *m.* Sehne,
f.; 3) Erzader, Gang, *m.* (Mineral.
Пол.); суха — Flechse, *f.*

Жйлавйй, *a.* nervig, sehnig; musculös;
zähe; * unverwüstlich; понеділок der
erste Tag der grossen Fasten *Др. с.* 22.

Жйлавіти, *v. n.* zähe werden.

Жйлавник, жйлавець, -вця,
m. Kuchen, gebacken aus zu Teig ge-
knetetem Sauerkraut, rother Rübe u.
sogar Brennessel (mit Mehl).

Жйлатка, *f.* Speise-, Faltenpilz, u.
(Cantharellus cibarius), *Вол.*

Жйлба, *f.* *Н.* 65. *s.* Жйте, пожйте.

Жйле, *n.* *Под.* Wohnung, *f.* Haus,
n. *Ос.* (61) *V.* 28. (жйля).

Жйлець, -ця, *m.* Bewohner, *m.* *Кч. Фр.*

Жйлстйй, жйлкйй, *Пар. а.* Ader-
aderig, *Ил.* [ort, *m.* Behausung, *f.*

Жйлшс, *n.* † Wohnstätte, *f.* Wohn-

Жйльнйй, *a.* — четвёр *s.* Жйвнйй;
2) жйльне *adv.* *М. III.* 11 reichlich; heftig.

Жйльница, *f.* Aderhaut, *f.* (chori-
oidea).

Жйльности, *pl.* Erlebnisse, *pl.?*

Жйло, *n.* *Ф.* (*Пр.* II. 489) Art Gift?

Жйлочка, *dim. f.* Aederchen, *n.*
Жйлувати, *v. a.* die Muskeln u.

das Adergeflecht ausnehmen, ausädern; 2) die Schafe u. Ziegen an den Hinterfüßen unterbinden, fesseln. [aderig.

Жилуватий, *a.* mit vielem Geäder, Жйляний, *a.* *H.* 4. aus Adern, aus Muskeln. [vgl. Жйлачник.

Жйлянийк, *m.* корж ohne Butter Жймёна, *f. gew. pl.* Semmelpaar für Taufpathen bestimmt.

Жимоїдник, *m.* Vielfresser, *m.* (*B.*). Жймок, однолістий *Malaxis monophyllos.* [nicera caprifol.). *Вол.*

Жймолость, *f.* Geisblatt, *n.* (*Lo* Жинь, *s.* Жень. [lerisch.

Жинькэшливий, *a.* на йдѹ wäh- Жйпавий, *a.* rüstig, kräftig, nervig.

Жиp, *m.* Frass, *m.* Nahrung, *f;* 2) Trunkenheit, *f.* Rausch, *m.* *Кч.* 151; 3) Fett, *n.* 4) Bucheichel, *f;* 5) in Karten s. Жолудь 2).

Жиpбій, *m.* Kratzdistel, *f.* (*Cirsium canum*). [roth.

Жйрий, (жарий), *a.* feuerroth, gelb- Жиpівка, *f.* in Karten s. Жиp 5) *Пис.*

Жиркйй, *a.* tüchtig, wacker. Жиpлйвисть, -ости, *f.* verbissene

Hadersucht *He.* (*c. y. n.* 423). Жиpний, *a.* fett, feist, *Кс.*

Жйрність, -ости, *f.* Fettigkeit, *f.* Жиpнокйслий, *a.* fettsauer, -e

натрон, *Пол.* [schwanz. Жиpнохвостий, *a.* mit e. Fett-

Жиpовий, *a.* *H.* 128 Eichel, Ек- kern-; 2) von Trefle in d. Karten.

Жиpовина, *f.* s. Жабйна Жиpовиско, *n.* s. Жиpовице; 2)

Gebiss, Gefriss, *n.* (*B.*). Жйровица, *f.* Uferfliege, *f.* (*Perla*

als Köder beim Fischfang. Жиpовице, *n.* s. Жиp 1); 2) Fut-

terstelle, *f.* Futterplatz, *m.* Жиpовліни, *Ч. V.* 257? [*f. Пар.*

Жиpовний, *a.* — банк Girobank, Жиpоїдний, *a.* fett-fleischfressend,

Ваг. [— ся zum Fettwerden fressen. I. Жиpувати, *v. a.* Nahrung suchen;

II. Жиpувати, *v. n.* s. Жартувати. III. Жиpувати, *v. a.* girieren.

IV. Жиpувати, *v. a.* Muster u.

Schmuck mit Messingdraht *n.* -blech aus- führen, verzieren: топорёць жиpова-

ний etc. [жиздь *Ог.* 90. 3. Жисть, *f. Пр.* II. 210 s. Жизнь,

Жистяк, *m.* Lebensbaum, *n.* (*Thuja*) *B.* Житвб, *n.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte, *f. M.+B.* 143.

Житё, *n.* Leben, *n.* житё-битё *II.* Leben, *n.* Lebensart, *f.* Unterhalt, *m.*

Житёвий, *a.* *Св. Кч.* Lebens-, vital; -а енеpля Vitalität, *f.*

Жйтель, -еля, *АД.* II. 26 *С. II.* 135 житёлець, -ляця, *Ст. m.* Einwoh-

ner, Insasse, *m.* [nerin, *f.* Жйтелька, *f.* Einwehnerin, Bewoh-

Житепйсь, *f.* Lebensbeschreibung, -schilderung, Biographie, *f.*

Житепйсець -ся, *m.* Biograph, *m.* Житепйсний, *a.* biographisch.

Житёць, -тця, *m. Ст. s.* Жйтель, Житёчний, *a.* Lebens-, *M.+B.* 350.

Зак. Жйти [жию́, (жипу́) жиёш. (жи- вёш)], *v. n.* leben; 2) den Nutzen

ziehen, geniessen. Жйтин, *m. Ст. (Риз. 33).* Amboss, *m.?*

Житкувати, *v. n.* sich nähren. Житлб, *n.* *Др. с.* 242 Wohnung,

Ansiedelung, *f;* 2) s. Житё, пожитё *Ос.* (61) I. 323.

Жйтний, *a.* Roggen-, Korn-. Жйтник, *m.* Feldsperling, *m.* (*Fringilla*

mont.); 2) Art Insect. [gebaut war. Жйтниско, *n.* Feld wo Roggen an-

Жйтниця, *f. B.* Roggenstroh, *n;* 2) s. Стодбл, Kornkammer, *f. III.* II. 220.

Житнівка, *f.* Kornbranntwein, *m;* 2) Art Insect. [ця 1).

Жйтнянка, (-тянка), *f. s.* Житни- Жйто, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n;* *pl.* житá

Kornfelder, -saaten, u. übhpt Getreidefel- der; бйжйт жйтоm er läuft durch das

Kornfeld; за моё жйто ще менё бйто für meinen guten Willen hab' ich schnö-

den Undank eingeerntet. [halt, *m. Левч.* Житовй (-ё), *n. M.* Leben, *n.* Haus-

Житяний, *a.* s. Жйтний. Жих, *m.* s. Жх.

Жйхлий, *a.* ähnlich, (*B.*) *vgl.* Жá- хлий, (*Фр.*); 2) s. Живкйй.

Жйчити, *v. a.* wünschen: кому́сь щось, чо́го́сь; 2) leihen s. Зйчити.

Жйчка, *f.* Wollengarn, *n;* 2) Кра- генband beim Hemd, *n.*

Жичкувати, *v. a.* mit Wollengarn sticken (нашивати волйчков).

Жичливий, *a.* wohlwollend, ge-

neigt, gewogen, günstig.

Жичливість, -ости, *f.* das Wohlwollen, Gewogenheit, Gunst, *f.*

Жінва, *f.* с. Жінота *Ог.* 99.

Жінка, *f.* Weib, *n.* Ehefran, Gattin, *f.* übht eine verheiratete Frauensperson.

Жінота, *f. coll.* Weiber, Frauen, *pl.* Weibervolk, *n.*

Жінóцький, *a.* weibisch róзум —.

Жінóчий, *a.* des Weibes, weiblich.

Жінóчник, *m.* с. Бáбинедь.

Жінóщина, *f.* с. Жéнщина.

Жінчин, *a.* der Ehefrau.

Жіннути, *v. n.* sich niederhocken, *s.* niederducken.

Жірніця, *f.* *Гол.* I. 45.?

Жли, *conj.* с. Бєлї [jezeli].

Жльóпати, *v. a.* schlürfen, dudeln.

Жлуктіти, (жлóк-)с. Жльóпати, *Зак.*

Жлуктó, *n.* Kufe *f.* Zuber, *m.* с.

Зільніця. [нóчний, *a.* Magen-.

Жлуно́к, -нка, *m.* Magen, *m;* жлу-

Жмак, *m.* с. Маку́х *Левч.*

Жма́кати, с. Жмика́ти.

Жме́ня, *f.* eine Handvoll; в жме́ни in der Hand; с. Руча́йка (пряжи) *Ч.* VII. 408. [sche abreiben, waschen.

Жмика́ти, *v. a.* шма́те die Wá-

Жми́крут, *m.* Knicker, Filz, *m.* *Ог.* 118.

Жмит, (*d.* жмитóк, -тра́) жми́н *m.* с. Жме́ня, Harpen, *m.*

Жми́нда, *m.* с. Жми́крут; жми́ндавий, *a.* knickerig. [hals, Knicker sein.

Жми́ндати, *v. n.* knausern, Geiz-

Жми́нка, *f. dim.* kleine Handvoll, ein wenig. [stossen, drücken *§.*

Жми́нати, жми́нути, *v. a.* schlagen,

Жмонді́й, *m.* с. Бала́нда 1).

Жму, жмеш, жме (жметь ся), etc. *praes.* с. Жати II. [Augen halb zumachen.

Жму́рити, *v. a.* óчи u. — ся die

Жму́рі́й, жму́рко, (-ка́йло) *m.* жму́р-ли́вий, *a.* der mit halbgeschlossenen Augen unfreundlich, trübe hinblickt, blinzelt. [steckspiel, *n;* 2) с. Пі́жмурки.

Жму́рка, жму́рка, *f. gen. pl.* Ver-

Жмут, (*d.* жмутóк) с. Жмит.

Жне́ць, *g.* женця́, *m.* Schnitter, *m.*

Жнива́рка, *f.* Erntemaschine, *f.*

Жни́вний, *Зак.* жни́ваний *He.* *a.* Ernte-, Schnitt-; Hochsommer-.

Жни́во, *n. pl.* жнива́, жни́ця. *f.* Ernte, Erntezeit, *u. **; Fechsung, *f;* 2)

die geschnittene Partie Getreides: жа́ти —. [женкі́ня,

Жни́чка, *f. dim.* *M.* I. 125 с. Жáля.

Жни́й, (*d.* жни́йко), *m.* *Me.* 323 с.

Жне́ць.

Жну, жнеш, жне etc. *praes.* с. Жати.

Жня́кати, с. Жва́кати, (*B.*).

Жо, с. Цо in *d.* Bdtg. котрий.

Жова́ти, с. Жу́ти.

Жові́т, -вотá, *m.* с. Живі́т. [den.

Жóвкнуги, жовті́ти, *v. n.* gelb wer-

Жóвкшій, *a. compar.* -жовті́йший.

I. Жóвна, *f.* Specht, *m.* (Picus); — писана Buntspecht (*B.*).

II. Жóвна, *f.* Scrophel, Drüsenanschwellung, *f;* 2) krankhafter Erguss der Galle *Ч.* IV. 2.

Жовна́к, *m.* Scrophelbeule, *f.*

Жовні́р, (-нар, *d.* -няречок *aug.* жовня́рса), *m.* Soldat, *m.* [ne, *f.*

Жóвні́рка, *f.* Soldatenweib, *n. ** Dir-

Жовні́рський, *a.* Soldaten-.

Жовні́рство, *n.* жовні́рщина, *f.* Soldaten, *pl.* Soldatenvolk, *n.*

Жовновáтий, *a.* scrophulös.

Жовта́вий, *a.* gelblich. [Пол.

Жовтаво-сі́рий, *a.* gelblichgrau,

Жовта́чка, *f.* с. Жовті́льниця 1).

Жовті́ля, *f.* Gemisch aus gelbfärbenden Pflanzen u. Stoffen (zum Färben der Ostereier), *n.* [2) *M.* September.

Жóвте́нь, -тня, *m.* Monat October;

Жóвти́й, *a.* gelb; Жóвти́ Во́ди rechter Nfl. des Дні́пр.

Жóвтик, *m.* круші́нець, Citronfalter, *m.* (Colias rhamnii); 2) -осьма́к *C.* hyale.

Жовті́ло, *n.* с. Дрок брі́ч, (*B.* 2) Scharte *f.* (Serratula coronata); 3) Gras-

nelke, *f.* Mauerlehm, *n.* (Statice tatarica).

Жовті́нець, -нця, *m.* Stiefel aus gelbem Leder, *Мак.* gelber Schuh

Жовті́льниця, *f.* Gelbsucht, Gal-

lensucht *f;* 2) Ackerscabiose, *f.* [gelb-
Жовті́ський, жовті́снький, *a.* sehr

Жóвті́сть, -ости, *f.* das Gelbe, gelbe

Жовті́ти, *v. n.* gelb werden. [Farbe-
Жóвткa, *f.* с. Скоропі́лка, (*B.*).

Жовткови́на, *f.* *K.* с. Жовтóк.

Жовтне́вий, *a.* October-.

Жовтобе́ріг, пливéць, *m.* Gelb-

rand, *m.* (Dytiscus marginalis), *B.*

Жовтобру́чка, (-бру́шка), *f.* с.

Жовтогру́дка.

Жовтоватий, *a. s.* Жовтатий.
 Жовтогорячий, *a.* feuegelb, rothgelb. [ammer, *m.* (*Emberiza citrinella*).
 Жовтогрудка. (-гру́дник), *m.* Gold-
 Жовт́ок, -тка, *m.* Eidotter, Dotter, *n.*
 Жовтокрилий, *a.* mit gelben Flügeln. [nops flavipes, *B.*
 Жовтоніжка, *f.* головатка — Со-
 Жовтоплуг, *m.* Art Pflze. [trahalis.
 Жовтопуз, *m.* Coluber od. Zamenis
 Жовторіг, -ога, *m.* Melandrya flavicornis. *B.* [тогру́дка.
 Жовтору́а, (-ру́а, *f.*) *m. s.* Жов-
 Жовтосто́пка, *f.* окатка- Panops flavitarsis, *B.*
 Жовточеревка, *f.* Meise, *f.* (Parus).
 Жовто́чниця, *f.* Milzkraut, *n.* Goldmilz, *f.* (*Chrysosplenium alternifolium*).
 Жовту́рка, *f. s.* Жовтогру́дка.
 Жовту́ха, *f.* Под. *s.* Жовті́льниця;
 2) Gelberde, *f.*
 Жовту́шка, (-ту́шка) *f.* Löwenzahn, *m.* Leontodon taraxacum); 2) *s.* Головокру́т.
 Жовтя́к, *m. s.* Жупля́к; 2) Menschenkoth, *n.*
 Жовті́яниця, *f.* *M. II.* 203 *s.* Жовті́льниця 1); 2) Leberfleck, *m.* *Km.* (*Пр. IX.* 814)? 3) *s.* Жовто́чниця.
 Жовч, *f.* Galle, *f.* (bilis).
 Жовче́вий, *a.* gallicht, gallig.
 Жовчний, *a.* choleric, *Под.* [sehnt.
 Жода́ний, *a.* ptc. *s.* Жада́ний ег-
 Жода́н, жода́на, жода́но *s.* Жада́н *II.* *Кв. II.* 8. kein; 2) jeder, -e, -es. *Кв. II.* 64. *M. II.* 109. *s.* Кода́ний.
 Жола́, *f.* підземна unterirdische Erdnuss, Erdeichel, *f.* (*Arachis hypogaea*).
 Жола́, *m.* Sold, *m.* *K.*
 Жола́к, *m.* Söldner, Miethling, *m.*
 Жола́н, *pl.* *ГШ. s.* Зла́н.
 Жо́лоб, (*d.* жо́лобо́к, -бо́ка), *m.* Krippe; 2) Rinne, *f.*; 3) *dim.* *III. I.* 57 kleiner Brunnen; Bach; 4) Sternbild des Krebses, *СМ.* [(des Flusses) *Гол.*
 Жо́лоба́на, *f.* Rinne, *f.* Beet, *n.*
 Жо́лоба́ти, *v. a.* meisseln, aushöhlen.
 Жо́лобо́ва́тий, *a.* krippenförmig, gefurcht. [*B.*
 Жо́лоба́ник, *m.* Holzwespe, *f.* (Sirex),
 Жо́лоба́нця, *f.* ausgehöhltes Holzstück auf dem Kamm (First) des Bretterdaches; Rinne, *f.*

Жо́лоба́чий, (-бо́ка-) *a.* -е долото gekrümmte Meissel zum Schneiden der Rinnen u. Furchen.

Жо́лоба́чий, -чий, -ости, *f.* ausgehöhlte, hohle Form, Concavität.

Жо́лоба́на, *f.* weibl. Schamglied (scherzh). (*B.*). [pfeife, *f.*

Жо́лоба́йка, *f.* Schalmei; Rohr-
 Жо́лоба́, *s.* Жо́лоб.

Жо́лоба́ний, *a.* hohl, concav, *Пу.*

Жо́лоба́, (*d.* жо́лоба́на) *f.* Eichel, Eichelfrucht, *f.*; 2) *Tréff.* Kreuz (in Karten).

I. Жо́лоба́ний, *a.* Eichel; жо́лоба́не *s. a. n.* Steuer für das Recht Eicheln zu sammeln.

II. Жо́лоба́ний, *a.* Magen.

Жо́лоба́к, -дка, *m.* Magen, *m.*

Жо́лоба́нки, *pl.* Meereicheln, *pl.* (*Balanida*). [*f.* -сток, *m.* *Пар.*

Жо́ма, *g.*; жо́ма, *m.* Daumenschraube, Жо́ма́ннр, etc. *s.* Жо́ма́ннр etc.

Жо́на́, *f. pl.* жо́ни, *s.* Же́на́, жі́нка *III. I.* 231.

Жо́на́тий, *a.* verheiratet.

Жо́на́ва, *aug.* жо́нвище etc. *s.* Же́вна I.

Жо́на́х, *m.* *M. II.* 122 *s.* Же́на́х.

Жо́нище, жо́ноба *Ч. III.* 116 *aug. s.* Жо́на́, ба́ба I).

Жо́нови, (жо́нви), *pl.* жо́новатий etc. *s.* Же́вна, *II. pl.* жо́новатий.

Жо́ноба́, *f. coll.* *Др. с.* 171 *s.* Же́ноба́.

Жо́ноба́ти, *v. n. s.* Же́ноба́ти.

Жо́рванок, *s.* Жайворонок.

Жо́ржа́на, *f. Ч. V.* 440 *s.* Гео́рґі́ня.

Жо́рло, *n.* Flussbett, *n.*

Жо́рна, (*d.* жо́ре́нька) *f. s.* Яр, Kluft, *f.* Graben, *m.* [*ні́вка I.*

Жо́рна́к, *m.* жо́рна́тка, *f. s.* Жо́р-

Жо́рна́ти, жо́рнува́ти *v. a.* einen Graben (жо́рна) machen; 2) *s.* Мо́лоба́ти.

I. Жо́рна́вка, *f.* Stange zum Wegeden des Steines bei der Handmühle, *f.*; 2) Quirl, *n.*

II. Жо́рна́вка, *f.* Perle, *f.*

Жо́рно, *n.* Mühlstein, *m. K. gew. pl.* жо́рна, *gen.* жо́рен Handmühle, *f. P. I.* 35.

Жо́рно́вий, *a.* zur Handmühle geh.: ка́мінь; 2) хлі́б Brot aus dem Mehle gebacken, das auf der Handmühle gemahlen wurde. [*phyllum*], *B.*

Жо́рст, *n.* Kölkerkropf, *m.* (*Chaerogorсть*, *s.* Же́рсть, Blech, *Піс.*

Жорства, *f.* Др. с. 235 lockere Sanderde. [III. 124 (*adv.*) gauh.

Жорсткий, *Ру.* жбсткий, *a. M.*

Жорстóкий, *a. s.* Жестóкий. *Ог.* 90, 2.

Жорстóкíсть, -ости, *f.* Grausamkeit, Rohheit, *f.*

Жость, *f.* В. с. Барючка?

Жостелйна, *f.* жбстэр, *m.* Kreuzdorn, *m.* Purgir-Kreuzbeere, *f.* (Rhamnus cathartica).

Жóхлі, *adv.* nur einmal. [Aetz- Пол.

Жрáти. с. Жёрти; жрúчий, *рпс.*

Жребувáти, *v. n. K.* das Loswerfen s. Жéреб. [ferer, Opferpriester, *m.*

Жрець, *g.* жреця́ у жерця́, *m.* Ор-

Жрýця, *f.* Opferpriesterin, Priesterin, *f.* III. II. 174. [men, schwirren.

Жубелýти, жубонýти, *v. n.* sum-

Жубелиця, *f.* Ross-Mistkäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.)

Жуберниця, *f.* с. Жабáк.

Жубот, *m.* *Ос.* (62) VI. 14.?

Жувáти с. Жýти.

Жувáчка, *f.* с. Гризáлка.

Жу́жель, -жля, *m. pl.* TP. 236 Brandstätte, *f.*; 2) с. Жу́желиця 1). [nen.

Жу́желити ся, zu Kohle verbren-

Жу́желиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.* abgebrannter Docht; 2) Laufkäfer, *m.*

(Carabus). [(Cladosporium fumago) Вол. Жу́жлець, -еця́, *m.* Russthau, *m.*

Жу́жом, *adv.* М. II. 10 lärmend durcheinander, im Wirrwarr *Ог.* 114.

Жу́йка, *f.* das Wiederkauen: жу́йку жува́ти; das Wiedergekaute, *Mi.* II. 271.

Жук, *m.* Käfer; bes. Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.); 2) -великан Гер-

кулеска́фер; 3) -носоро́гий Nashornkäfer (Oryctis nasicornis); 4) *pl.* Blatt-

hörnige (Lamellicornia); * жу́кí в голо-
вi *Пл. б.* 47 nicht recht im Kopfe;

5) *N. e.* Osterspieles u. -liedes *Кол.* I. 156. 187.

Жука́н, *m.* Käferschnecke, *f.* (Scarabus). В. [wie ein Жук.

Жуковáтий, *a. M.* II. 32 schwarz

Жуковéць, -вця́, Käfermilbe, *f.* (Gamasus coleoptorum). [Stein, *m.*

Жуко́вина, *f.* Ring mit eingefasstem

Жуко́вка, *f.* Tetyra scarabaeoides, В.

Жуля́вка, *f.* Grashecht, *m.*

Жу́нка, *f.* P. I. 39 с. Жiнка *Ог.* 30—33.

Жу́на, *f.* Salzbergwerk, Salzsud-

werk, *n.* Salzsiederei, *f.*

Жупáн, *m.* жупанiна, *f.* Art Untergock; weibl. Oberkleid. [Кс. II. 273.

Жупáнний, *a.* im жупáн gekleidet

Жу́пель, -пля, *m.* *He. s.* Жу́жель 2); 2) brennender Schwefel *Plis.*

Жупéня, *f.* Speise aus Kukurutzgrauen u. Fisoln, *f.* [Schacht, *m.* Зак.

Жу́пище, *n.* Stätte einer жу́па;

Жупля́к, *m.* Ч. III. 37 gelbe bittere

Жу́пний, *a.* zur жу́па geh. [Gurke.

Жу́пник, *m.* Verwalter einer жу́па, *m.*

Жу́пничка, *f.* Weib des жу́пник, *n.*

I. Жур, *m.* Эг. с. Журá.

I. Жур, *m.* Hafermus, *n.* с. Джур.

I. Жу́ра, *m.* с. Джúра.

II. Журá, *f.* с. Журба́.

Журавéль, -вля́, (*d.* жура́влик -ичок) *m.* Kranich, *m.* (Grus); 2) *Brun-

nenschwengel, *m.* („Kranich“); 3) Art Hochzeittanz u. -lied, *Plis.* [Пом. I. 139.]

Журавéльник, *m.* с. Вовчу́га (Geranium prat.).

Журавéць, -вця́, *m.* -крóвник, Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).

Журавiна, *f.* М. Kranichbeere, Moosheidelbeere, *f.* (Vaccinium oxycoccos).

Жура́вка, журавли́ця, *f.* *Me.* 447 Weibchen des Kranich; *L.* 152 (*d.* -вочка); 2) Regenpfeifer, *m.* (Charadrius).

Журавлéвий, *a.* des Kranichs; 2) — горбóк wilde Platterbse (Lathyrus silv.) [Gewächse, *pl.* (Geraniaceae).

Журавлiнки, *pl.* Storchschnabel-

Журапiна, *f.* жура́пник, *m.* *Це. s.* Жéреб. [Джу́ра.

Жура́х, журапiн. *m.* *АД.* II. 63 с.

Журба́, журабо́га, *f.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.* жураба́-мо́ва III. I. 13 kummervolle Klage. *Пом.* III. 33. 98.

Журбува́ти, *v. n.* Эг. sich dem Grame, dem Kummer überlassen.

Журжiця, *f.*? [с. Жур II.

Жури́на, *f.* Ч. III. 472 Art Speise

Жури́ти, *v. a.* когóсь jmdm Sorge bereiten, jmdn grámen, betrüben; — ся чим (ким) Sorge, Kummer womit um jmdn haben, sich bekümmern; 2) * vom Gackern der Henne, wann sie sich nach einem Plätzchen für's Eierlegen umsieht.

Жури́ця, *f.* жури́не, *Me.* 249 *n.*

жу́рка, *f.* (В.) с. Журá, журба́. [mel, *n.*

Жу́ркiт, -оту, *m.* Geriesel, Gemur-

Журлівий, *a.* bekümmert, sich grämend, *s.* leicht ärgernd; gramvoll, sorgenvoll, kummervoll. [nis, *f.* Gram, *m.*

Журлівість, *-ости, f.* Bekümmert-
Журнальний, *a.* Journal-, Journalisten-, Zeitungs-. [лівий, *МШ. Мх.*

Журний, *a.* kummervoll *s.* Жур-
Журчати, *v. n.* rieseln, murmeln (vom Bache). [кауен.

Жути, жувати [жуо, жуш]. *v. a.*
Жутко, *adv. Рч. 122 ПГ.* gefährlich; *bange* *Еф. 64.*

Жухнути, *v. a. §.* mit Wucht hineinschleudern.

Жучина, *f. Га. I. 128* ходить жук по ні Höhlung in e. Baume, *f.;* 2) Weibchen des жука *Кол. I. 156.?* [чок 1), *f.*

Жучоловка, *f.* Falle für den жу-
Жучий, *a.* gefährlich, bange, *Зак. Пис.*

Жучок, *-чка, m.* Kornwurm, *m.* (*Anisoplia austriaca*); 2) *дїт.* *s.* Жук: Käferchen; 3) Kreisel, *n.*; 4) Art Osterpiel der Mädchen mit dem entsprechenden Liede vom жучок.

3.

З, neunter Buchstabe (Земля).

З, *з-* (за, із, зо, зі с. съ) *praep. I* mit *d. Genitiv, Mi. IV. 529—533* *Ог. 187, 13. 182, 9. а. u. s.* von, herunter, herab: *a)* örtlich: з комори aus —; з поля von der Seite des Feldes; vom Felde; зі Львова; *b)* partitiv: хто з нас віннен, найстарший з братів; *c)* vom Stoffe u. Materie: з дерева, не дай Бже з Івана пана; *d)* die Zeit bestimmend: з рана des Morgens, з нащада світа, з-первовіку von, am Anfange der Welt; з літа noch vom S. her; з разу anfangs; *e)* die Ursache bezeichnend: aus, vor, von, wegen, durch: з бояни aus Furcht, зі злости aus Bosheit; вмер з голоду starb vor H.; знав з тіла wurde mager; з тогож самого *Мор.* aus eben demselben Grunde: глужувати з корó jmds spotten; *f)* die Art u. Weise bez: з ласки aus Gnade; з губі (Ф.) mündlich; з добра дїва [з-добра-дїва (Фр.) von ungefähr, ganz unverhofft; з-части oft, des öfteren; з низенька tief etc. II) *mit dem Accusativ, Mi. IV. 444. Ог. 182. 183* ungefähr, etwa, wenigstens, gegen: з тіждень ungefähr eine Woche; годів зо два etwa zwei Jahre; заввишкі з чоловіка beinahe mannshoch, зо дві мїлі etwa zwei Meilen. III) (*с. зо*) *mit dem Instrumental, Mi. IV. 759—762. Ог. 193.* mit: *a)* vom Beisammensein, Verbindung, Gemeinschaft: шабля з пòхвою, Гбсподь з тобóю, иде з войском бїти ся з ким; von d. Wechselseitigkeit:

стрїтїти ся, любїти ся з ким, рївний з ким (кóму); von d. Trennung: розлучїти ся з дїтьми. *b)* von d. Zeit: з óбщем встїти mit Sonnenaufgang aufstehen; *c)* vom begleitenden Umstande, von Art u. Weise: з великов чéстев in grossen Ehren: зо страхом mit Furcht; *d)* in Bezug auf etw. як вам з їдїньом? wie ist's (steht's) mit dem Essen? — In den Fällen I), III) bildet З- adverbiale Ausdrücke; з-вільна langsam, з-молоду von Jugend auf; з-окришем mit Stumpf und Stiel, gánzlich, не з-добрóm nicht in guter Absicht, schlimm etc., — welche, so wie dessen Verbindungen mit anderen Praepositionen wie з-за, з поза, из-за, з пéред etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind. IV) *In Zusammensetzungen* bei Verben u. verbalen Substantiven bedeutet з-(si-, зо-, с-) die Vollendung der Handlung: auf, ab, weg- ganz, gánzlich, zu Ende; herunter-; herab- zusammen-, zer-, be-, ver-. *Mi. IV. 211—212; 245—247. 197—200.*

За, *praep. I* mit *d. Genitiv, Mi. IV. 527.* während, in, unter — bezeichnet die Zeit, in die e. Handlung fällt: за-дня bei Tage; за часу zeitig, за животá bei Lebzeiten; за добра bei guten Zeiten *ВБ;* за панóваня, за держáви, unter der Regierung, за Володимїра Великого zur Zeit W. des Gr. II) *mit d. Accusativ, Mi. IV. 404—411,* bezeichnet: *a)* den Gegenstand hinter welchen e. Bewegung vor sich geht: влїа-

ти за піч, sich hinter den Ofen, verkriechen; вийти за двірі zur Thüre hinausgehen, піти за граніцю über die Grenze, ins Ausland gehen; б) das Mass: за дві мйли (-лі) від Кйіва zwei Meilen von Kiew; за сім миль бачу ich sehe sieben Meilen weit; відійшли за мйлю ungefähr eine Meile *Oz.* 179; як б́уде за великий, за довгий etc.? wie gross, wie lang etc. wird er wohl sein? c) bei den Verben des Ergreifens, Bindens, Hängens, Ziehens, Haltens etc. bez. dasjenige wobei man etw. ergreift, woran man es bindet etc. взяти за р́уку; * брати ся за д́іло zum Handeln schreiten; d) bez. dasjenige, dem etw. angemessen ist, zu dessen Gunsten etw. geschieht: für; борода́ як у старого а р́оауму нема́ і за малого; за здорóвле чийсь піти, за вітчину́ борóти ся; e) bez. dasjenige, desentwegen etw. geschieht (als Ursache): св́арка за ко́зячий хвист ѓиха de lana caprina; б́ють ся за д́івчину wegen —; ва злод́ійство, wegen Diebstahl; за ка́ру, zur —; за гр́ихі на́ші für —; за що́ wofür, weswegen; f) die Gleichstellung, Vergleichung, Vertretung, Vertauschung, Verwechslung, Vergeltung, den Preis, die Geltung: б́ільший за н́его грóссер als er *Oz.* 179; пром́іняв ж́інку за т́ютю́н та л́юльку; зроб́и то за м́ене thue es anstatt meiner, für mich; прод́ати, куп́ити за три золот́і — um, für drei Gulden; за б́удь-що́ um einen Spottpreis; за вс́і гóлови *He. Пр.* XI. (1) 143 soll etw. als Opfer für alle Häupter gelten; за н́іщо́ теб́е не ма́ють; за на мак-з́ерно nicht das Geringste; за все *Ф.* vor Allem, vorzüglich; óко за óко, зуб за зуб; g) das Praedicat: був за п́исаря war Schreiber; став за о́городника trat den Dienst als Gärtner an; об́ібр́ати за коро́ля zum König wählen; б́ути з ким за п́анебр́ата sehr vertraut mit jmdm sein, що́ то за чолов́ик? was ist das für ein Mensch? що́ то за роб́ота? was ist das für eine Art? *Mi.* IV. 411 l. 206. h) bez. den Gegenstand auf den sich e. Thätigkeit bezieht: заб́ути за кого́ jmdm vergessen, незн́ати за коѓо von jmdm nichts wissen; ч́у́єм за червóні wir

hören von Ducaten; i) besond. Ausdrücke: за́ муж (м́иж) и́ти́ (п́ити́), einen Mann heiraten; я за теб́е дочќу́ (за муж) дам (віддам) ich werde dir meine Tochter zur Frau geben; висва́таю теб́е за ца́рську дочќу́ *P. I.* 32; k) die Zeit: на с́а, б́и́у́н, за рік ein Jahr lang, nach Verlauf eines Jahres, übers Jahr; за час, за корóткий час in kurzer Zeit, bald; го́дів за д́е́сять до см́ерт́и zehn Jahre vor dem Tode. III) *mit d. Instrumental, Mi.* IV. 743—748, bezeichnet; a) dasjenige hinter dem etw. ruht, geschieht: hinter, nach, ausser, ausserhalb: за дверми́, за гóрами; за рікóю jenseits des Flusses, и́ти́ за ќйм hinter nach jmdm gehen, jmdm nachfolgen; погляд́ати за ким́ jmdm nachschauen; за мо́єю гóловою bei meinen Lebzeiten, bei meiner Fürsorge; за то́бóю вс́яке д́іло du bist der Anfóhrer in Allem Handeln; за ч́им́ й́деш́? welcher Sache gehst du nach? b) die Zeit, nach der e. Handlung vor sich geht: за ко́ждов ст́равов nach jeder Speise; за тр́етим р́азом das dritte Mal; вс́і за н́ею повстав́али alle standen nach ihr auf d. i. nachdem sie aufgestanden war; а за тим́ слóвом бува́й ми здорóв! nachdem ich das gesprochen habe — lebe nun wohl! за од́ним за́ходом in einem Zuge, mit einem Male, unter einem; c) bez. den Grund, die Ursache: за др́об́німи сл́ізю́нками св́ітонька не б́ачу vor Thränen sehe ich nicht; за ким́ д́б́ати, т́уж́ити, пла́кати ѓнну́ти, пром́ов за мнов дóбре слóво sprich für mich, meinetwegen ein gutes Wort; за мал́им *K.* es fehlte wenig, dass —, beinahe. d) bez. das Beisammensein, d. Zusammenleben der Gatten: за ким́ (=за м́ужем) б́ути mit jmdm verheiratet sein; мен́і за ним́ як за п́аном, ich lebe mit ihm gleich einer Gebieterin; я за мо́ім м́ужем, як за м́уром стóю *Mi.* IV. 748 d); за вд́івце́м хл́об гóтовий. IV) *als Adverb* ein Uebermass ausdróckend: за вели́кий zu gross, за м́ного zu viel; за сл́ип́ий zu sehr, viel zu blind. V) *In Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet за-: a) die Bewegung hinter einen Gegenstand; b) d. Hervorbringung eines Hindernis-

ses; e) d. Bewegung, Vertiefung in einen Gegenstand hinein; ein Abirren vom rechten Wege, dem rechten od. dem gewöhnlichen Masse; d) die Vollziehung u. die Vollendung einer Handlung; e) den Beginn der Handlung; f) den Verlust, Verbrauch eines Gegenstandes, ein Loswerden mittels der Handlung, *Mi.* IV. 206—208, wozu Beispiele sowie die Verbindungen des За- mit anderen Praepositionen (за-длѣя, за-про, из-за, по-за etc.) unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Заальпéйский, *a.* jenseit der Alpen liegend, transalpinisch.

Заамвѣнный, *a.* was am Lesepult (амвѣн, амвѣна) in d. Kirche geschieht.

Заапортувати, *v. a.* apportieren, *Фр.*

Заарендувати, *v. a.* verpachten.

Зааркáнювати, *v. a.* um jmdn den аркáн werfen, schlingen.

Заасекурувати, *v. a.* assurerie-reo, versichern (gegen Schaden: від —).

Забáва, *f.* Verzug, *m.* без -ви unverzüglich; 2) Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, Belustigung, *f.* Spiel, *m.*

Забáвити, забавляти, *v. a.* aufhalten; 2) когѣ, (дети́ну) jmdm die Zeit vertreiben, unterhalten, kurzweilen, amüsieren; — ся und *v. n.* sich aufhalten, ausbleiben, verweilen, sich unterhalten —.

Забáвка, забáвочка *f. dim.* kleine Beschäftigung, Unterhaltung; 2) Spielzeug, *n.*

Забáвний, *a.* unterhaltend, ergötzlich, lustig, amüsan, jovial, *He.*

Забáвник, *m.* Lustigmacher, *m.* *Пар.*

Забáвність, -ости, *f.* Ergötzlichkeit, Possierlichkeit, *f.*

Забáвчи́на, *f.* дѣвчи́на- die Unterhaltung gewährt u. dadh. jmds Zeit in Anspruch nimmt; tändelndes Mädchen.

Зáбаг, *m. gew. pl.* Begehren, *n.* *Ил.* launige Wünsche. [ger Wunsch.

Забáганка, *f.* sonderbarer, launi-

Забáгати, забáжати, *v. n.* когѣ (чогѣ) nach jmdm (u. etw.) begehren; sehr wünschen; забáгає, забáгло ся кому́ чогѣсь, jmd verlangt (bes. etw. Unmögliches). [127 sich hin-einlassen?

Забáдити ся в щось *Ф.* *Пр.* III.

Забáйдужити ся, gleichgiltig werden.

Забáлагурити, *v. a.* §. когѣ чим

jmdn womit Nichtigem in Anspruch nehmen u. dadh. das Wichtige vergessen machen; — ся.

Забáлакати ся in Geplauder gerathen u. dadh die Zeit verträdeln.

Забáлянтрáсити, *v. n.* zu witzeln anfangen. [kommen III. I. 264.

Забáндюрити ся §. Grillen be-
Забáнувати, *v. n.* за ким sich nach jmdm sehnen. [Zögerung, *f.*

Забáра, *f.* Aufenthalt, *m.* Säumen, *n.*

Забáрабáнити, *s.* Затарабáнити.

Забáрвити, (-влáти) *v. a.* färben, Färbung geben, *Фр.*

Забáрвлене, *n.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Забáрити, (-рювати), *v. a.* aufhalten; — ся sich (zu lange) wo aufhalten; säumen.

Зá-барки взáти, *s.* Бáрки 1).

Забáрлйвий, *Ст.* забáрний, *a.* zeitraubend, langwierig, langweilig mühsam, mühevoll, umständlich; saumselig *Me.* 215. [auftreten.

Забáскалйчити ся *Гр.* §. stolz

Забáстѡванє, *n.* *Кн.* das Abtreten vom Spiele: das „Basta“-Sagen, Endigen, Aufhören. [aufhören.

Забáстувати, *v. n.* „Basta“ sagen, *Забáчєнє, n.* Wiedersehen, Stell-

dichein, Rendez-vons, *n.* *ИГ.*; 2) Ansicht, Bemerkung, *f.* [бáчити.

Забáчити, забáчувати *Кв.* *s.* За-
Забáяти, *v. a.* mit Zauberspruch bannen.

Забáяч, *m.* Beschwörer, Zauberer, *m.*

Забéгáчкий, *a.* was sich zusammenlegen, (-biegen) lässt: (B.) нiж, [бáгати]. [werden.

Забéзлюднѣти, *v. n.* menschenleer

Забéзпéка, *f.* забéзпéченє, *n.* Versicherung, Sicherstellung, Garantie, *f.*

Забéзпечáти, (-чити, -чувати), *v. a.* versichern, sicher stellen; versorgen.

Забéзпокоїти, *v. a.* beunruhigen, incommodieren *ВВ.*

Забéндюгувати, *v. a.* *М.* + *Б.* 229 *s.* Прирубáти (вiз рублѣм).

Забéраний, *a.* -а сорѡчка gestickt.

Забéрати, *v. a.* nehmen, weg-, fortnehmen; путь ко — seinen Weg wohin nehmen, einschlagen, *Зак.*; гѡлос das Wort ergreifen; — ся (тай пiрiг) seine Sachen nehmen u. fortgehen, sich

fortpacken; б) до чогось * sich zu etw. anschicken, etw. unternehmen.

Забереж, *т. N. e. Berges.*

Забережний, *а. jenseit des Ufers.*

Забеременїти, *в. н. Др. с. 299* schwanger werden.

Забеседувати, *в. н. Р. I. 170* е ким mit jmdm betreffs einer Unterhaltung Rede pflegen.

Забесїдїти, *в. а. Зг. s. Промовити.*

Забетеґати (-гнути) *в. н. krank,* unpasslich werden. §.

Забивати, *в. а. verschlagen, fest schlagen; vernageln; feststopfen; * когдо до криміналу* ins Zuchthaus treiben; 2) tödten, schlachten. [ниж.]

Забигач, *т. Gr. 30 s. Забегачкий*
Забійня, *ф. Klemme f. zum Fest halten (Einkeilen) e. Holzstückes beim Behauen.*

Забинчати, *с. Забренїти.*

Забирати, *с. Заберати.*

Забїти, [забію, -біеш] *с. Забивати* 1); забити [забію, забеш] *с. Забивати* 2); забита, *с. ртс. ф. Ч. I. 160* Niederlage, *ф. (clades).* [verweht.]

Забитний, *а. -а дороба* vom Schnee

Забичувати, *с. Бичувати.*

Забіяка, *т. с. Забіяка.*

Забїг, *т. Др. с. 228* feindlicher Einfall; 2) Bemühung, *ф.*

Забїга, *ф. s. Затока (на санній доробі).*

Забїгати, забїгти, *в. а. когдо jmdn* ereilen, gefangen nehmen, erbeuten; *кому доробу jmdm* den Weg verrennen, versetzen; *jmdm* zuvorkommen; *в. н. wo* hineinlaufen, sich verlaufen, im Laufen sich verirren; *коло когдо (чогдо)* um *jmdn* sich eifrig bemühen, sich bemühen, sich bestreben; *най ти язїк не забїгас* schwätze kein dummes Zeug zusammen! (*B.*); *язїк — по кутках* die Zunge läuft hin u. her wegen Verlegenheit od. wegen Leckerhaftigkeit.

Забїганий, *а. розум; забїговатий* launig, grillenhaft. [мом алтклог, пфїфф.]

Забїглий, *а. М (Мет.) (65) 319* розу-

Забїгмати ся, (-ми-) mit „Бїгме“ betheuern.

Забїдїти, забїдувати, *в. а. abhärten, abquälen: худобу; — ся* klägliches Aussehen bekommen.

Забїй, -бію *т. зелений — Гол. III.*

419. *N. e. Berges.* [mit Todtschlag.]

Забїйка, забїйня, *ф. blutige Rauferei*

Забїй-круча, *ф. Clematis integrifolia.*

Забїйниця, *ф. с. Бодня.*

Забїйчїня, *ф. U. Mörderin, f.*

Забїл, [бїл-], *т. забїлка, ф. Alles* womit man einer Speise e. weisse Farbe giebt (Milch, Rahm).

Забїль, *ф. Federweiss, н. Вол.*

Забїленє, забїлюванє, *н. das Weissen, Uebertünchen.*

Забїлїти, забїлювати, *в. а. weiss machen (борщ забїлкови); — хату weiss* machen, übertünchen; — *ся weiss* werden, weisse Flecke bekommen. [с. Білувати.]

Забїлувати, *в. в. Др. с. 395* вивцю,

Забїр, -бру, *т. gew. pl. Stickerei* am Rande eines Kopftuches u. A.; 2) *с. Грабїж, Eroberung, ф. ГШ.*

Забїрний, *а. viel* nehmend.

Забїрувати, *в. а. когдо с. Перебороти, überwinden.*

Забїрчївий, *а. erobersüchtig, ГШ.* [rungssucht, *ф. ГШ.*

Забїрчївість, -ости, *ф. Erober-*

Забїсувати, *в. а. verteufeln; pl. забїсований С.*

Забїчи, *с. Забїгати.*

Забїяка, *т. Raufbold; Haudegen; fester, stämmiger Bursche.*

Заблєкнути, *в. н. anfangen zu* welken, verschliessen, verbleichen.

Заблєстїти, заблєскотїти, *в. н. erglänzen.* [(v. Schafen).]

Заблєяти, *в. н. anfangen zu* blöken

Заблощєний, *а. wanzig.*

Заблуд, *т. Irrweg, Holzweg, м. У; 2) * Ausschweifung, Unzucht, ф. К.*

Заблуда, *т. der Irrende, Ст. 2) с. Приблуда У.*

Заблудїти, заблудкати ся *в. н. irren, fehl* gehen; sich verirren. [rend, *К.*

Заблудливий, *а. leicht* irre füh-

Заблудний, *а. irrend, Ру.; verirrt, К.*

Забобон, *т. gew. pl. Aberglaube, т.*

Забобонний, *а. abergläubig.*

Забобонність, -ости, *ф. das abergläubische Wesen, Aberglaube, т. [с.]*

Забовдурити ся, *с. Набовдурити*

Забовтати ся *с. Захляпати ся. Заж.*

Забогатїти, *в. н. reich, wohlhabend* werden. [betheuern, *на щось*

Забожити ся, *bei Gott schwören*

Забої, *рл.* — давнів Glockengeläute, *н.*; 2) *с.* Вибі́на.

Забі́на, *ф.* *с.* Забійня.

Заболбо́гати, *в. н.* kollernden Ton von sich geben. [kranken.]

Заболі́ти, *в. н.* krank werden, er-

Заболонники, *рл.* Splintkäfer, (*Scolyti*) *Пол.* [mit Koth beschmutzen.]

Заболо́гати ся, (-тя́нити ся) sich

Заболотний, *а.* hinter dem болото 2) 3) wohnend, liegend.

Забо́р, *т.* Sendung der Steuerschuldigen zur Feldarbeit *Ос.* (61) XII, 111.

Забора́, *ф.* *Др. с.* 229 Barrikade, Wehre, *ф.*

Заборозѣ́нник, *т.* einer von den Keilen, womit die Pflugschar in dem гряді́ль fest eingerammt wird.

Заборозник, *т.* *с.* Борозню́к.

Заборо́ло, *н.* Bollwerk, *н.* Schutzmauer, *ф.*; 2) der hinter der Schussweite (hinter dem Kampfplatze) gelegene Hort.

Заборо́на, *ф.* забороне́нє, *н.* das Verwehren, Verbot, *н.*

Заборо́нити, (-ня́ти), *в. а.* кому́ щось jmdm etw. verwehren, verbieten.

Заборонува́ти, *в. а.* *Мор.* beeggen.

Заборе́ати, заборе́увати, *в. а.* zuschnüren, umschnallen (die Schnürsohlen); 2) * — ся *з* ви́платою schlechter Zahler sein, Schuldner bleiben. [*Пол.*]

Заборчѣ́вий, *а.* eroberungssüchtig, Заборя́нн, *т.* Mitglied eines Забо́р, *н.*

Заборя́нство, *н. с.* Забо́р.

Забо́та, *ф. гр.* Mühewaltung, *ф.* *Др. с.* 378; бу́ти в забота́х *Гр.* Sorge haben, in Verlegenheit sein. [-wabe, *ф. К. I.* 134.]

Забоце́нь, -дня, *т. К.* Honigscheibe,

Забочѣ́ти ся, на ко́го auf jmdn scheel blicken; schmolten; забочѣ́ний *с.* Нагні́ваний.

Забра́ло, *н.* † *с.* Забороло.

Забра́ти, *с.* Заберати́.

Забра́тїв, *т.* *В.* e. Berges.

Забре́ндати ся, sich beschmutzen §.

Забре́нїти, *в. н. с.* Бренїти II.

Забренѣ́чати, *в. н.* zu klimpern etc. anfangen.

Забрестѣ́, *в. н.* hineinwaten.

Забрехáти, *в. н.* anfangen zu bel- len; 2) — ся *С. I.* 134 sich hineinlü- gen; 3) sich irren. §.

Забре́ць, *т.* Art heilsames Kraut (für Zähne), *Піс.* [sudeln.]

Забрѣ́вкати, *а. а.* verspritzen; be-

Забрѣ́дник, *т.* der mittels der Aus- tretung eines Pfades die Grenze macht.

Забрѣ́д, *т.* Arbeit beim Fischfang am Don etc. *ф.* [Ві́дбродїти, забрѣ́дник.]

I. Забрѣ́д жува́ти, *в. а.* стѣжку *с.*

II. Забрѣ́д жува́ти, *в. н.* *Под.* in Gährung gerathen. [99 zum забрѣ́д geh.]

Забрѣ́дзкий; *а. Не. Пр.* XI. (1)

Забро́дїти, *в. а.* mit Koth beschmutzen; — ся beim Waten nass werden.

Забрѣ́дчик, *т.* Arbeiter beim Fischfang, *т.* *Левч.* [beschmutzen *Р.* 71.]

Забрудѣ́ти, (-днїти *Ст.*), *в. а.*

Забрѣ́зчати, *в. н.* erklingen, er-

Забубо́нїти, *с.* Бубо́нїти [schallen.]

Забуба́нє, *н.* das Vergessen, Vergessenheit, *ф.* *Не.*

Забуба́ти, *в. а. с.* Забу́ти; — ся *Ф. (Мет.* (63) 100 *с.* Загада́ти ся.

Забудь; *в* — по́пасти *В.* in Vergessenheit gerathen. [*н.* Baulichkeit, *ф.*

Забудѣ́нок, -нку, *т. В. В.* Gebäude,

Забудѣ́ти, забудѣ́жувати, *в. а.* räuchern (Fleisch etc.).

Забудѣ́вка, *ф. Н.* 5 (паля́нїця-) *с.* Забудѣ́ко 2); забудѣ́ка, *ф. В.* das Vergessen; 2) * *с.* Чорно́бїль.

Забудѣ́ко, забуба́чка, *т.* забудѣ́куватий, забудѣ́чивий, *Пар. а.* der leicht Alles vergisst, der Zerstreute; 2) *Др. с.* 32 das vergessene Laib Brot im Backofen.

Забудѣ́ванє, *н.* das Verbauen; 2) Gebäude, *н.*

Забудува́ти, *в. а.* verbauen.

Забудѣ́чивість, -ости, *ф. Пар;* Vergesslichkeit, *ф.*

Забуза́н, *т. Н.* 267; ? забї́ти за буза́н *с.* Заткнї́ти за по́яс ко́б.

Забуба́увати, *в. а.* verstopfen, einmachen, füllen *Гр.*

Забундо́сити ся, rauhes, unfreundliches Gesicht machen.

Забундо́чити ся, sich ungeber-

dig, unwillig zeigen; 2) *с.* Захмарїти ся.

Забунтува́ти, *в. а. К. I.* 273 zur Empörung, zum Aufstand jmdn bringen.

в. н. с. Бунтова́ти ся, *К.* [schmolzt.]

Забу́ра, *т.* der ungehalten wird, der

Забу́ренє, *н.* Verwirrung, *ф.* Auf- ruhr, *т.*

Забурити, *v. a.* in Verwirrung, in Unruhe bringen, Aufruhr erregen; — ся на ко́го gegen jmdn aufgebracht, ungehalten sein.

Забурі́ти, *v. a.* *АД.* I. 304 einschlagen, einstossen; 2) *v. n. s.* Бурі́ти.

Забурча́ти, *v. n.* zu brodeln, zischen, schäumen anfangen.

Забуте́, *n. s.* Забува́не.

Забу́ти, забува́ти, *v. a.* ко́го (що), на ко́го vergessen; = — ся *P. I.* 29. *М.* I. 138; *b)* sich vergessen, vergesslich sein.

Забуті́ти, *v. n.* *Гол.* I. 131 *s.* Загуді́ти. [der, die leicht vergisst, *См.*

Забутній, *a.* *Ліс.* забутни́ця, *f.*

Забу́ток, -тку, *m. Ф.* das Vergessen; 2) vergessenes Ueberbleihsel, *Зак.*; 3) Denkmal, *n. Ос.* (63) I. 51. *К.*

Забушувáти, *v. n.* anfangen als Freibeuter, als Räuber zu leben.

Забу́лий, *a.* ausgelassen, ungestüm.

Забу́листь, -ости, *f.* *Пол.* Ausgelassenheit; Verbissenheit, *f.*

Завáга, *f. См.* Bedeutung, Geltung, *f.*

Завáгоніти (-готніти), *v. n.* schwanger werden; заваготні́лий *a.* *Н.* 177.

Завáда, *f.* Hindernis, *n.* [schwanger.

Завáджáти, *v. n.* im Wege stehen, hindern.

Завáдити, *v. a.* на себе́ щось ein Kleid anziehen; 2) *v. n.* ко́му *s.* Пошко́дити; 3) за, вщос. Зачепі́ти. [*К.*

Завáдливий *a.* anstössig, schädlich,

Завáжáти, завáжити *v. n.* wiegen; Ausschlag geben; * verschlagen, bedeuten *Кв.* 220.

Завáжній *a.* schwer wiegend, *Лесч.*; 2) завáжний hinderlich, lästig, *Н.* 205.

Завáжніти, завáжчáти *Лесч.*, *v. n. s.* Завагоні́ти. [digt, offen werden.

Завáкува́ти, *v. n.* vacant, erle-

Завáл, *m. ГШ.* Einsturz, *m.*

Зáваль, завáла, *f.* Erdabrutschung, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*; 2) grosse Schneeverwehung, *f.*; 3) Verschanzung, *Баррикада, f. К.*

Завáлдо́рога, *m.* unnütze Erdenlast, *Тaugenichts, m.*; 2) Wegelagerer, *m.*

Завáли́ло, *m. N. e.* Berges.

Завáлина, *f. Фр.* завáлице, *n.* Ruin, *f.* Trümmer, *pl.*

Завáля́ти, завáлюва́ти, *v. a.* zuwerfen, vollwerfen, verschütten, vollstopfen,

verrammeln *Ш.* II. 53; 2) umstürzen.

Завáлки, *pl.* angeschwollene Drüsen.

Завáльний, завáлистий, *a.* -а до́рога, зимá mit vielem tiefem Schnee.

Завáлува́ти, *v. n.* stark bellen, *Гр.*

Завáльчати ся з ким mit jmdm in Zank gerathen. [sudeln.

Завáля́ти, *v. a.* beschmutzen, be-

Завáля́щий, *a. Кс.* II. 77. 260. 320 gemein, ordinär; schmutzig; ver-

wahrlost *Лесч. s.* Валя́ти I. II.

Завáндрува́ти, *v. n.* einwandern.

Зáвар, *m.* Absud, *Decoct, m.*

Завáря́ти, завáрува́ти, *v. a.* ein-

kochen, kochen lassen.

Зáварка, *f. (B.)* Zusatz an Käse etc. zum Verkochen der женті́ця.

Завáрува́ти, *a. a.* ausbedingen, vorbehalten, versichern; verhüten.

Завáрхлѣти, *(B.) s.* Заверте́ннати.

Завáрюванка, *f.* вурда u. sup zusammen eingekocht. [feuer, *n. (B.)*

Завáтра, *f.* zweites Feuer, Nach-

Завáбачі́нем, *adv.* mit Verlaub, *m.* Erlaubnis *(B.)*. (*vgl.* вибача́йте).

Заввѣхну́ти ся, rührig sein, sich sputen. [die Höhe *C. I.* 18.

Заввѣшкі́, *adv.* an Höhe, hoch, in

Заввóлити, *v. n. М.* II. 199 wollen, wünschen.

Завгѣт, *adv. Ліс.* mit Ausnahme..

Завгли́бкі́, *Др. s.* 253 завглубі́ккі́.

adv. der Tiefe nach, in die Tiefe, tief.

Завго́днѣ, *adv.* frühzeitig, rechtzeitig.

Завгру́бкі́, *adv.* der Dicke nach.

Зáвгар, *m.* Faulenzer, *m.*

Завга́рува́ти, *v. n.* faulenzten.

Завда́лий, *a. Ч.* V. 1025 *s.* Уда́лий.

Зáвдане, *n.* das Aufheben u. Auflegen; Aufgabe, *f.*

Завда́ти, завдава́ти, *v. a.* ко́му щось zur Aufgabe machen, aufgeben; на плéчi heben u. jmdm aufladen, auflegen, aufbürden; жалéб — Schmerz, Leid erregen, machen, verursachen; брехні́ — *C. II.* 105 Lügen strafen; злоді́йство ко́му des Diebstahls zeihen; 2) до ко́го *У.* jmdm benachrichtigen; 3) далéко ко́го — weit wohin versetzen, weg-

schaffen; 4) хлі́б (розч́ину) квасні́м ті́стом mit Sauerteig anmachen; 5) gern reichlich geben *Н.* 1; 6) — ся з ким до пра́ва *Терм. s.* Запівáти; *c)* — ся

sich verstellen, simulieren. Завд́атий *ptc.* М. II. 34 = завд́аний.

Завд́аток, *s.* Зад́аток. [ge, lang. Завд́овж, завдовжккй, *adv.* in die Län- Завдо́вити, *v. n.* Ч. V. 806 zur Witwe werden, verwitwen. [ten Male. Завдр́уге, *adv.* Ч. II. 467 zum zwei- Завдяча́ти, *v. n.* verdanken. Заведе́нє, (-ниє), *n.* Brauch, *m.* Sitte Einrichtung, *f.*; 2) Institut, *n.* Anstalt, *f.* Заведэ́нция, *f.* К. II. 42. Einrichtung, *f.* Brauch, *m.* [людоk.

Заведй́сьвітoк, -тка, *m. s.* Дурй́- Завэ́злisco, *n.* Stelle, wo die Erde eingefallen ist, od. wo e. Abrutschung stattgefunden hat, (*B.*).

Завэ́зти, *v. a. s.* Завозы́ти; завэ́ло ся хма́рами der Himmel hat sich mit Wolken überzogen.

Завэ́йкати. *s.* Ва́йкати.

Завелича́ти ся zu prahlen anfangen, stolz werden *Кч.* 222.

За́верба, *f.* за́вербoкн. за́вербоk.-боkа, *m.* (*B.*) Art Weide, *s.* Лугови́на *Gr.* 30.

Завербува́ти, *s.* Вербува́ти. [ва́ти. Завередува́ти, *v. n.* Ко. *s.* Вереду- Завере́чи, *v. a. s.* За́кынути 1).

За́вержка, *f.* У. das hingeworfene Wort, Andeutung, *f.* 2) Ueberwurf, *m.* Ueberkleid, *n.* [Kopf verdreht, verwirrt.

Заверни́ голова, *m. f.* der die den Заверну́ти, заверта́ти, *v. a.* — наза́д zurúckleiten; zurúckstellen; за- ве́ртаний хлѳ abermals in den Back- ofen gesetzt; лисг retourneren; това́р ab-, wegtreiben; * кому́ го́лову den Kopf verdrehen, jmdn belástigen; *ptc.* заверне́ний *Gr.* 30 zum Militar einberufen; 2) — ся umkehren, sich umdrehen, sich umschlagen. [Заве́ртнй; лйко?

За́верт, за́вертень, *m.* Н. 57? *s.*

За́верта-голови́, Schwindelkopf, *m.*

Завертани́на, *f.* *s.* Закруге́нйя.

Завертепй́ти, *v. n.* Hándelsuchen, eine Affaire machen, (*B.*).

Завертй́ти, за́верчува́ти, *v. a.* an-, einbohren; 2) einwickeln, einhüllen;

— ся sich —; *s.* Закруги́ти ся *К. I.* 124.

За́вертка, *f.* hölzerner Riegel, Klinke, *f.* [Schlitten; 2) *s.* Оголоблй́, *Зак.*

За́вертнй́, *pl. e.* Bestandtheil der

Заверто́бка, *f. m.* auf jmdn lüsterne Blicke werfend.

Заверхови́нний, *a.* hinter dem Oberlaufe eines Flusses, *К.* [einbringen.

Заверхолй́ти, *v. n.* Zank u. Zwist hin- Заве́рчи (заверэ́чи), *v. a.* У. werfen; — слóво hinwerfen, entgegenen.

Заверша́ти, (-ша́ти) *v. a.* den Gipfel aufsetzen; * ausführen, vollbringen, vollenden.

Заве́рше, *n.* Ort hinter dem Berge, *m.*; 2) —, завершкóва кйсть Oberhauptsbein, *n. B.*

Заве́сти, за́водй́ти, *v. a.* wohin führen, leiten; щoсь etw. einführen. installieren; — та́нець den Reigen eröffnen; * когó, надйю gegen jmdn seiner Verpflichtung nicht nachkommen; betrúgen, táuschen; verföhren, verleiten *М.*; 2) — ся з ким mit jmdm sich gesellen, e. Geschäft anfangen; mit jmdm anbinden.

Заветй́ти, *v. a.* когó в чйм úbertreffen.

Заветша́ти, *v. n.* Зг. *s.* Обветша́ти.

Завеча́ти, *v. n. s.* За́вча́ти; на старóго sichtbar alt werden.

Завечерй́ти, *v. n.* Abend werden.

Завешта́ти ся, *Ко.* 64 sich spruten, *s.* tummeln.

За́вжде, *Др. c.* 250; за́вжди, *adv.* immer, jedesmal, *He. Левч.*

За́вжде́нний, *a.* М. + Б. 127 all- täglich, immerwährend.

Завзива́ти, *s.* Завы́зати.

Завзу́ля, *f. s.* Заву́ля.

Завзя́те, *n.* завзя́ток, -тку, *m.* ungestúmes, hartnäckiges Trachten; Verbissenheit; Verbitterung, *f.* Trotz, Ingrim, Groll, *m.*

Завзя́ти ся, sich nachdrücklich bemühen; auf etw. versessen, erpicht sein; 2) на когó sich úber jmdn erlosen, ergrimmen; завзя́тий, *a.* на щo worauf versessen; 2) erbost, ergrimmt; voll Trutz.

Завива́льниця, (*d.* -альночка), *f. s.* Покрива́йниця.

Завыва́ло, (-а́йло, -а́льце *Кол. I.* 262.) *n.* Wickeltuch, Hülltuch, Kopftuch für verheiratete Frauen; Hülle, *f.*; 2) *АД. I.* 216 Türkenbund, Turban, *m.* [Bedecken.

I. Завыва́не, *n.* das Einwickeln;

II. Завыва́не, *n.* вйтру das Heulen

I. Завива́ти, *s.* Завй́ти I. [*d. W. He.*

II. Завива́ти *s.* Завй́ти II.

III. Завива́ти, *v. n.* wehen, blasen. brausen *III. I.* 18.

Завійка, *f.* Ч. III. 193 с. Закрутька (қолбса).

Завидь, -завидько, *m.* Гол. III. 33 der Neidische, Uebelwollende, *Vax.*

Завидати, *v. a. s.* Завидіти 1); zu sehen bekommen, *T.* не — кінця тому das Ende davon lässt sich nicht absehen.

Завидіти, *v. v. a. s.* erblicken, sehen *АД.* I. 333 Ч. IV. 633; 2) *v. n.* комуś чогось *s.* Завидувати.

Завидія, (-іа), *m.* Зг. Händlermacher, Renommist, *m.* (Tage.

Завідка, за відна, *adv.* noch bei Завідки беруть *Мор.* vom Neid.

Завідливий, *K.* завідний, *a.* neidisch; schnell, eifersüchtig; gierig; 2) завідний *Ко.* 331 beneidenswert; Neiderregend, *Ит;* завідно тобі du beneidest, dich wurmt, ärgert. [Missgünstige, *K.*

Завідник, *m.* Neider, Hasser, *m.* der Завідниця, *f.* *Te.* Neiderin, die Eifersüchtige, Nebenbuhlerin, *f.* [gen, *Зг.*

Завідніти, *v. n.* Tag werden, та-Завидощі, *pl. H.* 94 с. Зависть, Scheelsucht, *f.*

Завидувати, *v. n.* комуś jmdn um etw. beneiden, jmdm etw. missgönnen; завидущий (-дющ-) *Ст. Левч.* neidisch, eifersüchtig.

Завій, *m.* Geheul, *n.* [tern überhangend.

Завійка, *f.* Kopftuch über die Schul

Завилляти, *v. n.* schwingen, wedeln. *C. I.* 169. [wickeln.

Завійн, *m.* *Ст.* завійнене, *n.* das Um-

Завійна, *M. Фр.* завіййна, *f.* Anklage, Anschuldigung; Schuld, *f.*

Завинитель, *m.* *M.* Kläger, *m.*

Завиніти, *v. a.* щось, в чім verschulden, sich etw. zu Schulden kommen lassen; sich vergehen; гріши schuldig sein. [heit; *s.?* Завійна.

Завійниця, *f.* Ч. I. 114 Art Krank-

Завиніне, (-я), *He.* (*n.* 361) Bündelchen, zusammengewickelttes Päckchen.

Завинюти, завинюти *v. a. s.* За-

Завирюха, *f.* Schneegestöber. [віти I.

Завіс, ? (Ч. 967 спийи в завісі)

Халтер, *m.* Angel für e. Lanze, *f.*

Зависати, зависіти, зависнути, *v. n.* hangen bleiben; abhängen, abhäng-

Зависимий, *a.* abhängig. [gig sein.

Зависимість, -ости, *f.* Abhängigkeit, *f.*

Завіскрити ся, mit віскряк(и) sich bedecken *Ко.* 8.

Завісливий, *a.* *C. I.* 68. *МШ.* neidisch, missgünstig, schadenfroh, eifersüchtig; *adv.* -во, завістно (-виен-) комуś jmd verfolgt mit Neid, *s.* Завідно.

Завислянина, *f.* Land jenseits der Weichsel, *K.*

Зависть, *f.* Neid, *m.* Missgunst, *f.*

Завистити, завистувати, *v. n. s.*

Завидувати. [discher Mensch, Neider, *m.*

Завистник, *m.* Гол. III. 86 nei-

Завистниця, *f.* neidisches Weib, Neiderin.

Завитанє, *n.* *Ир.* III. 288 Besuch, *m.*

Завитати, *v. n.* eintreffen, gastlich ankommen, erscheinen.

Завитє, *n.* das Einwickeln, Einhüllen; 2) Kopftuch, *n.* -putz, *n.* -binde, *f.* für verheiratete Frauen.

I. Завіти, [-ви-], *v. a.* einwickeln, einhüllen; mit dem von verheirateten Brauen getragenen Kopftuche bedecken, od. umhüllen: дівчину* ein Mädchen, verführen; — ся з ким von jmdm verführt werden, sich Mutter fühlen; 2) — огень die Glut in Asche verbergen.

II. Завіти [-вы-], *v. n.* Geheul erheben, heulen.

Завитіти, *v. a.* (віткою) fest binden.

Завітка, *f.* verführte, Mutter gewordene Frauensperson, *s.* Завіти I. 1); 2) *s.* Завійка.

Завіток, -тка, *m.* Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*) *B.*

Завіхорити, завіхріти *v. n.* aufwirbeln, Verwirrung, Unordnung, Unruhe verursachen, aufwiegeln, anführen; — ся in stürmische Aufregung gerathen, heftig aufbrausen; до чого ungestüm sich an etw. machen.

Завіхторити, *v. a.* §, gefährden, bedrohen; 2) einen Anschlag machen, gesonnen sein.

Завіцятити, завікотіти *KV.* *v. n.* schneidend, schrillend aufschreien (з бб-лю), aufschmettern.

Завівати, *v. n. s.* Завіяти.

I. Завід, -оду, *m.* Anstich in der Falze des Pfahles zuoberst, durch welchen das Brett in e. Bretterwand eingeführt, eingelegt wird; в заводи йти zickzack gehen; 2) Einrichtung, Mass-

regel, Anstalt, *f.*; 3) Fabrik; не́ма́ й за́воду III. II. 192, а́ні на за́від іст keine Spur, kein Ansatz, nicht das Geringste; 4) Beruf, *m.* Amt, Fach, *n.*; 5) Täuschung, *f.* зроби́ти ко́му за́від der Verpflichtung nicht nachkommen; 6) Totdenkklage *f.*

II. За́від, -іду, *m.* *Ф.* s. За́відуванє.

За́віда́тель, *m.* Verwalter, Administration, *m.*

За́віда́тельство, *n.* Verwaltung,

За́відати, *v. a.* H. 79 kennen lernen, versuchen, erleiden Ч. V. 13, kosten: во́ди — ertrinken; *v. n. M.* куди — wohin gehen u. nachfragen (nach einer Anleihe); s. Зві́дати ся.

За́відний, *a.* ВВ. enttäuschend, trügerisch, unzuverlässig; 2) за́відний der die Arbeit verschiebt.

За́відник, *m.* Bewerber, *m.*

За-ві́дома, *adv.* wissentlich, mit Vorwissen С. II. 180. [nachrichtigen.

За́відомити, (-ма́ти), *v. v.* be-

За́відомленє, *n.* Benachrichtigung, *f.*

За́відуванє, *n.* Verwaltung, Be-

За́відувати, *v. n.* чим etw. ver-

За́відця, *m.* Unternehmer, Leiter, Obmann, (*Ф.*); Vorsänger, *m.* (*Ф. Кол.* 19).

За́віз, -озу, *m.* *He.* Zufuhr zur Mühle (des Getreides), *f.*

За́візванє, *n.* Aufruf, *m.* Vorladung, *f.*

За́візва́ти, *v. a.* aufrufen, vorladen.

За́візно, *adv.* (в млині) von starker Zufuhr.

За́вій, -бя, *m.* Gewinde, *n.* Windung, *f.*; 2) Kopftuch, *n.* АД. I. 298;

3) -бю Gattung, *f.* Schlag, *m.* [tuch, *Гол.*

За́війка, *f.* kleines Wickeltuch, Kopf-

За́війна, за́війниця, за́віна, *Гр. f.*

Art Herzkrankheit, K. Bauchschmerzen, *pl. Ко.* 108; Lähmung, *f.* — підві́яла ко́го́бь jmd ist gelähmt (dh. Zugluft etc.).

За́війник, *m.* Meerturban, *m.* (Cidaris).

За́вікниця, *f.* У. s. Ві́кони́ця.

За́віну́ти, *v. n.* anwehen, s. За́в'язати.

За́віренє, *Мл.* за́віре, *У. n.* Ver-

trauen, *n.* Zuversicht, *f.*

За́вірити, за́віряти, *a. a.* ко́го ver-sichern С. II. 60; що́сь ко́му anver-trauen; *v. n.* ко́му jmdm Glauben, Ver-trauen schenken, trauen; creditieren.

За́вірити ся (-вір-), на ко́го́ grim-

mig u. grollend gegen jmdn sich wenden; erzürnen, schmolten; за́вірений böse.

За-ві́рне, *adv.* als wahr; за́вірно allenfalls, *Пар.*

За́віртувати, *v. a.* einwickeln С.

За́вірю́ха, *f.* s. За́вірю́ха.

За́вірю́шливий, *a.* stürmisch, un-gestüm, *T.*

За́віє, -ієу, *m.* за́вієсь, *f.* steiler Ab-hang, überhängender Felsen, e. solcher Ufertheil, (*B.*).

За́віса, *f.* Vorhang, *m.*; 2) Thürhand, u. Thürangel, Haspe, *f.*; 3) Stange zum

Aufhängen der Wäsche, *f.* [hängend, *Зап.*

За́вієсти́й, *a.* angehängt, über-

За́вієсити, *v. a.* vor-, zu-, an, auf-

hängen; ві́кно́ den Fenstervorhang zu-

ziehen, vorziehen; — ся sich auf-hängen; *b*) * s. Скрі́вити ся. [Підієок.

За́віска, *f.* *dim.* s. За́віса; 2) s.

За́вієсти́ти, *v. a.* М. II. 138 hören

lassen, benachrichtigen.

За́вієтка, *f.* Т. Kundmachung, *f.*

За́віт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auf-

trag, *m.* Ку. 276. ста́рий — das alte

Testament; но́вий — d. neue T.

За́віти́ти, *v. a.* Ос. (61) IX. 44

einladen.

За́вітний, *a.* vom Testament vor-

behalten, ausbedungen, testamentarisch,

Терм. -а думка angestammter Gedau-

ke, Herzenswunsch, *m.* Ку.

За́вітуванє, *n.* К. Lehre, *f.* gei-

stiges Vermächtnis. [tragen; 2) geloben.

За́вітувати, *v. a.* vermachen, auf-

За́віча́ти, *v. a.* vorhersagen; лі́хо

ein Unglück —; на що́сь, *Ф.* etw. he-

raufbeschwören; — ко́му на бо́гача

vorhersagen, dass jmd reich sein wird.

За́вішати, за́вішувати, *v. a.* s. За-

вієсити; — ся s. Пові́сити ся.

За́віщанє, *n.* Vermächtnis, Testa-

ment, *n.* Auftrag, *m.* [tor, *m.* Терм.

За́віщате́ль, *m.* Erblasser, Testa-

За́віщате́льниця, *f.* Erblasserin,

Testirerin, *f.*

За́віща́ти, *v. a.* vermachen (im Te-

stament), testieren; auftragen.

За-ві́що? wófür? weshalb?

За́в'язати, *v. n.* anfangen zu wehen;

2) *v. a.* zuwehen, verwehen; сні́гом,

до́ро́гу за́в'язало der Weg ist mit Schnee

zugeweht; 3) ко́го́, на ко́го́ за́в'язало e.

böse Luft (Zugluft etc.) hat jmdn gelähmt; ростіну — hat im Wachsthum geschädigt. schön, *He.*

За-в-крашкі, *adv.* такий — so
Завкривдно, (-идно), *adv.* кому
jmd glaubt Unrecht zu leiden u. ist daher neidisch. [Заволодіти.

Завладати, (-діти), *v. n.* чим с.
Завладілець, -лця, *m.* Eroberer,
m. ГШ.

Завласний, *a.* Зак. с. Власний.
Завлекати, *v. a.* Кн. anziehen.

Завлюбки, *adv.* когось, чогось *Ф.*
jmdm zu Liebe, um jmds willen; 2) с.
Залюбки *Гол.* III. 130.

Завляг, *m.* за-вляго, *adv.* Зап. II.
353 с. Лягови, в —.

Завмер, *m.* Св. завмерлість, -ости,
f. ВВ. das Absterben, Tod, *m.* Abgestorbenheit, *f.* [sterben; verkümmern.

Завмерати, завмерти, *v. n.* аб-
Завмерлий, *a.* abgestorben, todt.
Завмирок, -рка, *m.* etw. Abgestorbenes.

Завод, -оду, *m.* с. Завід I. 2) 3);
2) Ч. VI. Rath aus 5—6 Schiedsrichtern.

Заводи, *pl.* Wettrennen, *n.*

Заводина, *f.* Creatur, *f.* Geschöpf, *n.*

Заводини, *pl.* Кн. (Пр. VIII. 951)
Einführung, Installirung, Einwirtschaf-
tung; 2) Eröffnung der Hochzeitfeier, *f.*

Заводистий, *a.* eingebogen, *Пар.*

Заводити, *v. a. s.* Завести; 2) weh-
klagen, weinen; — ся коло чогб, з
чим sich womit beschäftigen. [briks-Пов.

Заводский, *a.* zum завод geh., Фа-

Заводчик, *m.* Besitzer u. Leiter einer
Fabrik; 2) Rädelführer, *m.* Левч.

Завоєвник, *m.* Eroberer, *m.* Пар.

Завоєць, *m.* с. Підвоє.

Завозити, завозувати, *v. a.*
etw. wohin fahren, führen; — яму mit
herbeigeführter Erde verschütten; поле
гноєм mit Dung bedecken; 2) — ся
vollauf beschäftigt werden; завожений,
ОП. abgetragen, abgenutzt.

Завойованє, *n.* Eroberung, *f.* das
Erobern, *n.* ГШ. Пар.

Завойовний, *a.* -а война Eroberungs-
krieg, *m.* Пар. [lium martagon).

Завойок, *m.* Türkenbund, *m.* (Li-

Завістий, *a.* -е дерево krumm.

Заволіканє, *n.* с. Занізуванє.

Заволікати, заволічи, заволок-
ти, *v. a.* bis wohin schleppen; hinein-
ziehen, durchziehen; — нитку в гблку
einfädeln; — ся sich wohin schleppen,
mit Mühe wohin kommen.

Заволікуванє, *n.* завблок, -оку
m. заволбченє, *n.* das Eggen.

Заволодіти, *v. n.* чим sich einer
Sache bemächtigen, etw. in Besitz neh-
men, erobern.

Заволока, *f. m.* ein Hergelaufener;
2) *f.* Haarseil, *n.* Haarschnur *f.* (bei
Pferdekrankheiten), ГШ.

Завблоком, *adv.*? Н. 138 = за
волоком с. Вблок IV. 3).

Зав-волоси, *adv.* Фр. bei den Haaren.
Заволочіти, *v. a.* mit dem Eggen
fertig werden. [Nadel.

Заволочка, *f.* -гблка grosse platte

Завоніти, *v. a.* У. с. Занюхати;
2) — ся stinkend werden (В.).

Завонілий, *a.* stinkend.

Завоніти ся, *s.* Засмердіти ся.

Заво́ра, *f.* Anfahre, *f.* Angewende,
n. с. Забра.

Заворіте, *n.* Ме. 124. Ч. IV. 69
der Bereich, Platz vor vorота, vor dem
Thorweg. [girren.

Заворкувати, *v. n.* anfangen zu
Заворожити, (-окувати), *v. a.*
wahrsagen, prophezeien; 2) bezaubern,
besprechen, bannen; заворожений be-
zaubert, daher: unantastbar, unverwund-
bar III. I. 185. [lich sich benehmen.

Завороніти ся, einer Krähe äh-
Заворот, *m.* (голові) Schwindel,
Taumel, *m.*; 2) в завороті, М. I. 22
am Wege, unterwegs, im Vorbeigehen.

Завороть, *f.*? Keim, *m.* (Фр.).

Заворота, *pl.* Н. 57 с. Ворота;
рот без заворот loses Maul Ос.(61)IV.31.

Заворотичі, *pl.* die Enden des Ra-
dzirkels. [(Coenurus cerebialis) Вол.

Заворотник, *m.* Drehwurm, *m.*

Заворохобити, *v. a.* aufrühren,
aus der Fassung bringen.

Заворошити, *v. a.* aufrütteln.

Заворсити ся, mürrisch, barsch
werden; заворсило ся на дворі der
Himmel wurde trübe; заворсений =

захмурений. [kommen, sich rühren.

Заворушити ся, in Bewegung

Заворчати, *v. n.* zu knurren, zu

murren anfangen.

[дістати.

Завоскѣмити ся, = Оскѣмину
Завоювати, *v. n.* erobern; unter-
jochen; obsiegen.

[вѣрдерст.

Завперѣд, *adv.* am allerersten, zu-
завперувати, *v. n.* störrig, bals-
starrig werden. [merdar, (-ердѣ Кч.124).

Завсѣгда, (-ди), *adv.* immer, im-
Завсѣдній, *a.* alltäglich *M. + E.* 350;
immerwährend, *He.*

[гати.

Завстигнути, *v. n.* *Ф.* s. Всти-
Завстидати, *v. a.* beschämen; —
ся schamroth werden.

Завсѣди, *adv.* *M. II.* 106 s. Завсѣди.

Завтовшкі, *adv.* *P. I.* 104 der
Dicke nach, dick.

[Вторіти.

Завторіти, *Мог.* завторувати, *s.*

Завтра, *Мі.* IV. 528. завтрчки,
adv. morgen; do — bis —.

Завтрій, (день) *M. II.* 138, завтрій.
до завтрійого *P. II.* 68; (*Кв.* II. 29)
жити завтром *ВВ.* auf den morgigen
Tag bedacht sein, завтрішній,
(-траш-) *a.* morgend, der morgende,
nächstfolgende Tag.

Завтякати, *v. n.* vermögen, sich,
unterziehen, stehen щось зробіти (*Фр.*).

Завузлити, *v. a.* den Knoten machen,
C. [mit Auswüchsen hinter den Ohren.

Завушниця, *pl.* Schweinekrankheit

Завхони, *pl.* Anwendung, *f.* *Пар.*

Завчас, завчасу, *adv.* frühzeitig, bei
Zeiten, zur rechten Zeit. [zeitig, *Пу.*

Завчасний, *a.* früh, vorzeitig, zu

Завчасно, *adv.* *s.* Часно, почащо.

Завчерашній, *a.* vorgestrig, *МШ.*

Завчѣром, *adv.* vorgestern, *Оз.* 193.

Завчѣств, (-я), *n.* III. II. 249 Ehren-
bezeugung, *f.* festliche Bewirtung?

Завшиий, *a.* *Под.* stet. [breit.

Завширшкі, *adv.* in die Breite,

Завязь, *f.* *s.* Завязок. *K.*; 2) Frucht-
ansatz, Fruchtkeim, *m.*; 2) abrutschende
Erde an Abhängen. *Gr.* 30.

Завязати, завязувати, *v. a.* zubin-
den, unter- verbinden, einbinden; an-
knüpfen; 2) товариство stiften, grün-
den; — ся sich bilden, *s.* entwickeln,
s. enspinnen, *s.* ansetzen (овч) sich
häupteln (капустя).

Завязь, *n.* Statur, *f.* Körperbau, *m.*

Завязи, завязини, *pl.* Grundlegung
e. Wohngebäudes u. Festmal dabei.

Завязистий, завязкуватий, *a.* kern-
haft, kernfest, stämmig; ausdauernd.

Завязка, *f.* Verknüpfung, Schür-
zung, *f.* Band, *n.* Binde, *f.* Knoten,
Ansatz, *m.*

Завязник, *m.* *B.* Fruchtknoten, *m.*
(germen); 2) Rothwurz, *f.* Heidecker,
m. (Tormentilla erecta).

Завязнути, *v. n.* stecken, heften
bleiben, *P. I.* 8. *Кч.* 276.

Завязок, -зку, *m.* Keim, Embryo;
Fruchtansatz, *m.*; 2) das Werden, Wachs-
thum; 3) Capacität *f.* не має -зку в
голові (*Фр.*) ist schwachsinnig.

Завялий, завялістий, *a.* eingetrok-
knet, verwelkt; zur Magerkeit hinnei-
gend; zähe, sehnig. [trocken, zähe werden.

Завянути, *v. n.* verwelken, welk,
Зага, *f.* *s.* Згага.

Загавити ся, *От.* sich vergaffen.

Загавкати, *s.* Забрехати.

Загагакати, *v. n.* mit weiter Stim-
me zu singen anfangen (*v.* дяк).

Загад, *m.* *s.* Наказ, Auftrag, *m.*

Загадайко, *m.*?

Загадати, загадувати, *v. a.* собі
щось sich etw. denken (um dasselbe
errathen zu lassen); ersinnen; 2) ein
Räthsel, ein Problem aufstellen, aufge-
ben; auftragen, gebieten, befehlen, кому
щось *He.*; 3) gedenken, *e.* Gedanken
fassen, beabsichtigen, bezwecken, щось
зробіти; — ся sich in Gedanken vertiefen.

Загадка, *f.* Räthsel, *n.*; 2) Aufgabe,
f. Problem, *n.*; 3) Berufkraut, *n.* (*Eri-
geron canadense*). [selhaft.

Загадочний, загадковий, *a.* räth-
Загадочність, -ости, *f.* Räthsel-
haftigkeit, *f.*

Загадуванє, *n.* *s.* Загадати etc.

Загадити, *v. a.* §. leichtfertig
jmdm übergeben, кому щось.

Загай, *m.* лані як загай *Ф.* (*Кол.*
38)? üppiges Weidengesträuch; 2) za-
гай *pl.* Unordnung, *f.* *vgl.* Загаїти.

Загайка, *f.* *s.* Гайка.

Загаїти, загаювати, *v. a.* чим щось
vollstopfen, verlegen; 2) aufhalten, ver-
zögern, unterbrechen; — ся zögern,
säumen, sich aufhalten.

Загал, *m.* das Ganze, die Gesamt-
heit, das Gemeinwesen *Ном.* III. 27.
загалом, в загалі Alle insgesamt; im

Allgemeinen, überhaupt.

Загалáкати ся, durch eitles. Ge-
pflárr zerstreut werden u. etw. vergessen.

Загалень, -ня, *B.* загáльник,
m. Gemeinplatz, *m.* vage, banale Phrase.

Загáльмува́ти, *s.* Гáльмува́ти 1).

Загáльний, загáльвий, *До. Ваг.*
a. allgemein, Gesamt-, Haupt-, uni-
versal; total.

Загáльниця, *f.* Fleischwoche, -zeit, *f.*

Загáльність, -ости, *f.* das Allge-
meine; Allgemeinheit, Gesamttheit, *f.*

Загáльня, *f.* allgemeine Versamm-
lung, *Шіс.*

Загáнка, *f.* *Wgr.* XVII. s. Загадка.

Загану́ти, *v. a. s.* Загада́ти; 2) за
коробь *У.* nach jmdm fragen.

Заганя́ти, *v. a.* hinein-, ein-treiben;
verschlagen; — ся eindringen, hinein-
stürzen; sich überstürzen, voreilig sein,
* за далéко zu weit gehen.

Загáкати ся, *Зг. s.* Загáвити ся.

Зага́р, *m.* Kohlendunst, *m.*

Зага́ра, *f.* auflodernde Hitze; *Lei-
denschaft, *f. Cm.*; 2) Lichtnelke, *f.*
(*Lychnis chalcidonica*).

Загараздáти, *v. a.* щось кому́ с.
Придóбати.

Загараздрюва́ти, *v. a. H.* щось
чим mit Wust verlegen, vollstopfen.

Зага́рбати, зага́рмати, *v. n.* etw.
an sich reissen u. es verderben.

Загарбува́тий, *a. s.* Загребу́щий.

Зага́ркати, *s.* Га́ркати. [erig *ОП.*

Зага́рливий, *a.* feuerfangend; feu-

зага́ртий, *a.* abgehärtet, *Cm.*

Зага́ртка, *f. s.* Заго́ртка, *B.*

Зага́ртува́ти, *v. a.* abhärten; die
Härtung geben.

Загасáти ся, *П.* кінь sich über-
treiben, *s.* müde abtreiben.

Загасáти, загáснути, *v. n.* verlö-
schen, auslöschen (*v. n.*). [löschen (*v. a.*).

Загасáти, загáшувати, *v. a.* aus-

Зага́та, (*d* -áтка), *f. s.* Га́тка; 2)
Einkleidung der äusseren Hauswände
mit Stroh u. A.

Загата́вода, *m.* fabelh. Wesen, das
die Gewässer abdämmen kann, *Пз.* 78.

Загата́ти, загáчувати, *v. a. s.* Га́тати.

Зага́чити, *v. a.* anhaken, anhäkeln.

Зага́чка, *f.* Haken, Zahn, *m.*

Зага́янка, *f. s.* Га́йка, *Шіс.*

Загвiздкóвий, *a. s.* Затичкóвий.

Загвoздáти, загвoзджува́ти, *v. a.*
zunageln; vernageln (коня́, пу́шку).

Загвoздок, (-гвiз-), *n. дка, m. s.*
Зáтичка, льбник.

Загáйб, (*d.* -бóчок), *m.* загáйба *f. Левч.*
загáйбл, -ели, *f.* das Verderben; Ver-
nichtung, *f.* Untergang Tod, *m. Гол.*

III. 346. [загибну́ти ся, *T.* sich krümmen.

I. Загибáти, *v. a. s.* Загинáти;

II. Загибáти, *v. n.* untergehen,
umkommen. [tödtlich.

Загибáльний, *a.* *Кл.* verderblich,

Загáблий, *a. У.* verloren, verschollen.

Загáкувати ся, stottern.

Загáлити, *v. a. §. H.* 75 schlagen.

I. Загáйн, -ну, *m.* Tod, *m. III.* I. 38.

II. Загáйн, *m.* Beuge, *f. Пар.*

Загинáти, *v. a.* biegen, ein-um-verbie-
gen; krümmen; um-zurück-aufschlagen.

Загáинка, *f.* Falte; Biegung, *f.*

Загáинути, *v. n.* verloren gehen,
umkommen, zugrunde gehen.

Загáинчастий, *a.* gebogen.

Загáирити, *v. a.* verderben, ver-
lieren; vergeuden.

Загáин, -ону, -бна, *m.* Ort wo das
Vieh ein getrieben wird, Hürde, *f. С.*

I. 39. II. 43; 2) Eintreibung, *f.*; 3)
Fiselfang von Mehreren, ausgeführt; 4) dh.

eine tiefe Furche abgetheiltes Ackerfeld.

Загáинчáй, *m. (B.) s.* Погóнич (при
плу́зі). [einem Berge.

Загáирь, *n.* Ort (Dorf etc.) hinter

Загáирмю рвати?

Загáирний, загáирский, *Ф. a.* jenseit
des Berges, von hinter den Bergen.

Загáирчáти, *v. a.* bitter machen.

Загáавок, -вка, *m. Luts. gr.* 175
Kopfkissen, *m.*

Загáага́ти, *v. a. s.* Гла́ти; —
ся unter einander Frieden machen.

Загáа́д, *m. Зг.* за́а́дъ, за́а́да, *f.*
(*B.*) зділа́ти кому́ — jmdm Verderben

bereiten; Untergang, *m.* Vernichtung, *f.*

Загáа́женє, *n.* das Ebnen, Glätten.

Загáа́дити, за́а́джува́ти, *v. a.*
ebnen, glätten; 2) ver-tilgen; за́а́-
дило ся за ним jede Spur ist nach

ihm verschwunden.

Загáа́бина, *f. s.* Загáа́бина.

Загáа́бшкй, *адв. s.* Загáа́бшкй.

Загáа́бка, *f. s.* Пáшка.

Заглобіти, *s.* Запайшіти.
 Заглоти́ти, *v. a.* dicht u. gedrängt machen, — місце in dichter Menge einnehmen; * übertölpeln *ЛД*.
 За́глуб. *m.* заглубина, *f. B.* заглублене, *n.* *Пол.* Vertiefung, Einsenkung, *f.* Oehrchen, gebildet vom blattartigen Ausatz am Blattstiele, *B.*
 Заглубіти *ся* sich vertiefen.
 Заглубча́стий, *a.* vertieft, hohl eingedrückt, *B.* [II. (забіти кому́ —).
 Заглу́здувати, *v. a.* *Мог. s.* Глузд
 Заглузува́ти, *v. n. s.* Глузува́ти.
 Заглу́пати, *v. a.* übertölpeln mit Geschrei etc.; *v. Hunden* *Иг. 9?* beilen; 2) де́гину плачу́чу чим beschwichtigen.
 Заглу́хнути, *v. n.* taub werden; verstummen: вість; 2) ersticken, eingehen (von zu dicht stehenden Pflanzen).
 Заглуша́ти, заглушіти *v. a.* betäuben, übertäuben; ersticken.
 Заглу́шка, *f.* стоко́лоса — Trespe, *f.* Dort, *m.* (*Bromus secalinus*).
 Заглу́шний, *a.* übertäubend, erdrückend, erstickend, *B.*
 Заглюба́ти, *v. a.* §. verdammen.
 Загляда́ти, загля́нути, *v. n.* hinblicken; nachsehen, nachschauen.
 Загляди́ти *ся*, *s.* Задивіти *ся*.
 Загля́дуванє, *n.* öfteres Ansehen, Hinschielен, Nachschauen.
 Загна́ти, *v. a. s.* Заганя́ти.
 Загнива́ти, загніти, *v. n.* faul werden; загнілий angefault. [erfüllen.
 Загнилі́чити, *v. a.* mit Faulbrut
 За́гниця, *f. gew. pl.* die Weichen.
 Загни́вати *ся* (на ко́б) zornig auf gebracht werden, erzürnen; grollen.
 Загни́здіти *ся* sich einnisten.
 Загни́руч, *adv.* mit in den Schos gelegten Händen, mit verschränkten Armen.
 I. За́гніт, *m.* загнітиця *s.* За́нигиця.
 II. За́гніт, *m.* das Bräunen des Brotes in Backofen mittels angefachter Flamme.
 I. За́гніти́ти, загнічува́ти, *v. a. s.* За́місіти (в ді́жі).
 II. За́гніти́ти, *v. a.* хліб в печі́ das Brot im Backofen durchs nahe Anschüren des hellen Feuers, od. dh. glühende Kohlen rostbraun anlaufen lassen, bräunen. [гніт II.
 За́гнітка, *f.* dürres Reisig zu За-

За́гнітко, *m.* gekrümmt; 2) *Knicker, *m.* [Fäulnis anfüllen.
 Загно́їти, *v. a.* mit Unrath od.
 Загну́ти, *s.* Загни́ти; 2) *verfänglich sprechen od. fragen etc.
 Заго́ва, *adv.* *V.* frühzeitig.
 Загові́ни, *pl. P. I.* 202. *C. I.* 29. letzter Fleischtag vor den Fasten, Fastenabend, *m.*
 Загові́ти, *v. n.* und — *ся*, заговля́ти *ся* das Fleischessen beschliessen, zu fasten anfangen.
 За́говір, -ору, за́говорок, (*Фр.*) *m.* Verabredung, Verschwörung, *f.* Complot, *n.*
 Заго́ворець, -рця, *m.* Verschworener, Verschwörer, *m.* *ОБ*.
 Заговори́ти, *v. n.* anfangen zu reden; до ко́го anreden; *v. a.* Andere nicht zu Worte kommen lassen; — зу́би кому́ *Кн.* jmds Rede auf etw. Anderes leiten; 2) *s.* За́мовити; 3) — *ся* ins lange Reden hinein kommen; vergessen was man spricht; заговору́вати *ся* irre reden, *Кн.* [macht: -а со́кіра.
 Заго́втаний, *a.* sehr stumpf ge-
 Заго́да, *f. s.* Заго́жене. [fragen.
 Заго́дати, *v. a.* Зага́дати; 2) auf-
 Заго́дженє, *n.* das Zufriedenstellen, Vergütung, *f.*
 Заго́дїти, заго́джувати, *v. a.* zufriedenstellen, begütigen; jmdm etw. vergüten; begleichen; — *ся* з ким sich mit jmdm worüber einigen, ausmachen, vergleichen, übereinkommen; 2) er-
 -warten *Иг.* 51.
 За́годї, *C. II.* 115, за́годя, *C. I.* 91. *Ог.* 116. *adv.* zeitig, zur rechten Zeit; frühzeitig, vorzeitig.
 Заго́дно, *adv.* *s.* За́єдно.
 Заго́дбува́ти, *v. a. s.* Годува́ти.
 Заго́їти, *v. a.* heilen; — *ся* zuheilen.
 Заго́літи, заго́лювати, *v. a.* entblößen, aufdecken; 2) в салда́ти als Soldaten kahl scheren lassen, *III. I.* 295.
 Заго́лоба, *f.* Plackerei, *f. s.* Морба́ка.
 Заго́лобіти, *v. a.* verkeilen, vernieten.
 За́головє, *n. s.* За́головок, 2).
 За́головний, *a.* -ий лист Titelblatt, *n.* *Иар.*
 За́головок, -вку, *m.* Kopfstück beim Bette; 2) Kopfkissen, *m.* *Гол.* III. 372; 3) Titel, *m.*

Заголоднілий, (*Фр.*) заголодба-ний, *a.* ausgehungert, durch öfteres Hun-gerleiden verkümmert.

Заголомшити, *v. a.* betäuben, übertölpeln; ersticken.

Заголубіти, *v. a.* blau färben.

Заголубіти, *v. n.* anfangen blau zu schimmern, sich bläuen.

Загомони́ти, *v. n.* anfangen zu schallen, hallen, lärmern, laut zu sprechen.

Загбн, *m.* Ч. I. 199 s. Загін 1).

Загбна, *m.* загбнистий, *a.* zu weit gehend, voreilig, heftig, ungestüm, hitzig.

Загоні́ць, -ця, *m. dim.* s. Загін 4).

Загбнистість, -ости, *f.* *Пар.* Jähe des Gemüthes, Voreiligkeit, *f.*

Загбвий, *a.* -а урба́ва поля Beetbau, *m.*; -а шля́хта ackerbauend.

Загбра, *f.* *N. e.* Berges. [*Кв.* II. 93.

Загорді́ти ся, übermüthig werden

Загорі́чити, *v. a.* heiss machen.

За́горі́дь, *f.* *K.* s. Загоро́жа.

Загорі́лий, *a.* загорі́лець, -ляця, *ГШ.* *m.* fanatisch; Heissporn, Fanatiker, Eiferer, *m.*

Загорі́лість, -ости, *f.* загорі́льство, *n.* *Пар.* Fanatismus, *m.*

Загорі́ти, *v. n.* verbrennen, verdorren; 2) durch Kohlendunst betäubt werden; 3) — ся zu brennen anfangen, entbrennen sich entzünden; * sich entflammen, sich begeistern чим до чо́го, *ГШ.*

Загорні́в, *n.* Kleidung, *f.*

Загорні́ти, *s.* Загортати. [*IX.* 100.

Загорі́бвани́й, *a.* gehässig *Ос.* (62)

Загоро́да, *f.* Verzaunung, Hürde *f.* Gehege, *n.* Verschlag, *m.*; 2) Feld nahe beim Dorfe, *n.* (в ца́рині); 3) kleine Grundbesitzung.

Загоро́діти, загоро́джувати, *v. a.* ein-verzaunen, versperren.

Загоро́дний, *a.* hinter den Gärten.

Загоро́дник, *m.* † Frohnbauer mit 3 Joch Grundbesitz, Häusler, Hintersass, *m.*

Загоро́жа, *f.* *C.* II. 100 Zaun, *m.* Hürde, *f.*

Загортати, заго́ртувати, *v. a.* zusammenscharren, verscharren; 2) etw. an sich reissen, bringen; — ся в одёжу, ein Kleid anziehen.

Загорті́на, *Гол.* III. 386, за́гортка, *f.* Oberkleid der Frauen, *n.*

Загорюва́ти, (-орув-), *v. a.* mühselig erarbeiten, erwerben.

За-гб́ряча, *adv.* * auf frischer That; ohne zu verschieben.

Загості́ти, заго́щувати, *v. a.* загостюва́ти ся als Gast einkehren; (auf lange Zeit) gastlich einziehen, sich g. einrichten. [bereiten, vor-zubereiten.

Заго́товити, (-вля́ти), *v. a.* *Лев.*

Заго́товка, *f.* *Под.* заго́товле́нє, *n.* Zubereitung, *f.* [-е Anknft.

Заго́щенє, *n.* gastlicher Einzug,

Заграба́ти, *v. a.* Граба́ти.

Загра́бити, *v. a.* s. Гра́бити 2).

Загра́да, *f.* (*лемк.*) Friedhof, *m.* s.

Загоро́да. [би му бчи! soll erblinden!

Заграді́ти, *s.* Загоро́діти; -яло

Загра́дник, *m.* Obstgärtner, *m.*

Загража́ти, *s.* Загрози́ти.

Загра́нця, *f.* Ausland, *n.*

Загра́нчити ся, in Grenzstreitigkeiten gerathen, z. kим. [wártig.

Загра́нчний, *a.* ausländisch, aus-

Загра́ти, *v. n.* anfangen zu spielen, aufspielen; ertönen; *s.* Гра́ти; ка́рту: ausspielen.

За́греб, *m.* in heisser Asche gebakener Kuchen, -es Brot *C.* II. 16.

За́греба́ти (-грі́б-) за́греба́ти, *v. a.* verscharren, zusammenscharren; auf die Seite schüren: жар в печа́, *s.* Гребі́ти vergraben. [rauberisch.

За́гребу́щий, *a.* Alles zerstörend;

За́гремі́ти, *v. n.* donnern; ertönen,

er-aufbrausen, rauschen: в фа́лю *Гол.*

За́грі́вий, *a.* weiss aber um den Hals schwarz: ві́вця.

За́гриза́ти, за́гри́зти, *v. a.* mit den Zähnen zerreißen, todt beissen; 2) * dh. grossen nagenden Kummer jmdm das Ende bereiten; 3) — ся in übermässigen Kummer u. Gram verfallen.

За́гримихті́ти, *v. a.* *M.* I. 69 s. За́гримати. [*III.* 215.

За́гріба́чка, *f.* Schürstock, *m.* *Гол.*

За́гріва́ти, за́грі́ти, *v. a.* erwärmen, erhitzen; 2) * anfeuern, anflammen.

За́гріток, -тку, *m.* *II.* *n.* 68 Wärme *f.*; Wärmestoff, *m.*; 2) Erwärmung, *f.*; 3) * Zufluchtsort, letzter Zehrpennig: тільки мо́го за́грітку.

За́гро́за, *f.* За. Androhung, *f.*

За́грози́ти, за́гро́жувати, *v. a.* ко-

му щось jmdm etw. androhen; чим womit drohen; — ся на ко́го *s.* За-
вва́ти ся на к.

Загрома́дити (-ма́джувати), *v. a.*
mit dem Rechen wegharken. [verstoekt.
Загру́білий, *a.* *Кн.* grob, roh, hart,
Загру́біти, *v. n.* dick, grob werden.
Загру́де, *n.* der dritte Brustring.
(bei Insecten). [Brust.
Загру́дний, *a.* Brust-, hinter der
Загру́зяти, *v. a.* beflecken, be-
schmutzen.

Загру́знути, загруза́ти, загра́з-
нути, *v. n.* in e. Sumpf hineinfallen,
gerathen, versinken; 2) untertauchen.

Загу́ба, *f.* *Пар.* Verderb, *m.* das
Verderben; Vernichtung, *f.*

Загуби́ти, *v. a.* verlieren; 2) ver-
nichten; — ду́шу die Seele verderben,
die Seligkeit verwirken; — ся verloren
gehen, in Verlust gerathen.

Загу́біль, -ели, *f.* *Пр.* VIII. 166
Verlust, Schaden, *n.* *Др. с.* 191 das
Verlorene.

Загуби́ник, *m.* Verderber, *m.* *Пар.*
Загу́гнати, *v. n.* näseln.

Загуготі́ти, *v. n.* dumpf schallen, *M.*
Загуда́ти, *s.* Загра́ти. [д́йти.

Загуда́ти, *v. n.* *Ке.* II. 33 *s.* Гу-
Загуді́ти, *v. n.* dumpf erschallen,
ertönen, erdröhnen; 2) gurren. [ся.

Загуду́рити ся, §. 3. Сбаламу́тити
Загукáти, *v. a.* *s.* Гукáти 1).

Загула́ти, *v. a.* деті́ну *s.* Забавити.

Загуля́ти, *v. a.* verführen, verlocken,
Ф. [т. *s.* За́бавка, Spielerei, *f.*

Загу́лка, *f.* *gew. pl.* Zeitvertreib,
Загу́лювати ся, *He.* zu lange auf
dem Spaziergange ausbleiben, über dem
Lustwandeln Alles vergessen.

Загулю́кати, *v. a.* mit Geschrei
übertölpeln.

Загуля́ти, *v. a.* лі́хо *He.* dh Tan-
zen u. flottes Leben seinem Ungemach
ein Ende machen.

Загу́мене, *n.* загу́менок, -нка, *m.*
Platz, Feld, etc. hinter dem гумно́.

Загуме́нний, *a.* hinter dem гумно́
liegend. [heftig schütteln.

Загурду́зати, *v. n.* ким *Ф.* jmdn
Загу́рити, (-ра́ти), *v. a.* *s.* Забала-
гурі́ти (*B.*). [seln; erdröhnen, poltern.

Загуркоті́ти, *v. n.* kollern, gas-
Малоруско-німецкий Словар.

За-гу́рт, *adv.* *M.* II. 132 unter ei-
nem; insgesamt.

Загу́ря, *f.* *У.* *s.* Загу́лка.
Загу́снути, загусі́ти, *v. a.* sich
verdichten; dicht, dick werden.

Загу́сти, *s.* Загуді́ти, *Оц.* §. 201.
Загусті́ти, *v. a.* verdichten, ver-
dicken.

Загу́тати, *v. a.* übertäuben; 2) be-
schwichtigen; 3) — ся sich vergaffen,
in Zerstreung etw. vergessen.

Загу́ти, *v. n.* den Laut „huu!“ von
sich geben, dumpf (klagend) ertönen;
2) dahin schwinden, verschollen sein:
бу́ло тай загу́ло.

Загуча́ти, *s.* Загуді́ти.
Забу́кати, *v. n.* III. II. 35 zu
schnattern anfangen.

Заберсо́гати, (-ті́ти), *v. n.* zu
kreischen, zu röheln anfangen.

Забля́гати, *v. a.* mit І́лес einmachen.
Залосподаро́ванє, *n.* Einwirt-
schaftung, *f.*

Залосподарува́ти, *v. a.* dh Nach-
hilfe beim Wirtschaftsbetrieb jmdn wohl-
habend machen; — ся sich einwirt-
schaften; залосподарований, *ptc.*

Засру́нтувати, *v. a.* щось den
Grund zu etw. legen.

Зад, заду́, *m.* Hintertheil, *m.* Hin-
terstück, *n.* das Hintere; Steiss; Hin-
terwagen, *m.*; на-за́д *adv.* nach hinten,
zurück, *Mi.* IV. 529.

За́да, *f.* *Мор.* (*Иис.*) 37?

Задава́ти, зада́ти, *v. a.* aufge-
ben, auflegen, *s.* Завда́ти; зада́ти ся
ГБ. (*Пр.* III. 26), — ся за́дачею щось
вробі́ти *Кн.* den Vorsatz machen, sich
vornehmen, sich zur Aufgabe machen,
eifrig trachten.

Задава́ти, за́давлювати, *v. a.* er-
drücken, eindrücken; за́давлений со-
сав; 2) erwürgen; — ся sich die Speise-
röhre verstopfen. [tis; Halsbräune, *f.*

За́давка, за́давлячка, *f.* Diphtheri-
За́давненє, *n.* Verjährung, *f.* *Term.*

За́давнійти, за́давнювати, *v. a.* ver-
altet machen; — ся sich verspäten;

2) verjähren; за́давненє пра́во Verjäh-
rungsrecht, verjährtes R.

За́давнійлий, *a.* *Term.* *s.* Застарі́лий.
За́данє, *n.* *s.* За́дача. [sonst.

Зада́р, за́даром, *adv.* vergebens, um-
16. a.

Задаріти, *v. a. He.* dh Geschenke, dh Bestechung etw. gewinnen, erwerben.

Задáток, -тку, *m.* Drangabe, *f.* Drangeld, Angeld; 2) Unterpfand, *n.*; 3) Element, *n.*

Задáча, *f.* Aufgabe, *f. Пол. К.*

Задвигтіти, *v. n.* sich rühren, *s.* regen, *He.*

Задвижа́ти, *v. n.* erbeben.

Задвiйний, *a. ГШ.* doppelt, zweifach.

Задвiйник, *m.* — яйцели́стий ei blättriges Zweiblatt (*Listera ovata*).

Задвiйняк, *m.* Doppelqualle, *f.* (*Diphyes*). [terraum des Hofes, *m.*

Задвiре, *n.* задвiрок, -рку, *m.* Hin-

Задвiрковий, *Ч. IV.* 557 задвiрний, *s.* Загiльний; задвiрний суд *К. (Пр. II. 317)* † königliches Gericht für die nicht vollberechtigten Unterthanen, *Нис.*

Зá-двоє, *adv.* doppelt.

Задемчи́кова, *s. a. f. N. e.* Berges.

Задена́ти, (-дин-) *s.* Задвiти.

Задеревені́лість, задереві́лість, -ости *f.* Erstarrtheit, *f. Вах.*

Задеревені́ти, задереві́ти, (-рв-) *v. n.* erstarren (wie Holz), *ptc.* -ілий.

Задéржалі́сть, -ости, *f.* Ausstand, Rückstand, *m. Term.*

Задéржане, задéржуване, *n.* das Anhalten, Aufhalten; Vorenthaltung, *f.*

Задержа́ти, задéржувати *v. a.* aufhalten, zurückbehalten; пла́ту ко́му́сь den Lohn vorenthalten; задéржалі́ на́рости ausständige Zinsen, *Term.*

Задéржка, *f. Term.* *s.* Застереже́не.

Задері́й, *m. scherzh. Reimw.* zu Андри́й, *Н.* 249 *s.* Задерáти.

Задéрти, задерáти, (-дир-), *v. a.* anreissen; (— ся) splittern, Splitter reißen; — хвiст in die Höhe heben; — ніс die Nase rümpfen, hoch tragen; *ко́го́ словами necken, auf jmdn sticheln; — ся з ким mit jmdm anbinden, — verderben. [nach oben aufwirft.

Задертóбкий, *a.* der die Augen

Задесéньски́й, *a.* задесéнець, -нця, *m.* hinter, jenseits des Fl. Дéсна, *Н.* 267.

Задесéнщина, *f.* Land hinter der Дéсна, *n.*

Задéяти, задéювати, *v. a.* verschleppen; verlegen, einstellen, flicken: дi-ру́; — ся verschoben, verjährt, ver-

gessen werden. [erklingen.

Задзвені́ти, задзвенко́ти, *v. n.*

Задзвоні́ти, *v. n.* zu läuten, zu klingen, zu summen etc. anfangen. [fangen.

Задзизча́ти, *v. n.* zu summen an-

Задзiгóрити, *s.* Дзiгóрити.

Задзюрко́ти, *v. n.* rieseln, sprudeln *Кч.* 306.

Зáдив, *m.* Verwunderung, *f. У.*

Задиві́ти ся, (-вля́ти, -влювати)

на щось den Blick auf etw. wenden, etw. aufmerksam, anhaltend betrachten, на когось auf jmdn schauen u. ihn befolgen, nachahmen; jmdm nachmachen; 2) sich vergaffen. [Anschauung, *f.*

Задiвля́не, задiвлюване, *n. В.*

Задивувáти ся *s.* Здивувáти ся.

Задимі́ти, (-мля́ти), *v. a.* voll

Rauch machen; räuchern; — ся vom Rauche schwarz werden. [pugnaх).

Задирáк, *m.* Kampfhahn, *m.* (*Tringa*)

Задирáка, *m.* задиракува́тий, *a.* händelstüchtig, raufstüchtig, Raufbold, *m.*

Задирáти, *s.* Задéрти.

Задiрiсти́й, *a. s.* Зáдливий, *Левч.*

Зáдирка, *f.* die sich abreissende Haut oberhalb an den Fingerspitzen.

Задiрчасті́й, *a.* -а до́шка splittend; ніс aufgeworfen.

Зáдих, *m. s.* Дiхавиця.

Задихáти, *v. n.* чим nach etw. riechen: водá сiркою ist schwefelhaltig; 2) — ся ausser Athem kommen; sich verschrauben, keuchen. [вичний.

Зáдихли́вий, (-дiшл-) *a. s.* Дiха-

Задi, задiсь, *adv.* Зг. hinten, rückwärts.

Задiвáти, задiну́ти, задiти, *v. a.*

etw. wo verschleppen, hinthun; verstekken; — ся verloren gehen, *s.* Подiти.

Задiдухáти ся, *s.* Зану́гати ся?

Задiлувáти, *v. a. s.* Попрáтати,

Задiлiнець, -нця, *m. Гол. s.* Гiрняк, гiрнянiн. (*vgl.* Дiл). [перемiтка.

Зáдiр, *m.* gestickter Saum an der

Задiрчáтий, *a. Пол.* splittlerig.

Задкувáти, *v. n.* Мор. auf das Hintere fallen? [2) wegen, halben.

Зá-для, *praep. s.* Для, für, *С. He.*;

Задля́ти ся, *M. II.* 143 verweilen, sich aufhalten; зóгeрн, säumen; sich in die Länge ziehen *Левч.*

Зáдмух, *m.* Anlage, Natur, *f.* зло-

дiйский — у ко́го (Фр.)

Задму́хнути. *v. a.* ausblasen.
 За́дний, *a.* der hintere, Hinter-; rückwärtig; -а страж Arriergarde, *f. Term.*
 За́днійк, *m.* hinteres Stiefelbrett.
 За́днійти, заде́нати, *v. a.* обчы mit zweitem Boden das Fass absperren; *ptc.* заде́нений (заде́нований *Пл.*).
 За́дниця, *f.* das Hintere, Gesäss; 2) der hintere Theil des Weiberkleides за́паска *Об. I.* 343 (*opp.* передниця).
 За́днійчий, *a.* Пол. Gesäss-, -а кість Steissbein, *n.* [des Дніпро́.
 За́дніпро́вий, *a.* hinter, jenseit
 За́дніпро́вонець, -нця, *m.* Bewohner des jenseitigen Dnieperufers, *m.*
 За́дністра́нський, *a.* hinter, jenseit des Дністе́р.
 За́днянка, *f.* Mastdarm, *m.*
 Задо́бідє, *n.* Ме. 393 die Zeit vor dem Mittagsmal = за (час) до обіду.
 Задо́бідний, *a.* Пис. vor dem Mittagmal. [mehr, *Пис.*
 Задо́бре, *adv.* nichts für ungut, noch
 Задо́брїти, *v. a.* корó begütigen, gewinnen; — ду́шу etw. Gutes, Lekereres verzehren.
 Задо́бу́ти ся, *s.* Запомочі́ ся.
 Задо́воба́ти, (-бувати), *v. a.* einmeisseln, einstemmen, einlassen; einprägen *Кв.* 83.
 Задо́вогo, ще — до noch lange vor *К.*
 Задо́вжїти, задо́вжувати, *v. a.* verschulden, mit Schulden belasten; — ся in Schulden verfallen; 2) *v. n.* hinter sich etw. sich langschleppen lassen; 3) in die Länge ziehen: він не задо́вжит wird nicht mehr lange leben. [denheit, *f.*
 Задо́воленє, *n.* Befriedigung, Zufriedenheit.
 Задо́воля́ти, (-вольніти *He.*) задоволя́ти, *v.* befriedigen, zufriedenstellen; *ptc.* задово́лений zufrieden.
 Задо́їти, *v. a.* теля́ dh Abmelken der Milch das Kalb im Säugen u. Gebeihen beeinträchtigen.
 Задо́к, -дка, *m. dim. s.* Зад. [Houses, *T.*
 Задо́ма́шний, *a.* ausserhalb des
 Задо́пта́ти, задо́птувати, *v. a.* nertreten, zertreten.
 Задо́р, (задо́р), -ору, *m.* Ко. 44. Zwist, *m.* Fehde, *f. K.*; 2) *s.* За́взяток.
 Задо́сити, задо́ста, *adv.* genug, bei weitem ausreichend. [ersticken, *Под.*
 Задо́хнути ся, *s.* Зади́хати ся;

За́дра, *f.* Splitter, der in d. Leib sich einschlägt; 2) *s.* За́дрпка.
 За́драчка, *f.* Streit, *m.* Zerwürfnis, *n.*
 За́дрїга́ти, *v. n.* trippeln, ausschlagen.
 За́дрижа́ти, задро́жа́ти, *v. n.* erzittern, erbeben.
 За́дрїбо́тїти, *v. n.* trillern; schnell u. ungeduldig sprechen, *M.*; 2) trippeln *Кв.* 18.
 За́дрїпа, задрїпанка, *f.* III. I. 342 Weib mit zerlumptem, unten aufgedrieseltem Kleid; 2) liederliche Dirne. [*m.*
 За́дрїпанець, -нця, *m.* Haderlump,
 За́дрїпати, *v. a.* unten aufdrieseln, zerreißen; *ptc.* *f. s.* Задрїпа́ 1).
 За́дробняко́ва, *f. N.* e. Berges.
 За́дросний, *a.* М. II. 173 eifersüchtig.
 За́дрочити ся, gereizt werden.
 За́дру́тець, -ця, *m.* Пис. Märtyrer, *m.*
 Заду́бїти, *v. a.* gerben. [дубілий.
 Заду́бїти, *v. n.* erstarren; *ptc.* заду́бонїти, (-боїти). *v. n.* mit Füßen stampfen u. dadh e. Schall hervorbringen.
 Заду́ва́ти, *v. a.* anfangen zu wehen; auswehen, ausblasen; до́рогу снігом verwehen.
 Заду́дніти, *v. n.* erdröhnen. [wehen.
 Заду́ду́рити ся, §. betäubt werden, Geistesgegenwart verlieren, (*B.*).
 Заду́жати, (-жїти), *v. a.* корó, (на кого щó) überwältigen, an Stärke jmdn übertraffen.
 Заду́же, *adv.* zu sehr. [übertreffen.
 Заду́м, *m.* Gedanke, Idee, *f. K.*; 2) —, заду́мок -мкы *См.* Vorsatz, *n.* Vorhaben, *n.*; 3) Staunen, *n.* Verwunderung, *f. V.*
 Заду́ма, *V.* заду́маність, *He.* заду́мчївість, -ости, *Пар. f.* Vertiefung in Gedanken, Tiefsinnigkeit, *f.* das Sinnen; Schwermuth, *f.* Trübsinn, *m.* Melancholie, *f.* [Schwärmer, *m. B.*
 Заду́ма́нець, -нця, *m.* Kopfhänger,
 Заду́ма́ти, заду́мувати, *v. a.* sich etw. denken, sich etw. vornehmen, etw. vorhaben; — ся nachdenklich, tiefsinnig werden; sich in Nachdenken, in Sinnen vertiefen, *Ми.* IV. 207.
 Заду́мка, *f. K.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Rathschlag, *m.*
 Заду́млі́вий, *He.* заду́мчївий, *V.* заду́мшливий *M. II.* 8. tiefsinnig, schwermüthig, melancholisch; sinnend; brütend, *V.* [bung, *f.* Taumel, *m.* Bethörung, *f.*
 Заду́р, *m. V.* заду́ра, *f.* (*Фр.*) Betäubung.
 Заду́рїти, (-рювати), заду́рма-

нити *v. a.* bethören, betäuben; prellen.
 Задуркати, *s.* Затуркати.
 Задусь, *adv.* *s.* Взад.
 Задуть, *s.* Задувати.
 Задуфальство, *n.* Frechheit, *f.*
 Задуха, *f.* schlechte, verdorbene Luft; Stickluft; Luftfäule, *f.*; 2) Asthma, *n.*; 3) Engbrüstigkeit, *f.* [*s.* Затухнути].
 Задухнути, *v. n.* dumpfig werden;
 Задущевний, *a.* eigenen Herzens, innig, *T.*
 Задущити, *v. a.* erwürgen; ersticken; задущило ся сіно = сгущло *s.* Стухнути. [kurzathmig.
 Задущливий, *a. s.* Дихавичний,
 Задущний, *a.* -но *adv.* dumpfig, mit Stickluft angefüllt; schwül; 2) — день Allerseelen-Tag, *m.*
 Задущнійця, *f. Cm.* (*Срб.н.*) Opferwerk, vollbracht bei Lebzeiten für die Seelenruhe nach dem Tode.
 Задягати, задягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden; — ся в що.
 Задягнув, *adv.* gekleidet.
 Заевий, *a. s.* Зайвий.
 Заеднакий, *a.* gleich gross, lang &
 Заедно, *adv.* ineinemfort, immer.
 Заєднзелений, *a.* immergrün.
 Заєм, *m.* das Leihen, Borgen, *II.*; 2) Besitznahme, *f. K.* [Заячиха.
 Заєць, *m. s.* Заяць; Заєчка, *f. s.*
 Зажадати, *v. a.* verlangen, fordern; begehren. [anfangen.
 Зажалити, *v. n.* Гущ. zu trauern
 Зажалувати когось чого jmdm etw. misgönnen u. für sich begehren.
 Зажарити, *v. n.* entbrennen, zu leuchten anfangen, *T.*; 2) — ся glüh-
 Зажати, *s.* Зажинати. [roth werden.
 Заждати, *v. n.* когò (що) auf jmdn, (etw.) warten; abwarten.
 Зажебрати, *v. a.* ausbetteln.
 Зажеврїти, *v. n.* *P. I.* 138 erglühen.
 Зажегальний, *v. a.* Пол. Brenn-, -е шкло Brennglas; Zünd-, Feuerzeug-
 Зажегане, *n.* das Anzünden.
 Зажегати, зажечь, *v. a.* anzünden, — ся sich —.
 Зажелати, *v. a.* wünschen, begehren.
 Заженхати ся sich verlieben.
 Зажерати, зажерти, *v. a.* auffressen, -zehren; todtheissen; — ся з ким mit jmdm in verbissenen, grimmigen

Streit kommen. [trächtig werden.
 Зажеребїти, *v. n.* von d. Stute:
 Зажерїстий, *a. Gr.* 30 *s.* Зажирливий. [Unersättlichkeit; Verbissenheit, *f.*
 Зажерливість, -ости, *f. K.* Gier,
 Зажерний, *a. K.* verschlingend, verzehrend; verbissen.
 Зажертий, *a.* verbissen, grimmig.
 Зажестїнь, *f.* Brennweite, *f. Пар.*
 Зажжати ся, *s.* Зажегати ся, *Оц.* §. 204.
 Зажив, *m.* Nährstoff, belebender Stoff, Nahrung, *f. Oc.* (61) *IV.* 34; 2) das Verharschen, Heilung, *f.*
 Заживане, *n.* Gebrauch; Genuss, *m.* das Geniessen; — табакі das Tabakschnupfen.
 Заживати, *v. a.* geniessen, gebrauchen; лікарство einnehmen; табаку schnupfen; вік leben; *s.* Зажити; — ся з ким sich mit jmdm einleben, *Зг.*
 Заживїти, заживляти, *v. a.* nähren, kräftigen, beleben, erquicken; рану *K.* heilen.
 Заживний, *a.* nahrhaft, stärkend; 2) wohlgenährt, beleibt; behäbig, *Вах.*; 3) wohlhabend, reich.
 Заживо, (за-животя) *He. adv.* am Leben, bei Lebzeiten.
 Заживок, -вку, *m.* Nahrungsstoff, *m.* etw. Nahrhaftes; 2) Lebenskeim, *m.* Lebenselement, *n. He.*
 Заживотїти, *v. n. Св.* anfangen zu leben, aufleben.
 Зажигальце, *n.* Brennglas, *n. ГШ.*
 Зажидати, *v. n. М.* *II.* 110 abwarten.
 Зажилй, *a.* wohlbeleibt, hehäbig, *Зг.*
 Зажилість, -ости, *f.* alte Bekanntschaft, Vertraulichkeit, *f. ВВ.*
 Зажин, *m.* зажинки, *pl.* das erste Ernten; — зроби́ти die Ernte anfangen *Зак.*; и́ти на — als Schnitter Arbeit suchen.
 Зажинати, *v. n.* anfangen Getreide zu schneiden; 2) als Schnitterlohn etw. Getreide erwerben.
 Зажирливий, зажирний, *a.* gierig, unersättlich; verbissen im Hader, *He.*
 Зажити, *v. a. s.* Заживати; verdienen, erwerben, verschaffen собі чого *Др. с.* 83. *Левч.*; 2) *v. n.* verharschen, vernarben, zuheilen *КС.* (82) *IV.* 509.
 Зажитий, *a.* wohlhabend.

Зажичати, (-іти) ся Anleihe, Schulden machen, leihen.

Зажму́рити, *v. v.* óчи und — ся die Augen schliessen.

Зажни́вний, *a.* -і піснї zu Anfang der Ernte gesungen, *Pl.*

Зажовтіти, *v. a.* gelb machen.

Зажовтіти, зажовкнути, *v. n.* gelb, fahl werden.

Зажо́га, *f.* *H.* 65 s. Піджо́га.

Зажоло́бити, *v. a.* einkehlen, *Пар.*

Зажу́рїти, *v. a.* *M.* II. 126 jmdm Kummer bereiten; — ся Kummer, Sorge haben, sich bekümmern, s. гра́мен.

Зажу́рчати, *v. n.* anfangen zu rieseln, zu murmeln.

Зазáвидувати, *s.* Зáвидувати.

Зазахарі́ти, *v. a.* bezaubern, (*Ф.*).

Зазби́рати, зазо́брувати, *v. a.* auflesen, nachlesen, sammeln. [Зобруч *T.* Зазбручівий, *a.* hinter dem Fl. Зазванє, *n.* Vorforderung, Vorladung, *f.*

Зазвáтель, *m.* Vorforderer, *m.* *Term.*

Зазвáти, *v. a.* vorfordern, vorladen, beschicken (vors Gericht).

Зазвídати, *v. a.* *V.* fragen; — ся *Kst.* s. Звídати ся.

Зазво́нїти, *s.* Заззво́нїти; зазво́нна робóта *Ос.* (62) II. 58?

Заздалегі́дь, зазда́лігоди, *adv.* im voraus, in vornhinein; — животá noch weit bei Lebzeiten.

Заздалегі́дній, *a.* im voraus; -є слово Vorwort, *n.* *K.* [Zustande.

Заздо́рова, *adv.* *Пол.* im gesunden

Заздо́рòвкати ся, auf seine Gesundheit betheuern, (*B.*).

Заздо́рòвний, *a.* -а Служба, Бóжа für die Gesundheit, *Гол.* III. 24.

Зáздра, *Ст.* заздрість, зазріість, *ГШ.* -ости, *K. f.* Neid, *m.* Eifersucht, *f.*

Зáздрий, *Кн.* заздрісний, заздрісливий, *a.* neidisch, eifersüchtig, missgünstig; *adv.* заздро vom Neid *Ш. I.* 102.

Заздрі́ти (зазрі́ти) *v. a.* erblicken, zu sehen bekommen; 2) — ся neidisch blicken, scheel ansehen; — на що.

Зáздросити, *пол.* *АД.* I. 44 заздрувати, *Левч.* на щось s. Зáвидувати.

Зáздросі́, *пл.* Neid, *m.* Eifersucht, *f.* *Ш.* II. 159. *C.* I. 70.

Зазелені́ти, *v. a.* grün färben.

Зазелені́ти, *v. n.* und — ся grün werden. [Допечі кому́.

Зазелі́ти, *v. a.* когó s. Догорі́ти, Зáзив, *m.* Aufruf, *m.*

Зазивáти, *s.* Зазвáти.

Зазивні́й, *a.* Aufruf-*K.* [sten Fröste.

Зáзимки, *пл.* Vorwinter, *m.* *B.* die er-
Зазимні́ти, *v. n.* kalt, winterlich werden.

Зазимува́ти, *v. a.* худóбу дóбре gut einwintern; *v. n.* über Winter bleiben, überwintern. [(Chimatobia brumata).

Зазимчáк, *m.* kleiner Frostspanner

Зазирáти, зазира́ти, *v. n.* hineinblicken, -gucken.

Зáзир, -ору, *m.* нэ — beim Erblicken, *МШ.*; 1) за́зором нігдє не відко ist gar nicht zu sehen *Па.*; 2) Verdächtigung, *f.* Schatten eines Makels, einer Unehre; 3) die dem Sonnenlichte vorangehende Röthe des Himmels, Morgenröthe, *f.* *Ме.* 364.

Зá-зле, мáти кому́ щось — etw. jmdm für übel nehmen, verübeln.

Зáзлість, -ости, *f.* — на когó мáти Groll gegen jmdn hegen.

Зáзлісно, *adv.* кому́сь стáло *Др. с.* 89 jmd wurde worüber ungehalten, eifersüchtig. [sinnen u. bereiten *Пу.*

Зазло́мїсли́ти, *v. a.* Böses er-

Зазмагáти ся з ким in Streit gerathen, *Гр.*

Зазна́ванє, *n.* Bekanntschaft, *f.*

Зазнавáти, зазнáти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; чо́гó erleiden, erleben; sich jmds entsinnen, etw. gedenken; 2) — ся з ким Bekanntschaft mit jmdm machen *ІГ. М.* II. 141. б) übermüthig auf sich selbst vertrauen, eine stolze, wichtige Miene machen *М.+Б.* 85 *Левч.*

Зазнакомі́ти ся, зазнайо́мїти ся *Кн. s.* Познакомі́ти ся. [nen, *T.*

Зазнаменува́ти, *v. a.* kennzeich-

Зазначі́ти, зазначува́ти, *v. a.* ein Zeichen machen, bezeichnen, kennzeichnen, markieren; — ся das Kennzeichen, das Merkmal besitzen, *K.* [Strich, *m.*

Зáзначка, *f.* Zeichen, *n.* Marke, *f.*

Зáзно́бка, *f.* *K. I.* 20 Narbe, *f.* Brandmal, *n.*; 2) * Schande, Schmach, *f.*

Зазóв, *m.* *Term.* s. Зáзванє.

Зáзови, (зазóвини *K.*), *пл.* *Пр.* II.

223 Einladung der Gäste, *f.* Fest, *n.*

Зазóрити, *v. a.* verdächtigen; *ptc.* зазóрений verdächtig, *Лев.*

Зазоріти, (-зар-), *v. n.* день anbrechen s. Засвітати.

Зазрїти, *v. a.* erblicken.

Зазубелати, *v. a.* коні den Pferden das Gebiss vom Zaume anlegen.

Зазубень, -бня, *m.* querliegende Sackgasse, *Лев.*

Зазубець, -бця, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.*; 2) Zahn, Haken, Angelhaken, *m.*; 3) *pl.* gezäbnte Strohflechte.

Зазубїти, *v. a.* hakig umbiegen; scharftig machen; — ся *KV.* sich einbeissen.

Зазубрити, *v. a.* auszacken, zähnen, *Пол.* [2) versehen.

Зазубчастий, *a.* mit зазубці 1)

Зазуванці, *pl.* Stiefel auf beliebigen Fuss (rechten od. linken) anzuziehen.

Зазувати, *v. a.* anziehen (e. Fussbekleidung).

Зазувїстий, *a.* чобіт geräumig, weit; 2) ungefüge; altmodisch.

Зазулин, зазулячий, зазульчин, *a.* des Kuckucks; — чи чобіткі s. d. folg.

Зазулянець, -нця, *m.* Knabenkraut, *n.* Ragwurz, *f.* (Orchis morio); *pl.* Orchideae.

Зазулька, *f.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella septempunctata).

Зазуля, -кукавка, *f.* Kuckuck, *m.* (Cuculus canorus). [erstarren, erfrieren.

Зазябати, зазбнути, *v. n.* vor Kälte

Зазябати ся, *Mx.* vom Ausgehen des Athems: athemlos werden, nach Luft schnappen. [Займа́, займи.

Зайви, *pl.* у зайви взяти *ГБ.* s.

Зайвій, *a.* überflüssig, überzählig; — час Musse, Mussezeit, *f.*; frei, müssig, lose.

Зайвинá, *f.* *H.* 92. das Ueberflüssige, Entbehrliche; unnöthiges, leeres, müssiges Gerede: бўлоби зайвиною es wäre überflüssig, müssig, *Kч.*

Зайворонок, s. Жайворонок.

Зайгра́ти ся, über dem Spielen worauf vergessen.

За-йграшки, *adv.* spielend.

Зайгрувати ся з ким, *Kч.* Spass treiben, zu Schäckereien reizen.

Зайда, зайдєя, *m. f.* Ankömmling, Fremdling, *m.*

Зайди́кати, *v. n.* „иди́! иди́ = „geh' fort“ zurufen.

Зайди́сьвіт, *m.* *Гол.* I. 261 der jmds Sonne der Freiheit, der Freude untergehen macht; 2) *Зг.* (*Мар.* 9.) dem die ganze Welt des Lichtes, der Freude etc. untergangen ist: der Unglückliche.

Зайдо́чка, *f.* Bündel, *n.* *Тор.*

Зайка, *m. f.* зайкало, зайкливець, зайкавець, -вця, *m.* зайкливий, *a.* Stammer, Stotterer; *m.* Stammerin, *f.* s. Пикавий. [Eiern] belegen.

Зайкрити, *v. a.* mit Laich (mit Займа́, *f.* Pfand, *n.* в займу бра́ти pfänden; в — дава́ти, кла́сти verpfänden, versetzen; в займі бў́ти verpfändet sein; 2) займи, *pl.* das Borgen, Leihen; в — бра́ти borgen; *b)* vermietthen.

Займа́нщина, *f.* in Besitz genommenes Land, (Ort, Platz, Raum, Boden) Besitzthum, *n.* Besizung, *f.*

Займа́ти, займи́ти, *v. a.* in Besitz nehmen: зє́млю; angreifen, sich an jmdn (etw.) kehren, jmdm einen Anstand machen; — слóвом anreden, sich an jmdn, an etw. machen; anziehen, einnehmen, interessieren; займа́ючий, einnehmend, interessant, *Цар.* това́р в по́ле auf die Weide mit- fortreiben; — з по́ля vom Felde ein- wegtreiben um zu pfänden, als Pfand wegnehmen; 2) entleihen, borgen (beim Subtrahieren *K.*); 3) — ся чим sich womit abgeben, beschäftigen, befassen; *b)* займа́є ся на сьвіт, на зóрю der Tag bricht, fängt an; *c)* ого́нь, ха́та займа́є ся: zu brennen anfangen, Feuer, Funken fangen.

Займе́ний, *a.* pronominal. [men *n.*

Займе́ник, *m.* Fürwort, Prono-
Займи́ско. *a.* *Ст.* Schar, *f.*

Займи́стий, *a.* viel um-fassend.

Займи́ще, *n.* *Ч.* VI. s. Займа́нщина; Gebiet zur Nutzniessung, *n.* *ОБ.*

Зайня́ти, s. Заня́ти. займа́ти.

Заи́рзати, *v. n.* s. Заржа́ти,

Зайскри́ти ся, funkeln *M.* II. 201.

*in Zorn entbrennen. [zu sprühen anfangen.

Заи́скривіти, *a. n.* funkelnd werden,

Зайскува́ти, *n. a.* aufsuchen, worauf ausgehen, sich verschaffen.

Зайти́, заходи́ти, *v. a.* ко́г (сла-бо́ро) pflegen, warten, bedienen; 2) hintergehen, (з ма́йки) beschleichen; *v. n.*

свѣта собі *Фр.* sich Rath u. Rettung schaffen; у раду, в совѣти *М. II.* 34 з ким mit jmdm sich berathen; — собі з ким mit jmdm anbinden, ein Verhältniß anknüpfen; кому дорóгу in den Weg kommen; 3) untergehen (собице); 4) hingelangen, hineinkommen; ausreichen, zulangen *Гол. III.* 438; заходять одно на друге kommt das eine über das andere zu liegen; 5) за ким *Кв. II.* 14 nach jmdm eintreten um ihn zu holen; 5) зайшов за край *См.* es ist weit mit ihm gekommen; зайдé гáдка кому es fällt jmdm ein; * — в гóлову, sich den Kopf zerbrechen; 7) schwanger werden *Р. I.* 81; 8) сльозáми очи заходять die Thränen treten in die Augen; кербóв — mit Blut unterlaufen; 9) заходять пítанє es entsteht die Frage; зайшло щось межí ними es fiel unter ihnen etw. vor; мені за́йде, заходить від Вас ще два рíньські mir kommt, gebührt noch von Ihnen —; 10) — ся чим sich womit beschäftigen; на чимось etw. in Angriff nehmen; б) з, від плачú, з кашлю, від сьмíху etc. vor — sich verschlucken, ersticken.

Заудовіти, *а. Ч. V.* 706. 709 zum Witwer machen. [ria vulg.]

За́йців льон, Leinkraut, *н.* (Lina-
За́йча́тина, *ф. с.* Заячина.

За́йченя́, -я́ти, *н. с.* Заяченя́.

За́йчик, *т. с.* Заячик; 2) *пл.* Stinkkresse, *ф.* (Lepidium ruderale).

За́йчина, *ф.* Hasenbalm, *т.*

Зава́нити, *в. а.* §. щось *с.* Ха́пнути (*vgl.* Іва́нова ха́та).

За́їда́ти, за́їсти, *в. а.* tüchtig essen; 2) verbeissen, nachbeissen *с.* Закусіти *Кв.* 8; 3) tödlich beissen, todt beissen; — ся сметаною, ма́ком etc. an den Lippen Spuren von gegessenem — behalten; * ся з ким mit jmdm in verbissene Feindschaft gerathen u. heftig hadern.

За́їди, *пл.* eiternde Mundwinkel; 2) gelbe Haut in den Schnabelwinkeln bei Vögeln; 3) * *К. I.* 70 Schelmstücke, Spitzbubenstreiche, *пл.* [eifersüchtig, *К.*

За́їдливи́й, *а.* bissig, verbissen; За́їдни́к, *т.* Gelbschnabel, *т. В.*

За́їдо́к, *т. gew. пл.* за́їдки, *Левч.*

Nachtsch, *т.* Nachessen, *н.* Dessert, *т.*

За́їз, *т.* за́їза. *ф.* Wehre aus Steinen zum Zwecke des Fischfanges; Schleuse, *ф. В.*

За́їзд, -ду, *т.* Vorfahrt, Anfahrt, Einfahrt, *ф.*; 2) Einkehrhaus, *т.*; 3) *Ме.* 451?

За́їзджи́й, *а.* und *а. с. т.* der Reisende, Fremde.

За́їзди́ти, за́їзджувати, *в. н.* vorfahren, anfahren; einkehren, ankommen; wohin gelangen, sich verirren; 2) *в. а.* ко́ня, віз etc. zuschanden reiten, — fahren.

За́їздни́й, *а.* дім Einkehrhaus, *н.*

За́їздне, *н. а. с.* Einkehrgeld, *н.*

За́їлий, *а.* verbissen, *Пар.*

За́їлість, -ости, *ф.* Verbissenheit, *ф.*

За́їнько, *т. дім.* Nase, *т.*; 2) Art га́ївка.

За́їсти, *с.* За́їдати; — ся з ким (чим) mit jmdm (etw.) sich zu Tode abquälen.

За́їхати, *с.* За́їздити; — ко́го dh unverhofftes Ankommen jmdm in Verlegenheit bringen. [211. bevor, *Пар.*

За́к, за́ки, *conj.* bis; während, *Оз.*

Закаба́їти, *в. н. с.* Зака́їмати ся.

Закаба́літи, *в. в. Кв.* 62 zum Leibeigenen machen.

Зака́бла, закаблúка, *ф. III.* I. 226

Absatz, *т.* Hakenstück eines Stiefels, *н.*

Закаблúчити, закаву́лчити, *в. а.*

in einen Bogen umbiegen; eine Krümme machen.

Закава́казе, *н.* Länder hinterm Kaukasus; закава́казки́й, *а.* transkaukasisch.

Закава́раш, *т.* Aufschlag, *т.* (am Закава́лок, *с.* Зака́лок. [Kleid].

Закада́їти, *в. н.* Rauchwerk, Weihrauch verbrennen, räuchern.

Зака́з, *т.* заказа́не, *н.* Verbot, *н.* Untersagung, *ф.*; 2) Befehl, *т. II.*

Закава́ти, зака́зувати, *в. а.* ко́го, кому́ щось verbieten, verwehren, untersagen, verpönen; 2) anbefehlen, anberaumen, beauftragen; bestellen (etw. zu machen) *Р. I.* 215; fordern *II.*

Зака́зни́й, *а.* Verbots-, *Терм.*

Зака́кати, *в. а.* bescheissen, besudeln; 2) das grossruss. „как“ sprechen.

Зака́ль, — за́таль, *adv.* wie lange — so lange.

Зака́ла, *ф. Ф.* Riss, *т.* Spalte *ф.*; 2)

* Makel, *т.* Schande, *ф.* Schandfleck, *т.*

Закаламáзити, *в. а.* § *jmdm zum Unfall bringen (коломáзь).

Закалець, -ля, *m.* Wasserstrieme, *f.* Schließ, *m.* (im Brote).

Закаліти, *v. a.* härten; * abhärten; закалений *Пол.* glashart.

Закалічити, *v. a. s.* Скалічити.

Закалушити, *v. a.* mit dem Schlüsselknüpfen, verschliessen. [mig, schlüßig.

Закальцювати, *v. a.* wasserstreie-
Закаляти, *v. a.* beschmutzen.

Закамарок, -рка, *m.* verborgener Winkel, Versteck, *m.* [Stein verhärten.

Закаменіти, *v. a. K.* wie einen

Закаменілість, -ости, *f.* Verstocktheit, Hartherzigkeit, *f.*

Закаменіти, *v. n. Др. с.* 98 versteinern; *psc.* закаменілий, закаменний versteinert; * verstockt, hartherzig.

Закаменіти ся, *Кс.* 64 *v.* Закаменіти ся.

Закандзюбити, *v. a.* krümmen, hakenförmig biegen; — ся *Н.* 195 sich krümmen.

Закапати, *v. n.* anfangen zu tröpfeln.

Закапелок, -лка, *m. Кв.* 317 *s.* Закамарок.

Закаплунити ся, roth vor Aerger werden wie ein kaplun, когүт.

Закапризувати, *v. n.* Caprice machen *Ч. II.* 657. [bedecken, verkappen, *Зг.*

Закаптити, *v. a.* mit der Kappe.

Закарати, *v. a. impers.* -ало мені *v. чим* es ist mein Kreuz mit dieser Sache.

Закарлючий, *a.* krumm, *Шл.*

Закарлючка, *Левч. f.* Häckchen, *n.* * Manier, *f. Нс.* [umbiegen.

Закарючити, *v. a.* hakenförmig

Закартати ся, verkrüppeln.

Закарятити, *v. n.* erstarren, *Кн.*

Закапати ся, sich schürzen.

Закасувати, *v. a. §.* jmdn übertreffen.

Закапати, *v. v. gr.* hineinschlagen *Ш. I.* 79. [като *adv.* скакати *Гр. V.* 327?

Зака́тний, *a. s.* Жестокій, *Левч.* за-
Закатолїчити, *v. a.* katholicisiren, *К.* [zu Tode martern.

Закатувати, *v. a. KV.* morden,

Закаулок, -лка, *m.* Gassenwinkel, Ort hinter der Ecke, *m.*; Winkel-, Nebengasse, *f.* [starren.

Закачати, *v. n.* vor Kälte er-

Закачати, *s.* Закотити.

Закашляти, *v. n.* anfangen zu husten; — ся fast ersticken vor Husten.

Зака́яти ся, anfangen zu büßen; 2) ein Gelübde thun.

За́квас, *m. Пол.*; за́кваска, *f. Фр.* Ferment, Einsäuerungsmittel, *n.* Sauerteig, *m.*

За́квасити, (-снїти), за́квасува-
вати, *v. a.* sauer machen, einsäuern; — ду́шу со́би dh sauerliche Kost (Obst etc.) sich erfrischen.

За́квасува́ти, *v. a. §. III. II.* 131 *s.* Запроторити. [nen, zu wimmern.

За́квили́ти, *v. n.* anfangen zu wei-

За́квичати *s.* Квичати.

За́квичати, *v. a.* mit Blumen schmücken (bes. das Haupt.)

За́кентити, (*Фр.*) *s.* Замантити,

За́керва́вити, *s.* За́крова́вити.

За́кереко́рити, *v. n. Ф.* *s.* За́гомони́ти.

За́ки, за́киль, за́ким, за́кинь, *сонж.* während (kurzer Zeit), bis; bevor, ehe.

За́кид, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*

За́кида́к, *m.* Rückenfüßler, *m.* (Majadromia) *B.*

За́кида́ти, за́кидува́ти, за́кину-
ти, *v. a.* wegwerfen, hin-, verwerfen,

verschütten, verschleppen; *сїти* die Netze auswerfen; *но́ги, ногами* seitlich über-

schlagen; *що на себе* etw. über sich, auf sich werfen, umwerfen; *чим що*

vollwerfen, zuwerfen; * *комү* *що* jmdm etw. vorwerfen, Einwendungen, Aus-

stellungen machen; 2) *v. n.* *він* *закидає* по німецьки, з польска etc. er mischt ins Ruthenische deutsche, poln. etc.

Wörter, Aussprache u. Accent ein; 3) — ся verschleppt werden, abhanden

За́ким, *s.* Зак, *за́ки.* [kommen.

За́кимба́ти ся, hinschlendern.

За́кипа́ти, (-піти), *v. n.* anfangen

zu kochen, zu sieden; * hitzig werden.

За́кири́нити, *v. a.* verunreinigen.

За́кирка́ти, *v. a.* höhnisch mit Fingern zeigen *Кс. II.* 123 *s.* Кир!

За́кирува́ти, *v. n.* *ким, чим* jmdm eine Richtung geben; — *v. a.* *ціну́*

Левч. fordern, *vgl.* Запра́вити.

За́кис, *m.* за́кисанє, *n.* das Einsäuern, Sauerwerden.

За́киса́ти, за́кисну́ти, *v. n.* sauer werden; 2) *очи* — sondern aus den zähen Augenschleim.

За́кити́чити, *v. a.* *косу* die Haarflechte schmücken, *Зг.*

Закічний, *a.* vermögend, wohlhabend, (*B.*).

Закіштіти, *v. n.* anfangen zu wimmeln.

Закішкати на когó jmdn mit „а киш!“ verscheuchen. *Мор.* [персток.

Заківка, *f.* Beschlag d. Sense s. Назакіль, *s.* Заким, закиль.

Закілько, *adv.* *Ков.* s. По-закілько.

Закілкувати, *v. a.* den Pflöck einschlagen, mit Pflöcken festschlagen.

Закін, -бну, *m.* Beichte u. Empfang der heil. Communion: — брати, іти до закону. [Beendigung, *f.* Schluss, *m.*

Закінчане, *Кч.* 384, закінчене, *n.*

Закінчати, (-чїти -чувати), *v. a.* beendigen, beschliessen. [Schacht *m.* (*B.*).

Закіп, -опу, *pl.* закови Gesenke, *n.*

Закіс, -кóсу, закісок, -ску, *m.* Arbeit, Lohn eines Mähers; ити на закіски als Mäher Arbeit suchen; 2) erster Schwaden; 3) закіс krumm fließender u. das Ufer unterwaschender Fluss.

Закітліна, *f.* *Фр.* s. Кітловіна.

Закітувати, *v. a.* verkitten.

Закла, *f.* Haken, *m.*

Заклад, *m.* Anlage, Anstalt, Stiftung, *f.*; 2) Unterpfand, Pfand, *n.* *Кс.* 175 *Term.*; 3) die Wette u. der Preis welchen man gewinnt; в — піти *P. I.* 64 eine Wette eingehen s. Заложити ся.

Закладати, закласти, *v. a.* anlegen; gründen, stiften; 2) worauf fassen, basiren; 3) verlegen; vorsetzen; 4) beabsichtigen; 5) — в заліжку, — ся о що, *e.* Wette anstellen, wetten; s. Заставити.

Закладач, *m.* *He.* Gründer, *m.*

Закладень, -дня, *m.* † s. Закупень.

Заклади, *pl.* Grundlegung, Gründung, *f.*; 2) Gründungsfest, *n.*

Заклада, *f.* Falte, *f.* Einschlag, *m.*; 2) in *e.* Buch gelegtes Zeichen, Zeichenband, *n.*; 3) repartirte Geldquote.

Закладний, *a.* Pfand; 2) -а робота ausgesetzte, abgemessene Arbeit.

Закладник, *m.* Geisel, *m.* Pfand, *n.*

Закладчанін, *m.* *Ч.* VII. 376 Theilnehmer an d. Feierlichkeit der Grundsteinlegung zu einem Hause, *m.*

Заклане, *n.* s. Закóлене.

Заклеїти, заклеювати, *v. a.* verleimen, verkleben.

Заклекотати, (-тіти), *v. n.* zu

klappern, zu kreischen, zu brodeln anfangen. [schliessen.

Закленути, *v. a.* рýку (в кулак) Заклен, *m.* *Ос.* (62) VI. 52?

Заклепати, *v. a.* zuhämmern, zuklopfen; vernieten. [2) Verweis, *m.* *К.*

Заклик, *m.* Ruf, Aufruf, *m.* *II.*;

Закликáне, *n.* Aufruf, *m.* Einberufung, *f.* *II.* [закликати einberufen.

Заклікати, *v. a.* rufen, zurufen;

Заклимакувати, *v. a.* fest zusammenlegen,-packen,-binden. [theuerung, *f.*

Заклінане, *n.* Beschwörung, Be-

Закли́натель, заклинáч, *Ос.* 97 *m.* Beschwörer, Geisterbanner, *m.*

Закли́нати, заклýти, *v. a.* beschwören (jmdn inständig bitten); — біса beschwören, bannen; — ся betheuern.

Заклі́не, *n.* *N. e.* Berges. [keilen.

Заклинкувати, *v. a.* zukeilen, ver-

Заклі́чник, *m.* *Фр.* Anrufer, Herold, *m.*

Заклі́н, -ину, *m.* *T.* Betheuerung, *f.* Schwur, *m.*

Заклі́пати, *v. n.* очýма blinzeln.

Заклі́пка, *f.* *B.* Verschlussklappe, *f.*

Закло, *n.* *Левч.* s. Закуток; 2) eingeteiltes Feldstück in fremdes Ackerland; Enclave, *f.*

Заклопотати, *v. n.* s. Клопотати.

Закльо́сувати, *v. a.* mittels кльо́сýво verbinden.

Заклю́ботати ся, sich in Knäueln zusammenschlagen, — mischen; sich aufballen, *B.* [zerhacken, zer-aufpicken.

Заклю́вати, *v. a.* mit dem Schnabel

Заклю́нути ся, s. Наклю́вати ся III. I. 141; hervorspriessen wollen II. 217.

Заклю́чати, (-чїти), *v. a.* einschliessen; — до́говір, мир Vertrag, Frieden

schliessen; в со́бі що́сь enthalten, in sich fassen, begreifen; 2) * з чо́го на що́ woraus schliessen, folgern; заклю́чений, *ptc.* verschlossen, eingekerkert.

Заклю́чене, *n.* Schluss, Schlusssatz, *m.* (conclusio) *Ил.* Folgerung, *f.*

Заклю́чка, *f.* *pl.* *III.* Einschlussschließen, *n.* Klammer, *pl.* *f.* *III.*; 2) на-ку zum Schluss; 3) *Vorwand, *m.* *II.*

Закля́ — зáгля, *conj.* wie lange — solange; solange, als, bis — *Ос.* 211.

Закля́кнути, закля́чї, *v. n.* von Kälte erstarren, steif werden.

Закля́те, *n.* Beschwörung, Betheu-

7

erung, *f.* Bann, Fluch, *m.* Verbot, *n.*

Закля́ти, *s.* Закли́нати; закля́тий, *a.* beschworen, gebannt; 2) verflucht, fluchbeladen *III.* I. 187.

Зикме́ти, *v. a. s.* Затя́мити.

Закоби́рчити, *v. a.* hakenförmig umbiegen, *§.*

Заковані́ти, *v. n.* -іла ми душа́?

Заковати́, закований *s.* Закувати́ &

Закові́лий, *a. Cm.* *s.* Завзя́тий.

Заковя́знути, *v. n.* erstarren (wie *e.* Leiche); sterben.

Заковакува́ти ся, sich in das Kosakenleben, in den Kosakenstand hineinfinden, hineinleben. [*starren.*]

Закоза́бнути, *v. n.* vor Kälte er-

Закоі́ти, *v. a.* unternehmen, anrichten, planen. [*zen, s.* aufblähen, *Зг.*]

Закоко́жити ся, sich drollig sprei-

Зако́ль, *adv.* *Гол.* *III.* 488 *s.* До́киль, до́ки.

Зако́лчини, *pl.* der letzte Theil in den Hochzeitsgebräuchen, *s.* Подару́нки *Сб.* I. 370. [*schlachten.*]

Зако́лене, *n.* das Abstechen, Ab-

Зако́лець, -ця, *m.* Art Schlupfwespe: Pimpla, *B.*

Зако́лісь, *adv.* ehemals, einst, *Cm.*

Зако́ліса́ти, (-сувати,) зако́лиха́ти *v. a.* einwiegen.

Зако́лінкова́ти, *v. n.* зако́лінчи́ти ся steif werden (*нога́*): von gew. Fusskrankheit der Schafe u. Hühner.

Зако́лінок -нка, *m.* Bug, Kniebug, *m.* Krümmung, *f.*

За́колі́сник, *m.* Zusatzring zur Radnabe wann selbe zu kurz u. die Achse zu lang ist; 2) Radnagel, (*за́гичка*), *n.*

Зако́лосі́ти ся, Aehren bekommen, mit Ae. sich bedecken.

За́колот, *m.* зако́лоче́нє, *n.* Verwirrung, Erschütterung, *f.*

Зако́ло́ти, зако́ловати, *v. a.* zu Tode stechen, todtstechen.

Зако́лоті́ти, *v. a.* um-aufrühren; 2) beunruhigen, stören; Zank erregen.

Зако́лу́піти, *v. a.* ausklauben, stechen, schneiden;* drücken; wurmen.

Закоме́зїти ся, capriziös werden, *Ko.* [*mein, Левч.* rührig umherlaufen.

Закоме́шїти ся, anfangen zu wim-
Зако́мірник, *m.* Zellenkoralle, *f.* (*Cellaria*).

Зако́мброк, (*d.* -брочок), *s.* Закама́рок.

Зако́н, *m.* Gesetz, Recht, *n.* Religion, *f.* Glaube, *m.* — при́няти *Ks.* 229 gesetzliche Ehe eingehen, sich trauen lassen; 2) *s.* За́кін. [*Communion empfangen.*]

Зако́ніти ся, (-нювати ся) heil.

Зако́нний, *a.* gesetzlich, rechtmässig, legitim; gemäß der Sitte u. dem Brauche *III.* I. 380, giltig.

Зако́нник, *m.* Rechtsgelehrter, Schriftgelehrter; Rechtsverdreher; Vollstrecker des Gesetzes, *m.* *K.* *T.*

Зако́нниця, *f.* Nonne, *f.* [*keit, f.*]

Зако́нність, -ости, *f.* Gesetzlich-

Зако́нові́дїне, *n.* † Jurisprudenz, *f.* *Тор.* [*тель, m.* Gesetzgeber, *m.* *Term.*]

Зако́нода́вець, -вця, зако́нода-

Зако́нода́вство, (-да́тельство), *n.*

Gesetzgebung, Legislative, Legislatur, *f.* Зако́нода́вчий, *a.* gesetzgebend, *Term.* [*de, f.*]

Зако́нозна́вство, *n.* Gesetzkun-

Зако́нополо́жник, *m.* *s.* Зако́нода́вець. [*drig, Ku.*]

Зако́нопро́тївний, *a.* gesetzwı-

Зако́нопро́тївність, -ости, *f.*

Gesetzwidrigkeit, *f.* *Term.*

Зако́ноуча́тель, *m.* Rechtslehrer, Lehrer des Gesetzes, *m.* *K.*

Зако́уане́ць, -нця, *m.* von Klüften umgebener Hügel, (*B.*).

Зако́па́ти, зако́пувати, *v. a.* vergraben; eingraben. [*und lossreißen.*]

Зако́па́чити, *v. a.* чим einstechen

Зако́пуване́, зако́пане́, *n.* Vergrabung, Eingrabung, *f.*

Зако́поті́ти, *v. n.* trabend den Staub aufschlagen u. einen Schall hervorrufen *Ku.* 154. [*erheben, aufbrechen C.I.* 250.

Зако́поші́ти ся, sich massenhaft

Зако́пті́ти, *v. a.* beräuchern, mit Rauch, mit Russ schwärzen.

Зако́пті́ти, *v. n.* schwarz vom Rauche werden, sich berussen; *psc.* зако́пті́лий. [*Cordon wohnend.*]

Зако́рдóнник, *m.* *Мор.* hinter dem

Зако́рóнок, -нку, *m.* Hauptwurzel, *f.*

Зако́рі́ти ся, * hart bleiben, sich gegen etw. sträuben; 2) *s.* Завзя́ти ся.

Зако́ріні́ти ся, einwurzeln, Wurzel fassen. [*schlagen; * Anfänge, pl.*]

Зако́рі́нки, *pl.* *Ваг.* das Wurzel-

Закоріти, *v. n. impers.* -іло когó jmdn lüstete nach etw. [erstarrt, steif.

Закорублий, (-рубий *Кч.*) *a.* starr, Закорчити, *v. a.* krümmen, umbiegen. [verkrüppeln, *Кч.* 67.

Закорявіти, *v. n.* verkümmern, Закосіти, закóшувати, *v. a.* anfangen zu mähen.

Закосічиги, *v. a.* mit Blumen die Haarflechten schmücken.

Закосніти, закосеніти, *v. n.* erstarrten, star werden; *pte.* -ілий.

Закосві свáшки, die der Brant nächstverwandten Frauen, *Кол.* I. 235.

Закостенілість, -ости, *f.* Erstarrung, Starre, *f.*

Зáкот, *m. M.* III. 94; закóта, *f. Ч.* VII. 427 Einfassung, *f.* Aufschlag, *m.* ко́мір з -ою Art Façon des gestickten Hemdekragens; 2) Stumpfnase, *f.*

Закóте, *n. N.* e. Berges.

Закотелівна, *f. Фр.* s. Закітліна.

Закотіти, закóчувати, *v. a.* hinter, auf etw. zu-, gegen etw. hin -wälzen, schieben, rollen; рука́ві die Aermeln hinaufwickeln, -schürzen, lüpfen; — ся hinter etw. rollen (*v. n.*); untergehen (*v.* Gestirnen). [M. rollend?

Зáкотом, *adv.* грім ви́грімля́в — Закоха́ння, закоха́нство, *n.* das Verliebtwerden, Liebe, *f.* * Geliebter, -e.

Закоха́ночка, *f. Гол.* III. 520 s. Коха́нка.

Закоха́ти, *v. a.* когó III. I. 280 sich in jmdn verlieben, jmdn lieb haben, l. gewinnen; любóв закоха́ла мене́ до чо́гось die Liebe zu etw. hat mich umfassen; — ся в кім sich in jmdn verlieben.

Закоці́літи, *He.* (-цініти, -ця́ну́ти, -чені́вати, *Под.* -ченіти,) *v. n.* erstarrten, erfrieren.

Закоці́рбити ся, sich krümmen. I. Закóчувати, *s.* Закотіти.

II. Закóчувати, *v. n.* sich niederlassen, sich lange wo aufhalten.

Закоштува́ти, *s.* Закóшати.

Закпíти собі́ з когó jmdm zum Narren machen, zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen.

Закрада́ти ся, sich hineinstehlen, sich heran -einschleichen.

Закра́кати, *v. a. s.* Кра́кати.

Закра́йна, *f. Ос.* (61) VIII. 98 Rand, Rauf, *m.*

Закрапа́ти, *v. n. M.* II. 77 träufeln.

Зáкрас, *m. B.* за́краска, *f.* Färbestoff, *m.* das Färben, Färbung, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, *m.*

Закрасі́ти, закраша́ти, (-áшувати), *v. a.* färben; bunt machen; 2) schmücken, verschönern. [roth werden, ergóthen.

Закрасні́ти, *v. n.* за́красні́ти ся

Закректа́ти, *v. n.* sich räuspern.

Зáкреп, *m.* Verstopfung des Leibes, Stuhlverhaltung, *f.*

Закрива́ти, *s.* Закрі́ти.

Закриві́ти, закривля́ти, *v. a.* auf die Seite biegen, krümmen, krumm machen; — ся на щось *A.-Г.* 157 на пáна als Herr auftreten, sich geberden.

Зáкривка, *f. s.* Háкривка.

Закривле́не, *n.* das Krümmen.

Закрижі́ти ся, *s.* Забожі́ти ся (хресту́ святий!)

Закрижні́ти, *v. n. См.* zu harten Schollen zusammenfrieren.

Закрй́стія, *f.* Sacristei, *f.*

Закристія́ннн, *m.* Sacristan, *m. Кл.*

Закритé, закрй́ване *n.* Verdecken, Zudecken, *n.*

Закрй́ти, *v. a.* verdecken, bedecken; verhüllen, verbergen; bedeckeln: закрй́тий черв (пчл).

Закрича́ти, *v. a.* anfangen zu schreien, на когó jmdn anschreien, jmdm zuschreien; когó jmdn überschreien, über-täuben. [Gemüse einmachen.

Закриші́ти, *v. a.* einbrocken, mit Záкрй́шка, *f.* Gemüse, (Grünzeug) zum Einmachen, *n.*; Würze, *f.*

Закрй́вний, *a. См.* (*Ур.* VII. 450) mit Blut erworben? [Zuschnitt, *m.*

Зáкрй́й, -бію, *m.* Anschnitt, Einschnitt;

Закрй́йти, *v. a.* fest schlagen, heften, schliessen; 2) verbürgen, *См.*; — ся sich fest klammern; b) erstarren *Ме.* 293.

Закрй́пнене, *n.* das Erstarren, *Пол.*

Закрй́пнути, *v. n.* erstarren, *Пол.*

Закрй́пості́ти, *v. n.* in die Leibeigenschaft geben. [Leibeigenen.

Закрй́поще́не, *n.* das Machen zum

Закровáвити, *v. a.* mit Blut benetzen, besudeln, beflecken; 2) bis aufs Blut kránken: сэрце.

Закрої́ти, (-біювати), *v. a.* anschnei-

den; на що * worauf abzwecken.

Закрóm, *m.* Speicherraum, *m.* С. I. 22. 76. Banse, *f.*

Закропíти, (-плювати) *v. n.* besetzen, besprengen; — дýшу, erschicken, laben.

Закругля́ти, *v. a.* abrunden; закруглѣний, gerundet, abgerundet.

Закружíти ся, (головá), *Св.* schwindlig werden. (*v.* кречёт).

Закрукáти, *v. n.* С. II. 143 schreiben

Закрундзвóбувати, *v. a.* К. fesseln, unterjochen; quálen, §.

Зáкрут, *m.* закру́тина, *f.* Фр. Biegung, Schlingelung, Krümmung, Windung, *f.* (пíкí).

Закруганíна, закрутенíя, *f.* das Sichdrehen, das viele Schaffen, unausgesetzte Beschäftigung, Besorgung, *f.*

Закруті́ти, закру́чувати, *v. a.* zudreihen, zuschrauben, einwinden; вóса den Schnurrbart drehen; 2) закруті́в ся кому́ світ (в головí) Schwindel bekommen; закру́чуваний, *a.* von gewisser Gestalt der Ochsenstirn.

Зáкрутка, *f.* Art Schloss, (Hahn) zum Zudrehen; 2) die Spannwirbel der Geige; 3) das Schlingen der Getreideähren zu einem Knoten auf dem Felde zum Zwecke einer schadenfrohen Hexerei, *Марк.* 93; 4) * Verwirrung, *f.*

Зáкруток, *m. gew. pl.* закрутки К. II. 17 etw. Verdrehtes, Verworrenes.

Зáкруцьки, *pl.* Art kipfelförmig gekrümmte Erdäpfel.

Закрушнíти ся, *s.* Крушнíти ся.

Закува́ти, *a. a.* beschlagen, einschmieden; в кайдáни in Ketten legen; 2) vom Ruf des Kuckuck. [не].

Закувíкати, *v. n.* quieken (*v.* Schweizen) zu gackern, (*v.* Hühnern).

Закуйбвдити ся, §. erregt, unruhig werden; 2) *v. a.* zerzausen.

Закукурíчити ся, zornig, roth vor Zorn werden wie ein Hahn; sich echauffieren.

Закульбúчити, *s.* Закобírчити, §. Закулíти, *v. a.* krümmen, unterbiegen. [lahm werden].

Закулíти, *v. n.* zu hinken anfangen,

Закульчистий, *a.* gekrümmt.

Закунíти, *v. n. s.* Задрíмати А. Г. 155.

Зáкуп, *m.* за́купка, за́купнíя, *f.* Зан. I. 301 *f.*; за́купно, *n.* Einkauf, Ankauf, *m.* — вічійстий Emphiteusis, *f.* Term.

Зáкупень, -ня, за́куп, *m.* Пар. II. Einkäufer, *m.*; 2) † Arbeiter, Dienstmann auf Termin, Dienstpflichtiger wegen der Schulden (addictus per nexum).

Закупíти, за́купувати, *v. a.* aufkaufen; ankaufen; — ся † sich in Knechtschaft verkaufen (im nexum).

Заку́пленє, за́купно, за́купованє, *n.* Aufkauf, *m.* [gekauft].

Заку́пний, *a.* К. V. I. 168 -і рабí

Заку́пник, *m.* вічійстий, Käufer für ewige Zeiten, Emphiteut, *m.* Term.

Заку́ренє, *n.* das Anrauchen etc. s. d. folg.

Закурíти, (-урювати), *v. a.* anrauchen, anzünden (лю́льку); beräuchern; 2) *u.* — ся zu stóbern, zu stauben anfangen: снігом, поро́хом, etc. — bedecken; eine Staubwolke aufwirbeln.

Закурíти, *v. n.* P. II. 25 im Staubwirbel davonlaufen.

Закурникáти, *s.* Курникáти, С.

Закурíвити ся, verbrannt werden,

Закусáти, *v. a.* todtbeissen. [См.

Закусíти, заку́сувати, *v. a.* nachbeissen, etw. nachessen (nach e. Trunke)

чимь по чимсь; — зубí die Zähne zusammenbeissen von verhaltenem Ingrimm; — ся sich beissen (*v.* Thieren).

Зáкуска, *f.* Imbiss, was man nach e. Trunke nachisst, Nachbiss; Dessert, Nachtsch, *m.*; 2) *s.* Зáдрачка.

Заку́стрити, *v. a.* straubig machen?

Зáкут, заку́ток, -тка, заку́тець, -тя, *m.* заку́тина, *f.* заку́те, *n.* Winkel, *m.* Nische, Ecke, *f.* verborgenes Plätzchen.

Заку́тати, *v. a.* zudecken, einverhüllen; 2) etw. wohin verlegen, verschleppen; 3) Ф. (Нов. 74) *s.* Залáгодити (einen Gläubiger).

Заку́ти, *s.* Закува́ти. [verborgen.

Заку́тний, *a.* Св. Winkel-, Aft-,

Заку́шати, *v. n.* kosten, verkosten, zu kosten bekommen.

Закушпелíти, *s.* Кушпелíти.

Заку́шувати, *v. a. s.* Закусíти, Ко. 156.

Залавля́ти, *v. n.* коло чо́го гschäftig um etw. herumlaufen um

zu erwischen.

Залáгода, *f.* залáгодженє, *n.* Beilegung, *f.* Vergleich, *m.* Abmachung, *f.* залáгодити, (-годжувáти), *v. a.* in Güte beilegen; abmachen, begleichen; zu Ende bringen. [bereiten; ausbessern.]

Залáдити, *v. a.* V. her-zurichten, Залазáйти, *s.* Залáйти. [gehen, *Пол.* Залакнúти, *v. n.* anfangen zu be-Залапцювáти, *v. a.* §. etw. ergreifen u. fest in den Händen halten.

Залáса, *n.* *См.* Náscherei, *f.* Naschwerk, *n.* Reiz, Kitzel; Geschmack, (falscher) Trieb, *m.* die Lüste, *pl.*

Залáсний, *a.* wonnig, Wonne-, *См*; schmeichelhaft, schmackhaft *H.* 17.

Залатáти, *v. a.* zu flicken, ausbessern.

Залáяти, *v. n.* anfangen zu bellen.

Залебедáти, *v. n.* *s.* Лебедáти.

Залебевáйти, *v. a.* *Кн.* §. gleisnerisch etw. vorsprechen. [Radlone, *f.*

Залéвчник, *m.* *ungr.* *s.* Льбник,

Залéда, *f.* *Зап.* Eiskruste, *f.*

Залéдви (-во), *adv.* kaum, mit Mühe.

Зáлеж, зáлежа, *f.* *K.* müssiges Liegen; Verwahrlosung, *f.*; 2) залéжа нічний Nachtwächter, *m.*

Залéжати, *v. n.* від чо́го (кого) von etw. abhängen *Term.*; 2) залéжить мені на чім es liegt mir an etw.; 3) — ся, залéжувати ся länger im Bette liegen bleiben u. dadh faul u. träge werden; sich verlieren (im Schmutz).

Залежáтисть, -ости, *f.* Angelegenheit, *f.* *Term.* [Hörigkeit, *f.* *Фр.*

Залежність, -ости *f.* Abhängigkeit,

Залелáти, *v. n.* erglänzen, *Ф.*

Залéпух, *m.* schlifiger Streifen im Brote, *s.* Закáлецъ; 2) solches Brot;

3) Krüppler, *m.* [backen lassen.

Залéпушити хлáб, nicht recht aus-

Залетáти, *s.* Залáтати.

Зáлив, *m.* Meerbusen, Golf, *m.*

Залáва, *f.* *Фр.* Fluth, *f.* Fluthregen, *m.*

Залáванє, *n.* das Begiessen, Zu-, Ausgiessen; Auslöschen.

Заливáти, залáти, *v. a.* begiessen, übergiessen, auslöschen: водюю оро́нь; überschwemmen; zugiessen, zuschmelzen, zulöthen (дáру чим); 2) — ся слезáми in Thränen ausbrechen, schwimmen, sich in Th. baden; b) sich oft be-гаuschen; c) — ся зáливним рéготом

sich in erstickendes Gelächter ergehen;

3) *v. n.* папír заливáє schlägt durch. Заливáстий, зáливний, *a.* дощ fluthend, strömend.

Залигáти, *v. a.* in Banden schlagen, schnüren, *He.* anknüpfen, anspannen, heranziehen, *K.*; 2) in Beschlag nehmen, verpfänden.

Залáжник, *m.* *s.* Лáжник.

Зализáти, залáзувати, *v. a.* nach-lecken; durch Lecken heilen; залáзаний *glatt geleckt, geschniegelt.

Залипáти, залáпнути, *v. n.* sich verkleben, verwachsen, sich zusammenziehen; 2) *sterben, (*Фр.*).

Залáскати, *v. n.* Blitze schiessen, wetterleuchten, *K.*

Залáсити ся, sich kahl machen, sich eine Glatze machen.

Залáйти, [-люб, ллєш] *s.* Заливáти.

Залицáне, *n.* das Courmachen, die Liebesbewerbungen.

Залицáти ся, den Hof, die Cour machen, um Liebe werben, buhlen, lieben, до когó, на когó *III.* II. 37.

Зáлички, *pl.* Backenbart, *m.*

Зáличок, -чка, *m.* Backen *m.*; 2) Kinnbackenleder, *n.* [маскувáти.

Заличкувáти, *v. a.* *Лєвч.* *s.* За-

Залишáти, залишáти, *v. a.* liegen lassen, etw. nicht mehr thun; vernachlässigen; — ся *Др.* sich versäumen; zurückbleiben.

Залáшний, (-ній), *a.* *См.* überflüssig, überzählig, zu viel *H.* 228 *Кс.* 153; 2) übrigbleibend, rückständig, restirend, *C.* I. 92. *Зап.* [*m.* *См.* *Кс.* 154.

Залáшок, -шка, *m.* Rest, Ueberschuss,

Залáг, -бгу, *m.* *Ф.* Pfand, *m.* *s.* Зá-

став, грабáж; 2) *Term.* Caution, *f.* Va-

dium, *n.*; 3) Verpachtung, *f.*

Залáжка, *f.* *s.* Зáклад, Wette, *f.*

Залáжний, *a.* Pfand-, Cautions-, *Term.*

Залáжок, -жку, *m.* *Ф.* Wiese, Au, *f.*

Зáлív, *m.* зáлívь, *f.* залáва, *m.* залáвка, *f.* *s.* Затéка.

Залáзáти, *v. n.* *s.* Залáйти.

Залáзло, *adv.* *s.* Занáсно, завáсно.

Залáво, залáзний, etc. *s.* Желáво, желáзний etc.

Залáзняк, *m.* *Кс.* 42 Eisenwaaren-

händler, *m.*; 2) лáцар — неврáзний, *См.* eisenfest, nicht verwundbar; 3)

Blutkraut, *n.* (*Lythrum salicaria*); 4) козацький — *Phlomis pungens*.

Залізти, *v. n.* hinter- hinkriechen, -schleichen; hineingehen, -kommen; 2) hinaufsteigen, emporklettern *P. I. 4.*

Заліз'яка, (*d.* -зічка) *f.* Stück Eisen, *II.*; Falleisen; *n.* grosse eiserne Klammer, Ankerhaken, *m.*

Залім, -ому, *m.* Einbug, Absatz, *m.* eingebogener Rand; 2) Lücke beim Pflügen, Fehlstelle, *f.*; 3) das Brechen der Kukurutzkolben vom Stengel: Kukurutzernte, *f.*; 4) — леду Eisbruch, *m.*

Заліп'яти, заліплювати, *v. a.* zu kleben.

Залісніти, *v. a.* beforsten, *Фр.*

Залісок, -ска, *m.* Waldrand, *m.* Waldgebüsch, *n.*

Заліт'івія, Transleithanien, *n.*

Заліт'авський, *a.* transleithanisch.

Заліт'ати, *v. n.* einfliegen, herbeifliegen; weit wegfliegen; 2) anwehen (*v.* Geruch).

Заліт'яти, *v. a.* lauwarm machen.

Заліт'ний, *a.* hergefohen, Strich, Zug- (птиця) *М. ОП.*

I. Заліч'яти, залічувати, *v. a.* heilen, zneihen, *Кч. 174.* [*s.* Зачисліти.

II. Заліч'яти, залічувати, *v. a.* *Нас.*

Зал'ний, *a.* zum Saale geh., Saal-

Зал'га, *f.* das Verlegen, Hindernis, *n.* Ballast, *m.*; 2) Garnison, *f. K.*; 3) Umzingelung, *f. K.*; 4) Vorschuss, *m.* Umztreckung, *f.*

Зал'женє, *n.* Anlegung, Anlage, Stiftung, Gründung, *f.*; 2) Thesis, Voraussetzung, *f. Ил.*; 3) Vorstreckung (des Geldes) ког' чим *Term.* [*m. ГШ.*

Залож'итель, *m.* Stifter, Gründer,

Залож'ити, *v. a.* s. Заклад'ати; — р'ки die Hände in den Schoss legen, die Arme verschränken; 2) ког' гр'шми jmdm e. Summe Geldes vorschiesse, vorstrecken, *Term.*; 3) verpachten; 4) 4) — коні anspannen.

Заложник, *m.* s. Л'жник.

Зал'ва, (*d.* зал'зка), *f.* Drüse; Geschwulst, *f. Под.*

Зал'вний шлях, † der Weg nach den Städten der unteren Donau führend.

Заловув'ати, s. Золзув'ати.

Зал'ма, *f.* eingestürztes Ufer.

Залом'ити, заломлювати, *v. a.* an-

fangen zu brechen; einbrechen; überschlagen; — р'ки die Hände ringen; 2) * щось чим etw. womit übertreffen; * на ког' es auf jmdn abgesehen haben; 3) — ся einbrechen. [in Flaschen?

Зал'он, *m. Ос.* (61) 224 „Verdruss“

Залоскн'ити, *v. n.* ergläuzen, *B.*

Заль'оти, *pl.* s. Залицяне.

Заль'отчик, *m. М. II.* 137 Courmacher, Freier, Anbeter, *m.* [verschmachten.

Зал'охати, зал'охнути *v. n.* за чим

Залохт'ати, *v. a.* *V.* kitzeln.

Зал'убиці (-бницї), зал'убні, *pl.* Schlitten mit e. Kasten, *m.*

Залуд'ити, *v. a.* s. Заклякати; 2) verführen, verlocken. [*m. V.*

Зал'удник, *m.* Verführer, Betrüger,

Зал'удув'атий, *a.* rappelköpfig, thöricht, (*B.*).

Зал'ука, *f.* Stelle wo der Lauf des Flusses oft plötzlich verändert wird, Windung, Krümmung d. Flusses, *f.*

Зал'упа, *m.* männl. Glied mit aufgeschlagener Vorhaut.

Зал'упати оч'има, mit den Augen blinken, die Augen reissen.

Залуп'яти, *v. a.* aufschlagen, aufstülpen; 2) abschälen, aufdecken; 3) anspalten. [mit aufgeschlagenem Rohr.

Залупч'астий, (-чи-), *a.* ч'об'ит

Зал'уп'ястий, *a.* schiefmäulig. [ehen.

Залускот'ити, *v. n.* ein Gepolter ma-

Залуч'ати, залуч'яти, зал'чувати, *v. a.* hinzufügen, -schlagen, beilegen, *K.*;

2) ergreifen (das Moment), *Кч.*; — сла-ви собі sich erwerben *II.*; etw. an sich reissen, *Левч.*; 3) далі — *АД. I.* 166

weiter wohin fortziehen, -treiben, versetzen, werfen. [thium strumarium).

Зал'учник, *m.* Spitzklette, *f.* (Хан-

Зал'учно, *adv.* einschliesslich, *Пар.*

Зал'убити, *v. a.* *He.* lieb gewinnen,

gern aufnehmen; s. Злюб'яти *М. II.*

97; — ся sich verlieben.

Зал'юбки, *adv.* gern, mit Vorliebe.

Зал'юб'ванє, *n. V.* Vorliebe, Nei-

gung, Liebe, *f.* [sich einer Sache hingeben.

Зал'юбув'ати ся в щось mit Liebe

Залюдн'яти, (-н'яти), *v. a.* bevöl-

кern; 2) — ся *n.* залюдн'яти, *v. n.*

sich bevölkern. [den *III. II.* 163.

I. Залютув'ати, *v. n.* grimmig wer-

II. Залютув'ати, *v. a.* zu-verlöthen.

Залѣгане, *n.* das Lagern; Besatzung, *f.* К.; 2) подѣтку Steuerrückstand, *m.*

Залѣгати, залѣгѣти, залѣчи, *v. a.* einnehmen, decken (поля); 2) *v. n.* sich hinter etw. legen, im Hinterhalt liegen; müssig liegen; (подѣтки) rückständig bleiben.

Залѣкати ся, sehr erschrecken, aus der Fassung kommen; *рѣс.* залѣканий erschrocken, übertölpelt.

Залѣмистий, *a.* §. s. Запопадний. Залѣмити, *v. a.* §. s. Запопасти, захобити.

Залѣмувати, *s.* Лямувати.

Залѣщати, *v. n.* s. Лящати.

Замагати, *v. a.* bewältigen können, noch im Stande sein etw. zu machen.

Замазвати, замазувати, *v. a.* verzuschmieren; verkitten; — ся sich beschmieren. [z. Verkleben, z. Verstopfen.

Замазка, *f.* Stoff zum Verschmieren,

Замазура, *m, f.* Sudler, *m.* beschmutztes Wesen, *Левч.* [nem Laub schmücken.

Замайти, замаювати, *v. a.* mit grünem макарі, *v. n.* der Nässe ausgesetzt sein.

Замакітрити ся, zur макітра werden *Н.* 230; сьвіт замакітрив ся мені *Не.* (*Пр.* VIII. 914) die ganze Welt dreht sich mir vor den Augen um, mir ist schwindelig; — в голові -ло ся *Н.* 288 Rausch bekommen.

Замало, замалом, *Н.* 128 *adv.* es fehlte wenig, nicht viel.

Замалювати, *v. a.* vermalen; 2) * в пісок ins Gesicht derb schlagen.

Заманистий, *Левч.* заманливий, *Фр.* *a.* s. Заманчивий. [Bethörung, *f.*

Заманіне, (-ене), *n.* Verlockung, *f.*

Заманути, *v. a.* bethören, berücken, hinter's Licht führen; 2) замануло ся комусь на щось, чогось, *Пр.* I. 182 jmd empfand e. ungehörige Begierde, bekam Lust, widerstand nicht den Lockungen, dem Reiz, es gelüstete ihn, wünschte, sehnte sich *См.* [leiten.

Заманювати, *v. a.* verlocken, verführerisch, *Зг.* [Anmuth, *f.* *Фр.*

Заманчивість, -ости, *f.* Reiz, *m.*

Замарати, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Замарніти, *v. a.* verderben, ver-

Замарудити, *v. a.* kitzeln. [nichten, *T.*

Замаскувати, *v. a.* maskieren; verbergen.

Замастити, замащувати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen; s. Замазати; — вапном vertünchen.

Заматеріти, *v. n.* † bejahrt werden, verhärten; заматерілий alt, eingewurzelt (durch d. Länge der Zeit).

Заммах, *m.* das Ausholen zum Schlag, zum Hauen; Schwung, *m.* der vor bereitere Schlag, Streich; gewaltsames Unternehmen in böser Absicht, Gewaltstreich, Coup, — на конституцію Staatsstreich, *m.* [holen.

Замახнути ся, zum Schlag aus-

Замачяти, *v. a.* болячку dhs Be- tasten heilen.

Замачати, s. Замочити.

Замашки, *pl.* s. Покінь (конюлі).

Замашний, (-ахн-), *a.* den Schwung habend; rüstig, tüchtig; -е колесо Schwungrad, *n.* II V.

Замгнути, *v. a.* *Др.* с. 60 die Augen zum Schlummer schliessen.

Замеотати, замегтіти, *v. n.* blinzeln, flimmern. [versüssen.

Замедити, *v. a.* щось mit Honig

Замерзание, *n.* das Gefrieren

Замерзати, замёрзнути, (-мергн-) *v. n.* frieren, zufrieren. [hunzen, *Зг.*

Замерзати, *v. a.* verderben, ver-

Замёрзлий, *a.* gefroren, zugefroren.

Замеріяти, *v. a.* II. phantastisch erscheinen, auftauchen, s. Замріти.

Замертвіне, *n.* das Absterben, Erlöschen. [sterben; замёрлий erstorben.

Замертвіти, замёрти. *v. n.* er-

Замёртво, *adv.* P. I. 135 für todt, sich todt stellend. [wehen, *Ми.* IV. 207.

Замести, s. Замітати, снігом ver-

Замет, *m.* замить, заметя, замете- люба, *f.* Schne, Sandwehen, *pl.* Verwehung, *f.* Schneehaufen, *pl.* Schneegestöber, *n.* III. I. 41.

Заметати, *v. a.* s. Закідати; -ало снігом дорóгу, (*B.*).

der Weg ist verschneit. [чити ся.

Заметлічити ся, s. Замотилі-

Заметня, *f.* Vielgeschäftigkeit, *f.* O II.

Заметушїти ся, sich hin u. her

werfen, sich rühren u. sich verwirren.

Замѣшкати, *v. n.* eine Wohnung

beziehen; *v. a.* bewohnen; парáфію

dh längeres Wohnen die Zuständigkeit zu einer Pfarre erlangen; замешкалий а. замешканець, -ця, *m.* Insass, *m.* wohnhaft, ansässig.

Замешник, *m.* Sämischgerber, *m.*

Замешнийцтво, *n.* Sämischgerberei, *f.* Пар.

Замігати, *v. n.* Кн. s. Замоготати.

Заміготіти, *v. n.* schnell hinstreifen, — flattern u. verschwinden. [Пол.]

Замікальний, *a.* verschliessbar,

Замікагель, *m.* К. Schliesser, *m.*

Замікати, *s.* Замкнүти.

Заміляти, замілювати, *v. a.* einseifen; очи кому́ einen blauen Dunst vormachen, Sand in die Augen streuen.

Замілуванє, *n.* das Liebgewinnen, Liebe, Vorliebe zu etw. до чо́го.

Замілювати ся, *He.* grosses Wohlgefallen an etw. finden, sich entzücken, entzückt werden; в кім До. sich jmdm in Liebe hingeben.

Заміморити, *v. n.* dumpf murmeln.

Заміна́ти, *s.* Замня́ти.

Замінка, *f.* mit Wasser eingemachtes u. geknetetes Mehl od. Kleie.

Заміране, *n.* tiefe, todenähnliche Ohnmacht.

Заміра́ти, замє́рти, *v. n.* das Bewusstsein verlieren, in Lethargie verfallen.

Заміре, *n.* II. Гр. Friede, *m.* Friedenszeit, *f.* [schluss, *m.*

Заміре́нне, *n.* С. II. 85 Friedens-Заміри́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; *v. n.* К. I. 51 u. — ся Frieden machen, F. schliessen.

Замірко́тати, *v. n.* II. zu schluchzen anfangen. [Entschluss, *m.* Absicht, *f.*

Замісл, *m.* Vorhaben, *n.* Vorsatz,

Заміслівість, -ости, *f.* Кн. das Sinnen, Vertiefung in Gedanken, *f.*

Замісли́ти, замисля́ти, замисля́ти, *v. a.* im Sinne haben, Vorsatz haben, Entschluss fassen, gesonnen sein, wollen; 2) s. Зага́дувати (загадки) Ч. IV. 174; 3) — ся sich in Gedanken vertiefen С. II. 50.

Заміслик, *m.* s. Міслик.

Замішленє, *n.* Макс. s. Замісл.

Замішливий, *a.* sinnig, scharfsinnig.

Замішлівка, *f.* Н. 245 *Reimw.* zu дівка; замішлиниця *Reimw.* zu молодіця.

За-між, *Mi.* IV. 410. заміже, *n.* Heirat, *f.* Ehestand, *m.* М. заміжем *s.* Замужем; вийти за-між.

Заміжний, (-ній) *a.* das Verheiraten betreffend; Ehe-, Ehestand-, ehelich, Ч. III. 121. *He.* verheiratet.

Замін, *m.* заміна, *f.* Tausch, Umtausch, Austausch, *m.*

Заміненє, *n.* Verwandlung, *f.* Пол.

Заміні́ти, заміні́ти, *v. a.* vertauschen, wechseln; 2) verwandeln; 3) ersetzen, vertreten, *Ke.* 5.; заміні́мий, *ptc.* чимось womit zu vertauschen, ersetzlich, *Кн.*

Замі́нний, *a.* Tausch-*Term.* [Term.]

Замі́нбванє, *n.* Tauschgeschäft, *n.*

Замі́р, *m.* [мѣр-] Absicht, *f.* Voratz, Zwѣck, *m.*

Замі́ре, *n.* [море] *Ф.* Land jenseit des Meeres, hinter dem Meere, überseeisches Land.

Замі́ристий, *a.* С. II. 166 hochstrebend, hochtrabend, hochsinnig; kühn, verwegen.

Замі́рити, *v. a.* abmessen; 2) — ся zum Schlag ausholen; * sich an etw. machen, anlegen, im Begriffe, sein.

Замі́ркувати́й, *a.* [мер-] verküppelt, siech, abgestorben.

Замі́рок, -рку, *m.* См. s. Замі́р.

Замі́ря́нє, *n.* Ч. II. 665 das Ausholen.

Замі́це, -цу, *m.* das Kneten (des Brodteiges). [wohl, dass; wohl.]

I. Замі́сь, *adv.* К. I. 173 es scheint

II. Замі́сь, К. II 11. замі́сть, замі́ць, замі́цо, *praep.* mit d. *Genit.* anstatt, statt, *Mi.* IV. 546. [einkneten, einmachen.]

Замі́щати, замі́шувати, *v. a.*

Замі́ський, *a.* ausserhalb der Stadt.

Замі́стити, замі́щати, *v. a.* корó jmdm einen Platz anweisen; 2) vertreten lassen, substituieren. [halt, *m.* Пол.]

Замі́стка, *f.* Masse, *f.* Inhalt; Ge-

I. Замі́т, *m.* чорний підняв ся К.

(Пр. II. 317) Sturm-, Wirbelwind, *m.* Gestöber, *n.* s. Замі́т.

II. Замі́т, *m.* Einwurf, Vorwurf; Einspruch *m.* Einwendung, Einsprache *f.* *Term.* III.

Замі́тáвка, *f.* Kehrbürste, *f.* Gr. 30.

Замі́тати, *v. a.* fegen, kehren; мє́тіль замі́тас der Schneesturm fegt dahin.

Замі́тити, замі́чати, *v. a.* мер-

ken, bemerken, wahrnehmen, beobachten.

Замітка, замічка, *Кл. f.* Bemerkung, Anmerkung; на замітку собі ввіяти що sich etw. merken, *ОП.*

Замітливий, *a.* Зг. aufmerksam.

Замітний, замічний, *a.* bemerkbar, merklich *С. II.* 143.

Замітниця, *f.* langes dünnes Holz, das geschweemt wird. [tung, *f.*

Замічанє, *n.* das Merken, Beobachtung
Замічатель, *m.* Beobachter, *m.*

Замішанє, *n.* Verwirrung, 2) Vermengung, *f.* [wirre, *n.*

Замішанина, *f.* Verwirrung, *f.* Gemischtheit
Замішати, *v. a.* vermengen, vermischen; verwirren, in Unordnung, in Verwirrung bringen; — ся sich unter etw. mischen.

Замішка, *f.* Brei, Speisebrei, Chymus, *m.* Gemenge, *n.*; 2) *s.* Лемішка; 3) *Др. с.* 242 Ursache zum Streit, *f.*

Замкненє, *n.* das Einschliessen, Schluss, *m.* das Verschliessen, *n.*

Замкнути, *v. a.* ver-, zu-, einschliessen, — ся sich zuschliessen, zugehen: сэрце ми ся замкло. [geh., Burg-]

Замковий, *a.* Schloss-, zum Schloss
Замковище, *n.* *Др. с.* 80 *s.* Замчійско.

Замлівка, *adv.* in einem Augenblick.

Замліти, *v. n.* schwach, ohnmächtig, matt, abgemergelt, schwächlich werden; *ptc.* замлілий — ohne Leben.

Замлоїти, *v. n.* anfangen übel, unpässlich zu werden, *M.*

Замніти, *v. n.* *Пис.* woran zweifeln.

Замняти, *v. a.* zerknittern, zertreten; einkneten; * — діло *e.* Sache unterdrücken; — ся stecken bleiben (im Reden), stocken, inne halten, verlegen werden *Кч.* 162; лад замнявся *e.* Verwirrung ist eingetreten.

Замняток, *m.* замінка, *f.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *n.* (В.).

Замова, замівка, *f.* Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*; Geisterbeschwörung, *f.* *КУ.*; 2) замова, *f.* замовленє, *m.* Bestellung, *f.* на -ву auf *В.* Под.

Замовитель, *m.* Kunde auf Bestellung, Besteller, *m.*

Замовити, замовляти, *v. a.* слабість, *e.* Krankheit besprechen, dh Zauberspruch heilen; 2) bestellen, ansagen (роботу).

Замовкати, замовкнути, *v. n.* aufhören (*v.* Geschrei etc.) still werden; verstummen; schweigen. [zaubert.]

Замовний, *a.* dh einen Spruch be-

Замовчати, *v. n.* verschweigen, mit Stillschweigen übergehen. [-in, *m. f.* *Пис.*

Замовщик, *m.* -щиця, *f.* Beschwörer,
Замоба, *f.* *Ру.* Ueberwältigung, *f.* Sieg, *m.* [bes, vom Jenseit.]

Замогільний, *a.* jenseits des Gra-

Замогорічати, *v. a.* *Гр.* 30 *s.* засватати.

Заможем, *s.* Замужем. [gend.]

Заможний, *a.* wohlhabend, vermö-

Заможність, -ости, *f.* Wohlhabenheit, *f.* Wohlstand, *m.*

Замок, -мку, *m.* das Schloss an d. Thür; 2) Burg, *f.* Schloss, *n.*

Замокнути, *v. n.* nass werden.

Замолєдати, *v. a.* §. *s.* Замучити.

Замоліти, *v. a.* *гр.* abbitten, durch Gebete entschuldigen; корó mit Bitten erdrücken *К.* — ся до корó an jmdn ein heisses Gebet richten, inständig jmdn bitten. [jahren, von Jugend an.]

Замолоду, (-да), *adv.* in Jugend-

Замолотити, *v. a.* dh Dreschen etw. verdienen. [kümmertes.]

Замора, *f.* etw. Abgemergeltes, Ver-

Замордувати, *v. a.* ermorden, erschlagen *III.* I. 23.

Заморити, *v. a.* verhungern lassen; — ся verhungern, vor Hunger sterben (гóлодом); 2) ohnmächtig werden.

Заморка, *f.* *s.* Засклепка.

Заморозь, *f.* gefrorener Erdboden; Eistrinde, *f.* Frost, *m.*

Заморозити, заморозувати, *v. a.* ge-, einfrieren lassen. [зок, *Зак.*

Заморозок, -зку, *m. s.* Пряморо-

Заморок, -рка, — музейник, *m.* Kabinetkäfer, *m.* (*Anthrenus museorum*); 2) — підгінник, Knollenkäfer, (*A. scrofulariae*).

Заморобка, замороч, *f. s.* Моробка

T. Betäubung, *f.* *Ст. рл.* -ки на него упали er wurde betäubt; 2) *s.* Чарівниця, *Зак.*

Заморочити, *v. a.* *P. I.* 77 betäuben, bethören; — від чогó dh Betäubung, Bezauberung jmdn von etw. abwendig machen. [Закрутити ся.]

Заморошити ся, *He.* голова *s.*

Заморский, *a.* überseeisch; ausländisch. [(моруг) bedecken.

Замору́жити ся, *sich*, mit morir

Зáмос, *m. rnt. s.* Мельон. [brücken.

Замосты́ти, *v. a.* verdielen; über-

Замостови́й, *a.* Ч. III. 159 hinter, jenseits der Brücke.

Замота́не, *n.* замотани́на, *f.* Verwicklung; Verwirrung, *f.*

Замота́ти, замотува́ти, *v. a.* verwickeln, verwirren; bestriicken; замобаний complicit.

Замотилы́чити, *v. a.* пень пчѣл mit Gespinnst u. Brut der Galleria mellonella und Achroea grisella (alvearia) erfüllen; — ся von den Wachsmotten heimgesucht werden.

Зáмоток, -тку, *m.* Gespinnst, Cocon, *n.*

Замоторошні́ти, *v. n.* schwerfallen, drücken, *II.*

Замоту́вити, *v. a.* verschnüren; — ся sich in Stricke verwickeln.

Замоту́лькати, *v. a.* §. s. Замота́ти.

Замочы́, *v. a. s.* Замага́ти.

Замочы́ти, *v. a.* nass machen; in *e.* Flüssigkeit eintunken.

Замобчик, *m. s.* Шлюсар, *B.*

Зáмочок, -чка, *m. dim.* kleines Schloss.

Замра́, *f. m.* Todtengespenst, leichenähnlicher Mensch.

Замреко́тний, *a. s.* Захла́нный.

Замри́ти, *v. n.* Ф. замри́ло в очѣх *es* flimmerte vor den Augen.

Замри́лецъ, -лиця, *m.* замри́лий, *a.* düster, finster im Gesicht; * Sauerstoff, *m.*; 2) nichtsnutzig.

Замри́ти, *v. n.* dämmern, *V.* на пúти.

Зáмтуз, *m.* Unordnung, *f.* (Фр.).

Зá-муж, вийти — einen Mann heiraten; заму́жем verheiratet, vermählt.

Заму́жъ, (*d.* -жечко), заму́жество, *Ко.* 300. *Св.* Heirat, Ehe; Vermählung, *f.*

Заму́жня жінка, verheiratete Frau.

Заму́зати, (-зяти) *s.* Заму́рати.

Заму́лити, заму́лювати, *v. a.* verschlammten, verschleimen, verstopfen.

Зáмулок, -лка, *m.* mit Schlamm bedeckter Platz. [bartel, -hammel, *m.*

Заму́ранецъ, -ниця, *m.* Schmutz-

Заму́рати, заму́рдзати, замуру́цкати, *v. a.* лице beschmieren, beschmutzen; anschwärzen. [verkappt, maskirt.

Замурдо́ваний, *a.* М. + Б. 214

Замурмота́ти, *v. n.* anfangen zu murmeln. [mauern.

Замурува́ти, *v. a.* zu-, ein- ver-

Зáмусь, *праер.* Ч. II. 77 *s.* Зáмисть.

Зáмут, *m. V.*, заму́та, *f.* К. Chaos, *m.* Verwirrung, *f.*

Замуты́ти, *v. a.* trüben, stören; — ся sich trüben, in Aufregung gerathen; sich zerstreuen; 2) sich womit beschäftigen *K.*; Vorwand finden zum Bleiben, Sprechen etc.

Замутні́ти, *v. n.* trübe, düster werden, *Зар.*; заму́тний getrübt.

Заму́чити, *v. a.* zu Tode martern, quälen; — ся sich langsam abmergeln, sich zu Tode quälen u. sterben.

Замуштува́ти, *v. n.* zum Exercieren ausrücken *III.* II. 19. [schleppen.

Замча́ти, *v. a.* weit hintragen, —

Замча́ско, *Др. с.* 85 замчы́ще 225. *Леч. n.* Ort wo ein Schloss eine Burg gestanden; verfallenes, wüstes Schloss.

Замчы́стий, *a. R.* 128 mit vielen u. festen Schlössern.

Зáмша, *f.* Sämischleder, *n.*

Замшы́ти ся, so dicht wie Moos verwachsen; * verkümmern.

Замя́ний, *a.* wohlbeleibt; 2) massiv.

Замы́те, *n.* замы́тня, *f.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.* Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Замы́ти, *s.* Замы́яти. [clavus] *C. I.* 23.

Зáна, *f.* Mutterkorn, *n.* (Sclerotium

Зáнавіс, *m. gr.* Vorhang, *m.*

Занáдити, *v. a.* verlocken; — ся *s.* Вна́дити ся.

Занáйкати, *s.* Занехáти.

Занапасты́ти, (-пащáти, -пащувати), *v. a.* verderben, dem Verderben preisgeben, zugrunde richten; verlieren; — ся zugrunde gehen.

Занату́рити ся, störrig werden.

Заневы́дніти, *v. n.* dunkel werden, sich verdüstern.

Заневы́льний, *a.* Ч. V. 603 = заневблений; — свѣт (завы́заний).

Заневбле́не, *n.* Beraubung der Freiheit, Unterjochung, *f.*

Заневблы́ти, *v. a.* jmdm die Freiheit rauben, jmdn zum Sklaven, unterthan, leibeigen machen.

Зане́дбане, *n.* Кч. 134, зане́дбанисть, -ости, *f. T.* Vernachlässigung,

Verwahrlosung, *f.*

Занедба́ти, занедбувати, *v. a.* vernachlässigen; versäumen, verabsäumen.

Занеду́жати, *v. n.* krank werden, erkranken; занедужалий, *a.* чим ерkrankt an etw. [жати.

Занездоровіти, *v. n. s.* Занеду́-

Занезнава́ти, *v. a.* verkennen, *Кл.*

Занемага́ти, занемочі́, *s.* Занеду́жати; kränkeln. [Verfall, *m.*

Занепа́д, *m. K.* (moralischer) Fall,

Занепада́ти, занепасти, *v. n.* verfallen, in Verfall kommen; — на здо́рвлю von schwacher Gesundheit sein; krank werden, kränkeln.

Занепогоди́ти ся, vom Eintreten des schlechten Wetters.

Зане́рти, *v. n.* untertauchen, -sinken.

Зане́сенє, *n.* das Weg- Hintragen.

Зане́сти, *v. a. s.* Заносі́ти.

Занеха́ти, (-ха́яти, -ха́совати, -хува́ти), *v. a.* unterlassen, bleiben lassen, einstellen; verschieben; vernachlässigen, verwahrlosen *III. I.* 276.

Занечи́щенє, *n.* Verunreinigung, *f.*

Занечи́щати, занечи́стити, *v. a.* verunreinigen.

Занешга́ти ся, *s.* Занедба́ти (ся).

За́нив, *m.* Brache (толка́) hinter den Fluren, *f. (B.).*

Занива́ти, зані́ти, *v. n.* in Gram zergehen, tief trauern, *K.*; vergehen, schwinden. [reihen, -hefteln.

Заниза́ти, занізувати, *v. a.* auf-

Занізува́нє, *n.* Art Leinenstickerei.

Занима́тельный, *a.* *Др. с.* 114 anmuthig.

Занима́ти, *s.* Займа́ти. [achten.

За́ничма́ти когò jmdn gar nicht

Занишкну́ти, *v. n.* still werden, nicht mucken.

Занішпорити, *v. n.* stöbern.

Зані́вечити, *v. a.* verunstalten, einstellen, *Под.*; 2) verderben, zugrunde richten *III. II.* 116.

За́нігтиця, *f.* Nagelgeschwür, *n.*

Fingerwurm, *m.* 2) — ска́лова Streifenfarn, Widerthon, *m.* (*Asplenium trichomanes*); 3) Mauerraute, *f.* (*A. ruta muraria*) *Вол.*

За́нідро, *n.* *Зг. s.* Па́суха.

За́ніжка, *f.* Hinterfuss e. Thieres.

За́ніз, -оза, *m.* за́нізка, *f. s.* За́ноза.

За́нікчемніти, *v. n.* verkommen,

niederträchtig werden, *Піс.* [stummen.

За́німа́ти, *Мог.* зані́мити, *v. n.* ver-

За́німі́ти, *v. a.* stumm machen.

За́ніє, -осу, *m.* das Gedränge; *vgl.*

За́нієник, *m. s.* За́ніє. [За́нієно.

За́нієно, *adv.* в млині́ wenn viel

Getreide zum Mahlen von den Leuten gebracht wurde.

За-ні́ц, *s.* (за) Ні́що.

Зані́ячити, *s.* Зані́вечити 2).

Заньма́ти, *v. a.* *Зар. s.* Занима́ти.

За́нова, (-во), *adv.* *H.* 102 wann's

noch neu, frisch ist, anfangs; 2) un-

лängst; 3) abermals. [новать?

За́новать, (-віть), *f.* Pflze *s?* Зі-

За́новики, *pl.* gelbfärbende Pflze,

Кол. I. 68. [e. Flusses, *m.*

За́нога, *f. Gr.* 30 *s.* За́гут; *Arm*

Заноб́глиця, *f. II. m.* 49 *s.* За́ніглиця 1).

За́ноза, *f.* Pflock am Ochsenjoch, *m.*

За́нозистий, *a.* *Вол.* splittig.

За́нозува́тий, *a.* unverfroren; pi-

kant, *Піс.*

За́носі́ти, зане́сти, заноса́ти, *v. a.*

hintragen, dahinbringen; сви́гом ха́ту

— verwehen, verschütten *III. I.* 245;

* ду́шу, — ся (стра́вов) sein Leben

unterhalten, sich laben; 2) *v. n.* чимось

nach etw. riechen; * etw. verrathen;

заносити, *Левч.* Grosssprecher, Auf-

schneider sein; 3) — ся на щось be-

vorstehen; на дощ nach Regen aus-

sehen, den Anschein haben — —.

Занослі́вий, *a.* *Кн.* hochmüthig,

stolz. [v. a. anmerken, notieren.

Занотува́ти, (заночувати, *H.* VI),

Заночува́ти, *v. n.* übernachten.

Зану́да, *f.* Ueberdruss, *m.*

Зану́дити, *v. a.* zu Tode langwei-

len; 2) *v. n.* Uebelkeiten erregen.

Зануді́ти, *v. n. s.* Затужі́ти.

Зану́дний, *a.* beschwerlich, uner-

träglich, *Піс.* [biss, *n.*

Зану́зда, *f. K.* I. 136 Zaum, *m.* Ge-

Зану́здати, *v. a.* zäumen, Zügel,

Gebiss anlegen. [senken.

Зану́рити, *v. a.* untertauchen, ver-

v. a. (*B.*) *s.* Зана́дити.

Занютува́ти, *v. a.* zu-, vernieten.

Заню́хати, *v. a.* dh den Geruch

wahrnehmen, riechen, wittern.

Занявча́ти, *v. n.* anfangen zu miauen.

- Заня́ти, *s.* Займа́ти; заня́в ся дух *K.* der Athem gieng aus.
- Заня́тний, *a.* *Др. Ст.* interessant.
- Заня́тність, *-ости, f. Ст.* das Einnehmende, Interessante. [enthülsen.]
- Зао́барата́ти, *v. a.* про́со в ступі Зао́бвернути ся, eine Schwenkung präcis u. wuchtig machen.
- Зао́бла́чний, *a.* über den Wolken.
- Зао́бри́ти ся, зао́бри́ти ся *s.* Запомочи́ ся. [Zaum anlegen, verkörbern.]
- Зао́брочува́ти, *v. a.* (dem Vieh) den Зао́гнене, *n.* Entzündung, *f. B.*
- Зао́гни́ти ся sich entzündend.
- Зао́ді́ти ся, sich ankleiden.
- Зао́кру́глене, *n.* Abrundung, *f.*
- Зао́кругля́ти, (-гля́ти) *v. a.* abrunden, rund machen, arrondieren. [джити.]
- Зао́на́чити, *v. a. s.* Она́чити, она́-
- Зао́пала́ти, *v. a. s.* Опала́ти, *vgl. d. folg.* [tum Hirse etc. stampfen.]
- Зао́пиха́ти, *v. a. e.* gewissnes Quan
- Зао́пikuва́ти ся кимбо́ь, *T.* jmdn bevormunden, jmdm seine Fürsorge angedeihen lassen.
- Зао́ра, *f.* Angewende, *n.* das Ende einer Flur, wo beim Pflügen zur Rückfahrt umgewendet wird, u. welches zuletzt selbst quer gepflügt etc. wird.
- I. Зао́ра́ти, зао́рува́ти, *v. a.* umpflügen (querfeldein), anfangen zu pflügen; *vgl.* Зао́ра; im Frühjahr das erste Mal pflügen; ме́жу *Ku.* den Grenzrain unterpflügen; 2) *зао́рало у ко́го ро́зум зовсім *ВВ.* die Vernunft, ist spurlos gewichen; як зао́рало ist dem Gedächtnisse ganz entschunden, (habe ganz vergessen). [zu schallen, zu kreischen etc.]
- II. Зао́ра́ти, *v. n.* *А. Д. I.* 159 anfangen
- Зао́рудо́вати, *v. a.* в свої́ рúки щось *Ч. I.* 171 in seine Hände, unter seine Protection nehmen; 2) грóми beschaffen, auftreiben; 3) *птс.* зао́рудований abgehärtet.
- Заоско́мити ся, sich die Zähne dh etw. Sauerer stumpf machen.
- Заоста́ти ся, zurückbleiben, *V.*
- Зао́стрене, *n.* Verschärfung, *f.*; das Zuspitzen.
- Зао́стри́ти, зао́струва́ти, *v. a.* verschärfen; scharf wetzen, zuspitzen.
- Зао́строжи́ти, *v. a.* mit Pallisaden umgeben; einzäunen.
- Заостя́чити, *v. n.* коня́ mit Spreu voll von Grannen füttern.
- Заосу́жити ся, sich mit Schlamm (осу́га), bedecken.
- Зао́та́вити ся, mit Grummet (ота́ва) sich bedecken, *II. n.* 32.
- Зао́ха́бити, *v. a.* vernachlässigen, preisgeben; — ся sich —.
- Зао́хати, зао́хкати, *v. n.* anfangen zu seufzen.
- Зао́хота, *f.* заохоче́не, заохочува́не, *n.* Aufmunterung, Anregung, Lust, *f.*
- Зао́хоти́ти, заохочува́ти, *v. a.* auf-, ermuntern, anregen, anfeuern, Lust wozu machen.
- Заохте́мити, *v. a.* §. ду́шу seine Seele verderben, verlieren *vgl.* Анафе́ма.
- За-о́чи (по-за-о́чи) *adv.* hinterrücks.
- Зао́чний, *a.* hinter den Augen, hinterrücks, hinterrückisch: купе́ць = Dieb *H. 205 Ч. 298*; 2) Contumaz-, — суд на ко́го віда́ти, засуді́ти зао́чно jmdn contumazieren, (in seiner Abwesenheit).
- Зао́ща́джене, *n.* Ersparung, *f.*
- Зао́ща́ді́ти, *v. a.* ersparen.
- Запа́вута́ти, *v. a.* *Вах.* mit Spinnewebe bedecken. [Занапа́стіти.]
- Запа́гу́бити, *v. a.* (*Ласт.* 226) *s.*
- За́пад, *m.* † Sonnenuntergang; Westen, *m. s.* За́хід.
- Запа́да́ти, *s.* Запа́сти II.
- Запа́дець, *-дця, m.* *Гол.* Abendländer, Occidentale, *m.*
- Запа́дина, *f.* *Не.* eingefallener, eingesunkener Ort, Einsturz, Riss, *m.* Spalte, Vertiefung, *f.*
- Запа́ді́ска, *pl. N. e.* Berges.
- Запа́ді́стий, *a.* *Не.* tief eingefallen, eingesunken.
- Запа́дний, *a.* -а зимá schneereich; 2) за́падний, abendländisch, westlich.
- За́падниця, *f.* eingefallene Weiche beim Vieh.
- Запа́дні́й, *f.* Fallgrube, Falle, *f.* * Untergang, *m.*; äusserste Gefahr *Ku.* 112.
- Запа́дове́ць, *-вця, m.* Westwind, *m.*
- Запа́док, *-дку, m.* Verfall, *m.* Trümmer, *pl. Ф.*; 2) Hinterschenkel beim Vieh, *m.* [зухо́ю] versteckt.
- Запа́зушній, *a.* im Busen (за па́-
- Запа́костити, *v. a.* *Кв.* 123 be-makeln, beeinträchtigen, schädigen.
- Запакува́ти, *v. a.* ver-, einpacken.

Зáпал, *т.* в горлі Halsentzündung, Entzündung, *ф.*; 2) Zündloch, *н.* Пар. Kammer der Kanone, *ф.* А.Д. I. 246; 3) *с.* Зáполоч; 4) rothes Kissentuch.

Зáпáла, *ф.* Ч. II. 557 Schmach, *ф.* Зáпáленє, *н.* Entzündung, *ф.*; 2) запáлне сѣрца Ч. V. 69 Glut, *ф.*

Зáпáленіти, *в. н.* erröthen, soham-roth werden.

Зáпáлий, *а.* Фр. eingefallen, eingesunken; 2) fällig, verfallen: змінóк *Терм.*

Зáпáлийстий, *а.* hitzig, heissblütig.

Зáпáлийти, запáлювати, *в. а.* anzünden, anstecken; 2) anbrennen; 3) *с.* *с.* einbrennen, braun machen; — *с.* sich entzünden, *с.* erhitzen, *с.* entflammen.

Зáпáлість, *ф.* Fälligkeit, *ф.* день -ости Verfallstag (*с.* Wechsels) *Терм.*

Зáпáлка, *ф.* Lunte, *ф.* Пар. Fidibus, *т.* ГШ. [Heissporn, *т.*

Зáпáлько, запáльок, *т.* Hitzkopf, Запáлкувати, *в. а.* Фр. mit Grenzpföcken abstecken.

Зáпáльний, *См.* запáльчивий, *Ме.* 416. *Пол.* hitzig, leidenschaftlich, leicht aufbrausend, jähzornig.

Зáпáморочити, *в. а.* betäuben.

Запáмятáти, *в. а.* щось im Gedächtnis bewahren, behalten; 2) vergessen, (*В.*) *Gr.* 30.

Зáпáмяток, -тка, *т.* У.с. Пáмятник.

Зáпаніти, *в. н.* запáнчити ся, *Лис.* grosser Herr werden; herrisch, hochmüthig auftreten; 2) запáнувати *в. н.* *и. в. а.* anfangen zu herrschen; beherrschen, (когó, ким).

Зáпанка, *ф.* Зак. weibl. Kopfbedeckung.

Запáрáити, *в. а.* mit Zudringlichkeit, etw. verlangen, begehren.

Запáрити, запáрювати, *в. а.* einab-brühen; — зáле einen Absud bereiten; 2) dh heisses Bad, Futter etc. an der Gesundheit beschädigen.

Зáпарі, *пл.* в пáльці зайшли die Kälte ist in die Finger eingezogen und sticht in denselben. [kenzaune umgeben.

Запáркáнїти, *в. а.* mit e. Plan-

Запáршійвїти, *в. н.* anfangen ráudig zu werden.

Зáпáс, *т.* Vorrath, *т.*

Зáпáска, (*д.* запáсочка, запáщїна), *ф.* Vortuch, *н.* Schürze, *ф.*

Зáпáсний, *а.* wohl versehen *W.*;

untersetzt, gedrunge, -á по́стать *ВВ.*; 2) Vorraths-, Aushilfs-, Reserve; vorrätbig, *Терм.*

I. Зáпáсти, *в. а.* Ч. I. 201 sich einen Vorrath machen; — *с.* чимóсь *С.* II. 95 sich womit versehen, versorgen.

II. Зáпáсти, запáдати, *в. н.* hinter etw. fallen, ver-, zufallen; (in die Erde) versinken, einsinken, sich senken, einfallen, einstürzen; 2) — нїч bricht ein; зáсуд, вїрок — das Urtheil ist gefällt worden; verfallen, fällig sein, *Терм.* змінóк; 3) ржев — Ф. mit Rost sich bedecken, verrosten; 4) чогóсь *с.* До-пáсти ч. [Duft, *т.*

Зáпах, *т.* Geruch, Wohlgeruch,

Зáпахнути, *в. н.* den Wohlgeruch verbreiten.

Запáхущий, *Гол.* запáшний, (-нийстий) *а.* duftend, duftig, wohlriechend.

Запáцькати, (запáчк-), *в. а.* besudeln, beschmieren.

Запáшїти, *в. а.* щось чим (Фр.) etw. riechen machen, etw. Riechendes hineinthun.

Запéвне, (-но), *adv.* *Не.* sicher, sicherlich, gewiss, allerdings; fürwahr *II.* Запéвнїтель, *т.* Versicherer, *т.*

Терм. [behaupten.

Запéвнїти, (-нїти), *в. а.* versiohern; Запéка, *т.* ein Verbissener, Hals-

starriger; Trotzkopf, *т.*; 2) Schwiele, *ф.* Запéклий, *а.* dh Hitze verhärtet; höllisch *III.* I. 16; 2) кров geronnen.

Запéкувати, *а.* *с.* Завзятїй.

Запéкший, *а.* verbrannt, glühend; hitzig, *Кс.* 59.

Заперáти, запéрти, *в. а.* verschliessen, ver-, zusperren; 2) — *с.* sich verschliessen; б) sich stemmen, (ногáми etc.); * worauf bestehen; *с.* чогó verleugnen, nicht eingestehen, in Abrede stellen. [27 *с.* *д.* folg.

Заперéджувати ся, *Ос.* (61) XII. Заперезáти ся, заперїзувати ся *с.* Оперезáти (ся).

Заперечáти, (-чити, -чувати), *в. а.* ко́му що jmdm etw. streitig machen, es ihm ableugnen, bestreiten; 2) verneinen. [Bestreitung; Verneinung, *ф.*

Заперéченє, *н.* заперéка, *ф.* Пар.

Заперéчка, *ф.* ГШ. Einwendung, *ф.* Einwand, *т.*

Заперечний, *a.* verneinend, Verneinungs-. *Term.* [kranken (пчόбли).

Запержити ся, *an der Ruhr er-*

заперіений, *a.* mit Quecken ver-

unreinigt. [ten gebraucht, *f.*

Заперізка, *f.* Anschrote zum Gür-

Заперше, *adv.* früher, vordem *Ku.*

Запестріти ся, *Фр.* bunt erschei-

nen, sich bunt färben.

Запєцок, -цка, *m. s.* Запчок.

Запечале, (ля), *n. Ч. V. 635 s.*

Печаль.

Запечалїти, *v. a.* когó Kummer

und Gram jmdm bereiten, jmdn tief be-

требїти; — ся *u.* запечалувати *v. n.*

Пр. II. 269 sich bekümmern, *s.* грәм-

мен, in Gram verfallen; *за ким* für

jmdn sich kümmern, sorgen. [siegelung, *f.*

Запечятанє, *n.* das Zusivegeln, Ver-

Запечятати, *v. a.* versiegeln; 2)

* besiegeln (крόвию); 3) грїб ein Grab

schliessen: begraben.

Запечї, *v. a. s.* Запїкати; запече-

ний *s.* Запєка, запєклий.

Запещєний, *a.* verzogen, verzärtelt.

Запивати, запїти, *v. n.* nachtrin-

ken; und — ся beständig trinken, sich

betrinken, saufen; *v. a.* супаву mit

einer Zeche die Sache endgiltig belegen.

Запїкувати ся, запїкати ся, stot-

tern, stammeln, anstossen. [bestäuben.

Запїлїти, запїлювати, *v. a.* ан-

Запїн, *m. Ру.* запїна, *f. С. II 161.*

Зар. Einhalt, *m.* Hindernis, *n.* Wehr, *f.*

bung, Eintragung, *f.*

Запись, *f.* Verschreibung, schriftli-

che testamentarische Bestimmung *Ku.*

225; Eigenthumsurkunde, *f. Пис.*

Записати, запїсувати, *v. a.* ein-

schreiben, eintragen, registriren, proto-

kollieren; aufschreiben, aufzeichnen, an-

merken; schriftlich bestellen; кому щось,

на когó щось — verschreiben, schrift-

lich vermachen; voll schreiben; — ся

sich einschreiben (lassen).

Записка, *f.* Verschreibung, *f.* Schein-

m.; Aufzeichnung, *Notiz, f. pl.* Tage,

buch, *n.* Denkwürdigkeiten, *f. pl.*

Запискотїти, *v. n.* anfangen zu

wimmern.

Запїсний, *a.* -а книжка *С. II. 107*

Vormerkbuch, *Notizbuch, n.*; 2) — по-

єта Dichter vom Fach. [*Term.*

Запїсник, *m.* Protokoll, (Buch) *n.*

Запїсничий, *a. s. m.* Protokollist, *m.*

Запїт, *m. Ч. III. 108* Frage, *f. ОП.*

Запїтати, запїтувати, *v. a.* fra-

gen, nachfragen; — ся — —; *b)* mit

d. Infinit. *Ko. 91* versuchen.

Запїти, *v. n. M. II. 51 s.* Запивати.

Запїшати ся, запїшити ся, stolz

werden, *st. auftreten, sich brüsten. H. 49. IГ.*

Запїшити, *v. a.* stolz machen.

Запїщати, *v. n.* anfangen zu pfei-

fen, piepsen.

Запївало, *m. Б.* Vorsänger, *m.*

Запїзвати, *v. a.* когó за що, о що

(до суду) jmdn gerichtlich um eine Sa-

che belangen; *за своє право* sein Recht

wider jmdn einklagen. [Bekantschaft, *f.*

Запїзнанє, *n.* das Bekanntwerden,

Запїзнати, *v. a.* kennen lernen;

ся *з* ким Bekantschaft machen;

запїзналі люде alte Bekannte.

Запїзнїти ся, sich verspäten, zu

spät kommen.

Запїзно, *adv.* zu spät.

Запїй, -їю, *m.* anhaltendes Trinken,

beständige Trunkenheit; *запом пїти*

unmäßg saufen, *Ku.*

Запїканка, *f.* starker Gewürzbrant-

wein im heissen Ofen gekocht.

Запїкати, *v. a.* *db* Hitze hart ma-

chen, verhärten; einbacken.

Запїклувати ся кимось sich jmds

fürsorglich annehmen, *M. III. 65.*

Запїл, -їлю, *m.* Fischnetz, *n. 2) s.* Запїлє.

Запіле, *n.* Seitenraum in der Scheune zum Aufnehmen des Getreides *m.* Scheuerfach, *n.* Banse, *f.*; 2) Bausche des Schosses, *АД. I.* 125. [с. Запасака. Запілка, запільчина, *f.* Vortuch, *n.* Запільний, *a.* -а стіна Scheidewand bei запіле, *f.*

Запінити ся, запінювати ся schäumen, Schaum von sich geben, mit Schaum sich bedecken.

Запір, -ору, *m.* Einspernung, Einschliessung, Belagerung, *f.*; 2) Hemme, *f.*; 3) Bauchzwang, *m.* Stuhlverstopfung, *f.*; 3) Stützpunkt, *m.* rechtliche Grundlage, *Мх. (снр.)* 114. [захопити.

Запірвати, *v. a.* *He. s.* Зарвати,

Запіснити, *v. a.* *W.* anfangen zu singen. [201; 2) *s.* Запечений, *Н.* 173.

Запічний, *a.* hinter dem Ofen, *Ч. IV.*

Запічок, -чка, *m.* Raum hinterm Ofen, *m.* „Hölle“ *f.*

Запішвити, *v. a.* *s.* Припішвити.

Запіющий, *a.* *Кс.* 441 trunksüchtig.

Запіяти, *v. n.* krähen (*v.* Hahngeschrei); когось запіяти кўри der Hahn hat dh sein Geschrei um Mitternacht jmdn geannt; 2) * когўсь jmdm gegenüber e. überschwengliche Forderung stellen (ціну).

Заплавець, -вця, *m. s.* Затёка.

Заплакати, [заплачу, заплачем] *v. n.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen; — заплакани бчи verweinte Augen. [*f.* Entgelt, *n.*

Заплата, *f.* Bezahlung; Vergeltung

Заплатити, [заплачу, заплатиш] *v. a.* bezahlen; vergelten.

Запливаний, *a.* verrückt (mitunter auch: heimtückisch).

Запливанці, *pl. s.* Постоли, *pl.*; 2) Mehlaschen mit Schmierkäse, *pl.*

Запливати, заплыти, *v. n.* bis wohin fliessen; — schwimmen; schiffen; 2) verschwimmen; unterlaufen.

Заплескати, заплёскувати, *v. a.* щось glatt schlagen; 2) руками, в долоні in die Hände klatschen.

Заплесок, -ску, *m.* vom Wasser überschwemmte Stelle, *Мі.* II. 416.

Заплести, заплітати, *v. a.* zu flechten, verflechten.

Заплід, -оду, *m.* Befruchtung, *f.* *Нар.*

Запліснити, (запліснити *Кж.*-сня-

вити), *v. n.* verschimmeln, schimmelig werden; *ptc.* заплісний.

Запліть, *n.* das hinter dem Zaune gelegene Feld, *Ос.* 85. [die Haarflechte schlingt.

Заплітка, *f. gew. pl.* Band, das man in Запліче, *n.* Stelle hinter den Schultern, Schultergegend, *f.* *Кж.*

Заплічки, *pl.* Stickerei an d. Schultertheilen des Hemdes, *f.* [Schnappsack, *m.*

Заплічник, (-пш-), *m.* Bettelsack, Заплішити, *v. a.* verkeilen, vernieten; * як заплішило kann gar nicht im Gedächtnisse aufkommen.

Заплідити, *v. a.* befruchten, *Г III.*; 2) — ся in Menge geboren werden, — aufkommen.

Заплідненє, *n. s.* Зплід.

Заплўтати, *v.* Замотати.

Заплювати, *v. a.* verspucken, -speien. bespucken; (e. krankes Auge in d. Volksmedizin); 2) * schnöde etw. werfen, *А Г* 161; 3) — ся, заплўнути ся sich einnisten (кўска); *b)* keimen, *s.* Заклўнути ся. (кўра в яйці).

Заплювиця, *f.* graue Schmeiss-, Fleischfliege (*Sarcophaga carnaria*).

Заплюск, свідкам в бчи дати — eine Lüge vorführen, einer L. überführen.

Заплюскотіти, *v. n.* zu plätschern anfangen.

Заплющити, *v. a.* бчи schliessen.

Заплюмити, *v. a.* beflecken.

Запно, *adv.* *К. I.* 22 *s.* Завидно.

Запнати, *v.* Запінати.

Запобігати, запобічи *v. n.* чомў zuvorkommen, vorbeugen, verhüten, vorkehren; 2) *v. a.* erwerben, erjagen, erraffen *II.* ласки у когб.

Запобігльвий, *III. нар.* запобігучий (*Фр.*), *a.* rührig, betriebsam, fürsorglich.

Запобіженє, *n.* Verhütung, Vorbeugung, Vorkehrung, *f.*

Запобіжний, *a.* präventiv; -e средство Verhütungsmittel, Präservativ, *n.* *Term.*

Заповідь, *f.* Gebot, *n.* Katechismus, *m.* *III. I.* 269; *pl.* Aufgebot, Eheaufgebot, *n.*

Заповідати, заповісти, *v. a.* ansagen, ankündigen, bekannt machen; verordnen, befehlen; aufbieten.

Заповідний, *a.* geboten, principiell angezeigt *Ос.* (62) *X.* 2) verheissen, gelobt, *Ф.*

Заповірйти, *v. a.* anvertrauen, *Пар.*
Заповіт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.*
Auftrag, *m.* III. II. 72.

Заповітний *a.* vermacht, anbefohlen.

Заповітриги, *v. a.* verpesten.

Запоганити, *v. a.* verunreinigen.

Заподіти, заподівати, *v. a.* verle-
gen, verkramen, verschleppen.

Заподіяти, *v. a.* кому щось (якє
ліхо) Unrecht zufügen, Böses anrich-
ten; смерть собі —.

Заподобіти ся, *s.* Забогати́ти.

Заподячиги, *v. a.* Зг. danken.

Запозивати, *s.* Запизвати.

Запозичати ся у когò von jmdm
borgen, leihen; entlehnen.

Запо́зов, -ову, *m.* Belangen vors
Gericht, *n.* Vorladung; 2) Klage, *V. f.*

Запо́вни, *pl.* die dritte entscheidende
Brautwerbung, *R. 5.*; — дівóцькі *Ч. IV.*
214 *s.* Дівáч -вечір.

Запо́ити, *v. a.* jmdm übermässig zu
trinken geben, jmdn besäufen.

За-по́котом, *adv.* nach der Reihe.

Запо́ла, *f.* Rockschoss, *m.* *Пис.*

За́поле, *n. s.* Запале. [*vgl.* Пола́.

Запо́люти, (-ля́ти), *v. a.* einhüllen,

За́полок, -лка, *n.* Bauchleder, *n.*

За́полонь, *f.* — дівуноква Som-
merwurz, *f.* Kleetenfel, *m.* (Orobanchè
galii). [*men,* fesseln, erobern, *He.*

Заполоні́ти, *v. a.* gefangen neh-

Заполоні́ти ся, *V.* roth werden,
röthlich, rosig strahlen: нéбо.

Заполоньва́ти, *pl.* Braunschupper,
od. Würgergewächse, *pl.* (Orobanchèae).

Заполоска́ти, заполіскувати, *v. a.*
an einer Stelle etw. ausspülen. [*ken.*

Заполóхати, *v. a.* bestürzen, schrek-

За́полоч, *f.* roth- od. blaufarbiges
Baumwollengarn; 2) *s.* Ча́полоть.

За́полочник, *m.* зелістий, krau-
tige weisse Baumwolle (Gossypium her-
baceum), *Вол.*

Запомага́ти, запопочи́, *v. a.*
когò unterstützen, jmdm Hilfe, Unter-
stützung angeweißen lassen; — ся Hilfe
finden; sich aufhelfen, *s.* aufrichten.

Запомежі́ти, *v. a.* begrenzen, be-
schränken.

Запомі́гати, *v. a.* bemerken, *Ст.*

Запомні́ти, *v. a.* Мор. *s.* Запа-
мята́ти 1).

Запомо́га, *f.* Unterstützung; Aus-
hilfe, *f.* [gelder, *pl.* *Term.*

Запомо́жний, *a.* -ні грóші Hilfs-

Запо́на, (*d.* за́пóнка), *f.* Vorhang,
Schleier, *m.*; 2) Schnalle, *f.* Knopf, *m.* *Ф.*

Запопа́дати, запопа́сти, *v. a.*
щось ergreifen, erwischen, habhaft wer-
den, bekommen, finden, ergreifen *III. I.* 146.

Запопа́длиий, *Пол.* запопаду́-
щий, *Вах. a.* emsig.

Запопра́ти, *s.* Забо́рпати.

Запопрі́лий, *a.* schweissbedeckt, *Py.*

Запопру́та, запопру́тиги etc. *s.*
Запру́та etc. [aufräumen, (*B.*).

Запора́ти, *v. a.* zurecht machen,

Забо́рище, *n.* Damm, *m.* Wehre,
Eindämmung, *f.* *ЛД. s.* Забо́ра.

Забо́рник, *m. s.* Зво́рка.

Запо́рже, *n.* hinter den Dnieper-
wasserfällen liegende Gegend; † Ко-
сакенlager, *n.* [von запо́рже, *m.*: Kosak.

Запо́ржець, -жця, *m.* Bewohner

Запо́ржеский, (-ро́жецкий, *Ч. V.*
951; -ро́ский), *a.* am запо́рже wohnend,
liegend etc.; † коза́к Saporogerkosak.

Запо́роти, *v. a.* auftrennen; 2) *v. n.*
носом в що́ mit der Nase hineinstürzen.

Запо́рòха, запо́рòшина, *Ф. f. s.* По-
ро́шина, пи́лина, *Н.* 260.

Запо́роші́ти, запо́рошувати, *v. a.*
bestäuben, staubig machen.

Запо́роща́ти, запо́рощати, *v. n.*
kreischen, poltern *Ко. 89. Леев.*

Запо́рощі́ти, *v. n.* — град von
dichtem Hagelschlag, -regen, *He.*

Забо́рпати, *v. a.* einscharren.

Забо́рскати ся, *s.* Засма́ркати ся.

За́порток, -тка, *m.* verdorbenes Ei.

Запо́руча́ти, (-ча́ти), *v. a.* verbürgen.

Запо́руче́нь, *n.* Verbürgung, *f.*

Запо́рча́ти, *v. a.* Ваг. verderben.

Забо́рче́нь, *n.* das Faulen, Ver-
faulen, *Пол.*

Запо́ряд, (-до́к), *m.* Einrichtung,
Verfassung, *f. B.*; Ordnung, — запо́ря-
ди́ти Verordnung treffen, (*B.*).

Запо́сїда́ти ся, запо́сїсти ся на
щось, versessen, erpicht auf etw. sein;

2) *v. a.* Ша́р. in Besitz nehmen.

Запо́слїда́ти, *v. a.* Зг. zurückse-
tzen, hintansetzen, vernachlässigen.

Запо́сре́дством, *adv.* mittelst.

За-по́стї́ле, *Н.* 41.?

Запотарáйки, *v. a. §. s.* Заподіти.
 Запотеозувáти, *v. a.* apotheosieren, *Шар.* [тілиця, *т.*
 Запотилішник, *т.* Schlag in по-
 Запотіти, *s.* Упріти. [zeit.
 Запотобний, *a.* *Гуш.* aus der Vor-
 Запотребувáти, *v. a.* verlangen;
 запотребіло ся кому́ jmd braucht, *Фр.*
 Запотрýс, *т.* землі Erdstoss, *т. Пар.*
 Запохмýрений, *a.* verdüstert; trü-
 be; mürrisch.
 Започáти, *v. a. К.* anfangen.
 Започáти, *v. n.* sich zur ewigen
 Ruhe begeben, *Шог.*
 Запóяска, *f. У.* s. Зàпàска.
 Запóясник, *т.* Degen, *т. См.*
 Запрáва, *f.* Leitung, Zurichtung,
 Zurechtweisung, *f.*; 2) *s.* Зàпàвка; 3)
 das Vorschlagen des Preises, *Левч.*
 Запрáвжний, *a.* *Др. с.* 62 wirklich.
 Запрáвити, заправляти, *v. a.* zu-
 richten, zurechtmachen, legen; об́жими
 сáлами *P. I.* 93 mit göttlichen Kräften
 walten; woran gewöhnen, abrichten, ein-
 üben; auf herstellen, ausbessern, zu-
 flicken; ко́су брýсом wetzen; сгpáву,
 пáпцу zurichten, würzen, anmachen; 2)
 (цiнý) zu viel fordern, im Preise vor-
 schlagen; fordern, verlangen у ко́рб; 3)
 — ся besser werden, *b.* gedeihen; *b)*
 sich einüben, sich wozu vorbereiten, üben,
 до чо́рб. [Würze, Tunke, *f.* Ueberguss, *т.*
 Зàпàвка, *f.* Würzung einer Speise;
 Запрáвний, *a.* -а товáрина die
 leicht fett wird. [führer, *т. Не.*
 Заправник, *т.* Urheber, Rädels-
 Заправтóрити, *v. a. III.* I. 255 *s.*
 Запротóрити.
 Запрагáти, *v. n.* запрагáе ся кому́
 чо́рб (*B.*) jmd bekommt wonach ein
 Verlangen.
 Зàпpàжка, *f.* Einbrenn, *f.* [Заробіти.
 Запрацювáти, *v. a.* erarbeiten, *s.*
 Запрáшáти, *s.* Запросіти.
 Запреділіти, *v. a.* bestimmen, be-
 grenzen, Зг. [ünd nimmer.
 Запрені́ди, *adv. s.* Ні́коли, nie
 Запрéт, *т.* Verbot, *n.*
 Запретáти, (-пріт-), запрічáти,
v. a. verbieten, (*B.*); — недóгу *Мог.*
 die Krankheit beschwören, bannen; 2)
 — ся läugnen *Левч. s.* Заперéчити.
 Запрéтний, *a.* verboten, *К.*

Запрідóух, *т.* *Вein.* des starken, den
 Athem benehmenden Branntweins *Мор.*
 Запримітáти, (-мічáти), *v. a.* be-
 merken, die Bemerkung machen.
 Запримітний, *a.* *См.* bemerkbar,
 merklich.
 Заприсягáти, (-сягну́ти) *v. a.* що
 beschwören, zuschwören; ко́рб den Eid
 von jmdm abnehmen; *v. n.* sich eidlich
 verbinden; заприсяглий, *a.* der geschwo-
 ren, der ein Gelöbnis gemacht hat.
 Запрічастáти, (-чашáти) *v. a.*
 die heil. Communion ertheilen.
 Запріязніти, *v. a. U.* freund-
 schaftlich verbinden, befreunden; — ся
 sich — —. [schwitzen, sich erhitzen.
 Запріти, запрівáти, *v. n.* durch-
 За-про, *праер.* mit d. *Accus.* wegen,
 von wegen, -halb; за-про-щб? wes-
 wegen, weshalb? 2) за-про лю́де an-
 gesichts der Leute, öffentlich.
 Запровáдити, (-ваджáти), *v. a.*
 bis wohin führen, geleiten; 2) що etw.
 einführen, installieren.
 Запровáзне, *n. a. s.* Fuhrlohn, *т. Пар.*
 Запровóд, *т. Т.* Einführung, Ein-
 richtung, *f.*
 Запродáвець, -вця, *т. См.* Ver-
 käufer, *т.* (in d. Solaverei); 2) *s.* За-
 продáтель. *Term.* [gebung, *f.*
 Запродáне, *n.* das Verkaufen; Preis-
 Запродáнець, -нця, *т.* запродáн-
 ка, *Pa. I.* 6. *f.* der (die) sich verkauft,
 preisgegeben hat. [Term.
 Запродáтель, *т.* Verpächter, *т.*
 Запродáти, запродувáти, *v. a.* ver-
 kaufen, veräußern; verpachten; preis-
 geben. [häbig.
 Запромíжний, *a.* wohlhabend; be-
 Запромочí ся, грiшмí — sich
 mit Geld leidlich versehen. [ohne Lohn.
 За-пропáле, *adv. Ко.* 174 umsonst,
 Запропáстáти, запропáшáти, *v. a.*
 verlieren; verschleppen; verderben, zum
 Untergang bringen. [Einladung, *f.*
 Запрóсини, *pl.* запрóшене, *n.*
 Запросітель, запрóсець, -сця,
Пар. т. Einlader, *т.*
 Запросіти, (-сивáти *P. I.* 79.) за-
 прóхувáти, запрóшувáти, *v. a.* ein-
 laden, zu sich bitten; чо́рбсь *У.* etw.
 bitten, verlangen; запрóшáти ся *М.*
 Nachfrage haben.

Зáпроста, (-то), *adv.* gradaus, gradhin, schlechtwegs, ohneweiters; schlicht.
 Запротóрити, (запрóвт- А. Г. 164), *v. a.* verschlagen, verräumen, verschleppen.
 Запрошédший, *a.* längstvergangen III. I. 393.
 Запру́га, (*d.* -тка), *f.* Holzstab zum Festbinden der Schnur bei d. Holzladung auf dem Wagen *m*; Ruthenklammer, *f.*
 Запру́гити, *v. a.* mittelst запру́га festschnüren.
 Запря́г, -гу, *m.* Gespann, *n.*
 Запряга́ти, запрячи́, *v. n.* voranspannen. [Wagen-].
 Запряго́вий, *a.* Gespann-, Spann-,
 Запряда́ти, запрясти́, *v. a.* anfangen zu spinnen; 2) ein- hineinspinnen;
 3) durchs Spinnen erwerben.
 Запряда́ч, *m.* Ф. (Пов. 14)?
 Запрята́ти, (-тувати), *v. a.* beschäftigen, Зг.; 2) aufräumen; verbergen.
 Запсува́ти, *s.* Зопсува́ти.
 Запу́гати, *v. a.* mit viel Kleidern etc. umhüllen, verumhüllen.
 Запу́дити ся, erschrecken.
 Запу́кати, *v. n.* anklopfen, anpochen.
 Запуска́ти, запусті́ти, *v. a.* hineinlassen; einschlagen, eindrücken, eintreiben; einstemmen; (на) ліс einen Ort bewalden, wo Bäume wachsen lassen; горóд, поле vernachlässigen, verwildern lassen; бóроду den Bart wachsen lassen; корóву nachlässig melken, e. trächtige Kuh aufhören zu melken; *v. n.* кінь з горí запуска́е lässt im Ziehen nach; — ся sich einlassen, *s.* vertiefen; *s.* vernachlässigen.
 Запусти́, *pl.* *s.* Пу́щеньє, H. 282.
 Запуст, *m.* dicht aufgeschossener, nicht ausgehauener Wald, junges Dikicht; Hecke, *f.* Hageholz, *n.*
 Запу́сте, *n.* N. e. Berges.
 Запу́стінє, *n.* He. B. Verödung, Verwüstung, Verwahrlosung, *f.*
 Запустоші́ти, *v. n.* veröden, wüste liegen, T. [werden].
 Запустува́ти, *v. n.* muthwillig
 Запу́тати, запу́тувати *v. a.* verwirren, verwickeln.
 Запу́тити, *v. n.* кому́ Га. II. 55 jmdm Einwurf machen, jmdn im Reden zum Stocken bringen, hindern; — ся sich einlassen.

Запу́шити, *v. a.* mit Flaum bedecken, M.; запу́шений, angefliegen. [скáти].
 Запу́щеньє, *n. s.* Запу́щине (запу-
 Запні́лий, *a.* berauscht, berau-
 Запясть, *f.* Nabe, *f.* [schend, Ст.
 Запясте, *n.* Fusswurzel, *f.* (tarsus);
 2) *s.* При́пісток. [geh., es bildend.
 Запястний, *a.* Пол. zum запясте
 Запáтая, *s. a. f.* ГШ. Оч. *s.* За-
 пивка 2). [marken, Фр.
 Запятна́ти, *v. a.* stempeln, brand-
 Запяток, -тка, *m.* Hinterleder, Af-
 terleder (am Stiefel), *n.*
 За́ра, *f.* Gr. 30 Art Kraut.
 Зара́бляти, *s.* Заробі́ти.
 Зара́да, *f.* Abhilfe, *f.* getroffene An-
 stalten; Rath, *m.*
 Зара́дити, зара́джувати, *v. a.* Rath
 schaffen; R. geben; abhelfen, vorbeu-
 gen; — ся sich Rath schaffen; у когó
 sich bei jmdm Rath's erholen; зара́дано,
 зара́дано Ос. (61) XII. 55 ist ein Be-
 schluss gefasst, e. Rathschlag gemacht.
 Зара́дний, *a.* II. *n.* 40 Rath schaf-
 fend, abhelfend, vorbeugend; betriebsam.
 Заража́ти, зарази́ти, зара́жу-
 вати, *v. a.* anstecken; verpesten.
 За́раз, зарази́ьки (-ко) Ф. *adv.* also-
 gleich, gleich, alsbald, bald; 2) eben
 jetzt II. [untereinem, zugleich.
 За-ра́з, зара́зом, *adv.* auf einmal;
 За́раза, *f.* ansteckende Krankheit,
 Pest, Seuche, *f*; 2) grössere Sommer-
 wurz (Orobancha major) Вол. — зара́-
 зиха Or. erithimum.
 Заразли́вий, зара́зний, *a.* ansteck-
 end, epidemisch [kende Eigenschaft.
 Заразли́вість, -ости, *f.* ansteck-
 Зара́йдати, *v. a.* §. verunreinigen;
 2) *s.* Ра́йдати.
 Зара́лити, зара́ляти, *v. a. s.* Ра́лити.
 За́ран, *adv.* *s.* Зávтра.
 За́ране, (*d.* -анечко), *n.* за́ранок,
m. Morgenfrühe, Morgenzeit, *f.* früher
 Morgen; по-за́ранки am frühen Morgen.
 За́раній, *a.* — сьвіт der morgende
 Tag Л. 27; 2) за́раній 48, за́раньше
compar. adv. früher, zeitiger (ра́ньше).
 За-ра́ні, Левч. за-ра́ння III. I. 235
 früh, in der Frühe; 2) rechtzeitig.
 За́ранний, *a.* B. früh, frühzeitig.
 Зараста́ти, *s.* Зароста́.
 Заратува́ти, *v. a.* jmdm zu Hilfe

kommen; — ся у когó bei jmdm Hilfe, Aushilfe, Beistand finden.

Зараховане, *n.* das Sichverrechnen.

Зарахувати ся, sich verrechnen; * sich irren.

Зарва, *f. V.* zerrissene Bergsteile, überhängender Fels, Absturz, steiler Abhang; — зарвала ся ein Wolkenbruch stürzte herab; 2) * Veranlassung zum Zwist; Fehde, *f.*

Зарвати, заривати, *v. a.* erwischen, erhaschen; когó на скільки грóшей jmdm leihweise abschwindeln; 2) — ся *M. II.* 112 sich hineinreissen; zusammenstürzen, einbrechen; *b) s.* Поривати ся; 3) *v. n. s.* Знайти ся.

Зардѣти, *v. n. gr. Ko.* 181. — ся sich röthen, *s.* Запаленіти.

Заревати, заревти *III. I.* 245. 210 erdröhnen, erschallen; 2) zu brüllen anfangen.

Зарево, *n.* Glanz, Abglanz, *m. Py.*

Зареготати ся, *s.* Реготати ся.

Заретити ся, *Wgr.* 111 *s.* Посва-

Заречій, *s.* Зарікати. [йти ся.

Зарештований, *a.* vergittert.

Заржавіти, *v. n.* verrosten; заржавілий, *a.* verrostet, rostig.

Заржати, *v. n.* zu wiehern anfangen; до когó jmdn anwiehern. [setzen.

Зарибляти, *v. a.* mit Fischbrut be-

Зарилювати, *v. a.* verriegeln.

Заридати, *s.* Ридати.

Зарікати, *v. n. s.* Заричати.

Зарістий, *a. Пол. s.* Лучистий.

Зарисувати, *v. a.* папір mit Zeichnungen ausfüllen; 2) — ся (сгінá) einen Riss bekommen.

I. Зарити, заривати, *v. a.* verscharren, vergraben; einwühlen; — ся sich — —.

II. Зарити ся на щось *K. (Пр. IX. 461)* nach etw. lüstern sein.

Заричати, *v. n. s.* Заревати 2).

Зарібки, *pl. s.* Зарбок.

Зарібний, *a.* Arbeiter-, і грóші егарbeitet, verdient.

Зарібник, *m.* Arbeiter, Tagelöhner, *m.*

Зарібниця, *f.* Arbeiterin, Tagelöhnerin, *f.* [*m. Пар.*

Зарібничий, *a.* стан Erwerbsstand,

Зарівнати, зарівнювати, *v. a.* ebenen, gleich machen; хаті зарівнала вода *d.* Wasser stieg haushoch.

Зарівний, *a. B.* gleich, gleichmässig.

Заріг, -ору, *m. s.* Зарóже.

Зарід, -оду, *m.* Keim, Fruchtkeim, *m.*

Зарідко, *adv.* selten.

Зарідливий, *a.* fruchtbar, *M.*

Заріз, *m.* зарізка, *f.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.* Schnitt, *m.* Schnittfläche, *f.* На.; 2) заріз, *m.* зарізь, *f.* das Abschlichten, Niederhauen; на заріз гнати zur Schlachtbank treiben.

Заріза, зарізка, *m.* Kehl- Gurgelabschneider, Mörder, *m. Ko.* 178.

Зарізати, зарізувати, *v. a.* einschneiden, kerben; 2) schlachten, stechen; — ся sich die Kehle abschneiden; * sich zugrunde richten.

Зарізи, *pl. N. e.* Berges.

Зарік, *m. Не.* — дати, положи́ти einen Schwur, ein Gelübde thun etw. nicht zu thun, sich einer Sache zu enthalten.

Зарікати, *v. a. s.* Чарувати; 2)

— ся schwören, angeloben etw. nicht zu thun, etw. ab- verschwören; *b)* sich verreden *Mi. IV.* 207.

Заріне, заріче, *n.* зарінок, -нку, *m.* Uferstelle, wo das Gerölle sich ablagerte, Schotterbank, *f.* [Заросль.

Зарісль, *f. Се. s.* Гущавина; *s.*

Зарісльк, *m. B.* Buschwerk, *n.* [*Пол.*

Зарісль, -росту, *m.* Haarwuchs, *m.*

Зарісль, -рости, *f.* Gestrüppe, *n.* mit Buschwerk verwachsener Ort, (*Фр.*).

Заріти, *v. n. s.* Зоріти.

Зарічанін, *m. Ме. 37. Л. 43 (pl. -áne)* зарічанка, *f. Н. 66* Einwohner, *m.*

(-in, *f.*) jenseits des Flusses, (*Flusses, f.*

Заріче, *n.* Land, *n.* Gegend jenseits des

Зарічки, *pl. s.* Зарік; — кінуги в запічки das Gelübde (etw. nicht zu thun) missachten.

Зарічливий, *a.* der ein Gelöbni gemacht hat (etw. nicht zu thun: на щось).

Зарічний, *a.* jenseits des Flusses.

Зарішати, (-яти), *v. a.* den Schluss machen, *M.+Б. 57*; das entscheidende Wort sagen.

[Засмутити ся.

Зармутити ся, *Гол. III. 490 s.*

Зармуток, -тку, *m. Гол. III. 132. s. Смүток.*

Зарний, *a. ЛД.* — луч glänzend

Зарно, *adv. Р. II. 209* — стало смү er ward lüstern nach etw.; *s.* Завидно.

Заробіти, заробляти, *v. a.* erar-

beiten, dh Arbeit erwerben, verdienen; на чім woran verdienen, profitieren; 2) тісто & einrühren, einmachen; — ся sich hineinarbeiten; б) dh schwere Arbeit abarbeiten, sich abarbeiten.

Заробіток, -тку, *м.* с. Заробок.

Заробітчанійн, *м.* *Н.* 235 с. Заробітнік. [*м. Term.*]

Заробкованє, *н.* Erwerbszweig,

Заробковий, *а.* Erwerbs-.

Заробковість, -ости, *ф.* Erwerbsgeschäft, *н. Term.*

Заробкувати, *в. н.* als Arbeiter, Tagelöhner erarbeiten, verdienen.

Заробленіяна, *ф.* erarbeitetes Geld, Tagelohn, *м. Фр.*

Заробок, *г.* заріоку, *м.* das Erarbeiten; Verdienst, Erwerb, Dienstlohn; *пл.* Lohnarbeit.

Заробчий, *а.* Под. Arbeits-.

Зародити, *в. а.* erzeugen, hervorbringen; viel Früchte (садовіяна etc.) bringen, reichen Ertrag geben; — ся hervorgebracht, erzeugt werden, entstehen.

Зародний, *а.* Т. keimend, embryonell, anfänglich. [*ф.* (spora) В.]

Зародник, *м.* Keimkorn, *н.* Spore,

Зародвий, *а.* -е житє *Фр.* Keimleben, *н.*

Зарожє, *н.* abgelegener, einsamer Ort.

Зарозумілець, -ля, *м.* Пол. зарозумілий, *а.* eingebildet, voll Eigendünkel, der Dünkelhafte.

Зарозумілість, -ости, *ф.* Einbildung, *ф.* Dünkel, Eigendünkel, *м.*

Зароїти ся, *Кн.* übervoll werden, schwärmen; in Schwärmen auffliegen.

Зарок, *м.* *Кн.* 66 Ст. с. Зарік.

Заронїти, (-нїти), *в. а.* fallen lassen, verlieren; * — ся wegen magerer Kost schlecht aussehen.

Заросїти, заросувати, *в. а.* mit dem Thau nass machen, be-, umthauen befeuchten; — ся vom Th. nass werden.

Заросль, *ф.* С. II. 170 е. von Bäumen bewachsener Ort.

Заростї, *в. н.* verwachsen, bewachsen; він заріє der Bart ist ihm stark gewachsen; зарощений, *птс.* ver-, über-, bewachsen.

Заросточка, *ф.* Ч. V. 1118?

Зарося, (-є), *н.* die Landschaft hinter dem Fl. Рось; *адж.* заробяньський.

Заруб, (*д.* зарубок), *м.* зарубина зарубка, *ф.* Kerbe, *ф.* Einschnitt, Anschchnitt, *м.*; 2) с. Зарік; 3) *м.* * Merkmal, *н.* Charakter, *м.* Ваг. [не, *ф.* Заруба, *ф.* Scheidewand in der Scheidung; 2) niederhauen.

Зарубїти, *в. а.* хустку etc. umsäumen, mit einem Saum einfassen.

Зарублик, *м.* Gliederschnürchen, *н.* (Nodosaria). [(Crenatula).]

Зарубнічка, *ф.* Kerbmuschel, *ф.*

Зарубок, -бка, *м.* Saum, *м.* Ков.

Зарубчастий, *а. с.* Каробовий, В.

Зарука, *ф.* Ме. 124 К. с. Порўка;

Verpflichtung, *ф.* Haftobject, *н.* Шар.

під заруку zur Bürgschaft, zur Garantie; 2) с. Зарўчини. [Гол. III. 234.]

Зарукований, *а.* с. Зарўчений

Зарўти, зарусїти, *в. н.* Schrei der

Klage, des Entsetzens von sich geben.

Зарўхати, *в. а.* ВЕ. с. Порўшити.

Заруч, *adv.* als Caution, als Deposit, *Пис.*

Заручати, заручїти, *в. а.* verbürgen, bürgen; 2) verloben.

Зарўченє, *н. с.* Зарўка; 2) с. д. folg.

Зарўчини, *пл.* Verlobung, *ф.* Ver-

löbniß, *н.* [Sicherheit, *ф.* Пис.

Зарўчний, *а.* лист † Urkunde zur

Зарўчники, *пл.* das Gefolge des

Bräutigams bei den зарўчини Ч. IV.

94); 2) *sgl.* Пис. Bräutigam; 3) с. Ру-

читель. [с. Ручителька.]

Зарўчиця, *ф.* Пис. Braut; *ф.*; 2)

Зарўмати, *в. н.* с. Заплакати.

Зарна, *ф.* Röhre am Himmel, *ф.*; 2)

Lichtnelke, *ф.* (Lychan chalcædonica).

Зарябіти, *в. н.* roth werden.

Заряд, *м.* Verwaltung, Leitung, *ф.*;

як кому́ заряд Ф. wie es jmds Gewohn-

heit ist, wie es sich schickt, ziemt; 2)

Ladung e. Gewehrs, *ф.*

Зарядїти, зарїджувати, *в. а.* anord-

nen, Anstalten treffen, bestimmen, fü-

gen; festsetzen, behaupten, fest beschlies-

sen, *Кн.*; 2) зарїджувати чим etw.

verwalten; 3) стрáву (смерáною etc.)

einmachen; рўже laden.

Зарядка, *ф.* с. Смерáна. [2) с. д. folg.]

Зарядник, *м.* Пу. с. Строїтель;

Зарядчик, *м.* Dirigent, Commissär, *н.*

Заряць, *ф.* rothblühendes Habichtskraut (Hieracium aurantiacum) В.

Зар'ятн ся, Ч. III. 475 sternenhell werden.

Зась, зас, *adv.* II. n. 12 *Luts. gr.* 156 s. Знов, оп'ять; 2) —, засі тобі від того hast hier nichts zu schaffen *Пом.* III. 55.

Заса́да, *f.* Grundsatz, *m.* Princip, *n.* 2) Hinterhalt, *m.* заса́дою ста́нути им Hinterhalt sich aufstellen, *C.* II. 242.

Заса́джати, заса́дити, заса́джувати, *v. a.* ansetzen, wohin setzen, auf-, anstecken; pflanzen, setzen, stecken, bepflanzen.

Заса́дка, *f.* *K.* s. Заса́да 2).

Заса́дний, *a.* haltbar, dauerhaft, tüchtig, stark; 2) stetig, anhaltend: зимá; — пра́во Staatsgrundgesetz, *n.* *Гуш.*

Заса́дність, -остн, *f.* Haltbarkeit, *f.* *V.*

Заса́дчикок, -чка, *m.* s. По́шкробок *K.* II. 32. [keuchen.

Заса́пати ся, nach Luft schnappen,

Засва́тати, *s.* Посва́тати.

Засві́нити, *v. a.* wie e. Schwein etw. besudeln. [pfeifen.

Засвіста́ти, *v. n.* anfangen zu

Засвіта́ти, *v. n.* tagen, dämmern, vom Aufgehen des Lichtes.

Засвѣ́дче́нє, *n.* Zeugenschaft, *f.* Zeugnis, *n.* *He.* Denkmal, *n.*

Засвѣ́дчити, *v. a.* bezeugen; — ся *Км.* s. Переко́нати ся.

За-свѣ́жа, *adv.* frisch.

Засвѣ́т, *m.* Tagesanbruch, *m.*

Засвѣ́тити, засвѣ́чувати, *v. a.* свѣчку anzünden, anstecken; Licht machen; — ся anfangen zu leuchten; hell, licht werden. [Tage III. I. 106.

За-свѣ́тла, *adv.* beim Licht, bei

Засво́ити, *v. a.* собі що sich etw. zu-, aneignen *Км.* *Мак.*

Засвѣ́гнути, *v. n.* Durst, Trockenheit empfinden, u. dadh in Abspannung kommen.

Засе́ленниця, *f.* *V.* Bewohnerin, *f.*

Засе́ляти, засе́ляти, *v. a.* mit Einwohnern besetzen, ansiedeln; — ся sich ansiedeln; — в довгі́ in Schulden verfallen. [II. 415.

Засе́лок, -лка, *m.* Vorwerk, *n.* *Мі.*

Засѣ́вити, *v. n.* grau werden.

Засѣ́женє, засѣ́дне, *n.* Ersitzung, *f.*

Засѣ́дити, засѣ́джувати, *v. a.* dh längeres Sitzen, Wohnen etc. worauf sich Reoht erwerben, etw. ersitzen; за-

сѣ́женє пра́во ersessenes Recht; — ся zu lange wositzen, ausbleiben (u. darüber etw. vergessen); *b)* vom Sitzen steif werden.

Засила́ти, *v. a.* weit wegschicken; 2) zu jmdm schicken; — си до дівчини Brautwerber schicken.

Засила́йти, (-ла́йти, -са́лювати), *v. a.* нїтку в го́лку einfädeln; мо́туз, ланцю́х etc. anschlingen, anheften.

Засѣ́лка, (-са́вка), *f.* Schlupfe, *f.* Oehr zum Einziehen einer Schnur, (*B.*), *n.*

Засѣ́лковий, *a.* -а асоціа́ция Vorschuss-Verein, *m.* *T.*

Засѣ́лок, -лку, *m.* *Гол. pl.* засѣ́лки *Ваш.* Unterstützung, Aushilfe, *f.*; Subsidien, *pl.*; 2) засѣ́лка, *f.* *З.* Nahrung, Erfrischung, Labung, *f.* [засѣ́пати II.

Засѣ́пати, *v. n.* *М.* s. Засну́ти,

Засѣ́няти, *v. a.* blau färben; засѣ́нити, *v. n.* blau werden, *b.* anlaufen.

I. Засѣ́пати, засѣ́пувати, *v. a.* zu-, ver-, überschütten; порошко́м — einstäuben, bedupfen.

II. Засѣ́пати, засѣ́пляти, *v. n.* einschlafen; засѣ́пну́ло мя es überkam mich der Schlaf. [zu zischen.

Засѣ́пити, *v. n.* grimmig anfangen

Засѣ́пка, *f.* Graupen etc. zum Hinein thun zu e. Speise. [zu sprechen, (*B.*).

Засѣ́пнути, *v. n.* anfangen zischelnd

Засѣ́ротіти, *v. n.* *Левч.* s. Осѣ́ротіти.

Засѣ́тити, *v. a.* hineinstecken, *Левч.* — ся versinken u. sich in Wasserpflanzen verwickeln (*в грязь*), *b)* satt u. fett werden, daher nicht mehr essen wollen.

Засѣ́ткува́ти, *v. a.* verblenden (*в о́лю б́ю*).

Засѣ́хати, *s.* Засо́хнути.

Засѣ́яти, *v. n.* anfangen zu leuchten, aufleuchten, erglänzen.

Засѣ́іб, -о́бу, *m.* Vorrath, *m.* ма́ти ся при засѣ́і sich gut womit versehen, versorgen.

Засѣ́ібний, *a.* mit reichlichen Vorräthen, wohlhabend, reich an etw. *в щосє В.*

Засѣ́ів, *m.* засѣ́ване, *n.* засѣ́вок, *m.* *B.* das Säen, Besäen; 2) Satt, *f.* засѣ́вки *pl.* Ackergründe, *pl.* *Піс.*

Засѣ́ва́ти, *v. a.* besäen; *в що́* ein-säen.

Засѣ́вні́к, *m.* Saatschnellkäfer, *m.* (*Elater agriotes*), *B.*

Засѣ́ід, *m.* das Sichhinsetzen; *s.* Засѣ́ід

2): за аднім засідам; 2) Grundstück, *n.* Засіда *f. Py.* Hinterhalt, *m. s.* Засіда 2). Засідане, *n.* Sitzung, Session, *f.* Засідацель, *m.* Beisitzer, Assessor, *m. C. I.* 161.

Засідаці, засіці, *v. a.* місце кому jmds Platz unrechtmässig besetzen; *v. n.* einen Sitz einnehmen, sich wohin setzen, wo Platz nehmen; — десь wo Sitz u. Stimme haben, Beisitzer sein; до чо́го, до ро́бѣти sich an die Arbeit machen; на ко́го sich in Hinterhalt legen, aufauern; 2) — ся sich niedersenken, einsinken, einfallen.

Засіджене, *n. Term.* s. Засіджене.

Засідка, *f.* Treibjagd, *f.* 2) s. Засіда 2); Anstand, *m.* ні́й на -дку auf den A. gehen, um das Wild schussgerecht zu erwarten.

Засік, *m.* засіка, *f.* Левч. Abscheurung (dh Verschlüge) in e. Magazine, Banse, *f.* Art Kornkasten, *m.* Bretterfach, *n.*; 2) Verhack, Verhau, *m.*

Засіпати ся, *Mx.* zu sehr u. zu früh seine Kraft anstrengen.

Засіпаці ся, *Ke.* 276 s. Засіпаці ся.

Засіч, засіча, *f.* У. засіче, *n.* Verhau, Wall, *m.* Schutzwehr, *f.* [peitschen.

Засічы, *v. a.* fast zu Tode hauen,

Засіяти, *s.* Засіяці.

Засіяці, *s.* Засіваці.

Заскавучаці, *s.* Скавучаці.

Заскакуваці, *v. n. s.* Заскачці; 2) коло ко́го dh zuvorkommendes Benehmen (dh Umspringen) jmds Gunst zu erhaschen streben.

Заскаліці, *v. a.* бѣи *MIII.* (*vgl.* Віскаліці) die Augen weit aufreissen; — ся sich e. Splitterchen einstecken.

Заскараці, (-іці) ся, *Фр.* schwören.

Заскаражене, *n.* Verklagung, *f. Term.*

Заскаражці, *v. a.* verklagen.

Заскарубіці, (-ру́буці -ру́пці) *v. n.* mit e. Schale, Rinde, Kruste überwachsen, sich überziehen, *s.* umgeben, verharschen; *ptc.* заскараблій *Ос.* (62) X. 114. [schen, zu quiren.

Заскаварчаці, *v. n.* anfangen zu ziflesken. [зачаці] *Кол.* I. 287.

Заскапаці в скрыпку *s.* Заграці

Заскапаці, *v. a.* Левч. *s.* Заскаліці ся.

Заські, *adv.* *s.* Зась, за́сі 2).

Заскігліці, *v. n.* kreischen, *Фр.*

Заскірній, *a.* unter der Haut, unter der Rinde befindlich, unterhäutig; -а во́да (в землі) Oberwasser, *n.*

Заскірнік, *m. s.* Зашкірнік.

Засклеп, *m.* Verwölbung; 2) Einspinnung der Raupen, *f.* Cocoon, *n. B.*

Засклепаці (-плаці), *v. a.* zu-, ver-, über-, einwölben, überziehen, zudecken, -schliessen; — ся sich schliessen, sich einspinnen; verharschen.

Заклепка, *f. s.* Кўколка. [schliessen.

Заскобаці, *v. a.* in Klammer ein-

Заскобаці, *v. a. s.* Застругаці;

2) Заскребаці.

Заскоботаці, *v. a.* kitzeln.

Заскорбаці, *v. a.* betrüben, *ГБ.*

Заскорбаці, (-ро́джуваці), *v. a.* mit der Egge bearbeiten, eggen.

Заскору́злий, *a.* verschroben.

Заско́ря, *adv.* Зг. *s.* Чим ско́рше.

Заско́чці, *v. n.* bis wohin springen; hinter etw.; ein-springen, einfallen; *v. a.*

*ко́го überraschen, überrumpeln; до́ро́гу кому jmdm den Weg verennen.

Заскребаці, *v. a.* abschaben.

Заскрего́паці (-гіці), заскря́зкати, *Зг. v. n.* anfangen zu knirschen (mit d. Zähnen).

Заскрипаці, *v. n.* knarren.

Заслабаці, заслабу́ці, *v. n.* krank werden, erkranken. [tion, *f.*

Засла́не, *n.* Verbannung, Deportation.

Засла́нець, -нца, *m.* der Verbannte, Deportirte, *Кж.* [verweisen, verbannen.

Засла́ці, *v. a.* weit wegschicken,

Засла́нивець, -вця, *m.* Geifermaul, *n.* [decken, bespucken.

Засла́ніці, *v. a.* mit Speichel be-

Засла́ці, *v. n.* einen Ruf erlangen, berühmt werden, *s.* Сла́ці *Оц.* §. 206.

Засла́діці, *v. a.* *Гол.* III. 440erspüren.

Засла́н, -бну, *m.* Зг. за́слнка, *f. s.*

Засла́на; 2) Blendfenster, *n.* *Пар.*

Засла́паці, засла́паці, *v. a.* blenden, verblenden; — ро́зум verdummen.

Засла́пка, *f.* wälzendes Doppelloch, (Diplostomum volvens).

Засла́плене, *n.* Verblendung, *f.*

Засла́вина, *f.* за́словок, -вку, *m.* Зг. Bedingung, *f.*

Засльожэний, *a.* *Ф.* bethrânt.

Засло́на, (*d.* засло́нка *R.* 12) *f.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* Schirm, Schleier, *m.* Hülle, *f.*; 2) Schutz, *m.*; 3) Deckmantel, *m.* *K.*

Засло́нити, засло́нювати, *v. a.* verhüllen, verschleiern; verdunkeln; кому́ jmdm das Licht vertreten, im Lichte stehen; 2) decken, schützen.

Засло́тити ся, vom langwierigen, regnichtigem Wetter; —ло ся es trat Regenwetter ein. [служе́ння.

Заслу́га, *f.* Verdienst, *n.*; 2) *s.* Заслу́гбвий, *a.* *Пар. s.* Заслу́жний.

Заслу́гувати, заслу́жити, *v. a.* щось verdienen; 2) erwerben; — ся коло чо́го sich um etw. verdient machen, sich Verdienste erwerben; *b)* заслужила ся сама́ Служба die heil. Messe fieng von selbst an *Ч. III.* 443; заслужений, verdient; avancirt (*gr.*).

Заслуже́ння, заслу́жна *Ч. V.* 1023; заслужчина, *f.* der verdiente Lohn, Dienstlohn, *m.* Verdienst, *m.*

Заслуже́ність, *Term.* заслугбвість, *Пар.* -ости, *f.* Verdienstlichkeit, *f.*

Заслу́жний, *Term.* заслужительний, *a.* verdienstlich, Verdienst-, verdienstvoll, lohnend. [ganz aufgehen.

Заслу́хати ся чо́гось, im Zuhören Заслу́шний, *a.* *Зак.* von Belang, beachtungswert.

Заслю́бити, *v. a.* ко́го́ jmdn verehelichen; — ся sich — *Term.*

Засма́гнути, *v. n.* braun werden wegen Trockenheit; засма́глий, *a.* *Не.* gebräunt.

Засма́жити, (-жувати), *v. a.* schmoren, einprägen, einbrennen, rösten.

Засма́жка, *f.* *s.* За́пжжкка.

Засмакува́ти, *v. n.* кому́ jmdm schmecken; в чім an etw. Geschmack od. Wohlgefallen finden. [anbrennen.

Засма́лити, засма́лювати, *v. a.*

Засма́льцюва́ти, *v. a.* mit Fett beschmutzen.

Засма́ркати, *v. a.* mit Rotz beschmutzen; — ся rotzig sein.

Засма́рува́ти, *v. a.* zu-verschmieren.

Засме́рдіти, засме́рджувати, *v. a.* mit Gestank erfüllen; — ся stinkend werden; засме́рджений gestänkert, stinkend.

Засме́кати, *v. a.* verzipfen, verzausen.

Засьмі́тити, *v. a.* mit Kehrriecht unreinigen.

Засьмі́яти ся, auflachen; lächeln.

Засмо́лити, *v. a.* verpichen, theeren; — ся sich anschwärzen.

Засму́тити, засму́чувати, *v. a.* betrüben, traurig machen; — ся sich betrüben, traurig werden. [werden.

Засму́тніти, *v. n.* traurig, betrübt

Засна́діти, *v. n.* *Не.* (*Кож.* 33)?

Засні́діти, *v. n.* flau, matt werden; 2) schimmelig werden, *Ст.*

Засні́вка, *f.* *Кв.* 64. Anschrote, *f.*

Засні́т, *m.* засні́та, *f.* засні́чене, *n.* Verdorbenheit. Verkümmern, *f.*

Засні́тити, засні́чувати ся, mit сні́ті́й (Fäule, Faulbrand) sich anfüllen, verfaulen, verderben, verkümmern.

Засні́ток, -тку, *m.* etw. Verkümmertes, Verdorbenes; 2) *s.* За́порток; 3) *s.* За́вязок Embryo; 4) *pl.* Hungerzweitscken, *pl.*

Засно́ва, *f.* Weberzettel, *m.*; 2) Grundzug; Inhalt, *m.* *B. Шаp.*; Unterlage, *f.* Entwurf, *m.* *Пар.*

Засно́вати, засно́вувати, *v. a.* пря́жку ein Gespinst, e. Garn aufspinnen, aufziehen, anzetteln; 2) gründen.

Засно́вини, *pl.* *T.* Grundlagen, *pl.* 2) Grundsteinlegung, *f.* *s.* За́кладни.

Засно́вок, -вку, *m.* Keim, *m.* erster Ansatz, Grundsatz, *m.* Grundlage, *f.*

Засно́вити, *v. a.* verriegeln.

Засну́ти, *v. n.* einschlafen, einschummern; entschlafen, entschummern (sterben).

Засо́бити, *Ст.* засо́бляти, *Пар.* *v. a.* ко́го́ чим versehen, versorgen; helfen, heilen. [*Gelder, pl. Term.*; 2) *s.* Засо́бний.

Засо́бний, *a.* -і грóші Verlags-Засо́бниця, *f.* Vorrathskammer, *f.* Magazin, *n.* *Term.* [(*B.*), *m.* [за со́бою].

Засо́бок, *m.* Hintertheil beim Hemd

Засо́в, *m.* Ort wo Felsen hinabrutschen, Rutsche, *f. Ф.* [verdüstern, schmollen.

Засо́вити ся, *Зг.* wie eine Eule sich

Засо́лити, *v. a.* salzen. [versüssen.

Засоло́дити, (-ло́джувати), *v. a.*

Засопті́ти ся, засо́пати ся *Кч.* 204.

Засоро́бити, *v. a.* beschämen; — ся sich schämen, schamroth werden.

Засо́хнути, *v. n.* ver-, eintrocknen; засо́хлий vertrocknet, verdorrt.

Засобхтувати, *v. a.* zurecht machen.

Заспа, *f.* Verschüttung von Sand od. Schnee, Sanddüne, Schneewehe, *f.*-haufen, *m.*; 2) *s.* Засипка.

Заспа́ти, *v. a.* verschlafen; versäumen.

Заспї́нниця, *f.* Art Krankheit, *K.* Заспису́вати, *v. a.* das Bajonett auf das Gewehr pflanzen. [*dium, n. K.*

Заспї́в, *m.* Vorgesang, *m.* Praelu-

Заспї́вати, *v. a.* singen, vorsingen.

Заспї́л, (-ль), *adv.* gemeinschaftlich, zusammen; 2) jederzeit, immer; про — *s.* Про будень; три дни в заспїл volle drei Tage nacheinander.

Заспї́р, -ору, *m.* Haer, Streit, *m.* *Ми. II. 10* входити в —, *Пис.* [gleichung, *f.*

Заспоко́енє, *n.* Beruhigung; Ве-

Заспоко́їти, заспоко́ювати, *v. a.* beruhigen, etw. friedlich abmachen; довг — ausgleichen; 2) — ся *C. I. 114 s.* Успокоїти ся.

Заспо́рїти, *v. n.* und — ся den Streit anfangen, in Streit, Zwist gerathen; Wettstreit unternehmen.

Заспо́сбїти, *v. a.* einrichten, anstellen, zurecht machen.

Заспри́сувати, *v. a.* mit der спі́рка auseinander stemmen, -spreizen.

Засрґ́ювати, *v. a.* zuschrauben.

Засса́ти ся, sich fest ansaugen, — anschlagen.

Застав, *m.* Pfandstück, Pfand, Unterpfand, *n.*; die versetzte Sache.

Заста́ва, *f.* Schlagbaum, *m.* Stadthor; Zollhaus, *n.*; на заста́ві сто́яти als Wacht den Eingang versperren *АД. I. 217*; 2) Fahne, *f. Гол. III. 422*; 3) *s.* Застав, *P. II. 21 He.*; 4) Bedingung, Verwahrung, *f. До.*

Заста́вити, (-вля́ти), заста́влювати, *v. a.* vorsetzen, vorlegen, vorschieben; versperren; сто́лі, stellen, setzen; — стра́вами besetzen, vollstellen; ла́нку eine Falle stellen; во́ду das Wasser abschliessen, abwehren, hemmen; schützen; ко́го до чо́го (до ро́бїти) jmdn etw. arbeiten lassen, zur Arbeit anhalten; jmdn veranlassen, anstellen; 2) що́ versetzen, verpflichten; — ся чим etw. zu seinem Schutz vorhalten, etw. vorschützen; б) — ся wetten.

Заста́вка, *f.* Schleusenbrett, Schutzbrett, *n.* Klappe, *f.* *їсти на всі за-

ставкї́ mit vollem Mund gierig fressen; хронї́ти — — schnarchen mit allen Fugen u. Klappen der Rachenhöhle.

Заста́вний, *a.* Зг. protegierend, schützend; 2) -а ка́ртка Pfand-, Versatzzettel, *m.*; versetzt.

Заста́вник, *m.* *Luts. gr. 168* der aufträgt, servirt, Aufwärter, *m.*; 2) Pfandgeber, -leiher, *m. Term. 3*) Geisel, *m.* [amt, *n.*

Заста́вничий, *a.* ұ́ряд Versatz-

Заста́вщї́на, *f. s.* Застав. [*Gr. 30.*

Заста́йка, *f.* підда́ше bei кошара

Заста́літи ся, stetig, beständig, anhaltend werden, *H. 7.*; 2) заста́літи ся *Ко. 150* zu gewinnen suchen, anstreben.

Заста́но́ва, *f.* Sperrung, Unterbrechung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m. Пар. 2*) *s.* Застав *Кн. Лев.*; 3) * — заста́новленє, *n.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, *n. В.*

Заста́новї́ти, (-вля́ти), *v. a. s.* Заста́вити 1), aufhalten, hemmen; крив

stillen; einstellen: випла́ту; 2) verpflichten, versetzen *Кв. 406. К. I. 206*; 3) — ся erwägen, worüber nachdenken, in Bedacht nehmen: над чим.

Заста́но́вка, *f. s.* Заста́но́ва 1) *Под.*

Заста́нути, *v. a.* Ф. *s.* Заступїти schützen; 2) кому́ до́ро́гу sich jmdm in den Weg stellen.

Заста́рїти, *v. a.* + *М.* alt machen.

Заста́рїти ся, alt werden, einwurzeln; заста́рїлий, *a.* eingeelet, verjährt, eingewurzelt.

Заста́ти, *v. a.* *Иг. 60* besetzen, bestellen; 2) antreffen, betreffen.

Засте́літи, (-ля́ти), заста́лювати, *v. a.* decken: сто́л; bedecken, bestreuen; 2) verdecken, beschützen.

Засте́регати, заста́речї, *v. a.* vorbehalten, sichern, ausbedingen; — ся протїв чо́го, пе́ред чим sich gegen etw. verwarren. [Verwarren.

Засте́режєнє, *n.* Vorbehalt, *m.* das

Застїва́ти, *v. n.* *Кв. 57 s.* Застїгати *I.*

I. Застїга́ти, застї́чи, *v. n.* kalt werden, erkalten, starr werden; gerinnen; застї́лий, kalt geworden, geronnen.

II. Застїга́ти, застї́чи, застїгну́ти, *v. a.* *Lutsgr. 163. P. I. 14* erreichen, ereilen, überraschen. [schend, *Вол.*

Застїжї́тельний, *a.* übergr-

Застїла́ти, *v. a.* *М. s.* Засте́літи.

Застїба́ти, застїбу́ти, *v. a.* zuhefteln,

zuhaken; — ся *Л.* 4 das Kleid zuknöpfen.

Застібка, *f.* s. Застяжка.

Застівка, *f.* dickflüssiges Eiter, *vgl.*

Застивати. [стільний.]

Застівний, *a.* *Рус. Дн.* 52 s. За-

Застій, -ою, *m.* засто́я, *f.* Stillstand, *m.* Stagnation, Stockung, *f.*

Застійка, *f.* Treibjagd, *f.*

Застіла, *m.* засто́ла, застілка, *f.* Stück Leder womit das Loch in постоблі verdeckt wird; 2) застілка. *f.* Streustroh, *n.*

Застіле, *n.* (*д.* засто́лячко *Ч.* IV. 350) der Raum um den Tisch herum, die Sitze hinter dem Tische *Me.* 158. *Гол.* III. 65.

Застільний, *a.* bei Tische, Tisch-.

Застінок, -нка, *m.* *gr.* Folterkammer, *f.* *Кн.*

Застіяти ко́му́сь щось s. Затівнати.

Застов, *m.* *Др.* с. 393 s. Засув (на за́стві). [ден.]

Застовпіти, *v. n.* stumpfsinnig wer-

Застогнати, *v. n.* anfangen zu ächzen, zu stöhnen. [ходакї.]

Застоблі, засто́лята, *pl.* s. Постоблі

Застолітний, *a.* über hundert Jahre alt.

Застобльня, *f.* *Под.* Speisezimmer, *n.*

Засторба, *f.* Verwahrung *f.* Vorbehalt, *m.* *У.*

Засторонка, *f.* *He.* s. Запіле, засік 1).

Засторчити, *v. a.* *Гр.* s. Застроміти.

Застоса, *f.* Leder inwendig des záпток, *n.* [wendung, *f.*

Застосованє, *n.* Applicierung, An-

Застосувати, *v. a.* applicieren, anwenden, *Term.* s. Приличити.

Застобувати, засто́яти, *v. a.* *He.* чєргу на самїй пєрїд, in erster Linie stehen, den ersten Platz in einer Reihe einnehmen; 2) — ся lange stehen, vom Stehen steif werden (ко́ні, чо́боти); stehen bleiben, stagnieren; matt werden; засто́яний, *a.* in altem Bestand, rückgeschritten; 2) steif.

Засто́ялість, -ости, *f.* s. Застїй, *f.* *T.* das Zurückbleiben.

Застрашати (-шати), застрашити, *v. a.* in Schrecken, in Furcht setzen, erschrecken, bange machen; einschüchtern.

Застреко́тити, *v. n.* zirpen.

Застригати, застри́чи, *v. a.* anscheren, anschneiden.

Застрі́кати, (-їкнути), *v. a.* ein-

spritzen; 2) s. Стрі́кати.

Застрі́лити, (-лювати), *v. a.* erschliessen, todtschiessen; erlegen.

Застро́йка, *f.* *He.* Gebäude, *n.*

Застроїти, *v. a.* anlegen, zurecht legen, zurichten, fertig stellen *АД.* I. 35. *Зар.*; 2) verbauen *С.* II. 16.

Застромє́ць, -мця́, *m.* Steckmuschel, *f.* (Pinna). [stecken.]

Застромі́ти (-мліти), *v. a.* ein-

Застромча́к, *m.* Pinnenwächter, *m.* (Pinnotheres). [hobeln.]

Заструга́ти, *v. a.* anschneiden, an-

Заструмі́ти ся, hervorrieseln, *Пу.*

Заструпі́ти ся, (von Wunden) verharschen, sich mit einer Kruste, *m.* einem Schorf überziehen.

Застря́га, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Застряга́ти, (-явати), застряну́ти, застря́ти, *v. n.* *P.* I. 130 stecken bleiben, gerathen.

Застувати, *v. a.* *M.* II. 118 ко́го́сь перед ким dazwischen hindernd treten, *Лєвч.* s. Заступати, заслонити.

Застугові́ти, *v. n.* erdröhnen.

Засту́да, *f.* застудженє, *n.* Verkältung, Erkältung, *f.* [ден.]

Застудені́ти, *v. n.* kalt, starr wer-

Застуді́ти, застуджува́ти, *v. a.* verkälten, erkälten; — ся sich verkühlen; abkühlen, kalt werden lassen.

Засту́кати, *v. n.* anfangen zu klopfen, zu pochen, zu schlagen; 2) *v. a.* *P.* I. 46 *III.* II. 56 mit Gewalt zum Schweigen bringen, übertäuben, in die Enge, in die Klemme treiben, zwingen; überrumpeln, fest bannen *He.*; gefangen nehmen; ertappen *Лєвч.* [des Waldes, *f.* Застум, *m.* *pl.* — ліса *ОА.* 40 Einöde Заступ, (*aug.* заступіще) *m.* Spaten, *m.* *Grabsch.* *P.* I. 18.

Засту́па, *f.* *Лєвч.* заступленє, заступанє *n.* s. Защита; Vertretung, *f.*

Заступа́ти, (-їти), заступува́ти, *v. a.* vor jmdn treten, — sich stellen; jmdn vertreten, ersetzen, jmds Stelle vertreten; sich vor jmdn drängen, jmdn in den Hintergrund drängen; до́рогу ко́му́ den Weg *dh.* Dazwischentreten versperren; 2) *v. n.* кінь заступів das Pferd hat die Stricke vom Gespann vertreten; hat sich v.; заступило́ єму́ ist taub geworden; 3) — ся ким sich von

jmdm vertreten lassen; б) за ко́ро sich für jmdn einlegen, für jmdn bitten, jmdn beschützen *С. I. 10.*

Заступний, *а. Zap.* als Vertreter, vertretend, bevollmächtigt.

Заступник, заступець, -пця, *К. Пар.* заступитель, *До. т.*; Vertreter; Beschützer, Vertheidiger, Fürbitter, *т.*

Заступництво, *п.* Vermittelung, Fürbitte, *ф. Пар.* [Schützerin, Fürbitterin, *ф.*

Заступниця, *ф.* Vertreterin; Bezastupni, *рл. В.* ausgewaschene Löcher, *с. Виобіна.* [vertretung, *ф. Term.*

Заступство, *п.* Vertretung, Stell-

Застягати, застягну́ти, *в. а.* zuhefteln, zubinden; — ся sein Hemd —; zuschnallen.

Застяжка, *ф.* das Band, gew. zum Zubinden des Hemdkragens.

Засув, -ва, *т.* (hölzerner) Riegel; hölzernes Schloss.

Засува, *ф.* Schlucht, *ф.* Geklüft, *п. (В.)*

Засувати, засу́нути, *в. а.* hineinstecken, -schieben; vor- zuschieben, verriegeln; vor- zuziehen; — ся sich verschieben, *с.* verstecken; verrutschen.

Засувка, *ф.* Riegel, Vorschieber, Schubriegel, *т.* [*Пар.*

Засувний, *а.* vorschiebbar, Schub-

Засудити, засуджувати, *в. а.* verurtheilen, strenge richten.

Засуетити ся, unruhig werden.

Засукати, засу́кувати, *в. а.* anfangen zu zwirnen; нитку das Ende des Fadens spitz zudrehen; 2) рукаві aufschürzen, aufstreifen; 3) *с.* Заметати (*В.*).

Засу́ла, *п.* das Land hinter (jenseits) des Fl. Су́ла.

Засумувати, *в. п.* — ся traurig werden; за ким чим trauern, (über etw., um jmdn).

Засупружити, *в. п. (В.)* in Zwist, in Conflict gerathen, hadern. [stossen.

Засурмити, *в. п.* in die сурми blasen,

За-су́ха, *adv.* trocken, im trockenem Zustande.

Засу́ха, *ф.* Dürre, Trockenheit, *ф.*

Засу́шечок, -чка, *dim. т. с.* осушечок, осу́х. [trocknen.

Засушити, засу́шувати, *в. а.* ein-

Засцяти, *в. а.* beissen.

Засчитати, (защи-), *в. а. Ме 359* anrechnen, für etw. halten.

Засябрувати, *в. п.* з ким in nachbarliche Beziehungen mit jmdm treten.

Засяг, *т.* на — каменем auf einen Steinwurf, *Пар.*

Засягати засягну́ти, *в. а.* ко́б bis zu jmdm (bis wohin) reichen, langem, jmdm erreichen; ра́ди у ко́б sich Rath's erholen.

Зася́не, *п.* das Land (eig. der Stadttheil von Перемішль) hinter dem Fl. Сян (am linken Ufer).

Затабачити, *в. а.* durchs Tabak-schnupfen besudeln.

Затавати, *в. п.* einfallen, einsinken; заталій, *а.* eingefallen, eingesunken; concav *vgl.* Поталій.

Затáй-зі́ле, *п.* gelbes Labkrant, Unser Lieben Frau Bettstroh (Galium verum). [lichen, verbergen, verhehlen.

Затаїти, затаювати, *в. а.* verheim-

Затáйливість, -ости, *ф.* Verschlagenheit, *ф. См.*

Заталанити, *в. а.* (glücklich) eringen, erwerben, erarbeiten, *Ч. V. 479. ЗР.*

Зяталпати, *в. а.* beschmutzen.

Затамувати, *в. а.* verdämmen; кров stillen.

Затанцювати, *в. п.* anfangen zu tanzen; *в. а.* своє ліхо über dem Tanzen sein Ungemach vergessen, es bewältigen, *Не.* [gen, trommeln.

Затарабанити, *в. п.* Trommel schla-

Затарабанчити, *в. п.* gellen, kreischen, *Б.*

Затарасувати, *в. а.* verrammeln.

Затарахтити, *в. п.* klappern, rasseln.

Затартарити, затахтарити, *в. а.* §. *с.* Запропастити.

Затасувати, *в. а.* verdecken, *См.*

Зата́чувати, *с.* Заточити (ся).

Заташарок, -рку, *т. ?* |vertuschen.

Заташлювати, *в. а.* verschachern,

Затвердити, затверджувати, *в. а.* bekräftigen, befestigen; bestätigen; * (собі в пам'яті) seinem Gedächtnisse einprägen, sich gut etw. merken; 2) gefangen nehmen, *Н. 53.* [verstockt.

Затверділий, *а.* hart geworden,

Затверділість, -ости, *ф.* Verhärtung, Verstocktheit, *ф.* Starrsinu, *т. Т.*

Затверднути, *в. п.* hart werden, sich verhärten.

Затвір, -ора, *т.* Verschluss; Schlussdeckel (в у́лю) *т.*; 2) Gefängnis, *п.*

Затвірний, *a.* verschliessbar; rings ver-, umschlossen, *Kl.*

Затвірник. (-твор-). *m.* Einsiedler, *n.* Затворак, затворник. *m.* Verschlussstock, *m.* (флий).

Затворити, *v. a.* zu-, verschliessen; 2) einschliessen, einbegreifen, zum Inhalt machen, *Зг.* [Затворак.

Затворовий, *a.* пень, (флий) *s.*

Затворчий, *a.* м'якул Schliessmuskel, *f.* Schliesser, *m.*

Затé, *adv.* dafür; hingegen, *Шог.*

Затéка, *m. f.* ein Hergelaufener, *vgl.* Заволока. [läuten, zu klingeln.

Зателенькати, *v. a.* anfangen zu Зателéпанка, *f.* Sudlerin, die sich beschmutzt hat.

Зателéпати, *v. n.* ким *s.* Телéпати; 2) *s.* Заталáпати; 2) — ся кудá hintroteln.

Зателепувáтий, *a.* Не. schmutzig, sudelhaft, gemein, plump, (*Пр.* III. 263).

Затéльник, *m.* der vordere Theil des Wagenkorbes (півкошюк).

Затемніти, затемнювати, затемрїти, *Ст. v. a.* verdunkeln.

Затепа́ти, *v. n.* warm werden.

Затерáти, затéрти, *v. a.* einreiben, verreiben; 2) einmaischen; * — рýки до чо́го die Hände wozu reiben; 3) verwischen; спрáву vertuschen.

Затеркотіти, затерчáти, *v. n. s.* Зачіркати. [zäunen.

Затерніти, *v. a.* mit Dornen um-

Затéрпнути, *v. n.* steif werden (ногá etc.).

Затесáти, *v. a.* anzimmern, anspitzen, zuspitzen; — ся * sich heimlich hineindrängen; -dringen *M. + B.* 102.

Затетеріти, *v. n. s.* Задеревіти, (*Фр.*).

Затечá, *s.* Затікати 2).

Затибóувати, *v. a.* mit den тáблi zusammenschlagen.

Зáтика, *f. s.* Зáставка (в млинi).

Затика́льний, *a.* verdeckbar.

Затікати, *v. a.* гóлову, стріху etc. зілем bestecken, — ся *vgl.* Обіткати ся, закосічати.

Затика́ти, затка́ти, *v. a.* zu-, verstopfen, zustöpseln.

Заті́ле, *n.* Hintergebäude, *n.* Officin, *f.* на -лю im H.; 2) Hintergrund, *m. Ф.*

Затилко́вий, *a.* zu затілок geh.

Заті́льний, *a.* Hinter-, hinterwärts -i двépi Hinterthür, *f.*

Заті́лок, -лку, *m.* Hinterhof, Hinterhaus, *n.* Ч. IV. 91. У.; 2) Hinterkopf, *m.* АД II. 93, Nacken, *m.*

Заті́м, *conj. K.* in Folge dessen; also *Н. I.*, Затимчасовий, *a.* derzeitig, provisorisch. [rohr], *f.*

Заті́н, *m.* Wehre, Wand (aus Schilf-

Затина́ти, *v. a. s.* Загáти; — (Гóрлиці) wacker tanzen etc.; 2) по німе́цки Deutsches im Sprechen einmischen; — ся в бéсiдi stottern, stocken.

Затині́ти, *v. a.* umzäunen, ummauern.

Заті́нчивий, *a.* hartnäckig, eigensinnig *ВГ.* 143. *vgl.* Заті́тий.

Заті́нщик, *m. K.* Maurer, Arbeiter bei Festungswerken, *m.*

Заті́р, *m.* Maische, *f.*

Затирáч, *m.* затирáчка, *f.* Schlichthobel, *m.* -eisen zum Ausglätten, *n.*

Зáтирка, *f. s.* Сті́ранка.

Затирлiкати, *v. n.* schlecht auf e. Instrument spielen, klimpfern; — щось dadh etw. verdienen.

Затискáти, затисну́ти, *v. a.* einzwängen; pressen, zudrücken.

Затихáти, заті́хнути, *v. n.* still werden, sich legen (бúря).

Заті́чїти, *v. a.* по́ле, флицю etc. mit einer тiчка das Betreten, Befahren etc. von etw. verwehren.

Зáтичка, *f.* Stöpsel; 3) Radnagel, *m.*; 3) заті́чка. *Ф.* Blume, zum Einstecken in die Haarflechten, *pl.* Zierblumen, *vgl.* Косі́ця.

Зáтиш, *f.* заті́шок, *m.* Stille, *f.* vor dem Winde gedeckter, geschützter Ort, Ruheplatz, -winkel, *m.* stilles Plätzchen; в заті́шку im Stillen, im Verborgenen, ruhig *Ш.* I. 264.

Затишiти, *v. a.* stillen, beschwichtigen; затишáти *Под.* verlangsamen.

Зáтишний, *a.* gedeckt, geschützt; still, ruhig. [vorhaben.

Заті́вати, *v. a.* anzetteln, anstiften;

Заті́ви, *pl.* Ránke, Anschläge, *pl.*

Зáтiк, -iку, *m.* ausreichende Geldmittel.

Заті́кати, *v. n.* ausreichen, auslan-gen; 2) einregnen, einlecken; — ся bis wohin laufen.

Зáтiнь, *f.* У. заті́не, *n.* заті́нок, -нку, *m.* Schatten, beschatteter, schat-

tiger Ort, schattige Lage; 2) *затінок* Sonnenuhr, *f. Gr.* 30.

Затіняти, (-ня́ти), *v. a.* beschatten; das Licht verstellen.

Затіпати ся, *g.* rasch schlagen, *p.* pochen (*v. Herzen*); 2) *s.* *Затрясти ся*.

Затірка, *f. Л.* 24 *затіра́ти* -ку?

Затірочка, *f. dim. s.* *Затірка*.

Затіснити, *v. a.* drücken, einklemmen; *затіснювати* *Фр.* verengen.

Затісувати, *s.* *Затеса́ти*. [*heit.*

Затіч, *f. s.* *Заті́чка*; 2) Art Halskrank-

Затічний, *a. s.* *Закі́чний*.

Затія́ти, *s.* *Затіва́ти*.

Заткало, *n.* *затка́вка*, *f.* Stöpsel, Ofenstöpsel, *m.* Klappe, *f.*

Затка́нця, (*затка́льниця*), *f. s.* *Затя́ла* 3); 2) *scherzh. v. d.* *Законни́ця*.

I. *Затка́ти*, *s.* *Затика́ти*.

II. *Затка́ти*, [-тчу́, -тчем], *v. a.* anfangen zu weben; 2) durchwirken; *затка́ний ptc. He.* gewoben, durchwirkt.

Заткну́ти, *v. a.* hineinstecken; 2) *s.* *Затка́ти* I. C. I. 113. * — *ко́го за п'я́с* jmdn übertreffen. [zu faulen.

Затля́ти ся, anfangen zu glimmen, *Затля́мити*, *v. a.* ersticken, erdrücken. [ken, V.

Затлусті́ти, *v. a.* mit Fett trän-

Затля́ — *за́кля*, solange — *в*ielan-
ге, *Ог.* 211. [Nachtigall II.

Затля́мкати, *v. n.* vom Schläge der *Затя́ми́ти*, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

in Erörterungen vertiefen, einlassen.

Затомі́ти, *затомлюва́ти*, *v. a.* zu Tode ermüden, abquälen.

Затон, *m. s.* *Затінь*, *затінок*. [*rast.*

Затона, *f.* Untiefe, *f.* bodenloser Mo-

Затончі́ти, *v. a.* länglich zuspitzen,

Затона, *f.* Ueberschwemmung, Fluth.

ф. III.; 2) *pl.* vom Wasser überschwemmte Gründe.

Затю́пати, *f. Левч. s.* *Задра́па*.

Затю́пати ся *куда́сь* hintrotteln.

Затопі́ти, *затоплюва́ти*, *v. a.* über-

schwimmen, unter Wasser setzen, 2)

ersäufen, untertauchen, versenken; 3)

Feuer machen, ein-heizen (*в печі́*);

4) * dreinschlagen.

Затопта́ти, *s.* *Задопта́ти*.

Заторгува́ти, *v. a.* anfangen zu dinge-

nen, zu handeln. [*stigen.*

Заторопі́ти, *v. a.* betäuben; äng-

Заторосувáти, *v. a.* *Левч.* mit

тóрос (Faschinen) belegen; verammeln.

Заторохті́ти, *v. n.* anfangen zu

plappern C. II. 15.

Заторо́чити, *v. a.* die Faden, d.

Fasen ablösen (*von e. Zeug*); 2) * *ан-*

fangen viel zu reden, zu faseln; 3) —

сьвіт s. *Завязáти с;* 4) — *ся* sich

vertiefen; *ver-*, untersinken.

Затосні́ти, *v. n.* P. I. 78 Seh-

sucht u. Herzeleid empfinden, im Gram

verfallen.

Заточі́на, *f. K.* Flussbucht, *f.*

Заточі́стий, *a.* in Wellen verlauf-

end, bogenförmig; *-і́сто зубáтий*, B.

schrottsäggig, *-сáгєфörmig*.

Заточі́ти, *заточува́ти*, *v. a.* etwas

wohin wälzen, kollern, hinschieben; 2)

щє́роу abschleifen, auswetzen; 3) —

ся sich wohin wälzen; taumeln.

Заточкі, *adv.* taumelnd.

Затра́вити, *v. a.* beizen.

Затравка, *f.* Beize, *f. Пол.*

Затра́скати, *v. n.* klatschen.

Затра́га, *f.* Vernichtung, *f.* Verder-

ben, *n.* Verlust, *m.*

Затра́тити, *затра́чувати*, *v. a.*

vernichten, verderben; aufwenden, *ver-*

thun; — *ся* verloren gehen, in Verlust,

in Verderben gerathen.

Затра́тованє, *n.* Kronentritt, *m.*

Затра́тува́ти, *v. a.* niedertreten;

2) — ся: кінь затратував ся d. Pferd hat sich den Fuss gestreift, h. s. eine Wunde in den Huf mit dem anderen (beschlagenen) Hufe geschlagen.

Затремтіти, *v. n. См.* erzittern.

Затрену́ти, *v. a. с.* Заподіти.

Затрива́ти, *v. a. См. с.* Затривати 2).

Затрива́ти, (-мува́ти) *v. a.* behalten; erhalten; 2) aufhalten, anhalten; — ся stehen bleiben, innehalten; verweilen.

Затриво́жити, *v. a.* bestürzt machen; bestürzen; — ся ängstlich, bangen werden.

Затривка верба́ s. Верболі́с, *B.*

Затривний, *a.* dreifach, *B.*

Затривби́гати, *v. a. Ф.* auf der Schalmel (Trompete) spielen.

Затриво́тити, (-трип-) *v. n.* erzittern, erbeben, *С. II.* 172.

Затриво́кати, *v. a.* болотом etc. mit Koth bespritzen. [chen; — zu prasseln.

Затриво́жати, *v. n.* anfangen zu kratzen.

Затриво́жити, *v. n.* Трова́ти.

Затриво́жити, *v. a.* vergiften. [anfangen.

Затриво́жити, *v. n. Ф.* zu trommeln

Затриво́жити, *v. a.* hetzen.

Затриво́жити, *v. n.* in die Trompete stossen; 2) s. Заприва́ти §.

За́труд, *m.* Mühewaltung, *f.* [lästig.

Затрудли́вий, *a. Кл.* beschwerlich,

Затрудня́ти ся, *s.* sich in Gedanken vertiefen, zerstreut werden, §.

Затрудня́ти, *v. n. Кл.* erzittern, schauern. [Boden.

За́тряс, *m.* unsicherer, sumpfiger

Затрясе́нє, *n.* Verschleppung, *f.*

Затряса́ти, *v. a.* anfangen zu schütteln, rütteln; 2) verschütten; verschleppen; — ся anfangen zu zittern, zu bebem, erzittern; б) abhandeln kommen, in Verlust gerathen.

Затрудня́ти, *v. n. с.* Трудня́ти.

Затрудня́ти, *v. n.* dröhnen; anklöpfen. [stopfen? verharschen lassen?

Затрудня́ти, *v. a.* ра́ну — ver-

Затрудня́ти, *v. n. по, за ким (чим)* nach jmdm Sehnsucht empfinden; sich grämen, in Leid vergehen; 2) *v. a.* що fest machen, fest binden etc. (тврo).

Затрудня́ти, *v. n.* anfangen heftig zu schlagen.

Затрудня́ти, *f.* Schirm, Schieber, *m.* Decke, *f.*; 2) * Schutz, Hort, *m.* Біл.; 3) Ver-

schluss, Ofenstöpsel, *m.*

Затрудня́ти, *hinterer Brustkastenring, B.*

Затрудня́ти, *затрудня́ти, v. a.* verhüllen, verdecken; zu-, verstopfen; — рудку (в кулак) schliessen.

Затрудня́ти, *f.* Schurz, Latz, Fleck, *m.*

Затрудня́ти, (-ма́нувати), *v. a.* mit e. Staubwolke (туман) bedecken, umnebeln; 2) * bethören, berücken.

Затрудня́ти, *v. a.* stumpf machen, ab verstumpfen; — ся u. затупіти, *v. a.* abgestumpft werden.

Затрудня́ти, -ости, *f.* Abgestumpftheit, Blasirtheit, *f.* ВВ.

Затрудня́ти, *s.* Зажурити.

Затрудня́ти, *v. n.* müde hetzen, über-tölpeln, unterjochen, *К.*

Затрудня́ти, *затрудня́ти, v. n.* ver-löschten; 2) verdumpfen. [muffig; stinkend.

Затрудня́ти, *затрудня́ти, a.* dumpfig,

Затрудня́ти, *n.* das Modern, *Пол.*;

Dumpfigkeit, *f.*

Затрудня́ти, *s.* Потушити.

Затрудня́ти, *f. gew. pl. s.* Загата.

Затрудня́ти, *v. a. Ке. s.* За-кріти; затрудня́ти vertuschen.

Затрудня́ти, *v. n.* затрудня́ти ся, vom Ausgehen des Athems: aus dem Athem kommen, *См.* keuchen. [Anlage, *f.*

Затрудня́ти, *затрудня́ти, n.* Naturell, *n.*

Затрудня́ти, *v. a.* mit Geschrei jmdn schrecken.

Затрудня́ти, *v. n.* hintrotteln.

Затрудня́ти, *v. n.* vom Geschrei der Eule; vom Bellen. [bung, der Soldaten. *f.*

Затрудня́ти, *m. Левч.* Werbung, Aushe-

Затрудня́ти, *затрудня́ти, v. a.* bis wo-

hin ziehen; hinein, zu, an-, zusammen- ziehen; locken; 2) в кни́ги що ein- tragen, verbuchen, verbüchern, *Term.*;

3) довгі, по́жичку Schulden machen, Anleihe *m.*; 4) werben (во́йско); 5)

ва́рту aufziehen; пісню einen Gesang anstimmen; 6) verschieben, versäumen;

7) — ся (не́бо хма́рами) der Himmel überzieht sich mit Wolken, verdüstert sich; (ра́на) schliesst sich; б) aus dem

Athem kommen, kurzathmig sein; c) mit Mühe sich hinziehen; d.) sich in die Länge ziehen, langwierig werden;

verschoben werden.

Затрудня́ти, *m. с.* Гляця. [Steuern.

Затрудня́ти, *a.-i* податки rückständig

Затя́жець, -жця, заті́вець, Söldner, Mietling; 2) Freischärler, *m. s.* Гайдама́ка *K. I.* 153.

Затя́жиги, *v. n.* an Gewicht zunehmen, schwer ins Gewicht fallen.

Затя́жигий, *a.* beharrlich, hartnäckig, eigensinnig, *См.*; 2) tief greifend, weit ausholend, erschöpfend *T*; 3) chronisch, langsam sich entwickelnd, *Под.*

Затя́кнуги ся, anheben, anfangen.

Затя́мити, *a. a.* im Gedächtnis behalten, gedenken; merken собі щось; 2) у ко́гось щось bei jmdm etw. wissen; 3) на ко́б *У.* vergessen.

Затя́ти, *v. a.* an-, einhauen; anschnelden; ко́нi anpeitschen; 2) ся — hartnäckig, worauf bestehen, beharren, nicht nachgeben.

Затя́тгий, *a. s.* Завзя́тгий.

Зау́божиги, *v. n.* *Кн. s.* Зубожиги.

Заува́га, *f. У.* Bemerkung, *f.*

Заува́жати, *v. a.* wahrnehmen; bemerken; собі що sich merken.

Зау́жати, *v. a.* festbinden, *Мах.*

За́узок, -зка, *m.* Hinterleder, *m.*

За́улок, -лка, *m.* Nebengasse, Fusssteig, *m.*

Зау́мерати, *s.* За́вмерати.

Зау́прямити ся, *s.* За́взяти ся.

Зау́ряд, *adv. Ру. s.* Загалом.

Зау́трем, *adv.* morgen früh.

Заухне́ний, *a.* der vorbeigehend einen Anderen mit dem „Сла́ва Ісусу Христу́!“ nicht grüsst. [(за че́ров).

Зауче́редев, *adv.* nach der Reihe

За́ушень, -шня, *m.* Ohrfeige, *f.*

За́ушки, *m.* *Вах. s.* За́ушниці 1).

За́ушник, *m.* чийсь — Ohrenbläser, Vertrauter, *m.*

За́ушниця, *f. gew. pl.* Ohrringe, *pl.* Ohrengelenk, *n*; 2) *pl.* Drüsen; geschwollene Mandeln am Halse, Halsdrüsen, *Ко.* 58.

За́ушницький, *a.* *ВВ.* des за́ушник.

За́ушницьтво, *n.* Ohrenbläserei, *f. Пар.*

За́фактува́ти, *a. a. К.* щось etw. als Factum, als geschichtlich darstellen; *psc.* за́фактований thatsächlich, geschichtlich wahr. [sich besudeln.

За́фобидати ся, за́фотати ся (*Фр.*)

За́фрасува́ти ся, *s.* За́журити ся.

За́халама́ндрити, *v. a.* bethören *§.*

За́хаму́лити, *v. a.* etw. zu Brei, zu Mus kochen. [die Regierung antreten.

За́ханува́ти, *v. n.* *K.* als Chan (Khan)

За́хапа́ти, *v. a.* wegnehmen, verfolgen; 2) — ся *s.* За́сапати ся *C. II.* 217.

За́харя́пчиги, *v. a.* *§.* (Alles) an sich reissen, rauben. [стря́нути.

За́хара́стрити ся, *Зах. §. s.* За́

За́ха́ркати, *v. a.* bespeien; 2) *v. n.* sich räuspern.

За́ха́р, (-ко) За́ха́рія, *m.* Zacharias.

За́харця́зиги ся, wie Räuber unter einander raufen.

За́харча́ти, *v. n.* röcheln. [*f. У.*

За́харчова́нє, *n.* Verproviantierung,

За́харчува́ти, *v. a.* verproviantieren *У*; 2) elend verköstigen, *Не.*

За́хва́літи, за́хва́лювати, *v. a.* anpreisen, anempfehlen, loben.

За́хва́люванє, *n.* Anpreisung, *f.*

За́хват, *m.* *КУ. II.* 126 Lust, *f.* Eifer, *m.* Entzücken, *n.* *Ил.*

За́хвата́ти, за́хватува́ти, *s.* За́хобити; eingreifen (Räder in e. Uhr &)

За́хвату́ч, *m.* *Ч. IV.* 17 ein Pflock beim Pfluge.

За́хви́реува́ти, *v. n.* *§. Ос.* (62) *VI.* 49 *s.* За́грівати ся (за́фрасува́ти ся).

За́хво́рити, за́хирити, *s.* За́хорити.

За́хика́ти ся, *s.* За́дихати ся.

За́хила́й, *a. III.* I. 241 abgehärmt, müde, schwach.

За́хила́ти ся за ко́гось hinter jmdn sich stellen, sich verbergen, — Schutz suchen, *Ко.* 391, *К.* [werden.

За́хила́ти, *v. n.* schwach, hinfällig

За́хима́ти, *v. a.* *Ме.* 209. ? *s.* Химло́.

За́хист, -ту, за́хисток, -тку, *m.* за́хисть, *f.* за́хистє (-я), *n.* *Щог.* Umfriedung, Hürde, *f.* 2) Schirm, Schutz *m*;

ruhiges Plätzchen, Schutzort, *m.*

За́хиста́ти, *v. a.* umfrieden; beschirmen, beschützen, bewahren.

За́хистний, *a.* gedeckt, geschützt, bewahrt; verborgen, ruhig, *М.*

За́хистник, *m. s.* За́щитник.

За́хита́ти, *v. a.* erschüttern; wankend machen; — ся, захитну́ти ся anfangen zu wanken, zu schwanken, erbeben.

За́хитри́ти, *v. a.* verlocken, verleiten, überlisten, *У.* [versteckt lachen.

За́хихика́ти, *v. n.* *Не.* kichern,

За́хи́бчиги ся, *Св. s.* За́хита́ти ся.

Захід, -оду, *m.* (— сонця) *Unter-*
gang der Sonne, Westen, *m.*; 2) Ein-
gang, *m.*; 3) das Verhalten, Betragen,
der Wandel, *Wgr.* 153; 4) Beschäfti-
gung bei d. Wirtsch. 153; не маю нічого
на заході habe keinen Haushalt; *vgl.*
Обійстя; Мühewaltung, Bemühung, *f.*
не робіть собі заходу bemühen Sie sich
nicht; за одним заходом mit einem u.
demselben Aufwand, „unter einem“,
mit einemal.

Західний, *a.* vom Sonnenuntergang,
westlich, West; 2) zugänglich, mit gu-
tem Eingang versehen; 3) Ankömmling,
fremd, eingewandert; 4) * emsig, be-
triebsam, (*B.*).

Західник, *m.* (-ця *f.*) der (die)
sich eifrig um etw. bemüht.

Захланний, *a.* захланник, *m.* gierig,
habgierig, habsüchtig. [*Habsucht, f.*

Захланість, -ости. *f.* Habgier.

Захлебнути ся, захлскувати ся
M. III. 50, захлинути ся *A. G.* 166,
захлиснути ся sich verschlucken,
(mit etw. Flüssigem, das in die Luft-
röhre, in die „unrechte Kehle“ kommt),
ersticken wollen; 2) ertrinken, (*Фр.*).

Захліпати, *v. n.* anfangen zu schluch-
zen. [*plätschern.*

Захлюпостати, (-потати), *v. n.*

Захляпати, захлюстати, *v. a.* be-
spritzen, besudeln. [*werden III.*

Захляти, *v. n.* ganz schwach, müde

Захмарити, *v. a.* umwölken, um-
düstern; — ся mit Wolken sich über-
ziehen; *ptc.* захмарений umwölkt, trübe.

Захмеліти, *v. a.* mit Hopfen (хмель)
anmachen; betäuben, übertäuben; einen
Schlag versetzen, *Гл. б.* 74; — ся *Ст.*
s. Убити ся. [*die ihr Kalb wegstösst.*

Захмилювати, *v. n.* von der Kuh,

Захмурити ся, ein finsternes Ge-
sicht machen.

Захováти, *n.* das Bewahren, erhalten;
2) Aufführung, *f.* Benehmen, *n.* *Term.*

Заховати, заховувати, *v. a.* be-
wahren, behalten; 2) — ся sich bewah-
ren, *s.* erhalten; *b)* sich verbergen, *s.*
zurückziehen *III.* I. 2; *c)* sich auffüh-
ren, *s.* betragen *Пар.*

Заховний, *a.* geheimgehalten, *Ст.*

Заходець, -ця, *m. Св. Левч.* Захобжий.

Заходженє, *n.* Umgang, Verkehr,

m. *Term.*

Заходини, *pl.* *T. s.* Захід 4).

Заходистий, *a.* weit hinein gehend;
2) dem nicht leicht beizukommen ist,
viel Mühe fordernd: -а дoшка Brett
das nicht leicht zu hobeln ist; 3) händ-
elsüchtig, (*B.*).

Заходити, *v. n. s.* Зайти: до когo
eintreten, zu jmdm öfters kommen; 2)
gut eingehen, passen; 3) в речі *M. I.*
14 sich in Gespräch einlassen; зймна
водя в зуби захопить *L. 105* zieht ein
= лoмить в; * — в гoлову sich den
Kopf zerbrechen; 4) — ся з ким дoбре
gut, auf gutem Fusse mit jmdm leben;
Umgang mit jmdm pflegen, *m. j.* ver-
kehren; не заході собі з ним! gieb
dich nicht mit ihm ab! *b)* коло чoгo
sich worauf verlegen, etw. betreiben;
c) — бідно, гoбно arm, wohl leben.

Заходливий, *a.* emsig, fleissig.

Заходлівість, -ости. *f.* *B.* Pflege,
Wartung; 2) Emsigkeit, *f.*

Заходний, *a.* Zutritt habend. [*Фр.*

Заходовий, *a.* von Westen, westlich.

Заходолюб, *m.* Anhänger der occi-
dentalen (europäischen) Cultur, *m. B.*

Заходом, *adv.* „*Ос.*“ (61) VI. 28
сєрце — бє ся schlägt übermässig.

Заходочок, -чка, *m. dim.* Захід 1).

Заходущий, *a.* вітер s. Західний 1).

Захобжий, *a.* eingewandert; Ankömm-
ling. [*gen*; — ся — — *s.* Захитати.

Захолітати, *v. a.* hin u. her bewe-
Захолода, *f.* das Kühle; в -ді im
Kühlen. [*worden.*

Захолодалиж, *a.* kühl, kalt ge-

Захолодіти, *M.* II. 199 захоло-
нути, *III.* *v. n.* erkalten, frostig wer-
den; erstarren.

Захомець, -ця, *m. N. e.* Berges.

Захобити, захоблювати, *v. a.* er-
greifen, einnehmen, besetzen (einen Platz
etc.); fest nehmen; sich bemächtigen,
mit Gewalt an sich reissen; überraschen,
захобив нас дощ на дорoзї der Regen
überfiel uns auf dem Wege; він ще за-
хобив тoго er hat noch das bekommen
können. [*kranken.*

Захоріти, захорувати, *v. n.* er-
Захоробна, *f.* Schutz, *m.* Verthei-
digung, *f.* [*schützen, hüten.*

Захоронити, (-рoнувати), *v. a.*

Захоронний, *a. Do.* schützend, schirmend.

Захотінка, *f. Зг. s.* Забаганка.
Захотіти, *v. a.* wollen, begehren; wünschen; захотіло ся, захоче ся кому чого jmd verlangt etw., gelüftet ihn nach etw., bekam Lust.

Захрамати, *v. n.* anfangen zu hinken.
Захрапати, захропті, *v. n.* anfangen zu schnarchen.

Захраснути, *v. n.* in grossen Haufen darniederliegen; stauen; чимось Гол. sich erfüllen, voll werden; ячмінь захряс die Gerstenhalme brachen zusammen = я. уклік.

Захрїпнути, *v. n.* heiser werden.
Захрумтіти, *v. n.* knistern, brechen, *Ku.* 276. [kendes beissen, essen.

Захрүпувати, *v. a.* щось etw. Кнак.
Захрустїти, *v. n.* *Нес.* Захрумтіти.
Захрючати, *v. n.* zu wiehern anfangen (*v. Waldesel Ko.* 156); grunzen.

Захряснути, *v. n.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *Ш.* II. 225 s. Захряснути.

Зацвісти, зацвітати, зацвітати, зацьвісти, *v. n.* auf blühen, Blüten bekommen; 2) schimmelig werden, verschimmeln.

Зацьвіт, *m.* Blütezeit, *f. B.*

Зацибаніти, *v. a.* etw. Ungeheuerliches vorbringen: цїну́ ete.

Зацїмбрувати, *v. a.* §. ins Zimmer einschliessen; 2) s. Обцїмбрувати.

Зацїтькати, *v. a.* кого jmdm Ruhe u. Schweigen empfehlen; j. beschwichtigen.

Зацїдїти, *v. a. Ко.* derb einschlagen.

Зацїкавити, *v. a.* die Neugier, d. Wissbegier rege machen.

Зацїліти, *v. a. s.* Замкнути, *Зг.*; — ся: поле зацїліло ся ist mit Gras dicht bewachsen; *b)* s. Замїрити ся.

Зацїніти, *v. a.* den Preis vorschlagen, — fordern.

Зацїнка, *f.* vorgeschlagener Preis.

Зацїненїє зацїненє, *n.* *Пол.* das Erstarren, Erstarrung, *f.* erstarrter Zustand. [*лїй, a.* erstarbt.

Зацїненїти, *v. n.* erstarren; зацїп-
Зацїпїти, *v. a.* mit einer Kette anhängen, schliessen.

Зацїпкати, *v. n.* anfangen zu piepen.
Зацькувати, *v. a.* todthetzen, todtschlagen, *Ш.* II. 256.

Зацьмати, *v. a. Фр. s.* Затїмати.
Зацмокотати, (-тїти), *v. n.* mit den Lippen schnalzen *C. I.* 199.

Зацморк, *m. Фр. s.* Зашморк (зачм-).

Зацнїти, *v. n. s.* Засвїягнути, (*Фр.*).

Зацокотїти, *v. n.* anfangen zu plärpern, zu plärren. [stottern, inne halten.

Зацукати ся (-кнути ся) stocken,

Зацурати, зацүрвати, *v. a.* когó in den Bann thun, ächten; право чїє *Ст.* jmdm sein Recht absprechen, versagen; 2) щось mit e. Formel etw. zaubern, dass es nicht gestohlen werde *Н.* 278. 247? 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 24. 30 усїм лїхом когó s. Відцүрати ся чогось, когось.

Зацүрванє, *n.* die Handlung v. Зацүрвати, s. Замовляне *Н.* II.

Зач = за що? wofür? *Оз.* 215.

Зачавити, зачавляти, *v. a.* курчá schlachten *Нс.* (*жм.* 106).

Зачавліти, *v. n.* kränkeln, hinsiechen, hinschwinden, *Зак.*

Зачадїти ся, s. Закурїти ся *ІР.*

Зачало, *n. †* Abschnitt in d. Büchern

d. Neuen Testaments, *m.*

Зачарованє, *n.* Bezauberung, *f.*

Зачарувати, *v. a.* bezaubern.

Зачас, *m. adv. Кв.* 276 s. Завчасу geraume Zeit früher; 2) за час до обїду etc. in der Zeit vor dem Mittagessen, bis zum M.; 3) auf eine kurze Zeit.

Зачастїти, *v. n. М.* III 137 oft wohin gehen.

Зачати, *v. a.* anfangen, beginnen; 2) empfangen, schwanger werden; — ся (sich) anfangen; *b)* empfangen werden.

Зачатїє, *n. †* Empfängnis, (im Mutterleibe), *f.*

Зачатковий, *a.* den Anfang bildend, Ur-, *Св.*; als Grundlage dienend, bahnbrechend.

Зачаток, -тку, *m.* Anfang, *m.* Erstgebilde, *m. Пол. Ос.* 2) s. Первинá.

Зачахнути, *v. n.* anfangen schwindsüchtig zu werden; schwinden.

Зачекати, *v. n.* на когó (щось) warten.

Зачемерүшити, *v. a.* eig. mit чемерїця betäuben; berauschen. [*m. Ос.* 97.

Зачепєнда, зачєпа, *m.* Händelstifter,

I. Зачепїти, зачїпати, зачєпїати, *v. a.* anhängen; anstossen; anlegen; за що an etw.; 2) — ся sich anhängen;

в ким mit jmdm anbinden; 3) *v. a.* — когб jmdn angreifen.

II. Зачепіти, *s.* Зачіпчити.

Зачервіти, *v. a.* mit (Bienen)brut anfüllen. [röthen.

Зачервоніти, *v. a.* roth machen, *Зачервоніти, v. n.* und — ся sich röthen, roth werden.

Зачеревати, *v. n.* dicken Bauch bekommen; schwanger, trächtig werden. *За-через-щб s.* За-прощб wodurch, weswegen.

Зачерёти, *s.* Зачерпнути.

Зачеріти ся, *He. Нр. IX. 178?* на трех синів die Niederkunft von 3 S. andeuten, *s.* Значіти *v. n.*

Зачерк, *m. Гол. Umriss, m. Contour, f.; Strich, Zug, m. Лір.* [s. zuknöpfen.

Зачеркнүти ся, sich zumachen, *Зачерніти, v. a.* schwärzen, schwarz machen; austreichen. [ти, *v. a.* schöpfen.

Зачерпати, *зачерпнүти, зачер- Зачерствіти, v. n.* rösch, altbacken werden (*v.* Brot); derb, hart werden.

Зачертати, *v. a.* einen Umriss ziehen, zeichnen; entwerfen, feststellen, setzen, *Ил.* [черпнүти.

Зачеряпити, *v. a. P. I. 136 s.* За-Зачеса́ти, *зачісувати, v. a.* kämмен. [blauchgeruch erfüllen.

Зачесничіти, *v. a.* mit Кно-Зачійм, *adv.* ehe, bevor (*заким*) *Зг. 2)* за чім? weswegen, warum?

Зачинати, *v. a. s.* Зачати 1).

Зачинатель. *m. Др.* Urheber, Initiator, *m.*

Зачиніти, *зачиня́ти, v. a.* zumachen, schliessen; 2) кому́ *s.* Починіти.

Зачіркати, *зачіркотіти, v. n.* zu schrillen anfangen, *Кс.*

Зачісти́ти, *зачіщувати, v. a.* reinigen, aufräumen, reinmachen: ausleeren.

Зачіслене, *n.* das Anrechnen.

Зачисля́ти, *зачисляти, v. a.* mit einrechnen, mit dazu rechnen, dazu zählen.

Зачита́ти, *v. a.* zu lesen anfangen *III. I. 231;* — ся sich in Lesen vertiefen; 2) *s.* Заречі ся.

Зачіпати, *s.* Зачепіти I.

Зачіпка, *f.* das Anhäkeln; Angriff, Händel, *m.* (wenn man mit jmdm anbindet); 2) Veranlassung, *f.*

Зачіпник, *m.* Angreifer, *m. Пар.*

Зачіпчити, *v. a.* mit einer Haube bedecken, unter die Haube bringen.

Зачіска, *f. Ме. 207,* Flachs u. A. in das Haar eingeflochten; *Срепон, m.*

Зачісно, *adv. H. 236?*

Зачістріти, *s.* Чістріти.

Зачмеліти, *s.* Захмеліти 2).

Зачморком, *adv.* mittelst der Schlinge, (*зашморг*). [in Scherz ergehen.

Зачмутувати, *v. n. H. 248* sich

Зачобт, *m. Веч. I. 239* Abrechnung, *f. у* — auf Abschlag?

Зачувати, *s.* Зачути.

Зачуд, *m.* Entzücken, *n. Св.*

Зачудованє, *n.* Verwunderung, *f.*

Зачудувати ся, sich verwundern,

Зачужа, *H. 45.?* [erstauen.

Зачулений, *a.* von einer Seite in die Höhe aufgebogen, aufgehoben.

Зачути, *v. a.* zu hören bekommen; — ся: *зачуло ся мені* ich glaubte zu hören.

Зачутіти, *v. a.* mit übelriechenden Dünsten erfüllen, verpesten.

Зачха́ти, *v. n.* niesen, schnauben.

Зашамотіти, *v. n.* Geräusch machen.

Зашамутати ся, *pol. He.* unruhig sich bewegen, sich aufrühren.

Зашанувати, *v. a.* schonen; *зашапований, ptc.* nicht abgebraucht, mit frischer Kraft. [19. *Левч.*

Зашарити ся, roth werden *C. II.*

Зашелестіти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu säuseln. [(bei Zaubereien).

Зашептуванє, *n.* das Besprechen

Зашептувати, *v. a.* besprechen, bezaubern u. dadh heilen.

Зашерха́ти, *v. n.* mit leichter Eiskruste sich überziehen, *Гр.*

Зашибати, *зашібноути, зашібети, v. a.* ver-,einschieben; schlagen, stossen, verletzen; *чегось* etw. gewinnen; —

ся ohnmächtig werden; *голоє зашибає ся* wird dumpf, verhallt.

Зашибка, *f.* Schieber, Vorschieber, *m.*

Зашивати, *зашіяти, v. a.* zunähen;

* — ся sich ganz zurückziehen u. zu Hause sitzen.

Зашідіти, *v. a. V.* spöttisch sagen.

Зашійок, *m.* Nacken, *m. H. 89?*

Зашіпіти, *v. n.* anfangen zu zischen.

Зашіпробкий, *a.* два лікті etc. 2 Ellen breit, *Фр.*

Зашкалубіна, *f.* Spalte, Ritze, *f. He.*

Зашкандліба́ти, *v. n.* zu hinken anfangen *C. II.* 58; 2) wohin trotteln.
 Зашкару́піти, *v. n.* sich bekrusten, den Schorf bekommen. [fletschen.
 Зашкíрнати ся, grinsen, die Zähne
 Зашкíрник, *m.* Mitesser, *m.* (с. Wurm, comedo) *Пар.*
 Зашко́днати, *v. n.* ко́му́ schaden.
 Зашко́лббнати ся, *s.* Зашкалі́ти ся.
 Зашкру́міти, *v. n.* sich mit Brandkruste u. Schorf bedecken, *Фр.*
 За́шморг, *m.* Schlinge, *f.*; 2) за́шморгом диві́ти ся *H.* 61 mit scheelem Blick.
 Зашну́рува́ти, *v. a.* zuschnüren.
 За́шолома́ти, за́шоло́пати, *v. n. s.* Зашеместі́ти.
 За́шохувати ся, *Мета I.* 90?
 За́шпа́ний, *a. M.* III. 99 eingeschmiedet, umgegossen.
 За́шпи́літи, (-ля́ти), *v. a.* mit Stecknadel zuheften.
 За́шпíнкати (-кува́ти), *v. a.* ре́мінь mit Schnallen den Gürtel fest anziehen.
 За́шпі́ріти, *v. n.* kriebeln, krabbeln, *Фр.* [stechende Schmerzen, + *M.*
 За́шпі́бри, *pl. Ко.* 198 s. За́пани?
 За́шпі́бтати ся, stolpern.
 За́шпунтува́ти, *v. a.* mit einem Spunde zumachen, spünden.
 За́штабува́ти, *v. a.* mit eisernen Stäben beschlagen, *Фр.*
 За́штукува́ти, *v. a.* stücken, flicken.
 За́штúркати, *v. a.* jmdn mit Stösen tödten (dh Misshandlung).
 За́шубо́ртати, *v. n.* Geräusch machen, poltern.
 За́шугу́кати, *v. a.* „шугу́!“ schreien u. damit d. Vögel verschrecken. [fragen.
 За́шúкува́ти, *v. a.* aufsuchen, nach-
 За́шулу́діві́ти, *v. n. C.* krätzig, räudig werden.
 За́шумі́ти, за́шумо́тіти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu brausen.
 За́шуті́ти ся, лі́с за́шутів ся die Waldbäume bekamen Knospen, (*Ф.*)?
 За́шурча́ти, *v. n.* anfangen zu rascheln. [*Кв.* 188.
 За́шúчувати, *v. n. s.* Жартува́ти
 За́щади́ти, *v. v.* schonen; *s.* Заощади́ти.
 За́щебетати, *v. n.* anfangen zu zu zwitschern, zu singen, zu lallen.
 За́щеза́ти, *v. a. s.* Запропасти́ти.

За́щезну́ти, за́щеза́ти, *v. n.* schwinden, verschwinden. [den: се́рце -іло.
 За́щемі́ти, *v. n.* beklommen wer-
 За́щепі́ти, за́щипля́ти, *v. a.* einimpfen; einpflanzen; 2) anhaben; zuheften.
 За́щетені́ти ся, sich mit Borsten bedecken, *Зг.* [Schirm, *m. Кв.* 104. *Ст.*
 За́щита́, *f.* Vertheidigung, *f.* Schutz,
 За́щиті́тель, *Ч. IV.* 703 за́щитник, *m.* Beschützer, Vertheidiger, *m.*
 — держа́вний Staatsanwalt, *m.*
 За́щиті́тельний, *a.* Vertheidigungs-, *Терм*
 За́щиті́ти, за́щипа́ти, *v. a.* beschützen, beschirmen; vertheidigen (vor Gericht). [Windstrebe, *f.* (an Gebäuden),
 За́щиток, -тку, *m.* Windschirm, *m.*
 За́щі́нка, *f.* Heftel, *m.* [zuknöpfen.
 За́щі́нкати ся, sich zuhefteln *s.*
 За́щі́пка, *f.* Heftel, 2) Thürhaken; Pflock zum Schliessen der Thüre, *m.*
 Thúрклі́нка, *f.*; 3) * *s.* За́чі́пка.
 За́що? wofür? weshalb?
 За́щобкати, *v. a.* bei der Zauberheilung durch unzeitiges Fragen „а що?“ die Sache verderben. [*ze.*
 За́щу́рений пі́сок, stumpfe Schnau-
 За́юк, *m.* За́яць *Мі.* II. 253.
 За́юри́ти ся, hitzig werden, leidenschaftlich entbrennen.
 За́юртува́ти ся, in Aufregung, in Aufruhr, in Verwirrung gerathen, *К.*
 За́юши́ти ся, sich mit eigenem Blute besudeln; 2) grimmig werden.
 За́юшка, *f.* с. Art га́йка.
 За́яв, *m. Т.* за́ява, *f.* за́явлене, *n.*
 Аeusserung, Erklärung, Aussage, *f.*
 За́яві́ти, за́явля́ти, *v. a.* äussern, erklären, eine Erklärung abgeben; aussagen; — ся sich zeigen; ко́му́ *Ос.* (61) VIII. 89 sich vorstellen.
 За́яєц, *m. s.* За́яць *Оз.* 56.
 За́-я́к, *adv. Зап.* wie lange, seit, seit dem wann; 2) jehe, in der Zeit als, wann, *Зг.*
 За́яко́рй́ти, *v. n.* den Anker werfen, *Вах.* [schmierен.
 За́яло́вити, *v. a.* beschmutzen, be-
 Зая́сле, *P. II.* 174 *s. corr.* За́у. Ясла́.
 За́я́ти, *s.* За́ня́ти, за́йма́ти.
 За́яць, за́янець *Вол.* (за́єць), *m. pl.*
 за́яці́ u. за́яці́ *P. I.* 17 Hase, *m.* (*Lepus*).
 Зая́ча́ти, *v. n.* zu wimmern anfangen, *Щг.*

Зячий, (заячий Ч. II. 129) *a.* des Hasen, Hasen-. — горіх (весняний) Frühlings-Walderbse, *f.* (Orobus vernus); 2) — холодок Spargel, *f.* (Asparagus offic.); 3) — щавель, -а капуста Sauerklee *m.* (Oxalis acetosella); knollige Fetthenne (Sedum telephium); 4) -і лапки Eriophorum angustifol.

Зячик, *m.* заячені, -няти, *n.* Häschen, *n.* junger Hase. [Hasen, *n.* Häsin, *f.*

Зячиха, зячиха, *f.* Weibchen vom Zäbäti, *v. n.* B. Bāti.

Зябчати ся, sunzelig werden (wie бāба 1); zusammenschrumpfen.

Збавляю здоровля, (збавд-), *n.* alles Gesundheitsschädliche; zu harte Arbeit; *m. f.* Peiniger, Plagegeist, *m.* Wgr. 17.

Збавити, збавляти, *v. a.* verderben, verlustig machen; schädigen; збавив мене худоби hat mich um mein Vieh gebracht; — когось віку jmdm das Leben rauben; 2) verkleinern, vermindern *Кв.* 303: чо́гось; 3) когò від чо́го erlösen, befreien *Кв.* 227.

Збавкувати, *v. a.* час vertandeln.

Збавок, -ку, *m. Ne.* Verminderung, Herabsetzung, *f.*; цінь.

Збагати ся, *Gr.* 30 s. Взагати ся.

Збагнувати, *v. a.* unterdrücken, verderben, vernichten.

Збагнути, *v. a.* щось auf den Gedanken verfallen, ersinnen; errathen; ніхтò би не збаг niemand würde darauf kommen; ніби збаг vielleicht, ist's möglich. [den, *Кл.*

Збайдужити, *v. n.* überdrüssig wer-

Збаламутити, *v. a.* irre führen; verführen, bethören.

Збалакати ся, *s.* Зговорити ся.

Збалувати ся, muthwillig werden.

Збан, збанок, -нка, *m.* Krug, *m.*

Збанкрутувати, *v. n.* збанкрутити ся *Ne.* bankerott werden.

Збаночок, -чка, *m.* Krüglein, *n.*; 2) *pl.* -чкі weisse Seerose (Nymphaea alba).

Збантувати ся, aus den Bändern gehen; 2) *v. a.* aufrütteln, stören.

Збаня, -яти, збанятко, *n.* *dim.* Krüglein, Krügel, *n.*; 2) *pl.* -ята Campanula garunculoides.

Збанятник жовтий, *s.* Лопатень.

Збанятоватий, *a.* krugförmig, *B.*

Збасувати, *v. a.* blau schlagen.

Збачати, збачити, *v. a.* *M.* II. 114. *H.* 80 s. Вибачати.

Збачати, *v. a.* *Ос.* (61) II. 44 erzählen; 2) за когò *Гол.* III. 498 entzaubern, den Bann wegnehmen.?

Збезбожити, *v. n.* gottlos werden.

Збезволений, *a.* *См.* unschlüssig.

Збездільничати, *v. n.* Gaunerstreiche spielen; Schelm, Schurke werden *Кв.* 233. 324.

Збезобразити, *v. a.* verunstalten.

Збезумити ся, die Vernunft verlieren, sinnlos werden Ч. III. 87; sich verführen lassen (von e. Mädchen).

Збендежити ся, *С.* II. 19 (збендеж-) in Aufruhr gerathen, sich entrüsten.

Зберати, *s.* Збирати. [erhalten.

Зберегати, збережати, *v. a.* bewahren,

Збережити, *v. n.* einbjacken: trocken werden u. gutes Heu (бережне с.) liefern.

Зберка, *f.* *Гол.* s. Ззірка, ззірник.

Збетжити, *v. a.* verunreinigen; verhunzen. *vgl.* Бетжот.

Збивати, збити, *v. a.* щось zusammenschlagen-zimmern; zerschlagen (горня), нору etc. abquetschen; копу жыта збити — ausdreschen; ровту Хауен

Leute zusammenbringen um die Räuber aufzufangen; zusammenhäufen: грóми;

2) когò tüchtig abprügeln; *jmdn (etw.) widerlegen, etw. vereiteln; 3) *трівóру *M.* III. 41 Bestürzung hervorrufen, allarmieren; вóду *K.* aufwallen machen, trüben; 4) збивати ся на щось in etw. übergehen, abarten, hinüberspielen, *Гол.*

— з дорóги vom (rechten) Wege abirren; 5) зóйти ся з ким mit jmdm e. Schlägerei anfangen.

Збигно, *n.* *N.* e. Berges.

Збидзити ся, *s.* Гідзати ся.

Збийвіч, *m.* alter, abgelebter Mensch.

Збиральник, *m.* s. Провідник, (Electr.) *Пол.*

*Збиранина, *f.* allerhand Gesammeltes, etw. Zusammengetragenes, ein Sammelurium.

Збиранка, *f.* das Auflesen, d. Sammeln; Sammlung (milder Beiträge), *f.*

2) Falte bei d. епідівця, обшевка & *f.*

Збирати, збирати, *v. n.* sammeln, versammeln, zusammen-auflesen; ernten; 2) abnehmen, abschöpfen etc. сметану abrahmen: зóйране молóко; 3)

v. n. вода́ (ріка́) збирає nimmt zu, steigt; 4) — ся sich fertig kleiden, sich bereiten, s. aufmachen.

Збір'ач, збір'ател' *m.* Sammler, *m.*

Збір'кувати, *v. a.* etw. Leichtes auflesen, aufklauben. [den.

Збір'ок, -рку, *m.* das Siehfertigklei-

Збір'осьвіт, *m.* Brennpunkt, Focus *m.* (Розм. *n. z. сил.* 87).

Збіт, *m.* Ф. *s.* Збіток.

Збітєлїв, -єва, *m.* Holzkeule zum Einrühren der Milch, *f.*

Збітєнь, *m.* Ко. 166 Ко. 7 Aufguss von heissem Wasser mit Honig u. spanischem Pfeffer od. anderem Gewürz, welchen gemeine Leute als Thee trinken.

Збітєньщик, *m.* Ко. 300 Verkäufer des збітєнь.

Збіти, *s.* Збівати; — ся на щось (на хату) etw. zustande bringen, aufführen können. + *M.* [misshandeln.

Збіткувати ся над ким jmdn

Збітний, *a.* хлїб gebacken aus allerlei Gemisch.

Збіток, *m.* Ueberfluss, *m.*; 2) *gew.* *pl.* збітки, — робіти Spässe machen, böse Streiche spielen; на-збітки, *adv.* *T.* zum Ueberfluss, zu sehr, zu viel; на збітки кому́ jmdm zum Trotz, zu Fleiss (etw. thun).

Збітбчїти, *v. n.* muthwillig sein.

Збітбчний, *a.* збітбчник, *m.* збітбчиця, *f.* muthwillig, spasshaft; Spassmacher, -in. [TP. 17. К.

Збіг, *m.* Flüchtling, *m.* der Flüchtige

Збігати, збігти, збічи, *v. n. s.* Побічи; herunter, herab-, ablaufen, verlaufen, verfließen; 2) — ся zusammenlaufen; einlaufen, eingehen, sich zusammenziehen (сукно́); zusammentreffen; б) sich müde laufen; 3) *v. a.* durchlaufen, -rennen; 4) збігати, збічи überlaufen (*v.* etw. Kochendem).

Збігленє, *n.* збігліна, *f.* Gr. 30 unzeitige Geburt, Abortus, *m.*

Збігльєць, -єця, *m.* Ueberläufer, *m.* Ог.

Збігльєсть, -єсти, *f.* Гол. III. 420 Geläufigkeit, Fertigkeit, Erfahrung, *f.*

Збїдкати ся за чим etw. sehr ungerne vermissen u. darnach angelegentlich suchen.

Збїднїти, (-їти), *v. a.* arm maocen; — ся das Ansehen der Armut u. des

Elends annehmen *C. I.* 4. [tigkeit, *f.*

Збїднїє, *n.* He. Verarmung, Dürf-

Збїднїти, *v. n.* verarmen, arm werden.

Збїже, *n.* Getreide *n. pl.* збїж'а Getreidesaaten, *pl.*; 2) Habseligkeit, *f.*

Збїжний, *a.* zusammenlaufend, convergirend.

Збїліти, *v. n.* weiss werden.

Збїльшїти, (-їти) *v. a.* vergrössern.

Збїльшїти, *v. n.* grösser werden.

Збїльшкї, *adv.* *s.* Завбїльшкї.

Збїц, -бна, *m. s.* Амббна, амвбн Лєв.

I. Збїр, -їра, *m.* Ф. Sbirre, Häscher, Henkerknecht, Mörder, *m.*

II. Збїр, -бру, *m.* Sammlung; 2) Ver-sammlung (*pl.* збїри) *f.*; 3) Jahrmarkt, *m.*; 4) gesammelte Beisteuer, Steuer, *f. К.*

Збїранник, *m.* В. *s.* Збір'ач.

Збїрати, *s.* Збір'ати. [Fiaker, *m.*

Збїржа, *f.* Ко. 54 Mietkutsche, *f.*

Збїржанїк, *m.* Ко. 54 Kutschen-eigenthümer, Fiakerhalter, *m.*

Збїрка, *f.* *s.* Збірник,

Збїрний, *a.* Sammel-, -є місце Sam-

melplatz, *m.* -а сбчка Sammellinse, *f.*

Пол.; gesammelt, zusammengebracht, beigetragen: збїрні гроші öffentlich eingehobenes Geld, Gemeingeld, *n.*; — тов'ар Stückgüter, *pl.*

Збїрник, (*d.* збїрничок, -чка, *m.* Sammlung, Collection, *f.*

Збїрниця, *f.* Ко. 145 allerhand zu-sammengelaufenes Gesindel; 2) Besen, *m.* Зап. II. 180.

Збїрничка, *f.* Sammellinse, *f.* Пол.

Збїрниця, *n.* Reservoir, *n.* В.

Збїросл'ов, *m.* Wörtersammlung, *f.* H. I. Wörterbuch, *n.*

Збїрщик, *m.* — баск'ак tatarischer Steuereinnahmer. [*m. Term.*

Збїрщина, *f.* Sammlungskreuzer,

Збїєти ся, wüthend werden, ergrimmen; збїшений *s.* Скажєний.

Збїєнов'їти, *v. n.* vom Teufel besessen werden, Ф.

Збїч, *gen.* збїчї *f.* Berglehne, *f.* seitliche Abdachung e. Hügels; *adv.* auf die Seite.

Збїчи, *s.* Збігати. [женїна.

Збїшїлєсть, -єсти, *f.* Пол. *s.* Ска-

Зблажїти ся, sich demüthig zei-

gen, kleinlaut werden.
Зблазнїти, *v. a. s.* Соблазнїти; 2) *v. n.* — собою айг verstossen, sei-

ner Würde Eintrag thun.

Зблѣкнути, зблякувати, *v. n.* verblissen, verschossen, *Левч. Зак.*

Зблїженє, *n.* Annäherung, *f.*

Зблїжїти, (-ати), зблїзїти, *v. a.* etw. nahe, näher bringen, annähern; — ся sich nähern, nahen.

Зблїзька, *adv.* aus der Nähe.

Зблїднути, зблїдїти, *v. n.* blass werden, erblassen.

Зблудїти, *v. n.* irre, fehl gehen, irren, fehlen, einen Fehler machen.

Зблукати ся, sich verirren.

Зббвтати, *v. a.* trübe schlagen, schützen, trüben.

Збогатїти, збогачувати, *v. a.* reich machen, bereichern; — ся — —

Збогатїти, *v. n.* reich werden.

Збоєцкїй, *a. pol. K.* Raub-

Збожевий, *a.* Getreide-

Збожеволїти, *v. n.* wahnsinnig, irrsinnig werden.

Зббїка, *f.* Mordfliege, *f.* (*Laphria*) *B.*

Збоїти, *v. n. s.* Скипїти (молоко).

Зббїч, *m.* Weberwerkzeug zum Dichtschlagen, Dichten der Leinwand, *n.*

Зббїще, *n.* Stätte wo das Vieh gestanden ist u. dieselbe zerstampft hat, *f.*; 2) Schlacht, *f.* *Ис.*

Зболїти, *v. n.* Schmerzen leiden, wund werden; дерево зболїло wurde moderig, anbrüchig; *a.* зболїлий, зболєний.

Зббрець, -рця, *m. s.* Збір.

Зборикати, *v. a.* aufwühlen.

Зббрище, *n.* Versammlung, Zusammenkunft, Gesellschaft, *f.* [*ГШ.*

Зббрниця, *f.* Sammlungskasten, *m.*

Зббрня, *f.* Versammlung, *f.*; 2) Sammlungs- haus, Gemeindehaus, *n.* (*Веч. I. 223*); 3) Kaserne, *f.* [wehren, verbieten.

Зборонїти, *v. a.* кому щось ver-

Зборбник, *m. См. s.* Хранїтель.

Зборбти, *v. a.* bewältigen, überwinden.

Зббчїстїй, *a.* abhangend, abfällig.

Зббчїти, *v. n.* abweichen, abirren; — ся *M. III. 90* schiefe Lage bekommen.

Зббя, *f.* Durchschlag, Durchhieb in der шкалї (im Hüttenwerke *B.*).

Зббїти ся, Furcht bekommen, erschrecken.

Збрїга, *f.* *Гол. III. 459?*

Збрѣкнути, *v. n.* anbrennen, anbrüchig, nicht mehr frisch, sauer wer-

den, (молоко); *a.* збрѣсклїй.

Збрєстї, *v. n.* sich verlaufen, sich verirren; що на ум збрєдє was schlechtwegs in den Sinn kommt. [*лїген.*

Збрєхати, [*збрєшу, -шеш*], *v. a.*

Збрїдити, *v. a.* щось кому jmdm etw. ekelig, widerlich machen; собї щось vor etw. Ekel haben.

Збрїднути, *v. n.* garstig werden; ekelhaft werden.

Збрїкати ся, *s.* Брикати.

Збрїскати (-їска-), *v. a.* bespritzen.

Збрїсти, *v. n. s.* Збрєстї: durchwaten.

Збрїти, *v. a.* wegrasieren.

Збрїчеловатїти, *v. n.* anschwellen (*v.* Menschen u. Thieren).

Збрїд, -бду *m. s.* Грядї.

Збрїдъ, -бди, *f.* *Фр.* Schlamm, *m.* Hefe, *f. s.* Збродъ. [*брїд.*

Збрїдє, *n.* die Stelle unterhalb des

Зброд, *m.* збродъ. *f. КУ.* zusammen- gelaufenes Gesindel; Rotte, *f.* [*treten.*

Збродїти, *v. a.* durwaten; mit Füßen

Збрбдник, *m.* Verbrecher, *m.*

Збрбдниця, *f.* Verbrecherin, *f.*

Збрбнїй, *a.* bewaffnet, *Кч. 3.*

Збрбнїйця, *f.* Waffenkammer, Rüst- kammer, *f.*

Збрбїти, *v. a.* be- waffnen; rüsten; 2) щось etw. Böses anstellen; — ся sich waffnen, rüsten.

Збрбїця, *f. s.* Збрбя *Гол. III. 55.*

Збрбня, *f. s.* Збрбя *С. II. 111.*

Збрбсати, *v. a.* *Ме. 205 s.* Ски- дати; збрбсїти що um einen Spott- preis etw. verschleudern.

Збрбя, збрўя, *f.* Rüstung, *f.* Waffen, *pl.*; 2) *pl.* Kleider, *pl.*

Збрбїрня, *f. КУ. s.* Збрбнїйця.

Збрўжїти, *v. n. s.* Струдобатїти.

Збрўхатїти, *v. n.* von jungen Vögeln: mehr entwickelten Rumpf bekommen.

Збрўч, *f. Гол. linker Nbf. des Днїстер.*

Збрўч, *f.* Збрбя.

Збўванє, *n.* das Loswerden, Weggeben einer Sache; Veräußerung, *f.* Verkauf, *m.*

Збувати, збўти, *v. a.* що etw. los- werden, sich etw. vom Halse schaffen,

— робїти е. Arbeit verrichten um sie loszuwerden, nur so obenhin betreiben; когб jmdn abfertigen, abweisen; 2) ver- äussern, verkaufen, weggeben; 3) *v. n.* на чїм mangeln, nicht ausreichen; збу-

вiае що, чого es bleibt etw. übrig, ist zu viel; 4) — ся *s. v. a.*: (чогó, корó) von einer Sache loskommen; verlustig werden, verlieren.

Збۇдь-вiк, збۇйвiк, *m. Kc.* 196. 585 abgelebt, sehr alt; 2) der sein Leben im Nichtsthum zugebracht hat *Оз.* 78.

I. Збудáйти, *v. a. P. I.* 63 s. Зóйти,

II. Збудáйти, збуджáти, *v. a.* erwecken, auf-regen.

Збудóванe, *n.* Erbauung, *f. K.*

Збудувáти, *v. a.* erbauen. [räuber, *m.*

Збóй, збóйник, *m.* Mörder, Strassen-

Збóйнувáти, *v. n. Ч. V.* 1169 вi-трí losgehen, stürmen.

Збур, *m.* Tripper, (*B.*), *m.* Genorrhoea.

Збурáковáтити, *v. n.* roth wie бурáк werden. [regung; 2) Zerstörung, *f.*

Збóренe, *n.* Störung; Aufwallung, Auf-

Збóрити, *v. a. s.* Бóрити.

Збóрмáти, *v. ? Me.* 175. ?

Збóтe, збóти, *s.* Зóванe etc.

Збóткóвий, *a.* зáклад Umsatzan-stalt, *f.* Absatzamt, *n.*

Збóтний, *a.* entbehrlich, *Term.* [III.

Збóтнiти, *v. n.* übermüthig werden,

Збóток, -тку, *m.* Absatz, Umsatz im Verkauf; *m.* на — zum Verkauf, zum Veráussern. [auf die Beine bringen.

Збóторáжити, *v. v.* allarmieren,

Збóхтiти, *v. n.* (землá, дорóга) locker werden u. sich heben, *s.* aufröhren.

Збóчáвити, *v. n. Оз.* (61) XII. 30 verholzen? [getümmel erfüllt *s.* Бóча.

Збóчeний, *a.* -e пóле mit Kampf-

Збóшок, -шка, *m.* Butterstámpel, -sterl, *m.* [machen, erfrehen.

Збóяти, *v. a. Cm.* ausgelassen, dreist

Звáb, *m.* Lockspeise, *f.* — робiти verlocken, *Фр.* [beilocken.

Звábити, звábляти, *v. a.* an -her-

Звábлявий, *a.* Левч. verlockend.

Звáга, *f. Cm.* Muth, *s.* Вiдвáга; 2) Vorsatz, Entschluss, *m.*

Звáда, *d.* звáдка, *f.* Hader, Streit, Zwiſt, *m. Ч. III.* 437.

Звáдити ся, звáднiти, *v. n. Ч. V.* 686 hadern, streiten, zanken.

Звáдливо, *adv. Кч.* 25 árgertlich, Aergernis, Verdruss verursachend, an-stössig; lästig, beschwerlich.

Звáдник, *m. s.* Пiядич *m.*

Звáжáти, *v. a.* achten; на корó

(що) Rücksicht auf jmdn (worauf) neh-men; etw. beachten.

Звáжити, *v. a.* abwágen, wágen (auf der Wage); 2) auf eine Seite her-übersenken; 3) erwágen, звáживши

in Erwágun; щóсь душéю — etw. mit Eid bekráftigen; 4) ся на щóсь

etw. wágen. [wegen, dreist.

Звáжливий, звáжний, *a. ОИ.* ver-

Звáкувáти, *v. a.* час — *A. Г.* 160. 161 vergeuden, *s.* Згайти.

Звáл, *m. КУ.* *pl.* zusammengestúrtzte Felsen, Trümmer, *pl.*; 2) Wall, Klum-pen, *m. V.*

Звáла, *f.* grosse Menge, Gedränge, *n.*

Звáлáшати, *s.* Валáшати.

Звáлiти, звáлювати, *v. a.* herunter-, niederwerfen; корó з нiг umwer-fen, zu Boden werfen; ein-, niederreis-sen; 2) що на корó etw. auf jmdn schie-ben, *jmdm etw. zur Last legen; 3) — ся

sich háufen, (in Haufen) stürzen, fallen; на корó * jmdm über den Hals kommen.

Звáлка, *f.* Gedränge, Schlachtge-tümmel, *m. Ру.*

Звáловiтий, *a.* schwerfällig, (*B.*).

Звáлярник, *m. s.* Зiльниця.

Звáляти, *v. a.* beschmutzen, besudeln.

Звáнe, (-нi), *n.* Name, Titel, *m. H.*

17 Benennung, *f. K.*

Звáнтáжити, *v. a.* einpacken, *Фр.*

Звáр, *m.* Abkochung, *f.*; 2) Gebráude

aus verschiedenen Salben als Brustheil-mittel, *n.*

Звáрiльний, *a.* schweisſbar, *Пол.*

Звáрiти, *v. a.* kochen; желiзо

Звáрич, *m.* Salzsieder, *m.* [schweissen.

Звáрка, *f.* Stelle, wo das Eisen zu-sammengeschweisst worden; 2) *s.* Звá-

лiрник. [gekochtes, Tránkchen, *n.*

Звáрок, -рку, *m.* Decoct, etw. Ab-

Звáрувáти, *v. a. §.* stehlen.

Звáрiти, *v. a.* шмáте *s.* Зóлiти

báhen, ausbrühen. [Verführung, *f.*

Звéденe, *n.* Abführung, Ableitung;

Звéденiця, *f.* verführtes Mädchen,

das Mutter geworden war von einem

Buhlen, (*B.*).

Звéдeнник, *m.* Kuppler, *m.*

Звéденiята, *pl.* zugeführte Kinder

eines Witwers u. einer Witwe dh Hei-rat derselben.

Звéзти, звéзiти, *v. a.* zusammen-

bringen, zusammenfahren; 2) па́лицев когó jmdm mit dem Stock einen derben Schlag versetzen.

Звелича́ти, *v. a.* hochpreisen, rühmen; — ся *Me.* 103 prahlen. [цїня́. *f.* Звели́ченє, *n.* Под. Erhöhung, —

Звенó, *n.* Glied, Kettenglied, *n.* Ил.

Звербува́ти, *v. a.* anwerben. [ти.

Зверга́ти, звере́чи, *v. a.* О. П. с. Скида́-

Зверетені́ти ся, *He.* звереті́ти ся wie eine Spindel sich schnell umdrehen; umkreisen.

Звє́рати, *v. a.* *H.* 133 s. Вє́рати.

Звє́рник, ялове́ць —, *m.* Sadebaum, *m.* (*Juniperus sabina*).

Зверну́ти, зверга́ти, *v. a.* umlenken; на що lenken, hinlenken, -richten; 2) umfallen lassen, stürzen; ві́вник зверну́в der Kutscher hat umgeworfen; 3) ко́му що wiedergeben, zurückstellen; 4) *v. n.* зверну́ло з полудня kurz nach Mittagszeit; 5) — ся до когó an jmdn sich richten, wenden; б) *s.* Верну́ти ся. [zurücklegen.

Зверста́ти, *v. a.* до́рогу den Weg

Зверть, *f.* Abgrund, *m.*

Зверта́льний, *a.* nach rückwärts umwéndbar, wéndbar, *Пол.*

Звє́ртень, -тня, *m.* Sonnenwende, *f.* (*Heliotropium peruvianum*, „Vanillekraut“).

Зверті́стий, *a.* — viz leicht umzuwerfen; 2) schief auf die Seite geneigt, steil: до́рога (*B.*). [schlingen.

Зверті́ти ся, sich krümmen, *s.*

Звертко́вий, *a.* -е вікно? [le, *n.*

Звертлю́х, *m.* Spulrad für dicke Sei-

Звє́ртувати ся, *ГБ.* („*P. X.*“ 72) *s.* Обявля́ти ся.

Зверх, *praep.* mit d. *Genit.* über, оді́н зверх одно́го der Eine über dem Anderen *P. I.* 4; 2) darüber; überdies, ausser; зверхо́м *adv.* über die Massen, übermässig, *He.*

Звє́рха, *adv.* oben, auf der Oberfläche, von aussen, äusserlich.

Звє́рхний, *a.* *МШ.* der äussere.

Звє́рхник, *m.* *K.* der Obere, obrigkeitliche Person; Behörde, *f.*

Зверхни́нá, звє́рхність, (-рши-) -ости, *f.* Obrigkeit, Behörde; Obergewalt, Hegemonie, *f.* *Kч.* 106.

Зверхє́льний, *a.* die Kräfte über-

steigend, *Под.*

Зверше́ний, *a.* vollkommen, *K.*

Зверше́нїти, (-ня́ти), *v. a.* *KV.* besiegen, aufs Haupt schlagen, vernichten.

Зверше́ньство, *n.* *Пу.* *s.* Соверше́ньство.

Звє́сти [зведу́, зведє́ш], *v. a.* herab, herunter- abseitsführen, -leiten; потóмлені ві́ка звє́сти ко́му *M.* I. 57 die müden Augen jmdm schliessen; 2) zusammenführen; звів нас у вели́ке при́ятелство redete uns ein wir seien grosse Freunde; звє́сти на толк когóсь *Ч.* V. 470 jmdm guten Rath geben; 3) in die Höhe heben, aufrichten, aufführen: буди́нок; emporheben; 4) *verführen, betrügen (з ро́зуму).

Звє́точїти, *v. n.* veraltern, *МШ.*

Звє́черїти, *v. n.* *impers.* звє́черїло wurde Abend, die Abenddämmerung trat ein.

Звива́ти, *v. a.* zusammen-einarollen, aufwinden, aufhaspeln; 2) *v. n.* — лі́са́ми sich in den Wäldern herumtreiben, 3)* — ся sich sputen, geschäftig umgehen.

Звиву́щий, *a.* flink, behend, (*B.*).

Зві́дини, *pl.* *Зг.* *s.* Розві́дини, Besuch, *m.* [*impers.* ко́мусь.

Зві́дити ся, scheinen, vorkommen,

Зві́діти, *v. a.* ко́мусь щось *H.* 80 *Шл.*

jmdm etw. aus Nachsicht darüber hinweg sehen indem man es nicht bemerken will, übersehen, nachsehen, *vgl.* Збáчити.

Зві́жка, *f.* Mehrbetrag, Ueberschus, *m.*

Зві́жки, *adv.* ти би все на — möchtest immer höher.

Звика́ти, звї́кнути, *v. n.* *P.* I. 132, — ся sich an-gewöhnen.

Зві́нка, *f.* Art Filzball, *m.* -spiel, *n.*

Зві́нный, *a.* flink, behend.

Зві́нність, -ости, *f.* Behendigkeit, Flinkheit, *f.* [die Schuld wälzen.

Звиновáтити, *v. a.* когó auf jmdn

Звину́ти, *s.* Звива́ти; 2) beseitigen, aufheben, auflassen; *звину́в ся з чим є́бро wurde schnell damit fertig. [zeihen.

Звиня́ти, *v. a.* entschuldigen, ver-

Зві́са, *f.* Pendel, *m.* *Зг.*

Звиса́ти, звї́снути, *v. n.* herabhängen, -hängen; — на кі́м auf jmdn sich stützen, sich verlassen; звис на дурни́цю ist gewohnt auf leichte, pfiffige Weise Gewinn zu erhaschen.

Звисястий, *a.* *МІІІ.* herabhängend.
 Звйсок, -ску, *m.* Ueberschuss, Rest, *m.*
 Звйти, *s.* Звйвати 1).
 Звйтці, *pl.* Drehblüthige (*Contortae*).
 Звйтѣжа, *W.* звйтѣзь, *f.* *Мог.* Sieg, *m.*
 Звйтѣжити, *v. a.* *Гол. гр.* 30 überwinden, besiegen. [*Св. Кл.*
 Звйтѣжний, *a.* siegend, siegreich
 Звйх, *m.* *Еф.* 30. звйхненє, *n.* Verrenkung, *f.* [chen; *vgl.* Звйвати *св.*
 Звйхати *св.*, flink umgehen, *f.* ма-
 Звйхнути, *v. a.* verrenken, ver-
 stancken; *ptc.* звйхнутий *и.* звйхн-
 ний; * auf Abwege führen.
 Звйхрватіти, *v. n.* sich drehen,
s. werfen (дѣшка). [*s.* aufraffen.
 Звйхторити, *св.*, sich aufmachen,
 Звйчаєвий, *a.* -е право Gewohn-
 heitsrecht, *n.* *Term.*
 Звйчай, *m.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch,
 Brauch, *m.* Sitte, Art, *f.*; за-звйчай ge-
 wöhnlich *ГІІІ.*; 2) *s.* Звйчайність.
 Звйчайний, *a.* gewöhnlich, gebräuch-
 lich; 2) sittsam, anständig, geschicklich,
 geziemend, züchtig, geschult *ІІІ. І.* 118.
 Звйчайність, -ости, *f.* gute Sitte,
 Etikette, *f.* *Кл.*; 2) Gewöhnlichkeit, *f.* *Пар.*
 Звйчати *св.*, звйчити *св.*, *М.* sich
 aneinander gewöhnen; звйчити *v. a.* *К.*
 angewöhnen; *ptc.* звйчений *М.* gewohnt.
 Звйчка, *f.* *См.* *s.* Звйчай 1).
 Звйчме, *adv.* *Н.* 18 *s.* Звйчайно.
 Звйчний, *a.* gewohnt *Р. ІІ.* 162.
Левч. — звйчно, *adv.* gewöhnlich
 Звйшка, *f.* *ЛД.* *s.* Вйшка. [*en.*
 Звйщати, *v. n.* kreischend aufschrei-
 Звйд, *g.* звѣду, *m.* Gewölbe, *n.* Wöl-
 bung, *f.* — нѣба; Balkengerüste, *n.* -ла-
 ге, *f.* zum Dachstuhl, *f.*; 2) Aufzug, *m.*
 übht was aufgezogen, gehoben werden
 kann; 3) Brunnenschwengel, *m.* *Зак.* 3)
 Fangeisen, *n.* [*МІІІ.*
 Звйданє, *n.* Erkundigung; Frage, *f.*
 Звйдати *св.*, звйдувати *св.* о, про,
 за когѣ (що), за ким (чим) sich erkun-
 digen, nachfragen nach jmdm, wornach.
 Звйдани, *ВБ.* звйди, *pl.* *s.* Розвй-
 дини; Besuch, *m.* *Пар.*
 Звйдки, *adv.* woher, von woher?
 Звйдкись, звйкільсь, *adv.* von ir-
 gendwoher.
 Звйдкільінде, *adv.* anderswoher.
 Звйдколї, *adv.* *См.* seitwann, seitdem.

Звйдний, *a.* — міст Aufzieh-, Zug-
 brücke, *f.* *Пар.*; 2) verführerisch, trügerisch.
 Звйдноє, *adv.* *Кст.* von dorten.
 Звйдмленє, *n.* *См.* Kundmachung, *f.*
 Звйдси, звйдеіль (-ля), звйдти, звйд-
 тіля, *adv.* von hier aus.
 Звйдтам, *adv.* von dort her.
 Звйдун, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
 Звйдусіль (-ля) звйдусюди *Кч.* 238
adv. von allen Seiten. [чогѣ.
 Звйдчѣго, *adv.* *s.* Від чѣго; Чому,
 Звйжити, *v. a.* erproben, kennen
 lernen, erfahren; звйжлий, *a.* *Га.* *ІІ.*
 8 erfahren, kundig.
 Звйзда, *f.* Stern, *m.* *Оз.* 79.
 Звйзданя, *f.* Stachelstern, *m.* (*Aster-*
acanthion). [*diger*, *Astrolog*; *Astronom*, *m.*
 Звйздар, *m.* Sterndeuter, Sternkun-
 Звйздарня, *f.* Sternwarte, *f.* Ob-
 servatorium, *n.*
 Звйздатий, *a.* sternförmig; 2) кинь
 mit *e.* weissen Flock auf der Stirn.
 Звйзде, *n.* *coll.* *s.* Гвйздъ 1), гвйзде.
 Звйздєнь, *m.* Milchstern, *m.* (*Gagea*).
 Звйздик, *m.* *W.* *s.* Гвйздъ 1).
 Звйздїця, *f.* Stern, *m.* *Зг.*; 2) —
 округлява rundsternige Sternkoralle, *f.*
 (*Astrea rotulosa*). [Sternlein, *n.*
 Звйздкѣ, *У.* звйздочка, *f.* *дїм.*
 Звйздний, *a.* Stern- *КУ.* *ІІу.*; 2)
 gestirnt, *Кл.*
 Звйздѣобраз, *m.* *В.* Sternbild, *n.*
 Звйздовий, *a.* aus Sternen, ster-
 nengleich *Ч.* *ІІІ.* 289. [bedeckt, *На.*
 Звйздохрїтий, *a.* mit Sternen
 Звйздослѣв. (-слѣвєць) *m.* *s.* Звйз-
 дар. [Sternen geschmückt.
 Звйздострїний, *a.* *МІІІ.* mit
 Звйздоцьвіт, *m.* chinensische Stern-
 blume (*Aster chinensis*).
 Звйздѣчний, *a.* *СМ.* Stern-
 Звйздѣчник, *m.* Sternmiere, *f.*
 (*Stellaria*). [*rias*].
 Звйздунка, *f.* Seestern, *m.* (*Aste-*
 Звйдчатий, *a.* *В.* sternförmig.
 Звйдчатка, *f.* Sternkoralle, *f.*
 Звйзчик, *m.* *Asterigerina*, *В.*
 Звйздяний, (*d.* -нѣнький), *a.* *Гол.*
ІІІ. 32 mit Sternen besät.
 Звйздянка, *f.* Sterndolde, Meister-
 wurz, *f.* (*Astrantia*).
 Звйй, *g.* звѣю *М.* *ІІІ.* 124 Gewinde,
 Gekräusel; 2) *s.* Сувйй.

Звійну́ти, *v. a.* abwischen, *ОЛ.*

Звійці, *pl.* Wickler, *pl.* (Tortricidae) *B.*

Зві́бка, *f.* *N. e.* Berges.

Звікува́ти, *v. a.* — *вік ganze Lebenszeit verleben.*

Зві́льна, *adv.* langsam, gemach.

Зві́льний, (-няти), *v. a.* nachlassen, freier, lockerer machen; * *mildern*; *verlangsamten.* [*cher werden, Фр.*

Зві́льни́ти, *v. n.* nachlassen; schwä-

Зві́н, зві́нок, etc. *m. s.* Дзвн etc.

Зві́нець, -нця, *m. s.* Луц.

Зві́ннийця, *f.* *Га.* I. 141 *s.* Дзвіннийця; *Art Osterspiel.*

Зві́нок, -нка, *m.* (зві́нка, *f.*) — *розбрілий a. B. sperrigblütige Glockenblume (Campanula patula); 2) — ріби АД. II. 58. querdurch abgehauenes Stück.*

Зві́нча́ти, *v. a.* bekränzen; 2) trauen.

Зві́нчик, *m.* Drottelblume, *f.* (Soldanella), *B.*; 2) — *млячок nebelartiges Glockenthierchen (Vorticella nebulifera Пол.*

I. Зві́р (зві́р), -ра, *m.* зві́рь, *f.* *Ф.* Thier, Unthier, *n.*; 2) *Raubthier: Wolf; * Unmensch, m.* [2] *s.* Розсо́ха.

II. Зві́р, *g.* зві́ру, *m.* Schlucht, *f.*;

Зві́ра́к, *m.* *Gr.* 30 *Wolf, m.*

Зві́рин, зві́рний, *a.* Thier-, Wild-

Зві́ринá, *f.* Thier, *n.* *dim.* зві́ринка, *f.* kleines Thier, Thierchen, *n.* *Ст.*

Зві́ринець, -нця, *m.* Thiergarten, *m.*; 2) — *неб́сний Зві́рокру́г, Пар.*

Зві́рити, зві́рати, *v. a.* *щось erproben, erfahren, — на собі an sich selbst die Erfahrung machen; prüfen, untersuchen Ч. IV. 712; 2) — ся кому́, пер́д ким з чимось jmdm etw. anvertrauen, bekennen; на щось — Ст.* sein Vertrauen worin setzen, worauf bauen; 3) *звірила мене хороба hat mich ganz abgeschwächt.*

Зві́рка, *f.* kleines Thier.

Зві́рки, на — *Га.* II. 55 *zur Probe, um zu prüfen, versuchs halber, zur Ueberzeugung.* [*trauenselig.*

Зві́рля́вий, *a.* offen gestehend, ver-

Зві́рний, *a.* *Ч.* I. 122 *zum wilden Thiere geh. Еф.* 16.

Збі́робо́й, (-бо́йник) ді́рāvий Нартеу, *n.* (Hypericum perforatum).

Зві́ровий, *a.* Thier-, *Лу.*

Зві́рова́то, *adv.* wann viele Wölfe sich herumtreiben.

Зві́родя́вий, *a.* *Ос.* (61) *X.* 53.?

Зві́ро́к, -рка, *m.* *dim.* *s.* Зві́ринá *P.* I. 128. *С.* II. 164. [*cus, m.*

Зві́рокру́г, *m.* Thierkreis, Zodia-

Зві́роло́в, (-ло́вець), *m.* *K.* Jäger, *m.*

Зві́роло́вний, *a.* *K.* zur Jagd geh., Jäger-, Jagd-

Зві́ро́сть, *f.* *Гр.* V. 342 *на — s.* Злієть, на — *кому́.*

Зві́ро́та, *f.* *Ст.* Bestialität, *f.*

Зв́віре́кий, *a.* thierisch, viehisch, *Пар.*

Зві́ру́чка, *f.* *s.* Зві́рка. [*gehen.*

Зві́рюва́не, *n.* *K.* thierisches Vor-

Зві́рюва́ти ся, *s.* Па́чити ся (до́шка).

Зві́рють, *n.* *Гол.* III. 18 *s.* Зві́ря, *Оз.* 100.

Зві́ря, -ята, *n.* Thier, *n.*

Зві́ря́ний, зві́рячий, *a.* Thier-, Vieh-, thierisch.

Зві́ря́ти, *s.* Зві́рити.

Зві́ря́чість, -ости, *f.* Thierheit, viehische Wildheit, viehisches Wesen.

Зві́сь, *f.* *Гр.* *s.* Зві́сть. [*Bięten.*

Зві́се́нь, *a.* *Ос.* (61) VII. 119 *s.*

Зві́сьго́лова, *m.* *V.* Kopfhänger, *m.*

Зві́сити, *v. a.* hängen lassen, herabhängen l.; sinken lassen.

Зві́єка, *f.* *Зг.* Schleier, *m.*

Зві́єть, (*d.* зві́єтка, зві́єточка), *f.* *s.* Вієть; *на звієти V. auf Kundschaft.*

Зві́єти́ти, *v. a.* *кому́ що (о чім, про що) jmdm etw. bekannt geben, verkünden, jmdn von etw. verständigen*

Зві́єтува́лець, -ля *Кл.* зві́єту́н, *Мог.* *m. s.* Вієту́н; *Herold, m.*

Зві́єтува́не, *K.* зві́єчене, *Term. n.* Bekanntmachung, Verständigung, *f.* Bericht, *m.*

Зві́єтува́ти́ти, *v. n.* [*бсєтє*], *бураки́ wurden saftlos, blieben nur Fasern (лі́ко) von denselben.*

Зві́трі́не, *n.* Verwitterung, *f.* *Пол.*

Зві́трі́ти, *v. n.* verwittern.

Зві́ча́ти, *B.* зві́ча́ти *s.* Зві́єти́ти.

Зві́чити ся *ins Gesicht sich etw. sagen [в́ичи].*

Зві́я́жка, *f.* Werkstück zum Aufwinden des Gespinnstes in *e.* Knäuel, *n.*

Зві́яти ся, (фа́ля) *sich erheben u. stürmisch aufbrausen; sich fortmachen, sich aus dem Staube machen.*

Звладáти, *v. n.* робі́ти *e.* Arbeit bewältigen *s.* Зво́лодáти.

Звѣбро, *n.* Ч. IV. 496 s. Ребрѣ?
 Звѣда, *f.* II. 69 s. Звѣда. [räther, *m.*
 Звѣдецъ, -дця, *m.* См. Verführer, Ver-
 Звѣди, *pl.* Gewölbe, *n.* C. I. 216 s.
 Звѣд; 2) Betrug, Schwindel, *m.* Kuppe-
 lei, Kupplerschaft, *f.* Кс. 141; 3) Con-
 frontation, *f.*
 Звѣдини, *pl.* Confrontation, *f.*; 2)
 Zusammenkünfte zum Zechgelage, *pl.*
 3) das Bedecken der Braut mit der
 Frauenhaube Ч. IV. 611.
 Звѣдѣстий, *a.* gewölbt.
 Звѣдѣтель, *m.* Гол. III. 253 Ver-
 führer, Verleiter, *m.* Term.
 Звѣдѣтелька, *f.* Verführerin, *f.* Нав.
 Звѣдѣти, *s.* Звѣсти; — во свѣта
 когѣ ums Leben bringen; — бѣчу, бѣду
 ein Krawall, ein Unheil verursachen,
 hervorbringen. [gerisch *Мог.* У.
 Звѣдлѣвий, *a.* verführerisch, trü-
 Звѣдник, *m.* Kuppler, *m.* Ко. 79;
 2) Mäkler, *m.*
 Звѣдниця, *f.* Kupplerin, *f.*
 Звѣдня, *f.* Ко. 196 Kupplerschaft;
 2) s. Звѣдниця, *См.*; 3) звѣдѣти звѣднѣ
 (*pl.*) в кимѣсь Б. mit jmdm (*m.* Wei-
 bern) sich abgeben, sich herumbalgen.
 Звѣдѣвий, *a.* Wölbung-
 Звѣецъ, -бѣця, звѣйник, *m.* Wickler,
 (Tortrix) s. Звѣйці.
 Звѣжай, *m.* Гол. III. 37 das Ein-
 führen des Getreides vom Felde.
 Звѣздик, *m.* Nelke, *f.* (Dianthus);
 2) Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.).
 Звѣздиговѣти, *pl.* Nelkenblumen
 (Caryophyllaceae). [(Caryophyllinae)
 Звѣздиговѣти, *pl.* Nelkengewächse
 Звѣздижник, *m.* Gewürznelkenbanm,
m. (Caryophyllus arom.); 2) Nelkenkor-
 alle, *f.* (Caryophyllia).
 Звѣзчик, звѣздицкий, s. Звѣзчик etc.
 Звѣлѣти, *v. a.* Гр. s. Звѣлодѣти.
 Звѣлене, (-лѣне), *n.* См. II. 96
 Wille, Wunsch, *m.* Genehmigung, *f.*
 Звѣленецъ, -нцѣ, *m.* W. Urlauber, *m.*
 Звѣлѣти, *v. a.* erlauben, gestatten
 P. I. 5; 2) belieben, wollen, geruhen
 H. 112; 3) s. Увѣлѣнѣти; 4) — ся
 die Güte haben: звѣлѣтьсь! = бѣдѣте
 ласкаві *Кух.*; 5) звѣлѣти ся *Др.* с. 115
 гүтиг sein; wollen; звѣлено, звѣлано
 P. I. 130 nach dem Willen.
 Звѣлѣнѣти, *v. a.* См. s. Увѣлѣнѣти.

Звѣлѣнѣти, *v. a.* У. stürmisch
 aufregen. [winden, besiegen.
 Звѣлодѣти, *v. a.* bewältigen, über-
 Звѣлѣти, *v. a.* viel umherschlep-
 pen; * когѣ jmdm zum müssigen Nach-
 gehen, zur Liederlichkeit bringen.
 Звѣлѣний, *a.* -нѣ нарѣсти Зѣге-
 rungсзисн, *Term.*
 Звѣлѣ, *f.* Freiheit, *f.* [lauben.
 Звѣлѣти, *v. a.* u. — ся, *Ко.* 172 er-
 Звѣлѣти, *pol.* v. n. *Ко.* 37 звѣлѣ-
 пити *К.* verzweifeln, verzagen, den kür-
 zeren ziehen; nahe sein dem Crepiren.
 Звѣн, *m.* Klang, *m.* Пол.
 Звѣнатка, *f.* -лѣлѣйка *Campanula*
lilifolia v. *Adenophora suaveolens*.
 Звѣник, звѣнѣти etc. s. Дзвѣник
 etc. дзвѣн etc.
 Звѣнѣстий, *a.* helltönend, *Зар.*
 Звѣнкѣсть, -ости, *f.* Klangfarbe, *f.*
 Звѣнковѣти, *pl.* Glockenblumen-Ge-
 wächse, (Campanulaceae).
 Звѣнкоговѣсий, *a.* mit wohlklin-
 gender Stimme, hellstimmig.
 Звѣнкоцѣвѣти, *pl.* Glockenblüthige
 (Campanulineae). [giesser, *m.*
 Звѣнник, звѣнар, *m.* Glocken-
 Звѣновѣй, *a.* Glocken-
 Звѣновѣна, *f.* Glockenspeise, *f.*
 Звѣновѣниця, *f.* Glockenpolyp, *m.*
 (Campanularia).
 I. Звѣрѣти, s. Зѣрѣти. [umschliessen.
 II. Звѣрѣти, *v. a.* s. Загородѣти,
 Звѣри, *pl.* s. Зѣр II.
 Звѣрикѣти (-ичѣти), *v. n.* wie ein
 wildes Thier brüllen, (*Фр.*)
 Звѣрѣть, *f.* Т. звѣрот, -оту, *m.*
 Umkehr, Schwenkung, Wendung; на
 звѣрот *Ко.* 140 s. На вѣворѣт.
 Звѣрка, *f.* Schliessmuskel, *f.*
 Звѣрлѣч, *Syngnathus bucculentus* B.
 Звѣротѣти ся, s. Вернѣти ся, Зѣ.
 Звѣротний, *a.* круг Wendekreis,
m. КУ. [ре, *f.*
 Звѣротник, *m.* Wendekreis, *m.* Тро-
 Звѣрохнѣти, звѣрошѣти, *v. a.*
 in Unruhe, in Aufregung versetzen; —
 ся — — gerathen, unruhig werden.
 Звѣрошѣти ся, s. Змѣшѣти ся.
 Звѣрчий, *a.* Schliess-
 Звѣстри стрѣлѣти, *R.* 92 scharf
 schiessen (bei d. Hochz.)
 З-вѣсхѣд сѣнцѣ *Ос.* (61) VII. von

Sonnenaufgang, von Osten her.

Звѳхченє, *n.* Befeuchtung, *f.*

Звохчѳти (-чѳти), *v. a.* бѳфеuchten, benetzen; *v. n.* feucht, nass

Звѳщик, *m.* Fiaker, *m.* [werden.

Звоювѳти, *v. a.* besiegen, bezwingen, unterjochen. [ertragen §.

Звудалѳти (з'удал-), *v. a.* aushalten,

Звужѳти, звуйѳти, звужувати, *v. a.* enger, schmaler machen, verengen.

Звўзло, *n.?*

Звук, *m.* Laut; Schall, *m.* Пол.

Звуковѳй, *a.* Laut-, Schall-

Звукѳбвний, *a.* Гуш. klangvoll, klangreich.

Звукѳслѳвѳє, *n.* Lautlehre, *f.*

Звўрдити, *v. a.* die Milch beim Kochen gerinnen machen; — ся geronnen (sauer) werden. [wohlklingend.

Звучнѳй, *a.* tönend *Оц. ep.* §. 15;

Звўчнѳсть, -ости, *f.* Wohlklang, *m.*

Звучногѳлѳбний, *a.* wohl- hellklingend, *Кл.*

Звѳга, *f.* Н. 192 Lärm, *m.*

Звѳгѳль = Новоград Волинськ.

Звягльвй, *a.* Н. 140 bellend, bellend; lärmend.

Звяжѳрука, *m. f.* der (die) Hānde bindet, der (die) behindert.

Звяз, *m.* К. звязь, *f.* Zusammenhang, *m.* Verbindung; Būndigkeit (vom Boden); *f.;* 2) Structur, *f.* Gefūge, *n.* К.

Звязѳти, звязувати, *v. a.* zusammenbinden, knūpfen; verbinden; fesseln; — ся слѳвом ein bindendes Wort geben; *ptc.* звязаний *М. II.* 80 = (звѳзаний), завѳзаний. [2) gedrāngt, kurz.

Звязкѳй, звязнѳй, *a.* būndig, solid;

Звязкѳсть, -ости, *f.* В. Būndigkeit, *f.*

Звязнѳсть, -ости, *f.* enge Verbindung, *Се.*

Звѳзок, -зку, *m.* Zusammenhang, *m.*

Звѳк, *m.* Geklirre, Gerassel, *n.*

Звѳкнути, *v. n.* erklirren.

Звялѳти, *v. a.* krank, welk machen, Unpāsslichkeit verursachen; ankrānkeln.

Згѳга, *f.* Sod, *n.* Sodbrennen, *n.;* 2) *К. OII.* Durst, *m.*

Згѳд, *m.* Ст. s. Згѳдка.

Згѳдѳти, згѳдувати, *v. a.* erwāhnen, gedenken, an jmdn (etw.) erinnern: корѳ, що, про (за) корѳ, п. (з.) що; 2) errathen.

Згѳджѳти ся, s. Згѳджувати ся.

Згѳджѳти (-ажѳ-), *v. n.* комў з чим s. Вигажѳти.

Згѳдка, *f.* Erwāhung; Erinnerung, *f.*

Згѳдуванє, *n.* Erinnerung, *f.* *М. II.* 179; 2) das Errathen.

Згѳѳти, s. Гѳѳти.

Згѳмѳти, згѳмкѳти, *v. a.* §. auffressen.

Згѳмѳшѳти, *v. a.* s. Гѳмюз, на — зѳѳти.

Зганьѳѳти, *v. a.* s. Ганьѳѳти.

Зганѳѳти, *v. a.* комў щѳсь jmdn wegen etw. tadeln, rўgen.

Зганька, *f.* Зар. s. Згѳдка.

Зганути, *v. a.* s. Згѳдѳти.

Зганѳѳти, s. Згнѳѳти; 2) s. Зменшѳти.

Згар, *f.* das Angebrannte; 2) Fusel im Brantwein, *m.* Мак.; 3) Licht *n.* Wārme der Sonne; weѳрна — Abendrѳthe, *f.* У.

Згарѳ, *m.* Schneesturm, *m.* Пис. згарѳѳом загарѳѳати mit Gewalt entreissen, rauben, *К.*

Згарѳѳати *v. a.* s. Загарѳѳати *Ме.*

Згарѳѳець, -рця, *m.* ausgebrannte Waldstrecke in eine Wiese (Weideplatz) umgewandelt.

Згарѳѳистѳй, *a.* brennbar, ver-

Згарѳѳище, згарѳѳиско, *n.* Brandstātte, *f.;* 2) s. Згарѳѳець.

Згарѳѳисть, -ости, *f.* Brandgeruch, *m.*

Згармонѳзувати, *v. a.* in Harmonie bringen.

Згарѳѳок, -рка, *m.* s. Недѳгарѳок.

Згарувѳти, *v. a.* dh. ųbermāssige schwere Arbeit aufreiben, abhārmen; *ptc.* згарѳѳований.

Згарѳѳя, *f. s.* Згарѳѳище, *У.* 2) s. Згарѳѳець.

Згарѳѳячу, *adv.* in der Hitze *III.* I. 385.

Згасѳти, згаснўти, *v. n.* erlѳschen, aufhѳren zu brennen, zu leuchten.

Згасѳѳти, згаснўвати, *v. a.* auslѳschen.

Згѳтляти, s. Гѳтляти.

Зги? *Ос.* (62) *II.* 55.

Згиѳ, *m.* Bug, *m.* Fusswurzel, *f.* Пол.; 2) Gelenk, *n.* Под.

Згиѳѳати, згинѳѳати, *v. a.* beugen, niederbiegen, krūmmen.

Згиѳлѳѳє, *n.* coll. Schindvieh, *n.*

Згиѳнўти, згѳнўнути, *v. n.* verloren gehen, verschwinden, s. Гѳнўнути.

Згѳнўдити, *v. a.* собѳ щѳсь vor etw. Abscheu bekommen.

Згинѳѳч, *m.* Beugemuskel, *f.* Beuger, *m.*

Згирѳѳти, s. Загирѳѳти.

Згіде, (-дде), *n.* Hab' und Gut, *n.* Oc. (62) VIII. 23.

Згіден, *K.* згідний, *a.* tauglich, nützlich, verwendbar; wert, fähig; 2) übereinstimmend, *B.* — го́лос Gleichlaut, *m.*; übereinkommend; *adv.* згідно überein, *Пар.*

Згідлі́вість, -ости, *f.* Oc. Verträglichkeit, Friedfertigkeit, *f.*

Згін, *g.* згону, *m.* Zusammenreibung, *f.* das Zusammenreiben des Viehes (der Schafe) auf die gemeinschaftliche Hutweide: в — до череді; 2) Vertreibung; (ehem.) gezwungene Uebersiedelung.

Згінний, *a.* -і дни *He.* (*Пр.* XI. 38) Tage an welchen die ganze Gemeinde zur Frohnarbeit aufgetrieben wird.

Згінник, *m.* Borsteuvertreiber, Schweinehändler, *m.* [thiger, *m.*

Згірник, *m.* Verächter, Hochmü-
Згіре, *n.* *M.* I. 18 Gesenke eines Hügels, *n.* Abhang, *m.* Abdachung, *f.*

Згіркнути, *v. n.* bitter werden; ма́сло -кло wurde ranzig.

Згірний, згірдний, *a.* stolz, beleidigend, unfreundlich: сло́во, böses Wort.

Згір'ок, -рка, *m.* Hügel, *m.*

Згірчивати, (-ч'яти), *v. a.* *МШ.* bitter machen.

Згірше́нє, *n.* *Пар.* s. С'бблзнь.

Згірші́ти, *v. a.* Aergernis, Anstoss geben; — ся Aerg. Annehmen: чим, woran.

Згладити, *v. a.* glatt streichen, g. machen; ebenen *Ш.* I. 380; 2) *vertilgen: — со сьвіта.

Згладмати, *v. a.* *ГБ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладжити ся, gerinnen (v. Milch *vgl.* Глє!). [б'яти.

Зглибну́ти, зглиб'яти, *v. a.* s. Зглу-

Зглітно, *adv.* voll gedrängt, gestopft.

Зглода́ти, *v. a.* zer- abnagen.

Зглотá, *f. s.* Глотá, Zusammenlauf, *m.*

Зглот'яти ся, sich zusammendrängen, *s.* zusammenrotten.

Зглуб'яти, зглубля́ти, *v. a.* ergründen, erforschen, untersuchen. [werden.

Зглу́пати ся, §. rathlos, verlegen

Згляд, *m.* Blick, *m.* *C.* I. 200; 2) *s.* Взгляд, взгядний; згядь (згледь), *f.* Rücksicht, Pflege, *f.*

Згядáти ся, згядну́ти ся sich beschauen; на ког'о, на що auf jmdn (etw.) schauen, sehen, anhaltend an-, zu-

sehen; Rücksicht nehmen, etw. berücksichtigen, sich jmds erbarmen.

Згн'єсти, згн'їтати (-ати), *v. a.* unter-, niederdrücken, zermalmen, *vernichten; згн'їтати verdichten.

З-гн'їва, *adv.* *См.* zornig.

Згн'їт, *m.* Art Kinderkrankheit.

Згну́щати ся, *s.* Зну́щати ся; згну́щений *птс.* *Пол.* unterdrückt, miss-handelt.

Зговори́ти, *v. a.* gesprochen, gesagt haben; 2) що з ким mit jmdm worüber übereinkommen, sich einigen, etw. verabreden *M.* I. 43; 3) пр'отив ког'о mit jmdm rechten, hadern, sich jmdm widersetzen *M.* I. 12; 4) — ся (за що) im Gespräch, in der Rede worauf kommen (zusammen mit Anderen).

Зго́да, *f.* Uebereinkunft, Uebereinstimmung, Einigung, *f.* що зго́да gemäss, nach dem Vertrage; 2) Einigkeit, Eintracht, Harmonie, *f.* [mend.

Зго́ден, *a.* *См.* s. Зго́дний, beistim-

Зго́джáти ся, зго́джувати ся, *П.* zustimmen, übereinstimmen; in Eintracht leben. [2] Ehevertrag, *m.*

Зго́дини, *pl.* das Uebereinkommen;

Зго́дити, *v. a.* in Uebereinstimmung, in Einklang bringen; einigen; 2) mieten, dinge: слугу́; accordieren; 3) ког'о, на ког'о чим womit jmdn treffen, jmdm beikommen; 4) *v. n.* кому́ dem Schuldner die Erstreckungsfrist gestatten; 5) — ся з ким sich mit jmdm verständigen, übereinkommen, übereinstimmen, sich einigen, sich vertragen; на щось womit einverstanden sein, etw. acceptieren; до чо́гось *C.* I. 27 sich wozu eignen.

Зго́ді, зго́дом, зго́дя, *adv.* (тр'о́ха, ма́ло —) nach einiger Zeit, nach einer Weile, kurz hernach, darnach, wenige Zeit später.

Зго́дити, *v. n.* vermögen. [fertig.

Зго́дливий, *a.* verträglich, fried-

Зго́дний, *a.* einverstanden *ОП.*; 2) *s.* Виг'ідний *Лєв.*

Зго́дува́нє, *n.* Erziehung, *f.* *К.*

Зго́дува́ти, *v. a.* aufziehen, erziehen, Pflege angedeihen lassen; ernähren; mästen.

Зго́жий, *a.* übereinstimmend, *Др.*

Зго́ла, *adv.* *Лєв.* ganz, schier.

Зго́лару́ч, *adv.* *s.* Го́л'руч.

Зголіти, *v. a.* ab-, wegrasieren.
 Зголови, *pl.* у зголовах *Ф.* zu den Häuptern; 2) з голови aus dem Kopfe, — рахувати von d. Kopfrechnen.
 Зголовіти, *v. a.* köpfen: das Kopfholz von dem Weidenbaume weghauen, *B.*
 Зголодіти, *v. a.* aushungern lassen; *ptc.* зголоджений ausgehungert.
 Зголодніти, *v. n.* hungrig werden.
 Зголосо́ти, *v. n. s.* Закрича́ти *МІІІ.*; 2) ся до чо́гось sich zu etw. (bei jmdm) melden. [sonant, *m.*
 Зголосо́на, *s. a. f.* *Оз.* Mitlaut, Con-
 Зголосо́ути, *v. n.* сла́ва зголосо́ *МІІІ.* der Ruhm erscholl, wurde laut.
 Зголубіти, *v. a.* für sich freundlich stimmen, jmds Herz, Zutrauen gewinnen.
 Згомони́ти, згомоти́ти *МІІІ.* *v. n.* dumpf erschallen, erklingen; laut werden; wiederhallen.
 Згон, *m. s.* Згін.
 Зго́нене, *n. s.* Згінане.
 Зго́бини, *pl.* зго́нице, *n.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling, *n.* Kaff, *m.* (vom Getreide).
 Згоні́ти, згоня́ти, *s.* Зігна́ти; — ся з ро́зуму irre werden. [*m. C. II. 43.*
 Зго́нщик, *m.* Viehtreiber; Viehhändler,
 Згорба́тіти, *v. n.* krummen Rücken bekommen, buckelig werden.
 Зго́рбити, *v. a.* bücken, buckelig machen; — ся sich bücken, gebeugt gehen.
 Зго́рда, *adv.* stolz, abstossend, wegwerfend. [den.
 Згорда́ти ся чим worauf stolz wer-
 Згорда́ти, *v. n.* ким jmdn verschmähen.
 З-горі́, *adv.* набра́ти з горі́ ко́го jmdn herunternehmen; 2) voraus, im voraus. [schüssig; schief.
 Зго́ристый, (-исний), *a.* steil, ab-
 Згорі́вка, *f. s.* Горі́вка, *Гол. III. 81.*
 Згорі́ти, *v. n.* ab-, verbrennen; 2) *Ф.* (*Пр. X. 123*) im Hitzfieber phantasieren, delirieren.
 Згорну́ти, згорта́ти, *v. a.* zusammenscharren, -ziehen.
 Згорну́тість, -ости, *f.* *He.* (*Пр. XI. (2) 14*) Inbegriff, *m.*
 Згороді́ти, *v. a.* ein Flechtwerk, eine Hürde, e. Hecke anlegen, umzäunen; * anfertigen *Ч. I. 169.*
 Зго́ртка, *f.* *ОП.* Falte, *f.*
 Згості́ти, *v. a.* У. besuchen.

Згра́бати, (згреб-) *v. a.* abharken; 2) zusammenharken. [pfänden.
 Зграбува́ти, *v. a.* plündern; 2)
 Зграмосі́ти, *v. a.* zusammenballen.
 Згребло́, *n.* Striegel, *m.*
 Згрижа́, згриса́, *f.* nagende Sorge, Kummer, Gram, *m.* 2) Hader, Zwist, *m.*
 Згриса́ти, згрі́зти, *s.* Грі́зти.
 Згримоти́ти, *v. n.* heftig, wuchtig dreinschlagen.
 Згрі́бний, *a.* -е полотно́ die grobe Leinwand von Hede, von Werrig, heden.
 Згрі́зну́ти ся, sich erbittern, aufbrausen, ergrimmen, drohende Miene etc. machen, *He.*
 З-гробна́, *adv.* *s.* Грі́зно.
 Згрома́жене, *n.* Versammlung, *f.*
 Згрома́дити, (-аджа́ти) *v. a.* сіно — zusammenharken, -rechen; 2) versammeln.
 Згрубі́ти, *v. n.* dick, grob werden.
 З-гру́бша, з гру́бої грі́ски aus dem Groben. [liegendes Grundstück.
 Згру́док, -дку, *m.* trockenes höher
 Згряста́ти, *v. a.* Зг. zusammenfassen, resumieren.
 Згу́ба, *f.* Verlust, *m.* verlorene Sache; 2) Verderben, *n.* Vernichtung, *f.* Untergang, Tod, Fall, *m.*
 Згубі́ти, *v. a.* verlieren; 2) verderben, vernichten. [derblich, vernichtend.
 Згублі́вий, *Мл.* згу́бний, *a.* ver-
 Згуді́ти, *v. a.* щось ко́му jmdm etw. tadeln; *ptc.* згуджéний, verspottet, widrig gemacht.
 Згуді́ти, *v. n.* anfangen stark zu schallen, zu dröhnen. [IV. 166.
 Згук, *m.* Lärm, Schall, *m.* *RC.* (82)
 Згукáти ся, *s.* Скрича́ти ся; згукну́ти, *v. n.* lauten Ruf erschallen lassen.
 Згуля́ти, *v. a.* betrügen, jmdn zum Besten haben, *Ф. Фр.*
 Згуля́ти, *v. n.* und — ся sich satt unterhalten, sich todmüde tanzen.
 Згурда́ти, *v. a.*; 2) — ся с. Зву́рдити.
 Згу́слий, *a.* zähflüssig. [werden.
 Згу́сенути, *v. n.* dick, zähflüssig
 Згусті́ти, згу́щати, *v. a.* verdicken, verdichten, condensieren. [(B).
 Згуча́ти ся, scheu, stutzig werden,
 Згу́щене, *n.* Verdichtung, Condensation, *f.* *Пол.*
 Зга́рда, *f.* Silbermünzen auf einer

Kette angereiht (B.) Halsband, Collier, *n. vgl. Гарда.*

Звалтувати, *v. a.* allarmieren, in Bewegung bringen; — лиху чутку schlimme Gerüchte mit Weh- u. Jammergeschrei vernehmen u. weiter verbreiten *Ме. 373; aufschreien Ф. (Пов. 34)?*

Звѣлати, *s.* Гѣлати.

Звѣдзати ся, *s.* Гѣдзати ся.

Звѣя, *f. s.* Сѡя, сѡйка (B.).

Зврасувати, *v. a.* mit den Füßen zertreten, zerstampfen.

Звряя, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m. K.; 2) звряя* Art Osterspiel *Кол. I. 193.*

Зврунтувати, *a. a.* bis auf den Grund kommen, den Grund erreichen ergründen.

Здаванє, *n.* Herausgabe (des Restes); 2) Uebergabe, Anvertraung; 3) Ablegung, Erstattung *f. испиту, рахунку, справи;* 4) Schein, *m. См. s. Здавати 4 с.).*

Здавати, *здати, v. a.* den Rest herausgeben (beim Kaufe); 2) кому щось, на когò щось jmdn etw. übergeben, überlassen, abtreten, anvertrauen, übertragen; 3) испит, рахунок, справу — ablegen, erstatten; 4) — ся на когò sich jmdm ergeben (на чийсь ласку). Vertrauen in jmdn setzen, sich auf jmds Wort verlassen (на чийсь слово); sich auf jmdn berufen *Левч. б)* passen, taugen; * sich reimen; — на горє *III. I. 29* zum Unglück gut gerathen sein; *c)* erscheinen, scheinen, das Aussehen haben: *здає ся мені* es kommt mir so vor, es scheint mir als ob, mir dünkt, mich dünkt. [*здавленє, n. s.* Стисненє, *Пол.*

Здавѣти, *s.* Стиснути; zerdrücken,

Здавѣшня, *adv.* in der Frühe.

Здавна, *здавен, ОП. adv.* von alterher. [*a. -а монѣга* Scheidemünze, *f.*

Зда́йний, *Пар.* здавковий, *Term.*

Здалєка, *adv.* von weitem, weither, aus der Ferne; weitab.

Здалігидь, (-легідь), *adv. С. s.* Задалігидь; zeitig. [*Здатний.*

Зда́лий, *зда́льний, зда́ний, a. s.*

Зданути, *v. n. Ф. (Веч. I. 116) s.* Здавати ся 4 с.).

Зда́рити, *Др. с. 134* *здарувати М. II. 164 v. a.* beschenken; 2) — ся: *колі ми ся зда́рит* *Гол.* wenn es mir

gerath, gelingt.

[*дати ся*

Здати, s. Здавати; — ся *s.* При-
Здатний, *a. Н. 220. Кч. 178* tau-
glich, fähig, befähigt; 2) schicklich
anständig. [*Geschicklichkeit, f. III.*

Здатність, -ости, f. Fähigkeit;
Здача, f. Rest, *m.* (beim Kauf) *Др. с.*
*183. Кв. 73. Ueberschuss, m. * здачі*
давати Revanche geben; 2) Uebergabe,
Capitulation, *f. КУ.*

Здви́г, m. dicke Schar, Menge, *f.; 2) s.* Здви́женє 2): на *Здви́га.*

Здви́гати, здвигнути, здвинути,
v. a. empor, auf, erheben; aufrichten,
aufführen: *будову;* 2) bewegen, erre-
gen; 3) *v. n.* кіньми einen Reiter an-
griff machen, zu Ross angreifen, — sich
aufmachen; *плечима* mit den Achseln
zucken; 4) — ся sich erheben; aus den
Fugen gehen.

Здви́же, n. Еф. 61 s. Горобок?

Здви́женє, n. Erhebung, Auffüh-
rung, *f.; 2) s.* Воздви́женіє Чѣстного
Креста́.

Здви́жка, f. Зг. Bewegung, *f.*

Здебѣла, adv. unverbofft.

Здебі́ша, в-де-бі́шого, adv.
vom Größeren; obenhin betrachtet, im
grossen, *См.*

Здѣла, f. Wolf. *m. (vgl. Зьвір).*

Здекретувати, v. a. anordnen,
verhängen, bestimmen — *кару Кч. 272.*

Здекуційник, m. §. Executor, *m.*

Здѣлека, s. Здалєка (-ку).

Здѣмгати, (-гувати) ся, sich ver-
heben (*подвигати ся*).

Здѣнова, adv. von neuem.

Здѣргати ся, s. Змарніти.

Здѣревеніти, v. n. holzig werden, *B.*

Здѣревіти, v. n. erstarren.

Здѣржати, здѣржувати, v. a. ab-,
an-, auf, zurückhalten; 2) aushalten,
ertragen *С. I. 103.*

Здѣржка, f. *Левч.* Euthaltbarkeit, *f.*

Здѣржно, adv. *Левч.* enthaltend.

Здѣрка, f. Ellritze, Pfrille, *f.* (*Leu-*
ciscus phoxinus).

Здѣрти, s. Здирати. [*ger werden.*

Здѣшевіти, v. n. wohlfeiler, billi-

Здѣбати, v. a. когò jmdm begeg-
nen, jmdn antreffen; — ся з ким mit
jmdm zusammentreffen.

Здив, m. Св. Verwunderung, *f.* Stau-

nen, *n.* на — *M.* zum Verwundern, sehr befremdend.

[werden, *T.*

Здивачніти, *v. n.* zum Sonderling

Здивувати, *v. a.* verwundern, in Staunen setzen; 2) *v. n.* *Ks.* 33 seltsam finden u. daher tadeln; nicht genug satt sehen u. bewundern, staunen *III.* I. 298 — ся sich —; *ptc.* здивований, здивлий *Cs.* verwundert.

Здиминіти, *v. a.* vom Brandlegen = з димом пустити.

Здиміти, здимніти, (-меніти) *v. n.* vergauchen, in Rauch aufgehen, wie der Rauch schwinden, verschwinden, *H.* 38.

Здиняти, (здняти, зняти) *P. I.* 16 s.

Здоймати, [reissen; 2) schinden.

Здирати, *v. a.* abreiben, herunter-

Здйрка, *f.* breite Spleisse; abgerisenes Stück von e. Stoff, Fetzen, *m.*

Здирлявий, *a.* der schindet, beraubt.

Здйрник, здйрщик, *m. s.* Дерун.

Здйрство, *n.* здйрщина, *f.* Leuteschinderei, *f. s.* Грабёжа.

Здйрствувати, *v. n.* *K.* schinden, erpressen, habsüchtig sein.

Здитиніти, *v. n.* kindisch werden.

Здиханє, *n. s.* Зітханє.

Здиханка, *f.* *Гол.* III. 419 Seufzer, *m.*

Здихати, здихнути, *v. n.* seufzen, aufseufzen; — а) Athem holen; б) müde werden, *Cm.* 2) crepiren, verrecken.

Здичати, здичіти, *v. n.* verwildern, wild werden. [Gestalt, *f.* Habitus, *m.*

Здіб, *g.* здобу, *m. B.* das Aussehen.

Здібний, *a.* tauglich, fähig, tüchtig.

Здібність, -ости, *f.* Tauglichkeit, Fähigkeit, Tüchtigkeit, *f.* [verlassen.

Здівати ся на когб sich auf jmdn

Здівки, *pl.* — з когб робіти *Ч.* II. 9. argen Spass mit jmdm treiben.

Здівувати, *v. a.* wie das ganze Leben hindurch Jungfrau bleiben, *Km.*

Здігнати, *s.* Здогоніти.

Здійжити ся *H.* 241 vom Backtrog: schlecht werden.

Здіймати, здійняти, *s.* Здоймати.

Здійлати, *v. a.* thun, machen; begeben; 2) *Me.* 137 an-, hinein thun, ausstatten. [dienstfertig.

Здійливий, (*B.*), зділишливий, *a.*

Здійлка, *f. gr.* Thatsache, *f.* *Зг.*

Здійльний, *a.* *Др.* tüchtig, fähig.

Здйправді, *adv. s.* Справді.

Здіяти ся, *Щог.* geschehen.

Здбба, *f. s.* Здіб. *vgl.* Подбба; 2) *s.*

Здббич.

Здбба, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f.* *Пар.*

Здббен, *a. s.* Здібний.

Здббїти, *v. a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здббїток, -тку, *m.* Erwerb, *m.*;

Beute, *f.* Raub, *m. pl.* *H.* 201 *P. I.* 27.

Здббич, здббїча, *f.* Beute, *f.* Raub,

m. dim. здббїченька, reiche u. schöne Beute.

Здббїчний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K.* [ter, Räuber, *m.*

Здббїчник, (йшник), *m.* Freibeu-

З-добра дїва *s.* *З. I. f.* [loben.

Здобрїти, *v. a.* *Щог.* gutheissen,

Здобрїти, *P. II.* 86. *He.* (*Пр.* XII. 675) *v. n.* чам womit zufrieden sein;

2) besser werden.

Здобрівати, *v. n.* *Др.* *s.* 245 gutmüthig, einfältig sich zeigen; besser, gütig werden, *C.*

Здобуванець, -нця, *m. K. s.* Здббїчник. [бїчний.

Здобуванїна, *f. K. s.* Здббїток.

Здобуватель, *m.* Ausbeuter, Ex-

ploiteur, *m. Под.* здобувач, der Produzierende, *Др.*

Здобувати, здобўти, *v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern;

3) erwerben, erringen; 4) — ся sich mit Beute versehen, Beute machen *K.*;

б) — на що etw. hervorbringen, herausbringen, bewerkstelligen. [*f.* *III.*

Здобутє, здобуванє, *n.* Eroberung,

Здобўток, -тку, *m.* Gewinn, Er-

werb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungenschaft, Beute, *f.*

Здовжати, здовжїти, *v. a.* verlängern, dehnen; 2) здовжїти *s.* Довжїти ралом.

Здовженє, *n.* Dehnung, *f.* *Бор.*

Здовідати ся, *До.* *s.* Довідати ся.

Здовольнїти ся befriedigt werden, sich genügen lassen.

Здогадїти ся, здогадливий, etc. *s.* Догадїти ся etc. [deutung, *f.* *Зг.*

Здогадка, *f. s.* Догадка; 2) Ан-

Здогін, -ону, *m. ОВ. pl.* здогони

Бор. Wettlauf, *m.* итї на — den Wettkampf bestehen, wetteifern.

Здогодїти ся комуєь, jmdm in den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здогоніти, здоганяти, *v. a.* einholen, ereilen, erreichen.

Здогбня, *f. ОП.* s. Погбня.

Здойм, *m. s.* Нйчерт.

Здойма́ти, (-йти), *v. a.* herunter-, herabnehmen, -ziehen: скіру die Haut abziehen, abdecken; 2) aufheben, aufrichten; * — душею s. Зважити 3); — бучу Krawall machen.

Здоіти, здювати, *v. a.* ausmelken.

Здоконати, *v. a.* ausführen, vollbringen, *Пол.* [лвати überwältigen, *П.*

Здолати, *v. a. pol.* vermögen; здо-

здопта́ти, s. Подоптати.

Здор, *m. здрѣа, f. Р. I. 192* Schmerzhaut, *f.*

Здоровезний, здоровенний, *a.* gesundheitsvoll; rüstig, tüchtig, überaus gross.

Здоровець, -вця, *Левч.* здоровія *Ш. II. 245*, здоровінь, -іни, (*Фр.*) *m.* здоровця, *f.* ein Kerngesund; stark gebauter, hochgewachsener Mensch.

Здоробвий, *a.* gesund, wohlbehalten; здороб (був)! sei gegrüsst! *b)* zur Genesung! бувай здороб! lebe wohl! bleibe gesund; 2) stark, rüstig; sehr gross, s. hoch, s. dick, s. lang etc. *adv.* здорово, tüchtig etc.

Здоробвити, *v. a.* grüssen, — когб всім добром jmdm alles Beste wünschen; 2) не здоробить ся кому jmd ist unpässlich geworden.

Здоробість, -ости, *f. ПШ.* Gesundheit, *f.* (des Wassers).

Здоробіти, *v. n.* genesen, gesunden, von der Krankheit sich erholen.

Здоробканя, *n.* Begrüssung, *f.*

Здоробкати, *v. a. Luts. gr.* 164 grüssen.

Здоробкуватий, *a.* rüstig, robust.

Здоробля, (-ве), (*d.* -бвлячко, -бвенко), *n.* Gesundheit, *f.* Wohlsein, *n.* здоробля! zur Genesung!

Здоровленя, *n. М.* Genesung, *f.*

Здоробний, *a.* -а Служба Бжжа für die Gesundheit abgehalten.

Здоробжити ся, dh den weiten Weg ermatten, müde werden.

Здоробіти, *v. n. s.* Подорожити.

Здосадувати, *v. n.* unzufrieden werden, ungehalten w.

Здбтний, *a. s.* Здтний.

Здох, на — комуьсь приходит bringt

zum Crepieren, *Фр.*

Здохати, здохнути, *Кв. 33 v. n.*; einen Seufzer, ausstossen; 2) crepieren, s. Здихати; здбхий, здбхий, *a. Кв. 220* crepiert, todt.

Здохленйна, здохлайна, здохлайна, *f.* Aas, *n.* [Sieches.

Здохляк, *m.* здохлаче, *n. coll.* etw.

Здравкати, *v. n. s.* Пйти до когб.

Здрáда, (*d.* здрáдка), здрáдити etc. s. Зрада etc.

Здрантіти, *v. n.* lumpig, nichts-nutz werden, herunterkommen.

Здрáстуй! *gr.* sei gegrüsst! (=здороб був!) *Ст.*

Здревніти, s. Здеревніти.

Здрегнавіти, здрéнвіти, *v. n.* moderig werden. [sichtig (*B.*).

Здречковатий, (здря-) *a.* kurz-

Здрйги, *pl. s.* Дрижакй, *Левч.*

Здригну́ти, (здріг-) здрігати ся, здрижати, *v. n.* sich rühren, betroffen werden, erbeben, erzittern, zusammenschauern *Ш. II. 35.*

Здрик, (здря-), *m.* Gesicht, *n.* корбкий — Kurzsichtigkeit, *f.*

Здрік, *m. Р. II. 174 s.* Здрбк.

Здрікунь, (-кан), *m. s.* Зіркач, здрйчий мак.

Здрімати, *v. n.* — ся, einschlummern.

Здробіти, *v. a.* klein zerstückeln; — землю lockern; здроблений дроб gebrochener Bruch.

Здрогніне, *n. КV.* Schauer, Schauer, *m.* (edle) Regung, *f.* Mitleid, *n.*

Здрогну́ти ся, s. Здригну́ти ся.

Здрок, *m. s.* Дрок *II.*; Гедв.

Здротувати, *v. a.* mit Draht binden.

Здрбчати ся, gereizt werden, *К.*

Здружйти, *v. a.* freundschaftlich verbinden; — ся зким Freunde werden.

Здру́лити, *v. a.* herunterstossen, -schmeissen. [erhaft) werden.

Здрухніти, *v. n.* moderig (undau-

Здря, кудй здря, *adv. Кв. 92* blindlings, aufs Gerathewohl, durch Stock und Stein. [здріти.

Здрйчий мак, s. Зіркач, [зрйти.

Здрйчка, *f. B.* Pupille, *f.* Augapfel, *m.*

Здубіти ся, zur Eiche werden.

Здубоніти, *v. n.* zu stampfen an-

fangen.

Здувати, зду́ти, *v. a.* wegblasen,

abwehen; 2) zusammenblasen, -wehen; 3) aufblähen, Blähungen verursachen.

Здудніти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu dröhnen.

Здужати, *v. n.* Зг. sich entwickeln, stark werden, gedeihen; здужати vermögen; не-krank sein.

Здумалий, *a. АД.* II. 137 hochmüthig, übermüthig.

Здумати, *v. a. Р. I.* 71 s. Згадати; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, sich entschliessen, beschliessen.

Здуміти ся, (-міти ся До.) Ч. V. 563 sich verwundern, erstaunen; 2) адуміти, *v. n.* verzweifeln.

Здумна, *adv.* s. Згорда.

Зду́плáвити, *v. n.* hohl werden (*v.* Baume). [werden.]

Зду́пліти, *v. n.* stutzig, betroffen

Здуріти, *v. a.* jmdn zum Narren, zum Besten haben, betrügen; täuschen.

Здуріти, *v. n.* thöricht, wahnwitzig, toll werden.

Здуркати, *v. a. Мх.* jmdn einen Thoren, e. Dummkopf schelten.

Здусіти, здушіти, *v. a.* zusammendrücken, -pressen; — ся dumpfig werden; schwitzen. [eigensinnig.]

Здуфáлий, *a.* vermessen, dreist,

Здуфалувати, *v. n.* з ким jmdn zum Besten haben, mit jmdm Scherz treiben.

Зду́хи, *pl.* Darmgase, Blähungen, *pl.*

Здуховіна, *f.* die Weichen des Bauches, Flanke, *f. Ру.*

Здякувати, *v. n.* und — ся, здячити ся, Ф. (genug) danken, dankbar sein, den Dank aussprechen, кому́.

Зэбра, *f.* Zebra, *n.* (Equus Zebra).

З'єдиніти, з'єдиняти, *v. a. Ко.* 336. vereinigen, verbinden.

З'єднати, *v. a.* vereinen; gleichmachen; — ся Гол. III. 76 sich verdingen.

Зезу́ля, *s.* Зазу́ля (В).

Зезу́лькй, *pl. s.* Зазу́льнець.

Зекпіти, *v. n. s.* Змарніти.

Зелезь, зелэзка, *f.* Drüse, *f.* [Пол.]

Зелезьстий, *a.* mit Drüsen, drüsig,

Зелэник, *m.* — міхурковий Balgmilbe (Simonea folliculorum).

Зелемінь, *m. N. e.* Berges.

Зелемовэнь, *m.* Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Зелень, *f.* das Grün, II; 2) Grünzeug, Gemüse, *n. He.* (Цр. II. 497); 3) *N. e.* Berges: Зелэне.

Зеленáвий, зеленáстий, зеленкувáтий, *a.* grünlich.

Зеленéць, -ниця, *m.* Bertram-Schafgarbe, *f.* (Ptarmica v. Achillea vulg.); 2) Frohnleichnamstag, *m.* (lat. Rit.).

Зелэний, (*d.* зеленэнькй) *a.* grün; — ліс Laubwald; — овéс gemeiner Hafer (*opp.* канáрок); Зелэні Свѣята die Pfingsten.

Зеленіти, *v. a.* grün färben.

Зеленіця, *f.* grünfärbendes Kraut.

Зелэність, -ости, *f.* das Grüne, die grüne Farbe.

Зеленіти, *v. n.* grünen.

Зелэнка, *f.* Grünerde, *f. Пол.*; 2) — зелэначка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arb.); 3) Agaricus aeruginosus.

Зелэноберэгий, *a. ВВ.* mit grünen Ufern. [düngung, *f.*

Зеленогно́йне, *n. Гн.* 30 Grün-

Зеленолу́гий, *a.* -а рика́ mit grünen Auen.

Зеленобкйй, *a.* grünäugig.

Зеленору́дь, *f.* Grünbleierz, Braunbleierz, *n.*

Зеленóчок, *m. Ст.* das Grün.

Зелэнощі, *pl. ОП.* grüner Plafond.

Зелену́ха, зелену́ча, *f.* Cretilabus. [Ам. 514.]

Зелену́шка, *f. s.* Зелэний, -а

Зеленцэм, *adv.* ще — noch grün u. unreif. [(Astasia euchlorum).]

Зелэничк, *m.* schöngrünes Nixchen

Зелэньвий, *s.* Зеленáвий, *Пол.*

Зелэнявожэвий, *a.* grünlichgelb.

Зелэняк, зеленю́х, *m.* Goldkäfer,

(Cetonia aurata), *B.* [spe, *f. М.*

Зеленóчок, -чка, *m.* (grüne) Кно-

Зелену́га, *f.* зелену́ш, *m.* unreife

noch grüne Weichsel- od. Kirschen-

frucht; 2) Art grünlicher Pflaumen.

Зеличóк, -чка, *m.* Zaunkönig, *m.*

(Troglodytes parv.). [Желізо etc.

Зелізо, зелэ́ко, зелэ́ний etc. *s.*

Зелэман, *m.* Art га́йка, *Пар.* (Пр.

II. 257). *Кол.* I. 166. 177. 183.

Зелэний, *a.* Kraut- III. II. 221.

Зелó, *n.* Kraut, Unkraut, *n.*; Unkraut-

samen, *m.*; 2) *N.* des † Buchst. *s.*

Зелэстий, *a.* Kräuter-, *B.*

Земелька, *f. dim.* kleines Grundstück.
 Земельне, *n. a. s.* Grundsteuer, *f.*
 Земельце, -мця, *m. M. + B.* 418 Grund-,
 Gutsbesitzer; *Grossgrundbesitzer, Kn. m.*
 Земизелёня, *f. s.* Зелемозёнь.
 Землеводный, *a.* -е звиря Amphi-
 bium, *n. Oz.*
 Земледу́х, *m.* -медведюшок Maul-
 wurfsgrille, *Werre, f.* (*Gryllotalpa vulg.*).
 Землезна́вство, *n.* Erdkunde,
 Länderkunde, *f.*; 2) Geognosie, *f. Пар.*
 Земле́мир, *m.* Geometer, Feldmes-
 ser, *m. Шл.*; 2) *pl.* Spanner, *pl. Вол.*
 Земле́ми́рство, *n.* Geometrie, *f.*
 Земле́ни́стий, землева́тий, *a. ГШ.*
 erdartig; erdhaltig.
 Зе́мленька, *f. dim.* (lieber, theu-
 erer) Boden; рідна — Heimatsboden, *m.*
 Земле́писъ, *f.* Erdbeschreibung,
 Geographie, *f.*
 Земле́писецъ, -сця, *m.* Geograph, *m.*
 Земле́писни́й, *a.* geographisch.
 Земле́рийка, *f.* — мизійна Zwerg-
 spitzmaus, *f.* (*Sorex rugmaeus*). [*m. Пу.*
 Землетря́с, *m.* Erderschütterer,
 Землетря́сеня, *n.* Erdbeben, *n. ГШ.*
 Земля́стий, *a.* *Важ.* erdig; 2) *s.*
 Земле́ни́стий.
 Земля́ця, *f. s.* Земля́.
 Земля́ови́й, *a.* — би́б Kartoffel, *f.*
 Земля́, *f.* Erde, *f.* Erdboden, Boden,
 Grund, *m.*; 2) Grundbesitz, *m.*; 3) *s.*
 Тло, дно, поле *Кв.* 338; 4) *N.* des
 Buchst. Z.
 Земля́к, (*d.* землячо́к), *m.* Landsmann,
 (*pl.* Landsleute) *m.*; 2) Kröte, *f.* (*Bufo*).
 Земля́ни́й, *a.* Erd-; -е ма́сло Ae-
 talium septicum; 2) -і гру́ші knollige
 Sonnenblume (*Helianthus tuberosus*);
 3) -е се́рце *Rhizopogon albus*.
 Земля́ник, *m. s.* Дурилу́б.
 Земля́ни́н, *m. M.* II. 96 zustän-
 digter Insasse eines Dorfes, der Einhei-
 mische; Landmann, Bauer, *K.*; Grund-
 besitzer, *m. B.*
 Земля́нка, *f.* Erd-, Lehmhütte, *f.*;
 2) Kartoffel, *f.* (*B.*); 3) Braunkohlchen,
n. (*Saxicola rubetra*); 4) *s.* Земля́к 2).
 Земля́ньски́й, *a. s.* Селя́ньски́й,
Зар.
 Земля́цки́й, *a. K.* vaterländisch.
 Земля́чка, *f.* Landsmännin, *f.*
 Зе́мний, *a.* irdisch Erden- *Ш. II.*

268; 2) -і поклони I. 286 bis zur Er-
 de, fussfällig.
 Зе́мник, *m.* Keller, *m. Ф.*
 Зе́мничка, *f. s.* Дуря́баба.
 Земно́водный, *a.* amphibienartig,
 beidleibig; -і *pl.* Amphibien, Beidleber,
 Lurche, *pl.* [der Erde lebend *Ш. II.* 270.
 Земно́родный, *a.* erdgeboren, auf
 Зе́мня́, *s.* Земля́.
 Земови́ль, *m. s.* Пёсє молочко *B.*
 Зе́мский, *a. s.* Зе́мний 1) *У.*
 Земсть, *f. s.* Мєсть: то — не ба́ба!
 eine Furie!
 Зе́мчик, *m. He.* (*Пр.* IX. 178).
 Зе́ндрі́вка, *f.* sehr hart ausgebrann-
 ter Ziegel.
 Зе́ніт, *m.* Zenit; *m.* зе́нітний, *a.*
 Scheitel-, -окру́г Scheitelkreis, *m. Пол.*
 Зе́нові́дь, *f. s.* Дуробо́й.
 Зе́ренць, *dim.* Körnchen, Körnlein, *n.*
 Зе́ренча́к, *m.* Solitarium nucleatum.
 Зе́рипати, *v. n.* kreischen, schrei-
 en, (*B.*). [gel-, spiegelig.
 Зе́ркале́вий, зе́ркальни́й, *a.* Spie-
 зе́ркалене, *n.* — возду́шне Luft-
 spiegelung, *f. Пол.* [*m. Пар.*
 Зе́ркальни́к, *m.* Spiegelmacher,
 Зе́ркало, (*d.* зе́ркальце), *n.* Spiegel, *m.*
 Зе́рня́к, *m.* Steinfrucht; 2) Schliess-
 frucht, *f.* (achenium) *B.*
 Зе́рня́ти́й, *s.* Зе́рновати́й.
 Зе́рне, *n. coll.* *B.* Körner, *pl.*
 Зе́рніна, (*d.* зе́рнінка), *f. s.* Зе́-
 ренце́ *Ч. II.* 526; 2) zum Zucker ver-
 dickter Honig. [grosskörnig.
 Зе́рністи́й, *a.* kernvoll, körnig, *B.*
 Зе́рні́вка, *f.* Sämling, *m.*
 Зе́рно, *n.* Kern, *m.*, Korn, *n.*; зе́р-
 но перло́ве *M. I.* 123 *coll.* Perlen, *pl.*
 Зе́рновати́й, *a.* grobkörnig (ка́минь).
 Зе́рно́да, *m.* -горошко, Erbsen-
 Muffelkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*). *Пол.*
 Зе́рня́, зе́рнятко, зе́рнячко, *n. dim.*
s. Зе́ренце́, зе́рно. [etw. ausrichten.
 Зе́хидьствува́ти, *v. a. Кв.* tückisch
 Зжа́лыти́ся, sich erbarmen, Mit-
 leid fassen, fühlen, *Ш. II.* 25.
 Зжа́лы́ти, *v. n. s.* Жалы́ти (вапно́).
 Зжа́ты, зжи́нати, *v. a.* mit der
 Sichel abschneiden, absicheln, abernten.
 Зже́гати, *v. a.* ver-, abbrennen.
 Зже́жи́ще, *n.* Brandstätte, *f.*
 Зже́рти, зже́рєти, *v. a.* auf-, abfressen.

Зжесати ся, im Schreck auffahren; *vgl. Жас*. [werden.]

Зжидовити, *v. n.* verjuden; Jude
Зжиловатити, *v. n.* zähe werden.
Зжимати, *v. a.* drücken, pressen, *Кн.*
Зжирати ся, zusammenschrumpfen,
schwinden, *s. Зжертв.*

Зжигти, (*зживати*), *v. n.* з розуму
den Verstand verlieren; 2) — ся з ким,
з чим sich durch Zusammenleben mit
jmdm enge, innig verbinden; sich wo-
rin einleben.

З-за, *праер.* von hinter, *s. Из-за; з (von).*

З-завідна, *adv. s. За-вїдка.*

З-за гóдї, *adv. Ф. (Пр. V. 216)*
unzeitig, verfrüht; vergeblich.

З-зámолоду, *adv.* noch in jungen
Jahren, noch jung. [wegen, *s. Рáди.*

З-за-рáди, *праер. Га. II. 55* von

Зáрань, *adv.* zeitig, frühzeitig (*з*
зараня).

Ззвїкнути, *s. Ззвїкнути.*

Ззивати, *v. a.* zusammen-, berufen.

Ззимати, *v. a. s. Ззимати [сзим-]*
Ог. 207, 11.

Ззирати, *v. n.* на щось, auf etw.
blicken; 2) — ся, ззирнути ся Blicke
wechseln; б) на когó с. Зглядати ся.

Ззїжа, *f.* starke Verzehrung, Consum-
tion; Gefrässigkeit, *f.; 2) Vielfresser, m. (B.).*

Ззїсти, *v. a. s. Ззїдати.*

Ззїхóд, *m. s. Вхїд, зхїд (сóнця).*

З-зóрї, *adv.* mit Tagesanbruch, *Шог.*

Ззивати ся, *s. Ззвати ся.*

Ззїзакóватий, *a.* im zickzack,

Ззїзакóватий, *зизоватий, a.* Schie-
ler, schielend. [tern (*v. Gänsen*).

Ззїзати, *v. n. Ч. III. 161* schnat-

Ззїзгати, *v. n.* zischen, schwirren.

Ззїздрити, *s. Призирати ся.*

Ззїк, *m. Gezisch, n. III. I. 256;*
schneidendes Zischen; Winseln, Krei-
schen, *n. P. II. 31.*

Ззїкнути, *v. n.* zischen.

Ззїкратий, *a. Ко. 163* der Augen
von zweierlei Farben hat; *vgl. Ззїкратий.*

Ззимá, *f.* Winter, *m.; 2) Schnee, m.*
(B.); 3) Fieber, n. — óe, das F. schüt-
telt, *(B.).*

Ззимати, *v. a.* fangen, ergreifen.

Ззимáрка, *s. Зимáвка. [m. (B.).*

Ззимéць, -мця, *m.* Dachgiebel, -kamm,

Ззимівка, *f.* Winterhütte mit Schaf-

stall u. Heukammer (auf der Alm), *f.*

Winterstand, *m.* [wintern (des Viehes).

Ззимівлє, *n.* das Ueberwintern, Durch-

Ззимний, *a.* kalt, kühl; 2) winter-
lich, Winter-, — Никóлай, -ні Никó-
ли, *pl. Ф.* heil. Nicolausfest am 18. Decemb.

Ззимніця, *f. Гр.* Winterapfel, *m.;*
2) *s. Зимóха.*

Ззимно, *n.* Kälte, *f.* [nig.

Ззимнокрóвний, *a.* kaltblütig, -sin-

Ззимнокрóвність, -ости, *f.* Kalt-
blütigkeit, *f. Цар.*

Ззимносéрдий, *a. Т.* kaltherzig.

Ззимовій, *a.* Winter-, winterlich.

Ззимовік, *m. s. Зимовік; 2) —*
осінний, Herbstzeitlose f. (Colchicum
autumnale).

Ззимóвиско, *n. АД. II. 138* Win-
terlager, *n.* -quartiere, *pl. итї* на з.

Ззимóвок, -вку, *m. s. Зимівлє.*

Ззимóмїрок, -рка, *m.* Frostspan-
ner, *m. В.* [(Alcedo ispida) *Пол.*

Ззиморóдок синявий, Eisvogel, *m.*

Ззимóха, *f.* kaltes Fieber.

Ззимувати, *v. a. (худóбу)* überwin-
tern; *v. n.* den Winter verbringen, über-
wintern; зимóваний = перезимóваний.

Ззимóвій, *m. s. Зимóкó; Зимóвія,*
Зенéйда s. Зимька.

Ззир! ззирк! *int.* vom Heraus- Her-
vorschauen, -gucken -blicken: da sieh!
Ог. 217—218. [v. n. blicken, schauen.

Ззирїти, *Кн.* ззиркати, ззиркнути,

Ззирніця, *f. К. s. Зимїця.*

Ззирно прозирнїти, *К.* durchdrin-
gend, scharf blicken.

Ззиск, ззиск, *m.* Gewinn, *m.*

Ззискáти, (*зискати*), *v. a. К. II.*
101 ausfinden, ausfindig machen; 2) er-
werben; gewinnen.

Ззискóвий, *a.* — матéриал V. Gegen-
stand des Gewinnes, der Ausbeutung, *m.*

Ззискóдїл, *m.* Dividende, *f. Терм.*

Ззискóлюбївий, *a.* gewinnsüch-
tig, *Кл.* [wachen.

Ззиснїти ся, *Фр.* vom Traume er-

Ззиспїти, *v. n.* begegnen.

Ззистїти, *v. a. Ф.* verwirklichen, voll-
bringen; (*Ф.*) — ся, *Зап. КV.* sich ver-
wirklichen, zur Wahrheit werden, in

Erfüllung gehen. [ховати?

Ззихабїти, *v. a. Гол. I. 208 s. За-*

Ззичити, *v. a.* leihen.

Зичіти, *v. n.* III. I. 361 zischen.
 Зічно, *adv.* stark, im Ueberfluss III. I. 170; 2) mit dumpfem Lärm III. II. 149.
 Зі-, *s.* З-, зо-, с-. [брати.
 Зібрати, *v. a.* Кв. 341 s. Зімняти,
 Зібрание, *n.* Кв. 208 Sammlung, *f.*
 gesammeltes Gut. [fangen.
 Зібрати, *s.* Зірати; — ро́я ein-
 Зів, *m.* Schlund; 2) Durchlass zwi-
 schen den Kettenfäden wo der Einschlag
 mittelst des Weberschiffes geschos-
 sen wird. [V.; 3) *pl.* зівви Kiemen, *pl.*
 Зіва, *f.* das Gähnen; 2) Schlund, *m.*
 Зівака, зівун, *m.* Gähnmaul, *m.*
 Зівати, зівнути, *v. n.* gähnen, P. I. 42.
 Зівка, *f.* Lappenmuschel, *f.* (Chama).
 Зівкий, *a.* bitterlich schmeckend.
 Зівний, *a.* Kiemen-.
 Зіво, *n.* Ч. I. 85 s. Па́ца, зіва 2).
 Зівога, *f.* Gähnsucht, *f.*; Göttin des
 Gähnens Ko. 66.
 Зігнати, *v. a.* [зжену́, зжене́ш],
 zusammen treiben; aufreiben; 2) * zu-
 sammenzählen, summieren; 3) vertrei-
 ben, verschrecken; fortschaffen; — плід
 die Frucht abtreiben; — а́лість, се́рце
 на ким seinen Zorn über jmdn auslassen.
 Зігну́ти, *v. a.* beugen, biegen.
 Зігра́ти, *v. a.* * — по́ле zerwühlen;
 2) — ся zu spielen, zu toben anfangen
 (v. Flüsse); б) — в ка́рти im Spiel
 viel verlieren.
 З'ідь, *f.* Raubanfall der Bienen; 2)
 das Zorgen (im Inneren); 3) З'іджъ.
 З'ідати, *v. a.* aufessen, fressen,
 -zehren; 2) * s. Зчарува́ти; 3) * — ся
 sich beklagen. [m. K. II. 54.
 З'ідень, *f.* das Auffressen, Frass,
 З'іджъ, *v.* з'їжъ, з'їжа, *f.* s. Ззіжа.
 З'іди, *pl.* Перéди См. 154; 2) Frass, *m.*
 З'ідища, *pl.* Ort wo die Ueberbleib-
 sel des vom Raubthiere gefressenen Vie-
 hes liegen. [m. (Фр.).
 З'ідун, *m.* Menschenfresser; Tyrann,
 З'ідущий, *a.* Мо́г. verzehrend.
 Зіжда́ти, *v. a.* М. erwarten.
 Зіобитеньга́вити, *v. n.* §. s. Зні-
 я́чити ся.
 Зівати, *s.* Ззівати.
 З'їзд, *m.* Zusammenkunft, *f.* (zu Wa-
 gen, zu Pferde).
 Зізда́ти, *v. a.* Зг. erbauen.
 З'їзда́ти, з'їзди́ти, *v. n.* herab-

herunterfahren; 2) з ким Гр. mit jmdm
 gleiche Fahrt einhalten können; 3) —
 ся zusammenkommen (gefahren).
 З'їзуічений, *a.* К. jesuitisirt.
 Зійти́, зходи́ти, *v. a.* по́ле, ба́гато
 світа durchgehen, -wandeln; 2) *v. n.*
 aufgehen (die Saat, d. Sonne etc.) 3)
 з ким не мочі́ — mit jmdm im Gehen
 gleichen Schritt nicht einhalten können;
 4) ab-, weggehen, ab- wegtreten: з очі́й
 aus den Augen gehen; з га́дки, з мй-
 сла aus dem Sinn kommen; з ро́зуму
 irrsinnig werden; з до́рogi (до́брої)
 auf Irrwege gerathen; зо світа mit
 dem Tode abgehen, sterben; 5) — ся
 zusammen kommen, -treffen; коро́ва
 зійшла́ ся з теля́тем die Kuh hat eben
 gekalbt, Kol. I. 119; * кінці́ не сходя́т
 ся man findet nicht sein Auskommen.
 Зікла́сти, *s.* Зложіти.
 Зікра́ти й, *a.* зікра́ч, *m.* schielend,
 Schieler, *m.*; 2) *s.* Зірка́тий (мак);
 3) mit losem Maul.
 Зікри, *pl.* schielende Augen: зікра-
 ми глянупи (на кого), jmdn anschielen.
 Зіле, (д. зіленько, -ечко), *m.* Kraut, *n.*
 Pflanze, *f.* Kräutchen, *n. coll.* Blumen, *pl.*
 Зіліна, *f.* Ме. 310. М. II. 151 s. Зіле.
 Зілістий, *a.* Фр. grasreich.
 Зілівка, *f.* Pflanzenwanze, *f.* (Phy-
 tocoris).
 Зілля́ти, *s.* Зливати.
 Зільний, *a.* Kräuter-, Pflanzen-Зг.
 Зільний, *a.* прі́кадок s. Зільніця.
 Зільний, (д. -ичок), *m.* Blumen-
 garten; *m.* 2) —, зіля́ник, Herbarium,
 Kräuterbuch, *n.*
 Зільний, *m.* зільні́ця, *f.* Beuch-
 fass, *n.* Aescher, *m.* (на скіри).
 Зіма́, *f.* s. Зима́.
 Зіміна́, *f.* s. Озимина́.
 Зімівлá, (-е), *n.* P. I. 30 s. Зімівлé.
 Зімкнү́ти, *v. a.* Ко. 233 fest an-
 einander schliessen. [Schwäche, *f.*
 Зімлість, -ости, *f.* Ohnmacht,
 Зімліти, *v. n.* ohnmächtig werden,
 in Ohnmacht fallen. [Зімовій-
 Зімний, *K.* зімовній, *Левч. n. s.*
 Зімний, *m.* Aster annuus.
 Зімничува́тий, *a.* spätreif, Winter-
 Зімня́ти, зима́ти, *v. a.* zerknittern,
 zusammendrücken. [Farme, *f.* Gehöft, *n.*
 Зімові́к, *m.* Winter-Ansiedelung;

Зімовчак, *m.* Besitzer eines zimovik; Ansiedler, Farmer, *m.*

Зімо́дра, *f.* Gilb-Weiderich, *m.* (*Lysimachia vulg.*).

Зіме́ський, *a.* zimá -a der ganze, volle (starke) Winter *H.* 149. [dern.

Зімо́вий, *a.* *R.* 117 aus Flaumfe-

Зіні́ця, *f.* Augapfel, *m.* Pupille, *f.*

Зіні́чний, *a.* -е колесо, Augenbogen, *m.* *Пар.* [Зіні́ця.

Зі́нка, *f.* Augenlid, *n.* (*B.*); 2) *s.*

Зі́нька, *f.* Zenobia.

Зі́нько́, *m.* Zenobius. [striacus.

Зіно́вать, *f.* *Cytisus biflorus* u. au-

Зіно́вка, *f.* Dosten, *m.* (*Origanum vulg.*). [maus, *f.* (*Mus [Spalax] typhlus*).

Зі́ньске щеня́, *n.* *Ч. I.* 54 Blind-

Зіпа́вий, *a.* aufbrausend, auffahrend, barsch. [gekehrt, verkehrt.

Зіпа́к, на — *adv.* *Гол. III.* 55 um-

Зіпа́ка, *m. f.* Schreihals; Hässcher, *m.*

Зіпа́ти, *v. n.* nach Athem schnarpen; 2) на ко́го jmdn barsch, roh anschreien, ansprechen.

Зіпа́чий, *a.* (*B.*) abschüssig.

Зіпра́вджені́й, зіпра́вдний, *Зар. a. s.* Спра́вде́шний. [werden.

Зіпра́ти, *v. n.* schwitzen, schwitzig

Зіпра́вди, *adv. s.* Спра́вді.

Зіпсува́ти, зіпсу́ти, зіпсу́те etc. *s.* Зопсува́ти etc.

Зіпхну́ти, *s.* Спиха́ти.

Зі́р, *g.* зору, *m.* Sehvermögen, Gesicht, *n.*; 2) Blick, *m.* *Лір.*

Зі́рвати, зрива́ти, *v. a.* abreissen, abpflücken; — би́кі (з вія́ від во́за) die Ochsen vom Joch befreien, ausspannen; — ру́ки, но́ги müde reissen; * бчи́ на щось (на чужий́ корова́й) neidisch, eifersüchtig blicken; — з ким би́тку anfangen zu raufen; — на ким своє́ зло *s.* Зігна́ти злість — † *M.* — *са* schnell auffliegen, sich reissend schnell erheben.

Зі́рка, *f.* Sternlein, *n.*; 2) —, *pl. M. I.* 140 Art Lichtnelke „brennende Liebe“ (*Lychnis chalcadonica*).

Зі́рка, *f. m.* Schieler; mit e. Fleck auf dem Auge.

Зі́ркач, *m.* зі́рка́тий мак Klatschmohn, *m.* Klatschrose, *f.* (*Papaver Rhoeas*); 2) Sperbergrasmücke, *f.* (*Sylvia nisoria*).

Зі́рки, (з'о́рки), *pl. s.* Су́головки.

Зі́ркий, *a.* mit scharfem Gesicht, umsichtig, *Мак. Лев.*

Зі́рне́нке слівце́, *s.* Зі́рний.

Зі́рний, *a.* sternenhell.

Зі́рнійця, *f. s.* Зо́ря.

Зі́рну́ти, *Лір. s.* Зирі́ти.

Зі́рочний, *a.* Stern- *Еф. 13.*

Зі́рчак, *m.* сліз — Rosenpappel, *f.* (*Malva alcea*); 2) Plattstern, *m.* (*Asteriscus*).

Зі́є́ти ся кри́зь со́н, unruhig im Schläfe sich aufraffen, sich werfen [ажеса́ти ся]. [werden.

Зі́євино́ва́тіти, *v. n.* schweinish

Зі́єва́ти, *v. a.* з ко́го́сь щось в jmdm etw. einziehen, abfordern *s.* Зі́єсь.

Зі́єло́вєніти, *s.* Зо́єло́вєнціти.

Зі́єпа́ти, *v. a. s.* Пере́єпа́ти (ніч).

Зі́єсподу́, *adv.* von unten her.

Зі́єса́ти, *v. a.* aussaugen, auszehren.

Зі́єста́рити, *v. a. s.* Ста́рити.

Зі́єсти, *s.* Зі́єда́ти.

Зі́єста́ти, *Ф. s.* Зі́єста́ти. [ча́ти.

Зі́єстріну́ти, зі́єстрі́ти *s.* Зустрі-

Зі́єсу́нути, *s.* Су́нути.

Зі́єця́нка, *f.* bepisster Windellappen.

Зі́єця́ти ся, *s.* Ве́ця́ти ся.

Зі́ткну́ти ся з ким in Berührung kommen. [dern.

Зі́тла́ти, *v. n.* verglimmen; vermo-

Зі́тха́не, *n.* das Seufzen, Seufzer, *m.*

Зі́тха́ти, зі́тхну́ти, *v. n.* auf seufzen; 2) — *ся M.* zu Athem kommen, frei ausathmen.

Зі́хідний, *a.* *Ч. III.* 456?

Зі́ході́стий, *a. B.* convergierend.

Зі́шпа́ти, *v. a.* zerwühlen.

Зк-, *s.* Ск-

Зка́мну́ти, *v. a. Гр. V.* 341 ver-

rathen, anzeigen (*computare*).

Зка́мнува́ти, *s.* Зо́псува́ти.

Зка́мну́ти, *v. n. Гр. V.* 352?

Зко́вері́ти, *v. n. s.* Звихро́ва́тіти.

Зко́мї́вити ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 12.?

З-кря́гу спі́ти ся, übermässig der Trunkenheit ergeben sein.

Зла́бу́дати, *v. a. §.* etw. mit Mühe, leidlich zu Stande bringen.

Зла́года, *f.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.* в до́брій — im guten Einvernehmen.

Зла́годити, злаго́джува́ти, *v. a.* zubereiten, bereit, fertig machen, zu-

richten; *s. Лѣгодѣти.*

Злѣдѣти, владнѣти, *v. a. s.* Поладнѣти; — *сѧ* sich zurechtlegen, zu Stande kommen; *b) * sterben.*

Зладувѣти, *v. a.* zurichten, ausrüsten, laden: гармѣти.

Злавѣти, *s. Злѣти.* [[I. 350. *K.*

Злак, *m. †* Pflanze, *f. Kraut, n. III.*

Злѣкомити *сѧ* на щось, lüstern nach etw. werden, gelüsten.

Зламѣч, *m. —* присѣги, *He. der* Eidbrüchige.

Злѣпати, *s. Зловѣти.* [нѣдѣти *сѧ.*

Злѣсити *сѧ, См. s. Знѣдѣти, по-*

Зласкѣвити *сѧ, sich gnädig, barmherzig zeigen, IG.*

Златѣти, *v. a.* zusammenflicken.

Златѣти, *s. Зологѣти.* [Thoren.

Златоврѣтѣй, *a. Мл.* mit goldenen

Златоглѣв, *m.* goldgestickter Stoff.

Златогнѣздый, *a.* mit goldenem Zaume, *Py.* [schillernd; goldrandig.

Златогрѣнный, *a. Ч. I.* 179 gold-

Златоворѣстѣй, *a.* goldstrahlend, *Py.*

[III. II. 168.

Златокѣваний, *a. Золотокѣваний*

Златокѣстѣй, *a.* сад *Ф.* mit goldenen Zaunpfählen umgehen.

Златомѣлѣванный, *a.* goldgemalt III. II. 167.

Златонец, *m. Гол. III.* 225?

Златосѣнѣй, goldblau gelb und blau.

Златостѣльный, *a. Py.* goldthronend. [kleidet, *V.*

Златострѣбный, *a.* in Gold ge-

Златоустѣй, *a.* Goldmund, Chrysostomus, *m.*

Злѣти, *v. a.* ausschelten, rügen.

Зле, *adv. s. Злий.*

Злебедѣти, *v. a. Л.* 33 ertappen.

Злебедѣти, *v. n.* anfangen kläglich zu singen (лѣбѣдѣ). [М.+В. 14.

Злебенѣти, *v. a. ? s. Згодѣти*

Злѣгка, *adv.* leicht, sanft. [rung, *f.*

Злѣгченѣ, (-шенѣ), *n.* Erleichter-

Злѣгчѣти, *v. a.* erleichtern.

Злѣувѣти, *v. n.* nachlassen (*v.* der Krankheit, Arbeit).

Злѣдѣщѣти, *v. n.* Tangenichts, werden, hiederlich w. [zu Eis erstarren.

Злѣденѣти, *У. влѣдѣти Мл. v. n.*

Злѣжѣти *сѧ, sich verliegen; злѣ-*

жалѣй, *a.* dh langes Liegen verdorben,

verlegen.

Злѣкшѣти, *v. n. s. Полекшѣти.*

Злѣлютѣй, *a.* sehr grimmig, grimm.

Зленѣти, *v. n.* sich verflüchtigen; verbleichen. [ren, *Гуи.*

Злѣстѣти, *v. a.* überlisten, verfüh-

Злѣтѣти, *v. n.* auffliegen; 2) herab-

Злѣтяжкѣй, *a. См.* schwer und unheilvoll. [Trankopfer, *n.* (libatio).

Злѣва, *f.* Guss Platzregen; 2) *pl.*

Злѣвѣти, *v. a.* abgiessen; 2) begies-

sen; 3) zusammengiessen; 4) eingies-

sen, einschmelzen; 5) — *сѧ* zusammen-

Злѣвка, *f.* Abguss, *m.; 2) Samener-*

Злѣвок, -вку, *m.* Zusammenfluss, *m. He.*

Злѣвѣти, *v. a.* verschlucken, ver-

Злѣгати, *Pl.* [verbinden, *§.*

Злѣгати *сѧ з ким* mit jmdm sich

Злѣгднѣ, *pl.* schlimme, schreckliche

Злѣгднѣ, *pl.* schlimme, schreckliche

Злѣдѣр, *K.* злѣдѣнь, злѣдѣнник,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach,

Злінець, -нця, *т.* осетій — *Carduus defloratus*. [canadense].

Злінка, *ф.* Berufkraut, *н.* (*Erigeron*)

Злінок, -нка, — вошійник Wachshabe, *ф.* (*Achroea grisella*) *В.* [gen.]

Злиnúти, *в. н.* wegfliegen, verfliegen

Злипати ся, зліпнути, *в. н.* sich zusammen- verkleben.

Зліти, *в. а. с.* Злівати; — ся: бчи слізьмі злилі ся *Ш. I.* 156 mit Thränen zugleich ausfließen, erblinden.

Зліти ся, *К. I.* 164 s. Злостиги ся.

Злітє (-я), *н. Нє.* Zusammenfluss, *т.* Verschmelzung, *ф.*

Злицювати, *в. а. Ос.* (61) VII. 5.?

Злічний, *а. Н.* 104 geziemend, schicklich, anständig; ehrlich; 2) hübsch *А. Д. I.* 69. [trauen, на когось jmdm *Ф.*

Злишіти, *в. а.* überlassen, anver-

Злішка, *ф.* Rest, *т.* 3г.; 2) Vor-schlag des Preises, *т. Кв.* 154.

Злішний (-ий), *а.* überflüssig, über-zählig, entbehrlich; злішнього *adv.* *М. II.* 94 überaus, gar sehr.

Злішок, -шку, *т.* — здобутку Erübrigung am Unternehmergewinn, *ф.* Mehrwert der Production, *т. Под.*; Uberschuss, *т. Term.*

Зліва, зліворуч, *adv.* links, *Ліс.*

Злівати, злівати, *в. а. Шар.* etw. Gespanntes nachlassen.

Злізати, злізти, *в. н.* herabsteigen, herunterklettern; (скіра з тіла) abfallen, abgehen; 2) — на гору *Р. I.* 5. hinaufsteigen.

Злім, *г.* злому *Св.* Bruch, *т.*

Злінити ся, *с.* Вілінити ся.

Злінка, *ф.* *В.* Häutung, *ф.*

Зліпинець, -нця, *т.* Conglomerat; — желізновісний Ortstein, Eisensandstein, *т.*

Зліпїти, зліплювати, *в. а.* zusammen-ver-, zukleben, -leimen; — ся sich —

Зліпище, *н.* Conglomerat, *н. Пол.*

Зліпківий, *а.* gemengt, Conglomerat-, *Пол.* [слівий.]

Злієлівий, злісний, *а. М.* s. Зло-

Злісний, *с. а. т. с.* Лісний.

Злість, *г.* злості, *ф.* Bosheit, *ф.* Zorn, Grimm *т.* на — кому щось зробити jmdm etw. zum Possen thun, ihm einen schlimmen Streich spielen.

Злістниця, *ф.* s. Злостниця.

Злітати, *в. а.* etw. durchfliegen, -laufen; — ся sich müde laufen.

Злітніти, *в. а.* (вбду) lau erwärmen.

Злітцє, *дім. Ч. III.* 295 s. Зблото.

Злічїти, *в. а.* zusammen-zählen.

Зло, *н.* das Uebel, das Schlechte, das Böse; зло зробіти кому Leid, Unrecht jmdm zufügen *Р. I.* 7; на зло *Гол.* zum bösen Ende, zum Unheil.

Злоба, *ф.* *Н.* 4 Bosheit, Boshaftigkeit, Böswilligkeit, Schadenfreude, Tücke, *ф.*

Злоби, *пл. N.* e. Berges.

Злобївий, *II. н.* 26. 3г. злоблївий *Ч. III.* 21 *См.* злобний, *а.* böseartig, böswillig, boshaft, tückisch; hämisch.

Злобїтель, *т.* Peiniger, *т. См.*

Злобник, *т. V.* Bösewicht, *т.*

Злобність, -ости, *ф. с.* Злоба.

Злобремний, *а.* unheilschwanger;

-а хмара gewitterschwanger, *Мог.*

Зловіти, *в. а.* ein- fangen, ergreifen, erwischen, ertappen. [Absicht *Др.*

Зловільний, übelwollend, mit böser

Зловістний, *а. КV. См.* s. Лиховістний; unheilschwanger.

Зловленє, *н.* das Einfangen, Ertappen.

Зловонець -нця, *т.* Stinkthier, *н.* (*Mephites putorius*).

Зловредний, *а. † К.* sehr schädlich.

Злога, *ф. Ліс.* s. Склад 1). [bett, *т.*

Злогги, *пл.* Niederkunft, *ф.* Wochen-

Злодárний, *а. Гол.* III. 197 ungerathen, ruchlos.

Злодїй, *т.* Dieb, *т.*; 2) Bösewicht, Frevler, *т.*; 3) * Borkenkäfer, *т.* (*Bostrychus*).

Злодїйка, *ф.* Diebin, *ф.* горівка всьому злому — *М+В.* 400 Urheberin, Ursache alles Bösen. [nen Dieb nennen.]

Злодїйкувати, *в. а.* коб jmdn ei-

Злодїйкувати, *а.* diebisch.

Злодїйний, *а. Нє.* frevelhaft, verbrecherisch. [*Ліс.* stehlen, Dieb sein.]

Злодїйничати, злодїйчити, *в. н.*

Злодїйня, *ф. coll.* Diebe, *пл.* Diebsgesellschaft, *ф.*

Злодїйський, *а.* Diebs-, diebisch.

Злодїйство, *н.* Dieberei, Spitzbüberei, *ф.* Diebstahl, *т.* [Gut.]

Злодїйщина, *ф. coll.* gestohlenes

Злодільний, *а.* unglücklich.

Злодіяга, *ауг.* злодіяжка, *дім. с.* Злодїй 1).

Зло́женє, *n.* Zusammensetzung; 2) *Structur*, *Пол.*; 3) *Absetzung*, *f.* (з у́раду), *Term.*

Зло́жити, скла́дати, *v. a.* zusammenlegen, -fügen, -falten, -setzen; bilden, machen: ру́ки з кимось за щось *Кч.* 109 dh Handschlag bekräftigen; умову *Ст.* einen Vertrag machen; пісню, повість etc. dichten, verfassen, componieren; 2) раху́нок, испі́т ablegen; абстатен, дарbringen; niederlegen; ко́го з у́раду jmdn vom Amte absetzen; щось на ко́го etw. auf jmdn schieben, jmdm etw. andichten; 3) — ся sich — —; на ко́го (що), для ко́го zusammenschieszen, beitragen, sammeln für jmdn; sich auslegen (beim Fechten); — до стрілу anlegen, sich zum Schuss fertig machen; — до чо́гось Gewandheit, Routine worin bekommen; *demüthig werden.

Зло́жний, *a.* zusammengesetzt, gemengt *Пол.*; 2) zusammensetzend, Bestand-*Св.*

[*Bau*, *m.* *Пол.*

Зло́жність, -ости, *f.* *Structur*, *f.* *Зло́жня*, *f.* *Зг.* Bestandtheil, *m.* Element, Gefüge, *n.* Fuge, *f.*

Злоза́чатий, *a.* schlecht empfangen *Ш.* II. 236. [*bösen* Weibes.

Злої́дниця, *f.* *Др. с.* *Beim.* eines *Зло́ка*, *f.* *Rhaphiorhynchus*, *B.*

Зло́к, *m.* Schluck, *m.* зло́ком піти in einem Zuge trinken, *Пар.* [*Ч. V.* 435.

Зло-ко́рїне, *n.* böse giftige Wurzel, *Злолю́бийвий*, *a.* *Мог.* das Böse liebend.

Зло́м, *m.* Bruch, *m.* *Пол.*; 2) *s.* Лом.

Злома́ти, злома́ти, *v. a.* brechen.

Зломи́слити, *v. n.* ко́му́ gegen jmdn Böses sinnen, *Пу.*

Зло́мок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*

Зло́наміре́ний, *a.* *T.* heimtückisch, übelgesinnt. [*ternehmend* *Ш.* II. 239.

Зло́начина́ючий, *a.* Böses un-

Злопа́дость, *f.* böses Schicksal, *Missgeschick*, *n.* [*selig.*

Злопа́достний, *a.* unglücklich, un- *Злопамя́тливий*, *a.* erlittenes Unrecht gedenkend.

Злопа́мятний, *a.* unseligen Andenkens; 2) Groll hegend, rachsüchtig.

Злопа́мятство, *n.* *Кч.* Groll, *m.* Tücke, Rachgier, Rachsucht, *f.*

Злопа́ти, *v. a.* *Пис.* auffressen, *vgl.*

Жльо́пати.

Злопо́вітре, *n.* *Пу.* verpestete Luft. *Злопо́тіти*, *v. n.* anfangen zu poltern, zu schlagen.

Злора́дий, *a.* schadenfroh, *Пар.* *Злора́дість*, -ости, *f.* Schadenfreude, *f.* *Пар. B.*

Злора́дця, *m.* der böse Berather, *Пис.* *Злорі́ка*, *m.* злорі́кий, *a.* *K.* Verleumder, Lästler, Spötter *m.*; verleumderisch; ruchlos.

Злорі́чити, *v. n.* *KV.* fluchen.

Злосла́вий, злосний, *a.* böse, boshaft, böswillig; ärgerlich.

Злосла́вість, -ости, *f.* *s.* Зло́ба.

Злосла́вити, *v. a.* verfluchen; lästern, *K.*

Злосла́вний, *a.* *K.* lästernd.

Зло́сник, *m.* böser, boshafter Mensch; der Ungestüme, Zornige.

Зло́сниця, *f.* böses, boshaftes Weib; „Böse Sieben“, die Zornige.

Злоспро́тївний, *a.* *АД.* I. 177 zuwider, feindlich, ungünstig.

Зло́т-, злотарчик, *Ф.* etc. *s.* Золот-, злотар etc. [*thätig.*

Злотво́рний, *a.* Böses thüend, übel- *Злотї́стий*, *a.* *Ст.* goldig.

Злотї́ти ся, in Gold strahlen, *М.*

Злотко́вець, -вця, *m.* Art Scheidemünze, *Ч.* IV. 278.

Зло́тний, *a.* *Ф.* vergoldet.

Злотні́к, *m.* Art Mädchenschmuck.

Зло́то, *n.* *s.* Зло́то.

Злотогла́вий, злотолі́тий, *a.* golddurchwirkt, *Ч.* V. 847.

Злотоко́сиця, *f.* *Beim.* der Schafe mit goldenem Vlies, *vgl.* *Косї́ця*; *dsgl.* злотово́лнички, (ягні́чки), *пл.* *Кол* I. 138. [*denem* Panzer.

Злотопа́нцєрний, *a.* *K.* mit gold- *Злотоцві́тий*, *a.* *V.* *VIII.* mit goldenen Blüten, prächtig, blühend.

I. Зло́точити, *v. a.* *V.* zerstören, zerschlagen, *vgl.* *Лоточити.*

II. Зло́точити, *v. a.* *s.* Столо́чити.

Злочес́тївий, *a.* gottlos, ruchlos.

Зло́чин, *m.* *Missethat*, *f.* *Пар.*

Злочі́нець, -нця, *m.* *Missethäter*, *Term.* Bösewicht, *m.*

Злочі́нка, *f.* *Missethäterin*, *f.* *Ст.*

Злочі́йний, *a.* *Кч.* *Missethäter*, *Uebelthäter*, *Verbrecher*, *m.*

Злочінок, -нку, *См.* злочіньство, *n.* *II.* böse That s. Злѡчин.

Злувати, *v. n.* на когѡ *Ч.* V. 555 böse, aufgebracht sein.

Злуда, *f.* *Ил.* Sinnestrug *m.*; *pl.* *Св.* Täuschung, Illusion, *f.* [bethören, *У.*

Злудити, *v. a.* betrogen, verführen, Злудливий, *У.* злудний, *Фр.* *a.* trügerisch, täuschend. [gung, *f.*

Злукѡ, *f.* *Гуц.* Bund, *m.* Vereini-Злукѡвити, злукавнувати, *v. n.* *Кв.* 42 vom rechten Wege ablenken; sich falsch, tückisch zeigen; verrathen, wortbrüchig werden.

Злукѡто (*d.* -ечко), *n. s.* Жлукѡто.

Злупити, *v. a.* abbalgen, abschinden; ausrauben; * з когѡ великі грѡшнї.

Злупок, -пка, *m.* Ueberbleibsel von злупити. [Fall, *m.*

Злучай, *m.* *P.* I. 76 Zufall, Vorfall,

Злучити, злучувати, *v. a.* verbinden, vereinigen.

Злучованці, *pl.* Ochsenpaar, *n.* (zusammen im Gespann).

Злущити, *s.* Лущити. [bung, *f.*

Злюбини, *pl.* *Ч.* IV. 658 Brautwer-Злюбити, *v. a.* lieb gewinnen, lieb haben, lieben, собі щось.

Злюбѡ, *adv.* *См.* aus Liebe.

Злюка, *m.* *II.* s. Злющий; 2) Bluthund, *m.* Ungethüm, *n.*

Злутувати, *v. a.* zusammenlöthen.

Злутувати ся, *Др.* *s.* 100 sehr zornig, grimmig werden. [grimmig.

Злющій, *a.* böse, tückisch, schrecklich,

Злягати, злячї, (злягчї), *v. n.* in Masse sich niederlassen (*v.* Vögel-scharen etc.) schwer anfliegen, *См.*; 2) niederkommen, in die Wochen kommen, in den Wochen liegen; 3) — ся s. Злѡжати ся *M+B* 82; *b*) з ким Beischlaf pflegen.

Злядувати, *v. a.* *К.* colonisieren.

Злякати, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) erschrecken, bange werden.

Зляпати, *v. a.* *s.* Ляпати.

Зляти, *s.* Зливати, зліти.

Змаганє, *n.* Bestrebung, Tendenz, *f.* das Ringen wornach.

Змагати, *v. n.* vermögen; 2) sich bestreben *s.* Намагати; 3) — ся крѡф-тїгер werden, an Kraft zunehmen; *b*) ringen, streiten, hadern, sich bekämpfen.

Змагач, *m.* *Не.* Streiter, Kämpfer, *m.* Змагливий, *a.* streitsüchtig; un-
folgsam.

Змагнѡти ся, *s.* Змагати ся.

Змагфлїти, *v. a.* §. bethören, be-
trügen.

Змажка, *f.* *Не.* Streit; 2) Scandal, *m.* I. Змаза, *f.* Befleckung, *f.* Schand-
fleck, *m.* [Gr. 30.

II. Змаза, *f.* pertractatio massae

Змазати, *v. a.* aus-, verlöschen, *s.* Мазати.

Змазливий, *a.* schön, nett, *Піс.*

Змазний, *a.* -ї слова entehrend,
schimpflich.

Змайки когѡ взїти, зайтї (захо-
дити) jmdn hinterlistig beschleichen (mit
verfänglichlichen, weitausholenden Fragen).

Змайстерїти, змайструвати, *v. a.* *Кв.* 145 zustande bringen, schaffen, ver-
fertigen *III.* I. 162. [de werden.

Змалїти ся до дегїни zum Kin-

Змалїти, *v. n.* kleiner werden.

Змалу, змалу, *adv.* von Kindheit an.

Змамчїти, *v. n.* unfähig werden
zum Ammendienst.

Зманїти, зманїти, *v. a.* verfüh-
ren, verlocken, *Кв.* 129.

Зманьчївий, *a.* trügerisch, *Лір-*

Зманячїти, *v. n.* als Phantom ver-
gehen *TP.* 157. [Strapatzen.

Змаргати ся, sich aufreiben dh

Змарнїти, змарнувати, *v. a.* ver-
geuden, verschwenden, verderben; elend
machen. [schlecht werden, aussehen.

Змарнїти, *v. n.* abgehärmt, mager,

Змастїти, змащувати, *v. a.* be-
schmieren; * — ся s. Поскорѡмити ся.

Зматерїти, *v. n.* unfruchtbar wer-
den (*v.* Weibe, Baume etc.).

Зматок, -тка, *m. s.* Безматок.

Зматчїти ся, weisellos werden
(o пчѡлах). [bleiben, nicht reussieren?

Зматчїти, *v. n.* *H.* 38 ohne Erfolg

Змахати ся, sich müde gehen, —
arbeiten.

Змаху, *adv.* *Левч.* *s.* Дбраз.

Змежи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der
Mitte, aus, von.

Змежїти, *v. a.* *Зг.* begrenzen.

Змельнѡти, *v. n.* + *M.* sich rühren.

Змендкати, *v. a.* §. zerknittern,
zermudeln, (*B.*).

Змендріти, *v. n. s.* Зміршавіти.
 Зменчіти, зменшати, зменшувати, *v. a.* verkleinern, verringern; kleiner, geringer, machen; зменшавме (число) *K.* Minuend; зменшена міра *verjüngter* Masstab. [mässigung, *f.*
 Зменшене, *n.* Verkleinerung; Ер-
 Змерзати, змерзнути, *v. n.* erfrieren; змерзалий, *a.* erfroren.
 Змерзати, *v. a.* щось ко́му, собі zuwider, ekelig machen.
 Змерзлюх, *m.* (змерзлючка, *f.*) der leicht friert, gegen Kälte nicht ausdauernd ist.
 Змерк, *m. s.* Сумрак; змерком, о змерку́ bei (in) der Abenddämmerung.
 Змеркати ся, змеркнути ся vom Abenddämmern.
 Змерлий, *a.* Левч. *s.* Помёрший.
 Змертвіти, *v. n.* die Besinnung verlieren.
 Змерщина, *f. V. s.* Відумёрщина.
 Зметати, *v. a. s.* Скидати.
 Змивати, *s.* Зміти.
 Змигну́ти ся, *L. 43* in einem Augenblick, in einem Nu schwinden, vergehen.
 Змій, *m.* etc. Змій, etc.
 Змівонна, *f. e.* Pflanzenart (*B.*); Rübenblatt, *n. Gr.* 30.
 Змикити, *v. a. §.* der Verbindlichkeit nicht nachkommen, täuschen.
 Змікнути, змикати, *v. n.* fortlaufen, -eilen, entweichen.
 I. Зміляти, змілювати, *v. a.* — міло die Seife abreiben.
 II. Зміляти, *v. a.* irre machen, stören; — ся sich verirren, fehl gehen.
 Змільний, *a.* Irr-, -а до́рога Irrweg, *m.* [herzigkeit, *f.*
 Змілюванє, *n.* Erbarmen, *n.* Barm-
 Змілювати ся, змілостити ся, *Dr. c. 2* sich erbarmen, над ким — jmds —. [мира́ти.
 Змира́ти, *v. n. M. III. 31 s.* За-
 Змірний, *a. B. s.* Смірний.
 Змирх, змирк, *m. s.* Змерк.
 Змиршавіти, *v. n.* mager, strob-
 belig werden.
 Змисл, *m.* Sinn, *m;* 2) Absicht, *f. II.*
 Змислений, *a.* gebildet, *OII.*
 Змисленник, *m.* Denker, *m. OII.*
 Змисленність, -ости, *f.* Bildung, *f. OII.*

Зміслити, змісляти (-шля-), *v. a.* aussinnen, ausdenken, erdichten.
 Змісльний, *a.* Пол. sinnig, gescheidt, erfinderisch.
 Змісльність, -ости, *f.* geistige Fähigkeit; Sinnigkeit, *f.*
 Змісльвий, *a.* sinnlich. [keit, *f.*
 Змісльвість, -ости, *f.* Sinnlich-
 Зміти, *v. a.* abwaschen.
 Змієвєць, -вця, *m.* Волгибкый Rohrpalme, *f.* Calamus draco; 2) Serpentin, *m.*
 Змієвий, *a.* Schlangen-, Drachen-
 Змієглавий, *a. V.* mit dem Drachen-, Schlangenkopfe versehen.
 Змієда, *m.* секре́гар, — Stelzengeier, *m.* (Gurogeranus serpentarius).
 Змієнкй, *pl. N.* einer полонїна.
 Змієня, -яти, змійча́, -ати, *n.* Junges einer Schlange.
 Змій, (*d.* зміюк), *m.* Drache, *m.* grosse Schlange; змій-човєн Drachenschiff, *n.* [in Form einer Schlange, *m.*
 Змійка, сєрга-змійка, *f.* Ohrring
 Зміїн, зміїний, *a.* der Schlange, Schlangen-; — корінь Vincetoxicum offic.
 Зміїха, *f. P. II. 72* Weibchen des Drachen, der Schlange *n.*; Schlange, *f.*
 Змінє, *f.* Aenderling, *m.* (Astasia) *B.*
 Зміна, *f.* Veränderung, Abwechse-
 lung, *f.* Wechsel, *m.* [bald so bald so.
 Змінїво, *adv. Zap.* abwechselnd,
 Змінїти, змінювати, *v. a.* ab-, ver-, ändern; ab wechseln (грóші); 2) ver-
 rathen, untreu werden.
 Змінкованє, *n.* — обманчїве Miss-
 brauch des Wechselgeschäftes, *m. Term.*
 Змінковий, зміночний, *a.* Wechsel-,
 einen Wechselbrief betreffend, *Term.*
 Змінний, змінівий, *a.* veränder-
 lich, wechselnd, *Ф.*; зміанє *n. a. s.* We-
 chselgeld, *n.*
 Змінник, *m. s.* Зрадник.
 Змінниця, *f.* — розтяжна ausge-
 strecktes Wechselthierchen (Amoeba por-
 recta). [Astasiaea).
 Змінничкй, *pl.* Aenderlinge, *pl.*
 Змінність, -ости, *f.* Veränderlich-
 keit, *f. Пар.* [brief, Wechsel, *m.*
 Змінюк, -нка, *m. Term.* Wechsel-
 Зміняти, *s.* Змінїти; грóші —
 Geld wechseln.
 Змір, -їру, *m.* очїй Augenmass, *n.*
 Змірити, зміряти, *v. a.* ab-messen.

Зміркувати, *v. a.* ermessen; 2) be-merken.

Змірувати, *v. a.* betrügen, prellen.

Зміря, *f. M.* II. 46 Ausmessung, *f.*

Змітати, змісти, *v. a.* abfegen;

2) zusammenfegen. [дає лоща.

Змітка, *f.* Stute die zmetas, ски-

Змітвіско, *n. s.* Зібнини.

Зміток, -тка, *m.* abgetragener, schlechter Bastschuh, *Гол.* III. 439. *V.*

Зміцнити, (-нювати, -няти), *v. a.* kräftigen, stärken.

Зміцніє, зміцненє, *n.* Kräftigung, Erstarbung, *f.*; grössere Heftigkeit.

Зміцнити, *v. n.* erstarben, sich kräftigen, *He.* [мітити.

Змічати, *v. a. R. s.* Замічати, за-

Змішати, *v. a.* mischen, unter-mengen; *verwirren, confus, verlegen machen.

Змішка, *f.* рахунок змішки Allegationsrechnung, *f.* [ге, *n.*

Зміюк, *m.* Männchen einer Schlan-

Змія, (*d.* зміюлька), *f. s.* Змія.

Зміястий, *a.* Schlangen-, schlangengähnlich. [wurz, *f.* (Scorzonera humilis).

Зміячка, — приземка, *f.* Hafer-

Змлоїти, *v. a.* -іло менє ich bin unprüsslich geworden u. bekam Erbreehen.

Змлоцок, (змол-) -цка, *m. s.* Молотільник. [Einverständnis.

Змова, *f.* Verabredung, *f.* geheimes

Змовини, *pl.* Uebereinkunft, Verhandlung die Hochzeit betreffend, *f.*

Змовити, *v. a.* hersagen, verriechten (молїтву); 2) корб jmdn dh Verhandlungen gewinnen; etw. abmachen

Me. 124; 3) — ся sich miteinander verabreden, sich bereden, s. verbinden (на корб gegen jmdn).

Змовк, *m.* Stillschweigen, *n.*

Змовкнати, змовчати, змовчувати, *v. n.* schweigen, stillschweigen.

Змовленник, *m.* *Dr.* der Verschworene.

Змога, *f.* das Können, d. Vermögen; Macht, *f.* — поглядна Anschauungsvermögen, *n.*

Змогнути ся, *Зг.* змогчі (зможі) ся zu sich kommen, sich aufrichten, s. erholen; 2) *v. n.* vermögen, im Stande sein können, s. Спромочі ся; 3) kraftlos, müde werden. [Stande.

Зможний, *a.* möglich, *Зар. Кл.* im

Зможність, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* як чий — wie viel, in wie weit jmd vermag, kann, im Stande ist.

Зможнати, *v. n.* nass, durchnässt werden. [feucht werden.

Змокрівити, змокріти, *v. a.* nass, Змолодійшати, *v. n.* sich verjüngen, *Св.* [ver-mahlen.

Змолоти, [змелю, змелеш], *v. a.*

Змолотити, [змолочу, змолотити], *v. a.* adreschen.

Змолотник, *m. s.* Молотільник.

Змолочє, *n.* das Adreschen.

Змора, *f. s.* Мора; Alp, *m.*; 2) s. Нічниця, *Пол.* [nicken.

Зморгнути ся, einander winken, Змордувати, *v. a.* todmüde machen; — ся t. werden. [lung, *f.*

Зморє, *n.* Abmattung, Abmerge-

Зморїти, *v. a.* abmatten; überwältigen; s. Зморїти.

Зморозь, *f.* Gefrierpunkt, *m.*

Зморозити, зморозувати, *v. a.* gefroren machen, frieren lassen. [450.

Зморозувати, *v. a.* ausdenken, *Кв.*

Зморщити, *v. a.* runzeln; falten s.

Рісїти (рас-); зморщений, *a.* runzelig.

Зморщниця, *f.* Flechtenspanner, *m.* (Lithosia). [tisieren.

Змоскаліти, *v. n.* sich moskowitieren, russifizieren. [einstellen.

Змостити ся, Platz nehmen, sich

Змотати, *v. a.* aufwinden, haspeln.

Змотикати, *v. a.* müde reissen, *m.* machen; — ся müde, abgespannt werden.

Змрїк, *g.* змрїку *Фр.* змрїк *Мог.* *m.* Dämmerung, *f.* Dunkel, *n. s.* Змерк, сумрїк. [M. III. 90.

З-мбцна, *adv.* mit ganzer Kraft, Змочї, *s.* Змаргати, змогнути ся; 2) — ся sich verheben.

Змочїти, [мок-], *v. a.* durchnässen.

Змудрувати, *v. a.* überlisten.

Змукати, *v. n.* s. Змякати.

Змуль, *f.* abgeschwemmte Erde, Schlamm, *m.* *Фр.* змуль-вода Ueberschwemmung, *f.*

Змуляти, змулювати, *v. a.* abschwemmen, abspülen; 3) verschläm-

men, *Фр.*; 3) abreiben.

Змунути, (*Ос.* (62) IX. 62 сонцї), змунити *Лєвч.* s. Помєркнати.

Зму́рати, зму́рвати, *s.* Заму́рати.

Змурува́ти, *v. a.* mauern.

Зму́сити, змуша́ти, *v. a.* zwingen, nöthigen; зму́совати *Ко.* 102 zusammenzwingen, mischen.

Змуті́ти, *v. a.* *Гол.* *s.* Муті́ти.

Зму́чити, *v. a.* quälen; ermüden, müde machen; — ся —, *m.* werden.

Змя́гченє, *n.* Erweichung, *f.*

Змя́гча́ти, *v. a.* erweichen; rühren (*сёрце*). [*kneten.*

Змя́дагати, змя́цкати, *v. a.* zer-

Змя́ка́ти, змя́кнути, *v. n.* weich werden. [*B.*; змяснїлий *f.* geworden.

Змяснї́ти, *v. n.* fleischig werden,

Змяте́нний, *a. B.* erschüttert, unruhig.

Знава́ти, *v. a.* nur im *Praeter*: я etc. єго знава́в (ми etc. знава́ли etc.) ich etc. hatte mit ihm einige Bekanntschaft, kannte ihn einwenig *Оц.* §. 217. — ся *в* ким *в* jmdm *в.* haben, pflegen, *Ф.*

Зна́вець, -вця, *m.* Kenner, Sachkenner, *m.*

Знавіснї́ти, *v. n.* toll, rasend, verrückt werden *A.-Г.* 155; знавіснїлий, *a.* besessen, verrückt.

Знавіворот, *adv. s.* Наві́ворот.

Зна́д *praep.* mit *d. Genit.* von — her, (aus dem Raume über einem Gegenstande hervor *Ми.* IV. 536), *в* над Дністрѣ́ aus, von den Ufergegenden des *Д.* [*Zauber, m.*

Зна́да, *f. Cm.* Verlockung, *f.* Reiz,

Зна́двірний, *a.* знадво́ру, *adv.* aussengelegen, äusserlich, von aussen, vondraussen, *He. B.*

Зна́дити, *v. a.* anverlocken, anziehen; — ся *s.* Вна́дити ся. [*sen, Ф.*

Зна́дібний, *a.* passend, angemessen,

Зна́дний, *a.* verlockend, reizend, bezaubernd, verführerisch, *Cm.*

Зна́дбо́а, *f.* зна́діб, -обу, знадбо́ок-обку, *m.* günstiger Umstand, Gelegenheit, *f.* по знадбо́і gelegentlich; 2) Geräth, Zeug, *n. Св.*; 3) Material, *n. B.*

Зна́доба́ти, (-бля́ти), *v. a.* anpassen, anwendbar machen; versehen, ausrüsten, *У.*; — ся brauchbar, nützlich sein.

Зна́емий, зна́емний, *a.* -ість, *f.* etc. *s.* Знако́мий etc.

Зча́й, *adv.* nur immer, in einemfort; ohne worauf zu achten, *vgl.* Лише́, за-

єдно; так знай *Бор.* doch, doch aber.

Зна́йбі́льша, *adv.* grösstentheils, *Cm.*

Зна́йда, знайдѣ́х, знайдѣ́й, *m.* знайдена́, -яти, *n. Cm.* Findelkind, *n.* Findling, *m.* [*Gescheite, Verständige.*

Зна́йко, *m. Н.* 117 Alleswisser, der

Зна́йтї, *v. a.* знайдѣ́ний, etc. *s.* Знаході́ти.

Зна́к, *m.* Zeichen, Merkmal, Anzeichen, *u.* по знаку́ бути ко́мусь *j*mdm bekannt sein; да́ти ся *в* знакі́ ко́му *j*mdm (von schlimmer Seite) nur zugut bekannt werden, *j*mdm sehr lästig werden; знако́м що —, знак то́му що — (es ist) ein Zeichen dass —, es ist sichtbar, man sieht, es erhellt, dass —.

Знако́мий, *a.* знако́мець, -мця, знако́міця, *m.* bekannt, der Bekannte.

Знако́міти́й, *a.* ansehnlich, bedeutend; не знако́міто *adv.* nicht allgemein bekannt, heimlich; меуе́хлінгс (во́іто).

Знако́міть, -ости, *f.* За. Ansehen, *n.* Würde, Auszeichnung, Hoheit, *f.*

Знако́мість, -ости, *f.* Kenntnis, Bekanntschaft, *f. B.*

Зна́лець, -лця, *m. Cm. s.* Зна́вець.

Зна́лий, *a.* kundig, verständig, *Cm.* — чоло́вік ein Kenner; — до всього *Зар.* in Allem Bescheid wissend, — fertig, bewandert. [*Пере́ем.*

Зна́лі́зне, *n. Пар.* *s.* На́лі́зне *vgl.*

Зна́лі́жник, *m.* Finder, *m. Term.*

Зна́мень, *m. Ч.* III. 312 *s.* Намѣ́т.

Зна́менате́ль, *m. Ос.* (61) VI. 28 der bezeichnet, bestimmt, der Gewährsmann.

Зна́мені́к, *m.* Art Merksiegel zum Abdruck der про́скури.

Зна́меникува́ти, *v. a.* mit dem зна́меник bezeichnen.

Зна́мені́тий, *a.* ansehnlich, bedeutsam; ausgezeichnet.

Зна́менний, *a.* bezeichnend, markant, mit einem gewissen Gepräge, *ВВ.*

Зна́менник, *m.* Nenner, *m.* (Arithm.).

Зна́мено, *Лев.* знаменува́не, *К. n.* *s.* Знамя́.

Зна́менува́ти ся, *He.* sich mit dem Kreuze segnen, sich bekreuzen;

2) *в* кимось *Др.* *s.* 237?

Зна́мі́рити, *v. a.* beabsichtigen, *Зар.*

Зна́мка, *f. s.* Знамя́, прикме́та.

Зна́мя, *g.* зна́мени, *n.* Zeichen, Ab-

zeichnen, Merkmal, *n.* Insignien, *pl.* Banner, *n.* Fahne, *f.* [знáтник.

Зна́ник, *m.* *Еф.* 60 *s.* Знаха́р, Знапастувáти, *v. a. s.* Напастувáти.

Знаровiйна, *f.* Caprize, Laune, *f.* Знаровiти, (-влáти), *v. a.* launig, störrig machen. [довити ся.

Знародовити ся, *У. s.* Вiнаро-Знаро́шне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.

Знаря́д, *m.* Ordnung, Bereitschaft, *II.* Знаря́де, *n.* Werkzeug, *n. K. См.*

s. Ору́дина; 2) —, знаря́джене *Пар.* Ausrüstung, *f. Term.* [versehen.

Знарядiти, *v. a. Пар.* anrústen, Знасiлувати, *v. a.* vergewaltigen, misshandeln. [ten Aufspringen, *III.*

Знаско́ба, *adv.* vom schwunghaf-Знастiти, *v. a.* ausbauen, ausrústen, *vgl.* Снасть.

Зна́ть, *f. coll.* die Angesehenen, No-Зна́ть, *f. coll.* die Angesehenen, No-

bilität, Classe der Gesellschaft, *f.* Stand, *m.* Standespersonen, *pl*; 2) зна́ть, знá-

тись, *T. adv.* es versteht sich, doch wohl, wohl *vgl.* вiдáй.

Зна́те, *n.* das Wissen; ко́бi —, що wenn man wüsste; то ми ся в — не

дáло dessen erinnere ich mich nicht (*Фр.*). Зна́тель, *III.* знáток, -ока, *m. s.*

Зна́вець, Fachmann, Sachverständiger, *m.* Зна́ти, [знáю, знáш] *v. a.* kennen, wissen; — ся з ким sich kennen, bekannt sein mit jmdm; на чiм etw. verstehen.

Зна́тити ся, *Мак.* II. 56.?

Зна́тний, *a.* merkbar, bekannt; з чо́гось *Кч.* 63 woran kenntlich; 2) an-

sehnlich, berühmt, *C. I.* 10. знáтно *adv.* *C. I.* 123. 152 bedeutend, merkwürdig, tüchtig. [mus nobilis *B.*

Зна́тник, *m. s.* Знаха́р; 2) Gncri-Зна́тниця, *f. M.* II. 179 *Ч. V.* 436 *s.*

Знаха́рка, знáха. [haft. Зна́тчий, *a.* Зг. ansehnlich, nam-

Зна́ту́рити ся (кiнь) störrig werden. [sagerin, Quaksalberin, Zauberin, *f.*

Зна́ха, *Мак.* знаха́рка, *f.* Wahr-Знаха́р, (-ор, -ур), *m.* Wahrsager, Quaksalber, Zauberer, Dorfdoctor, *m.*

Зна́хiд, -оду, *m.* знáхiдка, *f. Пар.* Fund, *m.* [den, antreffen.

Знаходiти, знаходжáти, *v. v.* fin-Знаходоровiтий, *a.* der Zauber-

kunst mächtig. *Ч. II.* 12. [знаха́р. Знахо́рство, *n.* Handwerk eines

Знахо́рвáти, знáхорити, *v. n.* знаха́р sein. [der Welt.

З-на́щада свiта, von Uranfang

Значiти, *v. a.* bezeichnen, mit ein-

nem Zeichen, mit e. Merkmal versehen, merken (márken: бiле die Wásche);

2) *v. n.* (щось etw.) bedeuten, Ansehen haben, gelten, giltig sein; 3) ко́рбва

значiть giebt ein Zeichen an dem Eu-тер od. an den Geschlechtsorganen dass sie in kurzer Zeit kalben wird.

Значiння, знáчене, *n.* Bedeutung, *f.* Sinn; Belang, *m.*

Зна́чий, *a.* bekannt. Зна́чковий, *a.* *Зак.* der bei der

Fahne dienende Soldat, *Ко.* 94. Значiливо, *adv.* bedeutend; bedeutungsvoll, bedenklich.

Зна́чий, *a.* bedeutend, merklich; er-Зна́чий, *a.* bedeutend, merklich; er-

heblich, beträchtlich; bezeichnend; ansehn-Зна́чий, *a.* bedeutend, merklich; er-

lich; значно́ es ist sichtbar, man sieht. Зна́чність, -ости, *f.* Ansehen, *n.*

besondere Bedeutung. [Marke; Fahne, *f.* Зна́чок, -чка, *m. dim. s.* Знак;

Зна́ючий, *pte.* zu знáти; kundig, тichtig in einem Fach. [sehens.

З-не́бачки, (-ашки), *adv.* unver-З-не́бачки, (-ашки), *adv.* unver-

З-не́белi, *adv.* von ungefähr, (*Фр.*). Знебу́ти ся, *ОП.* ermüden; знебу́-

лий, *a.* ermüdet. Знева́га, *f.* Beschimpfung, Schmach, *f.*

Зневажáти, (-важити), *v. a.* be-Зневажáти, (-важити), *v. a.* be-

schimpfen, schmähen, entehren; verachten. Знева́жний, *a. См.* verächtlich; ohne Achtung *Левч.*

Знева́жник, *m.* Verächter, *m. Пар.* Зневи́сний, *a. Шо.* 120 *s.* Ока́нний.

Зневи́жити, *v. a. Мак.* bethören; beschwichtigen.?

[Verzweiflung, *f. См.* Зневи́ре, *n.* Argwohn, Zweifel, *m.*

Зневи́рити, *v. a. См.* verrathen; — ся ко́му *В. Кч.* 305 jmdm untreu werden, verdáchtig w., das Vertrauen verlieren; *b)* — ся вусé an Allem ver-

zweifeln *Др.* 2) зневи́рiти, *v. n.* zweifel-Зневи́рiти, *v. n.* zweifel-

n, *См.* 3) *v. a. II.* verachten *s.* По-Зневи́рiти. [ungefähr, *Оз.* 115.

Зневи́сти, *adv.* unversehens, von Зневи́лити, *v. a.* zwingen; müde plagen. [re Zeit.

Зневи́де, *n. K.* Zeit der Noth, schwe-Зневи́де, *n. K.* Zeit der Noth, schwe-

З-неді́лі, на-знеді́лі auf die andere Woche, gleich nach Sonntag, auf den

Anfang der nächstfolgenden W.

Знедобріти ся, *impers.* -ило ся єму̇ ist ihm unwohl geworden, (*Фр.*).

Знедужілий, *а. Гуш.* siech geworden.

Знежіти, *везати, в. а.* aufstecken, aufsetzen, *АД. I.* 149, s. Знизати.

Знелюдіти, *в. н.* menschenscheu werden, *Ра. I.*

Знемагати, *в. н.* schwach darniederliegen, krank sein, (на щось); *внемáгийнй, а. АД. I.* 249 geschwächt, todes müde. [leer machen.

Знемиліти, *в. а.* unlieb, freudezweifelnder geberden; sich abhärmen.

Знемога, *ф. К.* *внемóжєнє, н.* Ermüdung, Müdigkeit, Mattigkeit, Schwäche, *ф.*

Знемо́чї, *внемощіти, в. н. с.* *Знемагати; внемощілий, а.* abgehärmt, siech. [werfen.

Зненáвїдїти, *в. а.* auf jmdn Hass

З-ненáдїйки, *з-ненáпа, зненáпаду, Гр. 30.* *з-ненáзнїмка, зненáцька М. Ст.* *з-ненемка, знебачки, adv.* unversehft, unversehens, unversehrt; *у-плóтзчл.* [absichtlich *Оз. 115.*

З-не-нáроку, *adv.* zufällig, nicht

Знеохóтити, (-óчувати), *в. а.* die Lust benehmen, entmuthigen.

Знеохóченє, *н.* Unlust, Entmuthigung *ф.* Missvergnügen, *т.*

Знеповáжити, *в. а. с.* *Зневажати.*

Знérти, *знєрати, в. н.* auftauchen; 2) sich abreissen (кїнь в припóну); 3) ermüden.

Знєсенє, *н.* Aufhebung, Abschaffung, *ф.*

Знесилїти, *в. а.* рóзум, *Ст.* schwächen. [Berges u. e. Dorfes.

Знесїнє, *н. с.* Вознесєнїє; 2) *Н. е.*

Знеслáвити, (-слáвляти), *в. а. с.* *Зневажати, V.*

Знесьміливїлий, *а. Кл.* furchtsam geworden, schüchtern.

Знєсти, *с.* *Зносїти.*

Знєтельки, *знєчєвя, adv.* unversehens, plóтзчл. [dig machen.

Знетерплївити, *в. а.* ungedul-

З-нєхотя, *adv.* unwillkürlich, *Лєвч.*

Знєчєстїти, *в. а.* entehren, beschimpfen.

Знї-бїда, *ф. Н. 286?* [hinschwinden.

Знівáти, *в. н.* dh Qual und Pein

Знівєчити, *Гол. с.* *Знівєчити.*

Знїдїти, *в. н. с.* *Змарнїти.*

Знїжáти, *знизїти, знизїти, в. а.* niedersenken, niedriger machen; herabsetzen (*цїну*); *в. н.* — ся, *знизїти, в. н.* sich niedersenken, s. herablassen, s. neigen, herabsinken; * herablassend sein.

Знизáти, *в. а.* aufstecken.

Зник, *т.* *Adelosina, В.*

Зникáвий, *а.* vergänglich, *В.*

Зникáти, *знікнути, в. н.* verschwinden, vergehen; sich verflüchtigen; 2) aufkommen, zum Vorschein kommen, *Нє. (н. 122).* [Знїти.

Знїлий, *в. н. с.* *Знемощїлий с.*

Знимáти, *в. а. с.* *Здїймáти; — хлїб с. Жáти; — ся* sich erheben, s. aufmachen, aufliegen.

Знимїдїти, *в. н. Ф.* verschwinden.

Знїмок, -мку, *т.* Aufnahme einer Zeichnung, Copie, *ф.* [*Кє. 201.*

Знїрнѳти, *в. н.* hervortauchen,

Знїспáсти, *зніспáдати, в. н.* herabfallen, sich herablassen, *Зг.*

Знїти, *в. н.* сєрдєм, *вззєгєн Кл. с.* *Знівáти. [2]; с.* *Скрутїти ся.*

Знїтити ся, *Зак. с.* *Знїтїти ся*

Знїшка, *adv. Н. 61 с.* *Нїшком, згáшка.*

Знїщáти, *С. I. 18* *зніщєтїти, в. н.* verarmen, arm werden, herabkommen.

Знїщєнє, *н.* Vernichtung, *ф.*

Знїщити, *в. а.* vernichten, vertilgen, verderben, zugrunde richten.

Знів, *adv. Ос. (62) VI. 56. 57 с.* *Знов.*

Знїверїти, *знївєчїти, в. н. с.* *Знїкчємнїти. [reissen, wühlen, (В.).*

Знївертувати, *в. а.* sehr stark

Знївєчїти, *в. а.* vernichten, verderben; entmannen *P. I. 56.*

Знїжїти, *в. а.* verweichlicht machen, verzärteln.

Знїй, *г.* *знїю, т. V.* Arbeit im Schweisse des Angesichtes, *ф.*

Знїкчємнїти, *в. н.* in Nichts schwinden, verfallen, verkommen; 2) — *у.* *знїкчємнївати ся, недєтрáчтїг* werden.

Знімáти, *в. а. с.* *Знімáти, здїймáти; М. II. 95 рїч* ein Gespräch anheben, anfangen.

Знїмкї, *пл. Ос. (61) IX. 44* *Milchkammer, ф. -keller, т.?*

Знімчити, *v. a.* verdeutschten, germanisieren; — ся sich — —; Deutschthümer werden.

Зніс, *g.* зносу, *m.* до зносу (одѣжу носити) *III. II.* 89 bis zum Abtragen, bis auf die Neige.

Знісок, *s.* Зносок.

Зніт, *m.* — узколістий Schotenweiderich, *m.* (*Epilobium angustif.*); — ріщастий *E. virgatum.* [(des Foetus)?

Знітінє, *n.* Art Kinderkrankheit,

Знітїти ся, in Nichts vergehen, schwinden; verfallen, verkommen, *Ku.* 263; 2) sich demüthig, *s.* harmless benehmen, „zum Kreuze kriechen.“

Знічтїжити ся, *Др. с.* 110 zu nichte werden, untergehen.

Зніячити, *v. a.* vernichten, verderben; — ся zu nichts werden, verkümmern.

Зноби-баби, *Ч. III.* 8. = *Середя* сиропустної неділі.

Знобїти, *a. a. H.* 147 frieren lassen, erkälten; — ся sich erkälten, *Оц.* §. 54.

Знов, *зноу*, *зновоньку*, *Ч. II.* 195, *зновель* *Оз.* 115, *adv.* von neuem, wieder, wiederum.

Зновїти, *зновлїти*, *v. a. s.* Поновлїти, *Левч.*; 2) на когось щось *etw.* Neues, Seltsames gegen jmdn ersinnen, *etw.* Ungeheuerliches gegen jmdn aufbringen. [schädigen, todtmüde machen.

Знорїти, *v. a. III.* siech machen,

Зноровїти, *v. a.* verwöhnen, zu *etw.* Ueblem angewöhnen, widerspenstig, störrig machen.

Знос, *m. C. II.* 160 das Wegtragen, Forträumen Abbrechen; 2) das Eierlegen, *V. vgl.* Зніс; на зносі бути in den letzten Wochen der Schwangerschaft sein *Pa. I.* 245. [hungen, *pl. f.*

Зносини, *pl.* Verkehr, *m.* Bezie-

Зносіти, *зношїти*, *знєсти*, *v. a.* zusammentragen, -bringen; 2) aufführen, aufbauen; *er-*, aufheben, aufrichten; 3) abschaffen, aufheben; 4) біль, голод *etc.* ertragen; 5) яйці Eier legen; *b)* знєсїть (зніс) когь жаль, — знєсла когь охота *etc.* überkommt, wandelt an, ergreift der Schmerz —, die Lust *etc.*; *рїс* знєшенїй, *Ku.* abgetragen, abgenützt.

Знослївий, *a.* erträglich, leidlich, *T.*

Зносок, -ску, *m.* das letzte von der Henne gelegte Ei.

З-ночи, *adv. s.* Сночи.

Знудьгувати, *v. a.* свїй вік in Gram verleben.

Знудити, *v. a.* langweilen; — ся Langeweile bekommen; *b)* toll werden.

Знужа, *f.* Mühe, *f.* Drangsal, *n.*

Знуждїти ся, sich abmatten, *s.* abstrapazieren; *знужнїлий*, *a.* elend, miserabel, *Піс.* [млїти.

Знужувати, *v. a. Ст. s.* Пото-

Знурїти, *s.* Знорїти.

Знущїтель, *m. K.* der Misshandelnde, Schmäher, *m.*

Знущїти ся над ким, jmdn misshandeln, tyrannisieren, schüde behandeln, sich an jmds Qual weiden.

Знүхати, *v. a.* durch den Geruch *etw.* aus, aufspüren, auswittern, bemerken, merken, wahrnehmen, riechen: „письмо носом“ wohlweislich —; — ся (з ким) sich mit jmdm verstehen, *s.* verbinden, mit jmdm Bekanntschaft machen §.

Знїти, *s.* Здоймїти; знїте молоко abgerahmt, abgeschöpft *Под.*; знїти річ anfangen zu sprechen.

Зо-, *s.* Зі-, з-, зу-, с-. *Оз.* 207. 11.

Зоб, *m. Под. s.* Вблє. [-ня zum *W. Гр.*

Зобїченє, *n.* das Wiedersehen; до **Зобїчїти**, *v. a.* sehen, erblicken; wiedersehen.

Зобгїти, *v. a. s.* Зібгїти; zusammen thun, verfertigen, *III. I.* 327 поєму dichten. [digen, Unrecht jmdm thun.

Зобїдїти, *зобїжїти*, *v. a.* belei-

Зобїймїти, *v. a.* dh Umarmungen ganz aufreiben. [hüllen, *Зг.*

Зоблачїти, *v. a.* umwölken, um-

Зоблєкїти ся, *s.* Зодягїти ся, *Зг.*

Зобник, *m. s.* Залүчник.

Зобовязанє, *n.* Verbindlichkeit, Verpflichtung, *f.*

Зобовязїти, *v. a.* verbinden, verbindlich machen, verpflichten; — ся sich — —, *Term.*

Зоболочї, *v. a.* ausziehen: ein Kleid (*praet. зоболїк*). [Рівнодушнїсть.

Зобоятнїлїсть, -ости, *f. T. s.*

Зображенє, *n. Зг.* Begriff, *m.* Ansicht, *f.*; 2) Verbildlichung, *f.*

Зобраз, *m.* Bild, *n.* Darstellung, *f. II.*

Зобразувати ся, *Зг.* bildlich werden, sich verbildlichen. [Beschuhung, *f.*

Зобува, *f. H.* 141 Fussbekleidung,

Зобувати, *v. a.* कोब jmdm die Beschuhung verschaffen. [ladung, *f.*

Зов, *g. зву,* *Ks.* 192 Aufruf, *m.* Ein-
Зовиця, *f.* des Mannes Schwester,
Schwägerin; *зовичин,* *a. der z.* [Зблза.

Зовзвистий, *a.* Пол. Drüsen-. *vgl.*

Зовладіти, *v. n.* з усіма Alle be-
herrschen, mit Allen Rath schaffen, *II.*

Зовпихати, *s.* Зопихати. [самт.

Зовсім, *adv.* ganz, gänzlich, vollends,

Зову́жна, *f. dim.* *s.* Зовиця.

Зоглядіти ся, beobachten, beme-
ren, berücksichtigen, *He.* (*xm.* 290).

Зогнати, *s.* Зігнати *Ks.* 74.

Зогніти, *s.* Зігніти.

З'одинячити, *v. a.* in Eins zu-
sammenbringen, -schlagen.

Зодіж, *f. s.* Одіж.

Зодіак, *m.* Zodiacus, Thierkreis, *m.*

З'одкалі, *s.* Звідки. [(відбдня).

Зб-дня, *adv.* $\Phi.$ vom Tag, Tag, de jour

З'одоліти, *v. a. s.* Одоліти.

З'одягати, *v. a.* bekleiden.

Зождати, *s.* Заждати.

Зоз, *s.* Зос, *Oz.* 193.

Зозволити, *v. a.* erlauben; 2) —
ся ein müthig werden, *Zak.*

Зозля, *adv.* vor Zorn.

Зознавати ся, з ким Bekanntschaft
machen, *Ч.* IV. 679.

Зознати, *v. a.* Гол. III. 125 erfahren.

Зозначити, *v. a. s.* Назначити.

Зозуленя, -яти, (-нятко), *n. dim.*
das Junge des Kuckucks.

Зозулин, *a. s.* Зазулин etc.; -і
рушничкй, сльози eiblättriges Zwei-
blatt (*Listera ovata*). [зулька, etc.

Зозуля, зозулька, *s.* Зазуля, За-

Зозулястий, *a.* dem Kuckuck an
Farbe ähnlich.

Зойк, *m.* Jammer, *m.* lautes Stöhnen.

Зойкати, зойкнути, *v. n.* auf-jam-
mern, -stöhnen. [Зійськати.

Зойщити, *v. a.* *Oz.* (61) X. 95 *s.*

Зьок, *m.* Art Tanz.

З-окблa, *adv.* rings um von Aussen;
draussen, von auswärts, *Ст.*

З'околотувати, *v. a.* die einmal
gedroschenen Roggenarben noch einmal
abdröchen u. in Bundstroh zurichten.

З-окрёма, *adv.* besonders, einzeln, *B.*

Зб-хрести, *adv.* mit Tragkreuzen u.
Kreuzfahnen, *Ks.* 150.

З-бкришэм, (-шом), *adv.* mit
Stumpf und Stiel, ganz und gar.

З-бкришком, *adv.* mit Verlust.

Золá, *f.* Lauge; Sole *f.* Aschbeiz-
wasser, *n.*; 2) ausgelaugte Asche.

Золвиця, *f. s.* Зовиця, *Wgr.* 179.

Зблене, *n.* Beuche, *f.* das Einwei-
chen u. Einlaugen (der Wäsche).

Зблза, *f.* Drüse, *f.*; 2) *pl.* Zahrfi-
stel; Drüsenanschwellung mit Secre-
tion (bei Pferden), Feifel, *f.*

Золзувати, *v. n.* зблзи haben, an
s. krank sein.

Золити, *v. a.* mit Lauge sohlen, ein-
laugen, beuchen (шмаге); äschern (скіри).

Золійник, золітник, *m.* Laugen-
topf, -bottich, *m.*

Золівка, *f. Me.* 314 *s.* Золвиця.

Зблок, -оку, *m.* Hauptstätte eines
Uebels, e. Geschwürs, einer Krankheit, *f.*

Золотар, (*d.* -арчик) *m.* Goldar-
beiter, Goldschmied, -schläger, *m.*

Золотаренько, *n.* Sohn des zo-
лотар; 2) *dim.* *s.* Золотар.

Золотарівна, *f.* des Goldschmie-
des Tochter; -йха, *f.* des G. Frau.

Золотастий, *a.* goldfarben.

Зблотень, -тня, *m.* Affodil, *m.* (As-
phodelus).

Золотйй, (*d.* золотённый), *a.* gol-
den; goldig; goldenfarbig; 2) *s. a. m.*
Gulden, *m. b)* silbernes 15-Kopeken-
stück, *III.* (золт).

Золотило, *n.* Stoff zum Vergolden,
m. Rauschgold, *n.* Гол. III. 402 *s.* Позлітка.

Золотистий, *a.* goldschimmerd, *B.*

Золотисто-зелений, *a.* goldgrün.

Золотисячник, *m.* *C. I.* 122 *s.*
Золотісячник.

Золотити, *v. a.* vergolden.

Золотітник, *m.* $\Phi.$ (*IIp.* III. 204)
Art Zauberpfleze?

Золотіти, *v. n.* goldfarbig werden
 $\Phi.$; 2) *reicher werden *M. I.* 65.

Золотковий, *s. a. m.* Art Münze
Ч. IV. 198. [Goldmünzen), *m.*

Золотий, *a.* -á стопá Goldfuss (der
Золотник, *m. s.* Золотар; 2) gol-
dene Ader, Hämorrhoiden; 2) Gebär-
mutter, *f.*; 3) Bandwurm, *m.*; 4) Fin-
gerkraut, *n.* (*Potentilla tormenloides*);

5) Flachsseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*);

6) ⁰⁻⁴⁰⁹⁵¹ Kilo.

- З́олото, n.** Gold, *n.* [nen Ufern.
Золотоберéжний, a. mit goldenen
Золотовер́хий, a. mit goldenen
 Kuppeln. [Wolle.
Золотовóвний, a. mit goldener
Золотого́ловка, f. gelbköpfiges
 Goldhähnchen (*Regulus flavicapillus*).
Золотого́лосий, a. K. goldstimmig.
Золотогрі́вий, a. goldmähmig.
Золотогу́зка, f. *Leucoma auriflua* (*B.*). [sosplesnium), *B.*
Золотозі́ль, m. Milzkraut, *n.* (Chry-
Золотоки́сть, -ости, f. Auripig-
 ment, Rauschgelb, *n.* *Вол.*
Золотоко́лосий, a. mit goldenen
 Aehren, *Ваг. Шар.* [Flügeln.
Золотокрі́лий, a. mit goldenen
Золотоку́дрий, золотокучеря́вий,
Ле. a. goldhaarig, goldlockig, *II.*
Золотолистоко́вий, a. Gold-
 blatt-, *Пол.*
Золотолу́щий, a. goldschuppig.
Золотому́шка, f. s. Золотого́ловка.
Золото́кий, a. Ф. -азо́ря goldäugig.
Золотопéрий, -пéречок, m. -пю-
 рочка (күрочка) *f.* mit goldenen Fe-
 dern, *m. g.* Flügeln, *См.* [Hufeisen.
Золотопі́дковий, a. mit goldenen
Золотопла́вний, a. goldströmend,
ВВ. [goldenen Fluren.
Золотопла́й, a. III. II. 151 mit
Золотопу́тий, a. Др. с. 38 mit
 goldenen Ketten. [nern, goldhornig.
Золоторо́гий, a. mit goldenen Hör-
Золотосі́дальний, a. goldenthron-
 end, *Кл.*
Золототáсячник, m. Tausend-
 güldenkraut, *n.* (*Erythraea centaurium*).
Золототка́ний, a. goldgewirkt,
 -gestickt *III. I. 350.* [goldnem Munde.
Золотоу́стний, (-у́стий), a. mit
Золотохві́лій, a. III. II. 151 mit
 goldenen Wellen. [nen Kreuzen.
Золотохрест́ний, a. mit golde-
Золотоцві́т, — сéрпник, m. weisse
 Wucherblume (*Chrysanthemum leucanth.*)
Золоты́в, n. Мс. 206 s. З́олото.
Золоту́ха, f. Goldrute, *f.* (*Soli-
 dago virgaurea*); 2) gelbe Wiesenraute
Thalictrum flavum); 3) Scropheln, *pl.*; 4)
 —, золоту́шник Bienenfresser, *m.* (*Xe-
 ropros apiaster*).
Золоту́шний, a. scrophulös.

- Золя́ник, m.** Aschbeizer, *m.*
Зомкля́, f. Wald mit Schluchten,
m. Schlucht, *f.*
Зомкну́ти, v. a. Гр. zuschliessen.
Зомліва́ти, M. II. 148, зомліти,
s. Зімліти.
Зомплати, v. n. §. schluchzen, (*B.*).
Зомпля́, f. Мог. s. Зомкля́.
З'она́дити, v. a. s. Прина́дити.
З'она́чити, v. a. etw. so machen
 wie es nicht sein soll; verderben.
Зоольо́гія, f. Zoologie, Thierkunde;
f. зооло́гічний, *a.* zoologisch.
Зооморфі́зм, m. Zoomorphismus;
 зооморфі́чний, *a.* *He.* zoomorphisch.
Зопáк, на — (сбнця) gegen Sonnen-
 untergang.
З-опалу́, adv. schnell.
Зопи́нати, (-на́ти) v. a. s. Спи́нати.
З'опиха́ти, v. a. fertig stampfen.
Зоплет, m. Schusterdraht, *n.*
Зопя́сти ся (на но́ги) auf die Zehen
 treten; * sich auf die Beine helfen, —
 bringen.
Зопя́тити ся, zurückweichen.
Зор, g. зо́ру, *m.* Sehvermögen, *n.*
Зора́, f. Кв. 337 Nacht, *f.*; 2) *s.* Зо́ря.
Зора́ти, v. a. be-pflügen.
Зоре́вий, a. Sternen-, *МIII.*
Зорешлі́вий, a. sternhell.
Зори́ночка, f. См. s. Зі́рнічка.
Зори́стий, a. s. Звьі́здатий 2).
Зори́ти, v. n. blicken, schauen, *Ос.*
 (61) *IX. 52*; 2) — очы́ма *He.* vom
 Erglänzen der Augen.
Зори́ця, f. s. Зі́рніця.
Зорівка, f. s. Згорівка. [*III. I. 76.*
Зори́ти, v. n. leuchten (v. Sternen
Зори́чка, f. Art huzul. Tanz zu 6
 Personen.
Зорну́ти, v. n. K. hervortauchen, *K.*
Зорови́й, a. Seh-, нерв Sehnerv, *m. Ил.*
Зору́дувати, v. a. ausführen, Ge-
 schäfte verrichten, bewerkstelligen, ab-
 machen, anstellen, ausrichten.
Зору́же, n. См. побрати́м по -жу
 Kriegskamerad, *m.* [rüsten.
Зору́жити, v. a. Кв. bewaffnen,
Зорчій, imperat. 2 sgl. von Зпика́ти,
 зречі́: sage, sprich aus *Гол. III. 30.*
Зорува́ти, v. n. die Sterne betrach-
 ten; wachend übernachten *Кс. 49.*
Зора́, f. Stern, *m.* Gestirn, *n.* — сьві-

товá *АД. I. 119 Кв. 17* Morgenröthe *f.* Tagesanbruch, *m.* Aurora, *f.* ні сьвітні зоря (зоря) *Кв. 35* vor Anbruch des Tages u. der Morgenröthe; — вечірна *Кв. 17* Abendröthe, *f.*; в зорях, на зорі mit Anbruch der M.; 2) Nacht *f. C. I. 22; Пот. III. 21—24.* [sternhell; Sternen-
Зорявий, зоряний, *He. a.* gestirnt,
Зоряниця, *f.* Morgenröthe, *f. M. III. 36;* 2) Stern, *m.* Himmelslicht, *n. ОЦ.; 3)* Sternjungfrau, *f. H. 292.*
Зорянок, -нку, *m.* Realgar, Rauschroth, *n. Вол.*
Зорястий, *a.* s. Зорістий.
Зоряти, *v. n.* und — ся dämmern am Morgen *M. II. 149;* * вода в судні зоряє ist nur noch sehr wenig da; 2) glänzen, funkeln, leuchten, *Ф. М.; 3) v. a. s.* Позоряти.
Зоряшний, *a. КУ.* Stern-, Gestirn-
Зос, *praep.* mit d. *Instrum.* mit, sammt, *Оз. 193—194. Mi. IV. 198.*
Зосадженє, *n.* Absatz, *m.* Ablagerung, (соли) *f. В.* [densatz] *В.*
Зосаджений, *a.* abgesetzt (als В-
Зосереджувати ся, *Нас.* sich concentrieren.
Зосим, *m.* Zosimus.
Зоська, *f.* s. Сосья, Соська.
Зословянщити, *v. a.* slavisieren.
Зособна, *adv.* einzeln, besonders, speciell, *Пис.*
Зоспиніти, s. Зупеніти, спиніти.
Зостальний, *a. КС. (82) VII. 88* hinter, rückwärtig.
Зостанок, -нку, зостаток, -тку, *Др. m.* Ueberrest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*
Зостаріти ся, alt werden.
Зостати s. Зігати.
Зостіль, ? Art Pflanze *R. 117.* [ся.
Зострахнути ся, s. Насрашити
Зостріти, *v. a.* dh das öftere Wetzten ganz abnützen. [Ziele vereinigen.
Зострілити, *v. a. У.* zu einem
Зострічати, зостріти, зустрічати.
Зотліне, *n.* Verwesung; Fäulnis, *f.*
Verderben, *n.*
Зотліти, s. Зігати. [er-, abwarten.
Зотривати, *v. a. М. II. 105* harren,
Зотрухнути, *v. n. s.* Струхнути.
Зофія, *f.* Goldamsel, *f.* (Oriolus gal-
Зофія, *f. N. e.* Berges. [bala).
Зохобити, *v. a. Гол. I. 339* ver-

nachlässigen; 2) s. Охибіти.

Зо хворіти, s. Захорувати.

З'охматити ся, (-ити ся), s. Охматити ся, схаменути ся.

З'охочувати ся, до чого *Кл. Lust,* zu etw. bekommen.

Зошібти, зошибнути s. Загарбати; 2) s. Спибнути.

Зошит, *m.* Heft, *n.* Schreibtheke, *f.*

Зошити, зошивати, *v. a.* zusammennähen, heften. [flossen.

Зошлий, *a.* *Лесч.* vergangen, вер-

Зоштити, *v. a.* s. Зиськати, *Зан.*

(*Вер.*) *I. 22.*

Зп-, s. Сп- *vgl. З. Оз. 182, 9.*
З-перед, *praep.* mit d. *Genit. Оц.* §. 237 *Ми. IV. 538* — очий vor den Augen hinweg.

З-письмєнска, *adv.* gelehrt, *С. I. 68.*

З-пів (єнів), *adv.* fast die Hälfte, halb.

З-під, *praep.* mit d. *Genit.* von unten auf, unter; з-під-бровий, *M. II. 92;*

з-під-лбоя, з-під-луба *У. adv.* подивити ся von unten auf mit halbgeöffneten Augen, scheel blicken; *Оц. §. 237.*

Ми. IV. 537.

З-під тїха, *III. I. 363,* з-під тїшка *H. 61 adv.* im Stillen, ganz sachte.

З-поза, *praep.* mit d. *Genit.* von hinter *Ми. IV. 535.*

З-покон, — з-потогді, *adv.* seit wann, — seit dann, *Зг.* [nisch.

З-польска, *adv.* einigermaßen pol-

З-помєжи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, s. Змєжи *Оц. §. 237.*

З-понад, *praep.* mit d. *Genit.* von — darüber hin *Ми. IV. 536.*

З-по-перед, s. З-перед.

З-побід, *Ми. IV. 538* s. З-під,

З-права, *adv.* rechts.

З-при, з по при, *praep.* mit d. *Genit.* von der Seite *Оц. §. 237. Mi. IV. 538.*

З-прїбоча, *adv. У.* глянути einen Seitenblick werfen. [Zeit.

З-пригдом, *adv.* nach geraumer

З-првола, з-провільна, *Ваш.* з-прволока, *adv.* langsam, gemach.

Зрабувати, *v. a.* rauben, ausplündern.

Зрада, (*d.* зрадка), *f.* Verabredung, Verschwörung, *f.; 2)* Verrath, *m.* не

убій зради надо мною! verführe (ver-rathe) mich nicht!

Зрадити, зраджувати, *v. a.* ver-

rathen; preisgeben; 2) verführen (дівчину); 3) — ся sich zusammen berathen; verabreden, sich verschwören, beschliessen. [werden, sich erfreuen.

Зрадѣти, зраднѣти, *C. I. 48, v. n.* froh
Зрадѣчки, *adv.* verrätherisch, heimtückisch

Зрадливий, *A.-Г. 167* зрадний, зрадницький, *Фр.* verrätherisch, verderblich, falsch, arglistig; зрадливець, -вця, *т. О. II. s.* Зрадник.

Зрадник, зрадець, -дця, *Гол. I. 90*
зрадок *Ч. 1086*, зрадця, *Кч. 314* Ver.
räther, Verführer, *т.*; 2) е. Pflanzart, (*B.*).

Зрадниця, *f.* Verrätherin, *f.* die Treulose.

Зрадувати ся sich er freuen.

Зражати, зрайти, *v. a.* den Muth benehmen, abschrecken, entmuthigen; собі когò abgeneigt machen.

Зраз, *т.* Schnitt, Pflöpfreis, Edelreis (*v. Baume*), *т.*; 2) Klops, Klopsfleisch, *н.*; 3) Form, *f.* Leisten, *т.*

З-раз, *adv.* = з оден раз etwa einmal; = на той раз diesfalls.

Зразіле, *н.* Berg Flockenblume, *f.* (*Centaurea montana*). [der Vorschrift, *См.*

Зразковий, *а.* Muster, des Musters, Зразок, -зка, *т.* Muster *н.* на —

чогось *Нс. (n. 153)* nach der Art, nach der Weise von etw.

З-разу, *adv.* mit einemmal, allso gleich *II.*; anfangs, zuerst.

Зрак, *т.* *Ш. s.* Ваор.

Зраковати, *v. n.* einen Krebschaden, е. Brand bekommen.

Зрăлити, *s.* Рăлити.

Зранене, *н.* Verwundung, *f.* [*Term.*

Зранительний, *а.* verwundbar, Зранити, зранювати *v. a.* verwunden.

Зраст, *т. s.* Зріст, Gedeihen, *н.*

Зрастати, *s.* Зрости.

Зреалізувати, *v. a.* realisieren.

Зремізувати, *s.* Времізувати [рѣмець].

Зречене ся, Entsagung, *f.* *Term.*

Зречій, *v. a. s.* Сказати; 2) — ся чогò sich von etw. lossagen, entsagen, worauf verzichten, resignieren.

Зрѣшта, зрѣштою, *adv.* übrigens, im übrigem, sonst.

Зривати, *s.* Зривати.

Зривка, *f.* gewisses Werkstück beim

Wagen; *pl.* abgerissene Bindfäden; 2) Sporteln. [*III. II. 221.*

Зримо, *adv.* sichtbar, augenfällig

Зринати, зринѣти, *v. n.* hervortauschen, an die Oberfläche herauskommen; 2) entfliehen; 3) — ся hervorströmen.

Зрѣти, *v. a.* umwühlen, umgraben.

Зрихтувати, *v. a.* zurecht machen, richtig, bereit, fertig stellen.

Зриштувати, *v. v.* aus-rüsten.

Зрѣще, *н.* Schauspiel, *н.* Anblick, *т. III. II. 39. Кч.*

Зрѣби, *pl.* grobe Leinwand.

Зрѣбок, -боку, *т.* поля das Abernten.

Зрѣбний, *а.* -е полотно *s.* Зрѣби, aus grober L.

Зривнати, (-нати), зривнювати, *v. a.* gleich machen; ebnen; 2) vergleichen; — ся sich vergleichen, s. gleichstellen, gleichkommen. [werden.

Зрідѣти, зріднути, *v. n.* schütt, dünn

З-рідка, *adv.* nicht häufig, selten.

Зріднати ся, *Св. s.* Поріднати ся.

Зрідно, *adv.* *Ч. III. 365* fruchtbar, reichlich.

Зривати, зривувати, *v. a.* ab, weg-schneiden; * — ся на екзамені *Кч.* bei der Prüfung durchfallen, *vgl.* Вривати ся 3).

Зривка, *f.* Streich auf dem Leder, *т.*

Зривонька, *f.* *Кс. (82) III. 614?*

Зривованець, -нца, *т.* Schnittlauch, *т.* (*Allium schoenoprasum*).

Зривок, -зка, *т. s.* Полубічок, *Левч.*

Зрив, *Лис.* Steldichein, *н.* [срокъ].

Зривати, *s.* Зречій.

Зривий, *а.* reif. [*tät, f.*

Зривість, -ости, *f.* Reife, Maturität.

Зривне, *н.* das Sehen, *Пол.*

Зривня, *f.* *Пол. s.* Зивня, Stern *т.*

Зривити, *v. a.* in (reiche) Falten legen, *vgl.* Рясний.

Зривст, *g.* зривсту, *т.* зривсть, *g.* зривсти, *f.* *Кол. I. 105* Wachstum, *н.* Wuchs, *т.* Bildungsprozess, *т.*

Зривтель, *т.* Schauer, Beschauer, Zuschauer, *т. V.*

Зривтелька, *f.* Zuschauerin, *f.*

Зривельний, *а.* Seh-, -і горбочки Seh Hügel, *pl.* (am Gehirn).

I. Зривти, [зриво, зривш], *v. a.* Зрившанен, sehen. [fen, reif werden.

II. Зривти, [зриво, зривш], *v. n.* реи-Зривність, -ости, *f. s.* Зривність 2).

Зрішати, *v. a. ?*
 Зробити, *v. a.* (fertig) machen, vollbringen, ausfertigen; thun; ausrichten; — ся (когò) sich zu Schanden abarbeiten, s. erschöpfen, s. entkräften, s. abnutzen; *b)* zustande kommen, geschehen.
 Зрòбòк, -бка, *m.* abgearbeiteter, erschöpfter, abgelebter Mensch.
 Зродити, *s.* Зарòдити.
 Зроднитися, *Кн. s.* Зріднитися.
 З-рòду, *adv. Не.* von Kindheit an; (*Вил.* 31) von Natur.
 Зрòжай, *m. s.* Урòжай.
 Зрозумілий, *a.* verständlich, fasslich, begreiflich.
 Зрозуміість, -ости, *f.* Verständlichkeit; Fasslichkeit, Begreiflichkeit, *f.*
 Зрозумінє, *m.* Verständnis, Erkenntnis, *К.* Einsicht, *f.* [begreifen].
 Зрозуміти, *v. a.* verstehen, fassen,
 Зрозумно, *adv. ВВ.* begreiflich.
 Зроїти ся, alle Schwärme lassen.
 Зрок, *m.* Gesicht, *n. Ф.*
 Зронити, зроняти, *v. a.* fallen lassen; vergiessen; verlieren; когà зронила зуби die Sense bekam Scharten.
 Зросити, зрòшувати, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen (слєзàми).
 Зрослий, *a.* das Wachsthum befördernd, gedeihlich.
 Зрòслий, *a.* zusammengewachsen, verwachsen; 2) aufgewachsen. *Кн.*
 Зрòслінка, *f.* zusammengewachsene Frucht. [kronblättrige (Gamopetalae).
 Зрослоплатòчнї, *pl.* Verwachsen-
 Зрослобòлі, *pl.* stempel-, od. weibermännige Pflanzen (Gynandria).
 Зрослочєлюстнї, *pl.* Haftkiefer, *pl.* (Plectognathi).
 Зрòсть, *f. s.* Зріст, Wuchs, *m. Зан.* II. 580; 2) dh übermässige Feuchtigkeit aufgekeimte n. verwachsene Aehren.
 Зрòстанє, *n. См. s.* Зріст.
 Зрòстї, *v. n.* gross aufwachsen; 2) — und — ся verwachsen, zusammenwachsen; vom Getreide s. Зрòсть 2); * — ся з чим enge womit verknüpft sein.
 Зрòстити, *v. a.* grossziehen, pflegen; — ся *АД.* I. 160 aufwachsen, gedeihen.
 Зрòстний, *a.* *Лєсч.* s. Зрòслий 2).
 Зрòсток, -тку, *m.* Organismus, *m. Др.*
 Зрòсходувати, *v. a.* verausgaben, Kosten zahlen.

Зрошати, *v. a. s.* Зросити; — ся слєзми *М. I.* 57 reichliche Thränen vergiessen.

Зруб, *m.* Holzschlag, *m.* frisch gelichtete Waldpartie; 2) Gebälk, Balkengestell, *n.*; hölzerne Einfassung; — хати etc. bis zum Dach ausgeführter Bau einer hölzernen Hütte etc.

Зрубань, *f. N. e.* Berges.

Зрубати, зрубувати, *v. a.* niederhauen, fällen. [lenstock, *m.*

Зрубище, *n.* Kerngerüste, *n.* Korall-

Зругати, *v. a.* beschimpfen.

Зрудити, *v. n.* rostbraun werden.

Зрудок, -дка, *m. s.* Зрудок.

Зруйнованє, *n.* Ruin, *m.* Zerstörung, *f.* [stören].

Зруйнувати, *v. a.* ruinieren, zer-

Зрумянити, *v. a.* (лицє) röthen *См.*

Зрухати, зрушити, *v. a.* von der Stelle rühren, hinwegbewegen, auf-rühren; — ся * sich verheben.

Зруч, *adv. Н.* 234 von Hand zu Hand, gradaus. [ben, handlich].

Зручий, *a. См.* leicht zu handha-

Зручити, *v. n.* когò чогòсь abtreten: столá Platz beim Tische machen.

Зручний, *a.* geschickt, gewandt.

Зручність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit; 2) Gelegenheit, *f.*

Зрущити, *v. a.* ruthenisieren; ruthenisch (kleinrussisch) übersetzen.

Зря, когò зря dem ersten besten, wem immer *Кн.* 36., aufs Gerathewohl.

Зрядити, зряджати, (-жати), *v. a.*

Ме. 182 bereit halten, ausstatten, aus-rüsten; — ся sich rüsten, seine Sachen zusammenlegen (auf d. Reise); зряжений, *pte. Ч.* IV. 149 eingerichted, arangirt.

Зрядник, *m.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus).

Зряк, *m. Зар. s.* Зрòк, взрок.

Зрятувати, *v. a. Гр. См.* Вяртувати. [* umsichtig, klug.

Зрячий, *a.* *Лєсч.* sehend, der sieht;

Зрячка, *f. С.* Augapfel, *m.*

Зсадити, зсáджувати, *v. a.* absetzen, heruntersetzen; weg heben.

Зсаднити, *v. a.* когà wund reiten

Зсєвяділий, *a.* сир ranzig. [[сáдно].

Зсілувати ся, *Св.* Kräfte sammeln, sich auffaffen; зсилити, *v. a. Св.* kräftigen, stärken.

Зсип, *m.* das Zusammenschütten; Schüttboden, *m.* зси́па, *f.* Кол. I. 59 Behälter für Getreide, *m.*

Зси́пати, *v. a.* zusammenschütten.

Зси́дати, зси́сти, *v. n.* absitzen, absteigen; 2) — ся gerinnen, dick werden; зси́лий, *a.* geronnen, zusammengelaufen, -е молоко́ Schlickermilch, *f.*

Зси́рїти, *v. n.* grau werden. [werden.

Зска́літи ся, *TP.* 167 zum Felsen

Зска́чити, *v. n.* K. hinaufspringen.

Зсли́зати, зсли́знути, *v. n.* weggleiten; schwinden, zer-, vergehen, sterben H. 74.

Зсмутні́ти, *v. n.* traurig werden.

Зсо́увати, *v. a. s.* Зсува́ти; — ся allmählig niederrutschen.

Зста́вити, (-вля́ти), *v. a.* чо́боги vom Leisten abschlagen.

Зста́рїти, *v. a.* M. I. 30 alt machen; * niederbeugen.

Зступі́ти ся, (-а́ти ся) зступля́ти ся, *Kv.* 120 sich zusammenschliessen, *s.* zumachen; vom Tuche; eingehen, zusammenlaufen; *v. a.* — — lassen.

Зсува́ти, зсу́нути, *v. a.* herunter-, zusammenschieben, -rücken; 2) — ся herabrutschen; * — ся з глѣзду ver-rückt, närrisch werden.

Зсука́ти, *v. a.* zusammendrehen; 2) * verdrehen, verhunzen.

Зсурба́ти, *v. a.* §. mengen.

Зсу́тенїти, *s.* Посу́тенїти.

Зсуши́ти, зсу́шувати, *v. a.* trocken, dürrе, hager machen, ausdörren.

Зт-, *s.* Ст-; *vgl.* Зп-. [viel, so sehr.

З-так, *adv.* Ос. (61) V. 27 so, so

З-та́мечка, *adv.* von dorten, von dort.

З-ти́шка, *adv.* still, im Stillen, ohne Mucks.

Зуб, *g.* зѣба, (*aug.* зѣбище) *m.* Zahn, *m.* Zacke, Zinke, *f.* зуб за́ зуб сваря́ти ся heftig hadern; взя́ли когó на зѣби reden (klatschen) viel von jmdm; полока́ти зѣби das Fasten mit Trunk anfangen.

Зуба́нь, зубáч, *m.* Ст. зуба́ня, *f.* mit grossen hervorragenden, scharfen Zähnen.

Зуба́ник, *m.* Meerzahn, *m.* (Dentalium). [(Chromis castanea).

Зуба́р, (-а́рик), *m.* Rabenfisch, *m.*

Зуба́тий, *a.* gezähnt, zählig; mit grossen Zähnen, (Zinken).

Зубáч клева́тий, Zahnbrasse, *f.* (Dentex vulgaris).

Зубáчка железовáта, Zahnwurz, *f.* (Dentaria glandulosa). [Pferde anlegen.

Зубелáти, *v. a.* ко́ня das Gebiss dem

Зубел́ний, *a.* кінь Handpferd, *n.*; -а трумбóта frei liegend?

Зубéло, *n.* das eiserne Mundstück an einem Zaum, Gebiss, *n.*

Зубéць, -о́ця, *m.* дїт. *s.* Зуб; 2)

Zinke, *f.* Рѣок im Rechen; 3) — че-снику́ einzelnes längliches Zwiebelchen der Knoblauchzwiebel.

Зубі́ти, *v. a.* zähneln, mit Zähnen versehen, die Zähne scharf wetzen, feilen (пилу́, серп etc.); 2) Пол. III. 44 beissen.

Зубі́р, *m.* Eber, *m.* (Ф.).

Зубі́ч, *f.* TP. 27 *s.* Обіч.

Зубо́квастий, *a.* gezähnelт, *B.*

Зублі́нок, -нка, *m.* Nodosaria dentalina, *B.*

Зуб́ний, *a.* Zahn- ГШ. *s.* Зубóвий.

Зуб́ник, *m.* *s.* Лю́льок.

Зуб́ниця, *f.* Rückenspinner, *m.* (Lithosia notodonta). *B.*

Зубóвий, *a.* Zahn- (dentalis).

Зубóва, *f.* N. eines Berges.

З'убóжене, *n.* Verarmung, *f.*

З'убóжити, *v. a.* arm machen;

з'убóжений, з'убóжілий, *a.* verarmt.

З'убóжіти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Зубóк, -о́ка, *m.* *s.* Зубéць.

Зубо́клубки, *pl.* Zahnschwäbler, *pl.* (Dentirostres), Пол.

Зубон, Ф. („Нива“ 167)?

Зуборі́г, -рóга, *m.* Narwal, See-Einhorn (Monodon monoceros).

Зубо́скáл, *m.* der die Zähne fletscht, der grinsend lacht, Lacher, *m.*

Зуботі́чїа, *f.* Stoss unter das Kinn, Faustschlag in die Zähne, *m.*

Зубочы́стка, *f.* Zahnstocher, *m.* Фр.

Зубр, *m.* Auerochs, Ur, Wisent, *m.* (Bos urus).

Зубри́щанїи, *m.* Anhänger des moskowitzisierenden Зубри́цкий Деніс, *m.*

Зубрóвий, зубрóвий, Ф. *a.* des Auerochsen. [2) Weibchen des Зубр. *B.*

Зубря, *f.* linker Nbf. des Днісчєр;

Зубці́, *pl.* *s.* Зубéць; 2) Gersten-

grütze in Hanfsamenmilch abgekocht.

Зубцьóванїий, *B.* зубчáстий, зуб-

чаний, *He. a.* gezähnt, zahnig, zackig, mit Zinken.

Зубцювати, *v. a.* zähneln, zähnen.

Зубчик, *m.* kleiner Zahn; зубчики *pl.* das Ausgezackte am Bande etc.

Зу-, *s.* Зо-, зі-, з-, су- с-. *Ог.* 207. 11.

Зубага, *f.* zarte Aufmerksamkeit, Rücksicht, *f.*

Зувірити ся, untreu werden.

Зувічити, *v. a.* blutig todt schlagen, *Кв.* 35. [schickt, flink *He. OA.* 25? + *M.*

Зугарний, *a.* fähig, mächtig; ге-

Зугліти, *v. n.* verkohlen; зугляний, *a.* verkohlt, *B.* [werden, *Зг.*

Зугурніти, *v. n.* stolz, übermüthig

Зуделати, *s.* Зодолати.

Зужувти, з'увати, *s.* Звужати.

Зуванівка, *f.* *N. e.* Berges.

Зузи, *pl.* Schäckerei, *f.* *Гол.* III. 225 загра́ти в — *Gr.* 30.

Зузка, Зузька, *s.* Зоська, Suschen.

Зуалоба, *f.* garstiges Wetter.

Зузи, *pl. s.* Зузи, Saus und Braus, Getöse, *n.* (*Ф.*). [zum Trotz;

Зу́кісь, *adv.* на — in die Quere;

Зу́кісьний, *a.* quer; schief.

Зуліти ся, *s.* Зумати.

Зульківка, *f.* *N. e.* Berges.

Зумати, *v. n.* wahnsinnig werden, (*B.*) *Gr.* 30.

Зуміти, *v. a.* *См.* berücken, aberwitzig machen, umstimmen; — ся, зуміти ся sich verwundern, staunen, stutzen *Кч.* 298. (*B.*).

Зуміти, *v. n.* können, vermögen щось зробити. [vermögen.

Зумочій, *v. n.* *Ф.* (*Пов.* 65) *s.* Змочій

Зунижйти, *v. a.* erniedrigen.

Зупадати, зупасти, *v. n.* vorfallen, vorkommen, sich treffen, *Зг.*

Зуперечити, *v. n.* кому́ jmdm widersprechen, *Кн.*

Зупин, *T.* зупин, *Зап.* Hemmung, Behinderung, Aufhaltung, *f.* Hindernis, *n.*

Зупинйти, (-няти), *v. a.* aufhalten, jmdn worin hindern, hemmen; *zügelн; *Ог.* 207, 11.

Зупинка, *f.* *H.* 231 Unterscheidungs-, Interpunctionszeichen, *n.*

Зуповати ся, langweilig werden.

Зупокоїти, *v. a.* ко́го jmdm Ruhe gönnen.

Зупотребйти *s.* Спогребйти.

Зупотребліне, *n.* Verbrach, Verwendung, *f.*

Зупять, на — *adv.* gegen, wider — шєрєти gegen die Haare [въспять].

Зупятйти, *v. a. s.* Зупенйти.

Зурйвочний, *a.* unsicher, unzuverlässig, zweideutig, *II*; angegriffen, verunglimpft, beeinträchtigt.

Зуритйти ся кому́ für jmdn langweilig, verdræsslich werden, *Ф.* *vgl.*

Врйтний, [уроків.

Зуріку, *adv. s.* З und уроки = з

Зурка, *f.* Hundszunge, *f.* (*Cynoglossum offic.*).

Зурочене, *n.* *Ч.* III. 4 *s.* Уроки.

Зурочити, *v. a. s.* Уречй.

Зусйль, (*зусйль*), *n. K.* Kraftaufwand, *m.* Mühewaltung, *f.* Streben und Trachten, *n.*; *pl. s.* Подвйг.

Зусйльно, *adv.* mit Anstrengung, mühsam, *См.*

Зусйль, *adv.* allerseits, *IIc.*

Зусйм, *s.* Зосьм.

Зусмілити ся, (*зусміяти ся K.*) sich erkühnen, sich dreisten, wagen.

Зусніти, *v. a. M.* II. 95 antreffen, begegnen; 2) einholen, erreichen *K.*;

3) зусніти *M.* II. 120 von weitem sehen, erblicken, bemerken; *s.* Стрйнути *Лєвч.*

Зустав, *f.* Gelenkung, *f.* (articulatio).

Зуставина, *f. B.* Knoten, (*nodus*).

Зустобйни, *pl. K.* Lage, *f.* Zustand, *m.*

Зустрйт, *m. Ч.* IV. 300. зустрйч,

зустрйча, зустрйчка, *f.* Begegnung, *f. См.* *Зг.* итй кому́ на зустрйч jmdm entgegengehen.

Зустрйти, (-тйти, -чати), *v. a.* ко́го (що), begegnen; — ся кому́сь

P. I. 36 jmdm entgegen kommen.

Зустрйчний, *a.* *Кв.* 170 der Gegenstehende, Entgegengesetzte, kommende, der Gegenmann. [*лйй, кєк, фєч.*

Зуфальний, *Мх.* (-лий) зухвйль-

Зуфаль, *f.* зуфальство, *n.* *Пар.* зухвйльсть, -ости, *f.* Keckheit, Frechheit, Verwegenheit, *f.*

Зух, зухованець, -нця, *m.* зуховйтий, *a.* ein tüchtiger, wackerer Junge; keck, verwegen, dreist.

Зучати, зучйти, *v. a.* lehren, einüben; зучёний, *ptc.* gelehrt, geübt; gewöhnt.

Зуяти, *v. a.* §. zertreten, verderben.

Зф-, Зх-, Зц-, Зч-, Зш-, Зщ-,
s. das Fehlende unter Сф-, сх-, сц-,
сч-, сш-, сщ-.

Зфалюва́ти ся, s. Хвилюва́ти ся.

Зфарма́чити, v. a. *Ф.* verhunzen,
verderben.

Зфра́нцүзений, *ptc.* der franzö-
sische Manieren angenommen hat, *Ф.*

Зха́яти, v. a. *Шог.* s. Понеха́ти.

Зхвалева́ти, v. a. *Ос.* (61) 224?

Зхй́бити ся, auf die Seite ausbeu-
gen, -weichen. [*gehen, См.*

Зхи́рїти, v. n. in Siechthum unter-

Зхи́щати, v. a. s. Захи́щати; —
ся Schutz, Deckung suchen.

Зхню́рїти ся, das Gesicht ver-
ziehen, *МШ.* [*гїти.*

Зхра́ботїти, v. n. *Кст.* s. Храбо-

Зхуді́ти, (-днїти, -днути), v. n.
abmagern, mager werden.

Зху́тка, *adv.* s. Ху́тко. [*e. Bock.*].

Зца́пїти, v. n. närrisch werden (wie

Зца́дїти, v. a. absehen.

Зца́лїти, v. a. verknüpfen, verbind-
den (zu einem Ganzen) *В.* [*küssen.*

Зца́лува́ти, v. a. viel küssen, weg-

Зца́фкати ся, s. Заца́фкати ся.

Зца́люль, *adv.* s. Сюдо́ hierhin, *Оз.* 170.

Зча́ста, *adv.* des öfteren, oft.

Зчве́рка ти, зчве́ркнути, v. n. ein-
schrumpfen. [*den.*

Зче́зати, зче́знати, v. n. verschwin-

Зчеса́ти, зчїсувати, v. n. nieder-,
herabkämmeren; 2) * niederschlagen.

Зче́ркати, v. a. abstreifen *Кол.* I. 204.

Зче́ховъ, *adv.* unter einem Win-
kel geneigt.

Зчй́гати, v. a. erlauern, *См.*

Зчїни́ти, зчїновати, v. a. збїже
überkehren, reinigen; 2) — ся *Кч.* 197
aufkommen, werden.

Зчїни́, *pl.* Ueberkehr, *f.* Abrech-
ling vom Getreide, n. Kaff, *т.*

Зчїпу́рїти, v. a. schmücken.

Зчфу́жа погляда́ти на ко́го, auf
jmdn feindlich blicken. [*чумлєний.*

Зчу́мляний, *ptc.* *ГР.* 199 s. За-

Зша́рка ти, v. n. Чахну́ти.

Зшй́банці, *pl.* Zugthiere, welche im
Gespann nicht zueinander passen.

Зшиба́ти, зшибну́ти, v. a. zusam-
menschieben, -werfen; 2) abstossen, ab-
schlagen: товáрина зшибла піг.

Зшива́ти, зшїти, s. Зошїти.

Зшй́лити, v. a. губи *Ос.* (61) IV.
З2 zuspitzen wie шй́ло?

Зшй́нути, v. a. krümmen; zerknittern.

Зшй́ток, -тку, *т. См.* s. Збшїт.

Зшоло́пати, v. a. durchstöbern,
-klauben.

Зшу́мати, v. a. abschäumen, (*В.*).

Зщиба́ти, зщибну́ти, v. a. abreis-
sen, abschlagen, abstossen; abschürfeu.

Зщухну́ти, v. n. schwinden, un-
terdrückt werden. [*versicolor.*].

Зю́брїй, *т.* Hohlzahn, *т.* (*Galeopsis*

Зю́брува́ти, на зю́бер пустїти
збїже das erste Mal mahlen lassen um
es zu reinigen; sichten; schroten.

Зю́зник, *т.* s. Драголю́б 1); 2) ge-
meiner Wolfsfuß (*Lycopus europ.*).

З'ю́ртува́ти, v. a. *К.* s. Заю́рту-
ва́ти; 2) — ся sich haufenweise an-
sammeln. [*з'юшєний* im *В.* sich badend.

З'ю́шїти, v. a. mit Blut besudeln;

Зя́б, *т.* зя́б, зя́бля, *f.* Winterbrache,
f. зя́блею лежа́ти winterbrach liegen.

Зя́бїти, зя́блїти, v. a. für den
Winter pflügen, Winterbrache ausführen.

Зя́бкїй, *a.* frierend, fröstelnd, *В.*;
зя́бо, *adv.* kühl. [(*Fringilla coelebs*), *В.*

Зя́блїк, *т.* зя́блиця, *f.* Blutfink, *т.*

Зя́бнїсть, -ости, *f.* Kältegefühl, *n.*

Зя́бнути, v. n. frieren.

Зя́брїй, *т.* *Galeobdolon tetrahit.*

Зя́ва, *f.* Schlund, Rachen, *т.*; 2) Rie-
senmuschel, *f.* (*Tridacna gigas*), *Пол.*

Зя́ви *pl.* s. Жя́бра, (*pl.*).

З'я́вїти ся, з'я́вля́ти ся, sich zei-
gen, erscheinen, sich sehen lassen.

З'я́вище, (-иско), *n.* з'я́вина, *f.* *Не.*
Erscheinung, *f.*

З'я́вленє, *n.* das Erscheinen.

Зя́воклывки, *pl.* Spaltschnäbler,
pl. (*Fissirostres*). [(*Branchiopus*).

Зя́воно́г, -ога, *т.* Kiemenfuß, *т.*

Зя́зюлькїй, *pl.* Pantoffelblume, *f.*
(*Cypripedium*). [*Henne, Gans etc.*

З'я́йчїти ся, von der befruchteten

З'я́кшати ся зким, §. sich mit
jmdm verbinden, s. Зліга́ти ся, *Кв.* 139.

З'я́єнїти, v. a. *Зг.* *См.* erläutern,
erklären; — ся licht, hell werden.

З'я́стра, *f.* Aussteuer, Mitgift, *f.*

З'я́струбіти, v. n. *Н.* 82 Sperber
werden.

З'ясувати, *v. a. s.* Ясувати; offenbaren, *Ст.*

Зять, зят, *Ог.* 82 (*d.* зяттик, зятьок, зятуньо), *m.* Eidam, Schwiegersohn, *m.* Зятевий, зятів, зятний, *Ме.* 191.

H. 95. *a.* des Eidams.

З'яяти, *v. n.* entgegengehen; schnarren, schnauben, keuchen; speien, *ТР.* 93. *Pa.* I. 383.

И. И.

И, zehnter Buchstabe (Иже), *Ог.* 22. 38. Infolge der Lautwandlung ist *иней* = *еней*, *ікра* = *єкра*, *іскра* = *єскра*, *інчий* = *енчий*, etc. *Ог.* 43, s. 6. Als Vorschlag steht и (i) in *ирака* = *рака*, *издіймати* = *здіймати* etc. *Оц.* §. 22. *Ог.* 26. 54. 60. — Fremde Wörter sind fast durchgehends mit I (i) geschrieben.

И, genannt *іже* во *слитною* d. i. и mit dem Zeichen ° (й) hat die Geltung des J (j): *йо* = *jo*; *ой* = *oj*; *-ий* = *uj* etc. *Ог.* 22. *Оц.* §. 8. §. 39.

И, (i, й), *conj.* und; 2) auch; 3) и — и sowohl — als auch; и так и сяк so und so, so und desgleichen, auf allerlei Weise; и суди боляче и туди горяче; 4) im Nachsatze entsprechend dem deutschen „so“ *Ми.* IV. 260 як прийшов и повідав; 5) nun, da, eben, wohl, gar, nämlich, „halt“ etc. *P.* I. 1: отту й взїж; тоді ти й закусиш; чи так, то й так!; *P.* I. 156. 157. то так и не засне; ищєб и ти, дурню, убій! тоді буде його жалувать, а нас и ні; потім и убійи його, sodann —; и — не nicht einmal; и потім не — *Ко.* 373 desto weniger, und vollends gar, erst recht nicht; и не-відьцо *M.* I. 26 was auch immer, was auch da kommen soll. *Ог.* 38. 208. *Ми.* IV. 257; *vgl.* Тай = та и, то й = то и. *Ог.* 62. *Кв. z. B.* 244—245; 250. И ва, *f.* Sahlweide, *f.* (*Salix caprea*); 2) s. Ивиль.

Иван, Ивась, Ивашко, Иваніна, *m.* Johann, Hans; Hänschen; Иван да Маря *gr.* Stiefmütterchen (*Viola tricolor*); Иван-чай *Пис.* *Epilobium angustifolium*; грабка св. Івана *Geranium silvat.* [нїшин *m.* Sohn der Иваніна.

Иваніна, *f.* Gattin des Иван; Иванів, *g.* -ового, *a.* des Иван; Иванова мўшка. Johannwürmchen; * Иванова хата Kerker, *m.* Zuchthaus, *n.*

Ивано́к, -нка, св. Івана кров *Hartheu*, *n.* (*Hypericum perforatum*); — Иванець Geschenk von der Johannis-Messe; Иваники, *pl.* Art Pilze (*Фр.*).

Иванчик, *m. dim. s.* Иван; 2) Art Vogel. Ивасик, *m. dim. s.* Иван; 2) *Trifolium montanum*, *Пис.*

Ивер, *m.* Span, Nobelspan, abgesprungenes Stück beim Holzhacken.

Ивиль, ивова, иво́лга, иву́ла, *f.* івол, *m.* Pyrol, *m.* (*Oriolus galbula*).

Иві́лга, *f.* Mistel, *f.* (*Viscum album*), *B.*

Ивка *f.* s. Ильце́.

Ива́к, па́дух-, *m.* Wollweiden-Furchtkäfer, *m.* (*Galleruca capreae*).

Игі, игі́й! *int.* на когò рфу über jmdn!

Игла́, (игло́к = го́лка), *f.* Nähnadel, *f.*; Dorn, Stachel, *m.*

Игла́нь, *f.* Echinus, (Art Seeigel). *B.*

Игла́ця, *f.* (bewegliche) Leiste, breitere Sprosse in der Wagenleiter, beim Joche, bei der Egge etc.; 2) Webernadel; 3) Meernadel, *f.* (*Syngnathus acus*).

Игло́вий, *a.* -е дере́во Nadelbaum *m.* -holz, *n.* [(Echinodermata).

Игло́скірці, *pl.* Stachelhäuter, *pl.*

Игна́т, Игна́тій, *m.* s. Гнат.

Иго́льний, *a.* Nadel-, *Пар.*

Иго́льник, *f.* Nadelbüchse, *f.*

Иго́льча́тий, *a.* nadelfórmig, *Пол.*

Иго́льщик, *m.* Nadler, *m.* *Под.*

Игра́ль, *m.* Spieler, *m.* *Ми.* II. 108.

Игра́ти, *s.* Гра́ти.

Игра́шка, (*d.* игра́шечка), *f.* Spiel, *n.* * Spielzeug, Spielwerk, *n.*

Игре́ць, -еця́, *m.* Spieler, Spielmann, *m.*; 2) Sturmwind, Wirbelwind, Huragan, *m.* *C.* I. 74 (als Beherrscher der Steppe); 3) *N.* e. Berges.

Игри́вий, *a.* spiellustig; possierlich.

Игри́ще, *n.* Lustort, Spielort, *m.* *C.* I. 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

Игрóвище. *n.* Spiel, *n.* У. Tummelplatz, *m*; 2) *N.* е. Berges.

Игролюбѣвий, *a.* spiellustig, *Ф.* Игрѹнка, *f.* Seidenaffe, *m.* (Hapale Jacchus) *Вол.*

Игрѹша, *f.* Ч. V. 635 с. Грѹша *Оз.* 54. Игрѹмен, *m.* Prior, *Abt.* *m.* [γροβμενος]. Игрѹменьство, *n.* Abtswürde, *Abt.* Игрѹменя, *f.* Aebtissin, *f.* [tei, *f.* Ид. (д') *праер.* mit dem *Dativ.* *Гол.* *гр.* 34. *Оз.* 55. 190. zu, gegen, nach, -wärts, in; ид хáтї йдє er geht nach Haus, идї д' хáтї geh' in die Hütte (nach Hause); д' мїні zu mir; ид зáходови westwärts. *Мі.* IV. 622—624.

Идєя, идїля, идѣл etc. *s.* Идєя etc. Идѣсі, *adv.* *K.* bis jetzt, bis nun zu. Идѹ, (йду), идєш, идє etc. *praes.* *s.* Идї; *ptc.* идѹчї gehend.

Ижє, *n.* *N.* des Buchstabens И. Из, *праер.* *s.* З, с. Из-, das Fehlende *s.* unter Ис-, З-, С-. Избавїтель, *m.* Retter, Erretter, Befreier, *m.*

Избáвити, избáвляти, *v. a.* retten, erlösen *P. I.* 56 с. Збавити *Оз.* 54.

Избанїти, *Еф.* 52 с. Избáвїти. Изборонь? *Щог.* 154. [ти ся. Избóути, избóувати, *v. a.* *s.* Позбóу-Извєзлб, *impers.* ist gelungen, ist vonstatten gegangen.

Извєлїти, *s.* Звєлїти *P. I.* 81. Извєрг, *m.* Auswurf, *m.* *Кв.* * У.

Извєргнѹти, *v. a.* (В.) abwerfen, niederwerfen. [gewunden, gekrümmt.

Извїлїстїй, *a.* (*adv.* Ч. II. 658) Извїна, *f.* У. Entschuldigung, *f.*

Извїнїти, извїнїти, *v. a.* entschuldigen, rechtfertigen.

Извїдати, *v. a.* auskundschaften, *ИГ;* ерпроben, erfahren *III.* I. 390.

Из-вїдтам, *adv.* von dort, von dorthier. Из-вїдтїль, *adv.* von hier, von da.

Извїк, *adv.* immer, *Лєвч.* [гр.34.Ф. Извїр, *g.* извѣру, *s.* Звїр, *g.* звѣру *Гол.*

Извїрїти, *v. a.* verificieren, *Иар.* Извѣдница, *f.* Verführerin, *f.* *Еф.* 23.

Извѣльник, *m.* *Гуш.* williges Werkzeug, Anhänger, *m.*

Изворот, *m.* *Гол.* Redewendung, *f.* Из-вѣх-усѣдїв, *adv.* allenthalben *Оз.* 100.

Изгѹбница, *f.* Vernichterin, *f.*

Издáти ся, *H.* 156 с. Здáти ся, вїдати ся scheinen.

Издєнь-годїни, seit dieser Zeit. Издержáти, *v. a.* Ч. V. 1157 aufwenden auf etw., etw. erhalten.

Издружїти ся, Ч. IV. 61 Ehebund schliessen. [59 Mitleid bekommen.

Изжалїти ся, изжалювати ся, *P. I.* Изжарїти, *v. a.* rösten, braten.

Изжївáти, изжїти, *v. a.* vik verleben *Кв.* 81; 2) — ся *K. I.* 173 im Lebenslauf ausarten, kleiner, winzig werden, eingehen.

Изяскáти, *v. a.* ausfindig machen.

И'зїзджáти, *s.* Зїзджáти *P. I.* 81.

Из'їсти *s.* Зїсти. [altersher.

Изконєбе, (иск-) *adv.* *Кв.* 225 von

Излáяти, *s.* Злáяти.

Излїти, *v. a.* III. I. 180 с. Злїти.

Излїха, *adv.* *КС.* (82) IV. 170?

Из-лїшкою, *adv.* im Ueberfluss, mit Wucher. [leer werden.

Излюднїти, *v. n.* *H.* 39 menschen-

Измєнї, *pl.* (Вєч. I. 222) *s.* Штанї.

Измїчáти, *v. a.* *M.* II. 91 bemerken, wahrnehmen, beobachten.

Измѣр, *m.* *Под.* Ermüdung, *f.*

Изморозок, *m.* Reif am Boden od. Gras, *m.* (*Розм. n. зем. с.* 25). [(ся) *ИГ.*

Изнанастїти ся, *s.* Занапастїти

Изнебóути ся, *Ме.* 360 von Gram verzehrt werden, dahin schwinden, *s.* Знебóути ся *Пот.* II. 24.

Изнїтїти ся, *s.* Знїтїти ся.

Изнїв, *Ос.* (62) VI. 55, изнѣв, изнѣву *M.* *adv.* wiederum.

Изнїжїти, *v. a.* verweichlichen.

Изнѹда, *f.* Ч. V. 277 с. Нудьгá, скѹка.

Изнѹренє, *n.* *s.* Змѣренє, *B.*

Изнурїти, изнурáти, *v. a.* abmatten, erschöpfen, abmergeln, *s.* Знурїти.

Изнїти, *v. a.* рїч *s.* Знїти.

Изѣ, *s.* Из, З-.

Изобїдити, изобїджáти, *v. a.* *Кв.* Unrecht jmdm zufügen, jmdn beleidigen.

Изобїти, *v. a.* *P. I.* 20 abschlagen, *s.* Збївáти.

Изобрáженє, *n.* Darstellung, *f.*

Изобразїти, *v. a.* (bildlich) darstellen, *K.* [nen, erwerben.

Изобрїсти, изобрїти, *v. a.* gewinnen

Изо̀зволїти ся, *Кв.* 241 — на те 'дараuf einwilligen.

Из-око́ла, *adv.* Ч. 459 von aussen.
 Изопе́рти, *s.* Спёрти.
 Изостри́ти, *s.* Зостри́ти.
 Изпа́р. *m.* Ausdünstung; *f.* К У. [Brut, *f.*
 Изпа́рище, *n.* К У. Ausdünstung, 2)
 Изпа́шений, *ptc.* gemästet, Эг.
 Изпа́ряду, *adv.* nach der Reihe,
 Шог. 107. [(aufeinander).
 Из-па́дтишка́, *adv.* Кв. 262 ruhig
 Из-па́бвиду, *adv.* äusserlich, Пол.
 Изпотиньга́, *s.* Спотиньга́ Зак.
 Изпустоша́лий, *a.* verödet.
 Изра́д, *a.* Зап. Вер. I. 27, *s.* Рад.
 Изра́да, изра́дница ИГ. изража́ти
 ИГ. etc. *s.* Зра́да etc.
 Изре́чий, *a.* Ме. 164 *s.* Гре́чий.
 Изривна́ти ся, gleichkommen. [*m.*
 Изривна́ти, *f.* Кол. I. 107 *s.* Зривна́ти, Wuchs,
 Из-рба́ду не —, *adv.* von Geburt, le-
 benslang, im ganzen Leben nicht, gar nicht.
 Изроста́ти, изроста́ти, *v. n.* hervor-
 wachsen, entspringen; изроще́ний, *ptc.*
 М. II. 182 aufgewachsen, aufgezogen.
 Изсе́рця, *adv.* angebracht, zornig.
 Изслизну́ти, *v. n.* vergehen, schwin-
 den; wegthauen. [fassen.
 Изсови́тувати, *v. a.* Rathschluss
 Изста́ри́ти ся, *s.* Зоста́ри́ти ся.
 Изсяка́ти, изсякнуту, *v. n.* versiegen.
 Изтоща́ти, (-щати), *v. a.* В aussaugen,
 entkräften. [wahninnigs. З'уми́ти.
 Изумле́ний, *ptc.* У. bewusstlos,
 Изумру́д, *m.* -удовий, -удний, *a.*
s. Сма́рад etc. [beschreiben.
 Изурба́чити, *v. a.* *s.* Уречы́ Кл.
 Изуча́ти ся, М. *s.* Учи́ти ся.
 Изцї́лыти, (-ля́ти), *v. a.* heilen.
 Изчерну́ти, *v. a.* ausschöpfen.
 Из'ява, *f.* Пу. Erscheinung, *f.*
 Из'я́н, *m. gr.* Ко. 141 Verlust, Scha-
 ден, *m.* (Мак. I. 13 изья́н).
 Ийма́ти, *Gr.* 71 *s.* Има́ти.
 Ийна́ти, (йна́ти), *v. n.* віри кому́
 jmdm Glauben schenken, Zutrauen zu
 jmdm fassen; — ся sich treffen Ог. 55.
 Ийтї́, Кв. 160 *s.* Итї́.
 Ик. *praep.* mit dem *Dativ.* *s.* Ко, к (кї)
 Ог. 55. 189—190, ик съва́ту, ик пра́зни-
 ку (щось добу́ти) für das nahende Fest
 — Кв. 244, 246. Мї. IV. 622—624.
 Икавка, *f.* das Aufstossen, Ge-
 schluchze, *n.* Зак.; 2) Berteroa incana.
 Иква, *f.* rechts. Nbf. des Стір.

Икый, *a. s.* Який, Ог. 57.
 Икли, *pl. s.* Кло, *pl.* кла́ und кли.
 Икнути ся́кати ся aufstossen (vom
 Geschluchze) den Schlucken haben (wo-
 bei man von jmdm gedacht wird С. I. 89).
 Ико́на, etc. *s.* Іко́на.
 Икра, и́крица, *f.* Rogen, Laich, *m.*
 2) и́кра Grundeis, *m.* Пар.
 Икре́ць, В. и́кряк, *m.* Rogner, *m.*
 Икря́нка, *f.* Insectenei, *n.*
 Икря́стий, и́кряний, *a.* viel Ro-
 gen enthaltend; eiertragend.
 Икря́ти ся. laichen.
 Иль, (я́ли) † У. oder.
 Ил, *m.* Thon; Schlamm; — сільний
 Salzthon, *m.* В. [terschiefer, *m.*
 Иля́к, *m.* Schieferthon, Brand-, Kräu-
 Ильва, *f.* Wgr. VI. *s.* Льви́ця.
 Ильві́в = Льві́в.
 Илевый́ місяць, Monat Juli.
 Илем, *m.* Ф. (Пр. III. 348) иль-
 ма, ильмина́, *f.* ильм, ильмя́к, иль-
 ня́к, *m.* Ulme, *f.* (Ulmus montana).
 Иле́ць, -ця́, *m.* Ackerschafthalm,
m. (Equisetum arvense).
 Илы́ська, *f. s.* Юлька.
 Илія́, Иля́ко́, *m.* Elias. [roderGouv.
 Ильмень, Ильмер, *m.* See im Nowho-
 Ильмовый́, *a.* -е дерево *s.* Илем.
 Ильничок, -чка́, *m.* Nbf. des Стрий.
 Ильнува́не, *n.* К. *s.* Понава́льне.
 Ильнува́ти, *v. n.* *s.* Понава́льне
 ходи́ти.
 Илынї́ний, *a.* leinen, Ог. 54.
 Илови́на, *f.* Letten, *m.* Пар.
 Илова́тий, *a.* -а земля́ schlammig-
 er Boden (В.). [der Achselhöhle.
 Ильти́ці, *pl.* Hemdzwickel unter
 Ильце́, *n. s.* Сосонка т.
 Ильча́й, *f.* linker Nbf. des Черемош ч.
 Ильча́стий, ильча́тий, *a.* leinen.
 Ильще́, *n.* Irrlicht, Irrwisch, *n.* В.;
 2) Leuchtkäfer, *m.* (Lampyrus noctilu-
 ca), Ог. 54. [rosoma), В.
 Ильщи́ця, *f.* Feuerscheide, *f.* (Пу-
 Иля́к, *m.* Schlammfliege, *f.* [f. (Lutaria).
 Иля́нка, (Sialis), *f.* Schlamm-Muschel,
 Има́ти, има́ти, *v. a.* fangen, fassen,
 ergreifen; 3) — ся Feuer fangen, sich
 anzünden; б) ко́го по бєсїді jmdn nach
 der Rede erkennen; има́е ся ко́го тї-
 по нау́ка will nicht verfangen, *vgl.*
 Бра́ти ся, взя́ти ся *Gr.* 57.

Имáчка. *f.* Assentierung, *f.* [offic.).
 Имбóр, *m.* Ingwer, Enfer, *m.* Zingiber
 Имéла, *f.* s. Омéла. [fest, *n.*
 Именíни, *pl.* Namenstag, *m.* Namens-
 Именíник, *m.* Шл. именíница *f.*
 He. einer (eine) der (die) seinen (ihren)
 Namenstag feiert. [nativus).
 Именíтельный. *a.* пáжеж Nomi-
 Именíтий. *a.* namhaft, angesehen,
 hervorragend, berühmten Namens.
 Именíто, *adv.* s. Именно.
 Имéнные. *n.* s. Иméне.
 Именний. *a.* спис Namen enthal-
 tend; íменно, *adv.* namentlich, insbe-
 sondere. *Kv.* 282; wahrhaftig 329; aus-
 drücklich; а́имно und zwar. [Тезóб
 Именник. *m.* gleichen Namens *My.* s.
 Именнý. (йм-). *n.* s. Имá P. I. 131.
 Именоване. *n.* Ernennung, *f.*; 2)
 s. Молáтвини.
 Именува́ти, *v. a.* ernennen, nen-
 nen, benennen; 2) s. Молáтвати детíну.
 Имжáти, (-íти). *v. n.* vom Staub
 regen (имгá Ог. 54) дрíбен дóщик
 имжáть *Me.* 270.
 Имáти, *v. a.* — ся s. Имáти (ся);
 2) mit dem *Infinit.* anfangen, *Фр.*; — ся,
 нáти ся *M.* II. 103 trachten, streben;
 имéть ся щóсь комýсь (z. B. кóристь)
 jmd hat etwas für sich *K.*
 Имéне, *n.* das Haben, Besitzen, *n.*;
 2) Habe, *f.* Hab' und Gut, bes. das Vieh.
 Имáти, † *V.* s. Мáти haben.
 Имлá, (мглá). *f.* Nebel, *m.* Ог. 54.
 Имнý, *n.* s. Имá. [*М.* II. 103.
 Имовíрний. *a.* leichtgläubig *M.* II.
 131; 2) wahrscheinlich, glaubwürdig,
 Имлáстий, *a.* nebelig. [*adv.*).
 Имовíрність, -ости, *f.* Glaubwür-
 digkeit, *f.* бóйти у корó на -ости Ог.
 (61) IX. 42 jmds Vertranen besitzen.
 Имо́щи, *pl.* Habe, *f.* Ог. 99.
 Имстáти ся. *s.* Метáти ся.
 Имý (ймý), имéш (ймéш) etc. mit
 dem *Infinit.* dient zum Ausdrücken des
 Futurums, *vgl.* -му.
 Имхóвий, *a.* Flaumen-.
 Имчáти, *v. a.* forttragen; имчáти
 schnell gehen lassen Ог. 54.
 Имшенíк, *m.* s. Омшанíк.
 Имшýне, (см-), *n.* s. Мох *Gr.* 19.
 Имá, ѓ имени. *n.* Name, *m.* [но́ване 2).
 Имяни́ни, *pl.* s. Именíни; 2) s. Име-

Имяни́тий. *a.* II. s. Именíтий.
 Инáдий. *s.* Инде.
 Инáкий, II. инáкий, *a.* ander,
 ein anderer; инáко *M.* II. 103 *K.* инáкше,
 инáчий *M.* II. 197 *adv.* anders.
 Инáчити. *v. a.* anders machen, ändern.
 Инáш, *m.* Гол. III. 492 Jüngling,
m. [jincš].
 Инбарéць, -рця, *dim.* s. Амбáр.
 Ингýл, *m.* links. Nbf. des Бóг.
 Ингулéць, -лця, *m.* rechts. Nbf.
 des Днiпрó.
 Ингер *m.* Bohrer zum Spundloch, *m.*
 Ингерáш. (ен). *m.* Bestechung, *f.*
 Gr. 19. [индóк. *m.* Truthahn, *m.*
 Инд. Гол. III. 101. Индик (ен-).
 Инде *adv.* anders, sonst, ein andermal,
 Ал́нде — инд́. *Kv.* einmal — das andere
 Mal, hin und wieder, bald — bald; manch-
 mal; инд́-ж *Kv.* anderswo, anderwärts.
 Индимáна, *f.* nöthige Sache.
 Индичá, -áти. *n.* Junges vom Truthahn.
 Индичий, индóшачий, *a.* des
 Truthahns. [geberden, zornig werden.
 Индичити ся, wie e. индик sich
 Индичка, *f.* Weibchen vom Trut-
 hahn, *n.* [менéць liegt.
 Инéва, *f.* Fluss an dem die St. Кре-
 Ицéй, *m.* Reif, *m.* (gefrorener Thau).
 Иневáтий, *a.* bereift.
 Инкля́з, *m.* Zaubermünze, welche
 zu ihrem Besitzer immer zurückkommt
 u. ihm zur Bereicherung hilft.
 Инкол, *m.* P. I. 63 Unke, Feuer-
 kröte, *vgl.* Пу́нькало. [wann III. I. 218.
 Инколи. *adv.* dann und wann, irgend-
 Инкотри́й, *a.* Лсвч. s. Инчий; 2) s.
 Дéкотрий.
 Иннóрик, *f.* Пар. s. Инóсказ.
 Инносказний, *a.* Пар. figürlich.
 Инó, (йнó). *adv.* nur, blos.
 Иновíрний, *a.* иновíрець, -рця,
m. andersgläubig; ehem. Dissident.
 Инод́, инод́и, *Kv.* 268. *adv.* zuwei-
 len; по́ инод́и (Ф.). [*m.* ГIII.
 Инозéмець, -мця, *m.* Ausländer.
 Инозéмний, *a.* ausländisch, fremd,
 Инозéмщина, Ausland, *n.* Frem-
 де, *f.* K. [кíня, *f.* Nonne *f.*
 Инóк, *m.* Mòsch; Einsiedler *m.* инó-
 Иномóвний, *a.* anderssprachig,
 fremd, *He.*
 Ино́се, инóси, *adv.* *Kv.* 172 *Gr.* recht

wohl, gut, einverstanden; 2) s. Бай-
дуже *Зак.*

Иносказ, *m. B.* Allegorie, *f.* [ГШ.
Иностранний, *a.* ausländisch,
Иноходець, -дця, *m.* Passgänger,
Zelter, *m.* *Мак.*

Иночеський, *a.* Mönchs-, mönchisch.
Иночество, *n.* Mönchsstand, *m.*
Mönchthum, *n.*

Иноші, *pl. Top.* s. Свѣтачі, *vgl.* Інох.
Иноязычний, *a. K.* s. Иномовний.
Инеліза, *f.* s. Анталюв.

Инціна́тий, *a.* äusserst schaff, bis-
sig, (бцет, осѣ, гадина etc. (Ф)).

Инчемо́вність, -ости, *f. Нс.* (Пр.
IV. 199) Sprachenunterschied, *m.*

Инци́й, інци́й, *a.* ander, der an-
dere; — бував великий einige sind
grosse, (B.); mancher. [Инак, инакший.

Ина́к, *adv.* иншакій, (ен-). *a. s.*
Иншість, -ости, *f. Нс.* Besonder-
heit, Eigentümlichkeit, *f.*

Ин'я́к, *adv. M.* s. Инак.

Ин-я́кий, *a. Ос.* (61) VII. 34 s. Деякий.

Иня́стий, *a. ВВ.* bereift, mit Reif

Йов, *m.* Ииоб. [bedeckt.

Йовхі́м, = Ефимій, *Зак.*

Його́ = егó, *Genit.* u. *Accus.* v. Він
Ог. 62. чим його́ як —? wie? Ог. 176.

Йоде́н, s. Єде́н, оден.

Йой! *int.* au weh! o weh!

Йойк, *m. gew. pl.* Wehgeschrei, *m.*

Йойка́ти, йойкну́ти, йойкота́ти,
v. n. „an weh!“ schreien, wehklagen.

Йойли́к, *m.* verzagter, leicht lamen-
tirender Mensch, (Ф). [(Sylvia rufa).

Йойчи́к, *m.* kleiner Weidenzeisig

Йока́ти, *v. n.* schlagen (v. Herzen) *Кв.*

Йола́мка, *f. s.* Наголовок; Mütze, *f.*

Йола́тник, *m. s.* Сметанник, *B.*

Йо́луп, (*aug.* йолупе́са), *m.* Lüm-
mel, Trottel, Dummkopf, *m.*

Йо́лупова́тий, *a.* dumm, blödsinnig.

I. Йо́н! *Ко.* 8 da sieh! а йон же
йон *Кух. Ос.* (61) XI. 20 = а он же
он! 2) ach! + *M.* [вонó Ог. 60.

II. Йо́н, йона́, йонó, s. Він, вона́,

Йо́на, *m.* Ionas, *m.*

Йо́нія, йо́ньський etc. s. Іо́нія.

Йо́р, йорчик, *m.* Name des ausser Ge-

brauch kommenden Buchst. ъ.

Йорда́н, etc. s. Iordán etc. [Зак.

Йорза́ти ся, sich spreizen u. werfen,

Йо́рї, Name des ausser Gebrauch
kommenden Buchst. ы.

Йо́рш, *m. Ко.* 36 s. Їж; 2) Kaulbarsch,
m. (Acerina rossica). [Scherz treiben.

Йошкати́, йошчати́, *v. n.* *Зак.*

Йо́сеф, Йо́сефа, s. Іо́сеф etc.

Йпу́ть, *f.* links. Nbf. der Сож.

Йр, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus).

Йрга, *f.* Stein-, Quittenmispel, *f.* (Co-
Ирдіна, *f. B.*? [toneaster vulg.).

Йре́й, ірїй, іра́й, *m. Зак.* s. Віре́й.

Йренё, *m.* s. Гребіш.

Йре́нтій, *m. Кол.* I. 34 s. Ре́єнтій.

Йржа́, *f.* s. Ржа́; Иржа́ти, Ир-
жа́ти etc. s. Ржа́ти etc. Ог. 54.

Йржа́вець, -вця́, *m.* Morast, *m.* Ог. 54.

Йржа́й, *m.* Leindotter, *m.* (Cameli-

Ирїна, *f.* Irene. [na sativa).

Йрї́ця, *f.* Wasserthier, Amphibium,
n. *Wgr.*; Wassermolch, *m. B.*; 2) alte

Hexe, *Мак.*

Йрлі́к, *m. Зак.* s. Ірлі́га.

Йрні́к, *m. КУ.* I. 224 gemeiner

Kalmus (Acorus calamus); 2) Wasser-
assel, *f.* (Asellus) *B.* [довий, *a.* teuflisch.

Йрда́, *m.* Herodes; * Teufel, *m.* іро-

Иро́й, *m.* Heros, Held, *m.* [іг, *m.*

Иро́ль, крїль-Иро́ль, *m.* Ф. Erlkö-

Ирпе́нь, *f.* rechter Nbf. des Дні́єр.

Ирха́, *f.* gegerbtes Schaf- od. Bock-
fell (ohne Haare). [aus Schafleder.

Ирхо́вий, (іршаний, *a.* aus ірха,

Ирша́, *f.* Nbf. des Тетере́в.

Ирші́ни, *pl.* ирші́не, *n. s.* Хре-
сті́ни Ог. 49. [Gouv.

Иса́, *f.* Nbf. der Вели́ка im Witebsker

Иса́їя, *m.* Jesaias. [stellen, verzerren.

Иска́зїти, *v. a.* *M.* III. 84 ent-

Иска́ти, *v. a.* suchen *P.* I. 32; lau-
sen s. Ська́ти.

Иски́пнїти, *v. n.* Стопнїти.

Искла́сти, *v. a.* *Mc.* 243 verschieben.

Иско́вати, *v. a.* *P.* II. 40 schmie-

den, verfertigen. [дїти?

Иско́дїти *v. n.* Ч. I. 233 s. Шко́-

Искоро́нїти, *v. a.* sammt der Wur-
zel ausreissen, vertilgen. [Fünkehen, *n.*)

Искра́, (*d.* іскорка), *f.* Funke, *m.* (*d.*
Искра́вий, *a.* s. Яскра́вий.

Искрашати ся, sich verschönern;

2) с. Красувати ся Л. 3.

Искренний, *a.* aufrichtig 2) *adv.* inständig (bitten).

Искрінці, *pl.* Kiese, Pyrite, *pl.*

Искрїстий, искривий *He.* искрїстий *M.* III. 87. *a.* funkelnd, funken-sprühend, helleuchtend.

Искрїти, *v. n.* und — ся funkeln, Funken sprühen, *M.* II. 194.

Искромётный, *a.* funkensprühend

Искупитель, *m.* Erlöser, *m.* [КУ.

Искуе, *m.* Probe, Prüfung, *См.*; 2) Versuchung, *f.* *He.* [führer, *m.* Ку. 84.

Искуейтель, *m.* Versucher, Ver-führen.

Искуество, *n.* Kunst, *f.* К.

Искушене, *n.* Versuchung, *f.* Ку. 184.

Исений, *a.* Зак. с. Истиний.

Исестрїти, *v. a.* B. bunt machen; verunstalten.

Испїт, *m.* Prüfung, *f.* † — тягнути die Nachforschung weiter führen.

Испитовий, *a.* Prüfungs-. [chen.

Испитувати, *v. a.* prüfen; untersu-

Испїльник, *m.* с. Спїльник, Зак.

Исповїдь, *f.* с. Словїдь; Bekenntnis, *n.* Ку. 55.

Исповїдний, *a.* *He.* Beicht-

Исповїсти, *s.* Вїповїсти; — ся с. Признати ся.

Исповнїти, исповнїти, *v. a.* an-erfüllen; душу Ку. 139 das Herz, den Geist befriedigen; ausführen; исповнїмый *ptc.* Пол. ausführbar.

Исполин, *m.* *gr.* Riese, *m.* К.

Исправді, *adv.* с. Справді.

Исправний, *a.* с. Справний Р. I. 60; -е вїеко геўбт, geschult. [Ш. II. 51.

Исправник, *m.* Kreishauptmann, *m.*

Исприятї, *v. n.* комуеь за щось Пол. III. 473 Kunde bringen; Rath schaffen.

Ист, *m.* іста, *f.* Кс. 154 істе, *n.* Кв. Capital, *n.*; 2) Wesen, *n.* Пот. II. 24.

Истаскати ся, *s.* Обносїти ся, herunterkommen. [с. Иті.

Исті, істї, *Vec.* I. 160. 161. 237.

Истізна, *f.* *Ще.* die gesuchte Summe.

Истіий, *a.* *He.* с. Истиний.

Истик. (істик) *m.* Pflugrente, *f.*

Истина, *f.* Wahrheit, Wirklichkeit, *f.*; 2) Capital, Stammgeld, *n.*

Истиний, (-инний), *a.* wahr, wahrhaft; істинно *adv.* wahrhaftig, wirklich R. 67; 2) істинне, *n.* *a.* с. с. Истина 2).

Истічиско, *n.* Stiel des істик. *m.*

Истка-кіетка, *H.* 237 с. Кіетка й маетка. [f. Пол.

Истлїне, *n.* Verwesung, Zersetzung,

Истлїти, іслївати, *s.* Зотлїти.

Истний, (-ій), *a.* wahrhaftig, wirklich, leiblich, echt; eindringlich, lebhaft; *V. M.*; істе *Wgr.* 130. [Wesen, *n.* Substanz, *f.*

Истнїсть, -ости, істнїга, *f.* Цар.

Истнїване, *n.* *a.* das Bestehen, d. Existieren, d. Dasein. [sein, existieren.

Истнувати, *v. a.* bestehen, vorhanden

Истнївина, *f.* Ф. с. Истина 2).

Истнївий, *a.* sicher bekannt, un-zweifelhaft.

Истнїма, *f.* Ermüdung, *f.* Левч.

Истнїга, *f.* M. I. 99 Wesen, *n.* Natur, *f.*

Истратонька, *f.* *dim.* с. Стрїга Л. 64.

Истребїтель, *m.* Zerstörer, Ver-nichter, *m.* К.

Истрястї, *v. a.* с. Стрястї; 2) aus-geben, verschleudern, verthun, *Кс.* 327.

Истукан, *m.* Götzenbild, *n.* III. II 179.

Исусе, *etc.* с. Ісусе etc.; Исусик *B.* Christkindl, *n.*

Исусий, *a.* TP. 5. 91 jetzt seiend, gegenwärtig, jetzig, Zeitgenosse, *m.*

Исход, *m.* ніч на исходї die Nacht ist auf der Neige, ist bald zu Ende.

Исцїлєние, *n.* К. Heilung, *f.*

Исцїлїтель, *m.* Heilkünstler, Arzt.

Исцїлїти, (-їти), *v. a.* heilen.

Исч-, с. Сч-, Ш-.

Итїж, *m.* Etage, Stockwerk, *n.*

Итї, *v. n.* [praes.: идї, идїм. etc. praet. sg. ишбв; pl. ишлї] gehen, kom-men; — за ким jmdm folgen; — за чимбсь sich, nach etw. richten, wovon abhängig sein Гл. 65; — за корб замуж heiraten; — на прїступ Sturm laufen; — на варту auf die Wache ziehen; im Kartenspiel: anspielen, mit-spielen; идї емї на осьмий рік hat das achte Jahr angefangen; то так не идї das geht nicht, geht nicht an, das schickt sich nicht; о тотб менї идї darum geht es mir; ціна идї в горї (до горї) der Preis steigt. *vgl.* Ходїти, пїти; итї конєм, верхбм, reiten od. das Lastpferd führen.

Итильотар, *m. Sic. s. Интролі-
јатор.* [binder sein.
Итильотарувати, *v. n. Sic.* Buch.
Их, их, *i genit. pl.* von Онѣ, ihrer.
Ихнѣй, *a. ihr,* der ihrige, von ihnen.
Ицко, *m. Itzig,* Isaac.

Иця, *f.* — пѣва *Гол. III. 237?*
Иш, ич! *K. I. 161. III. I. 377* sieh da!
Ише-гѣ! *int. s. Гѣша гѣ!* а- ѡш!
Иши, *Гол. III. 420* ищѣ, *adv. s. Ёщѣ,*
щѣ, (ше). [laena) *B.*
Ищиця, *f. Nachtfalter, m. (Pha-*

I. І.

I, eilfter Buchstabe als reines nicht
jotiertes I. Das unter I Fehlende s. un-
ter И (Й). auch manches unter Ё (Іднѣн-
ка = еднѣнка). und unter Я (іѣшня =
яѣшня. Ізѣк = язѣк) *Оз. 26—40; 44—62.*

І hat die Geltung des (ruthenischen)
Ъ (ji) *Оз. 23. 26.:* їсти. essen, діло
Werk, сѣм sieben etc. den vorhergeh.
Conson. erweichend; 2) = іі Dativ zu Онѣ.

І, *sonj.* und, s. И. *Оз. 38. 208.*
Ібѣнка, *f. Bachbunge, f. (Veronica*
bessabunga).

Івѣн, etc. s. Ивѣн etc.

Івга, *f. Eugenia.*

Івгѣн, *m. Eugenius, Sic.*

Івер, *m. s. Дівер.*

Івин, *m. Ibis religiosa, Вол.*

Ід, *m. їдъ, f. Gift, n. das Aetzende.*

Ідѣ, *f. das Essen; 2) Speise, f.*

Ідѣк, *m. s. Ідѣць.*

Ідѣльній, *a. essbar, geniessbar, Пол.*

Ідало, *n. (scherzh) der Magen.*

Ідѣал, *m. Ideal, n.*

Ідеалізувати, *v. a. idealisieren.*

Ідеальній, *a. idealisch.*

Ідѣйній, *a. der Ideen.*

Ідѣя, *f. Idee, f.*

Ідѣн, s. Одѣн, едѣн, *Оз. 135.*

Ідѣнѣ, *Оз. (61) VIII. 27* їдженѣ,
їдѣнѣ, *n. das Essen, d. Speisen; f.*

Ідеопродукцій, *a. 3z. ideenschaffend.*

Ідѣць, *m. (tüchtiger) Esser, m.*

Ідѣля, *f. Idylle, f. ідиліційній, a.*
идилліш. [їдѣмий *K. a. essbar.*

Ідѣмий, *P. II. 157, їдній, Нар.*

Ідіѣт, *m. Idiot, m.*

Ідкѣй, *a. beissend, ätzend; *scharf.*

Ідкѣсть, -ости, *f. Schärfe, f. das*
Beissende, Bittere (in Reden).

Ідло, *n. (Фр.) s. Ідѣ.*

Іднѣнка, іднѣти etc. s. Ёднѣнка,
Bestechungsgeld. [Істовѣтій, (Фр.).

Ідовѣтій, *a. Gift, giftig; 2) s.*

Ідѣл, (*aug. ідѣлицѣ*), *m. Idol, n.*

Гѣтзе, *m.; 2) Teufel, m. Др. с. 110.*

Ідѣлка, *f. weibl. Götzenbild, Крон.*

Ідолѣвѣй, ідѣльскѣй, *III. II. 171*

a. Götzen-, Teufels-.

Ідолопоклѣнник, ідолянѣн, *m.*
Götzenanbeter, diener, *m.*

Ідолопоклѣнскѣ, *adv. nach Art*
der Götzendieners, *K.*

Ідолопоклѣнство, *n. Götzenan-*
betung, *f. Götzendienst, m.*

Іду, Ідеш, etc. *praes. v. Іхати.*

Ідѣн, *m. s. Ідѣць.* [езуіцкѣй etc).

Іе-, а. Ё- (іерѣй = ерѣй, іезуіт = езуіт,

Іѣшня, *f. s. Яѣшня.* [f. (Arctia), *B.*

Іжа, *f. s. Ідѣ; 2) їжѣ* Bärenraupe,

Іж, їжѣк, *m. Igel, m. (Erinaceus europ.),*
їжѣчиха Weibchen des *J. Левч.*

Іжанѣць, s. Іжѣвѣць. [Hystrix).

Іжатѣць, -тцѣ, *m. Stachelschwein, n.*

Іжѣнець, -нцѣ, Seeigel, *m. (Echi-*

nus) *Пол.* [gen, s. Горѣжити ся.

Іжити ся, sich sträuben; herausra-

Іжитцѣ, *f. Weibchen des Igel, n. Пол.*

Іжнѣй, *a. essbar, (B.); їжно, в-їжно,*
adv. Н. 203 genug zu essen.

Іжник головѣтѣнѣ, *m. Kugel-*
distel, *f. (Echinops sphaerocephalus).*

Іжѣвѣць, -вцѣ, кольчѣк — igelar-

tiger Stachelschwamm, Igelschwamm
(Hydnum erinaceum); 2) Seeigel, *m.*
(Sphaerechinus) *B.*

Іжѣрѣбѣкѣ, пятнѣтѣ (двузѣбѣкѣ) ge-
tigertiger Igelfisch (Diodon tigrinus).

Із, *d. їзѣк, m. Н. 278* s. Яз, язѣк.

- Ізда. Іздия, *Мі. II. 71, іздня, Левч.*
f. Fahrt, f. öfteres Fahren, Reisen. [Пар.
 Ізда́рня, *f. Reitbahn, Reitschule, f.*
 Ізда́ба, ізаба, *f. pol. Stube, f. Kol. I. 102.*
 Ізде́ць, -дця, *т. Левч. s. Іздо́к.*
 Ізжа́ти, *v. n. sehr oft fahren, reiten;*
 ізжа́лий кінь зугеритен, eingefahren.
 Ізжене, *n. das Fahren, Reiten.*
 Іздити, [ізджу, іздити]. *v. n. fah-*
 бен; reiten; * по ким jmdn schöne
 behandeln.
 Іздні́й, *a. -а доро́га Fahrweg, т.*
 Іздні́цтво, *n. (верхом) Reitkunst,*
f. Пар. [tersmann, т. Тор.
 Іздо́к. -о́ка, *т. TP. 51. Reiter, Rei-*
 -твіс, Ізда, *f. Isis.*
 Ізолюва́ти, *v. a. isolieren.*
 Ій-о́огу, ій же то́ Бо́гу, ж то́!
 К. *int. bei Gott! [Oz. 62. 131,*
 Іі, *gen. sgl. fem. ihr (von она́ sie)*
 Іі, ія, і, *dat. sgl. fem. ihr (von она́ sie).*
 Ікавка, *f. Пис. s. Икавка; 2) Вер-*
 -ікій, *a. s. Икій. [teroa incana.*
 Іко́на, *f. Heiligenbild, n.*
 Іко́нный, *a. М. III. 91 vom Hei-*
 -лігенбіде, der Bilder. [mer, *т.*
 Іконобо́рець, -рця, *т. Bilderstür-*
 -іконобо́рний, *a. bilderstürmend.*
 Іконобо́рство, *n. Bilderstürmerei, f.*
 Іконопі́сець, -сця, *т. Maler von*
 -лігенбіде, Heiligenmaler, *т.*
 Іконопі́сь, *т. Malen von Heili-*
 -генбіде, n. іконопі́сний, *a.*
 Іконопо́кло́нник, *т. Verehrer*
 -ліген, *т.*
 Іконоста́с, *т. mit Heiligenbildern*
 -верзіте Scheidewand zwischen dem
 -лігерейтстен u. dem übrigen Theile
 -лігерейт.
 Іль, *Пис. іліна IP. f. s. Яль, яліця.*
 Ілкі́й, *a. Ч. IV. 303 s. Єлкі́й.*
 Ільні́й, *a. aus іль, s. Ялво́й.*
 Імбрі́чок, *т. Kaffeekanne, f.*
 Імо́сть, імо́сти, імо́стиця, (*d. імо-*
 -сця), *f. Frau des Єлмо́сть (des*
 -лігерейт).
- Ілюмінува́ти, *v. a. illuminieren.*
 Ілюструва́ти, *v. a. illustrieren.*
 Інді́єць, -ійця, *т. Indier, т. [disch.*
 Індія, *f. Indien, n. інді́йський, a. in-*
- Індіянні́н, *т. Indianer, т.*
 Іно́х, *т. pl. іно́ше, s. Сват, свато́ве.*
 Інсті́нктво́вий, *a. instinctmässig.*
 Інсті́тутка, *f. Institutsschülerin, f.*
 Інсті́тутці́кий, *a. Instituts-, vom*
 -лігерейт, Pensionat-
 Інтересні́й, *a. interessant, B.*
 Інтересво́ний, *a. selbstsüchtig.*
 Інтересво́ність, -ости, *f. Selbst-*
 -лігерейт, *f. Нав. [etw. interessieren.*
 Інтересува́ти ся чим, *sich für*
 -лігерейт, *n. Buchbinder, т.*
 Інчі́й, *s. Инчий.*
 Іо-, *s. Йо-.*
 Іоакі́м, *т. Joachimus.*
 Іоанна, Іога́ся, *f. Johanna.*
 Іоанні́кий, *т. Joannicus.*
 Іо́нія, *f. Jonien, n. іо́ньський a. jonisch.*
 Іо́нець, -нця, *т. Jonier, т.*
 Іорда́н, *т. Jordan; Іорда́ньський,*
 -а zum Fl. Jordan geh; zum Jordanfeste
 (Eriphanie) geh, -а вода́ an dem Jor-
 -данфесте geweihtes Wasser.
 Іосиф, *т. Josef; Іосифа, f. Josefa.*
 Іосифі́ньський, *a. josephinisch Gr. 35.*
 Ір, *n. Name des Buchst. ь.*
 Іра́к, *т. Fringilla montifringilla.*
 Іржі́ця, *f. Ч. IV. 458? s. Иржа́вець.*
 Ірмо́ло́й, *т. Buch das die ersten Ver-*
 -се der Kirchenlieder (канона) enthält.
 Ісько́, *т. s. Юсиф, Осіп.*
 Ісла́ндія, *f. Island, n. ісла́ндський,*
 -а ісла́ндіш.
 Існій, *a. s. Ясній. [n. III. I. 282.*
 Іство́, *n. Essen, n. Speise, f. Gericht,*
 -їсти, [*praes. ім. іш, (ісь, ісь), ість;*
praet. sgl. ів pl. іли] d. істки, істоники,
 -істочкі, *v. a. essen, fressen, speisen;**
 -двійнік doppelzünftig sein; — ся *s.*
 -лігерейт.
 Істивне́, *n. III. I. 372 das zum Es-*
 -сен Bestimmte, Speisemittel, *n. істив-*
 -ні́й, істо́вний a. *Om. essbar; schmackhaft.*
 Істові́тий, істні́й, *a. essgierig,*
 -лігерейт, *f. Fresslust, т.*
 Істові́тість, -ости, *f. Essgier,*
 -істо́рія, *f. Historie; Geschichte, f.;*
 -істо́рик, *т. Historiker, Geschichtschrei-*
 -бер, *т. історі́чний a. historisch, ge-*
 -істу́н, *т. s. Іде́ць, Пар. [schichtlich.*
 Іта́лія, *f. Italien, n. Італі́янець,*

-нця, Італіянин, *m.* Italiener, *m.* Італіянка, *f.* Italienerin, *f.* італійський *a.* italisch, italienisch.

Їхане, *n. s.* Їджене.

Їхати, [їду, їдеш etc.] *v. n. s.* їдити;

* ой їхав-го! *M. x.* hol' ihn der Teufel!

Іспанія, *f.* Spanien, *n.* Іспанець, *m.* Spanier *m.* іспанський, *a.* spanisch.

Їще, *s.* Єще.

К.

К, zwölfter Buchstabe (Кáко).

К, [къ, ко, ку] *praep.* mit dem *Da-tiv.* bezeichnet: *a)* Angabe des Ortes od. Gegenstandes, gegen welchen hin die Thätigkeit gerichtet ist: zu, an, hin, heran; ще й к тому noch obendrein, noch dazu; *b)* Bezeichnung der Zeit der sich eine Handlung nähert: к Великодню gegen, zu, um Ostern; ну тебе к бісу! zum Teufel mit dir, hol' dich der T., к мысли прийти кому nach jmds Sinn kommen, jmdm gefallen, к воли кому бути zu willen jmdm sein; *vgl.* Ик, ид; *Ми* IV. 622—625. *Ог.* 189—190.

Ка' = кáе (káе) = кáже *P. I.* 26. *Др. с.* 4 er (sie, es) sagt *Ог.* 92. 94.

Ка = кат. in der Redensart ка зна' der Henker mag es wissen! *Ог.* 94.

I. Кабáк, *m. gr.* Schenke, *f.*

II. Кабáк, *m.* Kopf; 2) Kürbis, *m.* *Зак.* Кабáка. *s.* Табáка,* кабáки дати кому §. jmdn strafen.

Кабáла, *f.* Kabbala, *f.* * Wahrsagen aus Spielkarten; клáсти кабáли Karten aufschlagen.

Кабалá, *f.* † Verschreibung zum Leibeigenen; кабáльний, *a.* leibeigen. Кабáлик, *m.* §. *s.* Кáлпнт, калабáлик. [Хабаліця.]

Кабалніця, *f.* *Ф.* (*PX.* 134) *s.*

Кабалáрка, *f.* Kartenaufschlägerin, *f.*

Кабáн, (*aug.* кабанюга), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; *adj.* кабанячий. [mäster, *m.* *Пис.*

Кабáр, *m.* Schweinhirt; Schweин-Кабаргá. *C. II.* 151. 164. 165 кабáрда. *f.* tatarisches Bisamthier.

Кабардінка, *f.* Mütze aus dem Felle der кабáрда.

Кáбат, кабáтик, *m.* кабатіна, *f.* Jacke, *f.* Waffenrock, Wams, *m;* 2)

weibl. (bunter) Unterrock (спідниця) *Ал.* 420; 3) кабáте, кабатіне, *n.* *coll.*

Ф. Soldatenkleidung, *f.* [schlagen (*B.*).

Кáбата пітій, purzeln, Purzelbäume Кабатірка, *f.* *s.* Табакерка.

Кабатувáти, *v. n.* *impers.* -ще мені *Гол.* III. 237 es verdriesst mich.

Кабáч, (-áш), *s.* Калабáч. [fera].

Кабáчки, *pl.* Cucurbita pepo (ovi-

Кабáччик, *m.* Eigenthümer eines кабáк I. [I. geh.

Кабáшний (-áчн-), *m.* zum кабáк

Кабáщина, *f.* *C. I.* 87 *coll.* Schenken, *pl;* Kneipwirtschaft, *f.*

Кáбза, *f.* Geldbeutel, *m.* (capsa).

Кабзáн, *m. s.* Ходáк (*Фр*); 2) §. Armenier, *m.* [schmähen, *s.* Кавзувáти.

Кабзувáти, *v. a.* (*B.*) verderben; 2)

Кáбійця, *f.* Herd, *m.* III. II. 220.

Кабіж, *m.* *K.* II. 66 Raub, *m.* на-рбїти кабіжý einen Raub begehen.

Кáбка, кáпка, *f.* *dim s.* Кáпа, каптýр.

Каблáн, *m.* Kabeljan, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua). [Bogen, *m.*

Каблúк, *m.* bogenförmige Krümmung,

Каблуковáтий, *a.* bogenförmig, sichelförmig.

Каблúчка, *f.* *Кв.* 298 Ring, *m.*

Кáбня, *f.* *s.* Кáбійця. [(Кáвка).

Кав! кав! *int.* vom Schreien der Dohle

I. Кáва, *f.* Kaffee, *m.*

II. Кáва, *m.* *M.* III. 72 Knecht Ru-

Кавáлер, (-лёр), *m.* Junggeselle, le-

Кавалеріст, *m.* Cavallerist, *m.*

Кавалерія, *f.* Cavallerie, Reiterei,

f; 2) Ritterorden, *m.* *C.* II. 85. 107.

Кавалерскій, *a.* zum кавáлер geh.

Кавалéти, *pl.* *Фр.* ?

Кáвалиць, *m.* grössere Partie Ochsen zum Verkauf auf dem Jahrmarkt.

Кавалок, (*d.* кавальчик), *m.* Stück, Stückchen, *n.* [reissen, stückeln].

Кавалцювати, *v. a.* in Stücke Кавдун, *m.* *H.* 238 Wanst, Dickbauch, *m.* (Kaldaun).

Каверза, *f.* *Ко.* 231 *pl.* Ränke, Chicanen *pl.*; 2) Bubenstreich, *m.*

Каверзник, *m.* Ränkemacher, Rabulist, Zungendrescher; Aufwiegler, *B.*; 2) der einen listigen u. muthwilligen Streich spielt *Кч.* 96; *fem.* каверзниця, *Пис.*

Кавза, *f.* das Schelten; Verleumden; 2) Zerwürfnis, *n.* Hader, *m.* [causa].

Кавзувати, *v. a.* schelten, schmähen; verleumden; 2) *v. n.* sich beklagen, seine Unzufriedenheit kundgeben (*B.*).

Кавід, -оду, *m.* Левч. *s.* Кбдло.

Кавка, *f.* Пол. (*d.* кавонька) Dohle, *f.* *s.* Галка I. 1).

Кавкнути, *v. n.* crepiereu.

Кавний, *a. s.* Калний, *Гол.* III. 362; *adv.* кавно *ЗР.* I. 120.

Кавовий, *a.* Kaffee.

Кавон, *m. s.* Кавун.

Каворон, *s.* Гайворон. [ster, *f.*

Кавбчиця, *f.* Пар. Kaffeeschwe-

Кавпіти, *v. n.* darben §.

Кавсікнути, *s.* Кавкнути.

Кавук, *m.* Зак. *s.* Мішбк.

Кавуля, кавулька, *f.* hakenförmig umgebogener Stock.

Кавун, *m.* кавуняче, *n. coll.* *P.* II. 9. Wassermelone, *f.* (Cucumis citrullus).

Кавуники, *pl.* Зап. II. 566 = Кавоньки *s.* Кавка. [Räthsel].

Кавурик, *m.* der Daumen (in *d.*

Кавуш, *m.* Ф. (Пр. V. 218) hölzernes Geschirr, *s.* Калуш; Becher, *m.*

Кавушка, *f.* Schöpfkelle, *f.*

Кавчати, *v. n.* kreischen, *P.* II. 190.

Кавчий кут, *N. e.* Berges.

Кавядина, *f.* *H.* 181 *gr. s.* Говядина 2).

Кавяр, *m.* Caviar, *m.*

Кавярка, *f.* Kaffeeschenkerin, *f.* Kaffeesmädchen, *n.*

Кавярник, *m.* Kaffeesieder, *m.*

Кавярня, *f.* Kaffeehaus; Café, *n.*

Кагал, *m.* Kahal, *m.* (jüdisches Consistorium); кагальный, *a.* vom кагал.

Кагалити ся, sich in lärmenden Haufen ansammeln, *Пис.*

Каганець, -ниця, (*d.* каганчик)

m. Lampenbecken, *m.* Lampe, *f.*; 2) Maulkorb, *m.*; 3) Isolator am Telegraphenpfahl, *m.*

Кагла, *f.* Ofen; Ofenloch, *m.*

Каглинка, *f.* Verschluss der кагла; Ofensetzen, *m.*

Кагор, *m.* *N. e.* Berges.

Кадь, *f.* *s.* Кадка. [Кадовб 4].

Кадавбѣць, -бця, *m.* *H.* 297. *s.*

Каджене, *n.* das Räuchern.

Кадди, кадивай, *s.* Куддй, куддй; кадийси инадий anderswohin.

Кадик, *m.* Adamsapfel, *m.* (Knorpel der Luftröhre).

Кадильний, *a.* des Weihrauchs, *K.*

Кадильниця, *f.* Rauchfass, Weihrauchfass, *n.*

Кадило, *n.* Weihrauch, *m.* Räucherwerk, *n.*; 2) Immenblatt, (Melittis melisophyllum). [Weihrauch streuen.]

Кадити, *v. n.* räuchern; *кому́ jmdm

Кадіоб, -обу, *m. s.* Кадовб.

Кадка, *f.* Bottich, *m.* Brau-, Maisch-

бütte, Kufe, *f.*

Кадний, *a.* rauchig, *Зак.*

Кадовб, кадовб, *m.* Scheuerfach, *n.*

Bansen, *m.* *P.* II. 144; 2) Stock, *m.*

Stockwerk, *n.* Пол.; 3) altes Fass, Aschen-

behälter, *m.* *C.* I. 41 *s.* Кадуб Левч.

4) Hinterleib, *m.* (abdomen) *B.*; Rumpf, *m.*

Кадбла, кадбольшик, *s.* Кодбла etc.

Кадуб, *m. s.* Кадовб; 2) —, кадушка

s. Кадка *Ог.* 166.

Кадук, (кадук *Пис.* *m.* Teufel; 2)

Henker, *m.* *Ог.* 166.; 3) *s.* Дук, *Пис.*

Кадуцкый, *a.* teuflisch, henkermässig.

Каже, каже = каже (казати) *Ог.* 63.

Кажан, *m.* III. I. 81. *s.* Кожан.

Кажанок, -нка, *m.* Lederjacke, *f.*;

2) kurzes Pelz *Кч.* 85.

Кажба, *f.* *Мі.* II. 215 Erzählung, *f.*

Кажний, каждий, *s.* Кожний, ко-

ждий.

Каз, *m. pl.* кази та перекази *M+B.*

212 Gespräch, *Пис.* = u. Herreden; 2)

s. Сказ, скаженіна *Левч.*; 3) паны-

ский — *Др.* *s.* 39 Strafe?

Казальниця, *f. s.* Провідниця, *K.*

Казан, (*d.* казанок, -бочок), *m.* Kessel;

Topf, *m.* [2] —, казане, *n.* Predigt, *f.* *K.*

Казань, *f.* *Ко.* 49 Vorhersagung, *f.*;

Казанка, *f.* *Ч.* IV. 429?

Казатель, *m.* *Гол.* Redner *m.*

Казáти, (кáжу, кáжеш &), *v. a.* sagen, sprechen; 2) befehlen; 3) *s.* Показáти: кáжй сюдá, кáжйте с. zeig' her etc. (*B.*); 4) meinen. *Пом.* III, 12.

Кáзень, *m. Os.* (62) VIII. 30 Merkmal, Anzeichen, *n. Index, m.?*

Казéнецъ, -нця, *m.* von der казнá sustentiert, *Ku.* [Aerarial-.

Казéнный, *a. gr.* Staats-, Kron-,

Казéнцина, *f.* Staatswesen; Aerar, *n.*

Казйбрíд, -ода, казидорóга, *m.* Monat Februar.

Казидéрево, *m.* березняк Birkenrin-
denkäfer, *m.* (Eucryptogaster destructor).

Казимйр, *m.* Störenfried, *m.*

Казйплíд, -оду, *m.* Вол. Eierschimmel, *m.* (Oidium). [gena, Вол.

Казйрожка, *f.* Art Balgpilz: Ony-

Казйтель, *m.* Пар. Verderber, *m.*

Казйти, (кáжй, казйш etc.), *v. a.* verderben, verstümmeln, bemakeln; zerbrechen (горнець, мáюу); 2) — ся ausgelassen sein, muthwillig *s.*, toben, rasen, wüthen, *Пом.* III. 13.

Кáзйнка, *f.* H. 71 das Vergehen?

Кáзка, *f.* Erzählung, Sage, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*; *opp.* zu письмó: лйше п. як кáзка das blossе Sprechen.

Казкáр, *m.* Ф. Sagen-, Märchen-
zähler, *m.*

Казькó, *m.* Kasimir.

Казькóвий, *a.* K. sagenreich.

Казнá, *f.* Cassa, *f.* Aerar, *n.* (des Staates). [Гуш.

Казнйти, *v. a.* strafen, ahnden, *Ku.*

Казнйця, *f.* У. Strafanstalt, *f.* Zucht-
haus, *n.* (lingszelle, *f.* etc.

Кáзня, *f.* Фр. Gefängnisstube, Stráß-

Казьó, *m. s.* Казйбрíд.

Кáзочка, *f.* дйм. *s.* Кáзка.

Казюка, (*d.* -ючка ГВ.), казáвка
Пис. Blattlauskäfer, *m.* (Coccinella); 2)
coll. Ungeziefer, *n.* *vgl.* Козáвка.

Казярка, *f.* Hürde, *f.* [Fesseln, *pl.*

Кайдáни, кáйдй, кáйдйта, *Пис. pl.*

Кайзáк, *m.* III. I. 240 Nordenmann,
Kajsak, *m.*

Кáйла, *m. gew. pl.* (*d.* кайленá Гол.
III. 232?) ungarischer grosshörniger Ochs.

Кайлáк, *m.* кайлáче *n. coll.* Krumm-
holz, *n. s.* Ломáка.

Каймá, *f.* Шог. 69 zur Stickerei
gehóriger Saum, Gebráme, *n.*

Кáйстра, *f.* P. I. 28 grosse Tasche,
Sack, *m. s.* Тáйстра; 2) Tragmulde
der Maurer, *f.*

Кáйся, *Imperat.* zu Кáйтися; кáй-
теся люде! der gewöhnliche Stoss-
seufzer der Huzulen. [Dreck, *n.*

Кáка, *f.* alles Unreine in d. Kinderspr.,
Кáкати, *v. n.* пйтá какý Stuhlgang
verrichten, *Пом.* III. 31.

Какáчин, *m.* N. e. Berges.

Кáко, *n.* N. des Buchstabens K.

Кал, *m.* Koth, Schlamm, Schmutz, *m.*

Калабáй, *m.* Taugenichts, *m.*

Калабáлик, *m.* Gezänk, *n.* Hader, *m.*

Калабáня, калабáтина, *f.* калабáч
(-áч), *m.* калабáуха, *f.* Ми. II. 291 Pfütze,
Lache, *m.*; 2) *s.* Козбáня.

Калавэрдй, *pl.* Stiefel mit aufge-
schlagenen Röhren, *Kol.* I. 44.

Калавур, *m.* = караул, Wache,
Schildwache, *f.*; калавурный, *a. s.* Сто-
рожевий.

Калавурити, *v. n. s.* Сторóжити.

Калавурня, *f.* Wachtstube, *f.* Пис.

Калагáзити, *v. a.* §. pfuschen.

Каладник, *m.* unbeholfener, unwis-
sender Mensch; Idiot, *m.*

Калакáлуша, *f. s.* Черémха, *Пис.*

Каламáга, *f.* Fischnetz: das Flock.

Каламáйка, *f.* buntes (gestreiftes)
Wollenzug, Kalemank, *m.*; *adj.* кала-
майкóвий aus K. [Brantweins.

Каламáнка, *f.* verächtl. *Bein.* des

Каламáр, *m.* Tintenfass, *n.*

Кáламуть (Фр.), каламúта, кала-
мúтия *f.* Kst. das Trübe, trübes Wasser,
trübe Zeit; Verwirrung, *f.* [rühren.

Каламúтити, *v. a.* trüben, auf-

Каламúтний, *a.* trübe, aufgerührt.

Каландéк, *m. s.* Полýкинóк, (*B.*)

Каланнйця, *f.* Фр.?

Калантáрити, *v. n.* H. 233 lang
weilig viel plärren. [161 Quarantäne, *f.*

Калантýр, = карантин, *m.* А-Г

Кáлап, *m. ungr.* *s.* Капелюх.

Калапúтати, (-úдяти), *v. a.* um-
rühren.

Калапúтька, *f.* §. Rührbrei, *m.*

Кáлат, *m.* Geklapper, Gepolter, *n.*

Кала́тайло, *n.* Klapper, *f.*

Кала́тати, калáтнути, *v. n.* klap-
pern, plärpern; 2) *v. a.* derb schlagen-

Кала́ч, калáчик etc. *s.* Колáч etc.;

калѣчки, *pl.* Malva borealis *Кс.* 194.

Калѣшниця, *f.* Weissbrodverkäuflein, *f.*

Кальбѣрка, *f.* Krückenstange zum Herausziehen des Wassergeschirres aus dem Brunnen. [*rantha galanga.*]

Калган, *m.* Galgantwurzel, *f.* (Ма-Калганівка, *f.* Galgantwurzelbrantwein, *m.*

Калданій, *pl.* *Левч.* Stellen, worauf vorjähriges Gras geblieben ist.

Калѣка, *f.* *s.* Мнюх.

Калѣндар, *m.* Kalender, *m.*

Калѣник, *m.* *Лука. Ос.* (61) XI. 27. *s.* ? Калѣнник 1); 2) Callinicus.

Каленічка, *f.* Nbf. des Сян.

Калѣта, *m.* Brotkuchen mit Honig bestrichen *Ч.* III. 259.

Калѣна, (*d.* -ѣнка) *f.* Schueeball, Schwellenbaum, Massholder, *m.* (Viburnum opulus); 2) *Ч.* IV. 443. 457 als Sinnbild der Jungferschaft, *s.* Чѣрчик и. Покрѣса; 3) * rothe Kuh; 4) *s.* Килѣна *К.*

Калѣнник, *m.* Brotkuchen mit Bienenhonig des Schneeballs eingemacht; 2) *s.* Калѣнниця: а де твій Біг? в калѣннику? als Verweis gegen Meineidige.

Калѣнниця, *f.* Grube unter der Bank, Gefäss & worin der weisse Lehm zum Tünchen gehalten wird.

Калиновецъ, -вця, *m.* *N. e.* Berges.

Калиновий, *a.* des Schneeballs, aus Sch. [*ліна* 1).

Калинок, -нка, *m.* *Ва.* 3 *s.* Ка-

Калинянкѣ, *pl.* Art rother Aepfel.

Калѣта, (*d.* калѣтина, калѣтка), *f.* Geldsäckel, *m.* Börse; 2) lederne Umhängetasche *Пом.* III. 31.

Калѣти, *v. a.* glühendweiss (roth) machen, glühen; Eisen od. Stahl härten; 2) mit Kalk od. Lehm (Kreide) weissen, tünchen. [*pl.* (Colepina).

Калѣтінці, *pl.* Büchsenthierchen,

Калѣтка, *f.* *s.* ? Стѣжка *Ос.* (62) VIII. 15.

Калѣтник, *m.* *s.* Трясолѣпки, *Вол.* 2) Dorfbriefträger, Postbote mit der калѣта 2), *m.*

Калѣй, *m.* Kalium, *n.* *Пол.*

Калѣка, *m. f.* (*d.* калѣчка vom krüppeligen Kinde) Krüppel, *m.*; 2) *gew. pl.* и. *dim.* zusammenziehender Blätter-

schwamm (Agaricus stypticus) *Вол.*

Калѣкувати, *v. n.* die Bälge der Orgel treten [calcare].

Калѣня, *Ч.* IV. 15 Zauberw. in d. Formel der Hebamme. [Dünger, *m.*

Калѣраси, *pl.* Schubkarren zum

Калѣцтво, *n.* Krüppelstand, *m.* Verstümmelung, *f.* körperliches Gebrechen; * elendes Fristen. [*Кол.* I. 123.

Калѣцѣн, *aug.* калѣчина *s.* Калѣка 1)

Калѣч, *f. coll.* Krüppel, *pl.* alles Krüppelige, Verstümmelte, Verdorbene; Verkrüppelung, Verstümmelung, *f.* *He.*

Калѣчити, *v. a.* verstümmeln, zum Krüppel machen; radebrechen.

Калѣя, *f.* *H.* 159? як — сіній.

Калѣй, *a.* glühend, -а грань.

Калѣкулювати, *v. a.* calculieren.

I. Калѣма, калѣман, *m. s.* Носар.

II. Калѣма́, *f. s.* Кра́йка (ка́йма) *Левч.*

Калѣман, *m.* Diener beim Holzschlag zum Unterhalten des Feuers u. zum Kochen *Gr.* 21. [Meer mündend.

Калѣмлюс, *m.* Fl. in d. Asowsche

Калѣний, (-льн-), *a.* kothig; schmutzig *Левч.*

Калѣнійк, *s.* Калѣнник 2).

Калогора, *f.* *N. e.* Berges.

Каломѣтен, *a.* *К.* *s.* Каломѣтний.

Калугѣр, (-гѣр), *m.* griechischer Mönch [*калогѣрос*].

Калѣжа, *f.* Kothlache, Pfütze, *f.*

Калѣжник, *m.* Pylbius, *B.*

Калѣжниця, *f.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus) *Пол.*

Калѣш, *m.* Schnur, *f.* Seil, *m.*; 2) *s.* Ужѣвка, *Gr.* 21; 3) Holzstück in die Speichen eingelegt zum Hemmen (Bremsen), des Wagenrades.

Калѣций, *m.* Calcium, *n.* *Пол.*

Калѣга, *Ф.* калѣжа, *f. s.* Калѣжа; *adj.* калѣжний von, aus der *к.*

Калѣка, *f.* grundloser Koth.

Калѣх, *m.* Bauch, bes. Mastdarm, *m. pl.* Gedärme, *pl. s.* Кѣлюх. [(-бѣха).

Калѣбуха, *f.* *H.* 188 *s.* Калабана,

Калѣкати, *v. n.* plauschen, plärren, schwatzen *Мах.*

Калѣти, *v. a.* besudeln, verunreinigen, beschmutzen; 2) den Koth abwerfen, scheissen. [*fol.* *m.*

Калѣфійор, *m.* Blumenkohl, *Кар-*
Кам, *adv.* = чим, је: — бѣльше,

— дѣлѣ, — раз & je mehr & Oz. 164.

Камák, s. Кимák.

Камáн, *m.* Art Gewürz, *He.*

Каманák, *m.* huzul. Mütze, Barett; Hut, *m.* Ф. [(Комарі).

Камарноб, *adv. wr.* viel Stechfliegen

Камáта, *f.* Ф. (Пое. 74) Provision, *f.* Procent, *n.* ?

Камáче, *n. coll.* Abraum, *m.*; Abholz, *n.*

Камáши, *pl.* Gamaschen, *pl.*

Кáмбула, *káмбула*, *f.* *He.* Steinbutte, *f.* (Rhombus moeoticus).

Камезíti ся, *Ко.* 8 Caprizen, Grismassen machen.

Каменíна, *f.* s. Кáминь.

Каменíстий, каменíстий, *a.* steinig, felsig.

Кáмениця, *f.* Steinhaus, *n.* (auch aus Ziegel gemauert); 2) Rumex saxatilis; 3) *N. e.* Berges.

Кáменичний, *a.* пан, -а пánна. Besitzer (-in) einer káмениця 1).

Каменíти, *v. n.* versteinert bleiben.

Кáменка, *f.* Nbf. der Páра.

Каменóванє, *n.* Steinigung, *f.*

Каменопíсь, *Пар.* каменотискáрня, *f.* *Term.* Lithographie, Steindruckerei, *f.*; 2) —, каменотíск Steindruck, *m.*

Каменопíсець, -сця, *m.* Lithograph, *m.*; каменопíсний, *a.* lithographisch, *Пар.*

Каменувáти, *v. a.* steinigen; 2) *v. n.* unbeweglich wie ein Stein träge liegen.

Каменю́ка, *f.* *aug.* каменю́че, *n. coll.* *Лев.* s. Камíняче.

Каменя́р, *m.* Steinmetz, -schleifer, -brecher *m.*; *adj.* каменя́рский.

Каменя́рство, *n.* Steinhauerarbeit, Steinmetzenkunst, *f.*

Кáмера, *f.* Camera, Kammer, *f.*; *adj.* камерáльный Cameral; камерáлистичный cameralistisch, *Term.*

Камерáльщина, *f.* Kammergut, u. Staatsdomäne, *f.* [М+Б. 302.

Кáмза, *f.* s. Кáбза; 2) diebische Beute

Камилáвка, *f.* Kalotte, Scheitelkappe, *f.* -кáппчен, *n.* *He.*

Камíлики, *pl.* Lederabschnitzel zu Absätzen, *Ч.* VII. 575.

Камíзелька, *f.* Kamisol, u. Weste, *f.*

Кáминь, (*d.* камíнець, -нця, камíнчик) *m.* камíне, *n. coll.* Stein, *m.* (*d.* Steinchen); млин на два кáмені

mit zwei Mahlgängen; кáминь й водá = як к. в воду ist so ganz verloren gegangen wie ein Stein ins Wasser geworfen; Steinkrankheit; * злóдій & на великий — ein Erzdieb etc.; 2) Gewicht von 36 Pfund.

Кáминка, *f.* Steingut, *n.*; 2) — кунá Steinmarder, *m.* (Mustela foina).

Кáминний, *a.* steinern, Stein; -є прбсo Acker-Steinsame, *n.* (Lithospermum arvense) *Вол.*

Камíнный, (-ичóк), *m.* (-йчка, *f.*) Steinschmätzer, *m.* Saxicola (Braun-, Schwarzkehlchen: бурoшійка, чорношійка *Пол.*) [Maurer, *m.*

Камíньщик, *m.* С. П. 127 s. Каменя́р,

Камíняче, *n. coll.* s. Камíне, кáминь.

Кáмка перловá *Ме.* 333 ?

Кáмний, *a.* s. Кáлний.

Кáмошний, *a.* *He.* s. Комíшний.

Камрáт, (камерáт *Gr.* 47) *m.* камерáге *n.* und *coll.* Kamerad, *m.*

Кáмуз, на — розпáсти Ф. in kleine Stücke zerfressen.

Каму́ля, *f.* *N. e.* Berges.

Камфóра, *f.* Kampfer, *m.*

Камфóрівка, *f.* Kampferspiritus, *m.*

Камфóрóвець, -вця, *m.* Kampferbaum, -lorbeer, *m.* (Laurus camphora); *adj.* камфóрóвий. Kampfer-.

Камчóг, *m.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum minus).

Кáмяний, etc. s. Камíнный.

Кáмянйчин, *m.* *Зан. Вер.* I. 11. *Bein.* des Турчýн к. der in Steinhäusern wohnt; камянщанýн, *гсв. pl.* Ч. III. 313 —.

Кáмянка, *f.* *Bein.* eines natürlichen Felsenbrunnens; 2) *pl.* Art harter Birnen; 3) Preisselbeeren, *pl.*

Канáва, *f.* *АД.* II. 38; канáл, *m.* Canal, *m.* Gosse, *f.*

Каналíзация, *f.* Canalisation, *f.*; каналíзувати, *v. a.* canalisieren.

Канáл'я, *f.* Canaille, *f.* nichtswürdiger Mensch.

Канáльський, *a.* — похóд der Gang zum Graben der Canäle; 2) Canaille, *H.* 253; * schwer u. schmächtig *K.*

Канáпа, *f.* Canapee, *n.*

Кáнар, *m.* канарéчне сiм'я kanarisebes Glanzgras (Phalaris canariensis).

Канáр, *m. coll.* Schöpsе, *pl.* *Вев.* I. 238.

Канаріха, *f.* Weibchen des канарок 1). [gelb.]

Канаркóвий, *a.* кольор канаріен.

Канарок, (канарашок), -рка, *m.* Kanarienvogel, *m.*; 2) Art früher klein-körniger Hafer. [sein fristen.]

Канархати, *v. n.* elend sein Да-

Канастас, *s.* Иконстас С. II. 152.

Канат, *m.* Seil, *n.* Tau, *n.*

Канате, *n. coll.* Hadern, Lumpen, *pl.*

Кандіба, кандюга, *f.* Mähre, *f.* Gaul, *m.*

Кандидувати, *v. n.* candidieren.

Кандійка, *f.* Art hölzernes Gefäß III. П. 231. *s.* Кондійка.

Кандур, (*d.* -урик) *m. s.* Кандур.

Кандюга, *pl.* §. *s.* Нора, *pl.* Гали.

Каніків, -ова, *m. N. e.* Berges.

Каніфас, канавца, *Plac. m.* Canevas, *n.*

I. Каніця, *f.* Kinderspiel mit Steinen, *n.* [(Chrysanthemum leucanth.)] B.

II. Каніця, *f.* weisse Wucherblume

Канка, *f.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) B.; 2) Kopfreif, *m.*

Канов, *f.* кановка. *Лев.* кановца, *Гол.* III. 712 *ungr. f. s.* Коновка.

Канон, *m.* Canon, *m.*; 2) *pl.* Geräte der Frühmette.

Канона, *f.* Kanone, *f.*

Канонер, (-нір), *m.* Kanonier, *m.* *adj.* каноніський. [heilig sprechen.]

Канонізувати, *v. a.* canonisieren,

Канонік, *m.* Canonicus, Domherr, *m.* канонікова Frau eines Ehrendomherrn.

Канонічний, *a.* canonisch.

Кант, *m.* канта, *f.* Kante, *f.*

Кантар, *m.* Art grosse Schnellwage.

Кантарій, *m.* † Beamter vom Gewicht u. Mass auf dem базар.

Кантарка, *f.* кантар, *m. s.* Обротанка.

Кантіна, *f.* Kantine, *f.*

Кантовий, кантятий. *На. a.* kantig.

Кантоніст, *m.* Kind eines im Cantonirungsquartier liegenden Soldaten, *n.*

Кантувати, *v. a.* mit Kanten zuschneiden, versehen.

Канук, *m.* Др. с. 380?

Канун, *H.* 213? пішов по — там і втонув. [(Tanacetum).]

Канупір, кануфер, *m.* Rainfarn, *m.*

Канур, *m. s.* Кандур.

Канути, *v. n.* herab-, zerrinnen, schnell verschwinden *Оц.* §. 64 *s.* Канути.

Канцелярист, *m.* Kanzleischreiber, *m.*

Канцелярія, *f.* Kanzlei, *f. adj.* канцелярійний, канцелярський, *Term.*

Канцеляжка, *m.* Ко. 388 verächtl. *Bein.* der Beamten.

Канцір, *m.* Krebs, *m.* (cancer).

Канцур, *m.* канцур, *n. coll.* Fetzen, Lumpen, *m.*

Канчатець, -ця, *m.* Eckflügler, *m.* — кропівець Nesselfalter, *m.* Vanessa urticae).

Канчоблик, *m.* Naphtageschirr, *n.*

Канчук, *m.* Kantschu, *m.* Riemengeißel, *f.*

Канюк, *m.* канюка, (-юга), *m. f. s.* Кánya 1); Männchen der Кánya; 2) Copulirwinkel beim Zimmern des Hauses.

Канюпка, *f.* hölzerner hakiger Schürstock.

Канючити, *v. a.* H. 55. С. II. 7. plagen, martern; у когось щось *Кн.* jmdm etw. abdringen, etw. von jmdm erbetteln. *Пом.* III. 19.

Канья, *f.* Gabelweihe, *f.* Milan, *m.* (Milvus regalis). *Пом.* III. 19.

Каня, *f. s.* Радуга.

Кап! кап! *int.* vom Tröpfeln.

Капа, *f.* Карпе, Карuze, Capuchon, *n. f.*; 2) Schirm über dem Küchenherd, *m.*

Капак, *m.* Pflug zum Brachpflügen, *m.* (B.).

Капаніна, *f.* Geträufel, *n.*; 2) *läpperndes Zahlen; капаніною läpperweise.

Капар, *m.* капарка, *f.* verarmter Mensch; в капар, на к. переходити zunichts werden, verarmen, verkommen.

Капарити, *v. n.* pfuschen, stümpern; 2) im Elend leben: свій вік —.

Капарний, *a.* elend, miserabel.

Капарник, *m.* капарниця, *f.* der (die) Elende; Stümper, (-in).

Капарства, *f.* (B.) *s.* Капестра.

Капарство, *n.* elendes Leben; 2) Pfscherei, Stümperei, *f.*

Капати, капнути, *v. n.* tropfen, träufeln; — довг die Schuld läppern; кананий, *a.* рукав mit rosettenförmiger Stickerei (канки *pl.*) geziert, getüpfelt.

Капелія, *f.* Musikkapelle, -bande, *f.*

Капелька, *f. dim.* *s.* Капля Tröpflein, *n.* [lactit; Kalksinter, *m.*

Капельник, *m.* Вол. Tropfstein, Sta-

Капельниковатий, *a.* tropfsteinartig. [Hütchen, *n.*

Капелюх, (*d.* -юшок), *m.* Hut, *m.*

Капелюшанка, *f.* Stück vom alten Hute, *n.* [Stroh], *n.*

Капелюшина, *f.* Hutgeflecht (aus Kapelюши, *pl.* Blätter der Teichrose (Nuphar luteum).

Капелюшник, *m.* Hutmacher, *m.*

Капелян, *m.* Kapellan, Kaplan, *m.*

Капелянецъ, -нца, *m. gew. pl.* Spielmann (in einer Kapelle) bei der Hochzeit, *m.* Max.

Капелянїя, *f.* Kaplanei, *f.*

Капестра, *f.* Halfter, *f.* Zaum, *m.* [capistrum], [*schuh, m.* Latsche, *f.*

Капецъ, -ця, *m.* Hausschuh, Schlapp. Капїна, (-їнка, -їночка), капїлочка, *f.* Tröpflein, *n.*; 2) *ein bischen.

Капїця, *f.* Bandschlinge am Dreschflegel, *f.*; 2) *pl.* Firste einer Hütte, *f.*

Капїще, *n.* Ko. 167 Götzentempel, *m.* Pagode, *f.*

Капїв, *g.* -ова, *m.* Jagdhund, *m.*

Капїтал, *m.* Capital, *n.*

Капїтан, *m.* Capitän, Hauptmann, *m. adj.* капїтанський; капїтанова, капїтанша, *f.* Frau eines Hauptmanns.

Капїтолїйскїй, *a.* vom Capitol III. II. 172.

Капїтулювати, *v. n.* capitulieren.

Капка, *f. s.* Капїна; 2) kleine Quelle; 3) Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n. pl.* rosettenförmige Stückerlei; 4) Tagelöhnerin, *f. Gr.* 21.

Капкан, (*d.* капканецъ Φ . (PX. 135) Art Fangeisen, Falleisen.

Капканїстїй, *a.* getüpfelt.

Капкяч, *m.* hölzerner Topfdeckel.

Каплатїй, *a. s.* Клаплатїй.

Каплатїстїй, *a.* tropfbar, *Vax.*

Каплатїця, (*d.* -їчка), *f.* Kapelle, *f.*

Каплоухїй, *a. s.* Клапоухїй.

Каплуң, *m.* Karau, *m.*

Каплуңнїти, *v. a.* karanen, karpen.

Капля, *f.* Tropfen, *m.*

Капнунтї, *s.* Капати.

Каповї пси, *pl. s.* Капїв.

Капорецъ, -рця, *m.* Art weibl. Hut.

Капорщ, *m. s.* Капусняк *Kol.* I. 144?

Капостъ, *f. s.* Пакість; капостний, капостник, *s.* Пакістний etc.

Капота, *f.* bürgerliches Oberkleid; капотовїй, *s. a. m.* der die капота

trägt: Kleinbürger, *m.* [träufeln, triefen.

Капотїти, капїти, *v. n.* tröpfeln,

Капочку чоґось ein bischen wovon.

Каправїй, капровкїй, (*B*), *a.* triefäugig. [keit, *f.*

Каправїсть, -ости, *f.* Triefäugig-

Капраль, *m.* Corporal, *m. adj.* капральскїй.

Капрїз, *m.* Caprice, Laune, *f.* He.

Каптан, *s.* Кафтан. [Karpe, *f.*

Каптур, (*d.* -урецъ), *m.* Kapuze,

Каптурка, *f.* *N. e.* Berges.

Капусняк, *m.* Sauerkraut Suppe, *f.*; 2) feiner Regen.

Капуст, *m. s.* Бруков.

Капуста, капустяця, *f.* Sauerkraut, *n.* Sauerkohl, *m.*; — цвїтна Blumenkohl; *pl.* капустї Krautfelder, -beete.

Капустїско, *n.* капустянка, *f.* Feld, wo Sauerkraut angebaut ist (war).

Капустїник, *m.* *Гол.* III. 299?

Капустник білік —, Kohlweissling, *m.* (Pieris brassicae), *Пол.*

Капустяники, *pl.* Mehltaschen, Kuchen mit Sauerkraut gefüllt; капустяний, *a.* Sauerkraut-. [pantchen.

Капустянитї, *v. a.* *Зар.* § verhunzen,

Капустяниця, *f.* Fass mit Sauerkraut, *n.* III. II. 43.

Капўт, *indecl.* *s.* Tod, *m.* бўде емў —, дамб емў — *P. I.* 26 wir werden ihm Garaus machen. [ovinus).

Капуш, *m.* Schaffaus, *f.* (Melophagus

Капцян, *m.* § ein Verarmter, Herabgekommener, *m.* [terkommen.

Капцанїти, *v. n.* § verarmen, heruntergehen; 2) смїг капцїс fällt in latschengrossen Flocken, (Φp).

Капчирїй, капчўри, *pl.* Art wollene Strümpfe, Winterhosen der Huzulinen; 2) капчўр *m. s.* Капецъ.

Капчўк, капшўк, (*d.* -учок), *m.* Beutel aus Leder od. Blase, *gew.* Tabaksbeutel, *m.*

Капша, *f. s.* Кабза.

Капшївїй, *s.* Клапшївїй.

Капщина, *f.* § Ausschanksteuer, Tranksteuer, *f.*

Кар, *m.* Φ . *s.* Караш.

Кар-карэзний, *adv.* überaus, sehr, ausnehmend, gewaltig viel, schön etc.

такї красота, що —... dass es eine

Pracht ist, *Фр.* vgl. Грді.

Кара, *f.* Strafe, Ahndung, *f.*; — каренна = кар карѣний.

Караб, *m.* *H.* 261 Art Essen.

Карабѣж, *m.* *Зак.* s. Каробѣж.

Карабѣн, *m.* Carabiner, *m.*; карабѣнѣр, *m.* Carabinier, *m.* [aufmachen.

Карабкати ся, mit Mühe sich hin-

Караблик, *m.* Art schiffähnliche Weiberhaube. [(Unio).

Карабулька, *f.* Flussmuschel, *f.*

Карабульци, *adv.* purzelnd.

Карабушка, *f.* Wachszelle, *f.*; 2) s. Коробка. [80. *C.* I. 18; 2) *Gr.* 55?

Караван, *m.* Leichenwagen, *m.* *Ко.*

Каравана, *f.* Karawane, *f.*

Карават, *pl.* *Гол.* I. 150? [(Фр.).

Каравадити, *v. n.* Lärm machen

Караульня, *f.* *C.* II. 117. Wachstube, *f.*

I. Карауш, *m.* Art Mehlgfäss.

II. Карауш, *m.* Karawane, *f.* тягне ся к. [beriza milliaria).

Каразія, *m.* Gerstenhammer, *m.* (Em

Каракавка, караушка, *f.* Laubfrosch, *m.*

Каракаѣти, *pl.* kurze Stiefeln.

Каракаѣця, *f.* *Кух.* Dintenfisch, Blackfisch, *m.* (Sepia offic.).

Каракуля, *f.* s. Картопля; 2) s. Босѣрка 2).

Каракут, *m.* Dniesterbarsch, *m.*

Каракуцька, *f.* Cucurbita pepo citriformis, *Нис.* [der Flösse, (B.).

Каралѣш, *m.* Keil zum Verbinden

Каралѣх, *m.* s. Торган, *Пол.* [Нис.

Карамша, *f.* Cucurbita pepo ovifera,

Карамшия, *f. coll.* s. Мишця, übhft. winzige Insecten.

Карандѣч, *m.* Knurrbahn, *m.* (Trigla).

Караѣе, *n.* das Strafen, Züchtigen.

Каранѣна, *f.* leidiges, garstiges Wetter. [microcarpa.

Каранчика, *f.* Ulmus campestris

Карапавка, карапана, s. Коропавка Kröte, *f.*

Карапуз, *m.* *Кч.* 139 dickes Kind mit gedrungenem Leib; Knirps, *m.*

Карась, (-ас), *m.* караска, *f.* Karause, Gareisel, *f.* (Cyprinus carassius).

Каратати, *v. a.* свѣй вѣк elend sein. Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.

Каратѣль, *m.* *Не.* *Пч.* Strafer,

Züchtiger, *m.*

Караѣти, *v. a.* strafen, züchtigen, ahnden; — ся sich quälen, Pein haben.

Караѣура, *f.* *N.* e. Berges.

Карауша, *f.* grosser Lastwagen.

Карабѣнка, *f.* Art kleiner Kürbisse.

Караѣчи, *pl.* Gestrüpp, *n.* [spreizt.

Караѣковатий, *a.* auseinandergel-

Карашив, -ова, *m.* *N.* e. Berges.

Караб, *m.* Kerbe, *f.* на чѣйсъ — auf jmds Kerbholz. [zur Küstenfahrt, *n.* *Лев.*

Карабѣе, *m.* Carbasse, *f.* Ruderboot

Карабѣч, *m.* Karbatsche, Peitsche, *f.*

Карабѣць, -бѣця, *m.* *дѣт.* s. Караб.

Карабѣвнѣк, *m.* карабѣвнѣчий, *s. a. m.* III. I. 40 Scheunenaufseher, Waldhüter, *m.*

Карабѣж, карабѣр. *Нис.* *m.* Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.* [seciert, *Нис.*

Карабѣваль, *m.* der kerbt, schneidet, Карабѣвальный, *a.* будѣнок *Нис.* anatomisches Theater. [bel, *m.*

Карабѣванецъ, -нѣця, *m.* Silberru-

Карабѣванка, *f.* alles Gekerbte: Münze, Stock, etc.

Карабѣльвий, *a.* Carbol.

Карабѣвати, *v. a.* kerben, einkerben; Kerbe einschneiden; 2) secieren

Ос. (61) VII.; 3) * züchtigen, peinigen *C.* I. 249.

Карабѣлати, карабѣчати, *Кол.* I. 196 *v. n.* und — ся kollern, rollen; sich burzelnd wälzen.

Карабѣсар, *m.* *Ко.* 195 ehem. Gericht mit mündlicher Procedur auf Marktplätzen etc. in e. Zelt, *n.*

Карабѣтка, *f.* *Кс.* 176 Trinkglas, *n.*; 2) Schachtel, *f.*

Карабѣши, *pl.* † Panzerärmel, *pl.*

Карабѣн, карабѣецъ, *m.* s. Кажан.

Карабѣнка, *f.* schwarze Vietsbohne, карабѣнѣ, *pl.* Körner der к. [III. 81.

Карабѣвнѣий, *a.* s. Карабѣн *Гол.*

Карабѣвнѣк, *m.* Igelkolbe, *f.* (Sparanium). [Kutschen, bei Wasserkarren.

Карабѣри, *pl.* *Ко.* 135 Schwangbäume an

Карабѣрѣвич, *m.* der auf Carrière ausgeht, Stellenjäger, *m.* [Карпе, *m.*

Карабѣрий, *a.* schwarz, dunkel; — кѣнь

Карабѣратѣура, *f.* Caricatur, Zerrbild, *n.*; карабѣратѣрий, *a.* caricaturmässig.

Карабѣратѣрувати, *v. a.* carikieren. Карабѣнтѣя, *f.* Kärnthen, *n.* *adj.* каринтѣйскѣй.

Карѣта, *f.* Kutsche *f.*
 Карিশувати, *v. a.* P. II. schelten.
 Карк, -кѹ, *m.* Nacken, *m.* Genick,
m. Hals, *m.*

Каркани́ти, *v. a.* §. überbürden, (*Фр.*).
 Ка́ркати, *v. a.* Левч. s. Кра́кати.
 Каркови́на, *f.* Fleisch vom Nacken, *n.*
 Карковѣ залі́зце, Art Fangei-
 sen, *B.* [*Фр.*]

Карколѣмний, *a.* halsbrecherisch,
 Карконѣші, *pl.* Riesengebirge, *n.*
 Ка́рлик, карлю́к, *m.* Zwerg, *m.*
 Карлиноватка, *f.* N. e. Berges.
 Карлі́ця, *f.* Zwergin, *f.* Пар.

Карло́нальма, *f.* привѣмкувата
 Zwergpalme, *f.* (Chamaerops humilis). *B.*
 Ка́рлуш, *m.* Muschel, *f.* Gr. 21.

Карлю́ка, *f.* krummer Ast; кар-
 лю́чка, *f.* etw. Gekrümmtes, Haken, *m.*
 *Schlinge, Clausel, *f.* Kniff, *m.* — чку
 кому́ загну́ти jmdn verfänglich fragen
 Кв. 345.

Карля́, -я́ти, *n.* Мог. s. Ка́рлик.
 Карлю́чковати́й, *a.* krummgebo-
 gen, hakig; *verfänglich.

Карля́чий, *a.* Zwerg-, zwerghaft, *B.*
 Карма́зин, *m.* (-азина, *f.*) Karme-
 sin; carmoisinrothes Tuch.

Карма́зинний, (-инѣвий), *a.* aus
 rothem Tuch.

Карма́зинник, *m.* der ein karme-
 sinrothes Kleid trägt, dah. † dem Adel
 angehörig. [*n.* -а́ гра́ти.

Кармалю́к, *m.* Зап. I. 60 Billard,
 Карма́н, *m.* s. Кише́ня.

Карма́ш, *m.* H. 90 s. Карма́н?
 Карме́льок, *m.* Plätzchen, Bonbon
 aus Karmelzucker, *n.*

Кармні́к, *m.* Maststall, Koben, *m.*
 Карна́вка, *f.* Kirchenbüchse, Spar-
 büchse, *f.* С. II. 151.

Карнаво́чний, *a.* -i gromi, Geld
 aus der карна́вка. [Ohren (v. Ochsen).
 Карна́ухий, *a.* mit sehr kleinen
 Ка́рний, *a.* Straf-, Zucht-; -ий, *См.*
 стра́фlich.

Ка́рність, -ости, *f.* Strafe, Bestra-
 fung, Züchtigung, *f.* М. I. 45. H. 3.
 (*pl.* М. Strafen); 2) Zucht, Disciphin,
 Strafbarkeit, *f.* Ч. VII. 575.

Карно́ушки ягни́чки Ч. III. 454
 s. Карна́ухий.

Карбо́вий, *a.* Carreau.

Карогні́дий, *a.* кинь Sommerrap-
 Ка́рок, -рку, *m.* s. Карк. [ре, *m.*
 Карото́х, s. Карто́пя.

Карп. *m.* Пол. s. Кѣроу.
 Карпа́ти, *pl.* Karpathen, *pl.* кар-
 па́цкий, *a.* karpathisch.

Ка́рпель, *m.* карпѣля, *f.* Kohlrübe, *f.*
 Карпи́на, *f.* N. e. Berges.

Карпо́, *m.* Carpus. [(Argulus) Пол.
 Карповѣшка, *f.* Karpfenlaus, *f.*

Карпу́лець, (крап-) -ля, *m.* кар-
 пу́льце. *n.* Rolle beim Webstuhl.

Карсе́т, s. Корсе́т, Го́рсет.
 Ка́рта, *f.* Karte, *f.* Bilet, *n.*; 2) Brief, *m.*

Карта́люк, *m.* Hauptmast im Schiff,
 Mastbaum *m.* Ф. [druckten Blumen.

Карта́н, *n.* weibl. Unterrock mit ge-
 Ка́ртане, *n.* Rüge, *f.* Verweis, Vor-
 wurf, *m.* ОП.

Карта́новий, (-оно́вий) карта́тий,
 карта́цький, Кв. 5, *a.* s. Кра́мний,
 aus (weissem) Perkal; 2) carriert, wür-
 felartig gezeichnet, *Лис.* [ausstellt.

Карта́р, *m.* der die Viehpässe (ка́рти)
 Карта́ти, *v. a.* rügen, Verweis ge-
 ben, *Пом.* I. 66.

Карта́ч, *m.* Striegel, *f.*
 Ка́рте, *n.* Masern der Birke, *pl.*

Карте́жник, Ко. 156 (*Фр.*), -ѣчник,
m. (leidenschaftlicher) Kartenspieler.

Карти́на, (*d.* -инка), *f.* Bild. Ge-
 ма́лде, *n.* Landschaft, *f.* Пол.

Карти́нный, *a.* malerisch, *См.*
 Ка́ртка, (*d.* -точка), *f.* Zettel, *m.*

Карте́ж, *f.* Blatt (in einem Buche), *n.*
 Ка́ртник, *См.* карто́вник, *К.* кар-
 тогра́й, *m.* s. Карте́жник.

Карто́вництво, *n.* К Spielsucht, *f.*
 Карто́пя, (*d.* -пѣлька), карто́фій
m. Лис. карто́фля, (-ѣхля), *f.* s. Бара-
 бѣля, бѹльба, Kartoffel, *f.*

Карто́фляне, карто́фине, *n.* Кар-
 то́флестengel, *pl.* [Spieltisch, *m.*

Карто́чний, *a.* Karten-, *У.* стил
 Карту́з, *m.* gr. Paket, *n.*; 2) Reishut, *m.*

Карту́н, *m.* Kattun, *m.* ein Zeig.
 Карта́р, *m.* s. Карте́жник.

Карува́ти, s. Чарува́ти, Ле. 241.
 Пом. III. 37.

Кару́вка, s. Карва́тка.
 Кару́к, карю́к, *m.* Tischlerleim, *m.*

Кару́н, *m.* Art Kleiderstoff. [Borte, *f.*
 Кару́нка, *f.* Ко. 251 Posament, *n.*

Кáрус, *m.* Carex hirta.
 Карúца, *f.* Ч. II. 565 Carosse, *f.*;
 2) zweirädriger Düngerkarren, *Gr.* 21.
 Карúчити, *v. a.* mit Tischlerleim
 leimen (в'я́ти на кару́к). [scolymus].
 Карчóха, *f.* Artischocke, *f.* (Synara
 Карчúнок, *m. s.* Корчúнок.
 Кáрявий, *a.* garstig, morsch, II.
 Каря́чити ся, *Пис. s.* Розкаря́-
 чити ся.
 Карячува́тий, *a.* gespreizt.
 Кáса, *f.* Cassa, Casse, *f.*
 Касáрня, *f.* Kaserne, *f. adj.* касар-
 нийний kasernenmässig.
 Касáти ся, *K. s.* Косну́ти ся.
 Кáсиєр, каснер, *Др.с.* 221. *m.* Cassier,
 Zahlmeister, Kastner, *m.* касиєрчýк,
m. des Cassiers Sohn; касиєрский, *a.*
 Cassiers-. [f. Käthchen, *n.*
 Кáська, Кáся, *f. s.* Категри́на, Kathi;
 Касóвий, *a.* Cassa-. [-gebarung, *f.*
 Касóвість, -ости, *f.* Cassawesen, *n.*
 Каспíйске мóре, Kaspisches Meer.
 Кáста, *f.* Kaste, *f.*
 Кастóвий, *a.* Kasten-; кастóвість
 -ости, *f.* Kastenbildung, *f.* -wesen, *n.*
 Кастýти, *v. a.* М+В. 88 *s.* Косгýти,
 verunglimpfen.
 Кастóрний, *a.* Castor-.
 Касува́ти, *v. a.* cassieren, aufheben.
 Кастра́т, *m.* Castrat, Verschnittener, *m.*
 Касья́н, *m.* Cassianus.
 Кат, *m.* Henker, Scharfrichter; Pei-
 niger, Bluthund, *m.* кат-ма (ма́е), —
 зна́ (зна́е) der Henker hat es, — weiss
 es! дай го кáту! hol' ihn der H.!
 Катакóмби, *pl.* III. II. 174 Katakomben,
 Leichengewölbe, Todtengrúfte, *pl.*
 Каталáжний, *a.* II. beunruhigend,
 unselig. [2] Mühewaltung, *f.*
 Каталáне, *n.* leidige Wirtschaft;
 Катáнка, *f. s.* Кáбат.
 Катáти, *v. a.* niederschlagen III. I.
 86; — ся *P.* 164 *gr.* in Schlitten fahren.
 Катафóйка, *f.* (B.). *s.* Кантáрка.
 Категóрия, *f.* Не. Kategorie, *f.*
 Кателй́к, *m. s.* Катóлик.
 Катерва́к, *m. s.* Тетерва́к.
 Катерíна, *f.* Katharina; 2) Latri-
 nenkübel in Arresten, *m.* Фр.
 Катерíнка, *f.* Drehorgel, *m.* [м. Не.
 Катерíнщик, *m.* Drehorgelspieler,
 Катехивáция, *f.* Ketechisation, *f.*

Катехизува́ти, *v. a.* katechisieren.
 Катехíт, *m.* Katechet, *m.*
 Катéхизм, *m.* Ketechismus, *m.*
 Катíнья, *f.* Ф. Scharfrichterin, *f.*;
 2) Folter, *f.* [яз.] 41. ?
 Катівка, (кату́вка), *f.* Гол. (*p. o*
 Катівнй́, *f.* Marter, Folterkammer,
f. Фр. [hirte.
 Катла́ма, *f.* Art Speise der Schaf-
 Катóванє, *n.* das Martern, Peini-
 gen; Misshandlung, *f.*
 Катóвня, *f.* N. e. Berges.
 Катóлик, *m.* Katholik, *m.* Като-
 ліцкий, *a.* katholisch.
 Като́лицизм, *m.* Catholicismus, *m.*
 Катóрга, *f.* † Galeere mit 24—26
 Ruderbánten *АД.* I. 91; 2) Galeeren-
 strafe; Festungshausstrafe, *f.*
 Катóржний, *a.* Zuchthaus-, zu öffen-
 tlichen Arbeiten verdammt; — *s. a.*
m. Катóржник, *m.* Galeerenslave,
 Züchtling, *m.*
 Катра́н, *m.* weibl. Vortuch, *s.* Кар-
 та́н; 2) Fetzen, *m.*; 3) Art Fisch: Acan-
 thias vulg.; 4) Bunias orient.; 5) Crambe
 tatarica. [gebr. *Gr.* 21.
 Катрафóй, *m.* Art Holz zu Stócken
 Катрýга, Ч. VII. 347. катрýга,
f. Кч. 259. Dachsparren, *m.*; 2) Zelt,
 Wächterhaus, *n.* К.
 Катрýся, Кáтря, *f. s.* Кáська.
 Катувáти, *v. a.* martern, peinigen;
 arg misshandeln.
 Катýль, *int.* beim Rollen.
 Катýлька, *f.* Walze zum Teig, *f.*;
 2) Werkstück des Webstuhles, worin
 die nичельнй́ці stecken, *n.*; 3) Kloss, *m.*
 Катулáти ся, sich wáhlen, *3e.*
 Катýн, (*d.* -ýник), *m.* ungr. *s.* Жóв-
 нй́р, *Зар.*; 2) *s.* Переко́тй́поле.
 Катýша, *f.* Гол. Marter, Pein, *f.*
 Катýга, *m.* aug. *C.* I. 251 *s.* Кат.
 Кáу, кáе, (кáе) кáут = кáжу, кáже,
 кáжутъ, (*sagen*).
 Кáуш, *m.* (B.) *s.* Кáвуш.
 Кáфар, *m.* Rammblock, *m.* Ramme, *f.*
 Кáфля, кáхля, III. I. 399. *f.* Kachel,
 Ofenkachel, *f.* [cheln, Kachel-, *Кол.* I. 141.
 Кафля́ний, кахельний, *a.* von Ка-
 Кафта́н, *m.* Kaftan, *m.* Jacke; *d.*
 кафта́ник Unterziehjacke, *f.*
 Кахí! кахí! *int.* v. Keuchhusten;
 кахíкати, *v. n.* keuchen.

Кáхкати, кáхнути, *v. n.* vom Schreien der Enten (крижня). [gefütterte Jacke.

Кацаба́йка, кацаве́йка, *f.* weibl.

Кацаба́рка, кацабу́рка, *s.* Коцо-ба́рка.

Каца́н, *s.* Галадза́н, (*B.*).

Каца́п, *m.* Moskowiter, Grossrusse, *m.* (eig. grosser Bock, der Bärtige im Gegensatz zum Kleinrussen) *Oz.* 166.

Каца́пка, *f.* Frau eines каца́п.

Каца́пня́, *f. coll. s. pl.* каца́пи; каца́пство, *n.* Moskowitenthum, *n. adj.* каца́пский, moskowitisch, grossrussisch.

Каца́пщина, *f.* Moskowitenland, *n.*; 2) *s.* Каца́пство.

Каца́р, *m.* grosser König (eig. welch' ein König.) *Oz.* 166.

Каца́рйха, *f.* Königin, *f.*

Каца́рйвна, *f.* Königstochter, *f. K.* II. 14; каца́ренко, *m.* Königssohn, *m. Nic.*

Ка́ця, *f.* Stange mit e. Haken zum Fangen e. scheuen Schafes, *f.*

Кача́, -а́ти, *n. s.* Кача́тко.

Кача́лка, (-ча́л-), *f.* Mangel, *f.* Mangelbrett-holz, *n.*; 2) Ring, *m.* Rolle, *f.*

Кача́лиця, *f.* = кача́лкова кість *B.* Rollbein, *n.* [rend, *Пол.*

Кача́льни́й, *a.* schwingend, *oscilli.*

Ка́чало, *n.* runde Scheibe aus Holz &

Ка́чане, *n.* das Schwingen, Rollen, *Пол.*

Кача́ти, *v. a.* rollen; — шма́ге die Wäsche mangeln, *d. i.* mittels einer кача́лка 1) glatt machen, *g.* rollen; 2) мід-вино́ — von Hand zu Hand gehen, kreisen lassen; 3) schwingen lassen, *Пол.*

Ка́чатко, (-а́точко), *n.* качечка, *f. dim.* Entelein, *n.* III. I. 368.

Ка́чачи́й, ка́чий, *a.* Enten-, -и́ пйски Froschlöffel, *m.* (*Alisma plantago*); -и́й ая́чок *Lingula anatina*, *Вол.*

Ка́чий, *m.* Enterich mit verkümmerten Zeugungstheilen, *m.*

Ка́чка, *f.* Ente, *f.* (*Anas boschas*); — ду́ньска Eiderente; — острохво́стка

Spießente (*A. acuta*); 2) Haken am Ende der Deichsel, *m.*; 3) Clitoris, *m.*;

* качкй́ заганя́ти betrunken wackeln.

Качма́рва, *f. N. e.* Berges.

Качни́к, *m.* Entenstall, *m.*

Качо́нос, *m. Пол. s.* Дзюба́к 1).

Ка́чор, ка́чур, (*d. -у́рик*), *m.* Enterich. [Art Leinenstickerei.

Качо́рйсти, у́ставки, *Кол.* I. 48.

Качо́рва, *f. N. e.* Berges.

Качу́ля, качу́лка, *f.* — ма́ку (*B.*) Mohnkopf, *m.*

Качу́ляти ся, sich wälzen.

Качу́нка, *f.* Enten- Klaffmuschel, *f.* (*Anatina*).

Ка́чур, *m. s.* Ка́чор; 2) Querholz im Läufenstein worin die Pfanne eingelegt ist, *n.* [clus aquaticus).

Качу́рик, *m.* Wasseramsel, *f.* (*Cin-Ка́ша, f.* Grütze, *f.* Grützbrei, *m.* *Пом.* III. 13.

Кашава́р, etc. *s.* Кашова́р etc.

Кашаве́ць, -вца́, кашава́к, -вка́, *m.* каше́вка, *f.* -ко, *m.* Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [(*Palinurus*).

Каша́к, *m.* Heuschreckenkrebs, *m.*

Каше́ль, -шлю, *m.* Husten, *m. Пом.* III. 84. [wehre im Flusse.

Каша́ця, *f.* schiefgelegte Wasser-

Кашка́, *f. dim. s.* Ка́ша aus feinen Graupen; 2) * о́резова — körperliche

Züchtigung mit Birkenruthe *A-G.* 168.

3) männl. Blüte am Mais; 4) mehrere Pflanzen, als: *Trifolium repens*, *Capsella bursa pastoris*, *Lycium flos cuculi*, *Galium verum*, *Spiraea ulmaria* & mit Bei-

wörtern: о́ла, че́рава, жо́вта etc. [*Вол.*

Кашка́ра, *f.* *Rhododendron hirsutum*,

Кашке́т, (-кит), *m.* кашкитя́на, *f.*

Caskett, *n.* Mütze mit Schirm, *f.* кашке́товий, *a.* der den k. trägt.

Кашла́вий, *a.* viel hustend.

Кашлю́к, *m. Кн. s.* Ко́кляш.

Кашля́ти, (кашля́нути, кашля́ну-ти, кашну́ти, sich räuspern) *v. n.* husten.

Кашни́к, *m. Кс.* 216 Topf. *m.* (zum Grützenkochen).

Кашова́р, *m.* кашова́рка, *f.* Koch, *m.* Köchin, *f.* bei den Arbeitern, der (die) ihnen das Essen (bes. Grütze) kocht.

Кашова́рость, *f. Рч.* 83 das Kochen der Grütze etc. [*m.* (in d. Buchdr.).

Кашта́, *f.* Schriftkasten, Setzkasten,

Кашта́н, кашта́нник, *B. m.* кивь-ский Rosskastanie, *f.* (*Aesculus hippocastanum*); 2) Maronen-Kastanie, (*Castanea vesca*); 3) kastanienbraunes Pferd.

Кашта́новати́й, кашта́новий, *Кн. a.* kastanienfarben.

Кашта́нок, -нка, *m. dim. s.* Каштан; 2) *pl.* Kastanien *d. i.* kleine Zehen

(*Rudimente*) am Fusse des Pferdes.

Каштанчики, *pl.* Bartnelke, *f.* (*Dianthus barbatus*).

Каштерѣва, *s.* Костерѣва.

Кашуба, *m.?*

Каякъ, *m.* *АД.* I. 218 Flussboot, *n.*

Каянѣ, каятѣ (-яттѣ) *n.* III. II. 108 Reue, *f.*

Каяти, *v. a.* корѣ, самого себя (*Фр.*) jmdm, sich Vorwürfe machen, Reue empfinden; — ся bereuen; Busse thun.

Квадрат, *m.* Quadrat, *n.*

Квадратный, квадратный, квадратный, *кв.* *дровий, С.* II. 98. (*B.*) in Quadratform, in würfelformig; quadratisch; quadratförmig, Quader.; квадратисто, квадратом, *adv.* quadratförmig. [III. 31. 33.]

Квак, *m.* квака, *f. s.* Бруков, *Пом.*

Квак! *int.* vom Gequak der Frösche.

Квакати, *v. n.* quaken. [*Фр.*]

Квакитливый, *a.* -а жабѣ quakend,

Квандер, *m.* Asche, *f.*

Кванеця, *s.* Клонция (*y* вѣза).

Кванька, *f. m.* Quengler, Greiner, *m.*; 2) *H.* 234 Art Brühe.

Кванькати, *v. n.* quengeln, im widerlichen Ton klagen. [fein u. Mehl, *n.*]

Квац, *m.* Schweinefutter aus Kartoffel.

Квацати, *v. a.* на корѣ jmdn zur Eile antreiben; — ся, sich sputen, eilen, *Пом.* III. 32.

Квацливый, *a.* eilfertig, voreilig hastig *См.*; zueilend, geneigt, *He.*

Квацливость, -ости, *f.* Eilfertigkeit, Hast, *f.*

Квацный, *a. s.* Поквацный; квацно мені ich habe Eile, ich eile. [derben.]

Кварити, *v. a.* §. anrühren u. ver-

Кварный, *a.* кварник, *m.* der Alles anrührt (*кит, дѣтина*).

Кварт, *f.* ein Quart; der vierte Theil von einem гярнець, fast = 1 Liter.

Квартал, *m.* Quartal, Vierteljahr, *n.*

Квартальный, *a. s.* Чвертьрочный; 2) *s. a. m.* Aufseher eines Stadtviertels, *m.*

Квартовый, *a.* ein Quart fassend.

Кварц, *m.* Quarz, *m.* [siehe, (*Ф.*)]

Кварувати, *v. n.* kränkeln, dahin-

Квас, *m.* Säure, *f.*; alles Sauere; saurer Geschmack, Aufguss, Getränk etc.

Квасенина, *f.* saurer Sumpfboden.

Квасениця, *f.* Sauerklee, Hasenkohl, *m.* (*Oxalis acetosella*).

Квасецъ, -сця, *m.* kleiner Ampfer (*Rumex acetosella*).

Квасильный, *a.* zum Einsäuern geh.

Квасило, *n.* *H.* 89. schlechter квас.

Квасиньовати, *pl.* Sauerkleeartige, (*Oxalideae*).

Квасити, *v. a.* säuern, einsäuern;

* — ся griesgrämig werden, quengeln.

Квасковатий, (-вѣтій), *a.* säuerlich.

Квасный, *a.* sauer; Sauerteig, *m.*

Квасник, *m.* Sauerstoff, *m.*

Квасный, *f. s.* Сѣрватка; 2) gesäuerte Rüben (борщ — noch nicht gekocht).

Квасниско, *n.* *N. e.* Berges.

Квасити, *v. a.* sauer machen;

кваснути, *v. n.* *Пис.* *s.* Кйснути.

Квасиця, *f.* wilder Apfelbaum u. dessen Frucht; 2) *s.* Діжѣ.

Квасити, *v. n.* sauer werden.

Квасовина, *f. s.* Квасенина.

Квасок, -скѣ, *m.* eine gelinde Säure; 2) Sauerampfer, *m.*

Квасоля, *s.* Фасоля.

Квасорид, -ѣду, *m. s.* Кисень.

Кватѣра, *f.* Quartier, *n.* на кватѣ; 1) стояти, бѣти; 2) Stadtviertel; 3) Mondsviertel, *n.*; 4) Fensterfach, *n.* Fensterflügel, *m.*

Кватѣрант, *Б.* кватѣрник, *m.* Quartiereinnehmer, der Einquartierte.

Кватѣрка, *f.* $\frac{1}{4}$ von einer квѣрта; 2) *s.* Кватѣра 4).

Кватѣрмаха, *m.* Quartiermacher, *m.*

Кватѣровый, *a.* Quartier-

Кватѣрувати, *v. a.* quartieren, jmdm ein Quartier anweisen; 2) *v. n.* auf dem Quartier sein; wohnen.

Кватѣрунок, -нку, *m.* кватѣрванѣ, *n.* Einquartierung (der Soldaten) *f.*

Квацок, -цка, *m.* Stück vom weichen Lehm.

Квацяти, *v. a.* beschmieren.

Квац, (*д.* квачик), *m.* Schmierquast; Tünchpinsel, *m.* *Пом.* II. 27.

Кваша, квашня, (*д.* квашка), *f.* süßlicher Brei aus gegohrenem Heidekornmehl; 2) * von weinerlichem Menschen; Sauertopf, *m.*

Квиль, *М.* II. 71. квильна, *f.* *Юл.* III. 319 das Weinen, Greinen, Jammern.

Квиліти, *v. n.* weinen, greinen, jammern, kläglich singen; quäken.

Квиніти, *s.* Цвісти.

Квит, квіти, *Ос.* (61) IX. 75. (квіт, квіта), quitt, frei.

Квичати, *v. n.* quicken, quicksen.

Квичіця, квичола, *f.* Wachholderdrossel, *f.* (*Turdus pilaris*).

Кві-кві! *int.* vom Quieken u. Grunzen des Schweines. [Grunzen.

Квік, *m.* квікане, *n.* das Quieken,

Квіт, *m. s.* Цввіт; 2) Quittung, *f.* (квітання).

Квітень, -тня, *s.* Цвйтень.

Квітна, *f.* Blume, *f.*

Квітистий, *См.* квітний, *He. a.* blumig, mit Blumen bewachsen.

Квітистість, *ости, f. Пис.* Colorit, *n.*

Квітка, (*d.* квіточка), *f.* künstliche Blume, *Пом.* II. 5.; Blume übht *Пом.*

III. 34 Sträusschen, *n.*; 2) Cocardé, *f.* [*n. M.*

Квітний, *m.* Blumengarten, *m.* -beet,

Квітніця, *f.* Gartenlaube, Altane,

Квітня, *f.* Flora, *f. B.* [*f. См.*

Квітовік, *m.* (*d.* -ичок), *m.* Blumenelf, *m.*

Квітовник, *m. ГВ.* Blumenstrauss, *m.*

Квіток, -тка, *m. s.* Цввіток; 2) Zettel, *m.* Quittungschreiben, *n.* Empfangschein, *m.* на — повірити кому́ jmdm leicht Glauben schenken.

Квітогрость, *f.* індійська indisches Blumenrohr (*Canna indica*).

Квітогростні, *pl.* Blumenrohrartige, (*Cannaceae*).

Квіточник, *m.* Blumenbeet, *n. Ф.*

Квітувати когось суми якби́ jmdm über eine Summe Geldes quittieren, *Терм.*

Квітчанка, *f.* Blumenrädchen, *n.* (*Floscularia*).

Квітчастий, *M. II.* 183. (-чаній, -чатий), *a. s.* Квітистий.

Квічати, квичати, *v. a.* mit Blumen schmücken; verblümen; — ся sich —; квітчити ся: квіткі квітчати ся *Кн.* die Blumen prangen.

Квюкати, квюкати, *v. n.* glucken, glucksen.

Квюли, *adv. P. I.* 136 *s.* Повільно, повільно: *сmpar.* квюлій *M. II.* 179.

Квюлий, *a.* schwach, kränklich, leidend, *ГВ.*

Квюліти ся, квюліти, *v. n. P. I.*

136 krank sein, kränkeln, siechen; — ся на щось *He.* sich worüber beklagen.

Квючити, *v. a. Мл.* (*Пр.* XII. 23) * brüten.

Квючка, *f.* Glucke, Gluckhenne, Bruthenne, *f.*; 2) Stern Alcyon in der Sterngruppe der Plejaden.

I. Кв, (ка) aus кав-, кавже, *Оз.* 92.

II. Кв, *sgl.* кете, *pl. defect. Imperat.* gib her, gib an, reich' her, her damit, *К. II.* 21. *Кв. Оз.* 165—166.

Квюета, *f.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kenntnis, *f. III.* I. 3; Witz und Kunst, *См.*

Квюетлівий, квюетний, *a. Левч.* begabt, talentirt.

Квюзувати, не — щось etw. nicht wissen; не квюзу за того чоловіка ich büрге nicht für ihn.

Квюби, (*conj.*) *s.* Кюб, кюбі, *Оз.* 165.

Квюйна, *f.* Cabine, *f. Пис.*

Квюбуа, *m.* Kornweihe, *f.* (*Circus pygargus*). [Kiebitz, *m.*

Квюбаска, квюбуска, *f. s.* Чайка,

Квюгінка, *f. s.* Попадя. [*Др.* *s.* 406.

Квюдь, *conj.* wenn, da, als, *s.* Колий

Квюдзень, *m.* Monat Juni, *vgl.* Ідзати.

Квюдзі-квюдзі! *int.* Lockruf für Ziegen.

Квюдр, *m.* Ceder, *f.*

Квюдріна, кедриніна, *Ч. V.* 784. *f.*

Zirbelkiefer, *f.* (*Picea Cembra*). [dern.

Квюдровий, *a.* aus кедріна; 2) се-

Квюдруша, *f.* Nusshäher, *m.* (*Corvus caryocatactes*).

Квюйса, *f.* Futterschwinge, *f.*

Квюлавий, *a. s.* Кйлавий; -і ұставки Art Naht und Stickerei.

Квюлеп, *m.* Streithammer, *m.* -axt, *f.*

2) Stock mit e. matallenen hammerähnlichem Knauf, *m.*; 3) *s.* Черепаха *Др.* *s.* 10.

Квюленовий, *a. s.* Кливовий, *Ч. V.* 938.

Квюлея, келія, келія, (*d.* келенька, келечка, келійка), *f.* Zelle in Klöstern, *f. adj.* келійний; *adv.* келійно, geheim, *Пис.* [*Кол.* I. 36.

Келіця, *f. s.* Кйтиця, Quaste, *f.*

Келіх, *m.* Kelch, *m. s.* Чаша, келішкo, -шка, Gläsohen, Spitzglas, *n.*

Келія, *f.* Kelle, Mauerkelle, *f.*; 2) Wagenkelle zur Aufnahme des Reisefutters. [unterschlucken.

Келтувати, *v. a.* (*B.*) begierig hin-

Келтувати, *v. a.* verbrauchen.

Кельчик, *т. ungr. Гол. III. 422.*
Kosten, Auslagen, *pl.*; 2) Verbrauch,
т. tägliches Bedürfnis an Getreide: на
к. збіжжє і на насінє; 3) Nahrungs-
mittel übhpt.

Келюх, *т. Schlägel zur Bearbeitung*
des Töpferthones, т.; 2) pl. Gedärme,
pl. с. Калюх.

Кема, кемити, & с. Тяма, тямити &.
Кемлік, с. Комлік, *Левч.*

Кемнях, *т. с. Грѹда 1) ОП.*

Кемпа, *ф. Flussinsel, ф. Werder, т.*
Кенді, *pl. Wintersocken, pl.; * grosse*
Stiefel, Ч. VII. 575. [Saucisson, т.

Кендюх, *т. Magen, (des Schweines),*
Кен, *гер. квa u. кєпа (pl. кви) т.*
Narr, Dummkopf; в кєпа грати *Пис.*
— в дурня гр.; 2) Spott *т. кєви бї-*
ти з когось Ф. mit jmdm Spott treiben,
сich über jmdn lustig machen.

Кенар, *т. Ф. muthwilliger Spötter,*
Schurke, *т.*

Кепелюх, с. Капелюх. [Чемєрка.

Кепень, кепеняк, *т. Art ungar.*

Кепкарка, *ф. Ог. 98 Spötterin, ф.*

Кепкованє, *н. das Spotten, Lachen*
über etw.

Кепкувати, *в. н. над ким (чим),*
— собі з когó (чогó) über jmdn (etw.)
spotten, sich lustig machen; с. Кліти.

Кєпский, *а. schlecht, schofel.*

Кєпство, *н. с. Кліни Мж.; 2) Hunds-*
füttererei, Schofelei, ф. schoffles, albernes
Zeug Н. 57.

Кентюга, *ф. aug. с.? Кеп М+В. 83.*

Кепута, *ф. N. e. Berges. [кератювий.*

Кєрат, *т. Kehrрад, н. Göpel, т. adj.*

Кєрва, кєрвянка, (*В.*) *ф. с. Кров;*
кєрвївий, кєрвїстий & с. Кровавий &.

Кєрвань, *ф. Weiderich, м. Blutkraut,*
н. (Lythrum salicaria). [dix cerefolium).

Кєрвель, *ф. Kerbelkraut, н. (Scan-*
Кєрдаль, т. с. Кнур.

Кєрдєль, (*д. кєрдєлець*); *т. с.*
Кирд, кирдаль etc. [Ч. IV. 565.

Кєрез, *праер. с. Чєрез Ог. 75. 181.*

Кєрекорїти, *в. н. kollern; girren;*
қакен, (*Ф.*)

Кєрєя, *ф. с. Кирєя.*

Кєрїнє, кєрїнити etc. с. Кирїнє.

Кєрма, *ф. Ruder, Steuerruder, н.*

Кєрманїч, кєрмач, *т. Ruderer,*
Steuermann, *т.*

Кєрмєк, *т. Statice gmelini u. tatarica.*
Кєрмєнє, *т. Пис. с. Чєрвєць, Ро-*
tentilla argentea.

Кєрмєш, *т. Kirchmesse, Kirmess, ф.*
Кєрмївка, *ф. Steuerfeder, ф. gew.*
pl. Пол. [lenken с. Керувати.

Кєрмувати, *в. а. чим etw. steuern,*
Кєрнїця, etc. с. Кирнїця.

Кєрóва, *ф. Mi. II. 49. кєрóванє, н.*
н. Lenkung, ф.

Кєрон, *т. Unternehmer, Leiter, т.*

Кєросїн, *т. Naphta, Erdöl, н. Erd-*
wachs, н. adj. кєросїнóвий, Не.

Кєрпєць, -пця, *т. Bast, Holzschuh, т.*

Кєртати, *в. н. кїньми с. Керувати.*

Кєртїна, кєртїця, *ф. Maulwurf, т.*
(Talpa); 2) *N. e. Berges.*

Кєртїчина, *ф. кєртовїнє, н. coll.*
Maulwurfhügel, *т. [II. 108.*

Кєруваль, *т. Lenker, т. Пис. Mi.*

Кєрувати, *в. н. u. а. ким, чим lenken,*
leiten, regieren. [joch, *н.*

Кєрцун, *т. Mittelstück im Ochsen*

Кєсєт, *т. Kesseltina, ф. Säckel, Beutel,*
т. Cassette, ф.

Кєскати, с. Таскати. *Кєскати*

Кєстемєн, *т. ungr. Hochzeittuch, н.*

Кєте, с. Ке.

Кєтяг, (*д. кєтяжок*), *т. М. I. 156.*

Траубе, *ф.; 2) Stumpf, т. См.*

Кєфаль, *ф. Art Fisch, с. Лобан.*

Кєца, *ф. Kotze, ф. zottige Wollende-*
ке, Ос. (61) I. 223.

Кєша, кєшўля, *ф. с. Кєшба.*

Кєшель, *т. кєшелїстий, а. с. Кра-*

Кєшєня, с. Кшєнє. [сїстий

I. Кїба, *ф. Kiebitz, т. с. Чайка.*

II. Кїба, *ф. Ungethüm, Ungeheuer, н*

Кїбалька, (*д. -ялочка*), кїбавка,

ф. Kopfreif, Art weibl. Kopfrutz (ги-
бавка, гибати, бгати).

Кїбата, *ф. с. Навїчка.*

Кїбель, -бля, *т. Kübel, т.*

Кїбєць, (*д. кїбчик*), с. Ковбєць.

Кив, *г. кїва, т. Н. 75. das Locken,*

Drohen, Deuten mit dem Finger; 2)

das Nicken, Schütteln (des Kopfes) *К. М.*

Кївати, кївнути, *в. н. wackeln,*

nicken, schütteln, winken: пальцем,

drohen с. Накївати; 2) *в. а. rühren;*

— ся sich —.

Кївєнє, -вня, *т. с. Сєрпєнє.*

Кївєр, *т. hohe Mütze, Szako, н.*

Киву́ха, *f.* die zuwinkt, Kokette, *f.* Кв. 262.

Кигі́й, *int.* vom Geschrei des Kiebitz.

Кигі́йк, *m.* М. III. 117. кигі́кане. *n.* das Geschrei des Kiebitz.

Кигі́йкати, кйгати, *Пис. v. n.* vom winselnden Geschrei des Kiebitz s. Скиглі́ти; 2) herumlaufen *Кол. I.* 202.

Кигі́йтка, кигі́ця, кикигі́ця, кикигі́чка, кигі́чка, *f.* Kiebitz, *m.* s. Ча́йка. [Калы́тка.]

Кигле́нечка, *f.* Ч. III. 457. s.

Кй́готь, *m.* s. Кóготь.

Кй́дальник, (-альщик). *m.* Arbeiter der Garben, Heu etc. auf den Schober zuwirft.

Кй́дати, кй́нути, *v. a.* werfen, schleudern; — пля́ми Flecken werfen; — ся ка́мінем Steine werfen (von Gassenböben); **b*) sich woran machen, sich ungehalten, ungeberdig benehmen; *c*) aufkommen, hie u. da zum Vorschein kommen (*B.*) *Пом. III.* 29.

Кй́дик, *m.* kleiner Mensch; Aschenbrödel, *n.* (*B.*).

Кй́дра, *f.* Bastsohle, *f.*

Кй́древ, *m.* Ф. s. Ке́дріна. [47].

Кй́злик, *m.* Art Blume *Кн. (Пр. VII.)*

Кивя́к, *m.* trockener od. gefrorener Viehkoth, -mist, *m.*

I. Кй́й, *pron.* s. Якй́й *Гл. б.* 69. кй́й біс! was Teufel! + *М. Ос.* 91.

II. Кй́й, *gen.* кй́я, (*d.* кй́йок, -йкя́), *m.* Stock, Prügel, *m.* кй́вний grosser St. *pl.* Stockschläge, *pl.*

Кй́йовй́й, *a.* К. Prügel-. [Kijewer-.

Кй́йв, *m.* St. Kijew; *adj.* кй́вский

Кй́йка, *f. m.* in d. Kinderspr. Fleisch, *n.* *Пом. III.* 31.

Кй́китя́ня, *f.* Kokette, *f.*

Кй́кить, кй́коть, -ктя́, *m.* (*d.* кй́ктик), *m.* verkümmertes Finger, Ellenbogen etc.; Rudiment, *v.* Stummel, Stumpf, *m.*; 2) Daumen, *m.* *Пом. III.* 31.

Кй́кнути, *v. n.* crepiereu.

Киль, *m.* Ру. Kiel, *n.*

Кй́ла, *f.* Leistenbruch, Bruch, Leibscha-den, *m.* (ruptura) *Пом. III.* 32.

Кй́лавй́й, *a.* кй́лавецъ, -вця́, *m.* leistenbrüchig.

Кй́лавка, *f.* verkümmerte, früh abfallende Zwetschenfrucht. [лй́ти.

Кй́лыкати, *v. n.* М. I. 78. s. Квз-

Кй́лим, (-лй́м), *d.* кй́лй́мок, -мка, *m.* Teppich, *m.* [-weberin, *f.*

Кй́лй́мниця́, *f.* Teppichstickerin,

Кй́лй́на, *f.* Acilina, (Aquilina); 2) Ч. V. 564. s. Калы́на.

Кй́лй́ця, *f.* s. Ха́та.

Кй́лты́на, *f.* s. До́лына.

Кй́льчы́к, кй́льту́нок, & s. Ке́льчик.

Кй́люф, *m.* s. Ке́леп.

Кй́ля, *f. s.* Хвй́ля (*v. d. Zeit*) *Ос.* 79.

Кй́ма́к, *m.* кй́мачы́на, *f.* кй́ма́че, *n. coll.* (*aug.* -чы́ско, -чы́ще, *n.*) unbrauchbares, krummes Holzstück.

Кй́мбры́на, *s.* Цы́мбры́на.

Кй́мпй́на, *f.* *Пар.* s. Ке́мпа.

Кй́мштува́ти ко́го ро́зуму §. jmdn auf die Probe stellen, versuchen.

Кй́ндзе́рavýй, *a.* *pol. s.* Куче́рavýй.

Кй́нды, *pl. Ко.* 115 Art warme Schuhe.

Кй́ндиба́л, *m.* Art hitziges Getränk; 2) Bergtheer, *m.*

Кй́ндиры́ця, *f.* s. Те́ндиры́ця.

Кй́нды́к, *m.* Art Baumwollstoff zum Unterfüttern der Kleider; 2) Band, *n.* s. Ски́нды́чка.

Кй́нй́внй́й, *a.* launig, capriciös.

Кй́нвути, *s.* Кй́дати; (кй́нй́! *imperat.* führe!). [2] Ballen, *m.* ГШ.

Кй́па, *f.* plumpe Person Ч. VII. 575;

Кй́пары́с, *m.* Сypressе, *f.* кй́пары́снй́й, *a.* С. I. 122. Сypressen-; кй́пары́совати́, *pl.* Сypressineae.

Кй́пень, -пня́, *m.* siedendes Wasser; кй́пне́м, *adv.* Шог. 143 kochend, kochend.

Кй́пня́, *f.* Siedepunkt, *m.*

Кй́пня́, *n.* das Sieden.

Кй́пять, кй́пок, *m.* s. Кй́пяток.

Кй́пяти́ти, кй́пені́ти, *v. n.* sieden, kochen, wallen.

Кй́повя́з, *m.* Ballenbinder, *m.* ГШ.

Кй́прэ́й, *m.* s. Ива́н-чай. [[Кй́прис].

Кй́пры́да, *f.* *Vein.* der Aphrodite

Кй́пры́й, *a.* löcherig, porös; хлй́б wohlgebacken; -а земля́ locker.

Кй́пть, *m. Ос.* (61) VI. 42. Russ, Satz, *m.*

Кй́пта́р, (*d.* кй́пта́рик), *m.* kurzes ärmelloses Pelz. [Qualm, *m.* Staubwolke, *f.*

Кй́пты́ва, *ОП;* кй́пты́га, *Б. f.* Staub,

Кй́пты́ти, *v. a. Ко.* 163. siedendheiss kochen, sieden lassen, auskochen, *Под.*

Кй́пяток, -тка, кй́пач, *К. m.* siedendes Wasser.

Кирпичка. *f.* Erdöl, Naphta, *n.* [Кс. 124.
 I. Кир! *int.* vom höhnischen Weisen
 II. Кир, *m.* nur im *Nominat.* u. *Vocat.*
 кѣрѣ in к. елѣсон! Herr, *m.* [χέρως].
 III. Кир, *m.* кир-китайка. *f.* КС.
 IV. 501. Art leichtes Tuch; 2) Trauer-
 flor, *n.* Пис. [n. Kirgisenkind, *n.*
 Кирсiа, *n.* Kirgise, *m.* кирсiа, -iаи,
 Кирд, кирдаль, -ѣля, *m.* кирдѣля,
f. Пол. ein Theil der Schafherde; Rudel *f.*
 Кирдовiк. *m.* Hirt, Hüter eines кирд.
 Кирѣй, *m.* s. Кирiло.
 Кирѣя, *f.* Art vornehmes Oberkleid.
 Кiржа, *f.* Ф. Hirtenstab, *m.*?
 Кирзати, *v. n.* und — ся мiшеvoll
 sich fortbringen, *m.* fortkommen.
 Кiрик, *m.* Cyriacus [Κύριος].
 Кирiлиця, *f.* Cyrillschrift, *f.* ки-
 рiльскiй, *a.* cyrillisch.
 Кирiло, *m.* Cyrill.
 Кирiнѣ, *n.* etw. Aufgewühltes, Un-
 ordnung, Wust; Sudelei, *f.* Schmutz, *m.*;
 2) Reichthum, *m.*
 Кирiнити, *v. a.* aufwühlen; in Un-
 ordnung bringen; beschmutzen; 2) *v. n.*
 dicht fließen.
 Кирiнниiй, *a.* schmutzig, sudelhaft.
 Кирiнник. *m.* unordentlicher Mensch,
 Sudler, *m.*; 2) ein Reicher, Geldprotz, *m.*
 Кирiнница, *f.* Sudlerin, *f.*; 2)
 Spüllichtzuber, *m.*
 Кирiна, *f.* Beim der горiвка.
 Кiркати, кiркнути, *v. n.* schril-
 lend schreien, kreischen, scheu auf-
 schreien (v. d. Henne) *He.*
 Кирлiг, *m.* s. Гирлiга.
 Кирмiк. s. Кимiк.
 Кирма, кирмiти, etc. s. Кѣрма etc.
 Кирниця, (*d.* -iчка), *f.* Brunnen,
 Brunnenquell, *m.*
 Кирничина, *f.* kaltes Quellenwasser.
 Кирничнiй, *a.* vom Brunnenquell;
 2) *s a. m.* Nbf. des Чѣремош ч.
 Кирничник, *m.* Brunnenmoos, *n.*
 (Fontinalis) *B.*
 Киромiн, *m.* Statice latifolia.
 Кiрпа, *f.* gewundene Haarflechte;
 2) stumpfe Nase; * кiрпу гнути die
 Nase aufwerfen, rümpfen.
 Кирпiвiй, кирпiтиiй, кiрпiиiй,
 КС. VIII. 351. mit aufgeworfener, ge-
 рümpfter Nase.
 Кiрпити ся, *ВВ.* die Nase rümpfen.

Кирпiч, *m.* in Ziegelform getrock-
 neter Viehmist zum Brennen gebr.; 2)
 —, кирпiчина (*d.* -инка), *f.* Ziegel,
f. Ziegelstein, *m.*
 Кирсатиiй, *a. s.* Курнiсий, *Н.* 164.
 Киртiда, *f.* Гол. III. 439.?
 Кирчати, *s.* Кричати.
 Кисiа, *f.* Ч. VI. Stricksack; Geld-
 säckel, -beutel, *m.*
 Кисасiнка, *f.* ungr. s. Павiнка, *Тор.*
 Киселiця, *f.* кисiль, (*d.* кисе-
 лѣчок; *aug.* кисiльце), *m.* Sauer-
 suppe aus Hafer- od. Gerstenmehl erzeugt.
 Киселiчник, *m.* Gefäss worin ки-
 селiця gährt, *n.*
 Кисень, -снiя, *m.* Sauerstoff, *m.* (Оху-
 genium); кисеннiй, *a.* -а сiль, Sau-
 erstoffsalz, *n.* Пол. [vom Niederhauen?
 Кисем, *m.* *Н.* 217. (сiким) — голова
 Кисiр, *m.* coll. Mutterschafe mit frisch
 geworfenen Lämmern. [v. Kijew.
 Кисiлiвка, *f.* *N.* eines Stadthügels
 Киска, *f.* Ф. *dim.* s. Кiса.
 Кислиiй, *a.* sauer, gesäuert; 2) * wei-
 nerlich. [greinen.
 Кислiти ся, saure Miene machen,
 Кислiця, *f.* saurer wilder Apfel;
 * *A-I.* 157. -цi в пѣлку пхати viel
 Sauerer, viele Drangsale erdulden §.
 Кислiч, *m.* Sauerdorn, *m.* Berberitze,
f. (Berberis vulg.); кислiчевiти, *pl.*
 Berberideae. [tergrün (Pyrola secunda).
 Кислiчкiй, *pl.* einseitsblütiges Win-
 Кислiбiкiй, *a.* mit verschleimten
 verklebten Augen.
 Кислотiа, *f.* (кислоти, *pl.*) Säure, *f.*
 Кислiяк, *m.* gesäuertes Brod, *Н.* 241;
 2) Sauer Milch, *f.* (*B.*).
 Киснене, *n.* Gährung, *f.* *B.*
 Кiсник, *m.* Пол. s. Зiквас.
 Кiснути, *v. n.* gähren, sauer wer-
 den; * weinen, *Пис.*
 Кисть, кiстка, (*d.* кiсточка Ф.),
f. Pinsel, (*d.* Pinselchen, *n.*) Büschel,
m.; 2) Traube, *f.* *B.*
 Кистець, -тця, *m.* Pinselschimmel,
m. (Pennisillum) *Вол.* [pogon).
 Кистюх, *m.* Bartmücke, *f.* (Cerato-
 Кит, *m.* Wall, Wallfisch, *m.* (Balaena
 mysticetus). [Büschel, *m.*; Rispe, *f.*
 Кить, кiта, *f.* Quaste, *f.*; Strauss.
 Китаевiй, китaiкiвiй, китaiчi-
 нiй, *a.* aus китai, китaiка, *Пот.* II.

Китаецъ, -ѣця, *m.* Chinese, *m.* китѣйчѣ, -ѣти, *n.* kleiner Chinese; *adj.* китѣйскій, chinesisich.

I. Китаѣй, *m.* китѣйка, (*d.* китѣечка), *f.* Taffet, *m.* leichter Seidenzeug.

II. Китаѣй, *v.* — граѣти *Kol.* I. 113.?

Китѣйка, *f.* *s.* Китаѣй I.; 2) knäuelblütige Glockenblume (*Campanula glomerata*); 3) *s.* Китѣ.

Китѣви, *pl.* Klötze als Unterlagen bei Holzbauten, *pl.* *s.* Котѣи.

Китѣи, *pl.* *A.D.* I. 121. *s.* Китѣица 4).

Китѣстиѣй, *a.* buschig.

Китѣти, *v. a. Ф.* in китѣици winden, binden; 2) segnen.

Китѣица, (*d.* китѣчка), *f.* Blumenstrauß, *m.*; 2) — горѣху Garben, *m.* Bündel, *n.* (der Erbse); 3) Quaste, *f.*; 4) *pl.* *A.D.* 108 Unterfutter eines Kleides, *n.* *Пом.* II. 19.

Китѣчний, (-ѣшнѣй), *a.* *Кух.* mit einer Quaste bei dem Säbel. [*Xenia*].

Китѣчник, *m.* Strausskoralle, *f.*

Китѣще, *n. m. aug. s.* Китѣ.

Китѣв корм, Wallfischhaas, *n.* (*Clio borealis*) *Вол.*

Китѣвка, *f.* *Ко.* 107 Art Kartenspiel.

Китѣй, *pl.* Haarflechten oberhalb der Ohren. [*m.* (*Alopeurus pratensis*)].

Китѣник, *m.* — луговѣй Fuchsschwanz,

Китѣовець, *v.чп.* —, *m.* Wallfischlaus, *f.* (*Syamus ceti*). [*fänger, m.*]

Китѣовець, -вця, *m.* Wallfisch-

Китѣушка, *f.* — червѣна Erdbeeroinat, *m.* (*Blitum virgatum*).

Китѣстиѣй, *a.* *Ст.* mit китѣици 3) versehen, quastenreich.

Китѣух, *m.* Fuchsschwanz, *m.*

Китѣг, *m. s.* Кетѣг. [II. 304.]

Китѣвиця, *f.* Keuchhusten, *m.* *Мѣ.*

Китѣкотѣти, *v. n.* rieseln; schwellen.

Китѣтик, *m. dim. s.* Китѣготѣ, кѣготѣ *C. I.* 218.

Китѣць - китѣць! *int.* Lockruf der Katzen.

Китѣине, *n. s.* Китѣя.

Китѣирувати, *v. a.* mit der Katze die Schultern abkratzen. [*scholle, f.*]

Китѣчка, *f.* Rasenstück, *n.*; Lehm-

Китѣцька, китѣця, *f. s.* Китѣчка, *Ч. V.* 193

Китѣця, -ѣти, китѣятко, *n.* kleiner Topf.

Китѣятѣи, *v. a.* schlagen; betasten (*im* Blindkuhspiel).

Китѣчеленок, китѣчеренок, -нка,

m. Fingergelenk, *n.* (*Фр.*); 2) verkümmert Finger, Rudiment, *n.*

Китѣчера, китѣира, (*d.* китѣирка), *f.* bewaldete Bergspitze, *Ф.*; Hügelstrich, *m.* *N.* vieler Berge.

Китѣерѣва, *f.* *Nbf.* des Прут.

Китѣити ся, sich aufblähen, *s.* brüsten, *III.*; 2) wölfen *s.* Оценѣти ся.

Китѣчка, *f.* Bündel von Stroh od. Schilf zum Dachdecken, *n.*; 2) Art Kreppe aus Flachs; 3) Ring zur Haarfrisur, *m.* *Kol.*

I. 38; Корѣпрут, *m.*; 4) Erdhügel, *m.* *vgl.* Китѣцка; 5) Federbusch am Czako, *m.* *Пом.* III. 31. [II. 120.]

Китѣчувати, *v. a. s.* Корчувати, *P.*

I. Китѣш! *a.* китѣш! *int.* Scheuchruf.

II. Китѣш, *m.* Wälzer, *m.* (*Corophium*).

Китѣшеннѣй, *a.* *Пис.* Taschen-

Китѣшеня, (*d.* китѣшенька), *f.* Tasche, *f.*

Китѣшитѣи, *v. n.* (китѣшѣу, китѣшѣиш, китѣшѣит) wimmeln, *Пом.* III. 31.

Китѣшка, *f.* Darm, *m.*; 2) Leber-, Blutwurst, *f.*; 3) Art eiserner Haken, Anker am Ende der кодѣла *He.* (*Пр.* XI. 1) 130. 118.

Китѣшкати, *v. n.* mit dem Ruf „китѣш!“ verscheuchen, vertreiben, *He.* [*Кух.*]

Китѣшкатиѣй, *a.* gespreizt, aufgeblasen,

Китѣшкѣвка, *f.* Darmsaite, *f.*

Китѣшкѣвиѣй, *a.* Darm-; 2) Wurst-

Китѣшлѣб, *n.* *Др.* *s.* 239. Lagerstätte, *f.* Nest, *n.* [*wimmelnd, Leov.*]

Китѣшмѣ, *adv.* in ungeheurer Menge

Китѣшнѣецъ, -еця, *m.* *Coriandrum sativum*.

Китѣшнутѣи, *v. a. §.* stürzen, werfen, *Кн.*

Китѣйк, китѣях, *m.* Rohrkolben, *m.* (*typha*); Mais-, Kukuruzkolben.

Китѣянѣй, китѣянка, *f.* Schlägel, Klöpfel;

Böttcherhammer, *m.* [*der St. Китѣв.*]

Китѣянѣн, *pl.* Китѣяно, *m.* Einwohner

Китѣянка, *f.* Weib aus Китѣв; 2) Wallfahrerin nach Китѣв, *Мак.*

Китѣянскѣй. *a.* *M. I. s.* Китѣвскѣй.

Китѣянѣя, *f. Ф.* [*Поез.* (67)59] Art Spaten?

Китѣячник, *m.* *Psolus, B.*

Китѣи, *conj. s.* Хотѣи.

Китѣбгати, *v. a.* etw. schwer aufheben.

Китѣбѣецъ, *s.* Кѣбѣецъ, кѣбѣецъ.

Китѣбувати, (*Ф.*) *s.* Кѣбувати, китѣмувати. [*Sperlings.*]

Китѣчик, *m. Ч.* III. 58. *Beim.* des

Китѣвсаа, *f. s.* Кѣвсаа, *К.*

Ківна́та, *f.* Ко. 130 s. Кімна́та.
 Ківо́т, *m.* israel. Bundeslade; 2) s. Кіо́т.
 Ківш, (*d.* ківшик, ківшок), *m.* Trinkgeschirr, *n.* Schöpfkelle, *f.*
 Кігті, *pl.* Krallen, *pl.* s. Кóготь.
 Ківе́ць, -вці́, Кі́в, *m.* N. e. Berges.
 Кі́в, *m.* Н. 161 das Innere des frisch abgeschlachteten Viehes.
 Кі́вій, *a.* s. Кóвій, ко́вчій, Ог. 35.
 Кі́влати, *v. a.* etw. langsam zustande bringen, aufbauen: хатчи́ну etc.
 Кі́влі, *pl.* s. Ковéл; ківликі́, *pl.* ківлі́в, *coll. n.* Dachsparren, *pl.* 2) winkelförmig, sperrig zusammengeschlagene Hölzer zum Festhalten der obersten Strohschichte am Strohdache.
 Кі́вліця, *f.* Gazelle, *f.* Ф.
 Кі́влічка, *f.* Ziegenhaut, *f.*
 Кі́вля́к, *m.* s. Ковля́.
 Кі́вя, *f.* linker Nbf. der Шля́ця; 2) N. e. Berges.
 Кі́вя́к, *m.* s. Кизя́к; 2) Ку. s. Бордо́г (aus Ziegenhaut).
 Кі́й, кійо́к, etc. s. Кий etc.
 Кі́йкува́тий, *a.* -е про́со Ог. (61) IX. 192 Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).
 Кі́йло, *n.* Sumpfspirstaude, *f.* (Spiraea ulmaria); 2) Art Steppengras: Stipa pennata. [Ог. 77.
 Кі́кач, *m.* кика́чка, *f.* s. Тика́ч etc.
 Кі́л, *gen.* кола́, *m.* кіле, *n.* coll. Pfahl, Pflock, *m.* кіл від кола́ (кіло́к від кілка́), von Haus zu Haus.
 Кі́лька, *num.* etliche, einige, mehrere (bis zehn); на — час auf einige Zeit.
 Кі́лькадеся́ть, *num.* einige Zehner (bis hundert).
 Кі́лькадру́г, *v.* — mit etlichen, einigen Leuten, mit wenigem Gefolge, V.
 Кі́лькалі́тний, *a.* mehrjährig.
 Кі́лькана́йця́ть, *num.* einige über zehn (bis zwanzig). [Пар.
 Кі́лькача́стний, *a.* mehrtheilig,
 Кі́льки, (-и́сь) s. Кі́лька.
 Кі́лький, *a.* wie gross, wie viel; — час wie lange Zeit.
 Кі́лькиця, *f.* Піс. s. Кі́льки, кі́лька.
 Кі́лькість, -ости, *f.* Пол. V. Menge, Quantität, *f.* Quantum, *n.*
 Кі́лько, *adv.* wie viel.
 Кі́лькорáкий? *a.* wie vielfach? wie vielfältig? Оц. §. 181.
 Кі́лькóро, *num.* etliche, einige.

Кі́лькоцвѣ́тий, *a.* mit mehreren Blüten, *v.*
 Кі́лькощѣ́вний, *a.* mehrspaltig.
 Кі́лкува́ти, *v. a.* mit Pflocken, *m.* Nägeln beschlagen (чо́боти).
 Кі́льний, *f.* Fuhrmannssitz, Bock, *m.*
 Кі́ло́к, -лка́, (*d.* кіло́чок) *m.* Pflock, Nagel, *m.* кіло́к від кілка́ s. Кі́л від кола́; 2) Wirbel an der Geige, *m.* *кі́лком сиді́ти unbeweglich sitzen, hocken.
 Кі́льце́, *n.* Rädchen, *n.* Ring, Reif, *m.* Scheibe, *f.* [kerig.
 Кі́льцевáтий, *a.* Пол. (з. 33) hök.
 Кі́льча́к, *m.* Keimlarpen, *m.* B. s. Про́заябе́ць, *vgl.* Колéць. [niculatae] *pl.*
 Кі́льча́сті, *pl.* Hornfrüchtige, (Cor-Кі́льче, *n.* coll. Keime, *pl.* B.
 Кі́льчити, *v. a.* keimen lassen; — ся keimen; b) von sich begattenden Hunden.
 Кі́ля́, *praep.* Ч. IV. 567 s. Бі́ля, neben.
 Кі́м, *m.* кіме, *n.* coll. — сні́гъ Schneeklumpen, *m.*
 Кі́мля́ч, *m.* s. Я́трак.
 Кі́мля, *f.* Art Fischnetz, Zuggarn, *n.*
 Кі́мна́та, *f.* Zimmer, *n.* Wohnstube, *f.* *dim.* кі́мна́тка, *f.* Zimmchen, Stübchen, *n.* [Erdklumpen, *m.* etc.
 Кі́мса, *f.* Н. 204 ein Stück Brot;
 Кі́меола́, *f.* dh Arbeit Erworbene.
 Кі́мува́ти, *v. n.* (Ф.) vermuthen.
 Кі́н, *gen.* кона́, *m.* Ecke, [γῶνος]; 2) Scene, Bühne, *f.*
 Кі́нь, *gen.* коня́, *m.* Pferd, Ross, *n.* кінь-мерене́ць Н. 17? конéм і́хати, reiten; — пі́ти zu Pferde etw. führen (im Gebirge mit бeса́ри).
 Кі́нва, *f.* hölzerne Kanne, III. II. 250. s. Ково́вка. [der Peitsche, *m.*
 Кі́ндзeр, *m.* Haarzipfel am Ende
 Кі́ндра́т, *m.* Codratus, Konrad.
 Кі́не́ць, (*d.* кінчик), *m.* s. Конéць.
 Кі́нний, *a.* zu Pferde, mit Pferden fahrend; * hastig, schnell: та не бóдьте всі́ кінні́, трéба бóути трóха й волово́му; *adv.* кінно.
 Кі́ннийк, *m.* кінні́ця, *f.* Гол. III. 82. (*d.* кінничéнька А. I. 37) Pferdestall, *m.*; 2) кінні́к, Пар. Reiter, Cavallerist, *m.*
 Кі́нні́ця, кінно́та́, *f.* Reiterei, Cavallerie, *f.* [gespann, *n.*?
 Кі́нні́чка, *f.* Гол. III. 3. Pferde-Кі́ньскій, (-цький), *a.* Pferde-Кі́нчаній, *m.* der am Ende des

Dorfes wohnt, (*Фр.*). [spitzig.]

Кінчастьи, *a.* am Ende zugespitzt,
Кінчати, (-аю, -аеш), *s.* Кінчати;
— ся *Зар.* sich zu endigen pflegen,
gewöhnlich das Ende nehmen.

Кінчик, *m. dim.* Endchen, Spitzchen,
Zipfelchen, Lärpchen, *n.*

Кінчина, *f. Пол.* Extremität, *f.*; 2)
—, кінчинé, *n.* Ende, Ableben, *n.* 5г.

Кінчати, *v. a.* endigen, beschlies-
sen; — ся sich endigen, schliessen.

Кінячий, *a.* -е зіле, Hexenkraut,
n. (*Circaea luteliana*).

Кіот, *m.* Glasschrank mit Heiligen-
bildern, *m. C. II.* 110.

Кіи, якім кіном ти міг то учини-
ти? wie konntest du dich nur unter-
stehen dieses zu thun? (*Ф.*).

Кіпнати, *v. n.* thauen, *s.* Топнати.

Кіпно, *adv.* ist Thauwetter; ist ko-
thig *Gr.* 21.

Кіпсти ся, erschrecken, *Gr.* 21.

Кіптити, (кип-), *v. n.* sich aufwir-
beln (vom Staube) *А.Д.І.300.* *s.* Копогати.

Кіпцюванє, *n.* das Aufwerfen der
Grenzhügel *Pa. I.* 372 *s.* Конєць.

Кіпшати, *s.* Кипшати.

I. Кір, *g.* ко́ру, (кир, *g.* кіру), *m.*
Masern, *pl.* (morbilli).

II. Кір, *g.* кіра, *m.* Bein. des Zigeu-
ners, = Dieb.

Кірє, *n. coll. s.* Корá Rinde *f.* (*B.*).

Кіржак, *m.* ein Rüdiger.

Кіржати, *v. n.* rüdiger sein.

Кірка, *f. s.* Ліжка, *III. I.* 392; 2)
до кірок попустити *Ос.* (61) *VI.* 19. 35?

Кірмак, *m. s.* Кироман; кѣрмек, *Нис.*

Кірувати, *s.* Курувати, *Еф.* 19.

Кірх, *m. Ос.* (61) *VI.* 19s. Корх; кулак.

Кірці, кірці, *pl.* Rinne im Was-
serad der Mühle, *pl. vgl.* Корняти.

Кіс, *g.* ко́са, *f.* Amsel, *f.* (*Turdus merula*).

Кісьба́, *f.* Mahd, *f.*

I. Кіска, *dim. s.* Ко́са kleine Haar-
flechte; 2) Leine, *f.* Seil, *n.*

II. Кіска, *f.* abgenutztes Ueberbleib-
sel der ко́са (*Sense*); verwendet als Mes-
ser, bes. als Rasirmesser; Messer aus
einer Sensenspitze, *He.*

Кіськати, *v. a. s.* Паринувати.

Кісько́м, *adv.* seitwärts, schief, *s.* Косо.

Кісник, *m.* кісничка, *f.* Band am
Ende der Haarflechte, *n.* *III. I.* 265.

Кісниця, *f.* Heuwiese, *f.*

Кість, *gen.* ко́сти, *f.* Knochen, *m.*
Bein, *n. pl.* Gebeine, *pl.*

Кістка, *f.* kleiner Knochen; кістка
й ма́стка (масть) та́ка von ganz ähn-
lichen Wesen; 2) Steinkern, *m.*; 3)
Würfel, *m. Пар.*; 4) *gew. pl.* кісткі
Knöchel an Füßen, *pl.* [selatus].

Кісткований, *a.* gewürfelt (*tes-*
Кістлявий, (-лєвий), *a.* knochig,
dürrbeinig.

Кістній, *a.* Knochen-.

Кістниця, *f.* Weinhaus, *n. Пар.*

Кістняк, *Ст. Щог.* кістяк, *m.*
Beingerippe, Todtengerippe, Skelet, *n.*
Knochenmann, *m.* [schelchen, *n.*

Кісточка, *f. dim. s.* Кістка, Кнө-

Кістриця, *f. s.* Костриця.

Кістяній, *a.* beinern, aus Knochen.

Кістянистий, *a.* knochig, *Пол.*
knöchern. [Вол. В.

Кістянка, *f.* Steinfrucht, *f.* (drupa)

Кістяр, *m.* Knochensammler, *m.*

Кіечик, *m. dim. s.* Ко́сар, *Гол. III.* 76.

Кіса́, -ати, *n.* Sensenstiel, *m.*

I. Кит, *g.* ко́та, *m.* кітка, (*d.* кі-
точка), *f.* Katter, *m.* Katze, *f.*; 2) мор-
ський Stechroche, *f.* (*Trygon pastinaca*),
He.; 3) Schwanzmeise, *f.* (*Parus cau-*
datus) wegen des langen Schwanzes, (*B.*).

II. Кит, *g.* кіту, *m.* Kitt, *m.*

Кіть, -кіть, кіть -кільт, *int.* vom
Kollern, Rollen, Wälzen. [stampft, *m.*

Кітвиця, *f.* Klotz in dem man etw.

Кіткати, *s.* Скобота́ти, kitzelu.

Кітлик, *m. dim. s.* Ко́тел.

Кітлице, *n.* Gebirgkessel, *m.*

Кітлова, *f. N. e.* полонина.

Кітля, *f.* Kittel, *m.*

Кітляр, *m.* Kupferschmied, Kessler, *m.*;
кітлярка (*d.* -рочка), *f.* des Kesslers Gat-
tin; *adv.* кітлярчин, кітлярский, des K.

(Кітній), *a.* nur *fem.* кітна́, träch-
tig (*v.* Schafen, Katzen, Rehen, Hasen &).

Кітувати, *v. a.* kitten.

Кі-у-віт! *int. W.* Nachahmung der
Vogelstimme. [Sohle), *m.*

Кіфлик, *m.* Kranz, Fleck (auf der
Кіц! киц! *s.* Кіть.

Кіцька, кіця *f. s.* Кит, кітка, Kietze, *f.*

Кіцький, кіцький, *a.* wie gross,
wie klein; — час wie lange; кіцько
wie viel (wie wenig).

Кічка, *f. s.* Кічка 1); 2) kurzes an beiden Enden zugespitztes Holzstück zum gleichn. Knabenspiel; 3) rückwärtiger Theil des Wagens, Hinterwagen, *m.*; Art Fuhrwerk zum Henschleppen grosser Stämme u. Balken.

Кіш, *g.* кошá, *m.* Korb, *m.* Korb od. Rumpf über dem Mühlsteine; 2) Feldlager, *n.* (der Kosaken).

Кішка, *f. gr.* Katze *f.*; 2) *s.* Кішка 3).

Кішкати, *v. a.* §. sorgsam aufziehen.

Кішня, *f. s.* Кісьбá, косовиця *Gr.* 21.

Кіяк, *s.* Кийáк; Кійн, Кіянін etc. *Лев.* *s.* Киявін etc.

Клад, *m.* Scheiterhaufen, *m.* КУ; 2) *s.* Кáдовó, *Пол.*; 3) Schatz, *m.*; 4) Zinnia elegans. [óстрый —?

Кладенець, -нца, *m.* Ко. 208

Кладильце, -лця, *n.* Legestachel, *m.*

Кладина, *f.* Alles was aufgelegt wird: Brett als Steg (*s.* Кладка), Stein zum Beschweren des Sauerkrauts im Fass; *pl.* Balken einer Stampfe; Brett als Unterlage.

Кладильник, *m.* Гол. III. 17 Ка-
sten-, Stiegen-setzer (der Garben) *m.*

Кладка, *f.* ein über einen Bach, Was-
sergraben gelegtes Brett, Steg, *m.*

Кладня, *f.* — sóли *B.* Salzlager, Salzflötz, *n.*; 2) Halbschock der Getreidgarben auf dem Felde aufgelegt, *n.*

Кладница, *f.* У. Sparsasse, *f.*

Кладовище, (-овиско) кладвище,
n. Friedhof, Kirchhof, *m.*

Клажа, *f.* Vorrath, *m.* Ст.

Клак, *m.* *pl.* клаки, *s.* Кло́че.

Клам, *m.* *pol.* *W.* *s.* Лож; я повів тóв
на — (*B.*) ich habe zum Scherz gelogen.

Кламало, *m.* Lügner, *m.*

Кламати, *v. a.* *pol.* *M.* III. 145
lügen; zum Scherz etw. vorlügen (*B.*).
Пот. III. 64.

Клань, *W.* клáня, *f. s.* Кладня 2).

Кланіця, *s.* Клоніця.

Кланцати, *v. n.* зубáми mit den
Zähnen klappern.

Кланцатий, *a. s.* Зубáтий.

Кланці, *pl.* (*B.*) Wolfszähne, Eck-
zähne, *pl.* [82 das Sichverbeugen.

Кланяне, (*d.* кланя́ненько), *Га.* I.

Кланяти ся, sich verbeugen, eine
Verbeugung machen; jmdn grüssen:
кому́, до когó.

Клапáна, *f.* Klappe, *f.* (am Mieder).

Клапáня, *f.* Art haubenförmige Pelz-
mütze mit Ohrenklappen. [*Пот.* III. 64.

Клапати, *v. n.* klappern, plappern,
Клапáтий, *a.* klappernd.

Клапáч, *m.* клапáчка, *f.* Plapper,
(-in), Plauscher, (-in).

Клапати, *s.* Квáпати. *Оз.* 80.

Кланкий, *a.* niederhangend *Мі.* II. 261.

Клапоть, (*d.* клáптик), *m.* клáп-
тиця, *f.* Stück, *n.* — солóми eine Hand-
voll Stroh; Wisch, Fetzen, *m.*

Клапоухий, *a.* mit grossen herab-
hängenden Ohren, klappöhrig.

Клапáвий, клапáвий, *a.*
mit Fetzen, lumpig. [Art Pilz.

Клапáуля, *f. s.* Клапáвий; 2)

Кла́сти, (кладу́, кладеш), *v. a.* le-
gen, anlegen, setzen; — когó за когó
jmdn zu etw. wählen, jmdn als — an-
stellen; — когó, себó мýдрим jmdn,
sich für weise ausgeben; — ся sich
legen; б) * beschliessen, vorhaben.

Клатні: дбай о клатні землі *Шл.*
(*Пр.* VIII. 967) ?

Кла́цати, *s.* Кланцати. [piert.

Кла́че, *n.* Jännerferkel, das bald cre-
Кла́чити ся, wirr u. zähe werden
wie Werrig (кло́че), sich verfilzen.

Клеба́нїя, *f.* §. Pfarrhaus, *n.*

Клеба́нка, клеба́ня, *f. s.* Клапá-
ня; 2) *s.* Капелю́х.

Клебу́к, (-у́х), *m. s.* Клу́бок, *Фр.*;

2) Klumpen, Ballen, *m.*; 3) Kopfstück
vom Hut, *n.*

Клева́к, *m.* *Пол.* Eckzahn, Hauer, *m.*

Клеветэ́ченька, *dim.* *s.* Кле-
ветни́ця.

Клеветер, *m. s.* Команіця. [rung, *f.*

Клеветá, *f.* Verleumdung, Läste-
Клеветáти, *v. n.* на когó jmdn
verleumden, verleistern. [verleüsternd.

Клеветни́й, *a.* ЛД. verleumderisch,

Клеветни́к, *m.* Verleumder, Lä-
sterer, Ehrenräuber, *m.* Ф.

Клеветни́ця, *f.* Verleumderin, *f.*

Клеветна́, *f.* (Фр.) *s.* Дзвінни́ця.

Клевету́ха, *f.* *Вейт.* eines schim-
pfenden, zänkischen Weibes Ч. III. 212.

Клеветце́, -вця́, (*d.* клéвчик), *m.*

Hammer, *m.* [leus).

Клеви́ч, *m.* Hammermuschel, *f.* (Mal-

Клеветува́ти, *s.* Кальтува́ти.

Клеветунок, -у́нку, *м.* Кельчик, кильтунок. [Ч. VII. 575.

Клевцу́р, *м.* vierschrötiger Mensch
Кле́нне, *н.* das Leimen.

Клезну́ти, *в. н.* А-Г. 162 Backenstreiche geben; schlagen *Кл.*

Клей, *м.* Weissbuche, *ф.* с. Граб; 2) с. Клий; к ле́йк, кле́ти, кле́йкый, etc. с. Клийк, клийкий. [м. Под.

Клейковина, *ф.* Kleber, Pflanzenleim,
Клейма́ти, кле́йнити, *Левч. Др. с.* 214. *в. а.* stempeln; brandmarken.

Клеймо́, кле́йно́, *Левч. н.* Stempel,
м. Brandmal, *н.* [gnien, *pl.*

Клейно́ти, *pl.* Kleinodien, Insi.
Клейо́нка, *ф. gr. Ко. 115* Wachstum, *н.*

Клейту́х, *м.* Левч. Pflopf, *м.*

Клеа, *м. с.* Клеа, кле́цок.

Кле́авка, *ф.* Schnarrheuschrecke,
ф. (*Acridium stridulum*). [Schnarren.

Кле́кит, -оту, *м.* Geklapper, *н.* das
Клекота́ти, (-ти́ти), *в. н.* klappern,
plappern, schnattern. [Фр.

Клемези́ти, *в. а.* zusammenleimen,
Кле́мпа, *ф.* Schlampe, nichtsnutzige
Dirne; 2) alte, schlechte Kuh.

Клень, кле́ник, *м.* кле́йця, *ф.* Döbel,
Hasel, *м.* (*Leuciscus serbalus*).

Клен, кле́нь, *м.* кле́йця, *ф.* spitzblättriger Ahorn,
(*Acer platanoides*).

Кленьба́, *ф.* Пар. с. Клятьба́ das
Fluchen; 2) Eidschwur, *м.*

Кленя́на, *ф.* Ahornbaum, *м.* Ahorngehölz,
н. С. I. 89.

Кленове́ць, -вця́, *м.* Ahornfalter,
м. (*Limenitis aceris*). [Ahornholz.

Кленови́й, *а.* vom Ahornbaum; aus
Клені́вка, *ф.* linker Nbl. der Рибниця.

Кленца́к, *м.* Kernbeisser, *м. с.* Костогри́в.
[bar, *Пол.*

Клепа́льний, *а.* hämmerbar, dehn-
Клепа́ло, *н.* Bret auf welches man
ehedem schlug um die Leute zur Kirche
zu rufen, *н.*: піп в дві́н а чорт
в клепа́ло; 2) Balzort der Auerhühner,
Gr. 21.

Клепа́ня, *с.* Клапа́ня.

Клепа́ти, *в. а.* klopfen; dengeln,
hämmerн; 2) *на ко́гось *К. jmdn* fälschlich
beschuldigen, verleumden, anklagen.

Клепа́ч, *м. с.* Клеве́ць, Schláгел;
2) *Zugendiescher, Verleumder, *м.*
R. 98; 3) geringe Scheidemünze.

Клепа́чка, *ф.* Dengelstock, -amboss,
м. [2) Abramis sara.

Клепе́ць, -пця́, *м.* ГИЛ. с. Клеве́ць;
Кле́нка, *ф.* Brettchen, *н.*; 2) Daube,
Fassdaube; * браку́е му одно́ї кле́нки
в голові́ er hat seine fünf Sinne nicht
beisammen, es ist bei ihm im Kopfe nicht
richtig; 3) Butterwecke, *ф.*

Клепта́ти, кле́птіти, *в. н.* * viele
Male ein u. dasselbe reden.

Кле́р, *м. Р. с.* Клер; кле́рик, *м.* Cleriker,
м. клерика́л, *м.* (-а́льний etc.)
clerical.

Клесáчка, *ф.* Art Schustergeräth.
Клест кривоно́с, *м.* Kreuzschnabel,
м. (*Loxia curvirostra*).

Клесува́ти, *в. а.* Art Schusterarbeit,
vgl. Кла́сува́ти.

Клеть, *ф.* Ме. 165 с. Кла́ть.

Кле́ц, кле́цок, -ца, *м.* Klotz, Hackestock,
Block, *м.*

Клеча́льний, *а.* -а неді́ля Pfingstsonntag,
м. Pfingstwoche, *ф.* [feste), *н.*

Клеча́не, *н.* Maienlaub (am Pfingst-
Клеча́ний, (-а́ний III. II. 119),
а. aus grünem Maienlaub; 2) с. Кле-
ча́льний.

Клешá, *ф.* (Фр.) Spundloch, *н.*

Клешня́, *ф. с.* Клешня́; 2) с. Сакельня́.

Клешня́к, *м.* Bottenknüppel, *м.*

Клеще́вина, *ф.* Wunderbaum, *м.*
Christuspalme, *ф.* (*Ricinus communis*).

Клещи́шок, -шка́, *м.* Bücherscorpion,
м. (*Chelifer caneroides*) *Пол.*

Клещи́нець, -нця́, *м.* плями́стий
gefleckter Aron, Zehrwurz, *ф.* (*Arum
maculatum*); кле́щинева́ти, *pl.* Aron-
artige (*Aroideae*).

Кли́в, *м. с.* Клева́к, *У.*

Кли́ва, *ф.* nackter Gipfel eines Berges;
N. e. Berges.

Кли́гати, *в. н.* mit Mühe im Gang
sich erhalten (von e. Mühle etc.).

Кли́ж, *м. с.* Лі́жар.

Кли́й, *м.* Leim, *м.* [brig.

Кли́йкый, кле́йстий, *а.* leimig, kle-
Кли́йкість, -ости́, *ф.* Klebrigkeit, *ф.*

Кли́йний, *а.* Leim-.

Кли́йова́р, *м.* Leimsieder, *м.*

Кли́йова́рня, *ф.* Leimsiederei, *ф.*

Кли́йк, *м.* Gersten-, Haferschleim, *м.*

Кли́їти, *в. а.* leimen, kleben. [Term.
Кли́к, *м.* Ruf, *м.*; 2) Lärm, Tumult, *м.*

Клякане, *n.* das Rufen.
 Клякати, (клячу, клячеш) клякнуги, *v. a.* rufen, anrufen; на когось sich auf jmdn berufen.
 Клякач, *m.* Rufer, *m. Пар.*
 Клякбвщина, *f.* † Art Abgabe. [*m.*
 Клякун, *m.* торговий Marktchreier,
 Клим-клим! *int.* vom Geklimper.
 Клим, Климко, *m.* Clemens.
 Климбас, *m.* Narr; Trottel, *m.*
 Климля, *f.* s. Кімля.
 Климятин, *m.* N. e. Berges.
 I. Клин, клинь, клинина, клинв-ка, клинчук etc. s. Клен, клень etc.
 II. Клин, (*d.* клинець, клинок-нкі, клинчик), *m.* клин, *n.* coll. Keil, *m.* 2) Zwickel im Kleide; keilförmiges Erdstück, *k.* Figur etc.; 3) Nagel, Pflock, *m.*
 Клинник, *m.* s. Голубель.
 Клиноватий, *Пол.* клиноватий, *a.* keilförmig.
 Клинкувати, *v. a.* mit keilförmigen Pföcken beschlagen (die Wände einer hölzernen Hütte). [*bein, n. B.*
 Клиновий, *a.* Keil-, -а кість Keil-
 Клинтух, *s.* Клейтух *Левч.* [*sen.*
 Клинути, *v. a.* з'єди аeinander pres-
 Клинцювати, *v. a.* einkeilen.
 Клинчастий, (-атий), *a.* keilförmig zugespitzt; *pl.* (уставки) Art Muster der Leinenstickerei *Кол. I.* 48. 347.
 Клир, *m.* Clerus, *m.* Geistlichkeit, *f.*
 Клярос, *m.* s. Крылос; клярошанин etc. s. Крылошанин, etc.
 Клясати, (кляшу, кляшеш) *v. a.* *H.* 26?; клясачка, *f.* *H.* 275 s. Клясачка?
 Клясиарх, *m.* Küster, *m.* [κλησιαρχος].
 Кляцяти, *v. n.* seine müden Tage schleppen.
 Клич, *m.* кляча. *f.* *Кл.* Ruf, Aufruf, Schlachtruf, *m.* Parole, Losung, *f.* *M.* III. 20 *KU.*; клич клявати den Ruf erschallen lassen, laut verkünden.
 I. Клячка, *f.* Zuname, Spitzname, *m.*
 II. Клячка, *f.* *Гол. I.* 90 Brustwarze, *f.*?
 Кляшавий, *a.* клишонбгий, *m.* клишонбгий, *a.* *M.* II. 398. krummbeinig, säbelbeinig; *vgl.* Кляшній.
 Кляк, *m.* *Ф.* brodelnder Wasserwirbel, Strudel, *m.* *vgl.* Клякіт.
 Клякучка, *f.* s. Клякічка.
 Клямка (-ця), *f.* Clementine.
 Клян, *g.* клону, *m.* *Пар.* s. Про-

клян Fluch, *m.*

Клянне, клянно, *adv.* mit ehrerbietiger Verbeugung, ergebenst, *Фр. Кол. I.* 226.

Клянтити, *v. a.* zusammenbasteln, pfuschern. [*n.*; Wimper, *f.*

Клянавка, кляпка, *f.* Augenlid,
 Кляпати очима, mit den Wimpern nicken, mit den Augen blinken.

Кляснати, *v. a.* s. Клянтити; 2) — ся s. Клясати ся.

Клясувати, *v. a.* гліну den Thon für den Töpfer kneten.

Клять, *f.* *Ч. IV.* 353 Kammer, Vorrathskammer; Stube, *f.* 2) s. Клятка. *Зар.*

Клятка, (*d.* кляточка), *f.* Käfig, *m.* Bauer, *n.*; 2) Grundcomplex aus 6 десятин, *m.* [*felt.*

Клятчастий, *a.* quadrillirt, gewür-
 Клятчатка, *f.* *Под.* vegetabilischer Zellstoff, Cellulose, *f.* [*Ог.* 47.

Кляч, *m.* *ungr. Гол. III.* 4. s. Ключ.

Кляшя, кляшня, *f.* *H.* 214. 51. Zehe; Schere, *f.* (beim Frosch, Krebs &).

Кляшонбгий, *a.* *Ч. V.* 1177 s. Клишонбгий.

Кляш, *m.* Zecke, *f.* (Ixodes).

Клящак, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula)

Клящя, (*d.* клящики) *pl.* Zange, Kneipzange, *f.* [*f.* (Panorpa).

Клящохвостка, *f.* Scorpionsfliege,

Кля, *n.* (*Ф.*) Ecke, Kante an einem Gegenstande, *f.* 2) *pl.* *кля* s. Кляв.

Кляоб, *m.* Bund von 30 повісем.

Клябук, *m.* Kapuze, *f.* (der Mönche) *III. II.* 125. [*m. Пар.*

Клябукяр, *m.* Filzer, Filzmacher,

Клябучаний, (-бучный), *a.* Filz-,
 Клябучина, *f.* Filz, *m.* [*filzig.*
 Клябучити, *v. a.* filzen.

Клябучя, *pl.* Filzstiefel, *pl.* *Пар.*

Клява, клявакя, кля, *pl. B.* Hackenzähne, Eckzähne; Hauer eines Ebers, *pl.*

Клявий, — з'єб Eckzahn, *m.* *Пол.*

Клядничка, *f.* *N. e.* Berges.

Клякічка, — пернатка, *f.* Pimpernuss, *f.* (Staphylea pinnata).

Клякотити, *v. n.* *С. I.* 246 kochen u. dabei brodeln.

Кляон, кляони й прокляони *M+B.* 34 alle möglichen Flüche, s. Клян.

Кляонити, *v. a.* biegen, neigen, niederbeugen; — ся sich neigen; * abzielen.

Кляонця, *f.* Runge, *f.* Seitenholz,

m. (beim Hinterwagen).

Кльбацок, -цка, *m.* Klumpen, *m.*

Кльпить, *s.* Кляпоть.

Кльпит, -оту, *m.* клопта, *f.* Кв. 374. 378. Kummer, *m.* Sorge, Verdriesslichkeit *f.*; 2) Brettchen oberwärts angeschlagen mit e. Loch für die Handmühlenstange, *n.*

Клоповник, *m.* *Lepidium ruderale.*

Клопитливыи, (-пот-), *Фр.* клопитный, *М.* III. 49. kummervoll, sorgenvoll, voll Mühsal u. Gefahr; 2) geschäftig, emsig, betriebsam, rührig, sorglich, besorgt *М.* II. 131; клоптоно, *adv.* viel Kummer.

Клопотати, (клопочу, клопочеш) *v. a.* когò, кому голову jmdn belästigen, jmdm Ungelegenheiten verursachen; — ся sich viel Mühe machen, besorgt, bekümmert sein; ängstlich geschäftig sein.

Клопотливість, -ости, клопотня, *f.* Mühe, Bemühung, Mühewaltung, Bekümmernis, Sorge, *f.*

Клопотуха, *f.* ängstliches, allzugeschäftiges Weib; *Вейм.* der Glückhenne *Кв.* 266.

Клопоухий, *a. s.* Клапоухий.

Кльосиво, *n.* Holzstück zum vorläufigen Verbinden einer zerrissenen Kette, *n.*

Кльоче, (-ча), *n.* Ausschuss vom gehchelten Hanf od. Flachs, Werg, *n.*

Кльочити, *v. n.* glucksen; 2) balzen (*B.*) vom Гòтур.

Кльочка, *f. s.* Квчка, (*B.*).

Клочковатий, *Пол.* клочнистий, *a.* zottig, flockig; verfilzt.

Кльчний, *a.* aus Werg, wergen, *B.*

Кльчок, -чка, *m.* Büschel, *n.* Zotte, Klunker, *f.* *Пар.*

Кльуб, *m.* Hüftbein, *n.* Wiederrist, *Rist, m.*; 2) grosser Knäuel.

Кльубак, *m.* Bandholz quer die Thürpfosten oben verbindend; 2) *s.* Кльубок *Фр.*

Кльубня, *f.* *T. s.* Калабания.

Кльуба, (-ба), *n.* (*coll.*) *s.* — шовкове in Märchen: als Ariadnefaden *Ф.* (*Пр.* X. 194).

Кльубенити *s. B.* кльубити ся knäueelförmig sich wälzen, sich wirbeln; sich knäueln.

Кльубця, *f.* Hüftbein, *n.* [*meris.*]

Кльубка, *f.* Schalenmuschel, *f.* (*Гло*

Кльубковатий, *a.* knäueelförmig.

Кльубникй, *pl. gr.* *Под. s.* Полуницї.

Кльубвати ся, *Вах.* кльуботати, *v. n.* sich knäueln, in Knäueln wallen.

Кльубовятка, *f.* Rollassel, *f.* (*Glo-*
meris pustulata) *Вол.*

Кльубок, -бка, (*d.* кльубчок -чка) *m.* Knäuel, Knaul, *m.*

Кльубчок, *m.* *Ч. V.* 761?

Кльумак, *m.* *Ч. II.* 506 *s.* Тлумак.

Кльунок, -нка, (*d.* кльубчок) *m.* Ränzel, Felleisen, Bündel, *n.* Mantelsack, *m.*

Кльуня, (*d.* кльунька), *f.* Scheune, Scheuer, *f.* *Пом.* III. 90.

Кльусвати, кльусом їхати, *v. n.* im Trab gehen (*v.* Pferde); — reiten.

Кльушня, *f.* *Пис. s.* Люшня, лүшня.

Кльуб, *m.* Club, *m. adj.* кльубвий.

Кльуба, *f.* Kloben, Schraubstock, *m.*

Клемме, Zwinge, *f.*; *pl.* Marterwerkzeuge, *pl.*; 2) Holzstamm mit der krummen Wurzel ausgegraben zum Zimmern der Галыри. [2] * sich sträuben (*B.*).

Кльубачити ся, sich stark winden;

Кльубка, *f.* Werkstück der Böttcher beim Einsetzen der Dauben in den Reif, *n.*

Кльув, *m.* Schnabel, *m.* *Пол.*

Кльубака, *f.* knorriger Stock.

Кльувати, *v. a.* picken, hacken; anbeissen; 2) vom Ansetzen der Eier dh die Schmeissfliege. [*cholophus.*]

Кльувопуч, *m.* Ziermilbe, *f.* (*Rhyn-*

Кльуворожок, -жка, *m.* Nashornvogel, *m.* (*Euceros rhinoceros.*)

Кльуга, *f.* Spitze (der Schuh) einer Pike, Lanzenspitze, *f.*

Кльугівка, *f.* Trachea, *B.*

Кльудерево, *m.* Specht, *m.* (*Picus.*)

Кльук, *m.* клюкова кість, Hakenbein, *n. B.*; 2) Birkenstecher (Rüsselkäfer), *m.* (*Rhynchites.*)

Кльюка, *f.* Haken, *m.* Krücke, *f.*

Кльюканя, *m. f.* клюковосий, *a.* mit hakenförmig gebogener Nase.

Кльюкати, кльюкнути, *v. a. s.* Кльувати *Левч.*; 2) *v. n.* vom Rieseln u. Schlagen der Adern *Н.* 158; 3) einen Schluck machen u. sich berauschen *Кв.* 65.

Кльюква, *f.* Moosbeere, *f.*; 2) *pl. s.* Кльючина. [*боток, Пол.*]

Кльюну, *d.* кльюнок, *m. s.* Кльюв, хб-

Кльюнути, *s.* Кльувати.

Кльюня, *f. s.* Кльуня, шопна.

Кльюпак, *m. s.* Ручійця (beim Wagen).

Клюпати, *v. n.* klopfen; picken (B.).
 Ключа́к, *m. m.* Glätter, *m.* Glättholz,
n.; 2) *s.* Ключа́к.
 Ключе́ дерево, *s.* Ключе́ дерево.
 Ключе́ска, *f.* Klösse, *f.*; 2) *N. e.* Berges.
 Ключе́ сува́ти, *v. a.* mit dem ключа́к
 glätten *vgl.?* Ключе́ сува́ти.
 Ключа́к, *m.* Kneif, *m.*
 Ключ, *m.* Schlüssel, *m.*; 2) Werk-
 стück im Webstuhl, *n.*; hakige Brun-
 nenstange; 3) Gelenk, *n.* (B.); 4) Stimm-
 hammer, *m.*; 5) — грани́чный Oster-
 grenzentafel, *f.* (in d. Kalenderrechnung);
 zusammengehörige Landgüter, Güter-
 complex; 6) Springbrunnen, *m.* Quelle,
f. Ко. 6.; 7) * Schluss, *m.* (ratiocinium,
 syllogismus) *Ил.* [fen, *m.* II.
 Ключа́, *f.* Schar, *f.* (v. Vögeln), Нау-
 ключа́р, *m.* *s.* Ключник 1). III.
 Ключе́нь, по́град — *m.* Waldrebe,
f. (Clematis vitalba). [wurzel.
 Ключе́зиль, *m.* Ф. fabelhafte Spring-
 Ключи́к, *m.* kleiner Schlüssel, Schlüs-
 selchen, *n.*; 2) *pl.* Schlüsseblume, *f.*
 (Primula).
 Ключи́на, *f.* Schlosshaken, *m.* oben-
 gekrümmte Holzstange, Schlüsselstange
 am Dache zum Festhalten der Bedek-
 kung bei Schobern & *Me.* 24. K. I. 219.
 Ключи́ннє, *n.* Фр. Gefüge; Dachwerk,
n. (дбмів). [treffen.
 Ключи́ти ся, sich ereignen, sich
 Ключи́ця, *f.* Schlüsselbein, *n.* (cla-
 vícula).
 Ключи́вка, *f.* Nbf. des Прут.
 Ключи́вник, *m.* Sticta pulmonacea.
 Ключка́, *f.* Haken, *m.* Schlinge. *f.*
 Klinkhaken, Schlosshaken, *m.*; 2) Schling-
 falle, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.* ключки
 собі шука́ти * einen Vorwand suchen,
 anzubinden trachten.
 Ключкува́ти, *v. n.* schlingend lau-
 fen um irre zu führen, (за́яць); Aus-
 flüchte machen; 2) з ким *s.* Ключки
 собі шука́ти. [selbeinarterie, *f.*
 Ключни́й, *a.* -а́ арте́рия Schlüs-
 Ключни́к, (-юшн-), *m.* Schliesser,
 dem die Schlüssel anvertraut sind, Schlüs-
 selbewahrer; Aufseher, *m.* АД. I. 224;
 Beschliesser (eines Hauses) Güterver-
 walter, Wirtschaftsinspector, *m.* С. II. 27;
 2) Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum).
 Ключни́ця, (*d.* ключни́ченька),

f. Beschliesserin, Haushälterin, Ausge-
 berin, *f.* 2) *s.* Сивора́кина.
 Ключо́вий, *a.* Шу. Schliess-, Schluss-;
 -е зіль *s.* Ключе́зиль.
 Ключо́лєти, *pl.* Bein. der жура́-
 влики *Мл.* die in Form eines offenen
 Dreieckes (ключ) ziehen.
 Кля́вдий, Кля́вдик, *m.* Claudius;
 Кля́вдия, Кля́вдя, *f.* Claudia.
 Кля́вза, *f.* Klause, *f.*
 Кля́виш, *m.* Clavis, *m.* Taste, *f.*; кля-
 вяту́ра, *f.* Claviatur, *f.*
 Кля́л, кля́лати etc. *s.* Глєл etc.
 Кля́йстер, -стру, *m.* Kleister, *m.*
 Кля́йструва́ти, *v. a.* kleistern.
 Кля́к, *m.* (грани́чный). К. Лєвч.
 кляко́вє дере́во Grenzbaum, Grenz-
 pfahl, *m.* Grenzzeichen auf dem Baume, *n.*
 Кля́канє, *n.* das Knien.
 Кляка́ти, кля́кнути, *v. n.* öfters
 auf die Knie fallen, niederknien.
 Кля́мка, *f.* Klinkhaken. *m.* Sperr-
 klinke bei dem Triebrad (im Webstuhl), *f.*
 Кля́мна, *f.* *s.* Кля́мна. [Spange, *f.*
 Кля́мра, (*d.* кляме́рка), *f.* Klammer,
 Кля́мрува́ти, *v. a.* zusammenklam-
 mern. [ушна Ohrmuschel, *f.*
 Кля́па, *f.* Klappe, *f.* Lappen, *m.*; —
 Кляпа́ч, *m.* *s.* Чєпиль.
 Кляце́ць, -ця́, *m.* *s.* Кляце́ць.
 Кляпи́на, *f.* *s.* Кля́мна, кля́мна.
 Кля́рнет, *m.* Clarinette, *f.*
 Кля́са, *f.* Classe, *f.*
 Кля́сик, *m.* Classifier; кляси́фіку-
 ва́ти, *v. a.* classificieren; кляси́фіка́-
 ция, *f.* Classification, *f.* кляси́чний, *a.*
 classisch; кляси́чність, -ости, *f.* Clas-
 sicität, *f.* [zen A-G. 166.
 Кля́снути, *v. n.* klatschen; schnal-
 Клясо́вий, *v.* Classen-.
 Клясо́вість, -ости, *f.* Нав. Clas-
 sensystem, *n.*
 Кля́сти, (клену́, клєнєш) *v. a.* flu-
 chen, verwünschen; — ся schwören.
 Клятьба́, кля́тва, *f.* Schwur, Eid;
 Fluch; Bannfluch, *m.*
 Кля́тий, *a.* verflucht, verwünscht.
 Кля́ч, *m.* He. (Ир. XI. (1) 120) Pflock
 beim Netz, *m.* *s.* Кляшнєк.
 Кля́ча, кля́ч, *f.* Stute, *f.*
 Кляча́ти, *v. a.* knicken, brechen:
 коміш *Ос.* (62) II. 65; 2) (клячу́,
 клячи́ш) *v. n.* knien.

Клячѣти, *v. a.* die Grenze mit einem kляк bezeichnen, bestimmen, *Левч.*

Клячѣха, *f. N. e.* Berges.

Клячнѣця, *f. Knieschemel, т. Фр.*

Кляштор, *т. Kloster, н.;* кляшторнѣй, *а. klösterlich.*

Кмень, *т. s. Kmin.*

Кмень, кмѣть, кмѣтиця, *II. n. 83, т. кмѣтство, n. coll. Freibauer; reicher, angesehener Bauer, Grosshüfner, т.*

Кметѣня, кмѣтиця *Гол. III. 84. У. кмѣтя f. Mi. II. 80* Weib eines кмень, reiche Bäuerin. [*Аль. 515.*

Кметовѣн, *т. Sohn des кмень.*

Кмѣтскѣй, *а. des кмень Гол. III. 77.*

Кмечѣти, *v. n. Гол. III. 56.?*

Кмин, *т. Kümmel, т. (Carum carvi);* *адж.* кминобѣй.

Кминѣти, *v. a. kummeln, Пар.*

Кминѣвка, *f. Kümmelbrantwein, т.*

Кмит, *т. — брѣти, на к.б. wahrnehmen, begreifen, sich einen Begriff bilden; мѣти щось на кмитѣ* *etw. im Sinne, im Auge haben.*

Кмитѣвѣй, *а. scharfsinnig. [Пол.*

Кмитѣвѣсть, *-ости f. Scharfsinn, т.*

Кмитувѣти, кмитѣти, *v. a. etw. begreifen; überlegen, worüber nachdenken, sinnen. [19: кляга?*

Кмѣга, *f. He. („Пр.“ II. 437)? Н.*

Кнегѣня, *(-ѣнька). & s. Княгѣня;* 2) кнегѣньки, *пл. Art der Leinenstickerei (уставки).*

Кнѣга, *f. (grosses) Buch, н.; 2) пл. Buchmagen, Blättermagen, Psalter, т. Пол. Книгѣр, т. Buchhändler, т. адж. книгѣрскѣй.*

Книгѣрня; *(книгѣвня, книгѣвниця f. Buchhandlung, f.; Bùchersaal, т. Пар.*

Книговѣй, *а. Buch-, бûcherlich, Term.*

Книгѣвник, *т. Bibliothekar, т. Пар.*

Книговѣдѣць, *-дця, т. Buchführer, Buchhalter, т. Пар.*

Книговѣдство, *н. ГШ. Buchführung, Buchhalterei, f. [lung, f.*

Книговѣбр, *-бру, т. Bùchersamm-*

Книголюб, *т. ГШ. Bùcherfreund, т.*

Книгопѣсѣць, *-сця, т. Bùcherschreiber, т.*

Книгоплѣт, *т. Buchbinder, т. Пар.*

Книгорѣй, *т. *Bùcherwurm, т. ГШ.*

Книготискѣрня, *f. Buchdrucker-*
presse, f. Пол.

Книгохранка, книжкѣльня, *f. Bibliothek, f.*

Книжка, *(д. книжочка, книжчѣна, f. книжкѣ, -ѣти, н.) Buch, н.; дѣт. Bùchlein, Bùchelchen, Bùchel, н.*

Книжкѣвѣй, книжнѣй, *а. Bùcher-; bûchergelehrt, К.*

Книжники, *т. Bùchergelehrte, Schrift-, Stubengelehrte т.; 2) Buchbinder, т.*

Книжнѣцкѣй, *а. Ф. s. Княжескѣй, (Поез. 1862.35). [т. Bùchergelehrtheit, f.*

Книжнѣцтво, *н. Bùcherwust-, kram, Книш, т. gefüllter Kloss, Brot mit Fett u. sonstigem Füllsel zusammengebak-*
ken. [nenstickerei.

Книшѣвѣ, *пл. Art Muster der Leikнувѣти, v. a. schmieden, etw. im*
Schildе führen, anzetteln.

Кнѣроз, кнур. *(д. кнѣрик), т. Eber von zahmen Schweinen; адж. кнѣ-*
рѣйчѣй eines Ebers. [Ebers, н. Левч.

Кнуровѣнѣ, *f. Fleisch das wilden*
Кнут, т. Knute, Peitsche, f.

Кнутѣвѣтѣй, *а. T. Knuten-. [lus.*

Кнутѣвѣк, *т. Gobius batrachosepha-*

Кнутѣвѣще, *н. Knutenstiel, т.*

Кнутувѣти, *v. a. mit der Knute schlagen knuten. [sitzen, picheln.*

Кнѣпитѣ, *v. n. кѣло чѣго über etw.*

Княгѣня, *(д. княгѣнька, княжѣ-*
ка АД. I. 45), f. Fürstin, Gattin des
князь; Gattin eines Gemeindevorstan-
des; 2) Braut, f.; жѣнка княгѣнка а
хѣжа не мерѣна Luts. 164 von e. putz-
süchtigen u. arbeitsscheuen Weibe; адж.
княгѣнин. [-ѣти, н. s. Князь 1).

Княгѣнѣ, *-ѣти, АД. I. 36. княжѣ,*

Княжѣ-дѣвр, *-бѣра, т. Fürstenhof, т.*

Княжѣвѣч, *т. Fürstensohn, Prinz, т.*

Княженѣ, *н. Regierung eines Für-*
sten, f.

Княжескѣй, княжецькѣй, князь-
кѣй, К. князѣвскѣй, княжѣй, а. des
Fürsten, dem F. gehörig; fürstlich; си-
нѣця князѣка Parus cyanus, Пол.

Княжѣство, князтво, *н. fürstliche*
Würde; Fürstenthum, н.

Княжѣти, князѣвѣти, *v. n. ein Für-*
stenthum beherrschen, als Fürst regieren.
Княжѣна, князѣвна, f. Fürstentoch-
ter, Prinzessin, f. адж. княжѣнин.

Княжѣ-ялѣця, *f. „gebannte“ Tanne, Ф.*

Князь, *(д. князѣк) т. Fürst;*

2) Gemeindevorstand; 3) Bräutigam, *m. adj.*
 князі́в, -ева, -ево. [stenherrschaft, *n. Фр.*
 Князі́вщина, *f.* System der Für-
 князі́вобі́й, -ба, *m.* Fürstenmörder,
m. КУ. [Fürsten.
 Князюва́нє, *n.* das Herrschen des
 Княне́йка, *f.* Гол. I. 90?
 Ко, *praep.* с. К, ку.
 -ко, untrennbare Partikel zum Impera-
 tiv angehängt: дайко, підійко, *Wgr.*
 Коб, *conj.* с. Кобі́. [XV. Oz. 165.
 Кобá, (*d.* ко́бка), *f.* + *M.* Карузе, *f.*
 Кобані́ста, *f. a. s. N. e.* Berges.
 Кобáра, *f. N. e.* Berges.
 Кобéль, ко́блик, *m. s.* Ковбáлк.
 Кобельні́к, *m.* Teichbinse, *f.* (Scir-
 pus lacustris) Вол.
 Кобéля, *f.* Kober, *m.* Lüsche, *f.* läu-
 glicher Handkorb aus Binse geflochten.
 Кобéнь, кобеня́к, *m.* Oberkleid mit
 Карузе, *n. vgl.* Кобá.
 Кобені́ти, *v. a. Ко.* 73. 167 schim-
 пfen; 2) *v. n.* Grimassen machen, *Пис.*
 Кобéр, *Левч.* коберець, -рця, *m. Нав.*
 (Цр. III. 328), с. Ковéр.
 Кобéць, -ба́, *m.* rothfüssiger Falke
 (Falco vespertinus).
 Кóбза, *f.* leier- od. lautenartiges Ton-
 werkzeug, с. Банду́ра 1), *Зан.* I. 315.
 344; 2) Art Geráth zum Fischfang, *Ос.*
 (61) V. 52.
 Кобза́р, (*d.* -арі́шка), *m.* Lauten-
 schläger, Leierspieler; nationaler Dich-
 ter u. Sänger.
 Кобзарюва́нє, *n.* der Stand, Beruf
 eines кобза́р; nationales Dichten, *К.*
 Кобзарюва́ти, *v. n.* кобза́р sein.
 Кобза́ти, *v. a.* wühlen, rühren, *Pa.* I. 372.
 Кобза́на, *f. Ф.* с. Кóбза.
 Кобі́, *conj.* auf dass; mit *d. Infinitiv.*
 möchte, möge s. Щобі́; 2) wenn, wann:
 кобі́ знатé що в кума́ питé, тобі́ и
 діти забра́в wenn man wissen möchte,
 dass —; коби́-йно́, warum nicht gar,
 mit nichten, nicht im geringsten; 3)
 gleichwie; *Оз.* 165. 210. 212.
 Кобі́ла, кобі́лиця, *P. I.* 87, *f.* Stute,
f.; 2) Bank od. Gerüst worauf man die
 Stráflinge prügelte *III. I.* 330; * Zucht-
 haus, *n.*; 3) ein Fehler (Knoten) beim
 Aufzug des Gespinstes; 4) * als Schimpf-
 wort: ein Weibstück.
 Кобі́лина, *f. R.* 95 Stuten-, Pfer-

Малоруско-німецкий Словар.

deffleisch, *n.*; 2) с. Кобі́льниця.

I. Кобі́лийця, (*d.* кобі́лечка), *f.*
 Grashüpfer, *m.* Heupferd, *n.* (Tettix).
 2) Nblf. des Прут.

II. Кобі́лиця, *f.* statt: Кобиби-
 лия, *II.* Fabel, Utopie, *f.*

Кобі́лка, *f. dim.* kleine, junge Stu-
 те; 2) Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora) *B.*;
 3) *pl.* кобілки́, ко́ники Art Schlingen
 beim Webstuhl; 4) Oehse, Schlinge, *f.*
 (bei dem Heftel); 5) Steg, *m.* bei der
 Geige & u. bei *d.* ко́бза.

Кобі́льник, *m.* Ackerschafthalm,
m. (Equisetum arg.); 2) Pferdliebhaber,
m. Пис.

Кобі́льниця, *f.* Werkbank eines
 Wagners, *f.* Radstock; Schneidebock, *m.*

Кобі́льо́ха, *f.* Eierpflaume, *f.*; 2)
 grosse Stangen-Vietsbohne.

Кобі́ляк, *m.* Rosskäfer, *m.*

Кобі́лячий, *n.* Stufen-.

Кóблиця, *f.* с. Кóвблиця.

Кобі́вка, кобі́льчина, *f.* кобі́вча,
 -а́ти, *n. dim.* Кобéля.

Кобі́та, *f. pol.* с. Неві́ста, жонá.

Кóбка, *f.* с. Кобá, відло́га. [dekuh.

Кóбле, ко́бле! *int.* bei *d.* Spiele Blin-

Кóблик, *m. s.* Кóвбáлк.

Кóблиця, *f.* bogenförmige Krüm-
 mung, Bogen, *m.*; 2) bogenförmig aus-
 geschnittenes Bankbein, *vgl.* Каблук.

Кобб́ша, *f.* runde Reuse. [buteo).

Кóбуз, *m.* Baumfalke, *m.* (Falco sub-

Кобу́ля, *f.* Meerschweinchen, *n.* (Ca-
 via sobaya). [Penhalfter, *f.*

Кóбур, кубур, *m. С. II.* 165 Pisto-

Кóбчик, *m. s.* Кобéць.

Ков, *gen. кл. т. с. Кло* 2) ко́ва, клева́к.

Кова́ль, (*aug.* ковалі́ско, *d.* кова́ль-

чик), *m.* Schmied, *m.*; 2) Schnellkäfer,

m. (Elatер); кова́льчик, Baumläufer, *m.*

(Certhia familiaris); 3) der Alles ange-

strengt auswendig lernt, Büffler, *m. adj.*

ковалéвий, ковалéв, -éва, -éве.

Кова́лик, *m.* безкри́лий, ungeflü-

gelte Baumwanze (Pyrrhocoris apterus).

Кова́лін, ковалéнко, *m.* Sohn des

ковáль, *m. Ам.* 515; ковалéня́, -я́ти,

n. Kind eines кова́ль.

Кова́лі́ха, *f.* Gattin des кова́ль,

Schmiedin, *f.*; кова́лі́вна, *f.* Tochter

des Schmiedes, *f.* [schmiedbar.

Кова́льний, *a.* hämmerbar, *Пол.*

КОВАЛЬНЯ. *f. s.* Кузня, *Левч.*
 КОВАЛО, (*d.* ковальце), *n.* Amboss, *m.*
 КОВАЛЬСКИЙ, *a.* des Schmiedes, Schmiede- [*n.*
 КОВАЛЬСТВО, *n.* Schmiedehandwerk,
 КОВАЛЬСТВУВАТИ, ковалювати,
v. n. Schmiedehandwerk betreiben, Schmied sein.
 КОВАЛЬЧУК, *m.* Schmiedeknecht,
 ; 2) Hausrothschwänzchen, *n.* (Lu-
 tiola tithys). [*Erz. n.*
 КОВАНЬ, *f.* Hufbeschlag, *m.* *См.*; 2)
 КОВАНЕЦЬ, -ця, *m.* 3g. beschlagene
 Wagen.
 КОВАНІЙ, *ptc.* geschmiedet, gehäm-
 mert; — віз mit Eisen beschlagener
 Wagen; — кінь mit Hufeisen; — а
 дорігга Eisenbahn, *f.* III. II. 42; 2)
 кований fleckelt *Ос.* (61) I. 279.
 КОВАНКА, *f.* künstelnd neu geschmie-
 detes Wort, *Бор.* [*hinterlistig.*
 КОВАРНИЙ, *a.* III. ränkesüchtig,
 КОВАРСТВО, *n.* III. Ränkesucht,
 Hinterlist, *f.*
 КОВАТИ, кúти, (кую, куєш), *v. a.*
 schmieden, hämmern; prägen; — коня
 etc. ein Pferd beschlagen; 2) * рєчі не-
 добріі III. I. 28 böse Nachrede führen,
 Anschläge, falsche Beschuldigungen
 schmieden; 3) *буффел, *s.* Коваль; 4) vom
 Rufen, Schreien des Kuckucks: kucken.
 КОВАЦУВАТИ, *v. a.* zerdrücken, *Gr.* 22.
 КОВАЧ, *m. s.* Коваль (*B.*).
 КОВАЧИК, *m.* Lappen, mit dem man
 dem Kinde den Bauch umbindet, *m.*
 КОВАЦ, *m. s.* Ковбиця 1); kurzer,
 dicker Klotz statt eines Schemels.
 КОВАЦНЯ, (*aug.* ковацігга), *f.* jähre
 Tiefe im Wasser; 2) *s.* Калабана.
 КОВАСА, *f.* (*d.* -аска Wurst, *f.*; *d.*
 кобаскы *pl.* Würstel, *pl.* [*macher. m.*
 КОВАСНІК, кобасяник, *m.* Wurst-
 КОВАСНІЦЯ, кобасянка, *f.* Wurst-
 darm, *m.* [*f. a. s. N. e.* Berges.
 КОВАСОВИЙ, *a.* Wurst; Ковасова,
 КОВАТКА, *f.* grosses Fleischstück, *Пис.*
 КОВИК, *m.* Schmerhaut, *f.* (des Schweine-
 nes) *Левч.*; *Кн. Пр.* XI. (2) 104?
 КОВБИЦЯ, *f.* Klotz, Block zum Holz-
 hacken, *m.*; 2) aus Lehm aufgetragene
 Bankstütze; 3) Aschennische beim Ofen, *f.*
 КОВІР, -ора, *m.* bewachsener Sumpf.
 КОВБЛИК, ковбель, (-ень), *m.*

Gründling, Gressling, *m.* (Gobio fluvi-
 tilis). [*Holzstamm, m. -stück, n. Ф.*
 КОВБОК, (-бка), ковбон, *m.* Klotz,
 КОВБОТА, *f.* ковбур, *m. s.* Ковба-
 ня 1), бакай. [*Кобець.*
 КОВБЧИК, *m.* *dim s.* Ковбок; 2) *s.*
 КОВГАНКА, *f.* Asch, *m. s.* Зілляця,
Пис. Ч. II. 489. [*rung, f.*
 КОВДИ, *ung.* *Др. с.* 403 Wande-
 КОВДУШ, *m.* *ung.* *Др. с.* 403 (ar-
 mer) Reisender.
 КОВДОБІНА, *s.* Колодівина, *Левч.*
 КОВДРА, *f.* Decke, Bettdecke, *f.* *Левч.*
 КОВЕЛОК, *m. s.* Кавалок, *Левч.*
 КОВЕНЬКА, *f.* knorriger Klotz; 2)
s. КОВІНКА. [*pich, m.*
 КОВЕР, (*d.* коверець, -рця), *m.* Тер-
 Коверз. *f.* Ко. 95 das Nachden-
 ken, Grübelei, *f.*; 2) Kauderwelsch, *n.*
 (*He. n.* 236); 3) *s.* Каверза.
 Коверзати, коверзати, *v. a.* *Пис.*
 begreifen, fassen.
 КОВЕРЗНИЙ, *a.* Т. -е діло ränke-
 voller Anschlag, Malversation, Intrigue, *f.*
 КОВЕРЗНІ, *pl.* Intriguen, *pl.* — стро-
 іти Ränke schmieden, *ОП.*
 Коверзувати, *v. n.* sich ungeber-
 dig benehmen, übelgelaunt sein; *vgl.*
 Каверзник. [*jammern.*
 Коверіти, *v. n.* wimmern, winseln,
 КОВЕРНИЙ, *a.* Teppich-.
 Ковернік, *m.* Teppichmacher, *m.*;
 коверніця, *f.* Teppichstickerin, *f.* *Кв.* 401.
 Ковертати, ковертати *v. n.* чим
 lenken, kehren, wenden.
 Ковзалка, ковзати *ся Ос.* (61) V.
 52 *s.* Ховзанка etc. *Пом.* III. 110.
 Ковиза, *f.* *Н.* 278 *s.* Фаргух?
 Ковизити, *v. a.* quälen; 2) — *ся*
s. Гєдзити *ся*, toll werden, *Зах.*
 Ковизнути, *v. n.* *Пис.* *s.* Ковиріти.
 Ковил, ковила, *f.* ковил, *n.* feder-
 artiges Pflanzengras, (Stippa pennata).
 Ковиріти, *v. n.* krank sein, krän-
 keln, dahinsiechen, *Мог.*
 Ковиряти, *v. a.* stochern, klauben;
 ковирувати, *s.* Конірувати.
 Ковинька, *f.* Haken, *m.*; Haken,
m. Krümmung an der Krücke, am Stocke,
 der krumme Griff, *См.* (ansa); * сму
 на рuku — ihm kommt das recht ge-
 legen, zustatten, *P. II.* 25. [*серєжки, pl.*
 Ковки, *Кух.*, ковіки *pl. s.* Коєткы

Коввнуги, *v. a.* Н. 238 с. Коввнуги 2). [bar, hämmerbar, *Пар. m.* Коввний, коввий, *ГШ. a.* schmied-Kovvnr, (*d.* kovvnr) *m.* Kragen, *m.* Ковок, -вка, *m.* *Шв. s.* Кълк.
Коворот, *m.* Р. II. 171 Feldthor; Hauptthor, *Оз.* 166. *n.*; 2) Leitung, Richtung, *f.* *vgl.* Ковертати. [lenksam.
Коворотливый, коворотный, *a.* Ковочка, *f.* (*dim.* Ч. V. 998 с. (Галка I. 1).
Ковп, *m.* В. Strunk, Stiel, *m.* (stipes).
Ковпак, *m.* Pilze: Merulius cantarellus; 2) Polyporus ovinus.
Ковпень, *m.* зельстий Salzkraut, *n.* (Salicornia herbacea).
Ковпéць, *s.* Кобéць.
Ковпит, Ковпити & *s.* Ковит & Ковт! *int.* vom Pochen, Schlagen.
Ковтати, коввнуги, *v. a.* pochen, anschlagen; 2) verschlucken; — ся *s.* Бовтати ся. [europaea).
Ковтáч, *m.* Blanspecht, *m.* (Sitta Kовтóк, (*d.* ковтóчок) -ткá, *m.* Lärpen, *m.* Lärpchen, *n.* *gew. pl.* ковтáч Ohrgehänge, *n.*; 2) Schluck, Biss, *m.* Р. II. 81. *Кв.* 220. [bürgler, Philister, *m.* Ковту́н, *m.* Weichselzopf, *m.*; 2)* Spiess-Kовтуновáтий, *a.* mit dem Weichselzopf behaftet, filzig, struppig.
Ковтóх, *m.* Zwerg, Cretin, *m.* (В.).
Ковтáга, *f.* Klumpen, *m.* К.
Ковчéг, (*d.* -ежець), *m.* Kasten, *m.* Arche; Bundeslade, *f.*
Ковш, *m.* *s.* Кивш. [leicht erfriert.
Ковяга, *m.* *f.* ковязливый, *a.* der Ковявити, *v. a.* биду Noth leiden.
Ковявнуги, *v. n.* *s.* Заковявнуги.
Кóга, *f.* *s.* Кáшель, *Gr.* 21.
Кóготь, *g.* кiгтá, *m.* Krallen, Klaue, *f.*
Когитник, *m.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrugineum) *Gr.* 21.
Когóш, *m.*? *Зан.* II. 421 с. Когут.
Когут, *m.* Hahn, *m.* 2) *pl.* Hahnen-, Straussenfeder, *pl.*
Когутéць, -тця, когут, *m.* Schwarzsprecht, *m.* (Picus martius).
Когутик, *dim.* *s.* Когут; 2) Salmonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Когутóк, -ткá, *m.* *gew. pl.* когутáч *s.* Ковтóк 1) Ohrgehänge, *n.*
Когутáнка, *f.* Hahnenfeder, *f.*
Когутáчий, *a.* дэз Hahnen, Hahnen-

Кóда, *f.* *pl.* коди Hutbänder, *pl.*
Кодáш, *m.* Brautführer, *m.* с. Дружба;
2) Fuhrmann, *m.* *Зан.* II. 486.
Кодíма, *f.* rechter Nbf. des Бор.
Кодí, *adv.* *s.* Колá. [щик.
Кодíльничий, *s. a. m.* *s.* Кодбаль-
Кодíльня, *f.* Gerüstbalken, *m.* -stange zum Aufhängen der Seile (кодбá), *f.*
Кодкати, *v. n.* *s.* Кьльчиги.
Кодло, *n.* Geschlecht, Gezücht, *n.* Nachkommenschaft, *f.* [Treibleine, *f.*
Кодбáла, *f.* Seil, *m.* Tau, *n.*; Zugleine,
Кодбáльщик, *m.* Gehilfe beim Ziehen der Zugleine am Zagnetz (вóлок.) *vgl.* Крилáш.
Кóдря, *f.* Лещ. *s.* Кóвдра.
Кóец, *g.* кóйця, *m.* grösserer Geflügel-Käfig; Hühnersteige, *f.*
Кóжа, *f.* Haut, *f.* Leder, *n.*
Кожáль, *m.* Cribrina coriacea.
Кожáн, *m.* Fledermaus, *f.* (Vespertilio).
Кожáний, *a.* Haut-, aus Haut, ledern,
Кожáнóк, *s.* Кажáнóк. [ГШ.
Кóждий, кожáдский (-íсiнький), кожен, (-жна, -жне) *Оз.* 81 *a.* jeder, *j.* ohne Ausnahme.
Кожемáка, *m.* Gerber, *m.*
Кóженец, -нца, *m.* Art Stiefel.
Кожíстий, *a.* häutig.
Кожíця, *f.* Schurzfell, *n.*
Кожíвня, *f.* Art Hemd? [Оз. 163.
Кóжний, кожíсiнький, *s.* Кóждий,
Кожнáк, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermeestes) В.
Кожнáр, *m.* Schaffelgerber, *m.*; 2) Kürschner; *m.* кожнáрка, *f.* Gattin des кожнáр. [Пар.
Кожовáтий, *a.* häutig, lederartig,
Кожóид, *m.* Hautfresser, *m.* ГШ.
Кожумáка, *s.* Кожемáка.
Кожу́х, *m.*, *dim.* кожушáна (кожушáнка, *f.*) Pelz, Schafpelz, *n.* *dim.* kurzes Pelz, Pelzjacke, *f.* [bäume).
Кожухóвати, *v. a.* pelzen (Obst-Кожушний, *a.* Pelz-.
Кожушник, *m.* Kürschner, *m.* кожушничка, *f.* Kürschnerin, *f.*; 2) Pelzmotte, *f.* (Tinea pellionella).
Кожушóк, -шка, *m.* *dim.* *s.* Кожу́х; 2) dünnes Häutchen, Haut, *f.* auf der Milch, Sahne etc.; 3) — оріховий zer-schlitze, zerrissene Becherhülle hei der Haselnuss; 4) *pl.* Echinosperrum lappula.

Козá, *f.* Ziege, Geiss, *f.*; 2) *s.* Серна́; 3) Gemse, *f.*; 4) junges Mädchen: Bockfisch, *m.*; 5) Arrest, *m.*; 6) *s.* Пірнікова; 7) Sack aus Ziegenleder, *m.* *о́ба ко́зи го́нит von leichter Wellenbewegung der jungen Getreidesaat.

Козáк, *m.* Kosak; als Ideal eines freien wackeren ritterlichen (jungen) Mannes, eines Helden; Freibauer, *m.* 2) Art Tanz; 3) Bockäfer, *m.* (Cerambyx).

Козакáн, *m.* С.І. 161 Kosakenrock, *m.*

Козакувáти, *v. n.* als козák dienen, leben. [sakensitte angenommen hat.

Козакувáти, *a. K.* der die Козáлка, *s.* Кóвзálка.

Козáр, *m.* Ziegenhirt, *m.*; 2) — правдивий *s.* Маслю́к; — жóвтий *s.* Потóх; — пестрýй Sandpilz, *m.* (Boletus variegatus), *Vol.*

Козáрка, *f.* Ziegenhürde, *f.*

Козарю́га, козачи́ще, *aug. m.* ein riesiger козák 1). [haltend (αιγίονος).

Козáрний, *a.* — Ді́й Zeus die Aegis

Козáцкий, козáчий, *a.* Kosaken, zum козák 1) geh.; frei, ritterlich; 2) — залáзняк Phlomis pungens; 3) — шлях * vom Fl. Дніпро́ *Hic.*

Козáцтво, козáчество, *n.* козачи́я, *Vec.* I. 238). козáча, *TP.* 11 *coll.* die Kosaken, *pl.*; 2) Kosakenthum, *n.*

Козачá, -áти, *n.* Kosakenkind, *n. K.*

Козачéнько, *m.* (*dim.*) *s.* Козáк 1).

Козáчизна, *f.* III. II. 2 *s.* Козáччина.

Козáчин, *m.* Nbf. des Прут.

Козáчка, *f.* Gattin od. Tochter eines козák 1); 2) — пісковá Waldsandkäfer, *m.* (Cicindela silvatica); 3) Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus); 4) Kupfernatter, *f.* (Pelias cherssea).

Козачóк, -чкá, *dim. m.* поко́вiй — Zimmerlakai; 2) Art Tanz, *s.* Козáк 2).

Козáччина, козачи́на, *f.* Kosakentland, Kosakenthum, *n.*

Козéл, *g.* кізлá, *m.* Ziegenbock, Bock; *m.* 2) Kutschenbock; *m.* 3) *s.* Кізлý; крóква; ähnliche Art der Aufstellung von Lanzen; 4) *s.* Козáр 2); 5) Heracleum sibiricum; 6) Pimpinella saxifraga.

Козелéць, -лцá, *m.* scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris); 2) *pl.* Asparagus offic.; 3) Art Weife, Gestell unter dem Zwirnstern, *n.*

Козелéст, деревни́к, — *m.* Geiss-

blatt, *n.* (Lonicera caprifolium); козелéстні, *pl.* Geissblattgewächse (Caprifoliae). [(Tragopogon).

Козéлок, -лка, *m.* Bocksbart, *m.*

Козелцьовáти, *pl.* Hahnenfussgewächse (Ranunculaceae).

Козенька, *f.* Anemone nemorosa, *Vol.*

Козерýти ся, *Ч.* III. 178 *s.* Козýрити ся. [räucherter Schöpsefleisch.

Козýна, *f.* *s.* Козá; 2) козинá ге-

Козинéць, -нцá, *m.* N. e. Berges;

2) козýнець Ziegenstall, *m.* Пар.

Козýний, козýнячий, *a.* Ziegen-; по козýнячий, *adv.* nach Ziegenart.

Козýр, *m.* Trumpf, *m.* козýрем бýти mit Trumpf stechen; сто́яти — *Kv.* 72,

розлягтý ся — *Ст.* fest, dreist Stand halten; 2) von etw. Ausserordentlichem :

козýр-дівка Heldenmädchen; -гáрний wunderschön, *Kv.*

Козýрити, *v. n.* ушýма die Ohren spitzen; 2) trumpfen; 3) — ся sich ge-

berden, sich wichtig machen; Launen bekommen.

Козýрóк, -рка, *m.* *He.* Augenschirm an Militärmützen, am Czako; *dim.* козýрóчок *L.* 127.

Козýрик, *m.* -липовéць, Lindenschwärmer, *m.* (Smerintus tiliae).

Козýрýти, *v. n.* Ко. 107 Hazard spielen; 2) fest stehen, sich fest halten, *Max.*

Козýця, *f.* Гол. III. 458 Art Blasinstrument; 2) Pelor blapoides.

Козýвка, *f.* *s.* Кýшка. [зáр 1).

Козýй, *a.* Ziegen-; козýй, *m.* *s.* Ко-

Козýр, *m.* *s.* Козýрок.

Козýлик, *m.* *dim. s.* Козéл 1); *pl.* козýлики Pimpinella saxifraga.

Козýлін, козýлвiй, козýлячий, *a.* Bock-, Widder-. [leder, Bockleder, *n.*

Козýлина, козýлвiна, *f.* ГIII. Ziegen-Козýли́нник, *m.* Haubechel, *f.* (Ononis hircina).

Козýлиш, *m.* N. e. Berges. [Bock, *m.*

Козýлице, *m.* *gew. pl.* III. II. 245

Козýлонóгий, *a.* ziegenfüssig, bockfüssig, III. II. 178. [klein, *n.*

Козýл, -áти, (*d.* козýлтко), *n.* Зик-

Козýлтина, *f.* Ziegenfleisch, *n.*

Козовýз, *m.* з. Пю́нька.

Козогóн, -óна, Ziegentreiber, *m.*

Козодiй, -óя, — лóлок, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europ. Тол.

Козоріг, -ога, *m.* Steinbock, *m.* (Сапраібех); 2) als Sternbild *Пол.*

Козоріз, -іза, *m.* Ziegenstecher, -schlächter, *m.*

Козючка, -онька, *f. dim.* s. Коза.

Козуб, (*d.* козубок, -ока), *m.* Art (zahnförmige) Düte aus quer zusammengebogener Baumrinde, *f.*

Козубатий, *a.* wanstig.

Козубець, -оця, *dim.* s. Козуб; 2) Kibitzei, *n.* Schachblume, *f.* (Fritillaria meleagris); 3) Nachtschmetterling, *m.* (Ф.).

Козубня, *f.* s. Коробка.

Козулька, (козуля), *f.* kleine Kuh (mit rückwärts gebogenen Hörnern); 2) Bock, Bockkäfer, *m.* (Серамбукх); 3) Art Doppelhaken zum Fischfang, *m.*

Козур, *m.* s. Козарлюга.

Козявка, *f.* — ярінна Erdflöh, *m.* (Haltica oleracea).

Козяна, *f.* s. Козуля.

Козяр, *m.* Ziegenhirt, -händler, *m.*

Козярка, *m.* ringsumnagter Zweig.

Козячий, *a.* Ziegen-.

Кой, *conj.* wie; wie immer; 2) wenn; 3) wann, *Иг.* 13. *Гол.* III. 737 wann immer; кой -як *Ос.* (62) X. 117, wie immer (як будь); кой який, wer immer (який будь, будь який); кой -де irgend wo (де куда) *Ос.* (62) X. 112; hin und wieder, da und dort; так як кой *Гол.* III. 718 wie wenn; *vgl.* Коль, колі *Ос.* 161. [fen, *f.* Bett, *n.*

Койка, *f.* Hängematte auf den Schiff. Койстриця, *f.* *Кн.* (Пр. VIII. 212) s. Костриця.

Койти, *v. a.* schmieden, anzetteln *P.* I. 132: любощи den Liebesgenuss einander bereiten; — ся s. Скойти ся; 2) beruhigen, stillen, Ф.

Кок, *m. gew. pl.* Art Coiffure.

Кокарда, *f.* Cocarde, Bandschleife, *f.* Abzeichen, *n.*

Кокѣта. (-ѣтка). *f.* Kokette, *f.* кокетливий, *a.* kokett, *He.* коке́тство, *n.* Kokerterie, *f.*

Коківка, *f.* Funaria, *B.* [sen, gespreizt.

Кокіжний, кокоіжний, *a.* aufgebla-

Кокірічки, *pl.* Corydalis sava.

Кокірний, *a.* verlockend.

Коблюш, *m.* Keuchhusten, *m.*

Кобко, *n.* in d. Kinderspr. s. Яйце.

Коківочка, *f.* in d. Räthsel: Maus, *f.*

Кокіжити ся, sich spreizen, sich breit machen, s. Горіжити ся.

Кокосовець, -вця, *m.* — щірий echte Cocospalme.

Кокот, *И.* 266 кокотень, -тня, *И.* 177. *ГБ.* *m.* munter lallendes Knäblein.

Кокоть, s. Коготь. [lallen; gackern.

Кокотіти, (кокочу, -бчеш), *v. n.*

Кокощ, *m. ungr.* Hahn bei der Flintе, *m.* *Мі.* II. 343. [2) s. Журіти ся 2).

Кокішити ся, s. Кокіжити ся;

Кокішка, *f.* — зеленюга. Teichhuhn, *n.* (Gallinula chloropus); 2) Henne, *f.*

Кокішний, *a.* s. Голбрий.

Кокус, *m.* Potentilla verna.

Коль, *conj.* s. Колі, wann, wenn, *У.*

Колѣстра, *f.* Biestmilch *f.* (colostrum).

Колѣт, *m.* *Кол.* I. 82 Geklapper, *n.*

Колѣтати, s. Калѣтати.

Колѣч, (*d.* колѣчик), *m.* Weissbrod,

(*gew.* geflochten), *n.* Semmel, *f.* Bretzel,

m.; 2) Wiede, *f.* in Bretzelform als Reif

gewunden, Flechtenring, *m.* s. Зяко-

лісник. aus einer Ruthe gewunden.

Колѣчини, *pl.* *Кол.* I. 311 колѣчине

Ф. („Нуса“ 11), *n.* vierter Hochzeittag.

Колѣчки, *pl.* *N.* e. Berges.

Кольба, *f.* Kolbe, *f.* Kolben, *m.*

Колдвіна, колевина, *Лев.* *f.* s.

Колодвіна, котелвіна.

Колѣбати, s. Колибати, *Пом.* III. 110.

Колѣбний, *a.* schwankend, wankend.

Колѣсія, *f.* Collegium, *n.*

Колѣра, корѣла, *f.* s. Холѣра.

Колесар, s. Колісній.

Колесачкй, *pl.* Art grosser Aepfel.

Колесѣти, *v. n.* kreisen; 2) s. Колу-

вѣти Фр.

Колѣсний, *a.* *M.* Räder-.

Колѣсній, колѣснійство, etc. колѣ-

щатий & s. Колісній & коліщатий &

Колѣсницегонійтель, *m.* *He.*

scherzh. *Bein.* des Indenverfolgers Pharao.

Колесо, *n.* Rad, *n.*; 2) Scheibe, *f.*;

3) Kreis, *m.*

Колесувати, *v. a.* rädern; 2) *v. n.*

kreisen, im Kreise herumgeführt werden.

Колѣць, *gen.* кільця, *gew. pl.* кільці

Keim, *m.*

Колѣчко, *n.* *dim.* s. Коло; Ringel, *n.*

Колѣчковатий, *a.* geringelt.

Колѣшня, *f.* s. Возівній, шоба; 2)

s. Обора.

Колѣя, (*d.* колѣйка), *f. s.* Кóлїй, — залїзна С. I. 91. [*Пом.* III. 110.]

Кóлзнути, *v. n.* V. *s.* Хóвзнути.

Колї, *conj.* wann; wenn; da, da doch; máю к., есть к. habe Zeit, ist Z., не máю кол. habe keine Zeit; колїсь іггенд wann; einst, künftіg; колї-не-колї, колї-то-не-колї, *K.*, колїсь-не-колїсь dann und wann; langsam fort (*Фр.*).

Колїба, *f.* Schäferhütte, Hirtenbude, *f.*

Колїбáти, колїбáти, колївáти, *v. a.* wankend machen, bewegen, erschüttern; колївáти, *v. n.* М. — ся *He.* wanken, sich hin u. her bewegen, sich schaukeln; schwingen; wackeln; trotteln, hinken *Нис.*

Кóливо, *n.* geweihter, mit Honig (u. Beeren) gekochter Weizen; 2) *s.* Кўренъ запорбскій *Нис.*

Колїворот, -ота, *m.* Spinnrad, *n.*; 2) Drehholz für Seile; 3) Drehkreuz, *n.*; 4) *s.* Кéрат; 5) Насáд (в воаї).

Кóблик, *m.* kleiner Pfahl, Pflock, *m.*

Колїко, † *Kc.* 101 *s.* Кїлько.

Колїмáга, *f.* grosser Lastwagen (*B.*).

Колїмáз, *m. s.* Коломáзь.

Колїмазýр, *m. s.* Мазýр.

Колїнішний, *a.* von den vorigen Tagen, *s.* Оногдáшний.

Колїньска сорбчка, *Тор. ?*

Колїсь, колїсь, *adv. s.* Колї; на — für künftighin, für die Zukunft.

Колїсáнка, *f. s.* Гóйдалка; 2) *s.* Колїска *Гол.* III. 41.

Колїсáти, колїхáти, *v. a.* wiegen; 2) schaukeln.

Колїска, (*d.* -їсочка), *f.* Wiege; 2) Schaukel, *f.* *Kv.* 43 (*pl.*).

Колїскóвий, *a.* Wiegen-.

Колїця, *f. s.* Сїкавица.

Колїшній, (-ий), колїшнійсь, *Ос.* (61) II. 235. 237. *a.* aus der Vergangenheit, von einst (з колїшнього), gewesen.

Колїбáнь, *n.* Schwingung, Oscillation, *f.* *Пол. s.* Колїбáти. [*kölbchen, n.* Колїбáнець, -нця, *m.* Schwing-Кóлїбень, -бня, *m.* Pendel, *n. adj.* колїбéнный, *Пол.*

Кóлїбний, *a.* *Пол. s.* Качáльний.

Колїбрі, *m.* Kolibri; — медосїсок honigsaugender K.

Колїевій, *a.* Eisenbahn, Bahn-.

Колїй, *m. K. I.* 135 Räuber, Raub-

mörder; Lanzenmann, *m. Wein. u.* Synonym des Гайдамáка; 2) grosses Messer, *Нис.*

Кóлїй, *g.* колїї, *f. s.* Кóлїя.

Колїїник, *m.* Bediensteter bei der Eisenbahn, *m.* [*d.* Brantweinbrennerei, *m.*

Колїйщик, *m.* *Левч.* Arbeiter in Колїївщина, *f.* Benennung der Bauernkriege in Ukraїna um d. J. 1768, Zeit der Anfúhrer Їонта u. Залїанýк.

Колїнічити ся, sich verbiegen (*Дрит.*). [*Knien, s.* Кóлїшки.

Кóлїнки, на кóлїнках *adv.* auf den Колїнковáтий, *a.* knotig, knotenförmig. [*kriechen*

Колїнкувáти, *v. n.* auf den Knien

Колїнный, *a.* Knie-; -ї кóсти Knieknochen, *pl. B.*

Колїно, *n.* Knie; Gelenk, *n.* Winkel, *m.*; 2)*Stamm, *m.* Abkunft, Abstammung, *f.*

Колїнце, *n.* *dim.* kleines Knie, Kniechen, *n.*; 2) Knoten, *m.* (am Halme).

Колїнчáтий, *a.* Winkel-, — друк Winkelhebel, *m.* *Пол.* [*нячка werden.*

Колїнчáти, *v. n.* krank an колї-

Колїнчáчка, *f.* Knie, Fusskrankheit der Schafe u. Hühner, *f.* [*Räder, pl.*

Колїсь, *n. coll.* Räderwerk, *n.* die Колїсній *m.* Wagner, Rademacher, *m.*

Колїснійцтво, *n.* Wagnerei, *f.*

Колїснійця, *f. gew. pl.* колїсній, *pl.* Rädergestell beim Pfluge, worauf der Pflugbaum aufliegt: Vordergestell, *n.*

2) колїсній Art ұставка *Кол. I.* 48.

Колїстрáтор, *m.* §. *Ос.* (61) IV. 31 Registrar, *m.*

Колїсцé, колїсцáтко, *n. dim.* Rädchen, *n.* kleiner Kreis, Ringel, *m.*

Колїсчáстий, (-áтий), *a.* auf Rädern; 2) in Ringel gedruckt, bemalt: -а запáска *Kv.* 81. [*(Rotalia) Пол.*

Колїсчáтко, *n.* Radthierchen, *n.*

Колїти, *v. n.* erstarren und niederfallen, + *M.*; darbenд hocken.

Колїтка, *f.* Stiel, Griff, *m. s.* Колóдка (до ножá); 2) Baumklotz, *m.* *Gr.* 63?

Колїчко, *n. s.* Колїсцé; 2) *pl. s.* Колїснійці.

Кóлїш, *m.* Rad an der Welle, *n.*

Колїшéнный, *a.* *P. I.* 182. an das Rädergestell des Pfluges angespannt.

Кóлїшки, на -ах *s.* Кóлївки.

Колїщáтий, *s.* Колїсчáтий.

Колія, *f.* Wagenspur, *f.* -geleise, *n.*; 2) Eisenbahn, Bahn, *f.*; 3) *pol.* s. Чёрга.
 Колька, *f.* *pl.* колькі, das Seitenstechen, die Kolik; 2) *pl.* Art sehr harter Birnen.
 Колкати, *v. a.* §. s. Ликати.
 Колькій, *a.* Ч. V. 442 stehend, stachelig. [oxyd, *n.*
 Колькотар, *m.* Kolkothar, Eisen-
 Кольнути, *v. n.* einen Stich geben, gestochen haben.
 Коло, *n.* Kreis, *m.*; 2) Rad, *n.*; 3) Art Tanz, *Гол.* (*Вінок* I. 178).
 Коло, *praep.* mit dem *Genit.* um, herum, rund herum, гриють ся коло огні sie wärmen sich am Feuer, eig. um das Feuer (stehend, sitzend); 2) bei, um, ungefähr, etwa; 3) neben, zur Seite: сісти, ити etc. коло ког; *ходити коло чог etc. besorgen, к. ког їмдн pflegen, warten; *vgl.* Докіла; обколо *Мі.* IV. 255. 538—540.
 Колобатина, *f.* s. Калабана.
 Колобич, *m.* Art Pflanze.
 Коло-бігуновий, *a.* Polar-, *СМ.*
 Колобилька, *f.* Ч. IV. 80 s. Кобілка, кобеля.
 Колоблизь, *adv.* ringsum.
 Колобок, -бка, *m.* Art Weissbröden, Laibchen, *n.* Eierkuchen, *m.* P. II. 2.
 Колобродити, *v. n.* Ко. 209 herumfuchteln, -schlagen; umhertoben.
 Коловатень, колова́тиця, (-а́гниця), *f.* einzeln wachsende (dah. grosse, ästige) Hanf-Samepflanze. [*Пол.*
 Колова́тиця, *f.* Drehkrankheit, *f.*
 Колова́тка, колова́йка, *f.* — мозговник, Drehwurm, *m.* Quese, *f.* (*Coenurus cerebralis*) *Пол.*
 Коловій, *a.* Kreis.
 Коловіна, *s.* Колевина.
 Коловка, *f.* N. e. Berges.
 Колово, *n.* Ч. III. 28 s. Ківиво.
 Коловодій, (-водічник, -водник), *m.* (B.) Wasserläufer, (Totanus); Bachstelze, *f.* [Коліворот.
 Коліворот, *m.* Drehbaum, *m.* s.
 Колода, *f.* колід, *n.* coll. Holzklotz, Klotz; Block, Stock (der Gefangenen), Stamm, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* ІГ.; 3) bestimmtes Schüttemass; 4) Schafherde in dichtem Anschluss gehend; 5) Schnee in grossen Flocken fallend.

Колода́ч, (*d.*-а́чик), *m.* schlechtes grösseres Messer; Кнеір, *m.* Га. I. 16.
 Колодіця, *f.* s. Колода, Эг.; колідка;
 2) Knollenstock, *m.* (cormus, tuber), B.
 Колоді́й, *m.* Radmacher, *m.* s. Колієнік; 2) s. Колода́ч *Др.* с. 357; 3) — бабське свята *Ос.* (61) X. 62 das Beschenken der попаді mit Haseln nebst eines Festmales.
 Колідка, (*d.* колідчка), *f.* s. Колода; 2) Leisten, *m.* Stiefelholz, *n.*; 3) Hobelschaft, *m.*; 4) Vorlegeschloss, Hängeschloss; 5) s. Пісанка, крапанка; віддавати колідкі *Ос.* (61) X. 60. 63.; 6) Wurm zum Angeln, *m.*; 7) в колідочки вбиватись von Vögeln: kielen, Kiele bekommen beim Federansatz III. I. 236.
 Колідник, *m.* Sträfling, Züchtling (der im Stock sitzt) *Кв.* 157; *adj.* колідничий. [2) rechter Nbf. des Дністер.
 Колідниця, *f.* weiblicher Züchtling;
 Колодівина, *f.* ausgefahrenes Loch,
 Колодріст, *s.* Ковьодріст. [*Лев.*
 Колодрічка, *f.* *dim.* *Гол.* III. 100?
 Колодіюк, *m.* Klotz, *m.*
 Колодіюх, *m.* krieche Acker-Brombeere, (Rubus caesius).
 Колодязь, (-діж, *Пар.*), *m.* Brunnen, *m.* *adj.* колодя́зний Brunnen, *ГШ.*
 Колодя́зник, *m.* *ГШ.* *Пар.* Brunnenmeister, gräber, *m.*
 Колівзь, *m.* s. Колодя́з.
 Колівдрявий, *a.* s. Скоробарявий.
 Колікіль, -бу, (*d.* колікілець, -бьлік, колікілок, *Gr.* 63.), *m.* Kuhglocke, Schelle, Klinge, *f.* (B). [schmiere, *f.*
 Колома́зь, (-ма́сть), *f.* Wagen-
 Колома́к, *m.* liuks. Nbf. der Вёркля.
 Коломієць, -ийця, *m.* *Ос.* (61) 226 Salzsieder, *m.*
 Коломі́йка, *f.* Ч. IV. 492 als Mädchen (s. Коломієць) Salzsiederin, *f.*; 2) s. Дьвобенька; 3) Art nationaler Tanz u. kurzes Lied *Пр.* II. 188. *Оц.* §. 582; 4) Nbf. des Прут; 5) *pl.* Art Pflanze (B); *adj.* коломийківий.
 Коломія, *f.* ausgefahrenes mit Wasser angefülltes Loch; 2) N. der Stadt.
 Коломі́тний, *a.* s. Каламу́тний.
 Коло́нна, (-бнна), *f.* Säule; Коло́нна, *f.* (bei Truppen).
 Кольоніст, *m.* Colonist, Ansiedler, *m.*
 Кольонія, *f.* Colonie, *f.* *adj.* кольо-

нѣяльній colonial. [gilla cannabina).

Колопѣнник, *m.* Hänfling, *m.* (Frin-Kolobnik, *s.* Підколѣнник.

Колѣбня, *f. gew. pl.*; колопѣнька est. *s.* Конѣпля etc.

Кѣльор, *m.* Farbe, Couleur, *f.*

Кѣльорѣвий, *a.* farbig, coloriert.

Кѣлос, (*d.* колѣсок, -скá), *m.* колосина. *f.* Aehre, *f.*; колѣсв, *n. coll.* Aehren, *pl.*

Кѣльосáльній, *a.* kollossal, überaus gross. [Segge, (*Carex vulpina*), *B.*

Колосáтка, *f.* — осѣка, fuchsrothe

Колосáйнв. *n. s.* Згѣнни (*B.*).

Колосáєтий, *a.* mit grossen, vollen, reichlichen Aehren.

Колосáєти ся, Aehren bekommen, in Aehren schiessen.

Колосáльник, *m.* колосáльниця, *f.* Aehrenleser, *m.* Aehrenleserin, *f.* Пар.

Колосѣвий, *m.* колосáєний, *Пар.* *a.* Aehren-, aus Aehren.

Колоснувáти, колосувáти, *v. a.* die abgeschlagenen Aehren dreschen, die Grannen vom Getreide (Gerste etc.) abdreschen.

Колосувáньв, *n.* Ч. V. 674 *s.* Трѣни. I. Кѣлот, -оту, *m.* Aufruhr, *m.* Verwirrung, *f.*

II. Колѣт, -ѣта, *m. s.* Околѣт.

Колотáвка, *f.* Holzschelle, Klapper, *f.*; 2) *s.* Колотѣвка. [Fisolen, Bohnen.

Колѣтанка. *f.* zu Püree abgerührte Колотáти, *s.* Корѣти. *Гол.* III. 207.

Колотáч, *s.* Кѣтáч, дѣвбáч; 2) Klopfkäfer, *m.* (Terres pulsatorium).

Колѣтáба, *f.* (*Фр.*) *Gr.* 21, колѣте, *n. s.* Кѣлка 1).

Колѣтвиця, (*B.*) колѣтиця, *f.* Spleisse, *f.*; eine Hälfte des gespaltenen Baumstammes. [Püree, *n.*; 2) Sepiola.

Кѣлотень, -гня, *m.* Brei, *m.* Mus, Колѣти, (кѣлю, кѣлеш), *v. a.* stechen; schlachten; spalten: — скипкѣ, шпѣкѣ splittern, splittern.

Колѣтáло, *m. s.* Колѣтнѣк.

Колѣтáти, (колѣчу, колѣтиш), *v. a.* um schütteln, ab-, umrühren, querlen, durcheinander mischen: колѣченѣ барабáлѣ Kartoffelpüree; triibe machen, verunreinigen; * verwirren, aufhetzen; —

ким jmdn zwecklos beunruhigen, stören.

Колѣтáвка, кѣлѣтов, *f.* Quirl, Querl, *m.*

Колѣтáчка, рѣговáта, hornartige

Tellerschnecke (Planorbis corneus). [*m.*

Колѣтнѣча, колѣтнѣя. *f.* Zank, Hader, Колѣтнѣий, *a. s.* Каламѣтнѣий; 2) zanksüchtig, unruhig.

Колѣтнѣк, *m.* колѣтниця, (колѣтѣха, Ч. IV. 669) *f.* der (die) Streitsüchtige, Zänkische, Ränkesüchtige; Störenfried; Zänker, -in.

Колѣтѣха, *f.* Rahm mit Mehl od. Stärke untermischt, *m.*

Колѣтѣша, *f.* Käse mit Rahm vermischt (als Speise).

Колѣтѣшка. *f. s.* Колѣтѣвка.

Колѣѣєте, *n.* Besatz, Mündungs-, Mundbesatz, *m.* (peristomium), *B.*

Колѣша, *f.* Nase, *f.* H. 139; *pl.* *Gr.* *s.* Хѣлѣми. [teln, beunruhigen.

Колѣшкати, *v. a.* А-Г. 154 aufrüt-Kolпáк, *n.* Кѣвпáк, Barrett, *n.*

Кѣлпик, *m.* Löffelreihler, *m.* (Platylea leucerochia). *Вол.*

Колѣѣн, *s.* Кѣвѣѣн; * в — заходѣти lose Streiche spielen; *Пом.* I. 63.

Колѣбáха, *f. s.* Кѣвбáня, калабáня. Колѣвáти, *v. n.* einen grossen Umweg machen. [bröckeln; stochern.

Колѣпати, *v. a.* spalten; brechen; Колѣпáшѣк, -шка, *m.* *Оз.* 95 *s.* Полуѣшѣк.

Колѣчáдáн, *m.* Kies, *m.* *Вол.*

Кѣльчáк, *m.* — лѣсѣня Hirsh, Nabitischschwamm, *m.* (Hydnum imbricatum), *B.*

Кѣльчáв, *m.* N. e. Berges. [della).

Кѣльчѣк, *m.* Stachelkäfer, *m.* (Morkѣльчѣйна, *f.* Stachelgeorginie, *f.* (Muricea).

Кѣльчѣнецъ, -нця, *m. B.* колѣчѣжка, *f.* *Пол.* Stachelschnecke, *f.* Spinnenkopf, *m.* (Murex).

Кѣльчѣнок, -нка, *m.* Stachelmönade, *f.* (Prorocentrum), *B.* [[kolebka].

Кѣльѣба, *f.* *Иг.* 67. *s.* Кѣльска, Кѣльѣка, *M.* колѣчка, колѣха, *f. s.* Кѣлька 1); 2) *pl.* Stechapfel, *m.* (Datura stramonium). [Kali).

Кѣльѣча, *f.* Salzkraut, *n.* (Salsola

Кѣльѣчий, *ptc.* zu Колѣти; stechend, stachelig, dornig III. I. 353; — дрѣк

Genista germanica. [Stechende.

Кѣльѣчѣсть, -ости, *f.* + *M.* das Кѣльѣчка, (-лѣшка), *f.* alles Stachelige, Dorn, *m.*; 2) Stichling, *m.* Ga-

sterosteus pungitius); 3) Echidna, *f. Пол.*; 4) mehrere Pflanzen: Carduus, Echium, Tribulus, Xanthium spinosum.

Колючоплávчи, *pl.* Stachelflosser, *pl.* (Acanthopteri).

Кóлюш, *m. s.* Кóлш, *vgl.* Кáлуш.

Кóлядá, (*d.* кóлядка), *f.* Weihnachtsfest, bes. zweiter Tag der Weinachten; 2) Weihnachtslied, *n.*; 3) Festgabe für колядники.

Кóлядiни, *pl.* *N. e.* Berges.

Кóляднiк, кóлядчик, *Kob.* I. 106, *m.* Sänger der Weihnachtslieder, *m.*; 2) кóляднiк *Ф.* Buch, Weihnachtslieder enthaltend. [herumgehen.

Кóляднiчити, *v. n.* als кóляднiк

Кóлядувати, *v. n.* Weihnachtslieder singen. [in diesen enthalten.

Кóлядчáний, *a. zu* кóлядкi geh.,

Кóляйкa, *f. s.* Кóлiя 3).

Кóлiк, *m. s.* Страхóлох.

Кóлiкa, *f. aug. s.* Кiл, Knüttel, *m.*

Кóлiндра, *f.* Coriandrum sativum.

Кóлiнецъ, -нця, *m. Zan.* II. 462?

Кóлiр, *m.* Stecher, der ein Schwein absticht. [Kutsche, *f.*

Кóлiса, (*d.* кóлiска), *f.* Kalesche,

Кóманá, кóманiця, кóманкa, *f.* Klee, *m.*; 2) -иця, geiles, unfruchtbares Weib; Нурe, *f.* († кóмóнь).

Кóмáнда, *f.* Commando, *n.*; 2) Trupp, *m. Ke.* 89. [Commandant, Chef, *m.*

Кóмáндiр, (*aug.* комáндiще), *m.*

Кóмáр, (*d.* -éнькo), *m.* комáриця, *f.* Stehmücke, Schnacke, *f. adj.* комáрóвий, -i нóсики Delphinium consolida.

Кóмáрки, *pl.* *N. e.* Berges.

Кóмáрнiк, *m.* Schäferbude mit e. offener Seite, *f.* [ремóш ч.

Кóмáрнiчний, *a.* Nbf. des Чé-

Кóмáрскiй, *a.* zum комáр geh.

Кóмáха, (*d.* комáшка, -iна), *f.* Insect; Gewürm, *n.*; 2) Ameise, *f.*

Кóмáшнiк, *m.* (-ище, *n.*) комáшнiй,

M. f. Ameisenhaufen, *m.*; 2) комáшнiй, *coll.* Insecten, *pl.* Ungeziefer, *n.*; Ameisen, *pl.* *P.* I. 141. [gelage, *n.*

Кóмáшнiя, (кум-), *f.* Gastmal, Gast-

Кóмéдиá, *f.* Komödie, *f.* Lustspiel, *m.* lustiger Vorfall. [-áнткa, *f.* -in, *f.*

Кóмéдиáнт, *m.* Possenreisser, *m.*;

Кóмéзiти сá, *II. s.* Комiзiти сá.

Кóмéн, etc. *s.* Кóмин.

Кóмельгá, *f.* das Siehdrehen in d. Luft. [Luft drehen.

Кóмельгувати, *v. n.* sich in der Кóмендирувати, *v. n.* commandieren, befehligen: кóгó, ким.

Кóменiця, *f. s.* Комáниця 2).

Кóменнé, *s. n. a.* Reitpferdesteuer, *f.*

Кóменотрýс, *m.* Kaminfeger, *m. Зах.*

Кóмéтa, *f.* Komet, Haarstern, *m.*

Кóмéти, *adv.* *s.* Кóмiть.

Кóмéтнiй, *a.* des Kometen, *CM.*

Кóмéшiти сá, *s.* Закомéшiти сá.

Кóмéшка, *f.* kurzes Messhemd der lat. Priester. [launt sein, Grillen fangen.

Кóмiзити сá, ungehalten, übelge-

Кóмилáти, *v. a.* (*Фр.*) *s.* Вершiти 2).

Кóмин, *m.* Kamin, Rauchfang, Schornstein, *m.*

Кóминóве, *n. a. s.* Rauchfangsteuer, *f.*

Кóминок-, -нкa, *m. dim. s.* Кóмин; 2) Piston, *n.* Warze f. am Gewehr. [мiзити сá?

Кóмiчити сá, *He. Пр.* II. 384? *s.* Ко-

Кóмiш, *m.* Schilfrohr, *n.* Binse, *f.*

Кóмiшнiй, комiшóвий, *a.* Schilf-,

Бинсe-. [läufer; Wegelagerer, Räuber, *m.*

Кóмiшнiк, *m.* Buschdieb, Busch-

Кóмик, *m.* Komiker, *m.*

Кóминнiк, *m. s.* Комóвнiк 1).

Кóминiр, *m.* Rauchfangkehrer, Kaminfeger, *m. adj.* комiнiрскiй. [минiр.

Кóминiрство, *n.* Gewerbe des ко-

Кóмiр, кóмiр, *m. s.* Кóвнiр.

Кóмiрка, комiрчiна, *f.* kleine Kammer, Kämmerlein, *n.*; Zelle, *f.*

Кóмiрне, *n. s. a.* Mietzins, *m.* Miete, *f.*; das Wohnen als Beisass, в комiрнiм сидiти *s.* Комóрувати; пiтiя в комiрне Einlieger werden.

Кóмiрник, *m.* комiрниця, *f.* Einlieger, Mietwohner, (-in, *f.*) Beisass, *m.*

(-in, *f.*); *adj.* комiрницкiй *H.* 56.

Кóмiрнiя, *f. BE.* комiрство, *n.* комiрщина, *f.* das Wohnen als Mietsmann, als Einmieter, Einlieger. [ris), *B.*

Кóмiрóчнiй, *a.* Zellen-, (cellula-

Кóмiрéати сá, *s.* Корiцмати сá.

Кóмiсe, *m.* Auftrag, *m.* Commission, *f.* *adj.* комiсóвий. [missar fungieren.

Кóмiсiйонувати, *v. n.* als Com-

Кóмiсiя, *f.* Commission, *f.*

Кóмiснiй, (-сьн-) *a.* — хлiб, комiснiк Commissbrot, *n.* [zelbäuser schlagen.

Кóмiть, *adv.* kopfüber; — йтiя Pur-

- Комітет, *m.* Comité, *n.*; *adj.* комі-
 Комічний, *a.* komisch. [тебвий,
 Комічність, -ости, *f.* das Komische.
 Комляк, *m.* Левч. Kalmüke, *m.*
 Комля, *f.* s. Кімля.
 Комната, (-шина), *f.* s. Кімната.
 Комблай, *a.* H. 67 ohne Hörner, s.
 Шутій.
 Комбн, *m.* † Pferd, *n.* [ийця 2).
 Комонія, *f.* geile Stute, s. Кома-
 Комонійк, *m.* комбний, *a.* s. *m.*
Ст. der Berittene, Reiter; 2) Pferdebesitzer, *m.*; 3) Pferdestall, *m.* Ф.; комбником *adv.* zu Pferde.
 Комбра, *f.* Kammer, Vorrathskammer, *f.*; 2) Zollamt, *n.*; 3) Art Hürde, Wehr zum Fischfang; *adj.* комбрычий, *Зак.*
 Комбрець, -рця, *m.* Mehlzünsler, *m.* (Asopia), *B.*
 Коморіяти, *ЛД.* коморувати, *v. n.* als Einlieger, als Mietsmann, als Beisass wohnen.
 Коморник, *m.* gerichtlicher Kämmerer, *Term.*; Advocat; Notar, *m.*
 Коморництво, *n.* Kämmererei, *f.* Пар.
 Коморниця, *f.* Kammerfrau, *f.* Пар.
 Комбсити ся, sich unruhig geben. [Cavallerie; *adj.* компанійский.
 Компанійці, *pl.* leichte reguläre
 Компанія, *f.* Compagnie; Gesellschaft, Kameradschaft, Partie, *f.* компанувати з ким, -ію водіти *P. I.* 74. G. pflegen, K. halten. [terin, *f.*
 Компаньонка, *f.* He. Gesellschaft.
 Компанчик, *m.* Гол. I. 145 zur Compagnie geh. Soldat.
 Компера, *f.* s. Бўльба Grundbirne, *f.*
 Комперянка, *f.* Stengel, von Kartoffeln *pl.*; 2) Wasser worin K. gekocht worden.
 Комплет, *m.* volle Zahl, vollständige Anzahl; 2) Tanzunterhaltung für Anfänger, *f.*
 Комплетний, *a.* vollzählig, vollständig.
 Комплетувати, *v. a.* completieren, vervollständigen, vollzählig machen, ergänzen. [verfassen.
 Компонувати, *v. a.* componieren;
 Компот, -бу, *m.* Compot, *n.*
 Компут, *m.* † K. Armeebestand, *m.*
 Комулєць, -ця, *m.* Stange beim Zuggarn (комля), *f.*
 Комуністичний, *a.* communistisch.
- Комунка, *f.* Шог. 78?
 Комушка, *f.* Wundklee, *m.* Wollblume, *f.* (Anthyllis vulneraria).
 Комяга, *f.* Kahn, *m.* Zille, *f.* Пис.
 Комядувати, *v. a.* beunruhigen; aufhalten, (*B.*).
 Кон, *m.* s. Кін, на кону бути auf der Scene sein, aufgeführt sein, *Ст.* 2)
 КУ. s. Закон, суд.
 Конанє, *n.* s. Скбнанє.
 Конар, *m.* dicker Ast (*B.*).
 Конара, *f.* Schafherde fürs Schlachten gefüttert.
 Конарістий, *a.* starkästig, Фр.
 Конат, *m.* К. II. 55 s. КанатStrick, *m.*
 Конати, *v. n.* enden, in den letzten Zügen liegen, verscheiden.
 Конатий, *a.* eckig, *B.*
 Конвалія, *f.* Maiblume, *f.* (Convallaria majalis), *ЛГ.* [dem тропар.
 Кондак, *m.* kurzer Lobgesang entspr.
 Кондїция, *f.* Dienst, *m.*; 2) Privatlection, *f.* [einer Schneppe.
 Кондїйка, *f.* bauchiges Gefäss mit
 Кондаш, *m.* ungr. Schweinhirt, *m.*
 Кондури, *pl.* Stiefel mit Absätzen, *Кол. I.* 44.
 Кондїяк, *m.* s. Піддїчий; Dorfschullehrer u. Kirchensänger, *m.* Марк. 62.
 Конєнко, *m.* vom Pferde entsprossen, *Ст.*
 Конєня, -яти, *n.* Rösslein, *n.*
 Конєсор, *m.* Pferdekennen, *m.*
 Конєць, *gen.* кінця, *m.* Ende, *n.* Beschluss, Schluss, *m.* die äusserste Spitze; — віку Lebensende; на — am Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; на який —? zu welchem Ende, zu welchem Zwecke? до кінця bis zu Ende; *мєшкає на кінця язїка seine Wohnung kann wohl erfragt werden; *зробїв так і так, тай кінці в воду er hat es so und so angestellt und die Spuren der That vertilgt, vertuscht; (на) в тім тїяці два кінці zweifach, zweifelhaft ist der Ausgang in diesem Beginnen; кий, парáраф два кінці мач kann auf zwei Seiten geschwungen, gedeutet etc. werden, ist zweischneidig; 2) gleichbedeutend mit початок Anfang; з кінця в конєць von einem Ende zum anderen *Кв.* 39; 3) als unechte *Praep.* mit dem *Genit.* конєць столá, к. селá

etc. am Ende *Mi.* IV. 255. 540 *Oz.* 175.

Конечный, *a.* endlich, schliesslich; endgiltig; 2) nothwendig; конечне (-эш-не), *adv.* nothwendigerweise, unumgänglich, dringend. [keit, *f.*

Конечність, -ости, *f.* Nothwendigkeit; Кони, *m.* Pferdchen, Rössel, *n.*; 2) Heupferdchen, *n.*; Laubheuschrecke, *f.*; 3) Rothbeinlein, *n.* (*Totanus calidris*); 4) Art Gestell, Pflock zum Stützen der untersten Latte beim Strohdache, *m.*; 5) *pl.* Birkenknospen, *pl.*

Конилівка, *f.* *N. e.* Berges.

Коніна, *f.* (*aug.* коніще, -іско, *m.*), (kleines, schwaches) Pferd; 2) Pferdefleisch, *n.*

Конів, *m.* *N. e.* Berges.

Конін, *m.* fabelh. *N.* eines Pferdediebes.

Коніна, *f.* Konin, *n.* (des Schierlings).

Коніпний, *a.* aus Hanf, hanfen.

Коніпниця, *f.* aus Hanf: сорбчка, полотно.

Конічйна, *f.* Klee, *m. s.* Конюшина.

Конічниско, *n.* Kleeschlag, *m.*

Конка, Коньскі води linker Nbf. des Днірб.

Конкомітація, *f.* Einbegleitung, *f.*

Конний, *a. s.* Кінний; — боярін

† Reiter als Krieger, *m.*

Коновал, *m.* Rossarzt, Pferdarzt, Curschmied, *m.* [kunst, *f.*

Коновальство, *n.* Rossarznei-

Конбвець, -бвця, конов, *m.* конбца, *f.* *Plc. s.* Конбвка.

Коновід, (конвовд), -бда, *m.* Pferdeführer *KC.* (82) III. 600; 2) Pferdedieb, *m.*

Конбвка, (*pl.* -кві), *f.* (*d.* конбвочка, *f.* коновлі -яти, *n.*) Wasserkanne, *f.*

Коновбй, *m.* *Pч.* 85 *Convoi, m.* Escorte, *f.*

Коновязь, *f.* Seil zum Anbinden der Pferde, *n.* [dehüter, *m.*

Конокрмець, -мця, *m.* † Pfer-

Конокрад, *m.* Pferdedieb, *m.* *He.*

Конон, *m.* *Сопод*; Конбненко Sohn des *C.*

Конбпа, конбпадь, *f.* unruhiges Verhalten, Unruhe, *f.* — чадає на кобс жуокт, peckt ihn.

Конобадити, конбпити, *v. a.* be-
fästigen; reizen, pecken; locken; — ся vor langer Weile vergehen, in Unruhe sein.

Конопелька, *f.* *dim. s.* Конбпля;

2) Buschwindröschen, *n.* (*Anemone nemorosa*); 3) *pl.* *Veronica latifolia.*

Конопельні -пієни, gesungen zur Zeit des Hanfreissens.

Коноплівий, *a.* neckisch.

Конбплик, *m.* коноплянка, *f.* Hän-
fling, *m.* (*Fringilla cannabina*).

Конопляця, *f.* *Ч.* IV. 458?

Конопляще, (-іско), *n.* Feld wo
Hanf wuchs. [nabineae).

Конопльовати, *pl.* Hanfartige (*Can-*

Конбпля, *f. gew. pl.* конбплі, Hanf,
m. (*Cannabis sat.*). [ніпний.

Конопляний, конбпний, *a. s.* Ко-

Конбпний, *m.* Locker, Necker, *m.*

Консиєторія, *f.* Consistorium, *n.*

adj. консиєторський, (-рийальний), Con-
sistorial-. [tionell.

Конституційний, *a.* constitu-

Контента́нт податко́вий Steuergel-
derverwahrer, *m.* [wirten, beköstigen.

Контентувати, *v. a.* † *Др. c.* be-

Контити, *pl.* Haarbund der ungr. Frau-
en, *m.* [häuschen, *n.*

Контйна, *f. s.* Кантіна; 2) Götzen-

Контітний, *a.* zufrieden (*conten-*
tus), (*Фр.*). [сити.

Контбсити, *v. a.* *Ч.* V. 789 *s.* Кундб-

Конттракт, *m.* Contract, *m.* das
Abkommen. [trahieren, miethen.

Контракувати, *v. a.* щось con-

Контрббль, контрбблор, *m.* Con-
trollor, *m.* [adj. контрббльний.

Контролювати, *v. a.* controlieren;

Контувати, *v. a.* *Al. s.* Контен-
тувати. [schlitzten Aermeln, *n.*

Контуш, *m.* Oberrock mit aufge-

Контюх, *m. s.* Киндюх; Pferdema-
gen, Blinddarm, *m.* (*B.*).

Конун, *m.* Methschank, *m.*

Конунчиця, *f.* Methschenkerin, *f.*

Конфет, *m.* *Др. c.* 2. конфітура, *f.*
Confect, Zuckerwerk, *n.* Confitüren, *pl.*

Конфискувати, *v. a.* confiscieren.

Концур, *m. s.* Канцур.

Кончати, *s.* Кінчати.

Конче, *adv. s. adv.* zu Конечный;
2) не конче nicht eben, nicht gar sehr :
ци далёко? не конче nicht sehr weit.

Кончик, *m.* *N. e.* Berges. [sterben, *n.*

Кончйна, *f.* Ende, Lebensende, Ab-

Конша, *f.?* Art Gras *Ч.* II. 309.

Коншахти, *pl.* заходити собі з ким
в — mit jmdm Machenschaften pflegen.

Конюх, (*d.* конюшок -шка), *m.* Pfer-

dehirt, -hüter; Stallknecht, *m.*; 2) Rosskäufer, *m.*

Конюха́рители, *v. n.* коню́х sein.

Коню́ший, *a. s. m.* Oberstallmeister, *m.*

Коню́шина, *f.* Klee, *m.*

Коню́шиниско, (-и́ще), *n.* Kleefeld. *n.* Kleeschlag, *m.* [lung, *f.*

Коню́шня, *f.* Pferdestall, *m.*, -stal-

Кони́я, *f.* *Др. с.* 386 *s.* Кони́я (Milvus).

Кони́к, *m.* Pferdemiß, *m.*; 2) Cognac, *n.*

Кони́ка, коня́чина, *He. f. s.* Кони́на 1).

Кони́кiвка, *f.* Ackerwicke, *f.* *ГШ.*

Кони́р, *m.* Pferdehirt, *m.*; 2) *s.* Лайна́р.

Кони́рня, *f.* Pferdestall, *m.*

Кони́стий, *a. s.* Кони́тий.

Кони́тина, *f. s.* Конюшина, *B.*; 2) Pferdefleisch, *n.* *He.* [lutetiana).

Кони́тич, *m.* Hexenkraut, *n.* (Circaea

Кони́чка, *f. dim. s.* Кони́ка; 2) schwarze Stangenbohne.

Копá, *f.* Schock, *n.* (Anzahl von 60 Stück); *pl.* копи, Getreidefeimen; 2) = 15 Kopeken; 3) † Gericht, *n.* Gerichtsverhandlung auf streitigem Orte, bes. in Grenzstreitigkeiten, auch in Fällen des Diebstahles, gewaltsamer Pfändung, unbekanntes Todeschlages; присяжна — wobei alle Mitglieder des Gerichtes schwuren; ко́ну ве́сти — halten (condescensio, iudicium condescensoriale).

Копа́га, *f. s.* Чула́р.

Копа́йна, *f.* Mineral, *n.* *Вол. Пол.* 2) *N. e.* Berges. [Gräber, *m.*

Копáльник, копáльщик, *Под. m.*

Копáльница, копáля, *f.* Arbeiterin mit dem Grabspaten, *f.*

Копáльня, *f.* Bergwerk, *n.*

Копáнь, *f.* kleines Feldstück mitten im Walde; 2) *s.* Насип, *Wgr.* 15; 3) *N. e.* Berges.

Копáнь, *n.* das Graben.

Копáни́ця, *f. s.* Моти́ка; 2) Schlittenkufe, *f.* -baum, *m.* (ausgegraben mit gekrümmter Wurzel); 3) *N. e.* Berges.

Копáнка, *f.* Graben, *m.*; 2) Weg beiderseits mit Graben, *m.*; 3) Roden, *m.*; durch Regengüsse entstandene Grube; 4) —, *d.* копи́ночка, *P. II.* 64 ein (natürlicher) einfacher Brunnenquell; schlechter Brunnen, *B.* [s. Заткальница,

Копáня, *f.* Backofenschlund, *m.*; 2)

Копáтельный, *a.* *H.* 96 rührig,

aufgeweckt; до чо́гобъ *K.* (*Хата* 190) sorgfältig, emsig hütend.

Копáти, *v. a.* graben; mit dem Spaten bearbeiten; 2) * — ся geschäftig sein, sich tummeln; 3) копи́ти, *s.* Копну́ти.

Копáтильник, *m.* *Фр. s.* Копáльник.

Копáч, *m.* Stück Holz zum Graben verwendet; 2) Mütze der Лёмки, *f.*

Копáчити, *v. n.* stochern, graben.

Копáчка, *f.* Werkzeug zum Ausschneiden der Radfelgen, *n.*

Копéл, etc. *s.* Копил etc.

Копéнь, -ня, *m.* Monat August.

Коперва́с, *m.* Vitriol, *m.* Kupferwas-

Копёрта, *f.* Couvert, *n.* [ser, *n.*

Копéць, *g.* копи́я, *m.* Erdhügel, Grenzhügel, *m.* *Kч.* 199.

Копи́л, (ко́пив), (-и́лец, -ильчу́к), *m.* копéля, -я́ти, *n.* Bastard, Blending, *m.* Kekskind, *n.* [pen stolz aufwerfen.

Копи́лити, *v. a.* — губу́ die Lippen; Копи́лица, *f.* Keksfrau, Keksdirne, *f.* (*B.*). [f; 2) *s.* Копáто *H.* 6.

Копи́ль, копи́ле, *n.* Schlittenstolle; Копи́льча́ки, *pl.* Pferdeschlitten, *pl.* *Левч.*

Копирéати, *v. a.* grübeln, *Кс.* 105.

Копи́ренути, *v. n.* kopfüber, jäh stürzen. [рало *Ч.* VII. 400.

Копи́сть, *f.* keilförmiger Haken des

Копи́стка, *f.* Spatel, *m.* Rührsoheit, *n.*

Копи́т, *Ч.* III. 309, копи́л, *He. m.* *s.* Копáто 2).

Копи́тати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Копи́тень, -тня, копи́тник (-тняк), *m.* Haselwurz, *f.* (*Asarum europ.*).

Копи́ти, *v. a.* (ко́блю, копи́ш), an-, aufhäufen, zusammenbringen.

Копи́ткова́тий, *a.* hufartig, *Пол.*

Копи́ткóве, *s. n. a.* Abgabe am Schlagbaum für gehufte Thiere, *f.*

Копи́тлува́ти, *v. a.* abnützen, abreiben, *§.* [Hufthier, *n.*

Копи́тний, *a.* mit Hufen versehen;

Копи́то, (*d.* -и́тко -и́тце), *n.* Huf;

2) Schuhmacherleisten, *m.* * всё на одне́

— Alles über einen Leisten geschlagen.

Копи́твiй, *a.* -а кiсть Hufbein, *n. B.*

Копи́ти́р, *m.* Leistenschneider, *m. Цар.*

Копи́цьке, *n. II.* ein mit dem Feldeigentümer auf Antheil gebautes Getreide.

Копи́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Feimen; Schober, *m.*; Haufen, *m.* (*d.* Häufein, *n.*).

Копичасти уставки, Art Leinstik-
kerei *Kol.* I. 48. [das Legen in Feimen.

Копичене, *n.* das Häufen, Häufung;
Копичити, *v. a.* häufen; *ГШ.*; in
Feimen legen. [beln und wiebeln, *Мор.*

Копишити ся, sich tummeln; кр-
Копишник, *m. s.* Коповище.

Копинка, *f.* mittelgutes Stück Lein-
wand von 60 Ellen.

Копіє, *n.* Lanze, Pike, *f.*

Копієвѣтій, *a.* *Пол.* lanzettenförmig.

Копійка, копійчина, *f.* Kopeke, *f.*

Копійник, *m.* — стрілоліст („ци-
бульне“), Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria sagittaeifolia*). [Heufeimens, *f.*

Копійо, *n.* Stange in der Mitte des
Копійце, *n.* *Ко.* 241 Pfeilspitze, *f.*

Копінь, *f.* Erdfleck ohne Schnee, *m.?*

Копіст, *m.* Copist, Abschreiber, *m.*

Копіт, -оту, *m.* *Ч.* V. 2. Gestampf,
m.; 2) *pl.* Staubwolken, *pl.*

Копіювѣти, *v. a.* copieren.

Копія, *f.* Copie; Abschrift, *f.*

Копкати, *s.* Копати 3). (*Фр.*).

Копко, *m. s.* Прокін.

Коплявий, *a.* eilfertig.

Копний, *a.* Grab-, Scharr-; 2) gru-
big; 3) in Haufen: сніг; -а дорóга ein
Schlittenweg mit sehr vielem unbefahre-
nem Sohnee; 3) — суд *К.* s. Копá 3);
кóпно, *adv.* dicht, vollauf *Н.* 29.

Копник, *m.* † Mitglied des Gerich-
tes копá.

Копнути, *v. a.* ausschlagen, stossen
(mit dem Fuss), ногóю когó jmdm einen
Fusstritt versetzen; * — ся до чогó
sich eifrig voran machen.

Копня, *f.* Bergwerk, *n.* *Пол.*

Коповій, *a.* Schock.

Коповійк, *m.* = 50 Kopeken.

Коповище, *n.* Ort u. Sitz der копá 3).

Коповиця, *f.* das Verführen der
Getreideschocke vom Felde, die Zeit davon.

Копбрнути ся, zappeln, (*Фр.*).

Копвоть, *f.*: Russ, *m.* (vom Lichter-
od. Lampendampf); 2) Schlappe, Prü-
gellei, *f.* кому́ дати копоги *Ко.* 161.

Копрѣва, *f.* *Оц.* §. 39 s. Кропѣва.

Копрїй, *m.* *B.* Fenchel, *m.* (*Foeni-
culum offic.*). [berussen.

Коптіти, *v. a.* einrauchern, räuchern;

Коптіне, *n. s.* Вуджене, *Под.*

Коптіти, *v. n.* rauchen, schmau-

ohen; Russ ansetzen.

Коптюх, *m.* Mohrenaffe, *m.* (*Cerco-
pithecus fuliginosus*), *Вол.*

Копяк, (*d.* -ячóк), *m.* (kleiner) Fei-
men, Schober. [*f.* *Пом.* III. 110.

Корá, *f.* Rinde, Baumrinde, Borke,
Корáб, корабéль. -бля, *m.* Schiff,

n.; 2) *pl.* Traggestell mit Korb, *n.* [Schiffe.

Корабéльнич, *a.* Schiffs-, vom
Корабéльник, (-éльщик), *m.* Schif-
fer; Steuermann; Matrose, Lootse; 2)

Schiffbaumeister, *m.* *См.*

Корабіця, *f.* Arche, *f.* (Arca), *B.*

Корабін, *m.* *Зан.* II. 543 s. Корабéль.

Корáблик, *m.* *dim.* s. Корабéль;
2) Schiffsboot, *n.* (*Nautilus*) *Пол.*

Кораблінці, *pl.* Schiffsboote, *pl.*
(*Nautilina*). [steuern, schiffen.

Кораблювати, *v. n.* *Гуш.* segeln,

Кораблярня, *f.* Schiffswerft, *f.* *См.*

Корáвий, *a.* rauh, s. Рауавий.

Корáвити, *v. n.* rauh werden.

Корáль, корáл, *He.* *m.* Koralle, *f.*
pl. корáлі, корáлики, aufgereihte Ko-
rallen, *pl.*

Коралéвий, *a.* Korallen-

Кораліни, *pl.* Flechtenkorallen, *pl.*
(*Corallinae*). [(*Plysia scytale*) *Вол.*

Коралюха, *f.* Korallen-Natter, *f.*

Кораляк, *m.* Edelkoralle, *f.* (*Coral-*

Корап, m. s. Карп, короп. [*lium*).

Кóрба, *f.* Kurbel, Kurbel, *f.*

Корбáн, *m. s.* Постіл, ходáк.

Корбáня, *f.* *N. e.* Berges. [о́ница.

Корбасю́ка, *f.* linker Nbf. der Рѣ-

Корбáч, *m.* Knotenstock, *m.* *Gr.* 21.

Корбóвий, *a.* Arbeiter bei der Kur-
be, *m.* [liederlicher Kerl?

Кóргель, *m.* *уагр.* *Гол.* III. 427

Коргіта, *f.* s. Кля́ба für Галáри.

Кордáч, (*d.* -áчик), *m.* Schnur zum

Umgürten, *f.* [*n. adj.* кордо́ваний *He.*

Кордо́бан, (-ва́н), *m.* Corduanleder,

Кордо́банець, -ця, *m.* Schuh aus
Corduan, *m.*

Кордо́н, *m.* Kordon, *m.* Grenzsperré, *f.*

Кордуб, *m.* *B.* Korkeiche, *f.* *Quer-
cus suber*).

Корду́ля, *f.* *N. e.* Berges.

Кордю́к, *m.* Zungengeschwür, *n.*; 2)
Wolfsmilchschwärmer, *m.* (*Deilephila*

euphorbiae); 3) s. Медведю́х.

Корéла, *f.* s. Хо́лэра.

Корень, etc. s. Корінь etc.

Коренáстий, (-ніс-, -áтий, -нчá-тий, *М. II. 80*), *a.* mit grossen, starken, tiefgehenden Wurzeln. [schmähen.

Коренíти, (-рін-). *v. a.* schelten; Коренний, *a.* zur Wurzel geh., *ursprünglich, Stamm-.

Корéкта, *f.* Correctur, *f.*

Корéц, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.* [von 12364 Hektol.

Корéць, *g.* кірця, *m.* Schüttmass Корéчний, *a.* млин obereschlächtige Mühle, *Kol. I. 61.*

Корéчник, *m.* obersohlächtiges Rad.

Корж, (*d.* коржик, -ичок), корзán, *m.* ungesäuerter trocken gebackener Kuchen, *Пом. III. 5.*

Коржáвити, *v. n.* hart, steif werden.

Корзán, *m.* s. Ходáк, *Пом. III. 5.*

Корзáти ся, die корзání anziehen.

Корзáна, (*d.* -янка), *f.* корзún, *m.* Korb, *m.*; корзúnна лозá Korbweide, *f.* (*Salix viminalis*).

Корзáти, *v. n.* s. Пустувáти.

Корíна, (*d.* -янонька *Гол. III. 101*), *f.* trockene Baumrinde zum Heizen.

Корíсть, (*d.* корíстка, -ястóнька, -ястóчка), *f.* Nutzen, Vortheil, Gewinn, *m.*

Користáти, *v. n.* з чо́го Nutzen ziehen, benutzen.

Корíстий, *a.* gewürzt, *Ч. IV. 687.*

Корíстка, *f.* Querstab der Weife (der Haspel), *m.*

Корíстний, *a.* vortheilhaft; Gewinn bringend, eintáglich.

Корíстник, *Под. (-яеник), m.* Gewinnhascher, Ausbeuter, Exploiteur, *m.*

Корíстність, -ости, *f.* Vortheilhaftigkeit, *f.*, Vortheil, *m.*; 2) s. Користолю́бність, *He.*

Користолю́бний, (-лю́бний), *a.* habsüchtig, gewinnsüchtig.

Користолю́бість, -ости, *f.* *Иар.* Gewinnsucht, Habsucht, *f.*

Корíстунати, *v. a.* *K.* ко́го jmdm Vortheil gewähren; — ся чимось sich etw. zunutz machen, woraus Gewinn, Vortheil ziehen, etw. benützen *C. II. 56.*

Корíтáр, *m.* Corridor, *m.*

Корíти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) — ся *У.* sich unterwerfen, gehorchen, ко́му.

Корíтник, *m.* Trogmacher, *m.*

Корíтниця, *f.* Trogmuschel, *f.* (Мак-

тра); 2) Schildkröte, *f.*

Корíто, (*d.* -ятце, -ятко, коритá, -яти), *n.* Trog, *m.*; 2) Mulde, *f.*; 3) ко́рйтце *d.* s. Лóжниця.

Корíця, *f.* Zimmt, *m.* *Под.*

Коричнéвий, *a.* zimmtfarbig.

Корíчний, *a.* mit Zimmt, *Ч. IV. 141.*

Корíвка, (-івчина), *f. dim.* s. Корóва.

Корíвник, *m.* Kuhwirt, der nur Kühe besitzt, *K.*

Корíзматися, sich sputen (*Ф.*).

Корíнь, (*d.* корінець, -нця), *m.* Wurzel, *f.* (von Bäumen, Kräutern, Zähnen etc.); * — eines Wortes; — des Uebels; 2) Rücken beim Buche, *m.* *He.*; 3) вкóрени an der Deichsel. [würze, *n.*

Корíна, *n.* die Wurzeln, *pl.*; 2) Ge-

Корíневий, *a.* Wurzel-. [gen.

Корíніти ся, wurzeln, Wurzel schla-

Корíнькóвий, *a.* -а лю́лька aus Wurzelholz verfertigt, *Мор.*; 2) -а горíвка gewürzter Brantwein.

Корíний, *a.* Gewürz-, — склеп Colonialwaarenhandlung, *f.*; gewürzhaft; 2) — кíнь Deichselpferd, *n.*

Корíннік, *m.* — чиг Wurzelbaum, Leuchterbaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*);

корíнниковáти, *pl.* Wurzelbaumartige, *pl.* (*Rhizophoreae*).

Корíниця, *f.* *ГШ.* Gewürzbüchse, *f.*

Корíно́нжкí, *pl.* Wurzelfüßer,

pl. (*Rhizopoda*). [stoma], s. Пелехáчки.

Корíню́ха, *f.* Wurzelqualle, *f.* (*Rhizo-*

Корíцматися, mit Mühe sich herausarbeiten; * auf die Beine zu kommen trachten.

Кор́рка, *f.* *III. I. 392* s. Кірка; на всі кóрки лáяти; 2) *N. e.* Berges.

Коркíшка, *f.* oberer Theil des Baumes mit abgehauenen Aesten; 2) s. Кóвінька. [*m. (B.)*]

Коркóбець, -бця, *m.* Regenbogen,

Коркóвий, *a.* Kork; — дуб s. Кордуб; 2) *d.* корковéнький черевáчок *Ч. III. 435* mit hohem Korkabsatze.

Корковні́ці, *pl.* Korkpolypen, *pl.* (*Aleyonaria*).

Коркотíти, *v. n.* brummen, (*Фр.*).

Коркóші, *pl.* кóркуш, *m.* Nacken,

m. Achseln, *f. pl.* на коркóші ко́го взáти jmdn Huckerack tragen; auf beiden Schultern tragen.

Коркувáти, *v. a.* verkorken.

Корм, *m.* Nahrung, *f.*; Futter, *n.*;
 2) Muttermilch, *f.* У.
 I. Корма, *f.* Пар. Aetzung, *f.*
 II. Корма, *f.* s. Керма.
 Корман, *s.* Курман.
 Кормач, (-аченько), *m.* Ф. s. Кермач, керманич. [та на --?
 Кормаш, *m.* ТР. 218 час берé лѣ-
 Кормалець, -лця, кормитель, *m.*
 КУ. Ernährer, Pflegevater, *m.*
 Кормило, *n.* III. I. 171 Steuerruder,
n. s. Керма.
 Кормити, *v. a.* er. nähren; füttern;
 mästen; — грудью säugen, stillen
 (дитя).
 Кормиця, *f.* Mastkraut, *n.* (Sagina).
 Кормлене, *n.* das Nähren, Ernäh-
 rung, *f.* [III. 397.
 Кормний, *a.* gemästet, Mast- Гол.
 Кормник, *m.* s. Кармник.
 Кормовий, *a.* Futter-. Гу. 11.
 Кормок, -мка, *m.* дим. s. Корм.
 Кормоща, *ungr. f.* Art Apfelbaum.
 Кормчар, *m.* s. Кормач.
 Корнадка, (*d.* -адо́чка, *Зап.* II. 554)
f. Baumstrunk, *m.*
 Корна́з, ко́рно́с, *m.* s. Кнур.
 Корна́к, *m.* Wurzelstumpf, *m.* [но.
 Ко́рне-поко́рне, *Кол.* I. 226 s. Покир-
 Корний, *m.* Не. Karnies, Gesims, *n.*
 Корнийло, (-я́лко), Корний, *m.* Cor-
 nelius. [tella), *B.*
 Корни́ця, *f.* Art Lebermoos (Fega-
 Корну́та вивця́, mit Hörnern (cor-
 nutus). [ma) *B.*
 Корня́к, *m.* Wurzelstock, *m.* (rhizo-
 Корня́ти, *v. a.* stechen, schlagen,
 hauen; * antreiben; anrühren; wecken.
 Ко́ро́б, (*d.* -обо́к), *m.* Korb, *m.* Schach-
 tel, *f.* Bretterfach, *n.* [macher, *m.*
 Коробейник, *m.* Н. 22. Schachtel-
 Коробель, *m.* Гол. III. 120 s. Ко-
 рабель; 2) Art шона.
 Коробен, *m.* Гол. III. 23. s. Коробка.
 Коробити ся, *Ко.* 240 Н. 212 sich
 krümmen, sich krumm ziehen; *Ко.* 350
 sich spreizen, s. стра́uben.
 Коробка, (*d.* -обочка), *f.* Schach-
 tel aus Rinde, Kietze, *f.* Futtermal, *n.*;
 2) der Bug an der люшня.
 Коро́ва, (*d.* -ви́на, -ови́ця, -ови́чка,
 -ово́нька, коро́вка), *f.* Kuh, *f.*; 2) ко-
 ро́виця рога́та, *B.* Hamatochaerus cer-

do; 3) корови́чка, *s.* Сиро́жка, *Вол.*
 Корова́й, -а́я, *m.* grosses Hochzeit-
 brod, *n.* Пар. (Пр. II. 175). *Пом.* III. 66.
 Корова́йний, коро́васвий, *a.* zum
 корова́й geh.; des к.; -на пара ein Paar
 kleine Brödchen, die vor dem корова́й in
 den Backofen geworfen werden, *Га.* I. 33.
 Корова́йник, *m.* der Schaffner des
 корова́й, *Зап.*
 Корова́йниця, *f.* Frau die beim
 Backen des корова́й beschäftigt ist, Bä-
 kerin des к.
 Корова́ть, *f.* s. Крова́ть.
 Коро́вий, -и́я, *m.* Kuhhirt, *m.*
 Коро́вля́й, *m.* N. e. Berges.
 Коро́во́д, (-ви́д), *m.* Reigen, Reihen-
 tanz, *m.* по́скачу коро́во́да Р. I. 16;
pl. * Weitläufigkeiten, Umschweife, *pl.*
 Коро́води́ти ся з ким mit jmdm
 viel Umstand, viel Federlesen machen.
 Коро́во́лі́тник, протáчник —, *m.*
 Acker- Ehrenpreis, *m.* (Veronica agrestis).
 Коро́ва́к, *m.* Kuhmist, *m.*; 2) Stech-
 apfel, *m.* (Datura); 3) — жо́втий Ver-
 bascum thapsus *Еф.* 21.
 Коро́вья́рня, *f.* Kuhstall, *m.*
 Коро́вья́чий, *a.* Kuh-.
 Коро́вья́чка, *f.* Stechfliege, *f.* (Sto-
 moxus calcitrans). [Fahne, *f.* s. Хоруго́в.
 Коро́гов, коро́гов, (*d.* коро́говця) *f.*
 Коро́говя́й, *m.* s. Корова́й.
 Коро́говя́ще, *f.* Fahnenstange, *f.* Макс.
 Коро́во́да, *f.* modriger Baumklotz, *Gr.* 22.
 Коро́ди́ти ся, *s.* Коробити ся, sich
 wegen einer Krankheit beklagen *Н.* 212.
 Коро́ї́д, (-ї́да), *m.* Borkenkäfer, *m.*
 (Bostrychus).
 Ко́ро́к, (*d.* ко́рочок), *m.* Kork; Kork-
 stöpsel; 2) Absatz am Schuh, *m.*
 Коро́ку́ля, *f.* Knorren am Baume,
m.; коро́кулюва́тий, *a.* knorrig.
 Ко́ро́ль, *m.* König, *m.*
 Коро́лева, *f.* Königin, *f.* *adj.* ко-
 ро́ле́вий, (коро́лів) königlich, Kö-
 nigs-; цви́т Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria
 imperialis); Feuerbohne, *f.* (Phaseolus
 multiflorus); коро́ле́вин, *a.* der Königin.
 Коро́леве́ня, коро́ля́, -я́ти, *n.* К.
 kleiner König, (*v.* tyrannischen Magna-
 ten u. Satrapen); Königlein, *n.*
 Коро́леве́ць, *m.* *pl.* коро́лівці die
 Königlichen.
 Коро́ле́вич, *m.* Königsson, *m.*

Королівський, (-лівський, корольський), *a.* königlich, Königs-

Королівство, *n.* Königthum, Königreich, *n.* [gnus].

Королік, *m.* Goldhähnchen, *n.* (Рокороліцький, *a.* -а пісня Гол. (Він. I. 202).? [(Matricaria chamcsmilla).

Короліця, *f.* Kamillenmutterkraut, *n.* Королівна, *f.* Königstochter, *f.* königliche Prinzessin. [mäne.

Королівщина, *f.* königliche Dороблька, королівка, *f.* s. Золотошвіт. [schaft, Regierung, *f.*

Короліване, *n.* königliche Herr-Королівати, *v. n.* (королем — КС. III. (82) 613) als König herrschen.

Королівка, *f.* фасоля — vielblumige od. türkische Vietsbohne (Phaseolus multifl.). [f. (Libellula).

Короміслиця, *f.* Wasserjungfer, Коромисло, (*d.* -исельце), *n.* Schulterjoch, *n.* (zum Tragen bes. des Wassers dienend), 2) Wagebalken *m.* Пол. 3) Art Osterspiel, Га. I. 137.

Коромбли, *pl.* Ränke, *pl. f.* II. (крамбла); — ковати, коромолувати II. на когó *v. n.* Ränke schmieden, spinnen gegen jmdn.

Корона, *f.* Krone, *f.* Коронація, *f.* Krönung, *f.* Коронківий, *a. pol.* молітва zum Rosenkranz geh., Зар.

Коронний, *a.* Kronen-, Kron-, Staats-Короновати, *pl. B.* Coronariae. Коронівка, *f.* Гол. III. 383 Krone bei der Trauung, *f.*

Коронівка, *f.* китовá Wallfisch-роке, *f.* (Coronula balaenaris). Коронувати, *v. a.* krönen; — ся sich krönen lassen.

Короп, коропель, *m.* Karpfen, *m.* (Surginus carpio). Коропавець, -ця, свиняк, — rauhe Körnerassel, (Porcellio scaber).

Коропавий, *a.* rauh, rissig. Коропавка, коропавиця, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).

Коропадити ся, s. Конопадити ся. Коропець, -пця, Коропчик, *m.* linker Nbl. des Dnister.

Коробня, *f.* Fischhaken, *m.* Коробста, *f.* Krätze, *f.* Коробставка, *s.* Коропавка.

Коростан, *m. s.* Веснівка 1). Вол. Коростити ся, Krätze bekommen, haben; krätzig, schäbig werden.

Коростіль, *m.* Wiesenschnarrer, *m.* (Crep pratensis).

Коростявий, *a.* krätzig, schäbig. Корот, *m.* Halbdeckkäfer, *m.* (Necydalis) B.

Коротати, *v. a.* свій вік, літа марне seine langen Tage elend schleppen, mühsam zubringen.

Коротеча, *f.* — на тебе! der Tod möge dich ereilen, (B.) vgl. коротка година! Коротити, *v. a. s.* Вкоротити; — ся kurz werden Кол. I. 220.

Короткий, (*d.* -тєнький) *a.* kurz; -а година на когó früher, plötzlicher Tod. Короткість, -ости, *f.* Kürze, *f.*

Короткогляд, *m. K.* (-глядність, *f.*) Kurzichtigkeit, *f.* Короткоглядний, *a.* kurzichtig.

Короткомовність, -ости, *f. K.* Kürze des Ausdrucks, *f.* Короткобгий, *a.* kurzbeimig.

Короткоузий, *a.* mit kurzem (dikem) Schmerbauch. [ner, *m.* Nepiulus). Короткоріг, -ога, *f.* Schmalspin-

Короткорогий, *a.* kurzhörig. Коротлівий, *a.* B.geschäftig, rührig. Коротня, *f. B.* Geschäftigkeit, *f.*

Коротюха, *f.* Weibsperson von niedrigem Wuchs, *f.* Корощня, *f. s.* Крощня. [s. Конач.

Корпак, *m.* Stab zum Graben, *m.* Корпаніна, *f.* mühevoll gesammelte Habe.

Корпати, *v. a.* stöbern, wühlen; * очі коф P. II. 174 jmdn mit Vorwürfen stechen.

Корпач, *m.* Ausroderer, *m.* Корпачка, *f. coll.* ausgerodetes Holz. Корпесати, *s.* Копресати.

Корпінє, *n.* Charpie, *n.* Корписочка, *f. Wein.* der лисічка, Höhlen grabend Ч. V. 812 s. Копресати.

Корс, *m. gew. pl.* Krümmung der Schittenkufe, *f.*; 2) *pl.* ausgerodete Striche Landes.

Корсаж, *m.* Corset, Mieder, *n. K.* Корсан, *m. Gr.* 22 s. Корсан.

Корсар, *m.* Corsar, Seeräuber, *m. adj.* корсарський. [Seeräuberei, *f.* Корсарство, *n.* Piratenwesen, *n.*

Корса́тка, *f.* косма́та, Habichtskraut *n.* (*Hieracium pilosella*).

Корсника. *f.* Stelle wo im Schlitten der Deichsel eingefügt wird.

Корта́вити, *v. n.* schnarren (im Sprechen).

Корта́ти, *s.* Карта́ти.

Корта́ти ся, (*ко́рпати ся*) sich durchhelfen, sich racken.

Корта́на, *f.* Courtine, *f.* Vorhang, *m.*

Корти́ти, *v. a. impers.* корти́ть, *ко́рб* jmdn lüstet nach etw., es juckt ihn.

Корча́чка, *f.* Gelüste, *n.* У. leidenschaftlicher Drang. [чити ся.]

Коружи́ти ся, sich werfen *s.* Па́-

Кору́на, *f.* Art Titulatur der Geistlichen: че́стна ко́руно! пресьвігла к. *Мог. s.* Корона.

Кору́нка, *f.* Spitze, *f.* (in d. Stickerei).

Кору́чка, *f.* Sumpfwurz, *f.* (*Epi-ractis latif.*).

Корх, *m.* на корх *K. I.* 156 vier Finger tief, *H. 295;* 2) Scholle, *f. s.* Кряг *H. 32.*

Корцува́ти, *v. n.* und — ся: зо́же корцу́е: ein Schock Getreidegarben liefert 1 ко́рец.

Корч, *m.* Strauch, Busch; 2) Krampf, *m.*

Корча́ва, *Wgr. XI.* Корча́га, *f.* irdenes enghalsiges Brantweingefäß, *n.* (*B.*).

Корча́к, *m.* oberschlächtige Mühle, *Лев.*

Корча́стий, *a.* buschig, strauchig.

Корча́вниця, *f.* Kribbel Krankheit (*ergotismus, raphania*), *Вол.*

Корча́мка, *dim. s.* Корчма.

Корча́мний, *a.* Schenken; 2) * ungezogen, röbelhaft. [*pl. K.*]

Корча́мство, *n.* Kneipenstreiche, *Корчик, m.* Sträuchlein, Büschchen, *n.*

Корча́нка, *f.* ästiger Röhrenpolyp (*Eudendrium*).

Корчи́ти, *v. a.* zusammenziehen; кому́ ру́ки jmdm in den Händen Krämpfe verursachen; — ся sich zusammenziehen, sich krümmen, zusammenschumpfen.

Корчи́в. (-ши́в).-г. -чова, *m. s.* Корча́га.

Корча́ма, ко́ршма, (*d.* ко́рчма́на. *avg.* ко́рчма́ше), *f.* Schankhaus, Wirtshaus, *n.* Schenke, Kneipe, *f.* *Пом. I.* 66.

Корча́р, *m.* Schenkwirt, Schenker, Krüger, *m. adj.* ко́рчма́ре́вий des —; ко́рчма́ре́кий *ВВ.* zur ко́рчма geh.

Корча́рити, *v. n.* ко́рчма́р sein.

Корча́ри́ха, *f.* Schenkwirtin, *f.* Weib des ко́рчма́р; ко́рчма́ри́вна Tochter des к. [Verführen der Holzstämme.]

Корча́рги, *pl.* kurze Schlitten zum

Корча́рля, *f. s.* Корча́га.

Корча́к, *m. s.* Коршу́н *Ч. I.* 286; 2) Taugenichts, *m.*

Коршбу́ри (и́), *a. Из.* 46 *Вейн.* des Попелю́х, *s.* Бу́рий, *Пом. III.* 77.

Коршня́вий, ко́рхня́вий, *a. s.* Майку́т. [*I.* 86?

Коршови́к, *m.* міряти -ом, *Гол.*

Коршу́н, *m. s.* Ка́ня, *Пом. III.* 5.

Кору́к, *s.* Кару́к, *Лев.*

Кора́вий, *a.* struppig.

Кора́вина, *f.* schorfige Rinde.

Кора́к, (*d.* ко́рячо́к, -чка́), *m.* Trinkgeschirr aus Rinde od. aus Holz, *n.*

Коря́ковати́й, *a.* krumm und knotterig (*v.* Baume).

I. Коса́, *f.* Haarflechte, *f.* Haarzopf, *m.*; 2) — богома́тери́на *Hypericum humifusum*; 3) Sehne, Flechse, *f.* (*B.*).

II. Коса́, *f.* Sense, *f.*; 2) schmale Sandbank, Erdzunge, Landsee Insel, *f.* Werder, *m.* *Др. с.* 243, *He.*; 3) ко́сью плит городи́ти schief flechten.

Коса́к, *m.* *Гол. II.* 486? 2) Sensenwesppe, *f.* (*Banchus*) *B.*

Коса́р, (*d.* ко́са́рик), *m.* Mäher, Sensenmann, *m.*; 2) *pl.* ко́са́рі Gestirn Orion; 3) Weberknecht, *m.* (*Phalangium opilio*); 4) *Ос.* (61) *V* 59 *s.* Кіска; 5) *s.* Коса́ч.

Коса́ри́ще, *n.* *N. e.* Berges.

Коса́ркі, *pl. s.* Косилькі.

Коса́ре́кий, *a.* des Mähers.

Коса́рци́на, *f.* die Zeel. der Mäher.

Коса́ра́р, *m.* *Ч. IV.* 201.?

Коса́тень, -еня, *m.* Wasser-Schwertlilie, *f.* (*Iris pseudacorus*).

Коса́ти́й, *a.* mit langen u. dicken Haarflechten; -а зьвіда́ Háarstern, *Комет, m.* *Пол.* [*pselus apus*].

Коса́тка, *f.* Mauersegler, *m.* (*Сукоса́тчик, вiтязь* — *m.* Schwalbenschwanz, *m.* (*Papilio Machaon*).

Коса́ч, *m. овес* — Fahnenhafer, *m.* (*Avena orient.*) mit einseitwendiger Rispe).

Косе́н, *m. s.* Хосе́н, *Wgr. X. Gr.* 22.

Косе́нь, *m.* Monat Juli, Neumonat, *m.*

Косе́ць, *g.* кісця́, *m. s.* Коса́р 1) *K V.*

Коси́ба, *m. f.* косиба́стий, *a.* Rind

mit nach rückwärts gebogenen Hörnern, *m.*

Косий, *a.* schief, schräg, *Фр. Нс.*

Косилькѣ, *pl.* Feldrittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*). [*Wiese, f.*

Косиниця, *f. Гл.* 30 Heuschlag, *m.*

Косичик, *m. Нс.* (*Пр. III.* 105) *s.* Полиця, полицка 1).

Коситень, *s.* Косатень; коситньо-вѣти, *pl. B.* Schwertlilienartige (*Irideae*).

Косити, *v. a.* mähen; * — бчи до корб *Нс.* — ся scheell auf jmdn blicken.

Косиця, (*d.* -йчка, -йченька), *f.* Blume, Zierblume, *f.*; Blumenstrauss, *m.*, 2) bogenförmiger Strahl, *Ф.*; 3) *gew. pl.* sichelförmig nach aufwärts gebogene Schwanzfedern des Hahnes; 4) Flechsen, Sehnen, *pl. s.* Коса I. 3).

Косичити, *v. a.* mit Blumen od. Laub schmücken. [*flechte.*

Косище, *n. aug.* überausgrosse Haar-

Косинка, *f.* Geflecht, *n. Га.* I. 9.

Коськати кболо корб, *Левс.* с. Паныкати ся.

Коськб! *int.* Lockruf für Pferde.

Ко-слбву, *adv.* — сказати nebenbei.

Косм, *m.* косма, косматина, *f.* Zotte, *f.* Büschel, *m. Cm. Ко.* 147; 2) -травá *Galium mollugo*. [2) *s.* Венрына. *B.*

Космак, *m.* Haarflechte, *f. Кч.* 204;

Косматий, *a.* zottig, rauh, hauschig, büschelig; 2) * космата Brantwein mit Honig eingekocht u. beim Besuche der Wöchnerin getrunken: итѣ на космату.

Косматість, -ости, *f.* Zottigkeit, *f.*

Космацка сѣль, *Ф.* Arsenik, *m.?*

Космач, *m.* mit grossen Haarflechten, zottig; (in d. Jägerspr.) der Bär, der Zottige *Mi. II.* 333.

Космачити ся, sich zerzausen, kraus u. wirr werden. [*wolligen Schafes.*

Космашечка, *f. dim.* Bein. des

Космик, космк, *m. dim.* *s.* Косм, Haarbüschel, Flocken, *m.*; 2) * Nasenschwanz, *m.* [*auf dem Kopfe, m.*

Космина, *m.* Ochs *m. e.* Haarbüschel

Космогрудий, *a.* mit behaarter Brust.

Космун, *m. s.* Ковтун (*Фр.*). [*idea.*

Космушки, *pl.* Haarsterne, *pl.* (*Crino-*

Косники, *pl. s.* Кисник.

Коснѣти ся чбгбсь, *К.* etw. an-, berühren, anstossen.

Косовѣд, *m.* trigonales Trapezoëder, I. Косовий, *a.* der Amsel. [*Вол.*

II. Косовий, *a.* schief; krumm; косовѣ *f. a. s. C. II.* 134. 140. schiefe Ebene, Schiefe, *f.*; -ий сѣжень II. 155?

Косовище, *n. Кч.* 260 *s.* Кисѣ.

Косодѣльник, *m.* Rhomboid, *n. Вол.*

Косогбр, *m. Нс.* Abhang, *m.* abschüssige Seite eines Berges.

Косолапий, *a.* mit krummen Tatzten; mit *k.* Beinen.

Косонька, *f. dim.* *s.* Коса I.

Косонбга, *m.* Weberknecht, *m.* (*Phalangium*).

Кособкий, *a.* Ч. V. 34 schielend.

Косбрий, *a.* (-а вѣцѣ), dessen Hörner wie eine Haarlechte geformt sind.

Косбрити, *v. a.* ausstatten, schön, elegant ankleiden; 2) — ся до корбсь gegen jmdn dreist auftreten; *s.* Горобжити ся; *b)* *s.* Відгражати ся.

Косбрич, *m.* Stutzer, *m.*

Косоустка, *f.* Zunge, *f.* (*Solea vulg.*).

Кост, Кбстик, Костѣк, Костянтѣн, *m.* Constantinus.

Костак, костар, *m. s.* Косогрѣа.

Костар, костач, *m.* junge Flassbarbe (*Barbus fluviat.*).

Костѣл, *m.* lateinische Kirche; *adj.* костѣльный zur lat. *K.* geh. [*starren, B.*

Костѣнтѣи, *v. n.* sich verknöchern, Кбстѣр, -тра, *m. Ко.* 24 Haufen, Stoss, Schober; Holzstoss; 2) Scheiterhaufen, *m.*

Костерѣва, *f.* Schwingel, *m.* (*Festuca ovina*); костеревоватий, *a.* schwingelartig, *B.*

Костѣрка, *f.* kleiner Holzstoss.

Костѣл, *m.* Krückenstock, *m.* Krücke, *f. C. I.* 23. [*Стоколбса; 3)* *s.* Токѣр, *Пис.*

Костѣр, *m.* Würfelspieler, *m.*; 2) *s.* Костѣстий, *a.* voll Knochen, knochig, knöchерig.

Костѣти, *v. a.* *Кв.* 172 eig. jmds Knochen fluchen, schelten; 2) mit bunten Muscheln (mit bemalten Knochenplättchen) auslegen.

Костняк, костовець, -вця, *m.* Knochen-thier, *n.* (*Ostozoon*) *Пол.* [*let. n.*

Костбвище, *n.* Knochengerüst, Ske-

Костогрѣа, костоглѣд, -ода, ко-

стѣк, *m.* Kernbeisser, Kirschkink, *m.* (*Fringilla coccothraustes*).

Костоїд, (-жѣр, *Пар.*) *Под.* костоїд-

- ница, *f.* Knochenfrass, Beinflrass, *m.*; 2) * *m.* Nager am Marke, *m.* *Mx.*
- Костокрѣйль, *a.* mit knöchernen Flügeln (ohne Feder); — кажѣн III. I. 81.
- Костолѣцѣй, *a.* mit knöchigem, hagerem Gesicht, *Мог.*
- Костомѣра, *f.* Beingerippe (der Костяна баба, Яга, *KV.*) *n.*
- Костомѣха, *f.* grosser Knochen; 2) *s.* Костомѣра. [nerer, *f.*
- Костопѣльня, *f.* *He.* Knochenbren-Костопѣльн, *m.* *s.* Постопѣльня, *B.* (Aster).
- Костопрѣв, *m.* Knocheneinrenker, (Wundarzt, welcher die verrenkten oder zerbrochenen Knochen wieder einrichtet), *m.* [*pl.* (Cataphracti)].
- Костошѣчки, *pl.* Panzerwangen,
- Кѣстрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Aserina vulg.).
- Кострѣйца, *f.* Flachs-, Hanfschebe, Achel, *f.* *Др. с.* 22 *Мі.* II. 285 *К.* (*Пс.* 170); 2) abgehauene mittelgrosse Fichte, *f.*; langes Holzschreit; *ВІІІ.* (*Пр.* V. 14)?; 3) Steissbein, *n.* *Пол.*; 4) *N.* е. полонина u. е. Berges.
- Кострѣйч, *m.* *N.* е. Berges.
- Кострѣйчѣнька, *m.* *dim.* * der Unwillige, Straubige.
- Кострѣйчик, *m.* Nfll. des Прут.
- Кострѣйчѣти ся, *H.* 49 sich spreizen, *s.* sträuben; stolzieren.
- Кострѣйще, *n.* *s.* Костѣр, *См.*
- Кѣструб, *m.* der Straubige, Struppige; 2) Skelet, *n.* 3), кострубѣнька, Art гаѣвка *Кол.* I. 158.
- Кострубѣйть, *a.* кострубѣч, *m.* кострубѣня, кострубѣуля, *f.* straubig, struppig, rauhaarig; garstig.
- Кострубѣтка, *f.* Bärenatze, *f.* (Clavaria flava) *Вол.*
- Кострубѣля, (-убля), *f.* Casserolle, Castrol, *f.* (flache Schmorpfanne) *He.* *Под.*
- Кострубѣн, *m.* *s.* Костубѣице.
- Костубѣр, *m.* Knüttel, Stock, *m.*; 2) *s.* Костубѣрѣ. [mass, plump, garstig.
- Костубѣрѣйвь, *a.* *Зг.* ohne Eben-
- Костубѣха, *f.* rogáta Seestier, Beinfisch, *m.* (Ostracion cornutus); 2) *pl.* Harthäuter, *pl.* (Sclerodermi).
- Костубѣк, *m.* *s.* Костубѣ.
- Костубѣльки, *pl.* *s.* Стоколѣса.
- Костубѣк, *m.* Skelet, Todtengerippe,
- n.* III. II. 52; 2) —, костубѣник, (-яничик-
Junge vom Asciopenser huso.
- Костубѣйнь, костубѣйстѣй, *a.* Knochen-, aus Bein. [(Rubus saxat.).
- Костубѣйница, *f.* Felsenhimbeere, *f.*
- Костубѣйковѣта ягода, *s.* Костубѣйка.
- Костубѣче, *n.* *coll.* viel, lauter Knochen.
- Костубѣхна, *f.* *s.* Кѣсонька, *кѣсѣ* I. Ч. IV. 280.
- Кѣсѣубѣлики, *pl.* Art Leinenstickerei ähnlich den Kirchthürmen (кѣсѣл), *Кол.* I. 48. 347. [genistaefol].
- Кѣсѣурки, *pl.* Leinkraut, *n.* (Linaria I. Кѣсѣк, *m.* H. 146 Thürstock, Fensterstock, *m.*; 2) schräg zugehauener Backstein; на кѣсѣк schräg, schief, zickzack.
- II. Кѣсѣк, *m.* Herde der Pferde, bes. der Stuten mit Föhlen, *Левч. Ос.* (61) IX. 177, *f.*; 2) Pferdehutweide, *f.* *К.*
- Кѣсинѣк, *m.* Wetzstein für Sensen, *m.*
- Кѣта! кѣта на! (ка́та P. I. 64) *int.* Scheuchruf gegen Katzen u. Hasen.
- Кѣтѣра, *f.* *KV.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* [ker, *m.* *adj.* котубѣйчѣй, *ГІІІ.*
- Кѣтѣва, *ГІІІ.* котубѣйца, *V.* *Фр.* *f.* Ан-Котубѣйчѣй, *s.* *a.* *m.* Ankerknecht, *m.* *Пар.*
- Кѣтѣл, (*d.* котѣлок, -лка) *m.* Kessel, *m.*; 2) *pl.* котѣлки Wassernuss, *f.* (Trapa natans). [gefahrenes Loch *s.* Вѣбѣй.
- Кѣтѣлѣбѣина, кѣтѣлѣвина, *f.* aus-
- Кѣтѣга, *f.* *gew.* *pl.* Fuhrwek der чабанѣ, *n.* starker niedriger Wagen *С. II.* 170.
- Кѣтѣй горѣшок, -шка, *m.* I. 213 *s.* Покѣтѣйгорѣшок.
- Кѣтѣк, *m.* *dim.* *s.* Кит; Miskätzchen, *n.*; 2) *N.* е. Wiegenliedes „vom Miezchen“; 3) *s.* Вѣзѣвка; 4) Kŕthe beim Pferd, Afterklaue *f.* Afterhut, *m.* 5) *pl.* *s.* Кошачкѣй.
- Кѣтѣна, *f.* *m.* junge Katze.
- Кѣтѣи; (кѣч, кѣиш), *v.* *a.* wälzen, rollen; * *нѣ* die Nase aufwerfen; 2) — ся (барабѣля) bildet Knollen; *b*) — ся Junge werfen (von Schafen, Katzen, &).
- Кѣтки, *pl.* Ackerklee, *m.*
- Кѣтѣко, *n.* in d. Kinderspr. *m.* Колицѣ.
- Кѣтѣкодѣкати, *Пол.* *s.* Кудѣкѣкати.
- Кѣтѣлѣвина, (-ица), *f.* Thalkessel, Kessel, Becken, *m.* *С.* II. 57 *Фр.*
- Кѣтѣлофѣсити, *v.* *a.* §. in das Wasser zum Faulen hineinschlendern. [oisson, *n.*
- Кѣтѣйк, котѣйх, *m.* Presswurst, *f.* Sau-Кѣтѣйвь, *a.* -а пісня *См.* Wiegenlied, *n.*

Котівка, *f.* P. I. 25?
 I. Коті́к, -ткі́, *m.* Druckerwalze, *f.*
 II. Коті́к, -ткі́, коті́чок, *m. dim. s.*
 Kir; 2) Art Wiegenlied, s. Коті́к 2).
 Котолу́п, *m.* Katzenschinder, *m.*;
Beim. der Hausirer, welcher Tauschhandel treibt, *Зап.* I. 288.
 Котолу́пня, *f.* C. Schindanger, *m.*
 Котора́, *f.* Fehde, *f.* Zwist, *m.* Gram, Kränkung, *f.* котору́ завдава́ти кра́-
 кен, (*B.*) [pfen, *Oz.* 166.
 Котору́гаги, *v. a.* sehr rütteln, zu-
 Котору́й, *pron. s.* Котру́й; 2) ко-
 то́ри — коті́ри die einen — (einige),
 — die anderen, *Oz.* 163; 3) wer immer,
 einer von ihnen *H.* 126; 4) — раз!
 das wievielte Mal! [Піс.
 Котора́вий, *a.* feindlich; zänkisch,
 Которува́ти, *s.* Враждува́ти. Піс.
 Котохвѣ́й, *m.* P. I. 25 s. Коцький.
 Коті́чий, *a.* Ф. (Пр. V. 218)? s.
 Коті́чий.
 Котра́жка, *f.* kleiner Vorhang.
 Котру́й, котру́й, *Д. гр.* 53. *pron.*
 welcher; 2) irgendwer, s. Декотру́й;
 котру́й и хлі́ба не ма́: einige haben
 sogar kein Brod (*B.*); котру́й-сь котру́й-
 то, ein, irgend ein, ein gewisser; котре́-що
 welches (was) immer *Oz.* 163—164.
 Котуле́ць, -лця́, *m.* Sphaerocoum, *n.*
 Коту́рмаги, *v. a.* §. umwickeln.
 Коту́рнаш, *m. s.* Салаш. [но.
 Коту́рно, *adv. s.* Моторо́шно; хма́р-
 Котю́га, *m. f.* Hund, *m.*; 2) *Hunds-
 kerl, *m.* III. II. 253; *adj.* котю́жий
 des H. *vgl.* Катю́га.
 Котору́бка з'їдо́ма, *f.* Stein-, Stock-
 morchel, Frühlorchel, *f.* (*Helvella esculenta*); 2) — підба́рина Giftstockmorchel
 (*H. suspecta*) *Вол.* [Ч. IV. 43.
 Котю́чка, *f.* Rollspiel mit Eiern, *n.*
 Котя́, -я́ти, котя́тко, *n.* Kätzchen,
 Junges einer Katze, *n.* [Котя́чка 3) *Вол.*
 Котя́чий, *a.* Katzen-; -і бу́лки *s.*
 Котя́чка, *f. s.* Кіньска м'ята; 2)
 2) Ruhrkraut, *n.* *Gnaphalium dioicum*);
 3) — розхі́дниця, Gundelrebe, *f.* (*Glechoma hederaceum*) *B.* [denrosses, *Лук.*
 Кофу́рка віща, *f. N.* des fabelh. Hel-
 Кобу́ш, *m. s.* Ківш, ковш, *Wgr.* XI.
 Коба́, кофа́нка, *f.* Wasserkanne, *f.*
 Кофа́й, *m. gr. M. s.* Ка́ва I. [Зап.
 Ко́х, *m. Oz.* (61) III. 27 ein Gefäss; Korb, *m.*

Кохавѣ́ць, -вця́, *m.* Nbl. des Прут.
 Коха́н, *m.* Nbl. des Че́ремош б.;
 2) *N. e.* Berges.
 Ко́ханя, (-я́нне), *n.* das Lieben, Lie-
 be, *f.*; Liebe, Geliebte, *f.* III. I. 164.
 Ко́ханець, -вця́. коха́нок, -нка, *m.*
 der Geliebte, Liebhaber, Buhle; Lieb-
 ling, *m.* Пар.
 Ко́ханка, *f.* Geliebte, Buhle, *f.* Lieb-
 chen, *n. s.*; 2) ко́ханка P. I. 179 ver-
 zärteltes, verzogenes Mädchen.
 Ко́хати, *v. a.* lieben; — ся в кі́м,
 з кі́м іу їмдн verliebt sein; *v. a.* und
 — ся в кі́м für etw. Vorliebe haben, etw.
 mit Lust u. Liebe pflegen, aufziehen.
 Ко́хва, (ко́ффа), *f. s.* Ка́ва I. A. F. 161.
 Ко́хи, *pl.* Art Pferdekrankheit.
 Ко́хта, ко́фта, *f.* Art Frauenkleid;
 Leibchen mit Aermeln; Corset, *n. s.* I. 101.
 Ко́ц, *m.* Kotze, zottige, wollene Decke, *f.*
 Коца́рка, *f. Ke.* 401 Kotzen-, Dek-
 kenweberin, *f.* [Verkauf verfertigen.
 Коца́рюва́ти, *v. n.* Kotzen zum
 Ко́цати, *v. n.* kotzen, sich erbrechen, §.
 Ко́ціба, (-і́ба), *s.* Коцю́ба; 2) Stelz-
 fuss, *m.*
 Ко́цик, *m. dim. s.* Ко́ц; 2) *pl. Ф.* (Пов.
 28) у́горекі Art Schmuckgarn u. dgl.
 zum Sticken.
 Коцький, *m. a. s.* ein Fabelwort
 vom Kater (кі́т); пан К. „Herr Murr-
 ner, Miez, P. I. 24. [са́ти (Фр.).
 Ко́цкоти́ти, *s.* Чикчикува́ти, чем-
 Ко́цобі́рка, *f. s.* Ві́вирка.
 Ко́цовѣ́йка, *f. s.* Кацаба́йка.
 Ко́цопі́р, *s.* Кучопі́р.
 Ко́цофі́ст, (котофі́ст) -бета, *m.*
 Schwanzmeise, *f.* (*Parus caudatus*).
 Ко́цур, *m.* Kater, *m.*
 Ко́цюба́, (*d.* коцю́бка), *f.* Ofenkrücke, *f.*
 Ко́цюбити́ ся, *H.* 209 sich krüm-
 men, * sich auflehnen, sich gegen etw.
 sträuben §. [reißen.
 Ко́цямба́ти, *v. a.* §. bei den Haaren
 Ко́ч, *m.* Halbkutsche, *f.*
 Ко́чадійник, *m.* glatter Schildfarn,
 (*Aspidium filix femina*).
 Ко́чан, *s.* Качан; Strunk, Stamm, *m.*
 Ко́чані́ти, *s.* Качані́ти, von Frost
 starren.
 Ко́чат, *m. s.* Ко́чут. [gallis].
 Ко́чатні́чка, *f.* Gauchheil, *m.* (Ana-
 Кочѣ́вний, *a.* nomadisierend.

Кочевник, *т. Пар. s. Кочовик.*
Кочегарувати, *в. п. Ofenheizer sein.*

Кочедійжник, *т. Ч. III. 196 Zauberbülte des Farnkrauts s. Кочадійжник.*

Кочело, кочило, *Ф. (d. кочельцё, -чил-), п. Rolle, Kreissocheibe; 2) Spirale; aufgewundene Spule; f; 3) runder Platz.*

Кочёрга, (*д. кочерёжка*), *ф. Ofenkrücke, Schürstock, т.*

Кочерёга, *ф. s. Бруква.*

Кочержаник, *т. кочержаньно, п. Ч. V. 879 Stiel der Ofenkrücke, т.*

Кочержник, кочеріжник, кочёрник, *т. der Winkel beim Backofen wo die Ofenkrücke steht.*

Кочёт, *т. der Pflock am гряділь zum Anheften der тиж Ч. VII. 399; 2) Не. (Шр. XI. (1) 119?)*

Кочилъсти крестики, кочилъстий пюа & *а. Art Leinenstickerei, gewirkt in кочелá (-о). [tscher, т.*

Кочиш, *т. ungr. Mi. II. 347 Кучковата особа, rasige Segge (Carex caespit.). [у. garstige Person.*

Кочкодан, *т. wunderbar gekleidete Кочоване, п. кочовіця. ф. Пис. Nomadisieren, Nomadenleben, п. 2) Lager, п. (der Nomaden) Ко. 126.*

Кочовик, *т. Не. Nomade, т.*

Кочовиско, кочовище, *п. Gegend in welcher sich е. Nomaden od. Hirtenvolk aufhält; Lagerplatz, п.*

Кочубей, *т. кочубейка, ф. Наубенлерче, ф. (Alauda cristata); 2) Кочубей † = Одесса.*

Кочувати, *в. а. hinwälzen, -schaffen, transportieren (Ф.); führen; 2) в. п. Standlager halten, lagern; б) nomadisieren.*

Кочуфк, *т. Sperrnagel beim Pflug, т.*

Кошálка, *ф. s. Кошіль, Левч.*

Кошара, (*д. кошарка*), *ф. Hürden-schlag, т. Pferchhütte, ф. Pferchschlag, т.*

Кошаринь, кошарище, *п. Platz wo die кошара gestanden, т.*

Кошарити, *в. а. pferchen; кошарувати, в. п. wo eine кошара halten.*

Кошати́на, *ф. Katzenfleisch, п. Пис.*

Кошати́к, кошельник, *т. В. Binse, ф. (Scirpus).*

Кошачкы, *рл. кошечник, т. кошача мята, в. Кбтячка 3) und Кбшка 2).*

Кошэй, *т. s. Батова, Пис.*

Кошелйна, *ф. s. Кошіль.*

Кошелувати, *в. п. Bestechungsmittel (im кошиль) bringen.*

Кбшеля, *ф. Bauernhemd, п. s. Кошұла.*

Кошенія, *ф. abgemahetes (nicht mit der Sichel geschnittenes) dah. geringeres Getreide; 2) Feld wo das Getreide abgemäht worden, п.*

Кошеня, -яти, *п. s. Котя.*

Кошёрний, *а. kosher.*

Кошечник, *т. Sohn der Katze, т. Ч. II. 252. Пом. III. 77.*

Кбшиво, *п. s. Кисьва.*

Кбшик, (*д. -ичок, т. Handkorb, т. s. Кш; 2) рл. Trifolium montanum.*

Кошикар, *т. Korbmacher, т. adj. кошикарский, -а ш.бл. Korbflecht-schule, ф. [f. -flechterei.*

Кошикарство, *п. Korbmacherei,*

Кбшити ся, * sich aufbláhen, sich spreizen.

Кошиця, *рл. Ме. 278. Art Pflze.*

Кошіль, -ель, (*д. кошелик*) *т. Binsenkorb, т. Lüschke, ф; *кошелі плести, шати в корб jmdn zum Gespott haben.*

Кбшка, *ф. Kron-, Giftwicke, ф. (Coronilla varia); 2) рл. Katzenminze, ф. (Nepeta cataria). [Косматий; struppig.*

Кошлатий, кошматий, *Левч. а. s. Кошлатка, ф. Spinnerspanner, т.*

(Amphidasys).

Кбшлик, *т. Orthotrichium, В.*

Кбшниця, *ф. grosses Geflecht (Hürde) mit Dach zum Aufbewahren der Kurutzkolben. [Kasacklagers Кш, т.*

Кошовий, *с. а. т. Befehlshaber des*

Кошовка, *ф. Левч. s. Кошálка.*

Кошт, -у, *т. Kosten, Unkosten, рл. Aufwand; Unterhalt, т.*

Коштелити, *в. п. s. Косеніти, von Frost erstarren.*

Коштóвий, *а. Др. Kosten.*

Коштóвийтий, *Ч. V. 748. коштовний, а. kostbar, kostspielig, teuer.*

Коштóвність, -ости, *ф. Kostbarkeit, Kostspieligkeit, ф.*

Коштрубáнь, *т. s. Кострубатий.*

Коштувати, *в. а. kosten: etw. mit dem Geschmack versuchen! 2) в. п. kosten, Kosten erfordern, K. verursachen, zu stehen kommen.*

Кошұльник дівчий, *Art Pflze.*

Кошұля, (*д. -уленька*), *ф. s. Сорбч-*

•ка; 2) Art Geschwür, Schorf auf dem ganzen Kopfe, (B.).

Кошур, *m. coll. s.* Водоробети.

Кошавий, *a.* knochig, hager.

Кошій, *m.* wandelndes Gerippe, Skelet, *n.* Зг. [ний *K. He.* spöttisch.

Кошун, *m. †* Spötter, *m. adj.* кошун-

Кошунство, *n. K.* Spott, *m.* Spöterei, *f.* [s. schmiegen, s. krümmen.

Коязити ся, *sich* zusammenrollen,

Кофшник, *m.* Aufkäufer des Hausgeflügels, *Zam. I.* 288 *vgl.* Кбец.

Кпи, кпїни, (-їнки) *pl.* das Gespötte; на — zum Spott.

Кпильти, *Левч.* кпїти, (кплю, кпиш) *v. n.* з когб (з чогб) jmdn zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen; sich aus etw. nichts machen, seinen Spott mit etw. treiben.

Крaб, *m.* Krabbe, *f.* (Brachyurus).

Крaбин, *m.* крaбна, *f.* *Пис.* s. Кібт.

Крaвaльник, *m.* Zuschneidemesser, *n.* Kneif, *m.*

Крaвaльниця, (-aниця), крaвaнїця, *f.* Zuschneidebrett, Schneidebrett, *n.* [Schneider, *m.*

Крaвeць, -вця. (*d.* крaвчик), *m.*

Крaвeця, *f.* Ч. VII. 575 Verwirrung, *f.*

Крaвeцький, *a.* Schneider-.

Крaвeцтво, *n.* Schneiderhandwerk, *n.*

Крaвнїк, *m.* Zahntrost, *m.* (Odonites rubra); 2) s. Діроббї.

Крaвцювaти, крaвчити, *v. n.* schneiden, Schneider sein.

Крaвчїна, *f.* Schneiderzunft, *f.* *Пис.*

2) Heerschar, Heeresabtheilung, *f.* II. (zur Zeit des гетьмaнa Наливaйко, *Пис.*

Крaвчїха, *f.* Schneiderin, *f.*

Крaглaї, *pl.* *См.* s. Крўглaї, Kegel.

Крaгoль, *m.* Ч. III. 290 Mangel, *f.* Rollholz, *n.*

Крaдeмкїй, *a.* heimlich.

Крaдeмцї, (B.) крадиeмци. (по-к.), крaдки, крaдьки, Ф. крадькомa. крaдьки, крaдцї, *adv.* verstorhen, geheim.

Крaдїж, -джки, крaдїжка, II. 115, *f.* Diebstahl, *m.* Dieberei, *f.*; 2) das Gestohlene.

Крaдїжний, *a.* vom Diebstahl herführend; gestohlen. [das Stehlen.

Крaдженe, крaдїне *Др.* s. 380, *n.*

Крaдькб, *m.* Dieb, *m.* [schaft, *f.*

Крaввїд, *m.* Naturansicht, Land-

Крaввїдний, *a.* landschaftlich, *Пар*

Крaввїй, *a.* Landes-, inländisch.

Крaввїр, -бру, *m.* *Км.* Aussicht, *f.*

Крaжa, *f.* s. Крaдїж.

Крaї, -aїо, *m.* Land, *n.*; 2) Rand, Saum, *m.*; Ufer, *n.* Ecke, *f.* Ende, *n.* на сам крaї поcунути auf den äussersten

Rand schieben; з крaїо, на крaїо сидїти am Rande, an der Ecke, am Ende

sitzen; на крaїх an der Rändern; крa-

eм (крaїoм) лїca & итї den Rand ent-

lang —; через крaї über das Mass, über den Rand hin; до самoго крaїо,

прийшлo вже на крaї bis zum Aeusser-

sten; 3) als unechte *praepos.* mit dem *Genit.*: крaї селa am Ende des

Dorfes; крaї дорoги neben, am Wege, nahe an; крaї сьвїта *P. I.* 82. (на крaї,

за к. сьв.) an die äusserste Grenze, ans fernste Ende der Welt, *Mi.* IV.

225. 540—541. *Oz.* 185.

Крaїдeрина, *f.* Art Baum.

•Крaїкa, (*d.* крaїочкa), *f.* Tuchecke, Anschrote, Sahlleiste, *f.* -band, *n.*

Крaїнeбo, *n.* *Пм.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*

Крaїний, *a.* am Ende, am Rande gelegen, Eck-, äusserst, extrem; -им слoвом zum letzten; крaїно, *adv.* äusserst, übermässig, sehr; recht.

Крaїник, *m.* *АД.* I. 44 Bezirksverwalter der Cameralgüter, *m.*

Крaїнїця, *f.* *Пис.* s. Грaнїця.

Крaїнїсть, -ости, *f.* das Aeusserste; Extrem, *n.*

Крaїнїяний, *m. gew. pl.* Країнїяне, *N.* der Lemken an den Quellen der Fl. Ляторїця u. Ондава.

Крaїoбpaз, *m.* Landschaft, *f.* *Пол.*

Крaїoк, -aїкa, *m.* kleines Land, Ländchen, *n.*

Крaїoбчкa, *f.* Endpunkt, *m.*

Крaїна, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.* Landstrich, *m.*; 2) Cameralgüter-Verwaltung, *f.* *Гол.* I. 279; 3) Herzogthum Krain.

Крaїнський, *a.* krainisch.

Крaк, крaк, *m.* s. Корч 1).

Крaкaти, (крaчу, крaчеш), *v. n.* krächzen. [schas), *B.*

Крaквa, *f.* Stockente, *f.* (Anas bos-

Крaкїв, -ова, *m.* Krakau; крaкївський, *a.* Krakauer; крaкoвaк, *m.* III.

I. 71 poln. Nationaltanz.

Крaкїe, -ocy, *m.* s. Крoкїш.

Крaклі, *pl. s.* Скрaклі?
 Крaкун, *m. s.* Крyк. [II. 71.
 Крaлїя, *f.* Reich, Königreich, *n.* Mi.
 Крaльчик, *m.* feingeschärfte Spitze.
 Крaля, *f.* Königin; Prinzessin; *f.*;
 2) —, крaлька, Dame in Karten; *b)*
 Zehner in K.
 Крaм, -aмy, *m.* Kram; Kramladen,
m.; 2) Kurzwaare, *f.* Kostbarkeiten, Ga-
 lanteriesachen, *pl. P.* I. 80.
 Крaмaр, (крамoр, Ч. IV. 146), *d.*
 крaмaрчик, *m.* Krämer, *m.*
 Крaмaркa, *f.* Krämerin, Kaufmanns-
 gattin; *M.* II. 132; 2) *s.* Бoсoркa 2).
 Крaмaрний, *m. a. s. N.* einer по-
 лонїна.
 Крaмaрнa, *f. s.* Крамнїця.
 Крaмaрскїй, *a.* Krämer-. [*m. He.*
 Крaмaрствo, *n.* Krämerei, *f.* Haudel,
 Крaмaрчyк, *m.* Ladendiener, *m.*
 Крaмaрщїнa, *f.* Krämerwaare, *f.*
 Крaмaрювaти, крaмувaти, *v.*
m. einen Kramladen halten; чимoсь (кpa-
 мoм — *Me.* 317) womit Handel, treiben,
 feilschen, kramen, verkaufen, handeln.
 Крaмїнa, *Цe.* крaмнїнa. *f. coll.* aus-
 wärtige Handelsartikel, *pl. s.* Крамнїй.
 Крамнїй, крaмнїчний, крaм-
 eckїй, *a.* im Kramladen gekauft; Крам-
 des Krämerladens, des Gewölbes, *M.*
 Крамнїця, *f.* Kramladen, Krämer-
 laden, *m.* Handlungsgewölbe, *n.*
 Крамплювaти, *v. a.* krämpeln, Wolle
 kämmen.
 Крамщїнa, *f. s.* Крамарщїнa.
 Крaнeць, -нця, крaнeчик, *m.* Rand,
m. das äusserste Ende, Spitze, *f. Vax. Цe.*
 Крaнка, *f. Zap.* (Веч. I. 335) *s.* Ворoна.
 Крaнкaти, (-нък-), *v. n. s.* Крaкaти.
 Крaнт, *m.* Krahn; Hahn an e. Ge-
 fässe, Zapfen, *m.*
 Крап, *m.* Krapp, *m.* (Rubia tinctorum);
 крaпoвий, *a.* *M.* III. 95 mit Krapp ge-
 färbt, bunt. [дощ, träufeln, tropfen.
 Крaпaти. *v. n.* крaпaе (крaпїт)
 Крaпepчaстїй, *a. s.* Дзюбaтїй.
 Крaпїнa, (-їнка), *f.* Tröpfchen; Tü-
 pfelchen, *n.*
 Крапкaнїстїй, крaпчaстїй,
 (-aтїй), *a.* geträufelt, getüpfelt.
 Краплїстїй, крaпнїстїй, *a.* in
 grossen (*n.* dichten) Tropfen *Ф.*; 2) ge-
 tupft, getüpfelt (*e.* Stoff) *M.* II. 200.

Крaпля, *f. He. s.* Kапля.
 Крас, *m.* Färbestoff, *m. B.*; 2) — дї-
 вoчaй Ч. V. 71. [*f.* 2) *Amarantus caud.*
 Красa, *f.* Schönheit, Schöue; Pracht,
 Красaвeць. -вця, *m. V.* schöner
 Mann, der Schönste.
 Красaвїця, (-їчка), *f.* schöne Frau,
 sch. Dame; eine Schönheit. [*prepia.*
 Красaвкa, *f.* Bärenspinner, *m.* (Eu-
 Красaвчик, *m.* schönes Büblein,
Фр.; 2) Widderchen, *n.* (Zygaena).
 Красaнeць, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Me-
 leager). [*deae.*], *B.*
 Красaнї, *pl.* Blütentange, *pl.* (Flori-
 Красaнка, *f. s.* Щїголь.
 Красaтка, *f.* — соснoвa. Kiefern-
 Prachtkäfer, *m.* (Buprestis mariana), *Пoл.*
 Красeнь, -eня, *m. M. Cm.* schöner,
 anmuthiger Jüngling. [*m.* (Calosoma).
 Красївeць, -вця, *m.* Puppenräuber,
 Красївїй, *a.* schön; 2) schillernd, *Пoл.*
 Красїй, *a.* buntscheckig.
 Красїльнїк, (-їльчик, *ГIII.*),
m. Färber, *m.* [*n.* Färberei, *f.*
 Красїльня, *f.* *ГIII. B.* Färbehaus,
 Красїло, *n.* Färbemittel; Schönheits-
 mittel, *n. Пар.* [*dung.*
 Красїнчїна, *f.* Art weibliche Klei-
 Красїстїй, *a.* bunt, farbig.
 Красїти, (крaшy, крaсїн), *v. a.*
 färben; zieren, schmücken. [Ч. III. 139.
 Красїти, *v. n.* schön sein, prangen
 Красїтка, *f. Фр. s.* Красaвїця, die
 holde Schöne.
 Красїтнїй, *a. Zap.* schönfarbig; schön.
 Краскa, *f.* Farbe, Couleur, *f.*; 2) Blut,
n.; 3) —, красиворoнa. (-oнка), *f.* Man-
 delkrähe, *f.* (Coracias garrula).
 Краскaр, *m.* Farbenmacher, *m. Пар.*
 Краскувaти, *v. a. s.* Красїти, *У.*
 Краснїй, (*d.* -нeвькїй), *a.* schön;
 malerisch, *Ф.*; 2) -a дївкa Regenbogen,
m. Ч. VII. 575. [*N. e.* Berges.
 Краснїк, *m.* Nbl. des Прут; 2)
 Краснїця, крaпoпїркa, *f.* Rothau-
 ge, *f.* (Scardinus v. Leuciscus ery-
 throphthalmus).
 Краснївeчко, *n. dim.* Ч. IV. 70
 rothe Schminke, Schönheitsmittel, *n.*
 Краснїти, *s.* Покрасїти. [erzählt.
 Краснoбaй, *m.* der schöne Märchen
 Краснo- *s.* Крaсo-
 Краснoвaтїй, *a.* röthlich,

Красно́вецъ, -вця́, *т. В.* Erythro-
xylon. [Rothhals, *т.* (Anas ferina).
Красно́голова, *ф.* Tafelente, *ф.*
Красно́головець. -вця́, *т.* Art
Schwamm, Pilz. *Н. 8. Ч. V.* 1183. *Еф.* 34.
Красно́гузка заплю́виця, *ф.* After-
schmeissfliege, *ф.* (Sarcophaga haemor-
rhoidalis).
Красно́душный, *а.* mit schöner
Seele, edelgesinnt, *У. Ф.* [wohl lautend.
Красно́звучный, *а.* schön klingend,
Красно́звучність, -ости, *ф.* Wohl-
laut, *т. Гол.*
Красно́кóринь, *т.* Ochsenzunge,
ф. (Anchusa offic.); 2) gem. Natternkopf.
(Echium vulg.); 3) Onosma echinoides.
Красно́крýлецъ, -ля́, *т.* Sei-
denschwanz, *т.* (Bombycilla garrula).
Красно́крýлий, *а. W.* mit bunten
Flügel. [К. Schönredner, *т. ОЕ.*
Красно́мóвецъ, -мóвця, *т.* Redner,
Красно́мóвний, (красом-), *а.* K. be-
redt, schön redend.
Красно́мóвність, -ости, *ф. Не.*
Beredsamkeit, Wohlredenheit, *ф.*
Красно́надíйний, *а. У.* mit schö-
ner Hoffnung, zu schönen Hoffnungen
berechtigtend.
Красно́нóгий, *а.* schönfüssig.
Красно́бкий, *а.* schönäugig.
Красно́бчок, -чка, *т.* Schönauge,
т. (Euglena).
Красно́пись, *ф.* Kalligraphie, *ф.*
Красно́писецъ, -ся́, *т.* Kalli-
graph, *т.*
Красно́писний, *а.* kalligraphisch.
Красно́пíвно, *adv. Те.* s. Мило-
звучно.
Красно́пíрка, *ф.* s. Краснiця.
Красно́рiчiвий, *а.* beredsam, be-
redt. *ГШ.*
Красно́рiчiвiсть, -ости, *ф.* Be-
redsamkeit, *ф. ГШ.*
Красно́та, *с.* Красотá.
Красно́тáль, *т.* Salix acutifolia.
Красно́ягiдний, *а.* mit rothen
Beeren. *В.* [т. Пар.
Красо́бесiдник, *т.* Schönredner,
Красо́вецъ, -вця́, *т.* Goldhähnchen,
т. (Regulus).
Красо́вийк, *т.* Monat April, *М. II.* 250.
Красо́вiтий, *а.* *М. II.* 146 schön.
Красо́вiця, *ф.* *М. II.* 182 s. Кра-

сави́ця. [(красо́уля *Пис.*).
Красо́уля, *ф.* Trinkglas, *н. Ко.* 172.
Красо́лий, *а.* mit schönem Ge-
sicht; *фет.* красо́лий s. Красно́лий.
Красо́ля, *ф.* красу́лька, *рл.* Кару-
зinerkresse, *ф.* (Tropeolum majus).
Красо́писний, *а.* bunt bemalt.
Красо́письмéние, *н. W.* schöne
Literatur, Belletristik, *ф.* [schön. *ГГ.*
Красо́вóрний, *а.* schön gebildet,
Красо́умець, -мця́, *т.* Schöngeist,
т. Пар. [т. Пар.
Красо́умство, *н.* Schöngeisterei,
Крáсти, (крадú, крадém), *в. а.* stehlen,
entwenden; — ся diebisch, verstorhen
her-, heranschleichen, sich nähern до
чогóсь.
Красу́вати ся, *Ме.* 176 dh Schön-
heit prangen, glänzen; schön auftreten,
gross thun, sich brüsten. [rabus nitens].
Красу́лька, *ф.* Laufkäfer, *т.* (Ca-
Красу́ля, *ф.* волохáчка, *Пол.* Vä-
rensprinter, *т.* (Eupgeria saja); 2) —, кра-
су́ляк, *т.* Puppenräuber, *т.* (Colosoma) *В.*
Красу́ня, *ф.* die Schöne, schönes Weib;
2) Freudenmädchen, Dämchen, *н. Ст.*
Крáшiй, краснiйший, крáшiй,
крáщiй, *сmpar. adj.* zu Крáсний.
Крáсюк, *т.* s. Крáсень.
Крáся, *ф.* *У.* Regenbogen, *т.*
Крáта, *ф.* Gitter, *н. ГШ.* в крáти
gegittert, gewürfelt. [Хрещáтий.
Крáтчáстий, крачáстий, *Р. II.* а. s.
Крáчкóва, *ф. N.* e. Berges. [дáк.
Крáшáник, *т.* roth umsäumter сер-
Крáшáнка, *ф.* einfarbig bemaltes Ei.
✓Крáшéницi, *рл.* rothgefärbte Hosen.
Крáшiйна, *ф.* (bunte) Schnittwaáre ?
Крáщáти, (-áю, -áшь), *в. н.* schö-
ner werden, *М.*
Крáщé. (крáщé. *adv. сmpar.* zu Крá-
сний, schöner, besser, bequemer.
Крáя, *praep.* s. Край mit d. *Genit.*
крáя Дуна́я längs des Donaufers.
Крáяльний, *а.* schneidbar, *Пол.*
Крáяльник, *т.* Zuschneider, *т.*
Крáяне, *н.* das Schneiden.
Крáянин, *св.* кра́йн, *Пар. т.* Lands-
mann, *т.* Landeskind, *н.*
Крáяниця, кра́йка, *Вар. ф.* ge-
schnittenes Stück; Schnitt, Abstich, *т.*
Крáйка, *ф.* Landsmánnin, *ф. Пис.*

Крѣяти, *v. a.* schneiden; * сѣрце ми ся крѣе das Herz blutet mir, es schneidet mir ins Herz; *Пом.* III. 110.

Крѣвѣти, *pl.* Garneelen, (*Caridina.*)

Крѣвнѣи, *a.* (крѣвнѣяк, *m.* -ячка, *f.*), blutsverwandt; 2) aufrichtig, intim *Пр.* II. 335; крѣвно, *adv.* mit Blut, blutig; mit blutigem Schweiß, mühsam *H.* 194. *Др. с.* 377; *b)* inbrünstig, sehnsuchtsvoll, *Пр.* II. 269; крѣвно ридати *s.* Рѣвнѣи, рѣвно + *M.*

Крѣгит, *m. s.* Грѣхит.

Крѣглик, *m.* rundliches Stück.

Крѣгулецъ, (кряг-), -лцѣя, *m.* Sperber, *m.* (*Astur nisus.*)

Крѣдѣнецъ, -нцѣя крѣдѣнс. *m.* Лѣв. Credenzisch, -schrank, *m.* [*f.* Credit, *m.*

Крѣдит, *m.* кредитність, -ости, *Кн*

Крѣдитовѣи, *a.* Credit, Anleihe, Leih- [*ditfähigkeit, f.*

Крѣдитовѣистъ, -ости, *f.* Т. Кре

Крѣж, *m.* *Wgr.* VIII. 25. Stein, *m.* Gestein, *n.*; 2) —, крѣжа, *f.* Viehsalz, *n.* *Кол.* I. 71 *vgl.* Кряж и кряж.

Крѣйда, *f.* Kreide, *f. adj.* крѣйдовѣи, kreidig; * крѣйка Berechnung, *f.*

Крѣйдованѣя, *f.* Фр.? [*streichen.*

Крѣйдувати, *v. a.* mit Kreide an-

Крѣймѣх, (*d.* -ашбѣк), *m.* Kieselstein, *m.* *Мор.* у крѣймахи грати *Кв.* 24 Art Spiel mit Steinchen, Scherbeu &

Крѣктѣти, крѣктѣти, *He.* крѣкнути (*B.*) *v. n.* sich räuspern; 2) ächzen, stöhnen *P.* I. 134.

Крѣля, *f.* sehr grosse Eisscholle, (*B.*)

Крем, *praep.* *Luts.* 156 *s.* Крѣмі; без; 2) allenfalls, *Фр.*

Крѣмезнѣи, (-міз-) кремзѣнѣи, *a.* rüstig, stark; fest, standhaft, unnachgiebig, *M.* II. 76. [*klette, f.* (*Petasites offic.*)

Крѣмѣнѣя, кремѣнѣя, *f.* Wasser-

Крѣмѣнѣина, *f.* Kieselgestein, *n.*

Крѣмѣнѣистѣи, *a.* Kiesel-, kiesig; steinig.

Крѣмѣнѣця, *f.* Kieselerde, *f.* *B.* горѣа-Ф. Berg von Kieselgestein; 2) Art harten Thones.

Крѣмѣнѣяк, *m.* *Пол. s.* Крѣмѣнѣ.

Крѣмѣзкѣи, *a.* *Фр. s.* Крѣмезнѣи.

Крѣмѣнѣя, (*d.* кремѣнѣць) *m.* Kiesel, *m.* (*Silicium*); Kieselstein, Feuerstein, *m.*

Крѣмѣнѣярс, *s.* Крѣмѣнѣял. [*selerde, f.*

Крѣмѣнѣяк, *f.* *Пол.* Kieselsäure; 2) Kie-

Крѣмѣнѣи, (-янѣи), *a.* aus Kieselstein; Крѣмѣнѣя, *a. f. s.* *N. e.* Berges. Крѣмѣнѣчатѣи, *a.* kiesig; kieselartig *MIII.*

Крѣмѣиль, *m.* *H.* 272? кремѣилецъ (кремѣилецъ) *m. K.* (*Meta. V. 33*) hölzernes einfaches Gerüste; 2) *s.* Карѣилецъ.

Крѣмѣити, *v. a.* behauen; * pfuschen; * кремѣити. *Ф.* scharf, heftig entgegen.

Крѣмѣнѣяк, *m.* *Vuphthalmum cordifolium.* [*stein, Feuerstein, m. s.* Крѣймѣх.

Крѣймѣх, *m.* *H.* 284. *Kv.* 263 Kiesel-

Крѣнѣичинѣи, *pl.* Quellengebiet, *n.*

Крѣнѣшнѣи, *a.* *s.* Кирѣнѣшнѣи.

Крѣпѣяк, *m.* Frohnbauer; Leibeigener, *m.*; крѣпѣячка, *f.* die Leibeigene.

Крѣпѣячки, *a.* leibeigen; zur Frohne geh. [*Frohne, f.*

Крѣпѣяцтво, *n.* Leibeigenschaft;

Крѣпѣити, *v. a.* fest schlagen, drücken; — за щѣс *Гр.* fest halten.

Крѣпѣистъ, -ости, *Ч. I.* 135. крѣпѣистъ. *f.* Kraft, Kräftigkeit, *f.* [*кѣи &*

Крѣпѣи, *a.* крѣпѣо, *adv.* *s.* Крѣпѣ-

Крѣплики, *pl.* Mehltäschchen mit feinhackten Schwämmen od. mit Zwetschken, Sauerkraut etc. gefüllt zum борц *Кол.* I. 83. 86.

Крѣпнути, *v. n.* чим etw. schleudern; 2) * (*Фр.*) crepiere, sterben, (*praeter.* крѣп).

Крѣсь, *int.* vom Feuerschlagen.

Крѣсѣяк, *m.* крѣсѣя, *f.* Hut, *m.*

Крѣсѣяло, *s.* Крѣсѣяво.

Крѣсѣянка, *f.* Art Vogelnetz; 2) крѣсѣянка, *f. s.* Шапѣрка, *Вол.*

Крѣсѣити, (крѣшу, крѣшем), крѣснути, *v. a.* огонь mit Feuerstahl an den Kiesel schlagen um Funken hervorzulocken, Feuer, Funken schlagen; * *v. n.* rüstig, wacker gehen etc.; — ся рогами von Ochsen: an einander mit Hörnern schlagen; 2) крѣснути, *a. n. s.* Скрѣснути (кряга); *b)* *v. a.* von Prügel: aufsetzen, aufzeln *Py.*

Крѣсѣячка, *f.* leichte Axt. [*m. B.*

Крѣсѣянь, *m.* желѣза Eisenkies, Pyrit,

Крѣсѣяво, крѣсѣяло, (*d.* -йвце, -йльце) *n.* Feuerstahl *m.* Feuerzeug zum Feueranschlagen, *n.* [*снѣця, f.* die Pathe.

Крѣсѣяк, (-ств-) *m.* Pathe, *m.*; крѣ-

Крѣсѣяця, *f. Cm.* Kieselsteingewehr, *n.*; Hahn bei dems., *m.*

- Крест, *m.* Kreuz, *n.* крѣстный etc. s. Хрест &.
- Крестбѣни, *Сб.* I. 301, крестѣни, *pl.* крестѣти, *s.* Хрестѣни, хрестѣти.
- Крестѣць, -цѣя, *m. s.* Крѣжі, *pl.* Крестѣтель, *m.* Täufer, *m.*
- Крестовѣкъ, *m.* Kreuzkraut, *n.* (See-nesio vulg.) Вол; 2) *s.* Крижакъ 1) Вол.
- Крестовѣсець, -сеця, *m.* der Kreuztragende, Kreuzfahrer, *m.*
- Крестопоклѣнна недѣля die vierte Woche in d. grossen Fasten mit der -на середѣ.
- Крет, *m. s.* Кертіца.
- Кретѣчина, кретовѣтина, *f.* кретовѣне, *n. s.* Кертічина, кретовѣне.
- Крех, *m.* Stockente, *f.* (Anas boschas).
- Крѣхкавка, *f. s.* Рѣхкавка.
- Крѣхкати, *v. n.* klappern; quaken.
- Крѣцький, *a. Me.* 295. ? [sandicans].
- Крѣчѣт, *m.* weisser Edelfalke, (Falco Крѣчка. *f.* Art Pflze. [Грѣчний. Крѣчний, *a.* ГШ. artig, höflich; *vgl.* Крѣчність, -ости, *f.* ГШ. Artigkeit, Höflichkeit, *f.* [Feuerwaffe, (Ф). Крешелѣне, *n.* das Schloss einer Крешѣва, *f. N. e.* Berges.
- Крещѣмий, *a. m. s.* Täufling, *m.*
- Крещѣстний, *Га.* I. 14. крещѣгий, *a. s.* Хрещѣгий; -е жѣто *B.* Secale cereale multicaule.
- Крещѣтик, *m.* das Taufthal in Kiew (Stadttheil) wo die ersten Russinen getauft worden.
- Крещѣтина, *f.* крещѣте полотно крестформиг, quadrillirt gewobene Leinwand, (*B.*).
- Крещѣние, *n.* Taufe, *f.*
- Крѣцет, *m. s.* Чорнѣклен.
- Крѣва, *f.* rechter Nbh. der Ильця.
- Крѣвакъ, *m.* krummes Holzstück; 2)
- Крѣвакъ, *v. n.* hinken. [s. Зѣяць.
- Крѣвда, крѣвдиця, *f.* Unrecht, *n.* Beeinträchtigung, Kränkung, Beleidigung, Unbill, *f.* Schaden, *m.*
- Крѣвдѣвий, *a. Cm.* beleidigend, Unrecht thugend, schände. [ende, *V. BB.*
- Крѣвдѣтель, *m.* der Unrecht th-
- Крѣвдѣти, *v. a.* Unrecht thun, beeinträchtigen; beleidigen.
- Крѣвдѣний, *a.* ungerecht, unbillig, *He.*; 2) der Unrecht erlitten hat, der Beleidigte, Gekränkte, Geschädigte, Ф; крѣвно (крѣвно, (*Meta* 1863. 31) beleidigend, mit Unrecht, ungerecht, *Левч.* Крѣвдувати собі, sagen, glauben etc. dass man im Unrecht ist, über sein verletztes Recht klagen.
- Крѣвѣць, -вцѣ, *m. N. e.* Berges; 2) Nbh. des Черѣмош ч.
- Крѣвѣзна, *Шол.* крѣвинѣ, *Левч.* *f.* Krümmung, Curve, *f.* krumme Linie.
- Крѣвѣй, *a.* krumm; schief; 2) lahm. (*dim.* крѣвѣнький).
- Крѣвѣйки, *pl. s.* Червѣй(и).
- Крѣвѣйти, *v. a.* krümmen; *когѣсь жидм zum Spott etw. nachmachen; *v. n.* душѣю *Ко.* 80 gewissenlos handeln; — ся sich krümmen; das Gesicht verzerren; ein saueres Gesicht machen, на що возу.
- Крѣвѣлене, *n.* das Krümmen.
- Крѣвлѣга, *f. s.* Кривулѣка.
- Крѣвѣдрѣй, *a. s.* Кривоцлѣбѣй.
- Крѣвѣбѣкий, *a.* mit gekrümmten Seiten, schiefseitig; *baufällig *III. I.* 367; крѣвѣбѣка, *m. f.* Rückenschwimmer, *m.* (Notonecta).
- Крѣвѣватѣй, *a.* krumm; schief.
- Крѣвѣватѣсть, -ости, *f.* Krümmung, Schiefe, *f.* [laden.
- Крѣвѣвѣсий, *a.* mit krummen Kinn-
- Крѣвѣвѣрний, *a. K.* irrgläubig, ketzerisch, häretisch.
- Крѣвѣвѣрто, *adv.* geneigt, schief.
- Крѣвѣвѣзѣй, *a.* крѣвѣвѣза, *m. f.* mit schiefem Genick; Schiefnack, Schiefhals, *m.*
- Крѣвѣголѣвий, *a.* mit ungestaltetem Kopf (*B.*).
- Крѣвѣгобѣна, *pl. N. e.* Berges.
- Крѣвѣдѣшѣне, *n. III. II.* 236 Gewissenlosigkeit, *f.* [gerecht, *K.*
- Крѣвѣдѣшний, *a.* gewissenlos, un-
- Крѣвѣзѣбѣй, *a.* mit schiefen Zähnen.
- Крѣвѣцлѣбѣй, *a.* mit schiefen Hüften.
- Крѣвѣолѣний, *a.* krummlinig.
- Крѣвѣомѣсий, *a.* mit schiefem Gesicht. [Muster in d. Leinenstickerei.
- Крѣвѣонѣг, -га, *m. Ч. VII.* 415 Art
- Крѣвѣонѣгий, *a.* krummbeinig.
- Крѣвѣонѣсий, *a.* krummnäsig, mit schiefen Nase; крѣвѣонѣ, крѣвѣонѣбеюк, *m.* Kreuzschnabel, *m.* (Loxia curvirostra). [*a.* krummäulig; Schiefnau, *m.*
- Крѣвѣоцлѣкий, крѣвѣорѣгий, Крѣвѣоцлѣкий, *Ч. V.* 497. крѣвѣоцлѣчий, *a.* mit krummer, schiefer Schulter.

- Кривоприсяга, *f.* Meineid, *m.* Ог.
 Кривоприсяжний, *a.* Ог. meideidig, eidbrüchig.
 Кривопрятый, *a.* Ч. V. 497 mit lahmen Fersen (Füssen). [(lahmer) Hand.
 Криворучка, *f.* *m.* mit krummer
 Кривостінний, *a.* krummflächig.
 Кривосудця, *m.* Гол. III. 95 falscher Richter. [maul, *Пар.*
 Кривоустий, *a.* schiefmäulig, Schief-
 Кривошійя, (-ійка), *m.* *f.* krumm-
 халсіг. [Stickeret; s. d. folg.
 Кривулька, *f.* schräge u. krumme
 Кривуля, *f.* alles Krumme; Krüm-
 мung, *f.* [Baum, -es Holz.
 Кривуляка, *f.* krummer, knorriger
 Кривуляти, *v.* *n.* s. Кривати.
 Криву́х, *m.* Acker-Krummhals, *m.*
 (Lycopsis arv). [kender.
 Кривцун, *m.* §. ein Lahmer, Hin-
 Кри́га, *f.* Eisscholle, *f.* [stöhnen.
 Кри́гнати, *v.* *n.* §. kränkeln, *n.*
 Кри́гушка, *f.* Wasserstar, *m.* (Cin-
 clus aquaticus).
 Криж, *m.* Kreuz am Rücken, *n.* кри-
 жём (крестом) упасти, лежати mit
 ausgebreiteten Armen in Kreuzform auf
 das Gesicht fallen, liegen III. I. 80.
 Крижа́к, *m.* Kreuzspinne, *f.*; 2) s.
 Крошня; 3) *K.* (Мета 1864. 53) Kreuz-
 рitter, *m.*? [Kopfkohles, des Sauerkrauts.
 Крижа́лка, *f.* eingesäuerter Kopf des
 Крижаній, *a.* aus кри́га; eisig,
 — океан Еismeer, *n.* Под. [boschas).
 Крижа́нка, *f.* Stockente, *f.* (Anas
 Крижа́стий, *a.* Левч. s. Хрещатий.
 Крижа́ти, *v.* *a.* Ч. VII. 448 kreuz-
 zen, kreuzförmig legen; 2) *Me.* 403 s.
 Кружати.
 Крижба́нти, *pl.* Kreuzbänder, *pl.* *n.*
 Криже́вий, *a.* Kreuz- *B.* von re-
 gelmässigem Geviert. [vogel, *Гр.*
 Кри́жень, -жня, *m.* Art Wasser-
 Кри́женька, *f.* *dim.* s. Кри́га.
 Кри́жник, *m.* *dim.* s. Криж; *adj.*
 крижикові важкі sich kreuzende Pfer-
 dezügel.
 Крижі́на, *f.* Eisberg, *m.* *См.* s. Кри́га.
 Кри́жі, *g.* крижий, *pl.* Kreuz, Kreuz-
 Bein, Heiligenbein, *n.* Rücken, *m.* біль в
 крижах Rückenschmerzen, *pl.* s. Криж.
 Крижі́вка, *f.* Rückenfleisch, *n.*; 2)
 s. Крижанка; 3) s. Крижа́лка; 4) Зе-
 che (могоріч) von dem bezahlt der
 zum ersten mal in e. Dorfe mäht.
 Крижі́внийця, *f.* Holzband der Wa-
 genleiter am oberen hinteren Theile, *n.*;
 2) s. Крижова́тка. [be, *f.*
 Кри́жка, *f.* (меду) Honigtafel, -schei-
 Кри́жма, *f.* weisses Leinwandstück
 bei der Taufe; 2) Pathengeschenk, Ein-
 gebinde, *n.* [хрещма]; *adj.* крижмовий,
 zu *кр.* geh. [жа́нка.
 Крижа́, у́тка, крижа́, *f.* s. Кри-
 Крижні́стий, *a.* breitschulterig.
 Крижні́ти, *v.* *n.* zu Eis erstarren, *Пис.*
 Кри́жно, *n.* *B.* Kreuzbein, *n.*
 I. Крижні́ний, *a.* *См.* s. Крижаній.
 II. Крижні́ний, *a.* світ, *См.* (*Цр.*
 II. 391) voll Kreuze, qualvoll.
 Крижова́тка, *f.* s. Крощня.
 Крижовий, *a.* Kreuz-, Becken-, s.
 Криже́вий.
 Крижовні́к, *m.* *gr.* Stachelbeere, *f.*
 Крижува́ти ся sich kreuzen; 2) *Мх.*
 die Arme ausstrecken, dass die Kreuzes-
 form entsteht; *vor Gram ringen.
 Крижу́лка, *f.* s. Крилу́жка.
 Крижчи́нка, со́гниця-, *f.* Honig-
 schabe, *f.* (Galleria Celleria).
 Кри́за, *f.* Krause, *f.* Пол.
 Кри́й Бо́же! кри́йó! *int.* *imperat.*
 Gott behüt! es ist ein Graus! s. Кри́ти.
 Кри́йда, *f.* s. Кре́йда. [kel, *m.*
 Кри́йка, *f.* Ф. Versteck, Schlupfwin-
 Кри́йма, *adv.* zur Verstärkung des
 Verbuns укрива́ти in seinem Begriffe
K. I. 176. *Цр.* VII. 218. *Ог.* 115.
 Кри́ймий, *a.* verborgen *Зг.*
 Крик, *m.* Schrei, *m.* Geschrei, *n.*;
 Лärm, *m.* криком крича́ти laut schreien.
 Кри́кати, *v.* *n.* vom Schrei „кри!
 кри!“ der Ardea cinerea.
 Крикла́вець, -вця, *m.* Ф. кри-
 клівий, *a.* schreiend, lärmend; s. Крику́н.
 Крикли́вці. *pl.* das viele Schrei-
 en des (kranken) Kindes.
 Кри́кнути, *v.* *n.* aufschreien; на
 ко́го jmdn anschreien.
 Кри́княва, *f.* Левч. s. Крик.
 Кри́кци, *pl.* s. Но́щницї, *Еф.* 3.
 Крику́н, *m.* Schreier, Schreihals,
 Krakehler, *m.*; 2) *pl.* Schreibvögel, *pl.*
 (Clamatores) Пол.
 Кри́ла, *f.* kleiner Schober (ста́ртка).
 Крила́н, *m.* Vampir, *m.* (Pteropus) Вол.

Крилѣс, *s.* Крилоє.
 Крилѣстий, крилѣтій, *a.* flügelig, geflügelt, Flügel. [(Strombus).
 Крилѣтиця, *f.* Flügelschnecke, *f.*
 Крилѣтка, *f.* Flügelfrucht, *f.* (samara). [schermeisters, *He.*
 Крилѣш, *m.* erster Gehilfe des Fi-
 Крилѣнка, *f.* Pterocanium.
 Крилѣний, криловій, *a.* Flügel-,
 ГШ. Пар.
 Крилѣ, *n.* Flügel, *m.*; *dim.* крилѣчко, крилонько, крилѣцѣ. крилѣшко Ч. IV. 71. крилѣ. -яти, Р. II. 42. крилѣтко. *n.* Пол. III. 110. kleiner Flügel, Flügelchen, *n.*; 2) крилѣ орлѣнне *s.* Десятилѣтник.
 Крилоплѣвка лѣтачка. *f.* Flugbahn, *m.* (Dactylopterus europ.).
 Крилѣс. *m. s.* Кліроє.
 Крилошанѣн, *m.* Клирошанѣн; *adj.* крилошанѣнскій.
 Крилѣжечка. *f. dim.* Мета. (63) 166 Kiebitz, *m.* (чайка)?
 Крилѣк, *m. s.* Крилѣтка. В.
 Кримець, -мця. Кримчѣх АД. II. 136, *m.* (tatarischer) Einwohner aus Krim; *adj.* кримѣскій Krim-
 Кримѣа. *f.* Zinkvitriol, *m.* Вол.
 Кримѣнал, *m.* Criminal, *n. adj.* кримѣнальній. [ling, *m.*
 Кримѣнальник, *m.* Criminal-Sträf-
 * Кримѣка. *f.* Mütze aus Lammfell von Krim; 2) Pelz aus F. von K. *n.*
 Криѣ, *m.* Lilie; 2) Blume, *f.* III. I. 350.
 Криѣця, *f.* Brunnen, *m.*
 Криѣчаний, К. *He.* криѣчѣстий ГВ. *a.* Brunnen-, Quell; brunnenreich, quellenreich.
 Криѣчѣна, криѣчѣвна, *He. f.* Quelle, *f.* Born; Brunnen, *m.*
 Криѣчѣний, *a. s.* Кириѣчѣний; -а осѣка Carex praecox. [(Eucrinus).
 Криѣвѣць, -вця, *m.* Seelilie, *f.*
 Криѣновка, *f.* Brattpfanne, *f.*
 Криѣпта, *f. N.* *e.* полонѣна und *e.* Berges. [machen, *s.* Кунѣрувати, (Ф.).
 Криѣцувати ким. §. jmdn wirbeln
 Криѣпа, *f.* grosser Kahn.
 I. Криѣса, *f. gr. s.* Шур.
 II. Криѣса, *f.* Rand (des Geschirres), *m.*; Krämpfe (des Hutes), *f.*
 Криѣсѣк, *m.* Beschlag an den Enden der Wagenachsen, *m.*

Крисѣня, крисѣнина, *W. f. s.* Кре-
 сѣня.
 Криѣстѣл, криѣстѣл, *m.* Krystall, *m.*
 Криѣстѣлѣнѣскій, *a.* Пол. kry-
 stallinisch; криѣстѣлѣвий, krystallen.
 Криѣстѣлѣзѣація, (-зѣванѣ, *n.*) Kry-
 stallisation, Krystallbildung, *f. adj.* кри-
 стѣлѣзѣаційній.
 Криѣстѣлізувати. (und — ся Вол.),
v. n. Пол. krystallisieren.
 Криѣстѣлѣний, криѣстѣлѣчѣний,
 Пол. *a.* Krystall-, krystallisiert.
 Криѣти. (криѣю, криѣеш), *v. a.* decken;
 2) verbergen, verstecken; — ся sich —
 —; криѣтій, *pte.* gedeckt.
 Криѣтик, *m.* Kritiker, *m.*
 Криѣтика, *f.* Kritik, *f.* критику клѣ-
 сти den Massstab der Kr. anlegen, an-
 wenden III. *adj.* криѣтѣчѣний, kritisch.
 Криѣтикувати. *v. a.* kritisieren.
 Криѣтник, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) *s.*
 Очѣур.
 Криѣха. *aug.* криѣхѣта, криѣхта,
 (д. крихѣтка) *f. s.* Криѣшка I. III. I. 32.
 Криѣхѣкѣй, *a.* brüchig; spröde.
 Криѣхѣкѣеть, -осѣи. *f.* Brüchigkeit,
 Sprödigkeit, *f.* [(Salix fragilis).
 Криѣхѣковѣрѣ, *m.* Bruchweide, *f.*
 Криѣхѣкѣтверѣдѣй, *a.* glashart, Пол.
 Криѣхѣкѣтѣлѣй, *a.* Leuch. schwächlich.
 Криѣхѣтѣнѣй, *a.* klein winzig.
 Криѣця. *f.* Stahl, *m.* Kritz Eisen, *n.* 2) Cham-
 pagnerroggen, *m.* (hart wie криѣця 1).
 Криѣцяк, *m.* Chalcophora, *B.*
 Криѣцяний, *a.* Ф. stählern.
 Криѣчѣва, *f.* Luts. 25 *s.*? Корчѣва.
 Криѣчѣти, (криѣчу, криѣчѣш), *v. n.*
 schreien; zuzufen; на коѣб jmdn an-
 schreien, schelten. [schreiend.
 Криѣчѣмо, *adv.* sehr, durchdringend
 Криѣчѣний, *a.* — горн, Frischherd,
 Frischhofen, *m.* ГШ.
 Криѣш. *m.* Pfannenstein, *m.* В.
 Криѣша, *f.* Dach, *n.*
 Криѣшѣнѣць, -нця, *m.* медовѣй,
 Art Honigzwieback, Мак.
 Криѣшѣнѣця, *f.* Еф. 24?
 Криѣшѣник, *m.* Schnitt, *m.* Stück,
n.; 2) криѣшѣник *s.* Криѣшка I.
 Криѣшѣнѣця, *f.* kleines Osterbrod
 (пасѣчка), das zerstückelt wird in den
 пасѣковѣй цѣбрик. [lorax major).
 Криѣшик, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Кришнина, *f.* Unterfutter, *n.*

Крышница, *f.* zermalmender Frost.

Крышйти, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; zermalen, brocken; *руки die Hände ringen.

I. Крышка. (*d.* крышечка, кришинка), *f.* Brocken, *m.* Bischen, *n.*

II. Крышка, *f.* Deckel, *m. s.* Покрышка; 2) *s.* Крыша.

Крив, *f. s.* Кров, *Левч.* [Blut.]

Кривавий, криваний, *Кн. a.* blutig,

Кривавити, *v. a.* mit Blut bespritzen, *III. II. 74.*

Кривавиця, *f. H. 266* mit Blut u. Schweiss erwerbene Habe, blutig erarbeiteter Lohn.

Кривавник, *m.* кривавница *f.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefol.)

Кривний, *a.* Blut- *C. II. 65;* 2) echt, naturwüchsig, geboren, *Кн.* кривне, *adv. Cm.* mit Blut, *s.* Кривний.

Кривъ, *praep.* mit dem *Accus.* bezeichnet: *a)* die Bewegung mitten durch einen Gegenstand: кривъ двѣ дверий durch zwei Thüre hindurch; кривъ нї в лукомбрѣ *Ф.* (*Пр. II. 146;*) кривъ-льози unter Thälen; кривъ сон im Traum; *b)* die Zeit in ihrer Dauer: кривъ нїч die ganze Nacht hindurch *Оз. 181. Мл. IV. 442.*

Кривний, *a.* durch und durch gehend, dringend; — вітер, Zugwind, *m.*

Край, *praep. s.* Край.

Край, -юю. *m.* Zusehnitt, Schnitt, *m.*; поде идѣ крѣмъ zieht sich längs hin als schmaler Streifen.

Кривль. -ля, *m. s.* Король; 2) —, кривлик Kaninchen, *n.* (*Lepus cuniculus*); *pl. P. II. 12* кролі.

Кривлиця, *f.* Weibchen des Kaninchen.

Крив, *praep.* mit den *Genit. s.* Криві, *Оз. 185;* в криві сидіти abgesondert, geschieden wohnen.

Кривка, *f. C. I. 199 s.* Крайка.

Кривити ся, (*Фр.*) *s.* Рушити ся.

Крив, *g.* криву, кривець, -ця, *m.* Dill, *m.* (*Anethum graveolens*).

Кривити, *v. a.* stark machen, stärken, kräftigen; — ся *P. II. 53* fest wоган halten, *f.* wobei stehen, ver-, ausbarren; dulden.

Кривка, *f. s.* Куривка, куропатва. (*B.*)

Кривкий, (*compar.* кривший), *a.*

stark, fest, kräftig; heftig; streng (*морѣ*); *adv.* криво. [*herzig, hochherzig.*

Кривкодүшний, *a.* Макс. gross.

Кривколѣбий, *a.* mit starker Stirn, *K.*

Кривкорѣбрый, *a.* mit starken Rippen, *K.*

Кривнути, *v. n.* erstarken.

Кривовий, *a. Ч. III. 17?*

Кривость, -ости, *f.* Stärke, Festigkeit, 2) Festung, *f.*; 3) *Kaufbrief, *m.*; Bürgschaft, *f. Cm.* [stungs-; 3) leibeigen.

Кривостний, *a.* stark, *Зг.*; 2) Fe-

Криванйна, *f. s.* Кривавиця.

Кривати, *v. n.* sich zum Blutschweiss plagen, sich abarbeiten, *Оз. 90. 2.*

Крив, *g.* крива, *m.* Flinte, *f.* eig. Schiessgewehr mit Feuerstein, *n.*

Кривело, (*d.* кривельце), *n.* Armstuhl, Lehnstuhl, Sessel, *m.*

Кривелатий, кривелатий, *a.* mit abstehenden Aesten etc. (-а тополя Populus nigra); gespreizt.

Крив, *m. s.* Край, *Левч.*

Кривати ся, *Фр.* rückwärts-, rückschreiten; 2) sich hin u. her unruhig werfen. [ständig, ruhig, (*Ф.*), [кратко].

Кривко, *adv.* züchtig, bescheiden, an-

Кривка, *f.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Кривчастий, (крещ-), *a. s.* Хрещатий.

Кривти, *v. n.* gesund u. stark werden.

Крив, крива, *Левч. f.* Blut, *n.* (*gen.* крива, крива).

Кривавий, *a. s.* Кривавий, blutfarbig.

Кривавиця, *f. Цар.* Blutfluss, *m.* Blutbeule, *f.*

Кривавити, *v. n.* von Blut übergossen sein, bluten; кривавити *v. a. s.* Кривавити.

Кривавниця, *pl.* rothe Glaskorallen.

Кривать, *Me. 52. 258.* (*d.* кроватька), *f.* Bett, Lager, *n.* Bettstelle, *f.*

Кривель-вля, *m.* Rotheisenerz, *n.* Вол.

Кривельний, *a.* Dach-, *Пол.*

Кривистий, *a.* blutreich.

Кривль, *n.* кровля, *f. Зг.* Dach, *n. s.* Покривля.

Кривний, *a. C. I. 250 s.* Кривний.

Кривник, *m.* rothbrauner Storchschnabel, *m.* (*Geranium phaeum*).

Кривобіг, *m. Пу.* кровокружене, *n. ГШ.* Blutumlauf, *m.* [gierig, *KV.*

Кривожадний, *a.* blutdürstig, blut-

Кривожадність, -ости, *f.* Blut-

durst, *m.* Blutgier, *f.* [de, *f.*

Кровозмішене, *n.* ГШ. Blutschand-
Кровозмішний, Пар. кровомі-
сний, Ст. *a.* blutschänderisch.

Кровозмішник, Пар. ГШ. (-міш-
ник, Ст.) *m.* Blutschänder, *m.*

Кровомститель, *m.* Bluträcher, *m.*
Кровомщєне, *n.* (кравва мєсть),
ГШ. Blutrache, *f.*

Кровобєний, *a.* blutführend.

Кровопій, КУ. кровопійця. *m.*
blutdürstiger Mensch, Blutsauger, Blut-
hund, *m.* С.

Кровопійка, (-пій-), *f.* Ос. (61)
XII. 28 Blutsteuer, *f.*; 2) дожджевї-
ця — Nematopota pluvialis, Пол.

Кровопійний, *a.* Ст. blutsaugend.

Кровопійність, -бєти, *f.* Не. *s.*
Кровжадність.

Кровосєсєнь, -сєня, *m.* кїнський,
Pferde-Laussfliege, *f.* (Hippobosca equina);
2) — овєчий Schaf-Laussfliege, Schaf-
zecke, *f.* (Melophagus ovinus); кровос-
сєні, *pl.* Laussfliegen, *pl.* (Puripara) Пол.

Кровотїк, -бєу, *m.* ГШ. кровотїч.
-єчи, *f.* К. Blutfluss, *m.*; Blutung, *f.*

Крєвця, *f.* *s.* Кров. [blutroth, Не.

Кровяній, *a.* Blut-, blutig, Ст.; 2)

Крєгуй, крєгулєць, -ця, *m.* Sper-
ber, *m.* (Astur nisus). [— los, gen, hin.

Крєз, *praep.* *s.* Крїзь, крєз; ПІ. 64 auf
Крєк, *m.* Schritt, *m.*; 2) Spielraum
zwischen den Beinen, *m.*

Крєква, крєков, (*d.* крєковка),
f. Dachsparren, *m.* 2) крєковця, Пол.
s. Поемомїрка.

Крєкіш, *m.* Ringelblume, *f.* (Calen-
dula offic.); 2) — крєкіє, крєкує, Fär-
berdistel, *f.* (Carthamus tinctorius); 3)
Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria mollis).

Крєкотїй, *m.* Schlangenkraut, *n.*
(Calla palustris).

Крєкєша, *f.* N. e. Berges.

Крєлі, *pl.* N. e. Berges.

Крєма, *f.* Scheidewand, *f.*

Крємєць, крємцьє, *m.* ein (alter)
Bauer (od. Bäuerin), welche ärztliche
Hilfe nach ihrer natürlichen Art leisten.

Крємити, *v. a.* theilen, trennen;
* — сєя nicht zusammen, geschieden
essen, wohnen, leben; uneinig sein.

Крємі, *praep.* mit dem Genit. aus-
ser, ausserhalb, gesondert von; nebst;

Ог. 185. Mi. IV. 541.

Крємішний, *a.* † äusserste, letzte;
-а тьма tiefste Finsternis.

Крємпєль, *m.* Krummbirne, Grund-
birne, *f.* *s.* Бўльба. [Brocken, *pl.*

Крємши білі? Не. (Пр. VI. 385).

Крєпач, *m.* Feizen an e. Stock zum
Löschen des Feuers in d. Schmiede.

Крєпєнь річний, Seseli anuum, В.

Крєпїва, *f.* Brennessel, *f.* (Urtica);
крєпївєвїтї, *pl.* Nesselartige, *pl.* (Ur-
ticaceae). [*n.* (Ceratophyllum demersum).

Крєпївка, *f.* Igellook, *m.* Hornkraut,

Крєпївник, *m.* *s.* Покрєпївник.

Крєпївїнка, *f.* Мор. Art Vogel?

Крєпїльниця, *f.* Weih-, Spreng-
kessel, *m.* Пар.

Крєпїло, *n.* Sprengwedel, Weihwe-
del, *m.*; 2) *dim.* крєпїльце, *n.* Kolben-
schimmel, *m.* (Aspergillus) Вол.

Крєпїти, крєпнути, *v. a.* bespren-
gen, bespritzen; 2) * *derb* schlagen; 3)
v. n. *s.* Крєпати (дош); Пол. III. 110.

Крєпка, *f.* Пар. *s.* Тєчка.

Крєпкєвий, *a.* -а горївка, Brant-
wein auf dem Dill (крїє) aufgegossen.

Крєпкєвїти, *v. a.* Пар. punctieren.

Крєплєстїй, *a.* tropfbar; Tropf;
-топлїний, tropfbar-flüssig, Пол.

Крєпля, *f.* *s.* Кєпля.

Крєси, *pl.* Fangfäden, Ranken e.
Schlinggewächses, *pl.* (Ф).

Крєсна, крєсєні, Не. *pl.* (*d.* крє-
сєнка, крєсєнця. *pl.*) Rahmen, *m.* z. B.
des Fensters, der Tischlersäge etc.; Stick-
rahmen, *m.* Heftlade, *f.*

Крєсно, *n.* * Leinwand, *f.* Ч. III. 108.

Крєт, *m.* *s.* Крєт, крєтїця.

-крєт, -крєт zur Bildung der *Adverb.*
numer. mal, трикрєть dreimal, сто-
крєть, hundert (mal): до стокрєть чор-
тїв! Оу. §. 182. Пар.

Крєтїєть, -єти, *f.* Sanftmuth, De-
muth; Friedfertigkeit, *f.*

Крєткїй, крєток, *a.* sanft, demü-
thig, friedfertig, ruhig, III. I. 348;
крєтко, *adv.* (В).

Крєтнїй, *a.* числївнїк, Adverbium
numerale, Оу. §. 182. Пар. auf die Fra-
ge: wie vielmal?

Крєтьник, *m.* Quotient, *m.*

Крєтєвнїк, *m.* Gundelrebe, *f.* (Gle-
choma hederacea), Вол.

Крохмáль, *m.* Kraftmehl, Stärkemehl, *n.* Stärke, *f.* [machen, stärken].
 Крохмáлиги, *v. a.* durch Stärke steif.
 Крохмáльний, *a.* steif, gestärkt.
 Крохмáльниця, *f.* Erzeugerin, Verkäuferin von Stärkemehl, *f.*
 Крохнáль, *m.* Ко. 118?
 Крочáй, *m.* s. Крок.
 Крб́шня, *f.* Art Fischnetz: die Senke; (кроше́нька S. ohne Stange); 2) Wagendecke, *f.* (бу́дка). [Kol. I. 48. 347.
 Крубóчки, *pl.* Art Leinenstickerei.
 Круг, *m.* Kreis, Umkreis, *m.* Scheibe, *f.*; 2) Gesichtskreis: вже сонце в кру́зі (beim Untergang); зійшли́ літа́ як вихор з кру́га світа КС. (83) II. 468.
 3) Töpferscheibe, *f.*; 4) — бігунóвий Polarkreis; 5) grosser Backspaten (до пáски); 6) वो́ску Wachskuchen, -boden, *m.*; 7) — колі́е alle vier Wagenräder; 8) кругáми, (кру́гом), сідáти sich herumlagern; в кру́зі бчи е́му е́тали er starrte mit den Augen; з кру́гу спив ся Ко. 449 wurde Trunkenbold (ausser Rand u. Band); 9) круг, кругóм, кру́гі нечete *Praepos.* mit dem *Genit.* um, ringsum, ringsherum *Mi.* IV. 543. Ог. 185; als *Adverb.* III. I. 5. 6. &
 Кругáв, *Ф.* кругáвець, -вця, *MIII.* Sperber; Geier, *m.*
 Кру́гель, *m.* N. e. Berges. [Schnepfen.
 Кру́гйкати, *v. n.* vom Schrei der Кру́гльвий, кругло́вáстий, *B.* (-áтий) кругля́стий, *a.* rundlich.
 Кругля́ня, кругло́лиця, *f.* Weib mit rundem wohlgenährtem Gesicht.
 Кру́глий, (*d*-ле́нький). *a.* rund; 2) Кру́гле море Marmora-Meer; 3) *кру́глий са́ротá ein ganzer Waise, ganz verlassen. [Berges].
 Кру́глик, *m.* Orbulina; 2) N. e.
 Кругля́ця, *f.* Kst. Kreis, *m.* 2) s. Кругля́нка. (des ewgl. Weizens.
 Кругля́чка, шені́ця- *f.* Abart
 Кругля́щ, *m.* Pallisadenwurm, *m.* (Strongylus).
 Кру́гли, *pl.* Kegel, *pl.* s. Кру́жиль.
 Кругля́ги, *v. n.* sich runden, rund werden.
 Кругло́бóкий, *a.* rundlich. [Form.
 Кругло́вáтість, -ости *f.* rundliche
 Кругло́вйди́й, *a.* mit rundlichem Gesicht, mit r. Schnauze.

Кругло́вий, *a.* -е ві́бнице am Kopfende des Bettes gegen Osten.
 Кругло́вина, *f.* OII. Kugel, *f.*
 Кругло́голо́вий, *a.* rundköpfig.
 Кругло́лиций, *a.* mit rundem Antlitz, *III.* I. 325.
 Кругло́та, кру́глисть, -ости, *f.* Rundheit, runde Gestalt. [(Cyclostomi).
 Кругло́сті, *pl.* Rundmäuler, *pl.*
 Кругля́, *f.* Kuh mit einwärts krumm gebogenen Hörnern.
 Кругля́к, *m.* runder Körper; Rundholz, *n.*; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum palustre).
 Кругля́нка, *f.* Art Kriechenpflaume.
 Кругля́ночка, *f.* *dim.* *Beim.* der мо́гйлочка. [ner Topf, (B.).
 Кругля́нча, -áти, *n.* runder kleiner.
 Кругля́ти, *v. a.* in die Runde trinken, *A. I.* 170. [culation, *f.*
 Круго́біг, *m.* Kreisumlauf, *m.* Circular.
 Круго́вáтий, кругля́стий, *a.* rund, rundlich, kreisförmig. [form, *f.*
 Круго́вáтість, -ости, *f.* Kreis-
 Круго́вйй, *a.* Ко. 297 kreisförmig, in die Runde, im Kreise; 2) gemeinschaftlich. [Umdrehung, *f.*
 Круго́ворот, *m.* *Фр.* Kreisgang, *m.*
 Круго́воб́тний, *a.* *Фр.* im Kreise sich herumdrehend.
 Круго́ля́д, *m.* Gesichtskreis, *m.* He.
 Круго́ля́тник, *m.* Siebanemone, *f.* (Cribrina). [kreisförmig sich windend.
 Круго́йдучи́й, *a.* Ос. (61) II. 234.
 Круго́льня, *f.* Kegelbahn, *f.*
 Круго́м-дура́к, *m.* Erz Narr, *m.* erzdumm, *Щар.* [ke, *f.* (Cyclostoma).
 Круго́рбóтик, *m.* Kreismundschnek-
 Круго́рбóт, *m.* К. Ос. (61) IV. 34.
 s. Круго́ля́д. [Welt umfassend.
 Круго́сьві́тний, *a.* К. die ganze
 Кругу́да́ти, §. Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
 Кругу́нькати, *v. n.* grunzen.
 Кружа́лець, -ля, *m.* Kerbel, *m.* (Anthriscus).
 Кружа́ло, *n.* Runde, *f.* runde Scheibe; Kreis, *m.*; 2) rundes Blumenbeet, *He.* (n. 157); 3) Kloben, *m.* (an dem Tau des Prahmes); кружа́лом *M.* I. 39 im Kreise, kreisförmig, rundum, rundumher.
 Кружа́стий, *a.* R. 129 gemustert (Tuch).

Кружати, *v. n.* дерево rund abbauen; збіже dh Kreiseln auf dem Sieb reinigen, sichten; мід-винó in die Runde trinken, kreisen lassen.

Кружівниця, *f.* Spitzenmacherin, Spitzenklöplerin; Spitzenhändlerin, *f. Под.*

Кружево, *n.* Spitze, *f.* (корунка; Streifen zum Besatz).

Кружелати, *v. a.* zusammenrollen.

Кружелики, *pl.* Scheibenthierchen, *pl.* (Cyclidina). [(Cobitis taenia).

Кружельчик, *m.* Dorngrundel, *f.*

Кружець, -жця, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinnunculus).

Кружечка, *f.* Aster chinensis.

Кружильце, (-жиль-), *n.* kleine runde Scheibe; Rund, *m.*

Кружінки, *pl.* Vibrionidae.

Кружити, *v. n.* kreisen.

Кружія, *f.* Krone, *f.* (beim Pferd); кружична кість. Kronbein, *n. B.* [na].

Круживка, *f.* Kreismuschel, *f.* (Disci

Кружиль, *m.* Kegel, *m.* (conus), *B.* 2) в кружелькй грати Kegel spielen.

Кружка, *f. gr.* Krug, *m.* Flasche; 2) Sparg-, Armenbüchse, *f.*

Кружковатий, *Пол.* кружковий, *a.* kreisförmig, Rund-, *He.*

Кружколожискóвй, *pl.* mit Mutterkuchen in Scheibengestalt: Discoplacentalia, *Фр.* [(Discophora).

Кружкоплавй, *pl.* Scheibenquallen, Кружкоцьвітй, *pl.* Scheibenblumige, *pl.* (Discantheae).

Кружляк, *m. s.* Кружець.

Кружлястий, *a.* rundlich, *B.*

Кружляти, *v. a. s.* Кружати.

Кружніця, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Turbo).

Кружóк, -жкá, *m. dim. s.* Круг; runde Scheibe; 2) Kreis, Zirkel, *m.* у кружóк Ч. III. 108 in einem Kreis; кружкá сідати К. (посідати М. I. 87) im Kreise sich herumsetzen; sich in die Runde setzen.

Кружóли, *pl.* Гренджóли. [Oz. 101.

Круз, крузь, крузу, *праер. s.* Кризь, I. Крук, *m.* Naken, *m.*

II. Крук, *m.* Rabe, *m.* (Corvus).

Крукати, *v. n. s.* Кракати.

Круль, *m. ungr. s.* Дідух.

Крулак, *m. s.* Кручóк.

Крумкáч, *m. s.* Крук II.

Крумчати, *v. n.* *He.* 83. quaken.

Крунькати, *v. n. s.* Хрунькати, grunzen. [ten; s. umkehren.

Крунути ся sich beeilen, *s.* spru-

Крупа, (*d.* крупна, -янка), *f.* ein Graupen, Grützenkorn; *pl.* крупнй Graupen; 2) крупа, *He. s.* Каша; 3) крупянка, *f. B.* Punctthierchen, *n.* (Monas).

Крупець, -пця, *m. N. e.* Berges.

Крупичити ся, zusammensintern, *Пол.* [für Graupen, *n.*

Крупиний, *a.* -е решетó Bastsieb

Крупник, *m.* dünne Grütze; 2) Brantwein mit Honig eingekocht, *m.*

Крупнийстий, *a.* grauig

Круподёр, *m.* Graupenmüller; 2) *Landbauer, *m. K.* [*f. Левч.*

Круподёрня, *f.* Graupenmühle,

Крупянка, *f.* Grütze, Graupenspeise; 2) Graupenwurst, *f.*

Крупяр, *m.* (-ярка, *f.*) Gräupner. Graupenhändler, *m.* (in, *f.*).

Крупчастий, *a.* gekörnt, *Пол.*

Крупчатка, *f. Под.* Graupenmühle, *M.* für grobes Mehl, *f.* [ne: Gekröse, *n.*

Круски, *pl.* mesenterium (im Schweiß); Крут, *m. s.* Крет, Кергця.

Круть, *adv.* — дорóги *Гол.* III. 342 auf dem sich windenden Weg; кру-

тóm *Гр.* V. 350 *s.* Кругóm; 2) *int.* vom jähen Drehen, *Oz.* 218. (круть-верть *A-G.* 156). [190 *s.* Крутий.

Крута, *f. Wein.* der рута *Гол.* I.

Крутай, *m.* Echinops ritro.

Крутаніна, *f.* Quertreiberei, *f.*

Крутар, *m.* — права, Rechtsverdreher, *m. Пар.* [Gülle, *f.*

Крутьóа, *f.* Spitzfindigkeit; 2) Laune, Крутёлъ, *m. Ч. II.* 337 *s.* Перевесло.

Крутень, -тня, *m. s.* Вáльок; 2) *s.* Скрутіль; 3) Herbstblütenschraube, *f.* (Spiranthes autumn.); 4) **pl.* крутні böse Streiche, *pl.*

Крутёник, *m.* солóми Strohwich, *m.; 2)* — (хлáба) Brotkügelchen, *n. OII.*

Крутенія, *f. s.* Закругенія.

Крутіголова, & *s.* Крутóголова &

Крутізна, *f.* Krümmung, *f. Пол;* 2) schwindelnde Höhe, Steile, *f. Мак.*

Крутий, *a.* gewunden; verschoben; rauh; steil, abschüssig, jäh, schroff (горá);

2) — хвіст *Пол.* Rollschwanz, Wickel-

reigen, *Kol.* I. 176; 4) -é яйцé (круто звáрене) *Под.* hart gekocht; 5) * — чоловік hartnäckig; heimtückisch, listig.

Крутіло, *n.* крутіж, *f.* Wasserwirbel, -strudel, *m.*; 2) крутив, крутив та вже ся и крутіло перекутіло alle erdenklichen Mittel sind schon ganz fehlgeschlagen.

Крутіти, (кручу, крутиш), *v. a.* drehen, winden; ringen (шмаге); krümmen; — головою den Kopf schütteln; 2) verdrehen (правом); — съвитом mühsam, leidlich (auch pfflig) in der Welt sich durchhelfen; *v. n.* Ausflüchte suchen, Winkelzüge machen; круті-верті *P. I.* 14. круті-верті magst was immer thun, so doch —; — ся sich drehen etc. голова крутит ся der Kopf wird schwindelig; волбсе — kräuselt sich; * коло чого geschäftig sein, sich um etw. herumtummeln; *s.* Кручений.

Крутії, *m. s.* Крутár; 2) Taumelkäfer, *m.* (Gyrinus). [*s.* Скрутіїль.

Крутіїль, *f.* Seilerbahn, *f.* (B.); 2)

Крутіїлка, *f.* Ч. IV. 42 e. Art Caroussel auf dem Eise; 2) *s.* Голиця 3).

Крутінь, крутивійця, *f.* (-йвць, *m.*), (B.), *s.* Крутіло.

Крутіній, *a. s.* Крутії, круто; -е діло missliche, schwierige Sache (B.).

Крутіній, *f.* Зв. Wirbel, Strudel, *m.*; *bedrängnisvolle Verlegenheit; 2) Dreherei, *f.* Schwindel, *n.* Ausflüchte, *pl.*

Крутінути ся, *H.* 38 sich wenden, *s.* umdrehen.

Круто, *adv. s.* Крутії; круто з ним, прийшло — коло него es steht mit ihm misslich, schlecht, schwierig, kritisch.

Крутоберезний, *a.* mit steilen Ufern, (*adv.* *Кв.* 170). [-а скéля,

Крутообокій, *a.* mit steilen Wänden.

Крутоборозниця, *f.* Hirnkoralle, *f.* (Macandrina). [Dreher, *s.* Вертіюх 3).

Крутовёртень, -тня, *m.* *Пол.*

Крутовёрхий, *a.* mit gekrümmtem Wipfel; 2) mit jähem, schroffem Giebel.

Крутоголов, (-ова, -овач, -овець, -овік) *m.* Wendehals, *m.* (Увух torquilla).

Крутогóрбий, *a.* -а могіла mit steilen, hohen Seiten.

Крутогóрий, *a.* III. I. 328 mit steilen, bergigen Ufern.

Крутоклітник, *m.* Spiriloculina.

Крутоніжка, *f.* *Bein.* des Schafes. Крутонóсий, *a.* mit gebogenem (Schiffs-) Schnabel: -а галéра *Мор.*

Крутообц, *m.* *Кол.* 77. scherzh. statt Протообц. [Hörnern.

Круторóгий, *a.* mit gewundenen Крутоярий, *a.* *Кв.* 62 mit steilen Abgründen, Gesenken.

Крух, *m. s.* Пéрга; 2) Erz, *n.* *Пар.*

Крухавці, *pl.* Faulbaumartige, (Frangulaceae). [*s.* Крихкий.

Крухий, крухкий, *Пар. a.* mürbe;

Крухість, -ости, *f.* Mürbigkeit, *f.*

Крухлик, *m.* böhmischer Granat,

Ругор, *Вол.* [etes nasicornis). *B.*

Крухляк, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Ory-

Круцията, *f. pol. T.* Kreuzzug, *m.*

Круцю-вэрю, *s.* Круть (-верть).

Круча, *f.* herabhängendes Ufer, Steile,

Я́е, *f.* [grad, *n.*

Кручайвода, *f. s.* Точіло, Schleif-

Кручак, *m.* ein Drehkrankes Lamm.

Кручаніця, *f. Фр. Пр.* II. 488?

Кручений, *ptc.* gedreht, gewunden;

2) — баран drehkrank; *verrückt; 3)

кручени паничі *C. I.* 262. Art Winden-

gewächs: *Промоеа tricolor*; *b)* türkischer

Bund (*Lilium pomponium*); *c)* *Asphodelus.*

Кручениці, *pl.* Art Pflze.

Крученя, -ята, *n.* Junge des Raben, *n.*

Кручий, *a.* Raben-, *Ф;* rabenschwarz;

2) *s.* Скурвій, *К.* [Kummer, *Gram. m. II.*

Кручина, *f.* steiler Pfad. *Гол.*; 2)

Кручинка, *f.* Bretzel, *m.* (B.)

Кручиняк, *m.* Tabak in gerollten

Blättern, *m.* [zwickt.

Кручоватий, *a.* schnörkelig; ver-

Кручодёр, *m.* поліцейский der

chicaniert. [Rechtsverdrehere, *Rabulist, m.*

Кручотворець, -рця, *m.* *Біл.*

Кручок, -чка, *m.* Näkchen, *n.* *ver-

fängliche Frage; Alles was das Recht

verdreht; Ränke; Chicanen, *pl.*; 2) кру-

чок земледух Maulwurfsgrille, *f.* Gryl-

lotalpa vulg.).

Круш, *m. coll.* alles Brüchige

Крушець, -щя, *m.* Mineral, *n.* *Пар.*;

2) Fahlglanz, *m.* Fahlerz, *n.* *Вол. adj.*

крущевий.

I. Крушинá, *f.* Faulbaum, Zwek-

kenbaum, *m.* (*Rhamnus frangula*). [2).

II. Крушіна, *f.* Ч. V. 585 *s.* Кручина

Крушити, *v. a.* zerbrechen, zer-

trümmern, zerbröckeln; 2) bekümmern; крушений, *ptc. B.* vom Kummer gebrochen, niedergebeugt.

Крушіти, *v. n.* müde, gar werden.

Крушка, *f. TP.* 43 s. Крйшка I; Krumme, *f.*

Крушки, *pl.* Gekröse, *n. s.* Круски. Крушкувати ся, крушніти ся, sich unruhig hin u. her rühren, s. recken (mit leisen Geräusch, Gewimmer).

Крушний, *a. B.* s. Крихий; -а жыла *Пар.* Erzgang, *m.* [wand.

Крушок, -шка, *m.* eine Rolle Lein-

I. Крюк, *m.* Haken, *m. Пол.* II. 22.

крюка дати С. II. 14. einen Umweg machen; 2) *Ко.* 226 s. Кручкогворець.

II. Крюк, *m. С.* 161 s. Крук.

Крюць, крйцько, крйцьок, *m.* len-denlahmer Mensch.

Кряж, *m.* Schicht, Scholle, *f. С.* I.

227, s. Креж; 2) Rücken, *m. s.* Крйжі;

3) VII. 575; 3) Baumstamm, *m. ibid.*;

Ч) —, крйжа, *f. Сам.* Bergkette, Anhöhe,

f. Hügel, *m. Кч.* 158.

Кряжіти *v. n. Н.* 35 s. Кружіти? als Schicht, (кряж), als Schirm aufliegen.

Кряжові гори, Felsengebirge, *n. ОИ.*

Кряжувати, *v. a.* ein Holzstück rund behauen, *Ч.* VII. 575.

Крйк, крйчок, -чка, *m.* Heerschnecke, *f.* (Scolorax gallinago); kleine

Becassine, (S. gallinula).

Крйка, крйкавка, крйчка, *f.* Laub-

frosch, *m.* (Hyla arborea); крйчкою,

adv. Нс. (n. 243) mit weit ausgespreiz-

ten Beinen, hockend (wie eine Hocke-

rin, w. ein Frosch sitzend). [crecca].

Крйкавка, *f.* Kriekente, *f.* (Anas

Крйкати, *v. n. s.* Крйкати.

Крйнути, *v. a.* (B.) s. Грйнути,

парнүти.

Крйтати ся, (B.) geschäftig sein.

Крйчка, *f.* крйчок. *m. Нс.* See-

schwalbe, *f.* (Sterna); 2) Nusshäher, *m.*

(Corvus corax).

Ксандер, *m. s.* Александр. [ger, *m.*

Ксьондз, *m. pol.* der Geistliche, Pfar-

Ктйтор, *m. s.* Тйтор [хйтор].

Кто, *gen.* когб, ктось, *gen.* когбсь,

prop. s. Хто etc.

Куб, *Ф.* кубай. *m.* aus Holz ausge-

höhltes Geschirr, Pokal, *m.* [Klumpen, *m.*

Кубаток, -тка, *m.* кубате, *n. coll.*

Кубашйна, *f. N.* e. Berges.

Кубашок, -шка, *m.* Aschenwinkel,

unter dem Ofen, *m.* [Кублб, Nestchen, *n.*

Кубельце, (*d.* -елечко), *n. dim. s.*

Кубйшка, (*d.* печка) *f. s.* Кубшшка.

Кубиль, *m. s.* Кобеля.

Кубичний, *a.* Kubik-. [Кублб.

Кублйти ся, *s.* Гнйздыти ся; *s.*

Кублйще, *n.* Lagerstätte, *f.*

Кублб. *n.* Vertiefung in dem Boden

von dem stäubenden Huhn gemacht,

Левч.; 2) Nest, Tageslager des Hasen,

n.; 3) hölzernes ausgehöhltes Geschirr.

Кубовйй, *a.* -а спиднйця indigoblau.

Кубок, -бка, (*d.* кубочок), кубош-

ка, *P. I.* 113. (-очка), кубошшка, (*d.*

-шпечка), *f.* Napf, *m.* bauchiges Ge-

fäß, (hölzernes) kleines Geschirr; Kruke,

f. Krug, *m.*

Кубрак, *m.* Köcherfliegenlarve, *f.*

Hülsewurm, *m.* [Phryganea (larva)],

(B.); 2) armer Schlucker.

Кувкати, *v. n.* vom Geschrei des

neugeborenen Kindes (кувё!).

Куване, (*d.* -анячко), *n.* das Schreien

des Kuckuks.

Кувати, *s.* Ковати. [сус, *Пол.*

Куведраха, лонйк —, Totanus fu-

Кувкати, *v. n.* quieken, grunzen,

(v. Ferkel), *B.*; wimmern.

Кувшйн, *m.* idener, bauchiger Krug

ohne Deckel mit weiter Oeffnung: die

Kruke; 2) *pl. dim.* кувшйнички, Nuphar

luteum und Nymphaea alba.

Кувшйр, *m. coll.* Fadenalgen, *pl.*

(Confervae) s. Кушйр. [aus Mahaleb].

Кург, *m.* курйна, *f.* Steinweichsel, *f.* (Pru-

Курга, *f.* Art Wasserpflze III. I. 239.

Шог. 35. [Abhang.

Кургава, *f.* Felsengeklüft, *n.* steiler

Кудя, кудай? *Ле.* 94. wohin?; куд-

дась irgendwohin, s. Кудй. [spinnen.

Куделйти, *v. a. Ме.* 236 s. Прйеги,

Куделя, куделйна, (-йця) *f. s.* Ку-

жиль.

Кудер, кудйр. *m. s.* Кучер II.

Кудеревйй, *a. s.* Криелатйй, ку-

черявйй. *Кол.* I. 118.

Кудерман, *m. Гн.* 37. s. Кундерман.

Кудерце, *n.* = кудереве деревце

Кол. I. 118.

Кудй, кудйй, кудййка? wohin? ку-

дйсь, кудйсь, кудйсьдика, irgendwo-

hin *Oz.* 163; але куді! нема куді!
ist gar nicht möglich, ist kein Raum;
куді не підеш wohin du auch immer
gehen magst.

Кудікати, закудікати, *v. a.* mit
dem Fragen zur Unzeit куді йдеш? jmdm
den Gang, die Reise verderben *Пом.* III. 30.

Кудількй, *pl.* Art Pflze, (*B.*).

Кудкудакати, *v. n.* gackern, gack-
sen (onomat. *v.* Laut кудкудак).

Кудкудачик, *m. s.* Когут.

Кудлй, *m.* кудлвий, кудластий,
(-агий), кудловгий, *См. a.* zottig;
2) bärtig. [*ten, pl. vgl.* Кудри.

Кудло. *n. pl.* кудла, *n.* кудли *Zot-*
Кудлюха, *f.* Sisuga, *B.*

Кудбчити, кудбльчити, *v. a.* zer-
zausen, zottig machen.

Кудою, *adv. s.* Кудя, кудй *Oz.* 191.

Кудра, *f.* Weib mit geringelten Ha-
ren, die Krause *Ч. V.* 586; кудрягінка.
f. Гол. III. 530 = ? курятінка.

Кудравець, -вця, кудравий (-дря-
вий), *a. s.* Кучерявий; кудравець, *N.*
mehrerer Pflanzen: *Chenopodium botrys*,
Ryethrum millefoliatum, *Sysymbrium*
sophia; *Tanacetum vulg*; *s.* Кудеревий.

Кудри, (*d.* кудречка, кудрушки),
кудрята, *Ч. V.* 586, *pl. s.* Кучери, lok-
kiges Haar.

Кужба, *f. Ф.* (*P. X.* 154) Dreifuss,
m. zur Aufnahme des Kessels [*cuspis?*];
2) *m.* der sich gern bückt. [*ken.*

Кужбити ся sich bücken, sich duk

Кужва, *f. s.* Ужва, ужевка. [*(B.)*

Кужделёба, *f. s.* Кужява, alte Hütte,

Куждий, *s.* Кбждий, *Oz.* 43.

Кужйлка, *f. s.* Кушка.

Кужіль, кужельна, кужілька, (-івка),
f. Rocken, Spinnrocken, *m.*; 2) *P. I.* 8.
Lied vom Sp; 3) *m.* з носа гонить дим
кужілем *Не.* (*Пр.* XII. 349) in dicken
Knäueln.

Кужілька, *f.* Speichenbein, *n.*

Кужіловатий, *a. B.* keglig, konisch.

Кужка, кужька, кужочка, (*B.*) *f.* meh-
rere Arten *v.* Insecten, Käfern, übht.
Insect; 2) Lilienkäfer, *m.* (Lema); *vgl.*

Кужьма, *m.* Cosmas. [*Кужка.*

Кужьмін, *m. N.* e. Berges.

Кузнєць, *m. Др. с.* 107 Schmied,
m. s. Коваль; *adj.* кузнєцький, zur
Schmiede geh.

Кузнйця, *f. Пар. s.* Кричний горн.

Кузня, *f.* Schmiede, *f.*

Кузовйця, *f.* Salix, viminalis.

Кузюка, *f. s.* Кужіль, *Gr.* 22.

Кузйвка, *f. (B.) s.* Кужака.

Куйй, куйте, *Imperat.* zu Ковати, куйти.

Куйнара, *f.* Mütze des чабан. *f.*

Куйовда, *f.* ніч як — *M+B* 407.
Plage, *f.?*

Куйовдити, *v. a.* auf wirbeln; ent-
stellen, verhunzen, *K.*; — ся sich tum-
meln, *K.*

Куйон, *m.* *Моз.* Cujon, Kerl, Lump, *m.*

Кужка, (*in d.* Kinderspr.) Laus, *f. s.* Бош.

Кужкати, кужнути, *v. n.* vom Schrei
des Kuckucks; 2) gucken.

Кужелка, *f. s.* Колáč.

Кужкиш, *m. gr.* Zeigefinger, den
man ausstreckt, um jmdn damit zu ver-
höhnern; *s.* Дужя 2). *Філа.* *Пом.* III. 31.

Кужібниця, *f. Ч.* III. 132 eine em-
sige, sparsame Frau, Hüterin. [*githago.*

Кужіль, *m.* Kornraden, *m.* (*Agrostema*

Кужла, *f.* Puppe, Marionette, *f.*; *P.*
auch der Schmetterlinge etc. [*rum.*

Кужлівйк, *m.* Pteromalus puppa-

Кужлоід, (-іда), *m.* Puppenräuber,
m. s. Красулік. [*pl.* Pupipara.

Кужлорбднй, *B.* кужлорбдки, *Пол.*

Кужлінка, *f.* Windelschnecke, *f.*

Кужобити, (-оби-), *v. a.* emsig u. spar-
sam zusammenschaffen; — ся sich nistln.

Кужоване, *n. s.* Кужане (засулі).

Кужовати, *v. n.* *Гр. s.* Кужати, (*v.*
Kuckuck).

Кужольван, *m.* Art Giftköder zum
Fischfang, Kockelskörner, *pl. Кв.* 314.

Кужоїця, *f.* *Lychis vespertina*;

2) *Silene inflata.*

Кужолка, *f. dim. s.* Кужла; кужо-
чий, *a.* -азаклепка Hülle der Puppe, *f.*

Кужотати, *v. n.* gackern.

Кужку, *int.* von der Stimme des Kuk-
kuck; 2) vom Herausgucken; кужку в
ружку Rdrт von Bestechung im geheimen.

Кужул, *m. Ф.* Männchen des Kuk-
kucks; 2) *N. e.* полоніна.

Кукулічка, *f. Wein.* der возуля.

Кукульч, *m. s.* Слимák, *Кол.* I. 54.

Кукурвас, (-вас, *Др. с.* 393), *m.*
s. Копервас *Ч. V.* 791.

Кукурікане, *n.* Hahnengeschrei, *n.*

Кукурікати, кукурікнати, *v. n.*

„kikeriki“ schreien. [ruf].
 Кукуріку! *int.* kikeriki! (v. Hahnen-
 Кукурічка, *f.* жалобча́ста, hohl-
 knolliger Lerchensporn (*Corydalis cava*);
 2) Ochsenzunge, *f.* (*Anchusa offic.*).
 Кукурія, *scherzh.* Reimw. zu Гудулія.
 Кукурудза, (-рүза), *m.* ein Kukuruzkolben; 2) —, кукурүзка. *f.* blattlose Nestwurz, (*Neottia nidus avis*).
 Кукурудза, (-үза), *f.* Kukuruz, *m.*
 Кукурүзйне. *n.* кукурүзбыванка.
f. Kukuruzstengel, *pl.* -stroh, *n.*
 Кукурүзвиеко, *n.* Kukuruz Storpelfeld, *n.*
 Кукүц, *m.* Kol. I. 125 Laibchen Brot, *s.* Балашток; kleiner Kuchen *Gr.* 22.
 Кукүшки, *pl.* *Orchis latifolia.*
 Кукүшкин, *a. s.* Зазүлин etc.
 Куль. *m.* *He.* (*Пр.* XI. 31) Bündel, *n.* (Stroh); 2) Sack, *m.* P. I. 68. *Пом.* III. 31.
 Кулагá, *f.* H. 80?
 Кула́йці, *pl.* N. e. Berges.
 Кула́к, *m.* (кула́ч, *n. coll.*), Faust, *f.* сьмія́ти ся в — *inc.* Fäustchen lachen; 2) —, кула́чник, Aufkäufer, *m.*; *adj.* кула́чний, Faust-, *Пар.*
 Кулакува́ти, кула́чити, (-ачкува́ти), *v. a.* mit Fäusten derb schlagen.
 Кула́стра, (-ейстра). *f. s.* Колáстра.
 Кула́чник, *m.* Faustkämpfer, Vohex, *n.*, [xacum offic.].
 Кульба́ба, *f.* Löwenzahn, *m.* (Tara-
 Кульба́ка, *f.* einfacher (primitiver) Sattel; *vgl.* Каблүк.
 Кульба́чити, *v. a.* satteln.
 Кульба́чник, *m.* Verfertiger von кульба́ки, Sattler, *m.*
 Кульга́вий, *a.* hinkend, *Кл.*
 Кульга́ти, *v. n.* hinken, на Бога пеня́еш, а сам кульга́еш, H. 2.
 Кулэ́ша, *f.* Maispolenta, *f.*
 Кулэ́шниця, *f.* Patron, Kugelta-
 sche, *f.* *Левч.*
 Кулэ́шня, *f.* Гол. II. 360 s. Колэ́шня.
 Ку́лик, *m.* Kulhaken, *m.* (Numenius)
Пол.; Wasserläufer, *m.* (Totanus) B.; 2)
gew. *pl.* куликá Klösse aus Heidekorn-
 mehl; 3) s. Сніпок *He.* (n. 274) *Пом.* III. 32.
 Куля́кати, *v. n.* saufen.
 Кулико́вець, -вця, *m. s.* Ку́лик 1).
 коловодік.
 Кулі́на, *f. s.* Килі́на. [gelig.
 Куліста́вий, B. кулістий, *a.* ку-

Кулі́стка, *f.* Kugelpilz, *m.* (*Sphaeria*).
 Ку́лити, *v. a.* но́ги під себе, — ся
 die Füße unter sich einziehen; vor
 Kälte, Armut etc. sich zusammenziehen,
 s. krümmen; s. Ску́лити ся.
 Кулі́ця, *f.* Art Unkraut, *Zan.* II. 530.
 Кулі́шр, (-леш-), *m.* Rührsheit,
 zu колéша, *n.*
 Кулі́бка, *f.* Ч. II. 446 Art Zwieback.
 Кулі́й, *m.* der Lahme, *Зс.*
 Кулі́ти, *v. n.* hinken, lahm sein.
 Кулі́ш, *m.* dünne Mehlspeise.
 Кулі́шівка, *f.* Orthographie des
 Schriftstellers Кулі́ш Панько́; 2) N.
 e. Berges.
 Кулі́шнийця, *f.* *Ос.* (62) II. 65.?
 Ку́лька, *f.* (*d.* ку́льочка *dim.* s. Ку́-
 ля; Kügelchen, *n.* Kugel, *f.* Klümpchen; *n.*;
 2) Kriechenpflaume, *f.* (*Prunus insititia*).
 Кульмі́ч, *m.* Fettschwanz des wal-
 lachischen Schafes; *adj.* кульмичува́тий,
 -а вівці́ Schaf mit dem Fettschwanz, *n.*
 Кульничкі́, *pl.* Kugelthiere, *pl.*
 (Volvocina).
 Кульбо́н, *m. s.* Ку́лик 1).
 Кульбо́ндра, *f.* Bocksfenchel, *m.* (*Se-
 seli coloratum*).
 Кульпа́к, *m. s.* Кля́пак.
 Культ, *m.* Cultus, Gottesdienst, *m.*
 Anbetung, *f.* *He.* [civilisieren.
 Культи́нува́ти, *v. a.* cultivieren;
 Культи́рник, *m.* Culturträger, *m.*
 Ку́лш, *pl.* A. G. 157 s. Бе́дра.
 Кулю́шка, *f.* Kugelfliege, *f.* (*Gy-
 mnosoma*). (Фр.).
 Ку́ля, *f.* Kugel, *f.*; 2) s. Кля́ка, (цїха́),
 Куля́р, куля́ти, s. Кулі́й, кулі́ти.
 Куля́чка, *f.* Kugelassel, *f.* (*Amadillo*).
 Кум-кума́! *int.* vom Froschgequak
 (-schaurren).
 Кум, *m.* Gevatter, *m.* кума́, *f.* Gevat-
 терин, *f.* (*d.* кумко, кумонько, кумка, ку-
 ма́я, -онька, кумцьо, -мця); 2) *Pathe, m.*
 Кума́н, *m.* Pokal, Becher, *m.* *Мак.*
 Кума́не, *n. s.* Кумівство.
 Кума́р, *m. s.* Кумлік, кома́р.
 Ку́мати ся, Gevatterschaft machen.
 Кумбу́к, кумбу́ч, *m.* (B.) krummes
 schlechtes Holz, *vgl.* Кума́к.
 Кумедія, *f. s.* Комедія.
 Кумедний, *a.* komisch; lustig.
 Кумельга́, *f.* (Фр.) кумельк у мій ль
Ос. (61) XII. 35 Wirbelwind; Кна́uel,

т. кумельюм крутити ся.

Кумець. -мця. кумко, *dim.* с. Кум.

Куми. *pl.* с. Баба 13) *Kol.* I. 7.

Кумик, кумка, кунька, *f.* Unke, *f.* (Bombinator igneus).

Кумин, *a* von der Gevatterin, der G.

Кумир, *m.* Götzenbild, *n.* Abgott, *m.*

Кумирня, *f.* Götzentempel, *m.* Pagode, *f.* III. II. 245.

Кумити, *v. n.* Gevatterstehen, Rathenstelle einnehmen; * — ся *H.* 11. spielen u. tanzen.

Кумівство, *ГШ. n.* Gevatterschaft, *f.*

Кумівщина, (Куминщина *Сб.* I. 329), *f.* die Zeit der unglücklichen Schlacht bei Кумейки im J 1637; *K.I.* 56. *A.D.* II. 32.

Кумка, *f.* *He.* (*Пр.* II. 265 с. Кунка).

Кумлик, (*d.* -ичок), *m.* Stechmücke, *f.* *B.*

Кумля, *f.* с. Кимля. [*gnatus*].

Кумнат, *m. rum.* Schwager, *m.* [со-

Кумпанія, (купанія, *Кв.* 68), *f.* Compagnie, Sippschaft, Gesellschaft; кумпанієстий чийсь jmds Kamerad.

Кумпол, *m.* с. Кувол, *gr.* баян 1).

Кумствó, *n. coll.* alle Pathen (Gevatter (inagesammt; 2) кумство, *Пар.* с. Кумівство. [*zermalmen*, (*Фр.*).

Кумшити, *v. a.* in kleine Stücke

Кунá, *f.* Marder, *m.* (Mustela); 2) Gefäss fürs Talg, *n.* 3) Arrest, *m.*; 3) кунá Angelhaken, *m.*

Кунák, *m. Ос.* (62) *V.* 85.?

Кундерман, *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea).

Кундóсити, *v. a.* кужіль *Га.* II. 42 den Spinnrooken gut bearbeiten.

Куніця, (*d.* -йчка). *f.* с. Кўна 1); 2) Lösegeld an den Gutsherrn für die zur Gattin zu nehmende Leibeigene *H.* 28; 3) Ripse des Schilfrohes, *f.* *Марк.* 92; *pl.* das Schilf selbst (Phragmites communis). [*lamagrostis epigaeos*].

Кунішник, *m.* Landschilf, *n.* (Са Кунірувати, *v. a.* когó, ким jmdn schurigeln, plagen.

Кунішити, с. Куняти. [с. Кунá1].

Кўнка, кўночка, *Ч.* IV. 182. *dim.* *f.*

Кунóватий, *a.* Marder-, *Пол.*

Кўнорити, *v. n.* grübeln, picheln.

Кўнтуш, с. Кóнтуш.

Куншт, *C.* II. 123, *m.* Kunstwerk, *n.* Kunst, *f.*; *d.* кўнштик, Schnörkel,

f.; Bild u. Abbildung, Vignette, *f.* III. II. 88.

Кунштáция, *f.* *Kuz.* Bühneneinrichtung; Scene, *f.* [*mus, m. См.*

Кунява, *f.* Halbschlummer, *Марас-* Куняти, *v. n.* schlummernd nicken, schláfrig sein; saumselig sein, hocken, (*B.*). *Пом.* III. 34.

Куп, *m.* куп-зілэ, *n.* Salomonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).

Кўпа, *f.* кўп-, *n. coll.* Haufen; Trupp, *m.* до-кўпи zusammen, (*y*) в-кўпи beisammen, за кўною im Anschluss aneinander (*ixати*); на кўни haufenweise, übereinander; 2) Betrag, *m.* Quote, Summe. *f.* *Под.* (*p. xv.* 84); 3) с. Копá *He.* (*xm.* 17).

Купáвка, (-áлка). *f.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyrus noctiluca); 2) Ackerkahnenfuss, *m.* Ranunculus arv.) *Пом.* III. 95.

Купáйлиця, *f.* *Bein.* der ўлиця als des Versammlungsortes am Купáлотage *Ч.* III. 195.

Купáйло. Купáло, (-áла) *m.* das Fest der Geburt Johannes des Täufers am 24. Juni a. St.; 2) Puppe, Larve aus Stroh bei d. Feste gebr. *Марк.* 10; 3) купáйло кўпáло, *Пар. n.* *K.* Bad, *n.* Badeort, *m.*

Купáйловий. (купáлий). *superl.* найкупáвший. *Ч.* III. 201, купáльський, *a.* zum Feste Купáйло geh.; — огóнь Sonnenwendfeuer, *n.* *He.*

Купák, *вяз-*, *m.* Korkulme, *f.*

Купáлка, *f.* *Иг.* 32. das Feuer am Feste des купáло.

Купáльничка, купáлочка, *Ме.* 312 нічка-. *f.* Купáло-nacht. *f.* [*chen, n. Под.*

Купáльня, *f.* Badekammer, *f.* -háus- Кўпане, *n.* кўпанка. *f.* *He.* das Baden.

Купáня, *f.* *N.* e. Berges.

Кўпатень. — суховéрх Brunelle, *f.* (Prunella vulg.). [— ся sich —.

Купáти, (-áю, -áем). *v. a.* baden;

Купáчка, *f.* Badegeschirr für Kinder, *n.*

Кўпа, *n. coll.* с. Кўпа; 2) с. Купáне.

Купéка, *f.* Convallaria multiflora.

Кўпель, *m.* *Кв.* с. Кўпиль.

Купелéвий, *a.* Bade-.

Кўпер, -пра, *m.* Steiss, Bürzel, *m.*

Кўпець, -пця, *m.* *K.* Häuflein, *n.*

Купéць, пця, *m.* der Kaufende, Käufer, Kauflustige; Kaufmann, Händler, *m.*

Купéцкий, *a.* (*adj.* по купéчки)

kaufmännisch; Kaufmanns.

Купѣцтво, (купечѣство) *n.* Handelswesen, *n.* Handel, *m.* Kaufmannsgeschäft, *n.*; бѣде наше —? werdeu wir handeleins? 2) Kaufmannschaft, *f.*

Купило *n.* (scherzh.) womit, worum man etw. einkauft; Geld: купи́з бим та нема́ купила; 2) grosse Theuerung; к. приступило Ч. II. 344. I. 232.

Купина́. (*d.* купинка, -инка (*B.*) *f.* купи́нє, купи́нѣв. *n. coll.* Haufen, Erdhaufen, *m.* Erdwarzen, Maulwurfshügel; Busch dicht stehender Pflanzen; Werder *m.*, *vgl.* Кѣмна; 2) *s.* Купѣка; 3) Kreuzblume, *f.* (*Polygala vulg.*).

Купинястий *a.* buschig wachsend; *adv.* -сто horstweise, *B.*

Купитель *m.* Käufer, *m. Term.*

Купити ся *sich* in Haufen sammeln.

Купити *v. a.* kaufen, einkaufen.

Купивля́ *f. s.* Купля́; 2) Kaufgeld, *n.* angebotener Preis, Anbot, *m.*

Купивний, *a.* zum Verkauf ausgestellt, angeboten.

Купиль *f.* Bad, *n. adj.* купи́льный. Bader-, *Цар.* -ѣ. *n. s. s.* Badegeld, *n.*

Купильник, *m.* купи́льница, *f.* Baderwanne, *f. s.* Купачка.

Купинка, купца *f.* Häuflein, Häufchen; купи́ка овоцка Fruchthäufchen, *n. B.*; до купи́ки schön zusammen.

Купленйна *f.* gekaufte Sache.

Купло́ *n. Це.ОБ.* Kaufwaare, Waare, *f.*

Купля́, *f.* das Kaufen, Kauf. Ankauf, Handel, *m.* Kaufgeschäft, *n. H* 205. *M.* II. 136. *Term.*; 2) das Gekaufte *H.* 146.

Купля́к, *m.* Schmelzofen, *m.* Glas, Eisenhütte, *f.*

Купля́ти *v. a.* oft kaufen *M.* II. 137.

Купний, *a.* gekauft, Kauf; 2). *gr.* gemeinsam, allgemein, *adv.* купи́но + *M.* zusammen.

Купнийк, *m. s.* Підкамѣнець.

Купність, -ости. *f. Нє.* (*Цр.* XI. (2) 13) Gesammtheit, *f.* der ganze Inhalt.

Купно, *n.* Kauf, *m. Term.* ціна́ купи́на Kaufpreis, Kaufschilling, *m.*

Купованє, купи́нє, *n.* das Kaufen.

Купователь, *m.* Käufer, Kunde, *m.*

Купочка, *f. dim.* *s.* Купка.

Купочки-купу́сї, купи́ці, *int.* beim (vom) Baden. [hühner, *pl.*

Купра́стий, *a.* куркі́ -ї, Steiss

Куприк, *m. dim. s.* Купер, *adj.* купровий, *a.* Steiss, *s.* Заднійчий.

Купрій, Купрія́н. *m.* Surlianus.

Купити ся, *K. II.* 27?

Купувати, *s.* Купити.

Купул, *m.* Nbf. der Прут.

Купча́, *f. Ч. I.* 298 das Kaufen; 2)

—, купи́чая (грамота́, крі́ность) *Шл.* Kaufbrief, *m.*

Купча́к, *m.* ди́кий, болотный, dreitheiliger Zweizahn, (*Bidens tripartita*); 2) *Tagetes erecta*).

Купча́стий, *a.* buschig *B.*; -ї у́ставки *Kol. I.* 48. 347. Art Naht u. Stickerei.

Купченє, *s.* Купѣцтво 1).

Купчик, *m.* Handelscomis, *m. ГШ.*

Купчина́, *f. coll.* Kaufleute, *pl.* Handelswelt, *f.* [gel, *pl.* (*B.*).

Купчи́ни, *pl.* Erdwarzen, Erdhü-

Купчити, *v. n. АД.* II. 158 Handel treiben, Kaufmannsgeschäfte treiben: чим *Term.* Kaufmann sein.

Купчити ся, *sich* in Haufen versammeln, scharen; in *H.* aufgehen, buschig aufwachsen, *M.* [käuferin, *f.*

Купчи́ха, *f.* Handelsfrau; Verkäu-

I. Кур, *m.* Geruch, *m.* (sapor).

II. Кур, *m.* ку́ра. *f.* Пол. домашний, Haushuhn; ку́ри, *pl.* Hühnervieh: Heunen u. Hähne, ку́ри піють die Hähne schreien.

Ку́ра, *f. s.* Ку́ревиця, Sturm, *m. С.*

Кураго́в, *f. s.* Курго́в.

Ку́раж, *m.* Courage, Muth, *m.*

Кура́жити ся, *Др. с.* 11 den Muthigen spielen.

Кура́жка, *f. P. I.* 72? [spinousum.

Кура́й, *m. s.* Колю́ча; 2) *Xanthium*

Кура́йница, *f.* Schnur zum Festbinden des кура́й als Brennmaterial an der гáрба, *f.*

Кура́стра, кува́стра, *s.* Кола́стра.

Кура́ту́л, *m. N.* *e.* полови́на; Курпа́ту́лець, *m.* Nbf. des Прут.

Кура́х, *m. s.* Курій.

Кура́ч, *m. s.* Вугля́р.

Кура́чити, *v. n.* Kohlen brennen.

Курба́к, *m. s.* Курба́к, *Gr.* 22.

Курба́ло, *n. s.* Кири́ця, *Gr.* 22.

Курба́нй, *pl. s.* Постба́ли.

Курбе́лити, курбе́лювати, *v. n.* wirbeln, (*B.*); dahinbrausen, -rollen. [ben.

Курбе́лі збивати, Staubwolken trei-

Курбельоха. *f. §. Schneegestöber, m.*
 Курбѣт. *m.* — хлѣба *H.* 242.
 Курва. *f. Hure; f. adj. курвин Hureu.*
 Курвалъ, курвій. *m. Hurer, m.*
 Курвати ся, Hure (-er) sein; sich preisgeben. [schlecht, *n.*
 Курвінець, -нця. *m. Hurenge-*
 Курган. *m. s. Могила, Пол.*
 Курганний. *a. орѣл Königsadler, m. (Aquila imper.).*
 Кургачати. кургачати. *v. n. grunzen; winseln, Левч.; leise singen Ko. 53.*
 Кургузій, *a. H.* 61 stutzschwänzig, abgestutzt, kurz geschürzt.
 Курдѣля. *f. s. Куринь, курин.*
 Курдѣль. *m. s. Чукурдѣль; 2) Art Fussgeschwür beim Vieh. [geburt, f.*
 Курдупель, -пня. *m. Zweig, m. Miss-*
 Курдюк, *s. Кордюк; 2) Fettsteiss, Fettschwanz des Schafes, m. [(виця).*
 Курдючний, *a. fettsteissig, Пол.*
 Куревича. куревильница. (-виця). *f. Schneegestöber, n. Stanb wirbel, m. 3g.*
 Курево. *n. Rauchmaterial zum Be- tauben der Bienen; 2) duftiger Rauch, He; 3) angeschürtes Feuer, He.; 4) Wirbel, Sturmwind, m. C. I. 248.*
 Курень, *m. Gesellschaft von Leuten die Esswaaren u. Getränke verkaufen P. I. 42; 2) ehem. Wohnort, Stadtviertel der zaporohischen Kosaken im Bezirke der Січ, unter eigenem отаман.*
 Куренє, *n. das Rauchen: тютюну; 2) das Aufwirbeln des Staubes.*
 Курент, *m. fröhliche Hochzeitsarie, -а граги. [raucher, m.*
 Курець, -рця, *m. Raucher, Tabak-*
 Куржан, *s. Кажан.*
 Курзіля, *n. Heidecker, m. (Potentilla tormentilla); Bingelkraut, n (Mercurialis annua) ГШ.*
 Курзю-верзю, vom kauderwelschen Geplärr, *K. [ниця.*
 Куривильница. *f. s. Куревиль-*
 Курильний, *a. He. zum Räuchern dienend, -а свѣчка Räucherkerze, f.*
 Курило, (*d.-ильде*) *n. Rauchbesteck,*
 Куриний. *a. Hühner-. [m. (B.).*
 Курити. *v. a. räuchern (ладаном etc.); rauchen (любку die Pfeife); v. n. піч курить der Ofen raucht; на дворі курить ist ein Schneegestöber, wirbelt*

der Staub; *курить му ся а піска, з піска er lügt.

Куріця, *f. P. I. 18 s. Курка.*
 Курічка, *f. куриня, -яти, n. wildes Huhn. [Brandstätte, f.; 2) Kehrriecht, m.*
 Куріще, *n. Feuerstätte, Feuerung,*
 I. Курій, *m. Др. с. 13 s. Курець.*
 II. Курій, *m. Haushuhnzwitter, m.*
 2) jüdischer Geflügelschächter.
 Курінь, III. I. 245 курія. *f. Gestöber, n. Sturmwind, m.; 2) m. Hütte, f. III. I. 39. vgl. Курень.*
 Курірка. (*d.-іючка*). *f. C. II. 231 s. Курпакта; 2) Schnepfe, f. Cm. [Staub.*
 Куріти, *v. n. rauchen, aufwirbeln (v.*
 Курійжний. *a. s. Охочий, (Фр.).*
 Курка. *f. Henne, f. Huhn, n. pl. куря, курки die Hühner, die Hennen.*
 Куркоід, *m. Hühnerfresser, m. (Schimpf auf d. poln. Soldaten АД. II. 136).*
 Куркувати, *v. n. vom Geschrei des крчѣт.*
 Курланчуг, *m. s. Карандіч.*
 Курликати, курличити. (-люкати) *v. n. vom Schrei der Kraniche.*
 Курман, курмѣй, (*d* курманчики, *pl. Fesseln aus kurman), m. Schnur aus Werrig, f; 2) —, курманія zer-*
 rissenes, lumpiges Kleid.
 Курмаче, *n. coll. Lumpen, Fetzen, pl.*
 Курнє, *n. N. e. Berg's.*
 Курній, *a. -а хара, o'ne Rauchfang; rauchig; staubig, staubaufwirbelnd; курить ся дорбга курно (adv.) bedeckt sich mit Staubwirbeln.*
 I. Курнійк, *m. Vorrichtung im Ofen zum Aufhalten der Flamme, f.*
 II. Курнійк, *m. Hühnerhof, Hühnerstall; 2) * Chor in der Kirche für Sänger; 4) Hühnerhändler, Hühnerer, m.*
 Курникати. *v. n. unter der Nase singen, brummen, III. I. 73s. Курликати.*
 Курносий, *a. stumpfnäsiger, + М.*
 Курнѣти, *v. n. sich aus dem Staube machen, davon laufen. [Hütte.*
 Курня. *f. Rauchloch, n; 2) berusste*
 Курняв. *int. vom Miauen der Katze.*
 Курняжити. *v. n. stöbern.*
 Куроід, *s. Куркоід. [gewehr, m.*
 Курок. -рка, *m. Hahn beim Schiess-*
 Курокрѣд, *m. Hühnerdieb, m.*
 Куронька, курочка. *f. dim s. Курка, Кур II.*

Куропáрник, *m. s.* Сакельня.
Куропáтва. (-áтка, *He.* -áтла, -óпа).
f. Rebhuhn, *m.* (*Perdix cinerea*).

Курослáп, *m.* *Anemone nemorosa*.
Курохвáт, *m.* *Co.* 22 Hühnerdieb;
Hühnerhabicht, *m.* (*Astur palumbarius*).
Курпéне, *n.* gewisser Theil der Stük
kereí am Hemd. [*curse, m.*

Курсáк, *m.* Hörer bestimmter Lehr-
Курсóвий, *a.* eines *Cursus*; Semester-
Курсувáти, *v. n.* cursieren, im Um-
lauf sein.

Курта, *m.* kurzschwáuziger Schäfer-
hund, *KC.* (82) VIII. 385; 2) *s.* Күртка.
Куртýй, (*d.* куртэнький, *a. s.* Кор-
рóткий, etc.

Күртка, *f.* kurzer Rock, kurze Jacke.
Куртонéг, -óга, *m.* равлín — *He-*
licophanta brevipes.

Куртóбий, *a. B.* kurz begraut.
Курúдва, *s.* Кукурúдва. [*lein, n.*
Курупáтко *n. Oc.* (61) VII. 17. *Küch-
Курдóвий, *a. s.* Затичкóбий
(свэрлик).

Курчá, курý. -áти, күрýтко,
n. Küchlein; Backhuhn, *n.*; 2) курчá-
та, *pl. s.* Порýкожа.

Курчáти, *v. n.* grunzen.
Күрýва, курýвиця, *f.* Staub-
wolke, *f.*; Schneegestóber, *n.* [*хавка.*
Күрýвка, *f.* Stäubling, *m. B. s.* Пóр-
Күрýний, *a.* staubig. [*fleisch, n.*
Күрýтина, (-ýнка), *f.* Hühner-
Курýтник, *m.* Hühnerstall, *m.*

Күрýчий, *a.* des Huhnes, Hühner-;
-а слéнорá Art Lichtblindheit (*nyctalop-*
ра); *b)* *Ranunculus polyanthemus*; -
i дýнки gelbliche Bärenatze, Hahnen-
kamм, *m.* (*Clavaria formosa*); —
гвоздýети raubiger Keulenschwamm (*C.*
botrytis). *Vol.*; -i дýпки Ochsenzunge,
f. (*Anchusa offic.*); -i óчки Acker-Gauch-
heil, *m.* (*Anagallis ar.*); -i слéбзи gefl.
Кнабенkraut, (*Orchis macul.*).

Курýчка, *f.* Hühnerdeck, *n.*
Кус, *m.* ein Bissen; *adv.* *Гол.* III.
723 ein Bischen, ein wenig; кусь *int.*
vom Beissen.

Кусáк, *m.* ein Bissen, Biss, (abge-
bissenes) Stück, *n. pl.* Stücke Speck;
2) *sgl. u. pl.* (*d.* кусачкýй) Nussknacker, *m.*
Кусáка, *f. m.* beissiges Thier; star-
ker Pfefferbrantwein.

Кусáло, *n.* Gebiss, *n.* Пол; 2) *sgl.*
s. Кусáк 2). [*ohen*: бóлхи, комарí etc.
Кусáти, *v. a.* beissen; (auch *); ste-
Күсень, -сня, күсник, *m. s.* Кусáк 1).
Күсей, *a. s.* Күсýй.
Күсик, *m.* Schmalkäfer, *m.* (*Stenus*).
Күсýти, *v. a. V.* versuchen.
Күсýйка, күсýйка, *f. s.* Күсýка; 2) *s.*
Гáдина; 3) *s.* Пóкүса.

Күсýка. (күзýка), *f.* alles Beissende,
Nagende, Schmarotzende: Mäuse, Läuse,
Geschmeiss, *n.*; 2) Kriebelmücke, *f.* (*Si-*
mulia); 3) *Vein.* des Wolfes.

Күскýй. *B.* күслýвий, *H.* 140. *He.*
a. beissend, bissig, stechend; *anzüglich.
Күсник, *s.* Күсбк.

Күснýти, *s.* Укүсýти.
Күснýтина, *f. B.* Diatomea; 2) *pl.*
Stückeltange, *pl.* (*Diatomaceae*), *Vol.*

Күсбк. -екá, *m.* (*d.* -óчок; күснýтко,
n.) *s.* Кус, кусáк 1). [(*Brachyelytra*).
Күскрýльцý, *pl.* Kurzflügler, *pl.*
Күсохвóсти, *pl.* Kurzschwánzer,
pl. (*Brachyura*).

Күст, *m.* Strauch; Strauss, *m.*; 2)
ländisches Fest der Mädchen unter Lie-
dern u. Umzug mit einem blumen- u.
laubbekránztem Mädchen am zweiten
Pfungsttage. [*antipathes*

Күстáрник, *m.* *Eunicea v. Gorgonia*.
Күстерýва, күстрýця, *f. s.* Ко-
стерéва.

Күстрáти, *a.* struppig.
Күстрéць, *m. s.* Струп, Geschwür, *m.*
Күсцýлькó, *adv.* kleines Bischen *s.*
Цáнку. [*bösen Weibe*; *s.* Күсýка.

Күсý, *f.* sehr bissige Schlange; *vom
Кут, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* *ни в
кут ни в дýерí з ним (з тим) weder
so noch so kann man ihn (es) brauchen,
anbringen, anstellen, sich mit ihm Rath
schaffen; *внáсти в кут ins Wochen-
bett kommen (*i. d.* Winkel der Stube).

Күтáс, *m.* Quaste, *f.*; 2) *d.* күтáсники,
pl. blasiges Leinkraut (*Silene inflata*).
Күтáти, *v. a.* verhüllen, verumhüllen;
2) *Ф.* stillen, pflegen, erziehen (дýти);
beruhigen, befriedigen, *s.* Закүтáти;
Лот. III. 110. [*Скитáльство.*

Күтáтство, *n. KC.* (82) IV. 498 *s.*
Күтáч, *m. s.* Кочéрга.
Күтень, (-н), -тня, *m.* Bauch, Wanst,
Magen; Mastdarm, *m.*

Кутерно́га, *m. f.* H. 164 mit lahmem, hinkendem Fuss.

Куте́ць, *m. pl.* кутці Vorrichtung ans Schilf zum Fischfang, *f.*

Кѹти, *v. a. s.* Кува́ти.

Кѹтик, кутóк. -тка́, (-йчок, -óчок), *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Winkelchen; Ruheplätzchen, *n.* Zufluchtstätte, *f.*

Кутні́й, (-і́й), *a.* im Winkel, in der Ecke; — зуб Ескзahn, II. n. 42; кутня́ кішкка, *s.* Кутня́нка 1); *s.* Покѹтні́й С. II. 110.

Кѹтні́ця, *f.* Winkelbrett, *n.* [le, *f.?*

Кутня́, сьміяти ся на кутні́ К. Fal-Kутня́к, *n.* Höckerzahn, *m.* Пол.; 2) der Dickbäuchige; 3) осерій — Carduus personata). [rboidalknoten, *m.*

Кутня́нка, *f.* Mastdarm; 2) Hämor-

Кутóвий, *a.* Winkel-. [porteur, *m.*

Кутóмір, *m.* Winkelmesser, Trans-

Кутуля́ти, *v. a.* im Munde lange hin u. her einen Trank od. e. Bissen mit der Zunge bewegen, *vgl.* Катуля́ти.

Кѹтя, *f.* Weinachtsgesicht aus gekochtem Weizen mit geriebenem Mohn u. Honig eingemacht; * бага́та — der Abend (das Abendmal) vor den Weinachten; голóдна — der Abend vor dem Tage des Богоявлéна.

Кутя́р, *m.* der im Winkel müssig sitzt.

Кѹфа, кѹхва, *f.* Kufe, *f.*

Кѹфе́р, -фра, *(d. -éрок).* *m.* Koffer, *m.*

I. Куха́р, *m.* hölzernes ausgehöhltes 8 Liter enth. Gefäss.

II. Кѹха́р, кухо́вар, *m.* Koch, Küchenmeister, *m. adj.* куха́рский, кухо́варский, *a.* Koch-, Küchen-.

Куха́рити, кѹхторити, *v. n.* Koch (Köchin) sein, kochen. [ка] *f.* Köchin, *f.*

Кѹхарка, кух(о)ва́рка, *(d. куха́роч-Куха́рство, n.* Kochkunst, *f.*

Куха́рча, -а́ти, *n.* куха́рчик, *m.* Küchenjunge, *f.* [gel, Krug, *m.*

Кѹхлик, кѹхоль, -хля, *m.* Krü-

Кѹхня, кухо́варня, *(d. кѹхонка), f.* Küche, *f.* на кѹхні́ когó держати́ in der Kost jmdn halten.

Кухóбний, *a.* Küchen-.

Кѹхта, *m.* Küchenjunge, *m.* [Teufel.

Куць, *m.* А-Г. 166 armer Wicht, *a.*

Куца́к, *m.* К. Stutzer, *m.* gestutzt.

Куца́н, *m. s.* Куца́на; 2) Teufel, *m.* P. I. 74. H. 237 (im gestutzten Kleid).

Куца́йка, *f.* weibl. Unterrock mit dem Mieder zusammengenäht.

Куца́й, *(d. куцэнький).* *a.* kurz, gestutzt, geschürzt; 2) *s.* Куца́н 2).

Куца́к, *m.* Pferd kleiner Race, Pony.

Куца́на, *f.* куца́к, *m.* kurzes Kleid; Jacke, *f.* (Ціца́баба.

Куца́баба, куца́ньба, куца́баба, *f. s.*

Куца́кó, куца́, *int.* Lockruf der Schweine. [ном куца́ не мир!

Куца́к, -ца́, *m.?* II. n. 114; з па́-

Куца́ро́гий, *a.* mit Stutzhörnern; *s.* Кѹсо-.

Куца́хвóстий, *a.* kurzschwänzig.

Куца́рга, *f. s.* Кочэ́рга.

Кѹча, *f.* Schweinstall, Koben, *m.*

I. Кѹче́р, *m.* Kutscher, Fuhrmann, *m.*

II. Кѹче́р, *(d. кучерик) m. gew. pl.* Locken, Haarlocke, *f.* -ringel, *m.*

Кѹче́рáвити, (-ря́-), *v. a.* locken, (das Haar) ringeln, kräuseln; кѹче́рáвити, *v. n.* kraus werden.

Кѹче́рик, Ф. куче́рявецъ. (-я́вчик, H. 46), куче́ряк, *m.* Jüngling mit krausem Lockenkopf, mit reichlichen Locken, Krausekopf, *m.*

Кѹче́рявецъ, -вця, *m.* Steinbrech, Frauenkraut, *n.* (Saxifraga aizoon) B.

Кѹче́рявий, (-ра-), *a.* kraus, lockig, geringelt; *Пом.* II. 17; — Ма́цько Gretel im Busch (Nigella damasoena); -а мя́та Mentha piperita crispa.

Кѹчити, *v. n.* кому́ с. Докуча́ти, mit Vorstellungen u. Zureden jmdn belästigen K.; 2) — ся Langeweile machen: мені́ кѹчитъ ся ioh langweile mich; *m. тóе* — das langweilt mich.

Кѹчка, *(d. кѹчочка) f. dim. s.* Кѹча, kleiner Stall, k. Koben; 2) кѹчки, *pl.* jüdisches Laubhüttenfest; 3) *gr.* kleiner Haufen, II.

Кѹчкува́ти, *v. a.* грэ́чку, gesohuitenes Heidekorn in Häufchen aufrecht stellen; 2) *v. n.* hocken.

Кѹчли́вий, *a.* langweilig.

Кѹчма, *(d. кучі́мка, -óмка), f.* Pelzmütze, *f.;* 2) *кѹчму да́ти кому́сь jmdm viel zu schaffen geben, viel Ungemach bereiten.

Кѹчма́н, Кѹчме́нский шлях tatarischer Einfallsweg von Оча́ків über Савра́нь u. Теребо́вля nach Lemberg.

Кѹчма́тий, *a.* dicht und zottig.

Кучмѣня, *f.* Nbf. des Бог.
 Кучопыр, *m. s.* Кожан, Fledermaus.
 Кучугура, *f.* (grosser) Haufen, Bal-
 len, Klumpen, *m. bes.* Schneehaufen;
 2) *pl.* Bergkuppen, Hügel, *pl.*
 Кучурувати, *v. n.* kutschieren.
 Күш! *int.* а куш! Scheuchruf der
 Pferde. [na malleus), *Пол.*
 Күша мблот, Hammerfisch, *m.* (Sphyr-
 кушак, *m.* Leibbinde, *f.* Gürtel, *m.*
 Ч. II. 73. [2) *gr.* Essen, *n.* Speise, *f.*
 Күшанв, *u.* das Kosten (Schmecken);
 Күшати, *v. a.* kosten; essen. [bank, *f.*
 Күшетка, *f.* *He.* couchette, Schlaf-
 кушір, кушір, (кушіра, *f.* В.) *m.*
 s. Жабурник; 2) Hornblatt, *n.* (Cera-
 tophyllum demersum); 3) *coll.* übhpt.
 Wasserpflanzen.
 Күшка, *f.* Kumpfen, *m.*; 2) *pl.* кушкы
 кумпенähnliche Aeepfel; 3) Maiskolben
 (шүлюк), *m.* [fer, *m.* (Myoxus glis).
 Күшлик, кушляк, *m.* Siebenschlä-
 кушлячий, *a.* кинь bissig.
 Кушнір, *m.* Kürschner, *m. adj.* куш-
 нірский zum Kürschner, zum Kürschner-
 handwerk geh. [Kürschnerin, *f.*
 Кушнірка, *f.* des Kürschners Frau,
 Кушнірство, *n.* Kürschnerhand-
 werk, *n.*
 Кушніати ся, sich necken.

Кушпела, *f.*; *M+B.* 128 Luftröhre,
 Lufthose, *f.* Wirbelwind, *m.*
 Кушпотіти, *v. n.* brausen, sausen
 (von d. кушпела).
 Күштра, *f.* *M+B.* 234 Kopf mit
 struppigem Haar, s. Кустрагий.
 Куш, *m.* Strauch, *m.*; Gesträuch, *n.*
Пом. III. 116. [III. II. 219.
 Күща, *f.* Hütte, *f. s.* Күча, күчка,
 Кущавий, *a.* spröde, unfolgsam. [n.
 Кущавнік, *m.* В. Gesträuch, Gebüsch,
 Кущанка, *f.* kleine Menge Schafe.
 Кущастий, *ОП.* кущоватий, *a.* mit
 Sträuchern. [chen (.В).
 Күщик, *m. dim.* s. Куш; 2) ein Bis-
 кущина, *f. coll.* s. Кущавнік *МІ.*
 II. 145. [вати.
 Күю, куеш, etc. *praes.* zu Күти, ку-
 куя, куяга, *m.* Kopfhänger; Murr-
 kopf, Sauleder, *m.*
 Күява, *f.* (alte) einsamgelegene Hüt-
 те, Wohnung; elende Hütte; 2) wenig
 bekannte Gegend; 3) steiler Hügel, Ab-
 grund, (*Фр.*); 4) Nbf. des Прут.
 Күяльник, *m.* Steppenfluss bei Odes-
 sa ins Schwarze Meer fallend.
 Күяти, *v. n.* s. Куяти.
 Кчёмний, *a.* tauglich, fähig.
 Кшінка, кшіти etc. s. Кришина,
 кришити etc.

Л.

Л, dreizehnter Buchstabe (Люде).
 Лába, *f.* Pfote, Tatze, *f.*; Fuss; 2)
 Pedal, *m.* [erisithalis), s. Хаблаа, хабуа.
 Лáбáз, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium
 Лабáзник, *m.* Sumpfspirstaude, *f.*
 (Spiraea ulmaria). [Ч. V. 621?
 Лабáйдáк, *m.* чоловіче-лабайдáче
 Лабáтий, *a.* mit grossen Tatzen,
 Füssen.
 Лабéти, *pl.* попáсти ся в чáсь — in
 jmds raubsüchtige Hände (Tatzen) fallen.
 Лабзá, лабзюк, *m.* junger Bettler,
 Зак. *Пом.* I. 127. [einbetteln, *id.* 128.
 Лабзюкувати, *v. n.* betteln, sich
 Лабнити, *s.* Лібати.
 Лабóрця, (Ля-) *f.* Nbf. des Вул.
 Лабóуз, *m. s.* Хабуз; 2) s. Шумеліне.
 Лабóзнити ся, s. Залицáти ся,

Пом. I. 128.
 Лабóунка, *f.* rechter Nbf. des Венр.
 Лабуптáн, *m.* тóя — echter Eisen-
 hut (Aoonitum napellus), *B.*
 Лабцювати, *v. a.* packen *КС.* (82)
 IV. 69. §. *vgl.* Лáпати.
 Лáва, лавіна, *Gr.* 51, лавіця, *f.*
 Bank, *f.*; 2) von allem Langhingestreck-
 tem u. Dichtem, dichtgeschlossene Reihe,
 Glied: жáто як лáва; пéрти, сýнуги
 лáвою; 2) fliegende Brücke vom Ufer zum
 Schiffe od. von e. Schiffe zum andern, *W.*
 Лáвка, (*d.* лáвочка), *f.* лавіче, *n.*
coll. Ф. (Веч. I. 313), Bank, Sitzbank;
 2) Waschbank, *f.*; Steg, *m. s.* Кладка;
 3) Laden, *m.*; 4) Fleck Feldes, *m.*; 5)
 grosser Nobel zu Fassdauben.
 Лáвній, *a.* — член сýду *У.* s. Лав-

нік; 2) von der Fronte, Linien- *Пис.*

Лавнік, *т.* Gerichtsbeisitzer, -assessor, Schöppe, Schöffe, *т. adj.* лавнічий.

Лавніцтво, *н.* Schöpprenamt, *н.*

Лавнічий, *Пар.* лавочний, *а.* -а ціна Ladenpreis, *т.*

Лавр, (лавір *Ф.* лавріна, *ф.* *Мог.*), *т.* Lorbeer, *т.* (*Laurus nobilis*); лавровий, *а.* Lorbeer-, *пл.* Seidelbastgewächse, *пл.* (*Thymeleae*); лавровати, *пл.* Lorbeer-Gewächse (*Laurineae*), *В.*

Лавра, *ф.* *N.* gewisser Klöster.

Лавреат, *т.* *K.* Baccalaureatus, mit Lorbeer bekränzt.

Лаврик, *т.* *s.* Лавро; 2) *s.* Равлик.

Лаврін, Лаврентий, *т.* Laurentius.

Лаврб, *т.* *Laurus*; Лавра, Лявра, *ф.* *Laura*.

Лавустіти, *в.* *н.* *s.* Белендіти.

Лавута, *т.* Dummkopf, Tölpel, *т.* (*B.*).

Лавути, *пл.* Laute, *ф.* ein Saiteninstrument, Geige, *ф.*

Лавчина, *ф.* *dim.* *s.* Лавка 1).

Лаганець, -ниця, *т.* Art Büchse, Gefäß mit Reifen, *н.*

Лавідь, -оди, лавода, *ф.* *См.* Harmonie; Frieden, *т.* Sanftmuth, *ф.* Beschwichtigung, *ф.* ruhiges Schaffen.

Лавідний, *а.* fertig, bereit, нема ще нічого лавідного ist noch nichts vorbereitet, fertig; 2) sanft, sanftmüthig, *Пар.*

Лавідність, -ости, *ф.* Sanftheit, Sanftmuth, *ф.* *Пар.*

Лаводити, *в.* *а.* vor-herreiten, fertig, zurecht machen; 2) besänftigen, beschwichtigen; lindern; 3) — ся übereinkommen, handeleins werden. [tung, *ф.*

Лаводіне, *т.* Reparatur, Einrich-

Лаводом, *adv.* gemacht, sachte; 2) fürlieb, vorlieb *H.* 113.

Лаваж, *т.* Art Futterkraut für Pferde.

Лад, *т.* Ordnung, *ф.* зробіти лад *O.* machen; 2) *пл.* ладі: пішли — das Einvernehmen kam zustande; не до ладу es ist eine Ungereimtheit, es reimt sich nicht, ist nicht in Ordnung, ладом, *М.* II. 89 ordentlich; nach der Reihe; zuverlässig, solid, *H.* 55; ладом стояти кому *У.* bereit, fertig stehen; 3) ладом (*B.*) viel, im Ueberfluss.

Ладá, *ф.* Lade, *ф.* Kasten, *т.*; 2) Nbf. des Сян (eig. der Тáneв); 3) *s.* Лодо.

Ладáва, *ф.* linker Nbf. des Дністер.

Ладán, *т.* *Ladanum*, *н.* Sandarach, Weihrauch, *т.* на ладán (ладаном) дихати nahe dem Tode sein (weil man d. Todten mit *л.* beräuchert).

Ладéн, *а.* *s.* Ладний 1); я вже тепér — jetzt bin ich schon nicht mehr hungrig.

Ладéнь, *ф.* *Пар.* *s.* Ладянка.

Ладéга, *ф.* *s.* Бáйда (хліба), (*Фр.*).

Лáдин, *т.* *МШ.* Geliebter, Liebbling, *т.*

Лáдити, *в.* *а.* ordnen, zurecht machen, zurichten; — ся zu einander passen, sich reimen: одно з другім; übereinkommen, sich vertragen *ІГ.* *Кв.* 223;

б) von statten gehen; *в.* *н.* з чим womit (schnell) fertig werden; etw. vorhaben.

Лáдичка, *ф.* *dim.* *s.* Лáда 1).

Лáді, *с.* Ладусі.

Ладівнік, *т.* Pácker, *Пар.* [tasche, *ф.*

Ладівніця, *ф.* Ladetasche, Patron-

Лáдка, *ф.* *К.* II. 27 Art Gebäck ?;

2) Venusmuschel, *ф.* *B.*; 3) *пл.* лáдки б́йти *М.* II. 48 in die Hände klatschen, *с.*

Ладусі. [Hochzeitlieder bei d. Hochzeit, *ф.*

Ладкальниця, *ф.* Sängerin der

Лáдканка, *ф.* Hochzeitlied; 2) Lied übht. *н.*

Лáдкати, *в.* *н.* Hochzeitlieder (u. Erntelieder) singen (на весілю и на обжинках).

Ладнати, *в.* *а.* zurecht machen, in Ordnung bringen; *в.* *н.* з ким *Шл.* mit jmdm verhandeln, sich verständigen.

Лáдний, *а.* fertig; 2) лáдний hübsch, nett, zierlich; cecé не ладно (*adv.*) das ist keine Art; б) reichlich, genug gross, viel, ansehnlich; c) gut, gütig.

Ладня, *ф.* *B.* Werkstätte, *ф.* — прирóди Haushalt der Natur, *т.*

Лáдо, *т.* *н.* Лáда, *ф.* † Gottheit der Liebe u. der Ordnung, *ф.*; 2) Gemahl, *т.* *Ш.* I. 359. [канка (*пл.*).

Ладовний, *а.* -і пісни, *Ф.* *с.* Лад-Ладовніця, *ф.* (іправити -цю *Гол.* I. 203) *с.* Панахíда.

Лáдон, *т.* *Ш.* II. 183 *с.* Ладán.

Лáдонька, *ф.* *dim.* *s.* Лáда 1).

Лáдоня, (*д.* лáдошка), *ф.* *Ч.* III. 189 *с.* Доло́ня.

Ладóшник, *т.* *с.* Надóшник.

І. Ладувати, *в.* *а.* laden.

ІІ. Ладувати, *в.* *н.* (*B.*) *с.* Ладкати.

Ладун, *т.* Lader, *т.* *Пар.*; 2) *Мак.* II. 40?

Ладунка, (ля-) *ф.* *с.* Ладівніця.

Ладусеньки, ладки (в рученьки —) *adv.* vom Händeklatschen der Kinder.
Ладянка, (-дінка), *f.* Theil des Gespinstes (des повіємо), Handvoll Flachs, Hanf, *f.*

Лаже, *n.* Agio, Aufgeld, *n.*

Лажене, *n.* das Hinaufgehen, steigen, klettern; das Kriechen; лазіне, *H.* 22 — гріхом das Schleichen, geheimes Gehen in böser Absicht des Ehebruchs u. der Unzucht. [2] *s.* Лазі.

Лаз, (*d.* ласок), *m.* Waldwiese, *f.*;

Лазя, *m.* fauler Landstreicher

Лазар, (-ор), *m.* Lazarus; *Лазаря скорчити sich armselig wie ein Lazarus vorstellen.

Лазіти, *v. a.* zeideln, *Ha.*

Лазі, *pl.* Schliche, Tritte. *pl.* минулися ті лазі через перелазі.

Лазиво, лазило, *n.* Leiter aus Bastseilen der Zeidler, *f.*

Лазити, *v. n. s.* Лазіти; kriechen, schleichen; klettern, steigen. [chsend.

Лазівка, *f.* Art Pilz in dem лазу. Лазничка, *f.* Dienerin in е. лазня, Badedienerin, *f.*

Лазнюк, *m. s.* Лазун; 2) Bademeister; Badediener, *m.* Мі. II. 253.

Лазня, (*d.* лазенька) *f.* Badehaus, *n.* Badestube, *f.* [(aus dem лаз).

Лазовій, *a.* -е сіно, Waldheu *n.*

Лазун, *m.* Steiger, *Пар.*; Klettervogel, *m.* Пол.

Лазункі, (-зан-), *pl.* Fleckeln, *pl.*

Лазурік, *m. s.* Лязурік, etc.

Лазюка, лазя, *f.* Зг. Schlange, *f.*

Лай, м. лаяне, *n.* das Bellen, Gebelfer, *m.*

Лайбик, *m.* Leibchen, *n.*

Лайбія, *f. s.* Вальбія, (-ійка).

Лайдак, *m.* лайдака, *Ф.* лайдачина, *m. f.* Lumpenkerl, Halunke, Schurke, *m.* Пот. III 99. *adj.* лайдацкий.

Лайдацтво, *n.* Schurkenstreich, *m.* Liederlichkeit, *f.*; 2) liederliches Gesindel.

Лайка, *f.* лаяне, *n.* das Schelten, Rügen, Schimpfen.

Лайкувати ся, *v. s.* Лаяти (ся).

Лайлівий, *a.* Ко. 219 schmählich; scheltend, schimpfend. *Нас.*

Лайніця плугівка, *f.* Kothdungfliege, *f.* (Scatophaga merdaria).

Лайно, *n.* лайнік, *m.* Koth, Unrath, *m.*

Лайнути, *v. n.* III. I. 232 *s.* Лаяти 1).

Лайнія, *f. s.* Лая.

Лайнір, *m.* Mistkäfer, *m.*

Лайстий, *a.* schwarz (nur v. Schafen u. Wollentuch) *Гол.* II. 16.

Лак, *m.* Ос. (61) III. 22 Art Heilmittel.

Лаката, (*d.* лакатка), *f.* Art Fischnetz; 2) Schloss, *n.*

Лакей, лакіза, (-ізка *Пис.*) лакюза, *С.* II. 7. *m.* Lakai, *m. adj.* лакеюватий Lakaien, von niederem, knechtischen Sinn.

Лакєрда, *f.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulg.). [a. gierig, lüsteru; naschhaft.

Лакім, *Гн.* 16. лакомий. (-мний),

Лакімство, *n.* Gier, Lüsterheit; Naschhaftigkeit, *f.*

Лакітки, лакотинки. *pl. s.* Ласоці.

Лакітний, *a.* naschhaft, lecker.

Лакомити ся на щєсь lecker, gierig auf etw. sein, gelüsten. [laxieren.

Лаксувати, *v. n.* лаксом иті *B.*

Ламанє, *n. s.* Залім 3). [chel, *f.*

Ламаніяця, ламанка, *f.* Breche, He-

Ламар, *m. coll. s.* Ломаче, *Лев.*

Ламатель, *m. K.* — умови der den Vertrag bricht, der Treubruchige.

Ламати, *v. a. s.* Ломати; шанку *Кч.* 214 die Mütze herunternehmen.

Ламкій, *a.* *См.* *s.* Ломкій.

Ламкотати, *s.* Вайкати. [ре, *f.*

Лампада, лампадс, *m.* Leuchte; Lam-

Лампіла, *f. s.* Ланва.

Лань, *f.* *He. s.* Ланя; 2) *m. K.* Rehbock, *m.*; 3) linker Nbl. der Припєть.

Лан, (*d.* ланок), *m.* ein Complex von Aeckern gleichmässig bebaut als einheitliches Eigenthum, Hufe, *f.*

Ланва, *f.* Beizug die Achsen mit der Stellwage des Vorderwagens verbindend.

Лан а. ланда, *m.* Vagabund, Faulenzer; 2) Plünderer, *m.*

Ландати, ландувати, ландиувати, *v. n.* vagabundieren; 2) stöbern, plündern.

Ландіш, *m.* Convallaria majalis.

Ланець, -ця, *m.* Lump, Haderlump, Halunke, *m.* [(Lycoperdon cervinum), *Вол.*

Ланиж, ланіжник, *m.* Hirschrüffel, *f.*

Ланіна, *f.* *Гол.* I. 240 *s.* Лан.

Ланіта, *f.* † Wange, *f.* III. II. 221.

Ланка, *f.* *Вав.* Reihe, Zeile, Schnur, *f.* (коралів); — острівна Inselreihe, -kette; 2) Kettenglied, *n.*; 3) Flechten- theil zur Peitsche, *m.*

Лановій, *a.* — газда der einen лан

besitzt; 2) Aufseher über die Feldarbeiter auf dem Herrngute III. I. 325. II. 131; 3) лановѣ, *n.* das frohnenmässig gebührende Quantum des geschnittenen Getreides, III. I. 344.

Лантір, *m.* alter Schuh.

Лантѳх, *m.* III. I. 83 s. Вантѳх.

Ланц, ланцѳх, ланціог, (*d.* лан-пушѳк), *m.* Kette, *f.*

Ланцетоватиѳ, *a.* lanzettförmig. [*m.*

Ланцомір, *m.* Feldmesser, Geometer,

Ланцувати, *v. a.* piky den Fluss dem Laufe nach dh zwei convergirende, Wehren abdämmen, (*B.*).

Ланціюга, *m. aug. s.* Ланецъ. [ца ?

I. Ланча, *f. Ф.* (*Поез.* 1867. 53) s. Лан-

II. Ланча, *f. Пис.* geschlachtetes Vieh; Fleisch, *n.*

Ланя, *f.* Hirschkuh, *f.*; *von *e.* hübschen, gesundheitstrotzendem Weib.

Ланяк, *m. s.* Лайняк.

Ланпа, *f. s.* Ланба.

Ланпанина, *f.* Haschsucht, Rapserei, *f.* *schütte Saat zum Schneiden.

Ланпанчик, *m. Bein.* des Hasen (*in d.* Fabel) *P.* II. 1.

Ланпастий, *a.* *in* grossen Flocken (*снѳг*) *Ст.* i. *g.* Tropfen (*дош*).

Ланпатѳче, *n.* Fetzen, *pl. Gr.* 22.

Ланпати, ланпуги, *v. a.* fassen, fangen, greifen, erwischen.

Ланпатиѳ, *a.* *Не.* s. Лабатий.

Ланпацѳн, *m. Не.* s. Полішѳк.

Ланпики, *pl. s.* Ланѳге.

Ланпишки, *pl. N.* *e.* Berges.

Ланпій, *adv.* schneller!

Ланпка, ланпочка, *f. дѳм.* s. Ланба, Pfötchen, Patschen, *n.*; 2) Falle, — на миши Mäusefalle, *f.*

I. Ланпкѳ, *m.* Eulampius. [lump, *m.*

II. Ланпкѳ, *m. Кч.* 266 Lump, Nader-

Ланпотъ, -пя, *m.* Fetzen, Wisch, *m.*; 2) Bastschuh, *m.* [trägt, Bauer, *m.*

Ланпѳтник, *m. K.* der Bastschuhe

Ланпѳра, *m. aug. ПГ.* s. Ланпкѳ II. Гаuner, *m.* [рлупрен Zugreifen, rippis! rapps!

Ланпу-цанпу, *adv.* vom übereilten, vom

Ланпчивий, ланпшвий, *a.* habsüchtig.

Ланпшѳ, *f. P. I.* 36 Fadennudeln, *pl.*; 2) ланшѳ, *pl. n.* *Левч.* dünne Bretter die Flügel der Windmühle bildend.

Ланпшвий, ланпшій, *a.* *Пар.* geschickt, behend.

Ларич, *m.* Meeräsche, *f.* (Mugil).

Ларивѳн, Ларко, *m.* Hilarion.

Ласѳч, *m. М.* III. 141 Nascher, *m.*

I. Ласий, *a.*, ласій, *m.*, лася, *f.* schwarz od. roth mit weissen Seiten (vom Rind) *Пом.* II. 6.

II. Ласий, *a.* begehrllich, begierig, lüstern: на що, до чоґо, до панянок Mädchenjäger, *m.* erpicht auf etw.; 2) verlockend, feinschmeckend, lecker.

Ласийти, *v. a.* kitzeln, anregen; lüstern, gierig machen; 2) — ся s. Ласити ся.

Ласиця, (-ичка), *f.* Wiesel, *n.* (Foetorius vulg.).

Ласівка, *f. Bein.* der спасівка *H.* 11 wann man viel zu essen u. zu naschen hat, (*opp.* н-трівка — голоднівка die Zeit des Darbens vor der Ernte).

Ласість, -ости, *f. Лар.* Lüsternheit, *f.*

Ласка, *f.* Liebkosung, *f. pl.* ласки дівѳчи III. I. 346 Mädchenbald, -gunst, Liebelei, *f.* das Kosen; 2) Güte, Gnade, Gunst, Gönnerschaft, *f.* ласка бѳжа чоґѳсь sehr viel wovon, Gottes Segen: зіставайте ся в ласці бѳжий!

Ласкав, ласкѳв, ласкавий, (*d.* -вѳнький) *a.* zutraulich, zahm; 2) gnädig, gütig, nachsichtig, wohlwollend, huldvoll, huldreich; бѳдьте ласкави!

haben Sie die Güte, чоґу Ви блѳже не ласкави? warum wollen Sie sich nicht gütigst nähern?; — хлѳб Gnadenbrot, *n.*

Ласкавѳць, -вця, *m.* вітер- *Ст.* sanfter Wind, s. Лѳгот; 2) Gönner, *m.*

Левч.; 3) —, ласкавиця, (-овиця), *gew. pl.* Hasenohr, *n.* Durchwachs, *m.* (Vulpurum rotundif.); Art Blumen *Кв.* 64.

Ласкавити, *v. a.* *КУ.* zahm machen; 2) — ся для чоґѳсь гütig, gnädig sein, *Це.*

Ласкавѳсть, -ости, *f.* Anschmiegung, Zuneigung; Eiuschmeichelung, Milde, Gütigkeit, Gnade, *f.* [halt, *n.*

Ласкавщина, *f. ПШ.* Guadenge-

Ласканѳ, *n.* das Schmeicheln; Gunst, *f.*

Ласкар, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua). [*ПГ.*; — ся s. Ласити ся.

Ласкати, *v. a.* liebkosen, streicheln,

Ласкотати, & s. Лоскотати &.

Ласкоти, *pl.* das Kitzeln, Kitzel,

m. s. Лоскоти. [zend, schimmernd.

Ласновѳнький, *a.* *Ч.* IV. 318 glän-

Ласолѳб, *Ст.*, ласѳта, *К.* *m.* der

Lüsterne, geiler Sohurke, Wüstling, *m.*

Ласо́ха, *f.* lüsternes Frauenzimmer, *Me. II.* 289. [*pl.* Naschwerk, *n.*

Ласо́щи, *pl.* Leckerbissen, Leckereien, Ласо́щолѣст, ласо́стохлѣст, *Зак. m.* Feinschmecker, *m.* [— кую?

Ласе́, *n. Ф.* (*Посз.* 1867. 36) у маю

Ласе́ти, *v. n.* ко: ѱ *Пар.* für jmdn halbvoll sein; — ся *Ру. III.* I. 373 um jmdn herum sein, sich einschmeicheln, до корб — sich an jmdn schmeichelnd anschmiegen. [*Wgr.* 26. *s.* Ласе́вка.

Ласе́чка, ласе́чка, ласе́вѣця, Ласе́вѣня, ласе́вѣя, (-овѣня, -овѣня́тко, -вѣ́тко), -ѣти, *n.* das Junge der Schwalbe, Schwälbchen, *n.*

Ласе́вка. (*d.* -іво́чка). *f.* Schwalbe, *f.* (*Hirundo*), *adj.* ласе́вѣчий.

Ласе́вчики, *pl.* Taubenstorchschnabel, *m.* (*Geranium columbinum*);

Ласе́тка. *f. Ос.* (61) X. 30 Schneewiesel, *n.* (*Mustela nivalis*): ко́жух під ласе́тки?

Ласе́товень, -вня, ласе́точник, *m.* syrische Seidenpflanze (*Asclepias syriaca*).

Ласе́товѣне, *n.* Sommersprossen, *pl.* Ласе́ўна, *f. B.* *s.* Серпо́рѣзка.

Ласе́ўати, *v. n.* naschen; schmausen.

Ласу́н, *m.* Nascher, Feinschmecker, *m.*; 2) *s.* Ласо́люб. *К.* [schmeckerin, *f.*

Ласу́ха, *f.* *Левч.* *s.* Ласо́ха; Fein-Ла́та, *f.* Flick, *n.* Fleck, *m.* (auf dem Kleide); 2) Latte, *f.* (auf d. Dache).

Латама́н, *m. s.* Атама́н.

Лата́ти́на, *f.* Flickerei, *f.* Flickwerk, *n.*

Лата́ть, *f.* лата́те, *n.* *Caltha palustris* und *Nymphaea alba*. [bessern.

Лата́ти, (-аю, -а́ш), *v. a.* flicken, aus-

Лата́ти́на. *f. См.* Teichrosenblatt, *n.*

Лата́ч, *m. s.* Полата́йко; 2) *s.* Ло́таш.

Лата́ше. *n. coll. He. s.* Ло́таш; 2) Teichrose, *f.* (*Nuphar luteum*).

Лате́, *n. coll.* Flicke; Lumpen, *pl.*; 2) Latten, Dachlatten, *pl.*

Лате́нь, многовѣдний, vielstaltiges Leberkraut (*Marchantia polymorpha*).

Лате́р, -тра́, *m.* Kubikklafter, *f.* Holzstoss, *m. adj.* латро́вий.

Лати́, *v. a. АД.* I. 65. *s.* Лѣяти [латі].

Лати́нь лати́на, (-и́нцана *К.*), *f.* das Latein; *adj.* лати́ньскѣй, lateinisch; лати́нник, *m.* der Lateiner.

Лати́ньщити, *v. a.* latinisieren.

Лати́р, *adv.* ко́гось *Ф.* an der Seite

jmds [ab latere].

Лати́р, олати́р, *m. s.* Янтар.

Лати́ти, лати́ти. *v. a.* (лачу́, лати́ш у. латю́, латви́ш) die Latten an die Dachsparren anschlagen, den Dachstuhl mit Latten beschlagen.

Латка́, (*d.* латочка), *f.* Flickchen, Fleckchen, *n.* Lappen, *m.*

Латка́тий, *a.* gefleckt, scheckig.

Латни́ця, *f.* Lappenschnecke, *f.* (*Delphinula*). [zu den Latten, *m.*

Латни́к, *m.* Topfflicker; 2) Bohrer Лату́чка, *f. B.* Steinsalat, *m.* (*Prenanthes* od. *Lactuca*).

Лак, *m.* ла́ха, *f. Ha.* lumpiges, zeretztes Kleid; *pl.* ла́хи Lumpen, Hadern, *pl.*

Лакхабу́нда, *s.* Макабу́нда.

Ла́хави́й, *a.* lumpig; unrein.

Ла́хати, *v. n.* Aehren lesen.

Лакха́чи. *pl.* Sumpffedelbeere, *f.* (*Vaccinium uligin.*). [zeretzter Schuh.

Лакха́ш, *m. Гол.* I. 143 schlechter,

Лакха́, *f. К.* 81. *He.* schöne, gute Zeit, Gelegenheit für jmdn ко́му, *H.* 8.

Лакха́й, лакхо́лта, *m.* Haderlump, *m.*

Лакха́н, *m.* лакха́нка, лакха́тина, *f.* лакха́те, *n. coll.* Lumpen, Fetzen;

*Siebensachen, *pl.*

Лакха́нник, лакха́няр, *m.* Lumpensammler; 2) Trödler, *Пар. m.*

Лакха́нярка, *f.* Lumpenweib, *n.*

Лакха́ти́й, *a.* mit Lumpen bedeckt.

Лакхи́й, *a.* lüsteru, geil, *B.*

Лакху́та, *f. s.* Лакха́н, (*B.*).

Лаци́ий, *a. s.* Ласи́й, (*Ф.*); 2) *adv.* лаци́но leicht: — дурі́ти ко́лі приступа́е.

Лаче́на, *f. ptc.* gefleckte Kuh.

Лаша́, *f.* Zibethkatze, *f.* (*Viverra*);

adj. лаше́вѣтий, zu l. geh. *Пол.*

Лаше́, *n. coll. s.* Ла́хи *pl.*

Лашка́, *f. Luts.* 170 *s.* Фла́шка.

Лашт, *m.* Schüttmass von 27 ко́рец, *Пис.*; 2) лашто́м, *adv.* im Ueberfluss, in Hülle u. Fülle (*Ф.*). [ren (коня́).

Лашту́вати, *v. a. Кн.* rüsten, schir-

Лашту́нки, *pl.* Holzgerüst, *n.* Holz-

unterlagen, *pl.* hölzerner Vorbau.

Лашци́ти ся, *s.* Ласе́ти ся; we-

делу (*v.* Hunde) *III.* I. 390.

Ла́й, *f. H.* 28 eine Schar Hunde,

Meute, *f.*; Rudel, *m.* (Wölfe &). *Wgr.*

26. *s.* Пе́ярня.

Ля́яти, (— ся *К.*), *v. a.* schelten, schimpfen.

Ля́вний *й. a.* Löwen-; -а часть Löwenmaul, *n.* (Antirrhinum majus); 2) -а лля́пка Frauenmantel, *m.* (Alchemilla vulg.).

Ля́вця, *f.* Löwin, *f.* [*a.* Lemberger-].

Ля́вів, -ова, *m.* Lemberg; ля́вевскій,

Ля́вовянін, (Ля́вовць, *He.*), *m.* Ля́вовянка, *f.* Einwohner (in) der St. Ля́вів.

Ля́гар, *Ф.* лягач, *Эг. m.* Lügner, *m.*

Ля́гати, (ляж, ляжеш), *v. n.* lügen.

Ля́гота, *f.* *К.* s. Пя́лга.

Ля́, *s.* Лем (*B.*).

Ля́бедь, ля́бідь, лябедэць, -дця, *Ч.* V. 7. лебедін *Ч.* V. 567 Schwan, *m.* (Cygnus), *Пом.* I. 127. II. 7.

Ля́бедьха, *m.* *Кв.* 337 s. Бідоляха.

Ля́бедий, *T.* лебедин, *Пар. a.* Schwanen-.

Ля́бединь, *m.* *N. e.* Berges.

Ля́бедйна, лябедіяця, (als Kosewort *Гуш.*), ля́бідка (*d.* -ідочка), *f.* Schwanenweibchen, *n.* [Birne, *He.*]

Ля́бедьнка, гру́ша, -*f.* Art gute

Ля́бедіти, *v. n.* (лябеджу́, -діш), weinerlich inständig bitten, winseln.

Ля́бедя, -яти, лябеня́тко, *n.* das Junge vom Schwan; 2) ля́бедя, *f.* *M.* II. 76 s. Ля́бедь. [*neu-*].

Ля́бедячий, *a.* des Schwanes, Schwa-

Ля́безова, *n.* Liebelei, *f.* *Км.*

Ля́безува́ти, *v. n.* *Км.* s. Залица́ти ся; 2) plauschen, *Пом.* I. 128. [*cheu,* (*B.*)].

Ля́берда́ші, *pl.* messingene Kreuz-

Ля́бідь, *m.* Ля́бедь; кя́нь- Milchschimmel, (*B.*); ля́бідка, *f.* s. Ля́бедйна; 2) s. Матеря́нка. [*vgl.* Бурда́й].

Ля́бурда́йка, *f.* armselige Hütte,

I. Ля́в, *g.* льва, *m.* Löwe, *m.* (Leo).

II. Ля́в, *g.* льва, *m.* ein Guldenstück, *Пис.*

Ля́ва, *f.* Stich im Kartenspiel, *m.*

Ля́вада, (*d.* лява́дка), *f.* nabegelegene Aue, Wiese, [*лѣва́ца*] *Оц.* §. 336.

Ля́вадний, *a.* Wiesen-.

Ля́венець, -ця, *m.* hochgewachsener rüstiger Mann; 2) s. Гайдама́ка, *Пом.* II. 8. *АД.* II. 25.

Ля́веня, -яти, *m.* *К.* Junge des Löwen, *n.*

Ля́верже́т, *m.* *К.* (*Пр.* IX. 355) кру́тіти за —?

Ля́вето́вий, *n.* s. Ля́ліевий.

Ля́вик, *m.* junger Löwe.

Ля́вндо́вий, *a.* aus Lavendel, *Гол.* I. 81. [*wiu,* *f.* s. Ля́вця].

Ля́вйха, лявй́хна, лявй́ча, *f.* Lō-

Ля́вко́, Ля́в, *m.* Leo. [*incana.*]

Ля́вко́нйя, *f.* Levkoje, *f.* (Matthiola)

Ля́во́вий, *a.* vom Löwen, Löwen-

Ля́во́н, Ля́вонти́й, *m.* Leo; Leontius.

Ля́ву́рда, *f.* Nattern-Kuöterich, *m.* (Polygonum bistorta).

Ля́ву́щик, *m.* Nblf. des Прут.

Ля́вча́, *f.* (*B.*) s. Ля́шпя.

Ля́вчу́к, *m.* *К.* s. Ля́вик. [*spica*] *B.*

Ля́вядь, *f.* Lavendel, *m.* (Lavandula)

Ля́геньки́й, *s.* Ля́го́нький.

Ля́гке, *s. a. n.* Lunge, *f. gew. pl.* ля́гкі.

Ля́гкий, *a.* leicht; — хля́б Unter-

halt (Brot) ohne Arbeit u. Mühe *P. I.* 5;

* ля́гка рука́ leichte glückliche Hand; 2) leichtfertig; *adv.* ля́гко.

Ля́гкість, -ости, *f.* Leichtigkeit, *f.*

Ля́гкобй́т, *m.* leichtlebiger Mensch.

Ля́гкова́рымий, *a.* Легкостра́в-

ний. [*isländisches Moos,* (Cetraria island).

Ля́гкове́ць, -вця́, — ісла́ндскій

Ля́гко́вий, *a.* Lungen-, *B.*

Ля́гкові́рний, *a.* leichtgläubig.

Ля́гкові́рність, -ости, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.* [*aufbrausend,* *W.*]

Ля́гкогні́вний, *a.* leicht zornig,

Ля́гкогрі́вий, *a.* leichtmähnig, *Фр.*

Ля́гкоді́ханий, *a.* *К.* leicht hingehaucht. [*fertig,* *Пс.*]

Ля́гкодү́мний, *a.* leichtsinnig, leicht-

Ля́гкодү́метво. *n.* *К.* легко-

дү́шність, -ости, *f.* Leichtsinn, Leichtfertigkeit, *f.*

Ля́гкодү́хий, *a.* *M+B.* 45 klein-

müthig, wankelmüthig, feig; 2) —, лег-

кодү́х, *m.* легкодү́шний, flatterhaft, leichtsinnig. [*vallerie geh.*]

Ля́гкоко́бний, *a.* zur leichten Са-

Ля́гкокря́лий, *a.* mit leichtem Fittich, leichtbeschwingt, *M. К.*

Ля́глоля́стий, *a.* mit leichten, lokkeren Blättern, *Зар.*

Ля́гкомі́слий, *Ф.* легкомишле́ний, *Тор. a.* s. Легкодү́мний.

Ля́гконóгий, *a.* leichtfüßig.

Ля́гкорба́, легкорба́ник, *m.* der Arbeitschene. [*lich.*]

Ля́гкостра́вний, *a.* leichtverdau-

Ля́гкота́, *f.* s. Ля́гкість.

Ля́гкоцо́вний, *a.* leichten Kahn

- habend, l. K. führend. [короб, Faulenzer, *m.*
 Легкун, (-уль), легун, *m. s.* Лег-
 Лєбвище, (-иско) *m.* Lagerstätte, *f.*
 Лєбнький, *a. dim. s.* Лєкий;
adv. лєбнько, (-ки), leicht; sanft; 2)
 langsam, gemach, sachte.
 Лєгот, *m.* leichter, gelinder, lauer
 Wind, Zephyr, *m.* [kitzeln.
 Лєготити, *v. a. Zap.* (Пр. V. 37)
 Лєгочні слимакї *pl.* Lungenschnek-
 ken, (Pulmonata) *Pol.*
 Лєгчїти, *v. a. Пол. гр. 16 Др.* leichter
 machen, erleichtern. [den, nachlassen.
 Лєгшати, *v. n. Кв. 338* leichter wer-
 Лєга, *H. 194.* лєгїда, *m. s.* Лєжень,
vgl. Лєга. [sich erweisend.
 Лєгєндований, *a. К.* als Legende
 Лєгїнь, лєгїнина, *m.* (tüchtiger, wak-
 kerer) Jüngling, Bursche, [legény],
Пом. II. 8. [treiben (v. Männern).
 Лєгїнити, *v. n. dh.* Ehebruch Unzucht-
 Лєгїньство, *n. s.* Парубоцтво.
 Лєдь, *Wgr. VI.* лєда, *adv.* im verächtl.
 Sinne: so einer, so ein; лєда-хто, *gen.*
 лєдакорó der erstbeste, irgend wer;
 лєда-що, *gen.* лєдачорó, das erstbeste,
 irgend etwas, woran nichts ist, was
 nichts wert ist; *gen.* aus geringstem An-
 lass; лєда-як irgend wie; schlecht,
 nachlässig.
 Лєдай, *Лєвч.* лєдака, лєдацїга, лє-
 дач, *P. II. 160.* лєдащо, (*gen.* лєда-
 ща), лєдащїчка *Кв. 130. m. f.* Tauge-
 nichts, Lump, liederlicher Mensch, Kerl;
 Faulenzer, *m.*
 Лєдар, *m.* — лєдачєнный *B.* ab-
 scheulicher Taugenichts; 2) лєдар, *f. coll.*
Кв. 106 nichtsnutziges Gesindel, die
 Nichtswürdigen, die Verworfenen.
 Лєдарний, *a.* träge, faul, *Пар.*
 Лєдарство, *n.* лєдачїсть, -ости,
f. Nichtsnutzigkeit, Fahrlässigkeit, *f.*
 Лєдарувати, лєдащити ся, лє-
 дерlich sein.
 Лєдачїти, *v. a.* schelten, schmähen.
 Лєдачїй, (-щїй), *a.* liederlich.
 Лєдащїця, *f.* liederliche Dirne.
 Лєдвє, лєдвї, лєдвó, *adv.* kaum; wohl
 nicht, wahrscheinlich nicht, schwerlich.
 Лєдвїцї, *pl. s.* Лїдвї. [tus, *m. Пар.*
 Лєдєнець, -нця, *m.* Lotusbaum, Ло-
 Лєдєскýл, *m. N. e.* Berges.
 Лєдїй, *a. B.* schlecht; — горóшок
- Vogelwicke, *f.* (Vicia cracca).
 Лєдїна, *f.* Grundeis, *n. Пар.*
 Лєдїстїй, *a. ГШ.* eisig, eisbedeckt.
 Лєдїще, лєдóвиско, (-бвище *W.*)
 Eisfeld, *n.* Gletscher, *m. Пар.*
 Лєдїнь, etc. *m. s.* Лєгїнь.
 Лєднїк, *m.* лєднїця, *Лєвч.* лєдївнїй,
f. Eisgrube, *f.* Eiskeller, *m.*
 Лєдоватїй, (льод-), *a. M. II. 152.*
 eisig, frostig; Eis; — цýкор Candis-
 zucker, *m.* eisförmig. [s. Злєдєнїти.
 Лєдоватїти, лєдєнїти, *ГШ. v. n.*
 Лєдóвєць, -вця, *m.* Gletscher *m.*
 ГШ; 2) scharfer Hufnagel (-beschlag)
 für den Eis.
 Лєдовїй, *ГШ.* лєдяннїй, *a.* Eis-
 Лєдовїця, *f.* Gletscherdecke, *f. Zap.*
 Лєдїнка, *f.* krystallisiertes Steinsalz.
 Лєжа, *f.* faules, müssiges Liegen, das
 Faulenzen: в лєжі не кýпим одєжі.
 Лєжак, *m.* Lagerholz, *n.*; 2) Lager-
 stock, *m.* Lagerbeute, *f.*; 3) *s.* Лєжень 1).
 Лєжалїско, *m.* Faulenzer, *m.*
 Лєжалó, *n.* Lagerstätte, *f.*
 Лєжанка, *f.* Zubau beim Heizofen
 fürs Liegen u. Ausruhen, *m.*; Lager-
 stätte, *f. s.* Лóже *ГГ.*; 2) faules, müs-
 siges Liegen, *V.*; 3) Nervenleber, *n.*
 Typhus, *m.*; 4) uneheliches Kind.
 Лєжати, (лєжý, -їш), *v. n.* liegen;
 *до корóсь jmdm geneigt, gewogen sein,
 zu jmdm die Neigung, den Zug haben
Кв.; *лєжачїй хлїб *МІ. 25.* лєжаний х.
 müheloses Leben; лєжачїй *He.*; faul
 liegend, bequemlich.
 Лєжачкї, *adv.* liegend.
 Лєжєбкїй, *a. Кв. s.* Лєжень 1).
 Лєжень, (-їнь, -їнь), -жнїя, *m.*
 Faulenzer, Faulpelz, Taugenichts; 2)
 längliches Weissbrod neben dem коровїй
 Ч. *IV. 236*; 3) — лєженьóк, Schmerle,
f. (Cobitis barbata).
 Лєжїмїсть, -ости *f.* Liegenschaft, *f.*
 unbewegliches Vermögen, *Нєв.* [мá.
 Лєжмá, лєжмїть, лєжмóм, *adv. s.* Лїг-
 Лєжнїк, *m.* Lagerstätte des Хóва-
 нець; 2) *pl.* faules müssiges Liegen, *Siesta. f.*
 Лєжнóха, *Кв.* лєжнїка, лєжýн
 Ч. *I. 262.* лєжýх, *m. s.* Лєжень 1);
 2) Buschbohnen, *pl.*
 Лєжнїя, *f. К. Шл. s.* Лєжа.
 Лєжóва, *f. N. e.* Berges.
 Лєзво, *n.* *Лєвч. s.* Вістрє.

Лезний, *a.* *Пис.* müssig streichend.
 Лэйбик, *m. s.* Лайбик. [70.
 Лейстрóвий, *a. s.* Ревстрóвий. *Оз.*
 Лейця, *f. s.* Лей. [*a.* lexikalisch.
 Лексикальний, лексичний, *ОИ.*
 Лёкса, *f.* в лёксі щось máти етв.
 auf die leichte Achsel nehmen; она не
 в лёксі sie ist schwanger.
 Лёкция, *f.* Lectio, *f.*
 Лекшáти, & *s.* Легшáти, легчáти.
 Лекшáна, *f. s.* Пáльга, *K.*
 Лёкшинка, *f.* leichte Arbeit; він
 любить -ков ist mehr arbeitsscheu.
 Лёкші, *pl. s.* Лешáта. лешук.
 Лелелé ой лёлечко! *К.Ке.* leider! o weh!
 Лелéка, *f.* Art Reiher; Storch, *m.*
 Лелéлька, *f.* Korallen, *pl.*
 Лелéсати, *v. n.* hüpfen. [singen.
 Лелетіти, (-áти), *v. n.* (*B.*) trillern,
 Лелéчи, лелéкати, *v. n.* *Wgr.* 105.
 78. 83. *s.* Нарікáти. [holz, *n.*
 Лелéчій, *m.* Zwergkiefer, *m.* Krumm-
 Лéлик, *m. s.* Мотáль. [calopteryx).
 Леліця, *f.* Wasserjungfer, *f.* (Libellula
 Лéлі, лéлька, *Гол. I.* 223 *s.* Лéльо.
 Леліка, *f.* Tante, *f.*
 Леліт, *m.* Kauz, *m.* (Ulula).
 I. Леліти, *v. n.* blinken (водá &);
 2) sachte fliessen, *М. II.* 74. 75. *Пом. II.* 19.
 II. Леліти, *v. n.* weinen, greinen
 (v. Kindern u. Mädchen) *vgl.* Лелéчи.
 Лелітка, (*d.* леліточка auch als
Vein. der дівочка), *f.* Rauschgold, *n.* dün-
 nes Metallblättchen von Bojkenfrauen
 rings um die Stirn getragen; Medallion,
 bei den Korallen, *n.*; 2) * eitler Tand, *V.*
 Леліч, *f.* Alpenerle, *f.* (Alnus viri-
 Лелія, *f. s.* Лілія, лілэя. [dis). (*B.*).
 Леліяти, *v. a.* schaukeln, hätscheln,
 wiegen, herzen, zärtlich pflegen; 2) *v. n.*
 schimmern, *s.* Видніти ся, *vgl.* Леліти I.
 Лéльків, *m. N. e.* Berges. [Huzulen).
 Лéльо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.* (bei *d.*
 Лéльом-пóлельом, *Фр.* лéлэ-по-
 лéлэ, *adv.* langsam, gemach; fahrlässig.
 Лелюхи, *pl.* Eingeweide, *pl.* *Пар. s.*
 Кéлюх. [*vgl.* Леліка.
 Лéля, *f.* Ф. (*Пов.* 31) *s.* Панімáтка,
 Леляк, *m. s.* Лилік.
 Лем, (лэм, лэме), *conj.* aber, doch; son-
 dern, *Оз.* 209; 2) nur, blos, (*B.*) *Оз.* 74.; 3)
 als Einschlebsel in der Rede: „da, wohl,
 halt, nun denn“.

Лемáк, *m.* Einwohner hinter dem
 Beskid; Лемáчка, *f.* Einwohnerin h. d.
 B.; (aus der Marmaroszer Gegend).
 Лёмбик, *m.* Distillir, Scheidekolben,
m. C. I. 182. [schrei, Wehklagen, *n.*
 Лément, лéмин, *Пис. m.* Schmerzge-
 Лементувáти, *v. n.* lamentieren.
 Леместувáти, *v. a.* molestieren.
 Лемехувáти, *a.* steif, ungeschliff-
 fen, derb, *He.*
 Лемéшик, *m.* Kleibodengrund, *m.*
 Лёмза, *m.* Herumschwärmer, *m.*
 Лемзáти, *v. n.* schlendern, streichen,
Wgr. 96; 2) vom leichten Schneefall.
 Лёмич, *m.* вáльха — *s.* Лéліч, *B.*
 Лёмін, *m. s.* Лéпит.
 Леміш, *m.* Pflugschar, *f.*; *adj.* лемі-
 шéвий, -а кість Pflugscharbein, *n. B.*
 Лемішка, *f.* dick gekochter Mehlbrei,
 Mus, *n.* [den Лёмки geh.
 Лемкáня, Лемчáнка, *f.* Weib zu
 Лёмко, *m. pl.* Лёмки, (so ben. nach
 dem Wörtchen „лем“) Russinen am nie-
 drigen Beskid u. im Zipser Comitate *Оз.*
 19.; *adj.* лёмківський; das Land: Лём-
 ківщина.
 Лемнѳти, *v. n. M.* (*Нива* 165) sich
 zurückbiegen, -ziehen; abseits treten,
 sich entfernen, *s.* verflüchtigen.
 Лёмський, *s. a. m. N. e.* Berges u.
 einer полонáна.
 Лёмша, *f. s.* Лёнча.
 Лен, льон, (*gen.* лёну, льну, льону),
 м. Lein, Flachs, *m.* [Лéжень 1), лёнь.
 I. Ленъ, *m. W. V.* Faulenzer, *m. s.*
 II. Ленъ, *s.* Лин, (Fisch). [дáти ся.
 Лэнджити ся коло чогó § *s.* Тру-
 Лэньдвом, *adv.* §. — ходіти мýс-
 sig herumschlendern. [Webstuhl geh.
 Лэндра, *f.* Stück Leinwand zum
 Ленáна, *f.* Nbf. des Дністрéп.
 Ленішóк, -шкá, *m. ЗР. I.* 97. Tisch-
 decke, *f.* [bahn, *f.* (в лісі).
 Лэнія, *f. s.* Лінія. Wildfahre, Wild-
 Лэнка, *f. s.* Лінка, (*B.*).
 Лэнный, лэнийчий, *a.* Lehen-, Le-
 hens-; -ча присяга Lehenseid, *m.* Roma-
 gium, *n. Term.* [*m. Term.*
 Лэнный, лэновник, *m.* Lehenmann,
 I. Лэно, *n.* Lehen, *n.*
 II. Лэно, *conj.* *s.* Лем 2), (*B.*).
 Лэно́к, -нку, *m. dim. s.* Лен, *Ир. III.* 272.
 Лэнта, (*d.* лэнтóчка) *f.* Band, *n. Ме.* 306.

Лента́вий, (лѣн-), *a.* vom Kleiderstoff: leicht auseinandergehend; zerrissen, zerlumpt, (*B.*).

Лѣнча, лѣнчица, *Ч. V.* 831. *f.* Linse, Saatlins, *f.* (*Ervum lens*).

Лѣбн, Лѣбнтий, *m. s.* Левбн, &

Леопáрд, *m.* Leopard, *m. III.* II. 184.

Лѣп, *m. TP.* 37 Leim, *m.* Klebrigkeit, *f.*; 2) Koth, Schmutz, (vom Schweisse).

Лѣпáнда, *f.* rohes Harz, *s.* Лпáнда.

Лѣпетáти, (лѣпѣчу, -ѣчеш), *v. n.* lallen; plärren, schwätzen, plauschen.

Лѣпетѣнь, -тня, *H.* 124. лѣпетýн,

Св. лѣпотій, лѣпотяч, *m.* Plappermaul, *n.* Plauderer, Schwätzer, Plauscher; Schreier, *m.* [haft, plauderhaft, *He.*

Лѣпетлйвий, *a.* lallend; schwatz.

Лѣпетýха, *f.* Plauscherin, *f.* Klatschweib, *n. He.*

Лѣпѣх, (-ix), *m.* Süßgras, *n.* hoher Schwaden (*Glyceria spectabilis*).

Лѣпѣха, *f.* Schilfrohr, *n.* (*Acorus calamus*); 2) —, лѣпешняк, *m.* Binse, *f.* (*Scirpus silvat.*); *adj.* лѣпеховáтый.

Лѣпѣць, -щя, лѣпѣк, -пкá, *m.* Scharfkraut, *n.* (*Asperugo procumbens* u. *aparine*); 2) Labkraut, *n.* (*Galium aparine*).

Лѣпйж, *m. s.* Лупйж. [nes Blatt.

Лѣпйсточка, *f. dim.* schmales, dün-

Лѣпйт, -оту, *m.* das Lallen, Geplärr, *n.*

Лѣпкйй, etc. *s.* Лпккйй etc.

Лѣповáтиця, *f.* klebriger, nicht durchlassender Boden.

Лѣпѣрт, *m.* Rapport, *m. Ko.* 41.

Лѣпотій, *ш. s.* Лѣпегень. [tüchtig.

Лѣпеккйй, *a.* gut, gutherzig; 2) brav,

Лѣпсувáти, *v. n.* Wechselgeld einnehmen. [der evang. Witwe, *m.*

Лѣпта, *f.* Scherfflein, *n.* Groschen

Лѣптйця, *Фр.* лѣпчйця, *f. s.* Лѣпѣць 1).

Лѣпýх, *m.* Schließ, *m.* schliefiges Brod; 2) gebrechliche Person; 3) *s.* Лопýх.

Лѣпуховáтый, *a.* schliefig, striemig (Brod); 2) gebrechlich.

Лѣрва, *f.* Nure, *f.* [Gr. 22.

Лѣрдѣрево, *n.* Lärchenbaum, *m.*

I. Лѣсь, *conj. s.* Лѣм *Гол.* III. 522. 528.

II. Лѣсь, Лѣськѣ, *m.* Alexander.

Лѣска, *f.* Alt Плотйця (трйник).

Лѣсковка, *f. s.* Кваснйця 1).

Лѣскотйти, *v. a. s.* Лоскотáти.

Лѣснйця, *f. s.* Лйснйця.

Лѣснйва, *f. N. e.* Berges.

Лѣст, *m.* лѣстѣм заходйти mit List hintergehen. [chelei, *f.* Trug, *m.*

Лѣсть, *f.* List, Hinterlist; Schmei-

Лѣстѣць, -тця, лѣстник, *m.* der Listige, Falsche.

Лѣстйвий, *a.* einschmeichelnd, schmeichelhaft, listig, trügerisch, trügerisch, *K. C.* I. 16.

Лѣстйвйсть, -ости, *f. Py.* *s.* Лѣсть.

Лѣстйна, *f. N. e.* Berges.

Лѣстйти, *v. n.* комý schmeicheln; — ся sich einschmeicheln, schmunzeln, *III.* I. 373; *s.* Пѣстйти ся.

Лѣстка, *f. dim. s.* Лѣсть; лѣстками когѣ пйходйти, jmdn mit List zu hintergehen trachten, verlocken.

Лѣстнйй, *a.* schmeichelhaft; verfänglich; 2) на щѣсь *ВВ.* *s.* Лáсий II.

Лѣстовочки, *pl. H.* 62 *s.* Лѣстка.

Лѣстьѣх, *m.* (-ѣха, *f.*) *s.* Пѣстýн.

Лѣстощй, *pl.* Liebkosen, *m.*; 2) Schmeichelei; Lockung, Falschheit, *f. Левч.*

Лѣстýн, *m.* Мак. Schmeichler, Augendiener, *m.* -ýнка, *f.* in *f.* [Пар.

Лѣстýнство, *n.* Augendienst, *m.*

Лѣсьѣк, *m.* Sohn des Лѣсь.

Лѣсья, *f. s.* Олѣсья. [Fluge.

Лѣт, -у, *m.* Flag, *m. в.* на летý im

Лѣтáрг, *m.* летáргя, *f. Кв.* Lethargie, Schlafsucht *АД.* II. 142.

Лѣтйти, (лѣчý, лѣтйш), *v. n.* fliegen; 2) schnell laufen; летýчий (-ючий),

a. (*ptc.*) fliehend, flüchtig: лйгá III. II. 170; átherisch *Пол.*; -юче слово *М.* II. 140 das geflügelte Wort; 2) flatterhaft, flott *He.*; 3) *летýчий злѣдйй ein Erzdieb.

[toffel.

Лѣтѣвка, *f.* Art kipfelförmige Karteláга, *m. s.* Нетáга *Ме.* 377. *Зак.*

Оз. 70. 78. [Лѣвч.

Лѣтйчка, *f. s.* Лѣт, у -ку im Flug

Лѣфа, *f.* Sportel, Bestechung, *f.* (*Фр.*).

Лѣхвáря, *f.* schlecht schmeckende Suppe, (*B.*).

Лѣшка, *f.* Herzchen, *n.* (дýшка).

Лѣшка, *f.* лѣщѣк, *m.* Klee, *m.* (*B.*).

Лѣшко, *m. s.* Лѣсько.

Лѣщ, лѣщик, *m.* Blei, *m.* Brachse, *f.* (*Abramis brama*), *Пол.*

Лѣщáт, *Ко.* 96 лѣщѣт *См. m. gew. pl.* dünne Brettchen zum Einklemmen

der gebrochenen Gliedmassen, (*Kleinme, *f. См.*); 2) zum Spiel u. Schlagen

bei der гаївкй. [büsch].

Лещітник, *т. в.* Ліщина, (Гелесцук, *т.* лещітка, *ф. с.* Лещат; 2) —, лещівка. *ф.* — золотобрівий gem. Brasse (Chrysophrys aurata), *Пол.*

Лєя, *ф.* vorderer Theil des Stiefelschaftes. [Falsches, Falschheit, *ф.*

Лжа, *ф.* *Пар.* Lüge, *ф.* Lug, *т.* etw.

Лжебрáтм. *К.* falscher Bruder. [*Тор.*

Лжевірство, *н.* Irrlehre, Häresis, *ф.*

Лжеіменний, *а.* *ГІІІ.* falschnamig.

Лжепрорóк, *т.* falscher Propbet, Lügenpropbet, *т.* [*К. Term.*

Лжесвѣдóк, -дка *т.* falscher Zeuge,

Лжесвѣдóцтво, *н.* falsches Zeugnis, *Term.* [*Не.*

Лжесвѣдчиги, *в. н.* falsch zeugen,

Лжеучітель. *т.* Irrlehrer, *т.*

Лжівий, *а.* lügnerrisch, lügenhaft; falsch, *ІІІ.* *ІІ.* 139. *Мог.*

Ли. *conj.* *К. І.* 207 oder; ці-ли, бұдыли als Fragepartikel, (*vgl.* иль, или); *Ог.* 216. [ter fressendes, wählerisches Vieh.

Лйбавка, *ф.* nur das Obere vom Fut-

Лйбáк, *т.* der das Erdöl von der Oberfläche des Wassers abschöpft, Naph-tasammler, *т. adj.* лйбáцький.

Лйбáти, *в. а.* das Erdöl, Naphta von der Oberfläche einer Lache abschöpfen, sammeln (mittels Pferdeschweifes); 2) —, лйбóти *в. н.* auf thauigem Gras weiden.

Лйбів, *т. N. e.* Berges.

Лйбóй, лйбóнь, *adv.* wahrscheinlich, wohl, vielleicht.

Лйвáрник, *т.* Giesser, *т. Пар.*

Лйвáрня, *ф.* Giesserei, *ф.* Giesshaus, *а.*

Лйвáрський, *а.* Giess-, *Пар.*

Лйвєнь, -єни, *ф.* -єня, *т. К.* Regenflut, *ф.*, -guss, *т.* -strom, *т.*

Лйвній, *а.* — дощ *М.* Platzregen, strömender Regen; -є творілко *Пар.* Gussform, *ф.*

Лйвнійця, *ф.* Art Qualle; Aequorea.

Лйвнўти ся, sich aus-, ergiessen.

Лйврєт, лйврєійий, etc. *с.* Лйбєрія.

Лйгáти, лйгáти, лйгнўти *в. а.* *с.*

Лйкáти *Пом.* *ІІ.* 2.

Лйгй, *int.* vom Fortgehen. [lüstling, *т.*

Лйгомйнець, -єця, *т. Ко.* 78. Wol-

Лйдацйóга, *с.* Лєдáщó.

Лйжва, *ф.* Schlittschuh, *т. Пом.* *ІІ.* 2.

Лйжєнь, -жня, лйжнйк, *т. с.* Лбпáтєнь Art grosser Bohrer. [*т. Пом.* *ІІ.* 2.

Лйжка, лбжка, (*д.* лйжочка), *ф.* Löffel, Лйжник, *т.* Löffelbrett, *н.*

Лйзáти, (лйжу, лйжєш), *в. а.* lecken.

Лйзєнь, -єня, *т.* Zunge (eines Rindes), *ф.* *Лєвч.* *Пом.* *ІІ.* 7.

Лйзоблбд, *т.* Tellerlecker, *т. Кн.*

Лйзўн, *т.* Speichellecker, Schmeichler, *т.*; 2) teuflisches Waldthier, *Ч. І.* 193.

Лйзўньєство, *н.* Schmeichelei, *ф.* Augendienst, *т.*

Лйк, *т. с.* Лицє; Bild, Bildnis, *ІГ.*

2) Schar, *ф.* *Ф.* Chor, *т.* Versammlung, *ф.* — святйх der Heiligen. [bastartig.

Лйкáвий, лйкóвтйй, *а.* zähe;

Лйкáти, лйкнўти, *в. а.* schlucken, ver-schlengen.

Лйкєрія, *ф.* Glyceria.

Лйкó, *н.* Bast, *т.*; *geringe, nichtige Sache; 2) збвчє — Seidelbast, *т.* (Daphne mezereum). [(Hylesinus).

Лйкóвєць, -вцй, *т.* Bastkäfer, *т.*

Лйкувáнє, *н. К.* Reigen; Jubel, *т.*

Лйкувáти, *в. н.* jubeln; triumphie-ren; лйкўчий рáнок *М.* *ІІІ.* 9.

Лйлйк, *т.* Fledermaus, *ф.* (Vesper-tilio); лйлйкóвтйй, *pl.* Flatterthiere (Chiroptera). *Пол.*

Лйлйя, *ф.* *с.* Лйлйя; лйлйє, *т. Ос.* (61) *ІІІ.* 24 eine Lilienart; лйлйєвáти, *pl. B.* Lilienartige (Liliaceae).

Лйлййка, *ф.* sperrigblütige Glocken-blume, (Campanula patula). [*В.*

Лйлйлйй, (лє-) *а.* weiss schimmernd,

Лйлйтка etc. *с.* Лєлйтка. лєлйткóвий.

Лймáн, (*д.* -анбóчк) *т.* Mündung eines Flusses, Bucht, *ф.* Meer-Busen, *т.* [лмáн].

Лймáнка, *ф.* junge Clupea pontica im лймєн des Днйпрó lebend.

Лймар, etc. *с.* Рймар etc. лймáр-щина, *ф. Н.* 117 *с.* Рймáрщина.

Лймба, *ф. Пар.* Zirbelkiefer, *ф.* (Pinus cembra).

Лймбає, *т.* Naderlump, *т.* (*Фр.*).

Лймон, *т.* лимбóна, *ф. с.* Цитрйна.

Лймбóна травá, *ф.* Molucella laevis.

Лймпáч, *т.* ungebrannte grössere Zie-gel; Lehmpatze, *ф.*; *adj.* лймпáчóвий, aus *л.*

Лйн, (*д.* лйнóк). *т.* Schleie, *ф.* (Tinea

Лйнва, *ф.* grobe Leine, Tau, *н.* [vulg].

Лйндаувáти, (*Ф.*) *с.* Крйндувáти.

Лйнєць, -єйця, *т.* militärischer Ansiedler; *с.* Лйнйя 3), 4), 5).

Лйнйна, *ф.* Fleisch vom linn.

Линіти, *a. n. s.* Линяти; 2) Ч. III. 163 водá — *s.* Леліти.

Лінія, *f. s.* Лінія, лénія.

Лінник, *m.* Seiler, *m.*

Линówka, *f.* Angelschnur, *f.* [argv.).

Линóк, -нká, *m.* Leinkraut, *n.* (Linaria

Линьскóго рóку, *s.* Лóни, в —

Лінта, *f. s.* Лénча.

Линтвáр, линтáвр, *m.* rohgegerbtes Leder, *Левч.*; 2) Schafpelz, *n. K.*; 3) линтварéвi, *pl.* Art Muster der Leinstickerei. *Пом.* II. 29. [понавáльне.

Линувáнэ, *n.* *He. s.* Ильнувáне,

Линўти, *v. n.* fliegen, schweben, schweifen; hinschwinden (ле-) *Оз.* 92; 2) *v. a.* P. I. 171 *s.* Ля́ти; — ся sich ergiessen, herabstrómen, (дощ).

Линя́нка, *f.* Leimkraut, *n.* Klebnelnelke, *f.* (Silene).

Линя́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; 2) ausgehen *s.* Лінити ся.

I. Ля́па, *f.* Olympia, Olympie.

II. Ля́па, *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *n.* Tilia grandif.); 2) Л. золотá, гнилá лiнке Nebenflüsse des Днiстер; 3) *ля́па-ля́сту (Ф.) in Hülle u. Fülle; 4) schmiegsam, einschmeichelnd.

Ля́пати, ля́пнути, *s.* Гля́пати, гля́пнути (ля́пати о́йма); 2) schwach flaskern (огóнь).

Ля́пень, -пя, Ля́пець, -ця, *m.* Monat Juli. *adj.* липнэ́вий.

Ля́пина, *f.* Lindenhain, *m.* -gehólz, *n.*; 2) Lindenhólz, lindene Spleissen.

Ля́пiвка, *f.* Gefáß, *n.* Bienenstock, *m.* (*Др. с.* 363) aus Lindenhólz; 2) ля́пiвка lindenes Brett.

Ля́пка, *f. dim. s.* Ля́па; 2) *gew. pl.* knollenwurzlige Spirstaude (Spiraea filipendula); *Ос.* (61) V. 36.

Ля́пкiй, *a.* klebrig, záh.

Ля́пкiсть, -ости, *f.* Klebrigkeit, *f.*

Ля́пнiк, *m.* Lindenhain; mit Linden bepflanzter Friedhof; 2) *s.* Ля́пнiк; 3) Walker, *m.* (Melolontha fullo); 4) Silene viscosa, Galium aparine, *Kol.* I. 202. *Пом.* III. 35.

Ля́пнути, *v. n.* sich (ver-an-) kleben; *до когó, до чогó zu jmdm (etw.) eine starke Neigung haben, mit Lust woran hängen (мўхи до мéду) sich innig anschmiegen. [denhonig, *m.* (B.).

Ля́пнiк, *m. s.* Ля́пнiк 1); 2) Lin-

Ля́пнiк, *pl.* Lindengewáchse, (Ti-liaceae).

Ля́пнiй, *a.* aus Lindenhólz.

Ля́пнiк, *m.* *КС.* (83) VIII. 508 *s.* Ля́пнiк 1). [Milschaft.

Ля́пнiця, *f.* eingetrockneter

Ля́пса, *f.* Gr. 23 Percent vom Silber.

Ля́пциця, ля́пчiciця *f. s.* Ля́пчiciця.

Ля́пчiciй, ля́пчiciсть & *s.* Ля́пчiciй &

Ля́пчiciк, *m. s.* Ля́пчiciк; 2) *s.* Ля́пчiciця.

Ля́пр, *m.* Arbeiter beim Herauslesen des Erdwachses aus dem Lehm, *m.* Фр.

Ля́ра, etc. *s.* Ля́ра etc.

Ля́с, *m.* Fuchs, *m.*

Ля́са, *f.* P. II. 4 Fúchs, *n.*

Ля́сáк, *m. s.* Ля́сýха; 2) nackter Ufertheil, unbewachsener Berggipfel, (B.).

Ля́сáн, *m. s.* Ля́сiciй кiнь. [Frosch.

Ля́сáня, *f.* kahler Berg; 2) grüner

Ля́сiciй, ля́с, *a.* kahl, mit einer Glatze, 2) — кiнь mit weisser Stirn: *знають ся як ля́сici кóнi sie verstehen einander nur zu gut; 2) *s.* Ля́сáвiciй, — чорт

Пом. II. 3. [f. (der Pferde).

Ля́сiciня, *f.* Kahlheit; Glatze; Blásse,

Ля́сiciха, *f. s.* Ля́са.

Ля́сiciця, (д. ля́сiciчка) *f.* Fúchs, *n.*; 2) Eierpilz, Róthling, *m.*

(Cantharellus cibarius); — iдовiта. рiжка Giftróthling, *m.* (C. aurantiacum);

3) Gipsophila muralis; 4) — мóрска Stachelroche, *f.* (Raja clavata); 5) Art Keilpresse, *s.* Ля́сáт (*pl.*); 6) Stütze,

f. Ос. (62) VI. 35. [Fuchse.

Ля́сiciчня, -я́ти, *n.* Junges vom

Ля́сiciй, *a.* *He.* ля́сiciччин. (-ичкин),

ля́сiciй, *a.* des Fuchses, Fuchs.

Ля́сiciчкiй, *pl.* N. e. Berges.

Ля́сiciччýк, *m.* P. I. 133 *s.* Ля́сáк.

Ля́сiciти, *v. n.* und — ся Фр. kahl werden, k. sein.

Ля́сик, *m.* Schimmer, *m.* Пол. *Пом.* II. 6.

Ля́сика, *f.* P. I. 27. II. 5 Fúchs, *n.*; 2) *s.* Ля́сýха. [n.; 2) *s.* Ля́сáвiciця.

Ля́сáвка, *f.* Blitz, *m.* Wetterleuchten,

Ля́сáвочний, *a.* Blitzes, Зг. 1 1/2

Ля́сáкати, ля́скнути, *IT. v. n.* bli-tzen, wetterleuchten *Пом.* II. 6.

Ля́сáкóвэць, -вця́, *m.* Jaspis, *m.*

Ля́сáчкiця, *f.* N. e. Berges.

Ля́сáччiciй, *v. n.* funkeln, schimmern, glázen, *He.*

Ля́сáччiciти, *v. n.* erglázen, *W.*; bli-zen.

Лисогорá, *f.* Kahlenberg, *m.*
 Лисóк, -скá, *m.* junger Fuchs.
 Лисóня, *f.* с. Лисóна; 2) *N.e.* Berges.
 Лисотá, *f.* Kahlheit, *f.*
 Лист, *g.* -та *m.* листé, *n.* coll. Blatt, *n.* (an Pflanzen); Laub, *n.*; 2) Blatt von Papier, von Metall; Bogen Papier, *m.*; 3) лист, *g.* -ту, Brief, *m.* — желáзний Geleitbrief, *Plc.*
 Листá, *f.* с. Лйтá; 2) Liste, *f.*
 Листáтий, *a.* mit grossen, vielen Bláttren. [*n.* Bláttér, *pl.* *Ku.*
 Листвá, *f.* листé, *n.* coll. Laub,
 Листвá, (*d.* листóвка), *f.* Leiste, *f.* Leisten, *n.*
 Листвénниця, *f.* *He.gr.s.* Модринá.
 Листвйти ся, sich in Schichten lagern, с. Слойти ся.
 Листвýний, *a.* bláttérig.
 Листéнь, -тня, *m.* Bláttérkoralle, *f.* (Agaricia). [I. 144.
 Листикóвий, *a.* aus Bláttérn, *Kol.*
 Листýна, *f.* с. Лист.
 Листýнок, -нка, *m.* Frondicularia, *B.*
 Листýстий, *a.* lamellenartig, *B.*; 2) — лис Laubwald, *m.* *Пол.*
 Листýця, *f.* Phyllium.
 Листóвá кiсть, kleines Unterschenkelbein, *B.* [*rig.* *Пол.*
 Листкóвáтий, *a.* blattartig, blátt-
 Листкóнóсий, *a.* mit Nasenblatt, Bláttnas, *m.* *Пол.* [(phyllodium).
 Листник, *m.* *B.* Blattstielblatt, *n.*
 Листóвáтий, *a.* mit Bláttérn.
 Листóвий, *a.* aus Bláttérn; aus Platten bestehend: -е зóлото Bláttér-
 gold, *n.* *Пар.*; -é желáзо Eisenplatten, *pl.*; 2) — папiр Briefpapier, *n.*; листóвé.
s. a. n. Briefgeld, *n.* *Пар.* [(Tortrix).
 Листóвийкá, *f.* Blattwickler, *m.*
 Листóвийнé, *n.* bláttáhnliche Organe der Farne, Wedel, *m.* (frons).
 Листóвний, *a.* -а слýжба † Dienstpflicht zum Vorspann, zur Post etc.; brieflich, (-но *adv.*).
 Листóвник, *m.* Werkzeug zum Anpassen der Radfelgen, *n.*; 2) Briefsteller, *m.* *Пар.* [Portefeuille, *n.*
 Листóвня, *f.* *Plc.* Briefbehálder, *m.*
 Листóвгрýз, *m.* Blattnager, *m.* (Phyllobius). [(Chrysomela).
 Листогрýзка, *f.* Blattkáfer, *m.*
 Листóзелéнь, *m.* Blattgrün, Chlo-

rophyll, *n.* *Вол.*
 Листóк, (*d.* -óчок, -онéко), -ткá, *m.* Bláttchen, Bláttlein, *n.*; 2) Brieflein, Briefchen, *n.*
 Листокрýлка зелéна wandelndes Blatt, (Phyllum siccifolium). [(Apus).
 Листóнóг, -óга, Blattfusskrebs, *m.*
 Листóнóжка, *f.* Blattfuss, *m.* *Пар.*
 Листóнóш, *m.* Brieftráger, *m.*
 Листóпáдéнь, -дня, *m.* Monat November; *adv.* листопаднéвий.
 Листóрóжка, *pl.* Blátthörnige, *pl.* (Lammelicornia) *B.*
 Листувáти, *v. a.* mit Leisten versehen; 2) — ся з ким im Briefwechsel, in Correspondenz mit jmdm sein.
 Листýнка, *f.* *Mx.* с. Лесýнка.
 Лисýн, *m.* Glatzkopf, *m.*
 Лисýна, лисýя, *f.* Kuh mit weissem Fleck an d. Stirn.
 Лисýха, *f.* Blásshuhn, schwarzes Wasserhuhn, (Fulica atra).
 Лисýра, *f.* Fuchspelz, *n.*
 Лисý, -ýти, *n.* Fúchslein, *n.*
 Лисýк, *m.* с. Лисýк 2).
 Лйтá, *f.* Lithauen, *n.* Литвýн, *m.* (-ýнка, *f.*) der Lithauer, (-in, *f.*) *adv.* литóвский, lithauisch. [Silene armeria).
 Литвýнчики, *pl.* Leimkraut, *n.*
 Литé, *n.* das Giessen, Guss, *m.*
 Литéйнá, *f.* Giesserei, Giesshütte, *f.*
 Литéць, -тцá, *m.* Gusseissen; *n.* *Пол.*
 Лйти, лýги, *Оц.* §. 206. 217 *v. a.* ein-giessen; giessen (Glocken etc.); — слéзи — Thránen vergiessen; 2) *v. n.* und — ся fliessen, strómen, sich ergiessen (дощ etc.). [massiv.
 Лйтий, *a.* gegossen; 2) gediegen,
 Литýна желáзна, *Вол.* с. Литéць.
 Лйтия, *f.* Herausgehen auf den Vorhof der Kirche, *n.* (bes. beim всенóчне).
 Лйтá, *f.* Wade, *f.* *Пом.* II. 4.
 Лйткуп, *m.* (*B.*) Leitkauf, Kauftrunk, *m.*
 Лйтна, *f.* *ГШ.* с. Литéйнá.
 Литóвка, *f.* Sense, *f.*
 Литóня, *f.* *Пар.* Lab, *n.* с. Глял.
 Лйтá, лйтá, *f.* Leiter, *f.* (*pl.* лйтéрки).
 Лйтá, *f.* с. Лéфа.
 Лифéрия, *f.* с. Медянички.
 Лйтá, *adv.* каум, *IG.* 12. [Wucherei, *f.*
 Лйтá, *f.* Wucher, *m.*; лихвáрство, *n.*
 Лихвáрити, *v. n.* wuchern, Wucher treiben.

Лихвѣр, *m.* Wucherer, *m. adj.* лихвѣрекий wucherisch.

Лихій, *a.* böse, arg, tückisch; 2) schlecht, elend, leidig, miserabel; лилоі влоі на когб бѹти böse auf jmdn sein; лихий *s. a. m.* der böse Geist, der Teufel: — попуѣав + *M.*; *Пом.* III. 84; *adv.* лихо schlecht, misslich, elend.

Ліхо, (*d.* лишенько), *n.* Uebel, Unglück, Ungemach, *n.* не поминай лихом геденке meiner im guten.

Лиховѣтій, *a.* Ч. IV. 469 *s.* Лихій.

Лиховѣдій, *a.* boshaft, neidisch, *Зар.*

Лиховѣстувѣти, *v. n.* К V. Unheil verkündend.

Лиховѣстній, *a.* лиховѣстник, *m.* unheilverkündend, Unglücksbote, *m.* К V.

Лиховѣдити, *v. n. s.* Лихувѣти. *Левч.*

Лиховоробій, *a.* sehr feindlich, böswillig, tückisch, *Ф. У.* [Schuft, *K. Cm.*

Лиходѣй, *m.* Missethäter, Bösewicht;

Лиходѣйка, лиходѣльница *f.* Missethäterin, *f.* böses, tückisches Weib.

Лиходѣйний, *a.* schurkisch.

Лиходѣйство, *n.* Missethat, *f.* falsches Spiel, Schurkerei, *f.* *Cm.*

Лиходѣтній, *a.* — син entartet, missrathen. [*f.* der, die Unglückliche.

Лиходѣльник, *m.* лиходѣльница,

Лихоѣмство, *n.* Г III. К. Wucher, *m.*

Лихолаѣта, лихолѣтник, *m.* *s.* Лахлѣта, Haderlump; 2) Pfuscher, *m.*

Лихолѣта, *n.* schlechte, böse, unruhige, unselige Zeiten.

Лихомѣнка, *f.* *s.* Лихорѣдка.

Лихомѣнник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata*).

Лихомѣва, *f.* Invective, *f.* *Пар.*

Лихонѣсній, *a.* unheilbringend.

Лихобѣкий, *a.* scheelsüchtig, boshaft blickend.

Лихопѣдити, *v. n.* boshaft werden.

Лихопѣдній, *a.* unglücklich, *B.*

Лихорѣдка, *f.* (kaltes) Fieber.

Лихорѣдочно, *adv.* III. л. fieberhaft.

Лихорѣб, *m.* Ч. II 187 böses Ungethüm. [Schmähen; böser Leumund, *Cm.*

Лихослѣв, *n.* Гол. das Fluchen,

Лихослѣвити, *v. a.* когб, кому́ über jmdn schlecht sprechen, jmdn lästern, schelten; fluchen, *Зак.*

Лихотѣ, *f.* *s.* Злѣднѣ, *Зак.*; 2) erbärmliches Zeug, etw. Elendes. [вѣти.

Лихотворѣти, *v. a.* *Зар. s.* Лихосло-Лихотѣти ся. *Wgr.* 142, -ѣтъ ся кому́ jmdm wird übel.

Лихотѣти, *v. n.* кому́ fluchen.

Лихувѣти, *v. n.* arg hausen, schlimm verfahren, *АД.* I. 271; кому́ Böses thun, *B.* sinnen *IG.* *Левч.*

Лиху́н, *m.* Faulenzer, *m.* *Gr.* 23.

Лѣцар, *m.* Held, Heros; Ritter, *m.* *Oz.* 70.

Лицарковѣтій, *a.* die Rolle eines Helden spielend.

Лицѣрскій, лицѣрковѣтій, *a.* Helden-, heldenmüthig, heroisch; ritterlich.

Лицѣрство, *n.* Heldenmuth; 2) *m.* ritterlicher Kriegerstand.

Лицѣрѣвѣти, *v. n.* als Held, als Ritter leben u. kämpfen, *IG.* [sicht.

Лицѣтій, *a.* mit grossem, vollem Gesichtовѣн, *m.* *s.* Литвѣн.

Лицѣ, *n.* Gesicht, Angesicht, Antlitz, *n.* Wangen, *pl.*; Miene, *f.*; 2) Vorder-

seite, rechte Seite, Glanz-, Aussenseite (eines Tuches), *f.* ставѣти в им лицѣм до лицѣ *He.* (Цр. III. 273) von Angesicht zu Angesicht, leibhaftig; зрѣ-

бѣти щось так абѣ мѣло якѣсь лицѣ etw. so machen, dass es angehe, sich

zieme; в тѣм ѡму́ до лицѣ dieser An-

zug steht ihm gut; лицѣ обѣрѣти, об-

лунѣти кому́, jmdn beleumunden, in schlechten Ruf bringen; — лунѣть ся

man vergeht vor Scham; — мѣти до чогб wozu rechtmässigen Anspruch ha-

ben; не мѣе лицѣ до мѣне приѣтѣ ist ihm nicht geheuer, schämt sich —;

в якѣм лицѣм? mit welcher Stirne? якѣ егб лицѣ! welch' eine Unverfro-

renheit! 3) Person, *f.*

Лицѣдѣй, *m.* handelnde Person, *Крон.*

Лицѣмѣр, лицѣмѣрник, *Ф. m.* Heuchler, Scheinheiliger, Gleissner, Hypocrit, Augendiener, *m.* [nerisch.

Лицѣмѣрній, *a.* heuchlerisch, gleiss-

лицѣмѣрница *f.* Heuchlerin, *f.* *Пар.*

Лицѣмѣрство, *n.* Heuchelei, Gleissnerie, *f.* *He.* [s. Лицѣрство.

Лицѣрѣвѣ, *f.* лицѣрѣвѣ, *n.* *Me.* 413

Лицѣвѣти, *v. a.* die rechte, die Glanzseite (bei e. Tuche) hervorkehren, *III.* II. 113; 2) umwenden (den Rock); 3) anpassen; *v. n.* тобѣ тогб не лицѣмѣ

Лицѣти ся до когб um jmds Gunst

buhlen, sich einschmeicheln, kokettieren.

Личак, *m.* Bastseil, *n.*; 2) Bastschuh, *m.*

Личаний, *a.* Bast-, basten; личаківий *Кч.* 64 aus Hanf od. Lein.

Личбá *f.* с. Личбá; личáйти & с. Личáйти.

Личе, *n.* с. Лико 1).

Личина, (*d.* -инка) *f.* Maske; Larve, *f.* зла — böses Wesen, *C.*

I. Личко, *n. dim.* с. Лико, dünnere Bast: від личка до ремінця (*v.* Dieb).

II. Личко, (личико *См.*) личенько, *n. dim.* с. Лице, Gesichtchen, Wangelein, *n.*

Личкувати, *v. n.* äusserlich etw. machen; — ся чим etw. heucheln, *См.*; 2) — ся з ким с. Ставати з ким до лича, до бка.

Личмак, *m.* Ч. V. 105?

I. Личман, *m.* der Aelteste unter den Schafhirten, welcher die Schafe für Zucht u. Schlachten sortiert, *H.* 17. *Пом.* III. 122. II. 27; übht: Hirt, *ПГ.*; 2) Rechenpfennig, ein Gegenstand beim Zählen für einzelne Zehner, Hunderte & als Zeichen, als Marke gesetzt; 3) Medaille, *f.* Medaillon, *n. Oc.* (61) VI. 19; 4)*strenger Richter. [Ohrfeige, *f.* (B.).

II. Личман, *m.* Schlag ins Gesicht, *m.*

Личний, *a.* persönlich, *adv.* лично *Шл.*

Личність, -ости, *f.* Persönlichkeit, *f.*

Лиш, с. Лише.

Лишай, *m.* Flechte, Schwinde, *f.*

Лишайці, *pl.* Вол. с. Обрієтники.

Лишанки, *pl.* в — йті von der Frau die ihren Mann verlässt (*u.* sich zu ihren Eltern begiebt).

Лишати, лишити, *v. a.* hinter-, zurücklassen, verlassen; — когò чогòсь jmdm etw. nehmen, entziehen, jmdn einer Sache berauben, um etw. bringen; — ся чогòсь *У.* etw. aus den Händen lassen, preisgeben, sich einer Sache begeben; *b)* zurückbleiben, nachbleiben, bleiben. [behaftet.

Лишаювати, *a.* mit Flechten

Лише, лишень, *adv.* nur, blos; —, що лише eben, nur so eben, kaum; лиш би прийти & da sollte man doch eben am liebsten kommen; doch einmal, ja nur, ja doch; лишє прийти & sobald er nur gekommen war.

Лишечко, (-енько) лишко *ТР.* 49. *ит.* с. Лихо; ох мені —! ach das ist

eben mein ganzes Uebel u. Leid.

Лишинé, *n.* Rest, *m.* -ня не було blieb nichts übrig.

Лишир, (-ар), *m.* (B.) с. Лишай.

I. Лишка, лишонька, *Гол.* III. 3. с. лис, лисця 1), 2) *pl.* Fuchsfellgebräme; Fuchspelz, *n.*; 2) *pl.* Trifolium repens.

II. Лишка, *f.* das Ueberflüssige *Пом.*

II. 12.; 2) im Spiel: чет чи лшка? Unpaar, ungleich. [thig, entbehrlich; müssig.

Лишний, (-ій), *a.* überflüssig, unnö-

Лишняк, *m. ungr.* Haselnuss, *f.*

Лиштва, *f.* с. Листва. Art Zubehör zur weibl. Kleidung *Ш.* I. 124. [nähen.

Листувати, *v. n.* die Листва an-

Лищак, лищик, *m.* Glimmer, *m.*; лупець лищиківий Glimmerschiefer, *m.*

Пол. [— ся glänzen, funkeln, schimmern.

Лищати, (лищ, лищш), *v. n.* und

Лищіяця, *f.* Glanzkäfer, *m.* (Nitidula);

2) Mauer-Gypskraut, *n.* (Gypsophila).

Либ, лоба, *m.* с. Лоб.

Лібєрал, *m.* ein Liberaler; ліберальний, *a.* liberal, freisinnig.

Лібєрія, *f.* Livree, *f.*

Лібєць, -бця, *m.* Stange mit Köder zum Krebsfang, *f.*

Лібра, *f.* папєру ein Buch Papier.

Лівак, м. лівачка, *f.* (B.) с. Лівцун &

Лівар, (*d.* -арок), лівер, *m.* Heber; *Кч.*; Stechheber, *m.* *Пол. adj.* ліварковий.

Ліверант, *m.* Lieferant, *m.* ліверунок, *m.* Lieferung, *f.* ліверувати *v. a.* liefern.

Лівий, *a.* link; в ліво, на л. *adv.* links.

Лівити, *v. n.* nachgeben, nachlassen: кому́. [ke“.

Лівіяця, *f.* die linke Seite; „die Lin-

Лівізор, с. Ревізор.

Лівка, *f.* Faug, *m.* B.

Лівкий, *a.* locker, lose, schütter, leicht, abgespannt; (*adv.* лівко).

Лівкун, лівкутник, *m.* лівкутниця, *f.* (B.) Linkhand, *m.* linkisch, с.

Майкут; лівкутом *Фр.* с. Майкутом.

Лівний, *a.* *Wgr.* jagend, Jagd; der gut fangen kann *H.* 27.

Лівник, *m.* с. Лійка.

Лівниця, с. Лімніця.

Лівобереже, *n.* das linke Ufer, das Land am linken Ufer. [Hand, links.

Ліворуч, *adv.* *Кч.* 168 bei der linken

Лівцун, *m.* лівцунка, *f.* с. Лівкун &

Лівша́, *indecl. a.* der (die) links ist; die linke Hand.

Лігво́, *К.* лігвище (-иско), *n.* Lager, *n.* Lagerstätte, *f.*; Prachtbett, *n.*; Sänfte. *f.*

Лігма́, лэ́зма, *adv.* — лежати даниєр liegen, hart *n.* fest liegen.

Лі́га, *f.* с. Бри́чка, Kutsche, *f.*

Лі́гаp, *m.* Lagerholz, *n.* Unterlage, *f.*

Лі́д, *g.* ле́ду, *m.* Eis, *n.* * як ле́ду massenweise.

Лі́двє́йний, лі́дві́чний. *a.* Lenden, -чні хре́би Lendenwirbel, *pl. B.*

Лі́двиг, лі́двигі, (*d.* лі́двоньки) *pl.* Lenden; Hüften, *pl.*

Лі́днийця, *f.* с. Ледівня́.

Лі́ж, *m.* с. Плі́ш. [Bettchen, *n.*]

Лі́жко, (*d.* лі́жечко), *n.* Bett, *n.* (*d.*

Лі́жні́к, *m.* wollene Bettdecke.

Лі́жня́, *f.* (*n.* *xвор.* 4) Grundlage, *Date, f.* Grundsatz, *m.*

Лі́зати, с. Лазити. [Spross, *m.* *Py.*]

Лі́зка, *f. dim. s.* Лоза́, Sprössling,

Лі́зтві́на. лі́зтві́ця *f.* с. Драбі́на, Эг.

Лі́зтві́чка. *f.* Wendeltreppe, *f.* (Sca-

laria) *B.* [die Haare gehen aus, fallen aus.

Лі́зти, *v. n.* с. Лазити; волосє́ лі́зе

Лі́й, *g.* ло́во, *m.* Talg, *m.* Unschlitt, *n.*

Лі́йка, (*d.* лі́йочка), *f.* Trichter, *m.*

Лі́йковáтий, *a.* trichterförmig.

Лі́йний, *a.* reich an Talg. [*m.*]

Лі́йні́к, *m.* Schmiertalg (*v.* Schuster),

Лі́йня́, *f.* Giesserei, *f.* *Пар.*

I. Лі́к, (лік), (лі́ка, *f.* *Кс.* 339. *Ос.* (61) *X.* 146), *pl. Кс.* 183. 185. 340, das Zählen, Rechnen; Zahl, Anzahl, Menge, *f.*; без лі́ку zahllos.

II. Лі́к, *m.* (лі́ка, *f.* *Кс.* 338), Arznei, *f.* Arzneimittel, Heilmittel, *n.*; 2) Heilung, Genesung, *f.*: кому́ на вік, то́му на лі́к. [кünstler, *m.*]

Лі́каp, (*d.* лі́каpчик), *m.* Arzt, Heil-

Лі́каpі́шка, *m.* *Ки.* verächtl.: Pflasterschmierer, *m.*

Лі́каpка, *f.* Heilkünstlerin, *f.*

Лі́каpник, *m.* Apotheker, *m.* [*Пар.*]

Лі́каpні́цтво. *n.* Apothekerkunst, *f.*

Лі́каpня́, *f.* Apotheke, *f.* *Пар.*

Лі́каpєкй, лі́каpєвє́ний, *a.* ärztlich; Heil-, *Cur.* [*nei, f.*; 2] Heilkunde. *f.* *B.*

Лі́каpство, *n.* Heilmittel, *n.* Arze-

Лі́каpю́вати, (-пу-). *v. n.* ärztliche Praxis üben, Arzt sein, heilen, curieren, *Ки.* III. II. 202.

Лі́ковáне, *n.* *Левч.* с. Лі́ченє II.

Лі́короб, *m.* Arzneibereiter, *m.*

Лі́ктє́вій, *a.* eine Elle lang & 2) -а кість Ellbogenbein, *n. B.*

Лі́ліє́вий, *a.* lilienfarbig, lilienblau.

Лі́лі́тка, (*d.* -очка) *f.* *Ф.* с. Лелі́тка.

Лі́лія, *f.* Lilie, *f.*; 2) — лісна́ Knoll-
lilie, (Lilium martagon); 3) — водяна́
Wasserlilie (Nymphaea alba).

Лі́м, *g.* ло́му, *m.* das Brechen, Kra-

chen; Bruch, *m.*; 2) Windbruch, *m.* Rahne,

f.; Reisig, *n.* (*d.* лі́мок *Gr.* 63); 3) су-

хий — das „todliogende“ trockene,
magere Erdreich: доорáти ся до сухо́го
ло́му; без до́му й без ло́му ohne Dach
u. Fach; 4) Bruch, *m.* Bruchzahl, *f.* *ГШ.*

Лі́мкй́й, & *Пар.* с. Ломкй́й.

Лі́мні́ця *f.* rechter Nbl. des Dniester.

I. Лі́нь, *m.* (*B.*) с. Олі́нь, óлень.

II. Лі́нь, *m.* Faulenzer, *m.*; 2) *f.* с.

Лі́ніє́нь.

Лі́ненє́, *n.* Haarung; Häutung, *f.*

Лі́нійвє́ць, -вця, *m.* Faulthier, *n.*
(Bradypus).

Лі́нійвий, *a.* faul, träge.

Лі́ніві́ти, *v. n.* träge werden, *Фр.*

Лі́нійвє́ство, *n.* лі́нійвє́сть, -ости,
f. лі́ньга, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.*
Müssiggang, *m.* das Faulenzen.

Лі́ніти ся, sich haaren, mausern;
sich häuten.

Лі́нія́, *f.* Linie, *f.* Strich, *m.*; 2) zehnter
Theil eines Zolles; 3) Gefechts-, Kampf-

linie; 4) Linientruppen, *pl.*; 5) Befesti-

gungslinie; Grenze; Wildfahre, *f.* das
Geräumte, Richtweg, *m.* (im Walde), *f.*
6) Lineal, Richtscheit, *n.*

Лі́нка, *f.* (*B.*) faules Weib.

Лі́нний, *a.* leinen, flachsen, *Пар.*

Лі́но́вище, (-иско), *n.* abgestreifte
Haut, Balg, *m.*

Лі́ногúзка, *f.* с. Лі́нка.

Лі́нок, -нка, *m.* Faulheit, *f.* про лі́-
нок *Га.* II. 55 aus F.

Лі́нощи́, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.*

Лі́нува́ти ся, mit *d. Infinit.* faul,
träge sein etw. zu thun; не — unver-

drossen aus Werk gehen.

Лі́нюга, *m.* *aug.* лі́нтя́й с. Лі́нь II. 1).

Лі́п, *m.* Leim, *m. B.*

Лі́пáк, лі́паp, *m.* Arbeiter, der mit
Lehm Wände & auflegt, ausrichtet; 2)
с. Пирі́г.

Ліпáнда, *f.* Baumwachs, *n.*
 Ліпáшка, *f.* Frau welche knetet, formt, leimt, klebt *Ч.* IV. 693.
 Ліпéць, -пця́, *m.* Brotkügelchen, *n.* *ОП.*
 Ліпáти, *v.* a. kleben, kleiben; den Lehm antragen; — горшкí formen; — пирогí gewalkten Teig zu Mehlaschen kleben; 2) * vom Schneefall in grossen, nassen Flocken; 3) *schreien *Лг.* 73.
 Ліпниця́, *f.* Collectes, *B.* [Töpferthon.
 Ліпний, *a.* -а гáна fetter, lettiger.
 Ліпнік, *m.* s. Ліпáч 2); (*B.*).
 Ліпóк, -пкá, *m.* s. Марынка.
 Ліпотá, *f.* † Pracht, Herrlichkeit, Schönheit, *f.* *МШ.*
 Ліпшáти, *v. n.* besser werden, *Пар.*
 Ліпший, *s.* Лúчий. [kel, *m.* *Вол.*
 Ліпянка́, *f.* s. Мáзанка; 2) Pappendek.
 Ліра́, *f.* Lyra, Leier, *f.* *Зан.* I. 315.
 Лірик, *m.* der Lyriker.
 Лірика́, *f.*; ліризм, *m.* Lyrik, *f.*; Lyrysmus, *m.* das Lyrische. [von der Leier.
 Лірй́чий, лірй́й, *Щог.* a. lyrisch;
 Лірнік, *m.* Leiermann, *m.* *adj.* лірніцкй́й. [mannes.
 Лірні́цтво, *n.* Kunst eines Leier.
 Лірні́чити, *v. n.* die Leier spielen, лірнік sein.
 Ліровáтий, *a.* leierförmig.
 Лірохвóст, *m.* Leierschwanz, *m.* (Maenura). [2) Holz, Holzmaterial, *n.* *Шл.*
 Ліс. *m.* Wald, Forst, *m.* Waldung, *f.*;
 Лісá, *f.* Hürde, (als Thor); Flechtwerk, Geflecht, *n.*; Darre, *f.* geflochtener Zaun; Wehr beim Fischfang, *n.*
 Лісáниця́, *f.* Art des Spieles га́вкй́й,
 Лісáтин, *m.* Hecke, *f.* Zaun, *m.* [*Фр.*
 Лісй́стий, *a.* waldig, waldreich, *Пар.*
 Лісй́ща, *pl.* *КУ.* grosse dichte Waldungen.
 Ліска́, *f.* s. Ліса; 2) s. Ліщíна;
 3) s. Пáлиця, *Пом.* III. 1.; 4) Feldmass gegen 2 Joch, *n.*
 Лісковéць, -вця́, *m.* Haselnussbohrer, *m.* (Balanus nucum); 2) *N.e.* Berges.
 Ліскóвий, *a.* Hasel-, — опіх Haselnuss, *f.*
 Ліскогрíз, *m.* ліскýля (-ýлька),
f. Haselmaus, *f.* (Muscus avellanarius).
 Лісна́, *f.* rechter Nbf. des Бур.
 Лісній, *m.* Wald-, waldig. [чий.
 Ліснійк, *m.* Forstwart; *m.*; 2) s. Лісній-
 Лісній́цтво, *n.* Forstwesen, *n.*; 2)

s. Лісничівка, *Мх.* [-birnen, *pl.*
 Ліснійця́, *f.* *gew. pl.* Waldäpfel,
 Ліснійчий, *s. a. m.* Förster, Waldmeister, *m.*
 Лісничй́на, *f.* *Зар.* Försterin, *f.*
 Ліснійчити, *v. n.* Förster sein; 2) Holzgeráthe verfertigen.
 Лісничівка́, *f.* Forsthaus, *n.*
 Ліснійк, *m.* *К.* Waldbaum, *m.*
 Лісовй́й, *a.* Wald-; -і лóде Waldmenschen, *pl.* *Ч.* I. 211 s. d. f.
 Лісовй́к, *m.* Waldmensch, -bewohner; Waldgeist, -gott, Waldteufel, *m.* *С.* I. 111 Waldmännchen, *n.*
 Лісовй́на, *f.* Waldboden, *m.* *ГШ.*
 Лісовóдство, *n.* *Пол.* Waldbau, *m.*
 Лісóк, -скá, лісóнько, *dim. m.* Waldchen, *n.* Hain, *m.*
 Лісýн, *m.* s. Полéсýн, лісовй́к; лісýнкý, *f.* Weib des Halbgottes лісýн *Не.* (*Пр.* IX. 558).
 Літ, *g.* лéту, *m.* *См.* s. Лет.
 Літь, *f.* — напáла корóву die Kuh wird läufisch, stiert.
 Літавець, -вця́, *m.* s. Перелéсник.
 Літаві́ця, *f.* Sylphe, *f.* *Фр.*; 2) fliegendes weibliches Zauberungethüm, das junge Männer (zum Ehebruch) verführt, *Мог.* Brunst, Liebeskrankheit; Tobsucht, *f.* s. Гіне́.
 Літáвка, *f.* Schwungfeder, *f.* *Пол.*
 Літáвчий, *a.* -а болóнка Flughaut, *f.* *Пол.* [n. das Fliegen, Flug, *m.*
 Літанé, (*d.* літáлонько *Га.* I. 91)
 Літáнія, *f.* Litanei, *f.* *Ш.* I. 70.
 Літáрня, *f.* *Пол.* s. Ліхтáрня.
 Літáти, (-áю, -áш), *v. n.* fliegen, s. Леріти. [тувáти.
 Літацувáти, (літец-) §. s. Ліци-
 Літáч, *m.* Flieger, *m.*
 Літáчка крилопáвка, Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.)
 Літэнько, літэчкó, *dim. s.* Літо 1).
 Літéплий, літéпний, (*B.*) a. lau, lauwarm.
 Літэплй́ти ся, lauwarm werden.
 Літэпло́, (*d.* літэпельце) *n.* lauwarmes
 Літэра́, *f.* Buchstabe, *m.* [Wasser.
 Літэратýра, *f.* Literatur, *f.* *adj.* літэратýрний, літэра́цкй́й, a. literarisch, schriftstellerisch.
 Літэ́рний віз, Leiterwagen, *m.* *Левч.*
 Літити, *v. a.* befruchten; бугáй ко-

рôвъ літит; 2) — ся laufisch werden, stieren (die Kuh).

Літись, *adv.* im vorigen, verflossene nen Jahre; по-за-літись im vorvorigen J.

Літiшній, *a. s.* Літній 1) vom Sommer her; 2) *s.* Літôшній.

Літній, (*d.* літненький *R.* 139), *a.* Sommer-, sommerlich; по літнôму вôрати ся sich sommerlich kleiden; 2) lau, lauwarm; 3) bejahrt, betagt, ältlich.

Літнійк, *m. Ga.* I. 117; літниця, *f.* weibl. Sommerkleid.

Літниця, *f. s.* Літавиця 2).

Літнійк, *m. Mi.* II. 242 Sommertag; 2; Südwind, *m.*

Літо, *n.* Sommer, *m.* — кризь — jeden Sommer; *Hom.* III. 9; 2) новô літо Neujahr, *n. pl.* літá Jahre. *pl.*; 3) Befruchtung, *f.*: коро̀ва берô літо від буга́й (*Фр.*), *vgl.* Лігити.

Літовийще, *n.* Sommerweide, *f.* Vieherde zur Sennerei geh.; Senne, *f. Gr.* 22. Sommeraufenthalt, *m.*

Літографічний, *a.* lithographisch.

Літографувати, *v. a.* lithographieren.

Літопiс літопiсець, -ся, *m. Kч.* 412 Chronist, Annalist; Geschichtschreiber, *m.*

Літопись *f.* Chronik, *f.* Jahrbücher, *pl.*

Літописань *n.* Geschichtschreibung, Historiographie, *f.* [geh., annalistisch.

Літописний, *a.* Chronik-, zur Ch.

Літопровôд, *m.* der 1. September (*a. St.*): der Tag des heil Simeon, *Пис.*

Літôрки, *pl. s.* Драбiна (*pl.*).

Літôрость, (-раеть, -расль, літôри, *pl. f.* Jahrestrieb, Reis, Schössling, Spross, *m.*

Літôсь, *adv. L. гр.* 133 *s.* Літись.

Літôчiслень, *n.* Zeitrechnung, *f. ОБ.*

Літôшний, *a. H.* 268 vom vorigen Jahre, vorjährig.

Літра, *f.* Leiter, *f. (Фр.)*; 2) Liter, *f.*

Літствôвань, *n. Пар.* Glückwunsch, *m.*

Літствувати комú чогô jmdm einen Glückwunsch abstaten, jmdm gratulieren, *Пар.* [leben, übersommern.

Літупати, *v. n.* den Sommer verleiten, *f.*

Літôган, *m.* вiвчáp — *L.* 77?

Літiвий, *a.* bejahrt *Mi.* II. 221 *s.* Літній 3).

Ліхтар, *m.* Leuchter, *m.* [*cher. m.*

Ліхтарник, *m. Пар.* Laternenma-

Ліхтарня, ліхтарка, *f.* Laterne, *f.*

Ліци, лічка, *pl.* Leitseil, *n. s.* Важкiй.

[leise]. [тувати, *v. a.* licitieren,

Ліцитация, *f.* Licitation; *f.* ліци-

Лічбá (ліч-). *f.* Rechnung, *f. H.* 271.

АД. I. 297; *Zahl, f. АД.* I. 278. не

лічбôю ohne Zahl, sonder Z., unzählig;

3) Rechnungsart, *f. K.*

Лічбувати, *v. a.* rechnen, *K.*

Лічôбний, *a.* Heil-, heilend, лічôбне,

s. n. a. Curgeld, *n. Пар.* [*m. Kч. Св.*

Лічôбниця, *f.* Heilanstalt, *f.* Spital,

Лічiй, [лiг, лер), *v. n.* [лягi. (ля-

жу) ляжеш, ляже, *Оц.* §. 204] sich

legen, sich hinlegen; 2) fallen, hinfallen.

Лічiльник, *m.* лічiльниця, *f.* Левч.

Rechner, *m. in, f.*

I. Лічiти, *v. a.* heilen, curieren.

II. Лічiти, *v. a.* rechnen, zählen.

Лічôвiр, -ôра, *m. M.* II. 122 der

Sterne zählt, Sterndeuter, Sternbeschauer, (vom sentiment. Jüngling.).

Лішувати, *v. a.* §. suchen.

Лiщ, *m. s.* Лящ.

Лiщавiця, (*d.* -iчка). *f. s.* Лôскир.

Лiщаниця, лiщанийк. (-ийник) *m.*

s. Лiщина. [busch, *m.* Haselgestràuch, *n.*

Лiщина, *f.* Haselstrauch, Haselnuss-

Лiщинець, -ниця, *m.* слôник --

Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum).

Лiя, *f.* starker Regenguss. [85. 86.

Лiяти, льяти, *s.* Лiти, *Оц.* §. 217. *Ог.*

Льняско, (-ище), *n.* Feld wo Lein

angebaut war.

Льнувати, *v. n.* Naturalien: als Lein

(Flachs), Hanf, Getreide & in der Gemeinde

einsammeln; *subst.* Льнувань, *Пис.*

Льнути, *v. n. M.* I. 111 до чогôсь,

(до когôсь), einer Sache zustreben, (*vgl.*

Льнути); sich anschmiegen, *s.* anhan-

gen, anhaften [lgnac].

Льняний, *a. s.* Лянный, лiнный.

Лôб, *m.* §. Stirn, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*

Лôбан, лôбас, *m.* breitköpfige Meer-

äscche (Mugil cephalus); 2) *pl.* лôбанi

Polypenquallen, *pl.* (Hydriformia).

Лôбатий, *a.* der eine grosse od. breite

Stirn hat. [(Hydra).

Лôбачка, *f.* Süßwasserpolyp, *m.*

Лôбниця, *f. s.* Лôб.

Лôбiще, *n.* (*aug.* *s.* Лôб); auf der

Grasflur e. höher gelegene u. kahle Stelle; 2) Conglomerat, *n. Пол.* [hort.).

Лобідка, *f.* Gartenmelde, *f.* (Atriplex) Лобіп, (-ірка, *f.* лобіпський, *a. s.* Лобур *Ог.* 30. 47. [*n.* Richtstätte, *f.* Лобне місце, Blutbühne, *f.* -gerüst, Лобник, *m.* Glas, Glatzkopf (Roth-eisenstein) *m. Вол.*

Лобовій, *a.* von der Stirne, Stirn-. Лобода, лободина, (-іця), (*d.* лободенька *Га.* II. 25), *f.* Gänsefuß, *m.* (Chenopodium album); 2) Melde, *f.* (Atriplex); *Пот.* I. 127; *adj.* Лободяний, лободоваті. *pl.* Gänsefußgewächse, Mel-den, (Chenopodiaceae).

Лободівка, *f.* Gänsefüsseule, *f.* (Mamestra chenopodii). [Лобода.

Лободянік, *m.* Brod, Kuchen aus Лободянка. *f.* Speise aus лобода (mit Zugabe der Hirsengrütze), *f.*

Лобок, -бка, *m. dim. s.* Лоб, kleine od. schmale Stirn.

Лобур, лобуряка. лобуріско, *m.* Strolch, Spitzbube, *m. adj.* лобуроватий spitzbüßisch.

Лобчійско, *n.* Hirnkasten, *m. См.*

Ловак, *m. s.* Ловець.

Ловаш, *m.* Faulenzer, Gaffer, *m.*

Ловець, -ця (*d.* ловчик), *m.* Jäger, *m. adj.* ловецкий Jäger, Jagd-.

Ловецтво, *n.* Jägerei, Jagd, *f.* Waidwerk, *m.* Jagdwesen, *n.*

Лови, *pl.* Jagd, *f.* das Jagen; Birsch, *f.*

Ловилка, *f.* Fangheuschrecke, *f.*

Ловітва, ловля, *f.* Fang, *m.* Jagd; Jagdbeute, *f. К. Пол.*

Ловіти, *v. a.* fangen, auffangen; greifen; haschen; *в мутній воді рйбу — im Trüben fischen; їави, віпрй — zerstreut, gedankenlos sein, gaffen.

Ловка, *f. Н.* 79 ловку ловіти jagen, Jagd machen; *s.* Хватка.

Ловний, *a.* der gut fängt, — пс guter Jagdhund; 2) jagdbar, *Пар.*

Ловніцтво, *n. s.* Ловецтво, *Пар.*

Ловниця, *f.* Jägerin, *f. Пар.*

Ловничий, *a. Пар.* Jäger, Jagd-.

Ловранкувати, *v. n. ungr.* Abendbrot essen.

Ловранок, -нка, *m.* Abendbrot, *n.*

Ловучий, *a.* Fang-.

Ловчий, *a.* Jagd-; *s. a. m.* Jägermeister, *m.*; 2) Ловча, *f. N. e.* Berges.

Лог, *m. Левч. s.* Логівиско.

Лоба, *f.* в морі лоби *Зам.* II. 528 Thiere die faul darnieder liegen; 2) —, лба *m.* *Faulenzer, *m.* faules Pelz.

Лобазя, *f.* Gerstengraupe, *f.* gerollte Gerste.

Лобвин, Логін, *m. s.* Логин.

Логін, *m.* gefälltter od. vom Sturme niedergeworfener (dah. liegender) Baumstrunk, *s.* Лежух; 2) *s.* Лоба 2).

Логівиско, (-ище), логово, *Левч. n.* Lagerstätte, *f.* Lager, *n.* (e. Thieres).

Льбгика, *f.* Logik, *f. adj.* льбгичний, logisch.

Льофетон, *m. N. e.* Berges.

Лодь, (*d.* лодочка), лбдка, лбдя, *f.* Kahn, Nachen, *m.* Boot, *n.*

Лбдар, лбдар, *m.* Taugenichts, Vagabund, *m. См.*

Лбдарство, *n. См.* Vagabundieren, *n.*

Лбдва, *f.* dickes Brett; Brett, *n.* Bank, *f.* (unter dem Strohsack im Bett).

Лбдниця, *f.* Schiffswerfte, *f. Ил.* [*n.*

Лбдочний, *a.* -а кість, *Пол.* Kahnbein,

Лоевій, *s.* Лойов-.

Лож, *a. К.* (*Ис.* 33) trüglich.

Лож, *f.* Lüge, *f.* Lug, *m.*

Лбжа, *f. ungr. s.* Пбстль.

Лбжа, *f.* Loge, *f.*

Ложбина, *f.* Vertiefung, Höhlung, *f.*; 2) Bett eines Flusses, *n. С.* II. 138.

Лбжбище, *n.* Bett, Flussbett, *n. Ос.* (61) VII. *Пар.*

Лбже, *n.* Bett, *n.* паныского лбжа von vornehmer Geburt; неправого — unehelich geboren; 2) Flintenschaft, *m.*

Лбжений, *a.* besetzt, ausgelegt (mit Edelsteinen).

Лбжечка, *f. s.* Лйжочка; 2) Ende des Brustbeins, *n.* Schwertfortsatz, *m.*

Ложечник, (-ёшник), *m.* Essbesteck, Löffelset, *n. К. С.* II. 169.

Ложіско, *n.* Aderkuchen, Mutterkuchen, *m.* (placenta), *Фр.*

Ложіти, *v. a.* betten, *ГШ.* (на щось грбші) auf etw. legen, Auslagen machen, verwenden, daransetzen. [*ка* 2) *Кл.*

Лбжка, *f. s.* Лйжка; 2) *s.* Лбжеч-

Ложкар, *m.* Löffelverfertiger, *m.*

Ложкомбй, (-мій), *m. Ко.* 175 Löffelreiniger, Aufwäscher, *m.*

Ложлівий, *a. У.* *s.* Лжівий.

Лбжний, *a.* falsch, unwahr, irrig;

adv. ложно falschlich.

Ложник, *m.* K. Lügner, *m.*

Ложница, *f.* Ehebett, *n.*; 2) Becken, *m.*

Ложність, -ости, *f.* Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.*

[Afterkrystall.

Ложновід, *m.* Вол. Pseudomorph,

Лоза́, лозина́, *f.* Korbweide, Uferweide, *f.* (*Salix viminalis*); *pl.* лози

Weidengebüsch, *n.*; 2) ви́нна — Weinrebe, *f.*; 3) лозі скакати, л. гра́ти ся

Art Osterspiel; 4) * Zuchtruthe, *f.* Пар. Пом. III. 1. [serläufer, *m.* (*Totanus*) Пол.

Лознік, *m.* Weidenreisig, *n.*; 2) Was-

лбзница, *f.* с. Возніця.

Лозовець, -вця́, *m.* лозівка, *f.* Sumpfrohrsänger, *m.* (*Sylvia palustris*).

Лозовий, лозинбвий, *a.* aus Korbweide; * лозовий стан. Ф. с. Гнучкий.

Лозовина, *f.* с. Лоза́, (*pl.* лози).

Лбзя, лізя, *f.* in d. Kinderspr. с. Лбзжа, лізжа.

Лой, *m.* Männchen der лбйка, Gr. 22.

Лбйка, *f.* Schlange, Otter, *f.*

Лбйник, *m.* с. Лійнік.

Лойніця, *f.* Talgdrüse, *f.*

Лойва́тий, лойстий, Пар. *a.* talgartig; лойовий, Talg.

Лбйок, *m.* Talk, (талък, Пол.) *m.* Вол.; 2) —, лобок, haariger Günsel, (*Ajuga reptans*).

Лоїти, *v.* *a.* mit Talg beschmierен.

Лбок, *m.* Locke, *f.* с. Кўчер.

Лбкай, *m.* Lakai, *m.* *adj.* лбокый-ский, lakaienhaft. [лізати.

Лбкане, лбкати, & Пол. с. Лізане,

Локатка, (лак-), *f.* с. Крощня.

Лбкнути. Фр. с. Лбнути.

Лбокоть, *g.* лікта *m.* Ellenbogen, *m.*; *gen. pl.* ліктів); 2) Elle, *f.* (*g. pl.* локбт).

Лбокот, *m.* с. Мбток. [Оц. §. 135.

Локбтник, *m.* Ellenreiter, *m.* Пар.

Лбкша, *f.* leichte Axl. [nudeln, *pl.*

Лбкшина, лбкша. *f. gen. pl.* Faden-

Лбкшїти, *v.* *a.* Ко. 213 zerschlagen; tüchtig prügeln Ч. II. 117.

*Лббля, лбблька, *f.* H. 170. 35. Hemd, *n.* (m d. Kinderspr.).

Лом, *m.* с. Лім; gewaltiger Sturm der Bäume bricht; 2) Brechstange, *f.*

Ст.; 2) лбми, *pl.* у зїаця Löcher, Grüfte, *pl.* II. *n.* 122.

Лбом, *m.* с. Илем.

Лома́ка, *f.* abgebrochene (missgestaltete) Holzstange, -stück, *n.*

Ломакува́тий, (-акува́тий), *a.* ungestaltet, ungeschlacht, roh.

Лбмане, *n.* das Brechen; — в ко-
стях Gliederreissen, *n.*

Лбманець, -нця, *m.* dünner hartgebackener Kuchen zum geriebenen Mohn gebrochen.

Ломати, ломати, *v.* *a.* brechen, zerbrechen; — собі гблову над чим

sich den Kopf über etw. zerbrechen; рўки — die Hände ringen. [res Reisig.

Ломаче, (-а́дже), *n.* Bruchholz, дү-

Лбмбиш, *s.* Лова́ш; лоббишувати,

v. *n.* л. sein. [ма́ка) jmdn schlagen,

Ломига́ти, *v.* *a.* mit e. Knüttel (ло-

Ломіна. *f.* Ч. IV. 163 Reisighaufen, *m.*?

Ломініс, -оса, ломіліс, *m.* Gift-,

Schwalbenwurz, *f.* (*Vincetoxicum offic.*);

2) Teufelszwirn, *n.* (*Clematis recta*).

Лбміж. *m. coll.* Windbruch, *m.* abgefallene Reiser, *pl.*

Лбмінь зернястий, *a.* knollentragender Steinbrech, (*Saxifraga granulata*); ломіньвати, *pl.* Saxifrageae.

Лбмка, *f.* Bruch, *m.* das Brechen,

Под.; 2) — ледова́ Кч. 10 mit Eis be-

decktes Wasser, Eisbruch, *m.*

Ломкый, *a.* brüchig, zerbrechlich, *B.*

Лбмкість, -ости, *f.* Brechbarkeit, *f.*

Ломова́тий, (-їтий) *a. m.* in grossen

festen Schollen sich brechend; steif, Brü-

chig; 2) * ungeheuer gross, ungeschlacht.

Ломовий, *a.* -а́кість rheumatischer

Ломонбс, *s.* Ломініс. [Schmerz.

Ломота́, *f.* Reissen in den Gliedern,

n. Rheumatismus, *m.* Под. К.

Ломота́ти, ломотіти, *v.* *a.* (*v. n.*)

reissen, stechen (vom Rheuma). [*n.*

Лбмус, *m.* R. I. 118 Riese, *m.* Ungeheuer,

Лбн, *m.* H. 215 с. Лан.

І. Лбон, (*d.* лббник), *m.* Lün, *m.*

Lünse, *f.* (Nagel in der Wagenachse, *m.*).

ІІ. Лбон, (*d.* лббник, лбониченько),

m. с. Лен.

Лбнган, *m.* Longinus.

Лбндати, *v. n.* с. Дибулати.

Лбне. III. I. 138. лбно, *n.* лбні *pl.*

Шог. Schoss, Busen, *m.*

Лбонець, -нця, *m.* дїкий с. Либок.

Лбни, в — *adv.* с. Літїсь Пом. I. 128.

Лонїця, *f.* лоновá кість Scham-

bein, *n.* В.

Лбнище, *n.* Flaohsfeld, *n.*

Лонка, *gew. pl.* Werkstück im Webstuhl, *n.*

Лонька, *f. Н.* 234 с. Лбжка.

Льонкбвий, *a. s.* Лінній. [*neae*].

Льоноваті, *pl.* Leingewächse, *pl.* (Lil-
Lop! *int.* vom Klopfen, Schlagen, Bersten.

Лопало, *n.* Schwätzer, *m.* [glas, *n.*

Лопанець, -вця, *m.* Springglas, Knall.
I. Лопар, *m.*; лопарка, *f.* Spatel zum
Kneten des Lehmes; Ofenspatel, *m.*

II. Лопар, *m.* Larpländer, *m.* Нар.

Лопас, *m.* Мор. с. Лямус?

Лопата, *f.* Schaufel, *f.* Spaten, *m.*

Лопате, *n. coll.* Mühlklappern, *pl.*

Лопатень, *m. pl.* лопатні *He.* (*xm.*
257) breite, grosse schaufelförmige Vor-
derzähne; 2) gelbe Teichrose, (Nuphar
luteum); 3) Löffelreißer, *m.* (Platalea
leucorodia); 4) Nabenbohrer, Näber, *m.*

Лопати, *v. a.* poltern, pochen, schla-
gen; 2) bersten, zerplatzen; 3) с. Лупати.

Льопати, *v. n.* schwätzen, plauschen.

Лопатка, *f. dim. s.* Лопата, Spatel,
m.; 2) Schulterblatt, *n.* (scapula); 3)
unreife, dah. dünne spatelförmige Schote.

Лопатковатий, *a.* schaufel-, spaten-
förmig. [bemessung vom J. 1859, *Gr.* 35.

Лопатковий помір. Grundboden-
Лопаткувати, *v. a.* kócy mit der
мантáчка (лопатка) abziehen.

Лопатобордий, *a.* Мор. mit schau-
feldförmigem Bart.

Лопець, -вця, *m. s.* Кляпа B.

Лопінник, *m. N. e.* Berges.

Лопіт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Лопітлівий, *a.* polternd, lärmend,
schallend, *Зар.*

Лопкане, *n.* das Klappern.

Лобкати, *v. n.* крильмі mit den
Flügeln schlagen, rauschen.

Лопкій, *a.* beissend, reissend.

Лопнути, лопну́ти P. I 63 с. Лб-
пати 2). [Лапацбн?

Лопотін, *m. II. n.* 9. с. Лепетун?

Лопотіти, *v. a. s.* Лопати 1).

Лопотун, *m. s.* Лепетень.

Лопіти, *v. n.* лопитъ в голові,
в чолі & vom starken reissenden Kopf
weh, reissen; 2) jucken, *V.*

Лоптáчка, *f.* das Jucken, Reissen.

Лопунка, *f.* Fingerkoralle, *f.* (Lo-
Лопур, *m. s.* Лобур. [bularia].

Лопух, лопушнік, *Ст. m.* лопуши-

на, *f.* Klette, *f.* (Arctium lappa); *adj.*
лопуховий, лопушаний aus d. K.

Лопуцьок, -цька, *m. III. II.* 89.
Art Pflze, Unkraut.

Лопуше, *n. coll.* Kletten, *pl.*; 2) mit
K. bewachsene Stellen.

Лопушінє, *n. coll.* Klettenblätter, *pl.*

Лопушнік, *m.* Klettenunkraut, *n.*;

2) Wasserklette, *n.* (Petasites offic.); 3)

— водяний. Seerose, *f.* (Nymphaea alba).

Льбри, *pl. engl.* Lowry, Lowries (offe-
ne Waggonen), *pl.* [Iorgnieren.

Льорнетувати, *v. a.* Iorgnettieren,

Лось, *m.* Elenthier, *n.* Elch, Selch,

m. (Cervus alces). [Loszettel].

Льос, *m.* Los, *n.* (v. Wertpapier, v.

I. Лоск. *m.* Schimmer, *m. III.* 2) s.

Лощеня ГШ. [ter, *n.* Фр.

II. Лоск, *m.* Knall, Schall, *m.* Gepol-

Лбскати, *v. n.* knallen; schmalzen.

Лбскир, *m.* (-іра -ірка *f.*) s. Пбскир.

Лбскит, -оту, *m.* Gepolter, *n.* [Пол.

Лоскбвий кобáлт, Glanzkobalt, *m.*

Лбском, *adv.* лежати in hellen Hau-
fen liegen, brach, wüste, darnieder lie-
gen, *vgl.* Глбском.

Лоскотарка. *Щог.* лоскбница Ч.

I. 206. лоскотуха Ч. III. 187 die Kit-
zelnde, s. Мавка, русáлка.

Лоскотати, (лоскбчу, -бчен) *v. a.*
kitzeln *Пот.* I. 128. [reizbar.

Лбскотно, *adv.* kitzlich, kitzelig,

Лосніти, *v. n.* glänzen, schimmern,

(B.); лоснічий, *a.* schillernd, *Пол.*

Лоснік, *m.* Glimmer, *m.*

Лоснінка, *f.* Blende, *f.* *Пол.*

Льосованє, *n.* das Ziehen des Lo-
ses, Verlosung, *f.* *Term.*

Лосьбвий, *a.* des Elenthieres, aus
dessen Haut, Ч. III. 289.

Лбсось, *m.* Lachs, *m.* (Salmo salar);
лососєві, Lachsartige, *pl.* (Salmonoidei).

Лососина, *f.* Lachsfleisch, *n.*

Лостун, *m. N. e.* полонина und e.

Berges; 2) Nbf. des Чєремощ ч.

Льосувати, *v. a.* lösen, verlosen.

Лосунь, *m. Пар.* с. Лось.

Лосуня, *f.* с. Кльчак л.

Лотáва, *f.* с. Отáва.

Лбтан, *m.* Ranunculus ficaria.

Лбтатень, лбташ, *m.* Dotterblu-
me, *f.* (Caltha palustris).

Льотєрія, *f.* Lottospiel, *n.*

Лотік, -оку. *m. s.* Лотьки. [fel; Rinne, *f.* Лотка. *f.* P. I. 101. II. 184 Mulde, Schau-
Льотка. *f.* Laufkugel, Rehpost, *f.*
Льотванє, (лют-), *n.* das Löthen.
Лотвий, *a.* löthig, *Пар. s.* Лутвий.
Лотька. *m. f.* Оц. §. 43. *s.* Лотчй-
голова.

Лотьки, *pl.* Gerinne, Mühlgerinne,
n. * всьо на свої — immer seinen eige-
nen Vortheil im Auge habend.

Льотос пийний, indische Seerose,
(*Nelumbium speciosum*).

Лотчйголова. *m. f.* Kopfquäler,
Quengler, Peiniger, *m.*

Лотчина, *f.* Flussbett, *n.*

Лотчити, *v. a.* голову комуьс
jmdm quälen, plagen.

Лотшити, *v. a.* §. vergeuden *Gr.* 23.

I. Лох, *m.* *Elaegnus hortensis*.

II. Лох, *m.* Schrecken, *m.*; 2) Begier-
de, *f.*; 3) *pl.* льхи tolle Streiche.

Льох, *m.* unterirdisches Loch, -е Гру-
Льоха, *f.* Sau, *f.* [be, Keller, *m.*

Лоханя, *f.* Becken, Waschbecken, *m.*

Лохати, льшити, *v. a. s.* Полохати,
полшити; 2) kitzeln; 3) *v. n.* schlucken,
schluchzen; — за чим, und — ся *s.* Лох-
нути. [*m.* *Пар.*

Лохачка. (-анка), *f.* Kitzel; Kitzler,
Лохяна, *f.* Trunkelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*).

Лохлявий, *a. s.* Полохлявий.

Лохман, лохмате etc. *s.* Лахман etc.

Лохматний, *a.* lumpig, zerrissen.

Лохний, *a.* begehrend, gierig; 2)
bang; мені лохно es ist mir bange.

Лохник, *m.* (-иця. *f.*) gieriger, hab-
сüchtiger Mensch, *ГШ.*

Лохнути, *v. n.* (за чим wornach)
lechzen, schmachten; hungern; sich sehnen;
verschmachten *Мх. TP.* 51; 2) Van-
gigkeit, lange Weile haben; лохне ми ся

Лохня, *f.* Gier, *f.* [es ist mir bange.

Лопман, *m.* Lotsmann, Lotse, *m.*

Лобиця, *f.* wilder Lattich, (*Lactuca scariola*) *Вол.* [Füllen, *n.* Füllen, *n.*

Лошя, -ати; (*d.* лошатко), *n.* Fohlen,

Лошяк, лошук, *ш.* junges männliches
Pferd.

Лошячка, лошяця, *f.* Stutfüllen, *n.*

Льшкка, *dim.*, льшяско, *aug. f. s.*
Льоха.

Лошун, *m.* Pferd, *n.* (*Фр.*).

Лошати, *v. n.* *M.* II. 159 leuchten,
glänzen. [Appretur, *f.* *ГШ.*

Лощене, *n.* das Polieren, Glätten;

Лощина, *f.* Lichtung in e. Walde,
f. s. Полянка. [кнб — appretieren.

Лощити, *v. a.* polieren, glätten; су-
Лошк, *m. s.* Лшк (2).

Льояльний, *a.* loyal.

Льояльність, -ости *f.* Loyalität, *f.*
Лояний, лоястий, *a.* *Пар. s.* Ло-
йоватий.

Лояня, (*d.* лояночка), *f.* Talgkerze, *f.*

Луб, *m. coll.* лубє, лубє. *n.* Baumrin-
de, *f.* Bast, *n.* (als dickere Rinden-
schicht); 2) Hakenstück, -leder im Stiefel.

Лубін, *m.* Feig-, Wolfsbohne, *f.* (*Lu-
pinus*).

Лубкий, *a.* steif, stark. [ptogaster).

Лубник, *m.* Splintkäfer, *m.* (Ессо-
Лубоватий, *a.* bastähnlich, *B.*

Лубвий, лубяний, *a.* aus Bast, basten.
Лубоїд, *m.* еснйк — Kieferzweig-
Bastkäfer, *m.* (*Hylesinus piniperda*).

Лубок, -бка, *m. dim. s.*; Луб; klei-
nes Brettchen zum Osterspiel der Bur-
schen geh. *Kol.* I. 190; бати лубка
Шй. I. 2. 28. Art Spiel bei einer Tod-
tenfeier; 2) * Leiche, *f.*; 3) лубком *adv.* —
капу сварити dicht, stark.

I. Луг, *m.* Lauge, *f. s.* Золд.

II. Луг, *m.* Wiesenland an den Flü-
sen; *n.* Ufertrift, *f.* Ufergebüsch, *n.* Au,
f.; 2) rechter Nbf. des Буг.

Лугак, джміль — *m.* Wiesenhum-
mel, *m.* (*Bombus pratorum*).

Лугар, (*d.* лугарик), *m.* Buschläu-
fer, Wegelagerer, Räuber *Pч.* 51. [sein.

Лугаревати, *v. n.* (в луга) лугар
Луговий, *a.* vom луг II. mit hoch-
begraseten Auen. [Луг I.

I. Луговина, *f.* Пол. Lauge, *f. s.*

II. Луговина, *f. s.* Луг II. Fluss-
ebene, Au am Flusse, *f. C.* I. 215;
2) Art stärkere Korb-, Uferweide zum
Zaungeflecht dienend.

Лудя, *f.* Schuppe auf den Augen, *f.*
Ш. II. 34. 70 *vgl.* Палуди; 2) Blend-
werk, *Пар.* Lockwerk, *Фр. n.*; trügerischer

Schein, Trugbild, *n.* Deckmantel, *m.*

Лудан, *m.* Anzug, *m.* stattliches
Kleid; жупани-лудани *Kч.* 85 aus glän-
zendem Stoff; mit Gold reich gesticktes
Unterkleid; 2) Sattel, *m.* Rüstzeug, *n.*

Зан. Вер. I. 8. [stücke, *pl.* Kleidung, *f.* Лудина, *f.* лудіне. (В.), *n.* Kleidung-Лудіна, *f.* Lockspeise, *f.* Köder, *m.* Лудити, *v. a.* locken, ködern, чим; täuschen, berücken: дру́гому гудитъ а собі лудитъ (beim listigen Kaufe). Лудиця, *f.* с. Вудка, удиця. Луднік, *m.* Allium fallax, *B.* Лудова, *f. Ne.* полоніна п. e. Berges. Лудовець, -вця, *m.* Nbsl. des Чéремош ч. Лужа, *f.* с. Калужа, (*Фр.*) I. Лужина, *f.* Пол. с. Луговина I. II. Лужина, (*d.* лужиночка *АД.* I. 301) с. Луг II., луговина II. Лужко, *d.* луженько, *n.* с. Лжко. Лужна сіль, Alkali, *n.* ГШ. Лужок, -жкá, *m.* дит. с. Луг II. Лужати, *v. a.* knacken, (Nüsse, Sämereien etc.) *Л.* 123 *Пом.* III. 1. Лужакій, *s. a. m.* Nbsl. des Чéремош б. I. Лук, *m.* Knoblauch, *m.*; 2) Zwiebel, *f.* II. Лук, *m.* Bogen, *m.* Armbrust, *f.* стріляти з лука mit dem B. schiessen; 2) Flitschbogen; 3) Wasserfall im Bogen schiessend, *Пар.*; Bogenkrümmung, *f.*: ити́ лу́ком sich krümmen. Лука, Лукáч, (-аш), *m.* Lucas. Лужка, *f.* С. I. 185 Krümmung, *f.* Bug. м. лу́ку дати K. machen, sich krümmen. Лука, *f.* Wiese, *f.* Thal, *n.* Лукавець, -вця, лукавник, *m.* Bösewicht, *m.* с. d. f. Лукавий, *a.* arglistig, tückisch, böse, schadenfroh, hämisch, schöde; 2) Teufel, *m.*; 3) *W.* (I. 11. 61) gierig, begierig. Лукавити, *v. n.* зким *Ш.* I. 340 listig handeln, zu betrügen suchen, sich freundlich stellen; тückisch, treulos vorgehen; 2) с. Чарувати. Лукавиця, *f.* Nbsl. der Луква. Лукавнувати, *v. n. s.* Лукавити, *Кн.* Лукавство, *n.* Arglist, Tücke, *f.* schönes Verfahren. Лукаморя, *КС.* (82) IX. 451 с. s. Лукомбре. Лукáр, *m.* *Пар.* с. Лужник. Лукатий, *a.* чеснік mit grossen Zwiebeln (зубці). Лукач, *m.* linker Nbsl. der Рáбниця. Лукерка, *f.* с. Ликерія. Лужи, *pl.* junge bastliefernde Linden. Лужич, *m.* des Lucas Sohn.

Луківка, *f.* двулїста zweiblättrige Meerzwiebel, (*Scilla bifolia*) *B.* Лукіян, *m.* Lucianus. Лужно, *n.* † Bibernest, *n.* Луковатий, лужвий, *СМ.* а. Bogen-, bogenförmig; Луковате *s. a. n.* (баєро) See im Stromgebiete der Самара, *m.* Луковина, *f.* Лев. Krümme, *f.* Bug, *m.* Луковіця, *f.* Knoblauchschwamm, *m.* (*Agaricus alliatus*), *Вол.*; 2) с. Лук I. Лукомбр, *m.* Art Balgpilz: Rhizoctonia, *Вол.* Лукомбре, *n.* Meerbusen, *m.* Bucht, *f.* Hafen, *m.* *Ф.*; fabelh. *Вейм.* des Meeres Ч. I. 1. Луковіца, *f.* ГШ. Bogenfläche, *f.* Лукувати ся, sich krümmen: кбні лужують ся — eine grosse Last ziehend. Лужкати, *v. a.* ein eigenthümliches Getöse von sich geben: совá, леліт etc. (В.). Лулус, *int.* vom jähen Stürzen, vom wuchtigem Schlagen etc. *Оз.* 217. Лун, *m.* Зг. лунь. лунá, *f.* луно *n.* *У. Пар.* Reflex des Lichtes od. des Schalles: Gegenschein, Widerschein, Abglanz, *m.* Röthe, *f.*; b) Wiederhall; Nachhall, *m.* Лунь, *m.* Weihe, *f.* (*Circus*); 2) Bussard, *m.* (*Buteo*), *Пом.* II. 7. Лунавий, *a.* mit Augenstar behaftet; 2) kurzichtig. [Лун б) Лунане, *n.* *См.* das Wiederhallen, с. Лунати, *v. n.* und — ся Зг. лунати ся *ТР.* 99 Abglanz wiedergeben; b) wiederhallen. Лунчак, *m.* Widder vom vorigen Jahre, einjähriger *W.* (*Фр.*) *vgl.* Лбни. Лунчина, (-щина, *f.* -ине, *n.*) von vorigem Jahre, з. В. Neu etc. Луня, *f.* с. Клуня. Лупа, *f.* с. Лупá, лупина. Лупак, *m. s.* Лупець; 2) grobe Spleisse. Лупакватий, *a.* schiefrig. Лупальний, *a.* spaltbar, späthig, *Пол.* Лупане, *n.* Spaltung, *f.* Лупаниця, *f.* Holzblock, *m.* Лупати, *v. a.* spalten, brechen. Лупати, *v. n.* очіма glotzen, gaffen. Лупатий, *a.* *Н.* 279. брехня — чоловік? [ber, *m.* Лупежник, *m.* Зг. Freibeuter, Räuber. Лупей, лупіж, *m.* Eichelmaus, *f.* (*Myoxus nitela*). Лупень, *m.* Stoss, Schlag; Streich,

m. (лупня задáти, дiстáти).

Лупесáти, *v. a.* abschálen.

Лупесáнь, *n. coll.* Abfálle beim Abschálen, *pl.*

Лупе́ць, -пця, *Пол.*; лупок, -пка, *Вол. m.* Schiefer, *m.* schieferiges Gestein; *adj.* лупце́вий.

Лупи́на, (*d.* -и́нка), *f.* лупи́н, *n. coll.* Schale, Hülse, Haut, *f.*; 2) Лупи́нка,

Лупи́нiс, *s.* Ломинiс. [*N. e.* Berges.

Лупи́ти, *v. a.* ab-schálen, abhülse; abscháben; schinden, abdecken, abháuten; *—зуби die Zähne beim Lachen fletschen.

Лупи́ж, *f. coll.* abgerindete Holzstücke; 2) —; лупи́ство Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупи́й, *m.* Abdecker; *Leuteschinder, *m.*

Лупи́йка, *f.* Abdeckersweib, *n.*

Лупи́вка, *f.* Wohnung e. Abdeckers, Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупи́нáтий, *a.* hülsig, schalig; -а кáпуста vielschalig, grossblättrig.

Лупи́рка, *f.* kleinere Abramis blicca.

Лупи́т, -оту, Schlägerei, *f.*

Лупка́, *f. dim. s.* Лупа; abgeschabte, abgetragene Mütze (strumpfhähnlich zum Aufstülpen), (*Фр.*).

Лупка́ти, *v. n.* von der Sense: an dünnerer Stelle sich biegen; лупка́вка, *f. e.* solche Sense s. Луска́вка 1).

Лупкíй, лупли́вий, лупни́й, *a. Пол.* spaltbar. [*den.* Abháuten.

Лупле́н, *n.* das Abschálen, Abrin-

Лупли́вість, лупни́сть, -ости, *f. Пол.* Spaltbarkeit, *f.*

Лупни́стий, *a. s.* Лупи́нáстий.

Лупну́ти, *v. a.* derb schlagen, stossen; 2) *s.* Лупати (очи́ма).

Лупу́р, *m. Bein.* des Wolfes.

Лупцю́вати, лупша́кувати, *v. n.* mit Gepolter dreinschlagen.

Лупи́як, *m. coll.* Schindvieh, *n.*

Лупи́р, *m.* Abdecker, *m.*

Лусь, лус! *int.* beim heftigen Schlagen.

Лус, *m. Пар.* Wiederhall, Nachhall, *m.*

Луск, лускíт, -оту, *m.* Gepolter, Geknack, *n.*

Луска́, *f.* Schale, Hülse; Schuppe, *f.*

Луска́вецъ, -вця, *m.* Schafthalm, *m.* (*Equisetum*).

Луска́вий, *a.* ablösbar, *B.*

Луска́вка, *f.* Sense mit ungleich abgearbeitetem полотёнце (Klinge), die leicht springt; 2) Knallbüschel am Ende

der Peitsche, *m.*

Луска́нецъ, -вця, *f.* Nuss, welche schon als ganz reif aus dem Hüllkelch sich selbst herauschált. [*rig.*

Луска́тий, лусковáтий, *a.* schup-

Луска́ч, *m.* Nussháher, *m.* (*Corvus caryocat*). [*(Abramis blicca)*.

Лускíр, *m.* Blicke, *f.* Güster, *m.*

Лускове́ць, -вця, Schuppenthier, *n.* (*Manis*); 2) — юри́к, лускíвник, Schuppenwurz, *f.* (*Lathraea squam.*).

Лускови́ця, *f.* Borstenschwanz, *m.* (*Lepisma*). *Пол.*

Лускогори́х, лускоори́х, *m. s.* Лускíч; 2) Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*); 3) *d.* лускоори́шок, -шка, *m.* Haselmaus, *f.* (*M. avellanarius*).

Лускоде́рево, *n.* Schuppenbaum, *m.* (*Lepidodendron*). [*pl.* (*Lepidoptera*).

Лускокрíльць, *pl.* Schuppenflügel,

Лусна́, *f.* Ausbreitung des Schalles, *f.* Nachhall, *m. Kst. s.* Лунá.

Лусни́ця, *f. B.* Agave americana.

Лусну́ти, *v. a.* derb einschlagen; 2) bersten. [*chen, n.*

Лусочка́, *f. dim. s.* Луска́, Schüpp-

Лусочок, -чка, *m.* Schuppenthierchen, *n.* (*Lepidella*).

Луста́. — хлíба, (*d.* лустка́, лусточка́), *f.* Brotschnitte, *f. Ч. III. 121.*

Пом. II. 4.; dünne Schicht *Лев.*

Лустки́й, *a.* aus Schichten bestehend, blättrig, aderig, *Лев.*

I. Лут, *m.* Loth, *n.* = 1·75019 Dekagr.

II. Лут, (*d.* лу́тик), *m.* Gerte, *f.*; 2) *s.* Лупи́на 2), *Пом. II. 4.*

Лута́ва, *f. s.* Лота́ва.

Лута́вий, *a.* hartnäckig; 2) dumm.

Луте́, *n. coll.* Weidenzweige, -ruthen, *pl.*; 2) Lindenbast, *m.*

Лутíга, *f.* Melde *f.* (*Atriplex*).

Лути́на, *f.* Korbweide, *f.* (*Salix viminalis*); 2) Lindenbast, *m.*

Лутка́, *m.* Taucher, *m.* (*Mergus serrator*); 2) Wasserjungfer, *m.* (*Agrion virgo*); 3) Thür-, Fensterstock, *m.*

Лутóвий, *a.* ein Loth wiegend.

Лутóса, *f. N. e.* полони́на.

Лу́фар, *m.* Temnodon saltator.

Луць, *m.* Lucas; Луцько, Lucianus; Луцьке, *n.* Луцк, *m.* St. Łuck.

Луца́к, *m.* † Priester der in Луцк studierte.

Луца́га, *f. s.* Лутга; Spinat, *m.*
 Луч. *m.* Strahl, Lichtstrahl *m.* III. I. 342.
 Луча, куды — *Кс.* (82) IV. 171
 aufs Gerathewohl, blindlings.
 Луча́й, *m.* Гол. *s.* Луча́й.
 Луча́кы, *pl.* Strahlthiere, *pl.* (Radiata).
 Луча́ти ся, *v.* Лучити 4).
 Луча́тка, *f.* Zwergflachs, *m.* (Ra-
 diola millegrana).
 Лучо́а, *f.* Verbindung, Communica-
 tion, *f.* Verkehr, *m.* V.; 2) Chemie, *f.*
Вол. Пар. [(Chara foetida).
 Лучва, *f.* вонюча, Armleuchter, *m.*
 Луче́бний, *a.* chemisch, *Пар.*
 Луче́бник, *m.* Chemiker, *m.*
 Луче́ва кість, Vorarmbein, *n.* B.
 Луче́вэць, -гця́, *m.* Strahlstein, *m.*
Вол. [Лукá Wiese, *f.*
 I. Луче́йка. (-э́нка), *f. dim. s.*
 II. Луче́йка, *f. R.* 108 *s.* Лук I,
 Lauch, *m.*
 Лучен, лучний, *a. s.* Влучен.
 Лучеса, (-э́на), *f.* Nbl. der Двіна.
 Лучий, *a.* *Пом.* II. 9. *s.* Лучший.
 Лучі́на, (*d.*-і́нка) *f.* Spleisse, Schleis-
 se, *f.* Kienspan, den man auf dem Land
 zum Leuchten brennt; 2) *N. e.* Berges.
 Лучі́стий, *a.* strahlend, *Пол. Кл.*;
 gestrahlt, *B. pl.* лучі́сти Strahlthiere,
pl. Radiata); *b)* Doldentraubige (Corym-
 biferae) *B.*
 Лучі́стість, -сти, *f.* Strahlung, *f.*
 Лучі́ти, *v. a.* ко́го *Н.* 37 auf jmdn
 zielen, — на щось *Ч.* V. 3 auf etw.
 zielen, nach etw. trachten; treffen, an-
 treffen; 2) verbinden, vereinigen, ver-
 einen; 3) *v. n.* — під дощ *Гн.* 80 knarr
 vor dem Regenwetter womit (з чим)
 treffen *Кч.* 28, vorkommen, sich ereig-
 nen (кому́, з ким).
 Лучи́ця, *f. s.* Лучва. [Прут.
 I. Лучка, *f. s.* Силя́нка; 2) Nbl. des
 II. Лучка, *m. dim. Ч. V.* 409 *s.* Луць.
 Лучко́вий, *a.* bogenförmig, *См.*
 Лучна, *f.* Fugenseite, Fugenfläche, *f. B.*
 Лучний, *a.* sicher, *s.* treffend. 2)
 Wiesen, потік dh die Wiese (лукá)
 fließend. [schütze, *m.*
 Лучник, *m.* Bogenschütze, Armbrust-
 Лучні́ця, (-шн-), *f.* Kien, Kienholz,
n. Kienfackel, *f. s.* Лучі́на 1) *Вол. (B.).*
 Лучок, -чка, *m. s.* Лук II.; — па-

пэру Bogen Papier. [tüchtiger werden.
 Луча́ти, луча́ти, *v. n.* besser,
 Луча́чий, луча́чий, *a.* лучше, *adv.*
сmpar. zu Дóбрый, besser, lieber.
 Лушпа́, лушпа́йка, лушпелі́на,
 лушпінна, *f.* лушпінне, *n. coll.* луш-
 пáк, *m.* Hülse, (legumen) *f. s.* Лупі́на;
 2) лушпáк *s.* Луца́к 2).
 Лушпако́ва́ті, *pl.* Hülsenpflanzen,
pl. (Leguminosae).
 Луш, *m.* Spitzblätter, Schuppe, *f.*; 2)
s. Косторі́з; 3) Klappertopf, klingender
 Haas (Rhinanthus major).
 Луца́к, *m.* Fruchtbecher, *m.* Frucht-
 hülle, *f. B.*; 2) *s.* Лусканець.
 Луцако́ва́ті, *pl.* Näpfchen-, Be-
 cherfrüchtler, *pl.* (Cupuliferae).
 Лучі́ти, *v. a.* aushülsen, krüllen
 (Erbsen etc.); 2) knacken; 3) *v. n. P.*
 I. 145 knallen, dröhnen.
 Лучі́ця, *f. Ч.* IV. 369 *s.* Луска́.
 Лъще, *n.* zurückstrahlendes Licht,
vgl. Ильще.
 Люб, *m.* до любу wie es lieb ist,
 nach dem Sinn, genehm, *См.*
 Люба́, *f.* Liebe, *f.*; любі́, *a. f.* мо́я
 любі́! meine Liebe! *m.* Geliebte!
 Люба́нка, любáека, *Gr.* 22. Geliebte, *f.*
 Люба́ня, *f.* *N. e.* Berges.
 Люба́с, любасо́к, -ека́, *m.* Buhle,
 Geliebte; Galant; 2) Beschäler, *m. (B.).*
 Люба́сний, *a.* Liebes-, *Кч.* 407.
 Люба́сник, *m.* Liebhaber, *m.*
 Любастро́вий, *a. IG.* aus Alabaster.
 Люба́ти, *v. a.* liebeln, herzen.
 Люба́чівка, *f.* rechter Nbl. des Сян.
 Люба́шка, *f.* Buhle, Maitresse, *f. Пар.*;
 2) *pl.* Art Pflaumen. [süchtig, *Пар.*
 Люба́шні́й, *a.* nur fem. -а, manns-
 Люба́шні́сть, -ости *f.* Mannsucht,
f. Пар. [-но in Liebe, lieb *Га.* I. 75.
 Любе́зний, *a.* lieb, geliebt; *adv.*
 Любе́ць, -бця́, *m.* der Geliebte; Lieb-
 haber, *m.* Гол. III. 422.; до чо́гось *L.*
 von etw. *Кл.*; 2) *s.* Любист, *Пар.* [folia.
 Любжа́, *f.* Orchis incarnata und lati-
 Любі́вий, *a.* lieblich, lebenswürdig;
 geliebt, lieb; traut; der Geliebte *M.* II. 131.
 Любі́жник, *m.* персепріч — Wiesen-
 Wachtelweizen, *m.* (Melampyrum prat.).
 Любі́й, (*d.* любе́нький), люб. *Кч.*
a. lieb, geliebt; lebenswürdig; 2) lieb-
 lich, angenehm, einladend; freundlich;

-а година liebliches Wetter; *s. a. m.* der Geliebte, *f.* люба die Geliebte; *adv.* любо, любенько.

Люби-мене, *n.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis); 2) Knabenkraut, *n.* (Orchis morio); 3) —, любий мене-не-покинь, Wald Platterbse, *f.* (Lathyrus silv.); 4) Liebestrank, *m.*

Люби мець, -мця, *m.* Liebling, Günstling, Favorit, *m.* любиймиця, *f.* Пар. Favoritin, *f.*

Любий мий, *a. s.* Любий 1).

Любист (-исть), любисток, -тка. *m.* (любистина, *f.* Ме. 130) Liebstöckel, *m.* (Levisticum offic.).

Любисто, *adv.* lieblich, liebeserfüllt.

Любител, *m.* -елька, *f.* Liebhaber, Freund, Amateur, *m.* -in, *f.* III. II. 241.

Любительно, *adv.* innig, herzlich.

Любяти, *v. a.* lieben; gern haben; — собі щось an etw. Gefallen finden, Vorliebe, Neigung wozu haben; — ся sich (einander) —; *b)* — ся комусь jmdm gefallen; *impers.* любити ся комусь щось es thut jmdm etw. wohl, gut, bekommt *g.* schmeckt gut.

Любийш, *m.* Geliebte, Buhle, *m.* Зар. *adj.* любийшний lebenswürdig, lieblich, Зар.

Любийще, *n.* Б. (Пр. VI.3) s. Любиймець.

Любізна, *f.* Nbsl. des Прут.

Любісенкий, *a.* der Theuerste; 2) любісько, любісенько *adv.* (s. Любий, -бо), sehr leicht, recht wohl.

Любість, -ости, *f. s.* Любів; до-ости Кч. 85 nach Gefallen; 2) Lieblichkeit, Holdseligkeit, Anmuth, *f.* holdes Wesen.

Любка, *f.* (Ф. любко любий, *m.*) die (der) Herzensgeliebte, Liebohen, *n.*; 2) — Люба, (Любів) *Eigenm.* 'Λγάπη; 3) любка, *s.* Любка; 4) Sumpfwurz, *f.* (Eripactis atrorubens); 5) *pl.* Orchis militaris.

Любляга, любяга *pl.* (meine) Lieben.

Любляти, *v. a.* belieben, sich gefallen lassen, gerne haben Кч. 353.

Любо, *adv.* s. Любий.

Любів, *f.* Liebe, *f.* до любіви lieb.

Любіванс, *n.* herzliche Aufwartung, das Kosen; 2) Vergnügen, Ergötzen, *n.* Freude und Lust, *f. v.* [mageres Fleisch.

Любовий, *a.* ё-мясо, любовіна, *f.*

Любовійки, *pl.* Не. Liebschaften, *pl.*

Любовіця, *f.* К. Alraun, *m.* (Атро-

па mandragora). [м. „Flamme“, *f.*

Любовище, *n.* Gegenstand der Liebe, Любовний, *a.* voll Liebe, liebevoll; Liebes-.

Любовник, *m.* Др. с. 294 der Geliebte, Buhle, *m.*; 2) *W.* s. Любител.

Любовница, *f.* s. Коханка.

Любовність, -ости, *f.* Liebe, *f.* Liebesverhältnis, *n.* Зар. II. 118.

Любодіяне, *n.* К. Unzucht, *f.*

Любовная, *m.* М. III. 117 der Wissbegierige, Neugierige, Naseweise.

Любойка, любонька, *f.* (-ко, *m.*), Liebchen, Herzchen, *n.* (B.).

Любомудр, *m.* III. I. 179 Weisheitsfreund, Philosoph, *m.*

Любопахуций, *a.* wohlduftend, *Hy.*

Любопытний, *a.* МШ. neugierig, wissbegierig.

Любовний, *a.* Ф. liebevoll.

Любоприємний, *a.* К. wohlgefällig, willkommen. [Любоци etc.

Любости, *pl.* любостний, К. etc. s.

Любоци, *pl.* Liebe, Liebeswonne, *f.* Liebesäusserungen, *pl.*; 2) Annehmlichkeiten, Ergötzlichkeiten, Genüsse, *pl.* Т.

Любощий, *a.* Зар. Liebes-, liebosend; von Liebe eingegeben; *adv.*

-но, любешко, Др. с. 298 s. Любо.

Любрика, *f.* Röthel, *m.* [rubrica]. Вол.

Любств, *n.* Liebschaft, *f.*

Любувати, *v. n.* Р. I. 161 und — ся, чим, в чім, woran Freude, Vergnügen finden, sich woran ergötzen, erfreuen, seine Lust haben, собі в чім;

2) *v. a.* lieben, (Фр.) Herzen.

Любуньо, -уненько, *m.* -уненька, *f.* любунька, *f.* Га. I. 109 s. Любойка, der (die) liebste.

Любця, (-бка), *f. s.* Любиток Ч. I. 82.

Любчик, *m.* dim. der Geliebte. [silv.).

Любчик, *m.* Engelwurz, *f.* (Angelica

Любций, *m.* gew. *pl.* любци Liebes-

trank, *m.*

Любязний, *a. s.* Любэний, Ка. 46 комү, lieb, geliebt; lieblich, lebenswürdig, willkommen; *adv.* in Liebe (-бля-

Ко. 308) freundlich, liebreich. [hören.

Лювчати, *v. n.* Нис. schweigend zu

Люд, *g.* люда, *m.* coll. Volk, *n.*

Люде, люди, *pl.* (d. люденьки, -ень-

кове), Menschen; Leute, *pl.*; *вийти на люди zu einem selbständigen, orden-

тlichen Menschen bringen; зрівнати когб в людмї jmdn verheiraten; жежи, за про люде öffentlich; люде мають вас за люди die achtbaren Leute (die Welt) achten euch (als anständige Leute); 2) *N.* des Buchstabens Л. [Weltlichen, *pl.* Людин, *m. pl.* прбѣти — *IT.* Bauern; die Людїна. *f.* schlichter, gutmüthiger Mensch; 2) pffiger, verschmitzter Mensch. Людїска, людїца, *pl. aug.* *H.* 49 (böse) Leute. [*dim.* *s.* Люде, Leuten, *pl.* — Людкї, *Ч.* III. 109. людкбвиці, *pl.* Люднїй, (люднїстїй *Пар.*) *a.* menschenvoll, volkreich, stark bevölkert, st. besucht. Люнїсть, -ости, *f.* Bevölkerung, Population, Einwohnerschaft, *f.* Einwohner, *pl.* *K.* Люднуванє, *n. s.* Полюднованє. *K.* Людовлїда, *f.* Demokratie, *f.* *Пар.* Людовлїдник, *m.* Demokrat, *m.*; людовлїдний, *a.* demokratisch. Людбвнїй, *a.* *Пар.* *s.* Людяний. Людволбдець, -дця, *m. Кл.* Volksherrscher, *m.* Людожернїй, *K.* людоїдний, *a.* menschenfressend, verzehrend, *IT.* Людожївнїй, *a.* *Кл.* menschen-, volksnährend. Людоїд, *m.* (людоїдка, *f.* *Ч.* II. 85), Menschenfresser, *m.* -in, *f.* Cannibale, *m. adj.* людоїдекий *K.* cannibalisch. Людоїдство, *n.* Menschenvernichtung, Tyrannei, *f.* [*f.* (Mandragora offic.). Людокбрїнь, *m. К. У.* Alraunwurzel, Людокрїд, *m.* Menschenräuber, *m. К.* Людолюбївнїй, *a.* menschenfreundlich. [*dlich.* Людолюбнїй, *a.* *У.* volksfreundlich. Людомбр, *m.* Menschenvertilger, -feind, *m.* III. II. 63. Людорїв, *m.* Menschenmörder, *m.* Людослївнїй, *a.* männerberühmt, heldenreich, -е Запорбже. Людскїй, *a.* Menschen-, der Menschen, der Leute, der Welt; der Gemeinde, -а бблїсть Epidemie, Cholera, *f.* *Ос.* (62) VI. 59.; 2) menschlich; 3) *s.* Людяний; *adv.* по-людски wie es ehrlichen, soliden Leuten ziemt, wie es sein soll. Людскїсть, -ости, *f.* Menschheit, *f.*; 2) Menschlichkeit, Menschenfreundlich-

keit, *f.* *K.* [2) *s.* Люднїсть *Под.* Людство, *n.* Menschheit, *f.* *У.* *Зар.*; Людяний, *a.* menschlich, menschenfreundlich, human, leutselig; glimpflich, schonend. Людянїсть, -ости, *f.* Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit; Humanität; Leutseligkeit, *f.* rücksichtsvolle Behandlung. [вом ходїти lose, freigehen. Люа, *m.* freier Raum, *f.* Platz; лю-Люзвнїй, *a.* lose, frei, *Нас.* Люзувати ся, einander ablösen; визлюзе ся geht auf die eine Seite, glitscht ab; 2) *v. a. s.* Полюзувати. Люкрїция, *f.* Süßholz, *n.* (Glycyrrhiza glabra); 2) Lakritzensaft, Bärenzucker, *m.*; 3) *Saragana frutescens.* Люлїшник, люлькар, *Пар. m.* Tabak-, Pfeifenraucher, *m.* *H.* 247; 2) Pfeifenfabrikant, *m.* Люлї-люлї, *int.* vom (zum) Einlullen. Люлїкати, *K.* люлїти, *v. a. s.* Колисати, lullen; 2) *v. n.* schlummern. I. Люлька, люля, *f. s.* Колиска; 2) weibl. Scham *Ч.* V. 143. II. Люлька, (*d.* люльочка), *f.* Pfeife zum Rauchen; 2) Bremse, *f.* начепїти люльку конєви ein Pferd bremsen. Люльок, -лька, *m. s.* Нїмїця. [schen. Люльотїти, *v. n.* *ВВ.* rieseln, рау-Люлбчник, *m.* Nachtkerze, Rapunzel, *f.* (Oenothera biennis), *B.* Люнт, *m.* Lunte, *f.* Люнути, *v. n.* plötzlich u. stark giesen, herabströmen, rieseln. Люра, *f.* schlechtes Getränk: Kafee & Люстрїна, *f.* Art Seidenstoff; *adj.* люстрїновїй, люстрбвїй, seiden. Лють, *f.* Grimm, Ingrim, *m.* Grimmigkeit, *f.*; 2) grimmige, frostige, eisige Kälte. [des *Вул.* Люта, *f.* *N. e.* Berges; 2) нбрдл. *Nbf.* Лютвр, *Ф.* (*PX.* 136) лбтр, *m.* grimmiger Mensch, Wütherich, *m.* Лютєнь, -тня, *m.* Лютїй, *s. a. m.* Monat Februar. Лютер, -тра, лютеранїн, *m.* Lutheraner, *m. adj.* лютерєкий, лютеранскїй lutherisch, lutheranisch. Лютїй, *a.* grimmig; ergrimmt (на когб); grausam, wild, hart, böse; 2) *s.* Лютєнь. Лютик, *m.* scharfer Hahnenfuss (Ranunculus acris), *Вол.*

Любити, *v. a.* jmdn grimmig machen, erbosen; — ся, люти́ти ergrimmen, wüthend sein, heftig zürnen.

Люти́сть, -ости, *f.* Grimmigkeit, Zorneswuth, Grausamkeit, *f.*

Лютне́вий, лютовий, *a.* Februar. Лютні́ст, *m.* Lautenist, Lautenspieler, *m.* Пар.

Люто́щі, *pl. s.* Лють 1). [stillieren, *f.* Лютри́вка, *f.* Anstalt zum Läutern, De-Лютрове́ заміще, Fangeisen, *n. B.* Лютрува́ти *v. a.* läutern, destillieren. I. Лютува́ти, *v. n.* III. I, 15 s. Люти́ти ся, wüthen.

II. Лютува́ти, *v. a.* löthen.

Люце́рна, *f. v.* Равли́нник.

Люча́на, *f. N. e.* Berges.

Люша, *f. N. e.* Berges. [Füssen, *m.*

Люше́в, -ева, *m.* Spülzuber auf drei

Люшнюва́ти ся, herben aber witzigen Wortwechsel mit jmdm führen.

Люшня, *f.* Lüsstock, *m.* Runge, *f.* *Пом.* II. 16.

Ля, als Einschiesel „halt“ (*B.*).

Ля́бет, зайти́ в — in Schulden verfallen, fallit sein.

Ля́ва, *f.* Lava, *n. adj.* ляво́вий aus L.

Ляга́вий, *a.* -а соба́ка Пол. Vorstehhund, Wachtelhund, *m.* (*Canis avicularis*).

Ляга́ти, (лягаю, -аеш), *v. n.* sich legen, s. niederlegen, s. niederlassen; zu liegen kommen, *vgl.* Лічи́.

Лягá, *pl. Ч. II.* 183 s. Лягови.

Лягáвка, *f. B.* Brütezeit, *f.* [II. 304.

Лягáвнийця, *f.* Schlafkammer, *f. Mi.*

Лягáма, *adv. s.* Лігáма.

Лягови, лягоми (*Фр.*), *pl.* Zeit wo man allgemein schlafen geht.

Лягови́ти ся, *Re.* 117 — спа́ти sich schlafen legen.

Ля́д, *m. s.* Ляночо́к.

Ля́да, *f.* Laden; Fensterladen; Fensterrahmen, *m.*; 2) oberes Gerüst, der Schlagbaum im Webstuhl, worin das Weberblatt eingelegt wird.

Лядвене́ць, -нця́, *m.* Schotenklee, *m.* (*Lotus corniculatus*). [sativa] *Вол.*

Лядвене́ць, *m.* Futterwicke, *f.* (*Vicia*

Лядні́к, *m.* Art Pflanze.

Лядовні́к, *m. K.* polonisierter *u.* polnisch gesinnter Ruthene.

Лядува́ти, *v. n. K.* (*Пр.* II. 307)

als Pole sich gebahren, polnisch gesinnt sein; лядо́ване, *n. K.* polnische Gesinnung.

Ляду́нка, *f. g. s.* Ладівни́ця.

Ля́жка, *f.* mittlerer Klee, (*Trifolium medium*).

Ля́вкати, *v. n. dim. s.* Ляга́ти.

Лязу́ревий, *a.* lazurblau; лязу́рово-сі́ній lazurblau, *Пол.* [stein, *m.*

Лязу́рок, -рка, *m.* Lazur, Lazur. I. Ля́к, *g.* ляку́, *m.* Angst, Furcht, *f.* Schrecken, *m.* das Entsetzen.

II. Ля́к, *g.* ляку́, *m.* Lack, Siegellack, *m.*; 2) — золоті́й Goldlack, (*Cheiranthus cheiri*).

Ляка́ти, *v. n.* ängstigen, schrecken; — ся sich ängstigen, s. fürchten, s. entsetzen, *Пом.* III. 118; ля́каний, ляку́чий *Лев.* *a.* leicht zu erschrecken, sehen; gescheucht.

Ля́кер, *m.* Lackfirnis, *m.*

Ляке́рник, *m.* Lackierer, *m.*

Лякерува́ти, *v. a.* lackieren.

Лякове́ць, -вця́, *m.* че́рвень — Gummilack Schildlaus, *f.* (*Coccus lacca*).

Лякува́ти, *v. n.* laxieren, purgieren; ля́к, *m.* das Laxieren.

Лякува́ти, *v. a.* mit Lack verkleben, versiegeln. [re eines Insectes.

Ля́лечка, *f. dim. s.* Ля́лька; 2) Пур-

Ля́лька, *f. s.* Ля́ля, Kinderpuppe, *f.* (ein Spielzeug); *adj.* ля́льчин, der Puppe.

Ля́ля, *f. Ч. III.* 23 die Primadonna am Feste gleichen Namens vor dem Georgitage; 2) s. Ля́лька; 3) * Kind, *n.*

Ля́ма, (*d.* ля́мка), *f.* Lahn, Gold-od. Silberlahn; Tresse, *f.*; 2) Gurt, *m.* Seil,

n. zum Ziehen des Schiffes, des Fischernetzes, *He.*; das Ziehen, Schleppen selbst

С. II. 179. 190; — ля́му тягну́ти *H.* 61. 202; 3) Tragband, *n.*; 4) * те́рти собі ля́мку *Ки.* (*Пр.* VIII. 218) im Amte,

bes. im Militär dienen; 5) Lama, *n.* (*Auchenia lama*).

Ля́мент, etc. *s.* Ле́мент.

Ляме́ць, -мця́, *m.* *Зан.* I. 287 Filz *m.*

Лямі́вка, *f.* Einfassung, mit Band etc. *f. Ч. V.* 1120?

Ля́мна, *f.* Lampe, *f.*

Ля́мпас, *m.* Randstreifen am Tuch, *m.*

Ля́мпя́р, *m.* Lampenmacher, *Пар.*; 2) Laternenanzünder, *m.*

Лямува́ти, *v. a.* mit Lahn, Tresse,

Band etc. besetzen, einfassen.

Ля́мыс, *m.* gemauerte kleine Vor-rathskammer, Lehmhaus, *n.*

Ля́мщик, *m.* Handlanger, Arbeiter beim Schiffziehen od. in der Fischerei, *m.*

Ляндáра, *f.* grosse, hässliche Land-kutsche.

Ляно́, *n.* das Giessen, Guss, *m.*

Ля́нка, *f.* Hemd aus feinem Linnen, *n.*

Ляни́й, *s.* Лінній, льяни́й.

Ляни́ця, Flachsgespinnst (Werg) *n.* *f.*; 2) Leindotter, *m.* (Camelina sativa). *s.* Иржі́й. [gelwiske, *f.* (Vicia cracca).

Ляночо́к, -чкá, *m.* горбошок — Во-

Ля́павка, *f.* *s.* Хля́павка.

Ля́панá, *n.* ляпаня́на, *f.* *s.* Хляпа-ня́на, Pfuscherei, *f.*

Ля́панець, -ця, ля́пас, *m.* Maulschelle, Ohrfeige, *f.* *S.* I. 150.

Ля́пати, ля́пнути, *v. a.* *s.* Хля́пати; * — слово ein ungescheidtes Wort fal-len lassen.

Ля́пкати, *v. a.* klatschen, klopfen.

Ля́рва, *f.* liederliches Weib, *s.* Ля́рва, *Нис.*; 2) Larve, *f.*

Ля́рко, *m.* *s.* Гиля́рко. [III. 103.

Ля́савці, *pl.* Art Händenspiel, *Ч.*

Ля́си, *pl.* Scherzreden; — підпуска́ти *Ко.* 14. Lockungen anstellen, ködern, zu bethören suchen; schmunzeln.

Ля́ск, *m.* das Geklatsch.

Ля́скати, *См.* ля́снути, *v. n.* klatschen; klappsen, knallen. [Nachtigall], *m.*

Ля́скит, -оту, *m.* Schall, Schlag, (der Ля́ско, *adv.* *См.* mit Schall.

Ля́скѹха, *f.* *Нис.* *s.* Цокотѹха.

Ля́фа, *f.* *Gr.* 22. Pension, *f.* Gehalt, *m.*

Ля́х, *m.* Pole, (ля́хивка, *f.* *s.* Ля́шка) * ля́ха́ бы́ти seine Nothdurft ver-richten.

Ля́хва́, ля́ховá, *f. coll.* *s.* Ля́шні́я.

Ля́хівский, *Др.* *s.* 214. *Мог.* ля-хови́тий, *К.* ля́цкий, ля́шій, *a.* polnisch.

Ля́ховка, (-івка), *f.* Stickerei an dem Hemde der Mädchen, *f.* *Сб.* III. 42; 2) *s.* Підтечка. [Korb, *m.*

Ля́ц, *m.* *Luts.* 155 Gerüststab beim

Ля́члівий, *a.* *Гуш.* bange, voll Angst.

Ля́чний, *a.* ängstlich, bange; мені́ & ля́чно (*adv.*) mir & ist bange, ich fürchte mich, ich ängstige mich; 2) furcht-bar *Wgr.* 154.

Ля́чність, -ости, *f.* *ГШ.* Bangig-keit, *f.* [s. Пóльща.

Ля́чинá, ля́шинá, *f.* Polenland, *n.*

Ля́шеня́, -я́ти, *n.* Polenkind, *n.*

Ля́шити, *v. a.* polonisieren.

I. Ля́шка, *f.* *Polin.* *f.*

II. Ля́шка, *f.* *ungr.* *s.* Фля́шка.

Ля́шні́я *f. coll.* die Polen, *pl.* [ger] Pole.

Ля́шобк, -шкá, *d.* ля́шёнко *m.* (jun-Ля́шѹга, ля́хѹта, ля́шійско, (-я́ще), *m.* *aug.* *s.* Ля́х.

Ля́шувáти *s.* Бу́шувáти.

I. Ля́ц, *m.* Blei, Brassens, *m.* (Abra-mis brama).

II. Ля́ц, *m.* *Левч.* *s.* Ля́панець.

Ля́ца́ти, (-гти), *v. n.* schallen; gellen, kreischen, lärmern.

M.

M, vierzehnter Buchstabe (Мислїте).

I. М а, *st.* Мать (*accus. sgl.*) *Л.* 24. *Оз.* 95.

II. М а, *st.* Мой *f.* (мі́й &) *У.* *Оз.* 132.

III. Ма́, *st.* Мáа *IG.*; 2) in d. Kinderspr. = немá *Оз.* (61) VIII. 8. [zulen].

IV. Ма́! *st.* Марія! (*vocat.* bei d. Hu

Ма́бу́ть, (ма́бу́ть *Оз.* 47. ма́бу́те *Кс.*) *adv.* wahrscheinlich, es kann sein, ist mög-lich, vielleicht (ма́е бу́ти). *Оз.* 197. 117.

Ма́бу́тний, *a.* *Пар.* wahrscheinlich.

Ма́ва́ти, *v. a.* zu haben pflegen *Wgr.* 105. [nymph, *f.* *Пом.* III. 58.

Ма́вка, *f.* Wassernixe, -nymph; Wald-

Ма́вок, ма́лок. -вка, *m.* Kind der ма́вка, verwandelt aus dem погерча́ nach 7 Jahren.

Ма́вра, Ма́врѹня, *f.* Мауга.

Ма́вскій, *a.* zu ма́вка geh.; — ве-лі́кдень der Donnerstag in der Pfingst-woche. [helf! *Оз.* 94.

Ма́га́й-о́і! = помага́й Біг! Gott

Ма́гла́ва, *f.* *У.* ?

Ма́гні́тій, *a.* armselig, dürftig.

Ма́гні́тити ся, *s.* За́носїти ся на щось: на дощ.

Ма́гометáнин, *m.* Mahometaner,

Мохamedaner, -анка, *f.* -in, *f. adj.* магометанський. [магоньовий.]

Магонь, *m.* Mahagonibaum, *m. adj.*

Маго́ник, *m. s.* Бердулець.

Магази́н, *m.* Magazin, *n.*; магази́новий, *a.* zum M. geh. Magazin.

Магази́нєр, *m.* Magazineur, *m.*

Магази́нник, *m.* Magazinarbeiter, *m.*

Ма́гель, ма́голь, -лю, *m.* Mangel, Rolle, *f.*; 2) Brustbaum des Webstuhles, *m.*

Ма́єрка, *f.* (viereckige) Mütze.

Ма́гика, *f.* Magik, *f.*; *adj.* магічний, magisch.

Ма́гика, *f. s.* Ма́ндрик, Quarzkäse, *m.*

Ма́гістра́т, *m.* Magistrat, *m.* (*adj.* магістра́тський); *m. ** — бо́жий, Kirche, *f. Gr.* 23. *vgl.* Маєста́т. [quehle, *f.*

Ма́глі́вник, *m.* Rolltuch, *n.* Roll-

Ма́глі́вниця, ма́глярка, *f.* Handmangel, *f.* (die Wäsche).

Ма́глюва́ти, *v. a.* mangeln, rollen, Ма́гляр, *m.* Appretierer, *m. T.*

Ма́гна́т, *m.* Magnat, *m. C. I.* 56; *adj.* магна́тський. [*n. Пол.*

Ма́гнезі́й, ма́гній, *m.* Magnesium, Ма́гнес, ма́гнит, *Пол. m.* Magnet, *m. adj.* ма́гнесовий, ма́гнітний, магнетisch, Magnet-.

Ма́гніти́зм, *m.* Magnetismus, *m.*

Ма́гнітува́ти, ма́гнесува́ти, *v. a.* magnetisieren.

Ма́бола, *f.* Rind ohne Hörner, *n.*

Ма́су́ра, *f. N.* mehrerer (höheren) Berge, *Wgr.* 178.

Ма́дь, ма́да, *f.* bodenloses Koth.

Ма́джер, (мяжа́р), *m.* Kolben zum Enthülsen der Hirse, *m. (B.).* [ratte, *f.*

Ма́дзу́р, *m. s.* Мазу́р; 2) Wander-

Ма́дринéць, (ма́нд-), *m. s.* Модри́нець. [Grasbutter, *f.* Має-*s.* Майо-.

Ма́євий, *a.* Mai; -é ма́ю Maibutter, Маєста́т, *m. Др. c.* 51 kirchliches heil. Geräth. [-тку, *m. s.* Майно́.

Ма́єт, ма́ят, *Мі. II.* 189. ма́єток, Ма́єтність, -ости, *f.* Grundeigenthum, Gut, *n.*

Ма́жа, *f.* Frachtwagen, *m.* (der чумаки́, татарé &); *adj.* маже́вий zur *m.* geh.

Ма́жар, *m.* Wagner der ма́жа, *m. Пис.*

Ма́жара, *aug. f.* grosser Wirtschaftswagen, *Левч.*

Ма́жибрéда, *m. V.* elender Scribler. Ма́зь, *f.* Theer, *n.* Wagenschmiere, *f.*

Маза́й, *m. Пар.* Tintenkleckser, *m.*

Маза́льниця, *f. He.* Arbeiterin bei dem Anwurf der Wände mit Lehm, beim Tünchen.

Маза́нє, *n.* das Streichen, Schmierен.

Маза́нка, *f.* Lehmhütte, *f.*; 2) Schäferhemd in Butter eingekocht; 3) einfarbiges Osterei.

Маза́ти. (ма́жу, ма́жеш), *v. a.* schmieren, bestreichen: ablöschen, wegwischen, streichen; * streicheln, liebkosen, verziehen (das Kind) *He*; маза́ний, *a.* verzärtelt, verzogen; ма́жучий, *psc.*

Пол. abfarbend.

Маза́га, *f. Cm.* Gehirn, *n.*

Маза́уля́ти. *a. a.* schmieren, klecksen.

Маза́пинци́на, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Маза́па, *K.*

Маза́йка, *f. s.* Ква́ч, *Пис.*

Маза́йлиця, *s.* Маза́льниця.

Маза́йсти́й, *a.* *Пол.* schmierig.

Маза́й, *m. s.* Маза́ун; zahmer u. sanfter Ochse.

Маза́рин, *m.* Sohn des Маза́р.

Маза́рка, *f.* Blut, *n. Ко.* 34; 2) *s.* Маза́нка 1) *H.* 187. [Schmier-, Kaliseife, *f. Пол.*

Маза́кий, *a.* schmierig; fett; -е ма́ю

Маза́ниця, *f.* Theermeste, *f.* Schmierfass, *n.* [Stromgebiete der Самара, *m.*

Маза́йчне, (о́зеро), *s. n. a.* See im Маза́ун, (*d.* -у́нчик, мазуна́тко, *n. Cm.*), *m.* verhätscheltes Kind, Mutter-
söhnchen, *n.*

I. Маза́ур, *aug.* масу́ра), *m.* Measure, Kleinpole, *m*; 2) poln. Tanz; Маза́рка, *f.* Masurin; 2) Masur-Polka, *f.*

II. Маза́ур, масу́рач, *m.* масура́тий, *a.* Sudler; beschmiert, besudelt.

Маза́урки, *pl.* Art Aepfel.

Маза́урок, -рка, мазу́р, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Kuchen.

Маза́урский, *a.* masurisch.

Маза́урщина, *f.* Land, Volk, Sprache & der Masuren.

Маза́уха, *f. P. II.* 44. Sudlerin, schmieriges, tölpisches, faules Mädchen.

Маза́юка, *f.* Wagenschmiere, *f. s.* Маза́. Маза́нка, *s.* Маза́нка 2).

Маза́р, *m.* Schmiernieder, Theerbrenner, *m.*; 2) *s.* Гивна́р 1).

I. Ма́й-ма́й-ма́й, *int.* vom schnellen Schwenken u. Schwingen.

II. Май, *adv.* s. Máйже; ещё май-май (B.) es geht noch an; 2) mehr: bei dem *posit.* u. *compar.* den Grad verstärkend: май мѣнший bedeutend kleiner; 3) als Einschiebsel „halt“; 4) май — май theils — (B.); entweder — oder, sowohl — als auch. *Оз.* 200. 209.

III. Май, *g.* máю, *m.* Laub, *n.* Blätter, *pl*; 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) *g.* Máя Monat Mai.

Мáйбóй, *conj.* als wenn; 2) s. Máйже.

Мáйбóути, *adv.* s. Мабу́ть.

Мáйва, *f.* Flagge, *f.*

Мáйгова, *f.* s. Очерёт.

Мáйдáк, *m.* *Egf.* 23? s. Хвiет.

Мáйдáн, *m.* freier, ungebauter Platz;

Anger, *m*; 2) s. Гáлява (B.); 3) Theer brennerei, *f.* P. II. 13; 4) Nbf. des Прут.

Мáйдáнчик, *m.* *Me.* 466 Theerbrenner, *m.*

Мáйдаги, *v. n.* wedeln (хвостóм).

Мáйже, *adv.* fast, beinahe.

I. Мáйка, *з máйки кого заходíти auf Umwegen an jmdn herantreten, jmdn zu überlisten trachten.

II. Мáйка, *f.* spanische Fliege, Pflasterkäfer, *m.* (Lytta vesicatoria); 2) — оáйна Maiwurm, *m.* (Melcö proscarbæus), *Пол.* [майку́том mit linker Hand.

Мáйкóт, майкóтник, *m.* Linkhand;

Мáйло, *n.* Alles was hin u. her bewegt wird; Schleier, *m.* *См.* s. Мáяти.

Мáймóриця, *f.* Pfad, *m.*? (*Зоря* IV. 145.) (& *Оз.* 70.)

Мáймóр, маймóрвий, *s.* Мáрмур

Мáйнáчити, с. Манáчити, майчити.

Мáйнíй, *a.* reichbelaubt.

Мáйнó, *n.* Habe, *f.* Vermógen, *n.*

Мáйнóути, майнувáти, *v. n.* forteil en, wegstieben, *III.* I. 356 *IG.*

Мáйбрити, *v. n.* s. Мáяти ся, *II.* 86; сáнце — vom Zwielflicht *Ос.* (62) IX. 62.

Мáйран, *m.* Mairan, *m.* (Origanum majorana) *B.* [*Ч.* III. 32.]

Мáйский, *a.* Maien, im Monate Mai

Мáйстáт, *m.* *Мх.* (*снр.* 66) на -тí вложéний aufgebahrt unter kirchl. Geráth s. Маестáт-

Мáйстер, (-тир, máйстро, *III.* *Ог.*),

-тра, *m.* Meister *m*; я на се — ich bin hierin ein Meister *P.I.* 6; bes. Baumeister.

Мáйстёрний, *a.* künstlich verfertigt, *Фр.*

Мáйстёрский, *a.* meisterhaft, meisterhaft, meisterlich, *Пар.* *Фр.*

Мáйстёрство, *n.* Meisterschaft, *f*; 2) Werkzeuge (*pl.*) zum Meistern; 3) Bau, *m.* Bauart, *f.* *C.* II. 152.

Мáйстрóвийй, *s. a. m.* *См.* s. Máйстер; *a.* des Meisters; kunstfertig *Рч.* 82; kundig der Zimmermannsarbeit *Ч.* IV. 5; майстрóва, *s. a. f.* Meisterfrau, Meisterin, *f.*

Мáйструвáти, *v. a.* (kunstfertig) arbeiten, ververtigen *III.* II. 231.

Мáйтáли, (-тол-) *v. n.* und — ся *§.* s. Мáяти. [hosen der Frauen, *pl.*

Мáйтки. (*d.* máйточки). *pl.* Unter-

Маíвка, *f.* Maifest, *n*; 2) dünne Holzstange; 3) Oelkäfer, *m.* (Meloë); 4) Mousseron, Mehlschwamm, *m.* (Agaricus prunulus) *Вол.*

Мáйк, *m.* s. Вéресень. [lauben.

Маíти, *v. a.* mit Laub verzieren, be-

Мак, *m.* Mohn, *m.* (Papaver somnif.),

Mohnsamen, *m*; мак-видóк *Ч.* I. 81 s.

Зiркáтий мак; máком сiети, *s.* Ровсiпати ся; — сидiти still sitzen; на

мак-зёрно не má в тiм правди nicht ein

Körnlein Wahrheit ist darin. *adj.*

мáкiв, -ова, -ове.

Макабóнда, *m.* Vagabund, *m.*

Мака́ла, *§.* Мака́рий, *m.* Macarius.

Мака́ц, *m.* kleiner Frosch, *s.* Нáла.

Мáкiвка, *f.* Mohnkopf, *m.* -kapsel,

f; 2) Knopf *e.* Thurmes; Kuppel, *f.*

Giebel, *m.* eines Gebäudes, *Левч.*

Мáкiвник, *m.* s. Мáковник.

Мáкiвочка, *f.* *dim.* s. Мáкiвка;

2) Art Mädchenspiel *Ч.* IV. 46.

Маки́тра, *f.* Reibschüssel, *f*; 2) *s.*

Котелевина *Левч.*

Маковéй, *m.* Makkabäer; маковéй-

ске зiле geweiht am Tage der heil Mak-

kabäer am 1. Aug. a. St.

Маковéць, -вця, *m.* *Ч.* III. 48. s. Мак.

Мáковий, *a.* Mohn, aus Mohn.

Маковíнь, *n.* Mohnstengel, *pl.*

Маковíця, *f.* Kuppel einer Kirche, *f*;

2) *N. e.* Berges u. der Umgegend; Мако-

вичанíй *m.* Einwohner dortselbst, *m.* *Тор.*

Маковíй, *m.* s. Макопíйка.

Маковíйка, *f.* der Tag der Márt-

tyrer Makkabäer, (1. Aug. a. St.); die Fa-

sten vor Успéниэ, *s.* Спáсiвка.

Мáковник, (*d.* -йчок), *m.* Mohn-

plätzchen, *n.* (in Honig gekochte Mohnkörner in viereckige Täfelchen getrocknet); Monkuchen, *m.*

Маковница, *f.* Verkäuferin von Mohnplätzchen, *f.*; 2) *Ф.* (*Поес.* 1867. 34) Kirchenthurm, *m.*

Макогін, -бна, *m.* (-гінка, *f.*), Walze, *f.* Mangelholz, Rollholz, *n.* Reibstock, Reibkolben zum Einreiben, Quetschen des Mohnes & *m.*; 2) der Achsentheil, worauf das Wagenrad kommt.

Макобѣнѣ, *n. coll.* Maiskolben, *pl.* Макодзьобѣ, (-дзьобѣница), *f.* Buchfink, *m.* (*Fringilla coelebs*).

Макобѣндра, (-лѣдра), макопійка, (пѣй-) *f.* Bluthänfling, *m.* (*Fringilla cannabina*). [кітра 1).

Макогѣртъ, *f.* макогѣрт, *m. s.* Макогѣра, *f. s.* Макогін 1); *glatt rasierter Kopf *M+B.* 128. [Rube.

Макоша, *f.* altslavische Göttin der Makris, *m. Вест.* I. 161 Art Pflze.

Макѣм, *m.* Maximus; Макѣмѣха, *f.* Weib des M. [2) Nbl. der Стрѣмба.

Макѣмець, -мця, *m. N. e.* Berges; Макура, *f.* Alpe, *f. s.* Магура.

Макух, *m.* Mohnkuchen, Oelkuchen, *m.* (aus d. Oelmühle). [kuchen ähnlich.

Макуховатий, *Ч. V.* 176 dem Oel-Maкуша, *f.* hässliche, zwerghafte, untersetzte dabei putzsüchtige Kokette, (*Ф.*)

Макушѣнка, *f.* Speise aus макух be-Мал, *a. H.* 28 s. Малій. [reitet (*B.*)

Маль, *f.* (*pl.* малі) *coll.* junge Schafe. Малій, *m. s.* Мелій.

Маланка, (*d.* -лѣночка) *f.* Melania; 2) Unterhaltung mit Verkleidung eines Burschen als Mädchen, mit Liedern u. Neujahrwünschen am Abend vor dem Neujahr, *B.* (*Пр.* IX. 69) *Kol.* I. 121; 3) Art Spiel bei e. Todtenfeier *III.*

Маланкати, вті у Маланку; 2) an der Unterhaltung M. theilnemen.

Малахѣй, *m.* grosse Pelzmütze mit vier Zipfeln; 2) *C. I.* 187 Peitsche, Geissel, *f.*

Малацкати, малацути, *v. a.* mit flacher Hand schlagen.

Малѣшка, *f. s.* Маланка 1).

Мальгѣва, *f. s.* Яруга.

Малѣ, *s. n. a.* $\frac{1}{12}$ Liter als gew. Portion Brantwein. [*См.*; 2) Bild, *n.*

Малѣво, *n.* Zeichnung, Malerei, *f.* Малѣвний, kleinlich, geringfügig.

Малѣнький, малѣнечкий, (-ѣсенький, -ѣсечкий), *M. II.* 163 *dim. a.* sehr klein, winzig; *adv.* малѣнько wenig; по-малѣньки (-ку) allmählig, sehr langsam, ganz sacht.

Малѣнѣ, *f. coll.* kleine, niedrige Sachen, Gegenstände, Gewächse. [desalter, *До.*

Малѣнѣистъ, з-ости, von, seit Kind-Малѣнѣ, -ѣти, *n.* kleines Kind.

Малѣтѣнець, -нця, *m. N. e.* Berges. Малѣча, *f.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.*; 2) —, малѣчина *coll.* die Kleinen, die Jüngsten, kleine Kinder, kleines Volk, *Бил. Левч.*

Малѣгарня, *f. s.* Розсадник, *Gr.* 23. Малѣзна, *f.* Kleinigkeit, *f.* geringfügige Sache, *См.*

Малѣй, *a.* klein, wenig, gering. Малѣйк, *m.* Zwerg, *m.* (von e. Bukkeligem); — маликуватий кнѣ Pferd mit eingefallenem Rücken.

Малѣйна, (*d.* -лѣнка), *f.* Himbeere, *f. pl.* Himbeersträucher, *pl.* (*Rubus idaeus*); *adj.* малиновій.

Малинѣвка, Art Birnen; 2) слѣвка — Rothkehlchen, *n.* (*Sylvia rubecula*).

Малиннѣк, *m.* Ort wo viele Himbeeren wachsen.

Малинѣк, *m.* Himbeerenwein, *m.* Малѣти, *v. a.* kleiner machen, verringern.

Малѣтовня, *f. Левч. s.* Молѣтовня. Малѣшко, *m.* der Kleine, *s.* Малѣча 2). [mel, *n.*

Малѣвка, *f.* Käselaiichen mit Küm-Малѣвнѣй, *a. Св. s.* Мальовнѣй, bildschön. [klein, *pl.*

Малѣг, *m. coll.* junge Lämmer, *Zik-Малѣйна, малѣгра, f.* das Irrereden in der Fieberhitze.

Малѣистъ, -ости *f.* Kleinheit, *Пар.* Kleinigkeit, *f. Др.*; 2) Kindesalter, *n. M+B.* 90.

Малѣти, *v. n.* kleiner werden, eingehen. Малѣч, *f. s.* Малѣча 2) und Малѣг (*B.*)

Мало, *adv.* wenig; nicht lange; ein wenig, das wenige, — чого wenig wovon; мало-арѣдя ein wenig später, nach kurzer Unterbrechung; м. хто selten jmd, м. коли selten wann; м. не..., м. що не... es fehlte wenig, beinahe, fast, змала (з малѣго, з малѣку) von Klein an, von Jugend auf; мало по-малу allmählich, nach und nach.

Маловажити, *v. a.* собі щось (ко-
гось) etw. (jmdn) gering achten, leicht
nehmen, gering schätzen.

Маловажний, *a.* unwichtig, unbe-
deutend, geringfügig.

Маловажність, -ости, *f.* Unwicht-
tigkeit, Geringfügigkeit, *f.* [*m. Пар.*

Мальованець, нця, *m.* *Figurant,
Мальованка, *f.* bunt bemaltes Tuch,
Kleid &.

Мальовати, *v.* Малювати.

Мальовіло, *n.* Gemälde, Bild, *n.*

Маловірний, *a.* *Пар.* kleingläubig.

Маловічний, *a.* *Кл.* kurzlebig.

Мальовний, *Ос.* (61) II. 234, ма-
льовничий, *К. a.* malerisch.

Маловідний, *a.* wasserarm. [*det.*

Малограмбтний, *a.* wenig gebil-
Малограмотність, -ости, *f.* Un-
wissenheit, *f.*

Малодержний, *a.* geringhaltig, *Пар.*

Малодержність, -ости, *f.* Gering-
haltigkeit, *f.* *Пар.*

Малодушив, *n.* III. II. 108, мало-
душність, -ости, *f.* Kleinmuth, *m.* Ver-
zagtheit, Engherzigkeit, *f.* III.

Малодушний, *a.* kleinherzig, eng
herzig; kleinmüthig.

Маловістний, *a.* wenig bekannt.

Малоземелъ, *n.* Knappheit, Unzu-
länglichkeit des Bodeneigenthums.

Малоземельний, *a.* Kleingrund-

Малозерний, *a.* mit spärlichem
Samen. [*Kaliber* (v. Feuerwaffen).

Малозіркий, *a.* (Ф.) vom kleinen

Малозначний, *a.* unbedeutend,
gering, geringfügig, III.

Малокористний, *a.* wenig nütz-
lich, nicht vortheilhaft. [*einige wenige.*

Малокотрий, *a.* selten ein, s. jmd; *pl.*

Малокрбвний, *a.* blutarm, anä-
misch, *Кл.* [*mut, Anämie, f.*

Малокрбвність, -ости, *f.* Blutar-

Малоліт, *Ме.* 291; малолітний,
a. малоліток, -тка, *m.* jung an Jahren,
minderjährig, unmündig.

Малолітність, -ости, *f.* Minder-
jährigkeit, Unmündigkeit, *f.* [*Zahl.*

Малолічний, *a.* *К.* klein an der

Малолюдний, *a.* wenige Indivi-
дуен zählend; menschenarm, volksarm, *К.*

Малолюдність, -ости, *f.* geringe,
schwache Bevölkerung.

Малолюдком востати ся *К.* sehr we-
nig Menschen zählen, entvölkert werden.

Маломіщанійн, *m.* Kleinbürger,
Kleinstädter, *m.* [*Пар. a.* kleinstädtisch.

Маломіщанський, маломіський,
Маломбвний, *a.* wenig sprechend,
wortkarg. [*kargheit, f.*

Маломбвність, -ости, *f.* Wort-

Маломбжний, *a.* wenig vermö-
gend, unvermögend, unbemittelt.

Малоплодний, малоплодобитий,
Фр. a. wenig fruchtbar, fruchtarm.

Малоплодність, -ости, *f.* Unfrucht-
barkeit, *f.* [*m. Пар.*

Малопрбдаж, *f.* Kleinverschleiss,
Малорбслий, *a.* kleingewachsen,
von kleinem Wuchse, niedrig *He. ГIII.*

Малорбслість, -ости, *f.* kleiner
Wuchs. [*herzig B.*

Малосвідчий, *a.* unerfahren; eng-

Малосйль, *n.* Kraftlosigkeit, Schwä-
che, *f. B.* [*ten*] III. II. 9.

Малосйлий, *a.* schwach (an Kräf-
Малбта, *f. coll.* Menschen ohne Be-
deutung, *pl. Ос.* 155.

Малосумний, *a.* unverständlich, thö-
richt; blödsinnig, unzurechnungsfähig, (B.).

Малосумність, -ости, *f.* Blödsin-
nigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Малосучений, *a.* wenig gelehrt.

Малосціненъ, *n.* Geringschätzung,
f. Top. [*geringachten.*

Малосцініти, *v. a.* geringschätzen,
Малосцінний, *a.* geringschätzig, III.

Малочисленний, *a.* wenig zahl-
reich, gering an Zahl. [*ringe Anzahl.*

Малочисленність, -ости, *f.* ge-
Малпа, малфа, *Wgr. XV. f.* Affe, *m.*

Малпувати, *v. a.* nachäffen.

Мальство, *n.* Kindheit, *f.* з малоро
мальства *К.* von zarter, *К.*

Мальфівниця, *f. Ф.* Hexe, *f.*

Мальчик, малюк, *Левч. m.* der Kleine,
Knabe, Bursche, *m.*

Малювати, *v. a.* malen; *мальова-
ний, *a.* nur gemalt, nicht wirklich, nichtig.

Малювіна, *f.* s. Русалка, Melusi-
ne (halb Mädchen, halb Fisch).

Малюнквий, *a.* malerisch, *Кл.*

Малюнок, -нку, *m.* Gemälde, Bild, *n.*
Малюство, *n. Св.* Kleinigkeit, Ge-
ringfügigkeit; Kleinlichkeit, *f.*

Малюта, *m. f.* von kleinem Wuchse, vom

kleinen winzigen Menschen, *А.Д.С.П.* 112.

Малюхний, малюсенький, *а. Левч.*
с. Малёнький. [*Н. 23. О.П.*

Малы́, -яти, малы́тко, *n.* kleines Kind,
Ма́лява, *f.* Nbl. des Прут; 2) *N.*
e. Berges. [скій, Maler-.

Маля́р, *m.* Maler, *m. adj.* маля́р-
Маляри́вна, *f.* Tochter des маля́р;
маля́рка Weib des *m.*

Маля́рня, *f.* Maleratelier, *n.* *Левч.*
Маля́рство, *n.* Malerei, *f.*

Маляри́чук, *m.* Malerbusche, *m.*

Ма́ма, *f.* Mutter, Frau Мама, *f. adj.*
ма́мин, — син *s.* Мама́й.

Мама́й, *m.* *КС.* (82) V. 348 с. Ба́ба 13).

Мамаля́ла, (-я́я), *f.* *s.* Куле́ша.

Мама́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*

Ма́мка, *f.* Amme, *f.* пи́гі в мамкі, за
ма́мку *s.* Ма́мчити, *v.* Mutter, *f.* *s.* Ма́ма.

Ма́мкува́ти, *v.* Ма́мчити.

Ма́мляти, ма́мрати, *v. a. s.* Га́мляти,
etw. flau arbeiten, *f.* gehen &.

Мама́на, *f.* Mammon, *m.* *Geld, *n.* *МШ.*

Ма́мочка, *f.* *s.* Мама́ня, (*vocat.*
ма́мчи́ко *У.*).

Ма́мра, *m. f.* (-а́вець, *m.* -а́вий, *a.*)
s. Га́млавий, flauer Arbeiter.

Ма́мрам, *m.* † *К.* (*Нива.* 142. 175)
schriftliches Document, Vollmacht, *f.*

Ма́мси, *pl.* *s.* Паляту́рки.

Мама́ула, *m.* *s.* Нью́нка.

Мама́ўня, *f.* (*vocat.* ма́мунь *Ле.* 79.
89) *dim.* Mütterchen, liebe Mutter.

Мама́ці́й, *m.* *s.* Мама́й.

Ма́мчин, *a.* der Amme, Ammen-.

Ма́мчити, *v. n.* Ammendienste ver-
richten, Amme sein; (*v. a.* — ді́ти).

Ма́на, Zusatzpartikel: кто-ма́на, що-
ма́на, де-ма́на & wer immer, was i.,
wo i. & (кто-бу́дь &); 2) *adv.* *Фр. s.* Мо́же.

Ма́на, *f.* *s.* Ма́ра *С. I.* 200; Trug,
m. Täuschung, Bethörung, Vorspiegelung,
Lockung, *f.* ма́ну ко́му пуска́ти блауи
Dunst jmdm vormachen.

Ма́насти́р, ма́насти́рище, & *s.* Мо-
насти́р &; ма́нах *Левч.* *s.* Мо́нах &.

Ма́на́та, *f.* якáсь — з не́ба впа-
ла ==? планета, ein Wunderding.

Ма́на́те, *n. coll.* ма́на́тки, *pl.* *К.*
P. II. 194 Habseligkeiten, Siebensachen;
Lumpen.

Ма́на́тка, *f.* *Ф.* *s.* Хусти́на.

Ма́нэ́р, *m.* ehem. 1½ Kreuzer Wie-

nerwahrung; *pl.* *Geld, *n.* *ВВ.* [nensis.
Ма́нгеру́шок, -шка, *m.* Aster chi-
Ма́ндари́на, (*d.* -я́нка), *f.* weibl.
Obergeck.

Ма́нда́тор, (verächtl. ма́ндатори́на),
m. Mandator, ehem. Ortsrichter u. Be-
zirksvorstand, *m*; *adj.* ма́ндаторе́кий.

Ма́ндебу́рия, *f.* = Ма́гдебу́ргия
Magdeburgerrecht, ма́гдебу́рке пра́во.

Ма́ндель, (-ді́ль, -дзі́ль), *m.* Mass
von 15 Stück, bes. Bundstroh.

Ма́нджа́к *m.* Schabe, *f.* (Blatta orient.).

Ма́нджа́ти, *v. n.* rüstig, munter
wandern.

Ма́ндзьо́х, *m.* §. *s.* Ма́ндріве́ць.

Ма́ндибу́рка, *f.* Kartoffel, *f.* (Ма-
gdeburger Frucht). [-kuchen, *m.* (пирі́г)].

Ма́ндибу́рянйк, *m.* Kartoffelbrod,
Ма́ндилю́ха, *f.* *s.* Му́дбо́ха.

Ма́ндри, *pl.* *М+Б.* 51 *s.* Ма́ндрі́вка

Ма́ндріфу́ля, *f.* Einbeere, *f.* (*Pa-*
ris quadrifolia); *s.* Ма́ндріду́на. [chen, *m.*

Ма́ндрік, *m.* Quarkkäse; Käseku-

Ма́ндріве́ць, -вця́, *Ст.* ма́ндрі́в-
нійк, *m.* Wanderer, Reisender, Tourist;
Nomade, *m.*

Ма́ндрі́вка, (*d.* -івочка), *f.* das
Wandern, Reisen; Wanderung, *f.* Wan-
derzug, *m. adj.* ма́ндрі́вничий, der Wan-
derung, Reise-. [gereiste, *s.* Захо́жий.

Ма́ндрі́вний, *a.* der Reisende, Zu-
Ма́ндрю́ха, *f.* Landstreicherin, die
„Fahrende“, *Мак*; liederliche Dirne
Кв. 126.

Ма́ндрувáти, *v. n.* wandern, rei-
sen, ziehen, streichen; ма́ндріваний,
a. *Кв.* 407 flüchtig, verlaufen.

Ма́ндя́к, *m.* Bauerkittel, *m.* [machen.

Ма́не́жити ся, sich zieren, Ziererei

Ма́не́нький, *a.* *s.* Ма́ле́нький.

Ма́не́ра, *f.* Manier, *f. adj.*; ма́не́р-
ний, manierirt, affectiert.

Ма́ні́сто, *n.* *s.* Мо́ні́сто.

Ма́ні́ти, *v. a.* trügen, täuschen, be-
rücken; vorspielen, vorgaukeln, verlok-
ken, ко́гось чим. [Irrwege *pl.* *III. II.* 226.

Ма́нівці́, *pl.* Umwege, Nebenwege,

Ма́ні́жний, *a.* geziert, gezwungen,
affectiert.

Ма́ні́їти ся, *s.* Сні́їти ся, (*Фр.*).

Ма́ні́р, *m.* *s.* Ма́не́ра, *Ос.* (62) *X.* 111.

Ма́ні́я, *f.* Manie, Leidenschaft; Be-
thörung, *f.*; Wahnsinn, Taumel, *m.*; 2)

N. e. teuflischen Wesens, Quälgeist, m. Phantom, Ungeheuer, n.

Мáнка, *f. Blende, f. Пол.*

Мáнька, *f. Rind, n.*

Манклюв, *m. s. Яяклюв.*

Манькó, *m. s. Михáнь. [sinn, m.*

Манкóлля, *f. Melancholie, f. Trüb-
манлйвий, a. verlockend, trügerisch, ВВ. [fluitans); маннйсеге молокó?*

Мáнна, *f. Mannagras, n. (Glyceria*

Манновéць, -вця́, ясень — *m. Man-
naesche, f. (Fraxinus orní).*

Маннй́, (-вэ), *n. C. s. Марá, морóка?*

Мановéць, -вця́, *m. K. Пар. s. Ма-
ннй́. [seligkeit, f. Пар.*

Мáнок, -нку, *m. C. s. Майнó, Хаб-
Маноцйвник, m. КС. (82) 591*

Gaukler, Zauberer, *m. [f; 2) s. f.*

Мантá, *f. 3g. Verlockung, Betrügerei,*

Мантá, мантáч, мантй́, мантянй́к,
мантáр, *m. Betrüger, Schwindler,*

Gauner, *m. (-áрка, f. in, f.).*

Мантáчити, мантй́ти, мантй́-
лити, *v. a. betrügen, schwindeln, scha-
chern, feilschen. [Nachsetzen der Sense.*

Мантáчка, *f. hölzerner Spatel zum*

Мантй́вий, *a. betrügerisch, Бор.*

Мáнтйя, *f. Mantel eines Fürsten, e.
Bischofs, m. [gener Rock.*

Мантлйна, *f. schlechter, abgetra-*

Мантўли, *pl. Art Maiskuchen mit
Káse; 2) мантўлки, pl. Naschwerk, n.*

Манўйло, *m. Manuel.*

Манўти ся, *impers. манé ся ко-
мўсь про щось jmdm ist etw. im Sinn,*

steht vor Augen, *B.; jmd fühlt sich hin-
gezogen, М. II. 101. [ziger Vogel.*

Манўшка, *f. — спивóчка Art win-
Мáнцй́, pl. кй́дати в мáнцй́ Würfel*

spieleu, *Пар. [кй́й.*

Манўсенькй́й, *a. dim. s. Манéнь-*

I. Мáня, *f. s. Мáрйя.*

II. Маня́, *f. Loch, woraus das Mehl
von zwischen den beiden Mühлsteinen*

herausfällt. [name der Frauen *H. 267.*

III. Мáня, *f. s. Манá, ОИ.; 2) Art Spitz-*

Маня́к, *m. Phantom, Gespenst, Gau-
kelbild, n. ТР. 55; 2) Schwindelkopf,*

Verführer, *m.; 3) s. Баламўт I. 1); 4)
leichter Reiter, К.*

Маня́ка, *f. К. II. 42 s. Маня́к I).*

Маня́чити, *v. n. s. Май́чити; мрй́-
сти, К.; stecken, Р. I. 74. hocken, kauern, М.*

Мáпа, *f. Mappe, Karte, Landkarte, f.*

Мáрá, *f. Gaukelbild, Phantom; Ge-
spenst; Traumgesicht, n.; leerer Traum,*

He., s. Мрй́я; 2) Täuschung, f. = манá

Кв. 206: напусгити на кого марў.

Мáравй́й, *a. В. schmierig.*

Марадй́к, *m. §. Ueberbleibsel, n.*

Марасўда, *m. f. H. 129 der (die)
sich garstig u. schmutzig kleidet.*

Мáрати, (-áю, -áеш), *v. a. beschmie-
ren, besudeln.*

Марáтка, *f. Kalmar, m. (Loligo).*

Марвáвкати, *v. n. s. Мй́вкати.*

Мáргá, *f. s. Маржй́на; grosse Vieh-*

Мáргель, *m. N. e. Berges. [herde.*

Маргель, -глю, *m. Mergel, m.*

Маревнй́чй́й, *a. C. m. schwärmend,
Phantasie-*

Мáрево, *n. Zwieliicht, Halbdunkel, n.; 2)
Schwärmerei, Phantasie, f. Wahn, m. H. 61.*

Марéна, (*d. -éночка*), *f. der Baum
(Puppe &) am Feste des Кўпáло, — ку-
пáльна Ч. III. 194; 2) s. Мерéна.*

Марéнник, *m. Ungethű, n. [fluv.*

Маренчўк, *m. junge meréна, Barbus*

Мáрець, -рця, *m. Monat März. (В.).*

Маржй́на, (*d. -й́нка*), *f. Rindvieh, n.*

Мáри, *pl. Bahre, f. [ти собй́.*

Марикувáти собй́, *s. Кривдувá-*

Марй́лька, *f. Amaryllis; марй́лко-
вáти, pl. Narcissenartige, (Amaryllideae).*

Марй́на, (-й́ня), Мáрй́ся, (-й́сень-
(-й́ська), *f. Marina, Maria.*

Маринá, *f. А Г. 162 s. Марá, мэри-*

ще: осина́ им — марина́! =? Морéна.

Маринáта, *f. mariniertes Fleisch.*

Марй́нна, марй́на, *f. s. Марўна;*

Anthemis nobilis.

Маринувáти, *v. a. marinieren.*

Мáрити, *v. a. М. C. m. träumen, im*

Traume sehen, мэрить ся в снй́, *Лзвч.*

Маричéска, *f. N. e. Berges u. ei-*

ner полонй́на.

Мáрище, *n. s. Мáра I).*

Марй́юнка, *f. s. Йлэць.*

Марй́янка, шенй́ця = *f. Art ro-*

ther Sommerweizen. [Mariechen.

Мáрйя, Марй́яка, *f. Maria, Marie,*

Мáрйян, Мáрдриан, *m. (Valeriana*

Мáрка, *f. Marke, f. [offic.).*

Маркитáнт, *m. Marketender, m.;*

маркитáнка, *f. Marketenderin, f. (adj.*

-áньскй́й).

Маркіян, т. Marcianus.
Марко, т. Marcus.
Маркóтка, ф. s. Мархóтка.
Маркóтний, (-кíтн-), а. verstimmt, niedergeschlagen, traurig.
Маркувáти, в. а. markieren.
Марлйвий, а. *Зап.* schwärmerisch, phantasiereich; trügerisch.
Мармазйнка, ф. Mütze aus rothem od. blauem Tuch.
Мармáрия. Мармáртица, *ф.* *Гол.* Marmaroszer Comitát == Мармарóска столяця. [Тáса.
Мармарош, ф. nördlicher Nöfl. der
Мармедюга, (-адюга), мармо-
лай, т. nichtsnutziger, böser Bube. [245.
Мармйза, ф. §. Gefriss, Gesicht, *н.* *Кч.*
Марморяний, Нс. мармурóвий,
а. aus Marmor.
Мармур, (-мip), т. Marmor, *т.*; 2) Heckensperling, *т.* (Accentor modularis).
Мармýрник, т. *В.* Lathyrus silvestris.
Мармурувáти, в. а. marmorieren.
Марнйй, (д. -енький), а. schlecht aussehend, abgehärmt; elend, dürftig; 2) eitel, nichtig, vergänglich; *adv.* марно, — з сьвiта зйтiй elend umkommen; zwecklos, nutzlos, [Nichts, Nichtigkeit, *ф.*
Марнйця, ф. *МШ.* eitler Tand, eitles
Марнйсть, -ости, ф. *К.* das Eitle, Eitelkeit; Vergänglichkeit, *ф.*
Марнйти, в. н. verkümmern, elend, siech werden. [ben, *т.*
Марновiрство, н. *К.* Aberglaube
Марнодýмець, -мця, т. eitler (stumpfer) Tropf, *Ст.* [He.
Марнойдýчий, а. eitler vergänglich,
Марномóвець, -вця, т. eitler Schwätzer, *К.*
Марносьоль, т. == Марйсьоль, *Левч.*
Марносьвáт, Ярэма, — Ра. I. 239?
с. Пуэтосьвáт.
Марносьоль, а. leeres Geschwätz, *К.*
Марнотрáвити, марнотрáтити, в. а. verschwenden, vergeuden, verprassen.
Марнотрáвиця, Гол. III. 167, (-áвниця, *Пар.*), *ф.* Verschwenderin, *ф.* hiederliches, leichtsinniges Weib.
Марнотрáвнйй, а. verschwenderisch, *Пар.* [ник, *Фр. т.* Verschwender, *т.*
Марнотрáвник, Пар. марнотрáт-
Марнотрáвство, н. Verschwen-

dung, *ф.* [schwenden.
Марнувáти, в. а. vergeuden, ver-
Маровáтий, а. unrein, *В.* маровáто-
 жовтáвий trübel. [(in d. Landwirt.).
Марок, -рка, т. Zeichenmacher, *т.*
Марочко, т. *дiт.* s. Мáрко.
Марочний, а. *Wgr.* XV. s. Мрач-
 нйй, захмýрений.
Март, мáрот, -рта, т. s. Мáрець;
adj. мартовйй, März-, márzlich.
Мáрта, Марту́ня, ф. Martha.
Мартйн. Мартйнець. -нця, *т.* Mar-
 tinus; 2) мартйн *Нс.* (*Пр.* XI. 1. 116)
Мöве, ф. (Larus); *б)* Flussfischadler, *т.*
 (Pandion haliaetos).
Мáртир, т. *Ф.* s. Мýченик.
Мартоплáс, т. Spasmacher, Schalk;
 Hanswurst, *т.* *В.*
Марýда, т. Marodeur, marod.
Марýдний, а. *Св.* traurig, düster;
 lästig, zudringlich; *adv.* -но langweilig
Всч. I. 365.
Марузáтий, а. s. Мурзáтий.
Марýна, марýнка, ф. Mutterkraut-
 Kamille, *ф.* (Chrysanthemum v. Pyre-
 thrum parthenium); 2) -ýнка дiка kreuz-
 blättriges Labkraut (Galium cruc.).
Марýня, (-ýнка). Марýся, (Ма-
 рýсина *Л.* 65); Марýсенька (-ýшка),
ф. Marianna, Maria, Mariechen.
Мáрфа, ф. Waare von Hausierern u.
 Tauschkrämern geführt, *ф.*
Мáрхiя, ф. — вхiдна Ostmark, *ф.*
Мархóтка, ф. schlechter Rauchtobak.
Марципáн, т. Marzipan, *т.* *С. I.* 192.
Марцйвкй, pl. Hühner die im März
 ausgekrohen sind.
Марцовйця, ф. *ВВ.* Märzwetter, un-
 beständiges Aprilwetter (мартовй хвiлi).
Мáрця, ф. s. Мáрта; Marianna.
Марчá, -ати, н. Märzhärschen, *н.*
Марчк, т. *дiт.* s. Мáрець.
Марш, (д. маршик), т. Marsch, *т.*
Маршáл, маршáлок, -лка, т. Mar-
 schall, *т.* *adj.* маршáльскйй; 2) Art
 Damenspiel.
Маршáлка, ф. *Ч.* IV. 676 s. Вильцé.
Маршáльство, н. Marschallwür-
 маршйна *ф.* (*Фр.*) s. Мамiна. [де, *ф.*
Маршувáти, в. н. *КС.* (82) V. 353.
с. Машерувáти. [*т.* (Asperula odorata).
Марýнка, ф. пахúча Waldmeister,
Мáса, ф. Masse, *ф.*

Масельнічка, *f.* Butterbüchse, *f.*
 Масельцѣ, *n. dim. s.* Масло. [-нарф. *m.*
 Масівний, *a.* massiv.
 Масіло, *n. s.* Mastilo. [Masken-
 Маска, *f.* Maske, *f. adj.* Масковій,
 Маскаліти, (-аріти), *v. a. s.* По-
 гáнти.

Маськати, *v. a.* streichen, schmieren.
 Маскати́н, *m.* Nbf. des Чéремош б.
 Маскува́ти, *v. a.* maskieren.
 Масля́к, (*d.* -ачок), *m.* Knochen, *m.*
 Ко. 184. III. II. 186; II. 141?

Маслі́на, *K.* маслічина, *f.* ма-
 слінне дéрево Ф. Oelbaum, *m.* Oelbee-
 re, *f.* (Olea europ.) Вол. *adj.* масліч-
 ний vom Oelbaum *K.*

Масло, (*d.* маслицѣ, Ч. IV. 31, ма-
 сличко), *n.* Butter, *f.* Оу. § 277. 1; *adj.*
 масляний, Кол. I. 143 s. Масляний.

Масловáти, *a.* butterartig.
 Масловéць, -вця́, *m.* Oelpalme, *f.*
 (Elais guineensis), *B.*

Маслосьвѣтиє, *n.* letzte Oelung.
 Маслува́ти, *v. a.* letzte Oelung
 spenden.

Маслю́к, масля́к, *m.* Butterpilz,
 Schmalzling, *m.* (Boletus luteus v. an-
 nulatus); 2) Egelschnecke, *f.* (Limax);
 Weinbergschnecke (Helix).

Масля́ний, *a.* Butter; 2) -е зїле
 Fetthenne, *f.* (Sedum telephium); 3) ма-
 сляна́, *s. a. f. gr. s.* Пу́щене.

Масля́нка, *f.* Buttermilch, *f.*; 2) Li-
 ium martagon. [-in, *f.*] ГIII.

Масля́р, *m.* (-лárка, *f.*) Butterhän-
 Мясля́ч, *m.* Ausbruch vom Weine, *m. B.*

Масна́вий, *a.* fettig.

Масні́й, *a.* fett; масно́ (*adv.*) їсти
 fett (fette Speisen) essen (nicht fasten);
 *glatt, gleissnerisch.

Масні́ця, (*d.* -йчка), *f.* Butterfass,
n.; 2) Butterwoche, *f.* Fasching, *m. IГ.*

Масні́сть, -ости́ *f.* Fettigkeit, Fett-
 heit, *f.*

Масно́йський, масноязі́кий,
a. glatt, gleissnerisch listig sprechend,
 schmeichelnd.

Масо́, *n.* (in d. Kinderspr.) s. Масло.

Масса, массі́вий, & s. Маса &

Масť, *f.* Salbe; 2) Farbe, *f.* (bei
 Pferden, im Kartenspiel &); до масці
 von derselben Farbe.

Маста́к, *m.* Meister in e. Sache,

Sachverständiger, Kenner, Künstler, Ко.
 208. Гл. б. 8.

Масті́ла, *f. aug.* Schmiere, *f.*

Масті́ка, *f.* Mastix, *m.* [m. К. Cm.

Масті́ло, *n.* Salbe; Pomade, *f.* Pflaster,

Масті́ти, (мащý, масті́ш), *v. a.*
 salben, einschmieren; bestreichen (mit
 Lehm, mit Kalk); fett machen, mit Fett
 einmachen (сграву).

Масті́льниця, *f.* Arbeiterin die
 mit Lehm ein Gebäude bestreicht, weisst.

Масті́ка, *f. dim. s.* Мась 2) *vgl.* Кієвка,

Масткíй, *a.* schmierig, von Fett od.
 v. Feuchtigkeit glänzend; -á земля Төр-
 ferthon, *m.*

Мастя́, *f.* Гол. *gr.* 49 s. Масť.

Масіо́венький, *a. s.* Маленький. &

Матъ, *g.* матери, *f.* §. s. Мати II.

Мата́, *f.* Matte, Strohmatte, *f.*

Маталáти, s. Гáлáти.

Матві́й, Маті́й, *m.* Matthäus; Ма-
 тві́й, *s. a. m.* des M.; 2) *N. e.* Berges;

Матві́ха, *f.* des M. Weib; Матві́шин,
s. a. m. der Матві́ха Sohn.

Матемáтик, *m.* Mathematiker, *m.*;
adj. математі́чний, mathematisch.

Мáтер, *f. s.* Мати II.

Матéрац, (*d.* -áчик), *m.* Matratze, *f.*

Матері́зна, матері́зна, *f.* Mut-
 tererbe, mütterliches Gut, *m.* Vermögen;

Mutterland, *n. adj.* материзні́ий zur
 Verlassenschaft der Mutter geh.

Мáтерій, *a.* in vorgerücktem Alter,
 in den älteren Jahren.

Мáтерин, матері́нський, *K. a.* Mut-
 ter, von mütterlicher Seite, mütterlich;

-на дұшка, *s. d. f.* 2).

Матері́нка, (-йска), *f.* Dost, *m.*
 (Origanum vulg.); 2) Feldthymian, Quen-
 del, *m.* (Thymus serpyllum).

Матері́я, *f.* Materie, *f.* Stoff, *m.*
 (in allen Bätgen); 2) Eiter, *n.*; 3) -ія́,
 linke Pflugsterze. [rial & *n.*

Матері́ял, *m.* Material; Baumate-

Матері́яліст, *m.* Materialist; *adj.*
 -лісті́чний materialistisch. [materiell.

Матері́альний, (-яний, *He.*) *a.*
 Матері́ний, *a.* Mutter-, — язїк Mut-
 tersprache, *f.*

Матері́к, *m.* Muttergestein, *n.* Пол.

Матері́ниця, *f. coll. s.* Маті́рка.

Матерюва́ти, *v. n.* Mutterstelle ver-
 treten.

I. Мати, (маю, маєш), *v. a.* haben; besitzen; — щось до себе die Eigenthümlichkeit besitzen; — щось на пам'яті im Gedächtnis behalten, gedenken, — на увазі etw. merken, beachten; — у кого 3 леви bei jmdm 3 Gulden gut haben; — щось з собою mit sich führen; — когось за що, чим wofür jmdn halten, als etw. haben; що маю діяти? was soll ich thun? маю за повинність сидіти ich bin verpflichtet zu sitzen, ich soll &; 2) — ся (одно до одного) sich verhalten; — ся sich befinden; як ся маєш? wie ist dein Befinden? wie geht's dir? wie steht es mit dir?; оні добре мають ся sie sind in guten Vermögensverhältnissen, sind wohlhabend; так має ся світ so geht es in der Welt; — ся до когось zu jmdn einen Zug, eine Neigung haben; вже ся маєш як ввечеру schon ist der Tag an der Neige; *ptc.* маючий wohlhabend.

II. Мати, *g.* матері, *f.* Mutter, *f.*; Мати Божя Gottesmutter.

Матидіва, *f.* Ф. Allerheil. Jungfrau.

Матіна, *f.* s. Натіна *Wgr.* IX.

Матиця, *f.* Gebärmutter, *f.* (uterus); 2) weibl. Scham, Geschlechtsglied bei Thieren; льохка- Weibchen des Wildschweins, Bache, *f. adj.* матичний *s.* Маточний.

Матичник, *m. s.* Матернік, *Пол.*

Матів, *m. s.* Матерія 1).

Матінка, *dim.* (-іночка), матір, матірка, *f. s.* Мати II Мütterchen, *n. adj.* матінчин. [Bästlinge, Maskel, *pl.*

Матірка, *f.* Samenhanf, Mäsch, *m.*

Матіркувати, *v. n.* кому́ auf die Mutter jmds fluchen, schimpfen.

Матірни, матірчати (коноплі) *pl. s.* Матірка.

Матка, *f.* Mutterbiene, Bienenkönigin, *f.* Weisel, *m.*; 2) s. Матиця 1) *Под. Левч.*; 3) Hauptader od. dicke Schicht des Erdwachses, *Фр.*; 4) — медведяча Lagerstätte des Bären, *Фр.* 5) — збожжева Mutterkorn; Roggenbrand, *m.* (Claviceps, Solerotium); 6) паніматка Frau Mutter, ehrende Benennung einer Frau; *adj.* матчин, *C.* II. 219.

Мать-мачиха, *f.* Tussilago farfara.

Матнати ся, *s.* Маяти ся.

Матня, *f.* Mutterwurzel, Herzwur-

zel, *f.*; 2) mittlerer Theil e. Netzes, Mittelnetzsack,*Netz,*n.* Falle, Schlinge, *f.* H. 111; Hosenbeutel, *m.*; 3) Zeit wo viele Arbeiten zusammentreffen; Gewühle, *n.*

Матобане, *n.* gestampfte Hanfsamen zum Oelschlagen.

Матобий, *a.* matt (vom Stahl, Glas &).

Матоблич, *m.* Narr, *m.* alberner Tropf.

Маторженик, *m. coll.* Gebäck, Zwieback, *n.*

Маточна, *f.* Me. 177 s. Мати II.

Маточина, *f.* Nabe in e. Rade, *f.* Löcher, beide Oeffnungen der Radnabe, *pl.*

Маточка, *f.* das Innere, der Grund *Ст.* Fruchtboden in e. Blüte, *m.*

Маточний, *a.* zur Gebärmutter geh. -і припадки hysterische Zufälle, *Ко.* 127; — луг Mutterlauge, *f.* — корінь *s.* Матня 1), Pfahlwurzel, *f.*

Маточник, (-ошник), *m.* Weiselzelle, -wiege, *f.* Eierstock, *m.*; 2) mehrere Pflanzen: Ballota nigra, Dracoccephalum moldav., Nepeta nuda, Petasites vulg.

Матридуна, *f.* Scopolina atropoides, *B. Ф.* (*Пр.* III. 196).

Матрикаль, *m.* Matrikelführer, *m.*

Матрба, *m.* Matrose, *m.* *Пол.*

Матрбна, *f. s.* Мотрбна.

Матулька, *f.* Puppe, *f.* [verdrehen.

Матулькати, *v. a.* vermummen,

Матуля, *f. s.* Ватуля (*B.*).

Матуся, (-усенька), матушна, *Ч.* III. 191, *f. s.* Мати II. ма́ма *adj.* матусин Mütterchens —.

Матуша, *f. s.* Тітка. [PfarrersFrau.

Матушка, *f. gr.* Mütterchen *n.*; 2) des

Мах, *m.* Schlag in die Luft, Schwung, *m.* Wucht, *f.* (*int.* мах!) 2) grosses Stück; да́ти ма́ху *Ос.* (61) V. 73.

Махан, *m.* *Др. с.* 238 *Мах.* II. 22.?

Махане, *n.* das Schwenken, Wedeln, Schwingen.

Махати, махнути, *v. n.* чим, etw. schwenken, schwingen, hin u. her bewegen; winken; hineilen; маха́й! laufe schnell hin! 2) — ся зким Ф. mit jmdm ringen, raufen.

Махина, *f. s.* Машіна; —, махіня (*Фр.*) etw. überaus Grosses, Gewaltiges, Riesiges; grosse Strecke. [haft.

Махінний, *a.* gewaltig gross, riesen-

Махлювати, *v. n.* schwindeln, betrügen.

Махляр, *m.* Betrüger, Gauner, Schwindler, *m.* *Пом.* III. 85; махлярка, *f.* — *in, f.* *Л.* 16. [nerai, *f.*

Махлярство, *n.* Betrügerei, Gau-Mаховій, *a.* zum Schwingen dienlich, *z.* В. Flügel der Windmühle; -и вѣла sehr lange Gabel; -и перá Schwungfedern, *pl.*

Махоїди, *pl.* Maul, Gefriss, *n.* Махомѣтник, *m.* Schlingel, Galgenstrick, *m.* [bak, *Левч.*

Мáхóрка, *f.* inländischer Raucht-Mахорнѹти, *v. n.* §. *Ал.* hineinlen.

Мáхталь, *m.* *Ф.* (*Ир.* II. 488) Bund, *m.* Zaspel, *f.* ? [kuchen der Juden, *m.*

Мáца, *f.* eine Metze (Mass); 2) Oster-Мацáк, *m.* крѣпкий як — *Н.* 258 ? *s.* Моцáк.

Мацáкѹи, итѹи на мацáкѹи gehen um mit den Händen die Fische unter dem Gestein zu fangen.

Мáцáнe, *n.* das Tasten, Befühlen. Мацапѹра *f.* §. Monstrum, *n.* Poranz, *f.*

Мáцáти, мáцáти, мацáнути, *v. n.* (*v. n.*) tappen, be-tasten, befühlen; greifen.

Мацeнѹи, (-инѹи), мацѹнчá, -áти, *a.* ganz kleiner Topf, (*B.*).

Мацѹнѹкии, мацѹненький, мацѹпкий, мацѹвенький, мацѹвенький, *a.* sehr klein, winzig. [mit Händen *s.* Мацáкѹи.

Мацóк, -цáк, *m.* das Fangen der Fische Мáцóк, -цáк, *m.* Sausack, „Matthias“, *m.* [kleiner Mensch, Zwerg, *m.*

Мацóба, *m. f.* мацóбкий, *a.* ein Мацѹкати, *s.* Мацáти.

Мáцѹр, *m. s.* Кóцур *Гол.* III. 559.

Мáчáнка, *f.* Tunke, *f.* als Zuspeis zum Brot &, *z.* В. Käse mit Rahm eingemacht etc.

Мáчáнник, *m.* Kuchen mit Mohn, *m.* Мáчáти, *v. a.* eintunken, eintauchen; befeuchten, nass machen; * — рѹки

в що unreine Hände bekommen wegen Theilnahme an Defraudation. [körnlein, *n.*

Мáчáна, (*d.* -янка *А-Г.* 166) *f.* Mohn-I. Мáчáка, *f.* *s.* Кѹтка.

II. Мáчáка, *f.* *s.* Бáла.

Мáчáкóд, *m.* der die мáчáка II. kaut.

Мáчáкѹвáти, *v. a.* збѹже beim schütterten Getreide bloß die Aehren abschneiden, wie маѹ beim Mohn bloß die Köpfe abschneidet; *s.* Мѹкати; * *s.* Перебeрáти *Gr.* 23.

Мáчáник, *m.* Mohnkuchen, *m.* (*B.*).

Мáчóк, -чкѹ, *m.* Feuerblume, Klatschrose, *f.* (*Paraver rhoeas*); *Par.* argemone; мáчáки, *pl.* Mohnpflanzen, *pl.* (*Rhoeades*), *B.*

Мáчóха, (-ѣха, -я́ха, -ýха), *f.* Stiefmutter, *f. adj.* мáчóшии, der Stiefmutter, stiefmütterlich. [мáчóвий.

Мáчáга, *f.* *He.* Mastbaum, *m. adj.*

Мáчýла, (-ýла), *f.* Keule, *f.*

Мáчýлeцѹ, -лцѹ, *m.* eingelassene Stange eines Gerüsts. [*gr.* Mariechen.

Мáша, Мáшечка, (-енька), Мáшка, *f.*

Мáшeрѹвáти, (маши-), *v. n.* marschieren.

Мáшáна, *f.* Maschine, *f.* (*d.* мáшáнка, kleine Maschine); *adj.* машинóвий, Maschinen-. [nist, Maschinenführer, *m.*

Мáшинѹист, машинник, *m.* Масхи-Мáшáти, (мáшу, мáшеш), *v. n.* *Фр.* *s.* Мáхати. [*f.* *Ч.* V. 253; Scheusal, *n.*

Мáшáра, *f.* garstige Larve, Maske, Мáшт, *m. s.* Мáчáга &.

Мáштáк, *m.* *Н.* 203 *s.* Мастáк.

Мáштáлѹр, *m.* Stallknecht, *m.*

Мáщeнe, *n.* das Bestreichen, Schmie- ren; Befetten, *s.* Мастѹти.

Мáю, *praes.* & мáючий *pte. s.* Мáти I.

Мáюла, *m. f.* langsamer Patron; blöder Tötel.

Мáявка, *f.* *ВВ.* (*Ир.* XII. 447) *s.* Мáвка; 2) — сѹня Blaugras, *n.* (*Molinia coerulea*), *B.*

Мáяк, *m.* Feuerbake, *f.* Leuchtturm, *m.* III. II. 42; 2) *coll.* Gebüsch, *n.* *Кол.* I. 65.

Мáяти, (мáю, мáеш, мáе), *v. n.* чим hin u. her bewegen; крильмѹи mit den Flügeln flattern, *ГIII.*; schwingen; sich regen, *s.* bewegen, *s.* рühren (vom Laube), *He.* *Гол.*; — ся по сѹвѹтѹи kümmerlich wandeln; 2) *s.* Маѹти *K.*

Мáятник, *m.* Pendel, *m.* *C.* I. 169.

Мáячeнe, *n.* das Phantasieren, Schwärmen, *n.*; 2) *Ч.* I. 47 Phantom des bösen Geistes. [men, träumen.

Мáячáти, *v. n.* phantasieren, schwärmen, Мáячáлѹвий, *a.* *ВВ.* träumerisch, schwärmerisch.

Мáячáлѹвѹсть, -ости. *ВВ.* маячнѹ, *Пар.* *f.* Schwärmerie; Einbildung, *f.* Wahn, *m.* [Utopist, *m.*

Мáячáник, *m.* Schwärmer, Phantast, Мáглá, *f.* Nebel, *m. s.* Имáлá, мрáка.

Мгліти ся, *Фр.* im Nebel verschwimmen, мрѣка мгліть ся.

Ме-ме! *int.* vom Blöken des Schafes.

Мѣбель, -бля, *т.* Möbelstück, *п. adj.* мебельный.

Мѣлювати, *в. а.* möbliren.

Мѣва хихотка, *ф.* Lachmöve, *ф.* Larus ridibundus).

Мѣвра, *ф.* s. Мѣрва. *Левч.*

Мегтіти, *в. п.* s. Мигтіти.

Мѣла, *ф.* Holz in Haufen aufgeschichtet, *п.* *Gr.* 23. [ten, sortieren.

Мѣлювати, *в. а.* дрѣва aufschichten.

Мѣдаль, *ф. т.* Medaille, Schaumünze, *ф.*

Мѣвѣдик, *т.* s. Мѣвѣдъ; 2) у млинѣ Triebwerk, *п.* Drilling, *т. ?*

Мѣвѣдина, мѣвѣжина, *ф.* Bärenfleisch, *п.*

Мѣвѣдиха, мѣвѣдиця, *ф.* Bärin, *ф.*

Мѣвѣдівка, *ф.* Nbl. des Bög.

Мѣвѣдѣвати, *а.* bärenartig, *Пол.*

Мѣвѣдчѣ, мѣвѣжа (-еженѣ), -ѣти, *п.* медведчук, *т.* Junges einer Bärin, *п.*; 2) Maulwurfsgrille.

Мѣвѣдѣюх, мѣвѣдик, *т.* Bärenspinnerraupe, *ф.* (Euprepia — eruca).

Мѣвѣдѣр, *т.* Bärenführer, *т.* Пар

Мѣвѣдѣний, *а.* vom Bären, Bären-

Мѣвѣдѣ, -ѣдя, (*aug.* мѣвѣдѣско, -ище), *т.* Bär, *т.* (Ursus); *мѣвѣдѣ *рл.* Bärenpelz, *п. adj.* мѣвѣдѣчий.

Мѣвѣдѣник, *т.* *H.* 23. старецъ мѣвѣдѣнику не товаришъ?

Мѣвѣдѣниця, *ф.* Art doppelsehniges Schwert zum ehem. Gebrauch auf Bärenjagden, *Фр.* [Hund.

Мѣделѣн, *т.* Bullenbeisser, grosser

Мѣджи, мѣжо, *Ог.* 186 s. Мѣжи.

Мѣдѣзна, *ф.* Meth, *т.* Methessenz, *ф.*

Мѣдик, *т.* Hörer der Medicin; Doctor, *т.*

Мѣдитувати, *в. п.* meditieren, nachdenken.

Мѣдициѣна, *ф.* Medicin, *ф. adj.* мѣдициѣнский, мѣдичный, medicinisch.

Мѣдѣвка, *ф.* Honigthau, *т.* s. Спадъ; 2) Honigbrantwein, *т.* *Гол.* III. 438; 3) *рл.* -кѣ Art sehr weicher u. süsser Pflaumen.

Мѣвѣний, *а.* *Ваг.* s. Мѣвѣвий.

Мѣдѣвнѣк, *т.* Honigkuchen, Lebzeltен, *т.*; gelbes Labkraut (Galium ochroleucum).

Мѣдѣвнѣкар, *т.* Lebzeltенбäcker,

Мѣдѣвнѣця, *ф.* Honigbehältnis, *п.* Пар; 2) Blütenstaub, *т.* Ф.

Мѣдѣнкѣ, *рл.* Art honigsüßer Aepfel.

Мѣдѣлювати, *с.* Мѣлювати.

Мѣдѣлк, *т.* *Пис.* s. Мѣделѣн.

Мѣдѣнѣй, *а.* honigreich, — *рик.*

Мѣдѣнѣця, *ф.*; Honigdrüse, *ф.* Honigbehälter, *т.* (nectarium) *B.* [sophyllum.

Мѣдѣнѣ кадѣлю, *п.* *B.* Melittis melis-

Мѣдѣнѣобѣри, *рл.* *N.* der Berge längs des Fl. Зѣруч.

Мѣдѣвѣй, *а.* Honig-, honiglich, honigsüß, -reich; — тѣждѣнъ, Flitterwoche, *ф.* *ГШ.*

Мѣдѣвѣйця, *ф.* s. Мѣдѣвка 1).

Мѣдѣвѣчик, *т.* *Гол.* III. 488 s. Пѣсѣчник, *Пис.* [*ф.* (labellum) *Вол.*

Мѣдѣогѣубок, -бѣка, *т.* Honiglippe,

Мѣдѣодѣйний, *а.* honigspendend, honigend.

Мѣдѣозѣбри, *рл.* Honiglese, *ф.*

Мѣдѣоѣда, *т.* Honigesser, *т.*

Мѣдѣоѣянѣн, *т.* *H.* 279 s. Мѣделѣн.

Мѣдѣонѣснѣй, *а.* honigtragend.

Мѣдѣотѣчѣвий, *а.* honigströmend, beredt, *III.* I. 349.

Мѣдѣскѣй, *а.* aus Medien kommend.

Мѣдѣѣза, *ф.* Meduse, *III.* II. 176; Art Qualle, Meduse, *ф.* *He.* (*IIp.* XI. 1. 122);

Мѣдѣѣзицѣ, *рл.* Medusae *Пол.*

Мѣдѣѣнка, мѣдѣунѣця, (-ѣлька, -ѣшка), мѣдѣвка, *ф.* rother Bienenaug. (Lamium purpureum); 2) Lungenkraut, *п.* (Pulmonaria offic.); 3) Spiraea ulmaria; 4) Thalictrum angustif.; *дѣвка-м. süßes Mädehen, (*B.*) [Мѣдѣѣнка.

Мѣдѣѣха, *ф.* honigsüße Birne, s.; 2)

Мѣдѣянѣй, (мѣдѣннѣй, *Кол.* I. 143),

мѣдѣянѣшнѣй, *Кв.* 300 *а.* aus Honig, s. Мѣвѣвий. [1), 2); 3) Primula offic.

Мѣдѣянѣк, (*d.* -ичѣк), *т.* s. Мѣдѣвнѣк *Меж.* *праер.* III. I. 60 s. Мѣжи.

Мѣжѣ, *ф.* (*рл.* мѣжи), Rain, Feldrain, *т.* Grenze, *ф.* [Rain-, Grenz-, Flur.

Мѣжѣвий, межѣвий, *а.* am Raine.

Мѣжи, *праер.* I) mit dem Genit. *Mi.* IV. 544 *Ог.* 186. II) mit dem Instrumental. *Mi.* IV. 749 auf die Frage wo? :

mitten, unter, zwischen: межѣ бѣихъ харѣк *M.* [*Ос.* (61) I. 9.], межѣ звѣздами zwischen den Sternen; межѣ нами unter uns, м. вѣрогами unter

Feinden; III) mit dem Accus. *Mi.* IV.

412 bez. die Gegenstände, zwischen welche, nach deren Mitte e. Bewegung vor sich geht: zwischen, unter: *межи гóри* zwischen (in) die Berge; *межи люде* *пiтi* unter die Leute gehen; *vgl. Помéжи, помiж*; *межé-очи* *вдáрити* zwischen die Augen schlagen. In der Zusammensetzung: Zwischen-, Mittel-, inner.

Межибедренный, а. Пол. s. Межиудóвий. [zwei Furten s. *Межириче*.

Межибрiд, -оду, т. Stelle zwischen

Меживлáда, f. Interregnum *н. Пар.*

Межигiрець, -рця, межигiреский, а. zwischen Bergen wohnend, liegend.

Межигрá, f. Zwischenspiel, Intermezzo, *н. Пар.* [ring (beim Insect).

Межигрúда, н. der zweite Brust

Межигу́зв, н. Arschkerbe, *f. Пар.*

Межидiя, f. Zwischenact, *т. Пар.*

Межиклiтний, а. zwischenzellig, *Под.* [Zwischensatz, *т.*

Межимéтний, а. -е *полáженi ГIII.*

Межимiр, т. Feldmesser, Geometer, *т.* [Völker-.

Межинáродний, а. international,

Межиплу́цний, а. zwischen den Lungen.

Межирéбра, pl. B. Mittelrippen, *pl.*

Межири́че, н. Gegend zwischen zwei Flüssen, *f.*

Межисiдка, f. He. (Ipr. XII. 471) das grobe Mehl, welches man unter die Brodlaibe auf die Backschaufel streut.

Межисiтка, f. H. 272 etw. Zwitterhaftes. [innerlich entzweit, in Fehde.

Межисóбний, межиусóбний, а.

Межи́ти, с. Межува́ти.

Межиудóвий, а.-а *болóнка, Schenkelhaut, f. Пол.* [Bürgerkrieg, *т.*

Межиусóбниця, f. innere Fehde,

Межиусóбник, т. welcher innerliche Unruhen, einen Bürgerkrieg hervorruft u. unterhält. [terregnum, *н. Пар.*

Межицáрство, н. Zwischenreich, In-

Межичастiчний, а. Molecular, *Пол.* [schenkiefer, *т. Пол.*

Межичéлюстний, а. -а *кiсть* Zwischen-

Меживáка, f. *межóванв, н.* Ausmessung, Feldmessung, *f.*

Меживнiк, мэжник, (Фр.), т. Anrainer, *т.*; 2) der den Rain verrückt, die Grenze verletzt.

Межовий, с. Межевий.

Межува́ти, v. а das Feld aus-, abmessen, die Raine bestimmen; 2) den Rain verrücken, verschieben.

Мез, миз, с. Мéжи, *Оз. 186.*

Мезанiна, f. Кн. Mezzanine, f. Halbgeschoss, *н.*

Мезгá, H. 16. мéзка, К. f.; weiches Fichtenbast; Splint, *т. adj. мезговий.*

Мездрó, н. innere Seite der Haut, des Leders, Aasseite, *f. с. Мiяска.*

Мезiнецъ, P. I. 86, мезiнный, мезiнка, Ст. с. Мiзiнецъ etc.

Мезковéць, -вцá, т. Splintkäfer, *т. (Luctus) B.* [barkeit *Пом. III. 99.*

Мезлéва, f. † Art Abgabe u. Dienst-

Мéi. gen. fem. pron. = моi(мói) Оз. 132.

Меканчáний, с. Миканчáний.

Мéкати, мекетáги, H. мéкнути, мекотiти (-бчу, -бчеш), (B.). v. н. meckern, blöken [fes.

Мекекé! int. vom Meckern des Scha-

Мекелiни, мекелiвини, pl. с. Мiякiни.

Мекéтити, v. н. с. Микiтити.

Мéкiт, -оту, т. das Meckern, Geblöke, *н.* [brod, *н.*

Мелáй, т. Maispolenta, *f. Kururutz-*

Мелáйник, т. sehr brüchiges Schiefergestein. [Малáнка 1).

Мелáня, (-áнка, -áця, -áшка), f. с.

Мелений, ptc. gemahlen *с. Молóги.*

Мельдува́ти, v. а. melden.

Мельду́нок, -нку, мельдóванв, н.

Мелдунг, f. [de, Mahlgut, *н. Пом. I. 165.*

Меливо, н. das zu mahlende Getreie-

Мелькати, мелькнути, v. н. win-

ken, blinken *III. I. 22*; vorbeihuschen.

Мелкiв, -овá, т. N. e. Berges.

Мелькóм, (-омá), adv. rasch vor-

überreitend, schnell vorbeistreichend;

obenhin; sehr kurz, geschwind *Ko. 99.*

Мельнé, с. н. а. Mahlmetze, Mühl-

gebüß, *f. Пар.*

Мельник, (мёлник Оз. 68. 88), т. Müll-

ler, Mühler, *т., adj. мельницкий* Müllers-.

Мельництво, н. Müllerhandwerk, *н.*

Мельничити, (меннi-), v. н. in der

Mühle mahlen; 2) Müller sein.

Мельничка, f. Müllerin, *f.*

Мельничу́к, т. des Müllers Sohn,

Mühlbursche, *f.*

Мельодiйний, а. melodisch.

Мельон, т. Melone, *f.*

Мелун, *m.* Zungendrescher, *m.* Св., мелуна утну́ти *H.* 134 aufschneiden, lügen. [Міюс *Пом.* III. 122.]

Мелюс, *A.D.* I. 108 verdorb. st. Мі҃с, Мемозіна, *Ч.* I. 200 s. Малюзіна. Мень, меньок, *H.* 240, *m.* s. Мнюх, *Ма.* II. 290.

Менаж, *m.* менажка, *f.* Menage, *f.* Менажерія, *f.* Menagerie, *f.* Менажка, *f.* Art Menageschüssel aus Blech.

Менажувати, *v. a.* menagieren; — ся з чим womit haushälterisch vorgehen. Менакбвий, *a.* s. Меканчаний, *Зан.* II. 402. [Мінджувати.

Менджувати, *v. n.* *M+B.* 364 s. Мендивешка, *f.* s. Вош, *B.*

Менё, *pron. pers. gen. and acc.* meiner, mich; мені (мінні) *dat.* und *loc.* mir, in mir *Ог.* 129.

Менё, менній, мнё, *n. s.* Имя, *Ог.* 56. 80.

Меніни, менійник, & s. Именіни &

Менкет, *m.* Manchette, *f.* [im Nu.

Мент, в один — in einem Moment,

Ментá, *f.* weibl. Pelzkleid mit Besatz.

Менталь, *m. s.* Медаль; (*d.* ментáлик).

Ментюк, (-юх, -҃с), *m.* s. Мнюх.

Менувати ся, sich nennen, *Левч.*

Менчел, Мёнчов, Мёнчул, *m.* *N. e.*

Berges; Менчелик, *m.* *N. e.* полоніна.

Менчий, менший, *a. compar.* zu

Малый; *d.* меншенький, der kleinste,

jüngste; der jüngere unter zwei Klei-

nen; менче, менше, *adv.* weniger.

Менчія, *f.* kleinerer übrigbleibender

Theil. [men, *n.* Verminderung, *f.* *Пар.*

Мёншане, *n.* Abnahme, *f.* Abneh-

Мёншати, менчити, *v. n.* kleiner,

weniger werden, abnehmen, vermindert

werden. [derheit, Minorität, *f.*

Меншинá, меншість, -ости, *f.* Min-

Меншіти, *v. a.* kleiner machen,

vermindern. [Dünger, *m.*

Мёрва, *f.* Wirrstroh. *n.* Streu, *f.*; 2)

Мервий, *s.* Мертвий.

Мёрвиско, (-ище), *n.* Strohlager, *n.*

Мервистий, мервястий, *a.* гній

Strohdünger, *m.*, -а солóма s. Мёрва.

Мёрвити, *v. a.* zusammenwirren; 2) düngen. [(v. Kranken).

Мёрвити, *v. n.* im Marasmus liegen

Мёрга, мёргало, мергун, *m.* Grü-

bler, Grübelkopf, Silbenstecher, *m.* *Пар.*

ГIII.

[sich verdüstern, (B.).

Мергáснути, *v. n.* dunkel werden,

Мёре, *adv.* s. Мабу́ть, майже *Wgr.*

126; 2) genau, nett, *Фр.*; 3) als Be-

theuerungspartikel. [Gitter, *n.* *Пар.*

Мерéжа, *f.* Fischernetz, *n.* *He.*; 2)

Мерéживо, *n.* feine Stickerei, feines

Gewebe, *От.* [ausnähen; 2) gittern, *Пар.*

Мерéжити, *v. a.* sticken, Muster

Мерéживка, *f.* Florfliege, *f.* (Heme-

robius); 2) Art Bauchpilz, *Вол.* [Muster.

Мерéжка, *f.* Stickerei, *f.* ausgenähetes

Мерéжник, губáк-, *m.* Boletopha-

gus reticulatus. [tepora).

Мерéжниця, *f.* Netzkoralle, *f.* (Re-

Мерéжчатий, *a.* *Пар.* gewürfelt,

Gitter. [lach, *m.* (Pferd), *H.* 17.

Мёрен, (*d.* кінь-мерéнець), *m.* Wal-

Мерéна, *f.* Barbe, *f.* (Barbus flu-

viatilis). [kauen.

Мерéндати, (-дзати), *v. a.* wieder-

Мерéндя, *f.* zubereitete Speise; Pro-

viant, *m.*

Мереніти; мереніти, *v. n.* *impers.*

-ить es fällt ein Staubregen; der Him-

mel ist trübe geworden, regnerisches

Wetter steht bevor (B.).

Мересніця, *f.* мёрест, *m.* Pfrille,

f. Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis);

Мерéти, *s.* Мёрти. [*Пом.* I. 172.

Мерéчити, *s.* Мёкати.

Мерешкй, *pl.* *N. e.* Berges.

Мёржа, *f.* s. Мерзъ, мёрза.

Мержеліти, *v. n.* *impers.* мерже-

літь es fällt ein Staubregen, (B.).

Мерзъ, *Мх.* мёрзá, *f.* alles Ekel-

hafte, abscheuliches, unflätiges Zeug;

Luder, *n.* ekelhafte Dirne.

Мёрзавець, -вця, *m.* *Др.* s. 189

der Abscheuliche, Sudler, *m.*

Мерзéнный, мерзкйй, *a.* ab-

scheulich, unflätig.

Мерзéнність; мёрзість, -ости,

мерзóта, *f.* Abscheulichkeit, *f.* Gräuel;

Unflät, *m.*

Мерзати, (мержý, мерзйш), *v. a.*

beschimpfen; 2) мерзять корóсь щось

etw. verursacht jmdm Ekel, jmd verab-

scheut etwas; 3) — ся чим etw. ver-

abscheuen, Ekel vor etw. haben.

Мёрзáль, *m.* sehr stinkendes Kraut.

Мерзінець, вінець — *Гол.* III.

392 s. Мерзéнный.

Мерзѣти, (-ію, -іеш), *v. n.* in Un-
 fäherei verfaulen III. II. 267.

Мерзкій, мерзалий, *H.* 103 *a.*
 gefroren; мерзко, *vdu.* eiskalt, frostig.

Мерзанути, *v. n. ge-* frieren, *Пом.* III. 7.

Мерзѣчка, *f.* Beschimpfung, *f.*
 Schimpf, *m.*

Мерин, *m.* *Kч.* 115 *s.* Мэрен.

Меринка, *f.* *s.* Мересниця.

Меркѣч, *m.* Widder, *m.* *Пом.* III. 9.

Меркнути, *v. n.* *s.* Померкнути.

Меркотѣти, *v. n.* schillern, spielen
 (*v.* Licht).

Мерль, *f.* linker Nbf. der Вбрэкла.

Мерлѣви, *pl.* *N.* *e.* Berges.

Мерлѣць, *g.* мерцѣя, *s.* Мертвѣць.

Мерлій, *a.* todt, ein Todter *adv.*
 мерло, *Ст.* [Sterbefall, *m.*

Мерліни, (*d.* -інки), *pl.* *H.* 184

Мерліця, *f.* Leder vom Aas, *n.* *Мі.*
 II. 304. [ний *Кл.*

Мерлѣк, *m.* *s.* Мертвѣць; 2) *s.* Смѣрт-

Мѣрства, *f.* §. bunter Haufen, Menge, *f.*

Мертвѣнний, *a.* *У.* Todes-, tödtlich.

Мертвѣнність, -ости, мертвѣчи-
 на, *f.* das Todtliegen, Marasmus, *m.*

Мертвѣць, *g.* мертвецѣя *Кв.* 136

мерцѣя, (*Оц.* §. 65) мертвѣяк, *B.* *m.* der

Todte, Leichnam, *m.* Leiche, *f.* *adj.*
 мертвѣцкій Todten .

Мертвѣшниця заплѣвиця, *f.* Tod-
 tenfliege, *f.* (Sarcophaga mortuorum).

Мертвій, *a.* todt, leblos; -ѣ свѣчка

die Kerze aus dem Fette einer Leiche;

-ѣ кістка harte Drüsengeschwulst, Scha-
 ле, *f.* Ueberbein, *n.* (scirrhus); -а кро-

пѣва *s.* Глухѣк; Мѣртві Вѣди lin-

ker Nbf. des Bor.

Мертвѣйти, *v. a.* ab-tödten; мерт-

вѣицій, *a.* tödtend, tödtlich, todbringend;

мертвѣща матерія, *Ф.* Stickstoff, Azot, *m.*

Мѣртвѣця, *f.* todte unfruchtbare

Bodenschichte, Untergrund, *m.*; 2) ver-

kümmertes Heidekorn.

Мѣртвѣсть, -ости, *f.* *К.* Todeslei-

ден, *n.* Todtenstarre, *f.*

Мертвѣти, *v. n.* *ТР.* 147 todt liegen.

Мертвороджѣний *a.* todtgeboren.

Мѣртвѣяк, *m.* *s.* Мертвѣць; * von

Schlitten im Sommer, die unbenützt

(todt) liegen. [*Пом.* I. 153.

Мѣрти (мру, мреш), *v. n.* sterben,

Мерфѣлити, (мерхвѣ-), *v. a.* ver-

wirren, auseinanderwühlen, -stöbern (со-
 лѣму); *v. n. impers.* vom Sprühregen,
 vom Schneegestöber.

Мерфѣй, *m.* *Wgr.* XV. *s.* Мѣрва.

Мѣрха, *f. m.* *s.* Мѣрха; 2) Мѣhre,
 Schindmähre, *f.* (*B.*).

Мерхнути, *v. n.* *М.* II. 75 *s.* Мѣркнути.

Мерцѣя, *f.*? -цѣяк, *m.* *Гр.* 343. 358
s. Мертвѣць. [*n.* (Cavia sobaya)

Мерчѣ, -ѣти, *n.* Meerschweinchen.

Мѣрча, мерчѣяк, *f.* (*B.*) *s.* Мѣжа.

Мѣрчик, *m.* kleine Leiche (*Фр.*).

Мерчѣти, *v. n.* *s.* Мѣжити, *Пом.* III. 9.

Мѣрша, *f.* Aas, *n.* *Luts.* 157. Vieh, *n.*

Мершѣвиця, *f.* мершѣник, *m.* Aas-
 käfer, *m.* (Silpha).

Мершѣнка, *f.* (*B.*) Kuh, *f.* мер-

шѣник Ochs, *m.* (Schindvieh), *n.* [lich].

Мѣршник, *m. coll.* Маржѣна (verächt-
 Мѣршій, мершѣнько *Ч.* VII. 576.

adv. schnell, *P. I.* I. schneller, *Пом.* I. 75.

Мѣрѣва, *f.* kalter Regen. [düster.

Мѣрѣвий, *a.* *s.* Мѣрѣвий; *adv.* -во

Мѣрѣник, *m.* *Ст.* (*Пр.* II. 125) *s.*
 Мертвѣць?

Мѣрѣстий, *a.* *s.* Мѣрѣстий.

Мѣсия, *m.* Messias, *m.*

Мѣсть, *f.* Rache, *f.* [kehren.

Мѣсти, (мерѣ, мерѣш), *v. a.* fegen,

Мѣстний, *a.* *Др.* 29. rächend; räch-
 gierig, rachsüchtig.

Мѣстник, *m.* Rächler, *m.* III. I. 178.

-иця, *f.* Rächlerin, *f.* *Пар.*

Мѣт, *m.* *H.* 148 Wurf; Schwung, Schuss,

m.; в одѣн мет, (в одну меть *Др.* *s.*

105) in einem Nu, *М.*; мѣтом чимѣсь

кѣнути в корѣ auf jmdn womit mit

Wucht schleudern; 2) *s.* Прѣмет (*Фр.*).

Мѣтѣ, *f.* Ziel, *n.* однѣ на мѣтѣ мѣти

das eine Ziel vor Augen haben, den

einen Zweck verfolgen.

Мѣтѣвка, *f.* Wurfmaschine, *f.* *Фр.*

Мѣтѣль, *m.* Metall, *n.* *adj.* металѣ-

вий, metallен.

Мѣтѣльна, *f. coll.* *Ваз.* die Metalle, *pl.*

Мѣтѣльничий, *a.* metallinisch; -чно

зелѣний metallgrün, *Пол.*

Мѣтѣльничтво, *n.* Metallurgie,

f. *Пар.* металѣничий, металѣурѣичний,

a. metallurgisch. [meln.

Мѣтанѣна, *f.* *ГБ.* geschäftiges Tum-

Мѣтарити ся, *Ос.* (61) VII. 6. sich
 tummeln.

Метати (мечу, мечеш), *v. a.* werfen, schleudern; — ся zucken; *b)* sich tummeln.

Метелик, *m. dim. s.* Мотылок; 2) *pl.* Spergulla arg.; *b)* kleine Brochüren, Flugschriften, *pl.*

Метелиця, *f.* Windhalm, *m.* (Agrostis alba); 2) Art Tanz.

Метелі, *pl.* wilde Bienen, *B.*

Метельник, *m.* Wirbelwind, *m.*

Метельничка, *f.* M. Strassenkehrerin, *f.*

Метелочки, *pl.* Stinkkresse, (*f.* Lepidium ruderales). [III 149.]

Метельтя, *n.?* s. Мителка, *Гол.*

Метельщик, *m.* Strassenkehrer, *m. M.*

Метелиця, *f.* s. Мотылиця; — медоїдка, Honigschabe, *f.* (Galleria melionella), *B.*

Метець, *m. s.* Митець, мистець.

Метикувати, *v. a. §.* urtheilen, erwägen. [tzig, *Левч.*

Метикуватий, *a.* scharfsinnig, wi-

Метити, *v. a.* Müllermassel beheben.

Метілка, *f.* Schneegestöber, *n.*

Метка, *f.* Gesellschaft, Compagnie, *f. M+B.* 326; *Ос.* (62) IX. 100 s. Купка.

Меткий, *a.* flink, hurtig; betriebsam, *ВГ.* 137. [und *pl.* s. Суголовки.

Метла, *f.* метлице, (-ско), *n.*

Метлиця, *f.* s. Метелиця 1).

Метличыце, *n.* mit метлиця bewachsenes Feld, *B.*

Метлюг, *m.* Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Aspera spica venti). [*f.* Пол.

Метний, *a.* Wurf-, -а даль Wurfweite,

Метнина, *f.* Müllermassel, *f.*

Метну́ти ся за чим, *III.* II. 89 nach etw. hinein um es zu holen.

Методий, *m.* Methodius.

Методичний, *a.* methodisch.

Метри́жа, метрýга, *f.* Plackerei, Strapaze, *f.* [schein, *m.*; 2) Metrik, *f.*

Метрика, *f.* Matrikel, Geburts-, Tauf

Метри́кальний, *a.* Matrikel.

Метри́чний, *a.* metrisch. [den.

Метру́жити *v. a.* strapazieren, ermü-

Мету́шити ся, *K.* sich tummeln, geschäftig herumlaufen.

Мету́шній, *f.* das Jagen, Hasten, *См.*

Метчи́й, *adv. compar.* schneller, *Левч. s.* Меткий. [Ч. IV. 147.]

Метяни́й, *ptc.* = метений *s.* Мести

Механи́к, *m.* Mechaniker, *m.*

Механи́ка, *f.* Mechanik, *f.* механічний, *a.* mechanisch.

Мехед, Мехедко, *m. s.* Методий.

Меценна, *m.* Maecen, *Лип.*; *меценат, Gönner, *m.* [nach Art des Maecenas.

Меценатство, *n.* *Км.* Gönnerschaft

Меч, *m.* Schwert, *n.*; *adj.* мечевий.

Мечани́н, *m.* Pilger von Mekka, *m. См.*

Мечаткы́, *pl. B.* schwertblättrige Gewächse (Ensatae).

Мечведок, -дка, *m. s.* Почовід.

Меченбо́с, *m.* Schwertfisch, *m.* (Xiphias gladius). [*He.* Backofen, *m.*

Мечёт, (-еть), *m. КС.* (83) VII. 504.

Мечётъ, *f.* мечёт, *m.* Moschee, *f.*

Мечик, *m. dim. s.* Меч, Schwertchen, *n.*; 2) Weberkahn, *m.*; 3) schwertförmiges Schwingebrett in der Hanfbreche.

Мечный, *a.* Schwert-

Мечник, *m. s.* Меченбо́с, *Вол.*

Мечова́л, *m.* Gladiator, *m. Пар.*; *adj.* мечова́льний.

Мечова́тій, *a.* schwertförmig.

Мечта́, *f.* Phantasie, Grille, *f.* Trugbild, Hirngespinnst, *n.*

Мечта́тель, *m. К.* Schwärmer, Phantast, *m.*; мечта́тельный, *a.* schwärmerisch.

Мечта́ти, *v. a.* schwärmen, phantasieren.

Мешка́льний, *a.* bewohnbar, *Пар.*

Мешка́льність, -ости, *f.* Bewohnbarkeit, *f. Пар.*

Мешка́не, *n.* das Wohnen; 2) —, мешканя́чко, *dim.* eheliches Zusammenleben.

Мешка́нець, -ня, *m.* Bewohner, Einwohner, *m.*

Мешперга́ч, *s.* Мешперга́ч.

Меште́рний, *a. ungr. s.* Мисте́рний.

Мешти, *pl.* leichte Halbschuhe.

Мжа, мжы́ця, мжы́чка, *f.* Sprüh-, Staubregen, *m.* Nasskälte, *f.* düsteres Wetter, (*B.*) *Левч.*

Мжы́ти, *v. n. s.* Имжы́ти. [ter, *m.*

Мздовода́йтель, *m. † К У.* Vergel-Ми, *pl. prop.* wir, (*g.* нас unser); 2) dat. *sgl.* von я: mir (= мені).

Миг, *m.* Wink; Blick, *m.* в оди́н — in einem Nu. [oilla alba].

Мігавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Мігати, мигну́ти, *v. n.* und — ся *M. I.* 121. *He.* plötzlich erscheinen u.

verschwinden, schwanken, blinken; flim-

mern, huckern; очіма — blinzen.

Мигічка, *f.* *Левч.* s. Мжа.

Мігкати, *v. n.* blinzeln. [ГШ.

Мигкій, *a.* flimmernd, schimmernd.

Мігля, мігла, *f.* s. Мєгла; 2) steiler Bergabhang. [Flimmern.

Миготіне, *n.* zitterndes Leuchten,

Миготіти, мигтіти, миготати. *v. n.* s. Мігати, flimmern, blinzeln, blinken; schimmern; rasche Bewegung machen.

Миготлівий, *a.* flimmernd.

Миготниця, *f.* Wimperorgan, *n.*

Мидикувати, *He.* s. Метикувати.

Мидлянка, *f.* Seifenkraut, *n.* (*Sapponaria offic.*). [ken, *m.* Waschschüssel, *f.*

Мідниця, (*d.* -ичка), *f.* Waschbek-

міза, *f.* Maul, *n.*

Мізати, мізнути, *v. n.* mit dem Maul rühren, lecken; — ся sich putzen, s. schniegeln; *b)* schmeicheln, schwänzeln, buhlen.

Мизатий, *a.* *He.* mit grossem Maul.

Мизіпр, *m.* Art grosse Spinne (*Lycosa ucrainensis v. syngoriensis*).

Мизєрний, мизєрник & s. Мізєрний &. [ний &.

Мизійний, мизєльний & s. Мізій-

Мизіанка, *f.* rechte Pflugsterze. [len.

Мізяти, *v. n.* (намізяти ся) schmol-

Мизун, *m.* (-ўнка, Schmeichler, *f.*) Buhler, *m.* (in, *f.*).

Мійка, *f.* Waschbank, Waschschleuse, *f.* (für Schafe); 2) s. Мірка, (*Фр.*).

Мійниця, *f.* Waschbecken, *m.*

Мик! *int.* vom jähen Sturz: schub! flugs!

Мікало, *n.* Art Fischangel.

Міканець, -нця, *m. gew. pl.* gehelle u. glatt gezogene Theile des Gespinstes.

Міканка, *f.* Werg, *n.*

Миканчаний, міканичний, *B. a.* aus Werg. -е полотно grobe Leinwand.

Мікати, мікнути, *v. a.* rauhen, reissen, klauen; hecheln; zausen; — ся *H.* 37 hin u. her schwingen, streifen s. Вєштати ся, *Пот.* III. 63.

Микдїл, *m.* Mandel, *f.*; микдаловати, *pl.* Mandelgewächse, (*Amygdaleae*).

Микїта, *m.* Nicetas.

Микїтити, *v. n.* schwindeln, verdrehen, Ausflüchte suchen, zweideutig reden u. handeln; foppen.

Микїтка, *f.* Art Tanz.

Микóла, (-ай, *d.* -бка, -бльцьо), *m.* Nikolaus; * -блу зваліти *Кв.* 346? *adj.* Микóлин, (-блчин).

Миколáйки, (-айчики), *pl.* Mannstreu, *f.* (*Eryngium planum*), *He.*

Миколáйці, *pl.* Nestwurz, *f.* (*Nectottia nidus avis*).

Микóльник, ляц- die um den Tag des heil. Nicolaus laichende Abramis brama.

Микулáти, *v. n.* *H.* 63 s. Кліпати.

Милáй, *m.* *H.* 146 s. Мелáй.

Милáнка, *s.* Малáнка.

Милáти, *v. a.* winden.

Милéвий, *a.* Meilen; meileniang; милéве, *s. n. a.* Meilengeld, *n.*

Мійлий, (*d.* милéнький), *a.* lieb, liebenswürdig, angenehm, willkommen; *s. a. m. f.* der (die) Geliebte; по під сам мійлий Біг просїти когó jmdn anfehen, beschwören.

Миліне, *n.* мїліни, *pl.* (миліне *H.* 206) Seifenwasser, *n.*

I. Миліти, *v. a.* seifen, einseifen.

II. Миліти, *v. a.* irre machen, stören; — ся irren. [Ш. I. 209.

Мїлиця, *f.* Krücke, *f.* hölzernes Bein,

Мїлість, -ости *f.* Gnade, Güte, Gunst, Barmherzigkeit; Liebe *МШ. III. I.* 258, *f.*; Вапа Мїлость Euer Gnaden.

Мїлка, *f.* Пол. Fehler, *m.*

Мїлька, *f. dim.* eine kleine Meile.

Мїльна, *f. N.* e. Berges.

I. Мїльний, (-лн-), *a.* Seifen; -а травá s. Мїльник 1); 2) -а свїта *Ал.* -е сукно *Кв.* 78 (Art weisses) Tuch, *Пис.*

II. Мильний, *a.* Irr-, irrig; -á до-рóра Irrweg, *m.*

Мїльник, *m.* Seifenkraut, *n.* wurzel, *f.* (*Sapponaria offic.*); 2) —, миловáр, *s.*

Милáр. [як тїі — *Левч.*? s. Мїлоці.

Мїльноці, *pl.* не так жáлноці

Мїлб, (*d.* мильцé), *n.* Seife, *f.*; 2) Schaum, *m.* *Pa. I.* 193; собáче — kahles Bruchkraut, (*Herniaria glabra*); кáче — Art weicher Stein.

Миловáрня, *f.* Пар. s. Малáрня.

Миловáтий, *a.* seifenartig.

Миловáдний, *a.* von angenehmem Gesicht, von a. Acussern, hold, freundlich *C. I.* 94. [reiche Miene.

Миловáдність, -ости, *f.* holde, lieb-
Миловіне, *n. s.* Миліне, (*B.*).

Милодан, *m. Ks.* 216 der Geliebte.
Милоданка, *f. Ч. V.* 731 liebe Gattin; die Geliebte.

Милосвучний, *a.* wohlklingend.
Милосвучність, -ости, *f.* Wohlklang, Wohllaut, *m.*

Милосіркий, *a. Лис. s.* Милосіркий.
Милосіркий, *a.* von freundlichem Gesicht, von angenehmem Aeussern; hold, niedlich. [*a. Кл.* lieblich redend.

Миломоб, *m. Ру.* милосіркий,
Милосірдець, -дя, *m. Ст.* der Allbarmherzige. [*leid, n.* Barmherzigkeit, *f.*

Милосірдив, *n.* das Erbarmen, Mitleid
Милосірдити ся над ким Mitleid mit jmdm fühlen, Erbarmen haben.

Милосірдивий, (-срдивий, *IT.*) *a.* barmherzig, mitleidig. [*Пар.*

Милосірдивник, *m.* Erbarmen, *m.*
Милосірдувати, *v. n.* mitleidig, mild sein, *K.* [*ter, Gönner, m. С.*

Милостивець, -вця, *m.* Wohlthäter.
Милостивий, *a.* gütig, gnädig; barmherzig, mild; -а грамота Gnadenbrief, *m.*

Милостиня, (*d.* -инка), *f.* Liebesgabe, *f.* Almosen, *m. Пот.* III. 53.

Милости, *pl. Л.* 129. Liebschaft, Liebelelei, *f.* Liebeshändel, *pl.*; 2) Anmuth, *f.* Reize, *pl.*

Милуванє, (*d.* -анечко), *n.* Liebe, Zuneigung, Sympathie; Liebelelei, *f.* на — нема силуваня die Liebe kennt keinen Zwang; 2) Barmherzigkeit, *f.* Erbarmen, *n. Н.* 95.

Милувати, *v. a.* корб *IT.* sich jmds erbarmen, Mitleid mit jmdm haben; — ся над кимось sich jmds erbarmen; *b)* — ся sich lieben *n. kosen Марк.* 16; *c)* — ся чимось *v. Любувати ся Др. с.* 199.

Міля, *f.* Meile, *f.*; 2) Meilenstein, *m. С.* II. 123. [*Fische, s. Мулявця.*

Мілявка, мілька, *f. coll.* kleine Seifenbaum, *m.* (*Sapindus saponaria*). [*-ярка, f.* -ин, *f.*

Міляр, *m.* Seifensieder, -händler, *m.*
Мілярня, *f.* Seifensiederei, *f. Пол.*

Мімка, *f.* Kuh (Schaf &) bei der eine od. zwei Zitzen verschlossen sind: на одну, дві дійки; 2) *s. Нюнька.*

Мімо, *praep. mit d. Genit.* an etw. vorbei, vorüber; *Ми.* IV. 544; мімо мене *Ме.* 73 ohne auf mich zu achten, ohne mein Wissen.

Мимовільний, *a.* unwillkürlich.

Мимовідом, *adv.* vorbeifahrend, im Vorbeifahren. [*sen, übergehen, МП.*

Мимолішити, *v. a.* bei Seite lassen
Мимосередочний, *a.* excentrisch, *Пол.*

Мимохідень, -дня, *m. К.* мимохідний, *a.* der Vorbeigehende, beiläufig, *Пар.*

Мимохіть, (-ітне, *МШ. Гол.*; -ітно) *adv.* мимохітний, *a.* wider Willen, un-

freiwillig, unwillkürlich. [*schuss, m. ГШ.*

Мимодільний, *a.* — сиріа Fehl-

Мімра, *m. f. s.* Нюнька, німра, (*B.*).
Мімрати, *v. a. s.* Гімрати (*B.*).
Мімрити, *v. n.* murmeln.

Мінь, -минь! *int.* Lockruf der Katzen.
Міна, *m.* Menas; Миніха, *f.* Weib des Міна.

Мінати, (-аю, -аеш), *v. a. s.* Миніти; мінатий, *a. s.* Миніщий.

Міндувати, (*Ф.*) *s.* Мельдувати.
Мінєя, *f.* Buch, welches den Gottesdienst für jeden Tag eines Heiligen durchs ganze Jahr enthält, nach Monaten [*μην*] geordnet.

Мінжувати, *s.* Мінджувати, *С.*
Міно, *n. s.* Міня, менє.

Мінбога річна, Flussricke, *f.* Neunauge, *n.* (*Petromyzon fluviat.*).

Мінбок, *m. s.* Мнюх. [*Брот, Левч.*

Мінтус, *m.* (in d. Bettlerspr.) Stück
Мінувати, *v. n. Ос.* (61) V. 15

чоробє etw. vermeiden, einer Sache loswerden; — ся *Щог. s.* Миніти ся *a.*

Мінівший, минілий, *Ст.* vergangen, verflossen, verstrichen.

Мінівшість, минілість, *Мор. Зг.* -ости, *f.* Vergangenheit, *f.*

Мініти, *v. a.* корб, що (an jmdm, an etw.) vorübergehen, vorbeigehen, etw. meiden, übergehen, hinter sich lassen; не миніла менє кара bin der Strafe nicht entgangen; 2) *v. n.* vorübergehen, verfließen, verstreichen: миніло єму 7 літ ihm sind 7 Jahre verflossen; vergehen, aufhören; — ся з ким an einander vorüberkommen, -fahren; ausweichen; *b)* — ся vorbei sein, hin sein, sterben; crepieren.

Мінішка, *f. Н.* 243. *Reimw.* zu грішка: was schnell vergeht.

Мініщий, *a.* vergänglich, eitel.

I. Міня, *f.* in d. Kinderspr. *s.* Корова,

"Мух".

[tom, n.

II. Миня́, -яти, n. C. Trugbild, Phan-
I. Мир, m. Frieden, m. як ся ма́еш?
ми́ром! Бо́гу дякувати! gut (im Frie-
den)! — Оц. §. 547. Оз. 114..

II. Мир, m. Welt, f. Volk, n. ме́жи
мира́ми Ч. III. 417 in der Welt, unter
den Völkern, u. d. Menschen.

Ми́рати, s. Гми́рати, (B.). [стбм].

Ми́рлати, ми́рдати, a. n. wedeln (хво-
Ми́ренє, n. s. Помі́ренє. [ский].

Ми́рецький, a. Гол. III. 57 s. Ми́р-

Ми́рзі́ле, n. Traubenkraut, n. (Che-
nopodium botrys); 2) blutrother Storch-
schnabel (Geranium sanguineum); 3) Dra-
coccephalum Ruischianum; s. Біждє́рко. У.

Ми́ри́ти, v. a. Frieden stiften, aus-
söhnen; — ся зким mit jmdm friedlich
leben, sich aussöhnen; in Friedensun-
terhandlungen treten. [Gerede, n. K.

Ми́рканє, n. das Raunen, Munkeln,

Ми́ркати, ми́ркнути, v. n. Кє. 150
по-під віконию — bettelnd wimmern,
murmeln; munkeln, in den Bart reden.

Ми́ркач, m. K. Murrler, m. [няти?

Ми́ркбт, m. Ч. V. 1087 ми́ркбтами во-
Ми́рлуга, f. Левч. s. Барліг, Оз. 80.

I. Ми́рний, a. friedlich, Friedens-
ruhig, still. [reich.

II. Ми́рний, a. TP. 69 Volks; volk-
Ми́рни́ця, (d. -ичка), f. Kästchen
od. Büchse zur Aufbewahrung des Мiро.

I. Ми́рність, -ости, f. Кол. I. 131.
Гол. III. 116 Friede, m. Ruhe, f.

II. Ми́рність, -ости, f. W. s. Лю́д-
ність, Anzahl der Seelen, f.

Ми́ро, n. wohlriechende Essenz; das
heilige Oel, Chrisam, n.

Ми́рванє, n. das Bestreichen der
Stirn mit geweihtem Oel bei dem Got-
tesdienste всеноче.

I. Ми́ровий, a. schiedsrichterlich;
ми́ровя́ (грамота) Кє. 167 gütlicher
Vergleich, Friedenstractat; s. a. m. Frie-
densrichter, m.

Ми́ровий, a. He. Welt-, Volks-

Ми́рда́вець, -вця́, m. Пу. Myrrha-
pender, m. [haltend, weltregierend.

Ми́родержавний, a. K. welter-

Ми́родержі́тель, m. K. Weltbe-
herrscher, m.

Ми́рої́д, m. Bein. des habsüchtigen
ми́ровий I. (II.) der das Volk aussaugt.

Ми́ролю́бвий, миролю́бний, a.
friedliebend, friedfertig.

Ми́ролю́бві́сть, (-лю́бність),
-ости, f. Friedfertigkeit, f.

Ми́рбн, m. Miron.

Ми́ронбси́ця, f. Balsamträgerin;
gew. pl. die Frauen, die den Leichnam
Christi salbten.

Ми́ронбси́ця, f. Heiligenbild, n.
(von 4 Jungfrauen auf Stangen getragen).

Ми́ропомáзанє, (ми́ромп-), n. Fir-
mung, Firmelung, f. [Firmling, n.

Ми́ропомáзанник, m. ГIII.

Ми́ропомáзува́ти, v. a. firmeln,
das Sacrament der Firmung erteilen.

Ми́ротво́рець, -рця́, m. Friedens-
stifter, m. [stiften.

Ми́ротво́ри́ти, v. n. ГIII. Frieden

I. Ми́ротво́рний, a. Мх. frieden-
stiftend. [Зє. weltbauend, schaffend.

II. Ми́ротво́рний, (-тво́рчий), a.

Ми́ротво́чець, m. мирото́чийвий,
a. Wohlgerüche duftend, wohlriechende
Flüssigkeit von sich gebend.

Ми́рбци́н, m. N. e. Berges. [den, pl. ?

Ми́рса, coll f. Ф. IIp. I. 32. II. 488 Goldfa-

Ми́рский, a. weltlich, Volks-, II.

Ми́рствова́ти, v. n. mit den Wor-
ten „мир всім!“ segnen u. dabei mit
der aufrecht gehobenen Hand ein Kreuz
beschreiben.

Ми́рт, m. Myrte, f. (Myrtas commu-
nis); adj. ми́ртвий, Myrten-; ми́рто-
ва́ти, pl. Myrtengewächse, pl. (Myrta-
ceae); ми́ртоцьві́ти, pl. Myrtenblumige,
pl. (Myrtiflorae). [vollführen.

Ми́рува́ти, v. a. das ми́рване
Ми́рха, ми́рхавка, f. s. Мє́рха 2);
elendes Rind.

Ми́рхати, s. Мє́рвити 1).

Ми́ршавий, (d. -авєнький), a. run-
zelig C. I. 66.

Ми́рщак, m. s. Морщак. [schwerfällig.

Ми́ршавий, a. (B.). langsam, faul,

Ми́ршанін, m. ein Weltlicher, Laie;
2) Bauer, (opp. пан), P. I. 63. C. I. 40;

adj. ми́ршанський, K. weltlich.

Ми́сь, m. s. Мє́двідь.

Ми́са, f. grosse Schüssel.

Ми́ска, f. Schüssel. f.; *ми́скі пра-
вити=парає́ти n. weil in Schüsseln

Opfer dargebracht werden (B.). [-töpfér, m.
Ми́скороб, m. Schüsselfabrikant,

Мискоробство, *n.* Verfertigung der Schüssel, *f.*

Мисль, (*d.* мислонька). *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Einfall, *m*; Absicht, *f*; Sinn, *m.* мисли менé занбсять (щось зробити) es bemächtigt sich meiner der Gedanke, ich bin im Begriffe (etw. zu thun); кому́сь то́то на мисли jmd hat das im Sinn, im Gedächtnisse; зійти́ з мисли кому́ aus dem Sinn kommen; він (то́в) мені не по мисли nicht nach meinem Sinn, nicht nach meinem Wunsch.

Мисльвець, -вця, (*d.* мисльвчик). мисльвий, *s. a. m.* Jäger, Jägersmann. Weidmann, *m*; 2) мисльвець *Ос.* (62) *X. s.* Мисльтель.

Мисльвенький, *a. M.* II. 80 eigensinnig; hochmüthig (*Шог.* 2. мисльвий гомін).

Мисльвский, *a. У.* Jagd-. [*n. K.* Мисльветво, *n.* Jagd, *f*; Weidwerk, Мислик, *m.* Meissel zum Abschneiden des Blechs, *f.*

Мисльтель, *m.* Denker, *m.*

Мислити, *v. n.* denken; erwägen; überlegen; 2) gesonnen sein, meinen, willens sein; о собі мно́го — sich viel dünken; кому́сь зло мислити *Кв.* gegen jmdn Böses im Sinne haben, vorhaben.

Мисльте, *n. N.* des Buchst. *M*; *писати — betrunken umhertanzen. [*voll.*

Мисловатий, *a.* geistreich, geist-Мислови́й, *s. Мисльвий*. [*n. xv. 4*].

Мислотвор, *m.* Gedankenkreis, *m.*

Мисльтин, *m. N. e.* Berges.

Мисник, *m.* Schüssel-, Topfbrett, *n.* Fächerschrank fürs Geschirr, *m.*

Мисничка, *f.* Semele, *B.* [*chen, n.*

Мисочка, мисчина, *f. dim.* Schüssel

Мистёрний, (-ёнцо, *adv.* *Важ.*), *a.* kunstvoll, künstlich, meisterhaft.

Мистець, *m. K. II. 96* Meister, Künstler, Virtuos, *m.*

Мистецький, *a. OII.* meisterhaft.

Мистецтво, *n.* Meisterhaftigkeit, Kunst, Kunstfertigkeit, *f.* [*pl.* (apothecia).

Мисчатка овочня, *pl.* Sporenlager,

Мисюрка, *f.* Panzerhemd auch den Kopf bedeckend, *n.* Sturmhaube, *f. Kв.* 425.

Мися, -яти, *m. s.* Мисочка.

Мисячий, *a. Га.* I. 106 *s.* Мисшачий.

Мит, не тільки через сіни а и в миті *Ос.* (61) IV. 29?

I. Мить, *f.* gesäuberter Wald.

II. Мить, у одну́, *P. II.* 82, в ту —, на — mit einem mal, in einem Augenblick, auf einen A., in einem Nu, allsogleich, *Ст. Оз.* 114.

Митар, митник, *m.* Zöllner, Mautner, *m. Пом.* III. 43.

Митарство, *n.* Betrügerei, Plesserei, *f*; *pl.* listige Umtriebe III. II. 19.

Митё, *n.* das Waschen. [*C. I. 208.*

Митель, (-тіль), *m.* Waschwasser, *n.*

Митець, -тця, *m. H.* 124 der Kundige, Kenner, Künstler, Meister; Schwarzkünstler, Zauberer, *m. Гл. б.* 35.

Мити, (мію, міти), *v. a.* waschen; — хату, стіни, поміч & scheuern.

Митику́н, *m.* listiger, pfffiger Mensch, Strolch, *m.* [*pen, m.*

Митка, (*d.* миточка), *f.* Waschlap

Миткалевий, *a. Кв.* 218 von Mitkal od. Calico (Art grobe Mousselin).

Митьма́, митьмо́в, *adv. s.* Мітусь; im zickzack *Оз.* 115. (*B.*).

Митництво, *n.* Zollwesen, *n. Пар.*

I. Митниця, *f.* Maut, Zollstätte, *f.* Zollhaus, *n. K.*

II. Митниця, *f. Гол.* III. 243 Waschfrau, die abspült, sauber wäscht; 2) *N. e.* Berges. *m. Пом.* III. 43.

Міто, *n.* Maut, *f.* Zoll, (*pl.* Zölle),

Митовий, *a.* Zoll-; *s. a. m.* Zollaufseher, einnehmer, *m. Пар.*

Мито́ка, *f. N. e.* Berges. [*митра*].

Митра, *f.* Bischofsmütze, -krone, *f.*

Митро́, Митрик, *m. s.* Митро́.

Митроно́літ, *m.* Metropolit, *m. adj.* митропо́лічий. митропо́літальний, Metropolitен-, Metropolitен-, Metropolitан-; [*митрополітис*].

Митропо́лія, *f.* Metropole, *f.* Sprengel eines Metropolitен, *m.* Metropolitенwürde, *f.*

Мітусь, *adv.* wechselweise, abwechselnd (bald mit dem größeren, bald mit dem dünneren Ende gelegt, Holz &) im zickzack.

Міту́са, *m. †* ein Mannesname.

Миту́тє, (-тя), *n. H.* 122 etw. Nichtsnutziges, Schmarn, *n.*

Мітю, *adv. s.* Міттю, Мить II.

Мих, *m. Ч. V.* 1134 Art giftige Pflanze.

Миха́йло, Миха́й, (-ань, -ась), -а́йлик, *m.* Michael.

Михайлик, *m.* Art Trinkbecher aus Holz С. II. 150.

Миць-миць! *int.* *s.* Минь-минь.
Мицька, *f.* Vliess eines Lammes, *n.* Gr. 23.; Lammfellmütze, *f.* ЛД; 1) Rassenstück, *n.* *s.* Кіцька; 3) *s.* Базька; (В.); 4) Kiebitz, *m.* (чайка), (В.).

Мич, мич, *s.* Меч.

Мичати, *s.* Мекати.

Мичка, (*d.* мичечка), *f.* das glatt geraufte Bündel Flachs, Hanf & zum Spinnen; Spinnrocken, *m.* Пот. III. 63; 2) Haarbüschel oberhalb der ráтиця; 3) *Kopffhaare, *pl.* Ко. 4; 4) steifes Borstengras (Nardus stricta). [phoides, В.

Мичник, гребенястий, Villarsia пум-Миш, мйша, III. II. 201, *f.* Maus, *f.* (Mus musculus); Пот. III. 84; 2) *pl.* мйши Feifel, *f.* eine Halsdrüsenkrankheit der Pferde, мйши дерти eine Kolikkkrankheit dh Reiben u. Kneifen der Haut beheben. [(Myosurus minimus) В.

Мишавка, *f.* Mäuseschwänzchen, *n.*

Мишак, *m.* Arsenik, *m.* Пол. 2) *s.* *d.* folg.

Мишаловок, — оріх, *m.* Кв. *s.* Мишелівка 1). [grau gelblich-braun.

Мишастий, мишачий, *a.* mäusefahl.

Мишати́на, *f.* Mäusefleisch, *n.*; 2) *s.* Мйшачка.

Мйшачий, *a.* Maus-, Mäuse-; — кирпич Maudreck, *n.* — о́гнь (огник) Johannwürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca).

Мйшачка, мйшечка, *f.* (*pl.* -кй), Mauskoth, -dreck, *n.* [ten).

Мишва́, *f.* coll. die Mäuse (und Rat-Mише́й, *m.* мишовійка, *f.* Mäusekönig, Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvul.).

Мишелівка, *f.* gew. *pl.* Nüsse von dem aufgesammelten Vorrathe einer Waldmaus od. eines Eichhorns entnommen; 2) Waldmaus & selbst, В.; 3) *s.* Мишелівка.

Мишеня́, -яти, *n.* Junges einer Maus.

Мишій, мишій, *m.* Borstenhirse, *f.* (Setaria glauca).

Мишійн, мйшій, *a.* *s.* Мйшачий.

Мишійни, *pl.* Hosen aus Schaffell, (haut), *pl.* [шійстий, muskelig, muskulös.

Мйшиця, *f.* Muskel, *f.* Пар. *adj.* ми-

Мйшка, *f.* dim. *s.* Миш, Mäuschen, *n.*; 2) Мише́й.

Мишкар, *m.* *s.* Валах 1).

Мишкунати, *v.* *n.* schnüffeln, mau-

sen (*v.* *a.*); 2) *v.* *a.* *s.* Валапати.

Мишоватий, *a.* mäuseartig, Пол.

Мишовинє, *n.* Mäusefrass, *m.* *z.* В. Stroh, Getreide & von Mäusen zerfressen.

Мишоло́вн, — канюк, *m.* Mäusebussard, *m.* (Buteo lagopus); 2) Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Мишоло́вка, *f.* Mäusefalle, *f.* Ст.

Мишук, *m.* *s.* Мись.

Мйшця, *f.* Пол. *s.* Мйшиця.

Мишїна, мйшинка, *f.* *s.* Мйсочка.

Мівкйй, (сотпар. мівший), *a.* *s.* Міакйй, В.

Мівнйй, *a.* Н. 27 *s.* Мовний.

Мід, *g.* меду, *m.* Honig, *m.*; — питущий, сичений Meth, *m.*

Мідь, *f.* Kupfer; Erz, *n.* [Kessel.

Мідень, -дня, *m.* Ко. 184 kupferner

Міденець, -нця, *m.* Kupfererzkies, *n.* Вол. [f. Spitzmaus, *f.* (Sorex).

Мідик, *m.* мідця, *a.* *s.* Мідястий,

Мідїстий, *a.* *s.* Мідястий.

Мідкйй, *a.* honigsüss; verführerisch, Ф.

Міднйй, *a.* kupfern, aus Kupfer, aus Erz.

Міднік, мідник, ГШ. *m.* Gelbgiesser, *m.* Пар.

Мідніцтво, *n.* Gelbgiesserei, *f.*

Мідніця, *f.* Левч. *s.* Мидніця.

Мідноно́гий, *a.* mit kupfernen (ehernen) Füßen. [n.; 2) *s.* Мідяк.

Мідняк, *m.* Kupferkies, Kupfererz,

Мідовий, *a.* W. *s.* Мідяній. [Пар.

Мідокопня, *f.* Kupferbergwerk, *n.*

Мідорїт, *m.* Kupferstich, *m.* Пар.

Мідорїтник, *m.* Kupferstecher, -drucker, *m.* Пар.

Мідьося́нь, *f.* Kupferlasur, *f.* Вол.

Міду́нка, *f.* *s.* Меду́нка, (В). [geld, *n.*

Мідяк, *m.* Kupfermünze, *f.* *pl.* Kupfer-

Мідяний, *a.* kupfern, Kupfer-; kupferroth, Пол. [farbig; 2) kupferhaltig, Пар-

Мідяністий, *a.* kupferig, kupfer-

Мідяніця, *f.* змія — eiserne Schlange Пр. IX. 218; 2) *s.* Веретільниця.

Мідя́нка, *f.* *s.* Мідик; 2) Kupfergrün, *n.* Вол.

Мідя́нчик, догво́сик —, kupferfarbiger Rüsselkäfer (Rhynchites cupreus).

Мідя́р, *m.* Kupferschmied, *m.*

Мідя́рня, *f.* Kupferhammer, *m.* Пар.

Мідя́рство, *n.* Kupferschmiedhandwerk, *n.* [s. мєжи-

Між, міждо, праєр. *s.* Мєжи; міждо-

Міжя, *f. K. s.* Межа.
 Міжгірє, *n. O.P.* Gegend zwischen zwei Bergen, *f.* Thalkessel, *m.*
 Міждорам'я, *n. K.* Stelle zwischen den Schultern, *f.*
 Міжній, *s.* Мобний.
 Міжнік, *m. s.* Межівнік, межнік.
 Міжовщик, *m. gr. Ko.* 236 Feldmesser, *m.* [чійський].
 Міжчійський, *a. (B.) s.* Муж-Міздря, *f. (B.) s.* Мездрб.
 Мізель, *s.* Мозіль.
 Мізєр'як, *m.* armer Wicht; мізєр'ячка, eine Arme, Elende *adv.* мізєр'яцкий elend.
 Мізєрія, *f.* Misere, *f.* Elend, *n.* Erbarmlichkeit, *f.* dürftige Habseligkeit, 2) Gurkensalat, *m.* [spiel &].
 Мізєрка, *f.* la misère im Preference.
 Мізєрота, *f.* Kleinlichkeit, *Фр.* Erbarmlichkeit, *f.* [bel, elend].
 Мізєрний, *a. s.* Марний; мізєр-Мізєрник, *m. K.* der Elende; verkommenes Individuum; Mittelmässigkeit *f. T.*
 Мізєрниця, *f.* Beim. des weibl. Schamliedes. [Nichtigkeit, *f. K.*
 Мізєрність, -ости, *f.* Elend, *m.*
 Мізєрство, *n. coll.* elende, dürftige, Leute *Os. (61) IV.* 158. [s. Древіне.
 Мізєряка, *f. Кух. Ос. (61) XI.* 39.
 Мізильний, мізійний, (-нн-) *a.* jüngste; kleinste; gering, winzig; — палець, мізійнець, мізійчик der kleine Finger, das jüngste Söhnchen; мізильночка, дочка — das jüngste, kleinste Töchterchen; *Пом. II.* 23.
 Мізійники, *pl.* Afterklauen, *pl. (B.)*.
 Мізійнік, *pl.* Kleinschmetterlinge, (Microlepidoptera). [heit, Winzigkeit, *f.*
 Мізійність, -ости, *f.* Пол. Klein-Мізк'я, *f. s.* Мязка (im Inneren des Kürbisses). *Мф.*
 Мізкати ся, *з ким III. I.* 342 schön thun, lieben; die Cour, den Hof machen.
 Мізкованє, *n.* Denken, *n.* Betrachtung, Erwägung, *f. Кв. 237.* [überlegen.
 Мізкувати, *v. n.* denken, bei sich
 Мізобнік, *m.* — дідо *KV.* Zwerg, Kobold, *m.*
 Мізок, *s.* Мбзок. *Левч.*
 Мізунка, *f.* Nfll. der Сьвіча.
 Мій, мой, моє, *pron.* mein, der meine; mein lieber; мій (чоловік) mein Mann; моя (жінка) meine Frau; мої,

pl. die Meinigen; (мої meine, *pl.*).
 Міський, *a. Пар. s.* Міський.
 Місце, *n. Левч. s.* Місце.
 I. Міль, [м'ял-]. *f.* seichte Stelle, Untiefe, *f. Ko.* 145.
 II. Міль, [моль], *m. f.* мільга, *f. H.* 81. *Мі.* 280 Motte, *f.* (Tinea); — пчільна Honigschabe, *f.* (Galleria cella).
 Мілик, *m.* Milbe, *f.* (Acarus) *Пол.*
 Мілін'я, *f. TP.* 77 s. Міль I.
 Міліон, *m.* Million; міліонний, *Св.* міліонний, *num.* der millionste, Millio.
 Міліти, *v. n.* seicht werden. [nen-].
 Мілька, *f. s.* Молявка.
 Мілкій, *a.* seicht; 2) fein gemahlen, klein gestossen; *adv.* мілко.
 Мілкість, -ости, *f.* Seichtheit; 2) Feinheit, *f.*
 Мілюк, *m.* Emil; Мілька *f.* Emilie.
 Мілков'дє, *n. He.* seichte Stelle im Wasser. [herzig].
 Мілкодушій, *a.* kleiamüthig, eng-Мільний, *m.* Bittsteller, *m. Пар.*
 Міло, *adv. s.* Дрібно.
 Мілоч, *f. gr. P. I.* 37 Kleingeld, *n.*
 Міміка, *f.* Mimik. *f. adj.* мімічний, mimisch.
 I. Міна, *f.* Mieuе, Haltung, *f.* Gesichtsausdruck, *m. Гол. III.* 679.
 II. Міна, *f.* Mine, *f. s.* Підкоп.
 Мін'я, мін'б'я, *f.* Tausch, *m.* das Tauschen, Vertauschen; Bezahlung, Preis im Tauschhandel *Ч. III.* 300; das Wechseln; Wechsel, *m.* Verwandlung, Phase, *f. Гол.* — місячна.
 Мінджувати, *v. n.* чим *H.* 207 Tauscherei betreiben, feilschen; мінджує словом як цїган кіньми.
 Мінджу́н, *m.* der Tauschlustige.
 Мінеральний, *a.* Mineral, mineralisch. [adj. мінеральо́чний].
 Мінеральо́гія, *f.* Mineralogie, *f.*;
 Мінйвець -вця, *m.* Spatheisenstein, *m. Вол.*
 Мінїти *v. a. s.* Мінїти; 2) im Tauschhandel zahlen *Ч. III.* 300; 3) кому́сь щось für jmdn etw. bestimmen, voranschlagen; anberanmen; versprechen, geloben; — ся die Farbe wechseln, schillern.
 Міністер, *m.* Minister, *m. adj.* міністерський, міністерський
 Міністерство, *n.* Ministerium, *n.*

Мінка, *f.* Erwähnung, Bemerkung, *f.*
 Мінька́, міняка́ да́ти, зроби́ти ei-
 nen Tausch machen, *Kч.* 401.
 Мінля́вий, *a.* schillerud, *B.*
 Міньма́, *f.* s. Мінá, міньба́; 2) *adv.*
 im Wechseln, wechselnd: я емú дав
 тотó міньма́ ich habe mit ihm das ein-
 gewechselt, *Ог.* 115. [*m.* (Apatura iris).
 Міння́ Klosнявець, *m.* Schillerfalter,
 Мінováй, *a.* -á кон́ора Wechsel-
 stube, *f.* *Кл.* [*m.* *Ст.*
 Мінóкóп, *m.* Minengräber, Minirer,
 Мінóрний акóрд, *He.* Mollaccord
 (minore), *m.* [*Minuten.*
 Мінúта, *f.* Minute, *f. adj.* мінúтний,
 Мінúтник, *m.* Zauberer, *m.*
 Міня́йло, *m.* Tauschhändler, -krä-
 mer, Tauscher, *m.*; 2) Wechsler, *m.* *Ко.* 79.
 Міня́ти, *v. a.* tanschen, ändern,
 wechseln (грóші на дрóби), щось на
 щось, за щось gegen etw. — час так
 на так, *Ш.* I. 332 die Zeit vergeuden.
 Міня́турний, *a.* Miniatur-.
 Міня́чка, *f.* хйжка-würfelige Schne-
 pfenfliege, *f.* (*Empis tessulata*).
 I. Мір. *m. s.* Мир II. — сóнный У.
 Welt der Träume, *f.* [*f. К.* (*пл.* мóри).
 II. Мір, *g.* мóру, *m.* Pest, Epidemie,
 Міра, [мѣр-]. *f.* Mass, *n.* без міри
 ohne Mass, masslos; до тóї міри bis
 zu dem Masse, zu dem Grade, bis so
 weit, бра́ти з корó, від к. міру Mass
 nehmen (einer Person zu einem Kleide);
 не стає до міри entspricht nicht dem
 Mass, hat nicht das volle Mass; и́ти до
 міри unter den Massstock als Recrut
 sich stellen; на міри сто́яти in demsel-
 ben Masse bleiben, weder zu-noch ab-
 nehmen, das Gleichgewicht behalten;
 під міру verhältnismässig; по міри nach
 Massgabe, по кра́йній міри wenigstens;
 2) міра полотна́ & Art Längenmass.
 Міре, *n. e.* N. Berges.
 Міренє, *n.* das Messen.
 Міренник, (-я́нник), мірець, *Gr.*
 23. *Кл. m. s.* Помірець; Ausmesser,
 Schaffner, *m.*
 Мірйвчий, *a. m. s. s. d.* vorherg.
 Мірйло, *n.* Mass, *n.* заводя́ти мірйла
 U. Messungen anstellen; Masstab, *n.*
 Мірйтельний, *a.* messbar, *Пар.*
 Мірйти, міря́ти, (-рю, -бряю; -ш,
 -яш), *v. a.* messen; — ся з ким sich

mit jmdm messen.

Міриця, *f.* Metze, *f.* = 0.61487 Hektol it.
 Мірйчний, *a.* — член Massglied, *n.*
 Мірка, *f. dim. s.* Міра; Mässchen;
 2) Mahlmetze, *f.* Müllermassel, *n.*; 3)
 kleine Ackerparcelle.
 Міркóтно, *adv. s.* Маркóтно.
 Міркува́нє, *n.* das Sinnen, Ermes-
 sen, *n.* Denkart, *f.*
 Міркува́ти, *v. n.* merken, *Пом.*
 II. 28. *Ог.* 80. meinen, erwägen, den-
 ken (*Оц.* §. 547 *ув.* 3.); по чім — wor-
 nach muthmassen, schliessen.
 Мірний, *a.* mässig, enthaltsam; 2)
 mittelmässig; 3) -а мóва *He.* gereimte,
 gebundene, gemessene Rede. [*scheffel, m.*
 Мірніця, *f.* Viertelmass, *n.* Viertel-
 Мірність, -ости, *f.* Mässigkeit; 2)
 Mittelmässigkeit, *f.* [*s a. n.* Messgebühr, *f.*
 Міровйй, *a.* *Бор.* temporal; 2) -вє,
 Міродáвчий, *a.* massgebend, *ГШ.*
 Мірочка, *f.* Futtermassel, *n.*
 Мірóчне, *s. n. a.* Messerlohn, *m.*
 Messgeld, *n.* *Пар.*
 Мірóчник, (-óшн-), *m.* Müllerge-
 sell, welcher von den Mahlgästen die
 Mahlmetze (od. das Mahlgeld) einnimmt;
adj. мірóшняцкий.
 Мірський, *s.* Мóрский, Meer, (*Фр.*)
 Міртовйна, *f.* Myrtenholz, *n.* *Фр. s.*
 Мирт etc. [*Oberschäfer, (Фр.)*.
 Міртýк, *m.* 2 Liter; 2) Oberhirt,
 I. Мірчáк, *m. s.* Мурчáк.
 II. Мірчáк, *m.* Hohlmass, *n.*
 Мірчйти, *v. n.* die Müllermassel
 einheben, (*B.*) [*кóвий.*
 Мірчýк, *m. s.* Мірка 2); *adj.* мірчу-
 Міря́ник, міря́ти, & *s.* Мірйти;
 *міря́на сйчка von allzulangeschnitte-
 nem Hæksel. [*Koth, Шс.*
 Місйво, *n.* Teig, *m. К.*; 2) dickes
 Місйти, (мішу, місш), *v. a.* kne-
 ten; — ногáми mit Füssen treten; —
 ся по чім (*Фр.*) sich herumtummeln.
 Місйя, *f.* Mission, *f. adj.* місййний,
 Missions-.
 Міска́, *f. s.* Міка́; мяска́.
 Міський, *a.* städtisch, Stadt-.
 Міснйця, *f. s.* Помістнйця.
 Міст, *g.* мóсту, *n.* -мóста, *n.* Brücke,
f.; 2) *s.* Пóміст Fussboden, *m. K.* I. 204.
Иг. 61. *мóстом кла́сти ся servil sein.
 Мість, *праер. V. s.* Зáмість, місто 3).

Містѣць, & с. Мистѣць &. [Місточко. Містѣчко, *n. dim.* Plätzchen, *n.*; 2) *s.* Містївий, *a.* gehaltreich, gehaltvoll, *Цар.* [a. mystisch. Мистик, *m.* Mystiker, *m.* містїчний, Містїлище, *n.* Пол. Behälter, *m.* Містїна, *f.* Plätzchen, *n.* *ОИ.*; 2) Städtchen, *n.* 3) *N. e.* Berges. Містїнїчество. *n. gr.* † Rangstreit, *m.* Містиско, містище, *n.* містїй, *m.* Mutterkuchen. *m.* Nachgeburt, *f.* (placenta). Містїти, (міщї, містїш), *v. a.* jmdn, etw. placieren, aufstellen, jmdm einen Platz, eine Stelle geben; einräumen; — ся Platz finden, e. Stelle einnehmen; б) enthalten sein. Містич, *m.* *Шар.* *s.* Міщанїн. Місто, *n.* Stadt, *f.* 2) *s.* Міцї 1); перенїсти — übersiedeln; 3) statt, anstatt; місто - б *М. II. 95 s.* Нїче - б, мовби. Містóк, (*d.* містóчок) -ткá, *m.* kleine Brücke. [fleckен, *m.* Містóчко, *n.* Städtchen, *n.* Markt Містóштити, (-чїти), *v. a.* kneten, stossen, misshandeln. Містю́к, *m.* Städter, *m.* *Левч.* [*f.* *ИГ.* Містянѣ, *s. n. a.* Stadtzoll, *m.* Accise, Місце, *n.* Stätte, Stelle, *f.* Ort, Platz; Raum, *m.*; Anstellung, *f.* місцями, stellenweise; то має місце 10 миль до рóги & es hat was zu bedeuten, ist von ansehnlicher Grösse, Menge; 2) *s.* Містиско. Місцєвий, *a.* örtlich, Orts, local; 2) hiesig. [Sesshafte, Ortinsasse, *m.* Місцєвїк, *m.* (*Фр.*) der in e. Orte Місцєвїсть, -ости, *f.* Ortschaft; Oertlichkeit, *f.* [bewegung, *f.* Місцєзмїннїсть, -ости, *f.* Fort-Місцїна, *f.* *s.* Містїна 1). Місцюрка, *f.* Glasperle, *f.* *vgl.* Бїсер. Місяць, (*d.* місячєнько, місячя). *m.* Mond; 2) Monat, *m.*; місяцю Вла-димїру *У. I. 92. adj.* місяцїв Mondes. Місяцьовáтий, *a.* mondfförmig. Місяцьослòв, *m.* Kalender, *m.* Місячка, *f.* monatliche Reinigung, Menstruation, *f.* Місячний, *a.* mondhell; 2) monatlich, Monats; *adv.* місячно es ist Mondschein; 2) monatlich. Місячник, *a.* der Veränderliche, Unstete wie der Mond; 2) der Mondsüchti-

ge; 3) Monatschrift, *f.*; 4) Mondfisch *m.* (Orthrorogiscus mola), *Вол.* Місячникòватї, *pl.* Mondsamen-Gewächse (Menispermeeae). Міт, *m.* Mythus, *m.* Mythe, *f.* Міть, *f.* *Зар.* *s.* Замїеть, зáмет; лó-де йдуть до цѣркви як міть метє стрò-мен in Haufen —. Мітá, *f.* Merk, Merkmal, Zeichen, *n.* Мітáвка, *f.* *s.* Мітòвка. Мітєльник, *s.* Мітїлиця. Міти, *v. a.* † *s.* Мátи I. [beruhigen. Мітїсувáти, *a. a.* *K.* beschwichtigen, Мітїти, *v. n.* zielen, *Левч.* Міткїй. *a. s.* Меткїй; мітко, *adv.* *Крон.* treffend. Мітлá, *f.* Besen, *m.* Мітлáстїй, -áтий, (*a.* besenförmig, besenförmig; buschig (вус) *K.* Мітлїлиця, мітлїчина, *f.* мітлòчинє, *n.* Besenstranch, *m.* (Spartium scorarium); 2) Windhalm, *m.* (Agrostis) *s.* Метлòга 3) Windfahne, *f.* (Aira spica venti). Мітлър, *m.* Besenbinder, *m.* Мітниця, *f.* *Wa.* 20 до дóму — flinke dabei reinliche Frau. Мітнїсть, -ости, *f.* *B.* Fertigkeit, *f.* Мітòвка. (-òлка), *f.* kleiner Besen. Мітòльòбїя, *f.* Mythologie, *f.* *adj.* мітòльòбїчний mythologisch; мітїчний, Мітра, *f.* *s.* Мїтра. [mythisch *h* Мітрòга, (-ýга), *f.* *t.* Метрїжа. Міттю, *adv.* *He.* geschwind, in einem Nu. Міýє, *m.* *s.* Міóє. I. Міх, *m.* *M. II. 65 s.* Мох. [balg, *m.* II. Міх, *m.* Sack, Schlanch, *m.*; 2) Blase-Міхър, *m.* мїхирїна, *f.* *s.* Міхър; 2) Tabacksbeutel aus мїхър. Міховїна, *f.* Sackleinwand, *f.* *ГШ.* Packeruch, *n.* Міхòвка, *f.* Sackspinner, *m.* (Psyche). Міхòдýй, *m.* Balgentreter, Calcant, *m.* *Цар.* [*m.* Sackträger, *m.* Міхòнòщ, (-òша, -òшїй. *Кол. I. 90).* Міхúnка, мїхърка, *f.* Eiterblase, *f.* Міхър, (*d.* -орòк), *m.* Blase, Urin-, Schwimmblase, *f.* Schlauch, *m.* [*Цар.* Міхърний кáмїнь, Blasenstein, *m.* Міхърник хохлáтий, Karpenrobbe, *f.* (Cistophora crist.). Міхурчнїця, *f.* Schlauchfaden, -schimmel, *m.* (Ascophora mucedo), *Вол.* Міхурчáтий, *a.* blasig, *Пол.*

Міць, *g.* мѳци, *m.* Kraft, Stärke, Festigkeit, *f.* в мѳци збіже жати in der vollen Stärke, in der ersten Reife (в свидѳ); зрѳбити щось на міць etw. fest, dauerhaft machen.

Міцька, *f.* міцьок, -цька, *m. s.* Мійца 1); *adj.* міцьковий, *Ф.* -а дзьоблінка aus Lämmerwolle gewebt.

Міцьний, *a.* fest; kräftig, stark.

Міцьнити, *v. a.* stärker machen, — сїлу die Kraft steigern.

Міцьнити, *v. n.* erstarken, *K.*

I. Міч, *g.* мѳчи, *f. s.* Міць *Щог.* 152.

II. Міч, *g.* мѳчи, *f. s.* Моч, Urin, *f.*

Міш-, заміш *adv. s.* Пѳміш.

Мішак, мішѳн, *m.* Mischer, *m.* Пар.

Мішальний, *a.* mischbar, *Пар.*

Мішальність, -ости, *f.* Mischbarkeit, *f.* Пар.

Мішана, *n.* das Mischen; 2) das Zusammentreiben der Schafe zum gemeinschaftlichen Hüten um Ostern (oder Pfingsten).

Мішанець, -нця, *m.* Mischling; Bastard, Blendling; 2) * Störenfried, *m.* ти —! ти би все гранїцю мішав!

Мішаник, *m.* Bauer, der seine Schafe zusammen mit anderen auf die Senne giebt, (*B.*).

Мішанїна, *f.* Mischung, *f.* Gemisch, Gemenge, Gemengsel, *n*; 2) —, мішанїця Mischfutter, Mengfutter, *n.*

Мішаниско, *n.* Feld, wo Mengfutter angebaut war. [Мішане 2).

Мішанка, *f. s.* Мішанїна 2) und Мішати, (мішати, -ати), *v. a.* mischen, mengen; umrühren, umschütteln, umstechen; (комѳ jmdm) hinderlich sein, stören; —ся sich —; sich einmischen.

Мішка, *f.* Mischwerkzeug, *n.* Mischgabel, *f.* (*B.*).

Мішкане, *n. Ч. V.* 93. s. Мешкане 2).

Мішковатий, *a.* beutelig.

Мішкове, *s. n. a.* Sackgeld, *n.* (Abgabe von jedem Sack Getreide etc.).

Мішкѳм, *adv. He.* (*Пр.* III. 361) стояти — зѳгернд, заuderнд?

Мішма, *f. s.* Мішанїна 2) *Ми.* II. 234; 2) *adv.* мішма untermischt, gemengt s. Пѳміш.

Мішнїа, *f.* Riemengürtel mit Ringeln u. einem Säckel; Zierat, *m.*

Мішнѳ, *gew. pl.* мішнѳ Geschrote, *n.*

Мішѳк, -шкї, (*d.* мішѳчок) *m.* Sack; Schlauch; Beutel, *m.*

Мішїа, -їти. (*d.* -їтко). *n.* мішїѳк, *m.* Säckchen, *n*; 2) Schlauchfrucht, *f.* (utriculus).

Мішанїн, *m.* Bürger. Städter, *m.*

Мішїанка, (*d.* мішїаночка), *f.* Bürgerfrau, Städterin, *f.* [lich, kleinbürgerlich.

Мішїаньскїй, *a.* Bürgers-, bürger-

Мішїаньство. *n.* Bürgerschaft, *f.* Bürgerrecht, *n. coll.* die Bürger, *pl.* [*m.*

Мішїанчѳк, *m.* He. Kleinbürgerssohn,

Мішїнїа, *m. s.* Мужчина.

Мішїѳк, *m.* Städler, Spiessbürger, *m.*

Мішїѳл, (*d.* мішїѳлик), *m.* *Ф.* Sack; Käsesack, *m.* [mündend.

Міѳс, *m.* Fluss ins Asowsche Meer

Міїзма, *f.* Miasma, *n.* Ansteckungsstoff.

Млїа, *f. M.* *Щог.* s. Мглїа; Alles was nicht consistent, was sehr schwach, und-

dauerhaft, mürbe ist: карѳѳлї як млї sind wenig nahrhaft; нїгга рве ся як — reißt schnell. [dumpf (гѳлос).

Млїавий, *a.* flau, matt, schwach; Млїавість, -ости, *f.* Flauheit, Mat-

тигкїт, Schwäche, Abgeschmacktheit, *f.*

Млїада, *f. a.* *Ч.* III. 215. s. Молодїй.

Млїадїнець, *m.* † III. II. 226 Säug-

линг, *m.* Kind, *n.*

Млїадїнїця, *f. Ч.* IV. 3. Mädchen, *n.*

Млїака, млїакѳнїна, *f.* Morast, Moorgrund, *m.* sumpfiger Boden, Flage, *f.*

Млїакѳатїй, млїачнїй, *a.* sump-

fig, morastig, moorig.

Млїаскавець, -вця, *m.* — їрин

Rapunzel, Fettmännchen, *n.* (Valerianella v. Fedia olitoria).

Млїачнїк, *m.* Thysselum palustre, *B.*

Млївїнь, *f. s.* Млїака (*Ф.*). [ritima).

Млїзїця, *f.* Milchkraut, *n.* (Glaux ma-

Млїзѳїдѳ тругнїник, *m. B.* Uras-

baum, *m.* (Antiaris toxicaria). [вїльнѳ —

Млїво, *n. s.* Мѳливо; 2) Mahlrecht,

Млїй, *a. s.* Млїавий.

I. Млин, *m. s.* Блин. *Оз.* 81.

II. Млин, *m.* млїнїа *f. С.* II. 116. Mühle, *f.*

Млїнїар, млїнїарка, & s. Мѳльнїк,

мѳльнїчка & [нѳць.

Млїнѳць, -нцї, *m. P.* I. 136 s. Блї-

Млїнїна, *V.* млїнїця, *Гол.* III.

252, *f.* (kleine) Mühle. [Mühle war.

Млїнїско, (-нцѳ), *n.* Ort wo e,

Млїнївка, *f.* Mühlbach, *m.*

Млинкува́ти, *v. a.* збіже das Getreide auf der Putzmühle reinigen.

Млиний, *a.* -á до́рога zur Mühle führend?

Млинові́й, *H.* 302. млинський, *a.* Mühl; Млинський, *s. m. a.* Nbf. des Чéремош.

Млинові́ця, *f. s.* Млинівка.

Млино́к, -нка, (*d.* -о́чок), *m.* kleine Mühle; — від ка́ви Kaffemühle; 2) Putzmühle, Kornklapper, Fege, Getreide-Reinigungsmaschine, *f.*

Млісти́й, *a. T. s.* Мглістий.

Мліця́, *f.* Füllen, das zu Anfang des Sommers geworfen wurde. [На-млі́ока.

Млі́, *pl.* — єють es wetterleuchtet; 2) *s.*

Млі́йка, *f.* *Марк.* 135 *s.* Мліця?

Млі́йко, *adv.* *Мх.* *s.* Млісно.

Млі́лий, *a. Кв.* 319 schwächlich, abgemergelt.

Млі́сно, *adv. s.* Млісно.

Млі́сть, *g.* млісти, *f.* Uebelkeit; Ohnmacht, Bewusstlosigkeit, *f.* млісти (млісти) удари́ли на ко́го, обні́ли ко́го Ч. III. 425 jmdn wandelte eine Ohnmacht an, (млість *Кв.* 149. *Леву.*).

Млістова́тий, *a.* leicht ermattend u. schwitzend.

Млі́ти, *v. n.* matt, schwach, kraftlos, erschöpft werden, schwachen, sich abzehren: го́лоду — am Hungertuche nagen; 2) in Ohnmacht fallen; 3) мліє на сло́ту ist vor dem Gewitter schwül geworden; 4) gar werden (мясо).

Мло́йний, *a.* Uebelkeit erregend, *Пар.*

Мло́йність, -ости, *f.* Uebelkeit, Neigung zum Erbrechen, *f.*

Мло́їти, *v. a.* schwächen, abmatten; мло́їть ко́го etw. erregt jmdm Uebelkeit, jmdm wird übel, unwohl (*B.*).

Мло́сний, мло́стївий, *ОП. a. adv.* млісно, unwohl, übel, unprässig; млісно ко́му jmd ist nahe der Ohnmacht.

Мло́стїти, *v. a.* *ОП. s.* Млоїти.

Мля́ва, *Ст.* млявість, -ости, *f.* Schwächlichkeit, Dumpfigkeit, *f.*

Мля́вий, *a. s.* Млявій, weichlich; sad.

Мля́воці, *pl.* *Фр.* Fadheiten, *pl.* Anämie, *f.* [Мятник, ко́жемяка; *H.* 285?

Мнець, *m. II. n.* 88. Rohgerber, *m. s.*

Мні́мий, *a.* vermeint, angeblich; eingebildet, *ГШ.*

Мні́ти, *Ме.* 305, мніти *Лв. v. n.*

meinen, denken, wissen.

Мні́шки, *pl.* Käseknödel, *pl.* *Пис.*

Мно́гий, *a.* vieler, (viele, vieles); *pl.* мно́гі; число́ мно́ге Mehrzahl, Nu-

merus pluralis, мно́го, *adv.* viel; — лю́дїй viele Menschen, viel Leute; мно́го раз vielmal, mehrmals.

Многоба́рвний, *a.* vielfarbig, *У.*

Многоба́рвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [*m.* *Пол.*

Многоба́рвний, *m.* Flaschenzug, Многоба́рвний, (-іє), многоба́рвнийство, *Пар. n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многоба́рвний, *m.* Vielgötter der mehrere Götter glaubt, verehrt, Poly-

theist, *m.*

Многоба́рвний, многоба́рвний, *s.* Многоку́тний &, mit vielen Flächen.

Многоба́рвний, *a.* allzu wichtig; vielgiltig; ernst.

Многоба́рвний, -ости, *f.* grosse Wichtigkeit, Bedeutung *f.* der ganze Ernst.

Многоба́рвний, *a.* vielgestaltig, viel-

förmig. [*m.* *Пар.*

Многоба́рвний, -дця, *m.* Vielwaiser, Многоба́рвний, *f.* Vielherrschaft, *f.*

Многоба́рвний, *a.* wasserreich, *Фр.* Многоба́рвний, *a.* vielköpfig.

Многоба́рвний, *a.* vieleckig.

Многоба́рвний, многоба́рвний, -нка, *B. m.* eckiger Körper, Polyeder, *m.*

Многоба́рвний, *a.* viel sündigend.

Многоба́рвний, *a.* viel, weit herrschend. [fahren.

Многоба́рвний, *a.* vieler.

Многоба́рвний, -ости, *f.* *Пар.* многоба́рвнийство, *n.* Vielweiberei, Poly-

gamie, *f.* [gename, *m.* *ГШ.*

Многоба́рвний, *a.* -е імя́, Мен-

Многоба́рвний, *a.* vielveränderlich, *Фр.* [giltig; hochwichtig, *T.*

Многоба́рвний, *v.* vieldeutig, viel-

Многоба́рвний, -ости, *f.* Vieldeutigkeit; 2) hohe Bedeutung.

Многоба́рвний, многи́менний, многи́менний, *Пар. a.* vielnamig, mehrnamig, der viele Namen hat. [namigkeit, *f.* *B.*

Многоба́рвний, -ости, *f.* Viel-

Многоба́рвний, -дця, *m.* Vielfrass, *m.*

Многоба́рвний, *a.* kummervoll, sorgenvoll, *Пол.*

[hufen.

Многоба́рвний, *a.* vielhuffig, Viel-

Многоба́рвний, *m.* Polychrom, *n. B.*

Многокрѳтъ, *f.* das Vielfache.
 Многокрѳтний, *a.* vielfach; vielmalig, oftmalig.
 Многокрѳтний, *a.* vieleckig. [*n.*
 Многокрѳтник, *m.* Vieleck, Polygon,
 Многолѳт, = много лѳт, многох лѳт (многоя лѳта) *Ко.* 119.
 Многолѳте, *n.* langes Leben.
 Многолѳтний, *a.* vieljährig, langwierig; hochbejahrt. [*числѳнный.*
 Многолѳчний, *a.* *Зг. Ст.* s. Много-
 Многолучевий, многолучий. *a.*
B. vielstrahlig.
 Многолюдний, *a.* volkreich.
 Многолюдність, -ости, *f.* много-
 людство, *n.* grosse Volksmenge.
 Многомѳлостивий. *a.* (von Gott) sehr gütig, s. gnädig.
 Многомѳслий, *a.* *Кл.* sinnig.
 Многомѳвний, *a.* gesprächig, redselig, *M.* [*gend, mächtig.*
 Многомѳжний, *a.* *Ну.* vielvermö-
 Многомѳжність, -ости, *f.* Viel-
 männerei, Polyandrie, *f.*
 Многоно́г. -ога, *Пар.* многоно́жник,
B. Vielfuss, *m.* (Julus). [*(Myriapoda).*
 Многоно́жки, *pl.* Tausendfüsser,
 Многооовоцкѳви, *pl.* Vielfrüchtige,
pl. (Polycarpicae).
 Многоосѳвий, *a.* viel, mehrchsig.
 Многоострѳв, -ова, *m.* Polynesien,
n. *МШ.*
 Многоочѳтий, *a.* *K.* vieläugig.
 Многоочок, многоочник, *m.* Argus-
 falter, *m.* (Lycena). [*Stämmen bestehend.*
 Многоплѳменный, *a.* aus vielen
 Многоплѳдный, *a.* *C. I.* 164 sehr
 fruchtbar, fruchtreich.
 Многоповѳжний, (-повѳжаний),
a. hochgeehrt, hochachtbar. [*teuern.*
 Многопрѳгодный, *a.* reich an Aben-
 Многопрѳзний, *a.* vielfach, vielfältig.
 Многопрѳкий, *a.* vielfach, vielfältig.
 Многопрѳкість, -ости, *f.* Vielfäl-
 tigkeit, *f.* *Пар.*
 Многопрѳменный, *a.* vielarmig.
 Многопрѳбный, *a.* fischreich.
 Многопрѳчный, *a.* *B.* flossreich.
 Многопрѳгий, *a.* mit vielen Hörnern.
 Многопрѳдный, *a.* vielartig, *Пар.*
 Многопрѳвличный, *a.* s. Много-
 прѳкий. [*Пар.*
 Многосѳльный, *a.* grossmächtig,

Многосклѳдный, многослѳбный,
a. vielsilbig. [*voll, B.*
 Многослѳвный, *a.* ruhmreich, ruhm-
 Многослѳвний, *a.* grossrednerisch,
Макс.
 Многостѳн, *m.* *Пар.* Polyeder, *n.*
 Многосторѳбный, *a.* vielseitig;
 mehrseitig. [*seitigkeit, f.*
 Многосторѳбність, -ости, *f.* Viel-
 многострадѳльный, *a.* der viel
 gelitten hat, Märtyrer, *III. I.* 353; -е
 житѳ voll Leiden. [*Märtyrer, m. (-in, f.).*
 Многострадѳльный, *m.* (-иця, *f.*)
 Многостру́нный, *a.* vielsaitig, viel-
 besaitet, *Фр.*
 Многотѳ, *f.* Menge, *f.* Quantum, *n.*
 Masse, *f.* grosse Anzahl; Vielheit, *f.*
 Многотру́дный, *a.* sehr mühsam,
 mühevoll, *Макс.*
 Многотру́дница, *f.* viel sich ab-
 mühende Frau, bes. Hausfrau, *T.*
 Многотру́дность, -ости, *f.* Schwie-
 rigkeit, *f.* das Mühevoll.
 Многоу́м, *m.* *Пар.* s. Мудрагѳль. [*dig.*
 Многоу́мный, *a.* *KV.* sehr verstän-
 Многоцѳвѳтный, *a.* blumenreich.
 Многоцѳферный, *a.* mehrziffrig.
 Многоцѳнный, *a.* kostbar, wertvoll.
 Многоцѳнность, -ости, *f.* Kost-
 barkeit, *f.* grosser Wert.
 Многочѳстный, *a.* vieltheilig.
 Многочѳсный, *a.* *Ваг.* ehrenvoll,
 hochgeehrt.
 Многочислѳнный, *a.* zahlreich.
 Многочислѳнность, -ости, *f.* gros-
 se Anzahl.
 Многочлѳн, *m.* Polynom, *n.* *adj.*
 многочлѳнный, aus vielen Gliedern be-
 stehend. [*Sprachen enthaltend, polyglott.*
 Многоязѳчный, *a.* verschieden
 Мно́жене *n.* das Vermehren, Ver-
 mehrung; Multiplication, *f.* [*(-е ч.).*
 Мно́жественне числѳ, *s.* Мно́гий,
 Мно́жество, *n.* Menge; Vielheit, *f.*
 Мно́жѳме, *s. a. n.* мно́жень, -жня,
 мно́жѳмок, -мка, *m.* Multiplicand, *m.*
 Мно́жѳтель, мно́жник, *m.* Multi-
 plicator, *m.*; Mehrer, Vermehrer, *m.*
 Мно́жѳти, *v. a.* mehren, vermehren,
 vervielfältigen, multiplicieren; — ся sich
 vermehren.
 Мно́жѳнь, *f.* *МШ.* s. Мно́жество.
 Мно́жність, -ости, *f.* *R.* 18. Ver-

- mehring, *f.* [fluviat).
 Мнюх, *m.* Aalgruppe, Quarre, *f.* (Lota
 I. Мня = мя = менé *accus. sgl.*
 mich *Og.* 129. 80.
 II. Мня, *mне*, *s.* Имя́ (имня́), *Og.* 56.
 Мня́к, *m.* verbrauchte Wagenschmiere.
 Мнякй́й, *a.* III. II. 77. *s.* Мягкй́й.
 Мнякй́ш. мня́куш, мнякй́ни, мня-
 кй́ть *КС.* (83) VII. 503. & *s.* Мя́киш &
 Мня́со, мнясо́д. & Мня́та & *s.* Мя́со,
 Мя́та etc. *Og.* 80.
 Мня́ти, мя́ти, (мну, мнеш), *v. a.*
 kneten, zerdrücken, zer- knittern, zer-
 kneten, bearbeiten; — ся sich zerknit-
 tern; *sich winden, Umstände machen,
 ängstlich, verlegen sein.
 Мняткй́й, *a.* (*Фр.*) *s.* Мягкй́й.
 Мняшкй́рка, *f.* flache (innere) Hand;
adv. мняшкй́рный. [(61)IX.76; *Og.* 95.
 Мо, *adv.* *s.* Мбж. мбже, мабу́ть, *Oс.*
 Мов, (мо́б *Plc.* =) мо́вби, *conj.* gleich-
 wie, gleichsam, wie wenn *Og.* 200. 210.
 Мо́ва, *f.* Sprache, Rede, *f.*
 Мо́вдъ, *f.* *s.* Смо́вдъ.
 Мо́вити, мо́вляти, *v. a.* sprechen,
 reden, sagen; мо́вляв (той) wie es je-
 mand einst wohl sagte, wie wenn, näm-
 lich, wohl, doch wohl, so zusagen *Og.* 204.
 Мо́вка, *f.* Redensart, *f.*
 Мо́вкй́ни, *pl.* *s.* Мякй́ни.
 Мо́вкй́ня, *f.* Sprecherin, *f.*
 Мо́вна, *f.* Welle, Woge, *f.* мо́внй́ бьют
 die Wellen schlagen an (*B.*); *vgl.* Во́вна II.
 I. Мо́внй́ця, *f.* Бор. *Фр.* Redner-
 бühne, *f.* [Waschstube, *f.*
 II. Мо́внй́ця, *f.* [мы-] Badehaus, *n.*
 Мо́внй́сть, -ости, *f.* Redefluss, *m.*
 Beredsamkeit, *f.* *OII.*
 Мо́внй́, *f.* Blitz, *m.* — бe es blitzt,
 es wetterleuchtet; 2) Lichtschein, *m.*;
 3) Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
 Мо́вчазя́йвецъ, -вця, *Mi.* II. 312.
 мо́вчазя́йвий, мо́вчазя́нний, *a.* schweig-
 sam, verschwiegen.
 Мо́вчя́к, *m.* *s.* Мо́вчун. [samkeit, *f.*
 Мо́вчазя́йвй́сть, -ости, *f.* Schweig-
 Мо́вчя́льник, *m.* schweigsamer,
 Мбнch.
 Мо́вчя́н, *m.* III. *s.* Мо́вчун; у мо́вча-
 ня́ гря́ти Art Kinderspiel: Stillschwei-
 gen beobachten, *Kn.* [*f.* das Schweigen.
 Мо́вчя́нка, (*d.* -я́ночка *f.*) мо́вчя́нe. *n.*
 Мо́вчя́ти, (мо́вчү́, мо́вчй́ш), *v. n.*

schweigen (мо́вчй́ язя́чком); stumm sein;
 (*pte.* мо́вчү́щий, *K.* st. мо́вчя́щий).

Мо́вчкй́, *adv.* schweigend; im Stillen
Og. 114.

Мо́вчля́вий, *a.* *s.* Мо́вчазя́йвецъ.

Мо́вчб́к, -чкя́. *m.* II. 115. *s.* Мо́вчун;
 Muckser, *m.* мо́вчб́км, *Og.* 114 мо́вчу-
 км *K. adv.* stillschweigend, schweigsam.

Мо́вчун, *m.* der Schweigsame, Ver-
 schwiegene, Schweiger, *m.* *He.*

Мо́вчү́ньство, *n.* das Schweigen.

Мо́гя́, *f.* *Oс.* (61) VI. 26. 42. як мо́гя́,
 скілько мо́гй́ nach Möglichkeit, nach
 Vermögen, so viel es möglich ist, so viel
 man vermag; möglichst stark, schnell &.

Мо́гя́ля, *f.* Erdhügel, Grabhügel;
 Grab, *m.* Grabmal, Ehrenggrabmal, *n.*

Мо́гя́льнй́, мо́гя́льний, *a.* Grabes-,
 Gräber-.

Мо́гя́лка, (*d.* -я́лочка), *f.* kleiner
 Grabhügel; *pl.* мо́гя́лкй́ Gottesacker,
 Friedhof, *m.*

Мо́гя́льник, *m.* Arbeiter der für
 Wachposten Erdhügel aufwarf; 2) —,
 мо́гя́льщик, *Щог.* Todtengräber, *m.* *Ст.*

Мо́гя́льнй́ця, *f.* *s.* Баря́нок.

Мо́гя́льк, *m.* — гробя́р, *Пол.* Tod-
 tengräber, *m.* (Necrophorus vespillio).

Мо́гя́ра, *f.*? *s.* Мо́гя́ля *Og.* 70?

Мо́гя́йці́, *pl.* *Ч.* VII. 551 II. 336.
s. Мо́гя́лкй́.

Мо́гб́л, *m.* III. II. 67. *TP.* *s.* Мо́нгб́л.

Мо́горй́ч, мо́грй́ч, *m.* Kauftrunk,
 (mercipotus).

Мо́горй́чй́ти, мо́грй́чй́ти, *Крон.*
 I. 14, *v. a.* II. ко́гб́ jmdm einschen-
 lassen, eine Zeche veranstalten, jmdn
 bewirten; — ся *Гол.* III. 324 einander —.

Мо́готя́, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen,
n. Macht, *f.* ста́ло не в мо́готү́ *K.* I.
 285 war (ist) nicht möglich, war (ist)
 unerschwinglich.

Мо́гуря́нй́н, *m.* *s.* Ко́зьодра́ст.

Мо́гү́чй́й, *a.* mächtig, stark III. II. 73.

Мо́гү́чй́сть, -ости, *f.* Macht, *f.*

Мо́гчй́, мо́гтй́, *s.* Мо́чя́, *Og.* 66.

Мо́да, *f.* Mode, *f.*

Мо́да́льнй́сть, -ости, *f.* Modalität, *f.*

Мо́дель, *m.* мо́дло, *n.* *K.* Model,
 Vorbild, *n.*

Мо́делю́ва́ти, *v. a.* modellieren.

Мо́де́рнй́й, *a.* modern; моде́рнй́-
 зува́ти, *v. a.* modernisieren.

Модний, *a.* modisch, der Mode angemessen.

Модництво, *m.* Modesucht, *f.* Цар.

Модниця, модосвітка, *f.* Цис. putz-süchtiges Weib, Modenarrin, *f.*

Модяр, *m.* Modenarr, *m.* Цар.

Модярка, *f.* Modistin, *f.*

Модравий, *a.* meergrün, Пол.

Модрина, *f.* модринець, -ниця, *m.* Lärche, Lärchentanne, *f.* (Larix europ.).

Мбе, *Ог.* 92. *s.* Мбеже.

Мож, *s.* Можна.

Мож: жір, *m.s.* Моздір, *Ог.* 76. [leicht.

Мбеже, *adv.* ist möglich dass —, viel

Можевельник, *m.* *s.* Яловець.

Можіль, *m.* *s.* Мозіль.

Можливий, *a.* möglich, thunlich.

Можливість, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.*

Можна, *adv.* es ist möglich, man vermag, man darf, man kann, es ist erlaubt.

Можний, *a.* mächtig. [keit, *f.*

Можність, -ости, *f.* Macht; Möglich-

Можніти, *v. n.* Левч. mächtig, reich werden. [ство, *n.* К. Aristokratie, *f.*

Можновлада, *f.* Цар. можновлад-

Можновладний, *a.* Цар. aristokratisch; 2) КУ. mächtig herrschend.

Можновладник, *m.* Aristokrat, *m.*

Моба, *f.* Nbf. des Слuch. [Цар.

Мозаїка, *f.* Mosaik, *f.* *adj.* мозаїчний, *Мл.* musiv, Mosaik-. [mark, *n.*

Мозганы, *f.* хребетна — Rücken-

Мозговийк колобайка, *m.* Drehwurm, *m.* (Coenurus cerebri).

Мозеловатий, Пол. мозоловатий, *a.* schwierig. [dorn, *m.*

Мозіль, -оля, *m.* Schwiele, *f.* Leich-

Мозийця, *f.* Gehirnkasten, *m.* Цар.

Мозок, -зку, *m.* (пл. мозки и мізки) Hirn, Gehirn, *n.* *В мізкій лізе Р. I. 130 drängt sich auf (im Gedächtnis, in Gedanken). [strengung, *f.* Drangsal, *n.*

Мозоля, *f.* Ф. mühevollen Arbeit, An-

Мозолястиий, мозольвий, Ф. (-льбовий Р. II. 174), мозолявий (-ляний), *a.* schwierig; * mühsam erworben.

Мозоловати, *v. n.* harte, mühevollen Arbeit verrichten; мозолована праця Н. 194 harte Ar. die Schwielen auf den Händen erzeugt.

Мой, Partikel zur Hervorhebung bei d. Huzulen: ході мой! а що там мой? so viel als ти! du (mein)! du halt!

Мой, Partikel zur Hervorhebung bei d. Huzulen: ході мой! а що там мой? so viel als ти! du (mein)! du halt!

Мойка, *f.* *gr.* Под. *s.* Мійка. [mosaisch.

Мойсей, *m.* Moses, *adj.* мойсєвий,

Моканічний, *a.* *s.* Меканчаній.

Мокбит, *m.* N. e. Berges.

Моква, *f.* B. Nässe, Nasskälte, *f.*

Моклавина, мокліна, *f.* nasser Boden, Moorgrund, Sumpf, *m.*

Мокліця, *f.* *s.* Мокротá, Цар.

Мокляк, *m.* *s.* Моклявина; 2) taube, verkümmerte Nuss, (B.). *adj.* моклякуватий, *nass, sumpfig.* [chares).

Мокляха, *f.* Sumpfmilbe, *f.* (Limno-

Моклячка, *f.* *s.* Золотозіль, B.

Моклячник, *m.* klebrige Salbei, (Salvia glutinosa). [sein, *nass, feucht* werden.

Мокнути, *v. n.* der Nässe ausgesetzt

Моковина, *f.* coll. *s.* Маковійнє.

Мокотá, *f.* Ч. III. 107. H. 179 *e.*

Wort der Kinderspr. гiря — von kurz geschorenem Kinde.

Мокон золотобка Osmylus chrysops.

Мокшні, *pl.* Wasserrosen, *pl.* (Nelumbiae, Hydropeltideae), B.

Мокра, *f.s.a.* rechter Nbf. des Дніпр.

Мокравець, -вця, мокравийк,

мокринець, -ниця, *m.* Sternmiere, *f.*

Hühnerdarm, *m.* (Stellaria).

Мокравий, *a.* nässlich, Цар.

Мокравінець, -ниця, *m.* Sumpfschnecke *f.* (Paludina). [ремощ ч.

Мокрєнький, *s. a. m.* Nbf. des Че-

Мокрєць, -ецю, *m.* Alles was sehr nass ist: nicht trockenes Holz &. 2)

mehrere Pflanzen: Saatenmiere, *f.* (Al-sine segetalis); Mastkraut, *n.* (Sagina procumbens); Galium aparine, Asperugo procumbens.

Мокрий, *a.* nass, feucht.

Мокрин, *m.* N. e. половіна; 2) linker Nbf. des Черемош ч.

I. Мокрина, *f.* Macrina.

II. Мокрина, *f.* *s.* Мокровіна.

Мокрийця, *f.* Kellerassel, *f.* (Oniscus); Wasserassel (Asellus aquat.) Вол.; 2) Steinkriecher, *m.* (Lithobius forfic.); 3) Scolopendra. [umbellatum]; 2) N. e. Berges.

Мокрийш, *m.* Spurre, *f.* (Holosteum

Мокрити, *v. n.* nass werden.

Мокрб, *n.* Nässe, *f.*; 2) *adv.* мокрб nass, feucht.

Мокровіна, *f.* III. *s.* Моклявина.

Мокротá, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.*

Мокруха, *f.* Wein. des Brantweins.

Мокр'явий, *a. См.* s. Мокр'явий.
Мокр'як, *m.* alles Nasse; nasses Holz;
Sumpf, *m.*

Мокр'яній, *pl.* Sümpfe, Moräste, *pl.*
Мокр'ячка, *f.* Milzkraut, *n.* (Chry-
sospelenium alternifol.). [Мок'отя.

Мокутіря, гіря — *f. Н.* 179 s.
Моль, *f. К.* s. Міль II.

Молá, *f. Н.* 210 Hausfrau, die zu
mahlen (молóти) hat.

Молáня, (-а), *f. s.* Мелáня.

Мольбá, *f. У.* Gebet, *n.*

Мóлва, *f. ф.* Мóва *Wgr.* 179. {Прут.

Молдáва, Молдавiця, *f.* Nbf. des
Молéбен, *m.* Art Litanei zu der Got-
tesmutter, s. Параклiс; Befest, *n. ГШ.*

Молéбни́й, *a. Sz.* flehentlich, flehend,
Bitt; — прáвник *У. V.* 469 Andachts;
adv. молéбно. [Bittgánger; Pilger, *m.*

Молéльщик, *m. Ко.* 167 *ГШ.* Beter,
Мóленє, (-iє), *n.* das Beten, Flehen,
Gebet, *n.* [stieren mit Bitten.

Молестувáти, *v. a.* (*Фр.*) mole-
Молiбiг, -ога, *m. Lerche, f.* (Alauda).

Моли́сти́ти ся, (В.) s. Просiти ся.

Моли́тва, *f.* Gebet, *n.*; 2) Fluch, *m.*
Verwünschung, *f. АД.* I. 180. 187.

Моли́твати, *v. a.* mit einem Gebet
weihe: хáту, полiжницю; 2) детiну
— das Hauptsáchliche von der Taufhand-
lung an dem neugeborenen Kinde verrich-
ten; *прс.* моли́тваний, (-вян-) u. мо-
литвéнный.

Моли́твéний, *Бл.* моли́тэбний, *В.*
a. zum Gebet geh., andáchtig, weihevoll.

Моли́твéнник, моли́твослóв, (*д.*
-бвeць), моли́товник, *m.* Gebetbuch,
(*д.* -büchlein). *n.* (pelle, *f. ГШ.*

Моли́твéнниця, *f.* Bethaus, *n.* Ка-
Моли́твéнність, -ости, *f.* Fróm-
migkeit, Andacht, *f.*

Моли́твиця, *f. dim.* *У.* Gebetlein, *n.*

Моли́твувати, *v. n.* *М+Б.* 257
beten, das Gebet verrichten.

Моли́ти, *v. a.* instándigst bitten, flehen;
— ся beten; *b)* s. Просiти ся; *c)* *flu-
chen, *А. Г.* 159; *d)* — на когó jmdn
anbeten, +*М.* [turgisch.

Моли́товний, *a. См.* Gebet; li-
Моли́нє, (-я), *n.* s. Мóленє.

Мóлька тáтова, §. *Ч. II.* 492 s. Стýпа.

Мóльниця, *f.* ausgespülte Lache,
Kothlache, *f. Loch, n.* (В.).

Мóлнiя, *Пол.* мóлня, *Кол. I.* 104. 106.
f. Blitz, *m. Пом.* I. 64. 87, s. Мовнiя 1).

Мóлóдь, *f. coll.* junge Leute, die Ju-
gend *М.* [sche, *m. vgl.* Милодán.

Молодáн, *m. Ч.* 15 Geliebter, „Bur-
Мóлодень, -днiя, *m.* Mauerpfeffer,
m. (Sedum acre).

Молодéць, -дцá, *m.* Jüngling, junger
Mensch, *übhft.* jung *P. I.* 6); Barsche,
m. *unternehmender, wackerer, kühner
Mensch: молодцém спрáвити ся *Гр. б.*
19 etw. gut u. wacker bestehen, sich
wacker halten.

Молодéцкий, молóдьский *ТР.* 147
einem jungen Menschen eigen: *wacker,
brav, ritterlich, heldenhaft. der kriege-
rischen Jugend geh.

Молодéцтво, *n. Марк.* 137 Jungge-
gesellenstand, *m.* *Bravheit, *f.*

Молодéчий, (-éчний, *Св.*) *a. s.*
Молодiй 1), jugendlich; молодéцкий.

Молоджáва, & s. Моложáва &

Молодiй, (*д.* -éнький), *a.* jung,
Jugend- *s. a. m.* Bráutigam, *m.* -а, *s.*
a. f. Braut, *f.*; *pl.* молодi die Jungen
pl. Brut; 2) Brautleute, *pl.* Brautpaar (мо-
лодá páра); * — хлiб *P. I.* 180 nicht
gut ausgearbeitetes Brod aus lockerem
Teig; з-мóлоду *adv.* von Jugend auf.

Молодiк, *m.* junger Mensch, junger
Bursche, Junggeselle; у молодиках *P.*
I. 74 in jungen Jahren; 2) Bráutigam;
3) Mond im ersten Viertel; Neumond, *m.*

Молодикувáти, *v. n. Шл.* Jung-
gesellenleben führen.

Молодiло, *n. Вол.* Sedum telephium;
2) Sempervivum tectorum.

Молодiна, *f. (В.)* Rahm, *m.* Oberes, *n.*

Молодiнiй, *ТР.* 91. молодiчний,
a. s. Молодéчий.

Молодiти ся, sich noch als Jüng-
ling geberden *Н.* 166; sich für jünger
ausgeben, *He.*; 2) *impers.* молодiть ся
es zeigen sich Vorboten des nahenden
Ungewitters, es wird düster am Himmel,
(vor dem Regen) *Пом.* III. 5—6.

Молодiця, (*д.* -iчка), *f.* junge
verheiratete Frau.

Молодiчити, *v. n.* von Weibern:
ehbrechen, Unzucht treiben.

Молодiчник, *m.* der jungen verhei-
rateten Frauen nachläuft, Weibernarr, *m.*

Мóлодiж, -ежи, *f.* Jugend, jungé

Leute; — шкільна Schuljugend, *f.*

Молодість, -ости, *f.* Jugend, Jugendzeit, *f.* [н.; с. Молодиця Ч. III. 192.

Молодка, *f.* Jungfrau, *f.* Mädchen, Молоднеча, *f.* coll. s. Молодіж, junges Geschlecht.

Молодник, молодняк, молодойик, *Лзвч. т.* Jungvieh, *н.*, junge Bäume, junger Waldstand; junger Trieb, Spross (am Baume) &. [verjüngen.

Молодніть, *v. н.* jung werden, sich Молодьюжа *f.* Ч. III. 191? [VII. 412.

Молодожбн, *т.* junger Ehemann Ч. Молодбйка, *f.* (В.) feine Maisgrütze in der Süßmilch gekocht.

Молодщї, *pl. К.* Jugendzeit, Jugend, *f.* Jugendjahre, *pl.*

Молодствб, *н. Біл. Св.* Jugend, *f.* junge Jahre, в молодствá *Пр. II.* 211 von Jugend auf.

Молодўха, (*d.* -ўся, -ўшка) *f.* III. junge Braut; *Га. I.* 21. Ч. IV. 301; 2) junge Henne.

Молодчына, *т. Л.* 24 s. Молодць. Молодьюк, *т. Р. II.* 53 kleines Kind.

Молодвий, *а. Зан. II.* 452 jugendlich.

Молодяк, (*d.* молодячок), *т.* Junggeselle, Junker (В.); *Geißschnabel, *f.* (Ф.).

Молодята, *pl.* die Jungen, das junge Paar (Brautpaar).

Молож, *т.* Plattmuschel, *f.* (Tellina).

Моложва, (-авина), *f.* моложак, (-авнїк), *т.* Jungwald, junger Waldstand, *т.* [jugendlich. *Д. sp.*

Моложвий, *а.* sich jung haltend, Моложиво, (-ево), *н.* erste Milch nach dem Kalben, Biestmilch. *f.* (В.) *Пом. I.* 163.

Молокб, *н.* Milch, *f.* *Пом. I.* 164. 148.

Молобвець, -вця, *т.* Milch-Kuhbaum, *т.* (Galactodendron utile).

Молокосійс, *т.* gefleckte Salamander. Молосувати, *v. а. с.* Полосувати misshandeln.

I. Мблот, -ту, *т.* Treber, *pl. d. i.* Hülssen vom ausgekochten Malz [молбти]; 2) kleine Stücke, Scherben, *pl.*

II. Мблот, -та, *т.* (grosser) Hammer, *т.*; 2) (*г.* -ту) Drusch, *т.*; 3) лен — Lein der gedroschen wird (Фр.); с. Мблотень.

Молотьба, *f.* das Dreschen, Drusch, *т.* Dreschzeit, *f.*

Мблотень, -тня, *т.* Dreschlein, *т.*

Молбти, (мелю, мелеш), *v. а.* mahlen *Пом. 164.*; 2) wedeln; 3) plappern.

Молотїти, *v. а.* dreschen.

Молотїлка, (-їльня), молотнїя, (В.), *f.* Dreschmaschine, *f.* [т. Drescher, т.

Молотїльник, молотнїк, *Н. 180.* Молотбк, -тка, (*d.* молотбчок), *т.* (kleiner) Hammer. [Молотьба.

Молбча, *f. Ра. I.* 373, молбченв, *н. с.* Молочай, (молочак псїярник, *т.*

Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia cyparissias u. esula); 2) с. Молочїй.

Молочанїй, *а. Пар.* milchartig. Молочанїк, *т.* (В.) с. Молбчник 2).

Молочарня, *f.* Milchgewölbe, *н.* Молочїстїй, *а.* milchig, *Пол.*

milchreich. [chus oleraceus). Молочїй, *т.* Gänsedistel, *f.* (Son-

Молбчка, *f. с.* Молочай 1); Euphorbia procera; 2) Lactuca scariola; 3) Nbf.

des Віслок, *Гол. (Вьн. II.* 176).

Молочкб, *н.* milchiger Saft; Futterbrei, -saft, *т.* (der Bienen); Miloh eines

Milchners (Fisch); 2) — пєсв, кбтяче Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia); 3) Молбчка 2); *adj.* молочквїтїй milchig.

Молочлївий, *а. Ч. III.* 266 reichlich Milch gebend.

Молбчний, (-бшнїй), *а.* Milch-, -а кáша Milohgrütze, *f.* Milchbrei, *т.*

mit Milch; -ий брат, -а сестра *С. II.* 200 Milchbruder, Milchschwester; 2)

milchig; 3) milchreich; 4) Молбчна *с. f. а. Fl.* in den See Молбчне мündend.

Молбчник, (-бшнїк), *т.* Milchmann, -händler; 2) Milcher, Milchner, (Fisch); 3) Milchtopf, *т.*; 4) Schöllkraut, *н.* (Chelidonium majus).

Молбчниця, *f.* Milohfrau, *f.* Milohmädchen, *н.*; 2) gute Milch-, Melkkuh.

Молочнобїлїй, *а.* milchweiss.

Молощавий, *а.* -е дєрево schwach, brüchig.

Молощак, *т.* junger Wald.

Молцїкати, *v. а. §. с.* Мбскати. Молбчїчки, *adv. с.* Мовчкї.

Молявка, *f. с.* Мулявїця, мулявка.

Молянка, *f.* просовá Hirsezünsler, *т.* (Pyralis silacealis); 2) — мучнá Aсopia farinalis. [н. kleine Weile.

Мбмент, (*d.* моментик), *т.* Moment, Мбмич, *f.* Wasserlilie, Seerose, *f.*

(Nymphaea); 2) Nbf.

Момотлівий, *a.* Гол. III. 732 dhs Zischen lästig.

Момфа, *f.* Affe, *m.* s. Мала.

Монарх, монарха, *m.* Monarch, *m.*; *adj.* монарший dem Monarchen eigen, geh.

Монархія, *f.* Monarchin, *f.*

Монархія, *f.* Monarchie, *f.* *adj.* монархічний monarchisch.

Монастір, (*d.* -ірець), *m.* Kloster, *n.* *adj.* монастирський, zum Kloster geh.; klösterlich. [ein Kloster gestanden.

Монастирище, (-иско), *n.* Ort wo Монах, *m.* Mönch, *m.*

Монахія, монашка, *f.* Nonne, Ordenschwester, Klosterfrau, *f.*; 2) Liparis monacha. [Mönche, Mönchs.

Монашеский, монаший, *a.* vom Монашество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, -leben, *n.* [leben, M. sein.

Монашествувати, *v. n.* als Mönch Монество, *n.* Ф. s. Моністо, в. а. место.

Монета, *f.* Münze, *f.* *adj.* монетний Münz-. [adj. монетарний Münz-

Монетарня, *f.* Münzamt, *n.* Пар.; Монетарство, *n.* Münzwesen, *n.*

Монетник, *m.* Münzer, *m.* Пар. Моністо, *n.* s. Намісто, Ог. 95.

Монька, моня, *f.* молонь, *n.* in d. Kinderspr. s. Молоко.

Монсір, *m.* Art ausgehöhltes hölzernes Geschirr, (Фр.) vgl. Мосир, u. Мусирча.

Моняги, *v. a.* Ос. (62) IV. 107? Мопс, (*d.* мопсик), *m.* Mops, *m.*

I. Мбра, *f.* Moire, *f.* Art Zeugstoff. II. Мбра, *f.* Alp, *m.* Maare, Trut, *f.* Nachtmännchen, *n.*

Моравія, *f.* Todesfleck, Leichenfleck, *m.* s. Сукровиця; 2) s. Муравія.

Моралізувати, *v. n.* moralisieren. Моральний, *a.* moralisch; 2) von guten Sitten. [*f.* gute Sitten.

Моральність, -ости, *f.* Moralität Морандель, *m.* s. Мурандэль.

Мораністий, *a.* mit dunklen Streifen. Моранка, *f.* Рапорса, *B.*

Морáха, Морáшка, *s.* Мурашка. Морáхва, *f.* linker Nbl. des Дністр.

Морва, *f.* Maulbeerbaum, *m.* (Morus nigra); морвовати, *pl.* Maulbeerbaumartige, *pl.* (Moreae).

Морвовий, *a.* von морва. Моргавка, *f.* H. 12. Wein. des blitzenden Wetterstrahlens.

Моргати, моргнути, *v. n.* mit den Augenlidern (-brauen); blinzeln, winken (вусом). [Blinzler, *m.* Пар.

Моргач, моргун, *m.* der blinzet, Моргла, *f.* gew. *pl.* моргли грають es wetterleuchtet, s. Моргавка.

Моргуляця, моргуля, моргуха, *f.* die blinzelt, Kokette, *f.*

Морґ, *m.* Morgen, Joch Acker, *m.* = 0.57546 Hektar; *adj.* морговий.

Морґуля, *f.* He. Пр. XII. 422 s. Гуля. Мбрда, (*d.* мбрдочка, *aug.* мордйще, *n.*), *f.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.*

Морданий, *a.* mit grossem Maul. Мордван, *m.* e. Schimpfname. [mühen.

Мордвань, *n.* das Morden; 2) das Ab-Мордвник, *m.* N. e. Berges.

Мордувати, *v. a.* morden; 2) abmühen, — ся вим sich womit zu Tode plagen.

Мордуля, *f.* s. Гуля, моргуля. Мордун, *m.* Mörder, *m.*; in d. Räthsel: die Katze.

Мордунка, *f.* Mörderin, *f.* [Mord. Мордунство, *n.* das Morden, der

Море, *n.* Meer, *n.* See, *m.* übht. Wasser Ч V. 552. [schillernd.

Моревий, (-овий), *a.* aus Moire, Моревладець, -дця, моревладник, *m.* Meerbeherrscher, *m.* Пар. Фр.

Мореля, *f.* Art grosse süssliche hellrothe Weichselfrucht.

Мореплав, *m.* Seefahrer, *m.* Ст. Мореплавок, -вка, *m.* Papierboot, *n.* (Argonauta). [„mores“ учіти.

Моресіти, *v. a.* корó jmdn rügen: Мореходець, -дця, *m.* Seefahrer, Schiffer, *m.* [wandelnd; See-, Schiffarts-

Мореходний, *a.* Py. meerdurch-Мореходство, *n.* Фр. Schiffahrt, Seefahrt, *f.* [chechus rosmarus).

Морж, *m.* Пол. Wallross, *n.* (Tri-Моржовина, *f.* Wallrossfleisch, *n.*

Моримух, *m.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius).

Моріти, *v. a.* jmdn Hunger leiden lassen (голодом); durch Hunger u. andere Entbehrungen quälen.

Моріг, -огу, (*d.* моріжок, -жкá), *m.* Rasen, *m.* mit Rasen od. Moos bedeckter Platz. [cupressiforme).

Моріжник, *m.* Astmoos, *n.* (Hypnum Моркавець, -вця, *m.* Merk, *m.* (Sium latifol).

Морква, морков, (морх-) *f.* Möhre, gelbe Rübe, Mohrrübe, *f.* (Daucus carota); *хата морква häuslicher, ehelicher Unfrieden, üble Laune der Hausfrau, *Kv.* 78; *vgl.* Скрамадити.

Морквінє, *n.* Blätter von морква.
Морквиця, морковка, *f. dim. s.* Морква.

Морквянка, *f.* Art Pflze. [тати].
Моркнути, *v.n. У.с.* Воркнути. (-ко-
Морковий, *Kol.* I. 144. морковий-
ний, *a.* aus gelber Rübe.

Моровий, *a.* pestartig, ansteckend.
Моровиця, *f.* Мак. Pest, Seuche, *f.* зарази — Pesthauch, *m. B;* 2) *s.* Моравиця 1).

Морожене, *s. n. a.* Gefrorenes, *n.*
Морожене, *n.* das Gefrierenlassen.

Мороженщик, *m.* der Gefrorenes verkauft. [*m.* (Polygonum aviculare)].

Морожок, -жкá, *m.* Vogelknöterich,
Мороз, (*d.* морозець, -зця), *m.* Frost;

Frostreif, *m.*; 2) Schauer, Fieberfrost, *m.*
3) Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale) *Vol. II.* 7.

Морозити, *v. a.* frieren lassen *III.*
I. 353; *impers.* морозить мене es fröstelt mich, überläuft mich kalter Schauer.

Морозний, морозовий, *L.* 120. *a.* frostig, eiskalt. [Schneeschimmel, *m.*

Морозоватий, (морзов-), *a.* кинь
Морозюк, *m.* Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida). [wurm, (Bothrioccephalus latus)].

Морозник, *m.* breitgliedriger Band-
Морок, *m.* Ч. I. 196. *K.* морокá,

f. dunkler Nebel; Todesgrauen, *n.*; 2) Plage, Qual, Plackerei; 3) Betäubung, Bethörung, *f.*; 3) Name des Teufels als Bethörers Ч. I. 196.

Мороква, *f.* Moor, *n.* Morast, Pfuhl, *m.* Quebbe, *f.* (B.) *II.* 9. [bethörend.

Мороклявий, *a.* KV. betäubend,
Морокувати, *v.n.* (B.) *s.* Марикувати,

verdächtig sein, murren: на когó wider jmdn. [sam, *K.*

Морокувати, *a.* schwierig, müh-
Морон, *pl.* морончики, *m.* Gänseblümchen, *n.* Massliebe, *f.* (Bellis perennis).

Морочити, *v. a.* plagen, quälen; betrügen, bethören. [plagt etc.

Морочник, *m.* (-иця, *f.*) der (die)
Морощка, *f.* Rubus chamaemorus.

Морькати, *v. n.* *II.* I. 75 *s.*

Моренути 1), *s. d.* folg.

Морькє дерево, über dem Wege überhangend und daher das Gesicht der Vorbeigehenden schlagend, *Левч. С. I.* 98; морькá галуза.

Морський, *a.* zum Meere, zur See geh., Meer-, Meeres, See-, -a ровень Meeresspiegel, *m.* Пол.

Морьнути, *v. a.* leicht schlagen; 2) dreinhauen, *B.*; 3) rasch hinspringen.

Морьоля, *m.* Block, Klotz, *m.*

Морь, -яти, *n.* (Фр.) *s.* Порось.

Мортьр, *m.* Mörser, Pöller, *m.* К.

Морьун, *m.* Meer, Wassergott, *m.* Пар.

Морьхорий, *m.* Wein. des Haus-
schweins: „Rübenwühler“.

Морьца, морьца Пол. морьина (*d.* -инка), *f.* Falte, Runzel, *f.*

Морьцáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia sobaya).

Морьценє, *n.* das Falten, Runzeln.

Морьчинє, *n.* die dichten Falten am weibl. Kleide.

Морьщити, *v. a.* falten; runzeln; * — ся *P.* II. 133 die Stirne runzeln, sich sträuben. [Weiberhemde.

Морьщинка, *f.* gefalteter Kragen beim

Морьк, *m.* Seemann, Matrose, *m.* Ст.

Морьнка свитьця, leuchtende See-
qualle (Pelagia noctiluca). [2] *s.* Морьоля.

Морьря, *f.* Dieckkopf, -schädel, *m.* §.;

Морьр, -ору, *m.* (B.) Salzfass aus einheitlichem Holz gemacht. [ремонт б.

Морьрний, *s. a. m.* Nbf. des Чє-
Москаль, *m.* Grossrusse, Moskowite;

2) Soldat, (in d. Ukrajina) *m.* *москаль

підвєзти когó *Kv.* 376. jmdn betrügen;

2) Sardelle, *f.* (Engraulis encrasicolus);

3) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris apterus);

4) *ung.* Haferkuchen, *m.*

Москаленя, (-альченя), -яти, *n.* des Moskowiten & Kind.

Москалик, (*aug.* москалюга), *m. s.*

Москаль; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina

cernua) *He. Pr.* XI. (1) 121.

Москальня, *f.* москальство, *n.* *He.*

Soldatesca, *f.*; 2) Moskowitismus, *m.*

Russenthum, *n.*

Москальщина, *f.* V. Art Abgabe.

Морькати, *v.n.* schlagen; poltern, rügen.

Москва, *f.* St. Moskau; 2) *coll. s.*

Москаль 1).

Москвофіль, *m.* Anhänger mosko-

witischer Gesinnung, Sprache &, *m.*

Москвофілство, *n.* Vorliebe für grossruss. Sprache etc.

Москóвка, *f.* Moskowitin, *f.*; 2) Sol-latenweib, *n.* s. Москáль 2).

Москóвский, *a.* moskowitzisch, gross-russisch; *adv.* по москóвски; — ві-грéць Nordwind; — канáрок Gimpel, *n.* (Fringilla pyrrhula).

Москóвство, *n.* Moskowitismus, *m.*

Московщєнá, -яти, *n.* Kind e. Sol-laten (москáль) III. I. 365.

Москóвщина, *f.* Russland, *n.* gross-russische Sprache etc.

Москóвщити, *v. a.* moskwitisieren.

Москорóдити, *v. n.* s. Мóскати.

Москóла, *m. s.* Ковáль Schmied, *m.*

Мóсьондв etc. s. Мóсяж etc.

Мóсьчі, *pl.* Ternstroemiaceae, *B.*

Мóства, *f.* Nbf. der Ствáга.

Мостáвий, *a.* K. I. 51 als Titnlatur: „Gnaden“, gnädig; 2) wohllehrwürdig, hochgeehrt, *Иар. Левч.*

Мóстик, (-óк), *m. c.* II. 125 s. Містóк.

Мостáна, *f.* Diele des Fussbodens, *f. c.* I. 116 Ч. V. 424; 2) der Fussboden, (*B.*); 3) Brückendiele, -balken, *m.*; Brükkenjochträger, *m. Иар.*

Мостáти, *v. a.* мiет eine Brücke schlagen, brücken; дорóгу einen Weg pflastern, legen; den Sitz auf dem Wagen herrichten; 2) — ся sich einen Platz suchen *Кч.* 415; 2) Platz einnehmen *ОП.*

Мостáвка, *f. s.* Гно́івка, *B. vgl.* Муст.

Мостовáй, *a.* zur Brücke geh.; 2) мостовá, *s. f. a. He.* Pflaster, Steinpflaster, *m.*; 2) мостовé, *s. n. a.* Brückengeld, *n.* Brückenmaut, *f.* [стáна 3).

Мостовáна, *f. s.* Міст; 2) s. Мóсьур, *m.* Knorren, *m.*

Мóсяж, *m.* Messing, *n. Пол.*

Мосáжний, *a.* messingen, aus Messing.

Мосáжник, *m.* Messingschläger, Gelb-giesser, *m.*

Мот, *m. Ко.* 79. *gr. s.* Марнотрáвник.

Мотáлька, *f. s.* Мотáль.

Мóтанє, *n.* мотанáна, *f.* das Haspeln; * Verwirrung, *f.*

Мотáти, (-áю, -áєш) *v. a.* aufwinden, haspeln, weifen; * — собí щось на нiс, на вус etc. sich wohl merken, — ся sich winden, s. wickeln, s. verwirren, *P. I.* 18; б) sich hin u. her be-

wegen, s. hinüberwerfen.

Мотáчка, *f. Иу.* Spulle, *f.*

Мóтив, *m.* мотáва, *f. К.* Motiv, *n.* мотивувáти *v. a.* motivieren.

Мотáга, мотáга, *m. Левч. s.* Мот.

Мотáка, *f.* Hacke, Haue, *f. Karst, m.*; *dim.* мотáчка до косí (до грабкíв) hakenförmiges Werkstück bei dem Sen-senrechen.

Мотикáти ся, sich abmühen.

Мотáль, мотáль, (*d.* мотáлик, мо-тáльок), *m.* Schmetterling, Falter, *m.*; 2) Zeichen der Geometer, *n.*; мотáлики *pl.* Kleinschmetterlinge (Microlepidoptera) *B.*

Мотáлиця, *f.* Wachsmotte, Rang-made, *f.* (Galleria cerella); 2) Leberegel

m. (Distoma hepaticum); Egelkrankheit, *f.*

Мотáлívка, *f.* Schmetterlingsmücke, *f.* (Psychoda). [blüтер (Papilionaceae).

Мотáльковáти, *pl.* Schmetterlings-

Мотирбáс, *m. He.* Art Kleiderstoff.

Мотáця, *f. Кч.* Krücke, *f.* (Ир. IX. 849).

Мотáчити, *v. a.* karsten, hacken s. Сá-пати.

Мóглох, *m. К.* мóглош, *f. m. К.* Knäuel, *m.* Gerümpel; Gesindel, *n.* Пóбел, *m.*

Мотáштити, (мотáш-), *v. a.* derb schlagen, stossen; * vertilgen.

Мотáтити ся, sich hin u. her bewe-gen, s. Мотáти ся; sich herumtreiben, herumschlendern.

Мотнóти, *v. n.* чим womit schüt-teln; — ся sich rühren, rührig, rasch sich wohin begeben.

Мóто, *n. ГИИ.* s. Мотóк; 2) Elle, *f.*

Мотовáло, (*d.* -áльцé), *n.* Haspel,

Weife, *f.* [вáвок, -зка, Bindfaden, *m.* Fitze, *f.*

Мотовáз, *m.* Strick, Strang, *m.* мото-

Мотовáзє, *n. coll.* Stricke, Stränge, *pl.*

Мотовáзити, *v. a. ГИИ.* fitzen, ver-wirren.

Мотовáзник, *m.* Seiler, *m.*

Мотóк, *pl.* мiтки; (*d.* мотóчок, -чка),

m. Zaspel, Toecke, *f.* Garngewinde, *n.*

Мотóлити, мотóлштити, *v. a.* zu-sammendrücken, verwirren.

Мотóлка, *f.* Viehseuche, *f.*

Мотóрити, *v. a.* thun, treiben *III.*

I. 92; künsteln *ОП.* [nett, hübsch.

Мотóрний, *a.* rüstig, wacker, tüchtig;

Мотóрність, -ости, *f.* Rüstigkeit;

Nettigkeit, *f.*

Моторóшно, *adv.* комóсь стáло —

jmdm wurde unheimlich, bange.

Мотоуз, *m. gew. pl.* die Aalflösse, Aalpurpe; Grundschnur, *f.*

Мотопати, *v. a. ГШ.* hin u. herziehen, herumreißen, zupfen; — ся sich herumzerren.

Мотрѳна, Мѳтра, *f.* Matrona.

Мотрѳшита, *v. n. s.* Порѳшита (снѳжѳом) + *М.*

Мѳтуз, *m. Мѳ.* II. 374 s. Мотовѳз.

Мотѳзити ся, *Смс.* Повѳзити ся.

Мотѳзний, *a.* Seil-, -а мѳшина Seilmaschine, *f.* *Пол.*

Мотѳзник, мотѳзѳр, *m.* Seiler, *m.*

Мотѳзѳк, (*P.I.* 18. мотѳзѳка. *f.*), -зѳка, мотѳзѳлок, (*д.* мотѳзѳчок), *m.* Schnur, Leine, *f.* Strick, *m.* Fitze, *f.* Bindseil, *n.* Angelschnur, *f.*

Мотѳзѳлити, *v. a. s.* Мотовѳзити.

Мотѳшний, *a. s.* Похмѳрний.

Мотѳга, *m. Ко.* 68. Rānkespinner, Rabulist, *m. s.* Мот.

Мох, *g.* мѳху u. мху, *m.* Moos, *n.*

Мѳхна, *f.* kriechendes Fingerkraut, (*Potentilla reptans*).

Мохнѳвий, мохнѳтий, *a.* moosig; flaumig, behaart, rauch.

Мохнѳтѳсть, -ости. *f.* moosiges Aussehen, das Behaartsein.

Мохнѳтѳтити, *v. n. s.* sich mit Moos bedecken, Flaum bekommen; 2) *reich werden.

Мохнѳток, -тка, *m.* Hainbinse, *f.* (*Luzula pilosa*).

Мохнѳч, *m.* *ein Reicher.

Мохнѳчка, *f.* in d. Rāthsel: die Maus; 2) Gift-Reizker, *m.* (*Agaricus torminosus*) *Вол.*

Мохѳорѳдий, *a.* milchbärtig, *Пар.*

Мохѳвѳтий, *a.* etwas moosig.

Мохѳвѳтѳцѳ, *В.* мохѳвѳцѳ, *Фр. pl.* Mooskorallen, Moosthiere, *pl.* (*Bryozoa*).

Мохѳвий, *a.* moosig, bemoost.

Мохѳвѳик, *m.* Mooschwamm, *m.* (*Boletus subtomentosus*).

Мохѳвѳця, *f.* Federbuschpolyp, *m.* (*Alcyonella reptans*). [wächst.

Мохѳвѳще, *n.* Ort wo viel Moos

Мохѳалик, *m. s.* Пѳсмо, пасемцѳ.

Мохѳунки, *pl.* *Physalis alkekengi*.

Моц, *f. s.* Мѳць; моц чѳгѳсь sehr viel von Etwas. [Rauchtabak.

Моцѳк, *m. s.* Моцѳр; 2) starker

Моцѳр, *m. Гр. s.* Силѳч.

Моцувѳти ся з кѳм mit jmdm ringen, seine Kraft, messen.

I. Моч, *f.* Kraft, Macht, *f.* *Гр.*

II. Моч, *f.* Urin, Harn, *m.*

Мочѳ, *f. s.* Слотѳ; 2) s. Моч II. (*В.*).

Мѳчѳр, *m.* мочѳра, *f.* Sumpf, Moor, Morast, *m.*

Мочѳрка, *f.* Bachmücke, *f.* (*Tipula*) *В;* 2) — живѳрѳдка Sumpfschnecke, *f.* (*Paludina vivipara*).

Мочѳрний, *Пол. В.* мочѳрѳвѳгий, *a.* Sumpf, sumpfig, morastig; — грунт Moorgrund, *m.*

Мочѳ, [моу (мѳжу), мѳжеш], *v. a.* können, vermögen, im Stande sein.

Мочѳвий, *a. pass:* -е мѳго.

Мочилинѳвка, *f. Гол. III.* 378; мочѳло, *n.* мѳчѳль. *m.* Weiher, Lache, Flusstelle wo Hanf zum Rōsten gelegt wird, Hanfrōste, *f.*

Мочѳти, *v. a. nass* machen, anfeuchten; einweichen; — нѳги den Fussbad nehmen; — конѳплѳ den Hanf rōsten; 2) *v. n.* harnen, pissen.

Мѳчка, *f.* Rōsten des Hanfes, *n.* *Под.*

Мочѳвий, (-ѳвий), *a.* urinös, *Пол.*

Мочѳвѳтий, *a.* dauerhaft, s. Моч I.

Мочувѳтий, *a.* -а земля morastig.

Мѳша, *f.* Grossmutter; 2) Hebamme, *f.*

Мошѳна, *f. s.* Мошѳнка.

Мошѳнник, мошѳельник, *Ал.* Spitzbube, Betrүger, Beutelschneider, *m.* (*В.*). Мѳшечка, *f. dim. s.* Мѳшка, мѳшка, *III. I.* 167.

Мѳшита, *v. n.* коло сѳбе u. — ся viel um sich herumwћhlen, trōdeln; 2) Hokus Pokus machen, zaubern; wahr-sagen; mucken.

Мошѳя, *f. rum.* grosse Alm, Meierei, *f.*

Мѳшка, *f.* Stechmücke, Stechschnecke *f;* 2) Wollschweber, *m.* (*Bombylius*); 3) — тулѳанка Kѳcherfliege, Frћhlingsfliege, *f.* (*Phryganea*).

Мѳшко, *m. §.* Moses. [ти. мѳшита 2).

Мошѳкорѳдити, *v. n. s.* Божѳкорѳдѳ-

Мѳшна, *pl.* Hodensack, *m.*

Мошѳнѳч, *m.* *Sedum acre*.

Мошѳнѳхи, *pl.* Мохѳунки.

Мѳшня, *f. Мх. s.* Мошѳнка.

Мѳшок, -шка, *m.* Milchbaar, *n.* leichter Flaum, *Пар.*

Мошѳнка, *f.* Beutel, Säckel, *m.* [*Пар.*

Мошѳнник, *m.* Beutelschneider, *m.*

Мошул, *m. rum.* Grossvater, *m. vgl.* (Моша 1). [thier, *n.* (Moschus moschiferus).
Мошусовець, -вця, *m.* Moschus-
Мош, *m.* Most, *m.*
Мошаниця, *f.* N. e. Berges.
Мошевий, *a.* mostig. [f. Tafelwerk, *n.*
Мошене, *n.* — дошкове Tafelung,
Моший, *a.* Ф. (Поэз. 62) 135 schwach?
Моши, *pl.* Kraft, Macht, *f.* КУ.; 2) die
 rdischen Ueberreste, Reliquien. [ний.
Мошваний, *ptc.* zu Мошати, моше-
Мра, *f.* s. Мара 1).
Мраіти, *v. n. s.* Мрачати.
Мрак, *m.* мрака, *f.* (pl. мраки B.)
 Nebel, *m.* мрака січе vom kalten schnei-
 denden Nebelregen, es ist nasskalt; *Dun-
 kelheit, Finsternis, *f.* [Abgrund der Teufel.
Мракобісна безодня, *K.* finstere
Мраколюбець, -бця, *m.* мрако-
 любний, *a.* Фр. Liebhaber der Finster-
 nis, Finsterling, Obscurant, *m.*; lichtscheu.
Мракотіти, *v. n.* nebelig werden.
Мрамор, *m.* Пол. s. Мармур 1); мра-
 морний, *a.* s. Мармуровий.
Мраморець очняк, *m.* Schachbrett-
 falter, *m.* (Hirarchia Galathea).
Мраморка, *f.* Achateule, *f.* (Hadena).
Мраморник, *m.* Kalkstein, *m.* Гн. 29.
Мрачати, *a. n. impers.* мрачить на
 дворі es ist Nebel, es nebelt, es näs-
 selt; — ся es wird Nebeldämmerung.
Мрачний, *a.* nebelig, (день); ne-
 belfeucht; düster; мрачно ми в очех
 es ist mir wie Nebel vor den Augen
 d. i. ich vermag nicht klar zu sehen;
 мрачна далечина Nebelferne, *f.*
Мрачність, -ости, *f.* Dämmerheit,
 Dunkelheit, *f.*
Мрево, *n.* H. 61 s. Марево, мряво.
Мрежи, *pl.* (Iemk.) Stickerei, s. Ме-
 рэжа.
Мрець, *m.* s. Мертвець Ог. 94.
Мрея, *f.* Гол. (розн. о яз. 61).?
Мриво, *n.* B. düsteres, nebeliges Wetter,
 Nasskälte, *f.*
Мригати, *v. n.* blinzeln, s. Мопрати.
Мрий, *a.* nebeltrübe, düster; dumpfig;
 finster; на дворі мро (*adv.*) draussen
 ist düster; сонце мрое (*a.*) die Sonne
 ist umdüstert; * діти мрії die Kinder
 sind abgezehrt, abgemergelt.
Мрїти, *v. a.* dunkel machen, ver-
 dunkeln; 2) *v. n.* träumen: о чім, wovon.

Мрич, *m.* sumpfiger (junger) Wald, (Ф.).
Мрий, *g.* мрія, *m.* Nachtgespenst, *n.*;
 2) finstere Mensch, Griesgram, *m.*
Мрийний, *a.* dämmernd, schimmernd;
 -а даль d. Ferne КУ. [*m.* (in, *f.*) Пар.
Мрийнік, *m.* (-їця, *f.*) Schwärmer,
Мрїти, *v. n.* düster, nebelig werden,
 vom Fallen des Nebel-, Staubregens;
 сонце мріє die Sonne umdüstert sich
 (*vgl.* Мрий); 2) schimmern, dämmern,
 grauen, III. I. 2; wimmeln; 3) leise schla-
 fen, schlummern; мрїють ся сні ОП.
 es tauchen Träume auf. [Мрїти Лесч.
Мріяти, *v. n.* Cm. s. schwärmen; 2) s.
Мроїти, *v. n.* impers. мроїть es
 bilden sich kleine leichte Wellen. [ти.
Мру, мрещ, & *pl.* 3 pers. мрут ь s. Мёр-
Мружити очима, s. Жмурити очи.
Мружки, *pl.* s. Жмурка.
Мрук, *m.* mürrischer Mensch, Brumm-
 bär, Griesgram, *m.*; темного мрука гра-
 ти Мх. Blindekuh spielen.
Мрукати, *M. II.* 134, мрумрукати,
 мрукотіти, *v. n. s.* Мурлика́ти,
 муркотіти. [mig.
Мруклий, *a.* mürrisch, griesgrä-
Мрух, *m.* Anthrenus, *B.*
Мря, Ф. мряка, Лесч. *f.* s. Мрака;
 2) Пар. s. Мрявица 2).
Мрява, *f.* КС. VIII. 385 s. Марево,
 мрево, Zwielight, Sonnenspiel, *n.*; 2) Пар.
 s. Мрявица 2).
Мрявиця, *f.* das Dämmerwerden, Ne-
 beldämmerung, *f.*; 2) Gewimmel, Ge-
 wühl, *n.* Schwarm, *m.*; 3) leiser Schlaf,
 Schlummer.
Мрякуватий, *a.* C. düster, finster.
Мряч, мрячня, *f.* B. dichter Nebel,
 Dunkel, *n.*
Мстець, *m.* K. КУ. s. Местник.
Мстивий, мстительний, *Do. a. s.*
 Местний. [sucht, *f.* Пар.
Мстивість, -ости, *f.* Rachgier, Rach-
Мститель, *m.* (-ителька, мстиця,
 КУ. *f.*) s. Местник. [Rache üben.
Мстїти, (мщу, мстиш), *v. a.* rächen,
Му, мещ, & *pl.* 3 pers. муть mit d.
Infinit. dient zur Bildung des Futu-
 rums, Ог. 56.
Мугір, *m.* gemeiner Bauer, Bengel,
 Кч. 75; (*f.* мугірка gemeine Bäuerin, Пис.).
I. Мудь, мудь, *m.* gemeiner Kerl,
 Lämmel, Bauerbengel, *m.*

II. Мудъ, мѹда попова, *f.* мудѹ попова. *n.* Spindelbaum, *m.* (Evonymus europ.).

Мудѹрний, мудѹрѹский, *a.* (*Фр.*) kunstvoll; hübsch. [*ma hederacea*].

Мѹдики, *pl.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma).

Мудина, *f.* *Gr.* 23. s. Гордовина II.

u. Мудъ II.

Мѹдка, *f.* Fingerfeige: Nichts.

Мудник болотный, Parnassia palustris, *B.*

Мѹдо, *n.* Hode, *f.* (*B.*). [*lümmehaft*].

Мудоватый, *a.* dem Мудъ Entspr.,

Мудоволь, *m.* Bauernfreund, *m.*

Мудоба, *f.* Filzlaus, *f.* (Pediculus pubis).

Мудрагѹль, (-ѹлик), мудракъ, III.

мѹдрикъ, *W.* der Altkluge, Spitzfindige, Naseweise, Geisterling, *m.* [*s.* Мѹдрощи].

Мудращина, *f.* Kunststück, *n.* *Ks.* 300.,

Мѹдрецъ, *m.* der Weise.

Мѹдрѹво, *n.* *См.* s. Мѹдрѹ.

Мѹдриый, *a.* weise, klug; einsichtsvoll, verständig, witzig; 2) sinnig *Gr.* 23 schön, künstlich, *adv.* мѹдро.

Мѹдрикъ, мѹдрень, *m.* s. Модрина.

Мудрѹти, мудрувати, мудрѹчити (-ѹч-), *Левч.* v. *a.* klügeln, *C.* II. 178. philosophieren, deuteln *Пар.*

Мудривник, *m.* III. s. Мудрагѹль.

Мѹдрѹсть, -ости, *f.* Weisheit, Klugheit, *f.* [*flüchte*, *pl.*]

Мудрѹшки, *pl.* s. Мѹдрощи, Aus-
Мудрѹ, *n.* *См.* *Мал. слов.* Kunst, Erfindung, *f.*

Мудроватый, *a.* künstlich, compliciert, schwierig, verfänglich, sonderbar.

Мудровина, *f.* *coll.* junge Triebe an Nadelbäumen *Gr.* 23. [*prophetisch*].

Мудровищий, *a.* *Мог.* weissagend, Мудрѹта, *f.* etw. kunstreich Verfertigte, Kunststück, *n.* *Ф.*

Мѹдрощи, *pl.* *Рч.* 108 weises, geschiedtes Verfahren; das Klügeln; Weisheiten, hochgelehrte Meinungen; Spitzfindigkeiten, *pl.* Schwänke, witzige Streiche.

Мудрувати, s. Мудрѹти.

Мудрѹля, *f.* Klüglerin, *f.*

Мудрѹчий, *a.* *K.* weise denkend, sinnig; klügelud *Левч.*

Мудѹтник, *m.* männliches Knabenkraut (Orchis mascula).

Муж, *m.* Mann; Ehemann, *m.* (*dim.* муженько, lieber M.).

Мужати ся, sich ermannen, на щось

wozu; mannhaft vorangehen *Пу.*; 2) tapfer kämpfen, ringen, streiten *ГБ.* 32.

Мужва, *f.* *coll.* *P.* II. 82. *Kч.* 309 Bauernvolk, *n.* -haufen, *m.*

Мѹжеский, *a.* männlich; Mannes-

Мѹжескѹсть, -ости, *f.* Mannbar-Mannesreife, *f.* [*chem* Sinn, starkmüthig.

Мѹжесливый, *a.* *Пар.* von männli-

Мѹжество, *n.* Mannheit, *f.* *Пар.*, männlicher Sinn; Energie, Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Мѹжий, (-ий), *a.* 32. *T.* Mannes-, männlich; mannbar.

Мужик, *m.* Bauer; 2) Ehemann, *m.*

Мужиковатый, *a.* bäurisch, grob, *Kч.* 250. [*Me.* 322, *a.* des Bauers.

Мужиковый, мужичин, мужин

Мужичкий, *a.* Bauern-. [*Bauern*, *pl.*]

Мужичтво, *n.* Bauernstand, *m.*; 2)

Мужичка, *f.* Bäuerin, *f.* III. I. 377.

Мужити, мужити, *Св.* v. *n.* zum Manne heranreifen, mannbar, reif, stark werden.

Мѹжний, (-ний), *a.* männlich, mannbar, mannhaft, *Пар.*; 2) *fem.* мужня жінка (жѹна) *Ч.* V. 486. *Me.* 361. *He.* verheiratete Frau.

Мѹжність, -ости, *f.* Mannbarkeit, Mannhaftigkeit, Tapferkeit, *f.*

Мужоложник, *m.* Knabenschänder, *m.* *K.* *Пар.* [*derei*, *f.* *Пар.*]

Мужоложничество, *n.* Knabenschänder-
Мужувати с; s. Мужати ся 2).

Мужчина, *m.* Mann, *m.* Mannsperson, *f.* (мужчин *G.* 23). [*Männern* geh.

Мужчиньскый, *a.* (*B.*), Männer-, den
Мужчир, *m.* *Кс.* 76 s. Мушчир.

Мѹза, *f.* Muse, *f.*

Музей, *m.* Museum, *n.* [*зика*, *f.* Musik, *f.*]

Музик, *m.* Musiker, Tonkünstler, *m.* мѹ-

Музика, (*d.* музичѹенко), *m.* Musicus, Musikant, Spielmann, *m.*; 2) *coll.* die Musik (*грѹе*: spielt), Musik-Kapelle, *f.*

Музикальный, *a.* musikalisch.

Музичка, *f.* Dorcadion holosericum.

Музичний, (-ичкий, *Левч.*), *a.* Musik-; музично, *adv.* im Takt der Musik, *См.*

Музиль, *m.* Knieeschwamm, *m.* (у коня), *vgl.* Мозиль. [*мѹжество*].

Музакѹсть, -ости, *f.* 32. s. Мѹжескѹсть, Музувир, *m.* II. s. Бузувир.

Мука, *f.* Marter, Qual, Pein; *pl.* мѹки *B.* Folter, *f.*

Мука, *f.* Mehl, *n.* (*pl.* мѹки).

Мукати, мукнути, с. Мекати, muen, brüllen; mucken, mucksen.

Мукачівка, *f.* Art Fisolen.

Мукиця, *f.* *Нав.* (Пр. III. 270) с. Мука.

Мукомельня, *f.* Getreidemühle, *f.*

Мукосі́й, *m.* der das Mehl siebt, beutelt, *Пис.*

Мукосі́йня, *f.* Beutelkammer, *f.* III.

I. Мул, *m.* Maulthier, (Equus mulus).

II. Мул, *m.* Schlamm, *m.* III. I. 15; 2) —, муліско, *n.* Gemüll, Mull, *n.* schlechteste Spreu. [schlammig;

Мула́вий, мула́стий, *Фр. a.*

Мулавіна, *f.* schlammiger Boden.

Мула́к, *m.* головель — Meeräsche, *f.* (Mugil cephalus).

Му́лити ся, zögern, säumen.

Мула́ця, *f.* Mauleselin, *f.* *Пар.*

Му́лич, *m.* Miesmuschel, *f.* (Mytilus).

Му́лявіця, муля́вка, мулі́вка, муля́ка, *f. coll.* junge Brut verschiedener grösserer Fische, Fischbrut, *f.*; 2) с. Мересніця.

Мула́кий, *a. s.* Глейкий, мула́вий; 2) *adv.* му́ло, *Пис.*? с. Муляти.

Мула́нка, *f.* Wasser-Sumpfkraut, *n.* (Limosella aquatica).

Муля́р, (*d.* муля́рчик), *m.* Maurer, *m. adj.* муля́рський Maurer.

Муля́рка, *f.* Weib des муля́р, *n.*; 2) Maurerarbeit, *f.*; 3) чмола́-Мauerbiene, *f.* (Anthophora parietina) [Маля́р.

Муля́рничок, *m. dim.* Ч. III. 146 с.

Муля́рство, *n.* Maurerhandwerk, *n.*

Муля́рчу́к, *m.* Maurerlehrling, -geselle, *m.*

Муля́ти, *v. a.* drücken, с. Давіти; 2) *v. n.* кому́сь в голові муляють нові іде́ї: arbeiten, sich rühren, schwärmen; 3) — ся с. Ба́брати ся. [H. 58.

Му́ма, *f.* егіпедка — vom bösen Weibe

Муміа́ванє, *n.* *Пол.* Mumienbereitung, *f.* [tour, *f.*; 2) *Soldat, *m.*

Мунді́р, му́ндур, *m.* Uniform, Мон-Мунди́рува́ти, *v. a.* uniformiren, montieren.

Мунді́рша, *f.* Weib eines мунді́р: eines verabschiedeten Soldaten. [пєя —!

Мунє́рія, *f.* §. Naturell, *n.* Anlage, *f.*

Муні́ція, *f.* Munitions tasche, Patron-

Му́нька, *m. s.* Нію́нка. [tasche.

Му́нькова́тий, му́ньвий, *a.* stumpfsinnig, blöde.

Мур - мур! (мурк), *int. ánti* — nicht einen Muck!

Мур, *m.* Mauer, *f.*; 2) gemauertes Haus.

Му́ра, *f.* Staub-, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).

Мура́ва, *f.* Rasen, *m. s.* Моріг. [оа).

Мураве́ль, -вля́, *m.* Ameise, *f.* (Formi-

Мураве́льний, *Фр.* Мура́віний,

(-вняий), муравлі́ний, *B.* Ameisen;

-e máсло Aetialium septicum.

Мураві́на, *f. s.* Мура́ва.

Мураві́не, муравлі́не, *n.* Ameisen-

haufen, -hügel, *m.* [rauhschalige Birne.

Мура́вка, *f. s.* Мура́шка; 2) Art

Муравлю́ха, муравля́к, *m.* Amei-

senlöwe, *m.* (Murmecoleon), *B.*

Муравля́р, *m.* — грива́стий. Amei-

senfresser, *m.* (Murmecophaga jubata),

Пол.

Муравні́к, *m. s.* Мура́ва, *B. ВБ.*

Мура́вський шлях, Strasse von

der grossen Січ, bis zum Quellenge-

biete der Во́рекла u. До́нець.

Мура́вчик, *m.* *Под. s.* Муля́р.

Мура́жок, *m. s.* Моріг, морі́жок.

Мура́йка, *f. s.* Мура́шка.

Мура́ль, мура́р *Гол.* III. 710. *m. s.*

Муля́р, *Мі.* II. 108.

Мура́нь, *f.* Melanopsis, *B.*

Муранде́ль, (-ді́ль), *m. s.* Мураве́ль.

Мурані́стий, *a. s.* Мургані́стий.

Му́рати, *v. a.* beschmieren, be-

schmutzen.

Мура́ха комахо́бка, *f.* Ameisen-

löwe, *m.* (Murmecoleon formicarius).

Мура́шка, *f.* Ameise, *f.* (Formica,

Murmica).

Мурашкóвина, *f.* Ameisenhaufen, *m.*

Мурашні́я, *f.* Ameisengesellschaft, *f.*

Мурашчóк медвє́жий, grosse Wald-

ameise. [Augenbraunen, *pl.*

Мурга́й, (морга́й), *m.* in d. Räthsel:

Мургані́стий, *a.* dunkel gestreift,

bunt, с. Морані́стий.

Мурга́тий, (-а́стий), мура́вий,

(-а́тий), му́ргий, му́ргий, *K. a.*

von unreiner Farbe, schmutzig dunkel-

braun, sch. gelb.; schwarzgrau.

Му́рґа, *m.* schmutziger Kerl, Saukopf;

2) schwarzer Ochs, (*B.*) [m. s. Му́рґа.

Муре́й, *m. K. I.* 252 Bauerlummel,

Муре́ля, *f. s.* Море́ля. [Лбатєнь.

Муржиле́вий, *a.* свє́рлик — с.

Мўра, *m.* Mursa, tatarischer Fürst.
 Мураалець, -ля, *m.* Diener, Soldat eines Мўраа.

Мўрйй, (*d.* -ёнкий P. I. 6.), *a.* schmutziggrau, schwärzlich braun.

Мўрин, *m.* Mohr, Neger, *m.*

Мўринка, *f.* Mohrin, Negerin, *f.*

Мурынський, *a.* mohrisch, *Пар.*

Мури́вка, *f.* му́рик, *m.* Mauer-, Hausschwalbe, *f.*

Мури́щик, *m.* *Левч.* s. Муля́р.

Мури́ти, *v. n.* roth scheinen *M+B. 142.*

Му́ркіт, -оту, *m.* das Murren, Schnurren. [brammen, murren.]

Му́ркотати, (-тіти), *v. n.* murren,

Му́ркотій, му́ркотіло, му́рміло, *m.* Brummer, Brummbart, Murrkopf, *m.*

Му́рлика́ти, му́рника́ти, (му́рничу, -йчеш) *Кв. 135, v. n.* schnurren, brummen.

Му́рло́, *n. s.* Gefriss, Maul, *n. Левч.;* 2) *Ос. (61) VIII. 50* Lümmel, *m.?*

Му́рлы́, *int.* vom Schnurren (Spinnen) des Katers.

Му́рник, *m. s.* Муля́р.

Му́рно-ка́мінь, *Гол. III. 121* на перетіні — vom Edelstein.

Му́рванець, -нця, *m.* gebaute Strasse, Chaussée, *f.*

Му́рваний, *ptc.* gemauert; му́рваненький, *a. P. I. 6. e.* Spielwort.

Му́рва́ниця, *f.* gemauertes Haus.

Му́рві́ця, *f.* Leichenblässe, *f. s.* Моравія 1).

Му́рува́ти, *v. a.* mauern.

Му́ру́гий, *a. s.* Мурга́тий, му́ргий.

Му́рча́к, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia sobava). [*m. s.* Муранде́ль, мура́шка,

Му́ряно́к, му́ряндже́й, му́рашок.

Му́с, *g.* му́су, *m.* Muss, *n.* unvermeidliche Nothwendigkeit: „— великий пан, Muss ist eine harte Nuss, ist ein Bretnagel“; через му́с gezwungen.

Му́са́т, (-а́д, *ГIII*), Wetzstahl, *n.;* 2) Feuerstahl, *n. Шу. ГIII.*; му́сак *Gr. 23.* Dolch, *m.*

Му́сир, *m.* Asch, Aschkrug, *m.*

Му́сить, *adv.* doch wohl, gewiss, sicherlich, ohne Zweifel; es scheint, wohl, fürwahr, *МIII.*

Му́сйй, Му́сййко, *m.* Moses.

Му́сййщи́на, *f. К.* Zeitalter u. Gesetzgebung Mosis.

Му́сирча́, -ати, *n.* Mehlnapf, *n. s.* Мо́сир.

Му́сїти, (му́шу, му́сиш), *v. n.* müssen; sollen; му́сїть так бу́ти es muss so sein; 2) können *P. I. 137; II. 38* не му́сїть = не мо́же; 3) *Шог. 104. 108* dringend wollen; 4) *impers. s.* Му́сїть.

Му́скота́, *f.* grosses Koth.

Му́ску́л, *m.* Muskel, *f.;* му́ску́льний, *a.* Muskel-, muskelig.

Му́ску́лїстїй, *a.* muskulös.

Му́снуги, му́скаги, *v. a.* leicht berühren, *Пол. [ern, m. II. К.*

Му́со́р, му́сур, *m.* Schutt von Mau-

Му́ст, *m.* Flussschlamm, Bodensatz, *m.* Koth, Mistwasser, *n.*

Му́стала́к, *m.* tatarischer Commissär.

Му́стїти, *v. a.* mit Koth anfüllen; mit Füßen treten, mischen.

Му́стя́нка, *f.* Mistwasser, Jauche, *f.*

I. Му́сува́ти, *v. n. Ко. 61* nachdenken, überlegen §.

II. Му́сува́ти, *v. n.* mousieren. [Stoff.

Му́сула́бе, *m.* baumwollener, rother

Му́су́лес, *m.* Brantweinaufguss mit aufgelassenem Honig, *m.*

Му́су́лець, -ля, *m.* Molke, *f.*

Му́сю, му́си, & *s.* Му́сїти &

Му́сяндровїй, *a. Ос. (62) VI. 53?*

Му́сянжовїй, *a. III. II. 25 s.* Мо́сяжний, bronzen.

Му́т, *m.* У. му́ть, *f. Левч.* das Trübe, Schwall, *m.* schmutzige Feuchtigkeit.

Му́та́ль, *m.* му́та́лька, *f. s.* Му́ті́ль.

Му́тва, *f.* Gewühl, Gewirre, *n.* Wirrwarr, *m.*

Му́те́рка, *f.* Schraubenmutter, *f.*

Му́ті́тель, *m.* Ordnungsstörer, Störenfried, *m.*

Му́тіти, (му́чу, му́тиш), *v. a.* trüben; verwirren, stören; му́тяща вода́ *Ч. I. 44* = горівка betäubend, Schwindel erregen. [му́таї, му́тлики.]

Му́ті́ль, *m. TP. 69 s.* Мо́ті́ль, *pl.*

Му́ткі́сть, -ости, *f. Ле. (Лір. 35. 41)* Beweglichkeit, *f.?* [unlauter.]

Му́тні́й, *a.* trübe, getrübt, unklar, Múтні́сть, -ости, *f.* Trübheit, Unlauterkeit, *f.*

Му́тнова́тий, *a.* etwas trübe, *Шу.*

Му́тні́во, *adv.* flau, langsam.

Му́тня́к, *m.* Dintenfisch, *m.* (Sepia).

Му́тра, *f. s.* Му́те́рка.

Мутувати, *v. a. Gr. s. Мутити.*
 Мутушувати, *v. n.* кимбсь jmdn hin u. her werfen, *Др. с. 249.*
 Мўфка, *f.* пульсова Handmuff, Pulswärmer, *т. Пол.*
 Мух, *т. Р. II. 39 s. Мох, Ог. 43.*
 Мўха, *f.* Fliege, (*Musca*) *gew.* Stubenfliege; *ähnliche Insecten: Biene, *f.*; — ясе́ньова spanische Fliege; 2) *мўхами годобаний witzig, piffig; мае свої мўхи (в но́сі) hat seine Launen, Unarten; мўху вбїти *Кн.* sich einen tüchtigen Rausch holen. [des Бур.
 Мўхавець, -вця, *т.* rechter Nbsl.
 Мухарїця, (-їчка), *f.* Eintagsfliege, *f.* (*Ephemera*).
 Мухарка вїсоватка, *f. B.* Glatt Wiesenhafer, *т.* (*Arrhenaterum avenaceum*).
 Мухва́, *f.* (*Фр.*) *s.* Мупня́.
 Мухолан, *т.* (Fliegenfänger), Entomolog, *т. Gr. 23.* [(*Muscicapa*).
 Мухолівка, *f.* Fliegenschnapper, *т.*
 Мухомор, мухотрут, *т.* Fliegenstein, *т.* Fliegengift, *н. Пол.*; 2) — мухотрутка, *s.* Моримўх, *Вол.*; 3) *Delphinium elatum*.
 Мухоморка черво́нява, Perlenchwamm, *т.* (*Agaricus rubescens*).
 Мухорїця, *f.* Hautausschlag, *т.* Nesselsucht, *f.*
 Мухор, *т.* türkischer Kamlot.
 Мўхта, мўфта, *f.* Muff, *т.* [Pferd, &
 Муц, *т.* bausbäckiger Junge, feistes
 Мўцик, *т.* kleiner Hund, Mops.
 Мучанка, *f.* Gemengsel aus Mehl, Milch u. Schafkäse, *н. vgl. Мачанка.*
 Мучар, *т. Т.* Mehlerzeuger; 2) Mehlhändler, *т.*
 Мучелик, *т.* Nbsl. des Чéремощ ч.
 Мўченє, *н.* das Martern, Quälen.
 Мўченик, (мўчень, *Ст.*), *т.* Martyrer, *т.* [Т. Пар.
 Мўчеництво, *н.* Märtyrertum, *н.*
 Мўчениця, *f.* Märtyrerin, *f.*
 Мўченичий, *а.* -а смерть Märtyrertod, *т. Пар.*
 Мучїлице, *н. ГИИ.* Folterkammer, *f.*
 Мучїна, *f. B.* Stärkemehl, *н.* Stärke, *f.*
 Мучїнець, -нця, *т.* Gänsefuss, *т.* (*Chenopodium album*), *Вол.*
 Мучїнити, *v. a.* mit Mehl bestauben.
 Мучїстий, *а.* *Пол.* mehlig.
 Мучїтель, *т.* Peiniger, Quäler, Fol-

terer, *т. ГИИ.*

Мучїтельница, *f.* Quälerin, *f. Пар.*
 Мучїтельний, *а.* Marter-, peinlich.
 Мучїтельство, *н. К.* Pein, Marter, Grausamkeit, *f.*

Мўчити, *v. a.* quälen, peinigen, martern; — ся sich quälen, Qual, Pein fühlen, sich Zwang anthun, *Кн.* — ся над чим sich wobei sehr viel Mühe geben, sich martern.

Мучїця, *f. s.* Мукá. [кўчма ?
 Мўчма, *f. Зап. II. 452 Reimw.* zu
 Мучній, *а.* mehlig, mehlig, mehligreich, *В.*

Мучнік, *т.* Mehlbehälter, *т. ГИИ.*
 Мучніця, *f.* Bärentraube, *f.* (*Arctostaphylos uva ursi*). [rinalis.

Мучняк, *т.* коморєць-Asopia fam.
 Мўша, *f. Ст.* (*Ир. III. 372*) Zwang, Muss, *т. s.* Мус; Pflicht, *f.*

Мухарка, *f. (В.) s.* Моримўх.
 Мухе́вий, *а.* aus Pelz, *К. s.* Смупе́вий. [Пол.

Мухелькóвий, *а.* kleinmuschlig,
 Мухе́нник, *т. (В.) s.* Моше́нник.
 Мухїй, (-їй), *т.* *Setaria verticillata*.
 Мухїни, *pl.* lederne Hosen (*Вел. I. 229*).

Мухїний, мўшїй, *ГИИ. а.* Fliegen-
 Мўшка, *f. dim. s.* Мўха; 2) blasenziehender Fliegenpflaster; 3) mouche, Schönheitspflasterchen, *н.*; 4) — наcrivна́ Тимоtheusgras, *н.* (*Phleum pratense*); 5) *pl. s.* Начóси *Ос.* (61) XI. 29 vorderer Bestandtheil einer Art von Haarfrisur, „Seehserl“ bei den Ohren.

Мухкáтник, *т.* Muskatnussbaum, *т.* (*Myristica moschata*). [ний Musketen-.

Мухкéт, *т.* Muskete, *f.*; *adj.* мушкéт-
 Мухкéтик, *т. N. e.* полонїна.

Мўшлїн, *т.* Mousselin, *н. adj.* мушлїновий. [*f. adj.* мушлéвий. Muschel-.

Мўшля, (*d.* мўшелька), *f.* Muschel,
 Мухна́, *pl. s.* Мошнá.

Мухнїй, *а.* — ўлїй (пень) volkreicher Bienenstock. [оорнутum.

Мухнїк, *т.* Mutterkorn, *н.* (*Secale*
 Мухнїя, *f. coll.* Fliegen, *pl.*

Мўштра, *f.* Exercieren, *н.*; *adj.* муштрéский vom Exercieren.

Мухтрувати, *v. a.* exercieren; dresieren, drillen. [degeschirr, *н.*

Мухтўк, *т.* Mundstück vom Pfer-

Мушч-, с. Мужч-. [II. 28.
 Мушчър, (-ip), *m.* Mörser, *m.* *Пот.*
 Мчáлка, *m.* Ordner bei der Hochzeit, *m.* *Мi.* II. 271; *f.* Eilbotin, *f.* *Ко.* 120.
 Мчáти, (мчу, мчйш), *v. a.* schnell fortbringen; forttreiben; 2) *v. n. u.* — ся schnell laufen, eilen, sich stürzen.
 Мшанéць, -нця, *m.* Nbf. des Дністёр; 2) лóмíнь — *Saxifraga muscoides*, *B.*
 Мшаннйк, *m. s.* Омшаннйк.
 Мшедь, (им-), *f.* Flechte, *f.* (Lichen).
 Мшйстий, *a.* mit Moos bedekt, moosig.
 Мшйти, *v. a.* mit Moos ausstopfen; — ся wie Moos dicht verwachsen, faserig werden.
 Мшйця, *f. s.* Вшйця, *Ог.* 80. [dius].
 Мшичáк, *m.* Blattlausbohrer, *m.* (Aphimя, мe, *accus. sgl. st. mené, mich, Ог.* 129.
 Мýвка, *f. s.* Мáвка. [miauen.
 Мýвкати, мýвкнути, мýвчати, *v. n.*
 Мягкйй, (*d.* мягёнький), *a.* weich; weichlich; zart; mürbe; sanft.
 Мягкйлíнь, *n. s.* Мякйни.
 Мягкíсть, -ости, *f.* Weichheit; Weichlichkeit, *f.* *Цар.*
 Мяковáтий, *a.* etwas weich.
 Мяковáтисть, -ости, *f.* geringe Weichheit.
 Мягковолóбий, *a.* flaumig, *B.* [дний].
 Мягкодúшний, *a. s.* Мягкосёр-
 Мягкоплáвчй, *pl.* Weichflosser, *pl.* (Malacopteri). [weichmüthig.
 Мягкосёрдний, *a.* weichherzig,
 Мягкосёрднíсть, -ости, *f.* Weichherzigheit, *f.* [schalig.
 Мягкокорлúпний, *a.* *Пол.* weich-
 Мягкослúхий, *a.* fein hörend, weich h. *Лe.* [Лeу.; das Weiche.
 Мягкотá, мякотá, *f.* Weichheit, *f.*
 Мягóнький, *a. dim. s.* Мякйй.
 Мягчáстий, *a.* weich.
 Мягчáти, *v. n. s.* Мýкнути, мягшáти.
 Мягчáти, *v. a.* weich machen, weichen, erweichen. [Мýцлати.
 Мýлати, мýлúдити, (*B.*), *v. a. s.*
 Мяжнйй, *a.* saftig.
 Мяжнйцй, мýжнй, *pl.* Cactuspflanzen, *pl.* (Opuntieae), *B.*
 Мяжшйти, *v. n. s.* Мýзнýти.
 Мяз, *m. B.* мязь, *f. Ил.* Muskel, *f.*; 2) der körperliche Inhalt, Masse, Dichtigkeit, Dicke, Belebtheit; Festigkeit (des Holzes), *f. ГШ.*; 3) Splint, *m.*

Мязгунй, *pl.* Fleischpolypen, *pl.* (Holosarca). [Мeздрó, *Ог.* §. 27.
 Мýздpa, *f.* Borke, *f.* (rhytidoma) *s.*
 Мязйстий, мякйй, *a.* dicht, dick, massiv. [heit, *f.*
 Мязйстíсть, -ости, *f.* Dichte, Dicht-
 Мязйти, *v. a.* dicht machen, *Цар.*
 Мýзка, мýкйй, *s.* Мýска, мяскйй &
 Мýзнýти, *v. n.* dióк werden, *Мi.* II. 261.
 Мýзок, -зка, *m.* Mark, Kern, *m.* das Beste.
 Мýкйй, мякёнький, *dim. a. s.* Мякйй.
 Мýкйна, *f.* Balg der Getreidekörner, *n. ГШ.*; Spreu, *f. H.* 112; *pl.* мýкйнцй, *pl.* Hülsen von der gestampften Hirse. *Ос.* (61) IV. 28.
 Мýкйш, *m.* weich, gar bearbeitetes Feld, (*opp.* облíг твердйй); *s.* Мýкуш.
 Мýкйть, -оту, *m.* Fleischtheile, (на ногáх &) *s.* Мýкуш. [cher werden.
 Мýкнyти, мýкшáти, *v. n.* weich, wei-
 Мýкунй, *pl.* Weichthiere, *pl.* (Mollusca).
 Мýкуш, *m.* das Weiche ühpt.; die Weichen bei Thieren; Fleisch der Früchte, fleischiger Theil am Leibe; 2) *wankelmüthiger Mensch; 3) Potentilla anserina.
 Мýкúшка, *f.* das Weiche des Brodes, Brosame, *f.*
 Мýлó, *n.* Mörserkeule, *f. Лeу.*; 2) —, мýлка, *f. ГШ.* Hanf- od. Flachsbreche, *f. H.* 120. [двйдъ *К.*?
 Мýловáтий, *a.* rundlich, — мe-
 Мýмкати, *v. n.* stammeln, *vgl.* Мáмляти.
 Мýнйй, *a. s.* Мýданий (дэвйв) *Кол.* I. 188.
 Мýсйво, *n.* мясйна, *f. s.* Мýсо.
 Мýсйстий, мяснйстий, *a.* fleischig.
 Мýсйти, *v. a. TP.* 103 zerfleischen.
 Мýска, *f.* von Saft strotzendes Pflanzengewebe: Cambium; Baumsaft, *m.* Essenz, *f.*; мýски набирáти *s.* Мýсчйти ся.
 Мýскйй, мяскáвий, *a.* fleischig, saftig, weich, *B.*
 Мýснйй, *a.* Fleisch-
 Мýснйцй, *pl.* Fleischwochen, *pl.* Fastingszeit, Zeit vor den Fasten: — зймнй, тeплй, великй *Нас. Пр.* III. 269.
 Мýснйця, *f. Пис.* Fleischbank, *f.*
 Мýснýха, *f.* Schmeissfliege, *f.* (Sarcophaga carnaria).
 Мýсо, (*d.* мясцe), *n.* Fleisch, *n.*
 Мýсодeрний, *a. B.* fleischreissend.
 Мýсожeрeць, -eрця, *m.* мясожeр-

ний, *a.* Fleischfressend.

Мясоїд, *m.* Др. с. 5. s. Мясніці.

Мясоп'єст, *m.* Anfang der Fasten; *adj.* мясоп'єстний (гїждень).

Мясу́н, *m.* Fleischesser, *m.*

Мясчи́на, *f.* с Мя́ска; мясчино́вий сок Cambialsaft, *m.* [(дерево).

Мя́счити ся, in den Saft gehen

Мя́та, мя́тка, *f.* Minze, Krauseminze *f.* (Mentha); 2) — пє́сча, ко́тяча мя́тка Katzenminze, (Nepeta cataria).

Мя́теж, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.* Меуте́рї, *f.* ГШ. Терм.

Мяте́жний, *КУ.* мяте́зький, Эг. *a.* aufständisch, rebellisch. [*m.* ГШ.

Мяте́жник, *m.* Aufrührer, Meuterer,

Мя́ти, (мву, мнеш), *v. a.* с. Мня́ти.

Мя́тиця, *f.* Haarbüschel am Schweif beim Rindvieh. [(Malachium aquat.)

Мя́тинь, *m.* Wasser-Weichkraut, *n.*

Мя́ткий, *a.* weich, *B.*

Мя́тлиця, *f.* с. Метели́ця 1).

Мя́тний, *a.* -а горі́вка Brantwein auf Pfefferminze aufgegossen.

Мя́тник, *m.* Gerber, *m.* с. Мнець.

Мя́кати, & с. Мя́кати.

Мя́цгати, мя́цкати, *v. a.* kneten.

Мя́цнути, *v. n.* schmeissen.

Мя́ч, (*d.* мя́чик), *m.* Ball (zum Spielen), *m.*; у мя́ч побіва́ти ся *C. I.* 141

Art Laufspiel; 2) с. Мя́тник. [tifolia).

Мя́чка, *f.* Rohrkolben, *m.* (Turpha la-

Мяшкúрний, *a.* *H.* 150? с. Мняшкúрка &

Н.

Н, fünfzehnter Buchstabe, (Наш); 2) *n. pr.* = на примір з. В.

I. На, *praep.* auf, an, in; gegen, wider; über, durch; bei; für, zu; nach; I. *mit d. Accusativ* (Mi. IV. 413—423)

bezeichnet es: *a)* den Gegenstand nach welchem die Bewegung gerichtet ist, die Richtung der Weltgegend, die Erstreckung über einen Raum od. eine gewisse Zeit (Zeitpunct des Eintrittes einer Thätigkeit u. ihre Dauer) und das Mass: итї на гору́ auf den Berg gehen, — на лóви auf die Jagd, — на місто in die Stadt; — на Угóрщину, — на Дон. nach Ungarn, nach dem D., an den D., — на хати von Haus zu Haus gehen (betteln, leihen &); є́сти на коня́ zu Pferde steigen, крїкнути на ко́го jmdn anschreien, jmdm laut zurufen; на схід со́нця gegen Sonnenaufgang; пан на всю Україну Gebieter über die ganze Ukrajina, на всю село́ im ganzen Dorfe, на весь ліс durch den ganzen Wald hin; на Пє́тра am Tage des h. Petrus, на Рїздво́ zu Weihnachten; на три дни auf drei Tage, на той часъ zu der Zeit, zur selben Stunde; на сьогодні́ für heute, на віки für ewige Zeiten, на рік auf ein Jahr (versch. ná-рік w. s.) дїд на кулак, борода́ на сажень ein Greis gross wie die Faust, während sein Bart

klafterlang ist *Oz.* 180, на чотїри мїлі III. I. 284 (fast) vier Meilen weit; чи-слїти, жати & на ко́пи per Schock —, *b)* bez. на die feindliche Absicht, den Zweck, die Bestimmung, den Erfolg, den Ausgang einer Handlung, die Veränderung, den Tausch in Etwas, die Theilung eines Ganzen in Theile: итї, є́тати на во́рота gegen den Feind ziehen &, ворогува́ти на ко́го gegen jmdn feindselig gesinnt sein, пла́кати на ко́го, über jmdn klagen; на мє́льника вода́ рóбить für den Müller arbeitet das Wasser; на панщину́ гнати zum Frohndienste treiben; на все zu Allem, für, auf Alles; на що я уродїв ся? wozu bin ich geboren? итї на грибі́ auf Schwämme, Sch. sammeln; да́ти на слúжбу бóжу eine Messe mittelst einer Gabe bestellen; д. на бїдних für die Armen; мїх на збі́же Sack für Getreide; на зна́к zum Zeichnen; на шкóду zum Schaden, на згубу судїти zu Tode verurtheilen, на по́житок zum Nutzen; на забі́ток zum Abschlachten (*B.*); на який ко́нець? zu welchem Ende? на сон бї́ти ко́му jmdm oft im Traume erscheinen; на смерть пору́бати zu Tode —; не-реве́сти, переложи́ти на рúске ins Russinische übersetzen, щось промїна́ти на щось, etw. womit umtauschen; на

трѣс, in drei Theile, на дріоні кўсні in kleine Stücke; на двѣ ворожити doppeldeutig; c) bez. die Beziehung einer Handlung und eines Attributes od. Praedicates; worauf, woran, wozu, wobei — was anbetrifft, anbelangt: лакомити ся, напоєсти ся, вѣжити на щось gelüstern nach etw., erpicht, versessen worauf sein; заслужити на кѣру eine Strafe verdienen; надїяти ся, положити ся на Бѣга auf Gott vertrauen; надїю на кого вѣрлиг; присягати на що worauf schwören (на Евангѣліє); навїкнути на що woran gewohnt sein; на лихо вчїти zum Bösen anleiten; налягати на нѣгу hinken; на жѣвнїра нїтї ein Soldat werden, на понá вчїти ся um Priester zu werden; кривїй на нѣгу lahm; лѣгкий на роботу, ласкáвий на кого; на слово невїрний *Л.* 39 aufs Wort nicht zuverlässig, das W. nicht haltend; на имя́ Ивáн mit dem Namenen —; d) bez. die Art und Weise, das Werkzeug, das Mittel: кричати на весь рот aus vollem Halse schreien; на превелику силу mit schwerer Not; на чужу́ голову *He.* (*Виз.* 12) ganz unnötig, koplos; на бѣгад буряків щоб дáли капўсти von einer listigen Anspielung; на щасть-Бѣже auf gut Glück, *У.*; на втїкачá die Flucht ergreifend; на вїтер говорїти in den Wind hinein &; на сопїлку грати auf der Flöte spielen; на мід, не на жовчá люде мух лоблят mit Honig, nicht mit Glöse fängt man Fliegen. II) *mit d. Local* (u. *Dativ.* *Оз.* 191) *Ми.* IV. 661—668, bezeichnet 1) den Ort wo, auf od. an dem sich etw. befindet, etw. geschieht, wo etw. hingelegt & wird: на горі auf dem Berge, oben; на мїстї in der Stadt, на чужинї in der Fremde, на Днїпрї auf dem D., an dem D., на конї zu Pferde; на ворѣтах ам, im Thore *P. I.* 43; на сонци сушити, сидїти & an der Sonne (auf dem von der Sonne beschienenem Raume) trocknen &; 2) übertragen auf Personen, Handlungen u. Zustände: на обїдї бўти у кого zu Mittagmal bei jmdm sein, на розмѣвї бўти з ким е. Unterredung mit jmdm haben, на меду́ & beim Methgelage, на пересторѣзі der Warnung halber; на ўмї, на гáдці im

Sinn, на пáмяти im Gedächtnisse, на повáсі мáти кого *M. II.* 111 jmdm in Ehren halten, на менї ся тѣ не покáже an mir wird sich dies (Uebel) nicht zeigen; на тїм вáша вїдповїдь дáфур seid ihr verantwortlich, на кїмѣсь собі щось пошукáти an jmdm etw. eintreiben, sich schadlos halten; жѣнити ся на сгѣ дочці er heirathet seine Tochter; на дївчинї бїти ся, посварїти ся wegen des Mädchens kämpfen &; 3) bez. die Zeit, in der, während der etw. geschieht: на вѣснї im Frühjahr, на бєрпїбі beim Mangel der Fische, на зорї in der Morgendämmerung; на нѣчи, трїчи —, (т. нá нїч) dreimal des Nachts, на тїм днї an dem Tage, на днях ходїти in den letzten Tagen der Schwangerschaft sein *КС.* (83) II. 394; на тїм ще тїжни noch vorige Woche; 4) bez. die Art u. Weise, wie — und das Mittel, mit dem etw. geschieht: на письмї schriftlich, на борáї (scherzh. на боршї); schnell, на пїслáх durch Gesandte, (in Vertretung); на перешкѣді hinderlich; на сопїлці, на гўслях & грати; 5) bez. die Beziehung eines Attributes od. Praedicates: на лицї бїлий, хорѣший &, знáти ся ро-зумїти ся на чїм sich auf etw. verstehen. III) *in den Zusammensetzungen* als Praefix hat на- die Bedeutung, die ihm als Praeposition beim Accusativ oder Local zukommt, mit den Bezeichnungen bei Verben, dass eine Handlung a) angefangen, b) an vielen Gegenständen vollzogen wurde od. bis zu einem gewissen Punkte gediehen ist, c) dass das handelnde Subject (bei reflex. Verben) die Handlung bis zur Sättigung ausgeführt hat, d) dass das Verbum überhaupt eine perfective Bedeutung hat, *Ми.* IV. 213—217 *Оз.* 116—117 — wozu Beispiele sowie Verbindungen mit Adverbien etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

II. На, (на ти), нáте, (нáте вам), *partic.* да hast (du), nimm hin, на-ж тобі! bei Ueberraschung, da habt ihr; *Ми.* IV. 156. 799. *Оз.* 171. 199.

Набáвити, набавляти, v. a. hinzugeben, -setzen, -fügen, *Лєв.*; 2) verur-sachen, *Пар.*; 3) -ити ся sich zur Ge-

nüge unterhalten, amüsieren.

На́бавка, *f.* Zugabe, *f.* *Лзв.*

На́ба́гну́ти, (*B*) *v. a.* aussinnen, на всячину — Alles in Gedächtnis zurückrufen; 2) sehnlich verlangen; (*praet.* набáг).

Наба́дурати, *v. a.* § auffinden *H. VI.*

Наба́жний, *a.* sehnlich verlangend

Наба́кир, *adv.* *s.* Ба́кир. [(*B*).]

Наба́лда́шник, *m.* *Ко.* 164 Stockknopf, *m.*

Наба́рхати, (-рк-), *s.* Набрехáти.

Наба́чити, *v. a.* erblicken; — ся sich satt sehen, viel sehen. [plauschen.]

Наба́яти, *v. a.* viel vorschwatzen, vor-

Наба́гати, *v. a.* vieles umbiegen; 2)

s. Наухáти.

На́бгом, *adv.* biegend *Оз.* 95.

Набе́дра́ги, *pl. II. n.* 89 ein Kleidungsstück?

Набе́дренник, *m.* Theil der Rüstung an den бédра; viereckiges Stück Tuch von Bischöfen u. dgl. beim Hochamt an der Seite getragen. [*Зак.*]

Набе́збаш, *adv.* lose, ohne Aufsicht,

Набе́зрик, (*st.* на чéрез рік) *adv.* übers Jahr, im kommenden Jahre.

Набекрéнь, *adv. gr. s.* Наба́кир.

Набеленд́ти, *V. s.* Наба́яти.

Наберáти, (-бир-), набра́ти, *v. a.* an, aufnehmen; anwerben, recrutieren, schöpfen (водí, перекóнннн); aufladen; viel nehmen; — на штáни etc. (сукнá etc.) kaufen; — на борг auf Borg nehmen;

2) *v. n.* an-, aufschwellen, набра́ло sammelte sich viel Eiter; 3) — ся sich vollfüllen; *s.* ansammeln; bekommen, sich zuziehen, erleiden (гáньби, страху́ etc.).

Наберéвка кошлáтка, *f.* Birkenspanner, *m.* (*Amphidasis betularia*).

Набивáльня, набийнá, *f.* Zeugdruckerei, *f.* *Пол.*

Набивáти, набíти, *v. a.* viel schlagen, ein-schlagen, einrammen, einstampfen; be-, anschlagen: обручí на бóчку; drucken (Zeuge, Kattun etc.); лб́льку — *e.* Pfeife stopfen; ц́нфу — den Preis erhöhen, aufschlagen; anfüllen; laden (стрéльбу́); гóлову кому́ ду́ним jmdm den Kopf mit albernem Zeug anfüllen, — со́бі чим гóлову sich etw. in den Kopf setzen; viel schlachten; dreschen etc.; 2) — ся viel schla-

gen; sich aufdringen, eindringen, — в чим; zudringen.

Наб́ивки, набíлки, *pl.* Bestandtheil der крóвна; Lade, *f. s.* Наб́ивка.

Наб́ивок, -вку, *ш.* rührige Naohfrage, Concurrenz; starker Anbot.

Наб́ив, *m.* наб́ивом нíчó не вдíеш mit Drang, mit Gewalt wirst nichts ausrichten.

Наб́илíти, наб́илíнити, *v. a.* leicht erwähnen, andeuten, *Пар.*

Наб́ити́й, (*d.* наб́итíський), *a.* ganz voll, vollgestopft; compact, *Пар.*

Наб́иток, *m. s.* Наб́уток.

Наб́ия́к, *m.* Ladestock, *m.* *Пар.*

Наб́ивка, *f. gew. pl.* Werkstück des Webestuhles zum Dichtschlagen der Leinwand, *n.*

Наб́иг, *m.* Einfall, Ueberfall, *m. C. II.* 155.

Наб́игáти, наб́ичи, *v. n.* anlaufen, anschwellen, (с́уля, чира́к, синя́к); oft kommen; — на що auf etw. im Laufen stossen; — ся sich satt, sich müde laufen.

Наб́идíти ся, наб́идувáти ся, viel Leid ertragen, in Múh' u. Elend viel leiden.

Наб́ижáлий, *a.* -а фáрба angelaufen.

Наб́ижний, наб́ижливíсть, *Пар. s.*

Наб́ожний, наб́ожнíсть etc.

Наб́ий, -о́ю, *m.* fest getretener und und gefrorener Schnee, — Schlittenweg, *m.*; 2) Ladung *e.* Gewehres *f.*; 3) Stollbeule, Balggeschwulst, *f.* (у конá); 4) Bärenraupe, *f.* (*Arctia*), *s.* Пíдб́ий.

На́-б́ик, *adv.* abwärts, seitwärts, auf die Seite.

На́б́ил, *m.* Milchwerk, *n.* Milch, *f.*

Наб́илíти, *v. a.* weiss machen, wissen.

Наб́ир, -ору, *m.* Ladung, Last, Fracht, *f.* íхати з наб́ором *e.* Fracht führen; 2) *pl.* крамовí *Зг.* gekaufte Tuch- u. Schnittwaaren. [*Borg.*]

Наб́ирок, -рку, *m.* das Nehmen auf

Наб́илжáти ся, (-ж́ити, -з́ити ся), sich nähern, herankommen.

Наб́л́из, *m.* Annäherung, Nähe, *f. Cm.*

Наб́л́уд, *m. Ф.* хоть аб́и з наб́л́уду doch wenigstens umherirrend, -schweifend, nicht absichtlich (hinschauend).

Наб́лудíти ся ид кому́ nicht gradweg, nicht absichtlich zu jmdm herantreten, *Фр.* [auswerfen.]

Наб́лювáти, *v. a.* viel erbrechen,

Наб́люда, *f. Mi. II.* 23, наб́люданé, *n. Oz.* Aufsicht, *f.* Beachtung.

Наблю́дѣти, *v. a.* † *Oz.* beobachten, befolgen. [3] werden; *schmollen.

Набовдурити ся, wie ein бовдур

Набогастѣйка, *f.* Rothkehlchen, *n.* (*Sylvia rubecula*): не дуже втїкає від чоловіка, стоїть мов на Бѣга, *B.*

Набожєнний, *a.* -а тїша feierliche Stille. [tesdienst, *m.*

Набожєнство, *n.* Andacht, *f.* Got-

Набожний, *a.* fromm, andächtig.

Набожність, -ости, *f.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* [Leinwand, aus Percal.

Набойчѣтий, *a.* von gedruckter

Наболѣти, *v. n.* viel schmerzen *M.* II. 98; 2) schmerzlich, wund werden; наболѣлий, *a.* der viel Schmerz erlitten.

Набо́р, *m. s.* Набір; Recrutierung, *f.* розпустѣти над ким набѣр *III.* I. 342?

Набо́рстий, *a.* *C.* II. 111 eingelegt, besetzt, verziert (mit Silberblech).

Набо́рний, *a.* Fracht-, *Паp.*

Набо́рщик, *m.* Schriftsetzer, *Setzer, m.*

Набо́рщичество, *n.* das Schriftsetzen, *Под.* [(бpага) saufen, besoffen werden.

Набра́жити ся, viel Brantwein

Набра́ти, *s.* Наберѣти.

Набрѣда, *m. s.* Набрѣдень.

Набрѣснути, *s.* Набрѣскнути, (*B.*); набрѣгле молоко́ einwenig sauer geworden.

Набрєніє, *n.* Geschwulst, *f. B.*

Набрєніти, *v. n. s.* Брєніти I.

Набрєстѣ, набрѣсти, *v. n.* на щось auf, gegen etw. anstossen, auf etw. von ungefähr kommen; etw. finden.

Набрєхѣти, *v. a.* viel vorlügen.

Набрєхѣч, *m.* Ohrenbläser, *m. Cm.*

Набрѣдистий, *a.* набрѣдка, *gew.* *f.* launig, rappelköpfig, besessen.

Набрѣдѣти, *v. a. impers.* набрѣдѣло когѣ jmd wurde besessen, ungeherdig.

Набрѣднѣти, *v. n.* кому́ ekelig werden. [spritzen.

Набрѣзѣти, (-брѣскѣти), *v. a.* be-

Набрѣск, *m.* — водѣ das herabspritzende, -sprenkelnde Wasser, *V.*

Набрѣдѣ, -ѣда, *m.* Fabelname des Bären *P.* II. 1; *vgl.* Набрєстѣ. [стий.

Набрѣдень, -дня, *m. s.* Набрѣди-

Набрѣдѣти ся, viel waten.

Набро́ити, *v. n.* viel Unfug, Unheil machen, anrichten.

Набро́стѣти ся, Knospen treiben.

Набруднѣти, *v. n.* Schmutz machen.

Набрѣнѣти ся, schwellen (von Blütenknospen) *Cm.* [m.

Набрѣшник, *m. gr.* Bauchumschlag,

Набрѣкнути, (-брѣск-), *v. n.* anschwellen, anlaufen, etw. Flüssiges in sich einsaugen, strotzen.

Набрѣск, *m.* Geschwulst, *f. B.*

Набу́бнѣти, набу́бнѣвити, *v. n.* anschwellen, aufgedunsen sein, strotzen;

набу́бнѣло егѣ *P.* II. 191 blähetete ihn auf; *A.-Г.* 159.

Набу́ндзѣбрити ся, набу́ндзѣчити ся, набу́рмѣсити ся, *s.* Нацєпѣрити ся (*B.*); aufgebracht, unwillig, ungehalten werden, schmollen.

Набу́ти, набу́вати, *v. a.* erwerben, erlangen, an sich bringen, kaufen; 2) *s.* Наслѣгувати; 3) — ся viel, lange wo verweilen, leben; б) — грѣхѣ сündigen.

Набу́ток, -тку, *m.* *Лєвч.* das Erworbene, Gewonnene; Erwerb, *m.* Errungenschaft, *f.*; 2) *pl.* das flotte Leben.

Набу́хѣти, набу́хтѣти, *v. n.* *Лєвч. s.* Набу́нѣти; 2) набу́хати ся sich voll, satt fressen.

Набу́чѣвити, *v. n. M. s.* Научнѣвити.

Нав, на́ва, *f.* Sarg, *m. Зак.*; 2) Schiff, *n.* Mittelraum (einer Kirche) *V.*

Нава́га, *f.* Last, *f.* Ballast, *m. Пис.* 2) fester Vorsatz *Мі.* II. 46.

Навагу́вати ся, *s.* Нава́жити ся.

Нава́дити ся, (*Пр.* VI. 577) sich etw. vornehmen, beabsichtigen, *s.* Вна́дити ся. [verleumdet, hetzt, chicaniert,

Нава́дник, *m.* (-иця, *f. М.*) der (die)

Нава́жба, *f. s.* Нава́га 2) *Пис. Мі.* II. 215.

Нава́ждєніє, *n. † P. I.* 77. *C. I.* 201. Anstiftung, Anhetzung, Anreizung, *f.*; teuflische Versuchung.

Нава́жити, *v. a.* abwägen; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, einen Vorsatz fassen, — на щѣ (кого) auf etw. versessen, erpicht sein.

Нава́жний, *a.* Зг. *s.* Відважний.

Нава́жувати, *v. a. М.* I. 43 einschärfen, einprägen: кому́ щѣсь.

На́вал, *m. Не.* нава́льність, -ости, *f. Лєвч.* Drang, Andrang, *m.*

Нава́лѣти, нава́лювати, нава́лѣти, *v. a.* aufwerfen, aufschütten, -häufen, -laden; 2) -ѣти когѣ derb schlagen.

Нава́льне, *s. a. n. s.* По-нава́льне. Нава́льний, *a.* dicht, stark (збіже, травá, погіє).

Нава́льниця, *f. Пар.* Platzregen, *m.* Sturmwetter, *n.* [den, belasten.

Наванта́жити, *v. a.* schwer auf-

Навапса́ти, *v. a.* — вус mit Wachspomade wischen *C. I.* 219.

Нава́рїти, нава́рювати, *v. a.* viel kochen; 2) — ся dh Aufquellen beim Kochen an Volumen, an Masse grösser werden (кру́пи etc.).

Нава́їтки, *pl.* Art Spiel mit Stossen der Ostereiern, *Ч. IV.* 43. [К.

Нава́їпередки, *adv.* um die Wette, Нава́їпинки, *adv.* stramm, steif *C. II.* 83.

Нава́їринки, *adv.* bald untertauchend, bald auf dem Wasser schwimmend; 2) in den Strudel hinab, auf den Grund hin, untergehend, *Оз.* 117. *Ко.* 52.

Нава́їшкі, *adv.* *Пис.* s. Зави́шкі.

Нава́д(ь), *adv.* *Оз.* 116. s. Наза́гда.

Нава́га́йти ся, sich müde laufen.

Нава́гін, *adv.* s. Наза́догін.

Нава́далáти, *v. a.* Наза́рчити.

Нава́далі́, *adv.* in der Ferne, von weitem, *См.* [flössen, (*Фр.*).

Нава́дáти кому́ страху́ einjagen, ein-
на-ва́дэ́ри, *P. I.* 174 нава́діранці, *adv.*
пішо́в — nahm Reissaus; in die Flucht.

Нава́диво́ї жу, *adv.* *C. I.* 197 zum Erstaunen, staunenswert; merkwürdig.

На-ва́дóсьвіта, *adv.* s. Дóсьвіта *ІГ.*

Нава́де́не, *n.* Anführen, *n.*; 2) In-
duction, *Пол.* Anleitung, *f.*

Нава́зе́нє, *n.* Zufuhr, *f.*

Нава́зти, *v. a. s.* Навазо́йти.

Нава́ре́чи, *v. a.* auf- anwerfen, на се́бе umwerfen (e. Kleid); *на когóсь що́сь jmdm etw. wegwerfen, etw. von jmdm nicht annehmen.

Нава́рвáти ся, *impers.* нава́рво́сь, in den Sinn kommen, einfallen, *Зак.*

На-ва́рвá, *adv.* *Лев.* in entgegen-
gesetzter Richtung, s. Нава́пакі́.

Нава́рне́нє, нава́рта́нє, *n.* Bekehrung, *f.* das Bekehren.

Нава́рник, *m. Пар.* Bekehrer, *m.*

Нава́рну́ти, нава́рта́ти, *v. a.* umkehren, umlenken; 2) bekehren; 3) — ся zurückkommen, sich bekehren; sich wieder einfinden; sich (unvermu-

thet) treffen, sich finden; сльóзи у не́го нава́рну́ли ся die Thränen kamen ihm in die Augen. [sprechen.

Нава́рня́кати, viel unsinniges Zeug

Нава́рєтвувáти, *v. a.* ка́ру на когó,

Кл. hinlenken, -wälzen. [Eisenbahn, *m.*

Нава́рта́ч, *m.* Weichensteller bei der

Нава́ртї́ти, нава́рчува́ти, *v. a.* an-, einbohren, (*діри*).

Нава́рхня́, *f.* Gehäuse, *n. Пар.*

Нава́ршенє, *n.* das Aufeinanderlegen.

Нава́ршї́ти, *v. a.* voll, in eine Spitze auflegen, aufschichten, anfüllen.

На́ва́ршник, *m.* oberer Theil des Butterfasses (масні́чка). [machen.

Нава́селї́ти ся, sich recht lustig

Нава́єсти, *v. a. s.* Навадо́йти; нава́де́не рече́нє, angeführter Satz, *Пар.*

Нава́звóди, *adv.* um die Wette; 2) im Galopp. [der Sterbensstunde, *Шог.* 37.

На-ва́зхóді, *adv.* beim Untergang, in

Нава́здо́вж, *adv.* der Länge nach.

Нава́здогін, нава́догінці́, *He. (B.) s.* Наза́догін. [rücklings, rückwärts.

На́ва́зна́к, нава́знї́ч, (-ні́ч, *He.*), *adv.*

Нава́зрї́д, *adv.* laut schluchzend *Ke.* 121 (запла́кати). [aufwickeln, spulen.

Нава́вáти, *v. a.* aufwinden, aufrollen,

На́ва́вї́дїти, *v. a.* besuchen; 2) * — ся sich gern sehen, sich vertragen (ме́жи собо́ю einander).

На-ва́вї́днóці, *adv.* sichtbar, vor Aller Augen; — б́ути e. öffentliche, merkbare Stellung einnehmen.

Нава́вї́знáчний, *a.* bedeutend, haupt-
sächlich, *Зак.* [На́ва́вї́ї І.

Нава́вї́чик, *m. дїм. Ме.* 213 s.

Нава́вї́к, *m.* Gewohnheit, *f. Кн.*

Нава́вї́кáти, нава́вї́кнути, *v. n.* до чо́го wozu, woran sich gewöhnen; нава́вї́клий, *a.* angewöhnt, gewohnt, *Пар.* [*n. Пис.*

Нава́вї́льня́, *f.* — сїна Heubündel,

Нава́вї́лок, -лка, *m.* Gabelspitze, *f.*; 2) Heuhäufel, *n.*

Нава́вї́ну́ти, *v. a. s.* Нава́вї́ати; 2) — ся * unter die Hand, in den Wurf, zur gelegenen Zeit kommen, aufstossen.

На-ва́вї́передки, *adv.* *Ч. IV.* 39 s. Нава́вї́передки. [tung, *Пис.*

На-ва́вї́руч, *adv.* zu Hilfe, zur Ret-

Нава́вї́са, *f.* Sumpfgas, *n.*

Нава́вї́са́ти, нава́вї́снути, *v. n.* herab-
hängen, überhängen.

Нависній, нависноголовий, *a. drohend; zudringlich, frech, dreist, Кч. 200. 280.*
 Нависний, *a. willkommen, angenehm, vgl. Навидіти ся.*

I. Нависть, *f. Freundlichkeit, Gewogenheit, f. (opp. ненависть).*

II. Нависть, *f. † s. Наклеп.*

Навистний, *a. verhasst, hassenswert, Зар. (Пр. V. 115).*

Навіти, *s. Навивати.*

Навих, *m. s. Звих Еф. 30.*

Навичка, *f. Angewohnheit, f. Ган.*

Навіш, *adv. Н. 98 s. Навскáč?*

На-віват, — стріляти zur Parade Salutschüsse geben.

Навивати, *v. n. s. Навіяти.*

I. Навід, -оду, [вед-], *m. Anleitung, Unterweisung, s. Прівід; Induction, f. Пар.; 2) Anzeige, Denuntiation, f.*

II. Навід, -іду, [вѣд-], *m. Besuch, m. Мi. II. 35; 2) Heimsuchung, f. В.*

Навідане, *n. Besuch, m. Пу.*

Навідати, *v. a. kennen lernen, erfahren dass etw. wo sei, finden, Ч. III. 283; 2) besuchen; heimsuchen; 3) — ся до когó sich nach jmdm erkundigen, jmdn besuchen.*

На-відвájне, *adv. muthig los.*

На-відвечер, *adv. Зар. gegen Abend, am Abend; vor dem A. Ог. 116.*

На-відворіть, (-от), *adv. umgekehrt, wieder zurück; gegenseitig; s. На-відлг. [Zeit zu Zeit.*

На-відгоди, *adv. КУ. jeweilig, von*

Навідіти, *v. a. Фр. s. Навістіти; — когóсь удовою zur Witwe machen; 2) behexen, Др. с. 143; навіджений, ptc. behext, besessen (vom Teufel), toll, verrückt.*

Навідка, *f. Besuch, m. К. См.*

На-відлг, (-ів), *adv. s. Відлі.*

Навідний свёрлик, навідник, *m. mittelgrosser Bohrer.*

Навідувати ся до когóсь *s. Навідати ся; 2) v. a. heimsuchen, Н. 2.*

Навіжньство, *n. Левч. Thorheit, Tollheit, f.*

На-віжкй, (на вісткй) дати кому́ *Н. 76 jmdm zu erkennen, zu wissen geben, bedeuten, die Weisung geben.*

Навіз, -озу, *m. starke Zufuhr, f. 2) Dünger, m. [stuhl, Kettenbaum, m.*

I. Навій, -бю, *m. Aufzug im Web-*

II. Навій, -бю, *m. Schneewehe, f. На-віки, (вічні), на вік-віки III. II. 79 adv. ewig, auf immer, jederzeit С. II. 75. Навіконник, m. Fenstergerüst, n. -stock, m.*

Навікувати, *v. a. Б. s. Нажіти, Навінѣти, v. a. schicken, senden, Н. 2; — гáдку den Gedanken anregen, ОИ.*

Навірити, *v. a. багáто viele Schulden machen; 2) — ся impers. überdrüssig, langweilig werden.*

Навіса, *f. der von den Bäumen & herabhängende Schnee.*

Навісити, *v. a. s. Навішати.*

Навісний, *a. Ко. 235 -а дівка die die man vielen Männern anbinden will.*

Навісноголовий, *a. verrückt, toll, (Пр. VI. 575).*

Навістіти, навіщати, *v. a. когó jmdn besuchen; heimsuchen; 2) belehren; — ся до когó s. Навідати ся, ВВ.*

Навіть, *adv. sogar, ja sogar. [strebe, f.*

Навітренник, *m. Windlatte, Wind-*

Навічом, *adv. s. Навирци. [gen.*

Навішати, *v. a. (vieles) auf-, einbän-*

Навіщане, (-ене), *n. ВВ. Belehrung, Lehre, 2) Heimsuchung, f.*

На-ві-щó? wozu, weshalb?

Навіяти, *v. n. anwehen; 2) v. a. — мно́го збіжа wofeln. [vgl. Навський.*

Навк, *m. ein Todter, Пс. Мi. II. 239.*

Навка, *f. Макс. s. Мávка.*

На-вкáв, *adv. äusserlich.*

Навкидй, *adv. Н. 234 wurfweise.*

На-вкірки, *adv. zum Trotz (на укóри). [schräg.*

Навіс, на-вкóся, *К. adv. schief, Навкóлїшки, adv. knieend, fuss-*

фáлліг. [adv. ringsum, rundum.

Навкóло, (*d. -лїненко, -лїсїнько*),

Навкóругй, *pl. Umweg, m; 2) adv.*

—, навкóруг, навкóругно, *ringsum, kreis-*

фóрміг, *Ог. 116. [sten, boxend.*

Навкóлачкй, *adv. mit den Fä-*

Навкóчити ся, *langweilig werden.*

Навлéжачки, *adv. Н. 274 liegend.*

На-в-летѣ, *adv. im Fluge.*

Навля, *f. linker Nbf. der Десна.*

Навманй, *Ог. 117, навманй, на-*

вманйкй, *adv. aufs Gerathewohl, gradaus,*

wie es eben kommt, schlechthin, regel-

los, frei, ungebunden. [Seitenwege.

Навманці, *adv. auf Umwegen, auf*

На-вмируще, *adv.* auf sicheren Tod.
 Навмісне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
 На-вмір, *adv.* *Лев.* dringend, gar sehr nothwendig. [genblick, augenblicklich.
 Навмлівіч, навмлібка, *adv.* im Au-
 Навнувати, *v. n.* *Wgr.* 112 zum Ueberdruss werden, sich langweilen: *impers.* навнує ся; ermüdet sein *Гол.* III. 553.
 Навогіти, *v. a.* etwas anfeuchten.
 Наводи, *pl.* Anführungszeichen, *pl.*
 Наводіти, *v. a.* in Menge herbeiführen, -bringen; що на корб über jmdn bringen; 2) eine Richtung geben, richten; *ан-леитен, führen (когб на путь, на дббре zum Guten); — колбса die Felgen auf die Speichen anschlagen um ein Rad herzustellen; 3) anführen, citieren; beweisen, *V.*
 Наводженє, *n.* Irrigation, *f.*
 Наводняти, наводнювати, *v. n.* unter Wasser setzen, irrigieren.
 Наводні знакі, *pl.* *B.* s. Наводи.
 Навозайка, *f.* nicht voll geladener Wagen.
 Навоздушний, *a.* luftig, ätherisch.
 Навозити, навбжувати, *v. a.* in Menge zuführen (zu Wagen); — ся viel, satt fahren; б) *з ким viel mit jmdm sich plagen, herumschleppen; 2) düngen.
 Навбзний, *a.* vom Dünger, Dung-
 Навбзник, *m.* Mistfreund, *m.* (Philonthus). [Düngen.
 Навбзване, навбжуване, *n.* das
 Наволікати, наволічі, *v. a.* auffädeln, auf eine Schnur ziehen, aufreihen.
 Наволок, *m.* *Pa.* I. 371 Art Egge; 2) *Гн.* 36? наволоком сіяти auf dem ungepflügten Stoppelfelde säen, *Ос.* (61) VI. 34.
 Наволока, *f.* s. Волбки.
 Наволос, *m.* *Ліс.* Perücke, *f.* [*m.*
 Наволосник, *m.* *Ліс.* Perückmacher,
 Наволоч, *f.* Gesindel, *n.* *M+B.* 280.
 Наволочі, (-окті), *v. a.* aufziehen, über etw. bringen, schaffen, s. Наволікати.
 Наволочіти, наволбчувати, *v. a.* viel auf einen Haufen zusammenschleppen, -ziehen; 2) — ся viel eggen; б) — ся sich genug in der Welt herumschleppen, treiben. [рбжка).
 Наволочка, *f.* Art Stickerie (ме-
 Навоняти, *v. a.* mit Gestank anfüllen, vollstänken.
 Наворжати, наворбжувати, *v. a.*

vorzaubern, dh Weissagung od. dh Zauberkünste jmdm helfen.

Наворот, *m.* das Umkehren, Umwenden; Rückfall, *m.* *Пар.*; 2) Periode, *f.* (in d. Arithm.); (другим &) наворотом abermals, periodisch, (zum zweiten eto. Male) zurückkehrend.

Наворотень, наворотиш, (наворотник, *m.* Reinfarn, *n.* (Tanacetum vulg.); 2) Frauenmantel, *m.* (Alchemilla)

Навороти, *adv.* zurückkehrend, *До.*
 Наворотіти ся, *s. Напосіти ся.

Наворотний, *a.* rückfällig; periodisch: десятний дроб; *adv.* -но *B.*

Наворочати, наворбчувати, *v. a.* umkehren lassen, umlenken; *він до того наворбчує er hat es darauf angelegt, *Пар.*

Наворсити ся, wiederhaarig werden, finster, griesgrämig werden, schmolten. [Wachs überziehen; wichsen, bohnen.

Навоскувати, навошціти, *v. a.* mit

Навпак, *B.* навпакі, *adv.* wiederum, zurück; 2) im Gegentheil, *B.* *См.*;

3) *praep.* mit d. *Genit.* entgegen, abgewendet навпакі сонця, von der Sonne abgewendet *Ос.* 186. [Віворотний.

Навпакбвій, *a.* *Кн.* verkehrt s. Навбчний, *a.* *K.* widerstrebend.

Навперігнка, *f.* Concurrrenz, *f.* *Др.*

Навперед, *adv.* vorher *Ос.* 116.

Навпереджати, *v. a.* когб, *Ру.* jmdm eine vorläufige Weisung geben, jmdn vorerst aufmerksam machen.

Навперейми, *adv.* um die Wette *ВГ.* 147; vorgehend *Кн.* 397; 2) entgegen *М.* II. 136. [*Ос.* (61) III. 26.

Навперемінку, *adv.* abwechselnd

Навперіч, *adv.* *Шог.* 107 s. На-

перерік. [halb.

Навпів, (-піл, -піль), *adv.* zur Hälfte,

Навпик, на-впак, *Пар.* *adv.* s. На-

прбтив, не-перерік, *Зак.* [Плазом.

Навплаз, *adv.* gestreckt, liegend s.

На-в-покіннь, *adv.* aufs Liebwohl,

Ос. 119. [hernach.

Навпбслї, *adv.* *Лев.* in der Folge;

Навправець, навправці, навпр-

остець, навпрошкі, навпрямець,

навпрямкі, *adv.* gradaus, gradhin, *Ос.*

117. 179. [en profil.

Навпрек, *adv.* *Зак.* von der Seite,

На-в-прібузь, *adv.* (*Фр.*) s. Голббсь.

На-в-прісідки, *adv.* niederhockend, sich niederbückend; — *ни́ти* Art Tanzes bei dem man sich gegen den Boden niederlässt u. dann schnell sich aufrichtet.

Навпрóти, *praep.* mit d. *Genit.* gegenüber *C. II.* 142; — *то́го* im Gegentheil.

Навриті́ти ся *кому́* jmdm lästig werden.

Наврокува́ти, наврóчити, *v. a.* behexen, bezaubern, s. *Уречі́; Eф.* 28. *Ме.* 472. [*hexend, schädlich, böse.*

Наврочлївий, *a. He.* leicht be-
Наврѣ́д (чи), — *adv.* fraglich ob, sehr unwahrscheinlich; gewiss nicht, *Кв.* 323. 348. [*sitzend, hockend.*

Навсї́дячки, навсї́дки, *adv. Левч.*
Навскáч, *adv. II.* 98 im Gallop? хоч на час, та —.

На́вський вели́день, *Ч. III.* 14 Donnerstag in d. Osterwoche, die Ostern der Verstorbenen.

Навскі́с, навскóси, *adv. К. s.* Навкі́с.
Навсклѣ́зь, *adv. s.* Навкі́с.

Навскѣ́рки, *adv.* vom Zupfen u. Rupfen bei e. Art Kartenspiel od. Damenspiel *Кв.* 489. [*wärts.*

Навспа́кі, *adv. Гол.* zurück, rück-
Навспі́нячки, *adv.* иті́, auf den Fingerspitzen, auf d. Zehen gehen, *Кв.* 278; rücklings?

Навспра́жкі́, *adv.* wirklich, in Wirklichkeit, wahrlich, fürwahr; 2) —, на-вспра́жне, *М. II.* 99 im Ernst, ernst.

Навста́ж, *Левч.* на-вста́ж, *Кв.* 139. s. Настежі́р.

Навсто́пужити ся, sich borsten, sich emporsträuben (*волóсе*).

Навсто́ячки, *adv. s.* На-сто́ячки.

На-встрі́ч, *adv.* entgegen *P. I.* 36, — *кому́ брáти* ся, *М. I.* 14 jmdm in den Weg kommen, entgegenkommen, begegnen; gegenüber, *vis-à-vis*, *Зар.*

На-вте́ки, (-вті́ки, *P. I.* 23, -вте́ки 26), навті́кача́, *adv.* in die Flucht, fort, fliehend, *Ог.* 179. 116.

Навті́шати ся *кимóсь*, an jmdm Freude haben, sich freuen *Ч. IV.* 7.

На-в-трю́хї́, *adv.* hintrottelnd *КС.* (83) *IV.* 625.

Навтя́мити ся, überdrüssig werden, Langeweile machen (*кому́*).

Навтя́мний, *a. B.* lästig.

На́вхилки, *adv.* sich rücklings überbeugend.

Навхрѣ́ст, *adv. s.* Наóхрест, *Ог.* 116.

Навчї́ти, *v. a. s.* Научї́ти etc.

Навчї́телька, *f. He. s.* Учї́телька.

На-вчѣ́нку, *adv. См.* laut dass man hören könnte. [*вширшкі́.*

Навши́ршкі́, *adv. Левч. s.* За-

Навспі́нячки, навспі́нячки, *adv. He. s.* Навспі́нячки, *Ог.* 71.

Навю́чити, *v. a.* bepacken, beladen.

Навѣ́за, *f.* das Anstricken; *aufgebürdete Last.

Навѣ́зати, навѣ́зувати, *v. a.* auf-, anbinden, -knüpfen; in Menge fertig binden, anstricken; *jmdm etw. Lästiges aufbürden; 2) — ся на *кого́ Др. с.* 394 an jmdn sich zudringlich heften, *vgl.* Причепі́ти ся до *кого́.* [*geld, n.*

На́вѣзка, *f. †* Art Geldstrafe, Schmerz-

Навѣ́зливий, *II.* (-зчї́вий), *a.* zudringlich, lästig. [*lichkeit, f. У.*

Навѣ́зчї́вість, -ости. *f.* Zudring-

Нага́ба, *f. (B.) s.* Нахáба. [*verfolgen.*

Нага́бати, *v. a.* anfallen, angreifen, *Ф.*

Нагаві́ці́, нагавки *pl. s.* Нагаві́ця.

Нагада́ти, нага́дувати, *v. a.* щось *кому́* jmdn woran erinnern; etw. er-

wähnen, gedenken; — *собі́* щось *кого́сь* sich an etw. an jmdn erinnern, sich jmds entsinnen; — ся sich besinnen, überlegen, sich bedenken. [*Andeutung, f.*

Нага́дка, на́ганка. *f. Зг.* Erwähnung,

Нага́й, *m.* нага́йка. (*д.* нага́йочка),

f. Peitsche, Knute, *f.* [*д.* nogaische Tataren.

Нага́йва, *f. coll. Др. с.* 234 die Horáй-

Нага́йний, *a. Ч. V.* 268 s. Нага́льний.

На-гага́й, *s.* Бала́й eifertig, nicht solid. [*sen, zuschanzen, (B.)*

Нагага́йти, *v. a.* zureichen, zuwei-

Нагага́льний, *a.* heftig, stürmisch, ungestüm; unvermuthet, plötzlich; 2)

dringend schnell, keinen Verzug leidend.

Нагага́льність, -ости. *f.* Heftigkeit,

f. Ungestüm, *n.* Dringlichkeit, *f.*

Нага́на, *f. М. II.* 92 Tadel, Vorwurf,

m. Ausstellung, *f.*

Нагага́нути *собі́* що́ *До.* s. Нагада́ти.

Нагага́йти, *v. a. s.* Нагага́ти.

Нагага́рбати, *s.* Нагага́бити, zusam-

menraffen.

Нагага́рний, *a. s.* Нагага́льний 2) *Ог.* 70.

Нагага́ти́ти, *v. a. s.* Гага́ти; 2) *s. d.* folg.

Нагатляти, *v.* Гатляти.
 На́гбом, *adv.* *s.* На́гбом.
 Нагваря́ти, *s.* Намовляти; — на когось über jmdn schimpfen (*B.*).
 На-ге́рць, *adv.* *s.* Навкулачкі, герць.
 На́гиб, *m.* Bug, *m.* Biegung, *f.* Пар.
 Нагиба́ти, *v. a.* antreffen, ertappen, *Пот.* III. 27; 2) beanstanden *Др.* *s.* 85 *s.* Га́бати.
 Нагибу́ти ся, *Гол.* I. 238, наги́бити, *v. n.* oftmals am Rande des Verderbens sein, viel leiden.
 На́гий, *a.* nackt, bloss; до на́га роздигну́ти когó jmdn nackt ausziehen.
 Наги́ляти, *v. a.* ohne Wahl nehmen, *Левч.* 2) *s.* Нагаліти. [Beugung. *f.*
 На́гинане, *n.* das Biegen, Beugen,
 Нагинати, *v. a.* beugen, biegen; neigen; *— ся до чо́го sich wozu anpassen.
 На́гинка, *f.* *МШ.* Biegung, Anpassung, *f.* [schmeidig, *Пар.*
 На́гинчастий, *a.* beugsam, *ge-*
 На́гидкі́, *pl.* Ringelblume, *f.* (Caulendula offic.).
 На́гин, -ону, *m.* das Antreiben, *Антри́в, *m.*; 2) starker Zutrieb, das Auftreiben, Zusammentreiben. [Hetze, *f.*
 На́гинка, *f.* Klopffagd, Hetzjagd,
 На́гірє, *n.* Gebirgsgegend, *f.* Hochland, *n.* [birge, *См.*
 На́грий, *a.* Berges-, auf dem Ge-
 На́гла́ти, *v. a.* *ЗР.* *s.* Нагледіти.
 На́гласник, *m.* *Ос.* (61) XII. 70 Art Liederbuch mit Noten?
 На́глевисти́й, *a.* gebückt; buckelig.
 На́гледіти, *s.* Нагледіти 2).
 На́глий, *a.* plötzlich, dringend.
 На́гли́ти, *v. a.* До. antreiben, drängen.
 На́глад, -ода, на́гладок, -дка, *m.*
 Hühnerauge, *n.* Leichdorn, *m.*
 На́глість, -ости, *f.* Dringlichkeit, *f.*
 На́гліт, -оту, *m.* Andrang, *m.* *Пар.*
 На́глода́ти, *v. a.* wund drücken, *w.* reiben.
 На́гло́тити, *v. a.* anhäufen, *Пар.*
 На́глу́дувати, *v. a.* auf den Kopf derb schlagen.
 На́глу́мити ся, *s.* Глу́мити ся.
 На́глу́пати ся, *v.* viel stöbern, *v.* suchen. [на́глядом, *Р. I.* 172 *s.* На́зирци.
 На́гляд, *m.* на́глядане, *n.* Aufsicht, *f.*
 На́глядати, *v. a.* auf etw. sehen, schauen, beaufsichtigen *Ш.* II. 60.

На́глядáч, *B.* на́глядник, *Пар.* *m.* Aufseher, *m.*

На́гляді́ти, на́глянути, *v. a.* erblicken; 2) ausersehen, finden; 3) — ся sich satt sehen.

На́глядний, *a.* anschaulich, augenscheinlich, sichtbar, Anschauungs- [*f.* *Пар.*

На́глядни́цтво, *n.* Aufseherschaft,
 На́глядни́ця, *f.* Aufseherin, *f.* *Пар.*

На́гладні́сть, -ости, *f.* Anschauung, Augenscheinlichkeit, *f.*; 2) Sucht Alles zu sehen; Aufmerksamkeit, *f.* *Зє.*

На́гна́ти, на́ганя́ти, *v. a.* antreiben; zu-zusammentreiben; 2) aus-, fort-, vertreiben; 3) ereilen, einholen, nachholen; на́ганя́ем бу́льба́ми аби добу́ти до но́во́го хлі́ба (*B.*) wir schlagen uns durch, helfen uns durch mit etc.; — ко́му́ страху́ einjagen; — грóшей, зиску́ eintreiben; — на че́сть ко́му́ jmds Ehre anrühren; 4) — ся Anlauf nehmen; losgehen, zielen; *на́гнаний, *ptc.* verrückt, rappelköpfig.

На́гнівати́ ся на когó jmdm zürnen.
 На́гні́т, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*

На́гніта́ти, *v. a.* drücken.

На́гні́ток, -тка, *m.* *s.* На́глід.

На́гно́ти, *v. a.* mit Koth, Unrath anfüllen; düngen.

На́гну́дати, *v. a.* aufzäumen.

На́гну́ти, *s.* Нагинати.

На́гові́р, -ору, *m.* (üble) Nachrede, Verleumdung, *f.* *См.*

На́говори́ти, *v. a.* vorplaudern; на когó jmdn verleumden, jmdm (Uebles) nachreden; 2) besprechen, bezaubern (dñ Zauberworte) *М.* II. 66; 3) — ся sich satt sprechen, schwatzen.

На́гобо́ити ся, *М.* III. 82 sich aufblähen, die Federn sträuben (*v.* Vögeln).

На́го́да, *f.* Gelegenheit, *f.* *К.*; 2) Ursache, *f.* *Фр.*

На́годи́ти, *v. a.* слуг viele Dienstleute dingen, mieten; 2) zufällig herbringen; 3) — ся gelegentlich, zufällig kommen, in den Wurf kommen.

На́годний, *a.* gelegentlich, *Пар.*; *adv.* -но, на́годом.

На́годува́ти, *v. a.* когó, jmdm zu essen geben, die Kost reichen; на́годова́ний, *der* gegessen hat, gesättigt.

На́голі́ти, *v. a.* abrasiieren, abschaben.
 На́голі́нник, *m.* Beinschiene, *f.* (vom

Harnisch). [Ueberzug, nicht überzogen.]

I. Нагольный, *a.* кожух ohne

II. Нагольный, *a.* Ч. V. 15 s. Нагальний, негальний.

I. Нагло, *adv.* nackt *Ко.* 69; 2) im ganzen und grossen, insgesamt, lauter, allgemein, durchgehends III. I. 391. *Кв.* 292 *Пом* III. 27.

II. Нагло, *adv.* s. Нагло, наглий.

Наголов, *adv.* s. Стрімголов.

Наголоватень, -тня, *m.* Kornblume, *f.* (Centaurea cyanus).

Наголоватки, *pl.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium arvense); 2) Jurinea cyanoidea.

Наголовач, *m.* Stosshebel der Stampfe; 2) s. Пуголовач. (e. Hutes etc.).

Наголовок, -вка, *m.* Kopfstück, *m.*

Наголо, *m.* Accent, *m.* [*adv.* laut.

На-гло, на-голо, на-гლოსки, Нагლოსити, *v. a.* viel etw. verlauten lassen; viel wehklagen; 2) —, наголосувати accentuiren; 3) — ся s. Відзивати ся.

Наголосник, *m.* В. Accentzeichen, *n.*

Нагомоніти, *v. n.* s. Гомоніти; — ся на когò *Др.* с. 111 poltern, schelten.

Нагонаєнні, *pl.* Nacktsamige (Gymnospermae) *B.*

Нагнати, *v. a.* II. s. Нарнати.

Нагробниця, *f.* Hügelkoralle, *f.* (Monticularia).

Нагробжувати ся, s. Гордіти.

Нагоріти, *v. n.* anbrennen.

Нагорнути, нагортати, *v. a.* hinein-, auf-, anscharren, -kehren, -häufen.

Нагорба, *f.* Belohnung, Vergeltung, *f.* [*v. a.* belohnen, vergelten.]

I. Нагородити, нагороджувати,

II. Нагородити, *v. a.* viel flechten (einen Zaun); 2) *viel hindreinsagen, faseln *P. I.* 187.

Нагорок, -рка, *m.* Hügel, *m.*

Нагостити ся, lange als Gast wo verweilen.

Наготá, *f.* Nacktheit, Blösse, *f.*

Наготіти, *v.* nackt, nackend sein, *К.*

Наготовити, (-овліти), наготувати, *a. a.* zu-, bereiten, bereit machen, in Bereitschaft bringen, zurechtlegen.

На-готіві, *adv.* in Bereitschaft, bereit, fertig. [den.]

Награбити, *v. a.* viel rauben; pflanzen

Награвати, награти, *v. a.* viel spie-

len *P. I.* 76; — ся sich satt spielen; музика награє гóлоє die Musik accompaniert den Gesang, *Крон.* [schmieren.]

Награмузляти, *v. a.* zusammen-
Нагребати, нагребсти, *v. a.* aufscharren; -harken.

На-грєць, *adv.* *К. I.* 106 s. На-гєрць.

Нагризок, -зка, *m.* benagtes Stückchen e. Apfels etc.

Нагризати, *v. a.* viel beissen, nagen; 2) * —, und — ся s. Гризати *.

Нагримати, *v. n.* s. Гримати *.

Нагріти, нагрівати, *v. a.* warm machen, erwärmen, erhitzen, на роботу sich hitzig an die Arbeit machen; *impers.* *Га.* II. 46 hitzig werden. [digen.]

Нагрішити, *v. n.* und — ся viel sün-

Нагробний, *a.* am Grabe, s. Надгробний.

Нагробник, *s. m.* *Ог.* s. Надгробок.

Нагроба, *f.* Androhung; Verwarnung, *f.* Verbot, *n.* [androhen.]

Нагрозити, нагрожувати, *v. a.*

Нагрудний, *a.* was auf der Brust getragen wird, Brust-.

* Нагрудник, *m.* Bruststück am Harnisch, *n.*; Brustriemen (der Pferde), *m.*; Brustlatz, *m.* Brustschild des jüdischen Hohepriesters, *n.* [(e. Schiff).]

Нагрузити, *v. a.* beladen, befrachten

Нагрушак, *m.* Birnblattnager, *m.* (Phyllobius pyri) *B.*

Нагрюкати, нагрючити ся, viel poltern, krachen, s. Гүркати. [werden.]

Нагрянути, *v. n.* sumpfig, kothig

Нагрянути, *v. n.* plötzlich heranstürzen, -kommen. [lieren, vertilgen.]

Нагубити, *v. a.* viel verderben, ver-

Нагудіти, *v. n.* viel brausen, dröhnen.

Нагула, *m. f.* *Мх.* нагулько, *m.* нагулистий, нагульковатий, (*B.*), *a.* handelsüchtiger Hitzkopf, aufbrausend, heftig, jäh; einfältig; Tölpel, *m.*

Нагулити, *v. a.* zufällig finden, auf etw. stossen (*B.*); s. Нагулити; 2) — грóшей у людєй zusammenschwindeln.

Нагуляти ся, sich satt tanzen, genug spazieren gehen; flott leben. [кати.]

Нагүркати, нагүркотити, s. Нагрю-

Нагучати на когò auf jmdn schreien, jmdn anherrschen, (*B.*).

Нагосподарувати, нагадувати, *v. n.* als Landwirt viel schaffen.

Над, *praep.* über, auf, darüber, an, gegen, dazu, oberhalb; I) *mit d. Accusativ.* (*Mi.* IV. 423—424) bezeichnet над *a*) den Gegenstand gegen welchen e. Bewegung von obenher gerichtet ist, od. worüber etw. sich befindet, steht, ruht etc., in Betreff dessen e. Handlung vor sich geht, (drgl. по-над): над ріку, над пробасть прийті über einen Fluss, an einen F., an einen Abgrund kommen, над хату вилетіти über die Hütte auf-fliegen, по-над грэблю стоіти, по-над море, по-над Дунай сидіти; † над то лист в нашою печатію даєм in Betreff dessen, darüber erlassen wir den Brief mit unserem Siegel; надто überdies, darüber, obendrein; *b*) bez. dasjenige, über das hinausgegangen, d. i. was von etwas anderem übertroffen wird, (dah. häufig bei Comparativen), und dasjenige, wider das, gegen das gehandelt wird: єрбзум над рбзум ein Verstand ist vorzüglicher als der andere; нема в світі над Бога es giebt nichts Gewaltigeres als Gott; над сілу, über seine Kräfte; незнайдеш над мене вірнійшу... treuer als ich bin; другої над тебе не маю ich habe keine ausser dir, над усі mehr, ärger als Alle; † над право своє gegen sein Recht; над старину, над стародавний звичай gegen den alten Brauch; *c*) bez. bei Zeitbegriffen: „gegen“ над вѣчер gegen Abend. II) *mit d. Instrumental* (*Mi.* IV. 750—752) bez. над *a*) dasjenige über dem etwas ruht, vor sich geht (drgl. по-над): над лісом über dem Walde, над рікою am Flusse; по над Бугом längs des Ufers des B., по-над землёю über — hin; не шумі дїбровнько на-до (на-ді) мною rausche nicht über mir; *b*) bez. над in übertragener Bedeutung dasjenige worüber man gesetzt ist, wodurch man in eine Gemüthsbewegung versetzt wird, worüber man nachdenkt, woran man arbeitet; ferner das Mass über das hinausgegangen wird: над ким панувати, стоіти (als наставник), над всіми найстарший, над ким плакати, змілювати ся, сьміяти ся, зробів над дївчиною зрїду; над чим, думати worüber nachdenken, над чим сидіти, працювати, wobei sitzen, woran arbeiten;

III) *in den Zusammensetzungen* hat над als Praefix *a*) die Bedeutung die ihm als Praeposition zukommt; *b*) bez. es wie на den Anfang u. die Deminution der der Handlung; *c*) bedeutet es die energische Vollziehung der Handlung, dah. ein Uebertreffen; *d*) ein Hinzufügen (*Mi.* IV. 217—218. *Оз.* 205) wozu Beispiele unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Надавати, надати, *v. a.* aufgeben, geben, verleihen; — щось за дочкою etw. als Mitgift geben *Др. с.* 373; 2) — ся viel, genug geben, schenken; *b*) sich bieten, gelegen kommen, passen (до чогось wozu), gefallen.

Надавити, надавити, *v. a.* ausdrücken, auspressen; klemmen, drücken (ein Schuh etc.); etw. anfüllen (mit e. ausgedrücktem Saft).

I. Надавка, *f. s.* Надгид.

II. Надавка, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Надальш, *adv. K.* für die Zukunft, künftighin.

Надане, *n.* das Aufgeben; Verleihung, *f.*

Наданий, *a.* на все zu Allem fähig, geschickt, Fertigkeit besitzend, begabt, passend *Ос.* (62) I. 72.

Надаремний, *a.* vergeblich, unnütz.

Надаремність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f. Пар.* [ken; belohnen.

Надарити, надаряти, *v. a.* beschenken.

Надармо, *adv.* vergebens, vergeblich, umsonst.

Надатель, *m.* Verleiher, *m. Term.*

Надати, *s.* Надавати; хмари надали ся die Wolken sammelten sich an.

Надбавити, надбавляти, *v. a.* hinzugeben, -fügen, *Лев.* — ся чогось etw. mehr bekommen; — сили sich stärker fühlen.

Надбавка, *f.* Zusatz, *m.* ein Mehr.

Надбане, *n.* надбанка, *B. f.* надбанок, -нку, *Пар.* *m.* Erwerb, Gewinn, Lohn, *m.* das Erworbene.

Надбати, *v. a.* erwerben, vorsorgen, verschaffen; надбане *s. a. n. s.* Надбане.

Надберіже, *n.* Ков. Ufer, *n.* Uferstrich, *m.*; *adj.* надберіжний.

Надбивати, надбїти, *v. a.* ein wenig an-zer-abschlagen.

Надбільшати, *v. a.* grösser machen.

Надбїчи, (-бїрати), *v. n.* heran-, herzulaufen.

Надближѣти ся, с. Наближѣти ся.
 Надбужаньскій, *a.* am Fl. Буг.
 Надважка, *f.* Einwage, *f.* *Пар.*
 Надвѣзти, надвозѣти, *v. a.* heranführen (zu Wagen). [*iron.*].
 Надвеличество, *n.* Obere Majestät
 Надвередѣти, *v. a.* verletzen, antasten, *K.* [der Thür, an der Schwelle.
 Наддвѣрех, (-ix), *P. I.* 30 an, in
 Наддверѣчи, *a. a. s.* Надкѣнуги; 2) — ся чим den Kopf mit e. Tuche bedecken (*Фр.*). [*findlich.*]
 Наддвѣрній, *a.* über einer Thür be-
 Надвечорѣй, *adv.* (над вечер) gegen Abend, *He.*
 Надвѣгати, *v. a.* und — ся genug, viele Lasten tragen; 2) -ѣти, *v. n.* *Макс.* heranbrechen, -stürzen.
 Надвинян потажобвий, Weinsteinrahm, *m.* (Cremor tartari).
 Надвисѣти, *v. n. s.* Нависѣти.
 Надвислѣнщина, *f.* Weichselland, *n. K.*; *adj.* надвислѣньскій.
 Надвишка, *f.* Ueberschus, *m.*
 Надвѣдний, *a. K. s.* Навѣдний. [*gehen.*
 Надвѣр, *adv.* — вѣйти draussen aus-
 Надвѣрѣ, *n. K. II.* 28 s. Подвѣрѣ.
 Надвѣрній, *a.* Aussen-, von aussen, auf den Hof ausgehend, Hof-, im Hof; -i двѣри äussere Thür; -a хѣта Hintergebäude, *n. He.*; 2) Hof, Schloss, *Kч.* 12.
 Надвѣрнѣк, *m.* Schwein frei im Hof gemästet, (nicht im Koben), *n.* [Wasser-
 Надвѣдний, *a.* nahe am Gewässer,
 Наддворі, *adv.* draussen.
 Наддвѣрній, *a.* Hof-, — совѣтник Hofrath, *m.* — уряд Hofamt, *n.* Hofstelle, *f.* *Term.*
 Надганѣти, с. Надігнѣти. [*gen.*
 Надгинѣти, *v. a.* etwas biegen, anbieten
 Надглотѣчний, *a.* oberhalb des Schlundes.
 Надглядѣти, с. Наглядѣти.
 Надгнивѣти, надгвѣти, *v. n.* anfaulen; надгнилий, *a.* angefault.
 Надгорѣда & с. Нагорѣда &.
 Надгортанник, *m.* Kehldeckel, *m.* (epiglottis).
 Надгортѣти, надгорнѣти, *v. a.* von e. ganzen Haufen etwas wegscharren, nehmen. [*nagen.*]
 Надгривѣти, надгривѣти, *v. a.* an-
 Надгробний, *a.* über dem Grabe

befindlich; Grab-, Leichen-, (кѣмнѣ, -е слово). [*mal, n.* Grabstein, *m.*
 Надгробок, -бка, *m. Kч.* 100 Grab-
 Наддавати, наддѣти, *v. a.* noch mehr zugeben, mehr als nöthig, darüber geben; 2) ausliefern, weggeben, *Ke.* 164.
 Наддавка, *f.* Ueberbot, Uebergebot, *n. Пар.* [*schuss, m.* das Mehr.
 Наддѣток, -тку, *m.* Zugabe, *f.* Ueber-
 Наддѣшник, *m.* Oberbau über dem flachen Dache, *m.*
 Наддѣрти, наддирѣти, *v. a.* anreissen.
 Наддѣяти, *v. a. s.* Надпочѣти.
 Наддирѣктор, *m.* Oberdirector, *m.*
 Наддніпрѣнець, -нця, *m.* Bewohner am Дніпрѣ; *adj.* наддніпрѣньскій, наддніпрѣвий.
 Наддністрѣнець, -нця, *m.* Bewohner am Дністрѣ; *adj.* наддністрѣньскій, наддністрѣвий, (-ѣнка), *f.*.
 Наддостѣток, -тку, *m.* Ueberfluss, *m.* Uebermass, *n. K.* Ueberschuss, *m. Шу.*
 Наддунѣйскій, *a.* an der Donau.
 Наддурістий, *a. s.* Нагѣла (*B.*).
 Наддѣти, наддѣнѣти, *v. a.* иглѣ — einfädeln (*B.*). [*verlässig, sicher.*
 Надѣжний, *a. gr. Kс.* 23. *C. I.* 98 zu-
 Надѣржувати, *v. a. s.* Задержѣти, *B.*; anhalten, zurechtthalten.
 Надѣрти, надирѣти, *v. a.* viel reissen, rupfen, schleissen. [*природний.*
 Надестественний, *a. † K. s.* Над-
 Надечѣй, *v. a.* кудѣлю am den Rokken Flachs etc. wickeln; * ankleiden, *s.* Надягѣти, наддѣти. [*nen.*
 Наджигѣти, наджечѣй, *v. a.* anbrennen
 Наджидѣти, *v. a.* er-, zuwarten.
 Наджинѣти, наджѣти, *v. a.* ein wenig Getreide von einem Saathfeld schneiden.
 Наджмѣрити, *v. a.* око zudrücken, *ОП.*
 Наджупѣн, *m.* Obergespan, *m.*
 Наджупѣнство, *n.* Obergespannschaft, *f.*
 Наджупник, *m.* Salinenverwalter, *m.*
 Надзаслѣга, надзаслужѣна, *f.* Ueberverdienst, *m. Term.* [*sudwerke*]*m.*
 Надзѣрич, *m.* Obersieder (im Salz-
 Надзвичѣйний, *a.* ausserordentlich, ungewöhnlich.
 Надзвичѣйність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, etwas Seltenes. [*halbgrün.*
 Надзелений, (надзелень), *a.* noch

Надзиратель, надзирач, надзорець, -рця, *Вол.м.* Aufseher, Inspector, *т.*

Надзирателька, *f. s.* Наглядница.

Надзирати, *v. a.* die Aufsicht über etw. haben, etw., jmdn überwachen, beaufsichtigen.

Надзир, -ору, *т.* надзірань, *п.* Aufsicht, — головній Oberaufsicht, *f.*

Надзоряний, *а.* hoch über den Sternen, *Ру.* [шійбоватий.

Надзудзувати, *а.* (*Фр.*). *s.* Надзюндзюрити *с.* sich drollig spreizen, *s.* zornig aufblähen.

Надйбати, *v. a.* antreffen, finden.

Надивити ся, sich satt sehen.

Надивувати ся, sich satt wundern, не мочы — sich nicht genug wundern

Надий, *adv.* dorthin. [көnnen.

Надумати, *v. a.* aufblähen, aufblasen; — ся sich — *Пол.*

Надими, *pl. (B.)* Leistenbruch, *т.* (eig. starke Anschwellung).

Надимити, *v. a.* voll rauchen.

Надыра, *f. s.* Надра (*Фр.*).

Надыти, *v. a.* ködern, locken; 2) härten (желізо), stählen, mit Stahl belegen (сокіру) *Ог.* 205.

Надых, *т.* Hauch, Odem, *т. К.*

Надыхати, надыхувати, *v. п.* viel hauchen; anhauchen; — ся чого etw. viel einathmen.

Надйбе, *п.* Geräth, *п.* Gerätschaft, *f.*

Надйбний, *а.* Le. nöthig, nothwendig; *К. (Р. X. 46)?* [zubereitetes Bauholz.

Надйбок, -бку, *т.* Zubehör, *п. См.; 2)*

Надывати ся, *III. s.* Надйти ся.

Надыгнати, *v. a.* zu- heran-, herzutreiben; — ся sich herantreiben, plötzlich ankommen, anstürmen.

Надыгнути, *s.* Надгнати. [Надыя.

Надыжка, надйця, *Гол. III. 405 s.*

Надызд, *т.* Anritt, *т.* das Anfahren, Ankommen.

Надыздити, над'язжати, над'ихати, *v. п.* anfahren, ankommen, anreiten, angefahren kommen.

Надыний, надйний, *а.* Hoffnung, Zuversicht weckend, hoffnungsvoll, *ВВ.*

Надыність, -ости, *f.* Zuversichtlichkeit, *f.*

Надытй, *s.* Надходити.

На-дйл, *adv.* herunter, abwärts, nieder.

Надыл, надйлок, -лку, *т.* zugetheil-

ter Grundbesitz, Antheil, *т.*

Надылати, *v. a. s.* Наробити.

Надылити, надйлити, *v. a.* когб чим jmdn womit versorgen, versehen; 2) *s.* Дылити.

Надылка, (-дыл-?) *f.* (*Мета V. 44*) Art Grabwerkzeug? Säbelscheide, *f.* *Зак.*

Надыллати, надйлати, *v. a.* etw. vom Ganzen weggiessen. [theilung bestimmt.

Надыльний, *а.* -земля, zur Ver-

Надынути, надйти, *v. a.* anziehen, kleiden.

Надырвати, *s.* Надривати.

Надыслати, *s.* Надсилати.

Нады'исти, над'идати, *v. a.* anfressen.

Надыя, *f.* Hoffnung, Zuversicht, *f.*; при надйй оыти im hoffnungsvollen, im gesegneten Zustande sein.

Надыяне, *п.* das Hoffen.

Надыяти ся, hoffen; на когб, на що sich auf jmdn, auf etw. verlassen.

Надыка, *f.* = Надйжда *Eigen.* 'Ελπίς.

Надыкдати, надкйнути, *v. a.* von dem Ganzen einen Theil, ab-, wegwerfen, -nehmen. [wenig spalten, anstechen.

Надыколоти, надкбювати. *v. a.* ein

Надыкоморник, *т.* Oberkammerherr, *т.*

Надыкопытна кйсть, Kronbein, *п. В.*

Надыкрйле, *п.* (*gew. pl.* -йля, -йла), Flügeldecken, Vorderflügel, *pl.* (elytra).

Надыкройти, *v. a.* anschneiden.

Надыкусити, надкйшувати, *v. a.* anbeissen. [heranfliegen, -laufen.

Надылетити, надлйтати, *v. a.* herbei-

Надылзти, *v. п.* herankriechen, -schleichen. [*п. Пар.*

Надылсництво, *п.* Oberforstamt,

Надылсничйй, *s. a. т.* Oberförster, *т.*

Надыловчий, *т.* Oberjäger, — великий Oberjägermeister, *т. Пар.*

Надыложити, *v. a.* etw. vom Ganzen wegnehmen; -legen; 2) *s.* Надоложити,

Надыломати, *v. a.* anbrechen.

Надылюдский, *а.* übermenschlich.

Надыдмир, *т.* надмырність, -ости, *f.* Uebermass, *п.*; Vermessenheit, *f.*

Надыдырити, надмырати, *v. a.* zu viel, mit einer Zugabe messen.

Надыдырний, *а.* übermässig. [нийй.

Надыдыльний, *а.* *s.* Намогйль-

Надыдырній, *а. См.* über dem Meere liegend.

Надмóрскій, *a.* am Meere liegend, wohnend.

Надналéжність, *-ости, f.* Ueber-
Наднебéсний, *a. См.* über dem
Himmel. [*heran-, herbeibringen.*

Наднéсти, надносíти, *v. a.* her-,
Наднизóвий, *a.* überragend, *Кл.*
Надобýти ся, надоблýти ся, *Т.В.В.*
sich darbieten, до чогóсь anwendbar
sein, passen. [*Wolken В.В.*

Надоблáчный, *a.* hoch über den
Надобóність, *-ости, f. У.* Anmuth,
f.; Behagen, n. [*thig.*

Надобóно, *adv.* gefällig, lieb; 2) нó-
На-добрáнич! gute Nacht!

Надовбáти, *v. a.* viel meisseln, sto-
chern, klauben.

Надовжýти, *v. n. (В.)* viel Schulden
machen, auf Credit nehmen.

На-дóгад, (навдóгад), *adv.* aufs Ge-
rathewohl, schlechthin. [*Надоїдáти.*

Надодíвáти, надодíти, *Тор. v. n. s.*
Надождáти комý. *КС. IV. (83) 552*
s. Подождáти на когó.

Надоїдáти, надоїсти, надозолí-
ти, *С. II. 59. v. n.* комý jmdm übel, arg
zusetzen, sehr lästig werden.

Надоїти, *v. a.* (viel Milch) melken;
2) säugen. [*zeugend, (Фр.).*

На-дóкладь, *adv.* genau, klar, über-
Надóкóла, *adv.* ringsum, herum.

Надóкротýти, надóкúчити комý,
a. n. lästig werden, zur Last fallen.

Надолóжене, надолóжити *s.* На-
долýжене etc. [*Kleides, s. Надшивка.*

Надóлок, *-лка, т.* Untertheil eines
Надолýга, надолýжене, *n.* Ersatz,
m. Vergütung; Genugthuung, *f.*

Надолýжити, *v. a.* zugeben, hinzu-
fügen + *M.*; 2) ersetzen, vergüten, er-
statten, genugthun.

Надóмисл, *т. У.* Nachdenken, *n.*
Надóмíр, *adv. Мх.* überdies noch mehr.

Надопíкфýчий, *a. Т.* obervormund-
schaftlich.

Надоптáти, *s.* Натоптáти.

Надорóжити ся, *s.* Дорóжити ся.

Надорóжний, *a.* auf dem Wege
liegend. [*den, langweilen, П.*

Надосадýти, *v. n.* комý lästig wer-
Надосóбний, *a. См.* besonder, aus-
serordentlich.

Надофýмити, (*-умлýти*), *v. a.* когó

jmdn belehren, unterrichten, jmdm klu-
gen Rath geben, *III. I. 372, ВГ. 139.*

Надóшник, *т. s.* Натóшник; 2)
Flussschwamm, *т.* (Spongilla fluvialis), *В.*

I. Надпáсти, надпадáти, *v. n.* von
oben herfallen. [*wenig abweiden.*

II. Надпáсти, надпасáти, *v. n.* ein
Надпилýти, надпилувáти, *v. a.*
anságen; 2) anfeilen. [*Überschrift, f.*

Надпись, *f.* Aufschrift, Inschrift,
Надписáти, надписувáти, *v. a.* щóсь
e. Aufschrift worauf setzen.

Надпíти, надпивáти, *v. a.* ein we-
nig wovon trinken.

Надпíзь, *adv.* *Левч. s.* Пíзно.

Надпíльний, *a.* gegen das Feld
(g. den Hof) hin.

Надплáта, *f.* Ueberzahlung, *f. В.В.*
Надплатýти, надплáчувáти, *v. a.*
aufzahlen. [*-segeln.*

Надплýсти, *v. n.* heranschwimmen,
Надполовíнити, *v. a.* eine Hälfte
vom Ganzen wegnehmen, halb theilen.

Надпорýчник, *т.* Oberlieutenant, *т.*
Надпочáти, надпочíнáти, *v. a.* an-
fangen, anrühren; — хлíо das Brodlaib
anschneiden.

Надприрóдний, *a.* übernatürlich.
Надпсувáти, *v. a.* ein wenig ver-
derben; надпсóваний, *a.* anbrüchig.

Надра, *f.* wundgerissene Stelle.
Над-раблýти, над-робýти, *v. a.*
etw. hinzu machen, hinzuarbeiten; *чим
sich durch etw. zu helfen suchen (мíнов &).

Надривáти, *v. a.* anreissen, ein-
reissen; — ся sich verheben, sich (*dat.*)
Schaden thun. [*podá.*

Надрик, *т.* Busenthierchen, *n.* (Col-
Надрíгóнчик, *М. (Мема (65) 223)*
Geck, *т.* Fäntchen, *n.?* [*einschneiden.*

Надрíсáти, надрíзувáти, *v. a.* an-,
Надрó, *n.* Schoss, Mutterschoss, *n. М.*
I. 79. См.

На-дробýти, *v. a.* einbrocken, Brok-
ken streuen: хлíба Brot —; 2) klein-
theilen; *in Deminutiven sprechen, lallen.

Надрóжити, *v. a. II. 198. II. n. 71?*
Надрóчити, *v. a. С. I. 163s. Дрóчити.*

Надрубáти, надрубувáти, *v. a.*
anhauen. [*ordnet, supraordiniert.*

Надрýдний, *a. Ил. Др.* überge-
Надсáд, *т. Ко. 188, надсáда f. Ч.*
V. 532 das Verheben, Verhebung, *f.* Scha-

den, *m. Ks.* 216; Ueberbürdung, *f. Term.* Mühsal, *n.* Plackerei, *f.*

Надса́дѣти, надса́джати, *v. a.* dh schwere Arbeit, dh Ueberanstrengung, schwächen, überanstrengen; jmdm schaden; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun (dh Heben).

Надсе́ла, *f.* Ueberanstrengung, *f.*; 2) *s.* Насы́льнѣсть, *См.*

Надсе́лѣти, *v. a.* zuschicken, -senden.

Надсе́лѣти, *v. a.* von einer ange-reiheten Schnur Korallen etc. etw. weg-nehmen u. auf eine andere Schnur an-reihen, anfädeln. [(ура́ця) *Фр.*

Надсе́льнѣй, *a.* über die Kräfte

Надсе́пати, *v. a.* einen Theil weg-schütten.

Надсе́дѣти ся, надсе́сти ся, bersten, einen Riss bekommen, *s.* Надса́дѣти ся.

Надсе́какувати, *v. n.* ко́ло когó *s.* Заса́кувати 2).

Надсе́луженѣни, *pl.* das Hinzudie-nen ausser der vertragsmässigen Dienst-zeit, *s.* Наслѣ́гувати.

Надсе́ток, -тка, *m. Те.* Procent, *n.*

Надсе́трóчний, *a.* was über den Zeilen steht od. geschrieben ist.

Надсе́сати, надсе́сувати, *v. a.* ein wenig behauen. [den.]

Надсе́тинѣти, надсе́ти, *v. a.* anschnei-

Надсе́тинник, *m.* Alpranken, *m.* (*Solanum dulcamara*).

Надсе́тинѣти, *v. n.* heranschlendern.

Надсе́тихѣти, *v. n.* vom Wind: ein wenig still werden, sich legen.

Надсе́тичка, *f.* unten angestückeltes Hemd der Weiber, *n.*; *vgl.* Нодо́лок.

Надсе́то, *adv.* überdies, zu viel, zu sehr; im ausserordentlichen Masse *ОИ.*; надсе́то-ще und noch dazu *III.* I. 183; що вадсе́то — was zu viel ist —.

Надсе́торóчити, *v. a.* *s.* Надсе́точыти; — со́бѣ свѣта etw. für sich erarbeiten, zu etw. kommen. [stücken; zufügen.]

Надсе́точыти, надсе́точувати, *v. a.* an-

Надсе́трянѣти, *a.* halb zerbrochen, *h.* geborsten. [ranziehen-rücken.]

Надсе́тягѣти, надсе́тягнути, *v. n.* he-

Надсе́дув, *m. Пар.* *s.* Надсе́дуге.

Надсе́дувати, *v. a.* aufblasen; an-, zusam-menwehen; aufschwellen. [Glasbläser, *m.*

Надсе́дувач, *m.* Bläser, *Пар.* — шкла

Надсе́дунѣй, *a.* blähend, *Пар.*

Надсе́дѣти, *v. a.* § когó jmdm Un-recht zufügen. [очере́т inwendig hohl.]

Надсе́дукова́тий, *a. Ч.* II. 471 —

Надсе́дуживѣти, надсе́дужити, *v. a.* miss-brauchen: чо́гось. [Missbrauch, *m.*

Надсе́дужитѣ, *n.* надсе́дужиток, -тку, *m.*

Надсе́думувати ся, надсе́думати ся, sich lange besinnen, nach langem Be-sinnen, Ueberlegen sich entschliessen.

Надсе́дурѣти, *v. a.* когó jmdn viel for-pen, betrügen.

Надсе́дуркати, *v. a.* когó jmdn viel ein-Dummkopfschimpfen; 2) **s.* Намерѣти.

Надсе́дусѣти, надсе́дусѣти, *v. a.* viel pressen, würgen.

Надсе́дуге, *n.* Blähung, Trommelsucht, *f.*

Надсе́дуги, *v. a.* *s.* Надсе́дувати; * — ся, надсе́дусати ся (*Фр.*) maulen, schmollen; aufgeblasen, stolz sein; надсе́дугий, *a.* aufgeblasen; schwülstig, *Пар.*

Надсе́дуги́сть, -ости, *f.* Aufgeblasen-heit, *f.* Schwulst, *m.* Schwülstigkeit, *f.* *Пар.*

Надсе́дунѣй, *a.* ober den Ohren. [*ОИ.*

Надсе́дхмарнѣй, *a.* über den Wolken,

Надсе́дчѣлисте́й, *a.* *s.* Нагѣ́ла.

Надсе́дчѣти, *s.* Надсе́дочѣти.

Надсе́дчисло́, *n.* Ueberzahl, *f.* *Пар.*

Надсе́дчисло́вий, *a.* überzählig, su-pernumerär, *Term.*

Надсе́дшибо́вати, *v. a.* *s.* Надсе́дкѣдати.

Надсе́дшивѣти, *v. a.* annähen.

Надсе́дшивка, *f.* *s.* Надсе́дтичка.

Надсе́дгѣти, надсе́дгнути, *v. a.* оде́жу,

anziehen, ankleiden; — ку́жиль *s.* Надсе́дчи.

Надсе́дсенѣва, *s. a. f. N. e.* Berges.

Надсе́ем, *m.* das Mieten, Vermieten; Din-gen; Miete, Vermietung; Verdingung,

f. Mietgeld, *n.* жи́ти на́ймо́м в чу́жий

ха́ти als Mieter, zur Miete wohnen fürs Mietgeld; и́ти в на́йми als Tagelöhner

Dienst, Arbeit suchen. [kutscher, *m.*

Надсе́емець, *m.* Mietkutscher, Lohn-

Надсе́емнѣй, *a.* Lohn-, Miet-, -ий ви́з-

ни́к, *s.* Надсе́емець; -а Служба́ Бо́жа be-

stellt (*privat*).

Надсе́емник, *m.* Mietling, Söldling, *m.*

adj. наемни́цкий, *K.* наемни́чий, ge-

mietet, Söldlings-.

Надсе́жалувати ся, viel bereuen, be-

dauern; за чим, за ким den Verlust

von etw. beklagen; на когó sich über

jmdn beklagen, beschweren.

Надсе́жарѣти, *v. a.* viel braten; rö-

sten, heizen, heiss machen.

Нажбухати, *v. n.* viel plötzlich gies- sen; 2) stark stossen.

Нажати, нажинати, *v. a.* (viel) schneiden, (Getreide), ernten.

На-жебри *pirú* betteln gehen.

Нажерти ся, sich vollfressen. [*m. K.*]

Нажйва, *f.* Erwerb, Gewinn, Vortheil,

Наживати, нажйти, *v. a.* erwerben, gewinnen; — ся, наживити ся *Kn.* sich bereichern; нажйти ся viel, satt leben.

Нажйвний, *a.* einträglich.

На-живо, *adv.* *Ос.* (61) X. 32 um am Leben zu bleiben; fürs Leben *II.* 229.

Нажйлювати, *v. a.* *Ос.* (61) X. 32 bedrücken?

Нажйчити, *v. a.* viel borgen, leihen.

Нажувати, нажути, *v. a.* in Menge kauen.

Нажурити ся, viel sich kümmern.

На-завлеги, *adv.* um die Zeit, wann man sich gewöhnlich zum Schlafen legt (*B.*).

Назавтра, *adv.* auf, für Morgen; на-завтрю *III.* morgen, am folgenden Tage.

Назад, *adv.* zurück, nach hinten, rückwärts; *mit d. Genit.* — мене hinter mir.

Назадводї, *adv.* hinter sich führend.

Назадгузъ, *adv.* rückwärts; rücklings.

Назадний, *a.* von rückwärts, Rück-.

Назаднїцтво, *n.* Rückschritt, *m.*

Назадовець, -вця, *m.* Reactionär, Obscurant, *m.* [sammeln.]

Назапати, *v. a.* Vorrath wovon

На-запори, *adv.* unterm Schloss, un-

Назар, *m.* Nazarius. [term Verschluss.]

На-за-умїру, *adv.* *M.* II. 80 über die Massen, masslos, übermässig *Ос.* 116.

Назахват, *adv.* *Кв.* 33 um die Wette, eilig, *Ос.* 116..

Назбивати, *v. a.* zusammenschlagen, -legen, -raffen, (*барато грощей*); ein-, aufheben.

На-зобїтки, *adv.* im Ueberfluss, zu viel, zu sehr; *Гол. Т.*; — кому́ jmdm zum Trotz, zu Fleiss. [*me, m.*]

Назва, назване, *n.* Benennung, *f.* На-

Назвати, *v. a.* benennen, nennen; названий *ptc.* genannt, sogenannt, -а родїна, vom gleichen Namen, Namen- verwandschaft; 2) viel zusammenrufen, einladen.

Назвиско, *n.* *Ле.* Name, *m.* Benen- nung, *f.*

Назвишка, *f.* s. Надвишка

На-звище, *adv.* über die Gebühr, mehr als nöthig, (*Фр.*). [Andenken.]

На-згáд, на-згáдки, *II.* *adv.* zum

Наздыв, *adv.* zum Erstaunen, *Ос.* 116.

Наздивити ся, *Ч.* IV. 176 sich wun-

Наздóвж, *adv.* s. Наздóвж. [dern?

Наздóгáд, *adv.* s. Надóгáд.

Наздогін. (-гóн), наздогінці, (-ці), *adv.* um die Wette, im Galopp, im Ver- folgen *Ос.* 116. 117.

Наздогнати, *v. a.* s. Здогонити.

На-здонїс, *adv.* tragbar, was noch möglich ist getragen zu werden, (*Фр.*).

Наздоптати, *v. a.* mit dem Fuss treten.

Наздорóвкати ся, наздрастувати ся, „zur Genesung, zum Wohl!“ viel zu-

rufen *II.* 92. [fallen, sichtbar werden, *Левч.*]

Наздрити ся. (на óчи) in die Augen

Назёмки, *pl.* Schweine, *pl.*

Називати, *s.* Назвати, (назову́, -назову́, назовеш -назвеш &); — ся heis- sen, sich nennen.

Назймый, *a.* s. Озймый.

Назимка, *f.* — малá kleiner Win- terspanner (*Acidalia brumata*); — велика *Hibernia defoliaria*; 2) —, (*d.* назймоч- ка) Färsе, *f.* s. *d.* folg.

Назимок, -мка, *m.* junges Stück Vieh, das schon einen Winter durch- lebt hat, überwintertes Kalb.

Назир, *m.* *К.* s. Надзир.

Назирати, *v. a.* когó nach jmdm nachsehen; jmdn beobachten; hüten, beschützen, *К.* [ken; hinschauen.]

Назйрити, назирнути, *v. a.* erblick-

Назирком, назирцем, назирци, *adv.* beobachtend, nachsehend, aufmerkend,

— за ким итї.

Назйчити, *v. a.* zuweisen, zuschan- zen, zukommen lassen, etw. verhelfen *P.* I. 9; 2) s. Нажйчити. [kommen.]

Наз'їздыти ся, in Menge angefahren

Назїляк, *m.* *Phytoecia, B.*

Назїмок, *m.* s. Назымок. [gen.]

Назлітати ся, in Menge herbeiflie-

Назлóгах, *adv.* auf den Ellbogen gestützt.

На-змеркѣ, *adv.* s. Змерк, змерком.

Назмітати, назмітувати, *v. a.* zu- sammenkehren, -fegen.

Назнака, *f. s.* Наказка.

Назнаменувати, *3g.* назнаменати, *Kч.* 148. *v. a.* bezeichnen, anzeigen, bedeuten, andeuten; vorhersagen.

Назнарошки, назнарошни, *+ M. adv. s.* Знарошне.

Назнати, *v. a.* kennen lernen, Bekanntschaft mit jmdm machen *III. I.* 219; erfahren, bemerken, auswittern *P. I.* 21.

Назначати, назначити, назначувати, *v. a.* bezeichnen, markieren; bestimmen, festsetzen; день einen Tag —; *s.* Значити 3). [Woche.

На-знеділі, *adv.* auf die andere

Назбвня, *f.* Nomenclatur, *f. B.*

Назолотити, *v. a.* mit Gold belegen,

vergolden.

Назолоті, так як — *adv. H.* 268 von geheimem starkem Wunsche. [скій.

Назорей, *m.* Nazaräer, *m. adj.* назорей.

Назоріти, *v. a. IG. s.* Наірити.

Назоріти ся, *Ч. V.* 354 genug glänzen: зоря назоріла ся.

Назрйчий, *a. s.* Зиз, зивоватий.

Назубіти, *v. a.* zähnen (сепн).

Назугад(ь), *adv. s.* Надбгад, навгад, *Oz.* 116.

Назуснять, *adv.* zurück, rückwärts.

Назустріт, (-іч) *adv.* entgegen.

Назустрітник, *m.* Gegenwohner, *m.*

Назутти, назувати, *v. a.* чоботи anziehen.

Назйбнути, *v. n.* viel frieren.

Най-, Praefix zur Bildung des Superlativs von Adjectivis u. Adverbien an den Comparativ, seltener an den Positiv angehängt: am-, sehr, überaus, *Oz.* 104.

Mi. IV. 213; як най eben da, gerade, just.

Най, *pl.* найте, imperativ. Verbalansdruck: lass es, lasset es sein, störe es nicht & (= нехай &) *Oz.* 142; 2) най dass, weil *Oz.* 212. най би й так (було) soll es, mag es auch so sein; най би він пішов er soll, er möge gehen: най він иде.

Найбар, *adv. III. I.* (2) 21 am wenigsten, zum w. [der grösste.

Найбільший, *a. superl.* zu Великий

Найвальніший, *a. s.* Вальний, hauptsächlichst. [schlechteste, ärgste.

Найгірший, *a. superl.* zu Злий der

Найда, найдух, найдушка. (Mädchen) *s.* Знайда. [Оу. §. 379.

Найдобріший, *a. s.* Найліпший,

Найкало, *m.* Mensch, der Alles verschiebt, ein Unschlüssiger, (*Ф.*)

Найкрайній, *s.* Найкрайнійший, крайній. *Kol. I.* 173.

Найліпший, найлучший, *superl.* zu Добрий, der beste, der allerbeste.

Найма, *f. Wgr.* 146, наймане, наймлене. *n.* Mieta, *f.* das Ding, Mietung, *f.*

Найматель, наймач, *m.* Mieter; Arbeitgeber, *m. Term.*

Найма́ти, найміти, *v. a.* mieten, vermieten; dingen; — ся sich verdingen, *s.* vermieten.

Наймєнший, (-чий), *superl.* zu Малий, der kleinste, wenigste; вже наймєнше zum mindesten.

Наймит, (*d.* -ітонько), *m.* Hausknecht, Diener, *m. coll.* наймитє, die Knechte, das Gesinde, *adj.* наймитовий, наймитський.

Наймито́к, -тка, *m.* kleiner Bursche als Knecht, Dienstmännlein, *n.*

Наймитувати, *v. n.* Knecht, Diener sein, als solcher dienen. [magd *f.*

Наймичка, *f.* Dienerin, Magd, Haus-

Наймичкувати, *v. n.* als Hausmagd dienen.

Наймі, ой, — *adv.* mit nichten, nicht im mindesten, *s.* Коби-йно; а наймі а наймі und besonders, *Фр.*

Найпак, *Kл.* найпаче, *K. adv.* vor-allererst, insbesondere. [152 *a.* allererst.

Найпервий, *M.* найперший, *III. II.*

Найпереднійший, *a.* der erste von Allen, der vorzüglichste. [wundervollst.

Найпречудовний, *a. III. II.* 13

Найприємний, *adv.* am liebsten, *Фр.*

Найпритрібний, *a.* sehr nöthig, *Зах.*

Найра́дше, найра́дніше, *adv.* am liebsten, besonders. [Seite, *K.*

Найскось, *adv. s.* Навскі, von der

Найство, *n. Ч. I.* 95. Напасть.

На-йсті, *adv.* wirklich, *Oz.* 117.

Найти, *v. a.* (найду, найдеш) कोб, на коб über jmdn kommen, jmdn über-

raschen, überfallen; найшли єї алги die Wehen kamen über sie; 2) finden,

— собі світа sich etw. erarbeiten; — ся sich finden, vorkommen; gefunden werden; найшла ся дєтіна ein uneheliches Kind kam zur Welt.

Найтичанка, *f.* Kutsche aus der Neutitscheiner Fabrik, *f.*

Найтіє, *n. † К.* Herabsteigung, *f.* — Святѣго Духа Ausgiessung, das Herabkommen des heil. Geistes. [цїй ОП.

Найтѣмущій, *superl.* zu Тѣму-Найтѣперше, *adv.* Зап.с. Найнѣрше.

Наївній, *a.* naïv, unbefangen.

Наївність, -ости, *f.* Naivität, Unbe-

Найдати, *s.* Наїсти. [fangenheit, *f.*

Наїдок, -ду, *m. Ч. I. 6* Speise, *f.* Gericht, *n.* das Essen, Sattessen.

Наїжити ся, sich borsten, *s.* emporsträuben. [Streifzug, *m.*

Наїзд, *m. Кс. 315* Einfall, Ueberfall,

Наїзджати, наїздїти, *v. a.* корѣ, на корѣ auf jmdn losfahren, an- losreiten; jmdn überfallen; *v. n. Кс. 316* angefahren kommen (in Menge), zufahren.

Наїзний, *a.* zugefahren.

Наїзник, *m.* der Einfälle in fremdes Gebiet macht, Räuber, Freibeuter, Raubritter, *m. Нс. 2)* Riesenschlupfwespe, *f.* (Pimpla); *pl.* Ichneumonidae.

Наїзниця, *f. Кс. 144* die feindlich einfällt.

Наїсти, *v. a.* багато, (*dgl.* напїти) viel essen; — ся sich satt essen; 2) *s.* Грїяти.

Наїхати, *v. a. s.* Наїзджати.

Накадїти, накаджувати, *v. n.* viel räuchern. [Наказїти ся.

I. Наказ, *m.* Art Rinderkrankheit, *s.*

II. Наказ, *m.* Befehl, *m.* Geheiss, *n.*

Наказанїє, *n. †* Strafe, Ahndung, *f.*

Наказати, наказувати, *v. a.* jmdm einreden, einschärfen; gebieten, befehlen; jmdn belehren, er- mahnen, rügen, ahnden strafen; — кимось до корѣ *Л. 158 s.* Переказати; 2) *s.* Наговорїти (vom Klatsch) + *М.* [verseucht werden.

Наказїти ся, von e. Viehkrankheit: Наказка, *f.* Anweisung, Assignation, *f. Term.*

Наказний гетьман, *n.* отаман, der amtsführende, fungierende гетьман, *Левч.* Stellvertreter des гетьман im Frieden, *m.*

Наказник, *m.* Anweiser, Assignant, *m. Term.*

Накапати, *v. n.* tröpfeln.

Накапник, *m.* Stalagmit, *m. Вол.*

Накаповатий, *a.* tropfenartig.

Накара, *f. Пис. Мї. II. 49 s.* Кара.

Накарати, *v. a.* bestrafen, züchtigen.

Накарувати, *v. a.* ein-, aufkerben.

Накаркати, *v. n. III. II. 42 s.* Накаркати.

Накарканийчити собі, * viel auf seinen Nacken (карк), auf die Schultern aufnehmen.

Накарпїс, *m. Ко. 187* Stoss, Schlag, *m.*

Накартати, *v. a.* jmdn rügen, ausschelten. [streichen (карпїй).

Накарувати, *v. a. Пис.* schwarz an-

Накат, *m. гр.* Balkendecke *f.*; 2) Pritsche, *f.*

Наквасити, *v. a.* einsäuern.

Наквітник, *m.* Blumentopf, *m. См.*

Накєрвати ся, Blutüberfluss bekommen; 2) *s.* Крївати

Накєртїти, *v. a.* vom Erdaufwerfen des Maulwurfs. [richten, lenken.

Накєрувати, *v. a.* корѣ, ким wohin

Накївати, *v. n.* кому drohend abwinken, einschärfen; androhen; * — пятами Персєгєлд zahlen, Reisaus nehmen.

Накїдальний, *a.* zum Aufwerfen, zum Ueberwerfen.

Накїдальник, *m.* (-иця, *f.*) Arbeiter, (-їн, *f.*) zum Aufladen der Garben.

Накїдати, накїнути, *v. a.* auf etw. werfen, aufhäufen; — на корѣ робѣту zwangweise aufdringen; umwerfen: на себе одѣжу einen Mantel; — латку flicken, *Левч.* — ся чим etw. um sich werfen, sich womit über werfen; б)

— ся на корѣ jmdn anfallen, behelligen.

Накїдом, *adv.* mit Gewalt, zwangweise.

Накїпати, накїпїти, *v. n.* beim Kochen Schaum, steinigen Ueberzug ansetzen; 2) gut im Kochen aufquellen (горѣх, крїпи). [stein, *m. Пол.*

Накїпник, *m.* Kessel, Topf, Pfannen-

Накїпчастий, *a.* von Körnern die gut aufquellen u. sich weich kochen lassen, *Ч. I. 256.*

Накїрїнити, *s.* Напакїудити.

Накїсати, накїскути, *v. n.* von der Säure durchdrungen werden, die Säure einziehen. [тицї) schmücken.

Накїтїти, *v. a.* mit Quasten (кї-

Накїльчити, *v. a.* aufkeimen lassen; — ся *s.* Кїльчити ся.

Накїпчасто, *adv. Н. 241* haufenvoll.

Накїтча, -ати, *n. gew. pl.* накїтчата trächtige Schafe.

Наклад, -ду, *m.* Aufwand, *m.* Aus-

gabe, *f.*; 2) Verlag, *m.* Auflage, *f.*; — податковий, Steuersatz, *Нає.*; 3) *pl.* накладі Sohlen beim Schuh etc.

Накладати, накладувати, *v. a. s.* Наложити, (viel) auf, hinauflegen, auf-laden; die Kosten hergeben, auflegen, Aufwand machen (на когó, на що); 2) чóботи neue Sohlen anlegen; 3) *s.* Надолужити, *Тор.*; 4) — з ким mit jmdm sich verbinden; im unzüchtigen Ver-hältnis sein.

Накладник, *m.* Verleger, *m.*

Накладно, *adv. Ko.* 288 mit Kosten-aufwand, mit Nachtheil; mit schwerer Last beladen; beschwerlich, lästig.

Накладжа, *f.* Ladung, *f. Kov.*

Накланяти ся, recht viel Verbeu-ungen, Bücklinge machen: комф.

Наклáсти, *v. a. s.* Накладати.

Наклеветати, наклепати, *s.* Клеветати. [men, ankleben.

Наклеіти, наклеювати, *v. a.* anlei

Наклен, *m. Левч.* Verleumdung, *f.*

Наклепати, *v. a.* коcy die Sense dengeln; 2) *s.* Наклеветати.

Наклякати, *v. a.* (in Menge) her-beirufen; heraufbeschwoeren; накликувати ся einander zurufen.

Наклякованє, *n.* Zuruf, *m.*

Наклін, -ону, *m.* (Ф.) Neigung, *f.* Trieb, Zug, *m.* Leidenschaft, *f.*; 2) наклóн *V.* Declination, Motion, Beugung, *f.*

Наклóненє, *n.* Inclination, *f. Пол.*

Наклóнити, накланяти, *v. a.* nei-gen, herunterbiegen, beugen; *bewegen, bestimmen; — ся sich niederbiegen, *s.* бücken, *s.* senken; *sich wozu hinnei-gen, *s.* entschliessen.

Наклóнный, *a.* geneigt; schief, *Пол.*

Наклóнність, -ости, *f.* Neigung, Lust, *f.*

Наклопотати, *v. a.* jmdm viel Kum-мер u. Sorgen machen (голову комф); — ся sich abhärmen, sich viel bekümmern.

Наклянути ся, наклеювати ся, an-fangen auszukriechen (von Kúchlein); *aufkeimen.

Наклячистий, *a.* gebückt. [(комф).

Наклясти, наклáти, *v. n.* viel fluchen

Наклячати ся, viel knien.

Наклячати, *v. a. s.* Накарбувати, *Левч. vgl.* Кляк. [stimmen.

Накмітити, *v. a.* bezeichnen, be-

Наковальце, *n.* Ambos, *m.* (am inneren Gehörorgan).

Наковань, *m.* kleiner Ambos.

Наковати, накути, *v. a.* hämmern, schmieden; beschlagen; на скелі — *III.* II. 24 einhauen; 2) vom Kuckucksruf.

Наковка, *f.* Beschlag, *m.*

Накобжні, *pl. Ч. IV.* 560 Art Stiefel?

Накобй, *conj. Гол. I.* 209 *s.* Наколй.

Накоіти, *v. n. s.* Наброіти.

Накокожити ся, sich spreizen, stolzieren, (Ф.). [sobald nur, wenn.

Наколй, наколь, *V. conj.* wann, als,

Наколисати ся, sich viel schaukeln.

Наколінок, -нка, *m.* Kniescheibe, *f.* (patella); на-колінках auf den Knien.

Наколóти, наклеювати, *v. a.* an-stechen, anpicken, Löcher stechen; 2) viel hauen, spalten, (дрóв); viel schlach-ten, abstechen (Schweine).

Наколóтити, наколóчувати, *v. a.* einrühren, einmachen, einmischen; *ким jmdn hin u. her treiben, irreführen.

Наколóпати, *v. a.* viel klauben, stochern. [zuletzt, schliesslich.

Наконéць, *adv.* endlich, am Ende, Наконéчний, *a.* am Ende (des Dor-fes etc.) wohnend, endlich, *Пар.*

Наконéчник, *m.* Ende, *n.* Spitze, *f.* (des Wurfgeschosses), *Под. s.* Кляга;

2) Peitschenschnur, *f.* -riemen, *m.*

Наконéчність, -ости, *f.* Endlich-keit, *f. Пар.* (Pygaera).

Наконешняк, *m.* Pinselspinner, *m.*

Накопати, *v. a.* herausgraben, -schar-ren, aus der Erde ausklauben; — ся sich müde graben. [stossen.

Накопати, *v. a.* viel mit Füßen

Накопичити, *v. a.* сіно etc. einen Feimen bilden, häufen.

Накопотити, *v. a.* Staub aufwirbeln.

Накоптити, *v. n.* voll rauchen, be-russen.

Накобренок, (-рінок), -нку, *m.* Wur-zeltrieb, Spross, Spróssling; 2) Geschlecht,

n. Schlag, *m.* Abstammung, *f.*; 3) Erb-übel, *n.* (Ф.). [geben, füttern, nähren.

Накорміти, *v. a.* sättigen, zu essen

Накорпати, *v. a.* mit Mühe etw. schaffen, herausbringen.

Накореник, *m.* Band für die Körper bei den Schlitten, *n.* [viel mähen.

Накосити, накошувати, *v. a.* recht

Нако́тиги, набо́чувати, *v. a.* heran-, aufwälzen. [me herankommen, -ziehen.

На́кочва́ти, *v. n.* *H. 177* in e. Schwar-

На-кп́й, *adv.* zum Spott, zum Besten, сказа́ти щось — бра́ти ко́го — s. d. folg.

Накп́йти ся з ко́го, viel über jmdn spotten, sich über jmdn recht lustig machen.

Накрада́ти ся, *Оп. s.* Закрада́ти ся; 2) накра́сти, *v. a.* viel stehlen, zusammenstehlen.

Накра́кати, *v. n.* viel krächzen.

Накрапа́йчик, *m. H. 262* *Bein.* des Regens, s. d. folg. [regnet tropfenweise.

Накрапа́ти, *v. n.* tropfeln; -а́е дощ ес

Накраси́ти, накра́шувати, *v. a.* färben.

Накра́яти, *v. a.* viel schneiden.

Накрети́ти, *s.* Накерти́ти.

Накрив, *m. Пар.* Накривка, (*d.* накривчина, накривочка), *f.* Deckel, *m.*

Накрива́ти, накрі́ти, *v. a.* bedecken, zu-, verdecken; — ети́ den Tisch decken; *ко́го jmdn überrumpeln, fangen; — дівчину dh Verführung zum Tragen der Frauenhaube zwingen, s.

Покрі́ти, завіти I. [schleier, *m. Wa. 9.*

Накриве́нце, *n. dim.* Hochzeits-

Накриві́ти, *v. a.* krümmen. [zielen.

На-крі́во, *adv.* ці́лити, *K. I. 317* fehl-

Накрі́нка, *f.* Lilienhähnchen, *n.* (*Lema merdiger*).

Накрите́, *n.* das Bedecken; Bedeckung, Накритка, *f. КС. (82) II. 427* s. Покритка. [— ся sich satt schreien.

Накрича́ти, *v. n.* viel Lärm machen,

Накриши́ти, *v. a.* ein brocken, klein schneiden (zum Einmachen).

Накришка, *f.* s. Покришка.

Накрути́ти, накру́чувати, *v. a.* wohin drehen, lenken; — го́динник die Uhr aufziehen; — мото́у viele Seile drehen; * — слова́ verdrehen, eine andere Wendung geben; — на сво́е zum eigenen Vortheil wenden; — ся коло ко́го sich viel um jmdn dienstbar drehen.

Накува́ти, наку́ти, *s.* Накова́ти.

Накуп, *m. Пар.* наку́пле, *n.* Ан-

накуп, *m.* Aufkaufen, *n.*

Накупа́ти ся, viel baden.

Накупі́ти, накуповува́ти, *v. a.* viel einkaufen, aufkaufen.

Накури́ти, наку́рювати, *v. a.* mit

Rauch anfüllen, durchräuchern; 2) vollstauben, bestäuben; 3) — бага́то горі́в-ки viel Brantwein brennen.

Нала́годити, *v. a.* bereit machen, zurecht machen, -legen; bereiten; — ся sich bereit machen, in Bereitschaft sein.

Нала́д, *adv.* — чо́го gemäss, analog dem, *Св.*

Нала́дити, нала́днити, *v. a.* ausbessern, zurechtlegen, fertig machen, f. stellen; — ко́ні fertig anspannen; — (екрп́кку) stimmen *P. I. 76.* [кати.

Нала́дка́ти, *v. n.* viel singen, s. Ла́д-

Наладува́ти, наладо́вувати, *v. a.* aufladen, beladen.

Нала́зити, *v. n.* (кому́) für jmdn zudringlich heranschleichen, ungebeten über jmdn kommen; 2) — ся genug wohin gegangen sein, sich müde gehen.

Нала́зливий, *a. Не.* zudringlich.

Нала́зливість, -ости, *f.* Zudringlichkeit, *f.*

Нала́пати, *v. a. s.* Налові́ти; 2) herumtastend etw. ergreifen, fassen, ertappen.

Налаштува́ти, *v. a.* ordnen, *H. II.* fertig rüsten. [schelten.

Нала́яти, *v. a.* viel jmdn schimpfen,

Нала́гати, *v. a.* viel vorlügen. [116.

Нала́леко, на-ла́гці, *adv.* leicht, *Оз.*

Нала́жати, *v. n.* durch Liegen in Gelegen (in Schwaden) vollere Körner bekommen z. B. gemähter Hafer etc.; 2) — до ко́го gehören; 3) — und — ся кому́ gebühren; на́лежить ся кому́сь щось es gebührt, es kommt jmdm zu; es ziemt, man soll, *b)* sich satt (wund) liegen, lange gelegen haben.

Нала́жйтий, *a.* gehörig, nöthig, *Фр.;* *adv.* на́лежйто, *Ч. IV. 478* wie es gebührt.

Нала́жйтість, -ости, *f.* Schuldforderung, *f. Фр.*

Нала́жйний, *a.* gebührend, gehörig; *У.;* — сю́да hierher gehörend; як на́лежно (*adv.*) wie es geziemt.

Нала́жність, -ости, *f.* Gebühr, *f.*

Нала́пйти, *v. a. К.* anbinden.

Нала́ет, *m.* Anflug, *m. ГШ.;* stürmisches Heranfliegen, *Ру.*

Нала́етйти, *v. n. s.* Налі́тати.

Нала́етйлий, *Пол.;* на́летний (*л. с.* 26) *a.* angeflogen; plötzlich, zufällig.

Нали́ба, *f.* Dach des Schachtenganges, *n.*

Налибоватий, *а.с.* Нашібуватий, *Фр.*

[ker, *т. Пар.*

Налива́йко, налива́ч, *т.* Einschen-

Налива́ти, наля́ти, *в. а.* eingies-
sen, vollgiessen, er-füllen; in Menge
Euter der Stute etc. füllt sich, weil sie
schon hochträchtig ist; 3) — ся sich
mit Säften ausfüllen; einfließen, strotzen,
zeitig werden (черешня &) III. I. 243.

Нали́вка, *ф.* Art Liqueur, Aufguss
auf Beeren. [gossen, im Ueberfluss.

Нали́вний, *а.* Зг. reichlich aufge-
Нали́вочки, *рл.* Aufgussthierchen,
рл. (Infusoria).

Нали́вчатий, *а.* voll Saft.

Нали́гати, нали́гувати, *в. а.* Zaum,
Schlinge anlegen, zügeln, koppeln, fesseln.

Нали́гач, *т.* P. II. 142 s. Воловід 1).

Нали́жник, *т.* с. Лійжник.

Нали́зати ся, viel lecken.

Нали́зник, *т.* Art weibl. Kleid.

Нали́зати ся, viel verschlucken.

Нали́м, *т.* Quappe, *ф.* (Gadus lota);
2) — морский Motella tricirrata, Ophi-
dium barbatum.

Нали́ну́ти, *с.* Налітати. [kleben.

Нали́пати, нали́нути, *в. н.* sich an-

Нали́сити ся на щось II. н. 74 wo-
rauf erpicht sein, etw. erlisten wollen.

Нали́сник, нали́стник, *т.* (В.) aus
Maismehl bereiteter auf e. Krautblatt
gebackener Kuchen; 2) Plinse, *ф.*

Нали́ти, *в. а.* с. Налива́ти.

Налихо́діяти, *в. а.* корб Зг. кому́
jmdm Schaden zufügen, — anrichten.

Нали́ци, (на лице́), *adv.* auf der
Vorderseite (на прáвий бік).

Нали́цюва́ти ся, *У.* eine Farbe
von aussen bekommen. [Gr. 23.

Нали́чман, *т.* Maske, Larve, *ф.* (Ф).

Нали́чний, *а.* äusser, *Пар.*; на-
лічно, *adv.* persönlich. [sung, *ф.* Gerüst, *т.*

Нали́чник, *т.* Thür-, Fenstereinfas-

Нали́во, *adv.* links. [wohnheit, Sucht, *ф.*

Нали́г, -огу, нали́г, I. III. *т.* üble Ange-

Нали́г, -ігу, *т.* drückende Last.

Нали́жна, *а.* (nur fem.) trächtig,
(лі́бха).

Нали́ва́ти, нали́зати, *в. н.* с. Налазіти.

Нали́вне, *с. н. а.* Fundlohn, Finderlohn,
т. Term.

[kleben.

Нали́пніти, нали́пляти, *в. а.* auf-, an-

Нали́сники, *рл.* с. Пращеня́, на-
лісник.

Нали́гати, *в. н.* на корб, на що
auf jmdn, auf etw. fliegen, im Fluge stos-
sen; aufliegen, sich ansetzen; — ся viel
fliegen, umherlaufen.

Нали́чі, *в. н.* sich auflegen; aufliegen.

Нали́чіти, *с.* Лічіти I. und II.

Налові́ти, *в. а.* in Menge fangen.

Нало́га, *ф.* Auflage, *ф.* Anwurf, An-
strich, *т.* Зг. (св. в. 67) з гли́ни; Last,
ф.; 2) Anlage, *ф.* „das Zeug wozu“; 3) An-
gewöhnung, *ф.*

Налобові́й, *а.* Gewohnheits-

Налобже́, *н. с.* Лбже 1).

Наложі́ти, *в. а.* с. Наклада́ти; —
ру́ки на себе Hand an sich legen, den
Selbstmord begehen; *в. н.* (у словб) го-

ловбю den Tod finden, sterben u. starr
werden; — ся до чогось wozu sich an-

gewöhnen, worin Routine erlangen.

Налобни́ця, *ф.* (-ліж-), *ж.* Concu-
bine, Beischläferin, Maitresse, *ф.*; *adj.* на-
лобничий unehelich.

Налобі́, *т.* Ч. III. 402 s. Анало́й.

Нало́їти, *в. а.* mit Talg bestreichen.

Наломáти, наломі́ти, *в. а.* (genug,
viel) brechen, umbrechen, knicken; —
собі́ голо́ві на чимось sich lange den

Kopf über etw. zerbrechen; * — ся до
чогось sich biegen s. anpassen, s. an-

gewöhnen, etw. anlernen, sich worin
einarbeiten, *ж.* 117. [sich voll fressen.

Налобна́ти ся, нало́нути ся *Не.*

Нало́пом, *adv.* С. II. 265 unver-
sehens, plötzlich.

Налу́ди, *рл.* Zan. I. 57 s. Палу́ди.

Налу́доватий, *а.* с. Нашібуватий,
дурний. [Hirse bereiten.

Налу́зати, *в. а.* enthülsen; — ши́о́на́
Налу́пати ся, zum Abschälen sich
halb öffnen.

Налу́чіти, *в. а.* auf etw. hinzielen,
treffen, на щось worauf treffen, stossen

(Фр.). [schälen.

Налу́щити, *в. а.* viel klauben, krüllen,

Налу́бувати ся, не мо́гу — ich
kann nicht genug Freude woran finden,
kann mich nicht satt ergötzen.

Наля́гати, *а. н.* auf etw. liegen, la-
sten, drücken; * — на корб in jmdn

heftig dringen; — на роббту einem Wer-
ке eifrigst obliegen, etw. eifrig betrei-

ben, in der Arbeit ganz aufgehen; 2) — на нбгу an einem Fusse hinken, einen bösen Fuss haben.

Наляканець, -нця, *n.* наляканый, *a.* der leicht erschrickt, *s.* Напуда.

Налякати, *v. a.* schrecken; einschüchtern. [Hand schlagen, klatschen.

Наляскати, *v. n. K.* viel mit flacher

Налящати, *v. n.* viel schreien, gellen.

Намавляти, *s.* Намовити.

Намаганє, *n.* Bestrebung, Tendenz, Gravitation, *f.*

Намагати, *v. n.* до чого wornach streben, trachten, worauf zielen; — ся чогось dringend worauf bestehen, etw. dringend begehren.

Намагнесувати, намагнитити, *Пол. v. a.* magnetisch machen.

Намазати, намазувати, *v. a.* bestreichen, einschmieren. [zu wenig.

На-малі, *adv.* wenig, in kleiner Menge;

Намалювати, *v. a.* malen, aufmalen.

Намамати, *v. a. s.* Намацяти.

На-маня, на-манівці, *adv.* auf Umwege, auf Irrwege. [Wurf kommen.

Наманяти, *v. n.* gelegentlich, in den Наманячити ся, in der Einbildung erscheinen (vom Trugbild), *Kn.* [schmutzen.

Намарати, *v. a.* beschmieren, be-

Намаст, *m. B.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Намастїр, etc. *s.* Монастїр.

Намастїти, намащувати, *v. a.* be- streichen; salben.

Намахати, *s.* Махати.

Намацяти, (-ацати), *v. a.* anfühlen, auftappen, auf tasten. [*s.* Намочїти.

Намачати, *v. a.* benetzen; beissen

Намащенє, *n.* das Bestreichen; Salbung, *f. Пар.*

Намащєник, *m. K. s.* Помазанник.

Намедлїти, *v. a. s.* Набилїти.

Намек, *m.* Anspielung, *f. Пар.*

Намекати, *v. n.* на що worauf anspielen, andeuten.

Намелїна, *f. s.* Омелá, *B.*

Намелюшка, *f. s.* Омелюха.

Намелїстий, *a.* -езбіже viel Mehl liefernd. [Namen nennen, *Лєвч.*

Наменїти, *v. a.* benennen, beim

Намено, *n. s.* Имá.

Наменїти, *v. a.* erwähnen, anführen, andeuten, erinnern; — ся *M. II. 86* im Begriffe sein, anheben.

Намервати, намерзнути, *v. n.* an- frieren; — ся viel frieren. [sterben.

Намерти, *v. n.* (— ся) in Menge Намєсти, намітати, *v. a.* zusammen kehren, -fegen; 2) viel anwehen.

Намет, *m. Zelt, n. aug.* наметїще, *n.* Riesenzelt, *n.*

Наметати, *v. a.* viel auf-, anwerfen.

Наметник, *m.* Verfertiger von Zel- ten, Zeltmacher, *m. K.*

Наметцє, *n.* наметєць, -тцá, *m. dim.* kleines Zelt; 2) Regenschirm, *m. ОЦ.*

Намікати, *v. a.* ausziehen, -rupfen, -raufen, -reissen.

Намілити, *s.* Міліти I. und II.

Намілувати ся, sich genug in Lie- belei ergehen.

Наміната, дваїти, *H. 286:* баранá стережуть а козлú — дають?

Намінати, *v. a. s.* Намнїти.

Намирїти ся, *s.* Помирїти ся.

Намісл, *m.* Ueberlegung, Erwägung, *f.* Bedenken, *n.* час наміслу Bedenkzeit *f. Пар;* Reflexion, *f. Пл;* з наміслом mit Bedacht.

Наміслити, наміслїти, наміслїти, *v. a. M. II. 79.* erdenken; beschlies- sen; — ся sich besinnen, bedenken, etw. überlegen, erwägen.

Намістина, *f. Ч. II. 293* Koralle, *f;* намістинка, *f. He.* Glasstück od Stein- chen in d. Musivarbeit (Mosaik), *n.*

Намісто, (*d.* намістєчко), *n.* Ко- rallenschnur, *f.*

На-мітусь, *adv. s.* Мітусь *Оз. 117.*

Наміг, -бгу, *Фр. s.* Намáганє.

Наміл, -олу, *m. s.* Намул.

Намінїти, намінати, *v. a. s.* Помі- нїти; 2) kurz erwähnen, andeuten; 3) viel tauschen, ein-wechseln; — ся *Ч. V. 756* sich verändern. [Andeutung, *f.*

Намінка, *f. Пар.* kurze Erwähnung,

Намір, *m.* намірене, *n.* Absicht, *f.* Vorhaben, *n. Пар.* [keit, *f. Пар.*

Намірєність, -ости, *f.* Absichtlich-

Намірїти, намірїти, *v. a.* voll ab- messen, recht viel aufmessen; 2) die Absicht haben, beabsichtigen, vorhaben, gesonnen sein; — ся на щось worauf zielen; намірєний, *ptc.* abgemessen; 3) gesonnen, in der Absicht.

Наміркувати ся, sich bedenken, bei sich überlegen, sich besinnen.

Намісіти, намішувати, *v. a.* viel kne-
ten. [Замість.]

Намість, *праер. mit d. Genit. s.*

I. Намістіти, [мост-], *v. a.* хату
mit Fussboden versehen.

II. Намістіти, наміщати, [мѣст-],
v. a. когò jmdm einen Platz wo ver-
schaffen, jmdn placieren, anstellen.

Намістка, *f.* Schwingkölbchen, *n.*
(halteres).

Намістник, (*d.* -ичок), *m.* Statthal-
ter; 2) Decan, *m. Пар. adj.* намістничий.

Намістництво, *n.* Statthaltereі,
Statthalterschaft *f.*; 2) Decanat, *n.*

Намістниця, *f.* Stellvertreterin, *f. B.*
Наміт, *m. Ру. s.* Намет.

Намітати, намічати, *v. a.* bemerk-
ken, merken, bezeichnen, notieren, her-
vorheben, *Kn.*

Намітка, *f.* Ueberwurf, Ueberzug, *m.*;
Kopfbedeckung der Frauen *II. Зак.*

Намітувати, *s.* Наметати.

Намішати, намішувати, *v. a.* verm-
schen, einmengen. [од. Kuchen.]

Намішованик, *m.* Art Zwieback

На-млі́бка, *adv.* im Augenblick, in
einem Nu.

Намліти ся, (гòлоду) *s.* Мліти.

Намножити, намножувати, *v. a.*
sehr vermehren; — ся sich häufen, sich
stark vermehren.

Намняти, *v. a.* viel knittern, kneten,
quetschen, zerdrücken, abreiben.

Намова, намовіна, *Гол. III. 28 Ч.*
V. 929 f. Ueberredung, *f.*

Намовити, намовляти, *v. a.* когò
überreden, bereden; 2) щось на когò
A. Г. 167 heraufbeschwören; 3) — ся,
n. собі mit sich selbst zurate gehen.

Намогати ся, *II. G.* sich erbieten.

Намогільний, *a.* Grabes-, auf dem
Grabe.

Намоглювати, *v. n.* Hügel, Erd-
haufen (могіли) aufwerfen, -schütten.

Намок, -оку, *m. III. G.* kalter Aufguss.

Намокнути, *v. n.* Feuchtigkeit u.
Nässe einziehen, nass werden; — ся
dem Regengusse viel ausgesetzt sein.

Намолити ся когò sehr viel jmdn
bitten; — ся sich satt beten.

Намолот, *m.* Druschertrag, *m.*

Намолоти, *v. a.* viel mahlen; —
язіком viel Unsinn plappern.

Намолотити, намолбчувати, *v. a.*
recht viel dreschen. [beim Drusch.]

Намолотний, *a.* -е збіже ergiebig

Намоняти ся, *Кух. Ос. (61) XI.*
26 sich abmüden §.

Намордник, *m. Пол.* Maulkorb, *m.*

Намордувати, *v. a.* viel morden;
— ся sich viel abmühen.

Наморозень, -зня, *m.* schmales
Brett bei den Schlitten auf die копял
oben festgeschlagen. [gefrieren lassen.]

Наморозити, наморбжувати, *v. a.*

Наморщити, *v. a.* runzeln; falten;
— ся (*n.* брови) die Stirn runzeln.

Намоскаліти, *II. 59 s.* Змоскòв-
щити ся. [haspeln, wickeln.]

Намотати, намобувати, *v. a.* auf-

Намочі, *v. a.* (намòгу od. намò-
жу, намòжеш) когò jmdn zu etwas
vermögen, (*Фр.*); 2) — ся, *K. I. 319* etw.
durchaus haben wollen, verlangen, drin-
gend begehren, *s.* Намагати.

Намочити, намобувати, *v. a.* nass
machen, einweichen.

Намул, *m.* намўла, *f.* Schlamm, *m.*

Намулїзна, *f.* aufgeschwemmte La-
gerstätte, *f. Вол.*

Намулїстий, *a.* schlammig, *B.*

I. Намулїти, намўлювати, *v. a.*
mit Schlamm bedecken.

II. Намулїти, *v. a.* wund reiben
C. I. 208; viel drücken.

Намулòвище, *n.* Wiese mit ange-
setzten Schlammsschichten, *f.*

Намулїнка, *f. coll.* Algen, Wasser-
fäden, *pl. (B.).* [сити ся.]

Намуробити ся, *s.* Набурмò-

Намурувати, *v. a.* viel mauern.

Намутїти, *v. a.* *s.* Мутїти.

Намўчити, *v. a.* viel plagen, quälen;
— ся sich recht lange quälen, sich ab-
arbeiten. [weich werden.]

Намякати, намякнути, *v. n.* etwas
Намяти, *v. a.* *s.* Намняти.

Намяшкурити, *v. a.* zwicken, knei-
fen, bei den Ohren reissen. [in jmdn.]

Нанагліти, *v. a.* zwingen, dringen

Нанадити, *v. a.* *s.* Надити. [рах!

На-на́-ж тобі! nun da hast! da sieh!

Нанаймати, *v. a.* *s.* Наймати, *Оз. 206.*

На-на́-рік, *st.* на́рік, im künftigen
Jahre *Оз. 206.* [дїйки.]

Нанацько, *adv. Ко. 296 s.* З-ненá-

Напáшка, *f.* Pathin, *f.*
 Напáшко, *m.* Pathe, Taufpathe, *m.*
 Напéсти, *s.* Наносити.
 Нанивáти, *v. a.* auf einen Faden, auf eine Schnur aufreihen, auffädeln; einziehen. [beschmutzen.
 Нанйкати, *v. a.* etw. dh Nippen
 Нá-нич, нанівіч, *Os.* (61) VIII. 31, на-ніщó, *s.* В-нівець. [nichten.
 Нанйщити, *v. a.* viel verderben, verderben.
 Нá-нич, *adv.* auf die Nacht, просити ся — um Nachtherberge bitten.
 Нánка, *f.* нánкин, *m.* Nankin, (Art Zeug), *m. adj.* нанкóвий, нанкінóвий.
 Наньмáти, *v. a.* наньми, *pl. s.* Наймати, найми *etc.*
 Нáново, *adv.* aufs neue, von neuem.
 Нáнос, *m. f.* Ansatz, *m.* Anlage der Schichten, Schichtung, *f.*
 Наносити, наношувати, *v. a.* viel herbringen, herbeiholen, -tragen; ansammeln; anhäufen; anschwemmen.
 Нанóсї, от сьвáто, — +М (Pa. I. 128) in Sicht, vor der Nase.
 Нанóсний, *a.* Под. angeschwemmt.
 Нанýкати, *v. n.* unverständlich dh die Nase sprechen, (B.). [-wittern.
 Нанюхати, *a. a.* anriechen, ausriechen,
 Наняти, *v. a. s.* Наймїти.
 Наоббírати, *v. a.* recht viel abschálen; 2) *r. v.* wählen.
 Наобинякй, *adv.* H. 110 mit Umschweife, *s.* Навманй. [oft versprechen.
 Наобіцювати, *v. a.* recht viel u.
 Наобрізувати, *v. a.* viel abschneiden. [(обротáнка) anlegen.
 Наобротáти, *v. a.* коня den Zaum
 Наобтинáти, *v. a.* recht viel (Aeste *etc.*) abhauen.
 Наоглядáти, *v. a.* себé einander satt sehen; — ся корó recht viel jmdn schauen.
 На-óдчебі, на-óдшибі, *adv.* abseits, einsam.
 На-óзнак, *adv. s.* Навзнак.
 На-окáв, *adv. s.* На-пóкав.
 На-околйчний, (-йши-), *a.* ringsum wohnend, herum-, umliegend (селó).
 На-окбóло, *adv.* ringsum, *r.* herum; rundum.
 Наóкриж, *adv. s.* Наóхрест.
 Наокрýг, *adv.* ringsum, rundum; in Ringen (B.). [Gegentheil.
 Наóпак, *adv.* Luts. 121 umgekehrt, im

На-óпуль, *adv.* Ч. VII. 551 *s.* zur Hälfte, halb (на половйну).
 На-óслїп, *adv.* blindlings.
 На-осóбі, *adv.* Ос. abgesondert, lose.
 На-остáнку, *adv.* zuletzt, am Ende.
 Наострйти, *v. a.* schärfen; * — ся йти & auf dem Sprunge sein zu gehen *etc.* (Фр.). [dert, abseits.
 На-отльóтї, *adv.* Ко. 126 abgeson-
 Наóхрест, *adv.* kreuzweise, *Os.* 116.
 Наочкувáти, *v. a.* oculieren.
 Наóчний сьвїдок, Augenzeuge, *m.*
 Наóчники, *pl.* Пар. Brillen, *pl.*
 Наóчувати, *v. a.* Зг. vor Augen stellen, veranschaulichen, versinnlichen.
 Напад, Auffall, Ueberfall, Angriff, *m.*; 2) Art acute Viehkrankheit.
 Нападáти, *v. n.* in Menge herabfallen; 2) нападáти, *v. a.* корó, на корó überfallen, anfallen, über jmdn herfallen auf etw. stossen; jmdn angreifen, jmdm zu Leibe gehen, H. 56.
 Нападйстий, *a.* aufwallend, *Os.* 101. -ї хвйлі Launen, *pl.* zeitliche Misstim-
 мung.
 Нападка, *f.* Räuberei, *f. s.* Напад; нападóк, -óкy, *m. Ко.* 173. *pl.* нападки, *Кс.* 270 Angriff. *m.* Verfolgung, Unterdrückung, *f.*; 2) нападка Art Fischnetz (крóшня).
 Нападний, *a. s.* Напáстний.
 Нападник, *m.* Фр. Angreifer, *m.*
 Напакувáти, *v. a.* vollpacken.
 Напáлїти, напáлювати, *v. n.* viel verbrennen; 2) stark einheizen; * Ф. (Веч. II. 101) rügen? [auf die Finger.
 Напáлькй, *pl.* das Klappen, Klopfen
 Напáлóчний, *m.* Podocoryna.
 Напамятáти (ся), *s.* Спамятáти.
 Напар, *m.* напарене, *n.* Aufguss von heissem Wasser, *m.* das Brühen.
 Напарити, напарювати, *v. a.* brühen, báhen; wund reiben, w. drücken. [sehen.
 Напартóлити, *v. a.* zusammenpfu-
 Напасáти ся, (-áю, -áш), *s.* Напáсти (ся) II. [verunreinigen.
 Напаскудити, (-ýджувати), *v. n.*
 Напасливий, *a.* Бор. handelsüchtig, störisch, zudringlich. [weide, *f.*
 Напасочка, *f. дїм.* Ч. III. 180 Hut-
 Напáсть, *f.* Anfall, Ueberfall, *m.* Anfeindung, Behelligung, Unbill, Gewaltthätigkeit, *f.*; 2) Verderben, *n.* II.

I. Напáсти, (напáду, -áдеш), *v. a. s.* Напáдати 2); 2) *s.* Попáсти *He.* як напáло. wie es unter die Hand, in den Wurf kam.

II. Напáсти, (напáсу́, -асéщ), *v. a.* satt weiden, füttern; — ся sich satt weiden.

Напáстний, (-асний), *a. s.* Напáсливий.

Напáстник, (-сн-), *m.* der Hándel-süchtige, -macher, *m.* Befehder, *m.*

Напáстниця, напáстýнка. (*Фр.*), *f.* Hándelmacherin, Befehderin, *f.*

Напáстувáти, *v. a.* jmdn behelligen, anfeinden; — ся *B.* mit jmdm Hándel suchen, anzubinden trachten, = напáсти собі шукáти. [(e. Duft).

Напáхати ся, viel, genug riechen.

Напéвно, *adv.* sicher, gewiss *M. II. 46.*

Напелéшкати, *v. a.* § aufsammeln.

Напелéнга, *f.* Anstrengung, Anspannung, *f.*

Наперéберáти, *v. a.* (— ся) viel zu viel wáhlen, máckeln; 2) sich vie umkleiden.

На-перéбесá, *adv.* нéсти etw. wie einen Doppelsack (бесáги) um den Arm (auf die Schulter) umgeworfen tragen (*B.*).

Наперéрин, *adv.* *Hy.* um die Wette.

Напéред, I. *adv.* voran, vorwärts, voraus, an der Spitze, zuerst; 2) künftigt; II. *praep.* mit d. *Accus. Genit., Instrum.* vor, voran s. Пéред, попéред *Mi. IV. 440. 562. 563. 755—757. Oz. 205.*

Наперéдкýй, *adv.* *Др.* in vornhinein, künftighin.

Наперéдовéць, -вця, *m.* der Voranschreitende, Anfúhrer, Vorkámpfer & *m.*

На-перéкiр, (-кóри) *adv.* zum Trotz.

На-перелáй, *adv.* *Веч. I. 229* gradhin, feldüber.

Напéрстник великоцвiтий, grossblumiger Fingerhut (*Digitalis grandifl.*).

Напéрсток, -тка, *m.* Fingerhut; *m.*; 2) Ring die Sense am Sensenstiele festhaltend.

Напéрти, наперáти, *v. a.* когó, на когó auf, gegen jmdn drángen, jmdn heftig zusetzen, an jmdn dringen; — ся чогó etw. mit Zudringlichkeit begehren, verlangen, etw. durchaus haben wollen.

Наперчýти, *v. a.* tüchtig pfeffern.

На-першý, *adv.* zuerst, ursprúnglich, früher, vorher.

Напечáтáти, *v. a.* viel siegeln; 2) drucken, den Druck beendigen.

Напéчаток, -тку, *m. He.* Eindruck, *m.*

Напечý, *v. a. s.* Напíкáти.

Напивáти, *v. n.* und — ся viel trinken, zechen, Trinkgelage halten.

Напíвити ся, sich aufbláhen.

Напýлий, напýтий, *a.* betrunken, berauscht.

Напилувáти, *v. a.* viel feilen, sägen.

Напýнало, *m.* Hülltuch, Umhángetuch, *n.*

Напíнáти, напíвати, *v. a.* aufziehen, -spannen, anspannen, anstrengen; 2) auf-, einstecken. [Neigung zum Erbrechen, *f.*

Напíнки, *pl.* Geburtswehen, *pl.*; 2)

Напíрати, *s.* Напéрти.

Напýрскливий, *a.* aufbrausend, auffahrend, fuchtig.

Напис, *m.* напись. *f. s.* Нáдпис etc.

Написáти, *v. a.* auf-schreiben; — ся viel schreiben; 2) — malen.

Напитáти, *v. a.* erfragen; * — собі бiдáй sich Unheil holen.

Напýти, *v. n.* на волá — trinken auf Rechnung des zu verkaufenden Ochsen; на здорóвля — auf Gesundheit trinken, toastieren; — ся чогóсь trinken; *b)* sich betrinken, *s.* berauschen.

Напýток, -тку, *m. s.* Напýй.

Напíхáти, *s.* Напхáти.

Напíщáти, *v. n.* viel piepsen, pfeifen.

На-пiв, *adv.* zur Hálfte, halb.

На-пiвгорi, *adv.* mitten am Berge.

На-пiвперек(ý), *adv.* der Quere nach (*B.*).

Напýй, -óю, *m.* Getránk, *n.* Trank, *m.*

Напýйка, *f.* *См.* s. Пiятáка.

Напíкáти, *v. a.* viel backen, braten; — ся, напечý ся на сóвци, коло печý & unter Sonnenhitze, beim Kochofen viel leiden.

Напíльний, *a.* auf das Feld (пóле) hin ausgehend, -е вiкóнце (das Fenster in der Wand, bei welcher das Bett (пiл) steht).

Напíлювати, *v. a.* *M. III 95 s.* Напáлiти. [Schaum anmachen.

Напíнити, *v. a.* voll scháumen, mit Напíнка, *f.* Schaumfliege, *f.* (*Actora*).

Напíр, -ору, *m.* Andrang, Anprall, Druck; Eindruck, *m.* Wucht, *f.*; 2) Radnabe, *f.* (*B.*).

Напíрити, *v. a.* viel Federn aus-

streuen; 2) viel Kleider anziehen.

Напірній, *a.* gewaltig, stürmisch, plötzlich, heftig (доц). [сипка Ч. V. 1184.

Напірник, *m.* Sack für Federn, *s.* На-

Напіткати, *v. a. pol.* begegnen.

Напічнийвати, *v. n.* aufschwellen,

Напіяти, *v. n.* viel krähen. [aufquellen.

Наплáвистий, *s.* Наплýвистий.

Наплáвити щось комуь, jmdm einen Streich spielen, (*Фр.*).

Наплавній млин, Schiffmühle, *f.*

Наплáкати, *v. n. P. I.* 138 und — ся genug weinen.

Наплáта, *f.* Eisenstäbchen als Beschlag des полб(с), *n.*

Наплатити ся, viel zahlen.

Наплéсти, наплітати, *v. a.* in Menge flechten; 2) *viel albernes Zeug schwatzen.

Наплéча, *pl. OII.* Epauletten, *pl.*

Наплéчки, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*

Наплéчник, *m.* Schulterstück am Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *n. III.*; 2) Muscotochares humeralis.

Наплів, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das Zuströmen; — крѡви Blutandrag, *m.*

Наплівати, наплісти, *v. n.* zufliessen, zuströmen; — на щось auf etw. im Schiffe, im Schwimmen gerathen, stossen.

Наплівистий, *a.* aufwallend, aufbrausend, toll, *Oz.* 101. [livial.

Наплівний, *a.* angeschwemmt, Al-Наплинок, -нку, *m.* angeschwemmte Erde. [gebären.

Наплóдити, *v. a.* viel erzeugen,

Наплóдок, *m. s.* Зáплід.

Наплювати, наплюти, *v. n.* hinspreien, sprucken, *verachten, drein spreien.

Напнýти, напняти, *s.* Напняти.

Напобивати ся, *s.* Побивати ся, (viel —). [кувати.

Напоблікувати, etc. *s.* Напубли-

Наповáжити ся, *s.* Навáжити ся.

Наповáл, *adv. Ко.* 188 zu Boden nieder. [geben.

Наповáти, *v. a.* tránken, zu trinken

На-повéрсі, *adv.* áusserlich; 2) *s.*

На und повéрх. [fláche, áusserlich.

Наповéрхний, *a.* auf der Ober-

Наповéрхність, -ости, *f.* Oberfláche, *f.*; 2) Flácheninhalt, *m. Пар.*

Наповід, *m.* — снів *У.* Traumbild, gesicht, *n.*

Наповідний, *a.* áusserlich, scheinbar, *Зг.*; 2) *adv.* schön zu sehen, anmuthig, malerisch, *У.* [nerung, *f.*

Наповідáne, *n. К.* Mahnung, Erin-

Наповідати ся, наповісти ся, не mir — konnte nicht genug Worte finden, wusste nicht sich satt zu erzählen.

Наповніти, наповняти, наповнювати, *v. a.* anfüllen, voll füllen, erfüllen.

На-поворіт, на-поворітмя, *adv. К.* zurück, rückwärts. [tze, vorwärts *Oz.* 116.

Наповперéд, *adv.* voran an der Spi-

Наповпередити, наповпережати, *v. a.* когѡ jmdm vorangehen, vorlaufen, (*В.*). [Нагибýти ся.

Напогибáти ся, *Гол. I.* 238 *Гр.* 57s.

Напоготѡві, *adv. III. I.* 377 *s.* Наготѡві.

Напожичáти, *v. a. s.* Нажичити.

Наповірний, *a. CM.* scheinbar, angenommen.

Напоіти, *v. a. s.* Наповати.

На-пѡказ, *adv.* zum Ansehen, Probe-

Напоказувати, *v. a.* viel zeigen.

На-покрѡл комуь, jmdm zum Gespott.

На-пѡки, *adv. Ф.* so lange, auf wie lange. [dringend fordern, heischen.

Наполегáти, *v. a. M. II.* 20 dringen,

Напѡльний, *a.* — гетьман Stellvertreter des гетьман im Felde.

Наполонити, *v. a.* in Menge gefangen nehmen.

Наполѡти, *v. a.* in Menge jäten.

Наполѡшити, *v. a.* jmdn aufschrecken, schrecken.

Наполягáти, *v. n.* schwer aufliegen, lasten, на когѡсь, *He.*; 2) *v. a.* eindringlich sprechen, einschärfen *M. II.* 176,

На-пѡмацки, *adv.* tastend, tappend, mit den Händen umherfahrend (im Finstern).

[mahnung; Warnung, *f.*

Напѡмин, *m. К.* напѡмане, *n.* Er-

Напоминати, *v. a.* ermahnen; erinnern.

Напоперек, (-кѡ), *adv.* quer hin, quer.

Напопереміну, *adv.* abwechselnd,

Пол. [пѡприк würzen.

Напопріти, *v. a. Гол. III.* 530 mit

Напѡрати, *v. a.* erwerben, anschaffen, *Кв.* [пірний.

Напѡристий, *a.* zudringlich, *s.* На-

Напорѡха, *f.* gefallener Staub, Kehricht.

Напорóшити, напорóшувати, *v. a.* bestäuben, viel Staub machen.

Напóрпати, *v. a.* auf-, ausscharren.

Напорті́ти, *v. a. s.* Напсува́ти.

Напоряді́ти ся, sich ankleiden.

На-порядка́х, *adv.* nach der Reihe; durchgehends; allerorts.

На-пóслї, на-пóслїдок, *У.* на-пóслїдку, *adv.* zuletzt, am Ende; endlich.

Напóстити ся, viel, lange fasten.

На-по-тóму, на-по-тїм, *adv.* auf späterhin, in der Zukunft.

Напоумля́ти, напоумити, *v. a.* belehren, berathen, *М. I. 53.* [Hast, eilfertig.]

Напóхапци, (-ці), *adv.* in der Eile, mit

На-пóхвату́, *adv.* schnell unter der Hand, bei der Hand, gleich.

На-пóчїнки, *adv.* sich anheftend, sich anschliessend *Ог. 117.*

Напра́ва, напра́вка, *f.* Ausbesserung; Herstellung, *f.*; 2) Anzeige, Denuntiation, Anstiftung, Aufhetzung, *f.* на ко́го.

Напра́вець, -вця, *Пол.* напра́вок, -вкy, *т. s.* Напря́мок; 2) *adv. У.* *s.* Направе́ць; —, на-пра́во rechts.

Напра́вити, напра́вляти, *v. a.* ausbessern, zurecht machen, wieder herstellen; 2) mit *d. Infinit.* ко́го bereden, dahin bringen; 3) — на ко́го jmdn anzeigen, denuncieren; — на ко́го вину́ die Schuld auf jmdn wälzen; 4) — ся viel Gottesdienst verrichten.

Напра́жити, *v. a.* viel rösten, schmoren, braten, einbrennen.

Напра́сний, *a.* gewaltsam, heftig, gewalthätig, plötzlich, jäh.

Напра́сни́на, *f. Ко. 173* unverdiente Beleidigung, Gewaltthat, *f.*

Напра́сни́ця, *f.* wer (was) plötzlich kommt, heftig u. zudringlich ist, *Н. 78 s.* Напа́сть.

Напра́ти (ся), viel Wäsche waschen.

На-пра́х, *adv.* ganz, völlig (eig. zum Staub). [*f.*]

Напрацьо́ванє, *n.* Arbeitsleistung,

Напрацюва́ти ся, sich müde, *s.* satt arbeiten. [*andermal.*]

Напредка́, *adv.* in Zukunft, ein

Напрестóльний, *a.* was auf den Altar gelegt wird. [*schärfen, gebieten.*]

Напреті́ти, *v. n. М. III.* ко́му ein-

На-при́клад, на-примі́р, *adv.* zum Beispiel.

Напри́крити ся, (-кря́ти ся), lästig werden, zuwider sein, zur Last fallen, ко́му. [*zen * schmollen.*]

Напри́ндити ся, *Мор.* sich spreizen

Напри́сїдки, *adv. s.* На-в-при́сїд-ки, *Ог. 117.*

Напри́дь, *adv. s.* На-пéред, на-пéредї.

Напровáдити, (-áджувати), *v. a. s.* Наводі́ти. [*sten Erstaunen.*]

На-проді́во, *adv. Не.* zum höch-

На-прола́й, *adv. К. V. s.* Наперелáй.

На-пропа́ле, *adv.* zum Verlieren, auf Verlust; 2) zum Sterben, sterblich *М. II. 136* (зако́хати ся).

Напро́рокува́ти, напро́рочити, *С. I. 143, v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Напрóсити, напро́хувати, (-ошува́ти), *v. a.* viel einladen (гóстей багáто); — ся lange, viel bitten; б) з чим selbst bitten, dringend etw. anbieten.

Напрóстєць, напросткї́, *adv. s.* Направе́ць, schnurstracks, feldüber.

Напростува́ти, *v. a.* gerade machen, *g.* stellen.

На-прóтивь, *adv. u. praep. s.* Прóтив, entgegen, gegenüber; hingegen, im Gegentheil. [*gegenüberständig, В.*]

Напроти́влястий, *a.* den Blättern

Напроти́вний, *a.* entgegengesetzt, gegenüberliegend, contrastierend, *Фр.*

Напроти́вність, -ости, *f.* Contrast, Gegensatz, *т.*

На-прошкї́, *adv. s.* Напросте́ць.

Напроща́ти ся, viel verzeihen.

На-прошкї́, *adv. На.* aufrecht.

Напру́га, *f.* Anspannung, Anstrengung, *f.*

Напруга́ти, напружа́ти, напру́жити, (-ф́жувати), *v. a.* anspannen, anstrengen, straff anziehen; — ся sich —.

Напру́го, (-ф́гом), *adv. Фр.* gewaltsam, plötzlich.

Напру́дити, *v. a.* stark ziehen, spannen; starke Strömung verursachen; 2) anschwellen, auftreiben (мерд́я); — ся *Н. 243* sich aufblähen, *s.* spreizen, *s.* ausdehnen, *Ст.*

Напру́тити, *v. a. Н. 273* etw. steif aufrichten (пру́т); напру́чений, *ptc.* gespannt, aufgezogen: спру́на.

Напру́гати, *v. a.* anspannen, anstrengen: сїли. [*v. a. s.* Напра́жити.]

Напру́гати, *P. I. 195 Не.* напру́чї,

Напряженність, -ости. *f. Пол.* Spannkraft, *f.* [*adv.* s. Навправець. На-прямикій, *Ч. II.* 541, на-прямкій, Напрямити, направляти, *v. a. М+Б.* 125 jmdn lenken, weisen, jmdm eine Richtung geben; до ко́го щось *T.* an jmdn etw. richten, kehren; — ся sich richten, eine Richtung (wohin) einschlagen + *M.* [denz, *f.*

Напрямок, -мку, *m.* Richtung; Тен- На-прямоту́, *adv. К.* gradaus, offen, unbefangen. [spinnen (in Menge) Напрѣсти, направляти, *v. a.* fertig Напрѣтати, *v. a.* viel irgend wo hinstecken, aufsammeln.

Напрячій, *s.* Напрѣгати, напрягти. Напсьобити, *v. a.* jmdn arg wie einen Hund beschimpfen. [verderben.

Напсувати, напсути, *v. a.* viel Напублікувати, напублічити, *v. a.* когó jmdm öffentlich einen Schmach anthun.

Напувати, *s.* Наповати. Напугати, (-ужати), *v. a. s.* Напудити, *Лев.* [schrickt.

Напуда, *m. f.* der (die) leicht er Напудити, *v. a.* erschrecken; — ся sich e., *s.* entsetzen. [rudern.

Напудрити, *ОШ.* напудрувати, *v. a.* Напужити ся, sich aufblähen, *Кв.* 218; anschwellen, *Ст.*

Напузати ся, sich voll fressen (пузо). Напускати, напустити, *v. a.* herein-, einlassen; anlassen, ätzen; 2) niederlassen, -senken (брови *Л.* 41); 3) — ся на когó über jmdn herfallen, sich in Vorwürfen, Schmähreden über jmdn ergehen.

Напукский, *a. Ки. гр.* äusserlich. Напуст, *m.* напусть, *f.* ungestümer Angriff; — напустити, *ІГ.* viel Geschrei wegen etw. machen; 2) Ungemach, *n.* Verheerung, *f. Ос.* (61) VI. 170.

Напугати, *v. a.* viel fesseln, zusammenkoppeln.

Напутити, *Кв.* 29 *СІ.* 121. напучувати, *v. a.* jmdn unterweisen, -richten, anleiten, belehren; überreden, verleiten; jmdm e. Weisung gehen, zureden.

Напуганиця, *f. Мак.* Wegweiserin, Gefährtin, *f.*

Напухати, напухнути, *v. a.* an-, aufschwellen; *adj.* напухлий angeschwollen.

Напуктити, *v. a.* voll stopfen; *viel schlagen *Ст.* [зати ся.

Напуценькати ся. *Н.* 240 s. Напуч- Напучнавити, *s.* Напичнавити.

Напушити, *v. a. ІШ.* aufblähen; — ся sich aufdunsen, *Пот.* III. 86.

Напхати, *v. a.* einstopfen, voll stopfen, einpolstern; 2) — ся sich voll eindringen.

Напхом, набїти, voll, dicht stopfen.

Напяляти, *v. a.* ausdehnen, ausspannen, anstemmen, spreizen; aufblähen.

На-пїно, *adv.* mit Rausch.

Напїсти, напїти, *s.* Напінати

Напїтість, -ости, *f. Пол.* Spannung, *f.*

Нарáда, *f.* нарáженє, *n.* Berathung, Berathschlagung, *f.*

Нарáдити, нарáджувати, *v. a.* щось кому́ anrathen; — ся sich berathen, berathschlagen.

Нарáдувати ся, sich sehr freuen.

Нарáдя, (є), *n. Ч. II.* 523 s. Орúдина.

Наражати, наразити, *v. a.* когóсь на щось jmdn der Gefahr aussetzen, blosstellen; — ся sich der Gefahr aussetzen, sich preisgeben; — ся кому́ jmdm zu nahe treten, unbequem werden, jmdn beleidigen.

На-раз, *adv.* auf einmal, на-разї in diesem Augenblicke, на-разу́ anfangs, gleich zu Anfang, *Ог.* 117.

Нарáйти, нарáяти, *v. a.* anrathen, zuweisen, zuschanzen.

Нарáквиці, *рл.* aus Wollengarn od. Pelz gemachte Manchetten.

Нарáльник, *m.* die Schar (der eiserne Schuh) des рало.

Нарáменник, *m.* Achselband, *n.*

Нарастати, *v. n.* worauf, wachsen, anwachsen; in Menge wachsen.

Нарахувати, *v. a.* aufzählen, genug rechnen.

Нарва, *f.* obere Einfassung der Krippe; 2) eiserige Geschwulst, Abscess, *m.*

Нарвати, *v. a.* viel reissen, pflücken; вітер нарвє дощý der Wind wird den Regen nach sich bringen; *v. n.* schwären, Eiter ziehen. [rogon nardus).

Нард, *m. К.* s. Благодїш (Andro-

Нарелувати, (-рил-), *v. a. Р.* II. 21 aufzeichnen, drucken *A-Г.* 157.

Нарегулювати, *v. a.* regulieren.

Нареканє, & s. Наріканє &

Нарёмний, *a. У. КУ.* leidenschaft-

lich, feurig, ungestüm.

Наречі, *v. a.* nennen, heissen, er-nennen, bestimmen, bezeichnen; *psc.* на-речений, *Me.* 171 verlobt, наречена *f. s. a.* *Kv.* 103 Braut, *f.* (нарекований *M. II.* 115 ernannt, bestimmt).

Нáри, *pl. Kn.* Pritsche zum Schlafen, *f.*
Нáрибець, (-бцю, náрибок, -бку, *m.* Fischbrut, *f.* [Ochsen spannen.

Наривáти, *v. a. s.* Нарвáти; — бикій
Нарíльник, *m. s.* Нарíтник.

Нарипíти ся, (-пíти ся), viel wei-nen, weinend erbiten, inständig worauf dringen *H.* 21 lästig werden, *Зах. s.* Рипíти. [in *d. Miner. Вол.* *m.*

Нáрис, *m.* Grundriss, Entwurf; Strich
Нарисувáти, *v. a. L.* 160 aufzeichnen. [graben; — ся sich satt — —.

Нарíти, *v. a.* viel aufwühlen, auf-
Нарíтник, *m. H.* 22 Nasenriemen,
m. Nasenband, (am Karppzaum), *n.*

Нарихтувáти, *v. a.* her-richten.
На-рíвнí, *adv.* gleich; — в землёю
der Erde gleich, auf ebener Erde; на
рíвнi мáти що (когó) gleichachten, *Нар.*

Нарíвячок, -чка, *m. ? Me.* 222.
Нáрид, -оду, *m.* Volk, *n.* Nation. Völ-
kerschaft *f.* такóго наро́ду so viel Volk,
so zahlreich der Menschen, viel Leute.

Нарíже, *n.* Ecke, *f.* [Ecke.
Нарíжний, *a.* *Біл. К.* Eck-, an der
Нарíжник, *m.* náрижняця, *f.* Stro-
bündel zum Dachdecken von der Ecke;
2) Giebel, Seitensparren, *m.*

Нарíзати, на́ризувати, *v. a.* ein-
anschneiden, einkerben, viel schneiden;
**v. n.*; vom Instrument: schneidend
scharf tönen; 2)* — ся на когó auf jmdn
stossen; б) § sich besaufen.

Нáризка, *f.* на́риз, -изу, *m.* Ein-
schnitt, *m.* Incision, *f.*

Нáризно, *adv.* geschieden, einzeln,
einzelweise. [gen Jahre.

Нá-рíк, *adv.* aufs Jahr, im künfti-
Нарíкане, *n.* Klage, Ausstellung,
f. Vorwurf, *m.* Murren, *n.*

Нарíкáти, *v. n.* klagen, на щось.
на когóсь über jmdn; 2) *s.* Наречі *IG.*
Нарíкля шовкóва, *Мл. s.* Рíкля.

Нарíсáти, *s.* Рíсáти.

Нáриет, -осту, *m.* Auswuchs, *m.*
Нарíчие, *n.* Mundart, *f.* Dialect, *m.*;
2) Adverbium, *n. adv.* на́ричевий mund-

artlich, dialectisch; 2) adverbiall.

Нарíчóвiсть, -ости, *f.* *Гол. гр.* 82
dialectische Eigenthümlichkeit.

Наробíти, наробíяти, *v. a.* viel
machen, anrichten, verursachen; — ся
sich müde arbeiten.

Наровá, *f. K. II.* 65. під нарову пíтí
комý jmdm gefallen; 2) *s.* Нарови, *pl.*

Нá-ровень, *adv.* parallel, gleich-
laufend, in gleicher Linie, auf gleicher
Stufe, (*Фр.*).

Нáрови, на́ровки, *pl. Ч. IV.* 401
Freiheiten, Annehmlichkeiten; Unarten,
üble Angewohnheiten, *pl. s.* Наров. [159.

Наровíстий, *a.* stórrig, launig, *A. Г.*
Наровíти, *v. n. Ч. III.* 77 nachge-
hend den günstigen Augenblick abwar-
ten, sich bereit machen, vorhaben; 2)

die Laune spielen lassen, Grillen fangen
С. I. 171. [*m. s.* Нарíд, (*d.* Völklein, -chen).

Нарóд, (*d.* нарóдець -дця, наро́док);
Нарóджене, *n.* Geburt, *f.* starker
Anwuchs. [gen; — ся gehören werden.

Нарóдити, *v. a.* viel gebären, erzeu-
Нарóдний, *a.* Volks-, national.

Нарóдник, *m.* Schüler der Volksschu-
le, *m.* [Volksthümlichkeit, *f.* Volksthum, *n.*

Нарóднiсть, -ости, *f.* Nationalität,
Нарóдóвецъ, вця, *m.* der Natio-
nale, Nationalgesinnte, Patriot, *m.*

Нарóдóвий, *a.* Volks-, *IG.*
Нарóдóвидане, *n.* Völkerverkunde,
Ethnographie, *f.* *Пу.* [fresser, *m.*

Нарóдóже́рець, -рця, *m.* Volks-
Нарóдóлюбний, *a.* народóлюбець,
-бця, *m.* volksfreundlich, patriotisch,
Volksfreund, *m.*

Нарóдóуиць, *f.* Ethnographie; *adj.*
народóписний, ethnographisch.

Нарóдóпра́вeць, -вця, *m.* Repu-
бликанер, *m. adj.* народóправний, ре-
публиканisch, *Под.* [f. *Под.*

Нарóдóпра́вство, *n.* Republik,
Нарóдóприхíльний, *a.* Мор-
volksfreundlich. [des Volkes, *m.*

Нарóдóучитель, *m. Лe.* Lehrer
На-рóдý, *adv.* *P. I.* 81 bei der Ge-
burt, von der G. an, fürs Leben, im L.

— на́писано praedistinirt.

Нарóждéнець, -иця, *m.* der Neu-
geborene, das n. Kind *M. II.* 48. *III.* 13.

Нáроженъ, -жня, *m.* Schlittenstän-
der, *m. s.* Копíле.

Нарожний, нарожник, & s. Наріжний, наріжник &.

[mässig.

Наробмір, *adv.* *Зар.* verhältnis-

Наробствір, (-роствір), *Ф.* на розтв́орі бра́ми *М.*), на робтїж, *adv.* s.

Настижір.

Нарозтаг, *adv.* langdehnend.

Нарозумити, *v. a.* ко́го jmdn verständigēn Rath ertheilen, jmdn erleuchten, auf guten Weg führen; — ся verständig werden.

Нарок, *m. У.* Anspruch, *m.* нарóком, *adv.* absichtlich, mit Vorsatz; *b)* bequem *R.* 101. [(v. Soldaten).

Нарокувати, *v. n.* auf-, einrücken

Наронїти, *v. a.* fallen lassen, *Кол.*

I. 292

Нарост, *m.* Nachwuchs, Anwuchs, *m.* *Тор*; 2) *pl.* нарости angewachsene, angelaufene Zinsen, Interessen *Term.*

Нарость, *f.* наростень, *m.* Auswuchs, Aufsatz, Zapfen, *m.* Beule, *f.*

Наростї, *v. n. s.* Нарастати. [nips).

Наростник, *m.* Gallwespe, *f.* (Су-

Наросток, -тка, *m.* Schiele, *f.*

Нїхнерауге, *n.*; 2) Suffix, *n.* *Пар.*

Наро́ха, *f. s.* Норá.

Нарочїто, *adv.* *ГБ.* s. Нарóком.

Нарочний, (-бшний), *a.* besonders od. eigens bestellt, express, besonder, vorsätzlich, absichtlich, geflissentlich; *adv.* -не, -но; *Пар.*

Нарский, *a.* *Гр.* von Narwa.

Наруб, *m.* Nau, Anschnitt, *m.*

Нарубати, нарубувати, *v. a.* anbauen; 2) fertig (viel) fällen, hacken (дров).

Наруби, *adv.* s. Вїворїт, на —,

на лївий бїк.

Наруга, (*d.* наружєнька), *f.* наруганє, *n.* *ГГ.* наругательство, *n.* *Кв.* 434 Spott, Hohn, Schimpf, *m.* Schmach Verhöhnung, *f.*

Наругати ся, наругувати ся ко́му, над ким, з ко́го über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, beschimpfen.

Наружу, *adv. gr.* *Под.* nach aussen.

Нарукáвник, *m.* Aermling, Ueberármel, *m.* *ГШ.* [roth, rosig.

Нарумяний, *a.* -е лицє *Л.* 161

Нарумянити, *v. a.* roth schminken, *Пар.*

Наруч, *adv.* борбá — Handgeme-

се, *n.* *Шар*; 2) gerade recht, zur rech-

ten Zeit, *Левч.* се менї — das kommt mir gelegen (на рўку).

Нарўче, (-ча, *g.* -áти), *n.* Armvoll, *m. pl.* в нарўчах, *Мл.* in den Armen, auf den Händen.

Наручка, *f.* ein Schustergeráth.

Нарўчний, *a.* günstig, gelegen, gelegen kommend, passend, (-а хвїля passender Augenblick); *adv.* наручно, bequem, gelegen, handlich.

Нарўшенє, *n.* Verletzung, *f.*

Нарўшити, нарушувати, *v. a.* berühren, stören; verletzen, versehren.

Нарцис, *m.* Narcissus poeticus.

Нарїда, *f.* *Гш.* 15 Verbesserung, Me-

lioration, *f.* (dh Dünger &).

Нарїдженє, *n.* Ladung, *f.* *Пол.*

Нарядїти, наряджати, *v. a.* anziehen, aukleiden, ausstatten, schmücken, putzen; 2) aufbahnen; 3) laden, *Пол.*

4) — цїну ко́му den Preis festsetzen, -stellen *Ме.* 98; bestimmen, commandieren.

Нарядка, *f.* Geráth, *n.* [det, *ГГ.*

Нарядний, *a.* stattlich, schön geklei-

Нарядочка, *f. dim.* дочкá — schön, reichlich ausgestattete Tochter.

Нарядчик, *m.* Aufseher über die Arbeiter; 2) Unternehmer, *m.* [*acc. pl. uns.*

Нас, vom *pron.* ми *gen. pl.*: unser; 2)

Насáд, *m.* Theil des Wagengestelles auf der Vorderachse; 2) s. Садно́ (у ко́нї: насáд); 3) Grund, *m.* Basis, *f.* *В.*

Насáда, *f.* Wurzel (des Schnabels), *f.* *Пол.*

n. (stylopodium) *В.*

Насáдень, -дня, *m.* Stempelrolster,

Насáдїтель, *Пу.* насáдник, *Ф.* *m.*

Pflanzer, Verbreiter, Stifter, *m.*

Насáдїти, насáджувати, насáджáти, *v. a.* an-, ein-, aufsetzen, an-, auf stecken; anmachen; pflanzen, setzen, leere Stellen einer Pflanzung noch einmal bepflanzen, bestecken; aufsetzen

(кўрку на йїцї).

Насáдовий, *a.* -а кістка Stielknochen, *m.* (den Unterkiefer hei Vögeln u. Reptilien mit d. Schädel verb.).

Насáляне, *n.* *Пол.* s. Насáлюванє.

Насáсам, сам-на-сам, *adv.* allein, selbst.

Насарáт, *m.* Nbf. des Прут.

Насварїти, *v. n.* на ко́го jmdn rügen, jmdn einen Verweis geben; 2)

— ся viel hadern.

Насварка, *f.* B. Rüge, *f.* Verweis, *m.*
Насвистати, *v. a.* viel pfeifen,
trällern. [leuchten.

Насвітяти, насвічувати, *v. n.* viel
на-світити, *adv.* Ф. für wahr, aller-
dings. [*m.* Пар.

Насвічник, *m.* Leuchter, Blaker,
Населити, населювати, *v. a.* an-
siedeln, mit Einwohnern besetzen, colo-
nisieren. [sein.

Насердити ся, viel zürnen, böse
Насердний, *a.* des Herzens, inner;
-а болячка Magenbrennen, *n.*

Насердник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Men-
tha piperita).

Насердниця, *f.* Krankheit, Schmerz
in der Herzgegend; 2) Magenkrampf, *m.*

На-серед, *adv.* (*praep.*) — чого
mitte von etwas, *m.* in — *s.* Серед.

Насидити, *v. a.* *s.* Засидити ersit-
zen; — ся viel sitzen, sich satt sitzen.

Насила, *f.* Gewaltsamkeit, *f.* Zwang,
m.; 2) Anstrengung, *f.*; на-силу *adv.* mit
Gewalt; mit grosser Anstrengung, kaum.

Насилати, *v. a.* *s.* Наслаяти.

Насилити, насиляти, *v. a.* an-, auf-
fädeln, anheften; aufreihen, aufziehen.

Насилка, *f.* *s.* Насланс *Kv.* 206.

Насилком, *adv.* mit Gewalt, zwangs-
weise. [thätig; *adv.* насильно.

Насильний, *a.* gewaltsam, gewalt-
Насильник, *Макс.* насилувач, *Пар.*

m. Gewaltthäter, -thuer, Schänder; Wi-
dersacher, *m.* [der плакєвиці.

Насильниця, *pl.* Nebenbestimmung

Насильність, -ости, *f.* У. на-
сильство, *n.* К. насилуване, *n.* Gewalt,
Gewaltsamkeit, Gewaltthat; Nothzucht,
Uebermacht, *f.* Zwang, *m.*

Насилувати, *v. a.* jmdm Gewalt
anthun, nothzüchtigen, schänden.

Насинити, насиняти, *v. a.* bläuen;
blau schlagen.

Насип, *m.* насипище, *n.* aufgeschüt-
tete Erde, Erdhaufen, *m.*; насипом, *adv.*
viel aufgeschüttet, in Fülle und Hülle.

Насипати, насипувати, *v. a.* auf-
schütten, aufstreuen, hineinschütten;
-giessen.

Насипка, *f.* Einschüttung, *f.* Inlet,
Indelt, *n.* (sackförmiges Behältnis für
die Federn eines Kissens od. Bettstücks).

Насипчастий, *a.* dessen viel in

ein Gefäss geschüttet werden kann, des-
sen viel — — eingeht; *adv.* voll, reich-
lich geschüttet *Ч. I.* 256.

Насит, *m.* Под. Т. насиченс, *n.* Sät-
tigung; Befriedigung, *f.*

Наситити, насичити, *v. a.* sättigen.
На-сих-мість, *adv.* *Mx.* auf der
Stelle, allsogleich.

Насівати, *v. a.* besäen, bestreuen;
nachsäen: die Lücken im Saatfelde des
Wintergetreides mit Sommergetreide;
2) viel durchsieben. [*n.* Ueberfrucht, *f.*

Насівка, *f.* Saatgut zum Nachsäen,
Насід, *m.* Ansatz; Anflug, *m.*; насі-
дом, *adv.* К. mit Zudringlichkeit, mit Zwang.

Насідати, *v. n.* *s.* насієти. [*Пол.*

Насідка, *f.* Bruthenne, Brutgans & *f.*

Насіка, *f.* feingeschnittene Wolle.

Насіканець, -ниця, *m.* mit Kies
eingefasster Stock. [(Staub &).

Насілий, *a.* was sich angesetzt hat

Насіє, *n.* Samen, *m.* Sämerei, *f.*
Saatgut, *n.* [Samen-, samenerzeugend.

Насінний, *a.* zur Saat bestimmt,

Насінник, (-ільник), *d.* насіно-
чок, *m.* Samenfrucht, *f.* Samenbaum,
m.; 2) Zuchtstock, Mutterstock, *m.*

Насіньонбсний, *a.* fruchttragend.

Насіпати, *v. a.* *s.* Сіпати.

Насірчити, *v. a.* anschweifeln.

Насієти, *v. n.* sich ansetzen; etw.
besetzen; гусениці кауєту; 2) sich
in den Hinterhalt setzen *P. I.* 30; —

und — ся на когось in jmdn dringen,
jmdm nachstellen, *C. II.* 138; *b.) s.* На-
посієти ся.

Насіч, *f.* У. Verwundung, *f.*

Насічї, *v. a.* ein-schneiden; an-,
einhausen; viel einhacken, damascieren,
beschlagen.

Насічка, *f.* *Ko.* 155 eingehaueses
Zeichen; Beschlag, Beleg mit kleinen
Nägeln, *m.*; Damascierung, *f.*

Насічні, *pl.* schnittkammerige Wur-
zelfüßer (Entomostegia).

Насіяти, *v. a.* *s.* Насівати.

Наскакати ся, recht viel herum-
springen; 2) наскáкувати, наскó-
чити, *v. a.* an jmdn heran-, hinzu-
springen, anrennen, herfallen *Kv.* 176.

Наскидати, *v. a.* viel zusammen-
werfen, -schiessen, beitragen.

Наський, *a.* einer von den Unsri-

gen, heimisch, vaterländisch, hierzulande, inländisch *Га. II. 26. Мог.*

Наскипати, *v. a.* spalten, spleissen.

Наскірниця, *f.* Oberhaut, *f.* Epithel, *n.* [ger Mensch *vgl.* Наскакувати.

Наскіцька, *m.* zudringlicher, heftig-sprengend (groшей); *v. a.* zusammenlegen, -sparen (грошей); *s.* Складати.

Наскликати, *v. a.* zusammenrufen.

Наскобляти, *v. a.* viel abschaben.

Наскок, *m.* Ansprung, *m. Ко. 184.*

Наскорбіти, *v. n.* sich mit Gram u. Kummer erfüllen. [geschwind.

На-скору-рұч, *adv.* *Ал.* in Eil,

Наскочити, *s.* Наскакати 2).

Наскочка, *f.* silberner & Beschlag, ausgelegte Verzierung; Fournier, *n. Левч.*

Наскупити, *v. a.* erkargen, *Пар.*

Наскуповувати, *v. a.* viel auf, zusammenkaufen. [jmdn langweilen.

Наскучити, *v. n.* коуч, (*impers.*)

Наслане, *n.* Zauberei, durch welche man über jmdn eine Plage sendet; Zuschicken in Menge, *n.*

Наслати, *v. a.* zuschicken, zusenden; (von Gott: verhängen); на коро über jmdn senden.

Насляити, *v. a.* viel auf, hinspeisen, mit Speichel benetzen; —, наслибнити, (*Фр.*) viel Speichel beim Spinnen verwenden, dah. sehr fein spinnen.

Насляде, *n. К.* Erbe, Erbgut, *n.* Erbtheil, *m.* Erbschaft, *f.*

Наслядити, наслядувати, *v. a.* erben, beerben; 2) nachahmen.

Наслядний, *a.* (rechtmässig) nachfolgend, folgend, 2) Erb-, *Term.*; 3) erfolgreich; *adv.* наслядно folglich.

Наслядник, *m.* Nachfolger, Erbe, *m. adj.* насляднацкій erblich im subjectiven Sinne, *Term.* [bin, *f.*

Наслядниця, *f.* Nachfolgerin, Er-

Наслядність, -ости, *f.* Folgerichtigkeit, Consequenz, *f.*

Наслядовач, *Фр.* наслядувател, *Бор. m.* Nachahmer, *m.*

Наслядок, -ду, *m.* Folge, Wirkung; Consequenz, *f.* *Тор. К.*; 2) Andenken nach jmdm, *n.*

Наслядственний, *a.* *ОБ.* erblich.

Наслядственність, -ости, *f.* Thronfolge, *f.* [*В.* Erbfolge, *f.* *Term.*

Наслядство, *n.* Folge, Nachfolger,

Наслядуване, *n.* Nachahmung, *f. Пар.*; 2) das Erben. [(zum Ersatz), dienen.

Наслягувати, *v. n.* über die Frist

Насляжити ся, viel, genug dienen.

Насляхати ся, viel hören, sich satt hören.

Насляховач, *m. Пар.* Horcher, *m.*

Насляхувати, *v. n.* horchen, lauschen. [brennen.

Насмалити, *v. a.* ansengen, an-

Насмаркати, *v. n.* berotzen. [ren.

Насмарувати, *v. a.* auf-, beschmie-

Насмердіти, *v. n.* vollstänkern, чимось.

Насьмівати ся, насьміхати ся, насьміхнути ся, насьмішкувати ся з когo jmdn verlachen, höhnen, verspotten, Scherz, Spass-, Spott womit treiben, sich worüber lustig machen.

Насьмілити ся, *M. II. 121. См.* sich erkühnen, wagen

Насьміх, *m.* насьміхане, насміване, *n.* Spott, Hohn, *m.* Gelächter, *m.*

Насьмішити, *v. a.* zum Lachen jmdn bringen, lustig machen, ergötzen, erfreuen, *Кч. 117.* [nie, *f. Кн.*

Насьмішка, *f. s.* Насьміх; 2) Iro-

Насьмішкуватий, *He.* насьмішливий, *Фр. a.* spöttisch, höhrend, mit Hohn.

Насьмішкуватість, *He.* насьмішливість, -ости, *f.* Spott, *m.* Spottsucht, Spötterei, *f.* [Skeptiker, Satyriker, *m. Б.*

Насьмішник, *m.* Spötter, Lacher, *He.*;

Насьміяти ся, viel lachen; 2) з когoсь, на щoсь *III. II. 3. s.* Насьмівати ся.

Насмоктати ся, sich satt saugen; *sich besaufen. [berichen, betheeren.

Насмоляти, насмолювати, *v. a.*

Насмотріти ся, sich satt sehen.

Насмрбити, *s.* Насмердіти.

Насноба, *f.* Grundaufzug am Webstuhl, *m.* [träumen.

Насновідити ся, viel Sonderbares

Наснувати, *v. a.* das Garn am Webstuhl aufziehen; weifen, aufwickeln, spinnen.

Насолити, *v. a.* einsalzen, einpökeln.

Насолити, *a. n.* salzig werden.

Насоблюване, насоблене, *n.* das Einsalzen, Einpökeln.

Насобхнути, насихати, *v. n.* antrocknen; *adj.* насобхлий angetrocknet.

Наспа, *f.* Sandbank; Schuttablage-
rung, *f.*

Наспа́дки, *pl. Cm. s.* Спадщина́.

Наспа́к, *adv. Luts.* 121 s. Навспа́к.

Наспа́ти ся, sich satt schlafen.

На-спі́в, *Ф.* на-спіл, *adv.* mit-zusam-
men, in-Gemeinschaft, zu gleichen Theilen.

Наспівáти ся, sich satt singen.

Наспільний, *a. s.* Спільний.

Наспíти, *v. n.* zur rechten Zeit an-
kommen, anlangen. [men (viel Holz &).

Насплавля́ти, *v. a. ГПШ.* aufschwem-

Насповівáти, *v. a.* zuwehen.

Наспорíти, (-рýти), *v. a.* erwer-
ben, Vorrath schaffen; zulangen, liefern,
in Fülle geben, darreichen, *B.*

На-спра́вді, *adv. Cm.* wirklich.

На-спрòдаж, *adv.* zum Verkauf.

Насрáти, *v. a.* scheissen.

Насьрít. -íгу, *m.* Werkstück worauf
glühendes Eisen durchschnitten wird.

Насса́ти ся, sich voll saugen.

Нась, *f.* Merkmal, *n.*

Настáв, *m. Ф. (кол. 12)* Ohrigkeit,
f. Amt, *n.?* 2) настáв, Unterweisung, An-
leitung, *f.* [stellung (на чись житé &), *f.*

Настáванє, *n. s.* Настáне; 2) Nach-

Наставáти, *v. n.* entstehen, erstehen,
aufkommen; ankommen, eintreten: на-
стає місяць es kommt der Neumond;
наста́ла дорожні́ die Theuerung trat
ein; 2) — на когò jmdn drängen, an-
treiben, — на чись житé dem Leben
jmds nachstellen, jmdn zu verderben su-
chen; — на щòсь worauf bestehen, halten.

Наставíтельний, *a. К.* s. Настáв-
ний 2).

Настáвити, наставля́ти, настáв-
лювати, *v. a.* щòсь кому́ etw. jmdm
entgegenhalten, -strecken; auf etw. rich-
ten, ansetzen (горне́ць до огню́); stel-
len, zurechtstellen, -legen (па́стку на
мі́ши); — чо́боти die Stiefel über
die Leisten schlagen; — когò чим (па-
ном & *P. I.* 59) jmdn als Herrn & auf-
stellen, wozu machen; voll stellen, be-
setzen; 2) anweisen, anleiten, anführen,
belehren, *He.*; 3) — ся sich dar bieten,
sich richten, neigen; — на щò auf etw.
absehen, sehulich wonach trachten.

Настáвка, *f.* Aufsatz, Ansatz, *m.*
angesetztes Stück, Schicht, *f. Др. ГПШ.*

Настáвний, *a.* vorstehend, vorge-

setzt, Ober.; 2) belehrend, lehrreich, *Cm.*

Настáвник, *m.* der Vorgesetzte, Vor-
steher, Aufseher, Leiter, Führer, Lehrer, *m.*

Наставні́цтво, *n.* Aufseherschaft, *f.*

Настáвниця, *f. К.* Aufseherin, Lei-
terin, Lehrerin, Führerin, *f.*

Настáвничий, *a.* zum настáвник
geh.; 2) *К.* s. Настáвний 2).

Наставні́чити, *v. n.* кому́ jmds
Vorgesetzter, Aufseher sein, *Кл.* [len.

Настáлїти, настáлювати, *v. a.* stáh-

Настáлюванє, *n.* das Stáhlen; 2)
der gestáhlte Theil der Axt, *M.*

Настáнє, *n.* das Werden, Aufkommen,
Erscheinen, *n.* Genesis, *f.* — сьвіта
Erschaffung der Welt, *f.*

Настáнївка, *f. s.* Надгичка.

Настáновїти, настановля́ти, *v. a.*
voll stellen, setzen; 2) когò чим —
aufstellen, ernennen.

Настáрчити, & s. Настáчити.

Настáс, *m.* Anastasius.

Настáся, Настя, Настка, Насту́-
ня (-у́ся), *f.* Anastasia.

Настáти, *v. n. s.* Наставáти.

Настáчити, (-áти), настатчáти,
v. a. liefern (nach Bedarf), verschaffen,
zukommen lassen; 2) *v. n.* ausreichen.

На-сте́ж, на-стежі́, *M.* на-стежі́нь,
на-стежі́р, *adv.* sperrweit, angel-
weit, weit offen, weit-, breitaufgerissen.

Настелáти, настéлювати, *v. a.* be-
legen, bedecken, überdecken; bestreuen
(солóми), ausbreiten.

На-степкú, *adv. Ч. III.* 187 auf
dem offenen step, unter freiem Himmel.

Настигáти, настигну́ти, *v. n.* recht-
zeitig, noch zur rechten Zeit ankommen.
anlangen, thun; aufkommen; reif wer-
den; 2) *v. a. s.* Наддогна́ти.

Настигáтор, *m.* Instigator, Aufrei-
zer, Antreiber, *m.* [s. На-сте́ж.

На-стижі́р, на-стї́ж, *Кч.* 222, *adv.*

Настї́луванє, *n.* Art glatte Lei-
nenstickerei. [sticken.

Настї́лувати, *v. a.* glatt und voll
Настї́нути, (-ї́нн-), *v. n.* allmä-
lig frieren, kalt werden (*Фр.*).

Настї́рити ся кому́сь, *He.* jmdm
überdrüssig, langweilig, unerträglich,
werden.

Настї́чи, *v. n. s.* Настигáти.

Настї́бати, *v. a. s.* Стї́бати.

Настійка, *f. s.* Настобійка.

Настійливий, *a.* standhaft, beharrlich, energisch. [Stroh.

Настілка, *f.* Art Dachdecken mit

Настілько, *adv.* so viel, in dem Masse; настільчко, *dim.* nur so kleinwinzig.

Настільник, *m.* Tischdecke, *f.* Tischtuch, *n.*; 2) Hochzeitkuchen, *m. R.* 125.

I. Настка, *f. s.* Настася.

II. Настка, (гаска), *f.* Stück Leder od. Holz zum Feststemmen, (-schlagen) des Leistens, *n.*

Настоборчити, (-борчити), настоборчити, *v. a.* steif, straff ansetzen, aufstellen, aufrichten, sträuben, nach oben spreizen. [чити, *Левч.*

Настовпужити ся, *s.* Насторб-Настобійка, настобіванка, *f.* Aufguss, Art gewürzter Brantwein, Gewürzliqueur.

Настойчивий, *a.* Зг. s. Настійливий.

Настолбчити, *v. a. s.* Надоптати.

Насторожати, (-йти), *v. a.* bereit aufstellen, zurichten, bereit halten; — ноги die Füße zum raschen Lauf richten, spannen *P. I.* 16; 2) — ся scharf achthaben u. wachen, aufpassen *M. III.* 55.

Насторбньский, *a. Ф. s.* Сторбньский.

Насторбчити, (-борчити), насторбшити, *v. a.* vorstrecken, vorrecken, ausspreizen; — уха die Ohren spitzen; — ся *He.* sich aufrichten, die Spitze kehren.

Насторбц, насторбч, *adv.* aufgerichtet, mit der Spitze nach oben umgestürzt.

Настобувати, *v. a.* — горівку aufgiessen auf Gewürz, infundieren, würzen, *vgl.* Настобійка; 2) *s.* Настобяти.

Настобя, *f.* Instanz, *f.* ток настобя Instanzenzug, *m. Term.*

Настобяний, *a. Ко.* 92 aufgegossen; -і чоботи geleistete Stiefeln, на едно правило — über einen Leisten geschlagen, von einerlei Art.

Настобяти, *v. n.* на що worauf bestehen, dringen, *s.* Наставати 2); — ся viel stehen, sich müde stehen.

Настоящий, *a.* eigentlich, echt, *Пар.*

Настоящина, *f. К. s.* Теперішність.

Настрамкати, *v. a.* viel hineinstecken.

Настрашити, *v. a.* schrecken, jmdm

Schrecken einjagen; — ся erschrecken, sich entsetzen.

Настремок, настремок, *ГШ.* -мка, настрім, *m.* — сіна Fuder Heu, *n.* kleine Fuhre nur leicht aufgeladen.

Настрэнчити, *v. a. He. s.* Настрб-чити 1). [gewisse Menge scheren.

Настригати, настричи, *v. a.* eine Настрикнути, *v. a.* aufspießen, aufsetzen, *He.* [Stimmung, *f.*

Настрий, -бою, *m.* настрбене, *n.*

Настрімголів, *adv. s.* Стрімголів.

Настрілити, *v. a.* *когб на щось bereden; настріляти viel zusammenschieszen.

Настрільник, *m. См.* Geschoss, *n.* Nagel, *m.* Spitze des Geschosses, *f.*

Настрітяти, *v. a. (B.) s.* Наріти.

Настроїти, настрбювати, *v. a.* in Menge bauen; 2) stimmen (e. Instrument); 3) jmdn anhetzen, abrichten, vorbereiten. [віло] *B.*

Настрбми, *pl.* Stiefelholz, *n.* (пра-

Настроміти, настрблювати, *v. a.* aufstecken, auf-, ansetzen.

Настрбчити, *v. a.* на когб gegen jmdn richten, anhetzen, aufwiegeln; 2) *s.* Наріти; 3) Zeilen setzen (vom Schreiben); 4) — ся *К.* 106 sich bereit ma-

оуhen zum Haschen, Springen &, *s.* Наважити ся, насторбчити. [hobeln.

Настругати, *v. a.* viel zuschneiden,

Настудіти, *v. a.* kalt machen, abkühlen, erkälten.

Наступ, *m.* Aufeinanderfolge, Reihenfolge, Ordnung, *f. B.*; 2) das Anrücken Angriff, *m. ГШ.* наступом, *adv.* angriffsweise. *Пар.*

Наступати, наступити, наступувати, *v. n.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на когб auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиюсь честь jmds Ehre anrühren, на чиюсь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Наступливий, *a.* offensiv, Angriffsf-Наступний, *a.* nachfolgend, kom-mend, *Гуш.*; 2) angreifend, — оій Au-griffskrieg, *m. Пар.*

Наступник, наступовець, -вця, *ОП. m.* Folger, Nachfolger, *m.*

Наступниця, *f.* Nachfolgerin, *f.*
Наступність, -ости, *f.* *АД.* Folge,
Consequenz, *f.*

Наступство, *n.* Reihenfolge, Succession, Nachfolge, *f.* *Пар.* [*paecolum majus*].

Настурция, *f.* spanische Kresse, (Тро-
Настучати, наступкати ся, viel
oltern, rochen.

Настя, *f.* s. Настаса.

Настяг, *m.* das Schnüren; зоплеги
а — Schnürdraht, *m.* [Sammeln.

Настяганє, *n.* das Zusammenziehen,
Настягати, *v. a.* zusammenziehen,
schleppen, sammeln; 2) schnüren.

Насукати, насукувати, *v. a.* s. Су-
ати, fertig zwirnen.

Насуляти, *v. a.* s. Наобцяти.

Насунути, насувати, *v. a.* schie-
en, stossen; — капелюх на очи den
[ut auf die Augen drücken; — ся in
lenge sich aufschütten, rutschen; he-
anziehen, -brechen; *nahe kommen, ein-
ullen: насувася гадка etc.

Насупити, насупляти, *v. a.* чолó,
рóви und — ся die Stirn runzeln, die
raunen niederschlagen, sauer, finster,
ürrisch aussehen; schollen; sich trü-
en, sich wölken (vom Wetter, Himmel).

На-супроти (в), *praep.* mit dem
lenit. gegen, s. Прóти (в); gegenüber;
- чого говорити in Aubetracht worauf
rechen, dem gegenüber —. [вляти ся
Насупротивляти ся, s. Супроти-
На-сúхо, *adv.* trocken; *ohne was
i trinken.

Насушити, насушувати, *v. a.* viel
ocknen; * — собі голову s. Сушити.
Засущний, *a.* zum Dasein, zum
eben nothwendig, gehörig; alltäglich, *Зг.*
Засущник, (-сущн-), *m.* Alltags-
weise, alltägliche Nahrung; Stück Brot;
las Fortkommen, *Ст.*

Засуяти ся, s. Суяти ся.

За-так-дóвго, *adv.* auf solange.

Затакмати, *v. a.* *У.* s. Натокмати.

Заталь, *m.* Anatol.

Заталка, Наталья, *f.* Natalia.

Затантірити, *v.* *КС.* (82) *V.* 354
Наброїти.

Затасувати, *v. a.* einstopfen, -legen.

Затачка, *f.* *Зак.* s. Натикт. [gehen.

Затаяти, *v. n.* viel schmelzen, zer-

Затворити, *v. a.* viel schaffen, zu-

bereiten, verursachen.

Нате, s. На II. *Лоз. gr.* 128.

Натєвкати ся, натємлялати ся,
s. Намєрти ся.

На-тепєрь, *adv.* für jetzt, vorderhand.

Натеремкóтїти, s. Теремкóтїти.

Натерпїти ся, viel leiden, aus-
stehen, erdulden. [намяти.

Натерпужити, *v. a.* § s. Натєрти,

Натєрти, натєрати, (-ираги),
v. a. einreiben, zerreiben.

Натєсати, натєсувати, *v. a.* viel
zuhauen, zuschneiden.

Натєчї, *v. n.* s. Натїкати.

Нати, *v. a.* s. Знати *Ог.* 91; 2) s. На II.

Натикан, *m.* *Кух. Ос.* (61) *XI.* 27. ?

Натїкати, *v. a.* s. Натквѣти.

Натїкт, *m.* *gew. pl.* *Гол.* Wink, *m.*
Hinweisung, Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Натїна, *f.* натїна, *n. coll.* Blätter
einer Staude, des Gemüses; 2) Zauber-
kraut, *n.*; 3) s. Лободá.

Натинати, *v. a.* s. Натяти.

Натинина, *f.* vorjährige Wolle im
Frühjahr geschoren.

Натїрáč, *m.* Reiber, *m.*

Натїрхати, натїрхувати, (-тєрх-),
v. a. aufladen, laden, verpacken.

Натиє, натїєк, *m.* Druck, Drang, An-
prall; Nachdruck, *m.*

Натїєкати, натїєснүти, *v. a.* auf-
drücken, hineindrücken, einpressen; на
корó auf jmdn dringen, jmdn urgieren.

Натїєсливий, *a.* gewaltsam, gewalt-
thätig.

Натїхати, *v. a.* *Ст.* den Gedanken
eingeben, einhauchen, s. Натхнүти.

Натїчка, *f.* s. Натїчка, натїшивка.

Натїкати, *v. n.* hineinfließen, -re-
gnen.

На-тїлькó, s. На-стїлькó [schatten.

Натїнати, *v. a.* schattieren; be-

Натїнка, *f.* Schattierung, *f.*

Натїнок, -нка, *m.* Schattenriss, *m.*

Натїє, -єсу, (-їсу), *m.* Einschnitt,
Anschnitt, *m.*

Натїєсувати, s. Натєсати.

Натїчка, *f.* Riemen in die острóки
eingezogen, *m.* [genugsam ergózen.

Натїшити ся, sich satt freuen, sich

Наткати, *v. a.* fertig weben.

Наткнүти, *v. a.* ein- stecken; auf-
spiessen (*praeter.* натóк); 2) *v. n.* und

— ся на когѡ, на що auf jmdn, worauf stossen, über jmdn stürzen; *anspielen, hindeuten, erwählen.

Нáтовк, *m.* Quetschwunde, *f.*

Нáтови, *m.* Gedränge, *n.* Schwarm, *m.* dichtes Drängen; — слів Wort-schwall, *m.* *Пар.* [gen.

Натовпѣти ся, sich zusammendrängen. Натовстѣти, *v. a.* *Фр.* mit Fett beschmieren.

Натовчѣи, натовкрати, *v. a.* klein stossen, zerstoßen; viel stampfen; zer-schlagen, zerbrechen; *комѹ щось вгѡлову einbleuen, einprägen.

Натѡка, *f. coll.* Nüsse von den Mäusen & für den Winter zusammengetragen.

Натокмѣти, *v. a. s.* Намісгѣти; * — собі свѣта *s.* Доробѣти ся чогѡсь; 2) begreifen, verstehen.

Натолѡче, *n.* zertretener wüster Platz.

Натолочѣти, *v. a.* viel zertreten, zerstampfen; viel feststampfen.

Натомѣти, *v. a.* ermüden; — ся genug müde werden.

Натомість, *adv.* *He.* statt, anstatt.

Натомістник, *m.* *ОИ. s.* Намістник.

Натопѣти, натоплювати, *v. a.* eine gewisse Menge schmelzen; 2) einheizen; 3) ersäufen. [Chrysomela populi)

Натополѣк, *m.* Rappelnblattkäfer, *m.*

Натѡптувати, натѡпкувати *H. 141. v. a.* vollstopfen, -stampfen, pferpfen; *натѡптуваний, *a.* untersetzt, gedrun-gen.

Наторѡчити, *v. a. s.* Торѡчити.

Натот дѹх, *adv. s.* На-дѹх, *Ог. 116.*

Натотаж, *adv.* und dazu noch, über-dies *III. I. 226;* eben, just, gerade *II. 237.*

Наточѣти, натѡчувати, *v. a.* an-zapfen; genug zapfen; 2) viel dreheln; schleifen, wetzen.

Натѡшник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita). [wand, *Gr. 24. vgl.* Натря.

Натрѡ, *f.* das befransete Ende der Lein-

Натрѡва, *f.* Giftbissen, *m.* [wehr, *f. III. c.*

Натрѡвка, *f.* Pfanne am Schiessge-

Натрѡфити, (-ѡфити), *v. a.* antreffen, auf etw. stossen.

Натрѣи, *m.* Natrium, *n.* [anschütteln.

Натрѣпати, *v. a.* recht viel klopfen,

Натрѣскати ся, *§.* sich satt an-fressen.

Натроїти, *v. a.* viel vergiften.

Натруд, *m.* Eiter, *n.* Geschwulst, *f.*

Натрудѣти, *v. a.* *Ст.* ermüden; — ся sich viel Mühe geben: коло чо-гѡ, над чим.

Натрудовѣтѣти, *v. n.* aufgetrie-ben, aufgedunsen werden; 2) rändig werden (*B.*). [Sargtuch, *n.* Sargdecke, *f.*

Натрѣмник, (-ѣмник, -ѣвник), *m.*

Натрусѣти, натрусѣвати, *s.* На-трясѣи. [Wischer, *m.*

Натруска, *f.* *Кв. 182* Rüge, *f.* Tadel, Натрусѣта, *f.* Zwang, Stoss, Schub, *m.*: з натрусѣти, не зо свої воли.

Натрусѣтство, *n.* *T.* Zudringlichkeit, Impertinenz, *f.* [aufdringen.

Натрусѣвати ся комѹ jmdm sich Натрусѣдити (натрусѣ-), *v. a.* комѹсь щось бѡсен Rath geben; hetzen.

Натря, *f.* Partie Gespinstes auf dem Webstuhle, *f.*

Натрясѣи, натрясѣати, *v. a.* schüt-teln, ab-, herunterschütteln; rütteln; 2) auf-, bestreuen.

Натрусѣга, *f.* *Гл. б.* 38 Anstrengung, Spannung, Ueberspannung; Mühewal-tung, *f.* *Фр.*

Натрусѣгом, на-трусѣи, *adv.* gespannt, in Spannung, gefasst: бѣти, тримѣти ся на-трусѣи.

Натрусѣжити ся, (натрусѣжити ся *H. 269*) sich anstrengen, *Фр.*; *v. a.* натрусѣжу-вати, anstrengen, *Фр.*; 2) — ся *s.* Трусѣити.

Натрусѣжний, *a.* angestrengt.

Натрусѣманити, *v. a.* у когѡ щось erschwindeln. [nesart, *f.* Gemüth, *n.*

Натрусѣра, *f.* Natur, *f.* Naturell, *n.* Sin-Натрусѣральний, *a.* -ѡльнѣсть, *f.* & *s.* Природний.

Натрусѣрити ся, стѡрриг, launig werden.

Натрусѣркати, *v. n.* plappern, klappern.

Натрусѣрщик, *m.* натрусѣрщик, *f.* der (die) als Modell zum Abzeichnen dient, *K.*

Натрусѣха, *f.* das vom bösen Thiere, vom Zauberer Angehauchte (ein Getränk &); 2) Asthma, *n.* Athembeschwerde, *f.*

Натрусѣнене, *n.* *K.* Eingebung, Begei-sterung, *f.* [geben *III. II. 237.*

Натрусѣнѣти, *v. a.* einhauchen, ein-Натрусѣнце, — сѣрце, на тощакѡ, *adv.* nüchtern, ohne gegessen od. getrunken zu haben, eig. auf leeren Magen, *Ог. 116.*

Натрусѣ! *int.* komm her! Lockruf des Hundes. [кати.

Натюкнѣти, *v. a.* *Кв. 127 s.* Натя-

Натягáвка, (-гáнка, -гáчка), *f.* Gummi elasticum.

Натягáти, натягну́ти, *v. a.* anziehen, spannen, aufziehen (струну), straff spannen; — рýку, нóгу einrenken; 2) *когó за що jmdm etw. anhaben, jmdn rügen, zur Rede stellen; 3) — ся sich recken; *sich zieren, spróde thun.

Натягáч, *m.* Reck-, Sperrholz der Schuster, *n.*; 2) *Vein.* des Wolfes; 3) Paris quadrifolia; 4) Silene noctiflora; 5) —, нáтяж Ranunculus lingua.

Нáтяк, *m. gen. pl.* натякi Ч. II. 561. Н. 110 с. Нáтикт.

Натякáти, натякнóти, *v. n.* на що, про що auf etw. anspielen, worüber leise Anspielung, Erwáhnung machen, über etw. ein Wort fallen lassen.

Натýти, *v. a.* an-, ein-, umhauen; 2) in Menge schneiden, fällen.

Наувiрити ся, langweilig werden, zuwider sein, с. Навiрити (ся).

На-удáчу, *adv. Gr.* aufs Gerathewohl.

Наудýти, *v. a.* Wgr. 149 angeln.

На-фýзбiч, *adv. K.* von der Seite, an der Grenze.

На-узкрáй, *adv. K.* am Rande.

Нафýка, (*d.* нафýчка), *f.* Lehre, *f.* Unterricht, *m.* Wissenschaft, *f.* в нафýку zur Warnung.

Наукобýй, *a.* wissenschaftlich.

Наукобiсть, -ости, *f.* Wissenschaftlichkeit, *f.* ВВ.

Нафум, *m.* Nahum.

На-умiр, *adv. Mi.* II. 135 zu Tode, vernichtend; 2) с. На-вмiр.

Наумовлýти, *v. a.* Ф. bereden.

На-упáд, *adv. Kn.?* с. На-вмiр.

Нафýскати, *v. a.* §. с. Наустýти.

Науст, *m. K.* нафýщене, *n.* Py. Anreizung, Anstiftung, Aufhetzung, *f.*

Наустýтель, *m.* Anstifter, Antreiber, Aufhetzer, *m.* [ben, anstiften, aufhetzen.

Наустýти, наущáти, *v. a.* antreiben, нафýтка, *f.* Leistenleder beim Schuh, *m.*

Научáти, научýти, *v. a.* lehren, belehren, unterrichten; тóе менé вже научýло ich bin schon gewitzigt; 2) — ся erlernen, gelernt haben.

Нафýчний, *a.* ОII. с. Наукобýй.

Нафýшник, *m.* нафýшниця, *f.* Ко. 126 Ohrenbläser, *m.* -in, *f.*

Нафарбувáти, *v. a.* färben.

Нáфта, *f.* Naphtha, *n., adj.* нафтяний, нафтóвий. [Erdwachs).

Нафти́вка, *f.* Naphthakerze, *f.* (aus

Нафтáр, *m.* Naphthahändler, -exploiteur, *m.*

Нахáбá *f. K.* нахáбство, *n. T. s.* Напасть.

Нахапáти, *v. a.* viel erhaschen, -schnappen, rauben, stehlen. [sauber.

Нахарафýтний, *a.* schmutzig, un-

Нахáркати, *v. a.* bespucken.

Нахвáбрити, вус, *K. C.* (83) VII. 501 schwärzen, wichen.

Нахвалка, *f. s.* Пóхвалка, Drohung mit Prahlerei, Grossthuerei, *f. B.*

Нахвалýти ся, prahlen, grossthun, P.I. 202; laut u. entschieden ansagen M. II. 116, androhen; 2) sich berathen P.I. 29.

Нахвátáти, *v. a.* с. Нахапáти; пахапáти; нахвátýти ся M. II. 151 in die Hände, unter die H. kommen. [tel, *m.*

Нахвóстень, -тня, *m. K.* Damensatt-

Нахил, *m.* нахiльни́сть, -ости, *f.* Hinneigung, Neigung, Tendenz, Richtung, *f.* Zug, *m.* He. Gan.

Нахилýти, нахилýти, *v. a.* hinneigen, beugen; — ся sich hinneigen.

Нахилки, (-илцi), в нахилку, *Левч. adv.* sich hin überbeugend, s. überbeugend.

Нахiльний, *a.* geneigt.

Нахiльцем, *adv. s.* Нахилки; 2) aus Gewohnheit, aus Neigung Oc. (61) XII. 102.

Нахитáти, с. Хитáти.

Нахiд, -оду, *m.* Einwanderung, *f.* Einfall, *m. Cв.*; 2) Fund, *m. Зг.* 3) —, нахiдок -дку, *m. z. B.* — з чо́бит das Tragen, Benutzung auf eine gewisse Zeit.

Нахiдка, *f.* das Betreten, Begegnung, *f. M.*; 2) Fund, *m.* Erfindung, *f. Бор.*; як — wie gefunden; 3) с. Нахiд(ок) 3).

Нахлeптáти ся, нахлeстáти ся, sich satt schlürfen.

Нахлiпати ся, einschlucken, einziehen; — вiтру; 2) с. Хлiпати.

Нахлiпка, *f.* Ventil, *n.*

Нахлiбник, *m.* Kostgänger, *m.*; *adj.* нахлiбницкий, (звiчай M. + Б. 122).

Нахлiбниця, *f.* Kostgängerin, *f.* горiвка — невблi Oc. (61) XII. 101, Genossin, *f.*

Нахмáлювáти, *v. a.* с. Нагáтлýти.

Нахмáрити, *v. a.* Кч. 238 Wolken sammeln, W. aufziehen; — чим W. bilden.

Нахмúрити, *v. a.* чолó und — ся

die Stirne runzeln, ein finsternes Gesicht machen, sich umwölken. [düster.

Нахмурний, *a. Ko.* 430 umwölkt,

Наховати, *v. a.* recht viel aufbewahren, verwahren, verbergen.

Наховстати, *v. a.* коня dem Pferde das Gebiss anlegen, es zäumen; 2) наховстати, *v. a.* derb schlagen.

Наховсте, *n.* das Gebiss im Zügel.

Находити, *v. n. s.* Найти и. — ся; herankommen *Kv.* 381; — ся sich müde gehen, viel gehen, коло когó viel jmdn pflegen, sich um jmdn viel Mühe gehen.

Находище, *n. Пол.* Fundort, *m.*

Находка, *f. Н.* 115. 117. s. Нахідка 2).

Находжий, *a.* aus der Fremde herankommend, auswärtig; zu Besuch kommend, *M.*

Нахопити, нахопляти, *v. a.* hastig auf sich etw. nehmen, rasen; 2) — ся на когó *C. I.* 54 auf jmdn herfallen, dringen, stossen; *b)* с. Віхопити ся; день нахопяє ся *M. I.* 100 der Tag bricht an.

Нахорóшити ся, *B. (Пр. VI.* 587) zornig, leidenschaftlich werden.

Нахорувати ся, viel kränkeln, lange krank sein. [sam, dreist, plötzlich.

Нахрáпом, *adv. Лесч.* heftig, gewalt-

Нахурувати ся, seine Führe beladen, sich befrachten, *Пис.*

Нахух, *m. Пар.* нахуханє, *n.* Anhauch, *m.* das Anhauchen, Anhauchung, *f.*

Нахухати, *v. a.* anhauchen, voll hauchen. [ritzen, *Пол.*

Нацарáпати, *v. a.* zerkratzen, an-

Наційо́нальність, -ости, *f.* Nationalität, *f;* *adj.* національний, national; *s.* Народний &.

Нація, *f.* Nation, *f.* [sehen, voll zapfen.

Наці́дяти, наці́джувати, *v. a.* viel

Наці́ляти, наці́ляти, *v. a.* стріляти на що *Фр.* das Geschoss worauf richten, mit dem G. zielen; — ся на когó auf jmdn zielen, abzielen, anlegen, aufs Korn nehmen; zu treffen suchen, *He. P. I.* 142, s. Нава́жити ся на щось. [küssen.

Наці́лювати ся, sich recht satt

Наці́кувати, *v. a.* §. s. Наусти́ти.

Нацупі́ти, *v. a.* §. s. Натягну́ти *ВГ.* 138.

Нач? = нащо, wozu? *Оз.* 214.

Нача́л, *m. М.* начало, *K.* нача́льство, *n.* Obrigkeit, Behörde, Oberherr-

schaft, Regierung; *coll.* die Oberen, Vorgesetzten, Beamten, *pl.*

Нача́льний, *a.* — вожд Oberbefehlshaber, *m. Мог.* нача́льницький, *K. Фр.* нача́льний, *a.* oberbehördlich, Magistrats-, eines Oberhauptes, e. Anführers (dem geziemend), Vorsteher-.

Нача́льник, *m.* der Vorgesetzte, Obere, Vorsteher, Vorstand; Befehlshaber, Anführer, *m.* [berin, *f.*

Нача́льниця, *f.* Vorsteherin; 2) Urthe-

Нача́льствува́ти, *v. n.* die Oberherrschaft führen, den Oberbefehl haben.

На-ча́с, на-часочок, *adv.* auf kurze Zeit.

Нача́тє, *n.* Зг. Anfang, *m.*

Нача́ти, *v. a. s.* Начинати; *ptc.* нача́тий angefangen.

Нача́ток, -тку, *m.* Anfang, *m;* 2) das Vorhaben, Unternehmen, *Шл.*

Начахóлити, *v. a. s.* Нарубати (хворосту) *B.* [lyciflorae).

Нача́шні, *pl.* Kelchblütige, *pl.* (Са-Начваніти ся, übermässig sich selbst loben, prahlen. [Ненáче, *Оз.* 210.

Нáче, *coll.* gleichsam, gleichwie, wie, *s.*

На-чекý, *adv.* auf der Wacht. *Зак.*

Начепі́ти, начепля́ти, *v. a.* ansetzen, -heften, -haken; aufstecken; 2)

— ся * на когóсь jmdn mit scharfen Worten mitnehmen. [bláhen; *zornig werden.

Начепу́рити ся, sich drollig auf-

Начерві́ти, *v. n. s.* Червіти. [(*B.*)

Начеремші́ти, *v. n.* in Fülle geben

Начерéник, *m.* Säulenglöckchen, *n.* (Epistylis).

Нáчерк, *He.* начерт, *m.* Zeichnung, *f.* das Zeichnen; Abriss, Grundriss, Entwurf, *m.* Construction, Aufnahme einer Zeichnung, *f.*

Начерка́ти, *C. I.* 163. начертáти, (-тіти), *v. a.* ver-, aufzeichnen, den Grundriss, den Entwurf machen; darstellen, reissen, entwerfen *Др. с.* 94. construieren.

Наче́рпати, наче́рти, (-чрý, -чере́ш), *v. a.* voll schöpfen, anfüllen.

Наче́рти, (-чрý, -чре́ш), *v. a.* die Rinde abschälen, entrinden.

Начеса́ти, начісувати, *v. a.* aufkammen; 2) hecheln. [(ся) *З).*

Начидáти ся, (*Фр.*) *s.* Наца́дяти

Начимса́ти, начимха́ти, *s.* Намі́кати (*B.*).

Начина́тель, *м.* У. Urheber, Initiator, *м.* [inchoativ.]

Начина́тельный, *а.* Гол. *гр.* 132

Начина́ти, *в. а.* anfangen, beginnen.

Начине, *н.* Gefäß, Geschirr, *н.*; 2) *coll.* Werkzeuge, Instrumente, das Geräth eines Handwerkers, Webers &.

Начиня́ти, начиня́ти, *в. а. с.* Наробя́ти *Кч.* 199; 2) когò дурнем zum Narren machen, foppen; 3) anfüllen, füllen (mit dem Füllsel); 4) mit dem Bast siebe viel Getreide dh Kreiseln reinigen.

Начинка, *ф.* Füllsel, Füllsen, *н.*; 2) gefettete Maispolenta.

Начиня́ти, (-чип-), *с.* Начепя́ти.

Начисля́ти, начисля́ти, *в. а.* aufzählen, rechnen.

Начисня́ти ся, *с.* Набодя́ти ся.

Начыта́ність, -ости, *ф.* Belesenheit, *ф.* Пар.

Начита́ти, *в. а.* aus-herauslesen, *III.* I. 59; — ся viel lesen; начыта́ний, *а.* belesen.

Начівка, *ф.* *с.* Натичка. [лок.]

Начілок, -лка, *м.* Пар. *с.* Причб-

Начолко, *н.* Stirnblatt, *н.* Stirnriemen, *м.* Пар.

Начорня́ти, *в. а.* schwärzen.

Начорта́! zum Teufel! = до чорта.

Начоси, *рл.* Scheitelhaare, *рл.*

I. Начувáти, *в. н. с.* Почувáти.

II. Начувáти, *в. а.* und — ся horen, lauschen, wachen, Acht haben.

Начудò, *adv.* начудний, *а.* Ч. V. 775 zum Erstaunen, wunderbar.

Начудува́ти ся, sehr staunen, viel bewundern: над чим, sich wundern.

Начха́ти, *в. а.* spucken *III.* II. 261.

Наш, наша, наше, *pron.* unser, der (die, das) usrige; 2) *N.* des Buchst. Н.

Нашатір, *м.* *гр.* Salmiak, *м.*

Нашвидкѣ, *adv.* in der Eil, unverzüglich, *III.* II. 221. [ches Zureden.]

Нашепт, *м.* das Zuflüstern, heimlich-

Нашепта́ти, нашептува́ти, *в. а.* zu-einflüstern, zulispeln, eingeben *III.* I. 57 (vom Monde als Gedankenfreunde); besprechen, dh Worte bezaubern.

Нашибáти, нашибну́ти, *в. а.* когò jmdn befallen. [Fallsucht, Epilepsie, *ф.*

Нашибка, *ф.* hinfallende Krankheit,

Нашйбòвати й, *а.* launig, mit Scherz, *Фр.* rappelköpfig.

Нашйванка, *ф.* Art Muster der Leinwandstickerei. [annähern; viel nähern.]

Нашивáти, нашй́ти, *в. а.* auf-

Нашивка, *ф.* angenähertes Stück Leinwand (an der Schulter des Hemdes).

Нашй́ний, *а.* Hals.

Нашй́ник, нашй́льник, (-ше́й-, -шель-), *м.* Halskette, Deichselkette, *ф.* Deichselriemen, *м.*; 2) * der auf dem Nacken sitzt, Zwingherr, Aufseher, *м.*

Нашй́ок, -ййка, *м.* Halsbinde, *ф.* Пар.

Нашина́, *ф.* das Heimische, unser Heimatliches, *III.*; Inland, *н.* *adj.* нашй́ньский, *с.* Наський.

Нашкòдити, *в. н.* ко́мѣ jmdm Schaden bringen; Sch. anrichten, Unfug treiben.

Нашлє́ць, -є́лця, *сп.* Ankömmling, *м.* Пар. [Ohren spitzen *III.* I. 49.]

Нашорòшити, *в. а.* — ўха die

Нашпи́ляти, нашпи́лювати, *в. а.* (auf eine Stecknadel) aufstecken, spießen.

Нашпи́увáти, *в. а.* mit scharfen Spitzen, Nadeln & besetzen, spicken, spiesen, stechen, *Кч.* 241 vollspicken.

Наштуковòрити, *в. н.* Пр. V. 411 böse Streiche spielen.

Наштукува́ти, *в. а.* anstückeln.

Нашукáти ся когò (чогò) viel, recht lange suchen. [2) viel brausen.]

Нашумя́ти, *в. н.* viel schäumen;

Нашурубòрити, *в. н.* viel Unfug treiben, böse Streiche spielen.

Наша́д, *Зар.* (*рл.*) наша́док, -дку, *м.* наша́да, *ф.* Anfang, Ursprung, *м.*

Abstammung, *ф.*; 2) das Erübrigte, Ersparniss, *ф.* Ueberrest, Vorrath, *м.* Hab' und Gut, *К.* до наша́ду, до наша́ди, von Grund aus, gänzlich; з-наша́да свѣта von Uranfang der Welt.

Наша́ды́ти, *в. а.* хлопця́ жінця́ einen Knaben dem Weibe erzeugen; 2) viel sparen, ersparen, zusammenlegen; 3) — ся seinen Anfang nehmen, aufkommen; zur Welt kommen wollen; на свѣт — aufkeimen (*Фр.*).

Наша́дний, *а.* von der Nachkommenschaft, erblich, *III.*

Нашцє́ка, нашцє́ка, *ф.* Werkstück beim Jochdeichsel, *с.* Протя́ка; Riegel beim четвернь, *м.*

Нашцепя́ти, (-чип-), нашцеплюва́ти, *в. а.* деревя́ну mit einem Edelreis bepfropfen, veredeln; дєтя́ну, (детя́нї

віспу) ein-impfen.

Націпати, *v. a.* ab-pflücken; 2) kneipen; 3) spalten (щипкі).

Націт, до націту, *T. s.* Нацад.

На-що́, wozu; 2) на що — —, да і те (то), на що вже, нащо — — оджеж і wie sehr (es) auch, wie wohl auch, wie wohl — — so doch, dennoch — *Гр. Бор.*; ohnegleichen.

Націрйти, *v. a.* ўши s. Напоршита; — ся на щось einer Sache aufbauern.

Наюдити, *v. a.* § s. Наустіти.

Наюрити ся, zornig, aufgebracht, böse werden, schmallen.

На-яві, *adv. Ф.* in Wirklichkeit.

Налязати, *v. a.* aufschmieren, Unrath anhäufen. [купіти, *Зак.*

Наямліти, *v. a. Мак. I.* 20 s. На-

Наярювати, *v. a.* на скріпці „козака“ passende Töne aufsuchen u. componieren *Ос. (61) XII. 101. vgl. s. Наріти.*

Не, *Partikel.* der Negation: nicht; in Zusammensetzungen: un-; ohne, misslos; *Mi. II.* 353—358; *IV.* 170—195; *Оз.* 208—216; den Begriff verstärkend *Mi. II.* 354. *Wgr. IX.*; 2) = нема́ ist nicht da *Фр.*

Не-абия́к, *adv. Мор.* nicht schlechtwegs, nicht gemein. [*adv. s.* Неза́бовки.

Неба́вко м, неба́вці, *Фр.* неба́вом, *Мх.* Небага́то, (-а́цьо), (*д.* небага́течко, *adv.* nicht viel. [chig, wortkarg.

Небалаклі́вий, *a.* nicht gesprächlich. Неба́чний, & s. Необа́чний &.

Не-без-ді́б, *adv.* nicht umsonst.

Не-бе́з-ма́й, непобэ́змай, *adv.* leider!

Небезпе́ча, *f. Св.* небезпеченство, *n. ГШ.* Gefahr, *f.*

Небезпéчний, *a.* gefährlich.

Небезпéчність, -ости, *f.* Gefährlichkeit, *f.* [ungegründet.

Небезпéдста́вий, *a. ВВ.* nicht

Небезси́лий, *a.* nicht ganz schwach.

Не-без-то́го, *adv.* — що wohl auch, es ist wohl anzunehmen, dass —.

Небеса́, *pl. s. Не́бо.* [*a.* himmelblau.

Небесно́ий, *В.* небéський (*В.*).

Небéсний, *a.* Himmel-, himmlisch.

Небилі́ско, *n. N. e.* Berges.

Небилі́ця, (-бел-), *f.* Unding, *n.* Fabel, Mär, Anekdote, *f.*

Небилі́чити, *v. n.* fabeln, faseln,

albernes, eitles Zeug sprechen.

Небилі́чний, *a. (adv.)* небелі́чно *ТР. 5)* märchenhaft, fabelhaft, mythisch.

Не́битъ, *f.* Unannehmlichkeit, *f.*

Не́бі, *conj. s. Ні́би.* [бір *ІГ.*

Не́біж, -ожа, *m.* Neffe, *m.*; 2) s. Не-

Не́біжка, (*д.* небі́жечка), небі́жчиця, (-бжчиця *М.*) die Verstorbene, Gottselige.

Небі́жчик, (*д.* небі́жчик), *m.* der Verstorbene, der Selige *Mi. II.* 356.

Не́бі́й, -оя, *m.* der Furchtlose *Ч. I.* 270.

Небі́йсь, не́бісь, *ІГ. adv.* ist nicht zu befürchten, wohl, vielleicht.

Не́бі́р, *m.* не́бірка *f. (В.) s.* Небо́г, не-

бо́га, небо́рак. [greifend; *vgl. Не-емкі́й.*

Небі́рчий, *a. Н.* 235 nicht gut zu-

Небі́сь, *n. Ф. coll. s.* Не́бо, небеса́.

Небі́шка, небі́щик, *s.* Небі́жка &.

Не́бо, *n. (pl.)* небеса́). Himmel, *m.*

Небові́д, *m. Ф. s.* Небоскло́н.

Небові́сь, *f. ? Б. (Пр. VI.* 526) *pl.*

Wolken, *pl. ?*

Небо́г, небожа́сько, (-йще), *m. s.* Небо́рак, (*vocat.* небо́же, небо́ре mein Lieber! *Оу. §* 88).

Небо́га, небожа́ця, *Ф. f.* eine Arme, ein armes Ding, hilfloses Wesen; мо́й & небо́га meine & Geliebte, Liebe.

Небо́гий, *a.* arm.

Небо́гобо́ящий, *a.* gottlos.

Небожа́, -а́ти, небожа́тко, *n.* ein armes Kind, armes Geschöpf; мо́й -а́тка meine Lieben.

Небові́д, -о́ду, *m.* Himmelsgewölbe, *n.* wölbung, *f. V. Фр.*; *adj.* небозві́дний *Фр.* am H.

Небора́к, (-а́ка, *P. I.* 63), небора-
ча́сько, (-йще), *m.* armer Mensch, *a.* Teufel, *a.* Schlucker, *a.* Wicht, ein Hilfloser.

Небоскло́н, *m.* небоскло́на, *n. V.* Himmelsgewölbe, -zelt, *n.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m.* [боскло́н.

Небоспа́д, *Б.* небоскі́л, *Ніс. m. s.* Не-

Небося́глий, *a. V.* bis zum Himmel reichend. [furchtlos.

Небо́язкий, *Др.* небо́язний, *Ру. a.*

Небува́лець, -ля, *m.* der sich nicht in der Welt herumgesehen, *ВБ.*

Небува́лів, -ова, *m.* „Nirgendheim“, *n.* Utopie, *f.* [was nicht wirklich war.

Небува́лість, -ости, *f. Мак. II.* 59

Небува́льщина, *f.* noch nicht Da-

gewesenes, Ungeheuerlichkeit, *f. Фр.*

Небу́лий, *a. См.* nicht daseiend; nicht leben könnend.

Небу́тність, -ости, *f. Кн.* Abwesenheit, *f.*

Нева́да, *f. Пис.* Unschädlichkeit, *f.*

Нева́жити, *v. a. Ч. V.* 141 s. Zневажати, misshandeln.

Нева́жний, *a.* ungiltig, nichtig; unважність, -ости, *f.* Ungiltigkeit, Nichtigkeit, *f.*

Невалóвний, невалóчний, невалóшний, *a. (В.)* untauglich.

Нева́рка, *f.* ungekochte Molke.

Нева́рта, нева́рто, *adv.* nicht wert, wertlos: нічó — [*m.* Wertlosigkeit, *f.*

Нева́ртість, -ости, *f. Св.* Unwert,

Нева́ртувати, *v. m.* nicht wert sein.

Нева́чливий, *a.* -е óко kurzichtig, schwach, *T.* [Невомóлий, *m.*

Нева́гбий, *a. Ос.* (61) II. 237 s.

Нева́жливий, *M.* нева́жний, *K. a.* unachtsam, zerstreut; etw. nicht beachtend, ausserachtlassend, на щóсь,

Нева́жливість, -ости, *f.* Mangel an Aufmerksamkeit, *m.* Unachtsamkeit, *f. Не.*

Нева́гати, *v. n. Ме.* 85 nicht aufhören, ohne Unterlass etw. thun: ніжкй нева́гають tanzen — —; *adj. (psc.)* нева́гаючий, нева́гаучий, (-у́щий), *M. II.* 166; *K.* нева́гний, *Kz. a.* ununterbrochen, unablässig, unaussetzlich, unaufhörlich, stet, eifrig.

Нева́дно, *adv.* ungewiss, unsicher.

Нева́мóвний, *ОП.* нева́мóщий, *a.* unaufhaltbar, unablässig, rückhaltlos.

Нева́рен, *a. Ос.* (61) VIII. 20 s. Нева́рний.

Нева́сйий, нева́сýщий, *a.* unlöslich, nicht erlöschend, unauslöschlich.

Нева́да, *f. Ваг.* Entbehrung, Noth *f.*

Нева́дйи, нева́джати, *v. a.* кому́ jmdn nicht befriedigen, s. Годйи; — чййсь воли nicht willfahren.

Нева́дний, нева́жий, *a.* schwer (nicht) zufrieden zu stellen; nicht befriedigend; *adv.* нева́же nicht hübsch, schlecht; нева́дно unangenehm; 2) untauglich, unbrauchbar.

Нева́мóний, нева́момóлий, *Py. a.* unaufhaltsam, unwiderruflich *Ro.* 60; 2) unablässig, unverdrossen, unermüdet; unruhig. *C.*

Нева́лий, *a. s.* Нева́тний.

Нева́лиця, нева́люга, нева́ха, (*d.* -ашечка), *f. m.* eine missrathene, unglückliche (*ИГ.*) Person; der Untaugliche, Ungefúge, Taugenichts, *m.*

Нева́тний, *a.* нева́тний, *m. Ч. V.* 1173 нева́чний *ТР.* 97 misslungen, missrathen; untauglich.

Нева́ча, *f. Н.* 37. + *M.* das Misslingen, Missrathen, Fehlschlagen.

Нева́ржйий, *Фр.* нева́ржний, *a.* unaufhaltbar, unaufhaltsam.

Нева́ржйу, *adv. Не.* nicht zum Erstaunen, nicht staunenswert.

Нева́ржда, *f. У.* нева́ржда, *n.* Missbehagen, *n.* Unzufriedenheit, *f.*

Нева́рка, *Гн.* 21, нева́рність, -ости, *f.* Undank, *m.* Undankbarkeit, *f.*

Нева́рчий, нева́рчийий, *См. Кн.* *a.* undankbar. [Undankbare.

Нева́рчий, *m. Гол.* I. 348. 374, der Нева́рчийця, *f. Ч. V.* 229 die Undankbare, Schnóde.

Нева́жа, *m. Др. с.* 214 s. Нева́жа.

Нева́лчий, *a. дим.* kleinwinzig.

Нева́лти, *v. a.* verbieten *М.* IV. 173.

Нева́селйий, *a.* missvergnügt.

Нева́сйий, *III.* II. 71. нева́сйий, *Py. a.* ohne Abend, ohne Untergang, immer hell, nachtlos.

Нева́же-же? нева́жйй? *Др. с.* 115 ob doch nicht? doch wohl? wie? sollte es sein? wäre es möglich?

Нева́жйчийий, *a. Кн.* der sich nicht einleben kann, unverträglich, schroff.

Нева́жйчийість, -ости, *f. К.* Unbrauchbarkeit, *f.* [nach, bald *M.* II. 121.

Нева́заба́ри, *adv.* nicht lange her.

Нева́заба́рку, *adv. Др. с.* 210 unbekannt.

Нева́за-у-ми́ру, *adv. М.* III. 39 unverhältnismässig viel, u. gross, zahlreich; übermässig. [stand, *m.*

Нева́зда, *f. К.* Empörung, *f.* Auf-

Нева́здина, *f. gew. pl.* злиі —

Fehden, *pl.* unselige Zeiten, Ungemach, *n.*

Нева́значйй, *adv.* unversehens, plötz-

lich. [n. fehlen, n. ausgehen.

Нева́бувати, *v. n.* nicht mangeln,

Нева́вдйий, *a.* nichts herauszubringen, nicht enden wollend, ohne Ende,

fort-, immerwährend, unausgesetzt, stet.

Нева́гда, *f.* Unbequemlichkeit, *f.*

Нева́гдйий, *a.* нева́гдйий, *m.*

unbequem, ungelegen, unpassend.

Невид, *m.* Hades, *m.* Unterwelt, *f.* *Py.*

Невидаль, невидальщина, *n.* eine (nie gesehene) Seltenheit, Wunderding, *n.*

Невидальце, *n.* etwas noch nie gesehenes, höchst seltenes (u. dah. kostbares) ein neues Spielwerk, Naschwerk für Kinder; eitle Vorspiegelung, alles Enttäuschende, Unding, *n.*

Невидати, *v. a.* nicht zu sehen; *iron.* невидати тебе ich achte gar nicht auf dein Gebahren, das möchte noch fehlen, warum nicht gar!; *ptc.* невіданий, невідальний noch nie gesehen, seltsam, wunderlich.

Невидержимий, *a.* unausstehlich.

Невидержимість, -ости, *f.* Unausstehlichkeit, *f.* *Пар.*

Невидержка, *f.* *P. I.* 118 etw. aus zuhalten; ist nicht zum Aushalten.

Невидимий, невідний, *a.* unsichtbar; dunkel, finster, (хата, ніч); 2) невідний (*Фр.*) unansehnlich; *adv.* невидимо nicht ersichtlich, unvorgesehen *АД. I.* невідно, невідко ся ist nicht hell, ist dunkel *Оз. 171.* [barkeit, *f.* *Пар.*

Невидимість, -ости, *f.* Unsicht-

Невидімка, *f.* шапка — Kappe welche jmdn unsichtbar machen kann, Tarnkappe, *f.*

Невидніти, *v. n.* dunkel werden.

Невидючий, *a.* der nicht sieht, blind; 2) unsichtbar. [lend, ohne Ausgang, *См.*

Невикрўтний, *a.* nicht enden wol-

Невилазний, *a.* woraus man sich nicht herausbringen, nicht herausgelangen kann, grundlos, bodenlos (болото); 2) der nicht fortgehen, herauskriechen will.

Невилічимий, *a.* unheilbar, incurabel, *Нав.* [barkeit, *f.*

Невилічимість, -ости, *f.* Unheil-

Невимовний, *a.* unaussprechlich, unsäglich; 2) *adv.* най то буде невимовно ohne jmdm etw. vorzuhalten, vorzurücken, vorzuwerfen, *Н. 3.*

Невимушени, *a.* ungezwungen.

Невимушеність, -ости, *f.* Ungezwungenheit, *f.* *Пар.*

Невинний, невинуватий, (-оват), невинівний, *Кв. 385.* *a.* unschuldig, schuldlos; unbefangen.

Невинничати, *v. n.* *Кв. 200* sich

unschuldig stellen, einen Unschuldigen vorgeben, scheinheilig sein.

Невинність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Невиносимий, невиносний, *Вах. a.* unerträglich, unaustehlich.

Невиносимість, -ости, *f.* Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit, *f.* [*B.*

Невинуждений, *a.* ungezwungen, Невипарлявий, *a.* *Пол.* unverdampfbar.

Невиписаний, *a. M.* unbeschreiblich, nicht zu beschreiben, schwer zu malen.

Невиплатний, *a.* довг unbezahlbar.

Невиповнення, *n.* Nichterfüllung, *f.*

Невипра́нець, -ня, *m. V.* ein Ungewaschener, Sudler. [führbar.

Невипровадний, *a.* *Пар.* unaus-

Невиразний, *a.* undeutlich, *ГШ.*

Невіречений, *a. B.* unaussprechlich. [niert, ungeübt.

Невіроблений, *a.* nicht routin-

Невіробленість, -ости, *f. 3г.* Unfertigkeit, *f.* Mangel an Ausführung, *m.*

Невірозумілий, *a.* rücksichtslos nachsichtslos. [*ВВ'*

Невисловний, *a.* unaussprechlich;

Невитерпимий, *Фр.* невитерпний, *См. a.* unerträglich, unausstehlich.

Невіткка, капуста — *f.* Blätterkohl, *m.*

Невитравний, *a.* unauslöschlich, unvergänglich, *См.* [ernd.

Невитреваллий, *a.* nicht ausdauer-

Невитревалість, -ости, *f.* Mangel an Ausdauer, *m.* [schöpfflich.

Невічерп, до невічерпу, *K.* uner-

Невігла́с, *Кв. 445. KV.* невіголос, *m.* der Unwissende, Unkundige, Dumme, Thor, Idiot, *m.*

Невіголосо́й, *a. K.* lautlos, sprachlos; 2) unwissend, unkundig, barbarisch.

Неві́д, -оду, *m.* Grossgarn, Kurrengarn, *n.* grosses Fischnetz.

Неві́да, *f. II. n. 97 s.* Невідомість.

Неві́дбері́мий, *a.* uneinbringlich.

Неві́дбері́мість, -ости, *f.* Uneinbringlichkeit, *f.* *Term.*

Неві́дверні́мий, *Пар.* невідворотний, *a.* unabwendbar, unwiderruflich, unausbleiblich, unausweichlich. [*У.*

Неві́дгада́вмий, *a.* unenträthsel,

Неві́дді́льний, *a. s.* Невідлүчний.

Невідклічний, *a.* unwiderrufflich.
Невідклѳбний, *a.* *ОП.* s. Невд-
вернийий.

Невідлѳчний, *a.* unzertrennlich.
Невідлѳчність, -ости, *f.* Unzer-
trennlichkeit, *f.*

Невідмінний, & s. Незмінний &
Невідмітний, *a.* unverwerflich, *Пар.*
Невідмѳвний, *a.* *T.* unwiderlegbar.
Невідомий, *a.* unbekannt, невідомо
es ist u., man weiss nicht.

Невідомість, -ости, *f.* das Unwissen,
Nichtwissen, Unkenntnis, Unwissenheit,
f. *M.* II. 162. [lich.

Невідрадний, *a.* trostlos, sehr miss-
Невідразимий, *a.* *KV.* unabwend-
bar, unaufhaltsam.

Невідступний, *a.* unzertrennlich.
Невід-того, він — er wird es
gern nehmen, thun, sehen &.

Невідхідно, *adv.* nicht weggehend,
sich nirgends entfernend, *M.*

Невідходом, *adv.* ununterbrochen.
Невіжа *f.* Unkenntnis, Unkunde, *f.* *Пар.*

Невіжий, *a.* unkundig, *Зв.* [ний etc.

Невільний, невільник, & s. Неволь-
Невіра, *f.* Unglaube, Untreue, *f.*; 2)
—, невірнька s. Невірний 1).

Невірливий, *a.* misstrauisch.
Невірний, (*d.* невірненький, не-
вірниченько), *a.* ungläubig, heidnisch;
untreu, treulos, unsicher, unzuverlässig,
wortbrüchig; unwahr, unrichtig; невірне
жити keine Treu u. Glauben halten;
невірно в рѳті, *He.* übel, fad.

Невірник, *m.* der Ungläubige (*Фр.*);
невірниця, *Гол.* I. 262 невірничка
Фр. Untreue, Treulose; die Ungläubige.

Невірність, -ости, *f.* Untreue, Treu-
losigkeit; Unwahrheit, Unnatürlichkeit,
f. *Ки.* [Misstrauen, *n.*

Невірство, *n.* *Тор.* Unglaube, *n.*
Невірчйво *adv.* *Зар.* s. Недовірчйво.

Невісник, *m.* *Вейн.* des шѳрин, (Gat-
te der невістка?) *Ч.* IV. 346. [*Кв.*

Невіста, *f.* Weib, *n.* Frau, *f.* *У.* Braut, *f.*

Невість що, *Кух.* не вісь що, *Гр.*
не віть що = не знати що, *iron.* Gott
weiss was.

Невістен, -тнá, -тнé, *a.* unkundig;
я — що ich weiss nicht davon dass —.

Невістятель-дружитель, *m.* *Иу.*
der zur Frau macht.

Невістка, невістиця, невісна,
Me. 49 (*d.* невісточка), *f.* Schwieger-
tochter, Ehefrau des Sohnes; Schwäge-
rin, *f.* *adj.* невістчин, невістѳчий.

Невістний, *a.* *KV.* bewusstlos, un-
bewusst. [*m.* *Ф.*

Невістовѳійство, *n.* Frauenmord,
Невістѳлки, невістки, *pl.* weisse
Wucherblume, (*Chrysanthemum leucan-
themum*); 2) *Aster chinensis.*

Невістѳх, *m.* *pol.* *K.* weibischer
Mensch, Memme, *f.*

Невклѳжий, *a.* s. Неарѳчний, *Левч.*
Невкрітний, *a.* (*Ф.*) unruhig, „ohne
Sitzfleisch“; ausgelassen, händelsüchtig.

Невлад, *adv.* nicht genehm, un-
gelegen. [mässig.

Невласновѳльний, *a.* unfrei, bot-
Невласновѳльність, -ости, *f.*
Unfreiheit, Botmässigkeit, *f.* *Фр.* [bar.

Невлѳвий, *a.* *K.* unfangbar, unfass-
Невлѳвий, *a.* unbeliebt, un-
liebsam, *M.*

Невлѳдник, *m.* s. Відлѳдок.

Невмивáка, невмиванець, -нця,
m. der Ungewaschene, schutziger Mensch.

Невмивáка, -лицар, *m.* unsterbli-
blicher, „entrückter“ Held *Ос.* (62) I. 19.

Невмирѳчий, невмірѳщий, *a.* nie
sterbend. [*M.* I. 88.

Невмісне, *adv.* nicht absichtlich
Невмівки, *adv.* *Ф.* (*PX.* 175) s.

Непрѳчком?

Невмілий, *a.* unwissend, unkun-
dig, чоґось *K.* ungelehrig, ungebildet,
unverständlich, *H.* 117. *He.*

Невмілість, -ости, *f.* невміне, *n.*
H. 117 das Unwissen, Unwissenheit,
Unkenntnis, *f.*

Невмірний, *a.* s. Надмірний.
Невмістїмий, *a.* *Иу.* unerfasst.

Невмістний, *a.* unstatthaft, un-
schicklich, *Гол.*

Невмѳлий, *a.* unerbittlich, *II.*
Невмѳсний, *a.* *Ос.* (61) IV. 35 un-
folgsam, unbändig. [ertragen.

Не-в-мѳ кому́ jmd kann nicht mehr
Не-в-обáв, *adv.* s. Необáвки.

Неводичий, *s. a. m.* Verfertiger von
неводи (Fischernetzen), *m.* [Невѳльник.

Невѳлець, невѳлець, -лиця, *m.* *ОП.* s.

Невѳлити, *v. a.* zwingen, nöthigen,
quálen, plagen, jmdm Zwang anthun,

Leid verursachen; — ся sich in Unfreiheit abhärmen, sich abmühen.

Невѳльній, *a.* unfrei, botmässig, abhängig, unterthan; невѳльно ist nicht erlaubt, nicht frei.

Невѳльник, *m.* Slave, Knecht, Kriegsgefangener, *m.* невѳльників до-рѳга Milchstrasse, *f. K.* (Хама. 187).

Невѳльниця, *f.* Slavine, Gefangene, *f.* невѳльничий, *a.* slavisch, knechtisch, dienstbar, servil, Solaven-.

Невѳльній чество, *n.* У. Slaverie, *f.* Servilismus, *m.*

Невѳля, невѳлиця, *f.* Unfreiheit, Slaverie, Knechtschaft, Leibeigenschaft, Gefangenschaft, Gefangennehmung, *f.* Zwang, *m.* що мені за — wer kann mich zwingen etw. zu thun. [Schaf.

Невѳра, *f.* anderthalbjähriges weibl.

Невѳрог, *m.* W. gar nicht feind; 2) невѳрѳзі, *pl.* Гол. II. 129 = ворогѳ? Verstärkung des Begriffes *Mi.* II. 354.

Невѳоротъ, *f.* Ort aus dem man nicht mehr zurückkehren kann, Abgrund, *m.* идѳ в невѳороти (*pl.*) sollst nicht mehr zurückkehren!

Невѳоротом, (ходѳти), herumirren; auf verkehrte, verderbliche Weise, durcheinander. [воротній.

Невѳртній, *a.* P. I. 24 s. Невѳ-

Невоскресѳмий, *a.* nicht mehr zur Auferstehung zu bringen *ВВ.*

Не-впадѳе, = не випадѳе, *H.* 19. es ziemt nicht.

Невпінѳмий, *a.* unaufhaltbar, *M.*

Невпѳрѳий, *a.* unbefiedert; *arm *H.* 145.

Невповѳага, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.* М+В. 162.

Невповѳажній, *a.* verachtet, *Py.*

Невповѳати, *v. n.* на щѳеь worauf nicht bauen, *n.* vertrauen, sich nicht verlassen. [losigkeit, *f.* Ч. II. 252.

Невпѳкѳий, -бѳю, *m.* Unruhe, Ruhe-

Невпѳкѳійний, *a.* unruhig, ruhelos, unстет, stürmisch.

Невпросѳмий, *a.* unerbittlich.

Невразлѳвий, *Ст.* невразній, *Кл.* *a.* unverwundbar.

Неврѳд, *m.* s. Неурѳжай, (*В.*).

Неврѳда, *f.* (*Фр.*) s. Неврѳд; 2) Mangel an Schönheit, das Missrathen, *Эг.*

Неврѳчлѳвий, *a.* gegen Hexerei geschützt.

Невсипѳщій, *a.* unverdrossen, unermüdlich.

Невситѳмий, *a.* unersättlich, *M.*

Не-в-сподѳбу комѳ jmdm nicht gefallend, *Св.*

Невстигнѳти, *s.* Не und Встигнѳти: не встигнѳ го посварѳти, за-раз покидаѳ kaum dass man ihn рѳгт, allsogleich verlässt er den Dienst.

Невстѳд, *m.* Пар. невстѳдність, -ости, *f.* Кл. Unverschämtheit, Schamlosigkeit, Frechheit, *f.* [Гол. III. 521.

Невстѳдлѳвий, *a.* unverschämt, Невтѳйний, *a.* nicht zu verheimlichen. [Infin. die Geduld verlieren.

Не-в-терпѳж комѳ стѳло mit d. Невтѳшно, *adv.* Ос. (61) V. 21 untröstlich, trostlos.

Невтомлѳний, (*adv.* -ѳнно), невтомлѳвий, *M.* невѳмний, *ВВ.* *a.* unermüdlich, unverwüstlich. [IF.

Невторѳпній, *a.* unverständlich,

Невѳдничок, (-вѳдн-), *m.* dim. Ч. III. 300 Fischer, *m.*

Не-в-час, *adv.* nicht zu rechten Zeit; 2) nach einiger Zeit, ein wenig hernach.

Невѳнущій, (невѳдѳ-), невѳль-ний, *IF.* *a.* nicht welkend, unverwelklich.

Неѳга, *m. f.* Zärtling, Weichling, *m. s.* Ніжний 2), нѳга.

Неѳгѳдѳнно, *adv.* *Кл.* unvermuthet.

Неѳгѳдка, нѳгѳдки комѳ, собѳ fällt gar nicht ein, kümmerst nicht, ist ganz gleichgiltig, gleichmüthig *M.* II. 33.

Неѳгѳйний, *a.* *K.* II. 251 nicht zeitraubend, leicht von statten gehend; 2) unverzüglich *Кл.* 389; *adv.* -но ohne zu säumen.

Неѳгамѳрній, *a.* ohne Lärm.

Неѳгаре, *adv.* — менѳ житѳ собѳ відѳрѳати ich bin nahe daran mir das Leben zu nehmen (*Ф.*) s. Невѳре.

Неѳгѳсѳмий, *a.* unlöschbar, *III.* II. 218.

Неѳгѳдѳ, (-ѳда), *f.* Ос. (61) VII. etw. Abstossendes, Garstiges.

Неѳгин, *m. s.* Кукѳль, *III.*

Неѳгѳд, *m.* *Mi.* II. 356. s. Невѳда.

Неѳгѳдѳ, *f.* coll. *M.* II. 43 Taugenichtse, *pl.* Canaille, *f.*; 2) Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Неѳгѳда, *Ч.* V. 338. неѳгѳдник, *m.* негѳдниця, *f.* der (die) Nichtswürdige, Ruchlose.

Негідний, *a.* unwürdig, nichtswürdig, ruchlos, verworfen.

Негідність, -ости, *f.* Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Негінний, *a.* unerlaubt, verboten.

Негія чого *ist* nicht nöthig. [perig.

Негладкий, *a.* nicht glatt, rau, hold-
Негладкість, -ости, *f.* Rauheit, Rau-
higkeit, *f.* [2] fast, beinahe *Wgr.* 126.

Негли, *adv.* † kaum s. Лєдвѣ *Кв.* 188;

Неглумливий, *a.* nicht spottend; anständig.

Неглул, *m.* *МІІІ.* dummer Kerl, erzdumm, (не- verstärkt den Begriff глуп *Мі.* II. 354). [verweslich.

Негниучий, *a.* nicht faulend, un-

Негнивливий, *a.* nicht zum Zorne geneigt, nicht leicht auffahrend *Кв.* 122.

Неговіркий, неговорливий, *a.* nicht

gesprächig, wortkarg.

Негода, *f.* Ungewitter, *n.* vgl. Непогода *ІІІ.* I. 224; Widrigkeit, *f.*

Негоден, *a.* s. Не- und Гбден.

Негодивий, *a.* *пол.* Зг. böse.

Негодить ся, *impers.* es ziemt nicht.

Негодї того ще — nicht genug dessen, noch — *Мж.* [keit, *f.*

Негодність, -ости, *f.* До. Niedrig-

Негодяй, *m.* Taugenichts, *m.*

Негжий, *a.* untauglich, nichtsnu-
tzig, gar schlecht; *adv.* негже unan-
gemessen, unschön.

Неголоп, *m.* *Wgr.* IX. s. Нєглуп.

Неголос, *m.* Misston, *Пар.* [46]?

Негбндель, -дя, *m.* С. Ос. (61) IX.

Негора кому щось робити, unbe-
quem, unlegen.

Негоре, *adv.* gleichgiltig.

Негостинний, *a.* ungestlich, un-
wirtlich; -ни води *ТР.* 167 das Schwarze
Meer (Πόντος Ἄζηνος).

Негостинність, -ости, *f.* Ungast-
lichkeit, Unwirtlichkeit, *f.*

Неграмотний, *a.* der weder lesen noch schreiben kann.

Негрєчний, *a.* unartig, unhöflich.

Негрєчність, -ости, *f.* Unartig-
keit, Unhöflichkeit, *f.* [unschuldig, keusch.

Негрішний, *a.* *ІІІ.* I. 224 unsündlich,

Негүрт (то), *adv.* Не. nicht eben oft, nicht viel.

Негер, -гра, *m.* Neger, Mohr, *m.* *ІІІ.* II. 59; негретянка, *f.* Negerin, *f.* Не.

Негліжний, *a.* Neglige-. [genichts, *m.*

Негляс, *m.* (Фр.) Ungethüm, *n.* Tau-

Негосподарний, *a.* unwirtschaft-
lich, unräthlich. [wirtschaft, *f.*

Негосподарність, -ости, *f.* Un-

Неграційбзний, *a.* nicht graziös, un-
schön, *He.*

Негувати, *v.* *a.* negieren; 2) *КС.* (82)
I. 225 gering schätzen, verwerfen.

Недавно, *adv.* unlängst, vor kurzem.

Недавність, -ости, *f.* Neuheit (eines
Ereignisses), *f.*

Недай-світа чвара, *f.* unheil-
schweres Gewitter, eig. ein Gewitter,
welches das Tageslicht raubt *Ог.* 119.

Недалєкий, недалєнный. *Лєви.* *a.*
unweit, unfern, nicht weit, nahe; *adv.*

недалєко, (*d.* -далєчко, -далєчко).

Недалєкість, -ости, *f.* Nähe, ge-
ringe Entfernung, *f.*

Недбалий, недбайливий, *He.* не-
дбайний, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Недбалиця, недбайница, недбаль-
ница, недбайла, *m.* *f.* ein nachlässi-
ger, fahrlässiger, unachtsamer Mensch.

Недбалисть, недбайливість, -ости,
f. Nachlässigkeit, Fahrlässigkeit, Unacht-
samkeit, *f.* [P. I. 196. *Ог.* 98.

Недбаха, *f.* ein fahrlässiges Weib

Недвигий, *a.* *ІІІ.* II. 260 fem. -а
сєрцем unbeweglich, schwerfällig, träge;

недвіга *P. I.* 120 *N.* des Hundes (in d.
Fabel).

Недвижимий, недвижим, *a.* un-
beweglich, unerschüttert, ohne sich zu
rühren, fest, fix; -і добра Immobilien, *pl.*

Недвигність, -ости, *f.* Unbeweg-
lichkeit, *f.*

Недзька! *int.* Lockruf für Schafe.

Недівний, *a.* Зг. unansehnlich, ge-
ringfügig, mittelmässig; недівно би бу-
ло wäre nicht zu verwundern.

Недивніця, недівота, *s.* Дивніця &

Недїйка, *f.* Kuh, die nicht gemol-
ken wird.

Недїшний, *a.* unthätig.

Недїшність, -ости, *f.* Unthätigkeit,
Schwäche, *f.* *Пар.* B.

Недїшлисть, -ости, *f.* Не. das Nicht-
zeitgemässe, d. Vorzeitige, Unvollkommen-
heit, Unreife; 2) Nichtverwirklichung, *f.*

Неділєжний, *Зар.* неділимий *Терм.*
a. untheilbar; individuell.

Неділиця, *f.* Atom, *m.* Oz.
 Недільний, неділений, *a.* Sonntags, sonntägig. [tag feiern, müssig sitzen.
 Неділювати, *v. n.* R. 90 den Sonn-
 Неділя, (*d.* -ділка, -діленька, -ділечка), *f.* Sonntag, *m.* Ч. III. 12: — збірнá, збір erster S., — средокрестна, vierter S., — похвálna fünfter S., — цвітна, верона sechster S. Palmsonntag: in den grossen Fasten; — великодна Ostersonntag, 2) Woche, *f.* [Пар.
 Недобáчний, *a.* s. Недогáдний 2)
 Недобáтий, *a.* nicht ganz geschlagen; kaum am Leben, völlig abgequält III. II. 91.
 Недобáток, -тка, *m.* Krüppel, *m.* kümmerliches Ueberbleibsel, *n.* III. I. 327.
 Недобíнець, -нця, *m.* Wein. des карабін(ець), Зап. II. 572.
 I. Недобíр, -ору, *m.* Rest, Rückstand, *m.* Deficit, *n.*; 2) geringe Auswahl; 3) місяць — Ч. V. 129 Mond im Viertel, *m.*
 II. Недобíр, *m.* Wein. des лис, бiр Ч. III. 419? *vgl.* Медобóри. [пл. *m.*
 Недовáра, *f.* 3г. *pl.* Fehler, Mängel,
 Недовáрець, -нця, *B.* недовáрок, -рка, *m.* der Schule zu früh entlaufen, Gelbschnabel; *etw.* Unfertiges, Unreifes.
 Недовáрка, *f.* Schlacke, *f.*; 2) *s. Недовáренець, *V.*
 Недовéрний, *a.* Гол. III. 472 unvollkommen, verstümmelt, krüppelhaft.
 Недовéдити, недовéджувати, *v. a.* jmdn nicht bemerken; 2) *v. n.* schlecht sehen, schwache Augen haben.
 Недовéдмий, *a.* unbekannt, unbegreiflich, unverständlich, unerforschlich, namenlos, *K.* [zufrieden, missvergnügt.
 Недовéльний, *a.* M. III. 103 un-
 Недовéр, *m.* Др. недовéра *He.* недовéрénність, *V.* недовéрлívість, *Py.* недовéрчívість, -ости, *f.* недовéрство, *n.* M. III. 29. Misstrauen, *n.* Ungläubigkeit, *f.* Skepticismus, Zweifel, Argwohn, *m.*; 2) недóвiр, *m.* См. der stolze Ungläubige.
 Недовéркувати, недовéрлívий, недовéрчívий, *a.* misstrauisch, argwöhnisch, verdächtighend, ungläubig.
 Недовéрок, -рка, *m.* der Ungläubige, Renegat; Ketzler, *m.* [denken, *n.*
 Недовéруваня, *n.* U. Zweifel, *m.* Ве-
 Недовéрувати, недовéрjати, *v. n.* nicht ganz vertrauen, glauben, misstrauen,

argwöhnen. [am Gewicht
 Недовéсок, -ску, *m.* das Fehlende
 Недовéдний, *a.* untauglich, unfähig?
 Недовéльний, *v. s.* Недовéльний.
 Недовéльність, -ости, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, *n.*
 Недо-вподóби, *adv.* nicht gefallend, nicht lieb, *хтось* *комф.*
 Недовéчений, *a.* III. II. 55. s. Недоу́к.
 Недогáдливий, *a.* der nicht leicht *etw.* begreifen kann, nicht selbst worauf kommt, einfältig.
 Недóгарок, -рка, *m.* s. Огарóк. [gen.
 Недогáдний, *a.* unbequem, ungelegen
 Недогáдність, -ости, *f.* Unbequemlichkeit, *f.* До. [brantwein, *m.*
 Недогáн, -ону, *m.* Fusel, Fusel-
 Недогáнд, *m.* Mangel an Aufsicht, *m.* nachlässige Aufsicht; Versehen, *n.*
 Недогáндний, *a.* unabsehbar, *V.*; 2) unsichtbar; unergründlich. [barkeit, *f.*
 Недогáдність, -ости, *f.* Unabseh-
 Недогóда, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, Leidwesen, *n.*
 Недогóдний, *a.* nicht fähig zu befriedigen, unzulänglich, ungenügend.
 Недогóризок, *m.* s. Недóдóк.
 Недодéржаня, *m.* Nichteinhaltung, *f.*
 Недодóума, *f.* Gedankenlosigkeit; Unwissenheit, *f.*
 Недóзимки, *pl.* Ausgang des Winters und Anfang des Frühlings, *m.*
 Недóзiр, -ору, *m.* s. Недóгляд.
 Недознáмий, *a.* unwissend, *ОП.*
 Недознáлiсть, -ости, *f.* Unwissenheit, *f.* Mangel an Kenntnis, *m.* *ОП.*
 Недозрíмий, *a.* unabsehbar; 2) unwahrnehmbar, *Py.*
 Недозрíлий, & s. Незрíлий *etc.*
 Недозóбий, *a.* zahnmarm, mit unvollständigem Gebiss, *Пол.*
 Недо́йма́тка, *f.* Зак. s. Недостáток.
 Недо́йма́к, *f.* *gew. pl.* rückständige Steuern, Rückstand, *m.*
 Недо́дáти, недо́гти, *v. a.* nicht zu Ende essen; *v. n.* am Essen beeinträchtigt werden. [bleibsel eines Essens, *pl.*
 Недóдóк, *m.* *gew. pl.* недóдóдки Ueber-
 Недокáзний, *a.* unerweislich, *Term.*
 Недоквáс, *m.* Oxydul, *n.* Пар. [(Фр).
 Недокíваний, *a.* s. Недотáкий,
 Недокíпjати ся, s. Недопjати ся.
 Недокíрлívий, *a.* *He.* ohne Vorwurf.

Недóклад, *m.* Ausfall, Abgang, *m.* Deficit, *n.*; 2) недоклáд *B.s.* Недоклáдність.
 Недоклáдний, *a.* ungenau, unbestimmt, *III.* [nauigkeit, *f.*
 Недоклáдність, -ости, *f.* Угеднебóкурки, *pl.* unverrauchte Ueberreste in *d.* Tabakspfeife, *Фр.* [дбóдок.
 Недóкусок, -ска, *m.* *Mi.* II. 260 *s.* Недокóчливий, *a.* nicht zu sehr lästig.
 Недóлад, *m.* недолáдність, -ости, *f.* *K.* gestörte Ordnung, Unordnung, *f.* Mangel an Harmonie, *m.* Schlechtigkeit, *f.*
 Недолáдний, *a.* nicht ordentlich, schlecht.
 Недóламок, -мка, *m.* *s.* Недóломок.
 Недолéжаний, *a.* -е курчá *III.* II. 236 unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.
 Недóлецъ, -ля, *m.* ein Unglücklicher, *См.* [sigkeitsmass, *m.*
 Недóливки, *pl.* Abbruch beim Flüss. Недолéмок, -мка, *m.* *K.* I. 206. 319. kleine Streitaxt. [lust. *m.* *II.*
 Недолéк, *m.* Deficit, *n.* Mangel, Ver. Недолéку, *adv.* *Мор.* ungefähr.
 Недолéток, -тка, *m.* nicht volljährig, minderjährig, unmündig; недолéтний, *a.* unerwachsen, unerzogen, *Пар.*
 Недолéмок, -мка, *m.* das Halbzerbrochene, Verstümmelte, Bruchstück, Stümmel, *n.* Krüppel, Zwitter, etw. Halbes, Zwitterhaftes; *pl.* Trümmer, *pl.* *H.* 16.
 Недолéуга, *Me.* 26 недолéужність, -ости, *Ил. Пол. f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, Mangelhaftigkeit, *f.*
 Недолéгий, *a.* *Др. с.* 118 schwächlich, gebrechlich, unbeholfen; blöde *Wgr.* 50.
 Недолéбляти, *v. a.* *M.* II. 79 nicht gerne haben.
 Недолéуд, недолéудок, -дка, *m.* ohne Menschenwürde, entmenschet, Unmensch, *m.* *III.* I. 110. II. 120. 10 etc.; 2) Halbmensch, Wildfang, *m.* *Mi.* II. 398.
 Недóбля, *f.* Ungemach, Missgeschick, Leiden, *n.*
 Недолéшок, -шка, *m.* (-яшка, *f.*) polnisch gesinnter Russine, (-in, *f.*). [keln.
 Недомагáти, *v. n.* krank sein, krän. Недóмысл, (-ясел, *K.*), *m.* Missverständnis, Irrthum, Fehltritt, *m.* *He.* Unwissenheit, *f.* Schwachsinn, *m.* Kurzsichtigkeit, *f.* [unergründet.
 Недомислéимий, *a.* unerforscht,

Недомóвний, *a.* schlechte Aussprache habend. [Fehlende am Mass.
 Недомóр, недомóрок, -рка, *m.* das Недомóрити, (-яти), *v. n.* falsch messen, im Messen betriegen.
 Недомóва, *f.* abgerissene Rede.
 Недомóвний, (-бвий, *Ч. V.* 497) *a.* unverständlich, abgerissen, undeutlich: -а річ. [nicht bis an den Tod gereinigt.
 Недомóчений, *a.* *III.* II. 116 noch Недóнимок, -мка, *m.* ein Halbdeutscher, *Ф.*
 Недоносéти, (-бшувати), *v. a.* ein Kind nicht austragen, unzeitig niederkommen.
 Недонóсок, -ска, *m.* недонóшена дeтíна, unzeitige Geburt, Frühgeburt, *f.* unzeitiges, nicht ausgetragenes Kind.
 Недóборок, -рка, *m.* nicht umpflügte Stelle eines Ackers. [backen.
 Недопéчений, *a.* nicht gut ausge. Недопéвки, *pl.* недóбиток, -тку, *m.* Ueberbleibsel vom Getränk, *n.*
 Недопéльнувати, *v. a.* verabsäumen. [trunken.
 Недопéтий, *a.* nicht ganz ausge. Недопéйло, *n.* Zaubertrank, *m.* *C.I.* 5.
 Недоплáвчі, *pl. s.* Голочерéвки. Недоплáта, (*d.* -áтка), *f.* nicht volle Bezahlung, Rückstand einer Schuld, *m.*
 Недоплатéти, недплáчувати, *v. n.* nicht voll bezahlen, im Rückstand einer Zahlung sein.
 Недплáд, -оду, *m. s.* Недóрід 2) *Пар.*
 Недопрядóк, -дку, *m.* Ueberbleibsel vom Gespinnst, *n.* [Term.
 Недопустéимий, *a.* unzulässig, Недопустéимость, -ости, *f.* Unzulässigkeit, Unstatthaftigkeit, *f.*
 Недопущенé, *n.* Nichtzulassung, *f.*
 Недорáдосен, *a. Me. s.* Неорáдосен. Недорáся, *f.* *Reimw.* zu Парáся, *vgl.* Недорé.
 Недорéд, -оду, *m.* Misswachs, *m.* *M.* II. 81; 2) Fehlgeburt, Missgeburt, *f.* Abortus, *m.* *K.*
 Недорéдний, *a.* missgewachsen, missrathen; — рік unfruchtbares Jahr + *M.*
 Недорéрка, *m.* unmündig; geistes schwach *III.* II. 70.
 Недорéс, -бса, *m.* minderjähriges Kind.
 Недорéчf. Absurdität, *f.* *Пар.* [surd.
 Недорéчвий, *a.* *T.* ungereimt, ab-

Недорічнийй, *a.* 3g. unfähig.
 Недоробити, *v. n.* abortieren.
 Недоробок, -дка, *m. s.* Недорід 2).
 Недоброзум, *m. K. s.* Нерозум.
 Недороблийй, *a.* unmündig, jung
 III. II. 15.

Недоросток, -тка, *m.* etw. noch nicht Aufgewachsenes, Unreifes, Unmündiges; Zwerg, Cretin, *m. K.*

Недорубок, -бка, *m.* noch nicht ganz hingemetzelt, schwerverwundet.

Недосвід, *m.* Unerfahrenheit; Unkenntnis, Unwissenheit, *f.*

Недосвідженийй, *Фр.* недосвідченийй, *a.* unerfahren. [*Пар.*

Недосвіднийй, *a.* unerforschlich, Недосвідомийй, *a.* nicht verständlich, *K.* [*erfahrenheit, f.*

Недосвідченість, -ости, *f.* У-Недосвіт, *m. III. I.* 363 ein verliebter Nachtschwärmer (im Gärtlein des Mädchens die Blumen zertretend).

Недосідок, -дка, *m.* unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.

Недосипанє, *n. K.* schlaflose Nächte.

Недосипляти, недиспати, *v. a.* но́чи — sich nicht vollen Schlaf gönnen, sich an Ruhe verkürzen.

Недосів, *m.* Lücke beim Säen aus Versehen, *f.*, *s.* 'Обмил.

Недосіль, (-л, *Ки.*) -бу, *m.* Mangel an gehöriger Salzung *H.* 243; ungesalzene Speise; — на столі пересіль па хребті Sparsamkeit (im Salzen, im Gewürz &) in der Küche erlaubt stattliche Kleidung zu tragen.

Недослідимийй, недосліднийй, *a.* ungeründet, unerforschlich unmerklich, *Фр.*

Недослідність, -ости, *f.* Unergründlichkeit, Unerforschlichkeit, *f.*

Недосьмівати, *v. n. s.* Несьміти. Недосёл. *s.* Недосиль.

Не-до-силь *adv. Ко.* 13 nicht an der Zeit, nichtsdestoweniger §. [*s.* Неставати.

Недоставати, *v. n.* fehlen, mangeln, Недостатнийй, недостатчнийй, *a.*

unzureichend, unzulänglich, ungenügend, mangelhaft; unbemittelt.

Недостатність, -ости, *f.* Unzulänglichkeit, Mangelhaftigkeit, *f.*

Недостаток, -тку, *m.* недостача, *f.* Mangel, *m.* Noth, Dürftigkeit; Mangelhaftigkeit, *f.*; Gebrechen, *n.* Fehler, *m.* Не-

Недостіглийй, *a.* unreif, *K.* [*Фр.* Подостижимийй, *a.* unerreichbar, Недостижимість, -ости, *f.* Un-

erreichbarkeit, *f.* U. Недостойнийй, *a.* unwürdig.

Недостойність, -ости, *f.* Unwürdigkeit, *f.* [schickt sich nicht, ist nicht fein.

Не-до-сто́ту, *adv.* ziemt nicht, Недоступ, *m.* Art volkstümlicher Tanz. [113, nicht herablassend.

Недоступнийй, *a.* unzugänglich, *Ки.* Недоступність, -ости, *f.* Unzugänglichkeit, *f.*

Недосяглийй. *Пар.* недосязливийй, *Ру.* недосязнийй, *K. Кл. a.* unerreichbar, unerreicht. [Unerreichbarkeit, *f.*

Недосяглість (-сягність. *Св.*) *f.* Недотёпа, *m. f.* недотёпнийй, *a.* indolenter, unfähiger, ungelehriger, schwach-

sinniger Mensch, Taugenichts. Недотёпність, -ости, *f.* Indolenz, Unfähigkeit, *f.*

Недотіка, *m. f. III. II.* 44 недотікийй, *a. Фр.* Rührmichnichtan, nicht zu berühren, schmerzlich, reizbar, empfindlich, unantastbar, kricklich.

Недотички. *рл.* Fransen zum Annähen an die Hochzeithandtücher dienend, *рл.*

Недотікати, *v. n.* nicht auslangen, nicht ausreichen, mangeln, fehlen, *Гол.*

Недотірканийй. *a.* (дідько), Не-недотіркливийй, *M. II.* 98. (-тіркливийй, -тіркливець, -вця, *Пар.*) недотірк-

нийй, *a. s.* Недотіка. Недобуздок, -дка, *m.* Halfter, *f.*

Недоу́к, недоу́чка, *m.* недоученийй, *a.* Halbgelehrter, Halbwisser, *m.*

Недоу́м. *III. II.* 101 недоу́мок, -мка, *K. m.* unverständlich, leichtsinnig; Thor, Ignorant; недоу́мковатийй *H.* 282. *a.*

unsinnig. [fen können; anstehen, zweifeln. Недоумівати *v. a. f.* Не, nicht begreifen

Недохід, -оду, *рл.* недоходи Abfälle in der Wirtschaft, (*Фр.*); 2) *s.* Недогін. *Пол.*

Недохіднийй, *a. Т.* — шлях nie zum Ziele führend.

Недоходячи ко́го, чо́го nicht weit von —; 2) *adv.* aber leider!

Недохри́ств. *m. IG.* Halbchrist, *m.* der Ungläubige.

Недочёкане, *n.* — тебе! & щоби́ — du & sollst (wirst) das nie erleben!

Недочѣпа, *m. f. B. s.* Недотѣпа.
 Недочлѣнці. *pl.* Ungleichzehige, *pl.*
 (Heteromera).
 Недочувати, недочути, *v. a.* nicht
 gut (ganz) hören; schwachhörig sein.
 Недочутний, *a.* kaum hörbar, leise,
 Недошубок, -бка, *m. Kl.* nicht ganz
 todt herabgeworfen.
 Недруг, *m. Kc.* 12. Feind, *m.*
 Недружний, (-ій), *a. M.* III. 79
 unfreundlich, feindlich.
 Недуга, *f.* schwere Krankheit; 2)
 Typhuskrankheit, *f.* в недугаї лежати,
 schwerkrank darnieder liegen.
 Недугувати, *v. n.* schwer krank lie-
 gen; 2) kränkeln.
 Недужий, недужний, *a.* krank.
 Недужість, недужність, -ости, *f.*
 Krankheit, Krankhaftigkeit, *См.* Schwä-
 che, *f.* [дужницький, *Term.*
 Недужник, *m.* Invalide, *m. adj.* не-
 Недумок, -мка, *m.* Недоум, Idiot, *m.*
 Недумство, *m.* Gedankenlosigkeit,
f. Idiotismus, *m.*
 Недура, *f. Ф.* (Пов. 64). ?
 Не-ѣ, *s.* Немѣ.
 Неѣдѣн, *s.* Неодѣн.
 Неѣдниця, неѣдність, -ости, *Св. f.*
 Uneinigkeit, Ungleichheit, Streit, Zwist, *m.*
 Нежар, нежер, *Др. c.* 241, *f.* über
 den Winter bleibendes Gras auf den Wie-
 sen; altes, ungeniessbares Gras.
 Нежат, нежет, нежит, *m.* Katarh,
 Schnupfen, *m. adj.* нежетовий katar-
 рhalisch.
 Нежахливий, *a.* furchtlos.
 Нежданно, *adv.* unerwartet, unverhofft.
 Неживий, *a.* leblos, ohne Leben, todt.
 Нежид, *m. H.* 239 *s.* Ненажир.
 Нежити, *v. n.* III. I. 219 kümmerliches,
 qualvolles Leben; нежитѣ, *Зар.* Tod, *m.*
 Нежидь, *m. Ко.* 354 Begierde Lü-
 sternheit, *f. Mi.* II. 354 *vgl.* Жада, нежид.
 Нежичливий, *a.* ungünstig, miss-
 günstig, nicht geneigt.
 Нежований, *pte.* nicht gekaut.
 Нежурблівий, *M. I.* 38 нежур-
 лівий, *a.* sorgenfrei, sorglos.
 Не-жур-дівка, *f. M+B.* 113 sor-
 genfreies, lustiges Mädchen.
 Нежурниця, *f. Вем.* der горівка :
 Sorgenverscheucherin. *f.*
 Нежа, *f. s.* Немжа.

Незабавки, незабавно, *H.* 125.
 (-авом), незабаром, *adv.* unverweilt,
 sogleich.
 Незабáгливий, *a.* anspruchlos.
 Незабáгливість, -ости, *f.* An-
 spruchlosigkeit, *f. Пар.* [mend.
 Незабарлівий, *a. Л.* 10. nicht säu-
 Незабережка, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*
 Незаборонно, *adv.* rückhaltlos, frei.
 Незабудь, *f.* на — zum Andenken,
Ог. 119; 2) —, незабудька, (-будка),
f. Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis).
 Незабутний, *a.* unvergesslich.
 Незабутність, -ости, *f.* Unver-
 gesslichkeit, *f.* [net.
 Незавáжений, *a. K.* leicht bewaff-
 Незавважливо, *adv. M.* III. 68 un-
 merklich.
 Незавідний, *a.* nicht beneidens-
 wert, nicht zu beneiden; ohne Neid.
 Независимий, *a.* unabhängig.
 Независимість, -ости, *f.* Unab-
 hängigkeit, *f.*
 Незавіренє, *n. s.* Недовір.
 Незагáнний, *a.* *-а худоба vom
 zuchtlosen Gesindel &.
 Незагáйний, *См.* незагоїмий, *Kl.*
 unheilbar, heillos; trostlos. [sühnt, *Фр.*
 Незагáдний, *a.* — грix unge-
 Незадавний, *a.* unverjährbar,
Term. [задавнений, *Мог.*
 Незадавнійлий, *a.* unverjährt (не-
 Незадавність, -ости, *f.* Unver-
 jährtheit, *f.* [sigkeit, *f. T.*
 Незажуреність, -ости, *f.* Sorglo-
 Незадрий, *a.* nicht neidisch, *Mi.*
 II. 356.
 Незазнаний, *a. K.* verkannt.
 Незазбóрний, *a.* makellos, untadel-
 haft, tadellos, *У.* [sigkeit, *f.*
 Незазбóрність, -ости, *f.* Makello-
 Незаклáдний, *a.* -а робóта, unge-
 messene Arbeitsleistung, *Term.*
 Незакóбний, *a.* ungesetzlich, ge-
 setzwidrig, unrechtmässig.
 Незакóбність, -ости, *f.* Ungesetz-
 lichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.*
 Незамáйник, *m.* Teufelszwirn, *m.*
 (Lycium barbarum). [Пар.
 Незамíний, *a.* unersetzlich, *Мор.*
 Незамíність, -ости, *f.* Uner-
 setzlichkeit, *f.* [ний.
 Незамíрний, *a. Term. s.* Незаклáд-

Неза́мітний, *a.* unmerklich, unvermerkt. [lichkeit, *f.*

Неза́мітність, -ости, *f.* Unmerk-

Незаму́тний. *a.* ungetrübt.

Неза́нятий, *a. ptc.* unbeschäftigt; — е місце unbesetzt.

Незапла́каний, *a.* nicht weinend, nicht verweint III. II. 176.

Незапла́тний, *a.* nicht käuflich, nicht genug zu belohnen, *K.*

Незапла́чене, *n.* Nichtzahlung, *f.*

Незара́дний, *a.* rathlos, unbehilflich.

Незара́дність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Незара́зний, *a.* der keiner ansteckenden Krankheit unterliegt.

Незара́бний, *a.* arbeitsunfähig, erwerbsunfähig (*v.* Krüppel). [den.

Незаслі́пий, *a.* nicht zu verblenden

Незасо́бний, *a.* arm, dürtig.

Незасо́бність, -ости, *f.* Dürtigkeit, *f.*; — гроше́ва Geldarmut, *f.* Geldmangel, *m.*

Незаслу́жений, *a.* unverdient.

Незасту́пний, *a.* *Sm.* unersetzlich.

Незату́рбований, *a.* *Фр.* *s.* Не und Зажу́рений.

Неза́хідний, *a.* unzugänglich, *Це.*; 2) —, незаході́мий, nicht untergehend

— со́нце *ІГ.*; *III.* II. 217; unvergänglich.

Незаба́гнений, *a.* unfassbar.

Неза́бачити, *v. a.* чо́гось nicht merken, nicht achten; 2) — ся sich nicht fassen, *Мор.*

Неза́біжний, *a.* *Фр.* *s.* Неизбі́жний.

Неза́більш, *adv.* nicht viel mehr.

Неза́бжний, *a.* *Зак.* *s.* Безо́бжний.

Не-за-бо́лга, *adv.* *s.* Не-за-до́бра.

Неза́брений, *Кл.* неза́бримий, *Фр.* *a.* unüberwindlich. [unerfüllt, *Ру.*

Незабу́тний, *a.* nicht verwirklicht,

Незава́га, *f.* Missachten, *n.*; 2) *s.* Необа́чність.

Незава́жати, *v. a.* nicht beachten, на ко́го, на що́ auf jmdn etc.; etw. nicht beobachten, nicht berücksichtigen; *v. a.* ко́го nicht ehren, *vgl.* Зневажа́ти.

Незава́жений жаль, *Sm.* nicht zu erleichtern, *s.* Перова́жений.

Незава́ляти, *v. a.* nicht erlauben.

Незві́клий, *a.* *Др.* *s.* 63 з кимо́сь ungewohnt an jmdn. [siegbar, *К.*

Незвита́жний, *a.* unbesiegt, unbe-

Незві́чай, *m. К.* незві́чка, *f. s.* Незвича́йність, Ungewohnheit, *f.*

Незвича́йний, *a.* ungewohnt, ungewöhnlich; 2) ungesittet, unartig.

Незвича́йність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, Sonderbarkeit, Seltsamkeit, *f. Не.*; 2) Verstoss gegen gute Sitte, Unsitte, Ungezogenheit, Unartigkeit, *f. К.*

Незві́рити, *v. n.* чо́мусь etw. nicht glauben wollen, woran zweifeln.

Незві́сний, (-сний), *a.* unbekannt; 2) unkundig. der nicht berichtet ist, *Sm.*

Незві́сність, -ости, *f.* das Unbekanntsein; 2) Ungewissheit, *f.*

Незворо́тний, *a.* ohne Rückkehr, nicht rückgängig, *Зв.*

Незв'язли́й, *a.* ohne Zusammenhang, abgerissen; wenig fest, *Пол.*

Незга́рний, *a.* garstig, *Фр.*; *s.* Незуга́рний *М.* II. 94.

Незгаси́мий, *a. s.* Неугаси́мий.

Незгі́д, *Фр.* незгі́дливість, -ости, *f. s.* Незго́да 1). [незгі́дливий *s. d.* folg.

Незгі́дний, *a.* untauglich, *К.*; 2) —, Незгі́дник, *m.* (иця, *f.* *ЗР.* I. 90)

der (die) Unverträgliche, Zänkische.

Незгі́рший, *a.* *III.* II. 170 *s.* Несо-гі́рший.

Незго́да, *f.* Uneinigkeit, Zwietracht, Unverträglichkeit, *f.*; 2) Ungemach, Unglück, *n.* Uebelstand, *m.* *Гол.* III. 207; Gefahr, *n.* *А-Г.* 167. *vgl.* Незго́дина

и. него́да. [entschlossen.

Незго́длив, *a. У.* unentschieden, un-

Незго́дно, *adv.* ungünstig.

Незго́жий, *a. s.* Небо́жий.

Незглуби́мий, *a.* unergründlich, *Фр.*

Незглуби́мість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.* [nichts, *m.*

Незда́ль, незада́люга, *m. f.* Tauge-

Незда́лий, *a.* unnütz, unbrauchbar, untauglich; verdorben, schlecht.

Незв'я́жений, *a. М.* II. 199 un- beweglich, regungslos; unerschütterlich, *Пар.*

Незде́рливий, *a.* unzerreissbar.

Нездивува́ти, *v. n. s.* Здивува́ти 2); nicht für übel nehmen, *Кв.* 145.

Незді́бний, *a.* untauglich, unfähig, unbrauchbar.

Незді́бність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, Nichtsnutzigkeit, *f.*

Незді́ливий, незді́льний, *a.* nicht dienstfertig, ungefällig.

Нездобний, *a.* schlimm, arg; arglistig (*Фр.*).

Нездобра́, *adv.* nicht wegen Wohlgehen, nicht aus Uebermuth.

Нездобре́га, *m. f. s.* Ледащо.

Нездога́дливи́й, *a. & s.* Недогадливий *ето.* [(до нічого).

Нездо́ре́чи, *adv.* Ч. IV. 529 zu nichts,

Нездо́рoв'и́й, *a.* ungesund; unwohl, unpráslich.

Нездúга, *f. Пар.* Altersschwäche, *f.*

Нездужа́лий, *ОП.* нездужий *Пар.* (*ужний См.*) *a.* schwach, schwächlich, siech, altersschwach.

Нездужати, *v. n.* schwach sein; kränkeln, krank sein; nicht vermögen wegen Schwäche.

Нездякувати ся кому́ jmdm nicht genug danken können, *K.* [disch, *Ос.*

Незёмний, *a.* nicht irdisch, überir-
Незичли́вість, -ости, *f.* Missgunst, *f. s.* Жичли́вий *ето.*

Нез'їда́емий, *a. ПУ.* nicht verzehrbar.

Незла́года, *f. s.* Нелáгода.

Незлі́чений, *АД. I.* 301, незлі́ч-
мий, незлі́чний, *Не. См. a.* unzählig,
zahllos, *s.* Несчислénний *ето.*

Незло́бий, (-бáлив-), *II.* незло́-
бий, *a.* unschuldig, harmlos, gutherzig,
bieder, gerecht, ehrlich *Кч.* 311.

Незло́бие, *n. † К.* Unschuld, Sanft-
muth, Rechtschaffenheit, *f.* [absetzbar.

Незложі́мий, незложний, *a.* un-

Незложі́мість, -ости, *f.* Unab-
setzbarkeit, *f.* (судіі). *Term.*

Незломі́мий, (*См.* -е слово), нез-
ломний, *Фр. a.* unverbrüchlich, unge-
brochen, fest; unbeugsam.

Незломі́ність, -ости, *f.* Unverbrüch-
lichkeit, Unbeugsamkeit, *f.*

Незлучі́мий, *a.* unvereinbar.

Незлучі́мість, -ости, *f.* Unverein-
barkeit, *f. Пар.* [grenzt.

Незме́жаний, *a. КУ. I.* 150 unbe-

Незми́сль, *K.* незми́слень, *Ос.* (62)
I. 72, *m.* незми́слéний, *a. Кч.* 196
unvernünftig, unverständlich, unreif, un-
vermögend zu denken, blöde.

Незмі́нйми́й, *ВВ.* незмі́нний,
незмі́няемий, *a.* unabänderlich, unver-
änderlich.

Незмі́нність, незмі́нність, *Пар.*
-ости, *f.* Unveränderlichkeit, Unabänder-

lichkeit, *f.*

[messlich.

Незмі́рений, незмі́рний, *a.* uner-

Незмі́ренність, незмі́рність, *СМ.*
-ости, *f. У.* Unermesslichkeit, *f.*

Незмі́ркований, *a.* unergründet,
unerforschlich.

Незмо́га, *f.* — кому́ jmd vermag
nicht, ist nicht mehr im Staude, *ГБ.*

Незмо́жність, -ости, *f.* Unvermö-
gen, *n.* Unmöglichkeit, *f.*

Незмучéний, *a. Гол.* ungetrübт.

Незмúчно, *adv. Ос.* unermüdlich, un-
verdrossen.

Незна́в, незна́ть, *adverb.* Ausdr. —
чи, man kann nicht wissen, ob —; glaubt
man zu wissen ob nicht etwa (— чи не.),
wer weiss, vielleicht wohl, *Ос.* 204.

Незна́відіти, *v. a. s.* Зне́на́відіти.

Незна́мець, -ця, *m. Гол. Кн.* не-
зна́емий, незна́комий, *a.* unbe-
kannt, fremd. [зна́ний, несвѣдомість.

Незна́мість, -ости, *f. Term. s.* Не-
Незна́йко, *m.* der Unwissende; der vor-
geblich nichts versteht, nichts weiss *H. 111.*

Незна́комість, -ости, *f. s.* Незна́-
ність. [зна́ний, *a.* unbekannt.

Незна́мий, *Мор. Ос.* (61) V. 28, не-
Незна́нє, незна́тє, *n.* Unkunde, Un-
kenntniss, Ignoranz, *f.* [heit, *f.*

Незна́ність, -ости, *f. T.* Unbekannt-

Незна́рошний, *a.* unabsichtlich,
unvorsätzlich, *Пар.* [allerliebster Schatz!

Не-зна́ти-що, ти моє — du mein

Незна́чний, незначу́чий, *Фр. a.* un-
bedeutend, unansehnlich. [lichkeit, *f. Пар.*

Незна́чність, -ости, *f.* Unansehn-

Незвѣрени́й, *a.* nicht vom Zweifel
angenagt, *ЩОс.*

Незніщі́мий, незніво́щйми́й, *a.*
Фр. unzerstörbar, unvertilgbar, unau-
löslich.

Незно́сйми́й, *У.* незно́сний *АД.*
II. 142. *КС. VIII.* 281. *a.* unerträglich,
unausstehlich. [gen könnend, (*Фр.*).

Незно́сливи́й, *a.* nicht viel ertra-

Незну́ждєн, *a. У.* unermüdet.

Незогля́дний, *a.* unabsehbar, *Гол.*

Незотлі́нє, *n. К. s.* Н-тлі́нє.

Незра́да, слуга́ незра́да, *m. См.* nicht
verrätherischer, treuer Diener.

Незра́дйця, жінка, — *f. См.* die
nicht verräth, die treu bleibt. [відразу).

Не-зразу, *adv. Кн.* nicht also gleich (не

Незрѣимий, *a.* III. I. 313 unsichtbar; 2) nicht anzuschauen, *v.*

Незрѣилый, *a.* unreif. [heit, *f.*

Незрѣлисть, -ости, *f.* Unreife, Unreif-

Незрозумѣлий, незрозумѣльний, *Гол. a.* unverständlich.

Незрозумѣлисть, -ости, *f.* Unverständlichkeit, *f.*

Незрѣслий, *a.* nicht verwachsen.

Незрѣучний, *a.* ungeschickt, unbehilflich; 2) dessen Hand beim Verkauf kein Glück bringt. [lichkeit, *f.*

Незрѣучнисть, -ости, *f.* Ungeschick-

Незрушеність, -ости, *f.* BB. Unantastbarkeit, Unversehrtheit, *f.*

Незрушимий, *a.* unerschütterlich.

Незрушимість, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, *f.* [III. I. 350.

Незрячий, *a.* nicht sehend, blind,

Незугадний, ? *Л. Б.* неугарпний, *a.* unangenehm, widerlich.

Незумисний, *a. К.* unwillkürlich.

Незумілий, *a. Фр. s.* Незрозумѣлий.

Незупинно, *adv.* ununterbrochen, *См.*

Незхѣбний, *He. s.* Несхѣбний &

Ней, *partic. s.* Най. [unentwegt, *Фр.*

Неизбѣжный, *a. s.* Неминуемый;

Неизвѣлий, *a. Пар.* unverwellich.

Неиз'ілий, *a.* unverzehrt, *Пар.*

Неизломный, *a.* unzerbrechlich.

Неизломнисть, -ости, *f.* Unzerbrechlichkeit, *f. Пар.*

Неизповимий, *Пол.* неисповідимий, *Тор.* неизреченый, III. II. 232. *a.* unaussprechlich. [erklärlich.

Неизслѣдимый, *a.* unerforscht; un-

Неимовірний, *a.* unwahrscheinlich, ungläublich.

Неимовірнисть, -ости, *f.* Unwahrscheinlichkeit, Ungläublichkeit, *f.*

Неимущий, *a.* arm, dürftig, *IT.*

Неистиність, -ости, *f. Пар.* неистіовань, *n. Нав.* das Nichtsein, Nichtexistieren; das Fehlen. [сходимий.

Неисходимый, *a.* III. II. 58 *s.* Не-

Неізжальний, *a.* nicht eingeritten, *n.* eingefahren. [geh.; nicht officiell.

Неказенный, *a.* nicht der Krone

Неквар, *m.* breiige, schlecht gekochte Speise.

Некївальний, *a.* 3g. unantastbar.

Некїнений, *a.* unberührt.

Некїльки, *adv.* Kein gewisser Theil.

Некіс, -осу, *m.* ungemäher Strich Grases; ungemähete Wiese.

Неклан, *m.* кабан. P. II. 2. *Bein.* des wilden Ebers (in d. Fabel).

Неклѣйда, *m.* неклѣйдоватий, *a. (Ф.)* Tölpel, der nichts auf sich hält.

Неклѣйка, *m. s.* Лелѣка.

Неклєн, *m.* Acer tataricum; 2) Acer camp. *Пот.* III. 116.

Неклєсний, *a.* Н. 211? *s.* Недбалий.

Неклопотливый, *a.* sorgenfrei.

Неключий, *a.* Кл. plump.

Неключимый, *a. Кч.* 265 untauglich, unvernünftig.

Не-к-місту, *adv. Кн.* nicht am gehörigen Ort, unnöthig. [He.

Некнїжний, *a.* nicht geschrieben,

Некнѣче, *adv.* nicht nothwendig, nicht gerade, eben nicht.

Некрїстний, *a.* schädlich, beeinträchtigt, nachtheilig.

Некрѣт(ий), *a.* -а вівця, *См.* Schaf das noch nicht gelammt hat.

Некрѣчний, & *s.* Нєрѣчний.

Некрут, некрутчина, & *s.* Рєкрут &

Некрушимый, *a.* unzerbrechlich.

Некукібниця, *f. Me.* 305 нашому добру — die nicht für unser Hab u. Gut sorgt, nichts dazu beiträgt, missgönnend ist, *vgl.* Кукбїти.

Некупний, *a.* ungekauft *Фр.*

Некчѣмний, *a. s.* Нікчѣмний.

Нелѣбший, *a.* nicht gut.

Нелѣгода, *f. Me.* 471 Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.* [n. Лѣгїдний.

Нелѣгодный, *a.* ungeordnet, *s.* He.

Нелѣйливый, *a.* nicht schmähend, friedfertig, ruhig. [мливий.

Нелапшївий, *a. Пар. s.* Нєперей-

Нелѣска, *f. Term. s.* Немїлість.

Нелѣдно, *adv. s.* Нєнаручно.

I. Нѣльга, *f. Га.* II. 55. nasskaltes Schneewetter.

II. Нѣльга, *Ос.* (61) X. 126, нєльгї *gr. adv.* man kann nicht, *m.* darf *n.*

Нелегкоумен, *a. М.* III. 74 nicht flatterhaft, nicht leichtsinnig, gesetzt.

Нѣлень, *Meta.* (63) 19. нѣлін, дубе нѣліне *Ч. I.* 132? [fängt, jagt.

Нєлівний, *a. II.* 27 der nicht gut

Нєлїпа, *f.* ungezogenes, garstiges Weib, Sudlerin, *f. (m. -er, m.).*

Нєлїпка, *f.* junge Kuh schon im

zweiten Jahre trächtig, (Ф).

Нелітка, *f. s.* Ялітка. [*Term.*

Нелітний, *a.* unmündig, minderjährig,

Нелітність, -сети, *f.* Unmündigkeit, *f. Term.*

Неліток, -тка, червонох — ungeflugelte Rothwanze, (*Pyrrhocoris apterus*).

Нелѡви, *pl.* Hegezeit, Schonzeit, *f. Пар.*

Нелѡбїка, *f.* Mangel an Logik, *m.*

Нелѡжний, *a.* wahr, wahrhaftig, treu, aufrichtig *III. I. 342.*

Нелуківий, *a. III. I. 340* ohne Trug, aufrichtig, offenherzig.

Нелупка, *f.* Kartoffel, gekocht ohne Abschälung der Hülse, *f.*

Нелюб, *m.* нелюбїй, *a. (d.* нелюбчик, *aug.* нелюбїще), der nicht liebe Mann; unlieb; was missfällt.

Нелюбѡв, *n.* Unbeliebtheit, *f. M.*

Нелюбѡв, нелюб, *f. He.* Mangel an Liebe, *m.* Unfreundlichkeit, Feindschaft, *f.* Hass, *m.* Missbehagen, *n.;* Ungunst, Ungnade, *f. Cm.*

Нелюбѡвний, *a. K.* lieblos.

Нелюбощї, *pl. Кух.* Mangel der Liebe, der Zuneigung, *m.* [thum, Ungeheuer, *n.*

Нелюд, *m. Фр.* Unmensch, *m.* Unge-

Нелюдїмий, *a. Ру. s.* Нелюдний 1).

Нелюдїмка, шапка — *f. Ч. II. 95. s.* Невидїмка. [*Egoist, m. Мак.*

Нелюдько, *m.* schnöder Geizhals,

Нелюдний, *a.* nicht volkreich, volkarm, *Левч.* nicht besucht, einsam, *M. III. 39;* 2) *s.* Нелюдний *M+Б.*

Нелюдский, *a.* ungewöhnlich, sonderbar *III. I. 339* (билїця); 2) *s.* Нелюдний.

Нелюдскїсть, нелюдяність, -ости, *f.* Unmenschlichkeit, Bosheit, grobes, inhumanes Verfahren.

Нелюдяний, *a.* unmenschlich, menschenhassend, ungesellig, nicht leutselig, inhuman.

Нема, (нема; (*d.* немаєчки *Левч.*) *impers.* ist nicht da, es giebt nicht, man hat nicht; — комуєсь jmd hat nicht; — мя в собі, в головї & ich bin unwohl, habe Kopfschmerzen.

Немалѡважний, *a.* nicht unwichtig, nicht unbedeutend. [*Fehlen, Mangel, m.*

Неманє, *n. He.* das Nichtsein, das

Неметкїй, *a. Зак.* unbehelfen.

Немза, *f. coll.* Ungeziefer, *n.*

Немїл, немїлий, *a. s.* Нелюб & немїло nicht lieb, nicht freundlich.

Немїлість, -ости, *f. МШ. Term.* Ungnade, *f.*

Немїлостивий, немилосрдний, *a.* unbarmherzig, gefuhlos, grausam.

Неминайло, *m. Ф.* der nicht ausweicht; 2) der nicht vergeht.

Неминучий, (-ѡмо, *adv. K.*); unvermeidlich, unvergänglich. [*lichkeit, f.*

Неминучїсть, -ости, *f.* Unvermeid-

Немїрець, -рця, *m.* Strahlbaumchen, *n. (Acineta).*

Немїрний, *a.* unfriedlich, uneinig.

Немїрно бѡлоби вурде sich nicht schicken, *s. Мир II;* мїрний II.

Немїлка, *f. II. 110.?* -лку човпстї.

Немїранїй, (-рянїй), *a.* ungemessen, unermesslich, sehr weit.

Немїсячний, *a.* mondlos.

Немїч, немїць, -очи, немїчність, -ости, *Шог. f.* Unvermögen, *n.* Schwäche, Alterschwache; Krankheit, *f.*

Немїчний, *a.* schwach, siech, kraftlos.

Немїя, *f.* linker Nbf. des Днїстр.

Немїний, *a. II. 214* ungeschickt, plump; 2) *adv.* немїно *МШ.* unfassbar, unbegreiflich, undeutlich, (не+имно?).

Немнѡго, (*d.* немнїжечко), *adv.* nicht viel, wenig, ein wenig, nur eine kurze Zeit.

Немѡв, *adv.* fast möchte man sagen, gleichsam; 2) *Кч.* 178 vielleicht.

Немѡва, *m. f.* немѡвливий, немѡвний, *Пар. a.* nicht gesprächig, wortkarg, einsilbig, schweigsam. [*sehens, plötzlich?*

Немѡвїльне, *adv. (P. Дн. 14)* unver-

Немѡвїр, *m.* немѡвїрний, *a.* der Ungläubige (*Фр.*).

Немѡвля, -яти, *n.* (noch nicht sprechendes) Kind, Säugling, *m.* [*мѡв.*

Немѡвляє, *s.* Мѡвляв(той), *vgl. He.*

Немѡвлящїй, *III. I. 238* (-ячий, *Левч.*), *a.* nicht reden konnend, noch nicht sprechend (детїна); sprachlos,

stumm; 2) unvernunftig, *Левч.*

Немѡга, *f. W.* ein Siecher, Krupel; 2) *s.* Немїч, *Пар.*

Немѡгнўти, *v. n. Зг. s.* Знемагати.

Немѡгота, *f.* Kraftlosigkeit, *f.* Unvermögen, *n.*

Немѡж, немѡжна, *adv.* man kann nicht, man vermag nicht, ist nicht mög-

lich; man darf nicht.

Неможливий, *a.* unmöglich.
Неможливість, -ости, *f.* Unmöglichkeit, *f.*

Немощний, немощний, немощен, *III. I. 177. 242.* немоций, *a. s.* Немічний.

Немобла, *f. (B.) s.* Намула. [kunft.
Немохідний, *a.* unbekannter Ab-
Немочій, (немогу, неможеш), *v. a.* krank sein.

Немощник, *m. (л. с. 32)* der Kranke.
Немрущій, *n. Cm. s.* Невмиручий.

Не-му, не-меш, & *3 pl.* не-мутъ
mit *d. Infinit.* ich werde nicht etc. *s.*
Му, меш etc.

Немудрий, *a.* nicht weise; 2) nicht
sonderlich, gering, mittelmässig, *III. I. 180.*

Ненавідець, -дя, *K.* ненавідник,
m. Hasser, Feind, *m.* [scheuen.

Ненавидіти, *v. a.* hassen, verab-
Ненавидний, *K.* ненавистний, *a.*
verhasst; unausstehlich, unerträglich, *(B.)*.

Ненависливий, *a.* gehässig, feind-
lich.

Ненавість, *f.* Hass; Widerwille, *m.*
Ненавістник, *n. s.* Ненавідець;
2) Garten-Rittesporn, (*Delphinium Ajacis*).

Ненаглий, *a.* nicht plötzlich, *He.*
Ненаглядний, *a.* an dem man sich
nicht satt sehen kann, sehr anziehend,
ungemein schön, *K. V.*

Ненадійний, *a.* unzuverlässig, *Пар.*
Ненадійність, -ости, *f.* Unzu-
verlässigkeit, *f.* [Zuversicht, *m. (n. xv. 41)*.

Ненадія, *f.* Mangel an Hoffnung, *M. an*
Ненажераненнаїда, *m. f.* ненаїдок,
-дка, ненаїсник, *m.* Nimmersatt, Viel-
frass, *m.*

Ненажерливий, ненажерний,
(-жир-), ненаїдливий, *Фр.* ненаї-
чений, *a.* unersättlich, gefrässig, unge-
sättigt, *Cm.*

Ненажир, *m. H. 239.* ненаїдність,
Фр. (-ієність), -ости, *f.* Vielfrassigkeit,
Unersättlichkeit, *f.*

Ненаручний, *a.* unhandlich, un-
gelegen, un bequem, ungeeignet.

Ненаручність, *f.* Unhandlichkeit,
Unbequemlichkeit, *f.*

Ненарушеність, -ости, *f. T. Term.*
Unantastbarkeit, Intactheit, Unversehrt-
heit, *f.* [unverletzlich, unantastbar.

Ненарушіймий, *a.* unverletzbar,

Ненарушіймість, -ости, *f.* Unver-
letzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.*

Ненасит, *m.* ненаситність, -ости,
f. Unersättlichkeit, *f.* unersättlicher Hun-
ger; Blutdurst, *m. Mi. II. 357.*

Ненаситець, Ненаситенець, -ця,
m. Ненаситецький поріг, einer von
den ammeisten brausenden Wasserfällen
des Дніпроб; 2) -итець, *s.* Богоробка.

Ненаситний, ненаситимий, *a.*
unersättlich, Nimmersatt, *m.*

Ненаський, *a.* *Гол.* fremd, ausländ-
isch, eig. nicht unser, *Mi. II. 356.*

Ненаслідовальний, *a.* *Пар.* un-
nachahmlich. [ablässig, stettig.

Ненастанний, *a.* unaufhörlich, un-
Ненасущний, *a.* *Гуш. TP. 73* nicht
alltäglich.

Ненатлий, *a.* ненатля, *m. f. Cm.*
s. Ненаситний; 2) -атля, *f. Cm. III. II.*

159. *C. I. 181* Unersättlichkeit, Gier, *f.*
Не-на-тше, *adv. (Oc.) XII. 28* nicht
umsonst, nicht ohne guten Grund; 2) *s.*

Не и на-тще. [heit, Unwissenheit, *f. T.*

Ненаученість, -ости, *f.* Ungelehrt-
Ненахлапа, *m. f. s.* Ненажер.

Неначатий, *a. ptc. He. s.* Непочатий.

Ненаський, *a.* *Гол. s.* Ненасський.

Ненащо, *m. s.* Нінащо.

Неневістн(ий), *a. †* -а невіста,
Frau die keinem Manne vermält war, *Пг.*

Неньо, *m.* Vater, *m.* Väterchen, *n.*
Ненуж, *adv. Oc. (62) I. 60* nicht
weniger; 2) *H. 141 s.* Ніж, *Зах.*

Неня, (нене), ненька, неничка,
f. Mutter, *f.* Mütterchen, *n.* [bald.

Необавки, необавці, *Фр.* unverweilt,
Необачки, *adv.* unversehens.

Необачний, *a.* необака, *m. f. Эг.*
неachtsam, unklug, leichtfertig, sorglos.

Необачність, -ости, *f.* Unacht-
samkeit, Unklugheit, *f.*

Необдільний, *a.* nicht genügend zu
vertheilen, unzulänglich, spärlich, wenig.

Необзир, *adv. K.* ohne sich umzu-
schauen. [unübersehbar, unabsehbar.

Необзорий, *Kл.* необізрїмий, *Фр. a.*
Необичайний, *a.* unsittlich.

Необичайність, -ости, *f.* Unsitt-
lichkeit, *f.* Sittenlosigkeit, *f.*

Необіймїмий, *Фр.* необіянїтий,
ВВ. a. unumfassbar; unbesetzt.

Необманний, *a.* *Кл.* untrüglich.

Необмежі́мый, У. необмеже́ний, а. unbegrenzt. [legt, leichtfertig. Необмі́рковано, *adv.* Не. unüber. Необов'язко́вий, а. unobligat, *Term.* Необогляні́мый, а. *МШ.* s. Необво́рий.

Необору́мий, необо́рний, *М.П.* 125. *Шог.* а. unüberwindlich, unbesiegbar, unwiderstehlich.

Необору́мість, -ости, *f.* Unüberwindlichkeit, Unbesiegbarkeit, *f.* [trostlos. Необра́дливий, а. *М.* untröstlich, Неохі́дний, *См.* необходи́мый, а. unumgänglich, unentbehrlich, unvermeidlich. [gängelichkeit, Unentbehrlichkeit, *f.* Неоходи́мість, -ости, *f.* Unum. Необчисле́нный, а. unberechenbar, *Пар.*

Необгля́дки, *adv.* ohne umzuschauen. Необгля́дом, *adv.* *Кв.* 138 ohne sich zu versehen. [Необачний, *Зг. Фр.*

Неога́дний, а. s. Необво́рий; 2) s. Неограниче́ний, а. unbegrenzt; unumschränkt. [umschränktheit, *f.* *Пар.*

Неограниче́ність, -ости, *f.* Un. Неодбу́рний, а. *Не.* nicht abnehmbar, unzertrennlich, untrennbar.

Неодвіча́льний, а. unverantwortlich, *Пар.* [verantwortlichkeit, *f.*

Неодвіча́льність, -ости, *f.* Un. Неодворо́тний, а. unablenkbar, unabwendbar, unvermeidlich. [kratin, *f.*

Неодемокра́тка, *f.* *Кв.* Neudemo. Неоди́н, неоден, *prom.* nicht einer, mancher, wohl mancher, viel.

Неодло́жний, а. *Под.* s. Необхі́дний. Неодмінно, *adv.* *М.П.* 182. unabänderlich, unwiderrufflich, unvermeidlich.

Неодмо́вно, *adv.* *Левч.* ohne Widerrede, ohne Entschuldigung.

Неодна́кий, неодна́ковий, а. nicht gleichartig, verschieden; *adv.* неодна́ко (-аково) кому́ es ist jmdm nicht einerlei, nicht gleichgiltig. [heit, *f.* *Кв.*

Неодна́ковість, -ости, *f.* Ungleich. Неоднота́йний, а. ungleichförmig, nicht einheitlich.

Неоднота́йність, -ости, *f.* Ungleichförmigkeit, *f.* *Пар.*

Неодво́во, *Тор.* неодво́ві, *Вак.* *adv.* über kurz und lang, in Bälde.

Неодо́лимий, а. s. Необору́мий. Неодра́досен, а. *Ме.* 71. untröstlich,

trostlos. [bildet. Неоду́кований, а. *Ш.* I. 254 unge. Неодхи́лїмий, а. *Ру.* s. Неодво. ро́гний. [kleidet.

Неодя́гний, а. *Кв.* 223 schlecht ge. Неово́рний, а. *М+Б.* 80 mit dem Blicke nicht umfassbar, grenzenlos, s. Неово́рий. [unbehauen.

Неока́мшаний, а. У. ungeschliffen, Неокра́яний, а. *Ш.* II. 10 nicht boschnitten, ungetheilt; unbegrenzt, *Не.* (n. 155). [niptera). *Пол.*

Неокрі́лені, *pl.* Flöhe, *pl.* (Alpha. Неокри́стя́нений, а. У. nicht nach Christenart eingeweiht. [че́ний.

Неоже́званий, а. *Не.* s. Неограни. Нео́мінки, *adv.* s. Нево́мки.

Нео́мірний, а. *См.* unermesslich. Нево́мки, *adv.* s. З-нега́дїки.

Неопа́трений, etc. s. Неога́дний 2), etc. [umgebraten, ganz (roh). Неопече́ний, а. -е ліхо *И.* 41? nicht Неопі́рений, а. unbefiedert. [111.

Неопла́каний, а. unbeweint, *Ш.* II. Неопла́тїмий, У. неопла́тний, а. unbezahlbar, unbezahlt; unerschwinglich; *unschätzbar. [nicht weit, n. fern.

Неопо́даль, *Левч.* непо́далеки, *adv.* Неопро́до́лимий, а. *Пол.* s. Неодо. лі́мый.

Неоргані́чний, а. unorganisch. Неору́жний, а. unbewaffnet, wehrlos, *Кв.* 9. [rung, Unwissenheit, *f.*

Неосьві́та, *f.* *Б.* Mangel an Aufklä. Неосьві́тний, а. ungebildet, *См.*; 2) *Кл.* finster. [kört, öde.

Неосе́ляний, а. *М.* II. 159 unbevöl. Неосі́лий, а. nicht ansässig, unan. sässig, *Пар.* [unstreitig.

Неоспо́рїмий, а. unbestreitbar, Неості́йний, а. unstatthaft, un. haltbar.

Неості́йність, -ости, *f.* Unstatthaftigkeit, *f.* *Term.* Unhaltbarkeit, *f.* *Пар.*

Неосторо́жний, а. unvorsichtig, unbehutsam. [sichtigkeit, *f.*

Неосторо́жність, -ости, *f.* Unvor. Неосу́дїмий, а. unverdamulich, *Пар.*

Неосу́щїмий, а. nicht zu verwirklichen, nicht actuell. [wirklichung, *f.* *ВБ.*

Неосу́щїмість, -ости, *f.* Nichtver. Неохну́тий, а. *Пар.* nicht trocken geworden.

Неосяжний, *a. St.* unfassbar, unerschaffbar, unermesslich. [чальний. Неотвітний, *a. U. s.* Неодві. Неотеса, *m. f.* ungeschlachtet, großer Kerl, ungeschliffen, *Гр. V.* 349.

Неофіт, *m.* (неофітка, *f.*) Neophyt, der (die) Neugetaufte, Neubekehrte.

Неохайний, (-харний, -хамраний), *a.* unsauber, unrein, ekelhaft; 2) *T.* unachtsam, unzurechnungsfähig.

Неохайність, -ости, *f.* Unsauberkeit, Unreinlichkeit, *f.* [derwillig, ungerne.

Неохітний, *Ог.* неохотний, *a.* willig. Неохолонувший, *a.* nicht erkaltet *III. II.* 166.

Неохота, *f.* Widerwille, *m.*

Неохрястанець, -ця, *m.* der nicht zugeknöpft, nicht ordentlich angezogen ist. [unschätzbar.

Неоцінений, неоцінений, *R. a.*

Неошанно, *adv.* in schlechter, lumpiger Kleidung. [Необачний &.

Неошестеленний, *a. & (-ість, f.)* § s.

Неошкульний, *a. Nic.* unschädlich, harmlos, §. [погришимість.

Неошйбність, -ости, *f. Мог. s.* Не-
Неощадність, -ости, *f. Нав.* Mangel an Sparsamkeit, *m.* [betasten.

Неощупний, *a.* unfassbar, nicht zu Neпамять, *f.* Vergessenheit, *f.*

Непам'ятливий, *Пар.* непамяту-
щий, непамяткий, *Лезч. a.* uneingedenk, vergesslich. [pflichtig.

Непанцанний, *a.* nicht frohn-
Непарістий, непарістий, *Фр.* непарний, *a.* ungerade (число); unpaarig.

Непівний, (непев, *indecl. m. f. n.*; не-півен, *M. II.* 128), *a.* ungewiss, unsicher; unheimlich, gefährlich, böse, tückisch, hämisch, *III. I.* 158. 180; zweideutig, räthselhaft, wunderlich, dämonisch, *III. I.* 335. [heit, Unsicherheit, *f.*

Непéвність, -ости, *f.* Ungewiss-
Неперéбраний, *a.* unerschöpflich.
Неперéбўтний, *a. M. II.* 147 schwer —, nicht zu verleben, zu bestehen, zu überdauern. [ср'авний.

Непереваримий, *a. Под. s.* Не-
Неперевисшій, -ости, *f.* Un-
übertrefflichkeit, *f.* [undurchdringlich, *V.*

Неперезримий, *a.* undurchsichtig,
Непереймливий, *a. Пар.* unge-
lehrig, unempänglich.

Непереймлівість, -ости, *f.* Un-
empfänglichkeit, Ungelehrigkeit, *f. Пар.*

Неперекўпний, *a.* unbestechlich, *T.*

Неперелівки, *pl.* to — das ist kein Spass.

Неперелічний, *a.* unzählig, zahllos.

Непереможний, *a. Не.* unüberwindlich, unwiderstehlich.

Непереносний, *a. Не.* unerträglich.

Непереплаканий, *a. T.* nicht genug beweint.

Непереробний, *a. -а робота Др. с.* 170 eine Arbeit, mit der man nie fertig wird, die nicht fertig sein will.

Неперéставком, *Фр.* неперéстанно, *adv.* unaufhörlich, anhaltend, beständig.

Неперестўпний, *a. T.* nicht zu überschreiten, unübersteiglich; 2) -но, *adv. ГШ.* ohne auszulassen, o. zu übergehen, ununterbrochen. [lich.

Непересяглий, *a. Б.* unübersteig-
Неперехвально, *adv. Пол.* ohne übertriebene Prahlerei.

Непереходимий, неперехідний, *a.* unwegsam, *Пар.*; 2) непереходний, intransitiv, unübergehend. [bestritten.

Неперéчний, *a.* unbestreitbar, un-
Неписьмєнний, *a. s.* Непр'амотний.
Неписьмєнність, -ости, *f.* Unwissenheit, *f. Не.* [I. 204. nüchtern.

Непитўщий, *a.* nicht trinkend, *C.*

Непідвладність, -ости, *f. R.* Un-
abhängigkeit, *f.*

Непідглядність, -ости, *f.* Sorglo-
sigkeit, Harmlosigkeit, Unverdächtigkeit, *f.* [ОП. nicht bestochen.

Непідкўпний, *a.* unbestechlich; *adv.*

Непідкўпність, -ости, *f.* Un-
stechlichkeit, *f.*

Непідложний, *a.* nicht unterschoben, unverfälscht, authentisch, echt.

Непідложність, -ости, *f.* Unver-
fälschtheit, Authenticität, Echtheit, *f. Пар.*

Непідозримість, -ости, *f.* Unver-
dächtigkeit, *f. Терм.*

Не-під-плечé нам щось, nicht unserer Kraft entsprechend, *K V.* [störriг.

Непідхильний, *a.* ungehorsam,
Непідхильність, -ости, *f. K V.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Störriг-
keit, *f.* [widriг.

Непідхобжий, *a.* unpassend; zweck-

Нéпит, (-от), *m. rum.* Neffe; 2) Enkel, *m.* [nepos], *Ф. vgl.* Нéти.
 Неплáтний, *a. У.* vergeblich, erfolglos; 2) unbesoldet, *Пар.* [bar. Неплáдний, неплáдний, *a.* unfruchtbar.
 Неплáдність, -ости, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
 Непóбит, *m. К.* Abwesenheit, *f.*
 Непобíдмий, непобíдний, *Пар.* *a.* unbesiegbar, unüberwindlich.
 Непобíдмість, непобíдність, *Пар.* -ости, *f.* Unbesiegbarkeit, Unüberwindlichkeit, *f.* [*a. s.* Несобóримий.
 Непоборýмий, непобóрний, *Ст.*
 Неповáга, *f. Ко.* 308, *Не.* Verachtung, *f.* Mangel an Achtung, Rücksichtslosigkeit, *f.* [bändigheit, *f. Пар.*
 Неповдérжаність, -ости, *f.* Unповéрттайло, *m. Не.* s. Неповорóтливий. [setzlich, unwiederbringlich.
 Неповéртний, *a.* -а стра́та, unerповадержýмий, *К.У.* неповдérжаний, *Пар.* *a.* unaufhaltbar, unaufgehalten, unaufhaltsam, unbändig.
 Неповýнен, -ýнна, -ýнно, *a.* er, sie, es soll nicht, darf nicht.
 Неповýнний, *a. III. I.* 358, неповýнність, *f. К. s.* Невýнен &. [sam, stützig.
 Неповýрнýй, *a.* unlenksam, unbeug-
 Непóвний, *a.* nicht voll, unvollständig, nicht complet, lückenhaft.
 Непóвність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, Lückenhaftigkeit, *f.*
 Неповорóтливий, (-óткий, -óтний), *a.* un gelenk, unlenksam; unbeholfen, träge, schwerfällig, plump, vierschrotig; hartnäckig (*Ф.*). [derkehrend.
 Неповорóтний, *a. В.В.* nicht wie-
 Неповорóтність, -ости, *f.* Schwerfälligkeit, Unbehilflichkeit, *f.*
 Неповорухлýвність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, Unbeholfenheit, *f. В.В.*
 Неповорýшно, *adv.* unbeweglich, regungslos. [schámen brauchen.
 Неповестидáти ся, sich nicht zu Непогáсний, *a. Эг.* nicht leicht auszulöschen.
 Непогáдý, *s. Не-стýй.*
 Непогóда, (неúбогодь, -идь, *Бил.*), *f.* schlechtes Wetter, Unwetter, *n.*
 Непогодýмий, *a.* unversöhnlich, *В.В.*
 Непогодлýвий, *a.* -а порá schlechtes, ungünstiges, regnichtetes Wetter.

Непогóжий, *a. s.* Негóжий.
 Непогрíшýмий, *a.* unfehlbar.
 Непогрíшýмість, -ости, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*
 Непóдавно, *adv.* unlängst.
 Неподáлеки, (-áлеку, -áлець, -áлеци), *adv.* nicht weit, unweit.
 Неподáвнýжний, *a. Фр. Пол.* unbeweglich, *fix.* [weglichkeit, *f.*
 Неподáвнýжність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, *f.*
 Неподíбний, *a.* unähnlich. [keit, *f.*
 Неподíбність, -ости, *f.* Unähnlichkeit, *f.*
 Неподíльний, *a.* untheilbar; *а рука ungetheilte Hand, сто́яти за що руко́ю -ою, zur ungetheilten H. haften (in solidum), *Term.* [barkeit, *f.*
 Неподíльність, -ости, *f.* Untheilbarkeit, *f.*
 Неподíяти, *v. a. Ч. I.* 32 s. Не und порáдити.
 Неподóба, *f.* кому́ mit d. *Infinit.* es ziemt nicht, es schickt sich nicht für jmdn.
 Неподóбистий, *a.* unförmlich.
 Неподóбний, *a.* unähnlich, unwahrscheinlich, seltsam, sonderbar, unmöglich, ungewöhnlich (-а рiч *До.*); ungeziemend, unselig *С. I. Э;* garstig, zotig.
 Неподолýмий, *a. s.* Неодолýмий.
 Неподóдýчи, *adv. (В.) s.* Не-до-впо-дóби.
 Неповóдний, *a.* unveráusserlich.
 Неповóдність, -ости, *f.* Unveráusserlichkeit, *f. Пар.*
 Неповóл, -óлу, *m.* Verbot, *n. (Фр.).*
 Неповóбкий, *a.* nicht wankend, fest, standhaft, unerschütterlich, unbeweglich, *Мi. II.* 356. *М. II.* 145.
 Неповнáчний, *a. Пар.* unmerklich, allmählich.
 Непоимáти ся, *ptc.* непоимáвши ся, ohne sich zu schámen, ohne sich Scrupeln zu machen, (*В.*) *vgl.* Внимáти ся.
 Непокáзний, *a.* unansehnlich.
 Непóкiр, -ору, *m.* непокóра, *f.* — до Бóга Verstocktheit gegen Gott, *f.*
 Непокóрливий, непокóрний, *a.* ungehorsam, unfolgsam, widerspenstig.
 Непокóрливість, *Кн.* непокóрність, *Ко.* 299, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Widerspenstigkeit, *f.*
 Непоклýканий, *a.* ungerufen.
 Непокóбене, *n.* Beunruhigung, *f.*
 Непокóити, *v. a.* beunruhigen.
 Непокрѣтýй, *ptc.* unbedeckt, un-

verhüllt; -а косá, Kopffhaare ohne Haube (von e. verführten Mädchen) III. I. 90. Неполітій, *ptc.* unbegossen, unbewässert, III. I. 350.

Неполічміи, *a.* unzählig. [tert, frei.]

Неполóханий, *a.* nicht eingeschüch-

Неполóчний, *a.* ungünstig.

Непомільний, *непомілений*, *M.* II. 155, *a.* unfehlbar, untrüglich; unzweideutig, sicher, fest, accurat.

Непомільність, -ости, *f.* Top. Св. Unfehlbarkeit, *f.*

Непоміркóваний, *a.* unbegreiflich, unergründlich; 2) masslos, rücksichtslos,

Непомірний, *a.* übermässig gross, hoch; -а ціна nicht billig.

Непомнящий, *a.* der das Gedächtnis verloren hat, geistesschwach.

Непонятливий, *a.* ungelehrt.

Непонятливість, -ости, *f.* Ungelehrigkeit, *f.* Фр. [fassbar, unverständlich.]

Непонятний, *a.* unbegreiflich; un-

Непонятність, -ости, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*

Непоправний, *a.* unverbesserlich.

Непоправність, -ости, *f.* Unverbesserlichkeit, *f.* [holfen.]

Непорáдний, *a.* unberathen, unbe-

Непорáдність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Непорáтований, *a.* *M.* verlassen, verwahrlost, hilflos.

Непорóда, *f.* *s.* Неврóд.

Непорозуміне, *n.* Missverständnis, *n.* Missverstand, *m.* [stehen, missverstehen.]

Непорозуміти, *v. a.* nicht gut ver-

Непорозумний, *a.* begriffsstützig; unbeholfen. [barkeit, *f.*

Непорок, -ока, *m.* *Mi.* II. 356 Ehr-

Непорóчки, *pl.* *M.* II. 111 schlechter Ruf.

Непорóчний, *a.* makellos, keusch, unbefleckt. [sigkeit, Keuschheit, *f.*

Непорóчність, -ости, *f.* Makello-

Непорухóмий, *M.* II. 205, непо-

рúшний, *a.* unbeweglich, regungslos.

Непорухíмый, *a.* unverrückbar; 2) unvermeidlich.

Непорáдний, *a.* unordentlich.

Непорáдність, -ости, *f.* *K.* Unordentlichkeit, Unpünctlichkeit, *f.*

Непорáдок, -дку, непóряд, *K.* *m.*

Unordnung, Verwirrung, *f.*

Непосидючий, *непосидливий*,

(-йвець, *m.*) *непосідний* *Пар. a.* der an einem Platze nicht lange sitzen bleibt, unruhig; vielgeschäftig.

Непосидючість, -ости, *f.* Бор. Vielgeschäftigkeit, *f.*

Непóслух, *m.* *непослушність*, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, *f.*

Непослушний, *a.* ungehorsam, unfolgsam; 2) nicht botmässig, *K.*

Непостáвний, *a.* unförmlich.

Непостáвність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f.* *Пар.* [schlich, unergründlich.]

Непостижимий, *a.* *Пу.* unerfor-

Непостижимість, -ости, *f.* Un-ergründlichkeit, *f.* [Nichtfasten.]

Непості́нє, *Не.* *непо́щенє*, *n.* das *Непосту́пний*, *a.* keinen Schritt weichend; 2) nicht rasch fortschreitend

die Arbeit auf d. Erntefelde).

Непотайний, *a.* *Не.* nicht heimlich, rückhaltlos. [sichtslosigkeit, *f.*

Непотерпíлє, *n.* Ungeduld, Rück-

Непоті́р, *s.* Непоті́р.

Непоті́шимий, *До.* *непоті́шний*, *Лвр. a.* trostlos, untröstlich; -шний, un-

erfreulich. [schickt, einfältig, plump.]

Непоторóчий, *a.* *M.* II. 196 unge-

Непотрéба, *s.* Нептрéба.

Непотрíб, *m.* Taugenichts, *m.*

Непотрíбний, *a.* unnöthig, unnütz; liederlich, nichtsnutzig, *n.* nichtswür-

dig; 2) nicht bedürftig, *n.* dürtig.

Непотрíбство, *n.* Nichtsnützigkeit, Niederträchtigkeit, Lumperei, *Ko.* 399;

Laster, *n.* Unfug, *m.* Ф.; Faulheit, Faul-

lenzerei, *f.* *Kn.*

Непохíбний, & *s.* *Непомільний* &

Непохíлий, *a.* *Ст.* unbeugsam, hartnäckig. [nicht wankend.]

Непохíтний, *a.* unerschütterlich,

Непохíтність, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, Festigkeit, *f.*

Непохíчно, (-хóчно), *adv.* ist keine Lust, man will nicht gern.

Непохóчувати, *v. n.* nicht gern wollen, ungern etw. thun.

Непочáтий, *непочинаний*, *ptc.* unangefangen; unberührt, unversehrt.

Непочéсний, *a.* unansehnlich; un-

schön, unangenehm; 2) gemein, unsittlich.

Непочítанє, *непошанóванє*, *n.* Nichtachtung, Missachtung, *f.* [schädigt.]

Непошкодований, *ptc.* *Зг.* nicht be-

Непоштівий, *a. См. s. Нечесний, anstössig, См.*

Непощада, *f. К. непощадіне, (-а́дже-не), n. Schonungslosigkeit, Härte, Strenge, f. [sichtslos, ВВ.*

Непощадний, *a. schonungslos, rück-Непра́вда, f. Unwahrheit, Lüge, f. unbilliges Benehmen, u. Verfahren, Unrecht, m. Schlechtigkeit, f; — тво́й Ч. V. 204 auf deiner Seite ist Lüge, du lügst.*

Непра́вдйвий, *a. unwahr, trügerisch, unehrlich, s. Непра́вий, III. I. 299; unecht, falsch.*

Непра́вдйвiсть, -ости, *f. К. Unwahrheit, Unechtheit; Mangelhaftigkeit, f. Fehler, m.*

Непра́вдно, *adv. Зап. falsch.*

Непра́вдува́ти, *v. n. Н. 25 un-gerecht leben; — ме́жи собо́ю Unrecht und Betrug gegen einander ausüben.*

Непра́весний, *a. unrechtmässig, unehelich, Пар.*

Непра́весник, *m. (-иця, f.), un-rechtmässiger Erbe, unehelicher Sohn, -e Erbin, -e Tochter.*

Непра́вий, *a. unrecht, unrechtlich; непра́вого ло́жа (син, дочка́) illegitim, unehelich; adv. непра́во, К. widerrechtlich, ungerecht. [unrichtig.*

Непра́вильний, *a. unregelmässig,*

Непра́вильність, -ости, *f. Unregelmässigkeit, Unrichtigkeit, Anomalie, f.*

Непра́вний, *a. unrechtmässig, un-gesetzlich, gesetzwidrig.*

Непра́вність, -ости, *f. Unrechtmässigkeit, Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, f. [rechtgläubigkeit, f.*

Непра́вові́рний, -ости, *f. Un-*

Непра́вота́, *f. Untugend, f. Пар.*

Непра́нка, *f. ungewaschenes Hemd.*

Непре-, *s. Непере-; Непреарі-*

ма́й, *a. ЛД. s. Необзо́рий.*

Непремі́нно, *adv. unfehlbar, ganz gewiss, durchaus. [лі́мий.*

Непреобори́мий, *a. К. s. Неодо-*

Неприбли́жущий, *a. unnahbar, schroff, Ф.*

Неприбра́ний, (-а́тий *Me. 53) a.*

nicht aufgeräumt; 2) nicht geschmückt.

Неприві́чка, *f. Ungewohnheit, f.*

Неприві́чний, *a. ungewohnt.*

Неприві́тний, *a. unfreundlich.*

Неприві́тниця, *f. Me. 305 die Un-*

freundliche, Missgünstige (ма́чоха & *ОП.*).

Неприві́тність, -ости, *f. Unfreundlichkeit, f.*

Непригі́дний, *Пол. (-о́дний *He.*),*

неприго́жий, *a. unbrauchbar, unnützlich,*

unbequem, unzweckmässig; unanständig, ungeziemend. [zweckmässigkeit, *f.*

Неприго́жість, -ости, *f. В. Un-*

Неприёмний, *a. unangenehm, un-*

lieblich; (*adv. -мко, В.*).

Неприёмність, -ости, *f. Unan-*

nehmlichkeit, Unlieblichkeit, *f.*

Непризна́чний, *a. unbedeutend.*

Неприка́зувати, *v. a. in d. Rdrт.*

най ся не прика́зує (най ся прича́-

же) soll ausgesagt bleiben, und wenn

schon das böse Wort (böse Sache) in

der Rede ausgesprochen wurde so möge

es nicht Schaden bringen.

Неприка́яний, *a. К. I. 291 ohne*

Busse, nicht entschuldigt, am Seelenheil ver-

zweifelnd; ein verstockter, grosser Sün-

der, *См. [ком.*

Неприкла́дком, *adv. s. Неприч-*

Неприлі́чний, *a. unzukömmlich; un-*

anständig.

Неприлі́чність, -ости, *f. Unzu-*

көmmlichkeit, *Term. Unanständigkeit, Un-*

schicklichkeit, *f. [Пар.) a. unversöhnlich.*

Неприми́римий, (-ми́рливий,

Неприми́римість, -ости, *f. Un-*

versöhnlichkeit, *f. [verdächtig.*

Непримі́тний, *a. unmerklich, un-*

Напрі́мусний, *a. К. ungezwun-*

gen, willig.

Непринале́жність, -ости, *f. —*

суда Incompetenz des Gerichtes, *f. Term.*

Неприня́ний, *a. ohne Hindernis,*

unbehindert. [bar, seltsam, *В.*

Неприпі́тий, *a. -е ба́жане сондер-*

Неприро́дний, *a. unnatürlich.*

Неприро́дність, -ости, *f. Has. Un-*

natürlichkeit, *f. [nicht als solche geboren.*

Неприро́дєнний, *a. -а відьма*

Непри́стївно, *adv. s. d. folg. [Пар.*

Непристо́йний, *a. unschicklich,*

Непристо́йність, -ости, *f. Un-*

schicklichkeit, *f. [teuisch.*

Непристо́бно, *adv. М. unpar-*

Непристо́пний, *a. unzugänglich.*

Непристо́пність, -ости, *f. Un-*

zugänglichkeit, *f. [a. abwesend.*

Непрису́тний, неприто́мний,

Неприсутність, непритомність, -ости, *f.* Abwesenheit, *f.*

Непритобреный, *a.* *Кух.* nicht gegeben, *n.* geschult, ungeschliffen, nicht abgefemt, schlicht; 2) unverbesserlich, ausgelassen, unbändig; 3) ungeheuer.

Непритобрный, *a.* ohne Theilnahme, o. Berührung, indifferent.

Неприторбный, *a.* sehr gross; 2) herzlich lieb, (*Фр.*) [dersacher, *m.* *Св.*

Неприхильник, *m.* Gegner, Wi-Непричастный, *a.* в чім nicht theilhaftig, keinen Antheil habend.

Не-при-чём, *adv.* fern soll etwas bleiben, (*B.*).

Непричком, неприщип, *adv.* *s.* Немов, beispielweise, ohne hämische Anspielung, Vergleichung. [keit, *f.*

Неприязнь, *f.* Feindschaft, Feindlich-Неприязный, *a.* III. I. 154 unlieb, unfreundlich; feindlich.

Неприятель, (-елька, *f.*), *m.* Feind, Gegner, *m.* (-in, *f.*) *adj.* неприятельский, feindlich, feind, des Feindes.

Неприятный, & *s.* Неприемный & Непробудимый, III. II. 244, непробудный, *a.* nicht aufzuwecken, nicht zum Erwachen zu bringen, unerwecklich, geistestodt. [ungesäumt.

Непробовочно, *adv.* unverzüglich,

Непроворняка, *m.* *f.* II. 128. непроворный, *a.* unbehend, ungeschickt.

Непроглядный, *a.* unübersehbar; 2) undurchdringlich + *M.*

Непрогорный, *a.* III. -а тьма undurchdringlich. [veräusserlich.

Непродажный, (-дажный), *a.* un-

Непрозорный, *a.* dunkel, finster, *См.*

Непрозористый, *a.* undurchsichtig, *Ил.* [vorsichtig, *Term.* nicht umsichtig.

Непрозорный, (-зорливый) *v.* un-

Непрозорность, -ости, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.* Mangel an Umsicht, *m.*

Непрозорный, *a.* *Мог.* *s.* Непроглядный 2). [проходимый.

Непролазный, *a.* -а дорога *s.* Не-

Непромакальный, *a.* *Пол.* wasserdicht.

Непроміжно, *adv.* *См.* unmöglich.

Непроникавий, *B.* непроникий-вий *Пол.* *a.* undurchdringlich.

Непроникийвість, -ости, *f.* Undurchdringlichkeit, *f.* *Пол.*

Непропускной, *a.* nicht durchlassend. [brochen.

Непрорывной, *a.* *Кл. Т.* ununter-

Непробсвѣток, -тку, *m.* *Т.* Finsternis, Unwissenheit, *f.*

Непросипенный, *a.* — паниця *Кв.* 408 ein Sauffer ohne Unterlass, ohne eine Weile durchzuschlafen.

Непросипуший, *a.* -а ніч langdauernde, ewige Nacht, die man nicht verschlafen kann. [det.

Непрослѣдимый, *a.* *Фр.* unergreu.

Непростимый, *a.* unverzeihlich.

Непростовильный, *a.* -а (*f.*) schwanger.

Непротобреный, *a.* II. 216 *s.* Неприторбный 1); -еню, *adv.* sehr viel, ohne zu erschöpfen, o. zu verschwenden.

Непроходимый, непрохідный, *a.* undurchdringlich, unwegsam. [rect.

Непрямый, *a.* mittelbar, *Term.* indi-

Непряха, *f.* *P.* I. 176 träge Spinnerin.

Непутити, *v.* *a.* *Мак.* auf Irrwege führen.

Непутный, *Левч.* непутящий, *a.* *s.* Непотрибный, II. II. 84. *Мі.* II. 356.

Непутство, *n.* *См.* *s.* Безпуте 2).

Непутствовати, *v.* *n.* niederlich leben, lumpen, *См.* [meinen, wännen.

Нещевати, *v.* *n.* † *К.* dafür halten,

Нерадити ся, *M.* III. 36 nachlässig, unachtsam sein.

Нерадо, *adv.* nicht gern, nur ungern.

Нерадостен, *a.* *Ч. V.* 242 trostlos, untröstlich, freudeleer, unerfreulich, *Л.* 132.

Неразом, *adv.* II. II. nicht auf einmal.

Нераніщ, *adv.* *compar.* *К.* = нераньше.

Нервистый, *a.* nervig, *Пар.*

Нервѣвка, *f.* Nervenfieber, *n.*

Нервовый, (*Не. нервий, Пр. XII.* 147, нервозный) *a.* Nerven-; 2) nervös, reizbar.

Нересулярный, *a.* *Не.* unregelmässig.

Нерезный, *m.* *a.* *s.* Nbl. des Прут.

Нересница, нерез, нерестъ, *f.* *s.* Нересница; 2) нерестъ. *coll.* *b)* Laich, *n.* Frösche, *pl.* *Пом. I.* 172. [*n.* 283.

Нерет, *m.* *Н.* 196 Art Fischreue, Netz,

Неретивый, *a.* folgsam, sanft, harmlos.

Нерівний, ungleich, uneben, ungebahnt. [Unebenheit, *f.*

Нерівність, -ости, *f.* Ungleichheit,

Нерівнобедренний, *a.* ungleichschenklig, *Пол.* [wertig.]

Нерівновартостний, *a.* ungleich-

Нерівноволбсий, *a.* mit ungleichen Naaren. [flügler, *pl.* (Heteroptera).

Нерівнокрільці, *pl.* Ungleich-

Нерівня, *m. f.* nicht ebenbürtig.

Неріг, -ога, *m.* Art antediluvianisches Thier. [geschwärmt hat.

Нерійник, *m.* Bienenstock, der nicht

Нерісниця, нерістка, нерінка, *f. s.*

Мерснійця.

Нерістка, -ости, *f.* Mineral, *n.* Term.

Нерічівий, *a.* -i uctá nicht beredt,

Пол. [a. unentschlossen, unschlussig.

Нерішіймий, (-ійвий, -ійльний, *Зар.*)

Нерішіймість, (-ійвість), -ости, *f.*

Unentschlossenheit, *f.*

Неробб, *У.* нероба, неробиско, *m.* нер-

роблящий, *a.* Taugenichts, arbeitsscheu.

Неробак, *m. M. s.* Неборак. [same.

Неробітниця, *f.* die nicht Arbeit-

Неробство, *n. ВВ.* Liederlichkeit,

Verkommenheit, *f.*

Неродючий, *a.* unfruchtbar.

Нерозбір, -ору, *m.* Unachtsamkeit, *f.*

Нерозвага, *f. Пар. s.* Нерозсудність.

Нерозважений, нерозважний, *a.*

ohne zu lindern, untröstlich, (сльози, туга,

сум), *Ст.* [важний, & s. Необачний &

Нерозважець, -жця, *m. Т.* нероз-

Нерозгадливий, *a. В.* unachtsam,

unbedächtig. [unbegreiflich.

Нерозгадний, *a. Ст.* unerklärlich,

Нерозглядність, -ости, *f. Т.* Un-

achtsamkeit, Kurzsichtigkeit, Unzurech-

nungsfähigkeit, *f.*

Нерозділмий, (-дільний), нероз-

розділмість, (-дільність), *Терт. s.*

Неподільний, & нерозлучний &

Нерозквічаний, *a. С. І.* 199 von

unerschlossener Blüte. [unentschieden.

Нерозлучен, *a. У.* unentschlossen,

Нерозлучний, *a.* unzertrennlich,

unzertrennbar. [trennlichkeit, *f.*

Нерозлучність, -ости, *f.* Unzer-

Нерозміжбований, *a.* ungetheilt

III. I. 137. [35 immer ungewechselt.

Нерозмінний, *a.* — рубель *Др. a.*

Нерозмірний, *a.* unverhältnismäs-

sig. [hältnis, *n.* Unverhältnismässigkeit, *f.*

Нерозмірність, -ости, *f.* Missver-

Нерозполбженя, *n.* Ungeneigtheit,

Verstimmung, *f.* [sam; unzählig, *Под.*

Нерозп'утний, *a.* pfadlos, unweg-

Нерозривний, *a.* unlösbar, unauflös-

löslich. [löslichkeit, *f. Пар.*

Нерозривність, -ости, *f.* Unauf-

Нерозривний, *a. Мог. s.* Нероз-

ривний. [unvergänglich.

Нерозрушіймий, *a.* unzerstörbar,

Нерозрушіймість, -ости, *f.* Unzer-

störbarkeit, *f.*

Нерозсудливий, *К.* нерозсудний,

a. unbedachtsam, unklug, unverständlich;

ungereimt.

Нерозсудливість, (-удність),

-ости, *f.* Unklugheit, Unüberlegtheit, *f.*

Unverstand, *m.*

Нерозтопний, *v.* uneschmelzbar, *Пол.*

Нерозум, *m.* Unverstand, *m. s.* Нер-

розтроп. [вий; sinnlos.

Нерозумний, *a. s.* Нерозсудли-

Нерозпорядність, -ости, *f.* Man-

gel an guter Anordnung, *m.*

Неробтроп, *m. У.* Unbesonnenheit,

f. Unbedacht, *m.* Thorheit, *f.*

Нерти, (нру, нреш, нре), *v. n. s.*

Нирн'ути. [(Scyllaea).

Нертиця, *f.* Seemooschnecke, *f.*

Нерукá комуць, *Кн.* nicht gezie-

mend, ziemt nicht.

Нерукотворний, *a.* nicht von Men-

schenhänden gemacht, *III. I.* 197.

Неруне, *n. s.* Курмáче; schmutzige

Wäsche (*Фр.*).

Неруся, *f.* linker Nbf. der Десна.

Нерухлівий, *Фр.* нерухомий, *Пар.*

нерушіймий, нерушний, *Щог. a.* un-

weglich, bewegungslos, regungslos, starr.

Неруш, *m.* Art Pflanze.

Неряд, *m. Левч. s.* Непорядок.

Нерядівий, *У.* нерядний, *a.* nach-

lässig, fahrlässig, unachtsam; nicht wirt-

schaftlich. [ресть 2)?

Неряд, *m. Гол. II.* 276 s. Нє-

Не-са́ме — то, *adv.* nicht eben, nicht

allzu sehr.

Несамовітий, *a.* besessen; eig-

unselbständig, *Mi. II.* 195; 2) unbewusst

(*adv.*) *Левч.* [самхіть *adv.* unwillkürlich.

Несамовільно, *ОП.* несамохіть, не-

Несвѣдбмець, -мця, *m. В.* несьвѣ-

домий, несьвѣдущий, *Фр. a.* der Un-

wissende, unerfahren, unkundig, — чо́го.

Несвѣдомість, -ости, *f.* Unkennt-

niss, Unwissenheit, *f.*

Несвій, *a. s.* Свій.

Несвітний, несвітовий, несвіцкый, *Кч.* 379 *a.* nicht von dieser Welt, übernatürlich, unnatürlich, ungewöhnlich, unqualificierbar, übermässig.

Несвітщина, *f.* geistlicher Stand.

Несвоборний, *a. Зг.* unbändig. [*ВБ.*

Несець, -спя, *m.* Träger, *m.*

Несила, *f.* Kraftlosigkeit, Indolenz, Ohnmacht, *f.* — mit *d. Infinit.* nicht vermögend, ausser Kraft. [*se Kraft.*

Несильна сила eine überaus grosse

Несильний, *a.* schwach.

Несильно, *И.* 96 несильвано, *adv.* ohne Zwang, ungewungen.

Неситий, *a.* unersätlich, *III. I.* 348.

Неситість, -ости, *f.* неситство, *n.* *Лев.* *s.* ненасит, Habgier, Habsucht, *f.*

Несказаний, *a.* *Кч.* 282; -анно, *adv.* *III. I.* 69 unaussprechlich, unnenbar, ungemain, überaus. [*Неначе.*

Несказати, *adv.* *Не.* (*г. н.* 266) *s.*

Несказність, -ости, *f.* *Ог.* Saumseligkeit, Trägheit, *f.*

Нескверний, *a.* unbefleckt, rein.

Нескинутий, *ptc.* — оком unabsehbar, noch nicht mit Augen bemessen.

Нескінчаний, *Ос.* (61) *IX.* 176, (-анний *Кл.*) нескінчаний, *a.* nicht enden wollend, endlos, unendlich.

Нескінченість, -ости, *СМ.* *f. s.* *Безко́нечність.*

Нескладний, *a.* ungefüge, ungeschickt, plump; unpassend, ungereimt, unharmonisch. [*schicktheit, Ungereimtheit, f.*

Нескладність, -ости, *f.* *Уне-*

Нескладний, *a.* unbiegsam, *ГШ.*

Несколюбий, (-ли-), *a. МШ.* *Зг.* unerschütterlich. [*rotten.*

Нескорений, *a.* schwer auszu-

Нескоро, *adv.* nicht bald.

Нескоротимий, *a.* *Кч.* der sich nicht abkürzen lässt (*Bruch*).

Нескрéба, *m. f.* нескрéбений, *a.* ungeschlacht, ungeschliffen, roh, unrein.

Нескусьний, unschmackhaft, unappetitlich. [*haftigkeit, f. Пар.*

Нескусьність, -ости, *f.* *Унес-*

Нескусно, *adv.* nicht gewandt, *Пол.*

Неслава, *f.* Ruhmlosigkeit; Schmach, *f.* *ruchlose That, *Кол.* *II.* 3.

Неславити, неславляти, *v. a.* когò

schmähen, verleumden, in schlechten Ruf bringen.

Неслыханий, *a.* unerhört; seltsam.

Неслухняний, -яність, *f. К. & s.* *Не-* *послушний* etc. [*recht.*

Неслушний, *a.* ungebührlich, unge-

Неслушність, -ости, *f.* *Уне-*

Уngerechtigkeи, *f. Term.*

Неслюбний, *a.* unehelich, *Term.*

Несмак, *m.* Missbehagen, *n.*

Несмертний, *a. s.* *Безсмертний.*

Несмыслений, *a.* † *К.* unvernünftig.

Несмилий, несмиливий, *a.* schüchtern. [*ternheit, f.*

Несмиість, -ости, *f.* *Шюч-*

Несмити, *v. n.* nicht wagen; befangen, schüchtern sein. [*leidlich.*

Несогірший, *a.* nicht gar schlecht,

Несогласка, *f. М. П.* 131 *Unein-* *igkeit, Misshelligkeit, f.*

Несовзучний, *a.* dissonierend, *Пол.*

Несовзучність, -ости, *f.* *Dissonanz, f.* [*Auführer, m. der Unzufriedene.*

Неспокойник, *m.* *Friedenstörer,*

Неспокойниця, *pl. Wein.* der плаксивиця.

Несосвітний, (-тєний), *a.* nicht in aller Welt zu finden, unerhört, wunderbar; 2) unzählig, zahllos *Га. П.* 55.

Неспалимый, *a. М. П.* 127 *un-* *verbrennlich, nicht verbrennend. Пу.*

Неспалимість, -ости, *f.* *Un-* *verbrennlichkeit, f. Пар.*

Неспасєний, *a.* nicht erlöst, ohne Erlösung, verdammt; 2) ewiges Ver-

Неспєртий, *a. Пар.* unwiderlegbar.

Неспинимий, *a. Ру.* unaufhaltsam.

Неспільчивий, *a.* nicht mittheilend, selbstsüchtig.

Неспірний, *a.* nicht leicht damit fortzukommen, zeitraubend; *adv.* -но, mühsam.

Неспішний, *a.* nicht eilig, gemach.

Несплавний, *a.* unschiffbar, *Term.*

Несплавність, -ости, *f.* *Un-* *schiffbarkeit, f.* [*nicht leicht.*

Неспляха, *adv. Не.* nicht alsobald;

Несплячка, *f. gew. pl.* -чка, Schlaflosigkeit, *f.* (*b.* Kindern).

Несповіджений, *Зг.* несповістний, *Вах.* (*неповіто, adv. Ф. Пр. П.* 127)

a. unaussprechlich, unsäglich. [*Пол.*

Несповназубий, *a.* mit Zahnlücken,

Неспівний, *a. Пар.* unvollständig, nicht voll, nicht ganz, *adv.* неспівна два кірці nicht volle 2 Scheffel; — рбзуму nicht bei (allen) gesunden Sinnen, aberwitzig, wahnwitzig; *Оу.* § 169.

Неспівнийми, *a.* unerfüllbar, *Фр.* Неспівність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, *f. Пар.*

Несподіваний, *a. Заж.* unerklärlich. Несподіванка, несподівня, *f.* Ueberraschung, *f.*

Несподійний, *R.* несподіваний, *a.* unverhofft, unvermuthet.

Несподобане, *n.* das Missfallen, *Ил.* Неспожийлий, *a. Зг.* nicht abgelebt, lebensfrisch. [gleichlich.

Неспорівний, *a. Пар.* unvergleichlich. Неспорний, *a. Ко.* 122 anstandsloswillig. [dorben, unverfälscht.

Неспорчений, *рпс.* Зг. nicht verheiratet, *обу,* *m. Гол.* Unmöglichkeit, *f.* [unfähig; *adv.* s. Непаручний.

Неспосібний, (-соб-), *a.* untauglich, Неспосібність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, *f.* [sern.

Несправийми, *a. С.* nicht zu besprechen. Несправка, *f. Ч. V.* 618?

Несправний, *a.* ungefüge; unordentlich, nicht solid, schadhafte + *M.*

Несправність, -ости, *f. ПГ.* Ungechicklichkeit; Unordnung, Mangelhaftigkeit, *f.* [überwindlich, *Kst.*

Несприйимий, *a.* unabwendbar, unabweisbar. Неспроміжний, *a.* unbemittelt, unvermögend, insolvent.

Неспромігга, неспроміжність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Indolenz; Unfähigkeit zu zahlen, Insolvenz, *Левч.*

Неспроста, *adv.* Не. nicht schlechtwegs, *n.* ohne weiteres, *n.* ohne besonderen Grund.

Неспячий, *a.* nicht gern schlafend. Неспячка, *s.* Несплячка.

Неставати, нестати, *v. n. s.* Не ставати; нестаеть чогось кому es gebriecht jmdm an etwas, es fehlt, mangelt; ще чогось нестало! da fehlte noch das! когось -ло, jmd hörte auf zu sein.

Несталий, *a.* unbeständig, wechselnd. Несталість, -ости, *f. В.* Unbeständigkeit, *f.* Wankelmuth, *m.*

Несталок, -лка, *m.* Wechselthierchen, *n.* (Amoeba).

Нестановитий, *a. Ф. s.* Nestanchig. [ziemt nicht.

Нестать, *adv. ПГ.* steht nicht an, Нестатечний, (-бчний), *a.* unbeständig, veränderlich; haltlos, unsolid, leichtfertig; 2) arm *Pa. I.* 375.

Нестатечність, (-бчність), -ости, *f.* Unbeständigkeit, Leichtfertigkeit, Unmässigkeit, Haltlosigkeit, *f. R.*

Нестаток, -тку, *m. s.* Нестаток, *Н. ЗЗ. Фр.*; *рл.* нестатки на щось Mangel an etw. *M. II.* 144; Dürftigkeit, Unmöglichkeit, *f.*; 2) erschöpfter Boden, *Фр.*; 3) Unbestand, Mangel an Ernst u. Festigkeit, *m. Н.* 225; 4) unbeständiger, wankelmüthiger Mensch. [статок.

Нестача, *f. Под. s.* Недостача, недостача, -ора, *m.* Ungethüm, Ungeheuer, *n. Пар.*

Нестелепа, *m. f. s.* Гамела.

Нестемний, *a. Н.* 230 wahr, echt, unzweifelhaft (*adv. М. + Б.* 16); *adv.* нестемно, *d.* нестемнісінько accurat. just, eben; nicht verdunkelt, *Кн. Пр. X.* 376.

Нестерпимий, *Ил.* нестерпний, *См.* нестерпчий, *С. II.* 228 unausstehlich, unerträglich. [bitterung.

Нестерпуча, *f. С.* unerträgliche Verletzung.

Нести, (несу, несеш), *v. a. s.* Носити; заносити 2) *Кн.* несе пустынею man fühlt dass man in der Wüste ist; 2) — яйці Eier legen; 3) — ся getragen werden, ziehen; несе ся чутка es geht, läuft das Gericht; *b)* — ся (Eier) legen.

Нестіглий, *a.* unreif.

Нестигнути, *v. n. s.* Невстигнути; *impers.* нестигло, нуж — kaum dass man sich erholte, da — *Мх.*

Нестідник, *m.* Bergsternblume, *f.* (Aster amellus).

Нестій, *adv. (В.) s.* Як-стій.

Нестіпний, *a. Зг. s.* Нездібний, geistesschwach, indolent.

Несторівка, *f.* Nhfl. des Céper.

Несторожкий, *a.* unbehutsam, unwachsam.

Несторбно, *adv. Кн.* unparteiisch.

Нестотно, *adv. См.* ganz so wie —, beinahe, *s.* Достоту.

Нестрепений, *a. Ос.* (61) IV. 31?

Нестріпний, *a.* unregelmässig, unförmlich; unharmonisch. [aus, *См.*

Нестрімно, *adv.* übermässig, über-

Нестя́м, *т.* нестя́млене, *н.* *Лу.* das Vergessen, Unwissenheit, *f.* Bethörung, *f.* Taumel, *т.*

Нестя́мний, *а.* † *М.* masslos.

Несха́бно, *adv.* ohne Bedenken, ohne Zweifel.

Несха́льчивий, *а.* *М.* II. 84 unbeugsam, unnachgiebig, unerbittlich, unachtsichtig. [*lie*, Abnormität, *f.*

Несха́дність, -ости, *f.* *ВВ.* Аномалія.

Несхо́дний, *а.* *Ч.* III. 271 nicht zum Durchgehen, unermesslich; 2) nicht abzutragen, sehr dauerhaft (v. Kleid).

Несхо́жий, *а.* — на се́бе sich selbst unähnlich, ganz verändert, † *М.*

Несуви́рний, *а.* unruhig, unbändig.

Несуме́нна су́ма, (*Фр.*) unermessliche Zahl, Unsummen, (*pl.*). [*unstreitig*.

Несупе́речно, *adv.* ohne Zweifel.

Несуства́чий, *а.* ungegliedert.

Несу́щий, *а.* s. Нездобний.

Несу́чка, *f.* Henne die gut Eier legt, gute Legehenne. [*sentlich*.

Несу́щний, *а.* *Ил.* zufällig, unwe-

Несча́зник, *т.* s. Базнік, (*vgl.* Сча́зник).

Несча́слений, *а.* unzählig, zahllos.

Несю́чка, *f.* s. Несу́чка.

Не́твар, не́твір, -ру, *т.* s. Не́твір.

Не́твёрдий, *а.* nicht hart, zart; schwach, *Ш.* II. 33. [*heit*, *f.* *ВВ.*

Не́тве́рзисть, -ости, *f.* Trunken-

Не́теме́шті, *v.* *а.* s. Не́тямити 1).

Не́тепи, *pl.* schlechter Hauf der sich nicht brechen lässt. [*erant*.

Не́терпимий, *а.* unduldsam, into-

Не́терпимість, (-піість), -ости, *f.* Unduldsamkeit, Intoleranz, *f.*

Не́терпли́вий, (-пел-), не́терпя́чий, (-пучий), *а.* ungeduldig; unduldsam; nicht aushaltend.

Не́терпли́вість, (-пел-), -ости, не́терпя́ча, *И.* 107 не́терпя́чка *Л.* 19, *f.* Ungeduld, *f.* — берé ко́го jmd wird ungeduldig.

Не́теч, не́теча, не́течина, *f.* nicht fließendes, stehendes Wasser; Sumpf, *т.*

Не́теча́нка, *f.* s. Найтича́нка.

Не́ти, *Дар.* (*Пр.* III. 17); не́тий, *Мі.* II. 63, *т.* † Sohn des Bruders od. der Schwester, Nefte, *т.*

Не́тик, *т.* — слаби́нга, Rührmich- nichten, Springkraut, *н.* (*Impatiens noli*

tangere). [*rig*, blasirt (не втирка́ти ся) §.

Не́ти́тїрний, *а.* (*Фр.*) nicht neugier-

Не́тифо́р, *т.* s. Никифо́р.

Не́ти́лько, (-ки), *adv.* nicht nur.

Не́тіпа, не́тіпанка, *Ч.* V. 1137, не- тіпа́ха, *f.* ungezogene, tölpische Dirne, Sudlerin, Schlumpe, Trulle, *f.*

Не́тле́нний, *а.* der Immerhungrige, s. Не́тля; 2) —, не́тлі́нний, unverweslich, *К.*

Не́тлі́не, *н.* *К.* Unverweslichkeit, *f.*

Не́тля, *f.* nimmersattes, immerhungriges Wesen, (*Ф.*); s. Не́нэ́лий; 2) Motte, *f.*; kleiner Schmetterling; Lithocolletis, *В.*

Не́то́, *conj.* — (denn) anders, geschieht das nicht —; не то (що) не — але (а́й) nicht nur nicht; nicht nur das, dass nicht; не то що, а не то geschweige denn, dass —. *Ог.* 209.

Не́топі́р, *т.* *В.* s. Лілі́к.

Не́то́тїжний, *а.* nicht identisch, *Кл.*

Не́то́тїжність, -ости, *f.* *Ил.* Nicht-identität, *f.*

Не́то́я, *f.* Art Pflanze.

Не́тра, не-тре́ба, *adv.* ist nicht nöthig, ist entbehrlich, man braucht nicht.

Не́тре́ба, *f.* *Н.* e. Berges.

Не́тре́бство, *н.* *См.* s. Не́потрі́бство.

Не́труд, *т.* s. Не́рба́.

Не́тру́жений, *а.* nicht arbeitsam; 2) müheles erworben. [*f.* *Агруд*, *т.*

Не́тря, (-а), *f.* Waldesschlucht, -kluff,

Не́тру́нтавий, *а.* §. nichtsnutzig.

Не́тутбу́ло. *Гр.* das gelang nicht.

Не́тя́га, не́тя́жище, не́тя́женька, *т.* *f.* obdachloser, armer, vielgeprüfter, unglücklicher Mensch, s. Бу́рла́к; *adj.* не́тя́зький, — ку́рїнь *КС.* IV. 505 der не́тя́ги (*pl.*). [*schwer, leicht*.

Не́тя́жний, *Св.* не́тя́жкий, *а.* nicht

Не́тя́к, *т.* s. Не́ти.

Не́тя́м, *т.* не́тя́ма, *К.* не́тя́мка *МШ.* *f.* besinnungsloser Zustand, Unwissenheit, Vergessenheit, *МШ.* *f.*

Не́тя́мити, *v.* *а.* sich nicht an etw. erinnern; 2) nicht gedenken.

Не́тя́мливий, *а.* *Ваг.* unbedächtigt; ohne Rückhalt. [*wusstlos*.

Не́тя́мний, *а.* — з дїву *Фр.* be-

Неува́га, *f.* s. Неува́жність, Ver- sehen, *н.* Неу- s. Нев-.

Неува́жене, *н.* *В.* Geringschätzung,

Verachtung, *f.* [achtsam, rücksichtslos.

Неувáжний, *a.* unaufmerksam, un-
Неувáжність, -ости, *f.* Unaufmerk-
samkeit, Unachtsamkeit, Rücksichtslosig-
keit, *f.* [щий.

Неувáдáемий, *a.* † *III.*s. Невáяну-
Неугаря́ющий, *a.* nicht verbrenn-
bar, *Top.*

Неудáча, неудáлий, & *s.* Невáча &

Неужíтний, *a.* unnütz, unbrauchbar,
B. [bringender Strich Landes, öder Boden.

Неужíток, -тка, *m.* keinen Nutzen

Неу́к, *m.* неу́кий, *a.* *R.* 41 ein Unwis-
sender, Ungelehrter; ungeschult, nicht
abgerichtet, unerfahren. [bar.

Неукло́нимий, *a.* *Kov.* unabwend-

Неуло́вимий, *a.* *Фр.* nicht zu fangen,
n. z. ergreifen, *n. z.* erhaschen.

Неумíлий, *У.* неумíтний, *Левч. a.*
s. Невмілий.

Неумíрний, *a.* *B.* unregelmässig.

Неу́мний, *a.* unvernünftig, dumm.

Неумо́вний, *a.* stumm.

Не-упо́вні, *adv.* *s.* Неспобний.

Неупра́вка, *f.* *Под.* (*ж. з.* 197) Un-
ordnung, *f.*; Misslingen, *n.* [te, *f.*

Неуро́жай, *m.* Misswachs, *m.* Missern-

Неуси́пний, *a.* *У. Фр.* *s.* Невсипу-
щий. [unablässig.

Неуста́нный, *a.* *He.* unaufhörlich.

Неусту́пність, -ости, *f.* *B.* Un-
nachgiebigkeit, *f.* [giebig.

Неуступча́вий, *a.* *Пар.* unnach-

Неути́шний, *a.* *III.* 387 *s.* Невтішно.

Неуто́млений, *III.* II. 59. неудо-

мливий, *Ле.* (-мімий), неутруді́мий,

У. s. Невтомлений.

Неуто́ральний, *a.* neutral.

Неуто́рійний, *a.* nicht giftig, (*B.*).

Неу́чий, *a.* *От. s.* Не́ук.

Не́форощ, *m.* *III.* *s.* Не́хворощ.

Не́фта, *f.* *Ко.* 76 *s.* На́фта.

Не́ха, *m. f. s.* Неро́ба.

Неха́й, *conj.* es sei darum, es mag sein,

lass (ihn, sie, es &); нехай що — gesetzt

dass — angenommen dass —, *s.* Неха́ти.

Неха́р, *m.* неха́ра, *m. f.* Sudler, *m. Gr.*

24; 2) —, неха́ринець (*B.*) Wolf; не́-

хар, *f. coll.* Raubthiere, *pl.* bes. Wölfe.

Неха́рний, неха́рний, *m.* (-иця, *f.*)

неха́рапу́тний, *a.* unrein, unsauber, un-

flätig, unordentlich; Sudler, *n.* (Sudel-

weib, *n.* feile, unflätige Dirne).

Неха́рність, -ости, *f.* неха́рство,
n. Schmutz, *m.*; Unordnung, *f.*

Неха́ти, *v. a.* mit *d. Infinit.* etw.
nicht thun wollen, etw. unterlassen, sich
von etw. enthalten.

Нехва́ла, *f.* *Зг. s.* Несла́ва.

Нехвалі́т, *m. Кв.* 430 Invalide, *m.*

Нехва́льний, *a.* nicht lobenswert,
n. belobt, *K.*

Не́хворощ, *m.* Feldbeifuss, römischer
Wermut, (*Artemisia campestris*). *Пом.*
III. 116. [wankend, fest.

Нехи́бкий, нехи́тний, *a.* *Біл.* nicht

Нехи́блений, *a.* nicht verfehlt, un-
fehlbar, *K.*; nicht falsch, aufrichtig, *Ки.*

Нехи́бний, *a.* fehlerfrei, correct,
genau.

Нехи́бнути, *v. n.* gewiss nicht aus-
bleiben; *impers.* ohne allen Anstand.

Нехи́рий, *a.* (*Ф.*) missgelaunt.

Нехи́ть, -оти, *f.* Antipathie, Abnei-

гung, *Пар.*; 2) —, нехи́тьма, *adv. s.* Не́хотя.

Нехла́нний, *a.* gefrässig; 2) grausam.

Нехла́юти, *v. a.* *Ф.* besudeln.

Нехла́юя, *m. f.* нехла́ю́йний, *a.* не-

хла́ю́иця, *f. s.* Неха́рний; нехла́ю́ство,
n. s. Неха́рність.

Нехо́рощкувати, *a.* unschön.

Не́хотя, нехотя́чі, не́хоч, *adv.* (eig.
ptc. zu нехотіти) ohne zu wollen, un-

willkürlich; хоч не́хоч magst wollen
oder nicht.

Не́хрест, *m.* не́христ, *m.* Unchrist,
Ungläubiger, Heide; Jude *m.* (der Un-
getaufte).

Нехто́лиця, *f. s.* Ніхтоніця.

Нехтува́не, *n.* *Біл.* Geringschä-
tzung, Ignorierung, *f.*

Нехтува́ти, *v. a.* nicht beachten,
nicht anerkennen; 2) zu nichte machen,
verderben, misshandeln.

Неце́ремо́вність, -ости, *f.* *He.*
Grobheit, *f.* Cynismus, *m.*

Не́цки, (*д.* не́цята), *pl.* Mulde, *f.*

Неци́бта, *f. II. n.* 65 Untugend, Ver-
worfenheit *f.* [bischen.

Неца́т, *adv.* gar nichts, nicht ein

Неча́е́вець, -вця, *m.* Kampfgenosse

des полко́вник Неца́й, *m.*

Неча́йний, неча́емий, неча́яний, *У. a.*

unerwartet, unverhofft; 2) hoffnungs-

los, desperat; (-а́янно, *adv.* *M.* III. 118).

Неча́р, *m.* (*pl.*) *s.* Яничар, *КС.* VIII. 267.

Нечасовій, *a.* unzeitig, früh, *Ф.*
 Нечёмник, *m.* *Ф.* Taugenichts, *m.*
 Нечепура, *Ст.* (-уруха), *f.* *s.* Нечіпа, нечепурний, *a.* Не чепурний.
 Нечесані панночки, *pl.* Gretel im Busch, *f.* (*Nigella damascena*).
 Нечесть, нечестівість, -ости, *f.* нечестие, *n.* *К.* Ehrlosigkeit, Niederträchtigkeit; Ruchlosigkeit, Gottlosigkeit, *f.* 2) нечесть, Schande, Schmach, *f.*
 Нечестівець, -вця, *m.* нечестивий, *a.* der Ehrlose, Nichtswürdige; ruchlos, gottlos.
 Нечестний, *a.* *s.* Не-ч. чесний.
 Нечётний, *a.* *Пар.* *s.* Нечиткий.
 Нечётність, -ости, *f.* Unleserlichkeit, *f.* [umsonst, weshalb wohl.
 Нечім (то), *conj.* weswegen nicht
 Нечисть, *f.* alles Unreine, *Еф.* 36. *coll.* unreine Geschöpfe, Canaille, *ТР.* 29.
 Нечістий, *a.* unrein, unsauber, unlauter; 2) unheimlich, nicht geheuer, *s.* *a.* *m.* der böse Geist, Teufel, *m.*
 Нечістість, -ости, нечистота, *f.* Unreinigkeit, Unsauberkeit; Unkeuschheit, *f.*
 Нечиткий, (-тєльний), *a.* *Term.* unleserlich, unlesbar.
 Нечіпай-зілє, *n.* *s.* Переступень.
 Нечоловічий, *a.* *К.* übermenschlich.
 Нечувалий, *Ст.* нечуваний, *a.* un-erhört. [wusslos, sinnlos.
 Нечувствєнний, *a.* gefühllos, be-
 Нечувствєнність, -ости, *f.* нечувство, *n.* *Пу.* Gefühllosigkeit, *f.*
 Нечуй, *m.* *Ф.* *Поез.* (67) 39? purer Geist; нечуя-ангіль, 130 Genius, *m.*?
 Нечуй-вітер, *m.* Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium*); 2) Nabhichtskraut, (*Hieracium pilosella*).
 Нечумазний, *a.* *К.* I. 308 nicht hübsch; ungeschickt, plump.
 Нечупайда, *f.* нечупарний, *a.* & Нечепура &.
 Нечуть, *adv.* *Пу.* kaum hörbar, leicht.
 Нечутий, *a.* III. II. 225 *s.* Нечувалий.
 Нечутливий, *a.* *Ст.* unempfindlich.
 Нечутний, *a.* *gew.* *adv.* нечутно, ist nichts zu hören, man hört nichts neues.
 Нешанба, *f.* *Под.* *s.* Непочитанє.
 Нешановлявий, *a.* до когось *К.* für jmdn keine Achtung habend. [Bohrer.
 Нешивальний, *a.* — свєрлик Art
 Нєшищє, *aug.* *n.* *s.* Нєха.

Нєшпєргáč, *m.* *s.* Лилїк.
 Нєшпєтний, *a.* *pol.* nicht garstig.
 Нєшпир, *m.* *s.* Сумрák; 2) *pl.* нешпори, *pl.* Vesper, *f.*
 Нєшта, нєчта, *f.* *Ф.* Dirne, Hure, Metze, *f.*; 2) *s.* Нєчєсть 2).
 Нєщадїмий, *a.* *H.* 32 keiner Schonung wert, nichtsnutzig, verworfen, verwerflich, *M.* [sichtslos.
 Нєщадний, *a.* schonungslos, rück-
 Нєщаслївець, -вця, *m.* нещасливий, *a.* нещастник *МШ.* (-ипя, *f.*) нещастний, (-сний), *a.* unglücklich; unselig, unglücklich.
 Нєщаслївїсть, *n.* 198 нещастність, *B.* -ости, *f.* Unglück, Elend, *m.* Calamität, *f.*
 Нєщастє, *n.* Unglück, *n.* Unglückseligkeit, *f.* [Нєчислєнний.
 Нєщєтний, *a.* *ЛД.* *КС.* IV. 491 *s.*
 Нєщїрїсть, -ости, *f.* Mangel an Aufrichtigkeit, *m.* Missgunst, Unlauterkeit, Falschheit, *f.*
 Нє-що, *conj.* не-щобї geschweige denn, desto mehr, *МШ.*; не що дано ще — nicht eben gar lange her, als — *Кн.*
 Нє щоб, *adv.* *Кв.* 43 nicht viel.
 Нєявний, *a.* nicht sichtbar, *n.* offenbar *n.* klar *Зє.*
 Нє-як, *adv.* nicht anders, ohne weiters.
 Нєяково, *adv.* *s.* Нїяково.
 Нєялий, *a.* ungeziemend, unrecht, nicht schicklich; unzüchtig; ungeschickt.
 Нєясить, *f.* † *К.* Kropfgans, *f.* (*Pelecanus*). [kel.
 Нєясний, *a.* undeutlich, unklar, dun-
 Нєясність, -ости, *f.* Undeutlichkeit, Unklarheit, Dunkelheit, *f.*
 Нє, *conj.* *Оц.* §. 257. *Гол.* *гр.* 217 *s.*
 Нї I. und Не.
 Нїв, *m.* *Ч.* I. 10. *s.* Нїв.
 Нїва, *f.* *coll.* нївє, *n.* нївя *pl.* *IT.* Acker, *m.* Ackerfeld, *n.* Flur, *f.* Gefilde, *n.* *adj.* ниванїй.
 Нивина, *f.* Neu vom Ackerfelde, *n.*
 Нивомїрка, *f.* -колосївка Getreide-Laubkäfer, *m.* (*Anisoplia fruticola*) *B.*
 Нивоштбжити, *v.* *a.* *s.* Ничтбжити.
 Нивянка, *f.* *Sherardia argensis*.
 Нїгда, нїгди, *adv.* *s.* Нїкблї.
 Нїджа, *m.* *f.* *s.* Недолугий.
 Нїдїти, *v.* *n.* schwinden, vergehen, abnehmen, verkümmern. [Нїзкий.
 Нїже, *adv.* *сотпар.* (*B.*) = нїзш · *s.*

Нижний, (-й), *a.* unter, Nieder.
 Нижний, *m.* Untermann; Bube (im Kartenspiel) *m.* Ч. III. 45. ГШ.
 Нижня, *f. coll.* die Unterbeamten (*pl.*), Dienstmannschaft, *f.* (Gendarmerie etc.).
 Низ, *m.* der untere Theil, das Untere; das der Mündung e. Flusses nähere, unterwärts liegende Land, *vgl.* Поділе, низина; Souterrain, *n.* низом, *adv.* unterwärts, niederwärts; на низ *P.* I. 8; до низу *Кч.* 5. в низ 179 nach unten hinab, bis hinunter, herunter, niederwärts.
 Низъ, *f.* (Фр.) Tiefland, *n.*; jene Richtung in der das Wasser hinabläuft.
 Низанка, *f.* *s.* Низка.
 Низати, (нижу, нижеш), *v. a.* aufreihen, -fädeln, -ziehen; *холод менє ниже Шог. 16 es durchzieht mich ein Frösteln; 2) — ся *M.* II. 113 sich durchschlingen, sich schlängeln.
 Низень, низина, *f.* Niederung, *f.* niedrig gelegener Ort; Thal, *n.*
 Низити, (нижу, низиш), *v. a.* niedriger stellen, jmdn herabsetzen.
 Низити, *v. n.* herabgehen, -kommen, -gelangen, -steigen *Ш.* I. 237.
 Низка, *f.* etwas Aufgefädeltes, Angereihtes; — наместа Korallenschnur, -kette; — цибулі Kranz etc.
 Низкий, (-зк- (*d.* низенький, -бнький), *a.* niedrig; *нидериächtig, gemein.
 Низкість, -ости, *f.* Niedrigkeit; *Niederträchtigkeit, Gemeinheit, *f.*
 Низкоділ, -бу, *m.* Мак. низовина Левч. низота, ВВ. *f.* *s.* Низень.
 Низкорослий, *a.* niedrigwachsend.
 Низовий, *a.* am низ, (низъ), liegend, am niederen Laufe e. Flusses, in der Niederung. [Tasche, *f.* Loch, *n.*
 Низок, -звка *m.* Höhle, Nische, Grube;
 Низпослати, *v. a.* † hinsenden; 2) spenden, *Ш.* II. 238. [gestürzt.
 Низриновенний, *a.* К. † herабник, *int.* (*adv.*) zu нікати 1).
 Никадій, нікуда, *s.* Нікуда.
 Нікати, *v. n.* schnopern, schneibend riechen, *P.* I. 11 herumflunkern, gucken; 2) sich niederdrücken.
 Нікіцько, *adv.* *Иг.* 84 nicht im mindesten, gar nichts. [Гол.
 Ніклáва, *f.* linker Nbf. des Дністрé, Ніклий, *a.* schwach, zart, *Зг.*
 Ніклюшка, *f.* Microgaster, *B.*

Никнути, *v. n.* schwinden.
 Никола́й, (-бла, *d.* -ольцо, -олуно, -блка), *m.* Nikolaus, Niklas, *adv.* Никблин, (-блчин). [поле, *B.*
 Никола́ецъ, -айця, *m. s.* Пожити-Никола́йки, *pl.* St.-Niklasgeschenke für Kinder, *pl.*
 Никбли, *adv.* *s.* Нікблм.
 Никбльщина, *f.* Gastgelage am Tage des heil. Nikolaus (9. Mai a. St.), *n.*
 Ни-кѹс, *adv.* nicht ein bischen, gar nicht. [„Unaussprechlichen“ selbst.
 Нильвѣ, по самє — *Кс.* 51 bis zum Нимє, *Ф.* (Иов. 50) wird nicht (mit *d.* *Infinit.*), *s.* Имѣти.
 Нимохід, -ода, *m.* Nachtwandler, *m. ?*
 'ниний, *a.* МШ. (Ис. III.) *s. d.* folg.
 Нині, ниніка, (-каль, -калі), нинька, (-ки), ниночки, *adv.* heute; jetzt.
 Нинів, *m.* *N.* e. Berges.
 Нинішний, *a.* heutig; jetztig; von heute.
 Нинішність, -ости, *f.* *КУ.* heutige Zeit, Jetztzeit, Gegenwart, *f.*
 Ниняти, *v. n.* in *d.* Kinderspr. *s.* Спати.
 Ніпа, *f.* *rum.* *У.* dicke Schar.
 Ніпавий, *a.* naschhaftig. [keit, *f.*
 Ніпавість, -ости, *f.* Naschhaftig.
 Ніпати, *v. n.* nippen, tasten; *s.* Гнипати. [(Podiceps), *m.*
 Нірець, -рця, *m.* Taucher; Steissfuss
 Нірище, *n.* Höhle, *f.*
 Нірка, *f.* *Нiere, f.*; 2) *s.* Нурок, прбнурецъ; *adv.* нирковий Nieren.
 Нирковатий, *a.* nierenförmig.
 Нирнути ниряти, *v. n.* untertauchen.
 Нирцєм, нирці, *adv.* untertauchend, geduckt, *Ог.* 114. [стїти у корб.
 Нирювати, *v. n.* у корб §. *s.* Гона́та, *f.* *ТР.* 33. 346 das sich ablösende Streifen an der Schneide; 2) die Schneide selbst.
 I. Нйти, (нию, ниш), *v. n.* dumpfen Schmerz fühlen, in Gram sich abhärmen, sich ängstigen. [stücke beim Webstuhl.
 II. Нйти, *pl.* zwei hölzerne Werk-Нйтиці, *pl.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae). [f. Faden, Zwirn, *m. pl.* Garn, *n.*
 Нйтка, нйтчина, *См.* (*d.* нйтчка, Нитковатий, *a.* fädllich, fadenförmig.
 Ниткоплет, *m.* scherzh. *Вейн.* des Webers: Fadenverwickler, Zwirnverdreher, *И.* 246. [annotinum.
 Нитба, *f.* пядич — Lycopodium

Нитувати, *v. a. s.* Нютувати.
 Нитчак, *m.* Fadenwurm, *m.* (Mermis) *B.*
 Нитчатиий, *a.* fadenförmig.
 Нїтяльниці, *pl.* Garnaufzug, *m.*
 Нїтяний, *a.* zwirnen, Zwirn-.
 Ниць, *adv.* mit dem Gesichte zur Erde, nach unten.
 Ницьак, *m.* ein Niederträchtiger, *K.*
 Ницелбз, *m.* kriechende Weide (Salix repens).
 Нїцїий, *a.* niedrig wachsend: -а лоза *Еф.* 21.30; gesenkt, demüthig, *Kv.* 263. 267; 2) niederträchtig, *K.*; нїця собака *H.* 61 heimtückischer Hund. [heimlich.
 Нїцьки, *adv.* gebeugt, geduckt;
 Нїцько! *int.* Lockruf für Lämmer.
 Нїця, *f. dim.* *H.* 295 *s.* Нїчка.
 Нич, *pron. n.* nichts, *s.* Нїчб.
 Нїчгїд, -ода, *m.* ein Nichtsnutziger.
 Ничельниці, ниченїці, (*d. йчки*), *pl.* Zettel, *m.* Kette (zu e. Gewebe), *f.* *Аль.* 407; (*sgl.* йця, *f.* *Гол.* III. 439).
 Ничемний, *a. s.* Нїкчемний.
 Ничипїр, -бра, *m.* Nicerphorus.
 Нїчка, *f.* Göttin als Nachspinnerin;
 2) — непрімїтка, Acker-Kleinling, *m.* (Centunculus minimus).
 Ничбгїий, *a.* *Ч.* VII. 551 = нї-до-чбго, nichtsnutzig.
 Ничбїй = ничбго = ничб *s.* Нїчб.
 Ничоман, *m.* Habenichtes, *m.* *Пар.*
 Ничтбжити, *v. a. s.* Нївечити, нї-цїти. [stöbern, wühlen.
 Нишпорити, *v. a. A-I.* schnüffeln,
 Нищета, нищотá, *f.* Dürftigkeit, Armut, *f.* [arm, dürftig; Bettler, *m.*
 Нїщїий, нищук, (-ун), *m.* *Зак. a.*
 Нищїтель, *m.* Vernichter, Vertilger, Zerstörer, *m.* [heerend, *Пол.*
 Нищїтельний, *a.* verwüstend, ver-
 Нїщїти, *v. a.* vernichten, vertilgen; zerstören.
 Нищїти, *v. n. s.* Нїдїти.
 Нїяк, нїякий, & *s.* Нїяк &.
 I. Нї, *conj.* nein; нї-же-нї gar nicht, nicht im mindesten; нї — нї, (анї — анї) weder — noch, *Ч.* V. 458; не... анї... нїже weder — noch — noch, nicht einmal *III.* II. 68; нї-для-чбго *C. I.* 211, нї-за-для-чбго *Ме.* 365 нї за що, вї прб що, нї з тбго нї з сьбго ohne einen Grund, um nichts, *Лев.* нї сїло нї пáло, нї дай нї підї, *Зар.* ganz unverhofft;

нї сáк-нї тák weder so; noch so, nicht gut, so leidig, so elend; нї за сé нї за тó, — сесé нї за тотó für nichts und wieder nichts; хто-нї wer nur, wer nur immer.
 II. Нї = мя = мене, *Accus. sgl.* *pron.* mich *Ог.* 129. [unversehens.
 Нїбéзда, *adv.* *Га.* II. 55. unvermuthet,
 Нїби, нїби то, *conj.* wie wenn, als ob, gleichsam, gleich als, *Ог.* 210.
 Нїв, *g.* нбва, Neumond, *m.* (häufiger новїй мїсяць).
 Нївечити, *v. a.* zu nichte machen, vernichten, vereiteln; 2) thätlich miss-handeln. [derben.
 Нївечїти, *v. n. T.* verkommen, ver-
 Нївжé, *Щог.* *s.* Невжé. [was; Nichts.
 Нївїть-що, *C. I.* 18 man weiss nicht
 Нїворот, *m.* -отом итї, *Фр.* in Zer-
 стörung, in Verfall kommen; 2) irren, durcheinander gehen.
 Нїгá, *f.* *Ч.* IV. 299 Weichlichkeit, Verzärtelung, *f.* *Пом.* III. 109 das Kosen.
 Нїгдé, (нїдé), *adv.* nirgends; нїгдé-нїчб gar nichts; нїгдé дїти ся *Ог.* 118 nothwendig, unvermeidlich; н. правди дїти mann kann die Wahrheit nicht ver-
 bergen.
 Нїгїч, *m.* Nichts, *n. Cm.* (*Пр.* VII. 414).
 Нїготь, *m. s.* Нбготь, *B.*
 Нї-гý! *int.* zum Antrieb der Pferde.
 Нїгди, *adv. pol. s.* Нїкбли.
 Нїдїха, *f. N. e.* Berges.
 Нї-до-кбго = до нїкбго *III.* II. 257.
 Нїдрицяя, *f. s.* Сорбмиця.
 Нїдрб, *n. Зг. s.* Нáдрб. [ця.
 Нїдровїй, *a.* -é корїтце *s.* Ложнїй-
 Нїж, *g.* ножá, *m.* Messer, *n.*
 Нїж, *conj.* (bei *Comparat.*) als, wie, denn.
 Нїжáден, -дна, -дне, *pron.* kein, gar kein.
 Нїже, *conj. s.* Нї I. [keit, *f.*
 Нїжéне, *n. M.* Liebkosung, Zärtlich-
 Нїжїти, *v. a.* корб liebkosen, zärtlich für jmdn sein, verzärteln, verweichlichen; 2) — ся зо злбети *Ф.* vor Grimm vergehen.
 Нїжка, нїженька, (-ечка), *f. dim.* Füßchen, *n.* Fuss, *m. s.* Норá.
 Нїжкувати, *v. n.* von Schafen: zu-
 sammenkommen u. mit Füßen stampfen.
 Нїжнá, *f.* Messerscheide, Säbelschei-
 де, *f.* (*Ласт.* 246).
 Нїжнїй, *a.* Fuss-.
 Нїжнїй, *a.* fein, zart, zärtlich, mit

Zartgefühl; 2) verzärtelt, verzogen *Kв.* 131.

Ніжність, -ости, *f.* Zartheit; Zärtlichkeit, *f.*

Ніжчата, *pl. n. s.* Ніжка. [beitscheue.

Ніза, *m. f.* Weichling, Zärtling, der Ar-

Ні-защо, ні-зац, *s.* Ні І.

Ніздра, *f.* Rückseite des Leders, *s.* Мяздра, мяздро.

Ніздри, ніздра, *pl.* Nüstern, Nasenlöcher, *pl. bes. des* Pferdes). [te, ? *s.* Нізка.

Нізка, *f. Ф.* (Пос. 21) Ring in einer Ket-

Нізя, *s.* Нільга, нельзя.

Ніковатий, *a. s. m. N. e.* Berges.

Нікблї, *adv.* nie, niemals, niemehr; менї — ich habe keine Zeit; 2) zur unrecchten Zeit.

Ніколїти ся, *impers.* -ить ся кому́ jmd hat keine Zeit, *Левч.*

Нікблїство, *n. K.* (*Хата.* 179) Mangel an Zeit, keine Zeit. [кблїщина.

Нікблїщина, *f. Ч. III.* 184 *s.* Нінібтрий, *a. s.* Ніжаден.

Нікб, *s.* Ніхб.

Нікўди, (-да), *adv.* nirgends, *n.* wohin; — кчёмний *s.* Нікчёма.

Нікўс, нікўщик, *s.* Нікўс.

Нікчёма, *m. f. Ст.* нікчёмник, нікчёмаен, *M. II.* 151 нікчёмний, *a.* Taugenichts; nichtig, geringfügig, bedeutungslos; 2) nichtswürdig, niederträchtig.

Нікчёмнїти, (-нїчїти), *Кв. v. a.* entwürdigен, erniedrigen, niederträchtig machen, verderben.

Нікчёмнїця, *f. K. Б.* Geringfügigkeit, Kleinigkeit, Albernheit, *f.*

Нільга, *adv. K.* unmöglich *Оз.* 117.

Нільовець, -вця, *m.* Nilpferd, *n.* (Hirpotamus amphih.).

Нїм, *adv.* ehe, bevor; bis.

Нїмак, нїман, *Левч. m.* ein Stummer.

Нїмєнщина, *f.* Land am Flusse Njemen, *K.*

Нїмець, -мця, *m.* ein Deutscher.

Нїмєцкїй, *a.* deutsch.

Нїмєччина, *f.* Deutschland, *n.*

Нїмїй, *a.* stumm; -а хорбба nicht erkannt. [Wesen).

Нїмїна, *f.* Thier, *n.* (eig. stummes

Нїмїця, *f.* — чорна Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger). [stummen.

Нїмїти, *v. n.* stumm werden, ver-

Нїмка, нїмкїня, (*д.* нїмочка), *f.* eine Deutsche.

Нїмно, *adv.* — рббїть ся кому́ jmd wird befangen, beklommen, verstimmt.

Нїмоватїй, нїмєнькїй, *a.* etwas stumm, halbstumm; stammelnd.

Нїмота, *f.* Stummheit, *f.* [Нїмїти

Нїмотїти, *У.* нїмуватїти, *K. v. n. s.*

Нїмра, *m. f.* нїмравїй, нїмровбкїй, *a.* undeutlich, unverständlich sprechend; 2) nicht offen in die Augen schauend, mit gesenktem Blick.

Нїмрати, *v. n.* undeutlich, unverständlich sprechen, nuscheln.

Нїмчá, -áти, *n.* kleines, noch nicht sprechendes Kind.

Нїмчáй, *H.* 21. нїмчўра, *m. aug.* (*д.* нїмчик.) нїмчїн *s.* Нїмець.

Нїмчїти, *s.* Знїмчїти.

Нїнащо, нїнац, *m. n.* Taugenichts, *m.*; 2) нї-на що бўло купїти *Кв.* == не бўло за що. [ziger.

Нї-бднїй, нї-одєн, *a.* nicht ein ein-Нї-о-чїм, *Св.* == о нїчїм.

Нї-по-о-чбму == по-нїчбму für Nichts, um den Spottpreis.

Нїпрб, *m. s.* Днїпрб, *Левч.* [serables.

Нїпрох, *m.* (*Фр.*) etwas Schábiges, Мї-

Нїраз, нїразєнник, нїразчўк, *m.* Teufel, *m.*

Нїрка, *f.* Nörz, *m.* kleine Fischotter.

Нїс, *g.* нбса, *m.* Nase, *f.* [eitel, *Ф.*

Нїсенїтнїй, *a. T.* albern, nichtig,

Нїсенїтнїця, *f.* Albernheit, albernes, fades Zeug, Schnurpfeiferei, *f.* Unsinn, *m.*

Нїскїльки, *adv. Ч. III.* 76 gar nichts.

Нїстр, *m. s.* Днїстєр, &; нїстрбве

Уферстрих дес Днїстєр; нїстрбване,

pl. Bewohner des Dniesterufers (*s.* Побережцї), *pl.*

Нїсчїмнїй, *a. H.* 241. *Оз.* 102 [нїсч-чїм-єн], ungewürzt, pur, ohne Fleisch, Speck etc. gekocht.

Нїт, *adv.* ist nicht da, ist nicht mehr da *Оц.* § 223; nein (*B.*).

Нїтїти, *v. a. s.* Обнїтїти; 2) ся sich ducken, lauern, *K.*; *b)* -ить ся снїг таут auf. [Motte, *f. s.* Нїтля.

Нїтка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Phalaena);

Нїткати, *v. n.* „nein“ sagen, läugnen, abschlagen.

Нїтнїк, *m.* Helianthemum vulg.

Нїхоть, *m. s.* Нбготь.

Нїхтб, *g.* нїкбго, *pron.* niemand.

Ніхто́вця, *f.* ein niederträchtiges, unwürdiges Weib.

Ні́ц, *s.* Нічó, *нич.* [tiefe N.

Ні́цька́ ніч, *H.* 149. *M.* ganze Nacht;

Ні́цувати, *v. a.* *H.* 1 zu nichte machen, vereiteln.

Ні́ч, *g.* но́чи, *f.* Nacht, *f.* — почувати die N. zubringen; пу́стити на ніч übernachten lassen, beherbergen.

Ні́чвї́д, ні́чвї́док, -дка, *m.* Fledermaus, *f.*; 2) Nachtschwalbe *f.* (*Caprimulgus europ.*). [Оц. § 164.

Ні́чий, -ія, -іє, *pron.* niemandes,

Ні́чичі́рк, *adv.* keinen Mucks, mäuschenstill.

Ні́чка, *f. dim. s.* Ніч; 2) weiblicher Poltergeist, Nachtgeist, Nachtmahr, *f. He.* (*Пр.* IX. 500); 3) *s.* Ні́чвї́д 1).

Ні́чкувати, *v. n. s.* Почувати.

Ні́члї́ва, *f.* Nbf. des Дністер.

Ні́члї́г, (-ніг), *m.* Nachtlager, *n.* Оз. 70.

Ні́члї́жанін, *m.* der Uebernachtende; der mit Pferden auf d. Hutweide übernachtet.

Ні́чний, ні́чній, *Ст. a.* Nacht,

nächtlich; *adv.* ні́чно *Me.* 429 Nachts.

Ні́чний, *m.* Nachtwächter, (*Ф.*), *m.*;

2) *pl.* Nachtfalter, *pl.*

Ні́чнийця, *f.* Eule, *f.* (*Strix*) *Ф. Поез.*

(67)20; 2) *pl.* Eulen, Nachtfalter, (*Noctuae*);

3) zusammengesetzte Angel für die Nacht ausgelegt, (*B.*). [sehend.

Ні́чно́вї́дний, *a.* *Мог.* in der Nacht

Ні́чó, ні́чóго, (*d.* ні́чогі́сько, -ієнько),

pron. n. nichts; мені́ ні́чóго я ні́чóго

P. II. 21 mir ist nichts (übles vorgefallen);

that nichts, schad't nichts

P. I. 14; ні́чóго ді́ля um nichts, um-

sonst, vergeblich; *Оц.* § 160.; 2) so

ziemlich, geht wohl an, annehmbar, ge-

nug gut, hübsch & : она́ собі́ ні́чó. *Оз.* 118.

Ні́чóгий, *a.* *Ч.* II. 409 nichtsnutzig,

= ні́ до чо́го.

Ні́чогі́ч, *adv.* gar nichts.

Ні́чóжний, *a.* eitel, vergeblich.

Ні́щї́мниця, (ні́щї́м-), *f. s.* Ні́се-

ні́тниця (*л. с.* 36).

Ні́щó, *s.* Нічó, sehr wenig; ні́що

мені́ то́го робі́ти es ist für mich eine

Kleinigkeit, — *b)* habe keinen triftigen

Grund dies zu thun. [mit nichten.

Ні́як, *adv.* auf keine Weise, gar nicht,

Ні́який, *a.* kein; 2) nichtsnutzig,

nicht zu brauchen, якійсь — verkommen, schlecht; 3) якóсь ні́яко, ні́яко во ко́му́ ist für jmdn unthunlich, ungeziemend, schickt sich nicht.

Ні́яковий, *a.* kein; 2) nicht deutlich, *n.* erkenntlich.

Ні́яко́сь, *adv.* *С.* II. 130 *s.* Неняче, einiger-, gewissermassen, eigens. [pfen.

Ні́ячити, *v. a.* ко́го́ jmdn arg schimpfenати, = не зна́ти, (*Фр.*) es ist unbekannt, *Оз.* 94.

I. Но! *інт.* nun! auf! wohlan!

II. Но, *conj.* aber, allein; sondern;

doch; но прені́! doch einmal! *Оц.* § 257.

3. *Оз.* 209; 2) *s.* Інó, що-но (що́ й

но́) kaum dass, eben, gerade. [Новї́к.

Новáк, *m.* *Ч.* I. 10 Neumond, *m.*; 2) *s.*

Нóвати́нь, *f.* Auswuchs auf e. alten

Eichenbaume, *m.* [новотáр, *m.* Neuerer, *m.*

Новáтор, *Оз.* новї́тель, *Term.*

Новї́зна, *f.* *B.* новатóрство, *n.*

Neuerung, *f.*

Новї́й, *a.* neu; — місяць Neumond, *m.*

Новї́к, *d.* новї́чок, -чка, *m.* No-

viz(e), Novitius; Neuling, *m.*

Новина́, (*d.* новї́нка), *f.* das Neue,

Neuigkeit, *f.*; 2) neu umgepflühtes, zum

ersten Male bestelltes Grundstück, Neu-

bruch, *m.*; neue Ansiedlung; 3) neuer

Aufzug der Leinwand, neue L.; 4) *pl.*

новинкі́ Zeitungen, *pl.*

Новинка́р, *m.* Neuigkeitskrámer, *m.*

Новинá, -я́ти, новина́тко, -тка, *n.*

das Neugeborene, das Kleine, *Ст.*

Новї́ця, *f.* Novize, *f.* *Ч.* III. 392?

Новї́ний, *a.* -е по́ле *s.* Новина́ 2).

Нові́сенський, (-ієнький), *a.* ganz

neu, neubacken, *Пом.* III. 108.

Нóвість, -ости, *f.* Neuheit; Neue-

rung, *f.* *Term.*

Новї́тний, *a.* neu, jetztig, modern.

Новобра́нець, -нця, (-бра́нчик),

m. новобра́ний, *a.* der Neuerwählte,

Neuausgehobene, Recrut, *m.*

Новобра́нка, *f.* neu Aufgenomme-

ne, Novize, *f.*

Новові́рець, -рця, *m.* der Neube-

kehrte, Neugetaufte, Neophyt, *m.* *Зг. К.*

Новові́рство, *n.* neuer Glaube.

Новодра́нка, *f.* *H.* 219 *s.* Дра́нка.

Новоже́нь, *n.* *Ч.* I. 68?

Новоже́нець, -нця, *m. gew. pl.* -і́нци

die Neuvermählten.

Новозавітний, новозакбний, *a.* neuteamentlich. [neugezimmert.

Новозрублений, *ptc.* neugehaut, Новолітний, *a.* Neujahrs-. [м. Пар. Новолітник, *m.* Neujahrsgratulant, Новолітувати, *Ч. III. 2.* новолітствувати *Пар. v. n.* zum Neujahr wünschen, gratulieren. [-geld, *n.* Пар.

Новолітщина, *f.* Neujahrs Geschenk, Новобдний, *a.* neumodisch. [ren.

Новонароджений, *ptc.* neugebo- Новонастанє, *n.* Пу. Neuerstehung, Wiedererschaffung; neue Verfassung, *K.*

Новобрядний, *a.* neuen Ritus. Новоприбувший, *a.* neu ange-

kommen, *Фр.* [Säen gepflügter Acker. Новоріа, *f.* im Frühjahr vor dem

Новорождєнець, *Ч. IV. 8.* (-рождєнець, *Ваз.*), -нця, *m.* der Neugeborene.

Новорочний, (-рїч-), *a.* Neujahrs- Новорочник, *m.* Almanach, *m.*

Новосад, *m.* neue Pflanzung. Новосвітний, *a.* der neuen Welt,

der Neuzeit, der Jetztzeit angehörig, modern, *Зар.*

Новоселіяця, *C. II. 101* новоселівка, новосїлка, *f.* новосїлє, *n.* neue Ansiedlung, neues Haus, neue Wohnung, neuer Haushalt.

Новосївець, -вця, *m.* N. e. Berges. Новосїлєнець, -нця, *m.* der Neuangesiedelte.

Новосїдиця, (-дниця, *B.*), *f.* frische Spur auf frisch gefallenem Schnee. Новотар, *m.* Term. s. Новатор.

Новотвір, -твору, *m.* новотворєтво, *n.* Пол. Neubildung, *f.*

Новохрєщєнець, -нця, *m.* III. II. 175 der Neugetaufte, Neophyt, *m.*

Ногá, *f.* Fuss, *m.* Bein, *n.* *на ногáх auf den Beinen, in Bereitschaft; на одній ногї flugs, schnell; ногá за ногóв Schritt, vor Schritt, langsam; до горї ногáми verkehrt durcheinander; вїтяти до ногї mit Stumpf u. Stiel aushauen; в ногї пугїти ся Reisaus nehmen; упáсти кому в ногї, до нїг, zu den Füßen fallen; збїти когó з нїг jmdn zum Fallen bringen, погáвити когó на ногї jmdm auf die Beine helfen, jmdn in bessere Umstände versetzen; задєрти ногї crepiieren, sterben §.

Ногавїцї, *pl.* Unterhosen, *pl.* (sgl.)

ногавїця eine Hose); ногавкї, *pl.* Oberhosen, *pl.* [4-ter Th. der куна.

Ногáть, *f.* † 20-ster Theil der грївна, Ногїтка, *f.* Ringelblume Todtenblume, *f.* (Calendula offic.).

Ноготь, *g.* нїгтá, *pl.* нїгтї, *m.* Nagel (am Finger, an d. Zehe), *m.*

Ноготки, *pl.* s. Нáгїдки. Ногочєлюста, *pl.* Kieferfüsse, *pl.*

Ногтик, *m.* s. Кóстрик. Нóв, *g.* Нóя, *m.* Noah, *adj.* Нóвий.

Нóвїна, *f.* Versteinerung, *f.* Petre- fact, *n.* vgl. das vor.

Ножáка, *m.* aug. s. Нїж, grosses Messer. Ножаний, *a.* Fuss-, mit Füßen be-

weglich, s. Нїжнїй. Ножар, *m.* Messerschmied, *m.* B. [500.

Нóжен, *g.* ножнá, *m.* Scheide, *f.* РС. IV. Нóженє, *n.* coll. Fussglieder, Zehen, *pl.*

Нóженька, *f.* dim. s. Ногá, нїжка. Нóжик, (-ичок), *m.* dim. kleines

Messer. Нóжицї, нóжницї, *pl.* Schere, *f.* Нóжище, *n.* aug. s. Ногá; 2) s. Нїж.

Ножівник, *m.* Messerscheide, *f.* B.; 2) s. Ножар, *Пар.*

Ножковє пўщєнє *Марк. 153* Fleisch- wochen, wann гижкї, дрегї, (kalte Füße) gegessen werden. denn!

Нож-но — нож! nun denn! auf

Нозрáвий, *a.* s. Носáгий 2); смар- кáгий. [zwischen zwei Bächen.

Нозрїця, *f.* dreieckiges Feldstück. Нозровїй, *a.* s. Носовїй.

Нозрювáтий, *a.* Под. порóс. Нойнáя, нóв. *pron. demon.* s. Оний, нóн.

Ноївка, корáбиця- Noahs Arche (Arca Noae). [fen, Шог.

Нóкнуги на когó: но! но! зуги- Но-лє! *int.* s. Ну-же!

Номáдний, *a.* nomadisch. Нон, нонá, нонó, *pron. jener*, s. 'Онон

Ог. 57. *Иг. 8. Kst.*

Нонáшок, etc. s. Нанáшко. Норá, *f.* unterirdische Höhle, Erdloch,

n.; 2) Quelle, *f.* Норвежїн, *m.* Norwege, *m.* См.

Норєць, -рця, *m.* Ч. II. 17 s. Нур, нурєць. [cementaria).

Нóрик, *m.* Minirspinne, *f.* (Steniza Норїстий, *a.* quellenreich, *Пар.*

Норїця, *f.* Feldmaus, *f.* (Hypudaeus (arvalis), *Пол.*; 2) Eingeweidewurm, *m.*

Helminthes). [Нóров.

Норівки, норівоньки, *pl. dim. s.*

Норіти, *v. n.* quellen, sprudeln, hervorrieseln.

Нóров, *m. gew. pl.* нóрови, норová, *n. Ч. V.* 644 Sitte, Unsitte, Art, Unart, Angewohnheit; *pl.* Launen, Mucken; по нóрову *Ко.* 235 nach Belieben.

Норовійй, *Зг.* (*Пр.* II. 236. 248) норовтвѣнній, *a.* sitlich, moralisch.

Норовійстиий, норовлівий, *a.* eigen sinnig, launig, unnachgiebig, störrig, schroff *M.* 76. [keit, *f.*

Норовістість, -ости, *f.* Störrig-

Норовіти, *v. n.* trachten, besorgt sein, *Др. с.* 243; 2) sich auslassen, sich launig gebahren, sich viel herausnehmen, *Кч.* 132. [Sittlichkeit; Moral, *f.*

Норовтвѣнність, -ости, *f.* Тор.

Норцовійй, *К. I.* 203, *s.* норцовійй, *Ме.* 378, *a.* -é піво Märzbiere, *n.*

Носáк, *m.* Lichthütchen, *n.* (zum Auslöschen der Lichter), *Зан.* I. 44.

Носáр, носáрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (*Acerina rossica*).

Носатівна, *f.* Rotzkrankheit, *f.*

Носатий, *a.* grossnásig; 2) rotzkrank (*v.* Pferd). [langer Schneppe.

Носáтка, *f.* *Ко.* 111 Art Gefäss mit

Носáч, *m. s.* Носáтий 1).

Нóсик, (*d.* -ичок), *m. dim. s.* Нис; Náschen; 2) Schnáblein, *n. Кв.* 17.; 3) Vorsprung an d.Theekanne, Schneppe, *f.*; 4) das schmalere Ende des Eies; 3) *pl.* комарóви нóсики Rittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*). [(*B.*) *pl. s.* Нóши.

Носйли, (-ялки *Ко.* 221), носилѣнки,

Носйльник, *m.* *Пол. В.* Tráger, *m.*

Носйр, *m. s.* Носáр.

Носйтельність, -ости, *f.* *Ков.* Gehalt, *m.* Tragfähigkeit, *f.*

Носйти, (нóшу, нóшиш), *v. a.* tragen; — имя den Namen führen, tragen; — ся з гáдкоо etwas im Sinne führen; *s.* Нѣсти 1), 3 а).

Носйльник, *m.* Garbentráger, (zum Setzen in Kasten &). *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Нóска, *f.* Schleppe, *f.* *См.?* [zen, *pl.*

Носкй, *pt. Ос.* (61) VI. 39 Schuhspit-

Нóски-плóски, *int. Fabelw.* vom Schnattern der flachschnabeligen Enten, *P. I.* 49.

Носно-завйкóвийй, ноздрйчний,

a. -i kósti Nasenmuschelbeine, *pl.* (*concha inferior*).

Носовійй, *a.* Nasen-, Nasal-

Носогрйз, *m.* Art Vogel.

Носóк, -скá, *pl.* нискй *КС.* (83) VII. 501 *s.* Носкй, Fusspitzen, *pl.*

Носорйг, -óга, носорóгáч, *B.* носорóжець, -жця, *m.* Nashorn, *n.* (*Rhinoceros*); 2) *Др. с.* 95 -рóжець *e.* fabelh. Vogel.

Носорóгийй жук, носорóжок, -жка, *m.* Nashornkäfer, *m.* (*Oryctes nasicornis*), *Пол.* [Noten, *pl.*

Нóга, *f.* Note; Musiknote; *pl.* нóти

Нотáция, *f.* Bemerkung, *f.* *Не.*; 2) Angedenken, *n. Ос.* (62) VIII. 28. [Schaf, *n.*

Нóтинка, *f.* Lamm vom einjährigen

Нотувáти, *v. a.* notieren.

Нóчви, *pl. s.* Нóчови.

Ночвйд, ночовйд, *m. s.* Ничвйд.

Ночелйз, *m.* Schreitwanze, *f.* (*Reduvius*).

Нóчини, *pl. Нис.* Abenddämmerung, *f.*

Ночйвле, *n.* ночйвок, -вку, *m. См.* ночлйг, (ношл-). *s.* Ничлйг.

Ночйвлá, *f.* Nachtherberge, *f.*

Ночлйжник. *И.* 252 ночляжѣник, *m. s.* Ничлйжанйн.

Нóчник, *m.* Mond, *m. Ч. I.* 9.

Нóчниця, *f. s.* Нйчниця 1).

Нóчови, (*d.* нóчовки), *pl.* Schwinge, Futter Schwinge, *f.*; 2) *s.* Нѣчки; 3) Waschtrog, *m. Зак.*

Ночувáти, *v. n.* übernachten.

Нóша, *f.* Tracht, *f.* Kleider, *pl.*

Гол.; 2) Bürde, Last, *f.*

Нóши, нóши, ношáта, ноши, *pl.* Traggestell, -geflecht, *n.* -korb, *m.* Trage, Tragbahre, *f.* [2) *pl. s.* Нóши.

Нóшáк, *m.* Tráger, Handlanger, *m.*

Нóщиця, *f. s.* Нйчниця.

Ну, *conj.* nun, also; ну́-же, ну́-но, *P. I.* 78. *Мх.* ну! nun wohl, wohlan, auf denn! ну ще де то про щó *Кн.* nun wohl noch wovon; ну, ну́тетко чи нйшóв вин у мйго? wer weiss, ob, vielleicht, (*Фр.*).

Нудь, *m.* нудá, нудьгá, *f.* Langeweile, Verstimmlung, *f.* Ueberdruss, *m.* Missbehagen, *n.*; Qual, *f.* нудьгá чипáе ся, збирáе корó — — überkommt, überfällt.

Нудь, нудячка, *f.* Uebelkeit, Ueblichkeit, *f.*

Нудьгати, *v. a.* quälén, reinigen, *Зар.*
Нуджува́ти, *v. n.* У. in Elend u.
Noth leben.

Нудити, (нуджу, нудиш), *v. a.* langweilen, belästigen; zwingen; 2) Uebelkeiten erregen; *v. n.* — съвітом, собдоу sich selbst plagen, seine langen Tage schleppen. [erregend.

Нудкый, *a.* süsslich, Uebelkeiten
Нудкѣсть, -ости, *f.* Süsslichkeit, Uebelkeit, *f.* [Esf. 31. *a.* langweilig.

Нудлѣвий, *Ст.* нудный, нудный,
Нудниця, *f.* die langweilt.

Нудота, *f.* *Кн.* s. Нуд.

Нужа, нужда, *f.* Elend, *n.* Noth, *f.*; 2) Bedürfnis, *n.*; 2) нужа Läuse-suchtslaus, *f.* (Pediculus tabescentium); übhpt. Ungeziefer, Läuse.

Нуждати, *v. a.* quälén, reinigen; miss-handeln; — ся, нуждувати, *v. n.* *МШ.* und — ся *Ф.* sich abhärmen, s. abmühen, s. plagen, Noth u. Elend leiden; — ся на чім wegen etw. einander kränken.

Нуждѣний, *a.* elend, jämmerlich, erbärmlich; *adv.* -ѣно elendiglich.

Нуждѣність, -ости, нуждота, *Пар.* *f.* s. Нужда 1), Jämmerlichkeit, *f.*

Нуждѣти, *v. a.* *Мак.* zwingen.

Нуждний, *У.* нужный, *К.* *a.* nothwendig, nöthig; kümmerlich.

Нужкати, *v. a.* antreiben; — ся ким, *s.* Послугувати ся. [grube, *f.*

Нужник, *m.* *Кн.* Abort, *m.* Senk-

Нудати, *v. a.* *С.* II. 22 — коня Zaum anlegen, Gebiss einlegen.

Нудѣчка, *f.* s. Уздѣчка.

Нукати, *v. n.* на когб! ну! нуже zurufen, aufmuntern, antreiben.

Нуля, *f.* Null, *f.*

Нум! нумо! *int.* wohlan, heda! frisch zu! нумте (*pl.*) *P.* I. 6.

Нумер, *m.* Numer, *f.* [ferung, *f.* *R.*

Нумерация, *f.* Numerierung, Bezif-

Нумерувати, *v. a.* numerieren.

Нунавка, нунка, *f.* Art kleine Trom-pete aus dem Riedgras &. [temtrionalis).

Нур, *m.* Seetaucher, *m.* (Columbus ser-

Нурѣць, -рця, *m.* Lappentaucher, Steissfuss, *m.* (Podiceps cristatus).

Нурити, *v. a.* niedersenken; в землѣ — wühlen, *B.*; — ся schmallen.

Нурія, нурка, *f.* Nörz, *m.* (Mu-stela lutreola).

Нурок, -рка, *m.* Taucher, *m.*; дати, піти нурка untertauchen; *adj.* нурко-вий дзвн Taucherglocke, *f.*

Нурт, *m.* *M.* Welle, Woge, Flut, *f.*

Нурці, *adv.* s. Нурѣм.

Нута, *f.* Musiknote, *f.* Weise, Arie, *f.* на нуту nach —.

Нутер, -тра, *m.* Pferd mit verküm-mernten Hoden, *n.* Einhode, *m.*

Нуткий, *a.* s. Нудкий.

Нутриця, *f.* s. Глѣста.

Нутрб, *n.* das Innere, Inhalt, *m.*

Нутрѣний, *a.* *B.* s. Внутренний.

Нушторити ся, sich unruhig einen Platz suchen, (*Фр.*).

Нюгати, нюгати, *v. a.* § jmdn kleinlich quälén, aus Rache sticheln, *Га.* II. 55

Нюнка, *f.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium).

Нюнька, *m. f.* weichlicher Mensch; Memme, *f.* Taugenichts, *m.*

Нюряти, *v. n.* grübeln, keifen. (*B.*).

Нюсьб! *int.* Lockruf, für Schweine.

Нюстрити ся, s. Нушторити ся.

Нют, *m.* Niete, *f.*

Нютувати, *v. a.* nieten, vernieten.

Нюх, *m.* Geruchsinn, Geruch, *m.*; 2) — табакі Prise Tabaks, *f.* [Schnupfen.

Нюхане, *n.* das Riechen; 2) das

Нюхар, нюхач, *m.* Tabakschnupfer, Schnupfer, *m.* [2) Tabak schnupfen.

Нюхати, нюхати, *v. a.* anriechen; Нюхтѣти, *v. n.* *Гуш.* schnoppren, wittern, schnüffeln.

Нюхтом, нюхцѣм, *adv.* witternd.

Нюхцювати, нюхтѣти, нюшѣти *H.* 268, *v. n.* s. Нюхтѣти. [Katze.

Няв-няв! *int.* vom Miauen der

Нявкати, нявкнати, нявчати, *v. n.* miauen, winseln, wimmern, greinen *Ф.*

Няга, *f.* Wasserfrosch, *m.* [хай, най.

Нягай, *adv.* *ungr.* *Гол.* III. 262 s. Не-

Нягати, *v. a.* *Гол.* III. 711 s. Нехати.

Няй, няйте! s. Нехай, нехайте.

Нянин, *a.* der няня. [нянчин.

Нянька, *f.* Kinderwärterin, *f.* *adj.*

Нянько, (*d* нянечко, няньонько), *m.*

s. Нѣно.

Нянчене, *n.* Wartung, *f.* (e. Kindes).

Няньчти, *v. a.* kleine Kinder war-ten, pflegen; — ся з ким jmdn wie e. klei-nes Kind warten, hätscheln; — ся з своїм сѣрцем das Herz beruhigen, warten.

Няньчти, *v. n.* winseln, wimmern.

Няня, *f.* s. Нёня; 2) s. Нянька.
Ня́ти (ня́ти, ня́ти), *v. a.* fassen, rühren; ві́ри ня́ти (по́няти) *P. II.* 18 Glauben fassen, Ueberzeugung gewinnen; — ко́му́ jmdm glauben; — ся чо́гось *M.* an

etw. sich machen, zugreifen, etw. aufnehmen; го́ре мені́ ня́ло ся bitteres Los wurde mir zutheil, *b)* — ся с. Бра́ти ся, *c)* *Зак.* [nehmung; Arreststrafe, *f.* Ня́тетво, *n.* † *Wgr.* III. Gefangen-

O.

O, sechzehnter Buchstabe, (Онъ).
I. O! *int.* o! ach! 2) *deiktisch:* да, hier, s. Одека &, аво.

II. O. *praepr.* (verkürzt aus об) um, an; von, über, wegen; bei, nahe; I) *mit d. Accusat.* (*Mi.* 425—430) bezeichnet 1) den Ort: плече́ о плече́ Schulter an Schulter, обру́ку ити́ з ким, *Kn.* Arm in Arm, о стіну́ an die Wand, об зе́млю an (um) die Erde: спёрти ся, уда́рити, упа́сти, &); 2) bez. die Zeit: о той час, о сю пору́ um diese Zeit, о північ *Ф.* um Mitternacht; 3) bez. das Mass: о во́лос um ein Haar, о е́ден ся́жень до́вший, о два ро́ки мо́лдьши́й, о-малъ (о ма́ло) um ein wenig, fast, о мно́го um vieles; 4) bez. dasjenige um dessentwillen, aus dessen Veranlassung eine Handlung unternommen wird, ferner bez. den Gegenstand geistiger Thätigkeit: спи́рати ся о що́ (о ко́го) worum, worüber, weswegen streiten, бі́ти ся, бо́роти ся о що́ um etw. kämpfen, стою́, да́ю о що́ es ist mir woran gelegen, о що́ ходи́ть? worum geht es, w. handelt es sich? про́зба, ста́ране, пита́не о що́ & тья́кко о хлі́б ist schwer ums Brot. II) *mit d. Local* (*u. Dativ.* *Oz.* 191) *Mi.* 668—676, bez. о (об) 1) die Zeit um die, in der eine Handlung vor sich geht: о півночи, о трети́й годи́ні, о Пе́трі, об Мико́лі um den Tag des heil. Petrus &, *Oz.* 195; 2) bez. dasjenige worauf sich die Thätigkeit bezieht, hinsichtlich dessen etw. ausgesagt wird, ferner den Grund einer Affection des Gemüthes: гово́рити, ду́мати, зна́ти, зга́дувати, забу́вати, бла́га́ти *III.* II. 109, пла́кати, жу́рити ся & о ким, о чім: мисль, ду́мка, ка́зка, слух (слих), суд, жу́рба, ста́ране & о ким, о чім von, über, an, für jmdm, jmdn, — etwas, worauf, woran &); 3)

bez. das Mittel u. die begleitenden Umstände: о сво́ій силі́ aus eigener Kraft, сам о со́бі für sich, einzeln, selbständig, о хлі́ві і во́ді bei Wasser u. Brot, о го́лоді і хо́лоді unter Entbehrungen; 4) bez. dasjenige womit etw. versehen ist: о єди́м оку́ einäugig, о шести́ но́гах &. III) *in Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet о-, об-, обі-, обо-, um, ringsum, ringsherum, rund herum, umher, herum; be-, ab-, herab-, weg-, er-, ver-; bei Verben drückt es die Perfectivität der Handlung, bei Adjectiven hat es meist eine beschränkende Bedeutung, *Mi.* II. 406. IV. 218—223, wozu Beispiele unten an entspr. Stellen zu suchen sind.

О́аза, о́азис, *III.* I. 291, *f.* Oase, *f.*

О́б, *praepr.* s. O II. Das Fehlende unter Об- s. unter O- [beide, *Oz.* § 156.

О́ба, *m. n.* о́бі, *f.* (оба́двѣ, о́бидвѣ) *num.*

О́ба́и ти ся, weibisch werden, *Меме* w. *II.*

О́ба́бок, -бка, *m.* Boletus scaber.

О́ба́бу́рити, (оба́мб-), *v. a. s.* Оба́мббу́рити.

О́ба́ва, *f.* *K.* Furcht, Besorgnis, *f.*

О́ба́вля́ти ся, säumen, zu lange wo verweilen.

О́ба́гра, *f.* Sanguinolaria.

О́ба́грі́ти, (-грѣ-), *v. a.* in Purpur, roth färben; mit Blut beflecken.

О́ба́гря́нець, -ця, *Иг.* 9. оба́грѣнок, -нка, *m. Гол.* III. 431 Bretzel, *m.* (von beiden Seiten geröstet).

О́ба́да́ти, *v. a.* beschauen, (*Фр.*).

О́ба́ни́ти, *v. a.* baden lassen, *Зан.* I. 298.

О́ба-по́ли, *praepr.* mit *d. Genit.* auf beiden Ufern, *R.*

О́ба́полок, *m. Левч.* s. Опи́лок; *рл.* оба́полки *Ч.* II. 395 die beiden Hälften e. zerspaltenen Stammes.

О́ба́ра́ни́ти, *v. a. Oz.* (62) IX. 66?

О́ба́ра́та́ти, *v. a.* derb schlagen.

Об́арати ся, *s.* Заб́арити ся sich verspáten.

Об́арвити, *v. a.* befárben, *Ст.*

Об́арінок, об́арінець, *m. s.* Обагрі́нець. [ти zum Abschálen.

Об́арки, *adv.* на — б́ульбу зварй-

Об́аря́ти, *v. a.* kochen, sieden lassen, *vgl.* Обварі́ти, обагрй́ти.

Об́ахморити, *v. a.* § *etw.* bekommen, kriegен (*Фр*); 2) — ся sich von allen Seiten spráhend umschauen.

Об́ача́ти, *v. a.* wahrnehmen, sobauen; — ся в со́бі *АД.* II. 139 auf sich selbst Acht geben, sich selbst betrachten, úberwachen.

Об́ачити, *v. a.* erblicken; 2) — ся на ко́го *s.* Згля́нути ся на к.; *b)* *s.* Вй́бачити (кому́); *c)* — ся sich erholen, von *e.* Krankheit genesen.

Об́ачі́не, *n.* Rücksicht, Aufmerksamkeit, *f.* — ма́ти на ко́го für jmdn.

Об́ачливий, *Ст.* об́ачний, *a.* achtsam, umsichtig, vorsichtig, klug.

Об́ачні́сть, об́ачлі́вість, *-ости, f.* Achtsamkeit, Umsichtigkeit, Vorsicht, Sorgfalt, *f.*

Об́а́яти, *v. a.* *Зак.* *s.* Обворожы́ти.

Об́а́мбурити, *v. a.* derb, blau

Об́берáти, *s.* Обі́брати. [schlagen.

Об́бивáти, об́бй́ти, *v. a.* herum-beschlagen; abschlagen; abprügeln; об́бй́вати поро́ги кому́ *He.* mit Zudringlichkeit jmds Haus zu oft betreten.

Об́битé, *n.* Beschlag, *m.* Ausschlagen mit Tapeten, *n.* Tapezierung, *f.*

Об́бі́гати, об́бі́чи, *v. a.* um *etw.* herumlaufen; umlaufen und dach ausweichen, *M.*

Об́бі́дй́ти, *v. a.* unglücklich machen.

Об́бі́лува́ти, *v. a.* *P.* II. 106 abháuten.

Об́бі́крати, *v. a.* крй́ла, *He.* stützen.

Об́бу́в, *m. s.* Об́від, об́ід (des Rades).

Об́бу́ти ся, sich einleben, *s.* angewöhnen.

Об́бу́хати ся, sich vollfressen.

Об́важні́ти, *v. n.* schwerer, schwerfällig werden, *ГГ.* *Кн.*

Об́ва́жувати, *v. a.* überlasten, überbürden; 2) beim Abwágen jmdn betrügen, *Кв.* 269.

Об́ва́л, *m.* Einsturz, *m.* *Под.*; eingestürzter, eingefallener Felsen, *M.* II. 159.

Об́ва́лище, *n.* — дерéв gestürzte Baumstämme, *Фр.*

Об́вапні́ти, *v. a.* kalken, tünchen, *Пол.*

Об́варй́ти, об́варю́вати, *v. a.* *etw.* aufkochen, brúhen, aufsieden lassen.

Об́вару́цкати, *v. a.* beschmutzen.

Об́вэ́зти, *s.* Обвозы́ти.

Об́вертка, *f.* Umschlag, *m.* Embal-lage. *f. adj.* об́вертóчный, *Ракк-*, *Под.*

Об́веснува́ти ся, об́весны́ти ся, (*B.*) die Frúhlingsarbeiten zu Ende bringen. [führen, betrügen, *M+B.* 228.

Об́вэ́сти, *v. a. s.* Обводі́ти; 2) *ver-* Об́ветші́лість, *-ости, f.* *Пол.* veralteter Zustand.

Об́вивáти, об́вину́ти, *v. a.* umwinden, umwickeln; — ся sich winden, *s.* schlingen.

Об́вй́днй́ти, *v. n.* Tag werden, hell w.

Об́вй́кнути, *v. n.* *Др.* *s.* 62 sich gewöhnen.

Об́вй́на, *f.* *Пар.* об́вй́нене, об́вй́новане, *He. n.* Beschuldigung, Anklage, *f.*

Об́вй́нй́тель, *Luts.* 157 об́вй́нй́ч, *Пар. m.* Beschuldiger, Ankläger; (*й́тель-ка, f. -in f.*).

Об́вй́нй́ти, (*-й́ти*), об́вй́нува́тити, *v. a.* an-, beschuldigen, anklagen. [*Пар.*

Об́вй́нка, *f.* Bandage, *f.* Verband, *m.*

Об́вй́нний, *a.* Anklage.

Об́вй́слий, об́вй́слывáтый, *Под. a.* hängend, herabhängend, schlaff.

Об́вй́ти, *s.* Об́вивáти.

Об́вй́д, *-оду, m. He.* Umriss, *m.* Péripherie; Contour, *f.*

Об́вй́дка, *f.* Ring, *m.* Einfassung, *f.* — коло очй́й Augenrad, *n. Пол.*

Об́вй́дмити ся, sich mit вй́дми abgeben *Кв.* 219.

Об́вй́нки, *pl.* das Worfeln des Getreides: об́врэ́й об́жй́нки а ще пильнй́ші —.

Об́вй́нчáти, *v. a.* trauen, ehelich verbinden *Кв.* 282; 2) bekráuzen.

Об́вй́р, *-бру, m. Оу.* §. 65. das Umpflügen.

Об́вй́стй́ти, об́вй́щáти, *v. a.* öffentlich bekannt machen, ankündigen. [*ка.*

Об́вй́стка, *f.* об́вй́щене, *m. s.* Оп́вй́ст-

Об́вй́трй́ти, *v. n.* *ОП.* verwittern; об́вй́рй́ний, *ptc. M.* II. 148 vom Winde *v.* Unwetter gepeitscht, verwettert.

Об́вй́яти, *v. a.* um-, anwehen; 2) worfeln. [*sen, Ог.* 77; 2) Herumführen, *n.*

Об́вд́жуване, *n.* das Einschlies-

Об́водй́стй́й, *a.* bogen-, kreisförmig-

Об́водй́ти, об́вд́жувати, *v. a.* um-

herumführen; womit umgeben; umzeichnen, umstreichen. [quallen (Craspidota)-
Обводівки, *pl.* gesäumte Scheiben-
Обводюванє, (-джуванє), *n.* das Einschliessen *Og.* 77.

Обвозйти, обвóжувати, *v. a.* herum-, umführen (zu Wagen, zu Pferde &) umfahren. [sprechen.

Обворожити, *v. a.* bezaubern, be-
Обворушити, *v. a.* erschüttern, *M.*
Обвоскувати, *v. a.* mit Wachs überziehen. [binden.

Обв'язати, обв'язувати, *v. a.* um-
Обгáва, *f. s.* Бгáл.

Обгáдати, *s.* Обд́умати.

Обгáдити, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Обгáнка, *f.* Achsenring der Lünse, *m.*

Обгáнянка, *f.* das endliche Eggen um den Acker umher.

Обгáняти, *s.* Обiгнáти.

Обгiн, -бну, обгiнок, -нку, *m.* tägliche Bestreitung der Bedürfnisse, laufende Ausgaben.

Обгáдати, *s.* Огáдати. [den.

Обгóлити, *v. n.* nackt, bettelarm werden

Обговóрити, *v. a.* besprechen.

Обгорiти, *v. n.* ringsum verbrennen

adj. обгорiлий, verbrannt.

Обгорóда, *f.* Umzäunung, *f. s.* Огорóжа; das umzäunte Feld nahe beim Dorfe; 2) Gehóft, *n.*

Обгорóдити, обгорóджувати, *v. a.* umzäunen, umfrieden; мiсяць обгорóдив ся der Mond hat um sich e. wolkenigen Ring (den Hof).

Обгорóдати, обгорóдн́ти, *a. a.* umfassen, ergreifen, *s.* Огорóдн́ти; — ба-
рабóлi beháufen; — ся sich umkleiden,

'Обгорóтка, *f.* Ueberzug, Ueberwurf.

m. Oberkleid, *n.*

Обгривáти, *s.* Обiгрáти. [benagen.

Обгривáти, обгривáти, *v. a.* ringsum

Обгóбвати, *v. a.* ganz abscheren, abnagen.

Обдавáти, обдáти, *v. a.* rings umgeben, umfassen, *C. II.* 143; обдáти телá das Kalb zur Kuh lassen, dass diese besser Milch gebe; морóзом обдаé корó jmdn überfällt ein Schauer.

Обдáнiти, *v. a.* besteuern.

Обдарiти, обдарувáти, обдáрювати *Кв.* 392, *v. a.* beschenken, mit Gaben versehen.

Обдемáти, *v. a. s.* abputzen. [fen.

Обдérгати, *v. a.* rings umzausen, -rau-

Обдérй-луpий, *m.* schnöder Schinder, Exploiteur, *m.*

[dend.

Обдérливий, *a.* habsüchtig, schin-

Обдérти, обдéráти, *v. a.* überall, ringsum abreissen, zerreißen; plündern, schinden; — ся sich zerkratzen; б) sich abreissen (in Kleidern).

Обдérтýх, (-тýс), *m. s.* Обiдрáнець.

Обдiвiти ся, nachschauen, -sehen; sich umschauen, *s.* umsehen.

Обдирáйло, *m. s.* Дерýн.

Обдiретно, *n.* Schinderei, Beraubung, Plünderung, *f.*

Обдiлiти, (-iти), *v. a.* theiligen.

Обдiльнийий, *a.* beim Theilen ausreichend, genügend. [abpicken.

Обдзвóбати, *v. a.* mit dem Schnabel

Обдовжiти, *v. a.* mit Schulden

belasten. [hen; 2) wegblasen.

Обдувáти, обдýти, *v. a.* aufblá-

Обдýманiсть, -ости, *f.* Ueberlegt-

heit, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.* Vorbedacht, *m.*

Обдýмати, обдýмувати, *v. a.* über-, nachdenken; in Bedacht ziehen; überlegen; — ся sich anders berathen.

Обдурiти, *s.* Одурити.

Обдýрщиця, *f.* Betrügerin, *f. He.*

'Обдурó, *adv. Oc.* (61) VI. 36 mit Trug.

Обевропéти, *v. a.* Mor. europá-

isieren. [tödtet; anGesundheit schädigen.

Обезвiчити, *v. a.* das Leben rauben,

Обезглуздiти, *v. a.* verrückt, ná-

risch werden. [köpfen, *C.*

Обезголовiти, *v. a.* enthaupten,

Обездблений, *a.* unglücklich, III *Og.*

137. [das Land, den Boden rauben.

Обезземéлювати, *v. a.* корó jmdm

Обеззубiти, *v. a.* корó jmdm die

Zähne ausbrechen; обеззубiти, *v. n.* die

Zähne verlieren, zahnlos werden.

Обезневинiти, *v. a.* T. als un-

schuldig vertheidigen, verwahren.

Обезобразiти, (-ажáти), *v. a.* ГIII.

entstellen, verunstalten.

Обезоружiти, *v. a.* ГIII. entwaffnen.

Обезпамáтити, *v. n.* das Gedácht-

nis verlieren, bewusstlos werden.

Обезпéка, *f.* обезпеченє, *n.* Sicher-

stellung, Versicherung, Sicherheit, *f.*

Schutz, *m.*

Обезпечати, обезпечити, *v. a.* sicher stellen, versichern. [tend werden.]

Обезпечити ся, schwach, unbedeutend.

Обезсебїти, *v. a.* когó jmdm die Besinnung rauben, jmdn lähmen; — ся wahnsinnig; werden, ausser sich vor Zorn gerathen, *Ф.*

Обезсилїти, (-їти, -їлювати), *v. a.* entkräften, ermüden, schwächen.

Обезсилїти, *v. n.* Kräfte verlieren, kraftlos, schwach werden, *К.*

Обезславити, *v. a.* entehren, beschimpfen, *III. I. 353.* [machen, *Б.*

Обезсмертїти, *v. a.* unsterblich

Обезумити, *v. a.* die Besinnung

rauben, bethören; обезумити, *v. n.* den Verstand verlieren. [Обезславити.]

Обезчестїти, (-ствїти, *У.*), *v. a. s.*

Обезчувствїти, *v. n.* *Др. с.* 186 gefühllos, besinnungslos werden.

Обектївний, *a.* objectiv.

Обём, *m.* Umfang; Bereich, *ГШ.*; Rauminhalt, *m.* *Пол.*

Обемїстий, обемний, *Пол. a.* umfassend, umfangreich; geräumig; stark, voluminös (Band, том)

Обемїстїсть, обемнїсть, -ости, *f.* Umfang, Fassungsraum, *m.* Stärke, *f.*

Обемомір, *m.* Volumeter, *m.* *Пол.*

Оберво, *n.* *gew. pl.* оберва *Иг. 4. s.* Брва, брвои, *pl. Мї. II. 406.*

Оберегати, обережї, *v. a.* behüten, beschützen, schirmen; — ся sich hüten.

Обереже, *n.* Mundrand, *m. В.* (колу́сте).

Обережений, *a.* um-, berandet, *В.*

Обережка, *f.* Verhütung, Vorsichtsmassregel, *f.*

Обережний, *a.* vorsichtig, behutsam; — лист *К.* Schutzbrief, Geleitbrief, *m.*

Обрежник, *m.* Schirm, Parapluie, *m. В.*

Обрежнїсть, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsichtigkeit, Behutsamkeit, *f.*

Оберемок, -мка, оберемок, *m.* wie viel man mit beiden Armen erfassen kann: сїна & so viel Heu &, ein Armvoll; оберемком, *adv.* mit den Armen: носїти &

Оберестїти ся, sich umwerfen, umbüllen; 2) sich womit erwürgen (удавїти ся) (*Фр.*). [fes, *Gr. 24.*

Оберка, *f.* Zeichen am Ohre e. Scha-

Обернути, обергати, *v. a.* um-

kehren, umwenden, um-drehen, umlenken; verwandeln; — грóшї на що verwenden; — бика́ castrieren; *v. n.* und — ся: менї оберну́ло (ся) на 23. рік habe das 23. Lebensjahr angefangen; — ся з ким mit jmdm verkehren.

Обертáк, *m.* Dreher, Art Rundtanz.

Обертáльний, *a.* drehbar, *Пол.*

Обертáне, *n.* das Umkehren, Um-drehen, Umwenden; з кимóсь Verkehr, *m. К.*; 2) Verwandlung *He. (Пр. IX. 776);* das Reducieren (in d. Arithm.) *Кн.* [griff, *m.*

Обертáс, *m.* Dreherei, *f.* Kniff, Kunst-

Обертáтель, *m.* Wechsler, *m. Пол.*

Обертéнь, (-ель, -тюх), *m.* Drehholz im Wagen s. *Насáд 1); 2) Art Pflze, nach der Sonne sich wendend.*

Обертéние, *m. Ч. III. 7* verdorb. st.

Обрїтéние w. s.

Обертїй, *m. s.* *Вáлах 1).*

Обжалованє, *n.* Verklagung, *f.*

Обжалувати, *v. a.* verklagen; 2)

— ся klagen, sich beklagen, *Кв. 156.*

Обжáти, *s.* Обжинати.

Обжегати, обжежї, обжигати, *v. a.* an-, verbrennen.

Обжерти ся, обжирати ся sich voll fressen, sich überfressen; * — ся з ким sich gegen jmdn mit Zähnen wehren, arg hadern.

Обживїти ся, *Кн.* обжїти ся, länger leben u. dadh sich besser einrichten, sich einleben, s. angewöhnen.

Ожидáти, *s.* Ожидати.

Обжинати, *v. a.* ringsum schneiden (mit d. Sichel); — ся die Ernte vollenden, beenden.

Обжинки, *pl.* Erntefest, Schnitterfest *n.* Beendigung der Ernte, *f. adj.* обжинковий.

Обжїрний, обжирливий, *a.* gefräßig, *ГШ.* [f. Gefrässigkeit, *f. ГШ.*

Обжїрнїсть, обжирливїсть, -ости,

Обжїлка, *f. s.* Бжїлка, *пчолá, Ос. 54.*

Обжóра, *m. f.* Vielfrass, *m.* der (die) Gefrässige. [telied, u. s. Обжинковий, *Зак.*

Обжнїва, (-ївка, -ївонка), *f.* Ern-

Обзаведенция, *f.* Haushalt, *m.*

Ос. (62) VIII. 31.

Обзєрїти, (-їти), *v. a.* an-, betasten.

Обзивати ся, auf einen Ruf antworten, e. Zeichen von sich geben; wiederhallen.

Обзир, *m.* Gesichtskreis, *m.*
 Обзирати, *v. a.* beschauen, besichtigen; — ся sich umschauen.
 Обзир, -бру, *m.* Umschau, Rundschau, Uebersicht *f.*; Rückblick, *m.* *Ил.*;
 2) —, *gew. pl.* обзор Assentierung, *f.*
 Обзирник, *m.* Beschauer, *m.* *У.*
 Обзначити, *s.* означити. [waschen.
 Обзолити, *v. a.* in Lauge (золá) auswaschen.
 Обзорець, *m. gew. pl.* обзирці, Beschauer, Kundschafter, *m.* bes. von сватї на обзирнах.
 Обзирини, *pl.* Umschau, Besichtigung, Beschauung, *f.* s. 'Обзир 1).
 Обзоровий, *a.* карта, -ова, Beschauzettel, *m.* *Term.*
 Обзя́нути, *v. a.* anhauchen, (*B.*) *Ми.* IV. 223; 2) ver-, abbrühen.
 Обій, *conj.* с. Щобї, кобї, би, абї, *Ог.* 212. *Гол.* III. 504.
 Обивáтель, *m.* *Кв.* 277 Bürger; Landmann; Gutsbesitzer, *m. adj.* обивáтельський, Bürger-, bürgerlich; des Gutsherrn.
 Обивáтельство, *n.* Civität, Bürgergemeinschaft, *f. coll.* s. Обивáтель *pl.*
 Обійвка, *f. Нс.* s. Оббитé.
 Обійда, *f.* Beleidigung, Kränkung, Unbill, *f.* Unrecht, *n.* [*двоє. num. s.* 'Оба.
 Обидва, *m. n.* обїдвї (-двї), *f.* обидводіянє, *n. Нс.* (*Пр.* XI. 2. 14.) Doppelthätigkeit, Reciprocität, *f.* [Tage.
 Обїдень, *adv. Ос.* (62) II. 58? in einem
 Обиджати, (-жá-), обидїти, *v. a.* beleidigen, kränken, jmdm Unrecht thun.
 Обїдлиивий, *ВВ.* обїдний, *КУ.* a. beleidigend, kränkend, verletzend.
 Обїдниця, *f.* Beleidigerin, *f. КУ.*
 Обїдчик, *m.* Beleidiger, *m.* der Unrecht thut, *К. ГШ.* [geschlagen wird.
 Обїй-бокá, *f. m.* träges Vieh, das viel
 Обїйник, *m.* Teufel, *m.*
 Обїкльсть, -ости, *f. † Лев. s.* Звїчай.
 Обїль, *n. ГШ.* обїльнїсть, -ости, *f. Ил.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*
 Обїльний, *a.* s. Бївний.
 Обименувати, *v. a.* benennen.
 Обинєниї, *a.* mit Reif (инєй) überzogen, bereift, *B.*
 Обинувати ся, обинїти ся, *К.* Ausflüchte suchen, Umschweife im Reden machen.
 Обиняки, *pl.* Umschweife, *pl. Кн.*

Обиняти, *v. a. М. s.* Обнїти.
 Обирáльник, *m.* Schabeisen der Gerber, *m.*
 Обирáти, *s.* Обїбрати.
 Обирвї, *pl. gen.* обїрв s. Обєрво.
 Обисєкати, *v. a.* durchsuchen.
 Обитáция, *f.* Wohnsitz, *m.*
 Обїтель, *f. †* Wohnung, *f.* Haus; Kloster, *n.*; *adj.* обїтельний град (гòрод) *К.* Wohnungen habend, bewohnt. [трїти.
 Обитрїти, *v. n. К.* (*Хам.* 184) s. Обї-
 Обихідка, *f. Р. II.* 25 Hausgeráth, *n.* Einrichtung, *f.* die häuslichen Bedürfnisse; Regie, *n.* *Кух.*
 Обиходини, *pl.* Umgang, Verkehr, *m.*; 2) Fest, *n.* Feiern des Festes.
 Обїчай, *m.* das allgemein Giltige; Brauch, *m.* Sitte, *f.*
 Обичáйка, *f.* Siebreif, Siebbogen, *m.*
 Обичáйний, *a.* gewöhnlich *Ос.* (61) VII. *М. III.* 124. s. Звичáйний; 2) sittsam, sittlich.
 Обичáйнїсть, -ости, *f.* Sitten, *pl. Гол.* Moral, Moralität, Sittlichkeit, Sittsamkeit, *f. Зг.*
 Обичáя, *f. s.* Обичáйка.
 Обїчний, *a. Н.* 183, *corr. s.* Обáчний?
 Обї, *num. f. s.* 'Оба, *Гол. гр.* 114.
 Обїбрати, *v. a.* ausziehen, enthüllen, wegstreifen, abschaben, abschälen, wegnehmen; кого з чогò бераубен, ausplündern; 2) aus-, erwählen, -lesen, erkiesen, sich aussuchen; — ся до чогò sich wozu an-, erbieten, за що auftreten als...; б) в що an sich etw. ringsum ziehen, nehmen, sich beschmutzen; 3) *v. n.* eiterig anschwellen. [*f. Пар.*
 Обїг, -їгу, *m.* Umlauf, *m.* Circulation,
 Обїганець, -нця, *m.* Laib Brot womit bei d. Hochzeit herumgelaufen wird, *Р.* 93, *n.*
 Обїгати, обїчи, *s.* Оббїгати.
 Обїгнати, (обженї, обженєш), *v. a.* ringsum weg-, ab-, vertreiben; 2)* etw. bestreiten *vgl.* Обгїн; wobei sparen.
 Обїграти, *v. a.* jmdm im Spiele abgewinnen. [*wärmen.*
 Обїгрїти, *v. a.* von allen Seiten er-
 Обїд, *g.* обода, *m. s.* 'Обвїд; Umfang (des Rades), *m.* Radfelge, *f.*; 2) *dim.* обїдець, -дця, *m. Ring, m. s.* Перєгїнь, *Мор.*
 Обїд, *g.* обїду, *m.* (*д.* обїдець, -дця), Malzeit, Mal, Mittagmal, eig. aber Mor-

genessen, da ruthen. Bauern den obід gew. um 8 Uhr früh einnehmen.

Обідальник, *m.* Mittagsmalesser, *m.*

Обідало, *m.* P. II. 83 in d. Fabel: Vielfrass, *m.* [essen.

Обіданє, *n.* das Frühessen, Morgen-

Обідати, *v. n.* das Morgenessen, die Malzeit einnehmen, zu Mittag essen.

Обідати, *s.* Обієти.

Обідє, *n.* Radfolge, *f.* Reif, *m.*; 2) replum (in d. Botan. B.).

Обідїти, *v. a.* jmdn bestehlen, (u. dadh) ins Elend stürzen *Га.* II. 55.

Обідка, *f. gew. pl.* обідки, Ueberreste von Speisen, Ueberbleibsel, *pl. s.* Огризок.

Обідний, *a.* zum Morgenessen, zur Malzeit geh., um die Zeit des Mittagmal, -а година Mittagmalstunde, *f.*

Обідниця, *f.* Art Gottesdienst anstatt des Hochamtes gehalten.

Обідніти, *v. a.* verarmen, arm werden; обіднений, *a.* verarmt, *s.* Збідний.

Обідно, *adv.* на корó für jmdn be schwerlich, lästig.

Обідранець, -нця, *m.* Haderlump, lumpiger, schäbiger Kerl.

Обідрати, *s.* Обдєрти.

Обідри-лицє, *m. n.* jmd, dessen man sich in der Gesellschaft schämen muss, *vgl.* Лицє. [gel, *m.* II.

Обідце, *n. dim. s.* 'Ободо, обід; Rin-

Обідчик, *m.* С. II. 174 s. Обідчик.

Обіжати, *v. a. s.* Обиджати; — ся *M.* II. 92 sich beleidigt fühlen, un gehalten sein.

Обіз, -озу, *m. s.* Обоз, *Term. Пар.*

Обізвати, *v. a.* когóсь ким benennen, nennen; 2) — ся *s.* Обзивати ся.

Обізати, *m.* обізати, *f.* Umweg, *m.* P. u. 257 їхати на — einen Umweg machen, *II.* Rundfahrt, Recognoscierung, Patrouille, *f.* das Bereisen.

Обізжати, обіздіти, *v. a.* umfahren, bereiten, umreiten, bereisen.

Обізнавати, обізнати, *v. a.* kennen lernen, wissen, erforschen, auskundschaften; — ся з ким einander kennen lernen, bekannt werden; sich auskennen; обізнаний, *a.* bewandert, kundig.

Обізначати ся, merken lassen, Zeichen geben, *С.* II. 130. [нути ся.

Обізріти ся, *Гол.* III. 240 s. Огля-

Обізяна, *f. Нє. gr.* Affe, *m.*

Обіям, *m. T. s.* 'Обєм; *pl.* обіями, *M.* II. 178 Umarmung, *f.*

Обіяманє, *n.* обіяманка, *f. Гол.* III. 419 das Umarmen, Umarmung, *f.*

Обіямати, обіямїти, обіямїти, *v. a. s.* Обнимати. [Mantel, *m.* (in d. Geom.).

Обіямїця, *f.* Umfang (e. Rades);

Обіямїще, *n.* P. II. 106 Weite der Armumfangsuug, *f.*; 2) *s.* Оберємок, *K.*;

3) *pl.* -щи und -ща Umarmungen, *Нє.* Обіямїй, *a.* beiderlei, *Пар.*

Обіямїє, *n.* Behausung sammt Wirtschaftsgебауден, *f.* Wirtschaftshof, *m.*;

2) Umgegend, *f.*

Обіямїти, *v. a. s.* Обходїти; 2) — обманом hintergehen; 3) *v. n.* zu Ende sein; 4) — ся sich irren; обіямїло ся

щось кому es kostete jmdn etw. *Др. с. 18.*

Обіямїк, *m.* Tapezierer, *m.*

Обік, *praep.* mit d. *Genit.* an der Seite, zur Seite, neben.

Обіклаєти, *s.* Обкладати.

Обікрати, обкратати, *v. a.* bestehen, ausrauben.

Обіклїти, *v. n. s.* Зімліти. [umlegen.

Обіклїти, *v. a.* mit Moos (Heu &)

Обіклїж, *adv.* an beiden Füßen, *Кл.*

Обіклїанець, -нця, *m. s.* Обідранець.

Обіклївати, *s.* Обривати.

Обіклїк, *m.* Dünger, Mist, *m.*

Обіклок, -рка, *m. Лев. gew. pl.* обіклоки *s.* Перєберки. [mit beiden Händen.

Обіклоуч, обіклоучки, *M.* II. 112, *adv.*

Обіклоучий, *a.* für beide Hände zu gerichtet, — ніж = вієнік.

Обіклочина, *f. dim. s.* Обікло.

Обіклоєти, *v. n.* wie der Teufel unausstehlich, widerlich, ekelig werden, *III.* II. 51.

Обіклоєти, *s.* Обсілати.

Обіклоєний, *a.* gefräßig. [übersaugen.

Обіклоєти, *v. a.* besaugen; — ся sich

Обіклоєти, *v. a.* (Фр.) *s.* Обсілювати.

Обіклоєти, *v. a.* ringsum benagen, etw. aufessen; когó jmdm Schaden machen dh das Essen; — ся sich überessen *M.* IV. 221, sich tüchtig anessen. [хати.

Обіклоєти, *v. n. s.* Обсілювати, *обсілювати.*

Обіклоєти, *v. a.* beipissen.

Обіклоєти, *m.* обітованїє, *n.* † Gelübde, Ge löbniß, *n.* Verheissung, Gelobung, *f. Пар.*

Обіклоєти, *n.* Opfer, *n.*

Обіклоєти, *f. К.* Versprechung, Ver heissung, *f.* Gelübde, *n.* Пар.

Обітній, *a.* gelobend, verheissend; 2) gelobt, Gelübde.

Обітня́ти, *v. a. s.* Обітня́ти.

Обіт́рїти, *v. n. K. I.* 40. *s.* Обут́рїти, *Пом. II.* 20—21. [повітре *M+B.* 61. 70.

Обі́тря, (-я), обві́тря, *n. s.* Пові́те, Обі́тувати, *v. a.* geloben, verheissen, *ГШ.*

Обі́хати, *v. a. s.* Обі́аджа́ти. [&.

Обі́хідка, обі́хдини, & *s.* Обі́хідка

Обі́хдливий, *a.* gesellig, leutselig, з кимось freundlich verkehrend, umgehend. [Kreise umgehend.

Обі́хдом, *adv. K.* umringend, im

Обі́цянка, обі́щанка, *Ос.* (61) VII. 35 *f.* Versprechen, *n.* Versprechung, *f.*

Обі́цяти, обі́щати, *v. a.* versprechen, geloben; — ся zusagen, sein Wort geben, versprechen (mit *d. Infinit.*) III. I. 19.

Обі́ч, *gen.* обочи, *f.* Seite, *f.* Seiten-
abhäng; на, при обі́чи abseits; *adv.* обі́ч zur Seite, an der Seite *s.* Побі́ч; abseits, fern; fremd, *K.*

Обі́чний, *a. Св.* an der Seite stehend, nebenstehend, *s.* Побі́чний, *Зар.*

Обка́дїти, обка́джувати, *v. a.* ringsum beräuchern.

Обка́пати, *v. a.* beträufeln. [stickerei.

Обки́дан, *m.* Art Bordüre in d. Leinen-

Обки́дати, обки́нути, *v. a.* rund herum einen Aufwurf (von Erde &) machen, werfen. [Ausgaben, *s.* Об́гн.

Обки́док, -дку, *m.* kleine laufende

Обки́піти, *v. n.* beim Sieden, Kochen sich ansetzen; gerinnen (кров). [werden.

Обки́снути, *v. n.* nass, durchnässt

Обки́тїти, *v. a.* umlegen, umgeben, зieren, *Ваз.* (mit кїтиці). [Heuernte. *f.*

Обкі́ски, *pl.* Zeit der Mahd, der

Обкі́т, -бту, *m.* Zeit des Lämmerwurfes, des Lammens. [Besatz, *m.*

Обкла́д, *m. B.* обкла́да, *f.* Umschlag;

Обкла́дати, *v. a.* rund herum belegen, besetzen, einfassen, *s.* Обложі́ти; — кїями prügelн. [обкла́дний.

Обкла́дки, *pl.* Diphtheritis, *f.*; *adj.*

Обкля́ну́ти, *v. a.* fest umfassen.

Обколо́к, -лка, *m. Вол. s.* Окружок.

Обколо́ти, обко́лювати, *v. a.* umspalten, ringsum absplessen.

Обколо́тїти, *v. a. s.* (Околотува́ти), обмо́лотїти.

Обкопа́ти, обко́пувати, *v. a.* ringsherum graben; mit einem Graben umgeben.

Обко́рїти, *v. a.* abrinden.

Обко́саїти, обко́шувати, *v. a.* herummähen; — ся mit dem Mähen fertig werden. [umherziehen.

Обко́челати, *v. a.* umzingeln, rings

Обкра́пати, *s.* Обка́пати; *ptc.* обкра́паний *См.* beträufelt.

Обкру́жїти, *v. a.* bezirken, *Пар.*

Обкру́тїти, обкру́тну́ти *Др. с.* 204.

Обкру́чувати, *v. a.* umdrehen, umwinden, umschlingen, umwickeln. [räuchern.

Обку́рїти, (-у́рювати), *v. a.* an-, be-

Обку́рнїти, *v. a.* § *s.* Обкру́жїти.

Обку́саїти, (-їти), обку́шувати, *v. a.* ringsum abbeissen.

Обку́тати, обку́тувати, *v. a.* umwickeln, ver mummen.

Обла́в, *m.* обла́ва, *f.* Treibjagd, Klapperjagd in der das Wild eingetrieben od. eingeschlossen wird; обла́вою, *adv.* in zerstreuten Haufen, haufenweise. *Пом. I.* 199.

Обла́вка, *f. gew. pl.* А. Д. I. 218 Ringe (Rinken, Henkel) an den Seiten des Schiffes zum Anfassen u. Schleppen, *pl.*

Обла́годити, *v. a.* einrichten; — ся seine Verhältnisse ordnen.

Обла́годїяти, *v. a.* ко́г jmdm Wohlthaten erweisen, jmdn beglücken, mit Wohlthaten überhäufen, *Св. Не.*

Обла́городїти, (-днїти, -ро́джувати), *v. a.* veredeln, *Не.*

Обла́горо́дненє, *n.* Veredelung, *f.*

Обла́д, *m.* обла́д, *f.* gute Einrichtung; Verwaltung, Ordnung, guter Stand; — да́ти чому́ etw. gut ausführen worin Rath schaffen. [Regierer, *m. До. K.*

Обла́да́р, обла́да́тель, *m.* Beherrscher,

Обла́да́ти, *Wgr.* 112. обла́дувати *M. I.* 137. *Др. с.* 249 *v. n.* чимось etw. beherrschen, verwalten, in seiner Macht haben, besitzen, über etw. verfügen, walten; — ца́рством die Regierung verwalten, leiten.

Обла́дити, *v. a. s.* Обла́годити.

Обла́дува́ти, обла́дувати, *v. a.* beladen, belasten, befrachten.

Обла́з, *m.* Bergabhang der abrutscht, Rutsche, *f.*; leidlicher Weg um steile Felswände (*дїм.* облазок, -чок).

Обла́зяти, облáзти, (обла́жу, обла́-
зиш); *v. a.* umherkriechen, herumschlei-
chen; *2) v. n.* kahl werden, sich ab-
trennen, *s.* abziehen, ausgehen (волóсе,
скіра &); *b)* verbleichen, Farbe verlie-
ren (im Waschen).

Обла́к, *m. gew. pl.* о́блаки, (weisse,
heitere) Wolke; Gewólk, *n.* [wólk, *n. Ф.*

Обла́комóre, *n.* Wolkenmeer, Ge-
Обла́мом, *m. s.* 'Обломок, *Гол.*

Обла́нці, *pl.* Zimmereinrichtung, *f.*

Обла́пати, облáпати, *v. a.* mit den
Tatzen umfassen; betasten.

Обла́пки, *adv. Левч.* im Finsternen
herum tappend. [zähmen.

Обла́скáвити, *v. a.* zahm machen,

Обла́скáвлене, *n.* Zähmug, *f. Пол.*

Обла́сть, *f.* Gebiet, *n.* Kreis, District,
m. Provinz, *f.* — річнá Fluss-, Strom-

gebiet, *n.*; *adj.* о́бластний, zur о́бласть
geh., provinziell. [machen, *Ф.*

Обла́стýти ся в ким Liebschaften

Обла́чка, *f.* Wolkenwollschweber,

m. (Bombylius nubilus). [säule, *f. Пар.*

Обла́чний, *a.* — стовп Wolken-

Обла́чниця, *f.* wolkige Wiesen-
mücke (Limnobia nubeculosa).

Обла́чок, *m. dim. s.* 'Облок. [schmähen.

Обла́яти, *v. a.* ausschelten, vollends

Обла́йда, *m. f.* schamloses Klatsch-
maul.

Обле́кати, *v.* Облечі́ I. [tern.

Обле́кшýти, обле́гчýти, *v. a.* erleich-

Обле́па, *f.* das Angeleimte.

'Обле́ск, *m.* Beleuchtung, *f. Ф.*

Обле́сливий, обле́стний, (-сн-),

a. schmeichlerisch, gleissnerisch, mit
Kriecherei u. Lobhudelei; schmeichelhaft.

Обле́сливість, обле́сність, -ости,
f. обле́сте, *n. См.* Schmeichelei, Schmei-
chelsucht, *f.* das Einschmeicheln, Lob-

hudelei, *f.* [*f. -in, f.*]

Обле́сник, *m.* Schmeichler, *m.* (-иця,

Обле́стýти, *v. a. Мх.* überlisten.

'Обле́т, *m.* erster Ausflug der Bienen
im Frühjahr, Reinigungsausflug, *m.*

Обле́ти, *v. a.* Облáтати.

I. Обле́чý, *v. a.* einkleiden; investie-
ren; — ся sich kleiden.

II. Обле́чý, *v. n. s.* Обля́гати. [*f. (В).*

Обля́ва, *f.* Eiskruste auf Baumästen,

Обля́вáльник, *m.* Bursche der be-
giesst am обля́ваний понеділок.

Обля́ване, *n.* Begiessung, Bespü-
lung, *f.*

Обля́ванець, -нця, *m.* der bei der
Taufe mit Wasser begossen, nicht ein-
getaucht wurde.

Обля́вати, обля́ти, *v. a.* be-
giessen; bespülen; *ptc.* обля́ваний по-
неділок Ostermontag, an dem man ein-
ander mit Wasser zum Scherz begiesst.

'Обля́з, *m. s.* 'Обла́з.

Обля́зати, обля́зувати, *v. a.* be-
lecken; — ся sich — ; *b)* von d. Flüssig-
keit, die übergossen aus e. Topf in e.
anderen, auf der Aussenwand überfließt.

'Обля́зень, -зня, *m.* nichts mehr als
Leckerei (kein wirkliches Sattessen),

*обля́зня пійма́ти mit leeren
Händen, erfolglos u. dazu beschämt
weggehen. [B. s. Ві́блей.

'Обля́й, *a.* walzenförmig; drehrund,

'Обля́к, *m. К.* о́бляч, *f. (Фр.)* о́бля-

че, *n. Нс.* Antlitz, Gesicht; *2)* Bildniss,

Portrait, *n.* Gesichtszüge, *pl.* [kleben.

Обля́пнути, обля́пати, *v. n.* sich an-

Обля́снýти, *v. a.* er-, beleuchten,
umscheinen.

'Обля́ця, *f.* Leuciscus rutilus. [I. 348.

Обля́чíteль, *m.* Ueberführer, *m. III.*

Обля́чýти, (-áти), *v. a.* ко́б в чім

jmdn eines Dinges überführen, überweisen.

'Обля́чки, *pl.* Backenbart, *m.*

Обля́чнй, *a.* прекра́сно- mit wun-

derschönem Gesicht, *Кл.*

Обля́пáти, (-áти), *v. a.* verlassen,

im Stiche lassen, verwarfloseu, zurück-

lassen; — ся zurückbleiben.

Обля́вýти, *v. a.* leichter machen,

nachlassen, schwach zusammenbinden.

Обля́вкі, *pl.* Walzenscheiden, *pl.* (Sal-

pacea).

Обля́г, -ога, (*d.* обля́жок), *m.* Brach-

feld, *n.* обля́гом лежа́ти brach liegen,

unbenutzt sein.

Обля́зти, *v. n. s.* Обля́зти; *adj.* обля́з-

лий ausgefallen, ausgegangen; abge-

schelfert.

Обля́н, -ону, *m.* Jalousie, *f.* Vorhang, *m.*

Обля́нйти ся, träge werden, *Кл.*

Обля́пýти, обля́плювати, *v. a.* rund

herum bekleben, leimen; *sich in Menge

auf etw. setzen; як обля́пів wie ange-

leimt d. i. in dichter Menge, sehr reich-

lich angesetzt (Früchte etc.).

Обліплена, *n.* Beklebung, Leimung, *f.*
 Обліски, *pl. N.* е. Berges.
 Облітати, облетіти, *v. a.* um etw. herumfliegen, umherfliegen; — ся, облітувати ся den Ausflug im Frühjahr halten (учоблі); sich im Fluge zurechtfinden u. heimisch werden; 2) *v. n.* abfallen, sich ablösen (глина &); *verfallen, sich abnützen. [s. Обчисліти &].
 Обліч, *f.* Rechnung, *f. У.*; Облічити, & Облічувати, *v. a. Кв.* 269 in der Rechnung jmdn betrügen. [beute, *f.*
 Облів, *m. gew. pl. s.* 'Облав; Jagd-
 Облѳга, *f.* обложене, *n. K.* Belagerung, *f.* das Belagern; Berennung, *f.*
 Облѳги, *pl.* Fensterrahmen, *pl. (B.).*
 Облогувати, *v. a.* brach liegen.
 Обложенець, -нця, *m. K.* der Belagerer.
 Обложіти, *v. a. s.* 'Обкладати; beschweren, belasten (mit Abgaben); обложений язик belegte Zunge; — ся sich umgeben; verlegt sein.
 Обложний, *a.* bettlägerig; langwierig, anhaltend; 2) zum Brauchfeld geh; -е сіно vom обліг.
 Обловѳнка, *f. дїм. Га. II.* 25. ?
 'Облок, *m.* Fenster, *n. s.* 'Облок.
 Облокотати ся, sich mit Ellenbogen stützen, *Кв.*
 Облѳма, *f.* — горї Bergsturz, *m. Т.*
 Обломати, обломлювати, *v. a.* rund herum abbrechen; — ся einstürzen, einreißen. [Brocken, Ueberrest, *m.*
 Облѳмок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*
 Облочковатий, *a.* wolkig, *Пол.*
 'Облуд, *m. s.* Блуд, облудом ходіти = блудом х.; 2) *N.* des Teufels als des Verführers *Ч. I.* 191.
 Облуд а. *f.* Heuchelei, Gleisnerei, *f. ГШ.*
 Облудний, *a.* heuchlerisch, gleisnerisch, falsch. [*m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
 Облудник, *m.* Heuchler, Gleisner,
 'Облук, *m.* oberer Bestandtheil des ярмѳ.
 Облукватий, *a.* oval, *Ф.*
 Облупіти, *v. a.* abschalen, -hülsen, -schinden, decken.
 Облүче, *n.* Widerrist, *m. В.* [125.
 'Облүчко, *n. s.* 'Ябло(ч)ко, *Кол. II.*
 Облюбѳнниця, *f.* Левч. Geliebte, *f.*
 Облюбіти, *v. a.* Гол. III. 413 s. Полюбіти; — ся sich verlieben.

Облюзѳнок, -нку, *m.* Ablösung, *f. §.*
 Облягати, *v. a.* belagern, umlagern, berennen; 2) *v. n.* Др. с. 11 ringsum sich lagern; sich darnieder legen, krank liegen.
 'Обляги, *pl. K.* das Darniederliegen im tiefen Schlaf.
 Обляжник, *m.* Пар. Belagerer, *m.*
 Обляк, *m.* Walzenbock, *m.* (Saperda).
 Облямувати, *v. a.* ringsherum besetzen, beschlagen.
 Обляпати, *v. a.* betupfen, beflecken.
 Обляти, *v. s.* Обливати.
 Облячі, облягті, *v. n. s.* Облягати, 2); sich lagern s. Вїлячи (збіже etc.).
 Обляшити, *v. a. Кв.* 217 polonisieren.
 Обмазати, (-азувати), *v. a.* anstreichen, anfärben; schmieren; bewerfen (mit Lehm &); — ся sich womit beschmieren; обмазїти ся mit Wagenschmiere sich b.
 Обмазѳрити ся, sich beschmieren.
 'Обмалъ, *adv.* — чоґось s. 'Омалъ.
 'Обман, *m.* обмана, обманливїсть, -ости, *МШ. f.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f.* Täuschung; List, *f.*
 Обманїтель, *m.* Betrüger, *m.*
 Обманїти, (-їти), обманювати, *v. a.* betrügen, hintergehen, täuschen.
 'Обман-край, *m. Ф.* fabelhaftes, Wunderland.
 Обманливий, обманний, Зг. обманчївий, *a.* trügerisch, verführend, beirrend.
 Обмарати, *v. a.* beschmutzen, beschmieren.
 Обмарїти, *v. a. s.* Обманїти.
 Обмастїти, обмащувати, *v. a.* beschmieren.
 'Обмастка, *f. s.* Прїмастка.
 Обмахувати ся від чоґо, von sich etw. wegwedeln, abfegen, fortreiben; 2) *обмахнүти ся sich irren, fehlgreifen.
 Обмацати, обмащувати, *v. a.* befühlen, betasten.
 Обмачати, *s.* Обмочїти.
 Обмежати, обмежїти, обмежувати, *v. a.* um-, begrenzen, beschränken.
 Обмежене, (-оване), *n. Не.* обмеженїсть, -ости, *f. Пол.* Begrenzung, Umgrenzung, Beschränkung, *f.*
 Обмерестїти ся малїм, durch weniges sich losmachen, loswerden.
 Обмерзати, обмерзнүти, *v. n.* rund herum frieren.

Обмертвіти, *v. n. M. II. 109* ohnmächtig, bewusstlos werden, ersterben, erstarren.

Обмести, *s. Обмітати.* [schen.

Обминати, обмигати, *v. a.* abwa-
'Обмил, (*d. обмилок*), *m. обмилка*,
f. Irrthum, m. Versehen, n. Fehler, m;
2) *bes.* eine beim Säen übergangene
Stelle des Ackers: Lücke, Blösse, *f.*

Обмилити, *s. Омиліти.*

Обмильний, *a.* trügerisch, irrig.

'Обмин, *m.* Ausweichung, *f.* — зро-
біти з правдою *s. Обминути* ся з п.
2) *s. Обмил* 2).

I. Обминати, *v. a.* zerknittern, ein-
drücken; — пресо stampfen *s. Мняти.*

II. Обминати, (-йти), обминува-
ти *Ч. III. 173 v. a.* когб, що an jmdm
etc. vorbeigehen, jmdn meiden, stehen
lassen; *v. n.* umgehen, ausweichen.

Обминбвище, *n.* — людске wer,
was von Allen gemieden wird.

Обминяками казати, ausweichend,
mit Umschweife sagen, *s. Обняки.*

Обмираати, обмерти, *v. n.* in den
Scheintod, in Lethargie verfallen; ab-
sterben, in Ohnmacht fallen. [gung, *f.*

Обмисленє, *n.* Berechnung, Erwä-

Обмислити, обмишляти, *v. a.* er-
wägen; когбсь чим jmdn womit beden-
ken, versehen; Vorsorge, Vorkehrun-
gen treffen.

Обмиснути ся, §. *s. Омиліти* ся.

Обмильний, *a.* verleumderisch, klatsch-
liebend, (*Фр.*) [(in) Klatschmaul, *n.*

Обмильний, *m.* (-йця, *f.*) Verleumder,

Обмижка, *f. ГБ.* обмижок, -жка, *m.*
Левч. s. Межа; с҃уголовки; Stück freien
Ackers bei dem Feldrain; Grenzlinie, *f. R.*

'Обмиль, -ли, *f.* seichte Stelle, Un-
tiefe; на обмиль сїсти *ГБ.* stranden.

Обмиліти, *v. n.* seichter werden
C. II. 120.

'Обмін, *m.* обміна, *f.* обмінняє, *n.*
Ф. Tausch, *m.* das Umtauschen, Wech-
seln; 2) Verkehr, *m. T.; adj.* обмінний,
Фр. обмінбчний, *Вах* Tausch.

Обмінити, обмінювати, обміняти,
v. a. um, ab-, wechseln, umtauschen;
neu aufstellen; — хлїб *III. I. 146* ent-
gegennehmen.

Обмінчик, *m. s. Міняло* 2).

Обмірити, (-яти), *v. a.* bemessen,

ermessen; 2) когб im Mass jmdn be-
trügen, *Кс. 269.* [bedenken, erwägen.

Обміркувати ся, *M. II. 112* bei sich

Обмітати, *v. a.* rundum abfegen,
abkehren.

Обмова, *f.* Verleumdung, *f.* Klatsch, *m.*

Обмовити, обмовляти, *v. a.* verleum-
den, bereden; in den Klatsch ziehen.

Обмбний, *a. s. Обмильний.*

Обмбність, -ости, *f.* Sucht zu Ver-
leumden, Klatschsucht, *f.*

Обмбнути, *v. n.* durch u. durch
pass werden; *adj.* обмбкий.

Обмолоти, обмелювати, *v. a.* theil-
weise mahlen; — ся vom Mahlen theil-
werden, sich abmahlen (*v. Mählsteinen*).

Обмолотити, обмолочувати, *v. a.*
ab-, ausdreschen. [*f.* Taumel, *m.*

'Обморік, -оку, *m. Фр.* Betäubung,

Обмоскаліти ся, sich moskowiti-
sieren, *Мор.*

Обмотати, обмотувати, *v. a.* um-
wickeln, umwinden, um-, zuschnüren,
umgarnen. [ken, benetzen; 2) bepissen.

Обмочити, *v. a.* eintauchen, eintun-

Обмошенничувати, *v. a. Под.* be-
trügen, übervorthellen. [verbauern, *R.*

Обмужичити ся, Bauer werden,

Обмурувати, *v. a.* ummauern.

Обмучити, *v. a.* mit Mehl bestreuen
bestäuben.

Обнадєжити, (-єжувати), *v. a.* когб
R. gr. jmdm Hoffnung machen, etw.
zusichern. [*m. Др.* Hoffnung, erweckend.

Обнадєжливий, *a.* обнадєжчик,

'Обнаж, *f. s. Обніж.*

Обнажати, (-яти, -увати), *v. a.*
entblößen, entkleiden, ausziehen, nackt
lassen. [*m.* (*Fidonia defoliaria*) *B.*

Обнажець, -жця, *m.* Blatträuber,

Обнародівати, (-вляти), *v. a.*
öffentlich bekannt machen, publicieren,
Пар. [terweisen, Gesittung geben.

Обнатурити, *v. a. Pa. I. 242* un-

Обнести, *v. a.* herumtragen; — тї-
ном & umgeben, umzäunen, umfrieden
Кч. 199; 2) forttragen, berauben; *jmdn
beleumunden, üble Nachrede von jmdm,
verbreiten, *См;* 2) — ся sich abtragen,
abreissen, abnützen.

Обнехайкати, (-хайти), *v. n. §.*
nicht rühren, d. i. sparen, weglegen.

Обнижати, (-йти), *v. a.* erniedri-

gen, niedriger machen, herabsetzen; ermässigen (ціну). [setzung, f.

Обніжене, *n.* Erniedrigung, Herab-
Обніжник, *m.* Erniedrigungszeichen, *n.*

Обнизати, обнізувати, *v. a.* rings reihenweise umgeben, umhängen, besetzen. [armen; *n.*; Umarmung, *f.*

Обнімане, *n.* das Umfassen, Umarmen
Обнімати, *v. a.* umfassen, umgreifen; enthalten; umgarnen, umarmen. [werden.

Обнищати, *v. n.* verarmen, arm
Обнищене, *n.* Verarmung, *f.*

Обніж, *f.* обніже, *n.* Fussgestell, *n.* Leiste die Füße e. Tisches unten verbindend; 2) Gebirgsfuss, *m.*; 3) —, обніжка, *f.* Blütenstaub, Blumenmehl von den Bienen an ihren Füßen (Schenkeln) fortgetragen, „das Höschen“.

Обніжати, *v. a.* leer machen, abpflücken, — яблінку etc.

Обніжок, -жка, *m.* (tiefergelegenes) Ackerende, *H.* 198. *Ос.* (61) *X.* 27; 2) Fusspfad, *m.* [мане &

Обнімане, обнімати, & *s.* Обни-
Обнова, (*d.* обновка), *f.* Erneuerung, *f.*; 2) jede neue Sache, neues Kleid & Angebinde, Festgeschenk, *n.* Bescherung, *f.* (neuer) Besatz (am Kragen). *m.*

Обновитель, обновник, *Пар. m.* Erneuerer, Wiederhersteller, *m.*

Обновити, обновляти, *v. a.* erneuern, wiederherstellen, neumachen.

Обновлене, *n. s.* Обнова 1), Wiederherstellung, *f.*

Обнога, *f.* Gebirgsweg, -fuss, *m.* *Вах.*; 2) *Крон.* 54 *s.* Обніжок (обніг?).

Обножити ся, § sich angewöhnen, anhängen. [нести.

Обношати, обношувати, *v. a. s.* Обночувати, *v. n. s.* Переночувати.
Обнождати, *v. a.* arg mitnehmen, misshandeln.

Обнохати, (-увати), *v. a.* beriechen.
Обняти, *s.* Обнимати.

Обобічний, *a.* beiderseitig, *Пар.*

Обовязати, обовязувати, *v. a.* verpflichten, verbindlich machen. [*Term.*

Обовязковий, *a.* Pflicht-, obligat,
Обовязок, -зка, *m.* обовязане, *n.* Pflicht, Verpflichtung, Obliegenheit, Verbindlichkeit, *f.* [reichern.

Обогатити, обогачати, *v. a.* be-

Обод, (обід, *d.* ободок), *m.* ободо, *n.* Radfelge, *f.* Reif, Ring, *m.*; ободом *adv.* bogenförmig. [thigung, *f.* *ГШ.*

Ободрене, *n.* Ermunterung, Ermunterung,
Ободрити, (-яти), *v. a.* ermuntern, ermuthigen.

Ободе, *gen.* обдіх, *num.* beide *Гол. гр.* 114.

Обожане, *n.* Anbetung, Vergötterung, *f.* [beter, *m.* (-in, *f.*).

Обожатель, *m.* (-ателька, *f.*) Ан-

Обожати, *v. a.* anbeten, vergöttern.

Обождати, *v. a. s.* Обжидати.

Обожеволіти, *v. n. s.* Обожеволіти.

Обов, (*d.* обовець), *m.* Lager im Kriege; Fuhrwesen, *n.*; 2) zusammengezogene Wagen auf e. Jahrmarkt *Кв. 331 М. II. 407.* обовом стояти im Lager liegen.

Обовиско, обовиско, (-ище), *n.* *ГШ.* Ort wo ein обов stand, Lagerplatz, *m.*

Обовнак, *m.* genaue Merkung.

Обовначити, *v. a.* bezeichnen, genau merken, *Св.*

Обовний, *a.* zum Lager geh; Gepäck-; *s. a. m.* Wagenmeister im Kriegswesen, Lagercommandant, *m.*

Обойко, *num. dim. s.* Ободе *M. II. 9* zwei zusammen, ein Pärchen.

Обойчик, *m.* Schlüsselbein, *n.*; 2) Halsbinde, *f.* (der kathol. Priester).

Обоіско, *n. s.* Обійсте.

Оболечй, *v. a. s.* Облєкати, облєчй *I.*

Оболєга, (облєга), *f.* *МШ.* Gewölbe, *n. s.* Звід.

Оболок, (*d.* оболочк, *V.*) *pl.* оболоки, *m. s.* 'Облак; 2) Fenster, *n.* *Гол. III. 389;* 3) Umriss, Zug, *m.* Contour, *f.*; облоком, *adv.* massen-, scharenweise.

Оболонь, оболоня, *f.* оболонє, *n. s.* Болонє; breiter Strich Feldes, *Ог. 55.*

Оболєна, *f.* Fensterscheibe aus durchscheinender Haut; Glasscheibe, *f.*; 2) *pl.* оболєни, оболєники, Fensterrahmen, *pl.* (*B.*).

Оболєничі, *pl.* Steg über Sümpfe, *m.*

Оболєнка, *f. s.* Болєнка; 2) *s.* Полєнка, *Кн.*

Оболєнник, *m. s.* Болєнар.

Оболєчина, *f. s.* Півшевка, Zieche, *f.*

Оболєчники, *pl.* Hautpilze, *pl.* (Hymenomycetes).

Оболєчня, *f.* Sporen-Fruchtlager, *n.* Fruchtschicht, *f.* (hymenium).

Обопільний, *a.* beiderseitig, ge-

genseitig, wechselseitig, *ГШ.*; *adv.* -но beiderseits *М. II.* 79. [tigkeit, *ф. Пар.*

Обопільність, -ости, *ф. Gegensei-*

Обобра, *ф. Hürde für das Vieh; ф. Viehstall, т.; 2) Vieh, н. Viehstand, т.*

Оборати, оборювати, *в. а. rings umpfügen.*

Обори, *рл. Me.* 383 Schubänder od. Riemchen die Bastschuhe zuzubinden, — пов'язати *Ч. V.* 1108; Löcher in den postobli zum Festschnüren, *рл.* [вар.

Обориско, (-ище), *н. Ort wo обора*

Обориг, -ога, оборів, (*д. -бжок, -енько, aug. -ожіще*), *т. Schober, Feim, Fehm, т. (Heu- &). Oz.55. [ф. He. (Пр. III. 155).*

Оборка, *ф. Besatz, т. Franse, Spitze,*

Оборожень, -жня, *т. оборожина, ф. Pfahl vom обориг, т.* [stand.

Оборожиско, *н. Stelle wo ein обориг*

Оборона, *ф. оборонене, н. Vertheidigung, Beschützung, Gegenwehr, ф. Schutz, Schirm, т.*

Оборонитель, оборонник, *ИГ. Ст. оборонца, М. т. Vertheidiger, Beschützer, т.*

Оборонителька, оборонниця, *He. Пар. ф. Beschützerin, Vertheidigerin, ф.*

Оборонити, (-няти), *в. а. vertheidigen, beschützen, beschirmen; — ся від кого gegen jmdn sich vertheidigen, s. wehren.*

Оборонний, *а. Schutz-, schützend, defensiv, Vertheidigungs-, Пар.; 2) bewaffnet, К.*

Оборот, -оту, *т. Wendung, (ф. Дзр. 125); 2) Rückseite, ф. на — umgekehrt; 3) —, оборотъ, ф. T. Umsatz, Umlauf, Betrieb, т.*

Оборотати, *в. а. пшонó & с. Опихати.*
Оборотливий, *а. gewandt, rührig, betriebsam.*

Оборотливість, оборотність, -ости, *ф. Gewandtheit, Betriebsamkeit, Rührigkeit, ф.*

Оборотний, *а. с. Оборотливий; 2) zum оборот 3) geh.; — капітал Betriebs-, Geschäftscapital, н. Под.*

Оборочене, *н. Verwandlung, ф. Пол.*

Оборочка, *ф. Schnürchen, н. (vgl. 'Обротъ) С. I. 170? дівчина збрала губки на оборочку zog die Lippen zusammen.*

Оборудувати, *с. Зорудувати.*

Обосоніж, *adv. с. Босоніж. [пільний.*

Обосторонний, *а. Пар. В. с. Обо-*

Обострити, *в. а. verschärfen.*

Обоч, обоча, *ф. Seitenabhang e. Hü-*

гелс, *т.; 2) Umweg, т.; 3) Обійстрé.*
Обочені, -чня, *т. von der Seite kommender Wind, Mi. II. 406.*

Обочки, *рл. N. e. Berges, [II. 11.*

Обоюдний, *а. † zweischneidig III.*

Обоюду, *adv. † von beiden Seiten III. II. 272. [гати (Фр.).*

Обпирити, *с. Опирити; 2) с. Обби-*

Обпатрити, обпатршити, *в. а. с. Патршити. [Trunkbold, Sauger, т.*

Обпивало, *т. P. II. 84 in d. Fabel:*

Обпивати ся, обп'яти ся, *sich voll-*

trinken.

Обп'исувати, *He. с. Описати.*

Обпирити ся, *sich mit Federn, mit Flaum bedecken.*

Обп'і, *рл. Vorderkniegalle, ф. (у коня).*

Обполячити ся, *sich polonisieren, Мор. [anschwellen.*

Обпухати, обп'хнути, *в. н. rings*

Обрабляти, *с. Обробити.*

Обрада, *Зан. (Вер. I. 29) (д. обра-*

донька *Кв. 368), ф. guter Rath, Trost, т. vgl. Відрада; 2) Berathung, Berath-*

schlagung, *ф.*

Обрадіти, *в. н. М. II. 97 froh werden.*

Обрадовання, *ф. А-Г. 154 Erfreun-*

ung, *ф. Liebesgeschenk, н. Dank, т.*

Обрадувати, *в. а. erfreuen; — ся sich freuen.*

Образ, *т. Bild, Bildniss; Gemälde; Heiligenbild, н. на — обжий nach dem Ebenbilde Gottes; Gestalt, ф.*

Образа, *ф. АД. Beleidigung, ф.*

Образець, -зця, *т. с. Образок; 2) Muster, н. Пар. [gen, jmds Ehre verletzen.*

Образити, образжати, *в. а. beleidigen.*

Образкар, *т. Verkäufer kleiner Bilder, т.*

Образки, *рл. Calla palustris.*

Образкувати, *в. а. mit Bildern versehen, illustrieren.*

Образливий, *а. beleidigend, verletzend, anzüglich; 2) empfindlich; adv. -во beleidigt, entrüstet.*

Образливість, -ости, *ф. Anzüglichkeit; 2) Empfindlichkeit, ф.*

Образний, образний, *а. Bilder-; bildlich, plastisch; metaphorisch.*

Образник, *m.* angemachtes Brett worauf Heiligenbilder gestellt werden.

Образоборець, -рця, *m.* Bilderstürmer, -feind, *m.* [rei, *f.* -streit, *m.* ГШ.

Образоборство, *n.* Bilderstürme-

Образованє, *n.* образованість, -ости, *f.* ГШ. Bildung, geistige Ausbildung, Erziehung, *f.*

Образователь, *m.* Bildner, *m.* ГШ.

Образовитий, *a.* ГШ. bilderreich.

Образок, -зка, (-бочок), *m.* kleines Bild, Bildchen, *n.*

Обраувати, *v. a.* bilden, ausbilden, Bildung geben; gestalten, *Пар.* — ся sich bilden.

Образумити ся, zur Besinnung kommen; 2) *v. a.* образумлювати, belehren, *Кн.* [giltig, musterhaft.

Образувий, *a.* Muster-, muster-
Обрамувати, *v. a.* umrahmen.

Обрандувати ся, sich kleiden, §.

Обранє, *n.* Wahl, *f.* С. II. 148. [kleid].

Обрані, *pl.* schwarze Hosen (als Fest-
Обранка, *f.* farbiges Tuch zum Aus-
statteten der gewöhnlichen Kleidung (гуня
&), Besatz, *m.*

Обрастати, *s.* Обрости.

Обрати, *v. a.* erwählen, *ИГ.*

Обрахувати, (-бувати), *v. a.* be-
rechnen; überlegen *К.* [Berechnung, *f.*

Обрахунок, -нку, *m.* Rechnung,

Обрекаїти, *s.* Обречї, *К.* на щось
wozu verurtheilen, verdammen.

Обременєнє, *n.* Ueberbürdung, Be-
lastung, *f.* *Тор.*

Обременити, (-яти), *v. a.* belasten,
überbürden, überladen; beschweren, be-
lästigen. [los kleiden *Га.* II. 55.

Обрендувати ся, sich geschmack-
Обрепкати ся, *Н.* 240. обрєпшити
ся sich satt fressen. [werden.

Обрєскнути, *v. n.* aufgedunsen

Обрєхати, *v. a.* belügen, verleumden.

Обрєхи, *pl.* Lügen, Verleumdungen,
pl. *См.*

Обречї, *v. a.* *К.* II. 288 geloben,
angeloben, weihen; bestimmen mittels
einer Aussage, weisen. [Jähe, *f.* III. II. 99.

Обрив, *m.* steiler Abfall e. Berges;

Обривати, *v. a.* abreissen, abpflük-
ken; — ся einfallen, ein-reissen, herun-
ter-, durchfallen, durchbrechen (*v. n.*).

Обривок, -вка, (*d.*-йвочок *Н.* 260),

m. abgerissenes Stück von e. Stricke,
e. Bande &; Kukurutzkolben dessen
Hüllblätter abgerissen sind; 2) *pl.* обрив-
ки, Nebeneinkünfte, Sporteln, *pl.*

Обрид, *m.* *КУ.* обрідженє, *n.* *Фр.*
обрідлівість, обрідність, -ости,
f. обрідство. *n.* Ekel, Abscheu, *m.* Ab-
scheulichkeit, Ekelhaftigkeit, *f.*

Обрідити, *v. a.* verunstalten, gar-
stig, widerlich machen; 2) *v. n.* —, обри-
дати, обріднути, widerlich, ekelig,
abscheulich werden.

Обрідний, *a.* обрідник, *m.* *Гол.* I.
262, обрідливий, *a.* обрідливець, -вця,
m. abscheulich, ekelhaft, ekelig. [gen.

Обрідзати, *v. a.* bespritzen, bespren-
Обрикотїти ся, *Н.* 273 § sich
krank stellen.

Обрїн, *m.* *pl.* Обри, *Avar.* *Ми.* II. 131.

Обрїпати ся, *s.* Обрєпкати ся.

Обрис, *m.* Abriss, Entwurf, *m.* Con-
tour, *f.* *С.* [entwerfen, umzeichnen.

Обрисувати, *v. a.* einen Abriss

Обрїтвати, обрїти, *v. a.* rasieren.

Обрїхтїнок, -нку, *m.* Abrich-
tung, *f.* § (milit).

Обрївнати, (-нувати), *v. a.* gleich-
machen, -schneiden, abstützen.

Обрїдний, *a.* etwas dünn, nicht
dicht, schütt, licht.

Обрїз, -їзу, *m.* Schnitt, *m.* золотїй
— Goldschnitt (e. Buches) *ГШ.*

Обрїзанє, *n.* das Beschneiden, Be-
schneidung, *f.* [tener, *Пар.*

Обрїзанець, -нця, *m.* ein Beschnit-

Обрїзати, обрїзувати, *v. a.* beschnei-
den, abschneiden.

Обрїзок, -зка, *m.* abgeschnittenes
Stück, Schnitzel, Schnittling, *m.* [Зак. *Левч.*

Обрїй, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.*

Обрїк, -оку, *m.* beschiedener Theil
von Speise zum täglichen Unterhalte,
tägliche Kost u. Nahrung; das Futter der
Pferde bes. Hafer mit Häcksel: *обрїк му
виграє es sticht ihn der Hafer; 2) Sold,
m. Besoldung, *f.*; 3) † Abgabe e. Bau-
ers, Erbziins, Geldziins, *m.* Steuer, *f.*

Обрїкати, *v. a.* *s.* Обречї.

Обрїкувати, *v. a.* корó jmdn rü-
gen, jmdm Vorwürfe machen.

Обрїнок, -нку, *m.* kleine Flussin-
sel von рінь umgeben.

Обрїс, Обрїско, *m.* Ambrosius.

Обрістники, *pl.* Flechten, *pl.* (Lichenes).

Обріхтіти, *v. a.* § s. Обезпечіти.

Обрѣба, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag (einer Pfeife &), *m.*

Обробіти, (-бляти), *v. a.* bearbeiten, urbar machen; ausarbeiten; 2) mit e. Einfassung etc. versehen; — ся die Feldarbeiten vollenden.

Обрѣбка, *f.* обрѣблована, *n.* Гол. Bearbeitung, Pflege, *f.*

Обрѣбок, *gen.* обрѣбку, *m.* Vollendung, der Feldarbeiten; Ernte, *f.* [bett kommen.

Обродіти ся, *He.* ins Wochen

Обрѣдати, *v. n.* viel Früchte bringen, reichen Ertrag geben; 2) — ся gebären, mit e. Kinde niederkommen, *He.*

Обрѣк, *m. s.* Обрік; *adj.* обрѣковий zum обрік geh., ihn geniessend.

Обрѣмок, *m. s.* Облѣмок *H.* 239.

Обрѣсть, *f.* das Bewachsene.

Обрѣстень ляскусовий, Lackmusflechte, *f.* (Rocella tinct.). [bewachsen.

Обрѣстї, *v. n.* umwachsen, ringsum

Обрѣтъ, обрѣтъка, обрѣтънка, *f.* Halfter, *f.* Halfterband, *n. s.* Уздѣчка.

Обрѣчка, *f.* *N. e.* Berges.

Обрѣб, *m.* hölzerne Einfassung, *s.* Обрѣбина 1).

Обрубати, обрубувати, *v. a.* rings umhauen, -hacken; 2) — ся sich verhauen, einen Verhau aufführen.

Обрубий, *a.* -а бѣсїда *M+B.* 184?

Обрубина, *f.* Einfassung, *f.* (des Steines in d. Handmühle, e. Brunnens etc), Zimmerung, *f.* (auch *pl.*); 2) *coll.* Unterlagen (Balken) beim oborig, *pl.*

Обрубіти, обрублювати, *v. a.* umsäumen, einfassen. [Holz.

Обрубок, -бка, *m.* abgehauenes Stück

Обругати, *v. a.* beschimpfen, verhöhnern. [Tischtuch, *n. adj.* обрусівий.

Обрус, (*d.* -сѣк, *m.* обрусча, -ати, *n.*)

Обрусїти, *v. a.* russificieren.

Обруч, *adv.* unter die Hände, *K.*

Обруч, (*d.* обручик), *m.* обруче, *n.* *coll.* Reif, Bandreif; Ring, *m.* Band, *n.*

Обручакї, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*

Обручати, *a. a. s.* Заручати 2).

Обручка, (*d.* обручїнка) *f.* Reifring, Trauring, *f.*; 2) kleiner Reif, Band, *n.*

Обручковатий, *a.* ringförmig.

Обручувати, *v. a.* mit Querstrei-

fen versehen; 2) ringeln; обручований, *pte.* geringelt.

Обручник, *m.* der Verlobte; обручниця, *f.* die Verlobte; 2) -иця Ringelspinner, *m.* (Gastropacha neustria); 3) *pl.* Ring-Blätterschwämme *Вол.*

Обрушати, обрушити, *v. a.* dh Hin- u. Herbewegen losmachen, lose machen, woran rütteln, rühren, umstürzen, umstossen, einreißen; 2) * jmdn aufbringen, in Harnisch bringen, entrüsten; — ся *s. v. a. b*) * aufgebracht werden, sich entrüsten.

Обряд, -ду, обрядок, -дку, *m.* Ritus, *m.* Ceremonie, *f.* Ceremoniel, *n. n.* Sitte u. Brauch, kirchlicher Gebrauch; 2) Regierung, *f.*

Обрядати, *M.* schmücken, garnieren; anlegen *Pa. I.* 374; — коня ширен *КС.* (83) 506.

Обрядкувати, *v. n. s.* Рядїти.

Обрядний, *a.* rituell, die Ceremonien betreffend, *K.*

Обрядність, -ости, *f. s.* Обряд 1). *ОБ.*

Обрядовець, -вця, обрядлюбець, -бця, *T. m.* Kenner u. Freund des echt griechischen Rituale, Ritualist, *m.*

Обрядовщина, *f.* Ritualismus, *m.*

Обряджувати ся, sich ankleiden, den Staat anlegen, *КС.* (83) VII. 501.

Обрямувати, *He. s.* Обрамувати.

Обрятувати, *v. a. s.* Поратувати.

Обсїда, *f.* III. *Пар. s.* Облѣга.

Обсїдження, *n.* Besetzung; Verpflanzung, *f.*

Обсїдїти, обсїджувати, *v. a.* besetzen; ringsum bepflanzen; Обсїд-, *s.* Осад-

Обсїдний, *a.* Belagerungs-

Обсїдник, *m.* *Пар. s.* Облїжник.

Обсїдїти ся, zu Pferde aufsitzen, aufgeritten sein. [*f.* *Пар.*

Обсїдїцтво, *n.* Belagerungskunst,

Обсїпати, *v. a.* ringsum behacken mit der сапа. [sen *He.* 77.

Обсїчити, *v. a.* umgeben, einschlies-

Обсвїдчити ся, sich bekannt machen, *s.* zurechtfinden, bekannt werden

M. II. 92. [Licht versorgen.

Обсвїтїти, *v. a.* Ос. (61) III. 26 mit

Обселїпити ся, sich tüchtig ansaufen. [lonisieren.

Обселїти, (-їти), *v. a.* ansiedeln, со-

Обселяти, *pl.* Kanten e. Brettes, *pl.* Обсилати, обсилати, *v. a.* zu mehreren der Reihe nach herumschicken; — ся *Кч.* 16 einander mit Geschenken beschicken.

Обсіпати, обсіпувати, *v. a.* beschütten, bestreuen, überhäufen; einfassen; — ся sich verschütten, ausfallen (зёрно з колёся). [um trocken werden.

Обсіхати, обсіхнути, *v. n.* um und 'Обсів, обсівок, -вкy, *m.* Besäung; Saat, Fehsung, *f.*

Обсівати, обсіяти, *v. a.* besäen; — ся mit den Saatarbeiten fertig werden.

Обсідати, обсісти, *v. a.* koró sich rings um jmdn setzen, in Menge etw. besetzen; (von den Mädchen am дівичвечер). [обсічй behauen.

Обсікати, *v. a.* behacken, s. Сіпати, Обсіпати, *v. a.* ringsum reissen, zerren.

Обсікаржувати, *v. a. M.* anklagen.

Обсікчити, *v. a.* jmdn von allen Seiten umspringen, umringen.

Обсіквати, *v. a.* berupfen.

Обсікурánt, *m. Кч.* Obscurant, Finsterling, *m.* [Ruf bringen.

Обсілавити, *v. a.* jmdn in schlechten

Обсілджень, *n.* Untersuchung, *f. He.*

Обсілуга, *f.* Bedienung, *f.* [dienen.

Обсілугувати, обсілужити, *v. a.* be-

Обсімішійти, *v. a.* lächerlich machen.

Обсімоктати, *v. a. s.* Обсіцати.

Обсімушити, *v. a.* kurz scheren.

Обсіновák, *m.* Zellenspinne, *f.* (Se-

gestria). [wickeln.

Обсінувати, *v. a.* umspinnen, um-

Обсіорóмити, *v. a.* beschämen, *Кч.* 91.

Обсіохнути, *s.* Обсіхати.

Обсітава. *He. M + B. 70.* обсітавіна, обсітанóва *Тор.* обсітанóвіна, *B.* обсітанóвка, (-нівка), *f.* Umstand, *m.* Bewandtnis, Verhältnis, *n.* Lage, Situation. *f.* Sachverhalt, *m.* Bild, *n.* Erscheinung, *f.*; 2) Bühne, Scene, *f. C. II.* 201; 3) обсітавіна *s.* Загáта 2).

Обсітавати, *v. n.* при чім auf etw. bestehen, bei etw. beharren; 2) за кім sich jmds annehmen, für jmdn schützend auftreten.

Обсітавити, (-вляти), *v. a.* herumstellen, -setzen; —, обсітанóвити *Кч.* meublieren; 2) — ся sich mit etw. umstellen.

Обсіталювати, *v. a.* bestellen.

Обсітанути, *v. a.* umstehen, umgeben.

Обсітарáти ся о що für etw. sorgen um es zu verschaffen.

Обсітати, *v. a. Ф. s.* Обсітупити; 2) *v. n.* на що sich zu etw. verpflichten (*Фр.*); *b)* sein Auskommen finden; *c)* u. — ся bleiben.

Обсітелити, обсітелювати, *v. a.* bedecken, ringsum unterbreiten.

Обсітій, обсічій, *m.* ältliche von den Freiern ausseracht gelassene Jungfrau, *vgl.* Обсічяті §. [Обсітавати 2).

Обсітювати за когó, *v. n. Ст. s.*

Обсітýа, *f.* обсітýательство, *Пол. s.* Обсітава 1). [stehen bleiben.

Обсітýати ся, das Feld behaupten,

Обсітрійчи, *s.* Обсітрігати.

Обсітрійóпати, *v. a.* (dh Abnutzung) abreissen, ablumpen, *He.* [schneiden.

Обсітругати, *v. a.* behobeln, be-

Обсітупати, (-ити), *v. a.* umgeben, umzingeln, umringen, einschliessen, belagern.

Обсітяжка, *f. Пар.* Florband, *n.*

Обсіувати, обсіунути, *v. a.* abschieben, abrutschen, -schälen, -ziehen; — ся sich ablösen, abgleiten, abrutschen.

Обсіуда, *f. s.* Обсіова, wegwerfendes Urtheil.

Обсіудити, *s.* Обсіудити.

Обсіудливий, *a. s.* Обсімвний.

Обсіукати, *v. a.* óвочі з дёрева abnehmen, reissen.

Обсіушійти, *v. a.* trocknen; — ся seine nassen Kleider trocknen.

Обсічитати, *v. a.* bei der Rechnung betrügen, zum Nachtheil jmdm rechnen.

Обсіяг, *m.* Umfang, Bereich; 2) Inhalt, *m. III.* [chen, umfassen.

Обсіягати, *v. n.* ringsum aus-rei-

Обсіяглість, -ости, *f. s.* Обсійстрé.

Обсіяжній, *a.* umfangreich.

Обсітавати, обсітати, *v. n.* ringsum aufthauen, schmelzen, *Гр.*

Обсіталáпати ся, sich bespritzen, nass u. schmutzig werden.

Обсіталкати, *s.* Обсіхати.

Обсітарити ся, обсітарювати ся, sich in Schmutz wälzen, (*B.*).

Обсітенéтити, *v. a.* mit e. Netz umstricken, umgarnen. [schälen.

Обсітерéбити, *v. a.* enthülsen, ab-

Обсітёрлений, *a.* abgeschabt, abge-

schunden, *Кн.* [gen rings umgeben.
 Обтерня́ти, *v. a.* mit Dornenzwei-
 Обтерпа́ти ся, *ГБ.* viel gelitten
 haben. [schen, abreiben.
 Обте́рти, обтира́ти, *v. a.* abwi-
 Обтеса́ти, обтисувати, *v. a.* behauen.
 Обты́кати, обты́чити, *v. a.* um-
 stecken, bestecken; bestopen; 2) um-
 kränzen; — ся um sich rings stecken,
 sich umheften, s. umgeben etc.
 Обтына́ти, *v. a.* beschneiden, ab-
 schneiden, behauen, stutzen. [gachile).
 Обтына́ч, *m.* Blattschneider, *m.* (Ме-
 Обтына́ти, обтына́чити, *v. a.* um-
 zäunen.
 Обты́ркати, *v. a.* свѣчку & putzen.
 Обтові́й, обто́м, & s. Оптові́й &
 Обточа́ти, *v. a.* abdrechseln; 2) s.
 Оточа́ти umzingeln; *обто́чений во-
 робець etc. *B.* rund am Leib, fett.
 Обтреха́ти, (-трях-), *v. m. s.* Підтре-
 ха́ти.
 Обтрома́ти, *v. a.* ringsum zerbre-
 chen, zerschlagen; 2)*wegstehlen *C. I.* 145.
 Обтужа́ти, *v. a.* ко́го s. Ту́жати
 за ким (по ким) *Ч. V.* 268 (analog dem
 опла́кати u. damit verb.).
 Обту́кувати, *v. a.* *Др. c.* 202 belagern.
 Об-тще, *C. I.* 49. ? [ziehen.
 Обтяга́ти, обтягну́ти, *v. a.* über-
 Обтяжа́ти, (-а́ти), *v. a.* beschweren,
 belasten. [schwerlich, lästig drückend.
 Обтяжлі́вий, обтя́жний, *a.* be-
 Обтякну́ти, *v. a.* *Ф.* (*Пр. III.* 133) um-
 fassen.
 Обты́ти, s. Обтына́ти.
 'Обу́в, обу́ва, *f.* обу́ве, *n.* *K.* Fussbe-
 kleidung, Beschuhung, *f.*
 Обу́ванє, *n.* das Stiefel-, Schuhan-
 ziehen, Beschuhung, *f.* [постобли.
 Обу́ванка, *f.* ledernes Riemchen zu
 Обува́ти, обу́ти, *v. a.* und — ся
 Stiefel etc. anziehen. [*f.* (*Calceolaria*).
 Обуве́ць, -вця́, *m.* Pantoffelblume,
 Обу́да, *f.* *Ру.* обу́женє, *n.* Erwek-
 kung, *f.*
 Обуда́ти, s. Збуда́ти II.
 Обудова́ти ся, Bauten im eigenen
 Gehöft ausführen, *III.* [Kummer, *m.*
 Обу́за, *f.* *Кн.* Last, Bürde, Beschwerde,
 Обузда́ти, *v. a.* *K.* den Zaum an-
 legen, im Zaume halten, bändigen.
 Обу́рпати, *v. a.* umwerfen, -stürzen;

vom Sturme: umher treiben, -werfen;
 bestürmen; *empören, entrüsten *ГШ.*
 Обу́ти ся, s. Обува́ти (ся).
 Обу́ток, -тку, *m.* s. 'Обу́в.
 Обутра́ти, *v. n.* сонце, aufgehen
 (v. der Sonne); anbrechen (v. dem Tage)
Пом. 20—21.
 Обу́х, (*д* обу́шок) *m.* Axthelm, Rücken
 einer Axt *m.* *під обу́хом unter schwerem
 Druck.
 Обуча́ти, (-и́ти), *v. a.* lehren, un-
 terweisen, unterrichten; — ся lernen
III. I. 264. [bezeichnen, markieren.
 Обушкыва́ти, *v. a.* mit dem обу́х
 Обушниця́, *f.* Hemmeisen, *n.* (*Фр.*).
 Обу́яти, *v. a.* *Ст.* jmdn überkommen,
 aufregen.
 Обхаморити, обхамрати, обхами-
 ти, обхамючити, *P. II.* 55, обхамити,
 обхамяти, *v. a.* reinigen, säubern, putzen.
 Обхамра́ти, *v. a.* bespucken.
 Обхамра́чити ся, Mangel an Essvor-
 rath leiden, *Кн.*
 Обхва́т, *m.* *C.* eine Partie Bäume die
 auf einmal gefällt werden; eine Arm-
 weite (gross), Armvoll, *n.*
 Обхва́тати, обхва́чувати, *v. a.* um-
 fassen, umgreifen, umspannen; anhalten.
 Обхиста́ти, *v. a.* umfrieden. .
 Обхі́д, -о́ду, *m.* Umgang, *m.* das Um-
 gehen; Gang, Umzug, *m.* Procession, *f.*;
 das Begehen, Feiern, Begängnis, (e. Fe-
 stes), *n.*; 2) Arbeit im Haushalt, *f.*; 3)
 täglicher Bedarf im Leben, Regie, *n.*
 Обхі́дний, *a.* *Б.* (*Пр.* VI. 15) um-
 gänglich, anständig, praktisch; 2) *adv.* об-
 хі́дно mit viel Umweg, Umstand ver-
 bunden, (*B.*). [(-in, *f.*).
 Обхі́дник, *m.* (-иця́, *f.*) Diener, *m.*
 Обхі́дча́стий, *a.* -а хата, *C. I.* 26
 ein Haus, welches aus Mangel an Ge-
 räth u. Zubehör im Inneren wie auch
 nach Aussen genug freien Raum zum
 Durch- u. Umgang bietet.
 Обхі́дчина, *f.* s. Обхі́д 3).
 Обходже́нє, обході́нє, *He. n. s.* 'Об-
 хі́д 1); обході́ни 3).
 Обході́ни, *pl. s.* 'Обхі́д, *T.*; 2) Се-
 римонієл, Ritual, *n.* Gebräuche, *pl. K.*;
 3) Verfahren, *n.* Behandlung, *f.* *ОШ.*
 Обході́ти, *v. a.* umgehen, um etw.
 herumgehen, jmdn meiden; etw. begeben
 (поля́ &); umgeben, umringen; e. Fei-

erlichkeit begehen, — день, съвѣто & — feiern; 2) *angehen, interessieren; 3) — ся з ким mit jmdm umgehen, jmdn behandeln; — ся з чим sich womit behelfen, womit vorlieb nehmen; — ся без чого etw. entbehren können, nicht nöthig haben, s. Обійти.

Обходчик, *m.* Nachtwächter, *m.*

Обхопити, *v. a.* schnell umfassen, ergreifen. [geräth.

Обцалик, *m. gew. pl.* Art Schuster-Обцаркувати, *v. a.* Ф. s. Обгородити. [Absatz beim Stiefel &, *m.*

Обцас, *m.* обцасна *f.* (*d.* -асик),

Обцвѣт, -іту, *m.* das Abblühen.

Обцѣнъи, (-ѣньки), *pl.* Zange, Hufzange, *f.* *Пот.* II. 28.

Обциркуювати, *v. a.* mit dem Zirkel umschreiben, einen Kreis ziehen.

Обцілувати, *v. a.* mit Küssen überschütten. [werden; *adj.* обцядлий.

Обцадіти, *v. n.* von Rauch geschwärtzt

Обчанути, *v. n. impers.* -фуло (коло горла) geschwollene Halsdrüsen verursachen, e. Beklemmung machen. [bern.

Обчарувати, *v. a.* (ringsum) bezau-

Обчверкнути, *v. n.* rings abbrennen.

Обчепирити, § обчепити, *v. a.* anheften.

Обчеркнути, (-кати), обчертити, *v. a.* eine Linie, einen Umriss, Contour um etw. ziehen, umzeichnen, umschreiben.

Обчѣрсти, обчѣрти, *v. a.* abschälen.

Обчесати, *v. a.* rund herum kämmen.

Обчеський, *a. s.* Громадский, *v.* сбірний.

Обчѣствѣ, *n. C. II.* 102 Gemeinde, *f.*

Обчехолити, *v. a. s.* Обчѣмхати.

Обчѣкривати, *a. a. Gl. б.* 47. s.

Обрѣзати, zututzen.

Обчирати, *s.* Обчерсти. [nen.

Обчислѣти, обчислѣти, *v. a.* berechnen.

Обчѣстити, обчѣщувати, *v. a.*

überall rein machen, säubern; *v.* Bäumen, schneiteln.

Обчитати ся чого, viel wovon lesen.

Обчікувати, *v. a. Гол.* III. 709 s.

Обчікувати. [schneiden (Zweige v. Baume).

Обчѣмхати, *v. a.* glatt behauen, be-

Обчути, *v. a. Гол.* III. 700. s. Почути.

Обшанувати, *v. a.* zu ehren wissen,

Kol. I. 19.

Обшар, *m.* обшара, *f.* (*Фр.*) Gebiet, *n.* Strecke, Ländlerstrecke, *f. f.* — двірський Grossgrundbesitz, *m.*

Обшарити, *v. a.* überall herumstänkern, -suchen. [zausen.

Обшарпати, *v. a.* ringsum reissen,

Обшивати, обшити, *v. a.* umnähen;

корѣ жвдм alle Kleider fertig nähen.

Обшивка, бѣшийка, *f.* Besatz, *m.*

Verbrämung, *f.* Saum, *m.*; 2) Kragen, *m.*

Обшивні, *f.* Art Boot, *Ос.* (61) I. 230.

Обшивчати, (-уставки), *a. pl.* Art

Leinenstickerei *Kol.* I. 48.

Обшир, *f. s.* Обшар, weite Strecke.

Обширний, *a.* geräumig, weit, umfangreich, ausgedehnt, ausführlich; *adv.*

широ, обширо *Ст.*

Обширність, -ости, *f.* Weite, Geräumigkeit, Ausführlichkeit, *f.*

Обшиновувати, *s.* Обшанувати.

Обшкляти, *v. a.* glasuren; 2) ver-

glasen.

Обшкрѣбати, *v. a.* abschaben.

Обшматаний, *a.* lumpig, zerlumpt, *B.*

Обшморгати, *v. a.* abschinden, abschälen, abrinden.

Обшнѣбрити, *a. a. C. II.* 59 herum-

schnorren, -wühlen, -suchen. [ти.

Обшпирити, *v. a.* *Др. с.* 385. s. Опірич

Обшпилити, *v. a.* mit Stecknadeln

etc. bestecken. [umgeben.

Обштахѣтити, *v. a.* mit Staketen

Обшука, *f.* Hausdurchsuchung, *f.*

I. Обшукати, обшукувати, *v. a.*

durchsuchen, -spüren, revidieren, *P. I.* 207.

II. Обшукати, *v. a.* *H.* 20 s. Ошукати.

Обшуліти, *v. a.* abschlagen, *s.* Шулі.

Обшустати, обшустрати, *v. a.*

abschaben, -klauben, enthülsen, ummah-

len; abreiben

Общелюбний, *a.* das Gemeinwohl

eifrig anstrebend, patriotisch, *Моз.*

Общѣне, *n. K.* бѣщність, -ости,

f. Gemeinschaft, *f.*; 2) Verkehr, *m.*

Общѣство, *n. s.* Товариство.

Общѣствувати, *v. n. Не.* (*Пр.* VIII.

907) beim Festmale speisen.

Общій, *a. Kч.* 360 gemeinsam, ge-

meinschaftlich.

Общинна, *f.* gemeinschaftliches Gut,

Gemeingut, *n.*; 2) Gemeinde, *f. adj.*

общинний. [nen, -rupfen.

Общипати, (-ипувати), *v. a.* abknei-

Общита́ти, с. Ображува́ти.
 Общóт, *т.* с. Ображунок, *Pa.* I. 382.
 Общóбрати, *в. а.* zermudeln, zusammenknicken, den Schopf (чóпер) abreissen, (*B.*).
 Общóпати, (-óпувати), *в. а.* betasten; * — ся viel um sich nesteln um hübsch gekleidet zu sein.
 'Объяв, *т.* Bezeugung, Kundgebung, *f.*
 Объява, *ф. с.* 'Объяв, *Пу.* —, объявление, *н.* Kundmachung, *ф. Др.*
 Объявити, объявляти, объявлювати, *в. а.* anzeigen, erklären, bekannt machen, kund thun, zu wissen thun; — ся sich aussprechen, s. erklären; sich offenbaren. [terjochen, unterdrücken.
 Обярміти, обярмува́ти, *в. а.* He. un-
 Обярувати ся, с. Обвеснувати ся.
 Обясненє, *н.* Erklärung, Erläuterung, Beleuchtung, *ф.*
 Обяснитель, *т.* Erklärer, *т.*
 Обяснити, объясняти, *в. а.* erklären, erläutern, beleuchten.
 Обя́ти, *в. а. с.* Обня́ти; — ся за ким sich jmds annehmen.
 Ов-, с. Вів-. [Gleichgiltigkeit.
 Ов! овва! *вт.* des Erstaunens; 2) der
 'Овад, *т.* Insect, *н.*; 2) с. 'Овод.
 Овадожерний, *а.* insectenfressend.
 Овалашити, *в. а.* §. entwenden, stehlen.
 Ова́льний, *а.* oval, eirund. [rund, *н.*
 Ова́льність, -ости, *ф.* das Ovale, Ei-
 Овдїй, Овдїйко, Овдїць, *Пис. т.* Abdias.
 Овдови́ти, *в. н.* verwitwen; *adj.* овдови́лий verwitwet.
 Овдóвленє, *н.* T. Verwitwung, *ф.*
 Оведя́н, *т.* Primula elatior.
 'Овершки, *пл.* Левч. s. Верх, верхок.
 Овєс, *ген.* вівса́, (*d.* овесець, вівсик), *т.* Hafer, Haber, *т.* (Avena).
 Овєсь, *Кл. с.* Весь II.
 Овєрко, *н.* Abercius.
 Овечá, -áти, *н.* Schäfflein, Schaf, *н.*
 Овечий, *а.* Schaf, von Schafen.
 'Овечка, *ф. с.* Овечá; 2) овечка, Assel, *ф.* (Oniscus asellus).
 Овечник, *т. с.* Вівчинець. [*Вах. К У.*
 'Овид, *т.* Gesichtskreis, Horizont, *т.*
 Овидовий, *а.* des Ovidius; -а горá, -е озеро nahe beim Städtchen Кúти, (*Witw.* 94).
 'Овїй, óvá, óvé, (овая, овós), † *pron.*

jener, -e, -es, *Гол. гр.* 117. 125. *Оц.* §. 155.
 'Овин, *т.* H. 301 Riege, Korndarre, *ф.*
 Овисáти, овиснути, *в. н.* niederherabhängen; *adj.* овислий.
 Овїти, с. Обвивáти. [вїяти 1).
 Овивáти, овиву́ти, *в. а.* *МШ.* с. Об-
 'Овін, *pron.* = Він, óний, *Зг. Гол.*
 I. 90. *Ог.* 55. [Diadema.
 Овинець, -нця́, *т.* Art Seeigel:
 Овиршописáти, *в. а.* † *Зак.* in Versen beschreiben.
 Овище, *н.* junge Saat.
 Овія, *ф.* *Зар.* Atmosphäre, *ф.* Anbauch, *т.* [zum Webstuhl geh.
 Овїядла, *пл.* Art Spulen u. Weifen
 Овїяти, с. Овивáти.
 Овксєн, *т.* Auxentius. [schen, *Кл.*
 Овладáти чимось, *етв.* beherr-
 Овлажáти, *в. а.* *Гум.* befeuchten.
 Овлічї, *Ч. IV.* 71, оволочї, *в. а.* bedecken; verhüllen.
 'Овод, *т.* кінський Pferde-Magen-
 fliege, *ф.* (Gastrus equi); 2) — бїчий Dasselfiege, (Hypoderma bovis).
 'Оволока, *ф.* Hülle, *ф. В.* [Obstes.
 'Овоц, *т.* aromatischer Geruch des
 'Овоч, *т.* Frucht, *ф.*; 2) Obst, *н.*; *adj.* овочєвий Obst-. [Пол.
 Овочожєрний, *а.* fruchtessend,
 'Овоц, *ф. coll.* Früchte, *пл.*; 2) óвоцца, *ф. Кв.* 194 Gartenfrüchte, *пл.* Gemüse, *н.*
 'Овоцний, *а.* He. fruchtbar, reich an Früchten.
 Овра́м, *т.* Abraham.
 'Оврах, óврапок, -шка, *т.* Zieselmaus, Erdziesel, *ф.* (Mus citellus).
 'Оврашкóвий, *а.* zu óврах geh.; 2) — ві хвостї Triticum cristatum.
 Овсинá, *ф.* в овсину́ пшáти mit weiter (schüter) Nacht náhen (lang wie e. Haferkorn) *Н.* 217.
 'Овсї, *adv.* *Ч. IV.* 686. *ПГ.* с. Зóвсїм.
 Овсїй, *т.* Eusebius.
 Овсїяниця, *ф.* Вівсїяниця.
 Овсїянка, *ф. с.* Стоколóса.
 Овчáрик, *т.* kleine Bekassine (Scolorax gallinula). [pelz, *н.*
 Овчїна, *ф. Сб.* I. 305 Schaffell, Schaf-
 Овшєм, óвшїм, *adv.* ще й — just, eben, desto mehr etc. с. 'Овсї.
 'Овшїй, *а.* *Зак.* ander, besonder.
 'Огар, *т.* с. Вугрáк.
 Ога́рина, *ф.* мідна́ Kupferasche, *ф.*

Kupferhammerschlag, *m.*

Огарок, -рка, *m.* ein Endchen Licht, kleines Ueberbleibsel von verbranntem Lichte od. Span, Lichtstumpf, *m.*

Огвара, *f.* s. Окара.

Огварчѣвий, *a.* s. Обмівний.

Огваряти, *v. a.* s. Обмовляти.

Огеж, *m.* s. Ожег, ожево.

Огѣнь, *m.* s. Огѣнь.

Огѣник, *m.* Feuerschürer, Heizer, *m.*

Огѣда, огѣдливість, огѣдність, -ости, *f.* огѣдство, *n.* *Фр.* Abscheu, Ekel, Schmutz, Greuel, *m.* Abscheulichkeit, Schande, *f.*

Огѣдити, *P. I.* 132. огѣднути, *II, M. v. n.* widerlich, zuwider, ekelig, un-erträglich werden.

Огѣдлий, *II.* огѣдний, *a.* огѣдник, *m.* огѣдница, *f.* abscheulich, widerlich, ekelig; ekelhafter Mensch, -es Weib.

Огнѣти ся, *P. I.* 137 zögern, säumen.

Огнѣнати, *v. a.* würdig machen; 2) umstimmen, besänftigen.

Огнѣний, *a.* ordentlich, solid, geschlecht, fleissig; nett. *Gr.* 24. (-ик, *m.* -їця, *f.* (*Фр.*)).

Огнѣ, *m.* Aggaeus.

Огирѣк, огирок, -рка, (*d.* огирѣчок), *m.* Gurke, *f.* (*Cucumis sativus*), *adj.* огирѣковий, 2) *pl.* огирѣчки Art гаївка *Кол. I.* 154. 170—171.

Огирѣчник, *m.* огирѣчна трава, Borrago offic., 2) Spiraea ulmaria; 3) Trifolium arv. [2] *s.* Оголѣни (*B.*).

Оглаблѣ, *n.* оглаблѣ, *pl.* s. Оголѣблѣ;

Оглав, *m.* Kopfzeug, *n.* Kopftheil des Pferdegeschirrs, *Mi.* II. 406. *s.* Уздѣчка; 2) —, оглавлѣна, *n.* *W.* Inhalt, *m.* Inhaltsverzeichnis, *n.* [ches)machen.

Оглавлѣти, *v. a.* einen Inhalt (e. *Bu.* Оглада, *f.* *Нас.* огладжѣна, *n.* äusser-ge Bildung, Glätte, Politur, *f.*

Огладити, *v. a.* glatt, eben machen, glätten; — ся glatter werden.

Оглас, *m.* *K.* s. Оголооска.

Огласѣти, оглашати, *v. a.* s. Оголо-сѣти; когѣ benennen, betiteln; когѣ чим öffentlich wählen, ausrufen *Кч.* 107; — ся sich bekannt machen, öffentlich auftreten.

Оглашѣнный, *ptc.* † Katechumen; aufgeboden, angekündigt; 2) preisgestellt, auf den Pranger gestellt *C. I.* 172; ver-rückt *Кс.* 84.

Оглѣн, *a.* *W.* s. Оглядний.

Оглоблѣ, *f.* s. Оголѣблѣ; *adj.* огло-бѣльный (*кинѣ*) an die Femeerstange an-gespannt *Кс.* 18.

Оглодѣти, *v. a.* ringsum benagen.

Оглоби, *pl.* Geschwulst des Zahn-fleisches bei Pferden, *f.* Zahnstein, *m.* (*Фр.*); 2) Hunger-Ungeschmack, *m.* (*Фр.*) — *вигнати* — beheben. [werden

Оглумити, *v. n.* rasend, verrückt

Оглупати, *v. a.* berücken; — *бѣсѣду* das Gespräch auf etwas Anderes trü-gerisch lenken. [werden.

Оглуцити, *v. n.* dumm, verduzt

Оглух, *m.* *H.* 122 s. Олух.

Оглухнути, *v. n.* taub werden.

Оглушати, (-їти), *v. a.* taub ma-chen, betäuben.

Огляд, (*d.* оглядок), *m.* Umschau, Rundschau, Besichtigung, Revue (*Кс.* 186) *f.* без огляду *Кн.* ohne sich umzuschau-en; 2) Umsicht, Rücksicht, Berücksichti-gung, Aufmerksamkeit, Obacht, Vorsicht, *f.*

Оглядѣ, *f.* Ungeheuer, *n.*

Оглядѣти, оглядѣти, огляннути, *v. a.* besehen, besichtigen, um-, beschau-en, betrachten, schauen; — ся, огля-дувати ся, *K.* sich umschauen; за кимѣсь nach jmdm rückwärts sehen, -schauen, *jmdn vermissen; на когѣсь (на щѣсь) auf jmdn (etw.) sehen, Rücksicht neh-men; -їти ся sich orientieren.

Оглядѣи, *Гол.* III. 711 оглядѣни, *pl.* Schau, bes. Brautschau, *f.*

Оглядѣка, *f.* s. Огляд 2).

Оглядний, *a.* umsichtig; *adv.* -но haushälterisch; оглядне, *s. n. a.* Gebühr für richterlichen Beschau u. Bescheini-gung, *f.* [ти, *s.* Оглядѣти.

Огляднѣти ся, *R.* 121. оглянну-

Огнѣти ся, *TP.* 153 s. Обгнѣти ся 1).

Огнѣвий, -а сторожа Feuerwehr, *f.*

2) *He. M.* II. 69 s. Огнѣнный, огнѣстий. Огнежѣрлий, *Ст.* огнедишѣчий, *Пар. a.* feierspeierend.

Огнѣнный, *a.* Feuer, feurig, glü-bend, sengend, Flammen-.

Огнепальмий, *a.* III. II. 217 mit Feuer sengend, brennend.

Огнепальний, *a.* *He.* durch's Feuer.

Огнетрѣвальный, *a.* feuerfest, feu-erbeständig, *Пол.* [des обопіг.

Огнѣвина, *f. gew. pl.* Dachbalken

Огниво, *n.* Ring, Glied einer Kette; Band, *n.* rahmenähnlicher Querbalken zum Einfügen &; итй в огнива им зичзак gehen. [48 Art Leinenstickerei.

Огнивчáстї, *a. pl.* (-уставки). Кол. I.

Огний, *a.* Ч. I. 133 *s.* Огняній.

Огник, *m.* Brandblasen am Gesicht bei kleinen Kindern, *pl.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis viscaria) Вол.; 3) kleines Feuer.

Огністий, *a.* ТР. *s.* Огнений; * — влбдй Erzdieb, (що би і з огню вхбпв). [rochroa].

Огниця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Ру-

Огничок, -чка, *m.* *s.* Кочатничка (Anagallis arv.). [eigenen Herd besitzt.

Огнищаній, *m.* † freier Mensch der Огнище, *n.* Др. с. 344. Feuerherd, Herd, *n.*; 2) Brennpunkt, Focus, *m.*

Огнівати ся, *s.* Загнівати ся, *Ст.*, zornig werden. [errothen Haarflechten.

Огньоксїй, *a.* К. V. I. 28 mit feu-

Огня, *f.* *m.* fauler Müssiggänger.

Огнянець, -нця, *m.* Гол. I. 210 Feuerteufel, *m.* [ний.

Огняній, огнявий. Левч. *a. s.* Огнен-

Огнянійк, *m.* rothköpfiger Würger, (Lanius ruficeps). [dreisten Auftretens.

Ого! *int.* der Ueberraschung *u.* des

Оговорїти, *v. a.* когб в чїм *He.* jmdn wegen etw. verleumden, anklagen; 2) — ся *K.* sich verwehren, *s.* erläutern.

Оговтати, *v. a.* dressieren, zurichgewöhnen, zähmen; — ся sich — lassen, sich abschleifen, *s.* einleben, *s.* beruhigen, heimisch werden.

Оголіти, *v. a.* rasieren.

Оголіти, *v. m.* M. I. 117 *s.* Обголіти.

Оголббля, *f.* *gew. pl.* Femerstange, Stange einer Gabeldeichsel, *f.*; 2) *pl.* Schlittendeichsel für Ochsen, *f.*

Оголомшити, *s.* Заголомшити.

Оголомни, *pl.* *s.* Огломи.

Оголосїти, оголщувати, *v. a.* verlaufbaren, verkünden, kundmachen, bekannt machen, veröffentlichen, publicieren, ankündigen, *s.* Огласїти.

Оголоска, *f.* оголшена, *n.* Ankündigung, Kundmachung. Publication, Affiche, *f.* [Unrath etc.

Огомзати, *v. a.* beschmutzen mit

Огбнь, *g.* огню, (*d.* огоньок), *m.* *m.* Feuer, *n.*; 2) Feuerbrunst, *f.*

Огор, *m.* ? *s.* Баштан.

Огорїти, *v. m.* (von der Sonne) verbrannt werden.

Огорнўти, огортати, *s.* Обгорнўти, *jmdn befallen, sich jmds bemächtigen. [огорбдний Garten. II. 21.

Огорбд, *m.* *s.* Горбд Garten, *m.* *adj.*

Огорбдина, *He.* огорбдина, ГШ. *f.* *s.* Горбдина.

Огородїти, *s.* Обгородїти.

Огорбдник, *m.* Gärtner, *m.*; 2) † Frohnbauer nur 3 Joch Feld besitzend; *adj.* огорбдничий. [dienst versehen.

Огородникувати, *v. n.* Gärtner-

Огородництво, *n.* Gärtnerei, *f.* Gartenwesen, *n.*

Огорбдничка, *f.* Gärtnerin, *f.* ГШ.

Огорбжа, *f.* Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.* Zaun, *m.* С. I. 89.

Огортати, *s.* Обгортати, огорнўти.

Огортка, *f.* *s.* Обгортка.

Огортати, (-їти), *v. a.* Пр. II. 203. *U.* verbittern, bekümmern, jmdm Verdruss bereiten, jmdn beleidigen.

Ограбїти, *v. a.* ausplündern.

Ограбки, *pl.* *s.* Огрипки.

Ограда, *f.* Ме. 238 Befestigung, Verschanzung, Mauer um ein Kloster od. eine Kirche, Vormauer, Umzäunung, *f.* П.

Оградїти, *v. a.* *s.* Обгородїти *Ос.* (61) III. 25. [Gebäudes, *f.*

Ограждєниє, *n.* Weihung e. neuen

Ограмотїти ся, sich hinter einer Wust von Actenstücken schnöde halten, 3z.

Огранїти, *v. a.* Пол. eckig schleifen, facetten; einfassen (v. Edelsteinen).

Ограниченість, -ости, *f.* Beschränktheit, Eingeschränktheit, *f.*

Ограничїти, (-їти), *v. a.* be-, umgrenzen; be-, einschränken.

Ограшка, *f.* Fieber, *n.* В.

Огридний, *a.* *s.* Огрядний.

Огриз, гризок, -зка, *m.* *gew. pl.* das Nachgebliebene vom Benagen, Ueberbleibsel, benagtes Stück.

Огриза, *f.* *s.* Гризота.

Огризати, гризти, *s.* Обгризати; — ся, гризнўти ся beissende, grobe Antwort geben, gereizt entgegenn, mit Wortwechsel sich wehren, *v.* ким.

Огриця, *f.* пасковга bandfüssiges Grünauge (Chlorops taeniopus).

Огрибати, *v. a.* Гол. II. 118 um-

beharken; — ся веслом Ч. V. 163 von beiden Seiten mit dem Ruder arbeiten.

Огрибач, *m. s.* 'Ожер.

'Огриби, *оґрибки, pl.* das Abgeharkte, Abgerechte vom Heufeimen, & Werg, *n. Ф.*

'Огрибка, *f. s.* 'Орябка, *оґрябок.*

Огривань, *n.* das Erwärmen, Heizen, Erhitzen. [*heizen, erhitzen.*]

Огривати, *оґрити, v. a.* erwärmen;

Огримкій, *a. (Фр.)* gewaltig gross, ungeheuer.

Оґрих, *m. s.* 'Обмил, *залим.*

Оґришїти, *v. a.* душу, *См.* mit Sünde beladen, beflecken, — ся *Пр. II.* 247 sich versündigen.

Оґрѳва, *f. Ф. s.* Поґрѳва.

Оґрѳма, *f.* gewaltige Grösse, grosse Ausdehnung, *g.* Menge.

Оґрубіти, *оґрубути, v. n. Кч.* grob, roh werden, in Rohheit verfallen.

Оґруде, *n.* Brustkorb, *m. (thorax).*

Оґрудини, *оґрудники, pl. К.* weibliche Brüste.

Оґряда, *f. Шог.* Schönheit, *f.*

'Оґрядка, *f.* Astarte vel Crassina, *B.*

'Оґрядний, (*d. -ненький*), *a.* stark, dick gewachsen; wohlbeleibt, corpulent; 2) ordentlich, staatlich, *III.* wohlgestaltet *Кч.* 104.

Оґрядність, *-ости, f.* hoher, starker Wuchs, *He.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Оґрязнѹти, *v. n.* garstig werden, an Schönheit verlieren, *s. Эмарїти. [ти.*

Оґрянїчити, *Кч.* 199 *s.* Оґранїчи-

Оґуд, *m. Н.* 296 *s.* Оґудина.

Оґуда, *f.* Tadel, *m.*

Оґудий, *a.* tadelhaft, schlecht, *Н.* 33.

Оґудина, *f. Н.* 294. *Ч. III.* 185 Stengel der Kürbisgewächse; Stengelblätter, *pl.*

Оґудїти, *v. a.* tadeln, verlästern; rügen, *III.* I. 119. [*Lästerer, m.*]

Оґудник, *m. (-иця, f.) К.* Tadler,

Оґузка, *f. Гол.* III. 358 etw. in der Mühle?

Оґуль, *оґульник, & s.* Ворул &.

Оґуль, *n. coll. s.* Вуґоль, *уґле.*

Оґуліти, *v. a. Н.* 18 prellen, betrügen; — ся sich verrechnen, Verlust erleiden, *§. Н.* 88 — себе.

Оґульний, *a. He. pol. s.* Заґальний.

Оґулом, *adv. К. pol. s.* Заґал, заґалом, *Пом.* III. 27.

Оґурити ся, *§* hartnäckig, eigen-

sinnig sein, sich widersetzen, *Пом. III.* 28.

Оґурне, *s. n. a. †* Geldstrafe für Nichtleistung der Frohne, *f.*

Оґурний, *a.* tippisch, gleichgiltig, blasirt; eigensinnig. [*ler, m.*]

'Оґер, *-ера, m.* Zuchthengst, Beschä-

Оґинїця, *f.* dünne Hirsegrütze mit Zwiebel eingemacht, (*Фр.*).

Од, *праер. s.* Від II. (От) Од- in Zusammensetzungen *s.* Від-. Das Fehlende unter Од- *s.* unter Від-, От-.

'Ода, *f.* Ode, *f.* [als Pächter, Farmer, *m.*

Одаїник, *m.* Bewohner einer одаї

Одаїничка, *f.* Weib eines одаїник, *n.* Pächterin etc. *f.*

'Одаль, *Ру.* одалік, одалія, *Лзв.* *adv.* weit, fern, in der Ferne, abseit.

Одалець, *adv.* nicht weit, genug nahe.

Одалїска, *f.* Odaliske (Frau im Harem des Sultans) *f.*

Одарїти, *одарїти, v. a.* beschenken, begaben, ausstatten, *Пол.*

Одарка, *Одаря, f.* Daria (*Δαρεία*); *adj.* Одарчин der O.

Одаїя, *f.* Weidetrift im (bessarabischen) cren; Farme; Stepe, *f. Гол. ГШ.*

Одавіти ся, *М. Ос.* (62) I. 100.?

Одабувати, *v. a. См.* abschneiden, abhacken, abbrechen, wegtheilen.

Одаблагодарити, *gr. v. a.* корó Р. I. 11 *s.* Віддвїчити (ся).

Одабóй, *m. s.* Відбóй; das Zurückschlagen, Loswerden; одабóю не маїти від корó jmds gar nicht los werden können, *Пр. VI.* 545. [*прóмислі Schutz-*]

Одаборóний, *a.* -і товариства в Одабóрити, *v. a. Ос.* (61) X. 28

*tüchtig abprügeln. [*pern, M.*]

Одабубонїти, *v. a.* ableiern, abplap-

Одабувати, *одабути, v. a. s.* Відбути; корó *Кч.* 108. 183 entlassen, abfertigen.

Одабузувати, *v. a.* abprügeln.

Одабуток, *m.* одабу́ча, *f. М+Б.* 387 *s.* Відбуток. [*Відвдїти; 2)* losbinden.

Одавджувати, *одавдїти, v. a. s.*

Одавжити житє, *Кч.* 173 das Leben wagen.

Одав́л, *m.* Sturz, *m. (Фр.)*.

Одвилевати ся, *Ро.* 331 Ausflüchte machen, ausweichen. [*dern, У.*]

Одвїтати, *v. a.* den Gruss erwie-

Одвхнѹти си, sich weg-, abwenden, auf die Seite weggehen.

Одвѣчити, *v. a.* abgewöhnen.
 Одвѣдѣч, *m.* Besucher, *m. M.* III. 145. *Mi.* II. 230.
 Одвѣдини, *pl.* Ч. II. 545. *ГБ.* s. Відвѣдини; 2) Heimsuchung, *f. K.* [(Atta) *B.*
 Одвѣдниця, *f.* Visiten-Ameise, *f.*
 Одвѣре, *n. s.* 'Очип, одвѣрок.
 Одвѣрник, *m. K.* s. Двѣрник.
 Одвѣрок, *У.* одвѣрок, -рка, *m.* Thürpfosten, -stock, -rahmen, *m. pl.* Thürgestell, -gerüst, *n.*
 Одвѣстити, *v. a.* Kunde, Antwort zurückbringen, s. Одвѣтити, *M.*
 Одвѣт, -іту, *m.* (одвѣточка, *f. dim.* *Ос.* (61) II. 7) Antwort; Verantwortung, Rechenschaft, *f.* бѣти у одвѣті verantwortlich sein.
 Одвѣтити, одвѣту ати, одвѣчати, *v. a.* antworten; *C. I.* 12; — за все *КС.* (83) VII. 505 für Alles gut stehen, bürgen, Alles ersetzen; verantworten.
 Одвѣтний, *a.* — кут correspondirender Winkel; 2) homolog.
 Одвѣтси, одвѣтіла, *adv.* von dorthier.
 Одвѣчальний, *a.* verantwortlich.
 Одвѣчальність, -ости, *f.* Verantwortlichkeit, *f.*
 Одвѣд, *m.* Abwehr, *f.* — зробіти sich eines Vorwandes bedienen, *IF.*
 Одвѣдниця, *f.* Pulsader, Schlagader, Arterie, *f. Пол.* [gen III. I. 145.
 Одволати, *v. a.* zur Genesung bringen.
 Одволаба, *f.* Labung, Linderung, *f.* süsser Trost *Л.* 113.
 Одволажити, *v. a.* benetzen, erfrischen, laben, erleichtern, erfreuen, trösten, *Л.* 113. *См.* [antworten.
 Одворкувати, *v. n.* *Кн.* girrend
 'Одворот, *m. II.* 81 s. Відверть.
 Одволювати, *v. a.* zurückerobern; 2) — ся sich vertheidigen, s. losringen.
 Одвѣзнути, *v. n.* sich losmachen, abstehen. [gen *Кв.* 270.
 Одговорити ся, *versagen, abschla-*
 Одгонити, *v. n.* чим wonach riechen, *См.*; 2) — ся s. Відбивати ся 4 с) vom Nachgeschmack.
 Одгрань, *f.* Abgrenzung, *f. Б.*
 'Одгрук, *m.* Wiederhall des грук, *m. М.*
 Одгудити, *v. a.* abwendig machen.
 'Одгулень, -ульня, *m.* Bastard von e. zahnen Stute und wildem Hengst, *m.*
 Одгѣцьгувати ся, § sich entschla-

gen, s. losmachen III.
 Одадвнїй, *a.* *Пу.* alt, herkömmlich.
 Одадалї, одадалїк, одадалї, *C. adv.* von weitem, von fern; s. 'Одаль.
 Одадалїти, *v. n.* in die Ferne weichen, in Entfernung kommen, *M.*
 Одадальнїй, *a.* s. Віддальений.
 Одаданїя, (-ѣ), *n.* Ч. III. 5 mysteriöse Feierlichkeit gegen das даннїя (данѣ), 2) am 27. Jänner.
 Одадара, *f. См.* одадарок, -рка, *m. Марк.* 126 Gegengeschenk, *n.* дати в-ру als gegenseitiges Geschenk.
 Одадарити, *v. a.* поклѣном entgegen grüssen; — ся Gegengeschenke reichen (bei d. Hochzeit). [abliefern.
 Одадатчик, *m.* der abgiebt, absendet,
 Одадаха, *m. f. II.* 208 der die Schuld abträgt.
 Одадѣча, *f. s.* Віддѣча, віддѣжа; Abgabe, *f.*, на одадѣчи донька Ч. IV. 63 heiratsfähig, mannbar. [Ermüden sehen.
 Одадивити ся, sich satt, s. bis zum
 Одадирати, *v. a. s.* Віддирати; *reisend schnell tanzen III. I. 61 (метѣлиці etc). [len, sich ausschnauben.
 Одадѣхати ся, *Кч.* 351 Athem holen.
 Одадубасити, *v. a.* хуктѣлями *C. I.* 239 abrügelн. [loch, *n. C.*
 Одадушїна, *f.* Luftfang, *m.* Luft-
 Одадѣкувати, *v. a. C.* Dank sagen; 2) entgegen grüssen.
 Одадѣчка, *f. II.* s. Віддѣжа.
 Одебелїти, *v. n.* erstarren, *Фр. s.* Остовнїти.
 Одежа, (*d.* одежіна), *f.* Kleid, Gewand, *m. coll.* Kleidungsstücke, *pl.* Anzug, *m.*; 2) *Deckmantel, *m. He.* (*Пр.* III. 340).
 'Одека, одельки, одики, *adv.* da dort, da hier, *Оз.* 160.
 Одеколѣн, *m. He.* Eau de Cologne.
 Одемocratизувати ся, demokratisch gesinnt werden, *Кн.*
 Оден, *s.* Одїн.
 Оденѣнок, -нка, *m. s.* Копяк.
 Оденѣнок, *m. pl.* оденѣнки, *Ос.* (61) X. 54 s. Добсвїт, добсвїтки (*pl.*).
 Оденѣти, *v. a. К.* s. Одагнѣти.
 Одергати, одергнути, *v. a.* erquickен.
 Одержати, одержувати, *v. a.* bekommen. [holen.
 Одерзанути, *v. n.* genesen, sich er-
 Одернїти, *v. a.* mit Rasen belegen.

Одёрница, *f.* Spinifex, *B.* [darbieten.
Оджалувати, *v. a. M.* II. 164 opfern.
Оджартóвувати ся, *M.* II. 185
mit Scherz u. Witz sich wehren, davon-
kommen.

Одживіти, *v. n. M.* II. 73 s. Віджівити.
Оджимати, *v. a. P.* II. 151 s. Вижимати.
[Geklingel, *m.*
'Одзвінки, *pl. M.* Wiederhall vom
Одзвбллити, *v. a. P.* I. 120 s. Вйзволити.

'Одзвук, *m. U.* Anklang, *m.*
Одзначати ся, *K. s.* Відзначати (ся).
Одін, одна, одно, *num.* eins; ein,
eine, ein; ein gewisser; 2) s. Однакий;
одін у одін *P.* II. 109. одна в одну
C. der (die) Eine wie der (die) Andere;
одін — другий der Eine — der An-
dere; одін-одинцём, *Ст.* allein, mut-
terseelenallein, einsam; s. Єдён. *Оз.* 157.

Одина, *f.* -самотйна, *III.* I. 363 в
одіні-самотіні ganz einsam und allein.

Одинак, одинець, -ниця, (*d.* оди-
начок, *IG.* одинчик, *C.* I. 59), *m. s.*
Єдинак; 2) wilder Eber *Пот.* II. 3; 3)
по одінцю. *K.* одинцями, *adv.* einzeln,
getrennt.

Одинайцять, *num.* eilf, (elf).
Одинайцятий, *num.* der eilfte,
(elfte).

Одинакість, *Под.* одинаковість. *Кн.*
-ости, *f.* Gleichheit, gleiche Bedeutung.

Одиначка, (*d.* одинічка, *Кн.* оди-
ніченька, *Л.*), *f. s.* Єдиначка, єдиний.

Одиніцтво, *У.* одиночество, *Пр.*
II. 335 das einsame, verwaiste Leben,
Einsamkeit, *f.*

Одиніця, *f.* die Einzige (Tochter)
s. Одиначка, *Ч.* V. 590.; 2) Einheit, *f.*
K. einzelnes Individuum; Einsen, *m.*

Одинокий, *III.* I. 239 одиночий II.
80 (*fem.*) einzig, allein, einsam; 2) einzeln,
Гол. adv. одиноко einzelnstehend, isolirt.

Одиотя, *f.* одиотне житє *Кн.* das
Alleinleben, Allein stehen: жити -ою
(von e. Weibe).

Одиночити, *v. a. Зг.* s. Єдинити.
Одискати, *v. a.* auffinden, aufsuchen.

'Одів, *m. Св.* одівж, -ежи, *f. s.* Одежа.
Одівати, *s.* Одіти.

Одівка, *f.* Schleier, *m.* (indusium), *B.*
Одіжний, *a. K.* I. 162 wohl ange-
kleidet, in gutem Anzug; mit Kleidung

gut versehen.

Од'їзд, etc. *s.* Від'їзд, etc.
Оділіти, *v. a. s.* Обділіти. [*s.* Одежа.
Одінь, *f.* Ф. одінок, -нку, *m.* В. одіне, *n.*
Одірві-голова, *m. s.* Шйбеник,
Лев.

Одіти, одіяти, *v. a.* be- ankleiden.
Одітний, *a. Гол.* III. 299 s. Одіжний.
Одія, *f.* Ч. I. 177, одіяло, (*d.* одіяльце),
n. s. Одежа.

Одказ, *m.* Antwort, *f. M.* I. 133 —
держати sich verantworten, Rede ste-
hen; 2) s. Відказ, *C.* II. 23.

Одкасник, *m.* Asperugo gallioides;
2) Carlina vulg.

Одкаснүти ся, від когось sich von
jmdm absondern, jeden Verkehr mit
jmdm unterlassen, *He.*

Одкатати, *v. a.* wegschneiden.
Одкіданє, *n. Ч.* VI. Verstossung,
Ehescheidung, *f.* [*s.* Відкизати.

Одкінути, *v. a. He.* s. Покінути;
'Одклад, *m. II.* 215. *Кн.* Aufschub,
m. Verschiebung, *f.*

Одклінцини, *pl.* Gegenbesuch,
u. Gegenbewirtung, *Ч.* IV. 580 (bei d.
Hochzeit). [*von wannen.*

Одкбли, *adv. M.* (відколї) seitdem,
Одкополїти, *v. a. Кн.* — гүбу s.
Копїлити.

Одкочувати, *v. a.* weit abseits
das Nomadenlager aufschlagen, *K.*

Одкóша дати кому, *He.* jmdm ab-
schlagen, Widerstand leisten.

Одкрадати ся, sich wegstehlen, *Ф.*
Одкрасувати ся, s. Відкрасува-
ти ся; abblühen u. vollere Aehren be-
kommen.

Одкрїле, *n. Ст.* Flügel, *m.* Flanke, *f.*
Одкрите, *n. K.* Offenbarung, *f. s.*
Відкрите. [*Postpferden; vgl.* 92.

Одкрїтий лист, *C.* I. 91 Pass zu
'Одкуп, *m. s.* Відкуп; 2) Pacht, Ver-
pachtung, *f. C.* II. 104.

Одліга, *f. Др.* s. 388 s. Відліга.
Одлігати, одлігнути, *v. n. s.* Від-
лòгнути; sich loslösen, schwinden *Кн.*
33; 3) *sich erholen *II.* [*Ст.*

Одлинүти, *v. n.* zaudernd abstehen,
Одліка, *f. Под.* Differenz, *f.* Unter-
schied, *m.* [*tion, f. K.*

'Одліч, *f.* das Subtrahieren, Subtrak-
Одлічїти, s. Відлічїти; subtra-

hieren, abziehen, *К.* [hend, *т. К.*

Одлічуєме, (число), *п.* Subtra-
Одлұзати, *в. а. Ос.* (61) IX. 48 верстоб
в кілька zurücklegen.

Одлұчний, *а.* abtrünnig; — дух
Dämon der Verbannung, *Ст.*

Одлагати, одлячі, *в. п.* sich tren-
nen, abfallen, los werden; *одлягло на
душі es wurde leichter ums Herz.

Одмін, -ину, *т.* (*д.* одмінойка, *ф.*)
Gegenstand zum Austausch als Löse-
geld, *т. Гол.* I. 50; *А. Д. Л.* 100 Lösegeld, *п.*

Одміна, *ф.* s. Відміна; Variante, ab-
weichende Lesart *Н.* 76.

Одмінити, *в. п.* und — ся *М. II.*
152 sich verändern; *в. а. с.* Відмінити;
кому щось jmdm im Tausch weg-
geben *ІГ.*

Одмінюкомірочні, *рл.* wechsell-
kammerige Wurzelfüßer (Ennallostegia).

Одмінок, -нка, *т.* *Ч. I.* 194 s. Від-
міня 3), 4), відмінча, *А-Г.* 158.

Одмічанє, *п. В.* Unterscheidung, *ф.*

Одмічати, одмитити, *в. а.* be-,
anzeichnen, merken, *Сб. I.* 354. unter-
scheiden; — ся sich abheben, abste-
chen, *С. II.* 131. [місне.

Одмішне, *adv. М. III* 137 s. Пере-

Одмова, *ф.* s. Відмова; Antwort, *ф.*
Кн. Ст.; *д.* одмówka, *К.* Widerspruch, *т.*

Одмолити, одмолювати, *в. а.* abbit-
ten, -beten *С. I.* 106. [verjüngen.

Одмолодити, *в. а.* jung machen,

Однакий, однаків, *ГБ.* однаковий,
а. einerlei, gleich, ein und dersel-
be, der nämliche, gleichartig; однако-
во, *adv. д.* однаковісенько, ganz gleich,
g. gleichviel, gleichgiltig *III. II.* 111.

Однаковість, -ости, *ф.* s. Оди-
накість, Gleichheit, Uebereinstimmung,
Conformität, Gleichartigkeit, *ф. Не.*

Однакож, одначе, *Гол. зр.* 30 *Кн.*
adv. gleichviel, auf einerlei Weise, so
oder so; 2) *conj.* doch, jedoch, dennoch.

Одналь, *adv. с.* Оттамаль.

Одникаль, *adv.* = Знивідки, von
nirgendher. [erheben, etwas aufwachsen.

Одникати, *в. п.* — від землі sich ab-,

Одніпати, *в. п.* s. Змарити, (*В.*).

Однікувати ся, sich weigern, s.
sträuben.

Одно-, с. Ёдно-, єдино-.

Однобарвний, *а.* einfarbig, *Пол.*

gleichfärbig, *ГШ.*

Однобожє, *п. Іл.* Monotheismus, *т.*

Однобожник, *т.* Verehrer eines
Gottes, Monotheist, *т.*

Однобокий, *а.* einseitig; parteisch
Ф.; -а риба Art von Plattfischen *Ч. I.*
I. 67; *adv.* однобокко auf eine Seite
mehr, (завязана хустка &).

Одноборство, *п.* Einzelkampf, *т.*
Duell, *п. Кн.* 169. *Т.*

Однобочний, *а. Н.* einseitig.

Одновесловий, *а.* einruderig.

Одновірець, -рця, *т.* обновірка,
ф. ГШ. обновірний, *а.* eines u. dessel-
ben Glaubensbekenntnisses, Glaubensge-
noss, *т.* (-in, *ф.*). [schaft, *ф. ГШ.*

Одновірство, *п.* Glaubensgenossen-

Одновременник, *т. Под. с.* Су-
часник.

Одновусий, *а.* mit einer Hälfte des

Одноглітець, -тця, *т. с.* Одно-
літець (*Фр.*).

Одногловий, *а.* einköpfig.

Одногłosний, *а.* einstimmig, ein-
hellig; (*adv.* одногласно (-е) *III. I.* 286).

Одногłosність, -ости, *ф.* Ein-
stimmigkeit, Einhelligkeit, *ф. ГШ.*

Одноворєць, -рця, *т.* Einhöfer,
т. Landmann auf Kongütern.

Ододенний, ододневний, (-днє-
вий), *а.* eintägig, ephemer.

Ододенниця, *Пол.* ододневниця,
В. ф. Eintagsfliege, *ф.* (Ephemera). [ГШ.

Ододомець, -мця, *т.* Einhäusler, *т.*

Ододумець, -мця, *т. В.* одо-
думний, *а. Не.* einer Gesinnung, Ge-
sinnungsgenosse, gleichgesinnt.

Ододумство, *п. с.* Ододумність.

Ододушний, *а.* einmüthig, ein-
hellig. [thigkeit, Einhelligkeit, *ф.*

Ододушність, -ости, *ф.* Einmü-

Ододобочистий, ододобислий, *а.*
einhängig, *Пар.* [nomyaria).

Ододворчі, *рл.* Einmuskel, *рл.* (Мо-

Ододвук, *т. ГШ.* Gleichlaut, *т.*

Ододвучний, *а.* gleichlautend.

Ододгідно, *adv.* einstimmig, über-
einstimmend, *Фр.*

Ододєрниця, *ф.* — пше́нця das
Einkorn, (*Triticum monococcum*) *В.*

Ододзначний, *а.* gleichbedeutend;
synonym.

Ододзначність, -ости, *ф. Св.* eine

u. dieselbe Bedeutung, Aequivalent, *n.*
 Однозубець, -бця, *m.* однозубий,
a. Einzahn, einzählig.
 Однозубця *f.* Monodonta. [namig.
 Одноімений, *a.* einnamig, gleich.
 Однокашник, *m.* der zusammen
 aus einem Topfe „каша“ isst, „Schlafka-
 merad“, contubernalis. [Zimmer
 Однокімнатний, *a.* mit einem
 Однокімний, *a.* mit einem Pferde
 bespannt, einspännig; однокінка, (-кón-
 ка) *f.* Einspänner, *m.* [hauige Wiese. ГІІІ.
 Однокісний, *a.* -а сіножать, ein-
 Однокопйтний, (-пйтій), *a.* Ein-
 hufener, *m.* einhufig.
 Однокорінний, *a.* Гол. eine u.
 dieselbe Wurzel habend. [Пар.
 Однокрáтний, *a.* einmalig, ГІІІ.
 Однокрýлий, *a.* einflügelig. [terig.
 Однолістний, (лістий), *a.* einblät-
 Однолітий, *a.* einheitlich.
 Однолітість, -ости, *f.* Einheit. *f.* ОБ.
 Однолітець, -тця, одноліток, -тка,
m. ein Jahr alt, einjähriger Trieb an
 Pflzen, Jahrestrieb, Jahrring (bei Bäu-
 men); ein Jahr altes Bübchen, Ч. V. 252.;
 2) gleich alt, gleichen Alters, Alters-
 genosse, *m.* ІІ. ІІ. 117. [ІІ. 82.
 Однолітка, *f.* Altersgenossin, *f.* М.
 Однолітний, *a.* einjährig; 2) von
 gleichem Alter.
 Одноманітний, *a.* desselben Ge-
 haltens, homogen, Н. VI.; 2) einförmig,
 monoton, *См.* · [ben Farbe М+Б. 62.
 Однома́стний, *a.* einer u. dersel-
 Однома́стність, -ости, *f.* Einfär-
 bigkeit, *f.* [gen etc.).
 Одномістний, *a.* einsitzig (Wa-
 Одномязóві, *pl.* Einmuskeler, *pl.*
 (Мономуя). [zelfüsser (Suchostegia).
 Однонйзці, *pl.* einreihfächerige Wur-
 Однонóгий, *m.* einfüssig.
 Однообразний, *a.* einförmig, gleich-
 förmig, Пар.
 Однообразність, -ости, *f.* Ein-
 förmigkeit, Gleichförmigkeit, *f.*
 Одноокий, *a.* einäugig.
 Одноосéвий, *a.* einachsrig, Вол.
 Одноóчка, *f.* одноóчник, *m.* Einau-
 ge, *n.* (Polyphemus).
 Однопáльці, *pl.* einfingerige Hand-
 schuhe, Daumenhandschuhe, Fäustling-
 ge, *pl.*

Однопáльчáстий, *a.* mit einem
 Finger; -а рукавиця Fäustling, *m.* [В.
 Однопéнный, *a.* einhäusig (monoicus)
 Однопідóшвий, *a.* einsohlig, Пар.
 Однопíрний, *a.* im Gleichgewicht.
 Одноплáстний, *a.* einschichtig, ГІІІ.
 Одноплемéнный, *a.* von einem
 u. demselben Volksstamme.
 Одноплемéність, -ости, *f.* na-
 tionale Zusammengehörigkeit, Stammes-
 verwandtschaft, *f.*
 Однопнёвий, *a.* einstämmig.
 Однопрестóльний, *a.* auf einem
 u. demselben Throne.
 Однопрозяóцéвий, *a.* einsamen-
 lappig, -і ростáни Spitzkeimer, mit ei-
 nem einzigen Keimlappen, (Monocoty-
 ledoneae) В.
 Однорáзний, *a.* Ч. ІІ. 243 -і нісний?
 Однорóг, *m.* однорóгий, *a.* Einhorn,
m.; einhörig. [mesverwandte, Гол.
 Однорóдець, -дця, *m.* der Stam-
 Однорóдний, *a.* gleichartig, homogen.
 Однорóдність, -ости, *f.* Gleich-
 artigkeit, homogene Zusammengehörig-
 keit, Gemeinschaft, *f.* Т. [sicornis.
 Однорóжок, -жка, *m.* Oryctes na-
 Однорóчний, *a.* einjährig; одно-
 рóчник, *m.* Einjährigfreiwilliger, *m.*
 Однорúкий, *a.* mit einer Hand.
 Одноосéлець, одноосéлянець, -нця,
 одноосéльчанин, Не. *m.* aus einem u.
 demselben Dorfe, Mitwohner; Lands-
 mann, *m.*
 Одноосéрдий, *a.* (adv. одноосéрдне
 ІІ. ІІ. 32) einmüthig, solidarisch, Т.
 Односкладóвий, Дзр. одно-
 слáбжий, *a.* einsilbig, monosyllab.
 Однослáвний, *a.* однослóв, Н. 135.
m. worthaltend, dessen Grundsatz ist:
 ein Wort — ein Mann, Worthalter, *m.*
 Однослóвний, *a.* ГІІІ. mit einem
 Worte ausgedrückt.
 Однослáбйний, *a.* ГІІІ. einschichtig.
 Однослужйвець, -вця, *m.* Amts-
 genosse, *m.* [ме, В.
 Односмуговий, *a.* mit einer Strie-
 Односпáльний, *a.* einschläferig,
 einmännisch, Пар.
 Односта́йний, (-ста́льний, -стй-
 ний), *a.* einheitlich, solid, ganz, einför-
 mig, gleichförmig; 2) s. Рівномірний,
 Пол.; 3) s. Одноосéрдий.

Односта́йність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, Solidität, einheitlicher Zustand; 2) Einmüthigkeit, Sollicität, *f. R.* [Fenster, Thür] *ГШ.*

Одностворчати́й, *a.* einflügelig (*v.*

Одностебле́ць, -еця, *m.* одностеблиця, *f. Ч. V.* 1108 (капустяця —) Pflze mit einem Halm, einhalmig; одностебличка, *Vein.* der яра пшенічка, *Кол. I.* 99; -иця, *Гм.* 15 Art Pflze.

Односторонни́й, *a.* einseitig, *parteilich; -а во́логь einseitswendig, *B.*

Односторонни́сть, -ости, *f.* Einseitigkeit, Parteilichkeit, *f.* [monisch.

Одностро́йни́й, *a.* in Ordnung, har-

Одностро́йність, -ости, *f.* Harmonie, *f.*

Одностру́нка, *f.* Monochord, *m.*

Односу́м, *m.* Kamerad, Genoss (bei den пласу́ні), *m.* (wörtl. der mit einem anderen denselben Quersack gebraucht).

Односу́мство, *n.* Kameradschaft, Brüderlichkeit der односу́ми, *f.*

Одноці́вни́й, *a.* s. Одноці́льний.

Одноті́нни́й, *a.* einschattig, *Пар.*

Одното́нни́й, *a.* eintönig, *Фр.*

Одноу́хий, одноу́шний, *a.* einhörig; einhenkelig, *ГШ.* [tig, *B.*; einfarbig.

Одноцві́тни́й, (-тий), *a.* einblü-

Одноцифе́рни́й, *a.* einziffrig.

Одноці́льний, (-лий), *a.* einheitlich, solid, homogen, *ВБ. Фр.* [ність 1).

Одноці́лість, -ости, *f.* s. Односта́й-Одноча́сно, *adv. He.* nur für eine Zeit, einmal (*с. у. н.* 416).

Одночасо́вий, *a.* der einen u. derselben Zeit, gleichzeitig, mitlebend, *Кн.*

Одночере́пни́й, *a.* einschalig.

Одночле́нни́й, *a.* eingliedrig.

Одноше́рстни́й, *a.* von gleichem Haar, gleichfarbig vom Haar.

Одо́брень, *n.* das Gutheissen, Genehmigung, Billigung, *f.*

Одо́бріти, одобра́ти, *v. a.* gutheissen, genehmigen, billigen. [вдові́н &

Одове́ць, одові́чин, & s. Вдове́ць,

Одогріва́ти, s. Відогріва́ти.

Одозво́лити, *v. a. Др. с.* 51. befreien, erlösen.

Одо́їти, *v. a.* säugen, *III. II.* 256.

Одо́лі, *adv. с.* 'Оноді, бногда.

Одо́лінь, *n.* Uebermacht, *f.* Sieg, *m. Кл.*

Одо́літи, одо́лівати, *v. a.* überwin-

den, besiegen; *v. n.* überhandnehmen.

Одо́ля́н, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana offic.); одо́ляно́ваті Baldrian-Gewächse (Valerianeae). [[áldomas] s. Могорі́ч.

Одо́ма́ш, *m.* Kauffrunk, *m.* Zeche, *f.*

Одо́рба́йло, *He.* одорба́ло, *ОШ. n. s.* Дорба́йло.

Одо́соби́ти ся, s. Відособи́ти ся.

Одо́па́сті, *v. a.* ласки чи́єї *M. II.* 123 jmds Gunst verlieren.

Одо́пє́рти ся, s. Відпє́рті ся.

'Опло́док, -дка, *m.* Зг. s. Відрдо́к.

Одо́повідни́й, *a.* лист, *Кн.* Antwortschreiben, *n.*

Одо́повідя, (-є), *n.* Vergeltung, Revanche, *f.* Entgelt, *m.*; 2) Vertheidigung, *f. R.*

Одо́пові́стіти, одо́пові́цяти, *v. a. M. I.* 17 erzählen, melden.

Одо́пові́т, *m.* Verantwortung, *f. ІГ.*

Одо́поміна́ти, *v. a.* jmds Gedächtnis feiern, *Кв.* 68.

Одо́пра, *f.* *Пу.* Widerstand, *m.*

Одо́почі́лий, *a.* der ausgeruht hat, *Б.*

Одо́почі́н, *m. Ч. V.* 577 s. Відпочива́нє.

Одо́пра́вди, *adv. ja,* es ist wahr, wirklich. [Anwendung, *f.* Zweck, *m.*

Одо́пра́вленє, *n.* *Пол.* Verrichtung,

'Одо́пуск, *m.* Entlassung, *f. ШЛ.*

Одо́пусті́тель, *m.* гріха́м — *P. I.* 178 der Sünden ablässt, Ablassprediger, *m.*

Одо́пусті́ти, *v. a.* nachlassen, *M.*

Одо́р, *m.* † одр-недо́г *III. II.* 252 Krankenbett, *n.* [freulich.

Одо́ра́досен, *a. Me.* 71 tröstlich, er-

Одо́ра́дость, -ости, *f. K.* Freude, *f.* Trost, *m.* [retten.

Одо́ратува́ти, *v. a. M. III.* 142 er-

'Одо́ривка, *f.* без -ки, ohne Unterlass, unausgesetzt, *ІГ.*

Одо́ривча́сто, *adv. He.* (*Пр. XII.* 745) mit abgebrochenen Worten; grell, schrill.

Одо́ригну́ти ся, aufstossen (von Mäggengasen); * zum Durchbruch kommen.

'Одо́рижка, *f.* das Aufstossen, s. d. vor.

Одо́рі́на, *Шог.* одрі́ня, *Мс. II.* 145, *f.* Bett, *n.* [werfen.

Одо́рину́ти, *v. a. ШЛ.* verstossen, ver-

'Одо́рі́бки, *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Одо́рі́зне, *adv.* abseits, abgesondert.

Одо́рі́зня́ти, *Кн.* 123 s. Відрі́зня́ти.

'Одо́рі́к, -іку, *m. Пу.* Antwort, Ent-

gegnung, *f.*; 2) Absage, Abdication, *f. Кн.*

Одробіти ся, *М. II.* 36 die aufgebene Arbeit vollenden. [*vgl.* Відробо́к.

Одробітчанін, *т.* der abarbeitet.

Одродѣ, одрідѣ, *н.* Abart, Sippschaft, *f.*; 2) Abkömmling, Sprössling, *т.* *К.*

Одродіне, *н.* s. Відроджене.

Одросток, -тка, *т.* *Ч. IV.* 120. *Н.* 138 s. Відросток, відрость.

Одру́б, *т.* сказати одним одрубом mit einem Worte, kurzweg sagen.

Одружѣти, *в. а.* zu Freunden machen; — ся з ким jmds Freund werden *III. I.* 199; 2) Ehebündnis stiften; — ся Ehe schliessen, sich vermählen.

Одрухати ся, *с.* Роздрухати ся.

Одрюкований, *рѣс.* abgeprügelt, *Шл.*

Одрядіти, *в. а.* *Не. с.* Відправити, abfertigen. [*Ш. II.* 253.

Одряхнути, *в. н.* schwach werden.

Одсадіти, *в. а.* — коня wund reiten.

Одсвѣт, *т.* Abglanz, *т.* Reflexbild, *н.* *Не. Біл.*

Одсвѣтіти, одсвѣчувати, *в. а.* zurückstrahlen lassen, abspiegeln; — ся abglänzen, zurückstrahlen, *Не.*

Одсѣрдити ся, *Ч. V.* 581 vom Zorne ablassen; den Z. aufgeben.

Одсїджувати ся, *К.* bei der Belagerung sich vertheidigen. [*Getreide, С.*

Одсїпне, *с. н. а.* Art Abgabe in

Одсїч, *ф.* s. Відсїч; Gegenwehr, *ф.* — зробіти, давати sich zur Gegenwehr setzen, Widerstand leisten, *Кч.* 358; 2) * — — Rede stehen, entgegen kommen *Кч.* 50; 3) на — s. Навперѣйми, *Левч.*

[*Abbild, н.* Abdruck, *т.* *См.*

Одслїд, *т.* Spur, *ф.* Zeichen, *н.* *В.*;

Одскáлина, *ф.* Seite, Abhang e. Felsens. [**ent, vergelten, erwiedern. Н.* 268.

Одскородити, *в. а. с.* Скородити; 2)

Одскочки, *рл.* in der Leinenstickerrei: Abschluss der Borte, *т.*

Одсопті ся, (*відсанути*), sich ausschauen, Athem holen. [*sung, ф.*

Одста́вка, *ф. гр.* Abschied, *м.* Entlas-

Одста́вний, *а.* verabschiedet.

Одстор. *adv.* від чогось abseits *М+В.*

Одстороніти, *в. а.* *С. II.* 187 auf die Seite schieben, beseitigen, forträumen.

Одстоявати, одстояти, *в. а.* корось, щось aufrecht erhalten, unterstützen, retten, vertheidigen, *Не.*

Одсудіти, *в. а.* s. Присудіти.

Одтанувати, *в. н. с.* Відтавати.

Одти с, одтисек, одтисок, -ска, *т. Не.*

Abdruck, *т.* Abbild, *н.* [*ance, ф. Т.*

Одтінюванє, *н.* Schattierung, Nü-

Одтобу́рчити, *в. а. Р. II.* 112. s. На-

стобу́рчити.

Одтопїрити, (-пїр-), *в. а. гр.* auseinanderbreiten; zottig machen.

Одтрусіти, *в. а. М. III.* 135 auf die Seite schütteln.

Одтуповати ся, *М. III.* 81 den Schall der Fusstritte wiedergeben.

Одтягáч, *т.* Abzieher, *т.* [*Зак.*

Одубіти, *в. н.* starr werden, sterben,

Одуд, *т.* s. Вудуд.

Одужати, одужати, *в. н.* genesen, gesund werden; kräftiger werden.

Одукáлий, *а.* beleibt, (*Фр.*).

Одумати ся, sich fassen, s. bedenken, s. besinnen, s. entsinnen, überlegen, überdenken *P. I.* 6, sich entscheiden 42.

Одур, *т. Ков.* Betäubung, Verdummung, *ф.* Taumel, *т.*; 2) betäubendes Getränk, Narcoticum, *н.*

Одуріти, одурювати. *в. а.* betäuben, bethören, hintergehen, überlisten, zum Narren machen, zum Besten haben.

Одуріти, *в. н.* betäubt, bethört, verrückt werden, Narr werden, den Verstand verlieren.

Одурмáнити, *в. а.* hetäuben, *К.*

Одўти ся, sich aufblasen; місяць в хмáрахъ одўв ся bekam den Wolkenring. [*а.* aufgeblasen, aufgedunsen.

Одўтлий, *Ш. I.* 277, одутловáтий,

Одуховніти, *Не.* одухотворіти, *в. а.* vergeistigen, geistig durchdringen lassen, g. heben, begeistern.

Одушевїти, одушевляти, *в. а.* beleben, beseelen, *Ог.* begeistern, *Зг.* — ся sich — —.

Одушевленє, *н.* Begeisterung, *ф.*

Одхáяти, *в. а. К. I.* 116 zu Kräften, zur Besinnung wiederbringen.

Одхитнўти ся, sich abwenden, an die Seite abtreten.

Одхїдний, *а.* Abgangs- *Ч. II.* 428; -а пісня Abschiedslied, *н.* *IV.* 396.

Одхїдник, *т.* Abort, *т. К.*

Одхлїнути, *в. н. с.* Відхлїнути.

Одхлбстувати, *в. а.* züchtigen, abprügeln, *II.*

Одходіти, одхожáти, *в. н.* genug,

bis zur Ermüdung gehen, den Gang vollenden *Me.* 293 s. Відходити; 2) *v. a.* dh Pflegen u. Warten einen Kranken zur Genesung bringen *Кч.* 207.

Одходник, *m.* Afteröffnung, *f.*

Одхо́же місце, Abort, Abtritt, *m.* Closet, *n.* Под. [se an sich vertilgen.

Одхресті́ти ся, *C. I.* 105 die Tau

Одча́й, *m.* Verzweigung, *f.* Entsetzen, *n.* Ст. [jmdm trennen, *Кв.* 321.

Одчалі́ти, *v. n.* від корó sich von

Одчакну́ти ся, sich losreißen, -trennen.

Одча́яний, *a.* *КУ.* verzweifelnd.

Одчеса́ти, *v. a.* голову abschlagen, *C.*

Одчисла́ти, *v. a.* abrechnen, subtrahieren. [-sammeln.

Одчитувати, *v. a.* herauslesen,

Одшатну́ти ся, *Др. с.* 141 s. Одхитну́ти ся. [weichen, -schaudern.

Одшахну́ти ся, *M. III.* 93 zurück-

Одшельник, *m.* *Кч.* 137 Anachoret, Einsiedler, *m.*

Одшиб, *m.* *К.* II. 60 на óдшибі abseits entfernt, abgesondert, in einer Entfernung.

Одщеп, *m.* одщепність, -ости, *f.* Abtrünnigkeit, Lostrennung, *f.* *Кч.*

Одщитувати ся, Rechnung ablegen, Bericht erstatten. [*М. К. У. с.* Одéжа.

Одяг, *m.* бдяга, *f.* Левч. одягало, *n.*

Одяга́ти, одягну́ти, *v. a.* ankleiden, bekleiden. [нийй.

Одягний, *a.* *Н.* 218. *Кч.* 260, s. Одіж-

Ож, óже, *conj.* = же, що dass; 2) da, weil *Оз.* 211. [ungeschlechter Kerl.

Ожди́лан, *m.* Schlagel, *m.* Keule, *f.* *e.

Ожди́лати, *v. a.* stossen, derb schlagen.

Ожег, *m.* óжево, *n.* s. 'Ожіг.

Ожелéдь, ожелéда, *f.* Glatteis, *n.* III. II. 258; 2) Regen mit Schneegraupen, *m.*

Оженéнь, ожені́ня, (*d.* -і́нячко), *n.* Ehe, Heirat, *f.* на -вю *Ч.* III. 401 heiratsfähig. [sich v., heiraten.

Ожені́ти, *v. a.* verheiraten; — ся

Оженова́та, *s. a. f. N.* e. Berges.

Ожерéбити ся, fohlen. [I. 139.

Ожерéд, *m.* s. Стірта, оборіг, *Пом.*

Ожерéлэ, *n.* Макс. Halskette, *f.* -band, *n.* -schnur, *f.*

Ожесточа́ти, (-і́ти), *v. a.* — сёрце *К.* hart, verstockt machen, verhärten.

Ожечáти, *v. n.* *Wgr.* 112 erstarren, gerinnen.

Ожечáй, *v. a. s.* Ожигáти.

Оживáти, *v. n.* aufleben, zum Leben aufwachen. [lebendig machen.

Оживі́ти, (-вля́ти), *v. a.* beleben,

Оживя́ра, *f.* plumpes grosses Weib.

Ожигáти, *v. a.* umbrennen. [punkt, *m.*

Ожі́гло, *n.* Це. (*Пр.* II. 451) Brenn-

Ожі́даня, *n.* ожі́данка, *f.* Фр. Erwartung, *f.* [che gewärtig sein.

Ожі́дáти, *v. a.* erwarten, einer Sa-

Ожі́дові́ти, *v. a.* zum Juden machen.

Ожі́дові́ти, *v. a.* zum Juden werden, jüdisch handeln.

Ожі́на, *f.* Kräuterich, Blätterwerk, *n.* (*B.*); 2) Acker-Brombeere, *f.* (*Rubus caesius*).

Ожі́нецъ, -ня, *n.* Brandhorn, *n.*

Ожі́ти, *v. n.* s. Оживáти.

'Ожі́вно, *n.* Stiel der Ofenkrücke, *m.*

'Ожі́г, -ега, óжог, óжуг, *m.* Ofen-

krücke, -gabel, *f.* Schürstock, *m.*

'Ожого́м, *adv.* s. Прóжого́м.

Ожолу́док, *m. s.* Жолу́док. [erstarren.

Ожопі́ти, ожі́пнути, *v. n.* hockend

'Ожужка, о́жовка, *f.* s. Ужéвка.

Оза́дáченэ, *n.* *КУ.* Verwunderung, *f.* das Betroffensein.

Оза́дáчити, (-áчувати), *v. a.* *КУ.* befremden, verwundern, überraschen.

Оза́мчити, *v. a. К.* mit e. festen Schloss (*Burg*) versehen. [vespertina.

'Озар, *m.* піскомір — Psammobia

Озари́ти, (-я́ти), *v. a.* Эг. er-, beleuchten, bescheinen.

Озбро́йний, *a.* bewaffnet, *Ст.*

Озвáр, *m.* s. Узвáр, *He.*

Озвáти ся, s. Обі́звáти ся.

Озвéнна, *f.* s. Відголос, *Пол.*

Озві́рчити ся, zum böartigen Thier werden, *Зах.*

'Озвук, *m.* Resonanz, *f.* *Пол.* [da hier.

'Озьде, óзде, óздека, óздечки, *adv.*

Оздóба, *f.* Gestalt, *f.* Habitus, *m.*; 2) —, III. II. 236, оздóбина, *f.* Zierat, Schmuck, *m.* Schmucksache, *f.* [schmücken.

Оздобі́ти, (-бля́ти), *v. a.* zieren,

Оздойма́ти ся, sich heben.

Оздорові́ти, *v. a. s.* Уздорóвити.

Оздорові́ти, *v. n.* genesen, gesund werden, *M.*

'Озду́х, *m.* *К.* (в óздухах) s. Вóдух.

Озѣм, *adv.* Лер. 133. zu Boden nieder.
 Озѣмлѣ, *n.* 3e. Boden, *m.*; Estrich, *n.*
 Озѣмок, *m.* Кл. s. Відзѣмок.
 Озерѣд, *m.* Др. с. 3. s. Ожерѣд.
 Озерѣстий, *a.* wo viele Seen sind.
 Озерѣще, (-яско), *n.* Stelle wo vormal ein See war.
 'Озерний, *a.* Под. See-, auf den Seen.
 'Озеро, (*д.* озерцѣ), *n.* See, Landsee —; Weiher, *m.* [рѣще.
 Озерѣвина, *f.* Ос. (61) VI. 35 s. Озев.
 Озивати, *v. a.* s. Називати, Ч. V. 897; — ся s. Обивати ся; б) — чимось, *K.* auftreten als —. [тер-, winterlich.
 Озимий, озиминний, *Зак. a.* Wintergetreide, *n.*
 Озимкѣля, *f.* корѡва die im Winter nicht kalbt u. daher wenig Milch giebt.
 Озимовий, *a.* А. Д. I. 81 s. Озимий.
 'Озимок, -мка, *m.* junges Rind.
 Озимувати, *v. n.* *Зак.* s. Зимувати.
 Озирѣмна, *f.* Ч. I. 122 Wachtthurm, *m.* Warte, *f.* [sicht, *f.* *K.*
 Озирѣне, *n.* das Rückschauen, Rück-
 озирати, *v. a.* s. Обзирати.
 Озирѣти ся, herumblicken; 2) lächeln *Wgr.* 120. [Nbst. des Чѣремош б.
 Озирний, *s. a. m.* N. e. Berges; 2)
 Озїя, *f.* Ос. (62) IV. 106. Gemeinde, *f.*
 'Озїсть, *f.* s. Злїсть, *Ал.*
 Озлѡбити, озлѡбляти, *v. a.* kränken, erbittern; — ся böse werden.
 'Озмин, *m.* s. Узьминь. [вѣти.
 'Озму, бѣзметъ, & = вѡзму & s.
 'Ознак, *m.* ознака, *f.* Anzeichen, Merkmal, *n.* Eindruck, Ausdruck, *m.* Не.; Notiz, Angabe, *f.* *K.*
 Означати, (-йти), *v. a.* an-, bezeichnen, merken; bedeuten. [tung, *f.*
 Означене, *n.* Bezeichnung, Bedeutung.
 Означний, *a.* bedeutsam, significant.
 Озничя, *f.* Dachloch für den Rauch, *n.*; 2) s. Возничя.
 Ознобити, *v. a.* s. Відморозити; — ся sich erkälten, frieren *Гол.* II. 36
 Озноже, *n.* s. Яма, вибѡна.
 'Озов, *gen.* бзву, *m.* Ос. (61) IX. 42 Rücksprache, Replik, *f.* Widerruf, *m.*
 Озолотити, *v. a.* vergolden; mit Gold beschenken. [len, *Пу*
 Озорити, *v. a.* beleuchten, umstrahlen.
 Озубчик, *m.* Zahnwalze, *f.* (Prorodon),
 Озѣти, *v. a.* s. Взувати.

'Озюм, *m.* Art Frucht, Gewürz.
 Озѡбнути, *v. n.* frieren; озѡбший, *a.* frierend, erkältet.
 Ой! *int.* ach! o weh! ei! ой не так wohl nicht so, eben gar nicht so.
 Ой ой ой! *int.* der Verwunderung u. des Schmerzes.
 'Оказ, *m.* s. Дѡказ. [lich, stattlich.
 Оказалий, окаяний, *3e. a.* ansehnd.
 Оказати, окаявати, *v. a.* zeigen, bezeigen, erweisen; — ся sich zeigen, erscheinen. [*f.**Gelegenheits-Festessen, *n.*
 Оказия, *f.* Gelegenheit, Veranlassung,
 Окайтити, *v. a.* Ос. (61) VII. mit e. кайма versehen. [letzen.
 Окалѣчити, *v. a.* verwunden, ver-
 Окалѣчити, *v. n.* Krüppel werden.
 Окаменїзна, *f.* Versteinermasse, *f.* [werden, versteinern.
 Окаменити, (-мянити), *v. n.* zu Stein
 Окаменити, *v. a.* in Steine verwandeln, *KV.* [sen, glotzenden Augen.
 Окань, *m.* Не. (Пр. XII. 607) mit gros-
 Оканя, *f.* Argusschnecke, *f.* (Cypraea Argus).
 'Окап, *m.* Dachtraufe, *f.* Gesims über dem Fenster, *n.*; *pl.* окапи Tropfsalz, *n.*
 Окапник, *m.* Sinter, *m.* — кремний Kalksiuter, *m.*
 'Окапок, -пка, *m.* Kleinigkeit, *f.* (Фр.).
 Окара, *m.* окара, *f.* etw. Ungeheueres, grosser Eber etc.
 Окара, *f.* Vorwurf, *m.* Rüge, *f.*
 Окарикатѣрити, *v. a.* Не. caricieren, zur Caricatur verzerren. [вати.
 Окарувати, *v. a.* Ме. 241 s. Очару-
 Окатий, *a.* s. Окань.
 Окатка, *f.* Augenfliege, *f.* (Panops) В.
 Окайнний, *a.* окаянник, *m.* окаянница, *m. f.* Ко. 69. (*д.* окаянчик), der Unglückliche, Elende; 2) Bösewicht, der Ruchlose. [Jammer, *m.*
 Окайнство, *n.* Unglück, *n.* Plage, *f.*
 Окавний, *a.* s. Поквавний.
 Оквѣчений, *a.* mit Blumen bedeckt.
 Океан, *m.* Ocean, *m.* *adj.* океанский, *K.* des Ocean.
 Океанка, *f.* Pteroceras oceanii.
 Окѣкнути ся, übrigbleiben; окѣкло ся (= отекло ся) ist noch als Uberschuss geblieben (В.).
 Окѣнце, *n.* *dim.* Др. с. 147 s. Вікѡнце.
 Океѡн, *m.* Lunette, *f.* Gr. 24.

Окида́ти, оки́нути, *v. a.* — óком den Blick in die Runde schweifen lassen, ringsumblicken, — ко́го сcharf auf jmdn den Blick werfen.

Окиди, *pl.* Ausschlag, *m.* (als: Flechte, Grind, Mitesser &).

Оки́слена, *Под.* окі́шенена, *Пол.* *n.* Oxudation, *f.*

Окисла́ти, *v. a.* *Под.* oxudieren lassen; *v. n.* und — ся *Пол.* oxudieren, sich —.

Оки́ти, *v. a. s.* Обки́ти.

Оки́л, (óкiв). *gen.* око́лу, *m. s.* Обо́ра, обі́стé, ко́нара, *Gr.* 24; 2) Kreis, Bezirk, *m.* Umgegend, *f.* Vorstadt, *f. Me.* 437. *Gr.*

Оки́льність, -ости, *f. Пар.* *s.* Обста́ва 1).

Оки́льня, *f.* Kreis, Halbkreis, *m.* Runde, *f.* и́ти на оки́льню in die Runde gehen.

Оки́льце́, *n.* Ringel, *m. Ч.* IV. 231.

Оки́нчене, *n.* Endung, *f. ГШ.*

Оки́нчати, *s.* Скинчати.

Оки́п, *gen.* око́пу, *m.* Schanzgraben mit einem Walle, Erdwall, *m.* Verschanzung, *f.*

Оки́пний, *a. B.* -а ро́стiна die behackt, um-od. aufgedrungen wird.

Оки́пніти, *v. n.* mit Reif bedeckt werden u. dabei erstarren; 2) *stutzig werden.

Оки́сть, *g.* óкости. *f.* óкiсток, -тка, *m.* Knochen mit anliegendem Fleisch, Róhrknochen; Wirbel im Rückgrat, *m. Левч.*

Оки́т, *gen.* око́ту, *m.* Ueberfluss, *m.*

Оки́тний, *a.* reichlich.

Окла́д, *m. Пр.* II. 269 Beschlag, *m.* Steuerschätzung, *f.*; 2) Einfassung, *f.*

Окла́дина, *f.* Bestandtheil des Gebäudes, *m.*; 2) Einbandedel, Unschlag *e.* Buches, Schale *e.* Messergriffes etc.

Окла́днєць, -нця, *m. B.* óкладка, *f. Пол.* Messerscheide, *f.* (Solen).

Окла́дник, *m.* Honigklee, *m.* (Melilotus offic.).

Оклеветáти, *v.* verleumden.

Оклеветник, *m. Ф.* *s.* Клеветник.

Окле́йти, *v. n.* umkleben, zuleimen.

Окле́панець, -нця, óклепок, -пка, *m.* ringsum abgedroschene Garben Roggens etc.

Оклепа́ти, *v. a.* ringsum (oberflächlich) abdröschен; 2) *ся *s.* Учени́ти ся, *Gr.* 24.

Окле́пок, -пка, *m. s.* Кле́ц.

Оклея́ти, *v. n.* *Wgr.* 112. *s.* Окри́яти.

Окли́к, *m.* Zuruf; Anruf, *m.*

Окли́кати, окликну́ти, *v. a.* jmdm zurufen, jmdn anrufen; — війско, *K.* das Heer laut u. öffentlich fragen lassen, befragen; — ся den Ruf wiedergeben, sich zurufen, *BIII.* [rühmt.

Окли́чен, *a. АД. I.* 177 berüchtigt, be-

Окли́чник, *m. Кч.* 268. *KV.* Ausrufer, Herold, *m.* [Aspius lucidus).

Окли́й, *m.* око́ля. *f.* Uklei, Laube, *f.*

Окли́к, *adv. Ф.* (*Поез.* (62) 85. 86) schier, stracks, fürbass?; ohne Sattel *ZP.*

Оклу́нок, -нка, *m. s.* Клу́нок.

Окна́стий, *a.* mit zahlreichen Fenstern, *Ос.* (61) II. 234.

Око, *n.* (пл.óчи), Auge, *n.* в óчи in die Augen, ins Gesicht, поза óчи hinter dem Rücken; пі́ти в свѣт поза óчи ohne umzuschauen, blindhin in die Welt hinein;

з очі́й зійти́ ко́му sich aus den Augen jmds fortmachen; з очі́й ста́ло ся vom bösen Blick; на око, в óчи vor den Augen, in die A. nur, zum Schein; від óка nach dem Augenmass; máти око на ко́го auf jmdn achten, Rücksicht haben; 2) Masche (im Netz &), *f. pl.* óка;

3) bodenlose Tiefe; 4) Einheit, Einer, *m.*: два́цять (й) óко 21, сто и óко 101; *ГШ.*; 5) türk. Gewicht von ca. 3 Pfund;

6) Lottonummer, *f.*

Око́ва, *f.* Beschlag, *m.* Einfassung, *f.*

Око́ваний, *рѣс.* *s.* Окува́ти.

Око́ватий, *a.* Augen-, *B.*

Оковзну́ти ся, *Ос.* (61) X 35 *s.* Похóвзнути ся, *sich ändern, umschlagen.

Око́ви, *pl.* Fesseln, Ketten, Bande, *pl.*

Око́вий, *a. Ф.* -а фла́шка ein óко 5) Getränk fassend.

Око́віта, (*d.* око́йтка), *f.* Spiritus, Weingeist, *Пол.* sehr starker Brantwein [Aqua vitae].

Око́вїтий, *a.* Spiritus-, *K. I.* 63; -а горі́вка, *Ф. s.* Око́віта, -е зелéне вино *C. IV.* 515. [russinieren, *Kч.* 217.

Око́вачити, *v. a.* kosakisch machen, 'Окол, *M+B.* 200 das Aeußere, Habitus, *m.* (*opp.* но́ров das Innere, das Naturell).

[chen.

Око́лєсити, *v. n.* einen Halbkreis ma-

Око́лесї́ця, *f.* Umweg, *m.* -цю го-родї́ти mit Umschweifen reden, *Гр.*

Око́лик, око́лінець, -нця, *m.* Kranzthierchen, *a.* (Peridinium), *B.*

Око́лістий, *a. Пг.* 87. weit rings-

um umfassend, umfangreich; *adv.* -те, (-то), rundherum.

Околиця, *f.* Umgegend, Gegend, Umgebung *f.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m.* *M.* I. 13; Umfang, Bezirk, Bereich, *m.* Peripherie, *f.*; 3) —, околичка Verbrämung, *f.* Gebräme an e. Pelzmütze, *n.*

Околичний, (-ийшій), *a. in*, aus der Umgegend, umliegend; 2) äusserlich, von aussen *Левч.* [*m.* Verhältnis, *n.*

Околичность, *f.* *K. pol.* Umstand, Околіт, -ота, *m.* Strohbund, Langstroh, *n. pl.* Bundstroh, *n.* [tzen.

Околіти, *v. n.* *A.-Г.* 159 bersten, пла-

Околітки, *pl.* Art Stickerei.

Околія, *H.* 275. *Mi.* II. 71, Околя, *f.* околиця 1).

Окольніця, *f.* *s.* Затула.

Окольнічий, *s. a. m.* Kreisbeamter, *m.*

Около, *praep.* mit d. *Gemit.* um, herum, umher; an, ungefähr, fast, beinahe; nicht weit, in der Nähe von —.

Около, *adv.* überall, allerwärts.

Околюб, *m.* Worte, *f.* *s.* Околиця 3); *Gr.* 24.

Околютиця, *f.* *K.* II. 42 околюток, -тка, *m. gr.* *Me. s.* Околиця 1); Vorort, *m.*

Околотувати, *v. a. s.* Oklepати 1); околюти machen.

Околюн, околюном, *m.* Okoлюн, Wirtschaftsbeamte, *m. adj.* околюнский, околюнів.

Околюнок, *m. s.* Колюнок 2).

Околюнка, *f.* Weib des околюн; околюнівна, *f.* Tochter des o., околюнчук, *m.* Sohn des o.

Околюна, *f.* *Др. c.* 177. *He. s.* Іколюна.

Околюний, *a.* End-, vom Ende, lezt; endlich, ausgemacht, vollendet, *Фр.*

Околюти, *v. a.* *Me.* 417 zu Pferde einholen. [compromittieren, *He.*

Околювити, *v. a.* confus machen, Околювати, *v. a.* umgraben; — ся einen Graben um sich ziehen, einen Erdwall aufwerfen, sich verschanzten.

Околюско, (-ище), *n.* jüdischer Friedhof.

Околюсти, *a.* voll, mit Ueberschuss.

Околюти, *v. n.* beräuchern, berussen.

Околюне, *n.* Ueberrindung, *f.* *Вол.*

Околюнок, -нка, *m.* *H.* 138. Wurzel- sprosse, -reis, *m.* [*Kv.* 10.

Околюм, *m.* Nahrung, *f.* Proviant, *m.*

Околюри, *pl.* Rindenkoralen, *pl.* (*Cor-* tificera). [Theil des Besens.

Околюрок, -рка, *m.* — mitläß der obere

Околюрний, *a.* *Зар.* (*Вев.* I. 315) grausam, qualvoll. [mässigen.

Околюрати ся, sich bändigen, *s.*

Околюрки, *pl.* Art Polypen: Epithecia,

Околюс, *m.* Art Vogel. [*Пол.*

Околюса, *adv.* *s.* З-убола.

Околюста, *f.* Schinken, *m.* [*Под.*

Околюстивати, *v. n.* verknöchern,

Околюстивий, *a. H.* 273. knöchern.

Околюти, околювати, *v. a.* umgeben, umringen, *C.*; 2) — ся Junge werfen (von Schafen etc).

Околюти ся, ein Lager (*кш*) bauen u. es beziehen *RC.* IV. 590; sich lagern, *s.* ansetzen; *über etw. kommen, *C.* I. 3.

Околюло, *m.* scherzh. *N. e.* Betrügers.

Околюти, *v. a.* betrügen, *Кол.* I. 27.

Околювина, *f.* *Зг.* окравок, -вка, Abschneidseil, Abschnitzel, *n.* [*Крайка.*

Околювка, околювка, *Кол.* I. 37. *f. s.*

Околювати, окрести, *v. a. s.* Обокрести.

Околюець, -айця, (*d.* окрэйчик), *m.* — хліба Brotschnitt, *m.* -krumme, *f.* Schnitt, *m.* (*d.* *s.* Цілушка).

Околюй, *m.* часу Zeitabschnitt, -raum, *m.* -periode. *f.*

Околювий, *a.* vom Rande, End-, Grenz, -бі люде Grenzbewohner, *pl.*

Околювний, *a.* Rand-.

Околюок, -айка, *m.* Rand, *m.* Segment, *n.* *Гол.* Uferstrich, *m.*; 2) *s.* Опілок.

Околюна, *f.* lichter, grasiger Waldraum.

Околюнок, *m.* слимак — gefleckte Schnirkelschnecke.

Околюса, *f.* Verzierug, Verschönerung; Zierde, *f.* Zierat, Schmuck, *m.*

Околюсти, окрашати, *v. a.* ausschmücken, zieren; * — ся sich unschuldig u. einen Anderen schuldig machen wollen, *Gr.* 24.

Околюти, *v. a.* zu-, beschneiden.

Околювнїти, *v. n.* *Др. c.* 187 sich rüstiger fühlen.

Околюмий, окрёмний, окрёмшний, *a.* abgesondert, besonder, abgeschieden, separat; vereinzelt, einsam, *adv.* окрёмо, (-ійно), besonders etc.

Околюмність, окрёмшність, -ости, *f.* Besonderheit, Abgeschiedenheit, Verslossenheit, *f.*

Окрест, *adv.* с. На-окрест.
 Окрестний, *a. s.* Околицный, *Ил.*
 Окрестність, -ости *f. s.* Оклиця 1).
 Окрещувати, *v. a.* bekreuzigen,
 mit dem heil. Kreuze segnen, *Кв.* (с. Охр-).
 Окрива, *f.* Hülle, Decke, *f. B.*
 Окривати, *v. a.* verhüllen, bedecken.
 Окривдити, *v. a.* *Др. с.* 171 schädigen, *s.* Укривдити.
 Окривіти, *v. n.* lahm werden.
 Окріда, *f.* Heuschrecke, *f.* (*Acridium*) *Кн.* [Lärm, *m.*
 Окрик, *m. К.* Geschrei, *n.* Zuruf,
 Окрікнути, *a. a.* когó *До.* jmdn
 anschreien; anrufen. [*bus*].
 Окриль, *f.* Flügelschnecke, *f.* (Strom-
 Окрилатіти, *v. n.* Flügel, Schwin-
 gen bekommen.
 Окріле, *n. Ст.* крила й окріля?
 2) Landzunge, Erdzunge, *f. Ваг.*
 Окріляти, (-яти), *v. a.* beflügeln,
 beschwingen, *Пар.*
 Окрильний, *a. -а* кість Flügelbein, *n.*
 Окрисловати, *a.* dick, corpulent.
 Окріти, *v. a. s.* Окривати.
 Окріш, *m. Wgr.* 39 der letzte Rest;
 з окришем von Grund aus, gänzlich,
 mit Stumpf u. Stiel.
 Окришок, -шка, *m. мѣчик* — Sieg-
 wurz, *f.* Allermannsharnisch, *m.* (*Gla-
 diolus imbricatus*). [*вівити*].
 Окривавити (окров-), *v. a. s.* Обкер-
 Окривля, *f.* Dachbedeckung, *f.*
 Окрім, окрімки, *adv. s.* Крómі;
 на -ки, *s.* Окрémий (*adv.*).
 I. Окріп, *m. s.* Кріп. [*heisses Wasser*].
 II. Окріп, -ону, *m.* siedendes, siedend-
 III. Окріп, -іну, *m. К.* окріпа, *f.* Be-
 festigung, Verschanzung; Schanze, *f.*
 Окріпяти, *v. a. s.* Укріпяти.
 Окріпити, окріпнути, *Кн. v. n.*
 stärker werden, erstarken, sich erholen;
 hart werden. [*len, ГШ.*
 Окріяти, *v. n.* genesen, sich erho-
 Окрóв, *m.* окрóва, *f.* Hüllblätter, *pl.*
 Hülle, *f.* (*involutum*); *s.* Оцьвітина;
 окрóвець, -вця, *m. dim.* Hüllchen, *n.*
 (*invocellum*) *B.* [& *s.* Окрémий &].
 Окрóмний, *a. Не.* окромішки, *adv.*
 Окрóмочка, *f. dim. Ст.* Rand, *m.*
 Окрóмя, *праер. s.* Крómі, окрім, *С.*
 Окрóпяти, окрóпяти, *v. a.* bespren-
 gen, benetzen.

Окрóплєнє, *n.* Besprengung, *f.*
 Окрóтити, *v. a.* begrenzen, beschrän-
 ken; beruhigen; — ся sich beruhigen,
 sich ruhig (*крітко*) setzen, *r.* werden.
 Окрóг, *m.* Bezirk, Bereich, Sprengel,
 District *m.*; 2) Kreis, Umkreis; *m.*
 Peripherie, *f.* Umfang, *m.*
 Окрóга, *f.* Umgegend, *f.* *Макс.*; 2)
s. Окрóг 1) *Под.* Strecke, *f.*; 3) *s.* Хо-
 ругóв, *Gr.* 24. [*um, im Kreise herum*].
 Окрóгій, *M. II.* 92. окрóг, *adv.* rings-
 Окрóгівий, *a.* rundlich, *Пол.*
 Окрóгівість, -ости, *f.* Rundlich-
 keit, *f.* [*глий 1*]; круглотá &.
 Окрóглий, окрóглість, & *s.* Крý-
 круженє, -жня, *m.* Sertularia.
 Окрóженє, *n.* Umgebung, *f.* [*n. B.*
 Окрóжєчк, -чка, *m. dim.* Döldchen,
 Окрóжйна, *f.* *Мог.* Schnörkel, *m.?*
 Окрóжити, (-ати), *v. a.* umkreisen,
 einschliessen, umzingeln, umgeben.
 Окрóжкóви, *pl.* Doldenträger, pflan-
 zen, Schirmpflanzen (*Umbelliferae, Um-
 bellatae*). [*traube, f.*
 Окрóжкогрóвно, *n. B.* Dolden-
 Окрóжляти, *s.* Кружати 1).
 Окрóжний, *a.* Kreis-, Bezirk-; 2)
 ringsumgebend, im Kreise; -е письмó,
 окрóжник, *m.* Rundschreiben, Cir-
 cular, *n.* [*gend, f.* Bezirk, Bereich, *m.*
 Окрóжність, -ости, *f.* *Фр.* Umge-
 Окрóжок, -жка, *m.* Dolde, *f.* (*um-
 bella*) *B.* [(*Umbellularia*) *B.*
 Окрóжбчня, *f.* Doldenkoralle, *f.*
 Окрóутєнь, -тня, *m.* Walzenspirale,
f. (*Spirillum*).
 Окрóтити, *s.* Обкрутити.
 Окрóтний, окрóтєнный, *a.* unge-
 heuer, sehr gross; 2) grausam, *T.* [*drehen*].
 Окрóтнїти ся, *Ч. IV.* 604 sich um-
 Окрóуха, *f.* Brocken, *m.*
 Окрóчок, -чка, *m.* Glockenthier-
 chen, *n.* (*Vorticella*). [*Arme, pl.*
 Окрóушє, *n. coll.* Ostergaben für
 Окрóушки, *pl.* Brocken, *pl.*
 Окрóущина, *pl.* Zeche gezahlt von
 dem, der zum ersten Male e. neues Kleid
 angezogen hat, *f.*
 Оксаміт, *m. s.* Аксаміт; 2) *Aqui-
 legia vulg*; 3) — коштовий *Thalictrum*
strictum. [*Аксамітний*].
 Оксамітóвий, *Лєвч.* -йтний, *a. s.*
 Оксáна, *f.* Axinia, Xenia. (*d.* Оксá-

ночка). [begleiten *Kv.* 181. 344.

Окселентувати, *v. n.* im Gesang

Оксія, *f.* Accentus acutus (ᾠξεία).

Октоѣх, *m.* Kirchenbuch mit achtstimmigen Gesängen.

Окублити ся, *s.* Окукѣбити ся.

Окувати, *v. a.* beschlagen (mit Eisen etc.); einschmieden, in Ketten schliessen, legen, schlagen, fesseln.

Окуклене, *n.* Verpuppung, *f.*

Окуклити ся, sich verpuppen.

Окукѣбити ся, sich ein Nest bauen, sich einnisten, s. wirtschaftlich einrichten.

Окульбачити, *v. a.* satteln.

Окулярри, *pl.* Augengläser, Brillen, *pl.*

Окулярник, *m.* Brillenschlange, *f.* (*Naja tripudians*).

Окулясом, *adv.* Ал. im Kreise herum (zu „вихилясом“ geh.).

Окунь, *m.* Barsch, Flussbarsch, *m.* (*Perca fluviatilis*); *окунів ловити *s.* Куняти; окунем ставати стійко у. стійко sich zeigen, sich dagegen stemmen; *adj.* окунівий.

Окуна́ти ся, окунива́ти ся, *gr. K.* untertauchen, ein-, untergetaucht werden.

I. 'Окуп, *m. N. e.* Berges.

II. 'Окуп, *m.* Lösegeld, *n.* [loskaufen.

Окупити, окупляти, *v. a.* erkaufen,

Окуплене, *n.* das Erkaufen, Loskaufung, *f. До.*

'Окур, *m.* Beräucherung, Anräucherung, *f.*; 2) Rauchwerk, -mittel, *n.*

Окурити, окурювати, *v. a.* beräuchern.

Окути, *v. a. s.* Окувати.

'Окутні, *pl. a.* Maskirtblumige, *pl.* (*Personatae*) *B.* [skirt, *B.*

Окутоватий, *a. B.* verlarvt, ма-

Окучка, *f.* Art Schilfrohr.

Окучик, *m. Ч. III.* 454?

Окчемніти, *v. n. s.* Зникчемніти.

Оладве, *n.* оладка, *f.* оладок, -дка, *m. H.* 152 Art Buttergebackenes.

Оландар, *m. s.* Орендар.

Олач, *m.* олачийгий, *a.* Vieh mit weissen Seiten. [Ольжин.

'Ольга, (*d.* 'Ольдя), *f.* Olga; *adj.*

Олгати, *v. a.* belügen, *Зг.*; *v. n. s.* Лгати. [wohlan, *Oz.* 160. 4 *Гол.* III. 414.

'Оле, *inē.* nun, nun doch, nun denn,

Олеандер, -дра, *m.* Oleander, *m.* Lorbeerrose, *f.* (*Nerium oleander*).

Олеґніти, *v. n.* mannbar werden (*лєґінь*).

Оледеніти, *v. n.* Мак. *s.* Зледеніти.

Олєдиця, *f. s.* 'Ожеледь.

Олєкса, Олєкій, *m.* Alexius; Олєксиха, *f.* des Олєкса Weib; Олєксишин *der* Олєксиха Sohn etc.

Олєксандр, -дра, (-дро), *m.* Alexander; Олєксандра, *f.* Alexandra.

Олєксїбка, *f. N. e.* Berges *Gr.* 6.

Олелькѣ, *m. s.* Олеськѣ.

'Олень, -еня, *m.* Hirsch, *m.* (*Cervus*).

Олєна, (*d.* Олєнка, Олєночка), *f.* Helene.

Оленєний, олєній, *a.* Hirsch-, zum Hirschen geh., -ва водá ähnl. *der* Вѣвкова водá [Hirschhaut, *f.*

Оленйна, *f.* Hirschfleisch, *n.*; 2)

Оленїця, *f.* Hirschkuh, *f.* (*Cervus elaphus fem.*) *Сл.*; 2) *s.* Лосюна, *Вол.* Hirschschwamm, *m.* (*Hudnum imbricatum*).

Олєнка, *f.* Art Goldkäfer *Oz.* (61) VI.

19 u. Dungkäfer, *B.*; 2) *Nbfl.* des Днїстер.

Оленовате, *n. a. s. N. e.* Berges.

'Олєнок, -нка, *m.* Hirschkäfer, *m.*

(*Lucanus cervus*) *Пол.*; 2) *s.* Оленя, *ГШ.*

Оленя, -яти, (-ятко), олєнють,

n. Oz. 100 Hirschkalb, *n.* Junge des Hirsches, junger Hirsch.

Олєськѣ, Олєшко, *m. s.* Олєксандр.

Олєся, *f. s.* Олєксандра; 2) *s.* Ольга,

Левч. 3) *s.* Олєна, *Пис.*

Олєфірко, *m. s.* Орефірко.

Олєшїна, *f.* олєшник, *m. s.* Вільха,

Олєжя, *f. K. s.* Лож. [вільшїна.

'Оли, *conj. bis.*

Олїва, *f.* Olivenöl, Baumöl, *n.*

Олївка, *f. K.* Olive, Oelfrucht, *f.*

Олївкѣвий, *a.* vom Oelbaum; 2)

олївенфарбїй, *Kn.* [ven; 2) ölig, *Пол.*

Олївний, *a.* vom Oelbaum, Oel-, Олї-

Олївник, *m. B.* олївина, *f. K.*

Oelbaum, Olivenbaum, *m.* (*Olea europ.*);

2) Art Pflze in Brantwein eingeweicht als Arznei *Gr.* 24.

Олїво, *n.* Oel, *n.* III. I. 279 — потратити Mühe u. Kraft vergeblich aufwenden, oleum perdere; 2) *K. s.* 'Олово &

Оливовати, *pl.* Oelbaumartige, *pl.* (*Oleaceae*).

Олинїти, *v. a. s.* Облетїти.

'Олипок, -пка, *m.* Collosphaera. [*f.*

Олицетворене, *n.* Personifizierung,

Олицетворитель, *m.* Personificator, Verkörperer, Schöpfer, *m.* *Km.*
 Олицетвори́ти, (-я́ти), *v. a.* personificieren, verkörpern, verpersönlichen.
 Олі́вко, *n.* *Пар.* *s.* Оловѣць.
 Олі́вник, *m.* Bleigiesser, *m.* *Пар.*
 Олі́вня, *f.* Bleihütte, Bleigiesserei, *f.*
 Олі́й, -ію, *m.* олі́йка, *f.* *Кв.* 289. Oel, *n.*
 Олі́йний, *a.* ölig, Oel-
 Олі́йник, *m.* *s.* Олі́ярник; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula).
 Олі́йниця, олі́йня, *f.* Oelmühle, Oeischlägerei, Oelpresse, *f.*
 Олі́йничка, *f.* *s.* Олі́ярничка.
 Олі́йорба́дний, *a.* ölbildend, *Пол.*
 'Олі́нь, -еня, *m.* *s.* 'Олень.
 Олі́нець, -нця́, *m.* *s.* 'Олевок 1).
 Олі́ніти, *v. a.* träge machen.
 Олі́ня, *pl. n. coll.* Hirschengethier, *n.*
 Олі́ти, *v. a. s.* Волі́ти.
 Олі́ткя́, *pl.* Excremente, *pl.*
 Олі́я, *f.* *Кв.* 290 *s.* Олі́й.
 Олі́яний, *a.* zum Aufbewahren des Oeles dienend.
 Олі́яно, святя́ вода́ — dunkles Wort in d. Formel der Hebschmelze *Ч.* IV. 15.
 Олі́ярник, *m.* Oeelschläger; Oelhändler, *m.* (-ичка, *f.* -in *f.*).
 Олі́ярня, *f.* *s.* Олі́йниця.
 Олі́ярчик, *m.* *s.* Олі́йник 2).
 'Олі́мик, *m.* Dianthus deltoides.
 'Олі́ни, *совж.* *s.* 'Оли. [(Plumbagineae).
 Оло́ва́тці́, *pl.* Bleiwurzwegwächse, *pl.*
 Оловѣ́ць, -вця́, *m.* оловѣ́, *n.* *ГШ.*
 Bleistift, *m.* Bleifeder, *f.*
 Олові́нець, -нця́, *m.* — білий Weissbleierz, kohlensauerer Bleioxud.
 Олові́стий, *a.* bleihaltig, *Пар.*
 Оловля́ник, *m.* Knüttel mit e. Bleikugel, Fäustling, *m.*
 Оловні́ця, *f.* Bleiloth, *n.* Bleiwurf, *m.*
 'Олово, *n.* Blei, *n.* (plumbum). *Пом.* I. 96.
 Оловя́ний, *a.* bleiern, aus, von Blei.
 Оло́нда́р, *s.* Оренда́р.
 'Олта́р, *m.* *s.* Бі́втар.
 Олта́рник, *m.* Altardiener, *m.* [ра].
 Олу́бня, *f.* Krustenkoralle, *f.* (Celleporum).
 'Олу́х, *m.* Töpel, Lummel, Dummkopf *m.* *К.* [многа].
 'Олу́щ, *m.* Schuppenkoralle, *f.* (Pruvella).
 Олу́шанка, *f.* *s.* Зде́рка.
 Олю́тити, *v. a.* *Фр.* *s.* Розлю́тити.
 Олю́ндра, *f.* *s.* Халю́ндра.

'О ма́ль, бма́лі, *adv.* wenig, zu wenig, spärlich, karg; *dim.* омале́ненко *M.* III. 135 sehr wenig, sehr selten.
 'О ма́літи, *v. n.* kleiner werden, *ЛД.* -іло чо́гось wurde weniger, *Фр.*
 'Ома́ма, *f.* *Зак.* *s.* Ома́на, обма́на.
 'Ома́мити, *v. a.* *Кч.* 268 *pol.* bethören.
 'Ома́н, *m.* *W.* täuschender Wiederhall, Echo, *n.*; 2) бма́н спра́ведний, wahrer Alant (Inula helenium); 3) schwarzes Wollkraut (Verbascum nigrum).
 'Ома́на, *f.* *s.* 'Обман etc.
 'Оманѣ́ць, -нця́, *m.* (Б.) Schleichweg, *m.* *gew. pl.* на оманці́, оманця́ми *Гол.* III. 79 übers Feld, blindhin, frei auf dem Holzweg. [rauschend].
 'Ома́ну́лий, *a.* *См.* verführerisch, betörend.
 'Ома́нчик, *m.* *Га.* II. 28. Betrüger, *m.*
 'Ома́р, *m.* Hummer, *m.* (Homarus).
 'Ома́ста, бма́сть, *f.* Fett zu Speise, *n.*
 'Ома́стїти, ома́щувати, *v. a.* besetzen.
 'Ома́стник, *m.* Caryocar nuciferum et butyrosum.
 'Ома́х, *m.* Maiskolben mit Körnern; 2) *пѣсі́й — якого пѣсью́ бма́ха там піде́мо? in welches Teufels Namen —? (*Фр.*).
 'Ома́хну́ти, *v. a.* ringsum schwingen; — ся fehlen, (sich) irren, *s.* vergehen.
 'Ома́цком, *adv.* (im Finstern) tapfer.
 'Ома́чка, *f.* *s.* Ма́чка II. ба́га.
 'Ома́вон, *m.* Trauerbühne, *f.* *См.* *vgl.*
 Амба́на. [дья́ній Oenanthe phellandrium].
 'Оме́г, *m.* Conium maculatum; 2) — во-
 'Оме́ла, *f.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrug.) *B.*; 2) Rbodiola rosea.
 'Оме́жувати, *v. a.* *He.* begrenzen, bestimmen, definieren, determinieren.
 'Оме́ла́, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album); 2) — губо́ва́ Loranthus europ.); 3) *s.* Омѣ́тиця. [zu geben (von d. Kuh &)].
 'Оме́лка́віти, *v. n.* aufhören Milch zu geben.
 'Оме́лю́х, Misteldrossel, Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus). [lianus].
 'Оме́ля́н, 'Оме́лько́, *m.* Emil, Aemilianus.
 'Оме́ля́нка, *f.* омелю́к, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).
 'Оме́нша́ти, (-я́ти), *v. a.* kleiner machen, verringern, *Kol.* II. 246.
 'Оме́рзїти, *v. a.* *n.* verunreinigen *III.* II. 139; 2) — ся hässlich, abscheulich werden. [thun, irren].
 'Оме́рзнути́ ся, einen falschen Griff

Омертвѣність, -ости, *f.* — тіла
Под. Lähmung, Starre, *f.* (Rose, *f.* feu St-Antoine).

Омертвѣти, *v. a.* abtödten.

Омертвѣти, *v. n.* besinnungslos, todt werden, erstarren.

Омѣт, *m.* *Wgr.* Hof, *m. s.* Обійѣтѣ; гумно́; 2) —, омѣга *Mi.* II. 27. † Saum des Kleides, *m.* III. II. 270.

Омѣтиця, *f.* Staubmehl, Flugmehl, *n.* Kehrstaub, *m.*; Auskehricht, *n.* К.

Омѣтчик, *m.* Tubulipora fimbria.

Омешкати ся, Schuhe anziehen.

Омѣз, *m.* омѣзина, омѣзливість, -ости, *f.* das Schönthun; Liebelei, Koketterie, *f.*

Омизати, омизувати, *v. a.* belecken; — ся schmeicheln, schönthun, liebeln, buhlen. [schmeichlerisch; kokettierend.

Омѣзливий, *a.* schönthund,

Омѣзниця, *f.* Kokette; Buhlerin, *f.*

Омѣла, *f.* Loranthus europ. *Pic.*

Омилѣти, *s.* Обмилѣти; 'Омѣлка, *s.* 'Обмѣлка.

Омѣлка, *f.* омѣлок, -лка, *m.* Taumellolch, *m.* (Lolium temul.) *B.* [tig.

Омѣльний, *a.* fehlerhaft, irrig, unricht-
Омѣльність, -ости, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*

Оминѣти, оминѣти, *v. a.* jmdm ausweichen, jmdn umgehen, meiden; — ся einander ausweichen. [мирѣти.

Омирѣти, (омір-), *v. n.* М. *s.* Об-

Омѣсьне, *adv.* *s.* Умѣсьне, *Ле.*

'Омич, *f.* *s.* Мѣмич 1) *Вол.*

Омѣвка, *f.* *s.* Омѣва.

Омѣла, *f.* *s.* Омѣла. [schied, *m.*

'Оминка, *f.* Ausnahme, *f.*; 2) Unter-

Омлѣвати, *s.* Умлѣвати.

Омплѣти, *v. n.* *s.* Вѣмпити, ѡмпити.

Омѣва, *f.* Discussion, Besprechung, *f.*; 2) *s.* Омѣва. [sen, *B.*

Омолѣти, *v. a.* *s.* Обмолѣти, enthül-

'Омок, *m.* омѣка, *f.* Pfannenstein, Dornstein, Leckstein, *m.* (*v.* Salz).

'Оморок, -оку, *m.* *П. n.* 90 Dүsterheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *ѡморокси за-
лѣти (собі) sich betrinken, sich benebeln.

Омофѣр, *m.* längliche Schulterbedeckung (zu d. heiligen Gewändern des Bischofs geh.) III. I. 350. [ѡмофѣрион]. [(*B.*).

Омохтѣти, *v. n.* mit Moos bewachsen,

Омошѣний, *a.* flaumhaarig, *B.*

Омп, *gen.* ѡмпу, *m.* Ф. Zweifel; Verdruss, *m.* Leid, *n.*

'Омпити, *v. n.* zweifeln, (*B.*).

'Омпно, *adv.* — кому́ es verdriesst jmdn, ist unlieb.

Омпѣза, *f.* Ф. (Фр.) abscheuliches, widerliches Wesen, Auswurf, *m.* Abscheulichkeit, *f.*; 2) *s.* Обрѣза, *Ог.* 80.

Омпѣзѣти, *v. a.* *s.* Обрѣзѣти.

Омпѣзно, *adv.* *s.* Врѣтно.

'Омпрак, *m.* Зак. *s.* Мрѣка, ѡморок.

Омпѣчѣти, *v. a.* finster machen, verdunkeln; — ся in Finsternis verfallen.

'Омпроком свѣит идѣ es wird finster u. grauhaft. [III. II. 241.

Омпѣрати, *v. a.* beschmieren, besudeln,

'Омут, *m.* Strudel, *m.* Фр.

Омпѣанѣк, *m.* Gebäude zum Ueberwintern der Bienenstöcke, mit Moos ausgefüttert, *n.* [mit Moos bewachsen.

Омпѣар, *m.* омѣарина, *f.* Левч. Stelle

Омпѣѣти, *v. a.* mit Moos bedecken, ausfüttern, etc.; омѣеній. *ptc.* moosbedeckt, *Зг.* (*B.*).

Омпѣнутѣи ся, *s.* Ошиѡнѣти ся,

Он, *adv.* da, dort, sieh! он де! sieh wo! nun wo! ѡнде, он там dorten; он-тѡт, он-тѡ, он-тѡ dieser & dort; 2) eben; не он (онѣ) дѣблїий nicht eben eifrig У; 3) N. des Buchstabens О.

Онѣ, *adv.* *s.* 'Ониж II.

Онѡ, *pron. f.* sie, *s.* Він. [den M. II. 89.

Онѡвѣснѣти, *v. n.* unausstehlich wer-

'Онѡгди, *s.* 'Оногди.

Онѡгр, *m.* (-а, *f.* К.) wilder Esel, Waldesel, *m.* Ко. 156.

Онѡджити, *s.* Онѡчитѣи.

Онѡк, *m.* Ме. 400 *s.* Юнѡк.

Онѡкиѣ, онѡкшиѣй, *a.* ein anderer; jener, i такѡ i онѡка diese und jene M.; *adv.* онѡко nicht so wie es sein soll, ist schlecht (*B.*). [s. Анахтѣма etc.

Онѡхѣма, онѡхѣмѣкий, etc. Левч.

Онѡчитѣи, *v. a.* anders machen, ändern, (заонѡчитѣи herstellen, verbessern), als e. Aushilfswort gebr; * — ся beschämt, verlegen werden.

Онѡдѡва, *f.* Nbf. des Буѣ.

Онѡдѡтра, *f.* *s.* Піжмѡк, Пол.

'Онѡдека, онѡдѣлька, *adv. s.* Он. 1) ѡнде.

Онѡѣ, онѡѣ, *pron. n.* dies da, *s.* Онѡ II.; ѡне *s.* 'Оте. [Мх.

Онѡмочїй, *v. n.* ohnmächtig werden,

Онемощѣти, *v. n.* erschöpft, schwach (schwächer) werden. [beflecken, *Ф.*

Онечѣстити, *v. a.* verunreinigen, I. 'Ониж, *т. В.* s. Ганиж.

II. 'Ониж, *adv.* erst, s. Аж, (*В.*).

'Оний, *pron. Кч.* 271 jener.

'Оник, *т. Кн.* Benennung der Null (0).

'Оним, *т. Leid,* Bedauern, *н. Gr.* 24.

Онимати ся, *Ф.* verlegen sein, zögern, zaudern, s. Внимати ся.

Онѣмливий, *a.* schüchtern, zurückgezogen, zu bescheiden, (*Ф.*). [lich.

Онѣмно, *adv.* befangen, genant, genier-

Онѣська, *f.* Anysia. [simus.

Онѣськѣ, Онѣсьм, Онѣськѣ, *т. Оне-*

Онѣкусь, *adv.* s. 'Оногди.

Онѣмѣти, *v. a.* stum machen.

Онѣмѣти, *v. n.* verstummen.

Онѣфро, Онѣхро, *т. s.* Онѣфрий.

I. Онѣ, *adv. TP.* 55 s. Инѣ, лишѣ.

II. Онѣ, *pron. n.* es, s. Вин; онѣ (то), правду сказавши... hinsichtlich dessen, allerdings..., nun wohl darin...

Онѣвѣти, III. I. 365; онѣвлѣне, III. II. 100 s. Обновѣти etc.

Оногдѣшний, *a.* von vorgestern.

'Оногди, (-да), *adv.* neulich, vor Kurzem, unlängst, vorgestern. [fen, *т.*

Онѣльчик, *т.* Edelreis zum Pflor-

Онѣн, (онѣна), онѣно *pron.* jener, *Ог.* 57.

Онѣпрѣий, Онѣфрий, *т.* Onuphris.

Онѣук, онѣука & s. Внук & (онѣуча, -ати, *н. III.* II. 67 s. Внуча etc).

Онѣфрѣйка, *f.* грѣчка — um den heil. Онѣфрий gesäet.

Онѣуча, *f.* (онѣтя, *pl*) Fusslappen, Fetzen, Haderlumpen, *т.*

Онѣучкар, *т.* Lumpenhändler, (mittels Tausch), *т. adj.* онѣучкарский.

Опавутѣти, *v. a.* mit Spinnewebe bedecken; опаутинѣний *B.* spinnwebig-wollig. [Onacri.

Опавши, *ptc.* gesetzt den Fall, s.

'Опад, *т.* das Angreifen, Angriff; Fall, *т. Mal, n.* Anfall, *т.* на опади zu wiederholten Malen, *Зг.* на два, три & опади, двѣма & опадами zweimal, dreimal &, beim so vielten Anfall, Angriff; 2) — воздушный atmosphärischer Niederschlag.

'Опадѣ, *f.* tiefer Schnee, *Gr.* 24.

Опадати, *v. n.* herunter-, herabfallen, -sinken; abfallen, abnehmen, sich

vermindern.

Опадѣнько, *т. Ф.* s. Падонько.

Опадчина, *f. coll.* Abfälle, *pl.*

Опазолѣти ся, sich mit Lauge (зола), bebrühen, (*В.*). [обак.

'Опак, *adv.* dawider, zum Trotz: на

Опакка, *т. f.* neidischer Nimmersatt.

Опакѣванѣ, *n.* Verpackung, *f.*

Опакувати, *v. a.* verpacken, einballieren; verpacken.

'Опал, *т. M.* II. 201, опала, *f.* *Feuer, *n.* Hitze, *f.* Eifer, *т.* Leidenschaft, Aufregung, *f.* *з опалу in der Hitze; 2)

опал, *т.* Brennmaterial, *n.* Heizung, *f.*

Опалата, *f.* пустѣти ся на веі-ти *Др.* s. 151 sich auf u. davon machen, Reisaus nehmen.

Опалати, *v. a.* ausstauben, den Staub od. die Spreu herausschwingen, Graupen etc. reinigen, wannen. [Нѣцки.

Опалачка, опалка, *f.* Schwinge, *f. s.*

Опалѣнецъ, -нця, *т.* flotter Bursche, Windbeutel, *т.* [ger Hitzkopf, Heissporn.

Опалѣник, *т.* Störenfried, unruhi-

Опалини, *pl.* Abfälle beim Wannen.

Опалистий, *a.* hitzig, heftig, sich ereifernd, sanguinisch, ungestüm, *Зар.*

Опалість, -ости, *f.* Aufwallung, *f.* Feuer, *н. s.* 'Опал 1) *Фр.*

Опальцини, *pl. s.* Опельцини.

Опалькувати, *v. a. s.* Oklenати (снош). [zen; s. Обпалѣти.

Опальювати, опалѣти, *v. a.* хату hei-

Опальнок, -нка, *т. s.* Палавѣця.

Опамѣтанѣ, *n.* Wiedererlangung des Bewusstseins, *f.* Rückhalt, *т.*

Опамѣтати, *v. a.* zur Besinnung wieder rufen; — ея in sich kommen, in sich gehen, sich eines Besseren besinnen.

Опанас, *т.* Athanasius.

Опанувати, *v. a.* als Herr in Besitz nehmen, sich bemächtigen, s. be- meistern, beherrschen III. I. 351.

Опанцирувати, *v. a.* beranzern.

Опанцирѣчок, -чка, *т.* Panzermonade, *f.* (Cryptomonas). [Wollenrock.

Опанчѣ, (*d.* опанчѣна), *f.* männlicher

Опанюк, *т.* Spitzname kleiner Kinder.

'Опар, *т.* siedendes Wasser; 2) wunde Stelle vom Verbrühen; 3) nasser, niegefrierender Boden, sog. warme Stelle;

4) halb aufgethaueter Schnee, *Левч.*; 5) Dunst, *т. Б.*; 6) *gew. pl.* опапи rother

Hautauschlag, eitrig gewordene Lippen; 7) * Wahn, *m. s.* 'Опал 1).

Опарянта́ти, *v. a.* корб in jmdn hineinfahren (vom Teufel), an jmdn sich heften, jmdn umgarnen.

Опарантю́к, *m.* Teufel, *m.*

Опа́рйти, *v. a.* ver-, abbrühen; — ся sich verbrennen.

Опаркані́ти, *v. a.* mit Brettern, mit einem Planken umzäunen.

Опарні́к, *m.* Art Pflanze.

'Опас, *m.* Gefahr; Besorgnis, *f. R.*; 2) Schutzwache, *f. Ф.* (Поез. (68) 125);

3) Geleitschein, *m.*

Опасáти ся, fürchten, befürchten Bedenken tragen; корбсь — sich vor jmdm fürchten. [glatt; stark, *Левч. Кч.* 90.

Опасистий, *a.* wohlbeleibt, feist, 'Опаска, *f.* Furcht, Gefahr, *f.* Bedenken, *n. Ра.* I. 393. [besudeln; beschimpfen.

Опаскúдити, *v. a.* verunreinigen,

Опасливи́й, *a.* gefährlich, mit Besorgnis; *adv.* -во bange, bekümmert.

'Опасний, опасовий, *a.* gemästet, fett, *Mast.*

Опасіти, *v. n. s.* Опадáти. [ти ся.

Опасувати ся, *M. II.* 34 s. Опасá-

Опатерний, опатерність, & *pol. s.* Обáчний etc. [umwehen.

Опахну́ти, *v. n. M. I.* 149 duftend

'Опач, *f.* Felsen-Venusmuschel, *f.* (Venerupis). [ruder, *n. С. II.* 125, *s.* Стёрна.

Опачна́, *f.* grosses Ruder, Steuer-

'Опаш, на —, на опашки, *adv.* frei ein Kleid über die Schultern geworfen tragend, ohne die Aermel anzuziehen.

Опевня́ти ся, sich versichern, *s.* vergewissern.

Опекáльник, *Mi. II.* 250, опеку́ньский, & *s.* Опі́ка, опі́кун &. [deln, *n.*

Опелі́нок, -нка, *m. Ф.* Kind in Win-

Опельсі́на, *f. H.* 136 Apfelsine, *f.*

Опені́ти ся, zum Stehen, zur Ruhe kommen, anlangen, Halt machen.

Опéнька, *f.* опéньок, -нька, *m. s.*

Підпéнька. [та́ти.

Опéнтати, *v. a. pol. Кч.* 58 s. Опаран-

Опéр, *m.* Wirbelborste, *f.* (Clinopodium vulg.).

Опереді́ти, *v. a. Св.* Випередити.

Оперезáти, опері́зувати, *v. a.* umgürten, einschliessen, umbinden; * — ся дега́нов schwanger werden.

Оперéтка, *f.* Operette, *f.*

Опері́ти ся, Federn bekommen, flügge werden *III. I.* 237; оперений, *a.* befiedert, *III. II.* 236. [лаена) *B.*

Опері́ця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-

Опері́зка, *f.* Verband, *n.* Bandage,

f. -ку зробі́ти, *B.* anlegen; 2) Gelb-

band, *n.* (Triphaena).

Опері́цяти, *v. a.* abrügeln.

'Оперний, *a.* Opern-, *He.* [на, *B.*

Опéрстник сизáк, Berteroa inca-

Опéрти, *v. a. s.* Опирáти.

Опéцькувати́й, *a.* dickbäuchig, plump, *C. I.* 60. [2) *s. d. vor.*

Опéцок, -цка, *m. s.* При́пчок. (*Фр.*);

Опéчй, опі́кати, *v. a.* ringsum-, ver-

brennen, braten, — ся sich verbrennen.

Опй́лий, *a.* dem Trunke ergeben, *Ф.*

Опилі́сати ся, *s.* Впелéсити ся.

Опиля́к *m.* Staubspanner, *m.* (Fidonia).

Опинáти, *v. a.* umbängen, vorhän-

gen; 2) — ся sich sträuben, *s.* weigern, *He.*

Опині́жити ся, *Кн. s.* Опі́знати ся.

'Опінка, *f.* Umhängetuch, *Vor.* *n.* Hintertuch als weibl. Kleidung *s.* 'Об-

гортка; 2) Hindernis, *n.* [Опинáти ся.

Опиня́ти ся, *He.* zögern, säumen *s.*

Опй́р, (*aug.* -йце) *m.* Todtengespenst,

n. Blutsauger, *m. s.* Упй́р; 2) Trauer-

käfer, *m.* (Blaps obtusa) *B.*

Опй́рало, *n.* Lehne, Stütze, *f.* Вах.

Опирáти, *v. a.* stützen, stemmen, anlehnen; — ся sich —.

Опирі́ця, *f.* weibl. Todtengespenst,

2) *d.* опирі́чка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Eule, Noctua). [Schilderung, *f.*

'Опис, *m.* описане, *n.* Beschreibung,

Описовий, *a.* beschreibend, schil-

dernd, darstellend.

Описувати, описáти, *v. a.* beschrei-

ben, schildern; 3) umschreiben.

Опі́ти ся, *s.* Обпі́ти сн.

'Опитний, *a.* *КУ.* erfahren.

Опі́тувати ся з ким, *Ч. II.* 444 *s.*

Вита́ти ся. [пфе, enthülsen (пресо &).

Опихáти, *v. a.* stampfen in e. Stam-

'Опишки, *pl.* Federschaft nach dem

Schleissen zurückbleibend. [пня́ця.

Опй́с, опй́ка, *m. Кч.* 154 *s.* Пй́ак,

Опівдéнный, *a.* Mittags-, *s.* По-

лудне́вий.

'О-пів-дня, *adv.* um Mittagszeit.

Опівко́ла, *adv.* im Halbkreis, *См.*

Опівнішний, (-чний), *a.* um Mitternacht, mitternächtlich. (2) *s.* Опуд.

Опід, *g.* оподу, *m.* Rumpf, *m.* (B.);

Опівнілець, -ця, *m.* Spätling, Finsterling, Obscurant, *m.* Кл.

Опівняти, (-яти ся), sich verspäten.

Опій, -ію, *m.* Opium, *m.* [f. У.

Опійство, *n.* Trunkenheit, Sauferei,

Опіка, *f.* Vormundschaft, *f.*; 2) Schutz, *m.* Obhut, *f.*

Опікувати ся ким, (чим) jmdn bevormunden, jmds Vormund sein, jmdn beschützen, in Obhut nehmen. [Gönner, *m.*

Опікун, *m.* Vormund; Beschützer,

Опікунка, *f.* Vormünderin, Beschützerin, Gönnerin, *f.* [vormundschafftlich.

Опікунський, *a.* Vormundschafft-,

Опікунство, *n.* Vormundschaft, *f.*

Опіля, *n.* Strich Landes in Galizien zwischen dem Поділя und Підгірє, *Пр.* I. 191.

Опілка, (*d.* опільчина), *f.* Vortuch, *n.*

Опілки, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilicht, *n.*

Опілок, -лка, *m.* Schwarte, *f.* Schwarzenbrett, *n.* [Опіля.

Опіляний, опілюк, *m.* Bewohner von

Опін, *m.* *s.* Упін, привін. [Стрий.

I. Опір, -ора, *m.* rechter Nbf. des

II. Опір, -ору, *m.* Widerstand, *m.* Пол.

Опірка, *f.* Stütze, (Stab, Stock & als Stütze), *f.*

Опіхати, *s.* Опихати. [decken.

Опіхуряти, *v. a.* mit Blasen be-

Опішити, *v. n.* Кв. 315 Zugthiere verlieren u. dadh nur auf eigene Hände u. Füße angewiesen sein; 2) saumselig werden, (B.).

Опішний, *a.* träge, saumselig, (B.).

Оплів, *v.* — *adv.* zerstreut, in hellen Haufen. [(Clio).

Оплавка, *f.* Walfischschnecke, *f.*

Оплáкати, оплáкувати, *v. a.* beweinen; оплáканий, *a.* beklagenswert, kläglich, jämmerlich, *M.*

Оплáта, оплáтина, *См.* (*dim.* оплáтка), *f.* Zahlung, Leistung, Abgabe, Gebühr, *f.* — шкільнá Schulgeld, Didactrum, *n.* Zoll, *m.* См.

Оплатити, оплáчувати, *v. a.* bezahlen; — ся zahlen müssen, не — nicht genug zahlen können; не оплатити ся lohnt sich nicht.

Оплáток, -тка, *m.* Oblate, *f.*

Оплáчуванє, *n.* Bezahlung, Erstattung, *f.*

Оплéна, *f.* Ч. VII. 403 oberer Ansatz (уодушка) an den Achsen des Wagens, *s.* Оплія. [нути *b*]; (оплівати).

Оплéнути, *v. n.* Мак. ? *s.* Оплі-

Оплéкати, опліскувати, *v. a.* glatt, flach schlagen, streichen; klatschen.

Оплéски, *pl.* Beifallsklatschen, *n.*

Оплéт, *m.* Р. I. 210 оплéта, *f.* *s.* Опліт 2).

Оплéтини, *pl.* *s.* Виплітка (*pl.*).

Оплéче, *n.* *s.* Опліче.

Оплівати, оплінути, *v. a.* umfließen; umschwimmen; 2) *v. n.* в чім Ueberfluss an etw. haben: в достáткaх im Ueberflusse leben; *b*) оплінути genesen, sich von e. Krankheit erholen, Левч.

Оплін, -éну, *m. s.* Оплéна; 2) Kissen auf e. Sofa etc., *m.* Пис.

Опліт, *g.* оплéта u. оплéта, *m.* umfriedeter, umflochtener Platz (für Heu- feimen &); 2) Umfriedung, Umzäunung, *f.* Zaun, *m.* Гол. I. 176.

Оплітати, оплéсти, *v. a.* umflechten; 2) *hastig etw. thun, gierig fressen etc. [Гол. III. 394 Hemd der Braut].

Опліче, *n.* Frauenhemd, *n.*; (оплóчá *n.*

Оплóшáти, *v. n.* *gr.* nachlässig, schlechter werden, *IG.*

Оплóтати, *v. a.* um-, verwickeln, umstricken; — ся sich —, *s.* hinaufranken, *s.* festschlingen.

Оплóцниця, *f.* Lungenfell, Brustfell, *n.* (pleura). [ben, *s.* Побивáти ся.

Опобивáти ся, К. II. 67, dulden, dar-

Опóвесні, *adv.* Ос. (61) VI. 18 zur Frühlingszeit. [keln, umspinnen.

Оповівáти, оповіти, *v. n.* umwio-

Оповідь, -іди, *f.* Kundmachung, *f.*

Оповідáти, оповідувати, оповісти, *v. a.* erzählen; ся (кому) sich melden.

Оповідáч, оповідець, -дця, *B. m.* Erzähler, *m.* [lung, *f.*

Оповідка, *f.* оповіданє, *n.* Erzäh-

Оповістáти, оповіцáти, *v. a.* verkünden, ankündigen.

Оповістка, *f.* Kundmachung, *f.* Bericht, *m.* Erörterung, *f.*

Оповість, шивець, *m.* Filzkraut, *n.* (Filago germanica).

Опоганяти, *v. a.* garstig machen, entstellen, verunreinigen, besudeln, —

ся III. I. 230. [lich, unerträglich werden.

Опоганіти, *v. n.* hässlich, wider-

Оподалець, *adv. s.* Одалік, одалекі.

Опоетизувати, *v. a.* poetisch verklären, *K.* [вляти.

Опоживляти, *v. a.* *Левч.* с. Ожи-

Опоздяти, *v. a.* *Ф.* (Пр. III. 268) verabsäumen; — ся с. Опізніти ся.

Опозиційний, *a.* oppositionell.

Опозорити, *v. a.* mit Schmach bedecken, beschimpfen, *Kn.* [Wacke, *f.*

Обока, *f.* Felsen, bes. Kreidefelsen, *m.*

Опоковатий, *a.* steinig, felsig.

Обола, *f.* Behälter des Sporenschlauches, *m.* (perithecium), *B.* [ніни).

Оболеток, -тка, *m. s.* Пблець (соло-

Облестий, *a.* breit, weit, geräumig, gespreizt, *s.* Опасистий; *M.* II. 198;

2) Дуплавий *Др.* с. 304?

Оболок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*

Ополосати, ополікувати, *v. a.* bespülen; місяць ополікує ся wenn es vor dem Neumond regnet.

Ополоник, *m.* *Левч.* с. Пуголовач.

Ополонка, *f.* *P.* II. 8. s. Полонка.

Облонок, -нка, *m.* *N. e.* Berges.

Облоудні, *adv.* um, gegen Mittag, *Kn.* *ГБ.*

Ополчене, *n.* *Maxc.* Rüstung, Wehr, *f.*

Опочіти, *v. a.* zum Kriege rüsten, bewaffnen, *K.* [weit]; 2) с. Опіляти.

Ополюх, *m.* der im Felde viel ver-

Опомагати ся, *s.* Домагати ся.

Опонь, *f.* Mantelschnecke, *f.* (Amphiperlea). [Elendes; Todesgott, *m.*

Обона, *f.* Hülle, *f.*; 2) etw. Böses,

Обора, *f.* Stütze, Lehne, *f.* *Ф.*; Halt, Rückhalt, *m.* *Нав.* [l., sich ausleeren, *He.*

Опорожніти, *v. a.* leeren; — ся sich

Опоробити ся, von der Sau: Junge werfen, ferkeln.

Опоряджати, (-діти), *v. a.* ordnen; walten, Befehle ertheilen.

Опосвітяти, *v. a.* *Ст.* veröffentlichen, ans Tageslicht bringen.

Опоселити, *v. a.* ansiedeln, *C.* II. 19.

Опослідний, *a. s.* Послідний, *Зах.*

Обослідок, *adv.* *Левч.* zuletzt.

Опостити, *v. n.* кому с. Остогідити.

Опостін, *adv.* *Левч.* с. Поруч.

Опохмелити ся, nach dem Rausche etw. Erholendes (Starkes) geniessen *C.*

Опочивальня, *f.* Ruhe-, Schlafzim-

mer, *n. C.*

Опочивати, опочіти, *v. n.* ausruhen, sich zur Ruhe begeben, Ruhe genießen, rasten. [*m. s.* Спочивок.

Опочівок, -вку, опочінок, -нку,

Опочістий, *a. s.* Опоковатий.

Оправа, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag, *m.* Armatur, *f.* Vorlegestück, *n.* (лільки etc.); 2) Einband, *m.* (кніжки); 3) Rechtfertigung, *f. K.*

Оправдати, оправдувати, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich r.; *b)* в ким mit jmdm rechten, übereinkommen, einen Vertrag abthun.

Оправити, оправляти, *v. a.* einfassen, beschlagen; einbinden; 2) recht machen; umbringen; — ся чимось *K.* sich wodurch rechtfertigen; *b)* — ся wieder auf die Beine kommen, besser aussehen, sich mästen.

Оправка, *f. s.* Направка.

Оправний, *Фр.* оправлений, *a.* eingefasst, eingebunden.

Оправчастий, *a.* leicht zu mästen.

Опрани кульбаки, *pl. K.* I. 32 st.

Оправні к. с. Оправний, *Пом.* II. 19.

Опрашки, *adv. s.* Прошкі, на —.

Опреділяти, *v. a.* *Др.* с. 114 bestimmen. [*gen* verscheiden III. II. 131.

Опригнути ся, in letzten Zuckung-Опригуді, *adv.* zur rechten Zeit, gelegen, *Зах.* [ти ся.

Оприкрити ся, *Левч.* с. Сприкри-

Оприскливий, *a.* aufbrausend, hitzig, jähzornig. [(der Czaren), *m.*

Опричник, *m.* † Trabant, Häscher

Опришок, -шка, *m.* Räuber, Frei- beuter, *m.*

Оприщина, *f.* Zeit der Опришки, *f.*

Оприщити, *v. a.* mit Brandblasen bedecken.

Опрієнок, *m.* III. II. 228 ungesäuertes Brod; сьвято -оку, Osterfest, *n. U.*

Опріч, *praep.* mit d. *Genit.* с. Крмі, *Оц.* § 238. [ausgesucht.

Опрічний, *a.* *Ко.* 158 auserlesen,

Опроваджати, (-аджувати), опроводити, *v. a.* herumführen, geleiten; опровадити сьвята das Fest (Weinachten, Ostern) feiern, begehen.

Опровергати, (-гнути), *v. a.* * umstossen, widerlegen, *K.*

Опровержене, *n.* Widerlegung, *f.*

‘Оповід, -бу, *m.pl.* опроводи (*Фр.*)
Geleitung, Führung, Anleitung, Beglei-
tung, *f.* Geleit, *n.* Ceremonie bei d. Be-
stattung, *Gr.* 24.

Опрóг, *m.* P. I. 165 s. Опрýг, пруг.
Опрокидáти, опроки́нути, *v. a. s.*
Опровергáти.

Опрокíдник, *m.* Widerleger, *m.*
Опрокля́тити, *v. n.* verflucht wer-
den, кому́. [umgeben, umstrahlt.

Опромíнный, *a. Cs.* mit Strahlen
Опрослáвлено, *n.* gewaltsame Be-
kehrung zum griech. orient. Bekennt-
nisse, *T.*

Опростáти, *v. a.* ebnen, gerade ma-
chen; — ся *M+B.* 356 s. Выпростати ся.

Опростíти, *v. a.* jmdn (beim Ab-
schied) segnen, (*Ч.* IV. 7 -áти) — ся
sich versöhnen, im guten scheiden, *Cm.*

Опротíвити, *v. n.* кому́ widerlich
werden, jmdn anwidern, überdrüssig vor-
kommen, *He.*

Опрóче, *adv.* übrigens, sonst, *Oz.*;
2) desto mehr, besonders, *Wgr.* 129.

Опрóчий, *a. s.* Прóчий. [*И.* 223.

Опрóшкувáти, *v. a. s.* Прóшувáти,

Опрóщáти, *v. a. s.* Опрóстíти.

Опрóщенє, *n.* Abschied, Abschieds-
seggen, Segen, *m.*; 2) Pardon, *m.* Schon-
nung, gnädige Behandlung, *K.*

Опрýг, *m.* — вечíрний Abendsonne,
abendliche Stellung der Sonne, *He.* (*Пр.*
VII. 296).

Опрýга, *f. K.* ? [garnen, *Cm.*

Опрýгну́ти, *v. a.* umringen, um-

Опрýгтí ся, sich ausrecken, *s.* спал-
пен, *Пом.* III. 112.

‘Опрýд, *m.* Gespinst, *n.*; *Cocoon, m. B.*

‘Опрýт, бпрýток, -тку, *m.* das Auf-
räumen; Ordnung, Reinlichkeit, *f.*

Опрýгати, *s.* Попрýгати.

‘Опрýтка, *pl.* beim Aufräumen auf-
gehobene Ueberbleibsel. [ständig.

‘Опрýтний, *a.* ordentlich, nett, an-

‘Опрýтність, -ости, *f.* Ordnung,
Nettigkeit, *f.*

Оптéка, оптéчний & *Оп.* s. Аптíка &

Оптíчный, *a.* optisch. [wird.

Оптовий, *a.* was im Grossen verkauft

‘Оптом, *adv.* *Pa.* I. 373 im Grossen.

‘Опуд, опúдало, *m.* etwas Vermumm-
tes, Larve, Puppe, Popanz, *f.* Schrecken,
m. R. V.

‘Опудь, *f.* der (die) leicht erschrickt.
Опúка, *f.* Ball, Spielball, *m.*; 2) *s.*
Опóка, *B.* (*Пр.* VI. 589).

Опúкий, опúкий, *a.* convex, ge-
wölbt, bauchig, kugelförmig *C. I.* 40.

Опусkáти, опустíти, *v. a.* ver-
lassen; 2) auslassen, versäumen; 3) nie-
dersenken, sinken, fallen lassen.

‘Опуст, *m.* Nachlass (im Preise), *m.*
2) Verfall, *m.* Verwahrlosung, *f.* *Фр.*; 3)
Schleuse, *f.* [lust, *m.* (*Фр.*); 2) *s.* Гáйка.

Опúста, *f.* Vernachlässigung *f.*; Ver-

Опустíлий, *a.* veródet, *МШ.* *ИГ.*

Опустíлість, -ости, *f.* Leere, Ve-
rödung, *f.* [verwüsten, veróden.

Опустошáти, (-ити), *v. a.* verheeren,

Опустóшенє, *n.* Verheerung, Ver-
wüstung, Verödung, *f.*

Опúтати, опúтувати, *v. a.* fesseln,
binden, umstricken, umgarnen.

‘Опух, *m.* опухлина, *f.* Geschwulst, *f.*

Опúхлий, *a.* angeschwollen, auf-
gedunsen. [len.

Опúхнути, опухáти, *v. n.* anschwel-

‘Опуцьки, *pl.* Heckenborstendolde,
f. (*Torilis anthriscus*).

‘Опушець, -щя, опúшник, *m.* Haar-
krone, Federkrone, *f.* (*rappus*), *B.*

Опушíти, *v. a.* verbrámen; 2) —
ся Federn bekommen. [(*pl.* *Гол.* I. 103).

‘Опушка, *f.* Gebirge, *n.* Rand, *m.*

‘Опуц, *adv.* *compar.* zu пу́сто schlim-
mer, ánger *Kv.* 519.

Опхáти, *v. a.* *R.* 15 s. Бгáти (коровáй).

Опчýна, *f.* *N. e.* Berges.

Опня́ти, опня́ти, *v. a.* berauschen,
trunken machen, *Под.*

Опня́ти, *v. n.* einen Rausch bekom-
men, trunken werden, *Др.* c. 288. [205.

Опýсти, опýти, *v. a. s.* Опина́ти, *Оу.* §.

Опýть, *adv.* wieder, wiederum.

Опýтий, *a.* stramm angezogen, eng
anliegend, *Ф.*

Ор, (орь), *m.* *Luts.* 29 ? s. ? Вор.

Орáва, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m.* *Фр.*;
2) *Klang, *m.* *Фр.*

Орандáр, *m.* etc. s. Орендáр etc.

‘Оранє, *n.* óранка, *f.* *He. K.* das
Pflügen, Pflugarbeit, *f.*

Оранíна, оранíця, óранка, *f.* Pflug-
land, gepflügetes Feld, Acker, *m.*

‘Орانیк, оральник, ораль, *m. s.*
Орáч.

Орса́к, бру́к, *т.* *АД.* I. 88. (*mag.*) Land, Reich, *н.*; 2) Chaussée, *ф.* (*B.*).
 Ортографі́чний, *а.* orthographisch.
 Орту́ть, *ф.* *с.* Ртуть.
 Ору́да, *ф.* ору́де. (*Фр.*) *н.* оруденія, *ф.* Angelegenheit, Sache, Begebenheit, *ф.* Fall, *т.* Anliegen, *н.*; 2) Arbeit, Handlung, *ОП.* Beschäftigung, *ф.* Geschäft, *н.* Benutzung, *ф.* Gebrauch, *т.* Regie, *н.* *ОП.*
 Оруді́на, (*д.* -йнка). *ф.* Werkzeug, Geräth, *н.*
 Оруді́я, *ф.* *Р.І.* 53. *с.* Ору́жје. [*с*chaft, *н.*
 Ору́дка, *ф.* *с.* Ору́да, Anliegen, Ge-
 ору́дник, *т.* Geschäftsleiter, Leiter, *т.* Organ, *н.* *ВБ*; Vermittler, *т.* Mittel, Werkzeug, *н.* *Не.* (*Пр.* IV. 127).
 Орудова́нє, *Ваг.* орудовні́цтво, *Пар.* *н.* *с.* Ору́да 2).
 Ору́док, -дка, *т.* *Ст.* *с.* Ору́дина.
 Ору́дувати, *в.* *н.* чим етв. handhaben, verwalten, етв. als Mittel gebrauchen; — грóшей у когó trachten zu leihen.
 Оружéйня, *ф.* Gewehrfabrik, *ф.* *Под.*
 Ору́жје, ору́же, (*д.* -енько). *н.* ору́жйна, *ф.* Waffe, Wehr, *ф.* bes. Gewehr, *н.*
 Ору́жити ору́же, *Ф.* Waffe führen.
 Ору́жий, *а.* Waffen-, bewaffnet, *н.*
 Орхáнци, *Ч.* IV. 109? [*т*er Waffen.
 Орця́ стáти, Widerstand leisten, die Stirne bieten; — поставити das Boot gegen den Wind kehren.
 Орчик, *т.* Ortscheit, Wageholz, *н.* *адж.* орчиковий кінь *с.* Пристя́жний *к.* *Левч.*
Пот. II. 2.
 Оря́бина, *ф.* *с.* Рябина́.
 Оря́бка, *ф.* брябок, *т.* Haselhuhn, *н.* (*Tetrao bonasia*).
 Оря́ва, *ф.* *Nbfl.* des Ошп. [*g*rasse, (*B.*).
 Оряди́вина, *ф.* fetter Boden, terre
 Ось, *ос.* *adv.* da, dahier; *ось* — *ось* eben — eben, bald — bald; *ось-гледь* — !
 Оса́, *ф.* Wespe, *ф.* [*s*ieh da!
 Осад, *т.* Absatz, Bodensatz, *т.* Hefe; Schlacke, *ф.* *Пол.*; 2) осáд, *М.* Stockwerk, *н.*
 Оса́да, *ф.* Ansiedlung, Niederlassung, Colonie, *ф.*; 2) Belagerung, *ф.* [*se*ptaculum).
 Осаде́нь, -дня, *т.* Blütenboden, *т.* (*re-*
 Оса́дити, осáджувати, осаджати, *в.* *а.* besetzen, einfassen; ansiedeln; когó на трóні — auf den Thron setzen, к в темніци — einkerkern; слóбоду — *е.* Colonie anlegen, einen Ort colo-

nisieren; 2) belagern, umsetzen, umzingeln; 3) *aus dem Felde schlagen, beschwichtigen, *Кч.* 51; 4) осáджувати *с* sich niederschlagen, *Пол.* [*ter*setzt.
 Оса́дкувати, *а.* gedungen, *н.*
 Оса́дний, *а.* abgesetzt, abgelagert; 2) zu осáда geh. *с.* *д.* folg.
 Оса́дник, *т.* Ansiedler, Colonist, † Zinsbauer, *т.*; (-иця, -ін, *ф.*).
 Оса́дніти, *в.* *а.* коня́ wundreiten (*с.* *Садно́*); — *с*я: садно́ bekommen.
 Оса́дніцтво, *н.* Coloniewesen, *н.* Ansiedlung, *ф.* *Це.*
 Оса́дбвий, *а.* Flötz.
 Оса́дчий, *с.* *а.* *т.* осáдця, *т.* Anleger einer осáда, Coloniestifter, -Begründer, Ansiedler, *т.*
 Осажа́лий, *а.* sesshaft.
 Осажа́лице, *н.* Hauptsitz, *т.* [*men.*
 Оса́міти, осамітніти, *в.* *н.* vereinsamen, *Ч.* VII. 576 *с.* Осина́.
 Оса́таніти, *в.* *н.* teuflisch, sehr böse werden.
 Осау́л, осау́лець, -ля, *т.* Unterhetman bei den Kosaken: Generaladjutant als Vorsteher der polizeilichen Ordnung *у.* der Heerescassa im Felde; *адж.* осау́льскій; осау́ленко, *т.* Sohn des осау́л; осау́лиха, *ф.* Weib des осау́л.
 Осафа́т, *т.* *с.* Ясафа́т.
 Осьвину́ти, осві́ти, *Га.* I. 59. II. 56. *в.* *н.* (mit dem anbrechenden Tage) erwachen, aufstehen, wo auftreten *у.* sein, wo erscheinen, *У.* *Пот.* II. 21.
 Осьвiдомити, (-мля́ти), *в.* *а.* щось кому́ jmdm етв. benachrichtigen; — *с*я о кім *с*ich nach jmdm erkundigen, *Фр.*
 Осьвiдчити́ ся, *Кч.* (*Пр.* VIII. 713) erfahren. [*ОП.*
 Осьвiжити, (-я́ти), *в.* *а.* erfrischen, Осьвiчити́ ся, *К.* *с.* Осво́йти *с*я.
 Осьвiну́ти, *в.* *н.* *Р.* II. 62 beleuchten, hell machen; як Бог осьвiне wann Gott den Tag anbrechen lässt; hell werden, *с*ich aufheitern, *Левч.*
 Осьвiрнí, *ф.* *с.* Осмірнí.
 Осьвiт, *т.* *К.* *Біл.* осьвiта, *ф.* осьвiтний, етв. *с.* Просьвiта етв.
 Осьвiтителъ, *т.* Lichtträger, Aufklärer, *т.* *Т.*
 Осьвiтити, осьвiчати, осьвiчувати, *в.* *а.* be-, erleuchten; illuminieren; *с.* Просьвiтити.

Орѣти, (брю, бреш, бре), *v. a.* pflügen, ackern; 2) * plärren.

Орѣтик, *m. N. e.* Berges.

Орѣцкиѣ, *a.* des Ackermannes.

Орѣч, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*

Орѣба, *f. s.* 'Оране.

Орѣган, *m.* Organ; Werkzeug, *n.*; 2)

pl. орѣгани, Orgel, *f.*; *d.* орѣгани червѣні Orgelkoralle, *f.* (Tubipora musica).

Орѣганізація, *f.* Organisation, *f.* -аційний, *a.* Organisations-, -анізувати, *v. a.* organisieren; орѣганізм, *m.* Organismus, *m.*

Орѣганістий, *s. a. m.* орѣганіста, *m.*

Organist, Orgelspieler, *m. H.* 238.

Орѣганічний, *a.* organisch.

Орѣганний, *a.* Orgel. [(68) 159.

'Орѣсел, *m. corr.* = ордер, *Ф.* (Поез.

Орѣйнія, *f. He. s.* Георгія.

'Орѣія, *f.* Orgie, *f.* nächtliche Schwelgerei, *III. II.* 170. [*III.* 230. (*mag.*).

Орда, ордаѣв, *m.* Fass, *n. Гол.* I. 90

'Орда, *f.* Horde, *f.* (Tataren u. Türken); *e.* grosse Schar *III. II.* 144.

Орда́н(ь), *m. s.* Іорда́н etc.

Орда́нас, *m.* Barnabas. [*Ordens-*

'Ордер, *m.* Orden, *m.*; ордеровий, *a.*

Орда́нець, -нця, (*d.* -йнич), *m. АД.* II. 135. 137. zur 'Орда geh.

Орда́ще, *n. Om.* Standort der 'Орда, *m.*

Орѣла, *g.* орла u. вірла. *m.* Adler, Aar, *m.* (Aquila); 2) linker Nbf. des Дніпрѣ.

Орѣля, *f. Kn.* Schaukel, *f.*

Орѣнда́р, etc. *s.* Арѣнда́р etc.

Орѣбл, *m. gr. He.* Aureole, *f.* Nimbus, *m.*

Орѣфі́рко, *m.* Porphyrius.

Орѣчѣти, *v. a. R.* — діло eine Sache nach ihrem Rechtstitel bestimmen.

Оржѣця, *f.* Nbf. des Дніпрѣ.

Орѣга́ти, *v. a. s.* Ожѣдѣга́ти.

Орѣгіна́льний, *a.* originell.

Орѣгіна́льність, -ости, *f.* Originalität, *f.*

Орѣйна, Орѣся, Орѣшка, *f.* Irene.

Орѣнє, *n. s.* Во́ре.

'Орѣв, *m. s.* Рів, *Wgr.* VII. [Орѣжѣв.

'Орѣж, *f. Ф.* орѣже, *n. Зап.* I. 300 *s.*

Орѣх, *m.* Nuss, *f.* (во́лбекий — Walnuss; ліскови́й — Haselnuss); *adj.* орѣховий; *pl.* орѣхи бо́лѣтні, — водянї, — чортовї Wassernuss, (Тара natans).

Орѣхі́вка, *f.* Nussmuschel, *f.* (Nucula); — перелѣстка *N. margaritacea.*

Орѣховѣ́ти, *pl.* Walnussbäume, *pl.* (Juglandae). *B.*

Орѣхове, *s. m. a.* Abgabe von Nüssen, *f.*

Орѣшако́вати, *pl.* Stinkbaumartige, *pl.* (Sterculiaceae), *B.*

Орѣшина, *f.* Hasenkleе, weisser (kriechender) Klee (Trifolium arvense, T. repens).

[шинка.

Орѣшінка, *f.* — ме́дївка *s.* Во́рї-

Орѣшко́вати, *pl.* Nüsschenträgende, *pl.* (Nuculiferae).

Орѣшник, *m.* Haselnussgebüsch, *n. C. I.* 89; 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryotaetes); 3) Nussbohrer, *m.* (Balaninus).

Орѣшниця, *f.* Haselmaus, *f.* (Myoxus muscardinus).

Орѣшок, -шка, *m. dim. s.* Орѣх; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Орѣшѣчник, *m.* Nusschöthen, *n.* (nucamentum). [zen, Spelt, *m.*

'Орѣш, орѣс, -ішу, *m.* Dinkelwei-

Орѣан, *m.* Seeadler, *m.* (Haliaeetus).

Орѣанѣвець, -вця, *m.* Ruku-Orleanbaum, *m.* (Vixia orellana). [Рѣбнця.

Орѣець, -еця, *m.* linker Nbf. der

'Орѣик, *m. dim. s.* Орѣл; 2) Nbf. des Вул; 3) *pl.* орѣики Aquilegia vulg.

Орѣйна, *f. s.* Во́ре, во́ряна.

Орѣйний, орѣйї, *III. II.* 30, орѣвий, орѣлячий, *a.* des Adlers, Adler-; орѣло́чка *s.* Во́лбе́о́чко (*B.*).

Орѣйця, *f.* Adlerweibchen, *n.*

'Орѣчок, -чка, *m. dim. s.* Орѣл.

'Орѣв, -ова, *s. a. m. N. e.* Berges.

Орѣбний, *a.* mit dem Reichswappen (Ader) versehen, geächt, gestempelt, *Зах.*

Орѣя, -яти, орѣятко, *m.* Junge *e.* Adlers, *n.* [aquilina).

Орѣяк, *m.* Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris

Орѣянка, *f.* alte poln. Münze, *Зах.*

'Орнат, *m. s.* Фе́лѣн.

'Орний, *a.* Acker-; zum Pflügen bestimmt, ackerbar; 2) *s. n. a. N. e.* Berges.

Орѣйна́, *f. s.* Рябина́.

Орѣва, *f. N. e.* Berges.

Орѣвичий, *a.* — сир Ч. V. 346?

Орѣжок, -жка, *m.* Hornthierchen, *n.* (Ceratidium). [міти.

Орѣзуміти, *v. a. Kв.* 226 *s.* Порозу-

Орѣний, *a. Гол.* III. 7 gelb, gelbraun.

Орѣсѣти, орѣсѣти, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen, bewässern.

Орѣх, *m. Др. с.* 363 *s.* Горѣх.

Освітлене, (-ляне), освічене, *n.* Beleuchtung, *f.* [Т.]

Освітчий, *a.* aufklärend, belehrend, Освіяти, *v. n. У.* (Оу. Мам. 103) verwahrlost werden, verschmachten.

Освободжене, *n.* Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.* [ter, *m.*

Освободитель, *m.* Befreier, Retter, Освободити, освободжати, *v. a.* befreien, frei machen, erlösen; retten.

Освоєне, *n.* Zähmung, *f.*

Освоїти, освоювати, *v. a.* zähmen, zahm machen; — ся з чим womit befreundet, vertraut werden.

Освятлий, *a.* У. verschmachtend.

Освятити, освятиціати, (-чати), *v. a.* weihen, einweihen. [weiheung, *f.*

Освятчене, (-щене), *n.* Weihe, Einseвий, *a.* Achsen-.

Осєвка, осєлка, *f.* Stück Butter in Form e. Wetzsteines, Butterwecken, *m.* (Фр.).

Осєдок, -дка, *m.* Besitzthum, *n.* Gr. 24.

Осєй, *pron. s.* Отсєй.

Осєл, *g.* óslá, *m.* Esel, *m.*

Осєле, *n.* Кн. осєлок, -лка, *m. s.* Осєля.

Осєлєдце, -дця, *m.* langer Haarzopf hinter dem Ohre von Kosaken ehem. getragen, *s.* Семєдєць. Кв. 77. [осєлєдєць trägt.

Осєлєдько, *m.* der den Haarbüschel

Осєлїти, осєляти, *v. a.* ansiedeln; — ся sich a., einen Wohnsitz aufschlagen.

Осєльня, *f.* Ос. (61) XII. 66 s. Гусїльниця. [Behausung, *f.* Gehöft, *n.*

Осєля, *f.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte,

Осєлянин, *m.* Ansiedler; Insass, *m.*

Осєнь, *f.* на осєни *adv.* der Sonne zugekehrt.

Осєнавець, *s.* Осинавець.

Осєнийця, *f.* s. Осїнь.

Осєнийк, *ш.* s. Зимовїк 2).

Осєнувати, *v. a.* товár das Vieh auf der Herbstweide (auf abgemäheten Wiesenschlügen) halten, weiden lassen; 2) *v. n.* den Herbst wo zubringen.

Осєрдáк, *m.* Art Weste der лэмки.

Осєрдє, *n.* Herzbeutel, *m.* [werden, Ф.

Осєрдити ся, zornig, ungehalten

Осєрєдище, *n.* Mittelpunkt, Schwerpunkt, *m.* Пол.

Осєрєдкєвий, осєрєдочний, осєрєдний, *a.* der mittlere, den Mittelpunkt bildend, central.

Осєрєдня, *f.* Mittel, Medium, *n.* Пол.

Осєрєдовати ся, sich concentriren, den Mittelpunkt haben, *B.*

Осєрєдок, -дка, *m.* Mittelpunkt, *m.* Centrum, *n.* das Innere, Mark, *n.*; 2) Inhalt, *m.* Др. (einer Schrift).

Осєт, осєтїй, *m.* Stacheldistel, *f.* (Carduus acanthoides).

Осєтка, русáлка —, *f.* осєтняк, *m.* Nesselfalter, *m.* (Vanessa cardui).

Осєтр, *m.* Stör, *m. s.* Виз. *adj.* осєтрєвий, Пол.

Осєтрина, *f.* s. Визїна. [Иг. 84.

Осєяньска горá, ein fabelhafter Berg

Оси, (вєси), *pl. s.* Вїсь.

Осїка, *f.* Espe, Zitterpappel, *f.* (Populus tremula); *adj.* осїковий, espen, aus Espe.

Осїлене, *n.* Ueberwältigung; Macht-erlangung, *f.*

Осїльнювати, *v. n.* stärker werden.

Осїлувати, Кв. 397. осилїти, *v. a.* überwältigen, überwinden.

Осин, *a.* Wespen-, der Wespe.

Осїня, *f.* Н. 99 s. Осїка, осїчина; 2) осина, пек —! (комф)! *int.* ein Fluchwort; hol dich der Teufel!

Осїнавець, -вця, *m.* Teufel, *m.*

Осїновий, *a.* s. Осїковий.

Осїп, *m. s.* Іосиф.

Осїп, *m.* Getreideabgabe, *f.* Schüttgetreide, Malter, *n.* [terfallen.

Осїпати ся, (nutzlos) ab-, herunter-

Осїпець, -пця, *m.* Seepocke, *f.* (Coronula) *B.*

Осїпка, *f.* schlechteres Mehl; 2) leichter Hautausschlag, Masern &; 3) Anwurf, *m.* (an der Mauer), ГIII.

Осїплий, *a.* heiser.

Осїпник, *m.* Walker, *m.* (Melolontha fullo); 2) Art Sumpfpflanze, *f.*

Осїрковатий, *a.* s. Пєсирїй, ein wenig roh. [Waise machen, verwaisen.

Осиротїти, осирєчувати, *v. a.* zur Осиротїти, *v. n.* verwaisen, zur Waise werden; осиротїлий, *a.* verwaist.

Осїть, як... *adv.* schon lange her, als...

Осїтняг, *m.* Binsengras, *n.* (Juncus).

Осїчина, *f.* осичняк, *ш.* Кн. Espenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) s. Осина 2).

Осичиняк, *m.* Espenbock, *m.* (Saperda populnea).

Осїяти, *v. a.* er-, beleuchten; осїяний, *ptc. K.* beleuchtet, glänzend;

2) *v. n.* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
 Осібний, *a.* besonders, abgesondert, separat; *adv.* осібно *u.* -бно.
 Осібність, -ости, *f.* Besonderheit, Einzelheit, *f.* das Besondere, das Einzelne, *Ил.*
 Осігда, *adv.* Ф. *s.* Веігда, завеігда.
 Осідати, *v. n.* sich niederlassen, *s.* wo ansiedeln, *s.* wohin setzen; — ся sich setzen (auf dem Boden *e.* Gefässes), sich senken (*v.* Gebäude *etc.*).
 Осідлати, *v. a.* satteln.
 Осідлий, осілий, осідний, *Пол.*
a. ansässig, mit festem Wohnsitz, Stand-
 Осідлице, *n.* Bauplatz wo *e.* Hütte aufgeführt wird, (*Фр.*).
 'Осік, *m.* *N.* *e.* Berges.
 Осікнути, *v. a.* niederhauen.
 Осіковець, -вця, *m.* *N.* *e.* Berges.
 Осілість, -ости, *f.* Ansiedelung, Wohnstätte *f.* Zuständigkeitsort, *n.*
 'Осінь, *g.* осени, *f.* Herbst, *m.*
 Осінка, *f.* Augentrost, *m.* (*Euphrasia offic.*); 2) Art Pilz.
 Осінний, *a.* Herbst-, herbstlich.
 Осіньщина, *f.* Getreideabgabe im Herbst entrichtet, *f.* *Зах.*
 Осіняті, осіняті, *v. a.* beschatten; 2) beschirmen, den Segen ertheilen, seg-
 Осісти, *s.* Осідати. [*nen III. I. 258.*]
 Осітняг, *m.* *C. I.* 111 *s.* Оситняг.
 'Осіч альоесова, *f.* aloëblättrige Wassertschere (*Stratiotes aloides*), *B.*
 Осіятельство, *n.* *Ке.* 281 *s.* Сіятельство. [*m. Б. Пр. (VI. 73).*]
 'Осказка, *f.* Wink, Wegweiser, Zeiger,
 Оскалина, *f.* *См.* grinsende Fratze, Grimasse, *f.* [*fletschen, grinsen.*]
 Оскаліти, *v. a.* — зуби die Zähne
 Оскалок, -лка, *m.* *Wgr.* 28 Scheitel Holz, *n.* (für скалки, скипкі bestimmt).
 'Оскарб, бскард, *m.* Spitzhammer, *m.* (für Mühlsteine *etc.*), Haue, *f.*
 Окверніти, (-яти), *v. a.* verunreinigen, beflecken; entweihen.
 'Оскип, *m.* оскіпище, *n.* Rechenstiel, *m.*; 2) *s.* Ратище. [*send lachen, hämisch l.*]
 Оскирати ся, *M. I.* 49 grinsen, grin-
 'Оскілками дивити ся на когó, *Ко.* 73 boshaft blicken.
 'Осклеп, *m.* *Сосон, m. B.*
 'Осклепка, *f.* Deckklappe, *f. B.*
 Осколоватий, *a.* -е зіймно durchdringende Kälte.

Оскóма, оскóмина, (-инка), *f.* Stumpfwerden der Zähne von Säuren, *n.*; 2) Appetit, *m.* [*machend.*]
 Оскóмистий, *a.* die Zähne stumpf
 Оскóмити ся, sich die Zähne stumpf machen. [*busse, f. Unrecht, Unbill, f. (B.).*]
 Оскóрба, *f.* Schaden, Verlust, *m.* Ein-
 Оскóрбїти, (-бляти), *v. a.* schädigen; beleidigen, kränken. [*gung, f.*]
 Оскóрбленє, *n.* Kränkung, Beleidigung
 'Оскóрбний, *a.* karg, spärlich.
 Оскóрбність, -ости, *f.* Kargheit, Spärlichkeit, *f.*
 'Оскорд, *m.* Ч. VI. *s.* 'Оскарб.
 Оскорóма, *f.* *ЛД.* *s.* Скорóма. [*ся.*]
 Оскорóмити ся, *s.* Поскорóмити
 Оскóчити, *v. n.* *s.* Вскóчити. [*ти.*]
 Оскрїбувати, *v. a.* *К. s.* Обшкрóбувати.
 Оскромáдити, *v. a.* *He. s.* Обшкрóбати. [*блий = обску́баний.*]
 Оску́бати, *s.* Обску́бати; оскý-
 Оскýпний, оскýпність & *s.* Оскóрбний & [*herabhängend.*]
 'Ослаб, на ослабі Ч. VII. 416 leicht
 Ослабáти, ослабїти, ослабнóти, *v. n.* schwächer werden, loser werden
ЛД. I. 90, nachlassen, erschaffen.
 Ослабїти, (-бляти), *v. a.* schwächen, entkräften; nachlassen, schlaff machen.
 Ослабілість, -ости, *f.* У. Schwäche, Ermattung, *f.* [*tung, f.*]
 Ослабленє, *n.* Schwächung; Ermat-
 Ослава, *f.* *s.* Слава; Triumph, Prunk, *m.* *Пар.*; 2) linker Nbf. des Сян.
 Ославити, (-вляти), *v. a.* in schlechten Ruf bringen, verschreien, berühmt, berüchtigt machen; — ся sich — —
 Ославїця, *f.* Nbf. der Ослава.
 Ославів верх, *N.* *e.* Berges.
 Ославка, *f.* Nbf. des Прут.
 'Ославок, -вка, *m.* Cleodora, (*B.*).
 Осла́ти, *v. a.* *См.* bedecken, verhüllen.
 Ослїзнути, *v. n.* schlüpfrig, glitschig pass werden; *adj.* ослїзлий.
 Ослїнити, *v. a.* mit Speichel benetzen.
 Ослїця, *f.* Eselin, Eselstute, *f.*
 'Ослїд, *m.* Kreis, *m. B.*
 Ослїдити, *v. a.* Ч. IV. 633 ausspüren.
 'Ослїй, *a.* *s.* Ослáчий.
 Ослін, -бну, *m.* *Кол. I.* 255 Bank, Stuhl, gewöhnl. mit Terpichen bedeckt (осло-
 нїти); Lehnbank, *f.*
 'Осліп, *adv.* blindings.

Осліпительный, *a. SM.* blendend.
 Осліпѣти, (-плѣти), *v. a.* blind machen, blenden.
 Осліплене, *n. Пар.* s. Засліплене.
 Осліпнути, *v. n.* erblinden, verblinden, blind werden.
 Ослобонѣти, *s.* Освободѣти. [nus].
 Осломѹл, *m.* Maulesel, *m.* (Equus hin-
 Ослобонець, -нца, ослобонько, *m. dim.*
 s. Ослін.
 Ослѹга, *f.* Ч. II. 646 s. Услѹга.
 Ослѹтнути, *v. n.* gelähmt werden
 (an e. Körpertheil). [nicht gehorchen.
 Ослѹхати ся когось, *Кв.* 377 jmdm
 Ослѹшний, *a.* ungehorsam, *Кл.*
 Ослѣ, -ѣти, ослѣтко, *n.* Eselsfüllen, *n.*
 Eselin, *f.*
 Ослѣк, *m. s.* Осломѹл, *Пол.*
 Ослѣр, *m.* Eseltreiber, *m. Пар.*
 Ослѣчий, *a.* Esels-, vom Esel.
 Осьма́к, *m. К.* I. 52 Münze von 8
 poln. Gulden, *f.*; 2) Schüler d. 8. Classe.
 Осмалѣти, осмалювати, *v. a.* rings-
 um sengen, ver- andbrennen.
 Османѹти ся, *s.* Ошманѹти ся.
 Осмарувати, *v. a.* be-, anschmieren.
 Осмерѣк, *m.* осмерѣця *f. s.* Вісмерѣк
 2), *Пар.*
 Осмерѣна, *f.* der 8te Theil.
 Осмеркнути ся, und *v. n.* düster
 werden, sich verfinstern.
 Осмернік, *m.* Seepolyp, *m.* (Octo-
 pus); 2) s. Осьмогрѣн.
 Осмеро, *num.* acht.
 Осьмий, осмий, *num.* der achte;
 в-осьме, у-осьме achtens, zum achten
 Male. Осьми- s. Осьмо-. [hen, abzupfen.
 Осмѣкати, *v. a.* herunterreißen, -zie-
 Осмикѹтник, *m.* Achteck, *n.*
 Осьмилѣток, -тка, *m.* achtjähriger
 Knabe; осьмилѣтка, *f.* achtjähriges
 Mädchen. [чверть = $2 \cdot 0 \cdot 9 \cdot 9 \cdot 2$ Hektol.
 Осмѣна, *f.* ein Achtel ($\frac{1}{8}$); eine halbe
 Осьмира́менний, *a.* achtarmig,
 achteckig, achtstrahlig.
 Осмѣчи, *adv.* achtmal, *ГШ.*
 Осмичок, -чка, *m.* Züngelchen, *n.*
 (Lingulina).
 Осмѣлити, *v. a.* ermuthigen; — ся,
 sich erkhnen, s. erdreisten, wagen.
 Осьмѣлѣти, *v. n.* Muth fassen, *Py.*
 Осмѣрня́, *f.* achtseitiger Körper, acht-
 eckige Kuppel etc.

Осьміх, *m.* He. Lächeln, *n. s.* Усьміх &
 Осьмішѣти, *v. a. s.* Обсьмішѣти.
 Осьміѣти, *v. a.* ver-, auslachen, dem
 Gelächter preisgeben, 'verspotten.
 Осьмнік, *m. К.* Abgabeneinnehmer, *m.*
 Осьмобѣки, *a.* achtseitig.
 Осьмогласний, *a.* achtstimmig.
 Осьмогодѣнный, *a.* achtstündig.
 Осьмогрѣн, *m.* Achteck, *n.* осьмо-
 грѣнный, *a.* achteckig.
 Осьмодѣльный, *a.* achttheilig.
 Осьмодне́вий, *a.* achttägig.
 Осьмокі́нный, *a.* achtsprännig.
 Осьмокѹтний, *a.* achteckig.
 Осмолѣти, осмолювати, *v. a.* berip-
 chen, betheeren.
 Осьмонѣгий, *a.* achtfüssig.
 Осьморѣкий, *a.* achterlei, *Пар.* ГШ.
 Осьморѣчний, achtfach, achtfältig.
 Осьморѣчний, *a.* achtjährig.
 Осьмоствѣн, *m.* Achtfach, Octaëder,
n. осьмоствѣнный, *a. s.* Осьмобѣкий.
 Осьмоствѣнный, *a.* achtsaitig.
 Осмотрѣти, осмотрѣти, *v. a.* be-
 sehen, besichtigen, untersuchen.
 Осмотрѹване, осмотрене, *m.* Be-
 schauung, *f.* Beschau, *m.* [могрѣн.
 Осьмоугѣльник, *m.* Вол. s. Ось-
 Осьмочѣстний, *a.* achttheilig, acht-
 fältig.
 Осмуглѣти, *v. a.* *Кн.* bräunen.
 Осмутнѣти, *v. n.* traurig werden,
 sich betrüben.
 Осмѹха, (*d.* осьмѹся, -ѹшка), *f. s.*
 Осмѣна; 2) — звичѣйна, Seepolyp, *m.*
 (Octopus vulg.).
 Осмѹшити, *s.* Обсмѹшити.
 Оснѣвка, оснѣвниця, *Кв.* 135. *f.* Werk-
 zeug zum Aufzug des Garns, *n.*
 Оснѣдѣти, *v. n.* angelaufen, beschla-
 gen werden, *Пол.*
 Оснѣдок, -на, *m. ? s.* Снѣтъ.
 Оснѣва, *f.* Aufzug, Zettel, *m.* Kette,
f. Schergarn, *n.* (bei d. Webern) III. II.
 113; 2) Grund, Grundstein, *m.* Basis,
f. Base, *f.* (chem. *Пол.*); 3) Inhalt e.
 Werkes, *m.* [Stiftung, *f.*
 Оснѣване, *n.* Gründung, Errichtung,
 Оснѣватель, *m.* (-ателька. *f.*) Grün-
 der, Stifter, *m.* (-in, *f.*).
 Оснѣвати, *v. a.* gründen, errichten,
 stiften; 2) s. Обснѣвати.
 Оснѣвина, *f.* Grundzug, Grundsatz, *m.*

Осно́вця, *f.* Ч. IV. 521 *s.* Осно́ва 1).
 Осно́вка, осно́вниця, Ч. VII. 409, *f.* *s.* Осно́вка.
 Осно́вний, *a.* Grund; gründlich;
 -е дієслово Г. III. Verbum substantivum.
 Осно́вник, *m.* Grundkörper, *m.* (in d. Geom.).
 Осно́вниця, *f.* Hinterhauptbein, Grundbein, *n.* (os occipitale, os basilare); 2) *s.* Осно́вка. [keit, *f.*
 Осно́вність, -ости, *f.* Gründlich-
 о́бба, *f.* Person, *f.*
 Особе́, *adv.* *s.* Осібно, *P.* I. 105.
 Особе́ний, (-єнний), *a.* *P.* I. 113 *s.* Особлівий 1).
 Особе́нність, -ости, *f.* Abgesondert-
 heit, *f.* на -ости ме́шкати, abgeson-
 dert, separat wohnen.
 Особі́на, *f.* Individuum, *n.* *B.*
 Особі́стий, *a.* besonders, ausser-
 ordentlich М. III. 122; він — чоловік тич-
 тиг an Wuchs, imposante Persönlichkeit.
 Особі́тель, *m.* Isolator, *m.* Пол.
 Особлі́вий, (-истий, особ́ний), *a.*
 Ч. III. 82 abgesondert, getrennt, abseits,
 allein stehend, besonder, eigen *C.* I. 26;
 2) hauptsächlich; *adv.* -во (-ве) beson-
 ders, laementlich, extra II.
 Особ́ники, *pl.* einfache Gitterthier-
 chen, (Solitaria) *B.*
 Особ́ність, -ости, *f.* Selbständig-
 keit; 2) Eigenthümlichkeit, Individual-
 ität, *f.* Не. *s.* Осі́бність; 3) Selbstsucht,
 Egoismus, *m.* *Св.*
 Особня́ком, *adv.* *K.* abgesondert,
 vereinsamt, allein, vereinzelt.
 Особ́вий, *a.* persönlich, Не. [1), 2).
 Особ́ость, -ости, *f.* Не. *s.* Осі́бність
 Особ́ше, *adv.* *Pa.* I. 374 abgesondert.
 Особ́ий, *a.* *s.* Осі́ковий. [Фр.
 Осові́лий, *a.* -і бчи düster glotzend
 Осовня́, *f.* gegen die Sonne, gegen
 Mittag gekehrte Seite e. Berges, (Фр.).
 'Осой, *m.* *N.* e. Berges. [arivorus).
 Осо́їд, *m.* Wespenbussard, *m.* (Pernis
 Осо́ка, *f.* — рі́зійка, scharfes Ried-
 gras, Segge, *f.* (Carex acuta).
 Осокóр, *m.* *H.* 269. осокорі́на, *f.* *s.*
 Соко́рїна.
 Осокоті́ти, *v.* *a.* *s.* Охороні́ти.
 Осоло́да, *f.* Versüssung; Süßigkeit,
f. süßer Trost. [versüssen.
 Осолоді́ти, осоло́джувати, *v.* *a.*

Осо́н, *m.* *Св.* *s.* Сон.
 Осо́не, *n.* осонна́, *f.* gegen die Sonne
 gekehrte Seite, Sonnenseite, sonnige Lage.
 Осорóбити, *v.* *a.* mit Schmach be-
 decken; 2) beschämen.
 Осору́га, *f.* Ueberdruss, Ekel, *m.* *M.*
 Осору́жити, *v.* *a.* корó jmdn an-
 widern; 2) jmdm Schmach anthun.
 Осору́жний, *a.* widerlich, zuwider,
C. II. 201.
 Осóт, *m.* Circaea lutetiana; 2) Cirsium
 arv.; 3) Sonchus arv.
 Осоті́й, *m.* *B.* *s.* Осéт, Вол.
 Осóчина, *f.* *s.* Осóка.
 Осóчник, *m.* Waldhüter verpflichtet
 zum Dienst bei d. Jagd, *m.*
 Оспáлий, *a.* schläfrig, träge, II.
 Оспáлість, -ости, *f.* Schläfrigkeit, *f.*
 Оспівáти, *v.* *a.* besingen.
 'Оспі́х, *m.* *s.* Пóспіх.
 Осно́вятий, *a.* rockennarbig.
 Осно́руванé, *n.* Пар. *s.* Заперéченé.
 Осно́рювати, оспору́ти, оспору́ти,
 Г. III. Пар. *s.* Заперéчати 1).
 Оспрóбі, *adv.* *s.* Байдóуже.
 'Осру́б, *m.* *s.* Зру́б 2). [fang, *m.*
 Ост, *m.* *gew.* *pl.* ости, Spiess zum Fisch-
 ость, *f.* Gräte, *f.*; 2) Granne, Achel, *f.*
 Оста́вати, *v.* *n.* und — ся bleiben,
 verbleiben, zurückbleiben.
 Оста́вити, оставл́яти, *v.* *a.* lassen,
 aufgeben; anheimgeben, Г. III. — ся Мак.
 inne halten, im Reden schüchtern stocken.
 'Оста́ль, *f.* zurückgebliebenes Was-
 ser in Vertiefungen.
 Оста́нець, -нця, *m.* *s.* Оста́нок, *pl.*
 остáнці *K.* die Uebriggebliebenen.
 Оста́нївка, *f.* *Og.* *Ko.* 81. останó-
 вок, -вку, *m.* Фр. Unterbrechung, *f.*
 Unterlass, Einhalt, Aufenthalt, *m.* Pause, *f.*
 Оста́нко́вий, *a.* der letzte (relativ).
 Оста́нний, *a.* letzt; воста́ннє, *adv.*
 zum letzten Male; *s.* Оста́тний.
 Оста́нові́ти, (-вл́яти), *v.* *a.* an-
 aufhalten, hemmen, unterbrechen.
 Оста́нок, -нку, *m.* Ueberrest, Rest,
m. Ende, *n.* das Uebriggebliebene; Rück-
 stand, *m.* Пол.; на — zum Beschlusse,
 zu guter Letzt.
 Оста́п, Оста́нко, *m.* Eustathius.
 Оста́рїти, *v.* *n.* alt werden. [stieren.
 Оста́ти, *v.* *n.*, — ся *s.* Оста́вати, re-
 Оста́тний, *a.* der letzte (absolut)

allerletzt, elend. [verenden, crepiieren!

Остатняк, *м.* бодай ти — був! sollst

Остаток, -тку, *м.* с. Остаток.

Остацювати, *в. а.* с. Остакувати
Ч. II. 386.

Остача, *ф.* *К.* Rest, *м.* [Остац.

Осташко, Остап, Остафій, *м.* с.

'Осте, *н. coll.* остеса. *ф.* с. Осте 2), остяк.

Остебний, *а.* -і драбини Leiter
mit Brettern od. Bast ausgelegt, (*В.*), *pl.*

Остебнувати, *в. а.* ringsum steppen.

Остеклий, *а.* Ф. wüthend.

'Остеп, *м. Ваг.* 137. Einöde, Wildnis, *ф.*

Остербути, *Ст.* остербати, *в. н.*
erstarcken, sich erholen.

Остерва, *ф.* с. Острова.

Остерегатель, *м.* Warner, Mahner,
м. Wache, *ф.*; вран — Warneidechse,
ф. (*Varanus niloticus*).

Остерегати, (-pir-), остеречі, *в. а.*
warnen, mahnen; — ся sich hüten, sich
in Acht nehmen.

Остережене, *н.* с. Осторога.

Остерія, *ф.* Einkehrhaus, *н.* ГШ.

Остивати, *в. н.* *impers.* остяло es
ward überdrüssig, es ekelt. [an werden.

Остигати, остигнути, *в. н.* kalt, kühl,

Остидати, *в. а.* beschämen; beschim-
pen; verleumden. [Левч.

I. Остий, *а.* verhasst, widerlich,

II. Остий, (остийлий), *а.* erkaltet,
III. I. 199.

Остйна, *ф.* с. Ость. [ten, *Пол.*

Остиненя, (остиненя) *н.* das Erkal-

'Остир, *м.* Zaunpfahl, *м.*

Остирва, *ф.* с. Остерва; dünn ge-
spaltenes Holz zum Zaunflechten.

Остистий, *а.* mit starken Grannen
versehen; grätig, voller Gräten.

Остище, *н.* Stachel, *м.* Spitze, *ф.*

'Остібка, *ф.* III. Halsbinde, Cravatte, *ф.*

Остигати ся, с. Отягати ся.

Остий, *м.* Пар. с. Остяк.

Остік, *м.* с. Востік. [rietales).

Остінні, *pl.* Wandfrüchtige, *pl.* (Па-

'Остінок, -нка, *м.* У. Wand, Seite
eines Berges; Wandung, *ф.*

Остобісити, *в. н.* ekelig, uner-
träglich, überdrüssig wie hundert Teu-
fel werden, *Ог.* 110.

Остовеніти, (-пеніти), *КС.* (82)
IV. 186, остовіти, *в. н.* unbewe-
glich (wie стов) steif, bestürzt werden.

Остогідити, *в. н.* ekelhaft, wider-
lich, abscheulich, langweilig werden; *adj.*
остогідлий.

Осток, *м.* *Wgr.* XVI. с. Восток.

Остолош, *м.* с. Столяр (*В.*).

Осторобити ся, scheu werden,
scheu auseinander sprengen, (*В.*).

Осторога, *ф.* Warnung, Mahnung;
Weisung, Vorschrift, *ф.* Grundsatz, *м.*;
2) Vorsicht, *ф.* Rückhalt, *м.* ВВ.

Осторожний, *а.* vorsichtig, be-
hutsam. [Behutsamkeit, *ф.*

Осторожність, -ости, *ф.* Vorsicht,

Осторопіти, *в. н.* Ф. ausser Fassung
kommen, betroffen werden, *Пом.* III. 112.

Осточний, *а.* с. Восточний.

Осточортити, *в. н.* с. Остобісити.

Остобя, *ф.* Stillstand, *м.* Stagnation,
ф. У; 2) Halt, Haltpunkt, *м.* За; 3)
Belagerung, *ф.*

Остобяти, *в. а.* ВВ. щось für etw.
fest stehen, Stand halten (zum Schutze);
2) — ся при чім wobei bleiben, be-
harren, sich behaupten; б) — ся (водя
&) sich klar stehen, sich abklären.

'Остра, *ф.* *Н.* е. Berges.

Острамити, *в. а.* *Кч.* 137. *Не.* с.
Осоробити 1).

'Острах, *м.* *Кч.* 384. бстрашка, *ф.*
Р. II. 200 Furcht, *ф.* Schrecken, *м.*
Bangemachen, *н.* Drohung; Bangigkeit, *ф.*

Острахувати, Б. острахнути, *в. а.* с.
Страшити; — ся с. Настрашити ся.

'Остре, *с. н. а.* *Н.* е. Berges.

'Остривний, *а.* — камінь Wetz-
schleifstein, (*В.*).

Остригати, остричи, *в. а.* besche-
ren, beschneiden, verschneiden (Haare &).

Острижник, *м.* Bestandtheil des
Dachgerüstes (-stuhles), *м.*

'Острий, *а.* scharf, spitzig; 2) strenge.

Острити, *в. а.* schärfen, scharf ma-
chen, wetzen, schleifen.

Острицевата кісь, остричка,
ф. Pyramidenbein, *н.* В. [procumbens).

Остриця, *ф.* Scharfkraut, *н.* Asperugo

I. 'Острів, -ова, *м.* остривка, *ф.* с.

Острова. [ниця.

II. 'Острів, -ова, *м.* Nbl. der Лим-
Острівнянця, *pl.* Heukasten mit
бстрів I.

Остріжка, *ф.* Gartenrittersporn, *м.*
(*Delphinium Ajacis* u. *consolida*).

Остріжниця, *f.* Querholz in острожина 2), *n.* [tel, *m.* Spitze, *f.*
 Острінь, -іни, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Schei-
 'Острість, -ости, *f.* s. Остротá 1).
 Остріти, *v. n.* ГШ. scharf werden,
 sich schärfen.
 Острішок, -шка, острішник, *m.*
 Dach, *n.* Bedeckung eines Zaunes, *f.*; 2)
 -ник, *У.* s. Під'аше.
 'Острів, (*d.* островець, -вця, остро-
 вок, -вкá), *m.* Insel, *f.* Holm, *m.*
 Острова, островина, *f.* spitzer Pfahl,
 s. Stange zum Festhalten der Neu- u.
 Getreidekasten; 2) Hopfenstange, *f.*
 Островёрхий, *a.* oben spitzig zu-
 laufend, mit spitzem Giebedach.
 Островідний, *a.* s. Острозбрий.
 Островідність, -ости, *f.* Scharf-
 sichtigkeit, *f.* Пар. [ein острів war.
 Острівще, *n.* Др. с. 218 Ort wo
 Острівки, *pl.* Löcher in den по-
 стбли für волчки (*B.*).
 Островлянин, (-вний), *m.* Insel-
 bewohner, Insulaner, *m.*
 Острівний, *a.* Insel-, Вах. [*n.*
 Островна *f.* Borstenvieh, Schwein,
 Острів, *m.* † mit Pallisaden befestig-
 ter Ort; 2) Art Zuchthaus; 3) *N. e.* Berges.
 I. Острівга, *f.* Sporn, *m.* Spore, *f.*
 II. Острівга, *f.* (*Фр.*) Острівга 2),
 б'ути на -зі vorsichtig sein.
 Остроговатий, *a.* sporenförmig.
 Остроговий, *a.* -а жіла, остро-
 гівка, *f.* Sporader, *f.* В. [dracunculus).
 Острогон, *m.* Dragon, *n.* (Artemisia
 Остоёмний, *a.* Ваг. — йструб mit
 scharfen Krallen packend.
 Острожений, *a.* Ч. III. 407 mit
 Pallisaden befestigt.
 Острожина, *f.* Stecken, *m.* Stange,
f.; 2) Hürde, Umfriedung, *f.*
 Острожний, etc. s. Острозбний.
 Острожник, *m.* Zuchthänsler, Straf-
 ling, *m.* [Рись. КУ.
 Острозір, рись —, *m.* Luchs, *m.* s.
 Острозбрий, *a.* -і б'чи scharfblic-
 kend, scharfsichtig. [spitzigen Zähnen.
 Остроzubатий, *a.* mit scharfen,
 Острівки, *pl.* s. Острівки; 2) Fetzen
 von ledernen Schuhen; 3) übht. krause
 Fasern, Fetzen, Zotten (strzepy), (*Фр.*).
 Острокінчастий, *a.* spitz, zuge-
 spitzt, scharfspitzig.

Острокрайчатий, *a.* Пол. mit
 scharfem Rande.
 Острокраїй, *a.* scharfschneidig.
 Острокрўг, *m.* СМ. Kegel, *m.*
 Острокўтний, *a.* spitzwinklig.
 Острообсий, *a.* spitznäsiger; остро-
 нбсик, *m.* Mugil chelo.
 Остропахучий, *a.* stark riechend.
 Остросучечковатий, *a.* Пол.
 mit spitzigen Höckern.
 Остротá, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Genauigkeit,
 Präcision, Akribie, *f.* Пол. Scharfsinn, *m.*
 Остроумний, & s. Бистроумний &
 'Оструб, *m.* s. 'Осруб, зруб.
 Остружка, *f.* s. Остріжка.
 'Остружок, *m.* *gew. pl.* бстружки Ч.
 I. 52, остружини, Späne, Hobelspäne, *pl.*
 Острупити, *v. n.* schorfig werden.
 Остругнути, *v. n.* ВВ. s. Застраг-
 нути. [(Flex parag.)].
 Острік, *m.* Paraguai-Theestrauch, *m.*
 Острінка, *f.* Cenchrus, *m.*
 Остўгва, *f.* Ф. (Р. X.) 143. 170 Band, *n.*
 Остуденіти, *v. n.* erkalten.
 Остўженє, *n.* Erkältung, *f.*
 Остўди, *pl.* Leberflecken, *pl.*
 I. Остўдити, остуджати, *v. a.* kalt ma-
 chen, erkälten; *psc.* остўжений, *Кв. 9. Кв.*
 362 starrend vor kalter Angst, betroffen.
 II. Остудити, *v. a.* s. Остидити.
 Остўдник, *m.* Hauechel, *f.* (Ono-
 nis spinosa); 2) kahles Bruchkraut, (Her-
 niaria glabra).
 'Оступ, *m.* ГБ. s. 'Остеп. [Обступати.
 Оступати, *Me.* 408, оступити, *v. a.* s.
 Оступачити, *v. a.* М. zum Staunen
 bringen, bannen. [rückweichen, -treten.
 Оступити ся перед чимось, zu-
 'Оступом, *adv.* in Haufen zahlreich
 versammelt u. jmdn umgehend, (*Фр.*).
 Остўк, *m.* s. Остїк; 2) Limulus
 moluccanus. [begrannt, stachelig, struppig.
 Остўковатий, *a.* grannenförmig,
 Остїк, *m.* Granne, Achel, *f.*
 Остїнка паперїчка, Pfriemengras,
n. (Stipa pennata), *B.*
 Осувати ся, sich niedersinken, nie-
 derrutschen; *verfallen, verkommen, *B.*
 einfallen.
 Осуга, *f.* von e. Flüssigkeit ange-
 setzte obere Schicht; 2) Augenbutter, *f.*;
 3) Art Schimmel: Eurotium, *Вол.* [serung, *f.*
 'Осуд, *m.* ГШ. К. Urtheil, *n.* Aeus-

Осуда, *f.* Nachrede, *f.* übler Ruf, Leumund, *m.* в осуду пускати дем — aussetzen; abfälliges Urtheil; Schmach, *f.* * ein böses, berüchtigtes Weib, *Gr.* 24.

Осудити, осуджувати, *v. a.* über jmdn (etw.) urtheilen, seine Meinung abgeben; 2) abfällig, ungünstig urtheilen, verurtheilen, verdammen, verwerfen; 3) — Бóга Gott lästern, Gott Vorwürfe machen, *III. I.* 216.

Осудливий, *a.* richtend, verdammend, *M.*; 2) verleumderisch.

Осудник, *m. K.* Verurtheiler, Richter; Tadler, Verleumder, Ohrenbläser, *m.*

Осудбище, *n. Ос.* (61) *VI.* 24. üble Nachrede, Kritik, *f.*

Осудок, -дка, *m. s.* 'Осуд.

Осудчик, *m. Левч.* s. Осудник.

Осудити ся, *K.* eitel werden, sich bethören. [*chen, n.* (Carchesium).

Осужень, -жня, *m.* Glockenbaum-

Осужка, *f.* süsser Rahm, Oberes, *vgl.* Осуга.

Осумнівáющий, *a. V.* zur Ver zweiflung führend, hoffnungraubend; *s.* Усумнівати ся.

Осумніти, *v. n.* traurig werden; — кому jmdm tr. vorkommen.

Осунути ся, *s.* Осувати ся.

Осух, (*d.* осушечок), *m.* Zwieback *gew.* aus Hafermehl, Flammenkuchen, Vorkuch, *m.* hartes, trockenes Brodstück.

Осушати, (-йти), *v. a.* trocknen.

Осушене, *n.* осушiмiсть, -ости, *f. ВВ.* Verwirklichung, *f.*

Осушити, *Пар.* осушествити, *v. a.* verwirklichen, realisieren.

Осхнути, *v. n. K.* s. Обсхнути.

Осудй, осудю, *P. I.* 208 *adv.* hieher.

'Ося, *f. Левч.* s. Вісь.

Осяга, *f. Мi.* II. 39 s. 'Обсяг.

Осягати, осягнути, осягті, *v. a.* er reichen, erlangen; sich bemächtigen, einnehmen *Kv.* 225. [*umleuchtet.*

Осяйний, *a. K.* glänzend, prunkvoll, Осякнути, *v. n. TP.* 99 durchtränkt werden.

Осятрина, *f. s.* Осетрина. [*mernd.*

Осяющий, *a. M.* glänzend, schim- От-, *s. Ол-, від-*

От, *adv.* da, nun, also; от-от bald, bald schon, fast schon da *P. I.* 3. beinahe, fast; от уйдé leidlich kann es

noch angehen; от щó! ja so ist leider!

Отáбóрити ся, отáбóрювати ся, sich lagern, ein Lager aufschlagen.

Отá, отáя, *fem pron. s.* Отóй. [*n.*

Отáва, отáвиця *f.* Grummet, Nachgras, Отагáс, *m.* Личмáн I. 1).

Отáєнниця, *f.* Hehlerin, *f.*

Отáй, *adv.* geheim.

Отáк, *adv. s.* Оттáк.

Отáкйй, *a.* so gross, *s.* Оттáкйй.

Отáкóванє, *n.* Taxierung, Schät zung, *f.*

Отáкóувáти, *v. a.* taxieren, schätzen.

Отáм, отáмечки, *adv.* dorten, dorthin.

Отáмáн, *m.* Hetman, Ataman, oberster Befehlshaber der Kosaken (bes. der Запорóжці); 2) Anführer einer Gesell-

schaft der чумаки. einer Räuberbande, *m.*; *adj.* отáмáньский.

Отáмáнити, *v. n.* отáмáн sein.

Отáмáниха, *f.* Gattin des отáмáн;

отáмáнивна, *f.* Tochter des отáмáн.

Отáмáннє, *n. coll.* die Atamanen, *pl. Kv.* 27. [*eines отáмáн.*

Отáмáнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.*

Отáра, (*d.* отáрка), *f.* Herde, *f.*

Отáрщик, *m.* Schaffhirt, *m. C.* II. 137.

'От-би, *adv.* fúhrwahr, beinahe *P.* I. 2. möchte gewiss, wohl.

'Отбо, *conj.* denn, *Wgr.* 130. [*ток.*

Отбóуча, *f. Pa. I.* 373 s. О бóуча, відбóу-

Отвєрдженє, *n. K.* Befestigung, Stärkung, *f.* [*ken.*

Отвєрдити, *v. a. K.* befestigen, stár-

Отвєрдити, *v. n.* Зап. erháuten, er- stärken.

Отвєрєзєнє, *n.* das Nüchternmachen.

Отвєрєзити, (-єжáти), *v. a.* nüch tern machen, von geistigen Getränken

enthaltsam machen.

Отвєрзати ся, † *III. I.* 351 sich öffnen.

Отвєртий, *ptc.* offen, eröffnet.

Отвирáтель, *m. Пу.* der öffnet.

Отвирáти, отворити, *v. a.* aufma- chen, aufthun, öffnen; eröffnen.

'Отвир-, бóру, *m.* Oeffnung, *f.* [лóга &

Отволбóга, отволбóжити, & s. Одво-

Отворєнє *m.* Oeffnung, Eröffnung, *f.*

Отворєстий, *a.* porös, mit Oeffnun- gen, *B.*

Отгвáрка, *f.* Widerrede, *f.* [*ти ся.*

Отгóжáти ся, *M. II.* 174. s. Відгóдй-

Отгóрóm, *m. H.* 260 * Antwort, *f.*

‘Отдакаль, *adv.* s. ‘Откальси.
 Отд́атчик, *m.* der Recruten transportiert; 2) Aufseher in e. Kronmagazin, *m.*
 Отдиха́нє, *n.* Ч. V. 365 das Ausruhen.
 Отé, *neutr. pron. s.* Отóй. [da bist du!
 ‘Отé, -бнє, *adv.* hie und da, (Фр.) óтєс в!
 Отéй, -єя, *m.* Stammältester, *m.*
 Отвкн́ути ся, im Wege zurückbleiben, *Gr.* 24. [schmettern, s. Тévкнути.
 ‘Отел́йти, *v. a.* (Фр.) zu Boden
 Отел́йти ся, kalben. [blindung, *f.*
 Отёмнєнє, *n.* Verdunkelung; 2) Ер-
 Отёмн́йти, (-я́ти), *v. a.* verdunkeln.
 Отемн́йти, *v. n.* blind werden, erblinden;
 отемн́лий, *a.* erblindet, blind.
 Отéньский, *a. s.* Отéцький.
 Отепéр, *adv.* s. Оттепéр.
 ‘Отепи. *pl.* Abfälle vom Hanfgespinst,
pl. s. Термитé.
 Отерезóйти ся, s. В́итверезити ся.
 Отерл́йти, *v. a.* худóбу Nachtlager für e. Viehherde aufschlagen.
 Отéрпнути, *v. n.* starr, steif werden.
 ‘Отерок, -рка, *m. gen. pl. s.* Оклé-
 панець.
 Отéрти etc. s. Обéрти.
 Отéса, *f. II.* 238?
 Отесáти, *s.* Обтесáти.
 Отетер́ити, *v. n.* ГБ. М+Б. betäubt, besinnungslos werden, vor Schauer erstarren, *Зак.* [(als Titel der Geistlichen), *m.*
 Отéць, *gen.* в́итця́, *m.* Vater; 2) Pater
 Отéцький, *a.* der Vaters, väterlich; —
 сий, дочкá deren Vater noch lebt und ansehnlich ist, s. В́итц́вский.
 Отéческий, *a.* Vater- *Мог.* [нá.
 Отечествó, *n. gr.* III. II. 12 s. В́итчи.
 Отéчина, отéчина, *K.* (Пр. II. 172)
s. В́итчинá, бáтьківщина.
 Отéчник, *m.* Buch der Lebensgeschichte der Kirchenväter, *n.*
 ‘Отже, *adv.* also, nun, so nun; folglich.
 Отир-, s. Отер-, обтер-.
 Отискáти, *v. a.* unsündig machen, aussuchen, *ВГ.* 143. [См.
 Отихáти, *v. n.* sich stillen, sich legen
 Оті́к, *m.* Eiter vom Geschwür, *n.*
 Оті́кати, отеч́й, *v. n.* fliessen, laufen (v. Lichtern).
 Оті́кати ся, s. Отвкн́ути ся.
 Сті́ляти, *v. a.* verkörpern, *He.*
 Оті́няти, (-я́ти), *v. a.* beschatten.
 Оті́пáльниця, *f.* Arbeiterin, die Hanf

etc. bricht. [chen des Hanfes od. Flachses.
 Оті́панка, *f.* оті́панє, *n.* das Bre-
 Оті́пати, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; * — (собóв) viel schaffen u. arbeiten, (Фр.); unruhig hin u. her laufen.
 ‘Оті́сок, -ска, *m.* Stück Eisen.
 ‘Отк-, s. О́дк, відк-.
 ‘Откаль? *adv.* von woher? s. В́ідки.
 ‘Откальси, *adv.* von irgend woher.
 Откатáти, *a. a.* He. abrollen.
 Открі́яти, s. Окрі́яти.
 Отлáс, *m. & s.* ‘Атлас, *Левч.*
 Отлúчени́й, *a.* У. s. В́идлúчений.
 Отлúк, *m.* schlechter Topf; (vgl. Тлúти).
 Отм́йця, *f.* (serb.) *Kч.* 158 das geraubte Mädchen.
 Отмичáр, *m.* (serb.) *Kч.* 127 Mädchenräuber, *m.*; отмичáрство, *n.* *Kч.* 128 Mädchenraub, *m.*
 Отм́інець, -нця, *m.* *Гол.* III. 727 Teufel, *m.*; *adj.* отм́іньский III. 728 teuflisch.
 Отм́щєнє, *n.* † Rache, *f.* III. II. 272.
 ‘Отó, отóж, *adv.* s. От, óтже, also, so nun, so, nählich; da; отóж бак! da fehlte noch gar, *Левч.*
 Отóй, *pron. s.* Оттóй. [fremden, *B.*
 Отороп́ити, *v. a.* stutzig machen, betóча, — окóча, *adv.* dann — wann
 Отóчина, *f.* Gekröse, *n.* [Ог. 95.
 Оточ́йти, отóчувати, *v. a.* umgeben, umzingeln *C. I.* 206.
 Отощáти, *v. n.* dh Mangel an Nahrung (dh Fasten) schwach, matt werden, abmagern. [В́ідпрáва etc.
 Отпрáва, *f.* *Под.* Function, *f. s.*
 Отправну́вати, *v. a.* *P. I.* 200 s. В́ідправнику́вати.
 Отрáва, *f. s.* Отрóва (Фр.). [wöhnen.
 Отрáвити ся, sich an e. Speise ge-
 Отрáдость, *f.* *АД.* I. 91 s. В́идрáда.
 Отрамувáти, *v. a.* дéрево auf alle vier Seiten behauen. [ти ся.
 Отрáтити ся, Ч. V. 382 s. Стрáги-
 Отрем́йтє, *n. coll.* kleine Splintern, *pl.*
 Отречéнный, *a.* He. verworfen.
 ‘Отрѣ́бка, *f.* *Ко.* 118?
 Отр́имати, *v. a.* erhalten, bekommen.
 ‘Отрѣ́б, -ібу, *m.* Eingeweide, *n.* (В.).
 Отрѣ́й, -бю, *m.* Ф. s. Отрѣ́та; 2) Vergiftung, *f.*
 Отрѣ́йниця, *f.* Ф. s. Отрѣ́йниця.
 Отрѣ́т, *m.* N. e. Berges.

Отрѡба, отрѡбка, *f. Sic.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Отрѡва, *f. (B.)*. *s.* Отрѡта.

Отрѡвница, (пѣся вишня) *f.* Tollkirsche, *f.* (Atropa belladonna).

Отрѡвѣ, *n.* Vergiftung, *f.*

Отрѡйти, *s.* Отруйти. [II. 246.

Отрѡк, *m.* † Diener, Knappe, *m.* III.

Отрѡка, *f.* Futtersack, *m.*

Отруби, *pl.* Kleie, *f.*; 2) — пильни Sägespäne, *pl. (B.)*.

Отруйник, *m.* Giftmischer, *m.*

Отруйница, *f.* Giftmischerin, *f.* M.

Отруйти, *v. a.* vergiften.

Отрунки, *pl.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*

Отрут, *m.* Sternschnuppe, -schneuze, *f. (B.)*.

Отрута, отрѡя, *f.* Gift, *n.*

Отрутный, *a.* giftig, *Ф.* См.

Отрухнути, *v. n.* abgespannt, müde niedergeschlagen, bestürzt werden; 2) vermodern; отрѡхлий, *a. Oc.* (62) VIII. 44.

Отрушувати, *v. a.* *s.* Обтрясати; — ся *s.* Стрясти ся.

Отсаль, *adv.* von dorten, *s.* Звідси.

Отсѣй, отсѣя, отсѣе, (отсѣй б etc. *He.*), *pron.* dieser *da*.

Оттак, оттакечки, *adv.* so, auf diese Weise; — оттак пак ja warum nicht gar! *Kv.* 358. *He.*

Оттакій, *a.* so gross; 2) so beschaffen; оттакѡй! da haben's wir, nun gar, da ist mir erst, das gefällt mir (mit Unbehagen).

Оттакѣлезний, *K. I.* 162; (-елѣцький, *He.*) so gross, (steigernd) so grossmächtig.

Отталь, отталь, (-ле), *adv.* *Гол.* III. 416 von dorthen = відтамти.

Оттепер, (-ѣрка, -ѣчки etc.) *adv.* eben jetzt. [Froste befreit.

Оттѣпий, *a. M.* aufgethaut, vom

Оттѣне, *n.* *Пол.* Abglanz, Schimmer, *m.* *vgl.* Відтѣнок. [da hast nun erst!

Оттѡ! *int.* beim unwilligen Bedauern: ehemalig, aus jener Zeit.

Оттѡй, оттѡ, оттѡе, *pron.* dieser, dieser da; оттѡй вчинѣти (*Ф.*) das und das thun (mit e. Geberde, die man nachahmt).

Отторѡсати, *v. a.* abschütteln.

Отѡга, *f.* Spannung, *f.* *vgl.* Тугѡ.

Отѡдѡ, (-дѡ), *adv.* dahier, dahin.

Отужити, *v. a.* in Wehmut betrauern.

Отулити, (-ѣти), *v. a.* sanft ein-, umhüllen. [verdmnmen.

Отуманити, *v. a.* bethören, betäuben;

Отѡпно, *adv.* unheimlich, etwas bange.

Отѡсудѣ, *adv.* *s.* Відсудѡда *M.* III. 25.

Отѡхѡ, *f.* Ermuthigung, Aufmunterung, *f.* -хѡ давѣти ermuthigen, (*Фр.*).

Отхѡдний, *a. s.* Відхѡдний zur Abfahrt, zum Scheiden, zum Abzug geh.; отхѡдная *s. a. f. gr.* Gebet welches über e. Sterbenden gesprochen wird.

Отцѣвский, *a. K.* *s.* Вітцѣвский.

Отчѡй, *m.* Verzweiflung, *f.* пустити на отчѡй бѡжий, *H.* 83, *n.* на — душѣ 286 abenteuerlich, mit Resignation auftreten, Alles wagen, *s.* Очѡйдѡшити.

Отчѡяний, *a.* verzweifelt; verzagt; verwahrlost.

Отчѣвич, *m.* Erbe, *m.*

Отчѣнѡш, *m.* Vaterunser, *n.*

Отчѡзна, *f.* *АД.* II. 48 *s.* Бѡтьківщина; 2) *s.* Вітчѡна, *f.* *Kv.* 12; *adj.* отчѡзний, des Vaterlandes *Kv.* 15.

Отчий, *a.* väterlich, des Vaters.

Отчик, *m. dim. s.* Отѣць, Väterchen, *n.*

Отчиц, *m.* † an der Scholle gebunden, glebae adscriptus.

Отчѡб, *m.* Rechnung, *f.* — віддѡти *R.* ablegen, *Kv.* 61.

От'ютѡнт, *m.* §. Adjutant, *m.* *Kyx.*

Отягѡти ся, sich weigern, zaudern, zögern.

Отягѡчѡти, отяжѡти, *v. a.* *Пу.* beschweren, erschweren, belasten; *ptc.* отягѡчений *K.* beladen, belastet.

Отяжити, (-ѣти), *v. n.* schwer werden, schwerfällig werden, *Фр.* *M.* I. 43.

Отямити ся, *s.* Опамѡтѡти ся.

Отямнѣнько, *adv.* *M.* III. 35 schön aufmerksam, vorsichtig, bedächtig.

Отѡн, *m.* отѡна. *f.* Fernrohr, *n. s.* Океѡн.

Отѡнко, *m.* *Ч.* V. 92 Theophanus?

Отѡт, etc. *s.* Охват etc.

Отѡня, *m.* *He.* (*Ир.* IV. 169) moskowitzischer Hausirer [Жѣртѡва.

Отѡира, *f.* Opfer, *n.* Opfergabe, *f. s.*

Отѡирка, *f.* *dim.* dünnes Wachskerzenchen für das Seelenheil der Verstorbenen dargebracht.

Отѡирник, *m.* *TP.* 147 Opferer, *m.*

Отѡирѡвщина, *f.* *Ф.* (*Ласт.* 58) Wünsche der Taufpathen dem Kinde

- dargebracht. [bringen.
 Офірувати, *v. a.* opfern, als Opfer dar-
 Офіцер, *m.* Officier, *m. adj.* офі-
 цёрский, Officiers-.
 Офіцёрство, *n.* Officierstelle, *f.*
 Офіціна, (-їнка), *f. gew. pl.* Neben-,
 Hintergebäude, *n.* Officin, *f.*
 Офіція, *f.* Amt, *n.* Behörde, *f.* из
 офіцій *K.* ex officio, ämtlich. [beamte, *m.*
 Офіціалість, *m.* Officialist, Privat-
 Офіціяльний, *a.* officiel, ämtlich.
 Ох! *int.* ach! o weh! (des Schmer-
 zens, Unwillens u. Staunens).
 Охáb, *m.* unbrauchbarer (nasser etc.)
 Bodenstrich; Morast, Tümpel, *m.* [Weib.
 Охáба, *f.* *verworfenenes, liederliches
 Охáбиско, *n. s.* Охáб.
 Охáбити, охáблити, *v. a. s.* Заохáби-
 ти, verderben; — ся чо́гось einer Sa-
 che vergessen, etw. verlieren; sich ent-
 fremden, *s.* enthalten; *b)* в до́ма zu
 Hause bleiben; оха́лений, *ptc.* un-
 brauchbar; gemieden, vermaledeit, (*B.*);
 garstig *Gr.* 24. [nütziger Mensch.
 Оха́блєник, *m.* liederlicher, nichts-
 Оха́блище, *n.* Schindanger, *m.* Ф.
 Оха́бник, *m.* Bohrrassel, *f.* (Limnoria).
 Оха́йливий, оха́йний, *a.* sau-
 ber, reinlich, nett, zierlich.
 Оха́йливість, оха́йність, -ости,
f. Sauberkeit, Reinlichkeit, *f.*
 Охамену́ти ся, *M. s.* Охамену́ти ся.
 Оханду́жити, *v. a.* §. P. II. 170 zum
 Narren machen, mit Schande bedecken.
 Оханє, *n.* das Aechzen, Stöhnen,
 Seufzen. [Схамену́ти ся.
 Охану́ти ся, *Ч.* IV. 556. *Мак. s.*
 Охапка, *f.* Ч. I. 244?
 Охапки, *pl. s.* Охáпки.
 Оха́рливий, *a. K. s.* Оха́йливий.
 Охати, *v. a.* ächzen, stöhnen, seufzen.
 Оха́яти, *Me.* 229. оха́ювати *H.*
 282 *v. a.* reinigen, säubern; schmücken,
 zieren; — ся sich od. sein Haus — —.
 Охв-, *s.* Оф-. [ОП. Lobpreisung, *f.*
 Охвáла, *f. s.* Хвáла *Гол.* III. 91.
 Охвáляти, (-їти), *v. a.* ОП. lobpreisen.
 Охвар, *m.* & охвáрство & *s.* Ча-
 ривнік, & *s.* Ова́ра (*B.*).
 Охват, *m.* Flussgallen, *m.* Rehe, *f.*
 (Art Pferdekrankheit).
 Охваті́ти, *v. a. s.* Обхо́пити; — ко-
 нá е. Pferd rehe machen; — ся den

- бхват bekommen, verfangen werden.
 Охватни́й, *a.* unmässig, rücksichtslos.
 Охвісте, *n.* Schweifenansatz, *m.*
 Охвітний, *a. s.* Охитний, ОП. охвіт-
 нійше *compar. Ос.* (61) IV. 35. 36. bes-
 ser, lieber, sicherer.
 Охвóта, *f. s.* Охóта (*B.*); 2) * *Кол.* 84
 Art weibl. Oberkleid: юпка.
 Охýба, *f.* *Зак. s.* Хýба, Fehler, *m.*
 Охи́бїти, *v. a.* verlassen, unterlassen,
Аль. 424. [kommen, grimmig werden *M.*
 Охи́жити, *v. n.* wilden Ausdruck be-
 Охýза, *f. s.* Слотá, *Зак. Пол.* III. 97.
 Охýтва, *f.* Art Vogel *КС.* (83) VII. 509.
 Охíть, -їти, *f.* Ф. *s.* Охóта.
 Охíтний, *a. Нє. s.* Охóтний, охóчий.
 Охíч, *a.* Ф. *s.* Охóчий. [Ог. 109
 Охкати, óхнути, *v. n. s.* Охати
 Охлáц, óхлапок, -пка, *m. gew. pl.*
 Abfälle, Küchenabfälle vom Fleisch &
 Охлепом, óхляп, *III.* II. 23. *adv.*
 ohne Sattel (íхати). [betrügen.
 Охлáмити, *v. a.* jmdn beschumeln,
 Охлáпка, *f.* Fleck, Schmierfleck, *m.* 3g.
 Охлáяти, охлáнути, охлáсти, охлáб-
 сти, *v. n.* müde, abgespannt, lässig werden.
 Охма́йрýн, *m.* *Гол.* I. 211 *s.* ? Роз-
 майрýн. [ken.
 Охма́рити, *v. a.* mit Wolken bedec-
 Охмати ся до чо́гось, Lust wozu
 haben, zeigen.
 Охми, *pl.* Ф. Seufzer, *pl.*
 Охмолоста́ти, *v. a.* *Мх.* abprügeln.
 Охмурні́ти, *v. n.* düster, finster
 werden, sich umdüstern *M.* II. 53. III. 46.
 Оховста́ти, *v. a. s.* Наховста́ти.
 Охолóда, *f.* Kühlung, Kühle; Erfri-
 schung, Labung, *f.* [kühlung, *f.*
 Охолóдження, *n.* das Abkühlen, Ab-
 Охолóдїти, охолóджувати, *v. a.*
 abkühlen; erfrischen, laben.
 Охолóдні́ти, охолóну́ти, (*pract.*
 охолóв, -ла, -ла), *v. n.* sich abkühlen,
 kühl, kälter werden, *Ог.* 92.
 Охолóнена, *n.* das Erkalten, *Пол.*
 Охорóна, *f.* охорóнена, *n.* Schirm,
 Schutz, *m.* Bewahrung, *f.*
 Охороні́тель, (охрані́тель), *m.*
 (-ітелька, *f.*) Beschützer, Beschirmer,
m. (-in, *f.*). [schützen, bewahren.
 Охороні́ти, (-їти), *v. a.* schirmen,
 Охорóнный, *a.* Schutz-, Schirm-,
 Wehr-, *Term.*

Охоронність, -ости, *f.* Schutzverhältnis, *n.* *Term.*

Охота, (*d.* охотка), *f.* Lust, Neigung, zu etw. до чогось; 2) Frohsinn, *m.* Fröhlichkeit; Belustigung, Tanzunterhaltung, *f.* Gastgelage, *n.* напіти ся під охоту sich ein mässiges Räuschchen holen; 3) Jagd, *f.*; *Jagdhunde, *pl.* P. I. 123.

Охотити ся, Lust zeigen, (до чого) gern wollen; 2) охотувати ся чим woran sich ergötzen, собі чим an etw. Freude haben, (*Фр.*); sich anfeuern (співанками); б) - ся zechen. [schaftlich.

Охотливий, *a.* gern wollend, leidenschaftlich, *f.* reger Trieb, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Охотний, *a.* willig, geneigt, bereitwillig; freiwillig, voluntär.

Охотність, -ости, *f.* s. Охота 1). Охотник, *m.* ein Freiwilliger; Liebhaber; С. II. 111; 2) —, охотничий, *s. a. m.* Jäger, *m.* III. I. 380; *adj.* охотничий, (-йчий).

Охотюшка, *m.* s. Охотчий 2). Охот, *int.* zum Ausdruck des Weinens.

Охочкомобник, (-ий), *m.* freiwilliger Cavalierist (im Kosakenheere), *m.* Зак.

Охотчий, охотський, *См. a.* freiwillig, frei, *Kч.* 65; 2) s. Охотний.

Охрана, *f.* К. s. Охорона. Охрести, *pl.* М. Ос. (62) I. 87. ?

Охрестити, *v. a.* taufen. Охрещенє, *n.* Taufe, *f.*

Охрипнути, охрипати, *v. n.* heiser werden; *adj.* охрипий heiser.

Охрист, *m.* s. Хрест, крест. Охристий, *a.* ockergelb, *Пол.* [С.

Охристити ся, s. Перехрестити ся, Охрім, *m.* Ephraim, Ephremus.

Охромити, *v. a.* lahm machen; охромити, *v. n.* lahm werden.

Охряняти, s. Охоронити (охран-). Охряти, *v. n.* s. Охляти VI. 136.

Охтем, *m.* Stossseufzer, *m.* das Weinen; на вічний — щось продати & für ewig. [lich, elend.

Охтємний, охтєбовий, *a.* jämmerlich, *v. n.* s. Охати, klagen.

Охуднути, *v. n.* Н. 110. mager werden, abmagern.

Охула, *f.* Tadel, Vorwurf, *m.* Охух, *m.* Н. 122 s. Оглух.

Оцаплєна голова, *КС.* (82) I. 28

vetrackter Kopf? [sich ziehen, *См.*

Оцарити ся, die Czarengewalt an Оцванок, -нка, *m.* II. s. Клєц &

Оцвітина, *f.* B. Blütendecke, *f.* Perigon, *n.* (perigonium). [decken, *На.*

Оцвітити ся, sich mit Blüten be-

Оцєй, оця, оцє, *pron. s.* Оцєй & 2) оцє, (оцєє) nun, da.

Оцєк, *adv.* = ось - як, wahrscheinlich, *Ог.* 118. [Hufeisen.

Оцєль, -єля, *m.* der Stollen auf dem Оцєт, *gen.* оцту, віцту, *m.* Essig, *m.*

adj. оцєтовий, *Пар.* оцтовий *Пол.* Оцєтник, *m.* Essigbereiter, *m.*

Оцїв, *m.* Füllhorn, *n.* (Cornularia). Оцїджалка, *f.* Durchschlag, *m.* Sieb, *n.* zum Durchsehen. [filtrieren.

Оцїдити, оцїджати, *v. a.* durchsehen, Оцїляти ся, sich trennen, wegtreten; 2) sich verstellen, simulieren. [Вол.

Оцїлок, -лка, *m.* Spatheisenstein, *m.* Оцїненє, *n.* оцїнка, *f.* Schätzung, Wertstellung, Würdigung; критична

-ка, kritische Untersuchung, Prüfung, Recension, *f.*

Оцїнитель, *m.* Schätzer, Taxator, *m.* Оцїнити, (-яти), оцїновати, *v. a.* schätzen, taxieren, anschlagen; würdigen.

Оцїнный, *a.* schätzbar, kostbar, köstlich; дорогій-оцїнный *М.* III. 23.

Оцїнбчий, *a.* Schätzungs-, -а вартість Schätzungswert, *m.* [kaufen.

Оцїнувати, *v. a.* taxieren und ver-

Оцїп, *m.* Sublimat, *n.* B.

Оцїпенїє, *n.* das Erstarren, *Пол.* Оцїпенити, *v. n.* erstarren.

Оцїпяти, *v. a.* in Ketten schlagen, *См.* Оцїряти ся, *Ф.* kokettieren, lächeln.

Оцїцький, *a.* Кл. so klein, so gar wenig, klein winzig. [Пол.

Оцтанова кислота, Essigsäure, *f.* Оцүпок, -пка, *m.* Лєвч. s. Цүрүпа-

лок; 2) * s. Нєстєлєва Н. 273.

Оцюдї, *adv.* *Кух.* s. От-сюдї.

Оцяпок, -пка, *m.* abgebrannter Stummel v. einer скїпка. [Пар. V.

Очайдүша, *m.* Abenteuerer, *m.* Очайдүшити, *v. n.* verzweifeln, alle Abenteuerer wagen, *Пар.* [teuerlich.

Очайдүшний, *a.* verzweifelt, aben-

Очайдүшність, -ости, *f.* Verzweiflung, Abenteuerlichkeit, *f.* (meln. Очалувати, *v. a.* betrügen, beschu-

Очанка, *f.* Euphrasia offic.
 'Очап, *m.* Bandholz in der Wand bei den Thürpfosten, *n.* [verbinden mittels очап.
 Очапѣти, *v. a.* Thürpfosten mit Ecken
 Очарбванѣ, *n.* Bezauberung, *f.* Zaubер, *m.* Entzücken, *n.* [zücken.
 Очарувати, *v. a. s.* Чарувати, ент-
 Очѣстий, *a.* augenförmig, *Пар.*
 Очевѣдѣць, -дця, (очи-, *Пар.*) оче-
 вѣдник, *К.* очевѣдчый свѣдок, *Гол.*
m. Augenzeuge, *m.* [вѣдно.
 Очевѣдки, очевѣдчкы, *adv. s.* Оче-
 очевѣдний, очевѣсний, очевѣ-
 стий, *a.* augenscheinlich, sichtlich, au-
 genfällig, *adv.* очевѣдно etc.
 Очевѣднѣсть, очевѣдчнѣсть, оче-
 вѣснѣсть, (-ѣстѣсть) *Бор.* -ости, *f.* Au-
 genscheinlichkeit, *f.*
 'Оченько, оченя, (*gew. pl.* оченята),
 оченяточко, *n. dim.* Aenglein, *n.*
 Оченяпати, *v. n. M.* genesen, zu sich
 kommen §.
 Очѣпа, *f.* Haken zum Anhalten des
 Flosses beim Stossen aufs Land, *m. (B.).*
 Очѣпѣти ся, *s.* Чѣпѣти ся.
 Очервѣвити, *v. n.* voll Würmer,
 wurmstichig werden; 2) *ekelig, wider-
 lich werden. [den.
 Очерѣвити, *v. a.* рѣбу — auswei-
 Очерѣдъ, *f. s.* Чѣрга.
 Очерѣмха, *f. Me.* 132 *s.* Черѣмха.
 Очерѣт, *m.* Schilfrohr, Schilf, *n.* Binse,
f. 2) mit Schilfrohr bewachsene Stelle.
 Очерѣтина, *f. s.* Очерѣт 1), Teich-
 rohr, *n.*
 Очерѣтниця, очерѣтѣнка, *f.* Teich-
 rohrsänger, *m. (Sylvia arundinacea).*
 Очерѣтѣний, *a.* zum очерѣт geh.,
 Schilf.
 Очерѣтѣник, *m.* Rohrteufel, *m.*
 'Очерк, *m.* Umriss, Entwurf, *m. У.*;
 2) Definition, logische Erklärung, *f. Ил.*
 Очеркати, очеркнѣти, *v. a.* umzei-
 чнен, ringsbeschreiben, einen Umriss
 geben, entwerfen; 2) definieren, *Ил.*
 Очернѣти, *v. a.* schwarz machen,
 anschwärzen. [den.
 Очерствѣти, *v. n.* frisch, munter wer-
 'Очерт, *m. s.* 'Очерк 1), Contour, *f.*;
 Schilderung, Beschreibung, *f. К.* очер-
 том *adv.* in einem Kreise.
 Очертати, *v. a. s.* Очеркати 1), be-
 schreiben, schildern.

Очертѣць, -рця, *m.* Dinobryon ser-
 tularia. [natum verticillatum.
 Очертѣй, когѣтик, — *m.* Polygo-
 Очертѣник, *m.* Diazoma, *n.* [Umrisse.
 Очертѣво, *adv.* im Kreise, quirlig; im
 Очерчѣти, *v. a.* mit einer Linie um-
 ziehen; bezeichnen, märken. [abschaben.
 Очесати, *v. a. H.* 28 die Schuppen
 Очестѣти, *v. a.* 3г. beehren, als
 ehrlich, ehrenhaft darstellen.
 'Очи, *pl. gen.* очѣй, Augen *pl. s.* 'Око.
 Очѣвѣдѣшки, очѣвѣдчкы, *adv. & s.*
 Очевѣдки etc.
 Очѣвѣтѣний, *a. s.* Очевѣдний.
 Очѣкнѣти ся, *Me.* 341 erwachen,
 aufwachen.
 Очѣнѣти, (-ѣти), *v. a. s.* Вѣдчѣнѣти.
 'Очѣсть, *f. Фр. s.* Очѣщѣнѣ.
 Очѣстѣтѣльный, *a.* Reinigungs-,
 reinigend.
 Очѣстѣтити, очѣщѣти, очѣщѣвати,
v. a. reinigen, säubern; — ся sich —,
 sich rein machen, *s.* rechtfertigen.
 Очѣтанѣ, *n.* очѣтанѣсть, -ости, *f.*
 Belesenheit, *f.* [таний belesen.
 'Очѣтѣти ся, viel lesen; *ptc.* очѣ-
 'Очиток, -тка, *m.* Fetthenne, *f.* (Se-
 dum acre).
 Очѣпѣ, *pl. s.* 'Очи, Aenglein, *pl.*
 Очѣщѣнѣ, *n.* Reinigung, Säuberung, *f.*
 Очѣкувати, *v. a.* erwarten. [же).
 Очѣлкувати, *v. a. s.* Оклепати (збѣ-
 'Очѣпок, -пка, *m.* Haube; Schlafhaube, *f.*
 Очкѣй, *pl. gr. Пол. s.* Окулѣри.
 'Очко, *n. dim. s.* 'Око, Aenglein, *n.*;
 2) Edelstein in e. Ring, *m.*; 3) Auge,
n. Masche, *f.*; 4) Flugloch im Bienen-
 stock, *n.*; 5) — (зелѣне) Euglena viridis.
 Очкѣваний, *a.* mit kleinen Augen
 (Steinchen) versehen, (ocellatus).
 Очкѣватѣй, *a.* maschig, netzförmig
 geadert. [stöcken, *s.* 'Очко 4).
 Очкѣвѣ, *s. n. a.* Abgabe von Bienen-
 Очкѣвати, *v. a.* oculieren, äugeln.
 Очкѣур, *m.* Band der Unterhosen, *n.*
 Очкѣурнѣ, *f.* Falz in den Unterhosen
 wo der очкѣур hineingeschlagen wird,
m. штанѣ до-нѣ zum Zusammenziehen,
 -schnüren *Ч. VII.* 416. [blendeter, *m.*;
 Очмѣна, *m. f. II.* 56 Blinder, Ver-
 Очманѣти, *v. n.* betäubt werden-
 Шог. 146.
 'Очна, *f.* Gegenstellung, Confrontation,

f. до очни йти sich zur — stellen.
 ’Очний, *a.* Augen.
 Очнийця, *f.* Ocular, *n.* Пол.
 Очнѣти ся, *У.* erwachen; zur Besinnung kommen, sich erholen, sich fassen.
 Очнѣк, *m.* Randaugenfalter, *m.* (Hirarchia). [lich, ekelig, langweilig werden.
 Очортѣти, *v.n.* wie ein Teufel wider.
 Очувѣти ся, *Ч.* IV. 6 sich rühren,
s. Очути ся, ?
 Очувствовѣти ся, *P.* II. 91 wieder zu sich kommen, sich erholen, zur Besinnung kommen, in sich gehen. [machen.
 Очудѣти, *v. a.* jmdn zum Sonderling
 Очужѣти, *v.n.* entfremdet werden; *адѣ.*
 очужілий. [ся *Зак.* s. Очувствовѣти ся ?
 Очуманѣти, *v.n.* *Др.* с. 351 очумати
 Очунѣти, очунювати, *v. n.* zu sich kommen, genesen, aufkommen, *Пот.*
 III. 35. [Очунѣти.
 Очути ся, (*B.*) очутѣти, *v. n.* *M. s.*
 Очутѣти ся, *s.* Очути ся, (*B.*);
 2) auf einmal sich wo zeigen, plötzlich erscheinen; бѣло ся очутѣло das Geruch (чутка) hat sich verbreitet.
 Ошадѣти, *v. n.* mit Reif (инѣй) sich bedecken. [tung, *f.*
 Ошанованѣ, *n. P.* II. 203 Hochachtung
 Ошанювати, *v. a.* umschanzen.
 Ошарпнѣти, *v. a.* verletzen.
 Ошатно, *adv.* *H.* 200 reich gekleidet.
 Ошахрѣти, ошахрувати, *v. a.*
 betrügen. [Art Pflze: пвар ?
 ’Ошвар, *m.* Schwart, *f. s.* Ошлок; 2)
 Ошейник, *m.* Halskragen, *m.* *Гол.*
 III. 427.
 Ошибѣти, ошибнѣти, *v. a.* schlagen, über jmdn kommen: лихѣ годѣна когось;
 2) — ся sich irren, *s.* versehen, fehlen.
 ’Ошибка, *f.* Fehler, *m.* Versehen, *n.*
 Irrthum, *m.*
 Ошибниѣ, *a.* fehlerhaft, *f.* [*f.* *Гн.* 17.
 Ошибниѣть, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit,
 ’Ошивка, *f. s.* Пóшевка.
 Ошійок, -ійка, *m.* Fleischstück vom Hals, *n.*; 2) Halsband, *n.* *Ст.*; 3) Schlag auf den Nacken, *m.*
 ’Ошкалок, *m. s.* ’Оскалок.
 Ошкѣпити ся, §. *s.* Оженѣти ся.
 Ошкарник, *m.* Eschara.
 ’Ошкрябки, *pl. s.* Пóшкрябок.
 Ошкѣрити ся, §. *s.* Оженѣти ся.

Ошманѣти ся, *s.* Ошукѣти (ся).
 Ошмульгѣти, ошмуляти, *v. a.*
 abschinden, -quetschen, wund abreiben.
 Ошоломѣти, ошоломонѣти, *v. a.*
 betäuben, mit Wahn erfüllen.
 Ошпалѣрувати, *v. a.* tapetieren.
 Ошпѣрити, *v. a. M. I.* 108 abbrühen.
 Ошѣйбѣч, *adv.* links, *Лев.*
 Ошѣка, *m. f.* Betrüger, *m.*; 2) —,
 ошукѣньство, *n.* Betrügerei, *f.* Betrug, *m.*
 Ошукѣнець, -ця, *m.* Betrüger,
 Schwindler, *m.* [hintergehen.
 Ошукѣти, ошукувати, *v. a.* betrügen,
 ’Ошукком, *adv.* *H.* 191 mit List, trugvoll.
 ’Ошум, а ошумом, *adv.* *Мог.* gänzlich
s. З-бкришем.
 ’Ошур, *m.* Küchenfetzen, *m.* [*f.*
 Ощѣда, *f.* Schonung; Oekonomisierung,
 Ощѣдѣти, ошѣджѣти, *v. a.* schonen;
 sparen.
 Ощѣдниѣ, *a.* sparsam, haushälterisch.
 Ощѣдниѣть, -ости, *f.* Sparsamkeit, *f.*
 ’Ощѣдок, -дку, *m.* Ersparnis, *n.*
 Zehrpfennig, *m.*; 2) Rest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*; 3) *s.* Ощѣдниѣть; 4) Schonung,
 Gnade, *f. R.*; ошѣдком, *adv.* haushälterisch; spärlich. [bescheren: чимось.
 Ощѣдрѣти, *v. a.* reichlich beschenken,
 Ощѣмѣти, *v. a.* schmerzlich drücken,
 klemmen. (*v.* Hunden, Wölfen).
 Ощѣнѣти ся, *Др.* с. 69 Junge werfen
 Ощѣпина, *f. s.* Платва (im Gebäude).
 ’Ощерт, *m.* Laserkraut, *n.* (Laserpitium); — верходѣб *L. latifolium.*
 Ощѣтѣти, *v. a.* verlieren.
 Ощѣкувати, *v. a.* (мóрков, &) die
 Blätter abkneipen. [ланиця.
 ’Ощипок, -пка, *m.* Kuchen, *m. s.* Па-
 Ощѣпувати, *s.* Общѣпати.
 Ощѣтець, -ця, *m.* Helmkraut, *n.*
 (Scutellaria galericulata).
 Ощѣтниця, *f.* — восковѣ Wachspalme, *f.* (Corypha cerifera).
 ’Ощѣток, -тка, *m.* Hauslaub, *m.* (Sempervivum tectorum) *Вол.* [Motte, *f.*
 Ощѣця, *f. s.* Нѣтля, Nachtfalter, *m. bes.*
 ’Ощѣц, -цу, *m. R.* (*И.* 94) Spiess, Speer,
 ’Ощѣпка, *f. s.* Щѣпка, скѣпка. [*m.*
 Ощѣплѣ, -ѣти, *n. s.* ’Ощипок. [*lig.*
 Ощѣрбаниѣ, *a. B.* abgerissen; hinfäl-
 ’Ощуп, *m.* das Anfühlen, *Пол.* *s.* Дбтик.
 Оюн, *m. H.* 62. *s.* Вюн.

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В І. ТОМІ:

Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
2	1 в дол.	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	22 "	"ані"	"агі"
1	16 з гори	Academie,	Akademie,
"	5 в дол.	Акурат,	Акурáт,
1	13 "	Апостольський,	Апóстóльський
1	24 "	Künstler,	Künstler.
2	12 з гори	Аршеник,	Аршéнийк,
1	7 в дол.	Baumwollenstande,	Baumwollenstaude,
2	30 "	faulenzen.	faulenzen.
"	8 "	Zitterolge,	Zitteralge,
1	2 з гори	Fischerziehhacken,	Fischerziehhaken,
"	17 "	Hacken	Haken
1	21 в дол.	Märchenezähler,	Märchenezähler
2	5 "	Schmaushalten,	Schmaus halten,
1	20 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	23 "	Wasterlilie,	Wasserlilie,
2	15 в дол.	Querbänder	Querbänder
1	26 "	Бархотний,	Бархáтний,
1	5 "	Basssaiten	Bassaiten
1	21 з гори	<i>n.</i>	<i>u.</i>
2	16 в дол.	Blöcken	Blöken
1	7 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	8 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	17 "	weisseloser	weiselloser
2	6 в дол.	ohne eines Fingers.	ohne einen Finger.
1	18 "	empfindunglos.	empfindungslos.
2	11 з гори	<i>v. a.</i> blöcken,	<i>v. n.</i> blöken,
"	27 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
1	8 "	Fusssteig; Fusssteg,	Fussteig; Fussteg,
2	24 в дол.	Березовий,	Берéзвий,
1	18 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	8 з гори	Pferdelausfliege,	Pferdelausfliege,
1	23 "	prügeln;	prügeln;
2	13 в дол.	<i>m.</i>	<i>f.</i>
"	9 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	8 "	додати: Biber, <i>m.</i>	
1	17 "	білесенький,	білéсенький,
2	11 з гори	Weisssein.	Weissein.
1	5 "	Perlen:	Perlen-:

Стор. Шпальга Стрічка

Замість:

Має бути:

31	1	19	з гори	teuffliches	teuffliches
"	2	23	"	Buccogewächte,	Buccogewächse,
32	1	14	"	свѣт	свѣт
"	2	2	"	himelblau,	himelblau,
"	"	7	з дол.	blöcken,	blöcken,
"	"	2	"	ближнійший,	ближнійший,
33	2	21	"	блїднолїкий,	блїднолїций,
34	2	27	"	Erphenartige,	Erphenartige,
36	1	27	"	Gottesmuter,	Gottesmutter,
38	1	4	з гори	zur	zum
"	1	12	"	Schiessscharte,	Schiessscharte,
"	2	16	"	v. a.	v. n.
"	2	24	"	Gegräge.	Gegräge.
39	1	17	з дол.	sumpfig,	sumpfig,
"	"	12	"	n.	m.
41	2	21	з гори	weissseitige	weisseitige
43	2	6	"	Frühlingssaffrau,	Frühlingssaffran,
44	2	13	"	Б р и м і т и,	Б р и м і т и,
"	"	24	з дол.	wo-raus,	wor aus,
45	2	10	з гори	Krapppflanzen,	Krapppflanzen,
46	1	4	з дол.	Добсвѣт.	Добсвѣт.
"	2	23	з гори	m.	f.
49	1	5	"	додати: бѣлка, f.	
"	1	11	з дол.	stumpfendende,	stumpf endende
50	2	26	"	Б у р к о т о в и й,	Б у р к у т о в и й,
52	1	18	з гори	n.	m.
"	1	9	з дол.	Fleisch-	Fleisch-
53	2	15	"	пїтима	пїтома
54	1	16	з гори	wo-rauf	wor auf
58	1	11	з дол.	hi neinwickeln.	hin einwickeln.
"	2	29	"	Beobachtungsin,	Beobachtungssinn,
61	1	12	"	n.	a.
"	2	10	"	В е п е р,	В е п е р,
63	1	20	з гори	Töp ferscheibe,	Tö-pferscheibe,
"	2	16	з дол.	Weinachten	Weihnachten
65	1	18	з гори	m.	pl.
"	2	3	"	nicht voll	recht voll.
68	1	24	з дол.	Bot; mässigkeit	Botmässigkeit
70	1	5	з гори	he-raus-	her-aus-
"	2	17	"	urbanun).	urbanum).
71	2	14	"	v. a.	v. n.
"	"	18	"	He-rausgucken,	Her-ausgucken,
73	2	8	з дол.	he-rausnehmen.	her-ausnehmen.
75	2	22	"	"	"
76	1	18	"	Kunststück	Kunststück
77	1	6	з гори	he-rauswälzen,	her-auswälzen,
"	1	24	"	entdec-ken,	entde-cken,
"	2	15	"	he-raus-	her-aus-
"	2	19	"	"	"
78	1	26	з дол.	"	"
"	"	11	"	"	"
81	"	6	"	"	"

Стор. Шпальта Стрїчка			Замість :	Має бути :
82	2	13 в дол.	Frügeburt,	Frühgeburt,
85	1	23 "	вїросту,	вїрости,
"	2	14 "	v. v.	v. a.
87	2	13 "	Високоперепо- дбний,	Високопредоб- бний,
89	1	6 "	he-rausschieben	her-ausschieben
"	2	14 в гори	Bewillkommung,	Bewillkommung,
"	2	21 в дол.	Витвбрнїсь,	Витвбрнїсть,
90	1	5 в гори	додати: v. n.	
"	2	19 в дол.	v. a.	v. n.
93	1	4 в гори	m.	n.
94	1	26 "	Вїяснитп,	Вїяснити,
95	2	4 "	he-rauslügen.	her-auslügen.
98	2	8 "	den	das
100	2	20 "	v.	v. a.
104	1	7 "	Schatirung,	Schattirung,
"	2	22 "	lostecken,	losstecken,
105	2	14 "	v. n.	v. a.
106	1	9 "	Вїкодávвий,	Вїкодávний,
"	1	19 в дол.	Freisas,	Freisass,
"	1	7 "	Er-	Erlenholz, n.
108	2	8 "	n.	m.
109	1	15 "	bindeng,	bindend,
110	1	14 в гори	nahhängen;	nachhängen;
111	2	25 в дол.	v. n.	v. a.
115	1	7 в гори	Krystalltierchen,	Krystallthierchen,
"	"	15 "	n.	m.
"	"	24 "	Wassermmn,	Wassermann,
"	2	6 "	gehen.	gehörig.
116	1	29 в дол.	ausstosen.	ausstossen.
"	2	15 "	m.	n.
"	"	6 "	ungehalten.	ungehalten werden.
119	2	23 в гори	grünzeug	Grünzeug
121	1	25 "	Zwergkauz,	Zwergkauz, m.
123	1	4 "	m.	n.
"	2	25 "	Wurzelschlagen,	Wurzel schlagen,
"	2	7 в дол.	v. n.	v. a.
124	1	8 "	Schattelgurt	Sattelgurt
130	2	2 в гори	hi-neinziehen;	hin-einziehen;
"	"	4 "	wo-rin	wor-in
132	2	9 "	v. n.	v. a.
135	2	21 "	n.	m.
136	2	3 "	v. a.	v. n.
137	1	27 "	гаравъ,	гарасд,
"	2	4 "	plumpes;	Plumpes;
138	1	8 в дол.	Löschhacken,	Löschhaken,
"	2	23 в гори	v. a.	v. n.
139	2	18 в дол.	n.	m.
140	1	16 в гори	n.	a.
143	1	13 в дол.	Bodenschlam,	Bodenschlamm,
146	1	13 "	Гнївлївїсть,	Гнївлївїсть,
151	1	7 "	n.	m.

Стор. Шпальта Стрічка			Замієть :	Має бути :
151	2	7 з гори	<i>n.</i>	<i>f.</i>
154	1	15 "	<i>der</i>	<i>des</i>
160	2	22 з дол.	Громадність,	Громадність,
162	2	13 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
163	1	15 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
166	1	10 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	2	23 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	11 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
168	1	10 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
169	2	20 з дол.	Ende,	Ente.
170	2	18 з гори	Гудь.	Гудза
173	2	16 "	Thürhüther,	Thürhüter,
174	2	21 з дол.	zusammengewachsen,	zusammengewachsen,
175	1	16 "	Hal-	Haltern.
177	2	19 "	Hart-riegel.	Hart-riegel.
"	2	15 "	Polygonum	Polygonum
179	1	9 з гори	Десятник,	Десятник,
180	1	16 "	Двінка,	Двінка,
183	2	2 з дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
184	1	13 з гори	kleiner	kleine
186	1	6 "	<i>gew.</i>	<i>gen.</i>
"	1	15 "	<i>u.</i>	<i>n.</i>
193	2	12 "	<i>n.</i>	<i>f.</i>
195	2	21 з дол.	Waffenrock,	Waffenrock,
198	2	21 з гори	<i>m.</i>	<i>n.</i>
203	2	26 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
204	1	14 з дол.	Дрота,	Дроти,
207	1	25 з гори	ve-reinigen,	ve-reinigen,
"	2	12 "	mordern,	modern,
208	1	21 "	Geberlohe	Gerberlohe
213	1	8 з дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
215	1	2 з гори	Епійскопский,	Епійскопский,
216	1	19 з дол.	Froschgequack,	Froschgequack,
218	2	17 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	19 з дол.	Жбухнути,	Жбухнути,
219	2	27 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
221	1	14 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	1	19 з дол.	vita	vitae
"	2	14 з гори	<i>n.</i>	<i>f.</i>
222	2	17 з дол.	<i>u.</i>	<i>m.</i>
223	2	1 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
225	2	11 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
226	1	13 з гори	Loswerfen	Los werfen
229	1	26 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
"	2	15 "	Забарвлене,	Забарвлене,
230	2	16 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
231	1	9 з дол.	W.	N.
234	2	19 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
235	1	23 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
236	2	12 з дол.	Rad-zirkels.	Rad-zirkels.
237	1	5 з дол.	enspinnen,	entspinnen,
238	1	23 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>

Стор.	Шпальга	Стрїчка	Замість:	Має бути:
241	1	23 в гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	4 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
243	2	21 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
245	1	3 в гори	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
247	2	5 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
"	2	25 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
"	2	18 в дол.	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
248	1	19 "	Häckchen,	Häckchen,
"	1	17 "	Закарючити,	Закарлючити,
"	1	13 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
250	1	16 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
351	1	12 в гори	star	starr
"	1	24 в дол.	Закоханне,	Закоханне,
"	2	20 в гори	Hrümnen,	Krümnen,
"	2	7 в дол.	Lei-beigenschaft,	Leib-eigenschaft,
252	1	4 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
253	2	15 в дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
255	2	12 "	Schne-,	Schnee-,
258	2	6 в гори	<i>m.</i>	<i>n.</i>
259	1	10 в дол.	enstellen,	entstellen,
266	1	13 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	1	4 в дол.	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
268	1	21 в гори	Зародити,	Зародити,
"	1	28 "	житє	житє
268	2	3 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
270	2	28 "	verennen.	verennen.
274	2	16 в гори	Labkrant,	Labkraut,
275	1	3 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	1	18 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	2	3 "	Hinterhof,	Hinterhof, <i>m.</i>
276	1	7 в дол.	-ўку,	-óку,
277	2	16 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
278	1	25 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
282	2	4 "	einimp-fen;	einimp-fen;
287	2	20 в дол.	Ueberschus,	Ueberschuss,
288	2	9 "	Звїдчатий,	Звїдчатий,
289	1	5 "	Зіробобй,	Зіробобй,
"	1	4 "	Har-theu,	Hart-heu,
291	1	13 "	Verbindun,	Verbindung,
294	2	16 в гори	Reiter angriff,	Reiterangriff,
298	1	2 в дол.	Landsmännin,	Landsmännin,
302	2	20 "	Unglück-stag,	Unglücks-tag,
306	2	14 "	We-chselgeld,	Wech selgeld,
308	2	11 в гори	<i>u.</i>	<i>n.</i>
310	1	13 "	todes müde.	todesmüde.
"	2	24 "	he-rabfallen,	her-abfallen,
311	2	4 в дол.	Зобраз,	З'образ,
312	1	13 в гори	bemerhen,	bemerken,
"	1	27 "	ein müthig	einmüthig
315	2	10 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
317	1	11 "	hinaufspringen,	herabspringen.
"	2	20 в дол.	Zahnschwäbler,	Zahnschnäbler,

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
320	2	5 з гори	Hart-heu,	Hart-heu,
321	2	15 "	И'з'їзджа ти,	И з'їзджа ти,
322	2	8 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
324	2	17 в дол.	„an weh!“	„au weh!“
327	1	10 з гори	fah-ben,	fah ren,
"	1	11 "	rehandeln,	behandeln,
329	2	4 "	Ofen, Ofenloch, <i>m.</i> ;	Ofen, <i>m.</i> ; Ofenloch, <i>n.</i>
332	1	10 в дол.	<i>u.</i>	<i>n.</i>
"	1	4 "	<i>u.</i>	<i>n.</i>
"	2	10 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
336	1	12 "	<i>in.</i>	<i>m.</i>
337	1	26 "	wesen,	-wesen,
339	2	11 "	sauer; Sauerteig, <i>m.</i>	sauer; -e тієто Sauer- teig, <i>m.</i>
346	1	20 "	Кпно,	Кіпно,
348	1	5 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	1	25 в дол.	spitzblättriger	spitzblättriger
349	2	5 з гори	pfuschern,	pfuschen.
352	1	10 "	Grosshüfner,	Grosshöfner,
"	1	16 "	Гол. III.	Гол. II.
355	2	12 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
356	1	10 "	Bockkäfer,	Bockkäfer,
357	2	4 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
359	2	9 з гори	eines Festmales.	einem Festmal.
368	2	7 "	Halbdeckkäfer,	Halbdeckkäfer,
"	2	24 "	kurzbeinig,	kurzbeinig.
369	1	4 "	der	die
372	1	17 в дол.	Которубка,	Котюрубка,
373	1	21 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	19 "	Kasakenlagers	Kosakenlagers
374	1	7 з гори	кощунний,	кощунний,
375	1	21 "	Krämerwaare,	Krämerwaare,
376	2	27 в дол.	schönheitsvoll,	schönheitsvoll.
"	2	9 "	Donaufers.	Donaufers.
380	1	19 з гори	s. Клирос.	Chor, <i>m.</i> (wo die Kirchen- sänger stehen).
"	1	20 "	s. Клирошанин;	Sänger, <i>m.</i> (in d. Kirche); 2) Chorschüler, <i>m.</i> ; 3) Chor Herr, Domherr, <i>m.</i>
385	1	21 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
389	1	10 з гори	Gevatterstehen,	Gevatter stehen,
391	1	1 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
392	1	14 в дол.	raubiger	traubiger
"	2	28 "	ländisches	ländliches
395	1	21 "	Sanfmuth,	Sanftmuth,
396	2	17 з гори	naschaft,	naschhaft,
398	1	20 в дол.	Лататина,	Латаніна,
"	1	16 "	Латаніна,	Лататина,
401	1	19 "	Medallion,	Medaillon,
404	1	18 з гори	Klebnelnelke,	Klebnelke,
"	1	23 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
406	1	15 "	verkündend.	verkünden.

Стор. Шпальга Стрічка			Замість:	Має бути:
407	2	13 з гори	s. Лїства,	s. Лїштва.
408	1	14 з дол.	лїку.	лїк.
410	1	24 з гори	litographich.	litographisch.
413	2	9 "	n.	f.
414	2	9 "	Л л о я л ь н і с т ь,	Л ь о я л ь н і с т ь,
"	2	14 "	n.	m.
415	2	18 "	v. a.	v. n.
430	2	16 "	М а т о ч н н и й,	М а т о ч н и й,
431	2	18 з дол.	v. n.	v. a.
437	2	15 з гори	meilenlang;	meilenlang;
438	1	19 "	Erbarmen,	Erbarmer,
439	1	10 з дол.	Friedenstractat,	Friedenstractat,
440	1	22 "	М и с л о в а т и й,	М и с л о в а т и й,
442	1	28 "	m.	n.
447	2	11 "	М н о ж е с т в е н н е,	М н о ж е с т в е н н е
448	2	17 з гори	m.	n.
451	2	1 з дол.	2) Nbf.	—
452	2	2 з гори	(-brauen); blinzeln,	(-brauen) blinzeln;
"	2	14 "	Manl,	Maul.
"	2	25 "	m.	f.
453	1	24 "	Herbstzeitlosse,	Herbstzeitlose,
455	1	3 "	Aalpuppe,	Aalpuppe,
"	2	6 "	Sumpf, Moor,	Sumpf, m. Moor, n.
459	2	8 "	grosses	grosser
464	1	20 "	Art Kleidungsstück ?	Pumphosen, pl. Mi. II. 406.
472	1	11 з дол.	wo-rüber	wor-über
"	1	2 "	"	"
473	1	25 з гори	Навбодний.	Надвбодний.
478	1	5 "	назнарошни,	назнарошне,
479	1	21 "	Riesenschlupfwes-pe,	Riesenschlupfwes-pe,
481	1	27 "	n.	m.
482	2	5 "	aufliegen,	anfliegen,
488	2	20 з дол.	Напрщати ся,	Напрощати ся,
490	1	22 "	Strobündel,	Strohbündel
493	1	19 "	viel,	viel
499	1	7 "	Націлувати ся,	Націлувати ся,
503	1	7 "	Невімушений,	Невімушений,
507	2	20 "	Недознаміий,	Недозналіий,
510	2	9 з гори	Нпзаборбнно,	Незаборбнно,
521	1	13 з дол.	v.	a.
526	1	2 "	n.	m.
528	2	16 "	Иирювати,	Нирювати,
533	1	10 "	гáдкоо	гáдкою
538	2	20 "	Ожидати,	Обжидати,
"	2	8 "	u.	n.
542	1	17 з гори	Zähmug,	Zähmung,
544	2	9 "	Обмбний,	Обмбний,
546	1	8 "	Schubänder,	Schuhbänder,
551	2	2 "	Läuderstrecke,	Länderstrecke,
552	2	14 з дол.	Nacht	Naht
554	1	22 "	zurich-	zurichten,
557	1	9 "	Allein stehen:	Alleinstehen:

Стр.	Шпальта	Стрічка	Замієть:	Має бути:
558	2	5 в гори	parteisch	parteisch,
562	1	2 "	vol-lenden,	voll-enden,
564	1	17 в дол.	Einbandeckel,	Einbanddeokel,
566	2	18 в гори	О к р у ж ё ч к,	О к р у ж ё ч о к,
570	2	3 в дол.	niegefrierender	nie gefrierender
575	2	18 "	(Ader)	(Adler)
578	1	20 в гори	n.	m.
582	1	19 в дол.	n.	m.
586	1	13 "	v. a.	v. n.
587	1	10 "	Stosseufzer,	Stosseufzer.

